

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER LIBRARY

HX JVYI N

class
1207
05.3

JO. ALBERTI FABRICII,

D. Prof. Publ. & h. a. Gymnasii Rectoris,

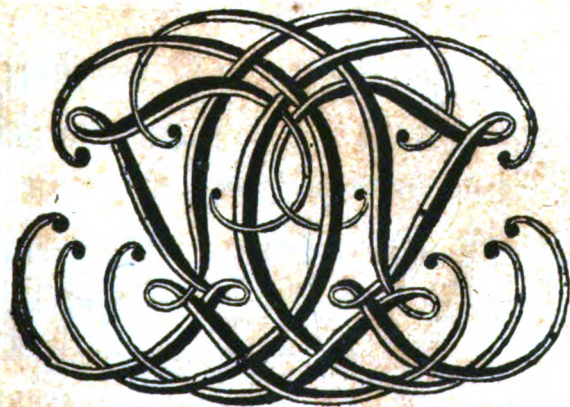
**BIBLIOTHECÆ
GRÆCÆ**

LIBRI V. PARS ALTERA,

Sive Volumen Sextum,

Quo Græci Auctores Annalium, & Historiæ Eccle-
siasticæ ac Byzantinæ, nec non Erotici Scriptores
recensentur.

Accessit præter LEONIS Imp. Naumachica, & Carmen HE-
LIODORI de Chrysopœia ad Theodosium Imp. aliaque aliorum inedita ha-
tenus monumenta, Auctoris dissertatio, qua probatur *Crucem* qua in cœlo visa DEUS
usus est ad *Constantini M.* animum permovendum, fuisse phænomenon (perinde
ut iridem) naturale; in halone solari.

HAMBURGI,

Sumptu CHRISTIANI LIEBEZEIT,

ANNO MDCCXIV.

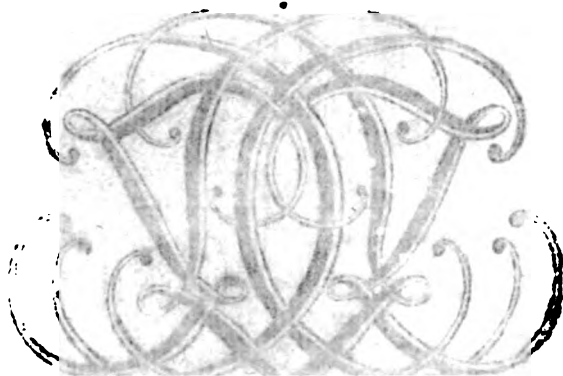
Class 1207, 05, 3 (and 2 id. 110, 1, 0)
13244-3

1912

THE HARVARD-YENCHING INSTITUTE OF CHINESE STUDIES
PUBLISHED

THE HARVARD-YENCHING INSTITUTE OF CHINESE STUDIES
PUBLISHED
THE HARVARD-YENCHING INSTITUTE OF CHINESE STUDIES
PUBLISHED

974
H3.29
H-14

1912

NOBILISSIMO VIRO
**ZACHARIÆ CONRA-
DO** ab **UFFENBACH,**
J. U. Doctore Consultissimo,

S. D.
JO. ALBERTUS FABRICIUS.

Iceat quæso mihi TE, VIR
AMPLISSIME, haud invi-
to, Nomen Tuum omni Lau-
de florens libro huic meo tes-
seræ systaticæ instar præfigere, atque ob-
latione præsentis Voluminis, quod Tibi
sacrum esse volo, tanquam testimonio
publico, meæ in Te observantiæ & amo-
ris mei firmare fidem, memoriamque mei
apud Te, magnis terrarum intervallis dis-
juncti recentare. Nemo eorum qui Vir-
tutes Tuas perspectas habent, ac Te no-
verunt, sibi imperare potest, ut Te non
amet colatque inter decora Francofurti

Tuæ atque ornamenta longe clarissima:
Nemo ex illa Urbe ad nos venit, qui non
idem eruditionem Tuam, humanitatem
& pronam juvandi Literas voluntatem
celebret laudibus, atque commemoret li-
benter. Neque tam omnes expetunt ocu-
lis animisque usurpare apparatus illum
librorum in Bibliotheca Tua dele-
ctum, & copiam, quæ non mediocri sum-
tu judicioque non minori Tuo amplifica-
tur quotidie, & rarissimis monumentis lo-
cupletatur; quàm Te, adeo instructi ac
pulchri Musarum sacrarii ædificum, &
thesauri librarii scientissimum Dominum
ac custodem, doctrina & ingenio ac vario-
rum itinerum usu præstantem convenire
& alloqui. Memini ipse quantam ex col-
loquio Tuo voluptatem ceperim, cum in
hac Urbe mihi daretur frui honore Te vi-
dendi coràm, cujus per literas jam fueram
humanitatem expertus, & amicitiam
quam absentes jam inter nos junctam pri-
dem

dem habebamus, cum præsente magis
conglutinandi, strictiusque sancienti.
Gessit inde animus monumento aliquo
publico testatum omnibus facere, quanti
virtutes Tuas aestimem: quod cogitanti
mihi alia insuper causa se suggessit, quæ
hocce Volumen ut tibi dicarem, me facile
potuit impellere, effecitque ut quod ex
parte jam per se tibi proprie debebatur, to-
tum jam à me jubeatur esse tuum jure me-
rito. Sane haud ingratum, spero, erit do-
ctis cognoscere, quale sit Cerimoniale il-
lud Aulæ & Ecclesiæ CPolitanæ, quod
locuples opus Constantini Porphyrogeni-
ti *jussu* & auspiciis conditum, ac necdum
luci publicæ donatum, à te MStum assër-
vatur, & cujus notitiam atque argumenta
benevole à te mihi communicata huic li-
bro * cujus magna pars in recensendis Hi-
storiæ CPolitanæ scriptoribus versatur, in-
serui, eoque veluti purpureo limbo telam
meam exornavi. Quod vero omnes eru-

di tunc mecum à te uno ore flagitabunt, quod
invidere tu illis pro tua in literas volunta-
te ne utiquam potes, omnem rogo impen-
das operam, ut quam primum bees Or-
bem literatum tam egregio thesauro, patia-
risq; scriptoribus Byzantinis addi opus lu-
ce dignissimum, ac singularis pretii, è quo
ad Historiæ pariter latifundia amplifican-
da, & ad cognoscenda penitus linguæ
Græcæ labentis nondum satis reclusa ady-
ta, cognitionemque jucundam Antiqui-
tatis, nova insignia haud dubie auxilia &
adminicula nobis poterimus polliceri. Ita
prosperi tibi sint laudum tuarum conatus
& ex voto fluant, diuq; felix sis ac fospes,
ut cum communi utilitate conjuncta feli-
citas tua prosperet rem literariam ac
publicam pulcherrimis successibus. Vale.
Scripsi Hamburgi, Calendis Maji, A. C.

MDCCXIV.

AD

AD LECTOREM.

*U*llm scriptorum Græcorum à temporibus Constantini M. copia non permiseris mihi hoc volumine omnia complecti, quæ ad librum quintum absolvendum superant, rogandus à me es, quisquis illorum amore duceris, ut serena interim fronte accipias quæ jam Tibi à me exhibentur. Ut autem videas quid adhuc restet, reliquatoremq; me ad breve temporis fræs aque ac patienter, ecce Tibi indicem capitum proximo studio, si conatibus meis pro benignè adspiret optimum Numen, tecum deinceps communicandorum:

1. De Dionysio Thrace, Hephæstione, Apollonio Dyscolo, Herodiano & aliis Grammaticis Græcis editis, ineditis atqve deperditis.
2. De Libanii Rhetoris scriptis & quædam illius hætenus inedita, cum versione ac notis Rev. Vixi, D. Godfridi Olearii.
3. De Juliano Imp. ejusque libris adversus Christianos, & aliis scriptis editis, ineditis, & deperditis, subjuncto elencho trecentorum amplius pro Christianæ Religionis veritate scriptorum, veterum ac recentium.
4. De S. Epiphanio & aliis qui adversus hæreses scripserunt: ac de scriptis Græcis Hæreticorum quarti à Chrïstonato sæculi, & posteræ deinceps ætatis.
5. De Gregorio utroque, Nazianzeno & Nysseno, ac de duobus Basilis, Magno & Se-leuciensi.
6. De Apollinari, Nonno, Georgio Piside, Emanuele Phile & aliis Pœtæ Græcis Christianis.
7. De Cyrillo utroque, Hierosolymitano & Alexandrino, atqve Patriarcharum utriusque Sedis notitiæ Chronologica atqve Alphabetica.
8. De Themistio Euphrada ejusque Orationibus & scriptis in Aristotelem, atqve Index scriptorum in illis laudatorum.
9. De Johanne Chrysostomo, & series Chronologica atqve Alphabetica Patriarcharum Antiochenorum.
10. De S. Macario, & aliis quarti sæculi sive qui exstant, sive qui intercidere, Græcis scriptoribus.
11. De Asterio, Synesio, Theodorito & aliis sæculi quinti scriptoribus Græcis editis & deperditis.
12. De Theone & Pappo Alexandrinis, & de aliis Mathematicis quos superioribus Voluminibus indictos prætermisi. Index scriptorum à Theone & Pappo allegatorum.
13. De Anastasio Sinaita & aliis scriptoribus Græcis qui florere sæculo post Chrïstum natum sexto.
14. De scriptis Syriani, Procli, Marini, Olympiodori, Simplicii & aliorum Græcorum Platonis & Aristotelis interpretum non Christianorum, atqve indices scriptorum qui ab iis laudantur.
15. De scriptis Johannis Philoponi atqve aliorum Christianorum Philosophi interpretum, nec non index scriptorum in Philoponi commentariis allegatorum.

16. De S. Maximo & aliis sæculi VII. scriptoribus, atque de Joanne Stobæo, & Antonio Melissa. Index scriptorum ab his laudatorum.
17. De Joanne Damasceno & aliis scriptoribus Græcis sæculi VIII. Index scriptorum qui in Damasceni parallelis aliisque scriptis allegantur.
18. De Theodoro Studita, Photio Patriarcha CPol. & aliis scriptoribus sæculi IX. cum indicibus scriptorum ab illis laudatorum.
19. De Magno Etymologico, Svida & aliis Lexicis Græcis editis atque ineditis, de quibus libro IV. dictum à me non est. Indices scriptorum in iisdem & in Mœridis Atticista allegatorum.
20. De Joanne Tzetza scriptoribusque Græcis sæculi X. XI. XII. & XIII. Index scriptorum qui in Tzetza Chiliadibus laudantur.
21. De Andrea Presbytero, Euthymio Zigabeno, Macario Chrysocephalo, Niceta, Oecumenio, Olympiodoro aliisque qui Catenas commentariorum in libros sacræ Scripturæ sive editas sive ineditas ex SS. Patribus concinnarunt. Index scriptorum in illis catenis allegatorum.
22. De Georgio Palama, Barlamo, Maximo Planude & aliis scriptoribus sæculi à Christo nato XIV.
23. De Gennadio Scholario, Georgio Gemisto Plethone & aliis scriptoribus Græcis sæculi XV. XVI. & XVII.
24. De Confessionibus & documentis de fide ac dogmatis ritibusque Ecclesiæ Græcæ, & syllabus Græcorum qui contra suorum placita ad Occidentis Ecclesias propius accesserunt.

Hiscæ capitibus absolutis licebit mihi demum, quod jam pridem cupio, progredi ad librum sextum sive ultimum, quo juris utriusque scriptores Græcos, Legum Canonum Conciliorumque auctores & interpretes, nec minus Medicos, Chirurgos, ac Chemicos exponam, persequar, supposititios quosdam & alios scriptores in prioribus voluminibus prætermisissos, & non dictas alibi à me auctorum Græcorum collectiones: quo facto totum opus indicibus necessariis instruere, colophonemque ei imponere fas erit. Nunc quo cognoscas neq; huic, quod præsens tibi offero, volumini argumentum dignum studio tuo deesse, en tibi summa ejus capita brevi tabella descripta:

Index eorum, quæ hoc Volumine sexto sive LIBRI QVINTI parte secunda continentur :

Caput III. De Constantino Magno Imperatore, ejusq; Orationibus, Epistolis & edictis. De Confessione & Donatione quæ sub Constantini nomine feruntur. p. 1.

Donationis ipsius exemplum Græcè & Latine. p. 5.

Digressio brevis, quæ disputatur Crucem quam in cœlis vidisse se juravit Constantinus M. fuisse Phænomenon naturale in halone solari. p. 8.

Ca-

Caput IV. De Eusebio Cæsareensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atque Chronicorum scriptoribus. Acacii plures. Eusebii scripta edita, inedita atque deperdita. Indices scriptorum in Eusebii præparatione Evangelica (p. 37.) & Historiæ Ecclesiasticæ libris allegatorum p. 63. Epistola Eusebii ad Carpianum, Græce & Latine. p. 97. Alii Eusebii amplius sexaginta. p. 105.

Scriptores Historiæ Ecclesiasticæ Græci deperditi. p. 112.

De editis, Philostorgio p. 114. Socrate p. 117. Sozomeno p. 121. Theodorito pag. 124. Evagrius pag. 125. Theodoro Lectore p. 128. Nicephoro Callisto. p. 130.

Chronicorum Scriptores Græci deperditi p. 135. & inediti. p. 157.

Chronographi post Eusebium, Græci editi Jo. Malalas ab Joanne Antiocheno diversus p. 138. Chronici Alexandrini sive Paschalis auctor p. 142. Scripta ad calcem illius Chronici vulgata à Cangiio p. 143. sq. De Dorotheo Tyrio aliisque Dorotheis p. 145. Chronicon Georgii Syncelli p. 149. Theophanis Confessoris p. 151. Nicephori Patriarchæ CPol. p. 153. Georgii Hamartoli p. 154. Hippolyti p. 155. Georgii Cedreni, ibid. Jo. Zonaræ p. 156. Michaëlis Glycæ, ibid. & Constantini Manassis. p. 157.

Indices scriptorum à Jo. Malala p. 139. Cedreno & Zonara p. 159. Georgio Syncello ac Theophane pag. 177. Chronico Alex. & Mich. Glycæ p. 205. laudatorum.

Caput V. De Byzantinæ sive CPolitane Historiæ scriptoribus p. 219. Corporis Byzantini quod è Regia Lupara Parisiis prodiit, conspectus p. 221. Nova ejus editio promissa p. 228.

Philippi Labbei Protrepticum. p. 229.

Excerpta de Legationibus. p. 230.

De Dexippo Herennio pag. 231. Eunapio 232. Petro Magistro p. 234. Prisco Panite p. 235. Malcho Philadelphienſi p. 236. Menandro Protectore. ibid. Zosimo pag. 605. Olympiodoro Thebano p. 237. Candido Isauro p. 239. Theophane Byz. & Nonnoſo. ibid. Hesychio illustri p. 240. alii Hesychii p. 243.

De Procopio Cæsareensi pag. 246. Index scriptorum ab eo laudatorum p. 265. alii Procopii pag. 258. Catalogus scriptorum ex Bibl. Segvieriana (hodie Cosliniana) propediem vulgandorum p. 253. seq. in notis.

- De Agathia Myrinenſi** p. 260. Index ſcriptorum ab eo citatorum, cap. 263.
- De Paulo Silentiaro** p. 279.
- De Theophylacto Simocatta** p. 280. Index ſcriptorum ab eo laudatorum p. 290. alii Theophylacti p. 284. Theophylacti Bulgaror. Epifcopi Inſtitutio Regia & alia ſcripta p. 285.
- De Nicephoro CPolitano Patriarcha** p. 295. Conſpectus operum ejus ab V. C. Anſelmo Bandurio junctim edendorum p. 640.
- Nicephori Gregoræ ſcriptorum notitia** tradita à Viris doctiſſ. Bernardo de Montfaucon & Joanne Boivin, pag. 300. De Nicephori Gregoræ Hiſtoria Byz. pag. 318. Index ſcriptorum in libris XXIV. Hiſtoriæ ejus laudatorum p. 324. Somnium Gregoræ tributum p. 322.
- Varia fragmenta & monumenta vetera notis Clariſſ. Boivini ad Gregoram inſerta** pag. 323. Tomus tertius & quartus à Boivino promiſſus p. 322.
- De Nicephoro Blemmida**, pag. 341. Bryennio p. 343. Chumno & aliis Nicephoris p. 299. 341. 344.
- Scriptores poſt Theophanem** p. 348. Anonymus de vita Leonis Armeni & quatuor proximorum Imperatorum p. 349. Conſtantine Porphyrog. de vita Baſilii Maced. ibid. Anonymus de Leone Philoſopho & aliis Imperatoribus uſq; ad Romanum juniorem p. 350. Joannis Monachi Hieroſol. Joannis Cameniatæ, Demetrii Cydonii &c. ib. Simeonis Magiſtri Annales & Georgii Monachi vitæ Imperatorum pag. 352. Index ſcriptorum à ſcriptoribus poſt Theophanem laudatorum p. 354.
- De Leonis Sapientis aliorumque Oraculis res CPol. ſpectantibus** p. 363. Alia Leonis Imp. ſcripta p. 367. Leo Philoſophus à Leone ſapiente Imp. diverſus pag. 366. De Leonis Imp. Tacticis, p. 368. Ejus Naumachica nunc primum edita Græce & Latine, p. 372. De aliis Leonibus qui Græce ſcripſerunt p. 379.
- De Joanne Scylitze, Thraceſio, Curopalata** p. 386.
- De Anna Comnena** p. 390. Index ſcriptorum ab ea laudatorum, pag. 394. De ſcriptis Alexii Comneni aliorumque Comnenorum p. 392.

De

- De Joanne Cinnamo p. 396.
- De Niceta Acominato Choniata, p. 401. Fragmentum de statuis CPolitanis, Græce & Latine p. 405. Argumenta librorum thesauri Orthodoxæ fidei, Græce & Latine pag. 420. Index scriptorum in Nicetæ Choniatæ Historia Byz. laudatorum. pag. 435. Alii Nicetæ pag. 422. 430. De Nicetæ fratre Michaële Acominato p. 402.
- De Georgio Acropolita p. 448. Index virorum illustrium ab eo memoratorum p. 452.
- De Joële Chronographiæ scriptore & Joanne Canano p. 456.
- De Georgii Pachymeris Historia Byz. pag. 458. & aliis scriptis editis p. 465. & ineditis p. 468. De sapientia Indorum, quam Possinus Pachymeræ priori volumini subjecit p. 460.
- De Joannis Cantacuzeni Imp. Historia Byz. pag. 458. & aliis scriptis p. 473. Matthæi Cantacuzeni scripta p. 474.
- De Laonico Chalcocondyla p. 474.
- De Georgio Codino p. 476. Index scriptorum in ejus Antiquitatibus CPol. allegatorum p. 481.
- Matthæi μοναχῷ οἰκτρῷ καὶ θύτῃ (ita in MS. Vindob. * pro μοναχῷ ιατρῷ) & aliorum de officiis aulæ CPol. p. 479. De scriptis ineditis à Lambecio ad Codinum allegatis p. 485.
- De Emanuele Chrysolora pag. 484. Joanne Anagnosta &c. pag. 486.
- De scriptis Constantini Porphyrogeniti Imp. p. 486. Index scriptorum in libris de thematibus & administrando Imperio allegatorum pag. 518. κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων opus, ejusque tituli, atque inde servata excerpta de legationibus p. 230. excerpta Peiresciana. p. 490. Hippiatrica p. 493. Index scriptorum in Hippiatricis laudatorum p. 494. Geoponica pag. 500. Index scriptorum in Geoponicis laudatorum pag. 506. Ceremoniale MS. pag. 623.

X X 3

De

³ Vide Lambecium VIII. p. 469.

De Simeone Metaphraste pag. 509. Vitæ sanctorum sive à Metaphraste sive ab aliis scriptæ, ordine Alphabetico pag. 510. Alia Metaphrastæ scripta pag. 564. Simeon ἱεὺς Θεολόγος pag. 558. Constantinus novus Metaphrastes p. 562. Julius Metaphrastes p. 514.

De Philippi Solitarii Dioptra p. 566.

De Ducæ Historia Byz. p. 567.

Anonymi varii rerum Byz. scriptores pag. 568. 573. 574.

De Imperio Orientali V.C. Anselmi Bandurii. pag. 569. De Hieroclis Synecdemo pag. 568. Agapeti scheda regia pag. 570. De Basilii Macedonis capitibus exhortationum p. 572.

De scriptis Athanasii Patriarchæ CPol. p. 582.

De Eudocia Macrembolitissa ejusque ἱωνία MS. p. 587.

Anonymus de Hippodromo CPol. p. 603.

De scriptis Georgii sive Gregorii Cyprii, Patriarchæ CPol. pag. 603.

De Zosimo ejusque Historiarum libris p. 605. alii Zosimi p. 612.

De Georgio Phranze p. 615.

De Josephi Genesii Historia Byz. MS. p. 620.

De Cerimoniali MS. Constantini Porphyrogeniti quod exstat Francofurti ad Mœnum apud Nobilissimum Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. p. 623.

Scriptores quidam alii inediti ad Historiam Byz. facientes p. 683.

Scriptores deperditi Historiæ Byz. p. 684.

De Francisci Combessii fasciculo Originum rerumque CPol. pag. 687.

De Frid. Sylburgii Saracenici p. 689. Scriptores Græci adversus Muhamedanos p. 691.

De Martini Crusii Turco Græcia pag. 692. Catalogus MSS. quorundam CPol. p. 702.

De

De Leonis Allatii *συμμίκτοις* p. 704.

Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum fuisset incerta fide feruntur p. 707.

Conspectus Chronologicus Imperatorum & Patriarcharum CPol. à Constantino M. usque ad captam CPolin à Turcis, annotatis subinde præcipuis qui singulorum res exposuere scriptoribus. pag. 709.

Catalogus Patriarcharum CPol. à capta per Turcas Urbe usque ad A. 1708. p. 746.

Catalogus Alphabeticus Imperatorum omnium pag. 751. & Patriarcharum CPol. pag. 757. tempore quo præfuerunt ad singulorum nomina annotato.

Godfridi de Villeharduin Historia CPoleos à Gallis Venetisque A. C. 1204. captæ Historia Gallice scripta p. 762. Cangii Historia CPolitana sub Imperatoribus Gallis. pag. 763. Alii scriptores de illo argumento & de Europæorum in Palæstinam expeditionibus. pag. 763. Cangii Historia Byz. duplici commentario illustrata sive familiæ Byzantinæ, & CPolis Christiana: & glossarium duplex ad scriptores mediæ Græcitatæ & Latinitatis. pag. 766. Anselmi Bandurii opus promissum de Imperatore CPol. numismatibus p. 767.

Martini Hanckii de Byz. rerum scriptoribus p. 768.

Rud. Cappelli Byzantina. *ibid.*

INDEX ALPHABETICUS Scriptorum de quibus præfenti volumine hætenus dictum est p. 769.

Caput VI. de Heliodoro, Achille Tatîo, Longo, Eustathio, sive Eumathio, Theodoro Prodomo & aliis Scriptoribus Græcis eroticis, editis, ineditis ac deperditis. p. 784. V. C. Maturini Veisslerii la Crose Epistola ad V. C. Jo. Christoph. Wolfium de libris Athenagoræ tributis de vero amore, & de aradasiadæ pag. 800. Heliodori cæmen Jambicum ad Theodosium Imp. nunc primum Græce editum è MS. Bibl. Regiæ Paris. pag. 790.

INDEX Homonymorum, in sex Voluminibus hujus Bibliothecæ hætenus discussorum p. 828. *Unum*

Unum adhuc est quod te velim, Lector Benevole, de scriptore ad calcem Bibliographia antiquaria, ante anni spatium à me edito, Codex MS. membranaceus qui Carmen non consemnendum de ritibus Missæ mihi sub nomine Mauricii Senonensis offerebat, verba dedit mihi, persuasitque ut illud quoniam editum non memineram, Bibliographia mea annecterem atque tibi legendum offerrem. Ab eo tempore ex auctione Bibliorbeca egregii viri & cum viveret mihi amici Theodori Jansonii Almelooveenii nactus sum fragmenta Caroli M. & Rabani aliorumque de veteris Ecclesiæ ritibus, Wolfgango Lazio curante excusa Antwerpia A. 1560. 8. in quibus idem carmen sed sine nomine auctoris & parum emendatum vidi exstare pag. 112. hoc titulo: Incipiunt versus de Mysterio Missæ, in vetustissimo Codice, incerto auctore: quos ob antiquitatem, cum plerique sint manci, aut ubique non consistent, mutare consulto nolimus. Postea allatum ad me è Belgio est volumen Operum Hildeberti, Cenomanensis primum deinde Turonensis Episcopi, sæculo duodecimo, eodem quo Mauritius vixit clari, editum Parisiis A. 1708 fol. & Antonii Beaugendre, Monachi Benedictini opera expolicum: in illo pag. 1135. reperio idem carmen sub Hildeberti nomine accurate recensitum ad Codices sex MSS. atque editionem Hildeberti Parisiensem A. 1548. Exstat etiam sub Hilberti nomine in Bibliorbecis Patrum Parisiensibus universis, nec non in Colonienfi T. XI. & Lugdunenfi T. XXI. Ex emendationibus vero quas vir doctus Christophorus Augustus Heumannus Actis Eruditorum Lipsiensibus Anni superioris MDCXIII. p. 542. seq. fecit inseri, sunt quæ consensu Codicum constanter repudiantur, & sine quibus sensus pulchre consistit, ut primo statim versu, vocabulum piorum quod jubet reponere pro priorum quod est in omnibus editis ac MSS. & instituto scriptoris optime congruit, & versu 549. confirmatur. Sunt nihilominus etiam quæ scite excogita sunt, nec temere repudianda, ut quod versu 31. vir Clarissimus legit:

Ille stat à dextris, quia quæ fuit antea inanes
Exsecrata Deos, gens quasi dextra fuit.

Similiter versu 73. recte monet legendum esse probat, & versu 158. actor, pro auctor quod posterius etiam novo operum Hildeberti editori placuisse video. Vale.

BIBLI-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ LIBRI V. PARS ALTERA.

CAPUT III. DE CONSTANTINO MAGNO, IMPERATORE.

*Constantinus M. 1. Ejus Orationes, Epistola & edicta, 2. Confessio & Donatio sup-
posita Constantino, 3. Dissertatio sive Digressio qua probatur crucem quam vidit
in caelo Constantinus, fuisse Phenomenon naturale Crucis in Halone solari. 4.*

I,

Flavius Valerius Aurelius Claudius **CONSTAN-
TINUS**, cognomine *Magnus*, Flavii a) Valerii Con-
stantii Chlorig F. natus Naissi Daciae opido A. C. 274.
A die

a) Ita vocatur in numis, ut apud Trifanum T. 3. p. 395. quamquam alii, ut Aurelius
Victor Julium Constantium appellant. Constantini M. numos illustrarunt prae-
ter alios, qui numismata Imperatorum edidere, Cangius in familiis Byz. atque Ale-
xander Wilhelmus S. L. in Actis Sanctor. T. V. Maji p. 22. seq.

die 17. Febr. Parenti in Imperio successit A. C. 306. 25. Jul. Uxorem habuit *Minervinam* Crispi matrem, eaque defuncta Herculi filiam Flaviam Maximianam *Fausam*, ex qua Constantinum, Constantium & Constantem, Constantiamque & Helenam genuit. Idem post visum in Caelo Crucis insigne Christiana sacra amplexus & victoria de Maxentio potitus est A. C. 312. Hinc Maximino à persequendis Christianis desistere coacto, & victo etiam Licinio nihil ab eo intermissum quod ad Ecclesiam Christi ornandam amplificandamque & studia literarum fovenda b) facere posset. Unde à Græcis *ἱερατικός* vel *ὁ βασιλεύς* c) *Ἀπόστολος* dicitur & solenniter colitur ejus memoria die XXI. Maji. Non ineleganter etiam à Theodorito in Historia religiosa p. 768. appellatur Christianorum Zorobabel, qui fideles è captivitate liberavit & templa eis restituit. Denique multis pace & bello præclare gestis, morti vicinus ab Eusebio Nicomediensi non procul Nicomedia in Achyrone villa baptismum d) suscepit, & paucis diebus post diem obiit sacro Pentecostes festo 22. Maj. A. C. 337. Feliciano & Titiano COSS: cum regnasset 30. annos, menses novem, dies 27. vixissetque annos 63, menses duos, & dies 25.

II. Exstant ejus *Epistola* complures ab Eusebio & aliis servatae, quæ à doctissimo Caveo in Hist. literaria scriptorum Ecclesiasticorum diligenter recensentur. Ejus observatis pauca hæc si placet addes. *Epistola*
ad.

- b) Aurel. Victor in Epitome cap. 41. de Constantino: *Commodissimus rebus multis fuit: Calumnias sedare legibus severissimis, nutrire artes bonas, præcipue studia literarum: legere ipse, scribere, meditari, audire legationes & querimonias provinciarum.* Confer Eusebii Orat. de laudibus Constantini pag. 361. ubi de Scholis ab eo constitutis.
- c) Vide Vales. ad Euseb. IV. 60. de vita Constantini, & Mich. le Quien ad Damasceum T. 1. pag. 630.
- d) Baptismum alterum, quem à Silvestro Episcopo Romano suscepisse lepra oblitum Constantinum, acriter adversus Tenzelium *τὸν μακαρίτην* disputat Clarissimus Schellstratenus, fabulis adscribunt non modo Protestantes, ut præter laudatum Tenzelium parte 2. diff. selectar. Abraham Sculterus in diff. antiBaroniana de baptismo Constantini Romano, Neostadii 1607. 4. sed plerique etiam in Romana Ecclesia eruditi viri, ut Benedictini ad Ambrosium T. 2. pag. 1209. Tillemontius T. 4. Hist. Imperator. pag. 634. Papebrochius in Actis Sanctior. T. V. Maji 21. pag. 14. sq. & Conradus Janningus in Apologia pro Papebrochio, quæ præmittitur Actis Sanctorum T. 1. Junii pag. XVI, seq.

ad *Athanasium* fragmentum pro Ario recipiendo e) habet etiam Socrates lib. 1. cap. 27. & Sozomenus II. 22. *Edictum prius pro pace Christianis concedenda*, quod Græce Eusebius refert X. 5. Hist. servavit latine Lactantius lib. de mortibus persecutorum c. 48. *Epistola ad Ecclesiam de Synodo Nicæna* legitur etiam apud Theodorum lib. 1. Hist. Eccles. cap. 10. *Epistola ad Arium & Arianos* quam producit Gelasius in Actis Concilii Nicæni III. 1. supposita videtur Casaubono in Casaubonianis pag. 143. Prodiit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1595. 8. Ab *Epistola ad Synodum Tyriam* quam habent Eusebius IV. 42. de vita Constantini, & Theodorus lib. 1. Hist. cap. 29. diversa est quæ exstat apud Socratem lib. 1. cap. 34. Sozomenum II. 28. nec minus in Tripartita III. 7. & apud Nicephorum VIII. 50.

Oratio ad sanctorum cætam, ad calcem librorum Eusebii de Constantini vita legitur Græce è latino versa, non ab Eusebio, sed ab alio interprete, ut ipse lib. IV. cap. 32. de vita Constantini dilerte innuit.

Similiter à nescio quo è latino Græce versa est brevis *Oratio ad Synodum Nicænam de Pace*, quam idem Eusebius III. 12. exhibet. Prolixiorem quæ occurrit apud Gelasium II. 7. legit etiam Theodorus, ut ex ejus lib. 1. cap. 7. Historiæ colligitur.

Edicta quam plurima Constantini illustant Jac. Godofredus ad *Codicem Theodosianum*, Franciscus Balduinus Jctus in suo Constantino Basil. 1556. & Argent. 1612. 8. & qui ad tempora quælibet sua revocant Annalium scriptores, ac præcipue Tillemontius Tomo IV. Historiæ Imperatorum. Cæterum edictum quod sub Constantini nomine vulgavit Nicolaus Cusanus lib. III. Concordiæ Catholicæ cap. 35. Honorio ac Theodosio vindicat, & integrius edidit Sirmondus ad Sidonium pag. 245.

A 2

III.

e) Neque tamen Arii hæresin ideo probavit Constantinus, de qua nondum ei satis liquerebat, sed speravit se ita dissidiorum semen in herba suppressurum. Confer ejus Epistolam Irenicam ad Alexandrum & Arium, apud Eusebium II. 64. seq. de vita Constantini, & ad illam B. Balthaf. Bebelii exercitationem Historico Theolog. Argentorat. 1663. & Nic. Vedelium de prudentia Veteris Ecclesiæ pag. 202. 267.

III. *Confessio* Constantini ad Silvestrum Episcopum Romæ, quæ latine exstat ad calcem recognitionum, aliorumque scriptorum Clementi Rom. suppositorum, Colon. 1569. fol. pag. 471. perinde ut Acta Silvestri, spuria est.

Donatio quæ eidem Silvestro à Constantino facta fertur, Romanæ etiam Ecclesiæ doctissimorum virorum f) iudicio ac consensu itidem est commentitia. Primus ejus meminit Æneàs Parisiensis, qui circa A. C. 854. scripsit, libro adversus decem objectiones Græcorum T. 7. spicilegii Dacheriani pag. 111. inde Hincmarus Rhemensis, Petrus Damiani, Leo IX. Ado, aliique. Editiones ejus admodum diversæ feruntur, una quam habent Acta spuria Silvestri, quamque Anselmus Lucensis Collectioni suæ Canonum lib. IV. cap. 32. DEus dedit lib. IV. c. 2. Ivo Carnotensis parte 5. decreti cap. 49. & Gratianus parte 1. decreti dist. 96. c. 14. latine inseruit, licet in antiquioribus Gratiani Codicibus legi negat Antoninus Archiepiscopus Flo.

- f) Primus proluxa & disertâ Oratione ejus falsitatem ostendit *Laurentius Valla*, quæ & separatim excusa est plus simplici vice, & cum Ulrici Hutteni præf. in Ortuini Gratii fasciculo rerum expetendarum ac fugiendarum apud Londinenses recuso, & in Simonis Schardii syntagmate tractatum de Imperiali jurisdictione legitur. Æneæ Sylvii aliorumque plurium testimonia Vallæ suffragantia produxit Flacius in Catalogo testium Veritatis, & Rob. Cocus in censura Vett. scriptorum, quibus adde Baronium ad A. C. 324. n. 118. seq. & 1191. n. 52. seq. Isaacium Habertum ad Ecclesiæ Græcæ ἀρχιερατικὸν pag. 24. Jo. Morinum in Historia Gallicæ edita liberatæ per Constantinum Ecclesiæ, deque origine ac progressu potestatis sæcularis Romani Pontificis c. 8., Petrum de Marca III. 12. de Concordia Sac. & Imperii & VI. 6. §. 6. Antonium Pagi ad A. 324. n. 16. Tillemontium T. 4. Hist. Imperator. pag. 226. Petrum Josephum Cantelium Hist. urbium metropol. parte 2. diff. 2. cap. 2. n. 7. & præcipue Natalem Alex. Sec. IV. diff. 25. Quos facile opposueris Aug. Steucho lib. de donatione Constantini, Lugd. 1545. Jac. Gretsero de munificentia Principum in sedem Apostolicam, Ingolstadt. 1610. 4. pag. 86. seq. & Apologia pro Bellarmino cap. 21. & Nicolao Schaten in Carolo Magno Romano Catholico lib. 2. cap. 6. Ex Protestantibus de falsitate donationis hujus videndi Jo. Henellus in Otio Uratislaviensi cap. 22. Gisb. Voëtius T. 2. disp. select. pag. 869. seq. Jac. Usserius de Ecclesiarum successione & statu pag. 60. Jo. Rainoldus Colloquio cum Hardto pag. 227. seq. Franciscus Hottomannus in bruto fulmine Sixti V. pag. 128. 151. seq. & novissime Rev. D. Jo. Andreas Schmidius in Historia sæculi IV. fabulis variorum in rebus Constantini M. maculata, Helmst. 1712. &c. *Editum seu fictum seu depravatam, adeoque indignum quo Silvester Pontificis Historia augeatur*, inquit Papebrochius, propterea ad Acta Sanctor. T. 2. April. pag. 1.

Florentinus parte 1. hist. tit. 8. cap. 2. §. 8. *Theodorus* autem *Balsamon* Græce versam exhibet in scholiis ad Photii Nomocanonem tit. VIII. in Bibl. Canonica Justelli T. 2. pag. 929. seq. Illa Balsamonis versio una cum altera *Matthæi Blastaris* edita etiam est à Marquardo Frehero A. 1610. 4. additis animadversionibus. Longe prolixior est quam vertit è Græco latine & Julio II. Pontifici inscripsit *Bartholomæus Pictorius* de Monte arduo. Hæc præmissam habet, quam modo memoravi fictitiam Constantini *confessionem*, atque post editionem Colon. 1515. sæpius lucem vidit & D. Joach. Hildebrandi dissertationi de donatione Constantini Imp. præmissa Helmst. 1661. & 1703. atque Balthasaris Gvalteri diatribæ elencticæ de Imp. Constantini baptismo. donatione & legatione ad Concilium Nicænum, Jen. 1618. 12. pag. 67. seq. inserta legitur. Atque *Augustinum Steuchum* arguit Jo. Bodinus lib. 1. de Rep. cap. 9. pag. 221. Græco sermone donationem Constantini scripsisse, ut fucum faceret: *sed fraus*, inquit, *facile ex ipsius oratione & antiquitatis cognitione confutatur.* Alia Græca versio (*Constantini Harmenopuli*, ut notat Nesselius parte 2. Catalogi MSS. p. 27.) existat in Bibl. Cæsarea & Lambecio lib. V. pag. 244. memoratur, sed quoad sensum eadem est cum illa Balsamonis, cujus idem p. 237. mentionem facit. Hanc ipsam è Codice Regis Christianissimi Græce & latine exhibet Julius Cæsar Bulengerus, lib. 2. de Imperio Romano cap. 6. pag. 318. & quoniam brevis est, hoc etiam loco existare non erit, puto, Lectori ingratum, injucundumve.

Θείωσιμα ἔμεγαλυν κωνσταντίνου,
πρὸς τὴν πᾶσαν ῥώμην. ἡσυχάζοντες *
πᾶσι τοῖς αὐτοκρατορῶσι, καὶ τῇ συγκλή-
τῳ τῇ ἡμῶν βασιλείας, τῇ ῥώμῃ
ἐπισκοποῖ καὶ διαδοχῶν τῶν ἀγίων ἀπο-
στόλων, καὶ κυρίως μὲν πᾶσι, πλείονα δὲ
βασιλείας ἔχοντες ἡμεῖς καὶ πᾶσι τῶν
ἐκκλησιῶν, καὶ πάντων πολλῶν πλείον ἢ
τῇ βασιλείᾳ πᾶσι καὶ σὺν τοῖς κεφα-
λαῖς ἐκκλησιῶν ποσάων δεχάμεν θρό-
νον, κρινόμενοι περὶ αὐτῶν, καὶ ψηφί-
ζοντες πρὸς τῇ ὁρθόδοξῃ συμβαινόμενοι πᾶσι.
ὁ δὲ

*Edictum, ac cessatum divinum magni
Constantini de Pontifice Romano. Omni-
bus Provinciarum rectoribus, & Sena-
tui R. Imperii, Romanum Pontificem,
successorem Sanctorum Apostolorum, &
Domini mei Petri, majorem quam Im-
perator habere potestatem per universum
orbem adversus omnes, (deest καὶ) &
plusquam Imperatorem soli & honorari,
caputque esse quatuor antiquarum se-
dium, & ab eo judicari, & decerni
qua orthodoxa fidei conveniunt, Edicti-
mus.*

* MS. Vindobonense addit, συν. Decernimus una cum omnibus Senatoribus & Senatu Imperii nostri.

δωρέμεθα γὰρ τῷ πατρὶ μετὰ μακαρίῳ
 σιλβέστρῳ καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀδελφοῖς τῇ ἡμέ-
 τρῳ παλατίῳ, τῷ ὀπί τ' κεφαλῇ δια-
 δημα ἐκ λίθων τιμίων καὶ μαργάρων συ-
 κήρυκτον, τὴν κυκλοῦν τ' ἐπὶ χηλὸν ὠμο-
 φόριον, τὴν πορφυρεῖν χλαμύδα, τὴν
 κόκκινον χιτῶνα, καὶ πάντα τὰ βασιλικά
 ἐσθύματά, τὰ τ' βασιλικῶν ἵππων ἀξιώ-
 ματα, τὰ σκήπτρα, καὶ τὰ λοιπὰ τ' βασι-
 λείας κοσμήματα, καὶ τὴν δόξαν ἀπα-
 σσοῦ τ' ἡμῶν ἐξουσίας. τὴν δ' ἐπὶ τῷ κλήρῳ τ'
 ἀγωνιστῆς Ῥώμης κατελείμεν, κοσ-
 μεῖσθαι κελεύομεν ὡς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς
 κλητῆς ἡμῶν ἐσθύμασιν, ἵπποισι ἐποχ-
 μένους, ὁδοῖας περικειμένους λαοκάς. ὡς
 ἵκαται τὰ ὑποδήματα τέτων ὁδοῖαν εἶναι
 πεποιημένα λαοκῶν, καὶ ὅς ἀναύροισι κλη-
 ρακός, ἐκ τ' ἡμῶν συκλήτης γυνεῶς τῆτον
 πρὸς τινὸς μεθ' αὐτῶν ἐργεῖσθαι. ὅτι γὰρ
 μὴ τὴν ἐκ χρυσοῦ πεφανέναν φρονήμα-
 ματ' ἐμετρίστηται ὁ πατήρ μετ' ἀγίου
 σιλβέστρου ὡς ἀπὸ τῆς πατρὸς τοῦ
 ὑπερλαμπροῦ χωρὸν σημαίνοντα τὴν
 ἀρίστην ἀνάστασιν, τῇ ἀρίστῃ κεφαλῇ αὐτοῦ
 ἰδίαις χερσὶν ἐπιθήκαμεν. ἡμεῖς τρεῖς
 ὁφθαλμοὺς ὑπερλάττοντες, καὶ τὰ χαλινὰ
 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κατέχοντες, τὴν αὐτῆς τ' ἰσ-
 ρῶν αὐτῷ ἐξείμεν ἀνακτόρων, αἰδοὶ καὶ φό-
 βῳ ἐκυρεῖ μετ' ἀγίου σπυριχίου καὶ πέ-
 τρου τ' χρησίμων ἡ κομιδῇ καὶ θεοφίλῳ
 νεομίστῳ, ἐκτελεῖν μὲν τὴν πόλεως Ῥώ-
 μης, καὶ τὴν δυτικῶν ἀπάντων χωρῶν καὶ
 πόλεων τῶν ἀγωνιστῶν πατῶν, καὶ τὴν ἑα-
 σίλειαν κρατῶν πρὸς τὴν ἑώας μέρη
 μετὰ ἡμῶν, καὶ τὴν ἐκ καλλιῶν τ' ὑφ' ἡμῶν
 ἐβύλαντ' ἡμῶν καταλαβεῖν, καὶ ἐν
 αὐτῇ ἰδρύσασθαι τὰ βασιλεία, ἀδικον
 οἰη-

mus: Donamus enim Patri meo Beato
 Sylvestro, et successoribus ejus nostrum
 Palatium, diadema capitis lapillis pre-
 tiosis et gemmis intextum, eponidem
 qua collum cingat, chlamydem purpu-
 ream, coccineam tunicam, et omnia
 regia vestimenta, ephippia quibus equi
 regii insternuntur, sceptrum, et reli-
 qua imperii ornamenta, et gloriam
 omnem meae potestatis. Eos autem qui
 in clerum Romanum allekti sunt, ornari
 jubemus iudem quibus Senatus noster
 vestimentis, (* lego ὡς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας)
 equo vehi, albis vestibus tegi. Ita et cal-
 ceos eorum fieri ex pannis albis, et eum
 qui lectus sit clericus, a nemine impe-
 diriposse, quo minus sit Senator. Quan-
 do vero coronam auream pater meus
 S. Sylvester, qua est humilitate et mo-
 deratione respuit, hac ornamenta qua
 sanctam resurrectionem, et superillu-
 stre locum significant (lego καὶ τὴν
 ἀρίστην) sancto ejus capiti imposuimus.
 Nos stratoris officium obeuntes, et fren-
 a ejus equi tenentes, ex aula palatii exi-
 vimus, reverentia et metu Domini mod
 S. Petri. Maxime autem utile et ami-
 cum DEO esse duximus cedere urbe Ro-
 ma, et omnibus occidentis locis ac urbi-
 bus sanctissimo Papa, et robur imperii
 transferre ad ortum, et capere Byzanti-
 um urbem optimo sub sale fitu, et eo se-
 dem imperii ponere: iniquum existiman-
 tes ut Imperator in eo loco summam po-
 testatem habeat, ubi Christiana fides
 calitus principium nobis fuit. Cum hac
 manu propria scripserimus, et reliquias
 Domi-

* Emendationes hae sunt interpretis Bultengeri.

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἔχον τὸν Θεὸν καὶ τὴν βα-
 ρύτητα τῆς ἀρχῆς τῆς Χριστιανικῆς
 πίστεως ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀποστόλων καὶ
 τῶν ἱδρυτῶν χειρὶ θεοφάνους, καὶ τῶ
 πρώτῳ κυρίῳ καὶ ἐπιτάφιοι πατρὶς,
 πρὸς τοὺς πατέρας ποιούμεθα, καὶ μὴ ὅλως
 ἀδελφύμεθα, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡμετέρων δε-
 ξιῶν καὶ κληρῶν Φυλακίαν ἀποδεί-
 χναι παραγυμνόμεθα πρὸς τὸν πατέρα
 ἡμῶν πάντων, καὶ τὴν αὐτὴν ἀγάπην.

*Domini mei Petri imposuerimus, jus-
 jurandum datus, non modo nos serva-
 turos qua sanximus, verum et nostros
 successores, ut sancte ac religiose ser-
 vent, obstringimus, idque juratū pa-
 tri nostro Papa, et successoribus ejus
 pollicemur.*

IV. Claudam hoc caput dissertationē de literis quas in cœ-
 lo legisse creditur Constantinus Imperator, ἐν τούτῳ νικᾷ, & de Cru-
 ce quam vidisse se † juravit, & juranti libenter credimus. Quamvis
 autem digressio ista paullo alienor ab argumento Bibliothecæ hujus
 Græcæ videri possit, tamen existimavi hoc non inopportuno loco sa-
 tisfacere me posse desiderio illorum, qui sententiam super illa re
 meam, à communi non nihil abhorrentem, argumentis confirmatam
 videre voluerint. Est autem de Cruce Constantini diatriba ante
 septem annos à me edita, & respondente Nobilissimo Viro *Christoph.
 Woberck* Gluckstadiensi, publice in Gymnasio Hamburgensi defen-
 sita quæ probavi Crucem quam in Cælo vidit Constantinus Imp. fuisse
 phenomenon Naturale, quæ in halonibus non Lunaribus modo sed
 etiam Solaribus conspiciendum se subinde, licet haud ita frequen-
 ter offert: nec mediocriter in sententia mea confirmatus sum,
 cum postea intellexi idem non absurdum visum Reverendo Helma-
 stadiensi Theologo ac Philosopho, Mathematicas inprimis
 disciplinas egregie docto, D. Jo. Andreæ Schmidio in diff. de Luna in
 Cruce visa, Jenæ 1681. atque in Historia Sæculi IV. fabulis macu-
 lata, Helmst. 1712.

Exer-

† Nolim igitur rem totam pro astuto Constantini commento & stratagemate habere cum V. C. Ja-
 cobo Tollio, qui notis ad Lactantium c. 44. de mortibus persecutorum: stratagemam, inquit,
 hoc Constantini non minus scitum, quam illud Philippi Macedonis fuit quò sacrilegos Phocenses
 pretrivit, & ad c. 46. Non minus egregium hoc Licinii stratagma atque illud, de quo supra,
 Constantini. Eodem ferme astu usus Scipio apud Plutarchum: nec Scipionis in templum
 Jovis secessus; aut Numa ad Deam Egeriam aditus divi ejus generis sunt. Et præ ad Gallicam
 Longini versionem: Mais moy - trouvant que le Roy Antigonus successeur d' Alexandre le
 Grand s'est servy du même stratagème, feignant d'avoir veu au ciel une pentagone, qui est le
 symbole du Salut, avec ces paroles, in hoc signo vinces, & qu'il le fit peindre aux boucliers de
 ses soldats, & gagna ainsi la bataille: trouvant aussi, qu'un Roy de Portugal a eu la même
 vision que Constantin, & qu'il a par là ramporté la victoire sur ses ennemis; j'avoue que je
 considère tous ces miracles comme de fausses militaires des grands Capitaines.

Exercitatio Critica, qua disputatur, Crucem, qvam in Coelis vidisse se juravit Constantinus Imp. fuisse Phæno- menon Naturale in Halone Solari.

Præfatio.

SANCTUS STEPHANUS jamjam coronandus Martyrio, per
imbrem faxeum intuetur cœlos apertos, Divinam glo-
riam videt, ac Jesum, veluti paratum in sui auxilium,
latus contemplatur stantem * à dextris DEI. ACT. VII.
55. At Magnus CONSTANTINUS ingressus Imperium Roma-
num, & coronam capiti firmaturus suo, pro CHRISTO nudam cru-
cem in cœlo conspicit, & in hac jubetur vincere. Stephanus sub
tecto ** clarissima fidei acie in cœlum penetrat, & jam incipit
DEUM videre qualis est: Constantinus contrà sub dio clausum su-
spicit cœlum, de quo crucis imago, res mira sed vacua, ad oculos
corporis ejus demittitur. Jam vides mi lector, præstantiorem fuisse
ac

* Accurate rem putando hoc *flare* ad dextram DEI, non magis situm certum corporis
denotat, quam quod alibi dicitur *sedere*. Nihil enimaliud hæc verba signifi-
cant, quam CHRISTUM etiam secundum humanam naturam participem esse thro-
ni ac Majestatis Divinæ, imperiique in creaturas ac singillatim in Ecclesiam. Sic
non Hebræi tantum sed Græci quoque & Latini passim utuntur verbis incedere,
flare, venire, pro esse. Vide quæ viri Docti ad Gen. XV. 2. *orbis incedo*. Neque
alio fesu Virgilius 1. 50. *Æneid.* *Ast ego qua Divum incedo Regina.* Idem V. 68.
Aut jaculo incedis melior levibusque sagittis. Seneca Epist. LXXI. *quarimus sæpe eos,*
quibuscum flamus i. e. fumus, sive versamur. Mamilius IV. 547. *Index extrema*
sister vitæque necisque. Sisseti. e. stabit, quod iterum positum pro erit, ut pluri-
bus scriptorum testimoniis ad eum locum docuit illustris Huetius.

** Augustinus cap. 42. de cognitione Veræ vitæ: *Concio illa, in qua Stephanus flams*
CHRISTUM conspexit, in domo aliqua fuit, cujus tecti culmen ipsius corporeus oculus
penetrare minime potuit. Constat igitur quod non oculo corporeo, sed intuitu in-
terioris hominis CHRISTUM non in corpore sed in intellectuâli cælo videris. Confer, D.
Philippi Nicolai τὸ μακάριον Opera Latina T. 1. pag. 258.

ac diviniores imaginem oblatam Stephano morienti, quam Constantino imperanti ac jam triumphaturo. Adde fortassis, quanto præstantiorem, tanto quoque certiores, fideque digniores. Ita est profecto, neque enim humana testimonia comparanda divinis sunt. At si me audis, non statim hinc, quod faciunt multi, crucem illam à Constantino visam totam callidis adscribes commentis, Politicæque regnaturientis fraudi, sed vere oblatam ipsius oculis, credes tot testibus antiquis, Constantino denique ipsi, saltim jurato: neque tamen illico propterea eam stupebis tanquam rem miraculis proprie accensendam. Hoc præsentis diatribæ est institutum, hæc ratio, quam si probavero tuæ æquitati, non temere de hoc argumento post tot viros egregios in arenam descendisse videbor. Si non probavero, certe ero verecundior his, qui non dubitant veterem historiam omnem meris suspicionibus suis conculcare, ac Constantinum principem Ecclesiæ Patronum sola conjectura fraudis ac perjurii reum agere.

Argumentum Dissertationis.

Testimonium Constantini ipsius de Cruce in cælo visa, apud Eusebium. §. 1. Arsenii testimonium dubium. 2. Lactantii & aliorum, qui somnii solius meminerunt, nullum. 3. In numis antiquis nihil pro cruce in cælo visa presidii. 4. Philostorgii, aliorumque Eusebio suffragantium testimonia. 5. De loco, anno ac die visa in cælo crucis. 6. Non fuisse hoc commentum Politicum Constantini. 7. Neque tamen fuisse miraculum proprie dictum, sed crucem in Halone solari visam fuisse à Constantino & exercitu. 8. Huic sententia ex affe favore descriptionem Eusebii, formam & materiam crucis, tempus, spectatores. 9. Præcipue alias cruces similiter in cælo visas & pro miraculo habitas, quarum decem amplius exempla afferuntur. 10. De cruce quam in cælo vidit Waldemarus secundus Dania Rex, unde ordo Equitum Danæbroge. De cruce visa ab Electore Saxonia Friderico Sapiente, ejusque Fratre Johanne. ibid. De literis quas cruce adjunctas vidit Constantinus, in hoc vince. 11. Error ridiculus de Nica Etymologici M. auctore ex verbis in tantum vixit ortus. ibid. Locus Philostorgii, de lucido tractu quem suo tempore in cælis per aliquot menses observatum scribit, mansissa vicem illustratus. 12.

B

I. Duas

Libri sti P. A.

I.

Uas res admirandas Constantino Imperatori accidisse refert Eusebius, quæ neutiquam sunt inter se confundendæ. Una eaqve prior vigilantibus contigit, altera ac posterior dormienti. Vigilans primum crucem in cœlo vidisse Constantinus traditur: postea dormienti apparuisse CHRISTUS, cum cruce, præcepisseque, hoc ut in hostes tanquam præsidio ac militari signo uteretur. Posterioris solius meminit auctor Chronici Orientalis fol. 57. *Anno decimo septimo Imperii Constantini apparuit ei in somnio signum Crucis, audivitque vocem sibi dicentem: porta hoc signum, vinces hostes tuos.* De priori imagine Crucis, quæ vigilantis sese obtulit oculis, potissimum hac dissertatione solliciti erimus, itaq; ante omnia de eadem adscribenda sunt Eusebii verba. Ita vero ille lib. I. de Vita Constantini cap. XXVIII. cum narrasset Constantinum Maxentii tyrannidi frangendæ occurrere parantem, idolorum agnita rejectaque vanitate atqve impietate, vero DEO Patris sui (Constantinus enim Chlorus jam favere Christianis cœperat) adhærere constituisse. *Hujus ergo opem implorare cœpit, orans atque obsecrans, ut se ipsi noscendum præberet, ac presentibus negotiis adjuericem manum porrigeret.* Hac precanti ac suppliciter postulanti Imperatori admirabile quoddam à DEO missum apparuit. Θεοσημία τις ὁπταίνεται ὡς θεοφοροτάτη, ἣν τάχα μὲν ἄλλαι λέγοντος ἢ ῥάδιον ἢ ἀποδεξασθαι, αὐτὴ δὲ νικητὴ βασιλείᾳ τοῖς τῷ γραφῇ διηγούμενοις ἡμῖν μακροῖς ὑστερον χρόνοις, ὅτε ἡζήθημεν τῆς αὐτῆς γνώσεως πρὸς ὁμιλίαν, ἐξαγγείλαντος, ὍΡΚΟΙΣ ΤΕ ΠΙΣΤΩΣΑΜΕΝΟΥ ΤὸΝ ΛΟΓΟΝ, τίς αἰ ἀμφιβάλοι μὴ ἔχει πτεῦσαι τῷ διηγήματι; μάλιστα δ' ὅτε καὶ ὁ μετὰ τὰυτα χρόνος ἀληθὴ τῷ λόγῳ παρέσχε τὴν μαρτυρίαν. *Quod siquidem ab alio quoriam diceretur, haud facile quis fidem esset habiturus. Verum cum ipse Victor Augustus nobis, qui hanc Historiam scribimus, longo post tempore, cum videlicet in ejus notitiam et familiaritatem pervenimus, id retulerit, et SERMONEM SACRAMENTI RELIGIO FIRMAVERIT, quis posthac fidem huic narrationi habere dubitabit? Præsertim cum id quod subsequutum est tempus, sermonis hujus veritatem testimonio suo confirmaverit.* Ἀμφὶ μασσηβηνᾶς ἡλίας ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινοῦσης, αὐτοῖς ὁφθαλμοῖς ἰδεῖν ἔφη ἐν αὐτῷ ἑρατῷ ὑπερκεῖμενον ἔ ἡλῖς στερεῶς τεύχαιον ἐκ φωτὸς σπινθαιόμενον, γραφῇ τε αὐτῷ συνῆφται, λέγων, τὴν νῦν. *Horis diei meridianis, sole in occasum vergente, crucis tropæum in cælo ex luce conflatum, Soli superpositum ipsis oculis se*

se vidisse affirmavit, cum hujusmodi inscriptione: *hac vince*. Θάμβος δ' ὅτι τῷ Ἰωάννῃ προέστη αὐτόν τε καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ὃ δὲ πολλομένῳ ἐκείνῳ, συνέπεσε καὶ θεῶν ἐγένετο ἰσχυρῶς. Eo viso & seipsum, & milites omnes qui ipsum iter facientem sequebantur, & qui spectatores mirandi fuerant; vehementer obstupescidos. In hoc luculento testimonio, quod ad verbum repetit Sozomenus lib. 1. cap. 3. & Hist. Tripartita lib. 1. cap. 4. videmus Eusebium non modo ea se scribere profiteri, quæ ex Constantini ipsius ore coram accepit, sed quæ jurando etiam ille confirmaverat, & quæ non solus Constantinus sed totus exercitus suis viderat oculis, ex quo multi, tum cum ista Eusebius scriberet, adhuc fuerunt haud dubie in vivis. Confer Jacobum Gretserum lib. 1. de Cruce cap. 23. seq.

II. *Artemius* his anumerandus merito esset, cujus testimonio plurimum tribuit Cæsar Baronius ad annum Christi CCCXII. num. 2 1. si modo Acta Artemii, quæ apud Surium ad Octobris diem vicesimum leguntur, pro sinceris & nulla parte suspectis possent à viris doctis admitti. Narratur enim in illis Actis Artemius, Præfectura Augustali à Juliano Imperatore ideo, quod Christo nomen dedisset, exutus, inter alia in hanc sententiam ad Julianum verba fecisse: *Ad Christum declinavit Constantinus ab illo vocatus* (non ab hominibus neque per homines sed ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, sive de cælo vocatum Constantinum scribit etiam Theodoritus lib. 1. Hist. cap. 2.) *quando difficillimum commisit prælium adversus Maxentium. Tunc enim ei in meridie apparuit signum crucis, radiis Solis splendidius, & literis aureis belli significans victoriam. Nam nos quoque ipsi adspeximus, cum bello interessemus, & literas legimus: quin etiam totus quoque id est contemplatus exercitus, & multi hujus sunt testes in exercitu tuo.* Verum per me quisque ut volet, ita huic Artemii testimonio addet vel demet fidem, probe enim notum est quantum in confingendis vel interpolandis ejusmodi Martyrum actis sibi permiserit falsi multarum ætatum pietas. Confer quæ de Cruce Constantini in Actis Apocryphis S. Quiriaci T. 1. Maji p. 445. & in Actis S. Silvestri T. 5. Maji pag. 19.

III. Solet etiam pro confirmanda hac re ad Lactantium provocari, sed ille de cruce in cælo visa tacet, solum somnium commemorat, libro de mortibus persecutorum cap. XLIV. *Communi-*

tus est in quiete Constantinus, ut caeleste signum DEI notaret in scutis, atq; ita praelium committeret. Fecit ut jussus est, & transversa X. litera summo capite circumflexo Christum in scutis notat, quo signo armatus exercitus capis ferrum. Possit quidem videri à Lactantio dici coeleste signum DEI, quasi in caelo ostensum à DEO & in caelo à Constantino visum: verum qui hoc in dubium vocaturus esset, facile posset afferre loca plura scriptorum Graecorum, Latinorumque, quibus sine illo respectu ad Constantini visionem crux vocatur signum coeleste, quoniam de cruce veteres plerique interpretabantur locum Matthaei XXIV. 30. ut docuit vir eruditissimus Gerh. Joh. Vossius in Theſibus Theologicis pag. 228. seq. Somnium quoque solum, quod miror, commemorat non Johannes modo Malala in Chronica Historia lib. 2. pag. 2. καὶ ἐλκυσθε εἰς ὑπνόν εἶδε κατ' ὄναρ ἐν τῷ ἑσπέρῳ πικρὸν, ἐν ᾧ ἐπιγράξαπτο, ἐν τούτῳ νικᾷ. καὶ ἀναγνῶς τὸ ὀπλισθαιμένον ἐν τῷ πικρῷ, διπνύσθη, καὶ ἀναγνῶς ἐποίησε σίγην πικρῷ &c. Somno deinde correptus, per quietem vidit crucem in caelo, cui inscriptum erat: In hoc vince. Perleſta autem inscriptione, à somno experges factus est. Surgens itaque &c. Sed quoque antiquior longe Rufinus lib. IX. historiae Eccles. cap. 9. & ex eo auctor Hist. Miscellae XI. 7. tum Nicolaus Primus Papa in responso ad consulta Barbarorum cap. 33. Abbas Urspergensis in Chronico, & Haymo Halberstadensis VIII. 4. Hist. Eccles. Cum igitur anxius Constantinus & multa secum de imminentis belli necessitate pervolvens iter ageret, atque ad caelum saepius oculos elevaret, & inde sibi divinum deprecaretur auxilium, vidit per soporem ad Orientis partem signum crucis igneo fulgore rutilare. Cumque tanto visu fuisset exterritus, ac novo perturbaretur adſpectu, adſtare sibi videt Angelos, dicentes: ἐν τούτῳ νικᾷ, id est in hoc vince. Illud de angelis legas etiam in Historia Tripartita lib. 1. cap. 4. e Sozomeno pag. 404. edit. Valesii. At alias insuper fabellas adjungit Theodoricus Engelhusius pag 63. Chronici. Hic Constantinus sexto anno regni sui, cum gens Barbarorum congregata super Danubium parata ad bellum foret contra Imperium Romanum, cum timeret multitudinem, audiuit in somno, noli timere, sed respice sursum & vide. Intendens ergo in caelum, vidensque Crucem in claro, & desuper scriptum titulum, in hoc vinces, bellavit & vicit. Post victoriam convocans sacerdotes idolorum, cum adhuc paganus esset, quarebat ab eis, cujus DEI esset hoc signum? Et dixerunt quidam, hoc signum caelestis DEI est, & evangelizarunt ei fidem Christi. Mittens igitur ad Eusebium Episcopum urbis Roma, baptizatus est. Eruditis constat, baptismum Constantini Romanum non minus commentitium esse, quam

quam Eusebium urbis Romæ Episcopum jam anno ante visam à Constantino crucem obiisse. Itaque ad alia pergamus.

IV. Claudius Molinetus Canonicus Regularis Congregationis Gallicanæ, in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXI. Ephemeride undecima, inferendam dedit dissertationem de veritate crucis à Constantino visæ, confirmata ex numis antiquis. Et si vero elegantia sunt nec inficianda quæ ibi affert de labaris, cruce & Monogrammate Christi notatis, quæ etiam occurrit in Optatiani Porphyrii (Constantini æqualis) Panegyrico tabula IX. & XVI. edit. Velferi: & qualia etiam observata sunt in numis aliisque monumentis à Baronio ad A. CCCXII. num. 23. seqq. Lipsio lib. III. de crucicap. 15. Antonio Augustino dialogo 1. de usu numismatum, Cangiode inferioris ævi numismatis §. 24. & in familiis Byzantinis tabula IX. itemq; * aliis; nullus tamen extat numus, nullum vetus monumentum, quo crux in cælo à Constantino visa diserte confirmetur. Quamquam non negaverim, Constantinum numis crucem in cælo visam inculpi curavisse, sive τῷ βασιλικῷ τῆς πολιτείας νομίματι τὸ, τὰ ἑραριοφανὲς σημεῖον ἔσωτηρίᾳ σαυρὲ καὶ θεανδρικῇ χειρὶ χαράκτηρα ἐν αὐτῷ μὲν ἔῃ ἰδίᾳ ἀνατυπώσασθαι, ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum pag. 112.

V. Non desunt tamen scriptores veteres quamplurimi, qui Eusebii narrationi de cruce in cælo, non per somnum, sed à vigilante conspecta Constantino, suffragantur, licet nonnulla ejus paulo aliter referunt. Philostorgius lib. 1. c. 6. ansam conversionis Constantini ad Christianam fidem narrans fuisse victoriam de Maxentio reportatam, addit, circa eandem, καὶ αὐτὴν, apparuisse τὸ τῷ σαυρὲ σημεῖον πρὸ ἀνατολᾶς Ἰππὶ μήκιστον διήκον, αἰγλῆς αὐτὴν καταπλητίσσης ἔσπερων αὐτὴν κύκλῳ περιθεόντων ἱερὸς τρόπος, καὶ πρὸς γράμματα τὴν χαράκτηρα ρυθμιζομένων. τὸ δὲ ἄρα ῥωμαίων ἔλεγε Φωνή, ἐν τούτῳ νίκας ἔχουσαν crucis in Oriente longissime protensum, luce quadam admirabili eam descripsit, & stellis undique circa eam currentibus instar celestis arcus, & litterarum formarum exprimentibus. Porro litera latino sermone hac verba designavit: In hoc vinces. Philostorgii vestigia legunt Nicephorus VIII. 3. Cedrenus & Zonaras in Annalibus. At Socrates lib. 1. Hist. cap. 2.

B 3

* Vide B. D. Dorshei pentadecadem diff. pag. 251, 252.

ἐν τοιαύτῃ τῶν αὐτῶν ἀμφισβητήσας τυγχάνοντι, καὶ πᾶσι αὖτα τοῖς στρατιώταις
 ὁδεύοντι, συνέβη θωμάσιόν τι καὶ λόγῳ κρεῖττον θεάσασθαι. Περὶ γὰρ μισμη-
 βρίας ἡλίας ὥρας, ἥδη τῆς ἡμέρας δότα κλυδίσσης, εἶδεν ἐν τῷ ἑσπέρῳ σῦλον Φω-
 τὸς σαυροειδῆ, ἐν ᾧ γραμματα ἦν λέγοντα, ἐν τῷ νύκτα. Τὸτο φανέν τῷ
 σημείον τὴν βασιλείαν ἐξέταλπειν. Αὐτὸς τε τοῖς ἐκείνους σχεδὸν ἀπίστῳ ὀφθαλ-
 μοῖς ἡρώτα καὶ τὸς παρόντας, εἰ καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς δότα λάμβανον ὅψιως. τῶν δὲ συμ-
 φωνησάντων, ἀνερρώνυντο μὴ ὁ βασιλεὺς ὅτι τῇ θεᾷ καὶ θαυμαστῇ φαντασίᾳ.
 Porro, dum in ancipiti deliberatione versatur Constantinus, forte illi cum mi-
 licibus iter facienti admirabilis quadam & qua omnem dicendi vim superat
 visio oblata est. Horis enim meridianis cum jam dies vergeret in vespertum,
 lucis columnam instar crucis in caelo videt, cui inscripta erant (Nice-
 phorus VII. 29. eandem rem è Socrate referens, interferit verba
 γραμμασι ῥωμαϊκοῖς δι' ἀστέρων ἐκτυποθεῖσιν literis latinis per stellas ex simili luce
 expressis) hac verba: In hoc vince. Hujusmodi signo statim obsupersatus est Im-
 perator. Nec jam suis ipse oculis satis fidens, interrogavit eos qui aderant,
 num & ipsi idem signum viderent. Quibus idem sibi quoque visum esse testanti-
 bus, Imperator quidem confirmatus est divina illa ac mirabili visione. Ex hoc
 Socratis loco emendandus Svidas in Μαξέντιος, ubi male σαυροειδῶς ex-
 cūsum pro σαυροειδῶς. εἶδεν ἐν τῷ ἑσπέρῳ σῦλον πυρὸς σαυροειδῶς γραφόντα,
 ἐν τῷ νύκτα, καὶ γέγονε χριστιανός. Vidit in caelo lucis columnam crucis for-
 ma, scribentem, in hoc vince, & factus est Christianus. Gelasius Cyzice-
 nus in Historia Concilii Nicæni lib. 1. cap. 4. celebrans quāto-
 pè DEUS adamaverit Constantinum δείξας αὐτῷ τὸ σωτήριον &
 σαυρὸν σύμβολον φωτεινῶς ἐν τῷ ἑσπέρῳ, ostendens ei salutare Crucis signum
 ex lucis splendore in caelo figuratum, additis literis quibus visionis usus ac
 ac vis significaretur, τῷ νύκτα, hoc vince: subjungit, istud nec
 Græcis nec Judæis fabulam videri debere, cum multa ex utrorum-
 que libris incredibiliora proferri queant, quæ tamen ab illis cre-
 duntur esse verissima. Scriptor Anonymus Actorum Concilii Ni-
 cæni, quæ ex codice Regis Christianissimi & Segvieriano edidit
 Combesius Historiæ Monothelitarum pag. 576. Photius autem
 Cod. CCLVI. retulit sub titulo πολιτεία τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν Μητρο-
 φάνους καὶ Ἀλεξάνδρου p. 765. συμπλακὴς μάχῃ (πρὸς Μάξέντιον ὁ Κωνσταν-
 τῖνος) πρὶν πρῶτα μὴ ἐγγὺς γίνεσθαι & λαβεῖν τὸ ἥθηον. φανέντος δ' αὐτῷ
 καὶ τῶν ὑπομένων & τύχης & σαυρὸν φωτὶ αὐτῷ ἐκχεαράγγμεν, καὶ γραμματα
 τῆς αὐτῆς ὕλης ἐναγγελιζομένης τῷ νύκτα, ἐλεγει γὰρ τὸ γραμμα, ἐν τῷ νύκτα,
 ἀμβλαδὼν τοῖς πλεμίοις καὶ & πλεμὶς καὶ & τυράντῃ σκυλεύει τὸ κράτος.

Com-

Commiffa cum Maxentio pugna parum abfuit quin vinceretur Constantinus. Crucis demum in cælo apparente figura, inſculpta illa immateriali lumine atque literis ex eodem lumine annunciantibus victoriam, dicebat enim ſcriptura: in hoc Vince, cum hoſtibus congreſſus belli pariter & tyranni vim frangit. Duo hic cum Maxentio commiſſa prælia ſupponit ſcriptor, addit enim; πρὸς τῆς συμπλοκῆς τὴν θείαν ὄψιν εἰς τροπικὴν χημά μορφώσας καὶ χρυσοκόλλητοις λίθοις ἀρμόσας, εἰδὼς φέρειν τοῖς περιπνεύουσι. Ante vero prælium (alrerum puta) quam viderat oſtenſam crucem trophæi inſtare efformanti, gemmisque auro inſertis concinnans, iis ferendam dedit qui equiſatui præibant. Michael Glycas parte IV. Annalium pag. 247. Ὁ μέγας Κωνſταντῖνος νίκη καὶ Μαξεντίου ἐσράττει, τότε εἶδεν ἐν ἑρανῶ τὸν τίμιον ſταυρὸν ἐφ' ᾧ νενίκηκεν, εἶπε ῥάθυμῶς καὶ κατ' ἐχθρῶν ὀρμήσας ὑπῆλθε, καὶ καὶ ὅταν ὑπὸ ῥάβδῳ πωλήσεται τὰς μυκτῆρας, καὶ κείθεν αἷμα ἐξιδὼν τὸν ſταυρὸν ἐν ὁδῷ χαράξε. Quo tempore Conſtantine Magnus copias contra Maxentium ducebat, hanc Veneranda Crucis in aëre conſpexit, indeque cum hoſte congreſſus victor diſceſſit. Tum vero negligentior factus, ubi rursus in hoſtem prorupiſſet, vinctus eſt, quo detrimento accepto quendam in marem incidit & conſopitus eſt. Hic per quietem viſus eſt ſibi naves virga quadam verberari. Moxque de navibus ſanguis promanans in veſte lineæ notæ crucis expreſſit. Auctor Chronici quod Alexandrinum vulgo vbcant, & præſtantiffimus Cangius in editione ſua inſcripſit Chronicon Paſchale, pag. 280. κινήσονται καὶ τῶν δυναſτευμάτων Τυράνων Μαξιμίον, Γαλερίον καὶ Μαξεντίον, ὡφθη αὐτοῖς καὶ αὐτῶν ἀπερχομένων πλεμῆσιν, φωταῖδῶς ἐν τῷ ἑρανῶ τὸ σημεῖον τῆς ſταυρομίσης, καὶ ὑποκάτω διὰ φωταῖδῶν γραμμάτων ταῦτα, ἐν τῷ νίκῳ καὶ φαιρώταται. In impiſſimos Tyrannos Maximinum, Galerium, & Maxentium (Conſtantino) bellum moventi, cum in eos prælio decertaturus progredere, fulgens in cælo Crucis ſignum in medio apparuit, in cujus infima parte (ita malo reddere hunc locum quā cum eruditiffimo Cangio crucis ſignum apparuit, in cujus media & infima parte) fulgidis & manifeſtis characteribus ſcriptum erat, in hoc Vince.

VI. Obrulit ſeſe crux videnda Conſtantino poſt prælia cum barbaris commiſſa, de quibus Nazarius in panegyrico c. 18. ſub dio in Caſtris, cum Romam obſideret, An. Chriſti CCCXII, die ſeptimo Kal. Novembris. Hoc recte colligit Stephanus Baſuſius, vir ſupra laudes, è Lactantio, qui ſomnium Conſtantini, quod Euſebius mox inſecutum eſſe poſt viſam in cælo crucem affirmat, perſpicue ad illum locum

locum & ad illud tempus retulit. *Dimicatum, & Maxentiani milites praevalerant, donec postea confirmato animo Constantinus & ad utrumque paratus* (urbem obsidendum & praelio decernendum) *copias omnes ad urbem propius admovit, & à regione pontis Milvii confedit. Imminebat dies, quo Maxentius Imperium ceperat, qui est ad sextum Kalendas Novembris, & Quinquennalia terminabantur. Commonitus est in quiete Constantinus &c.* Non igitur audiendi sunt ii, qui conjecturis quibusdam levibus ducti hanc visionem contigisse existimant Augustoduni cum in Galliis Constantinus versaretur, vel ad Vesontinam Civitatem, ut contendit Patriæ * suæ hanc gloriam vindicaturus Petrus Franciscus Chiffletius Vesontionensis, in dissertatione edita Parisiis Anno MDCLXXVI. & Tillemontius Tom. IV. Historiæ Imperatorum Gallice editæ pag. 573. seq.

VII. Multo minus audiendos putaverim, qui cum Jacobo Oiselio in thesauro numismatum antiquorum pag 463. totum hoc negotium de cruce ostensa Constantino referunt ad pias veterum fraudes, sive cum Jacobo Tollio in notis ad Lactantium & in præf. ad Gallicam Longini versionem ab acutissimo Boilavio Despræo concinnatam habent pro strategmate non minus scito, quam fuit illud Philippi Macedonis, quo Phocenses templi Delphici spoliatores protrivit, iussis militibus suis coronas laureas DEI insigne sumere, atque ita veluti DEO duce in praelium pergere, teste Justino VIII. 2. Vel Antiochi illud cognomento Soteris, qui cum Galatis praelium confecturus, Alexandrum M. professus est sibi adstitisse per somnium, ἀκαλίειν σύνθημα πρὸ τῆς μάχης ὡς δὲ ναὶ τῇ στρατῷ τὸ ὑγιαίνειν, præcepisse tessera loco dari militibus suis vocabulum ὑγιαίνειν ** sive valere, quo facto insignem illam de hoste victoriam retu-

* Egregium Dan. Papebrochii monitum T. 9. Actor. Maji pag. 20. *Laudandum est omnivvero ornanda patria studium, sed nescio an ulli moderandum magis quam Historico, nisi enim id feceris, quanto fueris eruditior, tanto promior eris ad patriæ traditiones qualescunque animumque fidentissime propugnandas, nec poteris quam sint ea male fundata agnoscere.*

** G. I. Vossius IX. 36. de Idololatria, & Stephan. Le Moyne p. 89. ad Varia sacra, Pentagonum impertitum esse ab Antiochio militibus affirmant, nescio quo auctore, licet constat Pentagonum esse symbolum τῷ ὑγιαίνειν. Nisi forte colligunt hoc è numo, quem dat Pierius Valerianus lib. XLVII. de Hieroglyphicis Ægyptior. cap. 37.

remittit, ut narrat Lucianus pro lapsu inter salutandum Tom. I. pag. 499. seq. Vel Antigoni, qui Alexandro in regno Macedoniae successit, atque exercitui suo persuasit vidisse se in caelo pentagonum Salutis Symbolum cum verbis *ἐν τῷ νίκῃ*, illoque scuta militum suorum ornavit. Vel denique Regis primi Portugalliae Alphonsi Henrici, qui (ex relatione Anno 1596. demum publicata) traditur Anno 1142. confecturus cum incredibili Maurorum multitudine, Christum vidisse in cruce splendida promittentem sibi victoriam, & futura familiae suae fata praedicentem. At enim ab his omnibus longe diversa est quae Constantini oculos perstrinxit caelestis crux, quia non solus eam vidit Constantinus, sed totus exercitus, *τὸ στρατιωτικὸν αἶμα*, teste Eusebio eam oculis usurpavit, & est admirata. Itaque haec res Constantini quidem, sed non solius fide nititur, cum multi qui exercitui illi interfuerant, Eusebio scribente adhuc superstites, eam facile potuissent mendacii convincere, nisi vere hoc de ipsis prodidisset. Utque nec Zosimus Ethnicus, qui diu post scripsit, Constantini nomini infestissimus, hoc velut à Christianis falso proditum exagitat, sed abominatus, plane praetermittit, & loco ejus ostentum noctuarum muroſ urbis Romae opplentium memorat lib. II. cap. 16. Quemadmodum Nazarius in Panegyrico cap. 14. de caelo missos in subsidium Constantini auxiliores refert: *Flagrabant varendum nescio quid umbones corusci, & caelestium armorum lux terribilis ardebat, tales enim venerant ut tui crederentur. Hac ipsorum sermocinatio, hoc ipſor audientes ferebant: Constantinum petimus, Constantino imus auxilio.* Silentium vero Aurelii Victoris minus miramur, tam exiguo in compendio, cum à Christianis crucem visam praeterierint etiam Sulpicius Severus, atque in Historia sua ipſe Eusebius, contentus dixisse Constantinum *τῆς ἐκ θεῶν συμμαχίας ἀνημμένον* divino adjutum auxilio, hostes fuisse, & deinde victorem Romae imagini sive statuae suae cum cruce apposuisse hanc hypographen: *τῷ τῷ σωτηριῶδι σημείῳ τῷ ἀληθινῷ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὴν πύλιν υμῶν ἀπὸ ζυγῶ τῶ τυράννυ διασωθῆσαν ἡλευσῶσα &c.* Hoc salutare signo, quod vera virtutis insigne est, vestram urbem Tyrannica Dominationis iugo liberatam servavi. lib. IX. 9. Neque Constantini fidei, qui juratus Eusebio crucem visam à se in caelo affirmavit, vel hilum detrudere potest Zosimi calumnia, qui lib. II. cap. 27. ait solenne ipsi fuisse iurjurandi religionem violare, *τὴν ὅρκου πηγάς, ἣν γὰρ τῷ αὐτῷ σὺνῆδες*, nam illo ipso in loco quo Con-

C

stanti-

stantinum perjurii reum peragit, falso hoc à Zosimo & ex præcon-
cepto adversus Constantinum odio fieri palam est, cum Licinius,
quem contra fidem sacramenti occisum Thessalonica qveritur, res
novas interim denuo sit molitus, teste Socrate & aliis. Et quoniam
nonnulli, nescio quo studio, malunt uni Zosimo Ethnico Con-
stantinum proculcanti credere, quam mille Christianis, audiant
& alterum Ethnicum, Praxagoram Atheniensem, qui in libris de
Constantino, quos legit Photius cod. LXII. fatetur, *ὅτι πῶς ἀρετῇ καὶ
καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχίᾳ πάντας τὰς πρὸ αὐτοῦ βασιλευσέας ὁ
βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο.* Quod omni virtutum & honestatis genere,
omnique adeo felicitate omnes omnino qui se antecesserunt Imperatores facile ob-
scuravit Constantinus. Argumentis cæteris, quibus totum hoc de vi-
sa cruce negotium præfidenter nimis inter commenta adscripserunt
viri quidam docti, diatriba singulari Witebergæ Anno 1706. edita
satisfecit Clarissimus doctrina atque ingenio Vir & Collega meus
conjunctissimus Jo. Christophorus Wolfius, Wernigerodensis:
itaque hoc in loco nihil aliud addo, quam Centuriarum Magdebur-
gensium scriptores à Molineto * præter rem referri inter eos,
qui narrationem illam Eusebii plane in dubium vocant adque adper-
nantur: Centuria enim quarta duobus in locis, capite secundo &
tertio decimo, ita illam referunt, ut pro vera habuisse se non ob-
scure testentur.

VIII. Quemadmodum autem vere crucem in cœlis visam
à Constantino fuisse, non sine causa, ut opinor, mihi persvadeo,
ita ex altera parte vix ac ne vix quidem assentior iis, qui per singula-
re miraculum hoc à DEO factum opinantur. Neutiquam sane,
quod dubitem de divina potentia, quis enim stupor esset existimare,
DEum, qui cœlum & terram, qui solem & sidera condidit, eun-
dem si velit non posse etiam crucem lucidam præter consuetas natu-
ræ leges producere, atque in cœlis tropæi instar suspendere. At
vicissim leges Naturæ tanta mihi sapientia & tam consulto à summo
Numine sancitæ videntur, tanta quoque est cordatorum omnium ju-
dicio post stabilitam utriusque fœderis Ecclesiam miraculorum non in-
ficiandorum raritas, ut qui narrationibus quibuscunque incredibi-
libus divinæ statim omnipotentis magnitudine volunt fidem adde-
re,

* Ephemerid. Paris. Anno MDCLXXXI. p. 131. edit. Amstelod.

re, iis occinendum sit illud Ciceronis 2. divinatione, quod potuisset DEUS illos quoque, qui nihil non credunt, minus superstitiones reddere, si voluisset. *Nihil est, inquiunt, quod DEUS efficere non possit. Utinam sapientes eos effecisset, ne omnia cum superstitiosa sollicitudine & miseria crederent.* Præterea, si ex naturalibus causis, & usu vitæ de re aliqua constat, non minus temere recurritur ad miraculum, quam imperiti quondam Astronomiæ populi, & majorum nostrum memoria Americani, Eclipses tanquam prodigia à Deorum indignatione profecta exhorruerunt. Cum igitur narratio de cruce à Constantino visa ejuscemodi sit, ut non admodum conveniat aliis visionibus divinis, & per miraculum factis: Saulo enim cum in Paulum Apostolum & vas electum convertendus esset, non nuda crux, sed Christus ipse, quem persecutus erat, apparuit, ne de S. Stephano repetam quod in præfatione jam dixi: Cum porro crux illa ex phænomeno Naturali commode ac perspicue possit explicari: cum phænomenon illud Naturale sit adeo rarum, ut longe facilius quam Eclipses potuerit in admirationem rapere Constantinum, militesque spectantes, & miraculi speciem illis objicere: cum denique 2to Constantini non adeo magna, certe non per vulgus, fuerit peritia intimior Physices, Opticesque & Astronomiæ: non video qui possit absurditatis vel impudentiæ argui opinio, quæ verisimillimum mihi videtur, Crucem Constantino ejusque exercitui in Cælo oblatam, fuisse admirandum ejusmodi phænomenon naturale, quo Crux lucida in Halone solari cum parheliis conspici solet, neque magis ideo adscribendam miraculis, quam quod Dio Cassius inter prodigia, eversionem Reip. Romanæ portendentia, temere retulit τὸν ἥλιον ἐν τρισὶ κύκλοις φανταζέσθαι δοκῶμενοι, ἵνα γὰρ αὐτὸν τεφρᾶν πυρώδης πινὸς περιέχοντος, solem triplicem visum & coronam igneam circumdatum. Xiphilin. pag. 33. edit. Rob. Stephani.

IX. Notum est Astrophilis, plerosque Halones solares & parhelios, * uti lunares quoque & paraselenas, sine cruce appare-

C 2

pare-

* Confer descriptiones Halonum Solarium & parheliorum factas à Cassendo, Cartesio, Hevelio, Hugenio, tum quæ exhibentur in Transactionibus Philosoph. Anglicanis A. 1670. pag. 1065. seq. In Actis Erud. T. 2. suppl. p. 229. sq. & Anno 1694. Mense Jul. p. 320. In Novis lit. Maris Baltici A. 1701. p. 175. seq. & 1702. p. 116. In Observationibus Historicis Hamburg. A. 1699. pag. 150. Memoires de Trevoux 1701. II. pag. 342. Galleria di Minerva T. 3. p. 263. &c.

Tab. 1.

Fig. 1.

2. 3. 4.

parere, ac præcipue circa solares coronas & parhelios cruces esse rarissimas, qvo magis miranda res Constantino visa merito fuit, cum hodieq; multi sunt, qvos facile credo per omnem vitam ne parhelios quidem ne dum crucem in halone solari vidisse. Neq; enim aër semper tranquillus, neq; nubes tranquillo aëre ita sunt frequentissime comparatæ, ut specularibus veluti & glacialibus granulis cylindricis semipellucidis turgidæ, Solis imagines tam fulgide reddere, & circa eas arcus, è quibus inchoatis fere cruces constituuntur, circumscribere possint. Fieri illud tamen nonnunquam, & naturæ legibus fieri, res est Physicorum & Astronomorum filiis testatissima, ut patet vel ex figura Halonis solaris, quam è Transactionibus Philosophicis Anglicanis Anno 1670. editis numero LX, hic adjunxi, & cui præter alteram à celeberrimo Hevelio & tertiam à Rev. Viro Casp. Buffingio observatam addidi, etiam quarto loco unam Halonis lunaris, non minus crucem in se conspicuam habentis, quam de nocte VII. Cal. Februarii Anno MDCLXXXIV. ipse oculis usurpare me memini Lipsiæ admodum adolescens. Jam si Eusebii descriptionem Crucis à Constantino visæ accuratius inspiciamus, huic sane Phænomeno naturali Halonis solaris nihil non in ea favere intelligemus, Formam, Materiam, Tempus, Spectatores. Diserte enim ait fuisse *ὑπερκείμενον τῇ ἡλίῳ σκουρὸν τροπαιον, crucis tropæum soli superpositum*, ut solem vel parhelium decussatim scinderet, qvemadmodum in apposita figura videmus: Deinde ait Eusebius *constituisse ex luce, ἐκ φωτός συνιστάμενον*, neque enim ex alia re cruces in halonibus ejusmodi constant, quam ex luce solis mirifice refracta in nubibus, perinde fere uti calix è vitro sub radiis solis in aëre libratus, halonem qvendam in mensa supposita describit. Nec fides habenda Eutychio Tom. 1. Anal. pag. 423. & aliis, narrantibus *Crucem è stellis fulgentem* Constantino per ipsum meridiem apparuisse. Porro addit Eusebius, apparuisse crucem illam in cælo *ἀμφὶ μεσημβρινὰς ἡλὶς ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινέσης* horis diei meridianis, * *sole in occasum vergente*. Quis vero nescit, hoc ipsum esse tempus solenne, qvo conspiciendos se Halones Sola-

res

* Joh. Columbus Vir Clariss. in notis ad Lactantii cap. 44. de mortibus persecutor. p. 216. docet, meridiem vocari non raro veteribus, tempus qvod post medium diem est, sive qvod non longe antecedit occasum solis. Atque ita intelligendum esse hoc loco Eusebium, ostendunt verba, *ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινέσης*, die jam in vespertinum inclinante,

Fig. 3.

Bremæ A^o MDCLXXXVI.
ult. Maji Hora VIII. matut.
observ. à C. B.

1. Sol verus. Ejus
altitudo 37. 35.
2. 3. etc. Parelli.

Fig. 1.

Fig. 4.

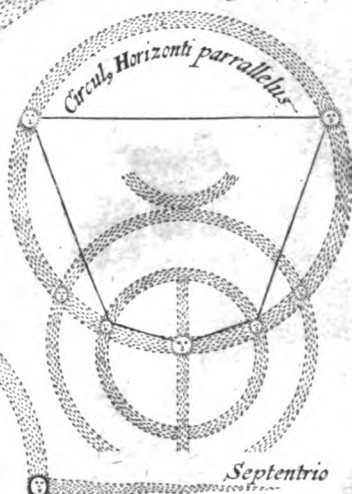
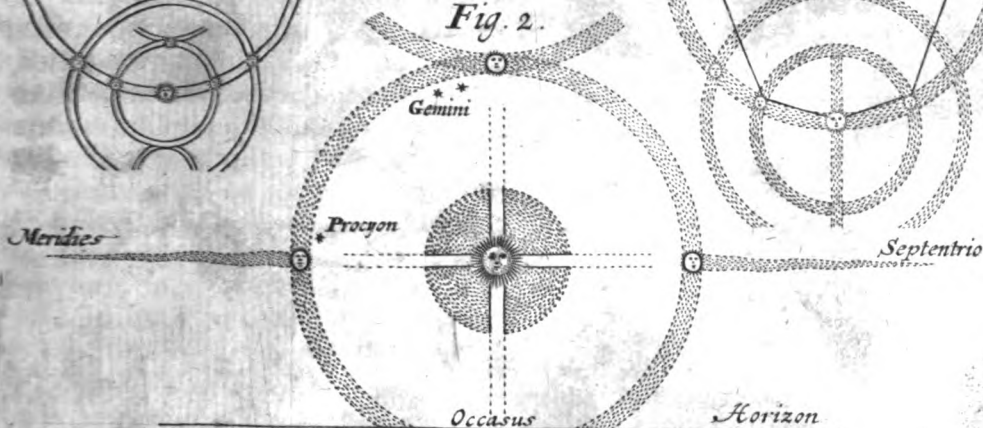

Fig. 2.

Paraselenæ Gedani A^o 1660. die 17. Decembris observata
à Io. Hevelio, et delineata in libro de Mercurio in Sole
viso post paginam 172.

respræbent hominibus, non minus quam tempus matutinum. Aristoteles III. 6. Meteorolog. ubi de parheliis, virgis &c. γίνονται ὅ, αὐτῶν ἀπομυθεύειται τὰς δυσμαίαις καὶ πρὸς τὰς ἀνατολάς. *Contingunt autem, ut diximus, circa occasum & circa ortum solis.* Neque autem tempus ortus vel occasus tam arête hic computandum est, quin horas aliquot ortum sequentes, vel antecedentes occasum complectatur, quemadmodum usus & exempla parheliarum visorum demonstrant. Denique quod non Constantinus solus, sed etiam exercitus illam crucem viderunt, hinc maxime credibile est, non fuisse istam visionem ejusmodi miraculosam, qualis contigit Paulo divinitus perculso, comitibus ipsius nihil spectantibus: sed vero naturale fuisse phænomenon, non minus militum quam Constantini oculis obvium, quo ipso tamen velut iride, DEUS ad rem singularem signandam uti potuit.

X. Probabiliorem hanc sententiam, nisi fallor, reddunt vel maxime exempla consimilia, nam & sæpius accidisse ejusmodi in cælo visum, & prodigii instar ac miraculi divini attonitos reddidisse mortales accepimus, ut vel omnia illa negare, vel præter verisimilitudinem adscribere miraculis, vel Constantini pariter ac cæteras, quas jam commemoraturus sum, cruces in cælo visas, de phænomeno naturali explicare cogamur. Prætereo quod Nicephorus non magna fide scriptor, Constantino ipsi iterum iterumque postea crucem in cælo visam, sive narrat, sive fabulatur. Semel in obsidione Byzantii, VII. 47. Hist. *Vespera diei erat, & Imperator languidus & maxime inopia consilii continue oculos in cælum intendit, atque ibi rursum, itidem ut Roma, quum contra Maxentium bellum gereret, scripturam stellarum ordine atque distinctione conformatam vidit hoc sic significantem: Invoca me in die tribulationis tue, & liberabo te, & glorificabis me (ex Psal. L. 15.)* Sen-
 pte igitur percussus rursum oculos in cælum sustulit, atque iterum καὶ αὐτὸς πάλιν ὥπτε ἀστέρα ἐστὲν γυμνασθεῖς ἐν ἑρανῶ καὶ γραφῇ περικύκλω τῶν ἀστρονομῶν, ἐν ταύτῃ τῇ σημείῳ πάντας νικῆσεις τῆς πολέμιας. *Cru-*
cem stellis ficuti antea effigiatam in cælo, & inscriptionem circum eam con-
scriptam, cujus hæc sententia erat: In hoc signo hostes omnes vinces. It-
 rum deinde, cum adversus Scythas pugnaturus esset Constanti-
 nus, Danubio per pontem saxeum juncto VII. 49. *Istrum fluvium,*
qui Danubius quoque dicitur, ponte saxeo junxit: eoque transito, Scy-
thicam gentem qua ultra id flumen coluit, sibi subjugavit. Quo tempore

ei denno in caelo τὸ σωτήριον ὄπλον salutifera illa armatura apparuit, victoriamque eam, sicuti & antea, conciliavit, sive uti malim reddere, fidem reportandæ victoria fecit, τὴν νικησίμην ἐπέστατο. Confer si placet Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 30. seq.

Melioribus testibus nititur, quæ sub Constantio Imp. Anno Christi CCCLI. visa est crux in caelo, Nonis Maji, quæ ita describit Cyrilus Hierosolymitanus in Epistola ad Constantium Θεὶ & ἐν ἕραν τοῖς φαιέντιⓈ σημεῖν & σταυρῷ pag. 306. editionis præclaræ viri præstantissimi Thomæ Milles : ὁ μακάριος σταυρὸς φωτὸς μαρμαρυγαῖς ἀπασφάπτων ἐν ἱεροσολύμοις ἅφθῃ. Ἐν γὰρ ταῖς ἀγίαις πρώταις ἡμέραις τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς νότοις Μαΐαις Θεὶ τρίτην ὥραν παμμεγίστης ὁ σταυρὸς ἐκ φωτὸς κατεσκευασμένⓈ ἐν ἕραν ὑπεράνω τῆς ἀγίας Γολγοθᾶς καὶ μέχρι τῶ ἀγίου ὄρους τῶν ἑλαιῶν. Beata crux lucis radiis resplendens visa est Hierosolymis. Saeris enim hisce Pentecostes diebus, Nonis Maji circa horam tertiam diei (ex nostra computandi ratione circa octavam matutinam) per magna Crux ex luce facta in caelo super sanctum Golgotha, ad usque montem extensa olivarum apparuit. Meminit & Eutychius T. 1. pag. 475. seq. Chronicon Orientale fol. 57. In Græcorum Horologio pag. 413. ad VII. Martii. Ἡ ἀναμνησις & ἐν ἕραν φαιέντιⓈ σημεῖν & σταυρῷ ἐν τῇ πόλει ἱερουσαλὴμ περὶ ὥραν γ' τῆς ἡμέρας ὅτι κωνσταντῖος βασιλεὺς δοτὶ & ἀγίῳ κρανίῳ ἐκπιπταίνοντι ἀσίτην ἕως & ἀγίου ὄρους τῶν ἑλαιῶν. In Ephemeridibus Moscorum quas figuris sive iconibus illustratas edidit Papebrochius ante T. 1. Maji, ad diem Maji septimum memoria Crucis apparentis tempore Constantii: licet in icone apparitio Constantino M. facta repræsentatur. Vide & Jac. Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 45. sq. Imperatorem non ipsum vidisse hanc crucem, sed ex aliorum relatione, & ex Cyrilli Epistola, certior de hac re factum, tradit Sozomenus IV. 5. At enim Hierosolymis quidem non vidit, verum in castris contra Magnentium pugnaturus vidit, si credimus Philostorgio III. 26. Ὁ μὲν δὲ κωνσταντῖος ἐκτραπὼν γίνεσθαι, καὶ ταῦτα & σημεῖν & σταυρῷ ὅτι μετὰ τὴν ἐπιφανέντιⓈ καὶ κατακλητικῶς αἰγλαίᾳ ὑπερεγράψαντο τὴν ἡμέραν φῶς. Ἀφθῇ δὲ ὅτι τῶν ἱεροσολύμων περὶ τὴν τρίτην ὥραν μελίστα τῆς ἡμέρας, ἑορτῆς τῆς λεγομένης Πεντηκοστῆς ἐπισημαίνης. Ὁ δὲ θεοσεβὴς τὸν ἐκπνέοντα δοτὶ & λεγομένῳ κρανίῳ μέχρι καὶ τῶ ἑλαιῶν ὄρους διήκων ὡρᾶν, ἱερὸν μεγάλης τιφάνης τέρεον πατωχόθεν αὐτῷ περικλιθεὶς. Ἐδόξεν δὲ αὐτῷ ἡ μὲν ἱεὺς τῶν τῶ σταυρωθέντι καὶ ἀναληφθέντι ἀμύσηται.

ὁ δὲ εὐφρανόμενος τὸν τὴν βασιλείαν νικῆν. Τὸ δὲ σπασφόρον ἐκείνο καὶ σπασφόρον ἵαμα ἔδε τοῖς ὅτι στρατοῦ αἰσίων ἦν &c. Et Constantinus quidem victoriam de Tyranno (Magnentio) reportavit, cum signum Crucis illic quoque visum esset ad longissimum spatium processum, & diurnam lucem splendidissimis ad stuporem usque radiis longe superans. Apparuit autem Hierosolymis circa horam tertiam ejus diei, qua vulgo dicitur Pentecoste. Porro hoc signum divinitus pictum à Calvarie monte usque ad montem Olivarum pertingere videbatur, magna iride instar Corona illud undique ambiens. Et Iris quidem Christi crucifixi & in caelum assumpti clementiam designabat: Corona vero Imperatoris victoriam. Porro splendidum, idud ac venerandum signum, ne militum quidem oculis effugit, sed ab utroque exercitu clare conspectum, Magnentium quidem & eos qui à partibus illius stabant, utpote daemonum cultui addictos, supra modum terruit: Constantio vero & iis qui cum illo erant, invictam quandam fiduciam addidit. At vero tempus praelii adversus Magnentium commissi parum cum tempore * visæ crucis convenit, siquidem Idatii Fasti cum Magnentio Constantinum ad Mursam conflixisse testantur IV. Kal. Octobris (Anno Christi CCCLI. Sergio & Nigriniano Coss.) quod confirmat Julianus Imp. confectum illud bellum testatus λεγόντων ἤδη τῆς ὁπώρας, αὐτῷ νομοῖα jam desinente. Orat. I. pag. 38. In iisdem Fastis ad 3. Kal. Februarii ejusdem Anni traditur, apparuisse in Oriente signum Salvatoris, quod die Pentecostes apparuisse præter jam laudatos referunt acta Anthemii apud Surium XX. Octobr. & Baronium ad Annum CCCLIII. num. 23. Auctor Chronici Alex. tum Theophanes, Cedrenus, Glycas, & Nicephorus IX. 32. Auctor Historiæ Miscellæ XI. 20. Tunc Constantius Imperator Gallum patruelem suum Casarem fecit, cui nomen suum imponens Syriam Antiochia habitandam destinavit, ut partes per eum custodirentur Orientales. Quo ad Antiochiam veniente, circa Orientem signum apparuit in cælo die Pentecostes. Columna namque sub speciem crucis in cælo visa est (σῦλος σταυροειδὴς ἐν τῷ ὄρει ὁφθαλμοῖς Socrati II. 28. Hist.) speciem luminis habens extensam à Golgotha usque ad montem Olivarum: intus autem ejus Corona erat velut Iriais speciem habens. Hoc & Constantius Gallus vidit. Iisdem fere verbis Socrate rem refert Tripartita V. 5. Meminit & Sanctus Hieronymus in Chronico, ex Pontaci editione: Syria populi crucis signum & maximo insipientium terrore in Orientali plaga apparuit.

ANNO

* Confer Illustris Ez. Spanhemii notas ad Julianum pag. 244. seq.

Anno CHristi CCCLXIII. cum Julianus Imp. Hierosolymas instaurari iussisset, non modo *meiendi globi flammarum prope fundamenta, crebris assultibus erumpentes fecere locum, exustis aliquoties operantibus, inaccessum*, ut præter Christianos scriptores testatur Ammianus Marcellinus XXIII. 1. sed crux quoque in cælo visa terruit hostes Christianorum, ut his verbis refert Gregorius Nazianzenus in *vectiva in Julianum secunda non longe ab initio pag. 112.* ὁ ἡ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἀδοξόπρον καὶ ἀειφανέστερον, ἐστὶ Φῶς ἐν τῷ ἄραν τῶν αὐτῶν ἀειγράφον, καὶ τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς αἰμαζόμδρον τοῖς ἀγίοις τῷ ἁγίῳ, οὐν ἐν ἄραν δέικνυται πᾶσι ἐπίσης, καὶ γίνεται πρῶτον τῷ Θεῷ τῆς κτλ τῶν ἀσεβῶν νίκης, πρῶτον πᾶσι ὑψηλόπρον. Πρὸς ταῦτα τί φήσονται οἱ τῷ αἰῶνος τέτα σοφοί; *Quod autem hoc etiam mirabilius clariusque fuit, lux in celo stetit, crucem in orbem describens, ac nomen illud & figura qua in terra prius impiis contemni fuerat, in cælo nunc omnibus aequè ostenditur, Deoque victoria de impiis relata tropæum efficitur, tropæo omni sublimius & praeclarior. Ad hæc porro quid dixerunt hujus sæculi sapientes?*

Eneconi, Graciæ, cognomento Aristæ, filio, qui primus Arragoniæ ac Navarræ Regis nomen assumpsit (Anno CHristi DCCLVIII. ut ad illum annum notat Antonius Paginus 12.) idem plane quod Constantino accidit, si credimus Lucio Marinæo Siculo, aliisque rerum Hispanicarum scriptoribus. Cum enim adversus Mauros prælio decertaturus esset, visum & illi in cælo crucis signum est, quo fretus primo statim impetu incredibilem vim hostium fudit protrivitque. Hæc ipsa crux deinde ab Enecone armis insculpta, hodieque sempiternæ memoriæ ergo in Arragonici Regni insignibus cernitur.

Anno quoque CHristi DCCLXXIV. rubra CHristi crux in cælis post solis occasum apparuit, ut notatum * Chronologo Saxoni ad illum annum, pag. 61. cujus loci indicium debere me fateor indicio Nicolai Gurtleri Viri Clariss. in Historia Templariorum num. LXXVIII. Edidit illud Chronicum Edmundus Gibson Oxon. 1692. 4to.

Dodechinus abbas, qui Chronicon continuavit Mariani Scoti, atque in Joh. Pistorii collectione scriptorum rerum Germanicarum

* In eodem Chronico ad A. DCCCVI. *Hoc ipso etiam anno XI. Non. Junii Crucis signum ostensum est in luna quodam Mercurii die sub Auroram. Postea item hoc anno 3. Kal. Septembris mirabilis Circulus conspicuus fuit circa solem.*

nicarum legitur, Ad Annum Christi MCXLVII. pag. 473. *Quum Episcopus & omnis populus Clerusque* (Merseburgensis) *qui ad diem festum convenerant, adstarent, quasi iris in caelo apparuit, ac in medio cruces ostensa sunt.*

Robertus de Monte, in appendice ad Chronicon Sigeberti Gemblacensis ad A. C. 1177. p. 662, edit. ejusdem Pistorii; *In nocte Sancti Andrea factus est ventus vehemens, & in ipsa festivitate & in praedicta vigilia apparuit lux, mane veniens ab Oriente usque ad Occidentem, qua die pugnarent Christiani cum paganis apud S. Georgium de Ramula. Putabat enim Saladin, qui duxerat uxorem Naraadin jam defuncti, quod posset capere urbem Hierusalem defensoribus destitutam, quia Comes Flandrensis duxerat fere omnes Christianos milites ad obsidionem Harenc. Sed tamen Rex Hierusalem & Patriarcha & alii religiosi Viri habentes paucos milites, & servientes; per virtutem sanctae Crucis vicerunt innumerablem exercitum paganorum, cujus crucis longitudo à terra ad caelum paganis apparuit, sicut ipsi dixerunt.*

Matthaeus Paris ad A. C. MCCXVII. sub Richardo III. p. 203. *Sub his quoque diebus mense Majo, feria scilicet sexta ante Pentecosten, excitata fuit provincia Colonienfis in obsequium Salvatoris. Nam in villa de Bebon Frisia, apparuit in aëre triplex forma Crucis: una coloris candidi adversus Aquilonem, altera versus Meridiem, ejusdem Schematis & coloris: tertia medio colore colorata, habens crucis patulum, & formam hominis in eo suspensi brachiis elevatis & extensis cum infixione clavorum in manibus & pedibus & capite inclinato: Et hac media fuit inter alias, in quibus corporis humani effigies non apparebat. Alia vice & alio loco, in villa scilicet Frisia, qua Fuserbuse appellatur, Crux apparuit juxta solum crocarulei coloris, & hanc plures quam priorem viderunt. Tertia apparuit in villa de Doßham, in qua B. Bonifacius martyrio coronatus est: ubi in festo ejusdem Martyris, cum multa hominum millia convenissent, visa est Crux magna & alba, ac si lignum trabis ex transversa alterius trabis artificialiter construeretur. Movebatur autem paulatim ab Aquilone ad Orientem, & hanc plurimi homines conspexerunt.*

Nescio sitne hisce adjungendum, quod biennio post, Anno MCCXIX. Waldemar II. Daniæ Rex, in prælio cum Livonis amissa aquila sive vexillo suo vidisse fertur descendentem ad se de cœ-

D

lo

Libri isti Pars Altera.

lo albam crucem rubro circumdatam cingulo, qva Vexilli loco usus, non modo militum suorum jam terga dare hosti incipientium ordines feliciter restituit, sed etiam Livonorum aciem acerrimo conflictu perrupit, atqve egregiam ad suos, fuis infidelibus, reportavit victoriam, ac præterea multis eorum, ut Christo nomen darent auctor fuit. Possit aliquis inde conjicere, halonis solaris cum cruce non ita pridem in Cælo visi ectypon Regem fieri curasse, atque vexilli loco divinitus dati militibus suis commendasse. Cum vero res tam feliciter & ex voto successisset, Rex non modo Danebrogicum ordinem Equestrem instituit, à cœlesti illo labaro, quod Danebrogam vocabant, appellatum, & cruce illa symboli & insignis vice donatum, sed & in insignibus quoque Regni Danici Crucem inde candidam in solo rubeo jussit comparere, ut narrant Joh. Isaacius Pontanus Chorograph. Danicæ pag. 770. & Tho. Bartholinus in diss. Historica de Equestri Ordine Danebrogico.

Thomas Brabantius, à Monasterio in Artesia, ubi Canonicus Regularis fuit, Cantipratanus vulgo cognominatus, libro secundo Apiarii capite 3. sibi quoque crucem ejusmodi in cælo conspectam refert anno Christi MCCXLVI. *Ego fideiæ novissimus, antequam piissimus Ludovicus, Francorum Rex, anno ab Incarnatione MCCXLVI. crucem transmarinam susceperet, crucem in cælo ex clarissimo & sidereo lumine vidi, nec recolo me decentius & operosius formatam crucem unquam sub aliqua materia vel figura vidisse.*

Denique ut recentius quoque exemplum jungam, Philippus Melanchthon in Oratione de Johanne Duce Saxonie, Tomo 2. Declamationum pag. 738. *Eo, inquit, anno, quo primum mense Novembri editæ sunt Reverendi Viri D. Lutheri propositiones de indulgentiis, (notum est hoc factum fuisse Anno MDXVII.) cum ex templo Wimarie in Natali Christi duo Fratres (Fridericus Elector & Johannes) & Filius Dux Johannes Fridericus una post mediam noctem, ut magna in utroque erat reverentia erga res divinas, egrediuntur cum frequenti comitatu, vident supra arcem, cælo sereno, fulgentem crucem purpuream satis magnam & perspicue expressa figura. Ibi cum diu starent attoniti spectatores, Fratres colloqui de Religione ceperunt, & eo signo portendi futura certamina de doctrina & domus Saxonica pericula vaticinati sunt. Vix dubito quidem, hanc Crucem Principibus gloriosæ me-*

Coronæ de nocte visam , aliam fuisse quam qualis in halonibus lunariis offerre se solet , & qualem Figura 4. expressam vides , ac prope persvadeo mihi , lectorem æquum , si hæc exempla cum Constantini Cruce cœlesti contulerit , minus mihi vitio daturum esse , quod illam quoque nihil aliud quam naturale ejusmodi phænomenon crucis in halone solari fuisse , audeam affirmare.

¶ X. Non deerunt tamen , qui huic sententiæ vel maxime opprobriabuntur obstare , quam Cruci superadditam similiter Eusebio juravit Constantinus *γραφὴν , Ἡὸς vince.* Qvis enim unquam in halone solari ejusmodi literas conspexit , quis sine absurditate tam admirandam Scripturam cœlestem causis tribuet naturalibus ? Equidem si mihi persvaderem , de literis expressis in cœlo à se visis , sive Græcis sive Latinis (neque enim consentiunt inter se scriptores , qui Eusebii locum perperam ut mox ostendam acceperunt) Constantinum istud vere affirmasse , ne dubitarem quidem de miraculo , quoniam neque nugivendulorum gerris de Alphabeto naturali cœlesti ~~quod Constantinus~~ fidem habeo , neque literas hominum invento & consilio significantes , à Natura sola sibi relicta tam apposite conjungi credo : quæ enim quæso ratione in cœlo per causas naturales ad significandam rem tam conceptam coire , & secundum regulas Grammaticas construi posse hos characteres aliquis non plane plumbeus existimaret ? Si vero circa literas hæc fraudis haberem Constantinum suspectum , & quanquam juratum , tamen haud dubitarem verba dedisse Eusebium lectoribus , cum literas illas in cœlo Constantinus vidisse se affirmavit , Eusebius scripsit : quo demum colore possim reprehendere eos , qui universum visum callidis commentis andacter accensent , & universam narrationem pro falsa atque incredibili explodunt ? Vide igitur quomodo Eusebii verba intelligenda esse tensem. Ait nimirum ex ore Constantini , tropæo crucis cœlestis *συνήφθη γραφὴν , λέγουσα , τὴν νικᾶ* adjunctam fuisse picturam , indicantem , in hoc ipse esse vincendum . Qualis quæso hæc fuit pictura ? Coronam fuisse respondeo , qualis solet esse halonum solarium , Coronam , inquam , symbolum notissimum Victoriæ . Non opus est docere eruditos , *γραφὴν* recte à me transferri hoc loco picturam , & picturam recte posse dici *λέγειν* sive innuere . Minime autem coactam esse hanc interpretationem de corona , victoriam per Crucem promittente , docet Philostorgius , qui III. 16. agens de

altera cruce cœlesti visa Hierosolymis, ἐδήλα δὲ ἄρα, inquit, ἡ μὲν ἱεὺς τὴν ἐσαυρωθέντος καὶ ἀναληφθέντος εὐμένειαν, ὁ δὲ ΣΤΕΦΑΝΟΣ τὴν ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΝ. *Et Iris quidem Christi crucifixi & in cælum assumpti clementiam designabat, CORONA vero IMPERATORIS VICTORIAM.* Sic S. Nazianzenus de Corona in cœlis apparente Orat. IV. Tom. I. p. 112. *Ἐστὶ τῆς & χρίστὸς νίκης ὁ στέφανος.* *Hac victoria CHRISTI corona erat.* Habemus igitur illud τέτω νικά in cœlo expressum γαφῆ, symbolo & pictura Coronæ, atque inde intelligimus, quam non modo ridicule, sed etiam contra Eusebii mentem Constantini visum interpretati sint plerique de literis, vel Græcis vel Latinis cœlo inscriptis τέτω νικά, vel ἐν τέτω νικά, *Hoc vince, in hoc vince*, quas vel stellis vel luce divina expressas sibi temere persuaferunt. Non mirum autem in labaris, numis & aliis variis monumentis antiquis verba ipla deinde inscripta potius cum Cruce vel Christi Monogrammate, etiam superstite Constantino, quam coronæ symbolum conspici quia illis clarius hoc, quod volebant, quam per Symboli ænigma indicabatur. Adeo autem vulgare fuit olim labari vel crucis figuram cum verbis τέτω νικά passim appingere, ut libris quoque vetustis ne sacri quidem agumenti, quin imo Tabulæ lusoriæ apud Gruterum pag. MXLIX. 1. inscripta reperiantur. Neque aliam originem habet virorum quorundam doctorum error sane festivus, qui scriptorem Græcum Magni Etymologici Nicam appellant, nomen inter Grammaticos veteres Græcos admodum incognitum. Cum enim in fronte codicis, qui fuit apud Angelum Politianum, appictum esset labarum verbis ἐν τέτω νικά, literis ἐν τέτω ex altera parte detritis ac deletis, hæ quæ supererant νικά, egregiam istam de auctore libri Nica conjecturam viris præstantissimis suppeditarunt, ut ex Emérico Bigotio, quem If. Vossius hoc docuerat, accepisse se refert Ægidius Menagius cap. LXXVI. Anti-Bailleti. In vetusto Codice scriptorum laudati Nazianzeni similem inscriptionem notasse se testatur Montfauconus V. C. pag. 251 Palæographiæ Græcæ.

XII. Moneamne mantissæ loco Astrophilos etiam de loco altero insigni Philostorgii, quo aliud Phænomenon cœleste mirandum nobis enarrat, cui lux afferri poterit ex observatis Virorum præstantissimorum nostræ ætatis, quibus talia propius cognoscere, inque domos superas scandere cura fuit. En Philostorgii verba XII.8.

Ἐκλαί-

Εκλείποντι ἡ τῷ ἡλίῳ Φέγγος π κατὰ τὸν ἕρανὸν σπανιφαίνῃ κῶνις ἀήμα
 ἀδιδύμων, ὅ, πνὲς ἐξ ἀμαθίας ἀστὲρα κομήτην ἐκάλει. Καὶ γὰρ ὡς
 ἐκεῖν ἐδείκνυ, ὕδεν ἦν κομήτης ἀδιδύμων. Οὔτε γὰρ τὸ Φέγγος εἰς κό-
 μην ἐπιβαίνειν, ἔτε ἀστὲρ ὅλως εἴκει, ἀλλ' εἶον λύχνος τις μεγάλη Φλόξ
 ὑπερχει καὶ εἰαυτῷ ὀρωμένη, μηδενὸς ἀστὲρος θρυαλλίδος αὐτῷ τι-
 μορφῇ ὑποτρέχοντος. Ἀλλὰ γὰρ καὶ τῇ κινήσει περιήλλατε. Καὶ γὰρ κινήσεις
 ὡς ὁ ἡλίου καὶ ἡσμερίας ἀνίσχει, ἐκείθεν πᾶν καὶ τῆς ἑρᾶς ἀρκτε πταγ-
 μῶν ἔχεται ἀστὲρα ὑπερενεγκῶν ἡρέμα πρέβαινε πορεύειν ἐπὶ δυσμας,
 ἐπὶ δὲ διεμέτρει τὸν ἕρανὸν, ἀφανὴς ἦν, παλίας ποσάρων μηνῶν ἐξαυθαί-
 νης αὐτῷ τῆς πορείας. Ἡ ἡ κορυφὴ δὲ Φέγγος νῦν μὴν εἰς μήκος μέγα ὤζυ-
 ρετο, ὡς ἐκβαίνειν τὴς δὲ κῶνις λόγος, νῦν ἡ πρὸς τὸ ἐκεῖν μέτρον σπεύ-
 λετο, καὶ ἄλλα ἡ παρήχε περὶ τὴν ἡμέραν, δι' ὧν τῆς τῶν σωήδων φασ-
 μάτων ἐξηλάττετο φύσεως. ἤρξατο ἡ δὲ πρὸς μέσας ἡμέρας χεδὸν π μέχρα τῆς δὲ
 μετοπίας τελευτῆς. *Ex ipso tempore, quo sol defecit (sub Theodosio Ju-
 niore Anno Christi CCCCXI, die XIX. Julii) fulgor quidam in caelo ap-
 paruit, conisimilitudinem referens, quem nonnulli praeteritiam Cometam vo-
 cabant. In his enim quae fulgor ille nobis ostendit, nibilerat simile Cometa. Nam
 neque in comam desinebat lux illa, neque ullam omnino stellam speciem praeferebat.
 Sed velut lampadis cujusdam ingens flamma per se ipsam subsistens videbatur, nul-
 la subius stella ellychynii speciem praeferente. Sed et motus ejus longe diversus
 fuit a motu Cometarum. Motus enim primum ab ortu solis aequinoctiali, inde ul-
 timam stellam in cauda Ursa sitam transgressa, paulatim ad occasum processit.
 Postquam vero universum Caelum permensa est, tandem disparuit, cum cursus
 ejus plus quam quatuor menses durasset. Porro ejus vertex, nunc quidem in
 magnam longitudinem acuebatur, adeo ut conimodum ac mensuram excederet,
 nunc vero ad conis mensuram redibat. Alias praeterea prodigiosas species oculis
 subjecit, quae a vulgari signorum natura illam differre ostendebant. Caput au-
 tem a media aestate et ad exitum ferme autumnii perseveravit. Ne longior
 sim, tantum adnotabo simile admirandum ac rarissimum Phaenomenon ante hos tres & viginti annos observatum esse ab illustri Ma-
 thematico Joh. Dominico Cassino, & accurate descriptum ac deli-
 neatum in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXIII, pag.
 131. Occurrit etiam in Actis laudatissimis Eruditorum Lipsiensibus
 ejusdem annip. 174. unde descriptionem integram petet qui deliciis
 ejusmodi ducitur, conferetq; quae in iisdem Actis Anni MDCXCIV.
 pag. 58. de non plane diversa coelesti luce ex observatione V. C.
 Georgii Christophori Eimarti traduntur.*

AUCTORI LUCIS DEO GLORIA,

CAPUT IV.

DE EUSEBIO Cæsarensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atque Chronicorum Scriptoribus Græcis.

De Eusebii vita & doctrina. 1. Ejus scripta Græce edita. Chronicon. id. Preparatio Evangelica. 2. Index plenior scriptorum in illo opere laudatorum. id. Demonstratio Evangelica. 3. Historia Ecclesiastica. 4. Index scriptorum & virorum illustrium in illa memoratorum accuratus. id. De Martyribus Palaestina. 5. contra Hieroclem. 6. contra Marcellum. 7. de Ecclesiastica Theologia. 8. Epistola de fide Nicæna. 9. de locis Hebraicis. 10. Commentarii in Psalmos 11. in Canticum Canticor. 12. De vitis Prophetarum. 13. in Esaiam Commentarii. 14. Canones Evangeliorum cum premissa ad Carpianum Epistola, quæ Græce & Latine exhibetur. 15. De dissonantia Evangeliorum. 16. Oratio de Constantini M. laudibus. 17. Libri IV. de vita ejusdem Constantini. 18. Fragmenta ex libris de vita Pamphili Martyris. 19. Ex collectione veterum Martyriorum. 20. Epistola ad Constantiam Augustam. 21. Quæ Latine tantum exstant, liber primus Apologia pro Origene. 22. Opuscula XIV. à Sirmundo publicata. 23. Acta spuria Silvestri I. Papa. 24. Scripta inedita. 25. deperdita 26. Alii Eusebii amplius quinquaginta 27. Alii Scriptores Græci Hist. Ecclesiastica deperditi. 28. Alii qui integri vel ex parte exstant, Philostorgius. 29. Socrates. 30. Sozomenus. 31. Theodoretus. 32. Evagrius. 33. Theodorus Lectior. 34. Nicephorus Callisti. 35. Chronicorum scriptores Græci deperditi. 36. Alii qui exstant 37. 38. 39. 40.

I.

EUSEBIUS Pamphili Martyris non filius vel sororis filius nec servus, sed amicus a) singularis (ut ab eo nomen tulerit) frater vel consobrinus Eusebii Nicomedienſis

a) Hieron. Epist. 65. & e. S. E. Photius Cod. 13. Hæckius de script Hist. Byz. pag. 4. Sic C. Avianum Philoxenum Aviani nomen ab amico suo Flacco Aviano consecutum scribit Cicero XIII. Epist. 35. Etiam Judas Jacobi & Petrus Damiani dictus uterque à fratre.

dicentis, b) Dorothei forte Evnuchi presbyteri Antiocheni discipulus, *Casanea* Palaestinae, quae prius Turris Stratonis appellabatur Episcopus ab A. C. 315. ad 339. vel 340. quo diem obiit major septuagenario. Vir Constantino Imp. charus quem genere etiam magis * contigebat, & sua aetate eruditissimus fuit, ac Basilide Spiritu S. cap. 29. iudicio *ἡγεμὼν πνευματικῆς ἀξιώσεως*, atque in Nicephora Gregora lib. XIX. Hist. pag. 592. vero elogio appellatur, *ἡν τὸν τῶν λογίων πρῶτον*. De illius vita, de qua liber Acacii c) post Eusebium Episcopi Caesarensis, & librorum ejus heredis inter-

b) H. Valesius de vita & scriptis Eusebii ex Epistola Aarii apud Epiphan. LXIX 6. Caeterum Dorotheum illum (de quo Euseb. VII. 32. Hist.) Baronius ad Martyrolog. V. Jun. male confundit cum Dorotheo Tyri Episcopo. Vide Acta Sanctor. T. 1. Junii pag. 435.

* Hoc inde colligo, quia Eusebius Nicomedienensis, nostri Eusebii frater Julianum Imp. genere contigebat, teste Ammiano XXII. 9.

c) Acacius *Caesarensis* Episcopus vitam Magistri ac decessoris sui Eusebii scripserat teste Socrate II. 4. Male Agapius legitur pro Acacio in Hist. tripartita IV. 3. licet claruit etiam Agapius Caesarensis Episcopus, sed is ante Eusebium fuit, cumque in clerum adscivit & deinde successorem habuit. Inter alia Acacii hujus scripta fuerunt *libri XVII. in Ecclesiasten*. Hieron. Catalog. cap. 98. *συμμετρῶν ζήτημάτων* sive ut idem Hieron. Epist. 152. ad Minerium & Alex. T. 3. p. 125. librum quartum laudans appellat, *συλλεγτῶν ζητημάτων libri VI. id. Epistola 68 scripta nomine Synodi CPol. A. 360. concepta*. Philostorg. IV. 12. *Fidelis formula* in Synodo Seleuciensi A. 359. edita quam servavit Epiphanius LXXXIII. 25. & Socrates II. 40. *ὑπερλογίως ἀντιρροῦν ἡλικίαν ἀπογεννησάντων*. Epiph. LXXV. 9. ubi insigne ex illo libro fragmentum. Acacio etiam tribuit Tillamontius quod *de fide adversus Sabellianum* sub Eusebii nomine edidit Sirmondus. Vide Tillamont. Tom. VI. memor. Hist. Eccles. part. 2. p. 111. edit. Bruxell. Acacii hujus fragmenta, quaedam occurrunt in catenis editis & MSS. Alius fuit, licet ejusdem aetatis Acacius *Tarſi* Episcopus de quo Philostorg. V. 1. Alius presbyter & Archimandrita *Beroënsis* cujus & Pauli Presb. *Epistola ad Epiphanium* qua cum A. C. 375. ad scribendam contra haereseos invitavit, cum Epiphaniï responsione, hujus panario praemittitur. Nescio idemne Acacius Beroënsis Episcopus circa A. C. 431. annos 110. inatus cujus *Epistola bina ad Alex. Hierapolitanum* leguntur in variar. Epistolarum volumine ad Concil. Ephesinum spectantium in editione Christiani Lupi (A. 1682.) & Steph. Baluzii (nova collect. Concilior. A. 1683.) cap. 41. & 55. sed in Jo. Garnerii (austar. Opp. Theodoriti A. 1684.) cap. 30. & 44. & *Confessio fidei*, edit. Lupi ac Baluz. cap. 221. Garnerii cap. 178. *Epistola ad Cyrillum Alex. T. 5. Opp. Cyrilli parte 2. & in Actis Concilii Ephesini T. 5. edit. Labbei pag. 382.* De Acacio *Melitenensis* in Armenia Episcopo & Nestorii oppugnatore videndus Cavens ad A. 431. Hujus *homiliam* in Synodo Ephesina habitam & Nestorii haeresei oppositam Com-

tercēdit, nolo repetere quæ multis erudite tradiderunt præstantes Viri Henr. Valeſius, d) Martinus Hanckius e) Gvil. Caveus f) Tillemontius g) & Jo. Clericus h) ne de aliis * in præſenti memorem. Tantum profiteor me aſſentiri viris doctis, qui agnoſcunt varia quidem in Eusebii ſcriptis eſſe de dogmatibus quibusdam, quæ durius & parum commodè dicta videntur, tamen Myſterium SS. Triadis & *αὐτοῦ* Filium ex Patris eſſentia DEum de DEo genitum *αὐτοῦ* agnoſſiſſe, atq; adeo ab hæreſi propria Arii fuiſſe alienum, diſſerteq; reſpicere eos qui CHRISTUM *κύριον* vel *ἐκ τῆς οὐσίας* dicere auſi ſunt, lib. 1. de Eccleſiaſt. Theolog. cap. 9. lib. 3. c. 2. p. 150. ſq. quæ loca jam laudat Socrates II. 21. & quanquam homou-

ſi

beſius latine exhibet in Bibl. ſua Concionatoria ad feſtū Annunciationis. Ad iſtum Acacium Epistoſas Firmi Episcopi edidit doctiſſimus Muratorius Patav. 1709. 4. in Analectis Græcis, qui pag. 300. obſervat plures hujus nominis Episcopus Nlo tempore clariſſe, Episcopus *Cotemorum*, Episcopus *Hellade*, Episcopus *Scopenorum*: Plures etiam circa A. C. 450. ut Episcopus *Antiochia minoris*, Episcopus *Ariarathia*, Episcopus *Cynnenſem*, Episcopus *Proconisti*. Fuit & Acacius *Armenia præſebus*, cujus in Juſtiniani Novella 31. mentio. De Acacio Patriarcha *CPol.* cujus una alteraqve Epistoſa exſtat, idem Caveus ad A. C. 471. Vide & Photium Cod. 42.

d) H. Valeſius Hiſtor. Eccleſ. Eusebianæ non modo præmiſit commentationem ſuam de Eusebii vita & ſcriptis, ſed etiam teſtimonia veterum pro Eusebio & contra Eusebium magno numero adjunxit.

e) Martinus Hanckius de ſcriptoribus Hiſt. Byz. cap. 1.

f) Gvil. Caveus in Chactophylace & Hiſt. literaria, atqve Vitæ Patrum Anglice editis Latineqve & Belgice tranſlatis, T. 2. & in Epistoſa Apologetica adverſus Jo. Clericum Lond. 1700. 8.

g) Tillemontius Tom. VI. & VII. memor. Hiſt. Eccleſ.

h) Jo. Clericus in Vita Eusebii T. 10. Bibl. Univerſal. pag. 380. ſeq. & in Epistoſis Criticis Epistoſ. 2. Cum quo Eusebiana Arianismi arguunt, ne veteres Valeſio & ad Zonaram p. 30. Cangio laudatos memorem) Petavius lib. 1. de Trinitate c. 11. & 12. Rich. Montacutius ad Euseb. contra Marcellum, Ancyrantum, H. Noris diſſ. de V. Synodo c. ult. p. 105. ut Sandium alioſqve omitram. Defendunt vel excuſant Valeſius, Bullus, deſenſ. fidei Nicænæ pag. 392. ſeq. 442. ſeq. 478. ſeq. 517. ſeq. B. Calovius in Confeſſione Martyrum T. 2. Opp. anti Socin. p. 519. Florentinus ad Hieronymi Martyrolog. pag. 71. ſeq. Caveus diſſ. & Epistoſa contra Jo. Clericum, Petrus Molinæus contra Perronum III. 2. &c.

* Ut Jo. Chriſtophori Erneſti, Keulā Schwartzburgici, in duabus de Eusebio diſſertationibus, Witteberg. 1688.

in vocabulo i) primum uti veritus est, tamen re maturius per-
petuam deinde id probasse, & damnationi Arii in Synodo Nicænâ, bo-
nâ de subscripsisse. Neque adeo negasse Spiritus S. divinitatem, sed
reddidit à Patre & Filio distinctum & à filio proficiscentem docu-
isse. Vide lib. 2. de Eccles. Theol. c. 5. sq. Cæterum cum magno fru-
ctu in Bibliotheca Pamphili, cujus indicem * etiam vitæ Pamphili
inferat, & altera quàm in Ælia urbe sive Hierosolymis ab Alexandro
Episcopo conditam testatur lib. VI. Hist. cap. 20. Veteris Historiæ
omnis, Ecclesiasticæ maxime, & aliarum rerum scitu dignissima-
rum tam præclara servavit monumenta, licet non semper fortasse
accurate satis exposita, ut scripta ejus quæ jam referam, pleraque
ad nos pervenisse, & in tanto bonorum ineptorumque librorum nau-
fragio non simul periisse, singularis felicitatis esse arbitrer.

1. *Chronicon* sive *Παροδική ιστορία*, de cunctis temporibus *Historia*,
titulus Operis k) latine transfertur in Epistola Augustini 35.
c. quo loco etiam constat non ubique obvios jam tum fuisse Chronici
Eusebiani Codices. In libros duos divisum fuit ab auctore, quorum
priorem inscripsit *χρονογραφίαν*, posteriorem *χρονικὸν κανόνα*. Atque
hanc *Epitomen* vocat Hieronymus. In priore ex Manethone, Apollo-
doro, Phlegonte, Josepho, Africano aliisque origenes & succes-
siones resque memorabiles variarum gentium ab Orbe condito per
varia capita persecutus est: in posteriore omnia serie una ad annos
suos relata digessit ab Anno l) vocationis Abrahami, h. e. ante

Libri 2ti Pars Altera.

E

CHRI-

i) Hinc Athanasio dicitur prius fuisse *συγγραμμάτων τῆς Ἀρετῆς αἰρέσει*, ὕστερον δὲ ὑπογρά-
φασθαι αὐτῇ τῇ Νικαίᾳ συνόδῳ γραφῆσαι τοῖς ἰδίοις διατεταμένῳ, ὅτι καὶ τῶν πα-
λαιῶν τινὰς λόγους καὶ ἐπισκόπους καὶ συγγραφῆς ἔγραψεν ἐπὶ τῆς ἑξ Ἀπὸ τοῦ
καὶ τῆς Θεότητος τῶν τῶν ὁμοουσίων χρησαμένων ὀνόματι. Epist. ad Africanos T. 1.
pag. 721. Confer Eusebii Epist. ad Cæsareenses, apud Socratem lib. 1. cap. 8.

• Vide lib. VI. Hist. cap. 32.

k) *Χρονικὰ συγγράμματα* sua memorat Eusebius in Esalz XIII. 17. *Χρονικὸς κανὼνας*
X. 9. præparat. p. 484. & lib. 1. Hist. Eccles. cap. 1. *Ἀρχαιολογίαν* αὐτοῦ *ἀρχαιολο-
γικὴν ἱστορίαν* vocat Anastasius Sinaita qv. 41. & 65. *temporum Historiam* Au-
gustinus II. 39. de Doctrina Christiana. *Digestionem temporum* Hieron. 1.
in Rufin. *χρονογραφίαν* Epiphanius sub extremum libri de ponder. &
mensur. *Chronicorum Historiam* brevium MS. Ecclesiæ Lemovicensis, Valefio
laudant. Alia veterum loca titulos Chronici Eusebiani varie referantia notavit
Scaliger ante Græca Eusebii, Chroniconque Hieronymianum, Hanckius pag. 87.
seq. de scriptoribus rerum Byz. & Allatius ad Eustathii Hexaëm. pag. 13.

l) Eusebiani Chronici Epocham initium capere ab Cal. Sept. sive autumno anni ante
CHRISTUM natum 2017. Periodi Jul. 2697. disputat Petavius lib. IX. de
doctrina temporum cap. 1.

CHRISTUM 2017. ad vicennalia usque Constantini M. A.C. 325. Laudat præter alios Eustathius Antiochenus in Hexæmero sub init. cui Eusebius vocatur *ἀγιὸν πτ*, ut ab Ecclesia Gallicana diu illum cultum pro Martyre, notat Janningus in Apologia pro Papebrochio, præfixa Actis Sanctōr. Junii T. I. pag. XVII. seq.

Græcum opus Eusebii intercidit, præter fragmenta & lacinias quas recentiores Chronologi seruarunt, Syncellus inprimis, & Cedrenus, Chronicique Alexandrini sive Paschalis scriptor, ne de aliis jam dicam: nam ut vere Josephus Scaliger, qui post Eusebium scripserunt, omne scriptum de temporibus aridum esse censuerunt, quod non hujus fontibus irrigatum esset. Ex illis Græca ut potuit collegit ediditque & illustravit doctissimis notis idem Scaliger, sed non modo Syncelli & Chronici Alex. tum temporis nondum editorum apographis parum emendatis m) usus est, sed etiam varia ad Eusebium retulit, quæ parum credibile n) est ab illo scripta fuisse. Latine vertit & Vincentio cuidam ac Gallieno inscripsit Hieronymus, ita ut hinc inde ex Latinis præcipue scriptoribus quædam adderet o) alia omitteret, ac deinde Chronicon ad A.C. 378. (Valente sextum & Valentiniano secundum COSS.) continuaret. Codices latini Chronici Eusebiani, oscitantia libroriorum mire inter se variant, & sæpius nec inter se nec cum Historia facile possunt conciliari. Confer Henrici Dodvelli diff. 3. ad Irenæum. §. 2. Henr. Valesius pag. 10. ad Eusebii Hist. vetustissimos Codices laudat Acutianum, Lipsii & Ortelii. Laudat quoque vetustissimam editionem Mediolanensem, quam nec Pontacus nec Scaliger viderit. Consuluit tamen Arnoldus Pontacus Episcopus Vascen-

m) If. Vossius in auctario castigat. Georgii Hornii pag. 370. *Quia apographum Syncelli quod Scaligero transmissum fuit, raptim & vixitose admodum descripsit Casaubonus nescio an aliis, ideo plurimi passim in hoc opere tam in annis quam in nominibus errores fuisse commissi.* Multis hoc docet Jacobus Goarus notis ad Syncellum pag. 504. - 528.

n) Vide Conringium de Medicina Hermet. pag. 21. & 30. Steph. le Moyne prolegom. ad Varia S. * 32. 2. b. Hanckium de scriptoribus Byz. pag. 92. seq.

o) id. pag. 93. seq. 96. seq. Jo. Andreas Bosius diff. ad periocham Josephi de CHRISTO, cap. 2. § 7. seq.

his præter Codices MSS. duodetriginta, editiones octo, p) atq; illis præclaram suam concinnavit, in qua mirum studium atq; industriam non dubitavit etiam Scaliger Epist. 104. atq; alibi omnibus modis prosequi, editorisq; doctrinam candorem modestiam & diligentiam celebrare. Et omnium correctissima vocatur Jo. Morino pag. 177. Exerc. Bibl. Prodiitque notis Pontaci & castigationibus illustrata una cum Prosperi Chronico, Burdigalæ 1604. fol. sed raro hodie reperitur. Neq; ubivis obvia altera *Auberti Miræi*, posteriorem partem à CHRISTO nato exhibens, additaq; habens Chronicon Sigeberti & Anselmi Gemblacensis, Antvverp. 1608. 4. confer *Ittigium de Bibliothecis Patrum* pag. 743. Cæterum ob præclaras editiones atqve doctissimas notas frequentissime in manibus eruditum versatur editio *Scaligeri*, q) altera præcipue ac præsumma Antelodamensis A. 1658. fol. quæ Alexandri Mori præfationibus & Scaligeri commentarios ad latinam Hieronymi interpretationem & Græca Eusebii emendatos & tertia parte auctiores (quam prior editio Lugd. Bat. 1606. fol.) exhibet, & libros tres Isagogicorum Chronologia Canonum ejusdem Scaligeri subjunctos habet. Chronico Eusebiano subjecta sunt Hieronymi de quo dixi supplementum & *Prosperi* *Thomæ* ab A. C. 379. ubi desinit Hieronymus, ad A. 444. *Vitæ* *Tun-*
nunen *sis* Chronicon ab A. 445. ad A. 565. *Joannis* *Abbatis* *Biclar* *ensis* ab A. 565. usque ad annum Mauriti octavum A. C. 593. *Idatii* ab A. C. 379. ubi Hieronymus desinit ad 428. *Marcellini* *Comiti* ab A. C. 379. ad

E 2

- p) Veteres Chronici Eusebio Hieronymiani ante Pontacum editiones sunt Veneta 1483. 4. Paris. 1512. 4. apud Henr. Stephanum avum, cum continuatione Matth. Palmerii ac Multivallis, & Basil. 1529. fol. edente Jo. Sichardo cum Chronicis Prosperi, Cassiodori, Hermann Contracti & Matthæi Palmerii. Hinc cum aliis Eusebii scriptis, & Prosperi ac Matthæi Palmerii Chronico Basil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. Paris. 1581. fol. *Alphonse Toftati* commentarius in Eusebii Chronicon, Hispanica lingua, Salmanticæ prodiit sumtu Francisci Ximenii Cardinalis A. 1506. fol. quinque Voluminibus.
- q) Recensetur à Labbeo T. 1. de script. Eccles. pag. 302. & Tho. Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 745. seq. Emendationes Salmasii ex Codd. Palatinis IV. cum Contr. Sam Schurzleischii *re manuscriptis* ad Eusebii Chron. observationibus edidit frater Clariss. D. Henr. Leonhardus Schurzleischius Witeb. 1712. 4. in notitia Principalis Bibliothecæ Vinarientis, in quam editio Lugd Bat. 1606. manu Salmasii notata pervenit ex Bibliotheca Gudiana. Inter Codices If. Vossii cum MSS. collatos Colomesius n. 1. memorat Chronicon Eusebianum editionis Scaligerianæ, quod cum MSS. commisit Cornelius Tollius,

ad A. 534. & Veteris scriptoris sive interpretis incerti excerpta latina Chronologica ex Africano, Eusebio & aliis, vulgata è Codice Bibl. Puteanæ. Post hæc sequuntur Græce quæ Scaliger velut Eusebiana collegit ac digessit. Anonymi *Ἀπτομή χρόνων* (Chronici Alex. vel Faistorum Siculor. nomine vulgo venit) ab Adamo ad annum Heraclii vicessimum, A. C. 629. ex Codice If. Casauboni. Nicephori Patriarchæ *χρονολογία*. Denique sequitur *ἱεροῶν συναγωγή & Ὀλυμπιάδων ἀναγραφή*, non veteris scriptoris, sed ut recte viri docti notarunt, ipsius Scaligeri, qui illam ex scriptoribus editis & ineditis collegit ac digessit, etiam Latinis, quorum loca Græce transtulit & hiæ collectaneis inseruit.

Reprehendit Eusebius hinc inde Africanum, ipse vicissim reprehensus est ab Aniano, Panodoro, Georgio Syncello & aliis, inter quos etiam ubi ipsi erant reprehendi: Diodoro etiam Tarfensi de quo Suidas, præcipue à Scaligero & aliis Chronologis recentioribus.

2. *Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευή* 1) *Præparationis Evangelicæ* ad Theodotum Episcopum Laodicenum *libri XV.* sive collectio pulcherrima argumentorum variorumque notatu dignissimorum monumentorum ac testimoniorum ex scriptoribus externis magnam partem hodie deperditis quæ animus lectoris præparetur ad demonstrationes de veritate Evangelii CHRISTI ex sacris literis tanto facilius imbibendas, admittendasque. Latine vertit & Nicolao V. Pontifici inscripsit *Georgius Trapezuntius* sed cuius interpretationem valde maneam ac confusam esse merito queritur Allatius de Georgiis p. 375. & Petavius XIV. 11. de incarnatione §. 2. *Trapezuntius latina sua versione non tam Eusebio lucem attulit, quam eo fide laniando, addendo ac depravando iustam de se querelam posteris reliquit.* Confer Vossium de Hist. Græcis pag. 70. & Jo. Rainoldi Censuram Apocryphorum librorum Tom. 1. pag. 803. Prodiit latina Trapezuntii versio Tarvisii 1480. fol. Hagænoæ 1522. 4. Colon. 1539. fol. & inter Eusebii opera Basil. 1542. 1548.

1) Eusebius ipse VI. 10. præparat. pag. 280. *ὡν δὲ καὶ μάλας ἡμῖν δεῖ εἰς τὴν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευήν.* Adde lib. XV. cap. 1. ubi post expositionem horum librorum anacephaleosin ait jam ad demonstrationem Evangelicam tanquam nobilius argumentum se progredi. *Τὸ δὲ ἂν συν. θεῶ δια τῆς ἀληθείας ἡμῖν ἐπισφραγισθέν, τὰ μὲν τῆς προπαρασκευῆς ἐνταῦθα μοι περιγραφήσονται. Μεταβαὶς δὲ ἐπὶ τὴν ἐντελέλειαν ὑπόδεσθαι τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως &c.* Libros XV, *προπαρασκευῆς Εὐαγγελικῆς* memorat etiam Hieron.

1548. 1559. 1570. fol. & Paris. 1581. fol. sed in libris quatuordecim supplevit Jo. Thomas Freigius & qui scholia etiam addidit Jo. Jacobus Grynaeus : librum decimum quintum vertit Marcus Hopperus.

Græce primus vulgavit Rob. Stephanus Paris. 1544. fol. typis Regiis. Denique Franciscus Vigerus Rothomagensis S. I. presbyter ex duobus Codicibus Bibl. Regiæ, quorum altero Stephanus usus fuerat, & Variis lect. Codicis Montacutiani Græca recensuit, novamque meliorem versionem suam & notas addidit Paris. 1628. fol. quæ editio Græcolatina recusa est Lipsiæ (licet titulus Coloniam præfert) 1688. fol. Exstant etiam hi libri MSS. in Bibl. Florentina, & Veneta S. Marci (ubi tres Codices hujus operis, teste Clariss. Montfaucon p. 42. Diarii Italici) aliisque. In Codice Bibl. Regiæ in fine trium priorum librorum numerus *σχιων* adscriptus est, ut notavit idem Montfaucon in palæographia Græca pag. 276. In Catalogo MSS. II. Vossianum. 197. annotat Colomesius existare librum præparationis nonum, ex quo multa restitui possint in editis depravata. Habuit & Tho. Gale libros hos emendatos ex membranarum antiquis. Dispositionem operis, librorumque singulorum quindecim argumentum breviter exponit Eusebius libri XV. capite 1. testatus, ut dixi, se inde ad τὴν ἐμπλησίαν τῆς προῆς τῆς Εὐαγγελικῆς δόξης ad Augustinus argumentum, Demonstrationem Evangelicam progressurum.

Index Scriptorum in Eusebii præparationis Evangelicæ libris laudatorum, concinnatus à me ad paginas edit. Græcolatina Paris. & Lips.

Abraham Arithmetica & Astrologiam Chaldaeos docuit. 418. 419. instituit Φαραώην Ægypti Regem ac Phœnices. 420.

Abydenus. ἐκ τῆς Ἀβυδηνῆς γραφῆς. 414. seq. ἐκ τῆς λεχθείσης περὶ τῶν Ἀσσυρίων γραφῆς. 416. 456. seq.

Academicorum successio. 726. à Platone dissident. 732.

Acusilaus 415. Argivus 478. multa castigat in Hesiodi genealogiis. ibid. Plato eum secutus in Timæo 497.

Ἐν ἀδελφότητι εὐρεῖται. 420.

Æacus 579 Æaci preces 463.

E 3

Διγυμν

- Αἰγυπτιᾶκοι λόγοι p. 83. 87. 92. seq. 115. seq. 184-330. Αἰγυπτίων ἀκρι-
 βῆς χρόνων ἀναγραφαί. 493.
 Æmilianus Rhetor, Epitherfis Grammatici F. 206. 207.
 Ænesidemus 758. Alexandria clarus 763. ἐν τῇ ὑποτυπώσει ὡς
 διέξισι τρέπας. 760. σοικιῶσις Ænesidemi 761.
 Æschines 462.
 Ad Æschinem Socraticum, Xenophontis Epistola 744. seq.
 Æschyli Euphorionis F. versus 689. 681. à Platone reprehens
 643. 647.
 Africanus τρεῖς χρονολογίαι 487 - 491.
 Agis 498.
 Alcæus (junior) λοιδορῶν ἰάμβων, ἣ ὁπληρομαμάτων ποιητὴς παρέδρα τὰς
 ἑφῶρες κλοπὰς ἐξελέγχων 467.
 Alcinoi Apologus 563.
 Alcmeon 847.
 Alexander Aphrodisiensis ἀνὴρ εὖ μάλα διαφανὴς ἐν τοῖς κτ' φιλοσοφίαν
 λόγοις, ἐν τοῖς περὶ εἰσαγωγῆς 267 - 271.
 Alexander Polyhistor 421. 422 - 426. 429. 431. 453. 454. 489. πο-
 λύνες ὡν καὶ πολυμαθὴς ἀνὴρ, τοῖς τι μὴ παρέργον τὸν δότῃ παιδείας
 καρπὸν πεποιημένοις Ἕλλησι γνωριμώτατος, ἐν τῇ περὶ ἱερῶν συν-
 τήξει 418.
 Alexinus ὁ ἐριστικός 791. ejus δόγματῶν μνημονεύματα, ibid.
 τὰ Ἀλμεινειακά. 92.
 Amelius Platonius 540.
 Ammonius 205.
 Amphiarai oraculum 469.
 Amphilochoi oraculum 215. 469.
 Amphion 495. 499.
 Anaxagoras Clazomemius, Hegesibuli F. 504. 27. 362. 855. 753. 755.
 509. 836. 837. 838. 844. 847. 849. 851. Anaxagoræ Φυσικολογία.
 855. ἐν τῇ περὶ δέχων λόγους 750. quæ Socrates in eo reprehendit,
 id. sq. ejus discipuli Pericles, Euripides & Archelaus 504.
 Anaxarchus Diogenis Apolloniatae discipulus 758.
 Anaximander 22. 836. 837. 838. 846. 847. 848. 851. Milesius 748.
 754. Praxiadæ F. 504.
 Anaximenes 837. 22. 839. 845. 509. 850. 320. Milesius 748. Eury-
 strati F. 504.

Anaxi-

- Anaximenes Ephorus descripsit 464.
 Andron ἐν τῷ Τετραβιβλίῳ περὶ Πυθαγόρου & Φιλοσόφου καὶ περὶ τῶν προρρήσεων
 Anticlides ῥήσοι 157. (ἱστανικῶς 464.)
 Antigonus Carystius Pyrrhonis æqualis, ejus vitam scripsit 762. seq.
 Antimachus Homeri plagiarius 467. Vide & infra, Callimachus
 Colophonius.
 Antiochus quintæ Academicæ princeps 727. Mnesarchi Stoici au-
 ditor 739.
 Antiochus Historicus de rebus Siculis 478.
 Antipater (Stoicus) Carneadis adversarius 738.
 Antiphanes περὶ ἐνρημάτων 476.
 Antiphanis Comici ὁμωνύμου ex Menandri δεισιδαίμονι descriptus 465.
 Antiphon 838. 815.
 Antisthenes 728. Socratis discipulus, Herculeo vir animo 816.
 (Ἡράκλεια δόγματα 797.)
 Appelliconis Teji libri 793.
 Apio Posidonii F. περιεργότατος Γραμματικῶν, ἐν τῇ αὐτοῦ ἑξάκιστον βιβλίῳ,
 καὶ ἐν τῇ πεντήκοντῃ τῶν ἱστανικῶν 490. quinque libros Αἰγυπτιακῶν scri-
 psit. 493. Apio gente Ægyptius, cognomine Plistonices in
 quarto Αἰγυπτιακῶν ἱστανικῶν 496. seq.
 Apollodorus χρονολόγος 498. Grammaticus 492. in Chronico. 498.
 Apollonius Tyanensis ἐν τῷ περὶ θυσιαῶν 150.
 Apollonius Grammaticus 464. Rhodius, in Argonauticis 498.
 Aratus ἐν τοῖς Φαινόμενοις Ἰππάρχου 674.
 Arcefilaus 257. 730. seq. Πλάτωνος 733. secundæ conditor Acade-
 miæ 726. audivit Polemonem, 731. & Crantorem Platoni-
 cos, tum Theophrastum, Diodorum Dialecticum & Pyrrho-
 nem 729. nec non Menedemum. ibid. Pyrrhonius 731. 736.
 ejus cum Zenone Citieo controversia 732. 733.
 Archelaus 504. Archelai Φυσιολογία 855.
 Archilochus circa Olymp. XXIII. clarus 492. Parius 256. 687.
 ab Oraculo laudatus 227. 228.
 Arctadis περὶ συντηρήσεως de fortuita scriptorum idem tradentium
 convenientia 466.
 Arcte Aristippi filia 746.
 Areus (Ἀρεῖος) Didymus. Ejus Epitome (dogmatum Philosophi-
 corum) 817. seq. 820 - 822. περὶ τῶν ἀρεσκόντων Πλάτωνι 545.
 Ari-

Aristæus sive Aristæas Proconnesius, Arimasporum carminum auctor 495.

Aristæas Argivus 499.

Aristæus sive Aristæas sub Rege Ptolemæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ τῆς ἐρμηνείας ἑ τῶν ἱεραίων νόμων 453. seq. 349 - 355. 370 - 375. ἐν τῷ περὶ ἱεραίων. 438.

Aristarchus Mathematicus 848.

Aristarchus Grammaticus 492.

Aristippus ἐν πρώτῃ Ἀρκαδικῶν 499.

Aristippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydæ discipulus 736. Socratis, 763. seq. ubi plura de Aristippo.

Aristippus nepos, μητροδιδάκτωρ 764.

Aristo Chius 854.

Aristobulus Hebræus ἐν ἐρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν νόμων ad Ptolemæum (Philometorem) Regem 323. seq. 375 - 378. Aristotelicam cum patriâ Philosophia conjunxit, idemq; est cujus 2. Maccabæor. (1. 10.) mentio. 375. Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τὴν Φιλομήνεα 410. ἐκ τῶν βασιλέων Πτολεμαίων περὶ πεφωτημένων 663 - 668.

Aristocles Peripateticus 758. περὶ τῆς καὶ Πλάτωνα Φιλοσοφίας 510. ἐν τῷ ἐβδόμῳ περὶ Φιλοσοφίας 790 - 793. 816. ἐν τῷ ὀγδόῳ. 756 - 770. male 510. ἐν ἐβδόμῳ συγχάμματα περὶ Φυσιολογίας pro Φιλοσοφίας.

Aristodemus περὶ εὐρημάτων 476.

Aristophanes 458. (lege ex Josepho Ἀρμόφνης)

Aristophanes Comicus 585.

Aristophanes Grammaticus 492. ἐν τῆς τοῦ Ἀλλήλοισ Μενάνδρου καὶ αὐτῶν ἑκλεψεν ἐκλογαίς 465.

Aristoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818. 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσει καὶ χαρακτέρας. 810. Epistolæ ad Antipatrum 793 scripta Moralia πραγματεῖαι Ἐυδημοσίτη καὶ Νικομάχει καὶ μεγάλων ἡθικῶν ἀπὸ τῆς Φόρμης, iudice Attico Platónico μικρόν καὶ πεπεσὸν καὶ δημόσιον περὶ τῆς ἀρετῆς Φρονῆσι 795. non melius Epicuro sentire de providentia 799. seq. ejus à Platone dissensus 794 - 811. animus entelechia 811. seq. ejus περὶ εὐρημάτων 476.

Aristotelis calumniatores ab Aristocle confutati. 791. seq. tributa falso ipsi in Hermiam poemata 791. & Epistolæ contra Atheniensium civitatem 791.

Ari-

- Aristotelici** 136. 139.
Aristoxenus Musicus ἐν τῷ βίῳ 3. Πλάτωνα 791.
Arius Didymus. Vide supra, Arcus.
Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
Arsepedonapta Egyptiorum sapientes 472.
Artapanus ἐν τοῖς Ἰουδαίοις 420. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων 429. seq. 431.
Asbolus 495.
Asclepiades Medicus 773.
Asius Vitas Philosopherum accurate scripsit, & libros Theodoti, Hypsicratis & Mochi ex Phœnicia lingua convertit Græce 493.
Asteriaz oraculum 225.
Atlas Astronomiaz repertor 419.
Ἀττικά συγγραμματα 498.
Atticus Philosophus Platonicus contra Aristotelem, & de ejus à Platone diffensu 794. 811. 509. seq.
 ἐν τῷ περὶ τῆς καθόλου ψυχῆς 813. (ubi pro λόγῳ τῶν αὐτῶν legendum λόγῳ τῶν Ἀττικῶν.) usque ad 816. πσαυτὰ ὁ Ἀττικός.
Bacchylides Lyricus 679.
Bardefanes Syrus ἐπ' ἀκροῖ τῆς χαλδαϊκῆς ὁμιλήσεως ἐλλητικῶς, ἐν τοῖς πρὸς τὰς ἐπιτομὰς ἀγαλμαῖς 273 - 280. **Christianus** 279.
Berosus 417. 455. seq. 848. **Chaldaeus** ἰσχυρὸς συγγραφεύς. 413. 414.
Babylonius 488. **Beli sacerdos** 493. ὁ τῶν χαλδαϊκῶν συναγωγῶν.
 415. Ἀντίχῳ τῷ μὲν Σέλευκον τρίτῳ τῶν χαλδαίων ἰστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις καταπέρας, καὶ τὸ περὶ τῶν βασιλείων ἐκλήθη μὲν 493. **Berosofus** Jobas. *ibid.*
Bion Sophista 731.
Brachmanes sapientes Indorum 275. 278. 410. 471.
Cadmus Milesius 469. 473. 478. 484. 494. **Græcarum literarum**
Cecilius 465. (repertor 499.
Callias de rebus Siculis 478.
Callietes Stoicus 464. 468. (ticus 492.
Callimachus 99. 673. 677. **Cyrenæus** ἐν τοῖς ἰάμβοις 753. **Gramma-**
Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
Callisthenes Historicus 464.
Carneades tertiæ Academiæ conditor 726. 736. 737. seq. **Arcefila-**
præceptore *ibid.* 738.

F

Callia-

Libri sti Pars Altera.

- Cassianus ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐξηγητικῶν 476. mirum quid sibi velit interpres, qui reddit in primo *Pantificatum*.
- Castoris historiae 488. Syriacas res scripsit 489.
- Caystrius 464. forte Evelpis Carystius.
- Cebes qui à Platone loquens inducitur 554-555.
- Cephalodorus Rhetor, Isocratis discipulus, calumniator Aristotelis 792. 732.
- Cercylus ἐν τρίτῳ 498.
- Chazemon 92. 103. 118. ὁ ἡερογερμανίτης. 1198.
- Charondas 619.
- Χαλδαίων ἀναγραφαί 458.
- Chamaeleon Peripateticus 492.
- Charmides quartae princeps Academiae 726.
- Choerilus Poeta antiquus 412.
- Chrysippus 187. 206. 255. 257. 261. 262. 263. 264. 265. 267. 818. 820. 823. successor Cleanthis 816. Stoicus 262. eius πλῆθος τῶν περὶ εἰσαγωγῆς 136. 137. 138. 139. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἀπορρήτων βιβλίου 262.
- Cleanthes 261. 818. 820. 821. 823. 839. 847. Zenonis Cittici successor 816. ἐν ἑνὶ ποιήματι 679.
- Clearchus Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕπνου βιβλίου pag. 409. seq. (ex Josephi 1. contra Apion. pag. 1047. edit. Lipsien.) 410.
- Clemens Alex. ὁ θωμάσιος κλήμης ἐν τῷ πρῶτῳ ἑλληνικῷ περὶ τῶν πρώτων Στωματικῶν 410. seq. 475. seq. 496 - 500. Πέμπτῳ 668-691. ἐν ἑκτῷ στωματικῷ. 461 - 463. 548. 549.
- Cleodemus vates ὁ σοφῆτης, ὁ καὶ Μαλχαῖς, ἰσχυρὸν τι περὶ Ἰουδαίων 422.
- Cleombrotus 205. 206.
- Clitomachus tertiae Academiae conditor. 726. Carneadis successor 739.
- Conon 548. ubi male κόουον. (Corybus & Melitides, stulti 761.)
- Crantor Platonius πρῶτος ἀντιπλάτωνος 729. 731.
- Crates Grammaticus 492.
- Creophylus 619.
- Crates 846. Diogenis Cynici successor 816. 729.
- Ctesias, infra in Pollio.

Cyclici Poëtæ in quibus Θεογονία & Γυγαστομαχία & Τιτυνομαχία 39.

Cydippus Mantinensis περί ευρημάτων 476.

Cynici 136. 139.

Cyrenaici 764.

Dædalus 480. 481.

Daimachus Historicus 464.

Damasus. infra, Hellenicus.

Demaratus ἐν πρώτῃ τραγῳδίᾳ 157.

Demetrius 184. 205. 206.

Demetrius Phalereus 351. 354. 458. 664. de Judæis 422. 439. 445.

Demetrius Geometra 464.

Democritus Abderita 23. 205. 255. 257. 320. 480. 487. 836. 837. 842.

844. 845. 847. 850. 852. 720. 731. 749. 754. 773. 782. annos quinque apud Ægyptios versatus 482. Leucippum audivit 504. 758. ejus scriptis usus Pyrrho 763. maluit causam unam rerum naturalium reperire quam Rex esse Persarum. 781. ὑποθηκὰν δὲ χροῦ 782. Βαβυλωνίαν λόγους ἡλικίᾳ πεποιθότα λέγειται 472.

Demodocus 495.

Demosthenes 462. an Hyperides ejus plagiarius? 466. ἐν τῷ κτ' ὀνή-
της ⑤. ibid. κτ' Κάτων ⑤, αἰκίας. id.

Δατριῶν; Hebræorum 513. 574.

Diagoras Melius 753.

Dialectici 510.

Dicæarchus de anima 810.

Bidymus vide Aram.

Dinarchus ἐν τῇ πρώτῃ, κτ' Κλειμένη ⑤, αἰκίας. 466.

Dioclis Cnidii Διοτρίβαϊ 731.

Diodorus Siculus: ejus βιβλιοθήκη ἰστορικὴ 19. 27. 44. 88. 488. 489.

ex libro I. 480 - 482.

liber III. & IV. 52.

liber XX. 160. seq.

Diodorus Sophista 729. 730. 731.

Diogenes 839. 844. 849. 852. Apolloniates 25. Metrodori discipulus 758.

Diogenes Cynicus, Antisthenis discipulus & successor 816.

Diogenianus 136 - 139. Peripateticus, περί ἀμαρτήματος contra Chrysippum 261 - 267.

- Dionysius (Alexandrinus) ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Σεβέλλιον. 333. seq.
 Ex Dionysii Episcopi περὶ φύσεως contra Epicurum. 772-784.
 Dionysius Argivus 498.
 Dionysius Halicarnass. ἀντὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας ἀκριβῆ πλὴν γραφῆν
 ἀπασαν ἐκ τέρου 158-160. ἐν τοῖς ῥητορίοις 497.
 Dionysius Olynthius 492.
 Diphilus Comicus 683. seq. 690.
 Dorotheus πατέρα Ἰταλικῶν 157.
 Δωσίδας 157.
 Draconis leges 479. 496.
 Drymon 495.
 Ecophilus. infra, Herophilus.
 Ecphantus Pythagoreus 850.
 Eleatica secta 471.
 Empedocles Agrigentinus 24. 320. 676. 838. 839. 841. 843. 844. 845.
 849. 851. 852. 720. 721. Metonis F. 749. seq.
 ejus ἐπη. 185. 187. 206. ἡ Φιλόσοφος ποιητικῇ. 685.
 Enoch Astrologiæ inventor. 419. idem cum Atlante. ibid.
 Epeis Ἐπῆεις Ægyptius Hierophanta & Hierogrammateus, ab Ario
 Heracleopolita Græce versus 41.
 Ephorus 415. Cumæus 492. an plagiararius 464. seq. infra Lyfima-
 chus. Castigat Hellenicum, reprehenditur ab Timæo 499.
 Epicharmus Pythagoreus Poëta. 674. Comædiæ princeps 721. ὃ
 τῇ πολιτείᾳ (dramatis hoc nomen) 682.
 Epicurus 836. 837. 839. 842. 844. 845. 512. 552. 24. 137. 257. 261. 823.
 718. 754. 773. 779. 782. 799. 800. 682. Democritum secutus
 749. & Aristippum 763. seq. 768. Xenocratis & Nausiphanis
 auditor. 768. alii ajunt præceptorem habuisse neminem. id.
 Socratis fatum veritus 783.
 ἐν τῇ περὶ τῶν Πληθυνμάτων Ἐπιστολῇ. 791. ἡ ἐκ τῶν ἡρώων Ἐπικύρεω
 θεωροῖα 781.
 Epicurei 136. 139. ab Epicuro sud neutiquam dissentientes 727.
 seq. confutantur 769. seq.
 Epicuro non melius de providentia sensisse Aristotelem 799. seq.
 Epimenides Cretensis qvi Spartam migravit 495.
 Ἐπιμενίδης καὶ θεορῶι 226.
 Epitherses Grammaticus, Æmiliani Rhetoris Pater 206.
 Erasistratus 852.

Era-

- Eratosthenes 849. Grammaticus 492.
 Eretrici Philosophi 728.
 Evander, Lætydis discipulus, Academicus 736.
 Eubulides ὁ τῆς κατ' Ἀριστοτέλους βιβλίῳ 791.
 Euchs Cyprius 495.
 Eudorus Mathematicus 480. 482.
 Evelpis Carystius 155.
 Evemerus Historicus 458.
 Evemerus Tegeates, Atheus 753.
 Evgrammo Cyrenæus Mūsæi librum totum περὶ διακριντῶν pro suo
 venditavit. 462.
 Eumolpus ὁ βαρχαλῆς 27.
 Eupolemus 430. 452. 455. 458. ὁ τῆς περὶ Ἰουδαίων τῆς Ἀσσυρίας 418.
 ὁ δὲ περὶ τῆς Ἑλλάδος ποικίλος 447.
 Euripides τραγῳδῶν. 157. τῆς Σακερῆτος Διατριβῆς καὶ φιλοσοφικῆς πε-
 ρὶ 227.
 oraculo laudatus 227. 228. 229. σαρδικῶς φιλόσοφος, Anaxago-
 ra discipulus 504.
 ejus versus 242. 258. 259. 466. 679. De ex Euripidis Antiope. 681.
 μεταλίπῃ. 20. 466. Sisyphum inducens 753. ἐν περιθῷ δρά-
 ματι 681.
 Eusebius suum περὶ τῆς τῶν ἀπὸ λατρίᾳ πλάττων προτυπῶν scriptum alle-
 gat 19. 10. seq. ἡρώδης κατέστρεψε pag. 484. Dispositio de Argumen-
 tum librorum de præparatione. 788. seq. Εὐσεβίου ἀπὸ τοῦ Σατοδῆξιν
 προέβηκεν 789. seq. 856.
 Ezechiel ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητής 436 - 439. ἐν τῇ ἐξαγωγῇ 439-
 442. 443. ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ διαλογικῆς ἐξαγωγῇ 444 - 446.
 Hecatzus 417. Abderita ὁ τῆς Φοκαίας ἀπὸ τῆς περὶ πρῶτης ἰκα-
 νότητος ὁ τῶν βιβλικῶν ἀποστόλων τῆς περὶ Ἰουδαίων ἱστορίας. 408. seq. (ex
 Josephi contra Apion. pag. 244. edit. Lipsiens.) καὶ βιβλίον περὶ
 τῆς Ἀβερῆας. 417. ὁ τῆς ἱστορίας ἀποστόλων ἐν τῇ 27. Ἀβερῆας καὶ
 τῆς Αἰγυπτίου. 680. Sophocle junior. ibid.
 Hecæus Milesius. infra, Herodotus.
 Hellanicus 415. 476. 498. ejus βαρβαρικά ἔργα ex Herodoto de
 Damaso (an Damasippo) descripta 466. in Genealogiis diffi-
 des ab Acusilaο 478. castigatur ab Ephoro ibid. res Atticas
 scripsit 489.

- Heracleo 206.
 Heraclides 839. Ponticus 850. ejus ἔργα 773.
 Heraclitus 320. 599. 462. 472. 528. 676. 681. 837. 838. 847. 848.
 849. 720. 748. 772. 816. 821. 723. 729. 748. 772. ad ejus dictum
 ποταμὸς ὕλη ροῶσθης alluditur 819. Ἡρακλείταιοι 723.
 Herculeæ dogmata 797. Antisthenes Ἡρακλεωῦνικὸς πρὸς αὐτὸν τὸ φρὴ-
 νημα Herculo vir animo 816.
 Hermogenes 458. alius qvi loquens à Platone inducitur 515.
 Herodotus 462. 466. Halicarnassensis 491. libro II. 490. He-
 cataeum Milesium descripsit. ibid. infra in Pollio, reprehendi-
 tur ab omnibus 478.
 Herophilus 852. ita legendum pro Ἡρόφιλος interpreti Ecophilus.
 Hesiodus 39. 86. 184. 214. 466. 475. 486. 662. 663. 673. 726. 780.
 499. 500. 620. 677. 680. 688. 693. 662. 663. 694. ex Hebraeis
 profecit 667.
 ejus versus 164. 643. fabulæ de Diis à Platone reprehensæ 641.
 Genealogiæ ab Acusilao 478. Ἡσιόδοιοι ὅμοιοι 233.
 Hestius 415. 416.
 Hieronymus Ægyptius ἱερογλῶσσος συγγραφεὺς 413. ὁ πρὸς δὲ χαριστολογίαν
 Φοινικικὴν συγγραψάμενος 414. 415.
 Hippasus Metapontinus 748.
 Homerus 486. 184. 231. 262. 263. 467. 643. 662. 673. 674. 675. 710.
 766. 480. 481. 498. 499. 500. 579. 593. 805. seq. 823. fabu-
 læ ejus de Diis à Platone reprehensæ 641. 646. versus 674.
 677. 682. 688. 693. 731. 739. 748. 754. 757. 781. Tragicæ prin-
 cepts 723. 618. seq.
 oraculo laudatus 227. oraculum de ejus patria 229. ex He-
 braeis profecit 667. seq. Ὀμηρικὴ νῆσος 211.
 Ὀμήρειοι 723. Græci nihil Homericæ poësi antiquius habent.
 478. 491. seq. qvi antiquiores Homero ferantur 495.
 ὁ ποιητής 85. 88. 89. 90. 158. 594. è Rep. ab Homero ejectus 619. seq.
 Horus Samius 495.
 Hyperides πρὸς Διώναν, & περὶ τῶν Εὐβύλης δαρεῶν 466. Demosthe-
 nis æqualis. ibid.
 Hyperochides 409.
 Hypsicrates scriptor Phœnicicus quem Græce vertit Asitus 493.
 Ἰάδης Μύσας 725.

Jannes & Jambres *Ἀγούσιοι ιστορογράφοι* 411.

Iocetes. vide Cæcetes.

Iliadis parvæ autor. 498.

Jobas de Assyriis scribens, Berosus est 493.

Jonica secta 471.

Flavius Josephus scriptor Judæus.

ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἀρχαιολογίας 413 - 415 - 417. 418 - 422. 455.

456 - 458. *ὑπο ἑκτατῇ περὶ τῆς Ἰουδαίας ἀρχαιότητος* 500-502.

ἐν δευτέρῳ συγγράμματι 361-370. 476-479.

Isus *ἐν τῇ περὶ Κύλων* *ἑκτατῇ* descripsit Ilocratis Trapeziticum 466.

Isatis 495.

Ilocrates 462. ejus Areopagiticus 464. in agone Mausoleo
à discipulo Theopompo victus. *ibid.* Trapeziticum ejus exscripsit Isus 466.

Ister *ἐν τῇ περὶ τῆς Ἀγυπθίου δυνάμεως* 499.

Lacydes Arcesilæ successor, propter avaritiam dictus *οἰκονομικός* 734.

Latinus: ejus sex libri *περὶ τῶν ἐκ τῶν ἰδίων Μενάνδρου* 465.

Leo ὁ *ἐν τῇ περὶ τῶν ἐκ τῶν Ἀγυπθίου θεῶν πραγματείᾳ* *ἑκτατῇ* 499.

Leucippus 844. 850. Zenonem Eleatem audivit 758. 504.

Lini versus 668. ex Hebræis profecit. *ibid.* circa Trojana tempora
vel paullo ante floruit. 469. 470. 500. ante Homerum 495.

Longinus 464. *περὶ ψυχῆς* 822. seq. (confer Longinum Jac. Tollii
pag. 252. seq.)

Lycogvise Pythagoricum appellat 792.

Lycophron 467.

Lysimachi libri duo de Ephori furtis. 467.

Lycargus 619. 590. 500. 509. Spartiata 480. ex Egyptiis profecit
482. Ejus leges 221. 369. 496. ipsi datum Oraculum 214. 19. 260.

Lyricus 674. (Pindarus.)

Lyfias 462.

Mæoras 464.

Magi Persarum 471.

Manetho (Μανέθως) 88. *ἐν ἑκτῇ βίβλῳ καὶ ἐν πρώτῳ αὐτοῦ συγγράμματι*

44. *ὅτι τῶν Ἀγυπθιακῶν ποιημάτων* *ἑκτατῇ* ἀναγρηφῇ. 415. Græce

Egyptiam Historiam scripsit ἐκ τῶν ἱερῶν ἀντωνυμιῶν interpretatus monumen-
tis 500. *δευτέρῃ Ἀγυπθιακῶν ἱδ.* seq.

Mathematici 846. 847. 849.

Maxianus 464.

Maxi-

- Maximus** τῆς χρεῖς ἀφαιρέσεως, οὗ ἀπομνημονεύει, ἐν λόγῳ περὶ ἔλλειψ.
 337-346.
Megaclides Peripateticus 492.
Megarenses Philosophi 728. 756.
Melampus 480. 481.
Megasthenes συγγραφεὺς, ὁ Σελεύκῳ Νικάνερι συμβεβηκώς, ἐν τῇ τρίτῃ
 τῶν Ἰνδικῶν 410.
Megillum loquentem inducit Plato 631.
Melanippides Lyricus 680.
Melissus 724. 756. 757. **Parmenidis discipulus** 720. 758. 504.
 Μήλων, ὁ πῶς συσκευη καὶ Ἰσθαίων γράψας 420. lege Μόλων, atque in-
 tellige Appollonium Molonem, de quo Iosephus.
 ὁ μελοποιὸς (Pindarus) 674.
Menander Comicus 682. seq. 688. seq. plagiarius. 465. εἰς δαισι-
 δαίμων. supra in Antiphanes.
Menander Pergamenus Historicus 493.
Menedemus 729.
Mentor Carneadis discipulus 738.
Mercurius Trismegistus 36. 46.
Metrodorus 718. 836. 847. 850. 851. **Chius** 24 766. 846. **Nes-**
 sa discipulus 758. **Democriti** 765. γράφων περὶ φύσεως. id.
Philosophus & Propheta Milesius 136. (Thales)
Mnaseas 414. 458. **Scepticus** 731.
Mnesarchus Pythagoræ F. 504.
Mnesarchus Stoicus 739.
Mochus scriptor Phoenicius quem Græce Afitus transtulit 493.
Molus, Μέλω 415. leg. ex Iosepho Μέλων. Vide paulo ante Μήλων.
Monimus ἐν τῇ θαυμασιῶν συναγωγῇ. 157.
Musaëus 469. 480. 498. 500. (Moses) 411. 662. **Orphei Magister**
 432. 495. Ἑρμῆς dictus. ibid. Vide & supra in **Eugrammonē**
Cyrenæo. Theologorum antiquissimi **Linus, Musaëus, Or-**
pheus 470.
Myrsilus Lesbius 159.
Nausiphanes Pyrrhonis discipulus. 768.
 τῶν νεωτέρων Ἰνέξ. 852.
Nessas Democriti auditor. 758.
Nicagoras cognomento ἑρμῆς, Alexandri M. tempore 791. **Nicod-**
Nicagoras Sophista. 464.

Nicolaus 415. Damascenus ἱστανικός συγγραφεύς 413. ἐν τῇ πατρίτῃ. 417. ἐν τῇ ἐνενηκῳστῇ καὶ ἑκτῇ βίβλῃ. 414.

Nicomachus Aristotelis F. 793.

Numa Pythagoreus 410.

Numenius Pythagoreus 410. 411. ἐκ τῶν πρὸς Πλάτωνα διαπορήτων. 850. seq.

ἐν τῇ περὶ πύλας, 536. 537. 538. 539. 543. πρώτη περὶ πύλας, 411. 819. 544. ἐν δευτέρῃ. 525 - 527. ἐν τῇ πέμπτῃ 544.

ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῆς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν πρὸς Πλάτωνα διαστάσεως. 717. seq. 737. seq.

Nymphodorus Amphipolitanus ἐν τῇ τομίμων Ἀσίας 499.

Oecetes Pythagoreus 849. (al. Icetes)

Oenomaï Cynici γοήτων Φορά. 209-213-234. 254-261.

parodiæ ad Oracula p. 231. 233.

Oenopides Chius 480. 482.

Onomacritus, Olympiade XL. clarus. Vide Orpheus.

Oracula 123. 124. 125. 145. seq. 159. 168. 175. 188. 190-196. 200-205. 209-212. 214-227. 229. 230. 232. 233. 237-241. 255. 256. 257. 260. 261. 391. 412. 413. 456. seq. 463. 469. ubi Amphiarai, Amphiloichi &c. mentio. 472. 689. favrorum hominum commenta 131. seq. 213. 290. etiam confessione ipsorum ἱεροφαντῶν, θεολόγων καὶ προφητῶν in tormentis 135. Peripateticorum, Cynicorum & Epicureorum 136.

Origenes ὁ Ἰαμμασίτης ἐν τοῖς εἰς Γένεσιν ἐξηγητικοῖς 280-295. 334-336.

Orpheus 27. 184. 462. 462. 469. 470. 480. 495. 498. 500. Mosis discipulus 432.

Ὀρφικά ἐπη. 83. 89. 100. seq. 102. 106. 107. 108. 771. 684-687. 688. 690. 839.

Θεολογία. 47. seq. ἐν ποιήμασι τῶν καὶ τὸν ἱερὸν λόγον αὐτῷ λεγομένων. 664-666.

ab Ægyptiis Theologiam suam hausit Orpheus 103.

Ὀρφικοὶ καθαρμοί. 226. Orpheo tributa, scripta sunt ab Onomacrito Atheniensi 495.

Oftanes 202. ἐν τῇ Πτολεμαίου Ὀκτατεύχει. 42.

Pallas ὁ αἰρετὴ περὶ τῶν 8 Μίθρα συναγαγὼν μυθεῖων 156.

Parmenides 838. 843. 850. 852. Eleates 23. 790. 720. 718. 723. 724.

G

756.

Libri sti Pars Altera.

756. Xenophanis auditor. 758. 504. Παριανίδης ὁ μέγας. 680.
 Periander 509. (ejus versus. ibid.)
 Pericles Anaxagoræ discipulus. 504.
 Peripatetici 136. 324. 718.
 Phemius 495.
 Phemonoë prima oracula cecinit 499. seq.
 Pherecydes 41. Σύμῳ 465. 470. 478. 500.
 Philammon 495.
 Philarchus 156. 164.
 Philemon Comicus 687.
 Philippus 206. 207. alius hoc nomine p. 278.
 Philistus de rebus Siculis 478.
 Philo quartæ Academiæ princeps 726. Clitomachi successor 739.
 Philo Byblius. Φοινικὴ ἱστορία ex Sanchoniathone 156. seq. libri
 novem Sanchoniathonis ad Abibalum Regem Berytiorum ex
 Phœnicio Græce redditi 31. libri tres ὡς ἀρχαῖα ἱστορία.
 32. περὶ Ἰουδαίων. 40. Ἐθνοθίων * ὑπομνήματα 41.,
 Philo ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς ἱεροσύλῃς. (versibus Heroicis) 421. 452. sq. ἐν
 τῇ ἰδ. τῶν περὶ ἱεροσύλῃς. 430. hic est Φίλων ὁ πρεσβύτερος 458.
 Philo Hebraeus 331. 378. 546 - 548. τὰ οἰκία πατρὸς ἐν ἀκρῶν
 323. seq. ὁ τὰ Ἑβραίων πεποιηθεὶς 704.
 Διὰ τὸ ἔ. πρώτῃ τῶν εἰς νόμον 384 seq.
 ἐν τῷ περὶ γεωργίας ὑποτίτῳ 323.
 ἐκ τῶν πρώτῃ ζητημάτων καὶ λύσεων 323. 324.
 ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰουδαίων Ἀπολογία 378 - 381.
 περὶ τῆς ὁσιότητος 336. seq. 385 - 400.
 περὶ τῶν πάντων ἀσθενοῦν ἐλευθέρων εἶναι 381 - 384.
 ἐκ τῶν πρώτῃ συγγραμμάτων ὧν ἐπιγράψαι ὑποθελικῶν, 351 - 361.
 περὶ τῶν χεῖρον τῶν κρείττονι Φιλῶν ὁ Πλάτωνος. 533. 534.
 Philochorus 490. Atheniensis 492. res Atticas scripsit 489.
 Philolaus Pythagoreus 836. 843. 850.
 Philomelus Scepticus 731.
 Philostephanus περὶ εὐρημάτων 476.
 Philostratus Alexandrinus περὶ τῆς ἔ. Σοφοκλέους κλοπῆς. 465.
 Phlegontis historiæ 488.
 Οἱ ἀναγεγραφότες τὸν ἱερὸν πόλεμον τὸν ἐν Φωκίᾳ. 392.
 Phocylides 687.

Phæ-

* Vigerus explicat, *Chronica*, ab ΠΠΥ: Montacutii Codex ἡθμῶν.

Phœnicum πρώτοι Θεολόγοι 107. eorum doctrina de hominum ortu. 83. 184.

ἢ Φοινίκων γραφή. 28. Vide infra in Philone Byblio, & supra in Hieronymo Egyptio. οἱ πρὸ Φοινικικὰ συναξαρίται. 415. Φοινίκων ἀναγραφαί. 458.

ὁ αἰς Φορωνίδῃ ποιητής 497.

Φρήνοι λόγοι. 83. 184.

Physici Philosophi 718. 719. 720. 790. 843. &c.

Pindarus ὁ Βαϊώπιος μέλοποιος. 125. 395. 499.

Lyricus. 674. 688. Pythagoreus 675.

Plato 690. 691. 694. 836. 837. 839. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 851. 852. 590. seq. 596. seq. 681. 573. 574. 576. 586. 471. 480. 539. 554. seq. 83. 97. 99. 172. 184. 187. 206. 230. 362. 414. 462. 511. 508. seq. 795. 790. 794. seq. 753. 754. 815. 816. 717. 718. 720. 722. 801. seq. Platonis etymologia 517. seq.

Moses Ἀπικίζων 411. 527. ex Hebræis profecit. 523. seq. 663. seq. 668. seq. ex Egyptiis. 482. ex Protagoræ libro de ente. 468. Pythagora haud inferior. 727. Πυθαγορείστας 728. 745. 843. Πυθαγορεῖς 729. μεσίουων Πυθαγόρου καὶ Σωκράτους. ibid. 505. Αἰγυπτιάζων τῷ δόγματι 689. ejus Peripatus 791.

Alcibiade 551.

Cratylo 28. 87. 103. 515. 518. 546.

ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογία 659-662.

Critone 651-659.

ἐν Ἐπιτεμίδῃ 702. 640. & 471. 534. ubi excusum ἐν Ἐπιτεμίδῃ.

ἐν μεγάλῃ Ἐπιστολῇ. 530. Epistola ad Dionysium. 530. seq. 541. ad Hermiam, Erastum, Coriscum 534. 675.

Euthyphrone 649. 650. 651.

Gorgia 577-580.

Λύσιδι. 672.

ὁ Θεαγέτης, 602. seq. 615. 672. 722. seq. 766.

ἐν νόμοις 607. 610. 589. seq. 711. seq. 706. seq. 99. 369. 410. ἐν πρώτῳ 587. seq. 573. δευτέρῳ 593. ἔκτῳ 581. ἐβδόμῳ, 610. δεκάτῳ 703. 670. 621. seq. 549. ἑνδεκάτῳ 575. πεντητηνῷ 669.

ἐν πολιτείᾳ 745. seq. 544. 611. 697. seq. 707. ἐν πρώτῳ 582. 614. δευτέρῳ τῆς πολιτείας 583. 641-647. 678. τρίτῳ 610. πέμπτῳ 608. seq. ἑκτῷ 593. ἐβδόμῳ 676. ex decimo de Rep. 677. 563. de Erc- Armenii & 675.

- ἐν πολίτικῳ 559. seq. 582.
 ἐν Σοφιστῇ 724. 680. seq.
 Συμποσία 584. seq. (542. 544. 545. 671. 703.
 ἐν ἑ Τιμαίῳ 639. 669. 670. 672. 471. 497. 530. 696. 559. 557. seq.
 ἐν Φαίδρῳ 671. 697. 709. seq.
 Φιλήβῳ 770.
 περὶ ψυχῆς 696. seq. 26. 750. seq. 551 - 554. 564. seq. 567. seq.
 Verba Platonis (non nominati) de Deo quod non sit malorum
 causa. 250. C.
 πλατωνεῖα dies festus in memoriam Platonis 467. 464.
 Aristotelem calumniantur quidam Platonis libros ἀλαφροῦς
 791. Zeno & Cephisodorus contra Platonem scribentes 732.
 de Platonis successoribus 726. Academicorum à Platone dis-
 sensus. ibid. seq. 732. Platonis ab Aristotele 798. &c.
 Plotinus ἐκ τῆ περι ἀθανασίας ψυχῆς διευκρίνει, (contra Aristotelem qui
 animum entelechiam esse contendit) 811. seq.
 περὶ τριῶν ἀρχικῶν ὑποστάσεων 535. 536.
 περὶ ψυχῆς. 824-835. adde Ennead. IV. 7.
 Πλατωνεῖα 464. legendum πλατωνεῖα ex 467. d.
 Plutarchus 82 - 86. 99. 119.
 περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις φυσικῶν δογμάτων 747-750.
 753-755. 836-839. 841-852.
 περὶ τῆ ἐν Δελφοῖς 527-529.
 περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἰσὺν καὶ Αἰγυπτίαν θεῶν. 90. 91. 186-188.
 περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαιμόνων 83-86.
 Στρώματα 20.
 περὶ τῶν ἐκλειδομένων χρησθῆναι 183-185. 188. 189. 205-207.
 πρῶτον περὶ ψυχῆς 563. seq. ex quo Antylli qui revixit & Sofitelis
 atque Heracleonis, nec minus Nicandæ cerdonis mentio.
 Poësis Hebræorum 514.
 Poëtæ versus 24. 27. 387. 854. 855. 795. 796. 798. 644. 660. 776.
 781. 782. 795. 796. 798. 499. ποιητὴς τις οὗτος ἀσκητὴς 688. ὡς εἰ
 ποιητὴς περὶ Φασίν 388. 823. ποιητικὴ πᾶσι Μῦσαι, 609.
 Vide & supra, in Homero.
 Polemo Xenocratis successor 726.
 Polemo ἐν τῇ πρώτῃ Ἑλληνικῶν 490.
 Pollionis Epistola ad Soterindam de Ctesia, & liber de Herodoti furtis.
 467. ejusdem ἰχθυοῦνται, ibid. Poly-

Polybii historiae 488.

Polyhistor. 421. Vide supra, Alexander.

Porphyrus περί ἀγαλμάτων 97. 98.

ἐν τῇ πρὸς Ἀνθω (Νεκρυνάβω 740.) τὴν Αἰγυπτίαν Ἐπιστολῇ 92. 192.
197 - 199. 741.

nescio an etiam 100-102. 108. 109. 110. 111-117.

δοτὰ τῶν πρὸς Βόηθον περί ψυχῆς. 554-556. 812. seq.

περί τῆς τῶν ἐμψύχων ἀποχῆς 28. 93. (idem respicit pag. 144. D.

ἐν ἐπίροις) 147. seq. 149. 150. 151-153. 155. 156. 166. seq. 171-
173. 403-407.

δοτὰ ἡ ἀ τῆς φιλοσοφίας ἀκροάσεως 464 - 468.

περί τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας 123. 124. 143. 144-147. 168. 174.

189. (ἐπομνύμω) κρύπτειν ἀπὸ τῶν Θεῶν 144. 189.) 192. seq.

203. 204. 234. 236-241. 741. seq. ἐν τῷ πρώτῳ 412. seq.

ἐν τῇ καὶ ἡμῶν συσκευῇ sive in opere adversus Christianos, 178.

189. ὁ τῷ καὶ ἡμῶν ἀβελήν πεποιημῶ 234.

ἐν πλάτῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως 31. 485.

Posidonius 844.

Prodicus Chius 619.

Prometheus sapientiam deferens ad homines 539.

Pronatides (al. Protænidēs) Atheniensis 495.

Prosenes. Πρωτένης Peripateticus 464. 467.

Protagoras Abderita 718. 723. 766. 620. Democriti discipulus 504.

758. pro Atheo habitus. Ejus περί θεῶν σύγγραμμα 722. 766.

Socratis ætate vixit, 504. ejus dictum μέγιστον πάντων χρημάτων ὁ
ἄνθρωπος. ibid. ex libro ejus de ente quædam hausit Pla-
to 468.

Protarchus 629. 770. 771.

Ptolemæus Mendesium Sacerdos τῶν Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱερῶν 497. 490.

πῶς τῶν βασιλέων πράξεις ἐν τρισὶν βίβλοις ἐκθίμω 493. ἐν τοῖς
χρόνοις. id. seq.

Pytho 790. 718. 729. 730. ab Democrito edoctus 731. hoc est

libris ejus usus 763. discipulus Anaxarchi, Eleus, nihil scripsit.

758. 763. ubi plura de eo. Metrodorum secutus 765.

Pythagoras 619. 487. 727. 728. 753. 754. 837. 842. 843. 845. 851.

852. 187. 320. 362. 411. 462. 834. 669. 673. 510. 500. 772. 834.

478. Samius 480. Xenophanis & Anaxagoræ tempore 504.

- à Judæis multa hausit 411. 664. Pythagoræ περὶ αἰδῆς σοφίας.
 754. Pherecydis discipulus. 470. alia de eo, ibid. seq.
 Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
 Pythagoras Rhodius 193. 196.
 Pythocles ἐν τρίτῳ περὶ ὁμοιοῦς 157.
 Rhadamantus 662. (victus 410.
 Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Persas de-
 Salomonis Regis Epistolæ ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hira-
 mum) Tyri Reges 448. seq.
 Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Bybliō.
 Scammon Mytilenæus de inventis 476.
 Seleucus Theologus 155.
 Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versus, ἐπὶ
 με φωνήεντα &c. 520.
 Severus Platonius περὶ ψυχῆς 700. 701.
 Sibylla 495. 678. 681. 416.
 οἱ πέντε Σικελικὰ συγκροτήματα 390.
 Σικελικὰ Μῦθῳ 725.
 Simonides 466.
 Socrates 25. sq. 225. 462. 673. 754. 510. sq. 852. 816. 847. 854. 855.
 856. res Hebræorum curiose rimatus 664. tres Deos docens
 728. ex Pythagoræ fonte hausit. ibid. Archelai discipulus, Pro-
 tagoræ ætate vixit 504.
 Solon 471. 500. 509. 619. ἐν πῆς ἐλεγχίας. 688. Atheniensis 480.
 ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
 Sophistæ Græcorum 495.
 Sophocles 680. bis 687. sq.
 vide & supra, Philostratus Alex.
 Speusippus, Platonis successor 726. 727.
 Stefimbrorus Thasius 491.
 Stilpo 729. 756.
 Stoici 102. 362. 676. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850.
 851. 852. 816 seq. usque ad 835. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 755.
 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. à Scepticis maxime
 impetuntur 723. à Carneade 737. 738. Philone Academico 739.
 Strato Peripateticus περὶ εὐρημάτων 476.
 Suronis, (Hirami) Tyriorum Regis Epistola ad Salomonem 449.
 Synal-

- Synallus Aristippi discipulus 764.
 Ο τῆς Συρίας ἀγομέτης ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.
 Σίμων ἀμαρτωφῆς. 458.
 Taurus Phœnicus. 31. 39. seq. Eius κοσμογονία, καταμήματα, ἱερὰ
 γὰρ, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.
 Tatianus 497. ἀπὸ τῆς πρὸς Ἑλλήνας. 491-496.
 Teluges Pythagoræ F. 504.
 Teracles (Telecles) 482.
 περὶ ἀστρονομίας 224.
 Thales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510.
 509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapien-
 tum antiquissimus 496.
 Thalli historiæ 488. Syriacas res scripsit 489.
 Thamus Ægyptius 206. seq.
 Thamyras 495.
 Theagenes Rheginus sub Cambyse clarus 491.
 Theano Pythagoræ uxor 504.
 Thearidas ἐν τῇ περὶ Φύσεως 690.
 Theocriti Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.
 Theodectes tragœdiarum scriptor. 355. in Alcmazone 466.
 Theodorus 482. alius 603. seq. .
 Θεολόγοι Philosophi 731.
 Theodoto Episcopo Laodiceno libros περὶ πνεύματος Eusebius in-
 scripsit.
 Theodotus 458. ἐν τῷ περὶ Ἰσθαίου (versus Heroici) 426-429. adde
 Grotium ad Joh. IV. 5.
 Theodotus scriptor Phœnicus quem Græcè Asius vertit. 493.
 Theognis 574.
 Theologi Veteres 187. 788. &c.
 Theophilus 452. 458.
 Theophrastus Eresius 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Ari-
 stotelis filium educavit, 793. ab Arcefila auditus 799. 731. ejus
 περὶ εὐρημάτων 476.
 Theopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in un-
 decimo de Philippo descripsit Isocratis Arcopagiticum, ibid. in
 undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἐκ ψυχῆς καὶ ἐνέργου
 affectato dicendi genere corrumpens. 465. vide & p. 467.
 Thucy-

Thucydides 462. 479.

Timæus Locrus ἐν τῇ Φυσικῇ συγγραμμῇ 681.

Timæus Tauromenites ἐν τῇ ἱστορίᾳ 791. de rebus Siculis 478.

Timæo Philiæus in Sillis. 855. 729. 763. ubi plurade eo. Scepticus. 731. Pyrrhonis discipulus. 758. omnes præter Pyrrhonem la-
cerat. 759. ἐν τῇ Πύρρωνι 761. ejus versus οὐκ ἂν δὴ Πύρρωνι γ'
ἔρισεν βροτῶν ἀλλ' 761. versus alii Timonis ibid. & 762.

Timochares δὲ τῶν περὶ Ἀντιόχου 452.

Tragœdia. 645. 684.

Triptolemus 662.

Tyrtæus 575.

Vaphris Ægypti Regis Epistola ad Salomonem 448.

Xenocrates 187. 206. successor Speusippi 726. 727.

Xenocratis discipulus Epicurus 768.

Xenocrates Carthaginienfis. 681. Xenocrates Stoicus 846.

Xenophanes 510. 836. 837. 839. 842. 847. 848. 849. 850. Pythago-
ra & Anaxagora tempore. 757. 504. Eleata sectæ princeps.
471. Colophonius. 23. 678. seq. 790. 718. 725. 753. 756.

Xenophon 678. ἐν δόγματι μαρτυρούμενος 853. seq. 743. seq. Epistola ad
Æschinem. 744. seq. Ἑλληνικά. 465.

Ἵμνοι, ὡδαὶ καὶ τῶν πλετῶν δὲ πόρρωτα 91. ἐπακοῖαι. 271. 330. &c. Φθίγ-
ξομαι οἷς θένεις ἐστὶ &c. 97. 118.

Zeno Melissum audivit 758. 504. ubi plura de eo. Eleates 23. 756. 509.

Zeno Cittieus, Cratetis successor, auctor Stoicorum 816. 820. 821.
823. 846. 671. 728. audivit Polemonem 731. Xenocratem,
Cratetem Cynicum, Stilponemqve, & Heracliti scripta dili-
genter evoluit (ita enim intelligo τῶν λόγων μετέχει τῶν Ἡρακλει-
τείων, non ut interpretes *Heraclitum* audivit, quod temporum ratio
non patitur) 729. contra Arcefilam & Platonem scripsit 732.
733.

Zeno Myndius 71.

Zeno junior, successor Chrysippi 816. 820.

Zenodorus Grammaticus 492.

Zethus 499.

Zopyrio 458.

Zopyrus Physiognomon 270.

Zoroaster 184. 484. ejus ἱερὰ συναγωγή τῶν Περσικῶν. 42. idem cum
Ere Armenii 675. 3. Ἐυαγγε-

3. *Εὐαγγελικὴ ἀπόδειξις* *Demonstrationis Evangelica* ex viginti libris, decem: primus * nimirum (initio mutilus) usq; ad decimum eandem extrema parte truncum. Hujus operis, quo veritatem Christianæ Religionis ex sacris litteris & Vet. Test. maxime adstruit, & Vaticiniæ de CHRISTO colligit atqve interpretatur, Codices MSS. rarissimi sunt, Montfauconique judicio s) videntur omnes descripti ex membranaceo codice antiquo, qui exstat in Bibl. Regis Galliarum: nam omnes sunt perinde in fronte mutili, & ab eadem voce incipiunt, atqve in eadem desinunt. Libros viginti memorat Hieronymus c. 81. Catalogi, & Photius Cod. 10. Librum XVIII. laudat Hieron. præf. in Hoseam, testatur illo libro Eusebium de Hosea quædam disputasse. Aliud Eusebii opus fuit τῆς καθολικῆς σοφίας ἡσυχαστικῆς pluribus constans libris, cujus sextus, septimus, octavus, & nonus, exstant adhuc MSS. sub titulo *Eclogarum Prophetiarum de CHRISTO* libris IV. Hos enim libros in Bibl. Vindobonensi superscriptum testatur Lambecius lib. 1. p. 139. sq. & lib. 3. p. 75. Ex eodem Lambecio apponam hæc libri quarti *Eclogarum Prophetiarum*: ἀλλὰ γὰρ ἐν πέντε καὶ τῶν ἐκλογῶν ὑπόθεσιν ἐν τῷ ΤΗΣ ΚΑΤΟΛΙΚΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΣΕΩΣ Εἰσαγωγῆς ἑννατῶν τῶν συγγράμματα περὶ τῶν ΔΕΚΑΤΩΝ πῶς διὰ τῶν ἀγίων ἀγρίων τὸν λογισμὸν διὰ βεβλαμμένους ἐπὶ τῶν ἀρμόστικων ἔφοδον ὡς ἀρχὴν περιεσώμεθα. Mentio hujus operis in Eusebii Hist. Eccles. lib. 1. cap. 2. ubi opus illud à Demonstratione Evangelica distingvit: ἀλλὰ γὰρ ἐν οἰκίαις ὑπομνημασι πῶς περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑΣ ἘΚΛΟΓΑΣ συναγαγόντες, ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ τι περὶ αὐτοῦ δηλέμεθα ἐν ἑτέροις συγγραμμάτων, πῶς εἰρημένους τῇ ἐκείνῃ δὲ κεκοσμήμεθα. Doctiss. Blondellus lib. de Episcopis p. 45. ait Eusebium in Demonstratione allegare Historiam suam, sed lib. VI. cap. 13. pag. 273. ad ἱστορίαν quidem suam hoc est ad notitiam & experientiam provocat, Historiæ autem Ecclesiasticæ à se scriptæ neutiquam meminit. Verba sunt: εἰ γὰρ τι δύναται καὶ ἡμετέρα ἱστορία, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τῶν πάλαι βιωμένων Σιὼν ζῶντων βῶν

H

Libri sti Pars Altera.

* Primi libri argumentum perspicue exponit Eusebius XV. 1. præparat. p. 790. & cap. ult. p. 836. quod cum eo qui in hodiernis codicibus primus est, congruit. Atq; cæteros novem continenter ita ab auctore, fuisse subjunctos atq; connexos, ex ipsis librorum exordiis, in quibus numerus etiam subinde libri cujusq; exprimitur, patet.

s) Montfauconus *Diar. Italic.* pag. 12. 42.

ὑπο Πωριόων ἀνδρῶν δευτέραν ὀφθαλμοῖς παρελθόντων. *überiorem* ἐξέτισιν *locorum Propheticonum de Vocatione Gentium* facturum se promittit lib. 2. *Demonstrat.* pag. 53. quæ in præsentī εἴτε ἀναλύνει εἴτε ἐρμηνεύειν καιρός. pag. 48. Illa ἐξέτασις perinde ut decem ultimi *Demonstrationis* libri intercideret. Et dubito an diverſi ab editis exſtent in Bibl. Vaticana, licet in Scaligeranis legas: *il y a au Vatican les dix derniers livres ἀποδείξεων d'Eusebe, mais les Italiens sont si jaloux, qu'ils ne les voudroint pas prêter.*

Latine vertit *Bernardinus Donatus Veronensis*, dicavitqve Paulo tertio Pontifici. Prodiit ejus versio Venetiis primum, hinc Colon. 1542. fol. & cum aliis Eusebii Operibus Basil. 1542. 1548. 1559. & 1570. fol. additis Scholiis Jo. Jac. Grynei: & Paris. 1581. fol. Nonnulla in ejus versione castigat Jacobus Billius in observationibus suis sacris, & Georgius Calixtus §. 54. diff. quod Filius DEI Patribus V. T. in propria hypostasi non apparuerit, notat Donatum pleraque de CHRISTO durius & licentius ab Eusebio dicta sic esse interpretatum, ut emolliret. Atque ob similem causam omiſſiſſeqvadam, monet Possevinus in apparatu sacro.

Græce typis nitidis Regiis è Codice Regio edidit primus Rob. Stephanus. Paris 1545. fol.

Græce & latine cum Donati versione, & variis lectionibus & castigationibus brevibus Paris. 1628. fol. additis libro Eusebii contra Hieroclem, duobus contra Marcellum Ancyranum, & tribus de Ecclesiastica Theologia. Hæc editio repetita est Coloniz (sive Lipsiz potius) 1688. fol.

4. *Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, Historia Ecclesiastica Libri X.* * e quibus ultimum dicavit Paulino t) qui Tyri atque inde per sex menses Antiochiæ post depositum Eustathium Episcopus fuit. Absolutum opus Crispo u) adhuc superſtite, qvem X. 9. βασιλεία Φιλαδέφω-

* Apud Theophanem p. 5. pro τὴν ἀνάβιβλον, legendum τὴν ὀγδόην βιβλον, ut Combesius etiam in notis animadvertit. Adde Hancium p. 106. de scriptoribus Byz. Fallitur enim Jacobus Goarus, qui putat Theophanem ad opus Eusebii quo veterum Martyrum acta collegerat respicere idque octo libris constituisse.

t) Hunc Paulinum *ἱεροῦ πολων* vocat Eusebius Lib. X. cap. 1. Senem jam fuisse patet ex p. 317. d. De illo multis Hancius p. 106. -- 113. contendens ante Eustathium sedisse Antiochiæ & paulo ante Concilium Nicænum diem obiisse. Sed veriora videntur quæ habet Antonius Pagi ad A. C. 340. num. 21.

u) Idem Hancius, p. 103. seq. & Papebrochius T. 3. Act. Sanctior. April. p. 108. Pagi ad A. C. 326. n. 18. 19.

λαδρωπίατον, & mox θιοφιλέσας καὶ καὶ πάντα τῷ πατρὶ ὁμοίον ἀpellat. Quamquam vero Hegesippus, & Africanus, quodam modo Eusebio praeiverant, Papias quoque & Justinus ac Clemens Alexandrinus, Irenaeus aliique varia in scriptis suis annotaverant, quae ad Historiam Ecclesiae & Haeresium facerent, justum tamen Ecclesiasticae Historiae corpus nemo ante Eusebium condidit, unde merito αὐτὸς πρῶτον τῇ υποθέσει ἐπιβῆσθαι primum aggressum esse hoc argumentum. Deduxit autem illud a Christianismi primordiis usque ad Licinium a Constantino M. superatum extinctumque, & pacem Ecclesiae reditam A. C. 324. Indices capitum ab ipso Eusebio praefixos docet Valesius. Τὴν καθόλου ἱστορίαν, Historiam universalem Ecclesiasticam vocat opus suum Eusebius lib. VIII. cap. 2. pag. 294.

Latine vertere voluit Hieronymus, * scripturus Historiam Ecclesiasticam, qui etiam libro de Scriptoribus Ecclesiasticis pleraque omnia repetiit ex Eusebio, licet translata liberius nec semper satis accurate. Vertit Eusebii Historiam Rufinus, sed ita ut varia passim, librumque decimum x) integrum propemodum omitteret, alia adderet atque interpolaret, & ipse libros duos novos subjungeret y) producentes Historiae telam ad Theodosii M. obitum usque, sed incertis quibus sciant & parum credibilibus narrationibus iudicio & fidei Eusebii neutiquam respondentes. Rufini versio dicata Chromatio Aqvilejensi Episcopo, & jam Augustino lib. de cura promortuis c. 6. laudata, quae lucem vidit Rom. 1476. fol. Mantuae. 1479. fol. Paris. sine temporis nota, literis Longobardicis, ex emendatione Goffredi Bouffardi 8. Lugd. 1523. 8. Paris. 1541. fol. & Basil. 1523. 1528.

H 2

ex

* Hieron. in vita S. Malchi: *Primi exerceri cupio in parvo opere, & veluti quandam rubiginem lingua abstergere, ut venire possim ad latiore historiam. Scribere enim disposui, (si tamen vitam Deum dederis, & si vii imperatores mei saltem fugientem me & clausum persequi desierint) ab eventu Salvatoris usque ad nostram aetatem, id est, ab Apostolis usque ad huius temporis faciem, quomodo & per quos Christi Ecclesia nata sit & adulta, persecutionibus creverit, martyrii coronata sit, & postquam ad Christianos Principes venerit, potentia quidem & divitiis major, virtutibus minor facta sit.*

x) Rufinus Epist. ad Chromat. *Sciendum est, quod decimus liber huius operis in Graeco, quoniam perparum habet in rebus gestis, per reliqua omnium Episcoporum panegyricis tractatibus nihil ad scientiam rerum occupatus, omisso quia videbantur superflua, historia, si quid habuit, nono conjunximus libro, & in ipso Eusebii narrationis dedimus finem. Decimum vero & undecimum librum nos conscripsimus. &c.*

y) De horum duorum Rufini librorum Graeca versione dixi infra in Socrate,

ex recensione Beati Rhenani, cum Hist. Tripartita, cui in edit. 1537. fol. accedunt liber Nicephori XVII. incerto interprete, Victor Vi-
tenſis de perfecutione Vandalica, & Græce primum tunc editi li-
bri V. Hist. Ecclesiasticæ Theodoriti. Prodiit iterum Rufini versio
cum Hist. tripartita Basil. 1539. 1568. Francof. 1588. Itidem Ba-
sil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. cum Jo. Jac. Grynæi scholiis, inter
alia Eusebii opera. Novam versionem composuit & Eduardo VI.
Angliæ Regi dicavit *Wolfgangus Musculus*, editam cum versione libro-
rum de vita Constantini, Historiæque Socratis, Sozomeni, Evagrii
ac Theodori Lectoris & Dorothei Tyrii, & quem Camerarius trans-
tulit Theodoriti, Basil. 1549. 1557. 1562. 1611. fol. Omisit Rufino
etiam præteritum librum de Martyribus Palæstinæ, quamobrem per-
inde ut ob alios naves à Valesio reprehenditur. Tertia versio Historiæ
Eccles. Eusebii, item Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii, au-
ctore Jo. Christophorsono Ciceſtrienſi Episcopo, prodiit Lovanii 1570.
& Coloniz 1470. & 1581. cum *Suffridi Petri* annotationibus, fol. &
Parisi, 1571. fol. quam licet *latiniſſimam* vocat Montacutius, T. I. Orig.
p. 264. tamen multis in locis infelicitè reddere Eusebium & Baronio
errandi ansam passim dedisse, multi jam observarunt, quorum judicia
collegit Martinus Kempius in Bibl. Theologica p. 509. sq. & B. Tho-
Ittigius præf. ad Hist. Eccles. seculi 2. p. 3. sq. Vide & D. Dorſchei
diatypolm Concilii Nicæni p. 4. Librum de Martyribus Palæstinæ
Christophorsonus in octavum Historiæ librum transfudit. Quartam
versionem *Meredithi Hanmeri*, illius qui Chronicon Hiberniæ edidit,
haud vidi, neque editam puto. Sexta *Henr. Valesii* prodiit, Græcis
Eusebii omiſſis, Parisi. 1678. fol.

Græce Eusebii, Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii
Historiam Ecclesiasticam elegantissimis typis ex Codd. Regiis edidit
Rob. Stephanus Parisi. 1544. fol. Confer. laudati Ittigii librum de Pa-
trum Bibliothecis p. 727. sq.

Græce & Latine eosdem scriptores vulgaverunt Genevenſes, ad-
dita Jo. Christophorsoni versione & Suffridi Petri annotationibus. An-
no 1612. fol. quæ editio quia parum emendata est, ideo nihil ea fla-
gitiosius prodiisse ait Montacutius p. 187. apparatus ad Origines
Ecclesiasticas.

Ab eo tempore Eusebii Historia, liber de Martyribus Palæ-
stinæ, libri IV. de vita Constantini, cum Constantini Oratione ad San-
ctos

Etos & Eusebii in Constantinum Panegyrico insignem accepit lucem à præclara industria eruditissimi viri *Henrici Valesii*, qui Græca recensuit ad MSS. binos Regiæ Bibl. quibus Rob. Stephanus usus fuerat, tertiumque optimum Mazarinianum, scholiis etiam græcis hinc inde illustratum, quas notis suis plerasque Valesius inseruit, & quartum Nic. Fucketii, tum varias lect. e Turnebi, Vulcobii & Savillii Codicibus: tum novam & accuratiorem * versionem notasque doctas atque omnibus Historiæ Eccles. studiosis legendas addidit, denique præter diss. de vita Eusebii & scriptis, & veterum de Eusebio in utramque partem testimonia, præmisit Petri de Marca Epistolam ad se scriptam, de originibus Christianismi in Gallia, quo de argumento conferri etiam possunt Andreas Saussæus de Mysticis Galliæ scriptoribus p. 279. sq. & 300. sq. & auctor novæ dissertationis de tempore introductæ in Galliam Christianæ religionis (de qua Ephemerides Parisienses A. 1703. p. 1071.) præcipue Joannes Launojus in Epistola Petri de Marca disputatione. Dissertationes Valesius notis suis subjunxit has quatuor 1) de schismate Donatistarum usque ad A. C. 325. 2) de uno tantum non duobus templis a Constantino Hierosolymæ conditis. 3) Ad Jac. Usserium, adversus illius sententiam de perdita versione LXX, Interpretum & Hexaplis Origenis. 4) De Martyrologio quod Rosveidus edidit, & perperam pro veteri genuino Romano Martyrologio jactavit. Prodiit Eusebius Valesii Græce & latine Paris. perquam nitide A. 1659. fol. apud Antonium Vitré, & ex Valesii chirographo paucis quibusdam in versione mutatis atque pluribus additis quæ uncinis inclusa sunt in animadversionibus ex secundis Valesii curis, apud Petrum le Petit, Paris. 1677. fol. Exinde ad priorem edit. recusus Moguntiz ut habet titulus, sive Francofurti potius 1672. fol. & ad posteriorem editionem Parisiensem, Amsterd. 1699. fol. typis Francofurtensibus Wustianis. Paginæ Eusebii quod vehementer dolendum in hac postrema haud respondent. Obiit Valesius Parisiis, Nonis Maji A. 1676. Vitaque ejus à fratre Hadriano scripta ad Ludovicum Nublæum, post Parisiensem editionem recusa Lipsiæ 1680. & cura nobilissimi Viri Frid. Ben. Carpzovii, atque in vitis selectorum

H 3.

ali-

* Non desunt quidem in hac etiam versione sui hinc inde prævi, à viris doctis partem ab eo tempore notati, sed propter plurima quæ rectissime atque eruditissime vir summus vidit & expressit, laudem semper maximam feret ab æquis & cordatis lectoribus, nedum veniam ob quantulasque hallucinationes.

aliquot virorum a Guil. Batesio collectis & Londini A. 1681 & 1704. 4. editis p. 719. & ante Eusebium Valesii edit. Amst. 1695. fol.

Germanice Eusebii & Rufini atque tripartitam historiam cum continuatione usque ad A. C. 1545. edidit D. Caspar Hedio, Argentorati apud Jo. Hervvadium 1545. fol.

Belgice prodit Dordraci 1613. fol.

Anglice per Samuelem Parkerum versos & in Epitomen redactos Eusebii libros X. Historiæ Ecclesiasticæ, didici ex Novellis Reip. litterariis A. 1703. mense Augusto, pag. 229.

Gallice Claudio Seyffelio, Archi-Episcopo Taurinensi interprete, quæ versio laudatur in Morlerii speciminibus literariis. (essais de literature T. 1. pag. 35.) Novissime ex interpretatione Lud. Cousini. Paris. 1675. 4. Hunc Eusebii, Socratis, Sozomeni ac Theodoreti locos aliquot sublesta fide vertisse arguit Paulus Colomesius in Observatt. sacris. p. 61.

Eusebii Historiam integram propemodum in suum opus transcripsit Nicephorus Callistus, unde Valesius ad singula Eusebii capita numeros Nicephorianos in margine annotavit. Totum quoque ut jam dixi Catalogum suum scriptorum Ecclesiasticorum, paucis exceptis, ex Eusebii Historia concinnavit transtulitque Hieronymus, neque enim alioqui puto ab illo Historiam ipsam Eusebii integram latine translata, licet hoc aliquis suspicari possit ex his ejus verbis lib. 1. in Rufin. *Laudavi Eusebium in Ecclesiastica Historia, in digessione temporum, in descriptione sanctæ terre, & hac ipsa opuscula in latinum versum mea lingua hominibus dedi.* Etiam Hieronymo versionem Eusebianæ historiæ tribuit Bridesertus Ramesiensis in glossis ad Bedam de temporum ratione cap. 28. Sed illam Rufini esse constat. Quo sensu autem Apocryphis accenseatur Historia Eusebii in Gelasiano decreto, disputant Jo. Pearsonius 1. Vindic. Ignatii p. 48. & Matthæus Larroqvanus in Observationibus ad Personianas Vindicias pag. 35. seq. Vide & Baluzium ad Antonium Augustinum de emendatione Gratiani pag. 717. seq. edit. Mastrichtianæ, ubi confutat Carolum Molinæum, qui de altero Eusebio Pamphili & altera Historia Eccles. cogitavit. Sane multis exemplis patet, in illo decreto Apocrypha vocari non modo scripta supposita Auctoribus

ribus per hæreticos & falsa, sed etiam vera & certissima non hæreticorum modo manifestariorum, sed quoque eorum scriptorum, quorum doctrina non per omnia Ecclesiæ probata erat, uti Eusebius Arianismi suspectus fuit apud multos, & Colluthianorum atque Meletianorum 2) familiaritate male audivit.

INDEX accuratus Scriptorum, Episcoporum & aliorum Virorum illustrium, Hæreticorum quoque memoratorum in Eusebii Historia Eccles. & libris de vita Constantini,

Adornatus à me ad paginas editionis Græcolatina Valesiana Parisiensis & Moguntina.

- A**bdus Abdi F. (Rufino) Abdias. 34.
 Abercius sive Avircius Marcellus. 179.
 Abgarus, infra Agbarus.
 Acacii & Strategii Comitum literæ ad Constantinum. 59.
 Achæus, iudex. 263.
 Achilles presbyter Alexandrinus, scholæ catechetiæ præfectus. 289.
 Acta Apostolorum Apocrypha. 97. Vide Andreas, Paulus, Petrus.
 Acta falsa de Christianorum ἀθεμίστηρις. 350. seq.
 Acta Pilati 40. seq. in Christianorum conficta odium, & pueris edificanda data. 350. 352. τὸ πλάσμα τῶν κατὰ τὴν Σωτῆρος ἡμῶν ὑπομνήματα χθές καὶ πρῶην διαδεδοκότων. 27.
 Acta Passionis Carpi, Papuli & Agathonici. 163.
 Adauctus, Rationalis & Procurator Imperatoris, Martyr sub Diocletiano. 304.
 Adrianus Manganænsis, Martyr sub Maximino. 341.
 Edesius Philosophus Apphiani frater, Martyr. 326.
 ἀγυπτιῶν μάγισ, Θεοπρότοι &c. 445 449. Geometriæ, Astronomiæ & Arithmetici inventionem sibi tribuunt Egyptii. 645.
 Elias

2) Confer Tillemont. T. V. memor. Hist. Eccles. part. 1. pag. 156.

- Ælianus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
latenum. 279.
- Ælius Publius Julius, Develtus in Thracia Episc. 187.
- Æmilianus præfectus Ægypti. 257. 258. 259. 260.
- Æmilius Frontinus, Asiæ Pro COS. 185.
- Julius Africanus. 18. Ejus *Epistola ad Aristidem* περί συμφωνίας τῆς ἐν τῇ
ἐναγγελίῳ γενεαλογίας. 20-23. alia ejus scripta. 230.
- Agabus Propheta N. T. 41. 42. 46.
- Agapius Cæsareæ Palestinæ Episcopus. 288.
- Agapius Martyr sub Diocletiano, 321. 327. alius 322.
- Agathobulus cognomine διδασκαλῶ, scriptor Judæus ante Philo-
nem. 287.
- Agathonica, Martyrium passa. 136.
- Agbari Edessæ Regis *Epistola ad Christum* 32.
- Agrippæ Castoris contra Basilidem. 120.
- Agrippinus Episcopus Alexandrinus, 141. 174.
- Albinus Procurator Judææ, Festi successor 66.
- Alciades Martyr Montanista 167. 168. Forte pag. 179. pro μι-
πάδην legendum Ἀλκιβιάδην, uti pag. 183. Ἀλκιβιάδα pro μι-
πάδα.
- Alexander Episcopus Cappadociæ atqve inde Hierosolymæ sive Æliæ
210. 212. 228. 248. ubi Bibliothecam instruxit. 222. Confessor
Christi, in carcere mortuus 234. Huic Alexandro Clemens
Alex. librum de Canone Ecclesiastico adversus Judaizantes nun-
cupavit 214. Ejus *Epistola ad Antinoitas*. 212. ad Antiochen-
ses 212. 213. ad Demetrium 222. ad Origenem 216.
- Alexander Episcopus Romæ 115. 117. 170.
- Alexander Phryx, Medicus & Martyr 183. alius 239. alius 261.
alii duo, Ægyptius & Gazæus (A. C. 304.) 321.
- Alexander Montanista, Pseudomartyr. 185.
- Alexandrina schola. 175. 280. 285.
- Alpheus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
- Ambrosius, à Valentini secta ab Origene revocatus 218. Origenis
ad scribendum ἐργοδικτης 224. ei librum de martyrio dicat
Origenes 228. Confessor sub Maximino. 228.
- Ammia Philadelphensis, Prophetis Nov. Test. 183.
- Ammon Berenicensis Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alex.
Epistolas contra Sabellium 277. Am-

- Ammon Martyr, sub Decio. 240.
 Ammonarium, virgo martyrio sub Decio coronata. 239. Alia
 hoc nomine. id.
 Ammodianus Martyr, sub Decio. 239.
 Ammonius Philosophus, Origenis præceptor ex Christiano Ethnicus
 teste Porphyrio 220. Eusebius tamen huic Ammonio tribuit li-
 brum de consensu Moysis & Jesu, aliaque scripta Christianum,
 auctorem testantia. 221.
 Ammonius præfectus Alexandrinæ, Martyr sub Diocletiano. 303.
 Anacletus sive rectius Anicletus, Episcopus Romæ. 87. 91. 170.
 Anatolius Alexandrinus, Episcopus Cæsarensis 288. inde Ladoice-
 284. seq. ubi de ejus multiplici eruditione. Ab Alexandrinis
 rogatus scholæ Aristotelicæ rectoram in se suscipere. 285. Ejus
 Canon Paschalis. 286. sq. Ilagoge Arithmetica libris decem.
 287.
 Andreas Apostolus 71. Ejus Acta Apocrypha. 97.
 Anicetus, Romæ Episcopus. 124. 125. 127. 141. 142. 171. 193.
 Annales & commentarum publici Edessenorum. 31. sq.
 Annianus Episcopus Alexandrinus. 66. 87.
 Anteros Episcopus Romæ. 229.
 Anthimus Episcopus Nicomediensis, Martyr. 297. 307.
 Antinous. 121. Antinoi Prophetiæ. 122.
 Antipater Herodis Ascalonitæ F. 19. 22.
 Antoninus presbyter, Martyr sub Maximino. 333.
 Apollinus Africa Procos. 391. 393. ad eum Epistola Constantini
 M. 390. altera 394.
 Apelles hæreticus 177. multis libris scripta sacra Veteris Test. in-
 sectatus. 178.
 Apionis & Petri disputationes. 110.
 Apio Judæorum adversarius. 43. liber ejus contra Judæos. 85.
 Alius Apio Christianus scriptor in Hexæmeron. 195.
 Apocrypha ab Hæreticis supposita. 143.
 Apocrypha, censuales tabulæ 355.
 Claudius Apollinaris 141. 169. 187. Episcopus Hierapolitanus 146.
 149. 169. Ejus Apologia pro Christianis ad Verum Antoninum.
 I 146.
 Libri sti Pars Altera.

146. alia scripta 149. contra Montanistas 179. 186. Hæc sunt
 γράμματα quæ memorantur. 187.
- Apollonia martyrium passa. 237.
- Apollonides (ex Artemonis hæresi) sacras Scripturas corrumpit. 198.
- Apollonius scriptor adversus Montanistas. 184-186.
- Apollonius Martyr. 189. ἐπὶ παιδείᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ βεβημένος. O-
 ratio ejus Apologetica ad Senatum dicta. ibid.
- Apollonophanes Philosophus. 220.
- Apostolica vox, γίνεσθε δοκιμοὶ τραπεζίται. 253.
- Apostolicus presbyter S. Irenæo laudatus. 173. S. Clementi Alexan-
 drino. 215.
- Apostolorum Acta Apocrypha. 97. διδασκαλί id.
- Apphianus Martyr, sub Maximino. 322-325.
- Aquila Confessor, sub Valeriano. 261.
- Aquila Ponticus qui libros V. T. Græce vertit, 173. 217.
- Aquila Præfatus Ægypti 204. 207.
- Arabianus, Christianus scriptor, 195.
- Arabum Psychopannychitarum error ab Origene confutatus. 233.
- Archelaus Herodis Magni F. 27.
- Archiva Edessena. 32.
- Ares, Martyr sub Maximino. 335.
- Aristidis Apologia pro Christianis. 116. seq.
- Aristion, vir Apostolicus. 111. ejus διηγήσεις τῶν Ἰᾶ Κυρίου λόγων à Papia
 laudatæ, 112.
- Aristo Pellæus, scriptor. 118.
- Aristobulus, ex Paneade, scriptor Judæus 215. unus è LXX. Inter-
 pretibus. 287. ejus βίβλοι ἐξηγητικὴ τῶ Μωυσέως νόμου ad Ptole-
 mæos, Lagi & Philadelphum. ibid.
- Aristoteles. 197. Aristotelica schola Alexandria, 281.
- Artraxerxis temporibus clarus Esdras. 174.
- Artemas. 182.
- Artemonis hæresis, 195. sq.
- Asclepiades Antiochiæ Episcopus. 212. 223.
- Asclepiodotus Theodoti coriarii, hæretici discipulus. 197. sacras
 Scripturas corrumpit. ibid.
- Asclepius, sectæ Marcionitarum Episcopus, Martyr sub Maximino,
 335. sq.
- Asterius Urbanus, scriptor. 182.

Asty-

- Aethyrius Senator Romanus, Martyr. 264.
 Ater (al. After) Ægyptius, Martyr. 239. sq.
 Athenodorus, Gregorii Thavmaturgi frater, Origenis discipulus, Ec-
 desiae alicujus in Ponto Episcopus. 230. 263. 278.
 Attalus Pergamenus, Martyr. 157. 161. 162. 163. 167.
 Aulus, Vir Consularis, 204. alius Episcopus Synnadenensis in Phry-
 gia. 222.
 Auctor nescio cujus (Rhodonis forte) libri tres contra Montani-
 stas 179-183. Alius contra Artemonis hæresin. 195.
 Avilius Episcopus Alexandrinus. 87. 90.
 Avircius Marcellus. 179.
 Aurelius Cyrenius, infra Cyrenius.
 Avto Lycus ad quem Theophilus Antiochenus scripsit. 146.
 Auxentius Martyr sub Maximino. 319.
 Babylas Episcopus Antiochenus. 229. Confessor Christi, in car-
 cere mortuus. 234.
 Bacchius Justini Martyris avus. 126.
 Bacchylides 144. forte idem cum Bacchylo, de quo mox.
 Bacchylus Corinthiorum Episcopus. 190. Ejus Epistola de Pascha-
 te. 191.
 Barcabbas & Barcoph, Basilidis Prophetæ. 120.
 Barcochebas. 118. 122.
 Bardeſanes Syrus. 151. Ejus errores & scripta. ibid.
 Barnabæ. 30. 38. Ejus Epistola. 214. 215. spuria. 97.
 Justus Barſabas, vir Apostolicus. 112.
 Bartholomæus Apostolus. 175.
 Basilicus Marcionita. 177.
 Basilides Alexandrinus, Hæreticus 119. Ejus libri XXIV. in Evan-
 gelium. 120.
 Basilidiani. 142. Eorum Prophetæ, supra in Barcabbas.
 Basilides Martyr. 207. 208.
 Basilides Pentapolitanus Episcopus, ad quem scripsit Dionysius
 Alex. 277.
 Benjamin, Episcopus Hierosolymitanus.
 Beryllus Bostrenorum Episcopus & ejus scripta. 222. error. 231.
 Beſas Martyr. 239.
 Biblias martyrium passa. 158. seq.

- Bibliotheca Æliæ urbis. 222. Pamphili Martyris. 231.
 Blandina martyrium passa, 157. 161. 164.
 Blastus hæreticus. 178. 187.
 Bolanus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 latenum. 279.
 Cæcilianus Carthaginienſis Episcopus 391. 394. ad eum Epistola
 Constantini M. 393.
 Caji duo, Episcopi Hierosolymitani. 176.
 Cajus adversus Artemonem, 195. contra Proclum Montanistam
 Ζήτησις five Διάλογος 67. 99. 100. 103. 222. sq.
 Cajus Episcopus Romanus. 284.
 Cajus Martyr 183. alius Cajus. 236. 260. 261.
 Callistio ad quem Rhodon scripsit. 178.
 Callistus Episcopus Romanus. 223.
 Candidus in Hexaëmeron. 195.
 Capito Episcopus Hierosolymitanus. 176.
 Carpocrates hæreticus 120. Carpocratiani. 142.
 Carpus Martyr. 136.
 Cassianus Hierolymorum Episcopus. 176.
 Cassiani χρονογραφία. 215.
 Cassius Tyri Episcopus. 194.
 Cataphrygum hæresis. 149. 178. 179. sq. 186. 222. infra, Mon-
 tanistæ.
 Catharos se ipsi appellabant Novatiani. 242.
 Catholicæ Apostolorum Epistolæ. 215.
 Celadion Episcopus Alexandrinus. 125. 141.
 Celerinus Confessor sub Decio. 242.
 Celsus Iconii in Pisidia Episcopus 222.
 Cephas (Galat. II. 9.) diversus à Petro Apost. unus è LXX. Christi
 discipulis 30.
 Cerdo Episcopus Alexandrinus. 90 115.
 Cerdo hæreticus, Romæ, Marcionitarum auctor. 124.
 Cerinthus hæreticus. 99. sq. ejus ἀποκαλύψεις. 100. illi tributa à
 nonnullis Apocalypsis Johannis. 273. communi balneo cum
 eo uti Johannes noluit 100. 128.
 Chæremon Diaconus. 257. 258. 261.
 Chæremon Nili urbis Episcopus, cum conjuge relegatus 240.
 Chæ.

Charemon Stoicus. 220.

Ad Chrestum Syracusanorum Episcopum Constantini M. Epistola. 391.

Christo tributa ad Abgarum Epistola. 32. Christi dicta quæ in Evangeliiis non leguntur, 108. 186. *Ἐν αὐτῷ τῷ βιβλίῳ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ*, libris Papiæ insertæ. 112.

Chryphora. 145.

Clarus, Ptolemaidis in Syria Episcopus. 194.

Clementis 216 Alexandrinus 175. Pantani discipulus 214. presbyter 213. Scholæ Catecheticae Alexandrinae praefectus 208. assertor Divinitatis Christi 196. Praeceptor Origenis. 208. de eius scriptis 214. seq. Ex Hypotyposeon sive Institutionum Di-vinarum libris 63. 65. 215. 216. Ex libro V. 30. VI. 38. 53. VII. 38. 46. seq.

Stromatum libro I. 275. 176. 208. III. 101. 202. VII. 102.

Libro de Paschate 147. 215.

Libro, *Quis dives salvetur*, 91. 94.

Clemens Episcopus Romæ 74. 87. 90. 106. 170. male confunditur cum Flavio Clemente Consule, 89. Epistolam ad Hebræos Græce vertisse à quibusdam traditur. 110. 227.

Ejus Epistola ad Corinthios 88. 110. 142. 145. 170. 215.

Epistola secunda. 110.

παλαιῇ καὶ μακρῇ συγγραμμῇ heri & nudius tertius Clementi supposita, Petri & Apionis disputationes. 110.

Cleobius Judæus hæreticus. 141. Cleobiani. ibid.

Canon Hermopolitanae Ecclesiae Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus 247.

Constantini M. Oratio de pace ad Synodum Nicenam. 489. Oratio ad Sanctorum cœtum 567. seq. Epistolæ & edicta. Vide infra, Epistolæ, Statuæ ejus inscriptio. 359. sq. Episcopus τῶν ἐκτὸς, 537.

Concio Chiliafmi assertor à Dionysio Alex. confutatus. 272.

Cornelius Episcopus Antiochenus 141.

Cornelius Episcopus Romanus, 234. 245. 247. 250. Ejus Epistola ad Fabium Antiochenum de condemnatione Novati (Novatiani) 242-245. Aliæ ejus Epistolæ. 242.

Cornutus Stoicus. 220.

Crescens Philosophus. 136. 137. Alius Crescens à Paulo Apost. missus in Gallias 74.

- Crispus Parentis Constantini in expeditione & victoria adversus Licinium Comes. 398. 399.
- Cronion Eunus Martyr. 238.
- Cronius Philosophus. 220.
- Culciani Praefecti Aegypti sub Maximino, & Christianorum hostis supplicium. 366.
- Cyprianus Episcopus Carthaginensis, rebaptizandos haereticos docuit. 251. Ejus Epistolae. 242.
- Aurelius Cyrenius Martyr. 187.
- Aurelius Cyrenius, Praefectus sub Gallieno. 262.
- Cyrus Rex Persarum 408.
- Cyrillus Episcopus Antiochenus. 284.
- Δαιμονία προσημείωσις. 317.
- Dalce. 134.
- Damas Magnesia ad Maandrum Episcopus. 107.
- Decii Imp. edictum contra Christianos. 238.
- Demetrianus Episcopus Antiochia. 248. 251. 263. 277. ejus filius Domnus. 282.
- Demetrius Episcopus Alexandrinus. 190. 202. 204. 205. 209. 216. 221. 222. 228. 229.
- Demetrius presbyter. 261.
- Demetrius Judaeus scriptor. 215.
- Desposyni, Servatoris nostri cognati 23.
- Didymus ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.
- Diocletiani edictum contra Christianos à Christiano quodam detractum & publice discerptum. 296. *Es si non recte, inquit Lactantius cap. 13. de mortibus persecutorum, magno tamen animo.*
- Diodorus ὁ πρὸς Βιβλιοθήκας Πιπμων. 646.
- Dionysia Martyrium passa. 239.
- Dionysius Areopagita primus Athenarum Episcopus. 74. 144.
- Dionysius Corinthiorum Episcopus. 74. 141. Ejus Epistolae variae. 143. sq. ad Athenienses. 74. 143. 144. ad Ecclesiam Romanam. 68. 144. 145.
- Dionysius Origenis discipulus, 229. scholae catecheticae praefectus ibid. inde Alexandrinus Episcopus. 232. 261. 278. 289. ὁ καὶ ἡμῶν 100. (Confer Dodvvelli diff. ad Irenaeum pag. 227.)
- Ejus Epistolae de baptismo, I. ad Stephanum Episcopum Rom. 251.

251. II. ad Xystum Episcopum Rom. 252. III. ad Philemonem presbyterum Rom. 253. IV. ad Dionysium presbyterum (postea Episc.) Romanum. 254. V. ad Xystum Episcopum Rom. 254. VI. ad eundem. 255. Alia Epistola ad Dionysium Rom. de Luciano. *ibid.* Epistolæ *Paschales*. 266. ad Alexandrinos compresbyteros. 266. 268. 269. ad fratres per Ægyptum constitutos. *ibid.* ad Hieracem Episcopum. 266. sq. ad Flavium. 266. aliæ, *ibid.* Ejusd. Epistolæ ad *Cornelium Episcopum Rom.* 247. 248. ad *Domitium & Didymum*. 260. 266. ad *Fabium Antiochenum Episcopum*. 236-241. 246. Ad *Antiochenam Ecclesiam*. 279. Adversus *Germanum Episcopum*. 235. 257-261. ad *Hermammonem & fratres in Ægypto constitutos*. 250. 255-257. 269. 270. ad *Novatum*. 247. Epistola de sabbato 296. alia *περὶ γυμνασίου* *ibid.* aliæ Epistolæ. 266. 269. 277. liber secundus de promissionibus contra Nepotem, 100. 270. --- 276. alia ejus scripta. 247. 248. 277.
- Dionysius ad quem scripsit, quisque *συμπρεσβύτερον* vocatur à Dionysio Alex. 252. postea Episcopus *Romanus* 254. 277. 279. 283. eidem libros contra Sabellium Dionysius Alex. inscripsit. 277.
- Dionysius *Tripolitanus*, Martyr 321. Alius Dionysius Martyr. 322.
- Dionysius *ὁ διὰ τῶν αἰκῶν*. 547.
- Dioscorus Confessor. 239. alius presbyter. 261.
- Dius presbyter Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano. 308.
- Dius Episcopus Hierosolymitanus. 211.
- Docetæ. 214.
- Dolichinus Episcopus Hierosolymitanus. 176.
- Domitius ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.
- Domnius Martyr sub Maximino. 328.
- Domnus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 263.
- Domnus Demetriani Episcopi F. Episcopus Antiochenus. 282. 284.
- Donatistæ innuuntur. 473.
- Dorotheus Eunuchus, presbyter Antiochenus, Hebraice peritus, quem sacras Scripturas in Ecclesia interpretantem Eusebius audivit. 284. baphii apud Tyrum Procurator. *ibid.* & 292. Martyr 296. 297.
- Dositheus hæreticus. 142. Dositheani. *ibid.*
- Dracilianus, praefectorum Prætorio Vicarius sub Constantino 500.
- Dusa-

- Dufares ab Arabibus cultus. 645.
 Ebionæi. 99. 173. 218.
 Elevationis Diaconus. 142. deinde Episcopus Romanus. 125. 142.
 153. 168. 170. 171. 189.
 Elias Martyr sub Maximino. 335.
 Elpistus. 144.
 Encratarum hæresis. 149 seq.
 Ἐνναθαῖς Scythopolitana, passa martyrium sub Maximino 333. sq.
 τὰ ἐν τῷ ἐνὸς μαθηταῖς. 287.
 Vettius Epagathus, Martyr. 155. sq.
 Epistolæ Imperatorum, *Hadriani* ad Minucium Fundanum 122. 123.
 148. *Antonini Pii* ad Larissæos, Thessalonicenses, Athenienses
 & omnes Græcos pro Christianis. 148. *M. Antonini* de legione
 fulminatrice 169. ad commune Asiæ pro Christianis. 126. 189.
Gallieni ad Dionysium & reliquos Episcopos. 262. *Aureliani* con-
 tra Christianos 283. *Diocletiani*. 294. 296. 298. 318. 360. 364.
Galerii Maximiani palinodia 345. 346. pro Christianis 315. 316.
 437. *Maximini* contra Christianos 323. seq. 333. 350. 357. 365.
 Ejusdem ad civitatem Tyrionum 352. seq. ad Sabinum præfe-
 ctum prætorio, pro Christianis 347. seq. Edictum in gratiam
 Christianorum. 360. sq. 363. sq. 438. mentio & 352. Edictum
Licinii contra Christianos 396. *Constantini & Licinii* pro Christianis
 388. seq. 360. 362. 367. 370. 388. seq. *Constantini & Licinii* Edicta
 contra Maximinum 366. *Constantini* pro Christianis post victum
 Licinium 399. ad Anulinum de bonis Ecclesiarum restituendis.
 390. ad eundem de immunitate Clericorum. 394. ad Alexan-
 drum Episcopum Alexandrinum & Arium presb. per Hosium
 missa. 473 - 478. ad populum Antiochensem 516. seq. ad Cæ-
 cilianum Episcopum Carthag. 393. ad Chrestum Syracusanum
 Episcopum. 391. sq. ad Ecclesias, ante Synodum Nicænam
 486. post Synodum Nicenam 491-494. ad Eusebium Cæsari-
 sem Episcopum 465. alia 518. tertia. 543. quarta ad eundem
 de conficiendis sacris Codicibus. ibid. Lex de hæreticis. 520.
 seq. alia 453. seq. 455 - 463. 464. 482. seq. Epistola ad Maca-
 rium Hierosolymorum Episcopum. 499. 500. 501. ad eundem
 & reliquos Episcopos Palæstinæ. 509. seq. ad Miltiadem Episco-
 pum Urbis Romæ & Marcum. 391. ad Provinciales Orientis
 edi-

edictum ex Græco versum latine. 466-471. ad omnes Provinciales de restituendis bonis Christianorum. 455. seq. ad Saporem Regem Persarum. 530. seq. ad Theodorum, Theodorum & reliquos Antiochiæ congregatos. 519. ad Synodum Episcoporum in urbe Tyro. 546. 547. Constantini Epistola ad Ursum, Rationalem Africæ memoratur 393.

Sabinipræfecti prætorio sub Maximo Epistola ad Præsides provinciarum Orientis pro Christianis, ab Eusebio Græce à latino versa. 347. seq.

Epistola Synodica Concilii *Antiocheni* ad Dionysium Romæ & Maximum Alexandriæ Episcopum & reliquos Episcopos contra Paulum Samosatenum 279. seq. Concilii *Gallicani*. 191. Martyrium *Lugdunensium* ad Eleutherum Episcopum Romæ. 168. Epistola Synodica Ecclesiarum *Osdroëna* provincie de celebratione Paschæ. 191. Episcoporum provincie *Palestina*. 191. 194. Ecclesiarum *Ponti*. 191. Concilii *Romani*. 191. Epistola Ecclesie *Smyræorum* ad Philomelienses & reliquas Ecclesias. De martyrio Polycarpi. 128-135. eorundem de martyrio Pionii. 136. *Viennensis* & *Lugdunensis* Ecclesie ad Ecclesias Asiæ & Phrygiæ. 154-165. 166. 167. sq.

Epimachus Martyr. 239.

Eros Episcopus Antiochenus. 141.

Esdra librorum Prophetarum, Artaxerxis tempore restitutor. 174.

Essai. 143.

Evangelium secundum Hebræos. 97. 113. 143. ab Ebionæis solum acceptum. 99. Syriacum 143. *2^a novâper* Tatiani 150. Vide & Matthiæ, Pauli, Petri.

Evarestus Romæ Episcopus. 106. 115. 170.

Eubulus Manganænsis. Martyr sub Maximino. 341.

Euclidis Geometria. 197.

Eusebius laicus in Ecclesia Cæsariensis concionatur 222.

Eusebius Episcopus Alexandrinus. 118. 125.

Eurion Eurius, Martyr. 238.

Evodius Episcopus primus Antiochiæ. 91. post Petrum. 106.

K

Euphra-

Libri 5ti Pars Altera.

- Euphranor ad quem scripsit & cui librum de tentationibus dicavit
Dionysius Alexandrinus. 277.
- Euphronius presbyter. 519.
- Eupolemus Judæus. 215.
- Euporus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.
- Eusebius Diaconus 257. domo Alexandrinus. 284. 285. 286. postea
Episcopus Laodiceus. 261. 284.
- Eusebius Cæsareensis, usus Bibliothecâ Æliæ urbis ab Alexandro
Episcopo instructa, 222. 284. & Bibliotheca Pamphili, cujus
indicem inseruit libris de Pamphili vita. 231. Eusebii *χρονικὸν
κανὼν* 4. libri de Demonstratione Evangelica. 10. Ecloga-
rum Propheticarum libri ibid. Orationes. 405. 542. 550. De
Martyribus Palæstinæ. 308 d. Antiquiorum Martyrum passiones.
135. 136. ubi de Pionio, & 153. 169. 189. Apologia pro Ori-
gene ab Eusebio & Pamphilo communi studio elaborata. 232.
Liber II. illius operis 224. 232. liber VI. 233. De vita Pamphili
libri tres 231. 288. 308. 336. *ἰσθρήσαμεν δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν τό-
πων γενομένοι*. 301. Antiochenum Episcopatum repudiat. 516. 518.
- Eutychianus Episcopus Romæ. 284.
- Eutychius qui interfuit Synodo Antiochenæ contra Paulum Samo-
latenum. 279.
- Fabianus Episcopus Rom. 229. Martyr. 234.
- Fadus, *Φαδῶς*, Procurator Judææ. 49.
- Fabius Episcopus Antiochenus. 234. 236. 242. 248. 262.
- Faustinus Confessor sub Valeriano. 261.
- Faustus 236. 260. idem forte Faustus Diaconus. & Confessor sub
Valeriano. 257. 258. 261. ac postea Martyr. 261.
- Faustus presbyter Alex, martyr sub Diocletiano 308.
- Felix Episcopus Rom. 283. 284.
- Festus Procurator Judææ. 61.
- Firmilianus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 228. 247. 251. 252. 263.
278. 279. 280.
- Firmilianus Præses Palæstinæ. (A. C. 308.) 330. 341. 337. 333. ejus
supplicium 342.
- Flavianus Præses Palæstinæ. 318.
- Flavius ad quem scripsit Dionysius Alex. 266.
- Florinus presbyter Rom. hæreticus. 178. 187. 188.

- Florus Procurator Judææ. 68.
 Æmilius Frontinus Asiæ Pro-COS. 185.
 Ad Minucium Fundanum Asiæ Pro-COS. rescriptum Hadriani, 122.
 seq. 148.
 Galenus 197.
 Galilei. 17. 143.
 Gallieni Imp. rescripta pro Christianis. 262.
 Georgius presbyter, 519.
 Germanicus Martyr 129.
 Germanio Episcopus Hierosol. 211.
 Germanus Episcopus ad quem scripsit Dionysius Alex. 257. 260.
 Germanus Martyr sub Maximino 333.
 Gordius Episc. Hierosol. 211.
 Gorgonius procurator provinciæ sub Ethnico Imp. Christianus. 292.
 martyr sub Diocletiano 297.
 Gorthæus hæreticus Judæus à quo Gortheni. 142.
 Serenius Granianus ProCOS. Vide Serenius.
 Gratus Asiæ ProCOS. 180.
 Gregorius (alio nomine Theodorus) Origenis discipulus, Ecclesiæ
 in Ponto Episc. 230. 263. 278.
 Hadriani Imp. edictum Judæos vetans Hierosolymam reverti. 118.
 rescriptum ad Minucium Fundanum. 122. seq. 148.
 Hegesippus 87. 88. 89. seq. 103. 104. 105. 121. seq. 125. 141. vide-
 tur à Judæis ad Christianos accessisse 143. quinque libris tradi-
 tiones Apostolicas *ὑπομνήματα* 121. ubi locus ex illo
 opere: & plura 142. 143. *ἐν τῷ πέμπτῳ ὑπομνήματι* 63-65.
 Helcesaitarum hæresis simul nata simul extincta 232.
 Helena Adiabenorum Regina. 49. 50.
 Helena Augusta Constantini M. mater. 504. 505. 506.
 Helena Simonis Magi. 50.
 Helenus Tarsus Episcopus 247. 251. 252. 278. 279.
 Heliodorus Laodiceæ Episcopus 251.
 Herobaptista. 143.
 Heracles 217. presbyter 222. Plutarchi Martyris frater, Episco-
 pus Alex. Origenis discipulus. 204. 228. 229. 232. 253. 254.
 Heraclides procurator prædiorum Imp. Constantini 393.
 Heraclides Martyr, Origenis discipulus. 206.

- Ad Heracliti Philosophi dictum *πάντα ῥα ἢ πρὸς αὐτὸν δίκην* alluditur 613.
 Heracliti Christiani scriptoris *εἰς τὸν Ἀπὸστολον* 195.
 Heraïs catechumena martyrium perpeſſa. 206.
 Hermæ Paſtor 72. 97. 173.
 Hermogenes hæreticus 146.
 Hermophilus (ex Artemonis hæreſi) ſacrarum Scripturarum corruptor. 198.
 Hermon Episcopus Hieroſol. 289.
 Hero Origenis diſcipulus, martyr. 206. alius Ægyptius 239.
 Hero Antiochenus Episcopus. 108. 141.
 Herodes Magnus 18. 19. 24. Junior. 29. 42. Irenarcha. 131. 134.
 Heſychius Ægyptius Episc. Martyr ſub Diocletiano 308.
 Hieracas Ægyptius Episc. ad quem ſcripſit Dionyſius Alex. 266.
 Hierax qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samoſatenum. 279.
 Hippolytus 222. ejus liber de Paſcha & alia ſcripta 223. ſeq.
 Hiſtorici non Chriſtiani, *οἱ ἀποθεν τῆ καθ' ἡμᾶς λόγῃς συγγραφεῖς*. 89. 116. 154. 169. *ἰδίῳς ἕως αὐτῶν συγγραφεῖς*. 268.
 Homerus. 319. 608.
Βρέξιον ab Hoſio miſſum ad Cæcilianum Carthag. Episcopum. 393.
 Hoſius Episcopus Cordubeniſis. 393. 487.
 Hyginus Episcopus Romæ. 123. 124. 125. 171. 193.
 Hymenæus Hieroſolymorum Episcopus. 263. 278. 279. 289.
 Hyrcanus. 19.
 Jacobi Epistoſa 66. 97. Jacobus Juſtus Episcopus Hieroſol. 38. ſeq. 63. 74. (ubi & de altero Jacobo) 86. 117. 142. Ejus cathedra. 265. ſq.
 Ignatius Antiochenſis Episcopus. 91. 173. Ejus Martyrium & Epistoſa. 106. ſq. 119. locus ex Epistoſa ad Rom. 107. ad Smyr-
 nazos. 108. Epistoſarum ad ſe miſſarum meminit Polycarpus,
 eaſque una cum aliis quas potuit invenire, ad Philippienſes
 miſit. 109.
 Incerti auctoris adverſus Cataphrygas lib. I. 179. II. 181. III. 182.
 Incerti auctoris contra Artemonis hæreſin. 195.
 Ingenuus, *Ἰγγένης*, ſub Decio Martyr. 240.
 Joannes Apoſtolus. 90. 91. ſq. cum Cerintho noluit eodem uti bal-
 neo. 100. 128. bene Grace ſcripſit. 276. Ejus Evangelium.

94. sq. 172. 216. 226. 227. Epistola prima. 274. 275. secunda & tertia. 96. 97. 227. 274. Apocalypsis. 96. 97. 146. 172. sq. 186. 227. 255. 271. 272. 273. forte Joannis presbyteri 111. 273. sq. 275. dictio *καὶ ἀκριβὴς ἐλπίς*. 276. Acta Apocrypha. 97. sepulchrum. 102. sq. 191.

Joannes presbyter Vir Apostolicus. 111. utriusque Joannis sepulchrum Ephesi. 111. 275. ejus *παράδοσις* à Papia laudatæ. 112.

Joannes Episcopus Hierosol. 117.

Joannes Lector memoria excellenti, Martyr sub Maximino. 343. sq.

Josephus Barfabas Vir Apostolicus. 112.

Flavius Josephus 287. 215. Ejus laus & scripta. 84. sq. Historia. 17. 20. 27. 42. 50. 65. 68. 75. 81. Veritatis studium. 49. Antiquitatum lib. XVII. 25. XVIII. 18. 27. 28. 29. 30. ubi testimonium de Christo, & 43. seq. XIX. 47. sq. 49. XX. 60. sq. 65. ex Antiquitatum Epilogo (sive de vita sua) 86. De bello Judaico lib. II. 18. 25. sq. 45. 61. V. 76. sq. VI. 78-80. 82-84. contra Apionem. lib. I. 85.

Josephus Episcopus Hierosol. 117.

Irenæus. 142. 143. 215. Presbyter Lugdunensis 168. Episcopus. 170. Ecclesiarum Galliarum præcipuus. 191. auditor Polycarpi. 170. 188. pacis studiosus 191. Ejus libri quinque adversus hæreses. 171. 98. 108. 110. 119. 120. 124. lib. I. 51. 98. 100. 119. 120. 124. 150. II. 91. 171. III. 91. 100. 124. 127. sq. 170. 172. IV. 141. V. 88. 110. 141. 172. Epistola ad Florinum de Monarchia. 187. 183. contra Marcionem. 146. 172. de Ogdoadæ. 177. Epistola Synodica ad Victorem Episcopum urbis Romæ. 192. 193. Alia ejus scripta. 187. 194. Christum Deum & hominem confitetur. 196.

Ilchyriion Martyr, sub Decio. 240.

Isidorus Ægyptius Martyr. 233. sub eodem.

Judas Galilæus 17. 18.

Judas Apostoli Epistola. 66. 97. 214. 215.

Judas scriptor de LXX. hebdomadis Danielis. 208.

Judas Episcopus Hierosol. 118.

Judæorum in Christianos odium & maledicta. 140. septem hæreses.

64. 142. Judaicæ *δευκαρίαις*. 143.

Juliana à qua Symmachi commentarios Origenes accepit. 218.

K 3

Julia-

Julianus Episcopus Alex. 174. 190. 202. alii duo Episcopi Hierosol. 176.

Julianus Apameensis Episcopus. 182.

Julianus Martyr. 238. alius Cappadox sub Maximino. 340. sq.

Ælius Publius Julius, Develtæ Coloniae Thraciæ Episcopus. 187.

Justinus. 98. 105. 173. assertor Divinitatis Christi. 196. ejus scripta. 139. sq. *ῥεξις κατὰ μαρκίων τοῦ σύγγραμμα*. 125. 144. adversus omnes hæreses. 125. priore Apologetico 50. 122. 125. 126. 136. 137. sq. secundo Apologetico 122. 123. 125. 126. 136. 137-139. dialogo adversus Tryphonem. 140.

Justus Episcopus Alexandrinus. 117.

Justus Barfabas vir Apostolicus. 112.

Justus Tiberienſis, Historicus. 86.

Jacobus Justus Episcopus Hierosol. Vide supra, in Jacobus. Alius Justus Judæus, Hierosol Episcopus. 106. 117. alius Junior, item Episcopus Hierosol. 117.

Lætus præfectus Ægypti. 447.

Latronianus Corrector Siciliae. 392.

Leonides Origenis pater, Martyr. 201.

Levi, Episcopus Hierosol. 117.

Libri Veteris Test. 149. 225. Novi. 97.

Liber quem cœlo delapsus jactabant Helcesaitæ. 234.

Licinii edicta contra Christianos. 434. sq. Vide & supra Epistolæ. Ejusdem Oratio 446. 451.

Linus Romæ Episcopus. 71. 74. 87. 91. 170.

Longinus Philosophus. 220.

Lucæ Evangelium Paulo Apostolo probatum. 73. 226. Lucas Pauli Evangelium litteris mandavit. 172. traditus à quibusdam Græce vertisse Epistolam ad Hebræos. 110. 215. 227.

Lucianus Antiochenus presbyter, Martyr sub Maximino. 307. Ejus oratio Apologetica, dicta Nicomediæ præſente Imperatore. 307. 351. De Luciano Epistolam ad Dionysium Romanum scripsit Dionysius Alexandrinus. 255.

Lucius Martyr. 139.

Lucius Episcopus Romæ. 250. sq.

Lucius qui in Synodo Antiochena Paulum Samosatenum condemnavit. 279.

Lucius

Lucius presbyter. 261.

Lucius Judæorum Dux. 116.

Lupus Egypti præfectus. 115.

Lutius Quietus, dux exercitus Romani. 116.

Macar Martyr. 239.

Τὸ μακάριον Σαββῆν Σαββανὲ ἱλ. 226.

Macrianus. 270. ἐν τῷ καθόλου λόγῳ τῆ βασιλείας Catholicus sive Rationalis Imperatoris. 256. Hic ibidem dicitur ἀρχισυνάγωγος

ἢ ἐν Αἰγύπτῳ μαγῶν, quod instar Magorum Egypti Moysi resistentium, præstigias supersticiosas Valeriano svasit.

Malchionis, Sophisticæ Scholæ apud Antiochenos præfecti & presbyteri Christiani contra Paulum Samosatenum disputatio. 278.

279.

Malchus Martyr sub Valeriano. 261.

Mares hæreticus. 283.

Manichæi. 284.

Marcella martyrium passa, unâ cum filia Potamiana. 287.

Marcellus Confessor sub Valeriano. 258. ex fratribus Romanis.

257.

Marcellinus Episcopus Rom. 284.

Marcianus S. Irenæi frater. 104.

Marcianus hæreticus Doceta. 213. 214.

Marcion Ponticus, hæreticus. 125. 128. 144. 146. 150. 173. 177.

234.

Marcionistæ. 143. eorum dissidia. 177. auctor Cerdo. 124. plures Martyres Habere se jactabant. 182. Mulier ex illa secta

martyrium passa sub Valeriano. 262. Asclepius Episcopus sub

Maximino. 335.

Marcus Turbo, Dux exercitus Romani. 116.

Marcus Episcopus primus Alexandrinus. 66. Ejus Evangelium 95.

95. a Petro Apostolo probatum. 53. 216. Marcus Petri inter-

pres. 95. 112. seq. 172.

Marcus Episcopus Alexandrinus junior. 125.

Marcus Hierosolymorum Episcopus. 119. 176.

Marcus ad quem Constantini M. Epistola. 391.

Marcus hæreticus. 124.

Maria Christi mater. 23. 24. alia Maria, 79. 80.

Mari-

- Marinus Martyr. 263.
 Marihus Tyri Episcopus. 251. alius 391.
 Masbothæi, Judaica hæresis. 142. 143.
 Maternus. 391.
 Matthæus. 226. ejus Evangelium. 95. seq. 113. 172. 175.
 Matthias Apostolus 30. 31. 38. Evangelium ei suppositum. 97.
 Matthias Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 Maturus Martyr. 157. 161.
 Maximilla, Montani Prophetis. 178. 180. 182. 186. laqueo gulam
 sibi fregit. 181.
 Maximinus Episcopus Antiochenus. 146. 186. alius Hierosolymi-
 tanus. 176.
 Maximini Imp. edicta. Vide supra Epistolæ.
 Maximus Bostrensis Episcopus. 278.
 Maximi liber, unde malum, & quod materia creata à DEO sit. 195.
 Maximus quem compresbyterum vocat Dionysius Alex. 257. 258.
 qui in Episcopatu Alexandrino post Dionysium successit, 261.
 278. 279. 289.
 Maximus presbyter Romanus, Confessor sub Decio. 242.
 Maxys, tribunus militum sub Maximino. 334.
 Mazabanes, Episcopus Hierosol. 234. 251. 263.
 Melcatharus à Phœniciis cultus. 645.
 Meletius Ponticarum Ecclesiarum Episcopus. 289. Vir in omni ge-
 nere doctissimus, propter eloquentiam vero *Mel Atticum*, μέλι
 τῆς Ἀττικῆς dictus. Eusebio per septennium notus. id.
 Meletiani. 472.
 Melito 141. 215. Sardinus Episcopus. Ejus Scripta. 146. seq. ex
 libro de Pascha. 147. ex Apologetico ad Imp. Verum. 127. 147.
 148. ex ejus eclogis S. Scripturæ ad Onesimum. 148. seq. CHri-
 stum DEum & hominem confitetur. 196.
 Melito Evnuchus. 191.
 Menander hæreticus. 98. 119. *μενανδριανισαί* 142.
 Mercuria martyrium passa. 239.
 Meruzanes, Episcopus Armeniorum. 247.
 Metras Martyr. 237.
 Metrodonus Marcionis sectæ presbyter, Martyr. 135.

MIL-

- Miltiades Montanista 179. Vide supra, Alcibiades.
 Miltiadis Montanistarum adversarii liber quod non deceat Prophe-
 tam in ecclasi loqui. 183. alia ejus scripta. 184. assertor Di-
 vinitatis Christi 196.
 Ad Miltiadem Episcopum urbis Romæ, & Marcum, Constantini M.
 Epistola. 391.
 Minus Pythagoricus. 400.
 Modestus, Scriptor. 141. contra Marcionem. 146.
 Modestus hereticus. 149. 168. 180. 183. 184. hæreo gulam sibi
 fregit. 181.
 Montanista plures se jactabant habere. Martyres. 182.
 Mops & Cilicibus cultus. 645.
 Mops presbyter Rom. Martyr sub Decio. 245.
 Musus scriptor Judæus, post Dionem ac Josephum laudatus. 287.
 Musus scriptor. 141. contra Encratitas. 149.
 Mytheria gentium. 620.
 Natissus Episcopus Hierosol. 176. 190. 194. 210. 211. 212.
 Natissus ad quem Constantini M. Epistola. 191.
 Natalis Confessor, Theodotianorum Episcopus. 196. seq.
 Nemesis Egyptus, Martyr. 240.
 Neon Episcopus Larandonis. 222.
 Nepos Episcopus Egyptus Chiliafmi assertor à Dionysio Alex. con-
 futatus. 270. ejus scripta. 271. Psalmi. ibid.
 Nicæna Synodus 486. seq.
 Nicetas, Herodis Irenarchæ Patre. 231. 234.
 Nicolaus. 108. Nicolaus dictum. 42. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 23

Oraculum de Domino terrarum ex Judæorum finibus prodituro. 84.

Oraculum duplex Apostolis redditum de ipsorum Hierosolymis commoratione 75. 186.

Oracula Jovis Philii. 349. quibus deceptus Maximinus. 363.

Oratio Panegyrica ad Paulinum Tyri Episc. dicta. 371. 388. de ædificatis & restauratis templis post restitutam Christianis pacem.

De Origene. 201. seq. 208. seq. 206. seq. 218. seq. 234. seq. vendit λόγων δευτέρων συγγραμματα. 205. Philosophos veteres illustravit 219. presbyter 209 - 224. ejus auditores 263.

Hexapla. 217. Tetrapla. 217. Epistola ad Leonidem patrem, qua cum ad Martyrium sustinendum hortatur puer, 202. ex alia Epistola. 221. Epistola ad Philippum Imp. & Severam Augustam. 233. Commentarii in Sacras Scripturas 224. 225. 230. 231. 233.

Ejusdem Tom. III. expositionum in Genesin 71. Tom. IX. 225.

Expositio primi Psalmi 225. 226. Homilia in Psalm. LXXXIII. 233.

Tom. I. Expositionum in Matthæum. 226.

Tom. V. Expositionum in Evangelium Joannis. 226. Tom. XXI. 229.

Homiliæ in Epistolam ad Hebræos. 227.

Libri de principiis. 225. de resurrectione libri duo. 225.

σπουδαίς decem. 225. liber de martyrio ad Ambrosium.

& Protocterus. 228. Epistolæ variæ 235. 229. ultra centum

233. ad Africanum de Susanna. 230. Acta in Synodo contra

Beryllum. 232. in Synodo contra Arabes Psycho-

nychitas. 233. ad Fabianum Episc. Rom. & alios Episco-

pōs de recta fidei suæ ratione. 233. pleniorē Indicem

scriptorum Origenis dederat in Vita Pamphili 231. Ad

Origenem scripsit librum de martyrio Dionysius Alex. 247.

Orpheus. 650.

Zoticus Otrenus. vide Zoticus.

Pachymius Ægyptius 254. Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.

Palma Episcopus Amastrianorum. 144. 191.

Pamphilus Cæsareensis presbyter, 288. seq. Martyr sub Maximino
ibid.

ibid. 231. 308. 329. 336. 338. 339. 340. 341. una cum Eusebio Apologeticum Origenis composuit. 232.

Pantanus ex Stoico Philosopho praefectus Scholæ Christianæ Alexandrinæ 175. 208. 214. 216. 221.

Papias Hierapolitanus Episcopus. 53. 106. Ejus quinque libri λόγων κυριακῶν ἐξηγήσεως. 110. Ex proœmio librorum ipsius 111. alter locus è libris Papiæ 112. σφόδρα σμικρὸς τὸν νῦν. ibid.

Papyrius. 191.

Papulus Martyr. 136.

Patermuthius Martyr sub Maximino. 343.

Patricius Vicarius Praefectorum. 393.

Paulinus Laicus concionatur Iconii. 222.

Paulinus cui librum X. Historiæ dedicat Eusebius. 369. Tyrionum Episcopus 371. Idem innuitur 376. c. d. 385.

Paulus Antiochenus, vir disertus sed hæreticus qui Alexandriæ docuit Origenis tempore. 203.

Pauli Apostoli Actus Apocryphi 72. 97. Epistolæ. 226. rejectæ ab Ebionitis 99. Helcesaitis 234. Epistola ad Hebræos 72. 110. 194. 215. seq. 223. 227. locus ex illa Paulo tribuitur à Dionysio Alex. 237. Paulus ante Petrum nominatus 265. quæquam in latino inversus ordo conspicitur.

Paulus Iannitenfis, Martyr sub Maximino. 336.

Paulus Samosatensis 195. 284. Episcopus Antiochenus 277. damnatus in Synodo 278. sq. & depositus. 282. Ducenarius quam Episcopus vocari maluit. 280. Ἐπιστολὰς ἀναγιγνωσκῶν καὶ ὑποαγορεύων ἀπὸ βαδίζων δημοσίᾳ καὶ δορυφορούμενος. ibid. Ejus Psalmi. 281.

Alius Paulus qui Samosatenum condemnavit in Concilio Antiocheno. 279.

Servilius Paulus Asia ProCOS. 147.

Alins Paulus 236. 260. Alius Paulus Martyr. 330. 331. seq. ubi præ ejus ante mortem preces:

Pausis Egyptius Martyr (A. C. 304.) 321.

Pelcus Egyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308. 343.

Perennis Judex. 189.

Petri Apostoli Epistola secunda. 72. 97. 227. Actus Apocryphi 72.

L 2

Evan-

- Evangelium 72. 97. 213. Prædicatio 72. Revelatio sive Apocalypsis 72. 97. 215. Uxor passa martyrium. 102.
 Petri & Pauli Martyrium. 71. Sepulchrum Romæ 67. seq.
 Petri & Apionis *Ἀπίωνος* Clementi Rom. suppositi. 110.
 Petrus Alexandrinus Episcopus 289. & Martyr 290. 308. 351.
 Petrus Asceta, *Ἀψέλαιμος* dictus. ex vico Anea in agro Eleuthero-
 politano, Martyr sub Maximino. 335.
 Petrus Imp. Diocletiani cubicularius, Martyr. 297.
 Alius Petrus 236. 260. 261.
 Pharisei. 143.
 Phileas Episcopus Thmuitanus, Martyr sub Diocletiano. 301. 308.
 in Philosophia & externis literis doctissimus. 302. Epistola ad
 fratres Thmuitas 302 - 304.
 Philemon quem *συμπρεσβύτερον* vocat Dionysius Alex. 252. presbyter
 Romanus. 253.
 Philetus Episcopus Antiochenus. 223. 224.
 Philippi Apostoli filiarumque ejus sepulchrum. 102. 103. de ejus fi-
 liabus. 109. 112. 183. 191. ubi & de Philippo, defuncto
 Hierapoli.
 Philippus Asiarcha 132.
 Philippus 141. Gortynensis in Creta Episcopus. 144. Ejus contra
 Marcionem. 146.
 Philippus Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 De Philippo Imperatore *κατὰ χειρὸς*, quod Christianus fieri cu-
 piens ab Episcopo jussus fuit prius poenitentiam agere, idque
 fecit. 232.
 Philo Judæus. 43. 215. 287. Petro Apostolo familiaris 53. Ejus
 scripta. 58. *πρὸς Καίον Ἰσδαοῖς συμβάντα* libris quinque. 43. Le-
 gatio ad Cajum Imp. 44. seq. Liber de Virtutibus 45. de Vita
 contemplativa. 54 - 57.
 Philoromus Procurator Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano. 301.
 Picentius (*Πευκέν*) ter sub Maximino Consul, & persecutor Chri-
 stianorum. Ejus supplicium 366.
 Pierius presbyter Alexandrinus. 289. **Concionibus Ecclesiasticis**
laudatissimus. id.
 Pilatus 27. 40. 46. Ejus acta supra, Acta.
 Pinytus Gnostiorum in Creta Episcopus. 141. Ejus Epistola ad Dio-
 nysium Corinthium. 144. **Pio-**

- Pionius Martyr. 135 seq.
 Pius Episcopus Romanus. 125. 171. 193.
 Plato 220. $\sigma\omega\phi\rho\omicron\nu\epsilon\sigma\tau\epsilon\iota\varsigma$. 590. 577.
 Plinii ad Trajanum Epistola de Christianis. 105.
 Plutarchus Martyr, auditor Origenis. 204. 206.
 Poëtarum fabulæ 578.
 Polybius Trallianorum Episcopus. 107.
 Polycarpus 100. 127. seq. 188. Episcopus Smyrnæus 106. 107. 134.
 191. cum Johanne Apostolo familiariter versatus. 193. cum
 Aniceto Romæ Episcopo. ibid. Ejus Epistola ad Philippenfes.
 108. 128. plures Epistolæ. 188. Martyrium 128 - 135. Pre-
 ces. 133.
 Polycrates Ephesiorum Episcopus 190. Epistola ejus ad Victorem
 Episcopum Romæ. 102. 191.
 Pontianus Episcopus Romanus. 214. 219.
 Ponticus Martyr, frater Blandinæ, 164.
 Porphyrius Pamphili famulus, Martyr, sub Maximino. 339. 340.
 Porphyrii Philosophi in Sicilia celebris, libri tres adversus Christia-
 nos. 219. seq.
 Potamiana martyrio clara. 107. seq.
 Potianus Lugdunensis Episc. & Martyr. 159. seq. 170.
 Potius Marcionita. 177.
 Primus Alexandria Episcopus. 115. 117. alius Corinthiorum, 142.
 Prisca 184.
 Priscilla Montani Prophetis. 178. 180. 187.
 Priscus Justinii Martyris Pater. 126.
 Priscus Martyr sub Valeriano. 261.
 Probus Martyr sub Maximino. 335.
 Procopius Cæsareensis Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 318.
 Proculus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Prophetæ & Sacerdotes simulacri Maximini. 367.
 Protoctetus Presbyter Cæsareensis, cui librum de Martyrio dicavit
 Origenes. 228.
 Protogenes qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Proverbium $\delta\iota\sigma\tau\omicron\iota\varsigma\ \delta\ \lambda\omicron\gamma\omicron\varsigma$, $\tau\omicron\iota\varsigma\ \delta\ \tau\rho\epsilon\pi\omicron\varsigma$. 205. $\epsilon\delta\epsilon\ \mu\epsilon\chi\epsilon\iota\varsigma\ \delta\iota\upsilon\chi\omicron\varsigma$.
 311. L 3 Psal-

- Psalms Therapevtarum Philonis. 55. 57. *ψαλμοὶ καὶ ἀδελφῶν*
 196. 271. 281. 349. 371. Psalms Pauli Samolateni. 281.
 Ptolemæus Martyr. 138. alius sub Decio. 140.
 Ptolemæus Lagi. 173. 174.
 Publius Episcopus Atheniensis & Martyr. 143.
 Pythagoras Mosen imitatus. 590. Pythagoreorum silentium quin-
 quenne imitatus Basilides. 120.
 Pythii Apollinis oracula. 467. 468. 627. Vide supra Oracula.
 Quadratus. 109. Publii in Episcopatu Atheniensi successor, 143.
 Propheta. 183. Ejus Apologeticon pro Christianis, ad Imp.
 Hadrianum. 116.
 Lufius Qvietus, Vide supra, Lufius.
 Qvinta martyrium passa. 237.
 Qvintus Phryx, temere se offerens Martyrio cui sustinendo erat
 impar, 129.
 Qvirinius (*κυρήνιος*) Præses Syriae. 18.
 Reticius in Gallia Episc. 391. 392. a
 Rhodonis liber ad Callistonem, Marcioni oppositus. 177. Com-
 mentarii in Hexaëmeron 178. ad Tatiani Præceptoris sui qua-
 stiones respondere voluit ibid. varios libros scripsit, 177.
 Romanus Cæsarensis Diaconus & exorcista, Martyr Antiochia (A.
 C. 303.) sub Diocletiano 320. De hoc etiam Eusebius lib. 2. de
 resurrectione, T. 1. Opp. Sirmodi p. 66. seq.
 Romulus Subdiaconus Diospolitani Martyr (A. C. 304.) 321.
 Ἡ κατὰ Ῥωσσὸν παροικία. 213. Ecclesia in Rhosso Syriae opido.
 Rufus Martyr. 108.
 οἱ κατὰ Σαβέλλιον αἱρετικοί. 252. Dionysii Alex. contra Sabellium Epi-
 stolæ. 277.
 Sabinus Præfectus Ægypti. 235. 260. Alius Præfectus Prætorio sub
 Maximino, 347. 348. ejus Epistola. 347.
 Sacrorum librorum V. T. nomina Hebraica & Græca. 225. seq. Sa-
 cri libri in foro exusti. 293. 379. edicto Diocletiani. 294. 318.
 Sadducei. 143.
 Sagaris Episcopus. 191. Martyr, 147.
 Salomonis Proverbia, *συφία παναρετος*. 143. 149.
 Salomonis Sapientia. 173. 194. 214.
 Samaritæ, 143.

- Sanctus, Σάγχιος, Diaconus Viënnensis & Martyr. 157. seq. 161.
 Barbari Saraceni. 241.
 Saturnilus Antiochenus, hæreticus. 119. 150. Saturniliani. 142.
 Scimus Judæos acerbè persecutus. 44.
 Seleucus Martyr sub Maximino. 339. seq.
 Senatus Rom. decretum de Deo non nisi quem ipse probasset recipiendo. 41.
 Seneca Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 Septuaginta interpretes. 173. seq. 217. aliæ Græcæ librorum V. T. versiones. ibid.
 Serapio Episcopus Antiochenus. 190. 212. Ejus Epistola ad Caricæ & Ponticum, contra Cataphrygas. 186. seq. liber de Evangelio Petri & alia scripta. 213. Alius Serapio Martyr. 237.
 Serapion lapsus. 246.
 Serenii Graniani, Asiæ ProCos. litteræ ad Hadrianum de Christianis non temere occidendis. 122. 123.
 Serenus Origenis discipulus, Martyr. 206. Alter eodem nomine. ibid.
 Servilius Paulus, Asiæ ProCos. 147.
 Severus hæreticus. 150. Severiani. 150.
 Sexti liber de resurrectione. 195.
 Sibylla Erythraea. 591. seq. 597. Ejus Acrostichis. 592.
 Sidonius Confessor sub Decio. 242.
 Simeon Cleopæ filius, Episcopus Hierosol. 142. 87. 91. 106. 117. ejus Martyrium. 103. seq.
 Simon Magus. 39. seq. 50. (ubi inscriptio statuae, Simoni Deo Sancto) seq. Ejus discipulus Menander. 98. 119. Magicæ illius præstigiæ. 120.
 Simoniani. 51. 142.
 Iesu Siracida liber. 214.
 Socrates Philosophus. 576.
 Socrates Episcopus Laodicensus. 284.
 Sotas Anchialensis Episc. demonium Priscillæ ejicere voluit. 187.
 Soter Episcopus Romanus. 141. 142. 144. 151. 153. 171. 193. Ejus Epistola ad Corinthios. 145.
 Stephanus Protomartyr. 38.
 Stephanus Episcopus Laodicensus. 288.

Ste-

- Stephanus Episcopus Romanus. 251. 252.
 Sylvanus Episc. Emesenus, Martyr sub Diocletiano. 308. 328. 351.
 Sylvanus Gazæ Episcopus, Martyr sub Maximino. 308. 328. 343.
 Symmachi Ebionæi versio Græca sacrorum librorum. 217. alii ejus
 Commentarii. 218.
 Syneros Marcionita. 177.
 Synodi ob controversiam de Paschate. 190. seq.
 Synodus contra Arabes Psychopannychitas. 233. Contra Beryllum
 231. Contra Montanum. 181. Contra Novatum. 242. ibid.
 Synodi de Paschate celebrando. 190. 191. De hæreticis rebap-
 tizandis. 254. In causa Cæliciani. 391. Synodus Antioche-
 na qua firmare quidam Novati schisma conati sunt. 247. Alia
 contra Paulum Samosatenum. 277. contra eundem alia. 278.
 Synodus Nicæna. 486. seq.
 Ἐκ τῆς κτ' ἐβραϊκῆς εὐαγγελίας καὶ τῆς Συριακῆς nonnulla profert Hegesip-
 pus. 143.
 Tatianus Encratitarum Auctor. 194. 150. Ejus adversus Gentes.
 137. 151. 214. sq. τὸ διὰ τεσσάρων. 150. Quæstionum liber quas
 resolvere instituit Rhodon ejus discipulus. 178. Tatianus assertor
 Divinitatis Christi. 196. Pauli Apostoli Epistolas elegantioribus
 verbis reddere aggressus. 151. πολὺ τι πλῆθος συγγραμμάτων,
magnam multitudinem scriptorum reliquit. ibid.
 Telesphorus Episcopus Romanus. 118. 123. seq.
 Telesphorus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.
 Tertulliani legum Rom. periti. 41. Apologeticus ad Senatum urbis
 Romæ. 169. Græce è latino versus. 41. 67. 90. 105. 169. 170.
 Thebutis hæreticus. 142.
 Thecla junior, martyrium passa sub Maximino. 321. 327.
 Thelymidres Episcopus Laodicens. 247. 251.
 Themison 182. Montanista. 148. seq. Episcopus. 141.
 Theoctistus Cæsareæ Palæstinæ Episcopus. 228. 248. 251. 263. Ejus
 Epistola ad Demetrium Episcopum Alexandrinum. 222.
 Theodorus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.
 Theodorus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Theodorus Laicus, Synnada in Phrygia concionatur. 222.
 Theodosia Tyria, passa martyrium sub Maximino. 328.

Tho-

Theodotio Ephesius. 173. 217.

Theodotus Episcopus Laodicens, 288. Medicæ artis peritissimus. ibid.

Theodotus in Phrygia cum Montano & Alcibiade pro Propheta habitus. 168. 181.

Theodotus coriarius, hæreticus. 196. Scripturas sacras corruptit. 127.

Theodotus argentarius, coriarii discipulus. 169.

Theodotus Martyr sub Maximino. 340.

Theonas Episcopus Alexandrinus. 289.

Theophilus Antiocheni 141. ad Autolyicum, & alia scripta. 145. sq.

Theophilus Episcopus qui in Concilio Antiocheno Paulum Samosatenum condemnavit. 279

Theophilus Cæsareæ in Palæstina Episcopus. 190. 194.

Theophilus miles, Martyr sub Decio. 240.

Theophrastus Philosophus. 197.

Theotecnus Cæsareæ Palæstina Episcopus. 263. 278. 279. 288.

Theotecnus Curator Antiochiæ. 349. Præses Provinciæ sub Maximino. 367. Ejus supplicium. ibid.

Therapevta Philonis. 54. 55. seq.

Thomas Apostolus. 33. 71. Ejus Evangelium Apocryphum. 97.

Thrasea Martyr. 186. Eumeniæ Episcopus. 191

Timæus Episcopus Antiochenus. 284.

Timolaus Ponticus, Martyr. 321.

Timotheus Martyr, Gaza sub Diocletiano. 321.

Timotheus Pauli Apost. discipulus, Episcopus Ephesinus. 73.

Timotheus. 235. Dionysii Alexandrini Episcopi filius, 277. cui libros *απὸ Φύσεως* Pater inscripsit. ibid.

Titus Cretæ Episcopus. 73.

Tobias Episcopus Hierosolymorum. 117.

Τραγικῆς ἀκροῦς μείζον. 334.

Marcus Turbo, vide Marcus.

Tyrannio, Tyri Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 307. 308.

Tyrannus Episcopus Antiochenus. 284.

Valens Episcopus Hierosolymitanus. 176.

Valens Diaconus Hierosol. Martyr sub Maximino. 336.

Valentina Cæsareensis, sub Maximino passa martyrium. 331.

M

Valen-

Libri 5ti Pars Altera.

- Valentinushæreticus, Romæ. 124, 150, 187. Valentiniani. 142.
 Valentini sectator per aliquod temporis Bardesanes. 151.
 Valerius Gratus, Judææ Procurator. 28.
 Vares & Poëta quidam Ethnicus Imp. Decium ad persecutionem accendens. 236. Confer Jo Pearsonium Annalibus Cyprianicis. pag. 11. & Henr. Dodvvellum diff. XI. Cyprianica Sect. 56.
 Vettius Epagathus, Martyr. 155. seq.
 Victor Episcopus Romanus. 190. 191. 195. literæ de Paschate. 191. 192. non eadem cum Artemone sensit. 196.
 Virgilius ἐξοχώτατος τῶν καὶ τὴν ἰταλίαν ποιῶν. 593. Ex Ecloga ejus quarta versus quidem Græcis versibus translati. 593-597.
 Ulpianus Tyrius, Martyr. 325.
 Urbanus Confessor, sub Decio. 242.
 Urbanus Episcopus Romæ. 223. 224.
 Urbanus præfectus Palæstinæ (A. C. 304.) 321. 324. 329. ubi de ejus supplicio. Successorem habuit Firmilianum, 330.
 Asterius Urbanus, scriptor. 182.
 Urbicius Judex. 138. 139.
 Ursus, Rationalis Africæ. 393.
 Xystus Episcopus Romanus. 117. 118. 171. 103.
 Xystus alter itidem Romæ Episcopus. 252. 262. 277.
 Zabdas Episcopus Hierosolymitanus. 289. Ζάμβδας.
 Zacchæus Episcopus Hierosol. 118.
 Zacchæus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
 Zamolxis à Getis cultus. 645.
 Zebinas Eleutheropolitanus, Martyr sub Maximino. 333.
 Zebinus Episcopus Antiochenus. 224. 229.
 Zeno Martyr, sub Decio. 240.
 Zenobius presbyter Sidonius, Martyr sub Diocletiano. 307. seq. Medicus præstantissimus. 308.
 Zephyrinus Episcopus Romæ. 195. 196. 197. 261. 222. 223.
 Zosimus Martyr. 108.
 Zoticus Otrenus presbyter. 179. 186.
 Zoticus Episcopus Comanenlis. 182.

5. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μαρτυρησάντων. De martyribus Palæstinæ in persecutione Diocletiani & Maximini ab A. C. 303. ad 310. passim a) liber

in editione Græca Rob. Stephani & Græcolatina H. Valsii cum versione libro octavo Historiæ Ecclesiasticæ subijcitur: à Rufino prætermisus, à Christophorsono pro parte libri octavi editus, à Valerio Petri scholiis illustratus. Hunc latine ex Valsii versione cum notis suis Theodoricus Ruhnartus inseruit Actis Martyrum * selectis, pag. 352. Paris. 1689. 4. A Vincentio Marinerio translatus, fuit Jo. Bollandum, ut ipse testatur præf. ad T. 1. Act. Sanctorum, pag. 45. b. Librum illum tanquam ab opere Hist. Eccles. aversum promittit Eusebius-VIII. 13. pag. 308. οἷς γε μὴν αὐτὸς περι-
γράφει, τέτυκται καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς γνωρίμους δι' ἐπίρας ποιήσονται γραφῆς.

6. Liber contra Hieroclem, Bithyniæ ex Vicario Præsidem & politica Alexandria b) ἑπαρχον, πρὸς τὸ ὑπὸ φιλογράτου εἰς Ἀπολλώνιον τὸν Πρωτὰ Διδάκτωρα ἱεροκλέα ἐξ ἀληθείας αὐτῷ πρὸς καὶ ἑξ ἑκείνου συγκείμενον. Au-
thor & consiliarius Diocletiano ad faciendam persecutionem fuit ille Hierocles teste Lactantio c. 16. de mortibus persecutorum, & libros duos ad Christianos scripsit, ut idem refert lib. 5. cap. 2. Institutt. divinar. (λό-
γους φιλαληθείας πρὸς τοὺς χριστιανούς inscripsisse colligas ex eode H atq; Eu-
sebio,) quibus inter alia ostendere voluit Apollonium vel paria cum CHRISTO vel etiam majora fecisse. Primus Eusebii librum, quem Photius Cod. 39. ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τοὺς ὑπὲρ Ἀπολλωνίῳ ἑταίρους ἱεροκλέους λόγους vocat, Grace edidit Aldus cum Philostrati Apol-
lonio Venet. 1502. fol. & 1535. 8. Latine vertit Zenobius Acciajoli Floren-
tinus Ord. Prædicatorum, præmissa ad Laurentium Medicem Epistola, Colon. 1532. 8. cum Philostrato de vita Apollonii, atqve sæpius inter Eusebii opera junctim latine edita, ad calcem librorum de Evangelica demonstratione. Pessime à Florentino interprete versum esse hunc librum, notavit Pearsonius præf. ad Hieroclem. Grace & latine cum Acciajoli versione, & variis lect. è Codice Regis Galliarum à Federico Mo-
rello

M 2

a) Vide Hanckium de scriptoribus Byz. pag. 118. & D. Christianum Kortholtum de persecutionibus Vet. Ecclesiæ pag. 468. Δεκαετὴ χρόνον durasτὴν illam persecu-
tionem notat Eusebius VIII. 15. Hist. cum post octavum annum aliquantisper re-
misisset, id. 16.

Acta illa Martyrum selecta viderunt etiam lucem Gallice, Droneto & Malpertuis
interpretibus, Paris. 1708. 8.

Valef. pag. 177. ad Euseb. Epiphani. LXVIII. 1. De Hierocle juniore cujus commen-
tarius in aurea carmina existat, aliisque ejus nominis dixi lib. 2. cap. 12. §. 7. & de
Philostrati opere lib. 4. cap. 24. §. 2.

rello adscriptis prodiit inter Philostrati Opera p. 433. Paris. 1608. fol. Deinde cum castigationibus ex eodem Regio Codice ab *Luca Holstenio* adnotatis, qui etiam versionem locis quibusdam interpolavit: ad calcem librorum Eusebii de demonstratione (non, ut clariss. Caveus memoria lapsus scripsit, cum libris de preparatione) Evangelica, Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. Denique cum nova versione notisque Rev. D. *Godfridi Olearii*, qui etiam librum in capita distinxit, & collatis Philostrati locis passim emendavit, Lips. 1709. fol. in luculenta illa Operum Philostrati editione.

Gallice vertit Ludovicus Cousinus Paris. 1684. 4. *discours touchant les miracles attribuez à Apollonius de Tyane &c.*

7. Κατὰ Μαρκελλῶν, Libri duo contra Marcellum Ancyrae Episcopum, ejusque σύγγραμμα c) prolixum decies mille prope versuum, quo Sabellianismus incautus propugnauerat, Filiumque & Patrem docuerat ὀνόμασι μὲν Διὰφόροις Πατέρες καὶ ἡ χεῖρα καὶ ἡ ψυχή ὑποστάσεις ἐν ὄντας, oppugnaueratque Asterium maxime Cappadocem, tum Eusebium τὸν μέγαν, (Nicomediensem) Paulinum Tyri ac deinde Antiochiae Episcopum, Origenem, Narcissum Neroniadi Episcopum & alterum Eusebium Caesareae Palaestinae. Damnavit Marcellum Synodus ex Ponto, Cappadocia, Asia, Phrygia, Bithynia, Thracia & ulterioribus regionibus congregata CPoli A. C. 336. & Eusebio ut illum confutaret in mandatis dedit, ut ipse narrat extremo libri posterioris. Hos libros antequam ederentur lectos Turriano, primus e MS. Codice recensuit & latina versione ac notis illustravit Rich. Montacutius, editos ad calcem librorum de demonstratione Evangel. Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. MS tum Codicem habuit V. C. Thomas Galeus.

8. Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Θεολογίας, τῶν πρὸς Μαρκελλῶν ἐλέγχων βιβλία γ'. De Ecclesiastica Theologia adversus eundem Marcellum

- c) De hoc Marcelli libro quo Asterium Sophistam & Arianos impugnans in alterum extremum prolapsus & cum Sabellio vel Paulo Samosateno facere visus est, confer Socratem lib. 1. cap. 36. Sozomenum II. 33. Tripartitam III. 9. & Nicephorum VIII. 53. Hist. Marcellus in Synodo CPol. depositus postea in Sardicensi A. C. 347. Episcopatum recuperavit, professus se non ita sentire ut ab Eusebio accusatus fuerat. Socrates lib. 1. cap. 36. & lib. 2. cap. 20. & ex eo Nicephorus ajunt Marcellum ab Eusebio confutatum *libris tribus*. Idem numerus occurrit in tripartita. Vidit igitur Socrates tantum libros tres de Ecclesiastica Theologia eidem Marcello oppositos, e quibus nonnulla profert lib. 2. cap. 21. Marcelli hujus discipulus fuit Photinus

confutationum *libri III.* inscripti Flaccillo, Antiochiæ ad Daphniam Episcopo, & ab eodem Montacutio cum superioribus duobus libris latine versione ac notis illustrati, & ad calcem Demonstrati. Hos quinque libros adversus Marcellum Labbeus putat esse Hieronymo in Catalogo cap. 81. & Svida, quando inter Eusebiana memorat libros quinque *ὑπὲρ Θεοφανίας*. Videtur enim hoc esse quod *ἑσολογίαι*. Sed id tanquam incertum omitto, cum Eusebius Jesu quoque in Catalogo librorum Chaldaicorum memoret Eusebii librum *de ortu divino*. Libros tres Ecclesiasticæ Theologiæ MSS. habuit Galeus, adscriptis etiam ex alio Codice emendationibus.

9. *Epistola de Fide Nicæna ad Casareenses* quam servarunt Gelasius Cyzicenus in Actis Corcilii Nicæni II. 35. seq. 50. Epistolam synodicam appellans, & Socrates lib. 1. cap. 8. pag. 23. seq. atque Theodorus lib. I. hist. cap. 12. unde repetunt Tripartita lib. 2. cap. 14. & Nicephorus VIII. 22. Hoc est *ἀπολογητικὸν* eidem Gelasio memoratum. lib. 2. cap. 1. quod ad Episcoporum Orthodoxorum missum affirmat. Ex hac Epistola nonnihil producit S. Athanasius Epist. ad Africanos Episcopos T. I. pag. 937. & ad calcem Epist. de synodi Nicænæ decretis. MStum occurrere in Bibl. Vindobonensi notat Lambecius III. p. 86. Verba quæ Theodorus pag. 40. aliter habent, & Socrates pag. 27. atque Tripartita omittit, illa Caverus in Apologia adversus Jo. Clericum pag. 89. contendit cum Eusebio doctrina de æterna Filii hypostasiæ diametro pugnare, adeoque non esse Eusebii, sed Arianæ cujusdam fraude inserta, quod etiam affirmaverat in diss. pro Eusebio pag. 47. edit. Genev.

10. *Περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ*, de locis Hebraicis, de quo libro non repetam quæ dixi lib. IV. cap. 2. §. 13. & cap. 35. §. 1. tantum addam in Catalogo MSS. Isaaci Vosii num. 10. memorari Eusebium de locis sacris cum expositione Hieronymi, & præterea Petri Bertii commentariis hætenus ineditis. Inscriptum libellum Eusebius *Paulino*, Tyri Episcopo quem *ἱερὸς Θεὸς διδάσκει* vocat, eidem nempe cui decimum historiæ Ecclesiasticæ librum consecravat. Cæterum & *Hieronymus*, cujus adhuc exstat latina interpretatio, sæpius etiam in Operibus ejus edita, meminit alterius versionis sed imperitæ & parum latinæ, quam ante ipsum

ipsum nescio quis componere ausus fuerat. MS. habuit Eusebii libellum & Hieronymi versionem Tho. Galeus. Memoratur etiam in Catalogo MSS. Angliæ Tom. 2. pag. 247. in ædibus Jacobæis n. 850. Eusebius de locis Hebraicis cum multis emendationibus. Et Jo. Pearsonius præfat. erudita in LXX. Interpretes laudat Codicem Bonfrehiano meliorem. Præmiserat Eusebius huic libello *topographiam terræ Judææ & distinctas tribuum sortes, ipsius quoque Hierusalem, templique in ea cum brevissima expositione picturam*, ut ex Hieronymi præfatione constat, sed illa jam pridem interciderunt. Nescio topographiamne illam intelligat Hebed Jesu, quando in Catalogo librorum Haldaicorum pag. 18. memorat Eusebii librum *de figura Mundi*.

11. Commentarios eruditissimos in Psalmos 150. scripsisse Eusebium nostrum testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & Svidas. Illos *latine* interpretatus fuit Eusebius Vercellensis ut idem Hieron. auctor est Epistola 89. ad Augustin. & cap. 96. Catalogi, atque contra Vigilantium, ubi docet hæretica, hoc est quæ Arianam * hæresin sapere videbantur ab interprete prætermissa. Allegatur Eusebius in Psalmos à Gelasio de duabus Naturis, Theodorito apud Anton. Agellium in Psalm. 88. & in Catenis editis ac MSS. in Psalmos. Primus Eusebii *ὑπομνήματα* sive *Commentaria in Psalmos CXVIII.* ex tribus Codicibus Perroniano, Segvieriano & Colbertino, collatis etiam Catenis MSS. atque editis in Psalmos eruit & cum latina versione sua atque erudita præliminari dissertatione edidit Bernardus de Montfaucon in nova collectione Patrum Tomo I. Paris. 1607. fol. Latina versio Eusebii Vercellensis, & Græca ipsa in Psalmos posteriores 31. interciderunt. Multa in hoc opere fragmenta occurrunt interpretum Aquilæ, Symmachi & Theodotionis. Allegatur etiam Origenes in Psal. 119. pag. 723. & in Psal. 4. Asterius pag. 28. Eusebii *ἐπιτοχæ* sive *ὑποθίσεις* *argumenta brevia in Psalmos* ex codice vetusto Barberiniano edita fuerant in Tomo VI. Bibliorum polyglotton Londinens. pag. 137. seq. Fragmentum in Psalmum 86. fuit apud Tho. Galeum. Etiam in Catalogo MSS. Bibl. Medicæ video memorari Eusebium in Psalmos. Præfatiunculas duas, alteram *πρὸς τὸ ἀνακεφαλαιῶσαι τὰ ψαλμῶν*, alteram *ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀνακεφαλαιῶσαι τὰν ψαλμῶν* memorat Lambecius

III.

* Tale est, quod in verba Psalmi CX. 1. *Dixit Dominus Domino meo*, affertur in Synodi septimæ sive Nicænæ Act. 6. sect. 5. T. 3, Binii pag. 662. quod in Montfauconi editione haud legitur.

III. pag. 24. & 29. Commentarios illos scriptos ab Eusebio circa A.C. 337. notat Montfauconus in Epistola de Therapevtis p. 151.

12. Ex Commentariis in *Canticum Canticorum*, fragmenta Græcæ edidit Jo. Meursius, cum Polychronii Diaconi ἱεργήσεων & Mich. ἱεργήσεων versibus scripta Politicis. Lugd. Bat. 1617. 4. Totum illud Commentarium sub Eusebii nomine, ex Codice Bibl. editum Eusebii non esse, perspicuum est, in quo occurrunt fragmenta *Atbanasii* pag. 18. 32. 39. 51. *Didymi* pag. 19. *Gregorii Nysseni* pag. 11. 14. *Philonis Carpathii* pag. 13. seq. 32. 34. 39. 44. 52. seq. & *Theophili* (an *Theophylacti*) pag. 37. Confer Lambecium III. pag. 77. & Raynaudum de bonis ac malis libris pag. 138.

13. περὶ τῆς βιβλίου τῶν προφητῶν ἱερομασίας, *De vitis Prophetarum*, Eusebii ὑποσπασματίον ex antiquissimo codice Rupefucaldino (quem hodie servat Bibliotheca Collegii Jesuitar. Paris.) Græcæ edidit, latinamque versionem addidit Jo. Curterius, ante Procopii Gazæi Commentarios in Esaiam. Paris. 1580. fol.

14. *Commentarios in Esaiam* libris decem scripsisse Eusebium Hieronymus testatur cap. 81. Catalogi, & Svidas, igitur emendandum quod libri quindecim memorantur in Hieronymi præfat. ad Esaiam. Illos magnam partem ex Codice Perroniano & Catenis MSS. regis restituit, Græcæque cum versione & præfatione sua prima edidit supra jam mihi laudatus *Bernhardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo 2. Paris. 1706. fol. Ex hoc Eusebii opere multa ad verbum transtulere Hieronymus (qui etiam ubi Eusebius ab Hebræo doctore aliquid edidicisse se scripsit, idem veluti de se testatur) Procopius Gazæus & Catenarum Græcarum in Esaiam auctores Joannes Drungarius, Andreas presbyter aliique. Fallitur enim Lambecius qui III. pag. 41. Catenam MS. in Esaiam memorans, ubi Eusebius laudatur, ait sine dubio intelligi ejus libros Eclogarum, Propheticarum de CHRISTO. Etiam in his Eusebii commentariis frequenter laudantur fragmenta veterum interpretum Aquilæ, Symmachii ac Theodotionis. Cæterum non diffitendum ad pleraque Prophetæ capita non tam Eusebii commentarios integros, quam prolixiora illis excerpta tantum servata esse. Distinctio etiam in libros & commentarios in caput totum 61. periit. Neque ab Eusebio videtur esse clausula: ἡς καὶ ἡμεῖς ἀξιοθνήσκον εὐχαίς καὶ προσβοήαις πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Cæterum monendus est lector Commentarios in Esaiam

Esaïam, qui feruntur sub nomine Basilii Cæsareensis, etiam Eusebio perperam tribui in nonnullis Codicibus, ut Thuano qui hodie est Colbertinus 2596.

15. *Canones* sive indices decem Harmoniæ Evangeliorum præmissa ad Carpianum Epistola. De his dixi lib. IV. cap. 5. §. 20. Videndus etiam Rich. Simon Lib. III. Hist. Criticæ N. T. pag. 427. seq. & lib. 3. pag. 90. Jo. Millius prolegom. ad N. T. pag. LXX. qui & ipse Canones una cum Epistola ad Carpianum Græce Novo Testamento à se edito, Erasmi & Rob. Stephani exemplo præfixit. Latine veteribus quibusdam Bibliorum Codicibus præmittitur, atque inde vulgata est in Orthodoxis graphis & à Josepho Maria Thomasio, unde à Marciano in divina quam vocat Bibliotheca prætermittam miror, licet Canones ipsos Novo Test. recte præmisit, ex testimonio ipsius Hieronymi præf. ad Damasum in quatuor Evangelia: *Canones quoque quos Eusebius Cæsarensis Episcopus Alexandrinum secutus Ammonium, in decem numeros ordinavit, sicut in Græco habentur expressimus.* Idem Hieronymus cap. 55. Catalogi, & ex eo Isidorus Hisp. VI. 15. Origg. ait Ammonium Evangelicos Canones excogitasse, quos postea secutus sit Eusebius Cæsarensis. Verum Canones illos neutiquam excogitavit Ammonius, sed tantummodo Harmoniæ Evangelicæ auctor fuit, ita compositæ ut fundamenti loco Matthæus substerneretur, eique deinde annotarentur capita parallela ex cæteris Evangelistis, intexerenturque aliorum Evangelistarum narrationes ab Matthæo omissæ. Hinc ut aliorum etiam trium Evangelistarum series & cum cæteris Evangelistis comparatio constaret, Eusebius testatur se decem hosce Canones excogitasse & composuisse. Sed quid vetat ipsam Eusebii Epistolam, cum brevis admodum sit, & in pluribus editionibus Bibliorum & Hieronymi, in quibus Canones * ipsi tamen leguntur, prætermittam, hic infra ponere una cum veteri latina versione. Græce MS. haberi Neapoli in Bibl. Augustinianorum notavit Mabillonius T. 1. Musei Italici pag. 110. Laudat hosce Canones Eusebianos Cassiodorus cap. 7. Institutt. divinar. Et frequens illorum usus fuit in Ecclesiis Orientis pariter & Occidentis, ut ex Codicibus MSS. Bibliorum in variis versionibus notarunt Viri docti.

EUSEBII

* In Codice Vindobonensi hoc adjectum legitur scholion: *Κανόνες δὲ προσηγορεύθησαν διὰ τὸ εὐδὲς αὐτῶν καὶ ἀκριβείς. ὥσπερ γὰρ ἰδυνέναι τισὶ γραμματικαῖς ἰδίαις ἐνδύλῃσι χρώμενοι καὶ ἔωσι τὸν νῦν περιπλανᾶσθαι τὴν ἀκροατὴν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁμοφωνίαν ἀγαγεῖν αὐτὸν τῶν ἐνεχθεῖσάντων φωνῶν ταῖς Εὐαγγελισαῖς.*

Eusebius Carpiano Fr. in
Domino S.

AMMONIUS quidam Alexan-
drinus, magno studio atque
industria unum nobis pro qua-
tuor Evangeliiis dereliquit. Nam-
que trium Evangeliorum sensus
exceptos, omnes similes contex-
tus Matthæi Evangelio quasi ad
unum congestos, annexuit: ita ut
eorundem quantum ad tenorem
pertinet lectionis, sequens jam
stylus interruptus esse videatur.
Verum ut salvo corpore, siue tex-
tu cæterorum hic Evangeliorum
propria & familiaria loca, in qui-
bus eadem similiterque dixerunt,
scire possis, ac verè differere, ac-
cepta occasione ex prædicti viri
studio, alia ratione decem num-
erorum tibi titulos designavi.
Quorum primus, quatuor in se
continet numeros, in quibus si-
mililia ab universis dicta sunt, Mat-
thæo, Marco, Luca, Joanne. Se-
cundus, in quibus tres, Matthæus,
Marcus, Lucas. Tertius, in qui-
bus tres, Matthæus, Lucas, Joan-
nes. Quartus in quibus tres, Mat-
thæus, Marcus, Lucas. Quintus in
quibus duo, Matthæus Lucas. Sex-
tus in quibus duo, Matthæus Mar-
cus, Septimus, in quibus duo, Mat-
thæus, Joannes. Octavus in qui-
bus duo, Marcus, Lucas. Nonus, in
quibus duo, Lucas, Joannes. De-
cimus, in quibus singuli de qui-
bus-

N

Καρπιανῷ ἀγαπητῷ ἀδελ-
φῷ ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

ΑΜΜΟΝΙΟΣ ὁ ὁ Αλεξανδρεὺς,
ὁ κατὰ εἰκὸς Φιλοπνίαν καὶ
ἀσκήσαντο γοηχῶς, τὸ Δὲ πᾶσα-
ν κατελείπειν ἐναγγέλιαι, τῷ
ἐκείνου πᾶς ὁμοφώνως τὸ λοι-
πὸν ἐναγγέλιον περικύπτει τῷ
ἐκείνου ἀγάκης συμβῆται τὸν τὸ ἀκο-
νιστὸν ἐρμὸν τὸν τῶν Δεσφαι-
σῶν, ὅτι τῷ ὕφει τὸ ἀναγνώστως.
ὅτι τὸν ἐρμὸν καὶ τὸν τὸ λοιπὸν δι-
καστὸν πᾶς καὶ ἐρμὸν, εἰδέναι
ἡμεῖς οἰκείους ἐκάστου ἐναγγέλιου
πᾶς, ἐν οἷς καὶ τὸ αὐτῶν ἡδέχθησαν
ἐκκαλεῖσθαι εἰπεῖν, ἐκ τῆς ποιήματι
ἐκκαλεῖσθαι ἀνδρὸς εἰληφῶς ἀφορ-
μῆς, καὶ ἐπὶ τῷ μέθῳ καὶ νόμῳ
ἐκκαλεῖσθαι διευχάραξά σοι τοὺς
ἐκκαλεῖσθαι ὡς ὁ μὲν πρῶτος
ἐκκαλεῖσθαι ἐρμὸν ἐν οἷς πᾶς ἐκκαλεῖσθαι
ἐκκαλεῖσθαι οἱ πᾶσας, Ματθαῖος,
Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης. Ὁ δευ-
τερός, ἐν οἷς τρεῖς, Ματθαῖος,
Μάρκος, Λουκᾶς. Ὁ τρίτος, ἐν οἷς
οἱ τρεῖς, Ματθαῖος, Λουκᾶς, Ἰωάν-
νης. Ὁ τέταρτος, ἐν οἷς τρεῖς, Μα-
τθαῖος, Μάρκος, Ἰωάννης. Ὁ πέμ-
ψτος, ἐν οἷς δύο, Ματθαῖος, Λουκᾶς.
Ὁ ἕκτος, ἐν οἷς δύο, Ματθαῖος,
Μάρκος. Ὁ ἕβδομος, ἐν οἷς δύο,
Ματθαῖος, Ἰωάννης. Ὁ ὄγδοος, ἐν
οἷς δύο, Μάρκος, Λουκᾶς. Ὁ ὅγδοος, ἐν
οἷς δύο, Λουκᾶς, Ἰωάννης. Ὁ δέκα-
τος, ἐν οἷς πᾶς ἐκάστου αὐτῶν
ἐκκαλεῖσθαι. Αὕτη μὲν οὖν ἡ τῶν

Libri sti Pars Altera.

ὑποπαράμυθων κανόνων ὑπόθεσις. ἡ δὲ συφῆς αὐτῶν διήγησις, ἐστὶν ἡδε. ἐφ' ἐκάστῳ τῶν πωσάρων εὐαγγελίων ἀριθμὸς τις προσέκειται καὶ μέγῃ, δευτέρῳ δὲ πρώτου, εἴτα δὲ τρίτου, καὶ καθεξῆς προσῶν δι' ὅλα μέχρι τῆς τέλους τῆς βιβλίου. καθ' ἑκάστον δὲ ἀριθμὸν ὑποσημείωσις διακινναβάρεως προσέκειται, δηλοῦσα ἐν πῶ τῶν δέκα κανόνων κείμῃ οὗτον ἀριθμὸς τυγχάνει· οἷον εἰ μὲν α, δηλον ὡς ἐν τῷ πρώτῳ· εἰ δὲ β, ἐν τῷ δευτέρῳ. καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς δέκα. εἰ οὖν ἀναπύξας ἐν πῶ τῶν πωσάρων εὐαγγελίων ὁποιοιδήποτε, βουληθείης ὑπιστῆναι τινὶ ᾧ βούλει κεφαλαίῳ, καὶ γινῶναι τίνες τὰ πωσάπωλησια εἰρήκασιν, καὶ τοὺς οἰκείους ἐν ἐκάστῳ τόπῳ εὐρεῖν ἐν οἷς καὶ τῶν αὐτῶν ἠέχθησαν, ἧς ἐπέχεις περικοπῆς ἀναλαβῶν τὸν περικείμενον ἀριθμὸν, ὑπιστηθήσῃς τε αὐτὸν ἐνδον ἐν τῷ κανόνι ὃν ἡ ἀφ' ἧς κινναβάρεως ὑποσημείωσις ὑποβέβληκεν, εἴσῃ μὲν εὐθὺς ἐκ τῆς ὑπὲρ μετώπου τῆς κανίως περὶ γραφῶν, ὅποσοι καὶ τίνες τὰ πωσάπωλησια εἰρήκασιν. ὑπιστήσας ὅτι καὶ τοῖς τῶν λοιπῶν εὐαγγελίων ἀριθμοῖς τοῖς ἐν τῷ κανόνι ᾧ ἐπέχεις ἀριθμῷ πωσάκειμῶν, ὑπιστηθήσῃς τε αὐτοὺς ἐνδον ἐν τοῖς οἰκείοις ἐκάστου εὐαγγελίου τόποις, τὰ πωσάπωλησια λεγούσας εὐρήσεις.

busdam proprie scripserunt. Et quidem subjectorum titulorum id est argumentum, clara vero eorum narratio hæc est: Etenim per singula loca Evangeliorum quidam numerus videtur appositus, paulatim incipiens à primo, deinde secundo, postremo tertio, & per ordinem librorum ad finem usque progrediens. Itaque per singulos numeros supputatio, per lineam distinctionem invenitur inserta, significans cui de decem titulis appositus numerus assignetur. Veluti siquidem primum, certum est in primo. Si vero in secundo, & eodem modo usque ad decem. Si igitur evoluto uno qualicunque cum quatuor evangeliis, cuilibet capitulo velis insilire & rescire, qui similia dixerint, & loca propria agnoscere singulorum, in quibus eadem sunt prolocuti ejusdem sensus quem tenes, relegens propositum numerum quæsitumque eum in titulo quem demonstrat tituli subnotatio, continuo scire potes ex superscriptionibus, quas in fronte notatas invenies: qui aut quot de his quæ inquiris similia dixerint. Veniens etiam ad reliqua Evangelia per eundem numerum, quem continent, videbis appositos per singulos numeros, atque eos in suis propriis que locis similia dixisse reperies.

16. *Περὶ τῆς τῶν Ἐυαγγελίων Διαφωνίας, De Evangeliorum* scripsisse Eusebium testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. Suidas. *Librum resolutionum contrariorum quæ sunt in Evangelis,* scripsit JESU in Catalogo librorum Chaldaicorum. Atque in Syriacis inventos libros Eusebii tres de diaphonia Evangeliorum scribit Latinus T. 2. Epistolar. pag. 116. Sed nemo fuit adhuc illos proferret. Græca Catena MS. in Marcum, de qua Simon lib. 3. Hist. Crit. pag. 89. laudat Eusebium *ἐν τῇ πρὸς τὸν Πέτρον ἐπιστολῇ περὶ τῆς δοκίμης ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις περὶ τῆς ἀναστάσεως Διαφωνίας.* Hujus scripti fragmentum servavit Anastasius Sinaitæ qv. Alii. Aliæ fragmenta duo Græce & Latine edidit Combefisius in *Aurario Novo* Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 781. 783. unum quod ex Ambrosio Mediolanensis, Monachi Cassinatis versione etiam teste Sixto Senensi existat in illud: *ὅψι σαββάτων, sere Sabbatorum.* Alterum *περὶ τῶν μαρμαρίων ἀγγέλων, de Angelis ad monumentum visis.* Voluerat hæc prætere edere Holstenius teste Lambecio lib. 1. de Bibl. Vindob. pag. 184. sed morte præventus omisit. Eusebii *de triduo sepultura Domini* orat Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 184. Exstant & illius nonnullæ in Catenis ad Evangelistas editis & ineditis, quorum pleraque ex utroque ut videtur opere repetita. Ex Catenis in Lucam plura Eusebii hæc exhibet idem Combefisius in Bibl. Concionatoria. Ex Eusebio Pamphili ad Marinum occurrunt fragmenta in Anastasii Sinaitæ quæc. IX. & CXLVIII. sed illa alterius sunt argumenti. Clariss. Caveo memorat Eusebium *de Evangeliorum dissonantia ad Stephanum.* Quæ vero de *diaphonia* sive concordia Evangeliorum in Genealogia CHRISTI Eusebius Africanus secutus scripsit, exstant lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7. Irenæus Ambrosius in 3. Lucæ.

17. *Λόγος τριακονταετηρέως, Oratio de Constantini M. laudibus* in vicennialibus dicta A. C. 335. CPoli, ut Eusebius ipse testatur IV. 46. de vita Constantini. Meminit & in Proœmio Libri I. ubi etiam in vicennialibus Constantini laudes ejus in Nicæna Synodo orat lib. 3. c. 11. etiam docet, concelebrasse. Sed ille quidem *εικοσαετηρέως ὕμνος* sive Panegyricus intercidit. In Codice MS. Collegii Trin. Cantabrig. Oratio illa, Caveo teste, in duas partes dispescitur, quarum posterior incipit à capite IX. Hanc Orationem cum descriptione Martyrii sive templi Hierosolymitani à Constantino conditi, de-

N 2

nario-

* Ex Eusebio *πρὸς Μακεδόν* fragmentum in Codice Vindob. de quo Lambecius T. IV. pag. 173.

nariorumque ejus, sed quæ temporum injuria intercidit, & Constantini Oratione ad sanctorum cœtum ex latino Græce translata Eusebius ut lib. IV. cap. 46. testatur, libris de vita Constantini subjunxit. Primus Rob. Stephanus cum illis edidit Græce, latine vertit *Christophorsonus* atque inde *Valesius* qui notis etiam illustravit.

18. *De Vita Constantini M.* jam A. C. 337. defuncti libri IV. * quibus ait se de industria omittere conflictus & prælia, res fortiter gestas, tropæa ac triumphos, Leges & præclara instituta, & tantum tradere *μὴν τὰ πρὸς τὴν θεοφιλήν αὐταίονα βίον*, quæque ad DEI cultum pertinent. lib. I. cap. 11. unde titulum operis fecit *τὸ εἰς θεὸν βίον & μακαρίαν κωνσταντίνου & βασιλείας*, ut notat *Valesius* p. 250. Cæterum falli Jac. Gothofredum ** qui hos libros ab Eusebio scriptos esse negavit pag. 273. ad Philostorg. & in Epist. ad Andream Rivetum sub nomine Jacobi Pacidii edita, facile ex ipso opere & Socratis, Sozomeni, Photii, Gelasii aliorumque veterum testimoniis demonstrarunt Martinus Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 81. seq. Jo. Andreas Bosius de Pontificatu maximo Imperatorum Rom. p. 63. seq. & *Valesius* pag. 216. Omni etiam destituta verisimilitudine Sandii conjectura, qui in nucleo Historiæ Eccles. p. 48. Macarii Hierosolymitani esse hariolatur. *πανηγυρικὴ ὑψηλοῦς* usum Eusebium multum annotarunt, neque tamen fides historica illi propterea in rerum summa deneganda. Primus hos libros Græce cum Historia Eccles. edidit Rob. Stephanus, Paris. 1544. fol. pro quinto libro numerans Orationem ad Sanctorum cœtum, quæ Constantini M. est, non Eusebii Latine primus quatuor libros (non tres primores tantum ut scribit clariss. Hanckius pag. 86. de scriptoribus Byz.) Joannes Portesius vertit. Hinc *Wolfgangus Musculus*, nec minus Jo. *Christophorsonus* qui Portesii versionem non viderat notante *Valesio* pag. 216. sq. Hujus *Christophorsonianæ* versionis cum liber quartus casu quodam amissus esset, quartum *Nicolaus Carrus* supplevit. Denique idem *Henricus Valesius* Græca ad Codices MSS. castigavit, versionem meliorem notasque doctissimas adjunxit. Editiones latinas & Græcolatinas, quia Historiæ Ecclesiasticæ hi libri subungi solent, supra num. 4. annotat. videre licet. Tantum monebo in editionibus quibusdam latinis breviter via Jo. Jac. Grynai & Suffridi Petri scholia adjuncta esse. Gallicæ quoque

* Male *libro VI.* excusum in Clariss. Jo. Mollerii Homonymoscopia pag. 461.

** Jac. Godofredo assensus B. Dorsheus in diatypis Concilii Nicœni de S. Cona p. 3.

que interpretationis instar est, quod auctore, Joanne Morino prodiit opus: Histoire de la delivrance de l'Eglise Chrestienne par l'Empereur Constantin, Paris, 1630. fol.

19. De Vita S. Pamphili Martyris scripsisse se testatur lib. 6. * cap. 11. Eusebius, & lib. 7. Hist. Eccles. c. 32. p. 288. & de Martyribus Paphlagonie cap. 11. ubi tribus libris distinctum à se opus illud fuisse patet quod confirmat etiam Hieronymus in Catalogo cap. 81. & Rufinus pag. 135. ubi libros elegantissimos appellat. Huiusmodi putat operis genuinum ἀποσπασμάτων de Pamphili Martyris Græcæ ex MS. Codice Mediceo Regis Christianissimi descriptum citat Papebrochius T. 1. Act. Sanctorum Junii p. 64-74. cum latinitate. Latina illa ex Eusebio an Metaphraste dederant Lipomannus & Surius 1. Junii, & Valesius pag. 178. ad Euseb.

20. Τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων συναγωγὴν, antiquorum Martyriorum collectionem scripsisse se Eusebius testatur in Hist. Eccles. lib. IV. cap. 15. pag. 136. & lib. 5. proœm. pag. 153. & cap. 21. pag. 174. Ex hoc opere præclaro, & quod integrum ad nos haud pervenire dolendum est, multa superesse videntur, in vitis Patrum latine Hieronymi nomine editis, & in Simeone Metaphraste, qui Græcorum sanctorum vitas & Martyria condidit. Fragmentum ex hoc opere Eusebiano dare se credidit Papebrochius narrationem de Decem Martyribus Martyri, Græcæ è MS. Vaticano cum Gvil. Sirteti versione T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 420. seq. Sic Acta martyrii S. Luciani apud Surium & Bollandum ad 7. Januar. latine edita, Usserius apud Caveum suspicatus est Metaphrastem petiisse ex Eusebio. Integram collectionem ἀναγνώσθην in Bibl. Scoriacensi superfuisse affirmat Franciscus Bivarius ad Pseudo Dextri Chronicon. ad A. C. 308. Atque Libri tres Martyrum Eusebii nondum de Græco versos ibi extitisse, ex indice ejusdem Bibliothecæ A. 1579. didicit & ad Baronium Rost. Lindanus, ut narrat Baronius ad Martyrolog. 23. Sept. Unde libris constituisse illud opus tradit scriptor Actorum S. Silvestri à C. Bessilio editus. Confer de eodem opere Eusebiano Bollandum præ ad T. 1. Act. Sanctor. Januar. pag. XVI. & XLV. & Henschenium T. 2. Aprilis, pag. 539. Baronium diff. Martyrologio Ro-

N 3

23.

* Docet ibi Eusebius, illo se in opere exhibuisse τίτλους, sive indices librorum tum Origenis tum aliorum scriptorum Ecclesiasticorum, quos Pamphilus summo studio Bibliothecæ suæ adornandæ collegerat.

mano præmissa cap. 5. 6. & 7. & Matthiam Frid. Beckium ad Martyrologium Ecclesiæ Germanicæ. pag. 5. seq.

21. *Epistola ad Constantiam Augustam*, Licinii uxorem, laudata ab Iconomachis in Actis Synodi Nicænæ secundæ Act. V. pag. 608. & VI. pag. 661. T. 3. Binii (Labbei T. VII.) & à Nicephoro Constantinopol. Patriarcha impugnata. Eam pleniorē Græcæ & MS. Regio edidit V. C. Jo. Boivinius in notis eruditis ad Niceph. Grægoram pag. 795. Spuriam & Eusebio suppositam esse non dubitat Petavius XIV. 9. dogm. Theol. de incarnatione. In iisdem Actis Nicænæ Synodi affertur etiam aliquid pag. 608. & 662. ex Epistola Eusebii ad Euphrationem sive Euphrasionem & ad Alexandrum Alexandrinum.

Latine tantum exstant :

22. *Apologia pro Origene liber primus* ex Rufini versione, inter Origenis atque Hieronymi Opera sæpius sub Pamphili nomine editus. Et sane ex voluminibus sex (tot enim Apologia illa libros complexa est) Pamphilum una cum Eusebio priora quinque composuisse, sextum ab Eusebio additum esse testatur Photius Cod 118. Confer Eusebium ipsum VI. 33. Hist. & quæ de hoc opere Tillemontius T. 5. Memor. Eccles. parte 3. pag. 60. seq. & 357. seq. Hebed-Jesu autem in catalogo librorum Chaldaicorum p. 19. memorat Eusebii librum *Apologeticum pro homine quodam Origenista*, qui exponeret Scripturas per allegorias, & coarguebatur hoc nomine à Theodoro. De Antipatri Bostrensis ἀντιπατρὸς τῆς εὐσεβίου ὑπὲρ τοῦ Διγενέως ἀπολογίας, dicam infra in Antipatro.

23. *Opuscula XIV.* à Jacobo Sirmondo edita ex duobus MSS. Monasterii Herivallensis & S. Cornelii Compendienfis, T. 2. Var. Opusc. Paris. 1643. 8. underculæ sunt in Bibl. Patrum edit. Lugd. 1675. Tomo IV. & inter Sirmondi Opera T. 1. Paris. 1696. fol.

Adversus Sabellium liber sive potius Homilia I. & II. In harum priore Marcellus Ancyranus perstringitur his verbis pag. 10: *Pater qui genuit non paniscitur de bona progenie, non devorat suum filium.*
Iuri-

Imitamus fabulas gentium, & iterum easdem inducimus, non nos sed qui ante q̃ Galata. Deus enim non vocem genuit sed Filium, non sermonem sed Verbum, non dictum sed DEum. In posteriore sæpius laudatur memoria homini, per quem Valesius intelligit Pamphilum, editores operum Simondi verisimiliter Agapetum Eusebii decessorem.

De resurrectione & ascensione Homilia I. & II. in quarum postrema prolixè celebratur S. Romanus, de quo Eusebius cap. 2. de Martyribus Palæstinae, & Homilia Eusebii Gallicani T. VI. Bibl. Patrum ed. Lugd. pag. 671. Prudentius peristeph. hymno X. Martyrologia 18. Nov. &c.

De incorporali & invisibili DEO, atq̃ incorporali anima & spiritali cogitatu hominis Homiliae VI.

De eo quod ait Dominus Matth. X. 34. non veni pacem mittere in terram.

De Mandato Domini Matth. X. 37. quod dico vobis in aure, supra illa predicate.

De operibus bonis & malis, Homilia I. & II. ad 2. Cor. VIII, 9. seq.

Hæc Opuscula ex Græco, versa esse variis argumentis colligitur, neq̃ve Eusebio Cæsareensi indigna sunt, eiq̃ve tribuuntur à Sirmondo, Valesio, du Pinio aliisque. Neq̃ve placet opinio Clariss. Cavei, qui incerta conjectura mavult referre ad Eusebium Emeleum.

24. *Acta Sylvestri Papa* ad Eusebium auctorem referuntur in quibusdam Codd. & à Ratramo libro 4. contra errores Græcorum. Sed error ex multis manifestus arguitur, inquit Baronius ad Martyrolog. 31. Dec. cum & Gelasso teste *acta Sylvestri incerto auctore sint scripta.* Confer. Wilh. Ernesti Tenzelii diss. selectas pag. 304. seq. Exstant latine apud Mombrinium Tom. 2. Et alia ex Metaphraste apud Lipomannum Tom. 5 & Surius ad 31. Dec. Edidit & Combessius *Acta Sylvestri & Constantini*, è quibus disputationem adversus Iudæos præfente Constantino à Silvestro & Zambre habitam reperit in Bibl. Concionatoria T. 2. ad Dom. I. Quadragesimæ. Ex illis hausere Zonaras ac Cedrenus, & in Chronicis MSS. Georgius Hamartolus & Simeon Lagobeta. Vide Cangium ad Zonaram pag. 28.

25. *Inedita.*

Liberi IV. Eclogarum Prophetiarum, de quibus supra n. 3.

Fragmentum de mensuris ac ponderibus. MSS. II. Vossii n. 179.

De Morte Herodis, MS. in Bibl. Basil.

Prefatio ad Canticum Moysi in Exodo. Lambec. III. pag. 35.

26. *Scripta Eusebii deperdita.*

Præter multas partes operum, de quibus jam dictum est, *Ecclesiastica preparationis libri*, in quibus *Eclogæ*. Phot. Cod. XI. ubi numerus librorum excidit.

Ἡ καθόλου σοικειώσης εἰσαγωγή. supra n. 3.

Ecclesiastica Demonstrationis libri. Phot. Cod. XII. Colomelius quatuor libros fuisse putat, quia quatuor libri *Eclogarum Prophetiarum* exstant MSti in Bibl. Vindobonensi: sed in calce libri quarti illarum *Eclogarum* diserte tradit Eusebius, hunc esse librum operis nonum. Et *Eclogas Propheticas* verisimilius habeat aliquis pro parte τῆς καθόλου σοικειώσεως εἰσαγωγῆς, ut notavi supra num. 3. Laudatur Eusebii *Ἐκκλησιαστικὴ δοκίμειξις* in Jure Græcoromano pag. 295.

Contra Porphyrium pro Christiana religione libri XXX. Svid. de quibus tantum viginti ad se pervenisse ait Hieronymus cap. 81. Catalogi. Horum tribus postremis confutasse quæ contra Danielis Prophetias argutatus idem Porphyrius fuerat, testatur idem Hieronymus ad Danielelem. Alibi libros XXV. numerat, Epist. ad Magnum Oratorem. Laudat & Socrates III. 23. p. 200. Hoc opus Romæ adhuc servari, nimis temere multi credunt, inquit Holstenius de Porphyrii scriptis pag. 63. Apollinarem iis, quæ Eusebius & Methodius contra Porphyrium scripsit, præfert Philostorgius VIII. 14.

Ἐλέγχεσσι καὶ ἀπολογίαις *Confutationis & Apologiae* pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones, libri duo, atque alii libri duo ejusdem argumenti & sententiis verbisque propemodum iidem, (forte altera priorum ἔκδοσις.) Phot. Cod. 13. Fallitur Valesius qui libros contra Porphyrium eum his libris confundit. Nec minus fallitur Clariss. Caveus, qui cum his confundit Apologeticum Eusebii pro fide sua, de quo supra num. 9.

Oratio de basilica Hierosolymitana Servatoris Sepulchro, ac de donariis ibi dedicatis, quam licet prolixiores stans Imperator Constantinus auscultavit, Euseb. IV. 33, de vita Constantini, De

9. *De Feste Paschali* liber eidem Constantino dicatus, complexus-
 ονε μυστικὴ ἀνακάλυψις τῆ τῆς ἐορτῆς λόγος, sive rationes Cycli noven-
 decimannorum & historiam controversiæ de Paschate. Euseb. IV.
 de vita Const. cap. 34. & 35. ubi Imperatoris ad Eusebium Episto-
 la quæ ipsi gratias agit, & meminit latini interpretis, quæ scripta ejus
 in latinam linguam transferat. Eusebio ad componendam *ἐκκαδικὰς*
ἡμερίδας occasionem dederat S. Hippolytus sua *ἐκκαδικὰς ἡμερίδας*, te-
 ste Hieronymo cap. 61. Catalogi. Atque ita capiendus Isidorus
 Hisp. VI. 17. Orig. & Beda de temporum ratione. cap. 42.

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυπραγμοσύνης scripsisse se testa-
 tur Eusebius VI. 8. præparat Evangel. pag. 310. Idem opus in
 quo Basilus de Spiritu S. cap. 29. legisse se significat, *ἐκκαδικὰς πε-*
ρὶ τῶν ἀρχαίων πολυπραγμοσύνης.

Epistola quamplurima, præter illas de quibus supra num. 21. in
 quibus omnibus Arianorum se fautorem prodere arguunt Acta Conci-
 lii Nicæni Act VI. T. 3. edit. Binianæ p. 662. vertuntque ipsi vitio, quod
 licet Synodo Nicæna subscripserit, & *οὐκ ἐστὶν τῷ ἀληθινῷ προκειμένῳ*
ἐκκαδικῶν ἡμερίδων, πομπὴν quæ veritatem simulare deprehenditur, tamen non
 veritatem publice petierit de scriptis suis eaque retractaverit, & pro
 Epistolis speciatim suis λόγον ἀπολογίας non composuerit, vulgave-
 ritque.

Sermonem de defectione pluvie memorat Hebed Jesu in Catalogo li-
 brorum Chaldæorum. n. 20.

XXVII. *Alii Eusebii, amplius sexaginta.*

Eusebius ex *Alexandrino* Diacono Episcopus Laodicensis, tertio sæculo
 clarus, de quo supra cap. I. pag. 275.

Eusebius Episcopus Alexandriæ cujusdam in Asia, quarto sæculo, cujus
 Homilias quasdam ineditas viri docti laudant, ut jam dicto loco
 retuli.

Eusebius Alexandrinus Rhetor, de quo Eunapius in Proæresio p. 125.
 nescio idemne Eusebius Sophista, cujus *μελίταις* sive declama-
 tiones memorat Photius Codice 134.

O

Euse-

Libri 5ti, Pars Altera.

Eusebius *Ancyranus* Episcopus, ad quem Theodoriti Epist. & qui interfuit Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Andegavenfis*, vide infra, Bruno.

Eusebius *Apollonie* in nova Epiro Episcopus, qui interfuit eidem Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Arabius* Sophista, Ulpiani Rhetoris æmulus, de quo Svidas.

Eusebius *Asiaticus*, infra, Novatianus.

Eusebius Episcopus *Asponorum*, qui Concilio Ephesino subscripsit.

Eusebius *Beryti* Episcopus, infra in Nicomediensi.

Eusebius Episcopus *Banoniensis*, qui S. Ambrosium Mediolani audit verba facientem de virginitate. De eo Baronius ad Martyrologium Rom. 26. Sept.

Eusebius *Bruno*, Episcopus *Andegavenfis*, in dogmate de S. Evcharistia Berengarii ex amico & suffragatore adversarius.

Eusebius *Cæsarensis* in Cappadocia Episcopus, cui Magnus Basilius successit. De eo Sozomenus VI. 12. 15. 16. & recentioribus Franciscus Maria Florentinius ad Martyrologium Hieronymianum, pag. 607. seqq.

Eusebius Basilii *Cæsarensis* æqualis, & cum eo eadem domo & pedagogo eodem usus, ad quem exstant ejusdem Basilii, Gregorii Nysseni & Nazianzeni Epistolæ. vide Laur. Alexandri Zaccagnii monumenta vetera pag. 354.

Eusebium *Cappadocem* Rhetorem pro Eustathio, ex memoria lapsu nominat Vossius de Rhetoricæ natura cap. 12. pag. 88. Eustathium enim Cappadocem vocat Eunapius in *Ædesio* pag. 45. seq. quem jactat propemodum persuasisse Saporis Persarum Regi, ut tiaram privata vita permutaret.

Eusebius quem ab Eusebio Samosateno *Chalcidis* Episcopum constitutum scribit Theodoritus V. 4. Hist. Tripartita IX. 3. & Nicephorus XII. 5.

Eusebius Episcopus *Clazomenitanus*, qui subscripsit Concilio Ephesino, A. C. 431. atque Chalcedonensi etiam interfuit A. 451.

Eusebius *Comes* sub Constantino, idemque *Consul* A. C. 359. Gruter. Inscript. pag. MLXXXVII. 5. MCLXII. 1. Alius Eusebius *Comes* sub Honorio. Vide Jac. Godofredi prosopographiam Codicis Theodosiani pag. 359.

Eusebius *CPolitanus* Episcopus. Vide infra in Nicomediensi. Alius

Eu-

- Eusebius Diaconus CPolitanus**, Chrysofomi defensor. Idem. forte ad quem S. Nili Epist.
- Eusebius Crenidensis** in cuius gratiam S. Hieronymus de optimo genere interpretandi testatur se Epistolam Epiphani ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum è Græco in latinum vertisse. De hoc Eusebio Bollandus V. Martii T. 1. pag. 369. seq. ubi vitam. Francisco Ferrario scriptam exhibet cum notis.
- Eusebius Cyzi Episcopus**, qui subscripsit Synodo CPolitanæ sub Menna, A. C. 536.
- Eusebius Diaconus**, ad quem S. Nili Epistola 235. lib. 1. edit. Allatii, vide supra in CPolitano. Alius Eusebius Diaconus sub Eutyche T. 2. Concil. edit. Binianæ pag. 130. 131.
- Eusebius Doberorum** (Δοβήρων T. 2. Binii pag. 40. 158. Δοβήρων p. 124. Topiritanus pag. 151.) in Macedonia prima Episcopus, qui interfuit Concilio Chalcedonensi.
- Eusebius Dorylaensis** in Phrygia Salutari Episcopus, Nestorii adversarius & Eutyche, contra quem Synodo CPolitanæ A. C. 448. libellum accusationis exhibuit. Vide Clariss. Caveum ad illum annum, & Paschasium Quesnellum ad Leonem M. pag. 830. Epistola hujus Eusebii ad Imperatores Valentinianum & Marcianum legitur in Actis Concilii Chalcedonensis actione 1. T. 2. edit. Binianæ, Colon. 1618. pag. 42. Oratio ad Synodum, pag. 175.
- Eusebius Emesenus** in Phœnicia Episcopus, semiArianis favens, & A. C. 345. defunctus, de quo Tillemontius T. VI. memor. Hist. Eccles. parte 2. pag. 124. seq. Genuina ejus scripta Hieronymo cap. 91. de S. E. memorata intercederunt, præter κατὰ συνλογισμὸν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, qui MS. exstat in Bibl. Vindobonensi, teste Lambecio lib. IV. pag. 184. Alias tres homilias 1. de Joanne Baptista, Christi adventum apud inferos prædicante, 2. de prodicione Judæ & 3. in Diabolum & infernum post proditum à Juda Christum, in eadem Bibliotheca Græce exstare testatur lib. V. pag. 135 sq. Hic est Eusebius Phoenix, qui contra Manichæos scripsit, sed quod opus itidem intercidit. Homilia 50. autem ad populum & Mothachos, sub ejus nomine edita à Jo. Gagnejo Paris. 1547. atque ibidem 1561. 8. & Antvverp. 1555. recusa, atque sub nomine Eusebii Gallicani recensita ab Andrea Schotto in Bibl. Patrum Colonienſi T. V. A. 1618. atque inde Tomo VI Lugd. farrago sunt

sunt variorum scriptorum latinorum, Hilarii Arelatenfis, Eucherii Lugd. Fausti Regienfis qui & ipse *Eusebius* dictus, Cæsarii, Maximi Regienfis vel Taurinensis, Gregorii M. Isidori, Bedæ. Vide Tillemontium pag. 128. Edm. Albertinum de Evcharistia pag. 877. Combesium in Bibl. Concionatoria T. 1. in recensione auctorum pag. 12. & 18. Labbeum T. 1. de Script. Eccles. pag. 297. 310. Eliam du Pin Bibl. Ecclesiastic. T. 4. p. 175. & Latini Latini Bibliothecam sacro-profanam T. 1. pag. 1143 seq. ubi castigationes quædam ad illas homilias exhibentur. Aliæ sunt homiliæ CXLV. in Evangelia festosque dies, in Bibliotheca Concionatoria Lugd. 1588. & Combesiana, atque una cum prioribus editæ Paris. 1575. 8. & Tom. VI. Bibl. Patrum Lugd. quæ Schottus potius pro Bedæ vel Rabani collectaneis ex B. Augustino, Gregorio aliisque Patribus habere se affirmat, inter Brunonis Astensis A. 1151. defuncti opera prodierunt Venet. 1651. f. Nonnullas quæ Eucherium Lugd. auctorem habent, edidit Jo. Livinejus Antvverp. 1602. 8. De Vita hujus Eusebii Emeseni à Georgio Laodiceo Episcopo scripta vide Socratem II. 9. & Sozomenum III. 6. Nicephorum IX. 5.

Sub Eusebii *Episcopi* nomine exstat latine à Carolo Fabiano versa oratio de commemoratione sanctorum ex edit. Thomæ Galleti, in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensis A. 1639. T. 1. pag. 826. In hac refertur, quid Eusebius Episcopus nescio quis responderit Alexandro roganti, quem fructum ferant qui sanctos ac beate defunctos colunt.

Eusebius Episcopus in Synodo CPolitana A. C. 360. depositus cum Eustathio & Eleusio. Philostorg. V. 3.

Eusebius Episcopus, ad quem plures exstant Epistolæ Isidori Pelusiota.

Eusebius Episcopus cujus Opus adversus Andream *ἑκαλει* sive inclusum memorat Photius Cod. 162. Vide infra, Eusebius Thessalonicensis.

Eusebius *Eunuchus* sub Constantio Imp. Vide Godofredum pag. 199. ad Philostorgii IV. 1. & in Prosographia Codicis Theodof. p. 359.

Eusebius *Gallicanus*. Vide supra in Emeseno. *Planstra sermonum* ab eo composita ait Honoratus Massiliensis sive quisquis auctor vitæ Hilarii Arelatenfis, apud Henschenium ad V. Maji Tomo 2. Atque hunc Baronius atque Schottus putant notari ab Hartman-

no,

- Eusebius** Rabani Mauri discipulo, cujus in poemate quodam apud Cassiodorum T. V. Antiqu. Lect. laudantur Episcopi *Martinus, Prothasius, Casarius, Eusebiusque*.
- Eusebius** Gennadio cap. 35. memoratus ante Vigilantium, quem opprobnavit Hieronymus. *Eusebius*, inquit, *scripsit de crucis Domini mysterio, & Apostolorum, praequeque Petri constantiam virtute crucis, adeptum*.
- Eusebius** Episcopus *Heracleensis*, qui subscripsit Concilio Ephesino.
- Eusebius** Pater *S. Hieronymi Stridonensis*, qui & ipse integro nomine Eusebius Hieronymus appellatur.
- Eusebius** *inclusus*, à Constantio Imp. Ariano, vide Martyrologia 14. August. Romae ejus nomine Ecclesia dedicata est.
- Eusebius** *Laodicensis* Episcopus, supra in Eusebio Alexandrino. Alius Eusebius Laodicensis presbyter, qui in Concilio Chalcedonensi vices Macarii Episcopi Laodic. gessit.
- Eusebius** Episcopus *Larissenus*, qui interfuit Synodo CPolitanae sub Menna. A.C. 536.
- Eusebius** *Lyciae & Pamphiliae* praeses sub Constantino M. Cod. Theodos. lib. 13. tit. 10. de censu lege 2.
- Eusebius** Martyres complures in Martyrologiis memorantur, quos singillatim referre nihil attinet, uti nec eos, qui in Gruteri Inscriptionibus sunt obvi.
- Eusebius** *Magnesia* Episcopus, qui subscripsit Concilio Ephesino.
- Eusebius** *Mediolanensis* praefectus. Vide infra, Eusebius praefectus.
- Eusebius** *Mediolanensis* Episcopus, Ennodio celebratus, qui Synodo Chalcedonensi suffragatus synodicas literas scripsit ad Leonem Papam. De eo Baronius ad Martyrolog. Rom. 12. August.
- Eusebius** *Monachus*, cujus meminit Nicephorus XI. 37. & XIII. 10. Hist. Nescio idemne quem apud Carras philosophatum scribit. XI. 40. vel ad quem scribit S. Nilus lib. 1. Epist. 136. edit. Allatii. Certe alius de quo mentio in Theodori Studitae lib. 2. Epist. 24.
- Eusebius** *Myndius* sive Myndo Cariae oppido oriundus, Edessii discipulus. Eunapius in Maximo. pag. 69.
- Eusebius** *Nicomediensis*, Eusebii Pamphili frater vel consobrinus, Beryti primum, tum Nicomediae Episcopus, denique circa A.C. 338. in locum detrusus Pauli Confessoris evectus ad sedem Constantino-

tinopolitanam à Constantio Imp. Nicomediæ teste Zonara Julianum educavit (postea Imperatorem) *quem genere longius continebat*, ut narrat Ammianus XXII. 9. Luciani Martyris discipulus, atque inde Collucianista Ario apud Theodorum p. 21. Hist. Cujus Ario magnus licet fautor, pacem tamen cum Julio Rom. urbis Episcopo & communionem cum Ecclesia Catholica ad obitum usque retinuit, ut observat Valesius ad Socratem pag. 181. Confer Bulli defensionem fidei Nicænæ. pag. 515. Nihil ejus hodie exstat præter Epistolam ad Paulinum Tyri Episcopum apud Theodorum lib. 1. cap. 6. & quæ de altero libello sive Epistola coram Synodi Nicænæ Patribus producta Ambrosius lib. 3. de fide cap. 15. ac Theodorus lib. 1. Hist. cap. 8. Tum libellus poenitentiae sive satisfactionis quo ad Episcopos misso A. C. 328. sedi suæ Nicomediensi restitutus est, apud Socratem 1. 14. Sozom. II. 16. Tripartit. II. 17. & Niceph. VIII. 43. licet illam Palinodiam supposititiam esse contendit auctor Apologiae portus Regii, Gallice editæ A. 1669. parte IV. pag. 32. seq. neque habet quæ objectionibus ejus respondeat Tillemontius in Memoriis Histor. Eccles. T. VI. parte 3. pag. 916. seq.

Eusebius Episcopus *Nicopoleos*, qui Concilio Ephesino subscripsit.

Eusebius *Novatianus*, quem de partibus Asiae ad se venisse scribit Casiodorus cap. 5. divin. lect. ubi mira de ejus eruditione, licet sub quintum ætatis annum oculorum usu penitus privati.

Eusebii *Officiorum Magister* sub Athanasio Imp. memoratus Theodoro Lectori lib. 2. Hist. pag. 559.

Eusebius *Palatinus* nullus est, sed duo Martyrum Afrorum nomina sunt Eusebius & Palatinus. Vide Bollandum T. 1. Martii p. 366.

Eusebius Episcopus *Pelusi*, qui Concilio Ephesino subscripsit.

Eusebius *Phœnix*, qui scripsit contra Manichæos. Vide supra, Eusebius Emesenus. Meminit Epiphanius. T. 1. pag. 638 Theodorus lib. I. de hæret. fabulis cap. 28. & Niceph. VI. 31. Hist.

Eusebius Mediolanensis *præfectus* sub Honorio Imp. Paulinus in vita S. Ambrosii. Vide supra, Eusebius Comes. Ad hunc Eusebium Symmachi Epistolæ, VIII. 34 IX. 52.

Eusebius *presbyter* Alexandrinus, qui interfuit Concilio Nicæno. Ge-las. II. 3. de actis Concilii Nicæni.

Eusebius *presbyter* ad quem scribit Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 10.

Euse-

Eusebius presbyter Nicænus, qui una cum Constantino presb. interfuit Concilio Chalcedonensi, & Episcopi Nicæni Anastasii vice gessit.

Eusebius Episcopus *Romanus* A. C. 310. de quo Martyrologia XXVI. Jac. Jactatas sub ejus nomine ab Isidoro Mercatore Epistolas composuit David Blondellus in Pseudo Isidoro p. 403. seq.

Eusebius Lector Romanus. infra in Vercellensi.

Eusebius Episcopus *Samosatenus*, fidei Catholicae adversus Arianos strenuus propugnator, & à Valente Imp. missus in exilium, post cujus mortem ab Ariana muliere, quæ è tecto in transeuntis caput regulam immisit, fuit occisus A. C. 379. De eo multa Theodoritus in Hist. Eccles. & Baronius ad Martyrolog 21. Junii. Tillemontius Tomo VIII. Memor.

Eusebius *Sardus*. Vide infra, *Vercellensis*.

Eusebius *Scholasticus*, Troili Sophistæ discipulus, qui heroico versu libris IV. Græce scripsit *raia vidæ* sive de bello Arcadii contra Gaiam Gothum. Vide Socratem VI. 6. & Nicephorum XIII. hist. Eccles. cap. 6. pag. 362.

Eusebius Episcopus *Sebastia* Palæstinæ. Vide Godofredum ad Philostorgium pag. 244.

Eusebius Sophista. Vide supra Alexandrinus & Arabius.

Eusebius *Solencoboli* in Syria Episcopus, qui interfuit Synodo Chalcedonensi.

Eusebius *Seleucia* Syriae Episcopus, qui subscripsit conciliabulo Seleuciensi. Epiphan. LXXIII. 26. T. 1. pag. 874.

Eusebius Episcopus *Thessalia*, qui Andream Monachum, Aphthartodocetarum hæresi addictum, breviori primum parænesi, deinde decem libris confutavit, de quibus videndus Photius Cod. 162. Adhunc Eusebium exstat Epistola Gregorii M. lib. IX. 69. de perversitate ejusdem Andreæ Monachi, ex qua Episcopum Thessaliæ fuisse constat, quod Photius tacuit, Episcopum modo fuisse testatus. Alii pro *Thessalia* Episcopo legunt *Thessalonicensen*, quod probatur Clarissimo Caveo ad A. C. 601.

Eusebius Tyri Episcopus, qui Synodo quintæ interfuit, A. C. 553.

Eusebius Episcopus *Valentianopolis*, defensor Joannis Chrysostomi.

Eusebius *Sardus*, ex Romanæ Ecclesiæ lectore *Vercellensis* Episcopus, qui Calendis Augusti colitur. De eo nolo repetere quæ Ad

ad A. C. 354. præclare idem Caveus, tantum addo Vitam ejus ab antiquo auctore scriptam, legi apud Ughellum Italiæ sacræ Tomo IV. & Commentariorum Eusebii Cæsareensis in Psalmos ab Vercellensi latine translatorum meminisse Hieronymum adversus Vigilantium his verbis: *Sit in culpa ejusdem confessionis Vercellensis Eusebius, qui omnium Psalmorum Commentarios hæretici hominis vertit in nostrum eloquium, licet hæretica prætermittens, optima quæque transtulerit.* Denique Epistolas in exilio scriptas ad Presbyteros & plebes Italiæ, & ad Patrophilum, legi etiam in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensi T. I. pag. 627. & in editione Bibliothecæ Lugdunensi Tom. V. pag. 1227.

XXVIII. Scriptores Græci Hist. Ecclesiastica deperditi.

Hegesippus * libris V. de successione Apostolicæ prædicationis, de quo opere dixi supra cap. I. pag. 188. seq.

Judas & Julius Africanus in suis Chronographiis, de quibus itidem dixi pag. 199. & 296. Apud Eusebium vero VI. 13. & Hieronymum in Catlaogo cap. 38. legas *Cassiani χρονολοφίας* mentionem fieri in Clementis Stromatis, quam in opere illo Clementis non reperio.

Philippi Sideræ Presbyteri, qui post sæculi V. initia claruit, *χριστιανικῆς ιστορίας* sive Historiæ Christianæ ab Orbe condito ad suam ætatem libri XXXVI, sed longe pluribus ac mille propemodum, tomis, singulis enim libris argumentum, tomi integri magnitudine præmiserat, & librum unumquemque λόγους sive τῶν βιβλίων XXIV. iterum distinxerat, quod voluminosum opus auctori Historiæ Tripartitæ XII. 3. multam visum est habere confusionem, nec satis prodesse legentibus, uti magis etiam constat ex Socratis VII. Hist. cap. 27. Nicephoro XIV. 29. & Photio Cod. 35. Fragmentum

- * Ante Hegesippum, à Sozomeno in præf. laudatur inter scriptores Hist. Ecclesiasticæ *Clemens*, neque improbable est, quod Valesio placere video, respici ab eo opus recognitiōnum Clementi Rom. tributum, licet Clemens etiam Alexandrinus in Stromatis & deperdito Hypotyposeon opere plura ad Historiam Ecclesiasticam primorum temporum facientia observavit. Non obstantibus autem Clementis, Hegesippi, Judæ & Julii Africani scriptis, vere tamen Eusebius pag. 4. Hist. ait πρῶτον se τῆς ὑποθέσεως ἐπιβῆσαι, primum argumento huic explicando & Historiæ Ecclesiasticæ scribendæ animum applicuisse.

tum hujus Philippi insigne de Scholæ Alexandrinæ successione vulgavit illustravitque V. C. Henr. Dodvvellus ad calcem dissertationum in Irenæum, Oxon. 1689. 8. Aliud fragmentum Acta disputationis de Christo, in Perside Christianos inter Gentiles $\alpha\lambda\lambda\alpha\sigma$ habitæ, cui ipse Philippus interfuit, complexum, habetur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio lib. V. pag. 137. qvita men fallitur lib. IV. pag. 179. ubi ad hunc Philippum refert fragmentum de tinctura æris Persici & ferri Indici. Nam verba $\varphi\alpha\varphi\eta \ \& \ \omega\varphi\alpha \ \pi\acute{\epsilon}\rho\sigma\alpha\iota\varsigma \ \epsilon\zeta\epsilon\upsilon\eta\eta\mu\acute{\epsilon}\nu\alpha \ \chi\alpha\lambda\kappa\acute{\upsilon} \ \chi\epsilon\alpha\varphi\alpha\iota\varsigma \ \delta\alpha\tau\omicron \ \delta\epsilon\chi\eta\varsigma \ \Phi\iota\lambda\acute{\iota}\pi\pi\omicron\upsilon$, tincturam jam tempore principatus Regis Macedonum Philippi descriptam significant, ut recte notavit Co-telerius T. 3. monument. pag. 598.

Eusebius presbyter Hierosolymitanus, è cujus Historia Ecclesiastica locus de Theodoro Mopvesteno circa A. C. 428. defuncto affertur in Collatione V. Synodi V. habitæ CPoli A. C. 553. T. 2. Binii parte 2. pag. 71.

Joannes *Presbyter Ægeates scripserat à depositione Nestorii & Theodosii junioris temporibus Historiam Ecclesiasticam libris decem. Ex his qvintus (solos enim priores qvinque legisse se testatur Photius Cod. XLI.) desinebat in depositione Petri Fullonis A. C. 483. Idem est $\delta \ \Delta\iota\alpha\chi\epsilon\rho\omicron\mu\epsilon\upsilon\sigma$ in Originibus CPol. Combessii pag. 24. 28. 33. cum Eusebio allegatus, & Joannes Diacrinomenus ex cujus Historia Ecclesiastica affertur nonnihil à Theodoro Lectore lib. 2. Hist. Eccles. p. 563. & ex eodem ut videtur Theodoro in Synodo VII. Act. 5. T. 3. Binii pag. 609. seq. Vocabant enim se Diacrinomenos ** qui à Chalcedonensis Synodi decretis recedebant, & Dioscorum sectabantur. Hic vero Johannes non in ista tantummodo Historia sua, sed etiam alio peculiari opere Synodum Chalcedonensem oppugnavit, ut refert idem

P

Pho-

Libri sti Pars Altera.

* Hunc Joannem diversum puto à Joanne Rhetore, cujus Historiam laudat Evagrius licet cum eo eundem facit V. C. Mich. le Qvien ad Damascenum T. I. pag. 369. nec minus diversus est haud dubie à Joanne Antiocheno Matala, cum quo confundit Combessius in Orig. CPolitanis pag. 59.

** Nicetas lib. IX. thelauri : $\Delta\iota\alpha\chi\epsilon\rho\omicron\mu\epsilon\upsilon\varsigma \ \omega\acute{\nu}\omicron\mu\alpha\sigma\alpha\iota \ \epsilon\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma \ \epsilon\kappa \ \tau\tilde{\omicron}\mu\eta \ \sigma\upsilon\upsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\omega\theta\alpha\iota \ \tau\omicron\iota\varsigma \ \delta\omicron\gamma\mu\alpha\tau\iota\omega\delta\epsilon\iota\varsigma \ \pi\alpha\tau\epsilon\acute{\rho}\omega\upsilon \ \epsilon\kappa \ \chi\alpha\lambda\kappa\eta\delta\omicron\upsilon \ \sigma\upsilon\upsilon\tau\epsilon\lambda\theta\acute{\omicron}\nu\tau\omega\upsilon \ \pi\alpha\tau\epsilon\acute{\rho}\omega\upsilon$. Adde Co-telerium Tomo 3. monument. Eccles. Græc. pag. 641. & Gangium pag. 51. ad Zonaram.

Photius Cod. XLI. & LV. ubi hæreticum Nestorianum † appellat, calami lapsu credo, quem Eutychianum volebat dicere. *Basilus* Cilix una cum Theodoro Lectore citatur in Græco scholio ad Evagrii III. 21. is nempe à quo Historiam Ecclesiasticam libris tribus scriptam testatur Photius Cod. XLII. à Marciano Imp. usque ad tempora Justinii Thracis, quæ libro tertio persecutus fuit. Eundem Cilicem Basilium Presbyterum Antiochenum Anastasio imperante clarum & fautorem Nestorianismi libros XVI. dialogi in morem scripsisse adversus Jo. Scythopolitanum *Μαριχαῖσμος* (quo nomine tum temporis hæresin Eutychis perstringebant) defensores refert idem Photius Cod. 107. & 95. ex quo discimus opus illud inscriptum Leontio cuidam *ἱστωρίῳ καὶ Θεοφιλεστάτῳ πατρὶ*, colloquentesque inductos Lampadium, Tarasium & Joannis propugnatorem Marinum. Quod si idem est Basilus cujus Svidas in *Ἀρχέλα* & *Βασίλει* meminit, ut sane ætas qua vixit svadet, factus deinde Irenopoles, in Cilicia Episcopus, scripsit etiam eodem Svida teste adversus Archelaum presbyterum *καλωνότατος*.

Ex *Philonis* Philosophi Historia Ecclesiastica profert nonnulla Mich. Glycas, Annal. pag. 282. seq.

Nescio cujus *Amorionis* Historia Ecclesiastica inter Codices Græcos MSS. Bibl. Scratiacensis memoratur apud Possevinum in Appendice ad Apparatum sacrum, qui etiam *Zacharia* Rhetoris Historiam Ecclesiasticam MS. CPoli, ex Verderio annotat. Sunt & qui *Theodori Merobita* citent Historiam Ecclesiasticam, inquit Labbeus in protreptico de scriptoribus Hist. Byz. pag. 51. quam mihi nondum vidisse fas fuit.

XXIX. PHILOSTORGIUS. ex Borissi pago Cappadox, Carterii Eunomiani a) & Eulampii (cujus pater Anysius presbyter

† Fuit & Chronographus cui *Nestorianus* nomen, qui Historiam suam ad Leonem juniorem perduxit. Chronicon Paschale pag. 324. *καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σσφωτάτος χρονογράφος ἕως Λέοντος, συνεγράψατο*. Eadem habet Jo. Malala II. pag. 85. qui Nestoriani etiam meminit. pag. 11.

a) Philostorgius ipse IX. 9. qui testatur Eulampium matrem persuasionibus suis patrem Anysium fratresque & alios propinquos ab homousii professione ad Eunomii sectam deduxisse. Alius Philostorgius *ἄριστος* iatρεύς sub Valentiniano & Valente, de quo noster VIII. 10. Alius enim meminit Arrianus III. 17. Epictetorum dissertationum.

hypererat) filius, Eunomianus & ipse, atque tum cum Eunomius
 Caesarea A. C. 388. pelleretur, viginti annos b) natus. Hic se-
 mi-Arianos non minus quam Catholicos graviter passim perstringit,
 Arianos vero & Eunomianos defendit, celebratque libenter, & ef-
 fortibus, unde diu est quod Historiam ejus non Historiam sed
Eunomianum Haereticorum & criminationem atque vituperationem Orthodoxorum
 inscribendam esse monuit Photius c) Cod. XL. Atheum vero
 dictum fuisse Philostorgium male colligunt viri docti ex hoc Epi-
 grammate perperam accepto, quo Eunomianus quidam laudare
 atque, non proscindere opus Eunomiani hominis voluit:

ισορίην ἐτέλεσσα, οἷόν d) χαεῖτεσι σοφῆσι.
 πειγύματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμεν.

*Historia telam bene Numine dante peregi,
 Contextens opere plurima vera meo.*

Scriptit *Historia Ecclesiastica* * ab controversia Arianæ initiis
 ab A. C. 300. usque ad A. 425. quo Valerianus Junior Honorio
 successit, Volumina duo, quorum singula in τόμος, λόγος sive li-
 brosex distinctierant, ut adeo in universum libri essent duodecim.
 Horum primæ literæ si conjungerentur, nomen auctoris referebant,
 cujusmodi ἀκροσχιδαίς e) operibus suis intexuere olim Epichar-
 mus & Heraclides Ponticus, atque Philostorgii exemplo Nicepho-
 rus

P 2

rus

b) Idem X. 6.

c) Photius : ἡ δὲ ἰσορία, τῶν αἰρετικῶν ἐστὶν ἐγκώμιον αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ὁ-
 ροδόξων διαβολὴ καὶ ψόγος μάστιξ ἡ ἰσορία. Atque iterum : ἰσορεῖ δὲ τὰ
 πάντα σχεδὸν ἅπασιν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς. Ἐξαίρει τὰς Ἀρειανίζοντας ἁπαν-
 τας, λοιδορίας πλύνει τὰς ὁρθόδοξους, ὡς εἶναι τὴν ἰσορίαν αὐτῆς μὴ ἰσορίαν
 μάστιγος ἀλλ' ἐγκώμιον μὲν τῶν αἰρετικῶν, ψόγον δὲ γυνόντων καὶ κατηγορίαν
 τῶν ὁρθόδοξων.

d) Jacobus Godofredus, qui in prolegomenis ad Philostorgium fusc atque erudite de il-
 lo scriptore, & de ejus eruditione in omni genere literarum disserit, legit ἐτέλεσσα
 εἶναι, putatque esse Epigramma hominis Catholici, cui Eunomiano proprium no-
 men. Sed Godofredum refellit Jo. Pearsonius notis ad Symbolum Apostolicum
 pag. 309. edit. latine.

e) Hinc Nicephoro audit ὁ Ἐκκλησιαστικός lib. XII. 29. Hist. quem alioqui tanquam
 hæreticum solet vocare Θεομισῆ ἠντιφύμῳ Deo lib. 1. pag. 35. & lib. VII. cap. 19.

f) Vide Mureti Varias Leç. IX. ult. Menagium ad Laërt. p. 227. Vossium Hist. Græc.
 II. 20. Vetus Epigramma apud Jac. Godofredum pag. 17.

rus Callistus, è latinis Ennius, Commodianus, Damasus aliiqve. Opus ipsum Philostorgii diu est quod intercudit: sed præter brevem de eo notitiam iudiciumq; ac censuram in Photii Bibliotheca Cod. XL. obviam, ejusdem Photii ampla ex singulis duodecim libris excerpta servata sunt, quæ habuit Venetiis Diegus Hurtadus, Gesnero teste, & primus ex codice Bongarsiano Græce edidit, & capitibus distincta cum versione sua & uberrimis doctisque annotationibus & prolegomenis indiceqve locupletissimo in lucem protulit *Jacobus Godofredus*, Genev. f) 1642.4. Eadem excerpta MSS. editis longe emendatiora habere se testatus est Bochartus Tom. I. lib. 2. Hierozoici cap. 55. Atque Bocharti codicem Valesio à se communicatum refert Stephanus le Moyne notis ad Varia sacra pag. 379. Itaque ad eum & Scoriacensis codicis lectiones passim provocat *Henr. Valesius*, nec minus ad emendationes, quas Codici suo Lucas Holstenius adscripserat. Edidit laudatus Valesius Philostorgii excerpta emendatiora cum meliore versione sua notisque ad calcem Historiæ Theodoriti, Evagrii & Theodori Lectoris Paris. 1673. fol. quæ editio recusa est Moguntia ut habet titulus sive potius Francofurti 1679. nam quæ Amstelodamum A. 1695. in fronte præfert, illa ipsa Moguntina est, novo titulo ornata. Præter fragmenta Philostorgii ex Nicetæ lib. V. thesauri, ex Johanne Antiocheno (cujus locum primus attulit Salmasius p. 407. ad Solin.) Svida & Photio à Jac. Godofredo producta, nova etiam ex Svida à se observata Valesius editioni suæ subjunxit. In notis Valesii Godofredus frequentissime reprehenditur, interdum etiam satis acerbe, ut pag. 130. ubi imperitiam ejus in legendis Græcis exemplaribus & pag. 136. ubi Græcæ lingvæ in illo imperitiam castigat. Verum audiendus sane erat Godofredus, vir bene doctus & multis nominibus præclare de literis meritis, qui in prolegomenis pag. 57. seq. veniam à lectore æquo sibi pollicetur his verbis: *Novi ipse, quam in multis contextus ipse inemendatus exeat, quam multa quoque desiderari possint in prima hac Interpretatione, quot denique mende*

ubi-

Γράμματα δαῖδεκ' ἔχει Φιλοστόργιου, ὄνομα καλόν,
 Τύνεκα δὴ κατὰ γράμματα λόγους ἀνεγράψατο τέτυκτος,
 Ἀρξάμεν πρώτῃ ἀπὸ γράμματος, ἥτι' ἐν ἐφεξῆς
 Καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς εἶναι ὄνομα γράψας.

- f) Male 1634 excusum in Eliæ du Pin. Bibl. Scriptorum Eccles. T. 4. pag. 77. Godofredi Dissertationes in Philostorgium thesaurum sinceræ totius Historiæ Ecclesiasticæ vocat *Clandius Sarravius* Epist. 45.

*discrepantia. Verum & mihi & Typographo veniam sperare licet, non una
ratio: Ipsa primam scripti hujusce ratio id sperare jubet. Notum iis, qui in
Manuscriptis versantur, quam inemendatis his uti plerumque contingat, cujus-
modi tunc fuit is quo nos usi sumus ex illustrissima Bernatuum-Bongarsiana biblio-
theca, humanitate Viri Doctissimi Clarissimique D. Luithardi mihi concesso:
deinde, quantus labor in hujusmodi eclogis, fragmentis, ἀποσπασ-
μασι, quorum series interrupta, probe statim in capita dissecandis, inque
librum vertendis versetur: quando multa saepe aliunde adsumi oportet ad eorum
sensum probe adsequendum, multum carae manu animoque versanda illa, prius-
quam de fine & scopo cujusque, sensuve liquido constare possit. Adde quod Pho-
tius censuram judiciumque à Philostorgianis distinguere saepe operosum erat. Al-
tera excusationis ratio est, ipsa editionis festinatio, quam impatiens rei literariae
juvanda studium nobis extorsit. Nam ut in studiis illud volupe, cum ex ab-
dito quid eruere primum datur, ita illud ipsum ilico in publicum sine ulla compe-
rindatione depromere in summa voluptatis mea parte ipse ponere soleo. Hinc
igitur festinatio illa, non sine vitio aliquo: sed quam opinor pratulerit optimus
quique tam lentis nominibus hominibusque, qui longa expectatione alios tor-
gere solent, adque scientia sua auctoritatem pertinere putant, si repertis à se
suisque diutissime incubens. Quare pro scuto mihi illud,*

Da veniam subitis, non displicuisse meretur,

Festinat, Caesar, qui placuisse tibi.

*Postrema excusationis nostrae ratio est, quod Philostorgii sive maxis Photii con-
textus una cum versione à me subito effusa, absente me Legationibusque affi-
dae fungente, vel Consulare manus obeunte, typis mandata sunt: quae aliquin
sub oculis meis conscripta praelo saltem currente emendare accuratius, subque
limam revocare attentius potuissem. Etiam à Stephano Clerico Philo-
storgium recensitum, & in eo non pauca, quae & Godofredum &
Valesium praeterierunt observata, notat filius Joannes Clericus praefat.
ad parentis sui patruique Davidis Clerici quaestiones sacras
Amst. 1685. 8.*

XXX. SOCRATES CPoli a) natus atque educatus,
Grammaticos ibi audivit Ammonium atque Helladium b) ambos
à Christi nomine alienos, & ob templi Idolorum A.C. 389. Tima-
P 3 sio

a) Socrates ipse V. 16.

b) Idem ibid, ac Photius Codice 28.

sio & Promoto COSS. destructa c) profugos Alexandria, atque CPoli commorantes. Postea Troilo Sophistæ in Rhetoricis operam dedisse non sine caussa Valesius d) conjicit. *Scholastici* e) cognomen facit ut caussas eum in foro egisse noscamus. Novatianis favisse se non uno prodit loco, f) quod & Jacobus Billius animadvertit lib. 1. Observatt. sacr. cap. 26. etsi propterea ipsum fuisse *καθηγούμενον* sive Novatianum, parum esse credibile, contra Nicephorum g) aliosque qui illud affirmant, pluribus disputat laudatus Valesius, præcipue illo pugnans argumento, quod Socrates VI. 20. & 23. Novatianos hæreticis annumerare non dubitavit, & perpetuo Ecclesiæ & Catholicis solet eos opponere.

Scripsit *Historia Ecclesiastica* ad Theodorum, h) quem *ιστοριογράφον* vocat, libros VII. ab Anno I. Olympiadis CCLXXI. CHRISTI 306. quo Constantinus Imperator est renunciatus, ad Annum II. Olympiadis CCCV, Consulatum Theodosii junioris XVII. i) Annum Christi 439. *Rufini* k) primo fidem secutus, postea

ex

c) Socrates loco laudato, Sozomenus VII. 15. Theodorus V. 21. seq. Tripartita IX. 27. Nicephorus XII. 25. Marcellinus in Chron. &c.

d) Valesius in Socratis vita.

e) Scholastici, Rhetores dicti sunt, tum etiam advocati ac legisperiti. Vide Vales. ad Socratem pag. 77. Cangii glossaria & quæ viri docti, ad Petronium. Hanckius de Romanarum rerum scriptoribus pag. 178. seq.

f) Ut quando Novatum s. Novatianum Martyrio functum sub Valeriano scribit IV. 22. quod diserte negant Eulogius apud Photium Cod. 122. & Pacianus lib. de pœnitent. Confer Jo. Felli Episcopi Oxoniensis notas ad Cypriani Epist. 61. p. 145.

g) Nicephorus Lib. I. cap. 1. & lib. XI. cap. 14.

h) Gregorius M. VI. 31. Epist. ait Sozomeni Historiam Ecclesiasticam ab Apostolica sede non recipi, quod Theodorum Mopsveltæ laudat. Hinc Jo. Jacobus Hofmannus in Lexico universali putat à Gregorio per memoriæ lapsum, Sozomenum nominatum esse pro Socrate. Videtur itaque Hofmannus existimasse Theodorum hunc cui opus suum Socrates inscripsit, & quem laudat II. 1. & IV. 48. esse Theodorum Mopsvsterum. Sed is jam A. C. 430. obierat, & Socrates Theodorum suum post A. C. 439. alloquitur.

i) Socrates ipse VII. ult. Ait autem Historiam suam completi Annos 140. numerum rotundum ita præferens accurato, qui est 133.

k) *Rufini* libros duos Historiæ Ecclesiasticæ, quos ab Arianis initio ad Theodosii M. obitum productos non accurato valde studio, atque ut Valefio in vita Socratis videtur, memoriter composuit, inscripsitque Chromatio Agvilejensi Episcopo, è latine *Græce*

ver.

ex melioribus in quæ incidit monumentis emendavit quæ perperam ille tradiderat, & librum primum ac secundum, quibus pleraque Rufini expresserat, de integro novos fecit. Passim quoque ostendit multum se tribuere Sabino Macedoniano 1) à quo & ipso subinde deceptum viri docti, arguunt. Merito tamen iudicii & industriæ laus ei relinquitur, quam pro cæteris argumenti illius scriptoribus Socrati Valelius vindicat. Socratem libenter sequitur Sozomenus, ne de Nicephoro dicam, qui integrum prope in Historiam suam transulit.

Gra-

verterunt *Gelasius* Cæsarensis & *Cyrillus* Hierosolymitanus, teste Photio Cod. 89. Rufini Historia usum se fuisse testatur Socrates lib. 2. cap. 1. nec difficetur in libro primo & secundo Historiæ suæ, vestigiis ipsius prius instituisse. Sed postea Athanasii scripta & clarorum illa ætate Virorum Epistolas nactus, intellexit pleraque à Rufino tradi perperam & falso, itaque totum suum librum primum & secundum non dubitavit ἀναθεῖν ὑπαγορεύσαι novos ex integro dicere, atque locupletare libello depositionis Arii, & Imperatoris Constantini Epistolis. Socratem usum fuisse Græca Rufini versione contendit Henr. Dodwellus de jure Laicorum sacerdotali pag. 278. Theodorum Petavius in diatriba de potestate consecrandi p. 83. atque ambo unum locum Rufini diversimode interpretantur, itaque saltem alteruter ipsorum functus ipse loco interpretis fuerit. In Actis septimæ Synodi sive secundæ Nicænæ, actione prima T. 3. edit. Binianz p. 494. afferuntur quædam Græce ex Rufini Historia Ecclesiastica, verum quæ non apud Rufinum sed Socratem lib. 2. cap. 27. & 38. iisdem verbis leguntur, ut etiam Valestus observavit. At enim quod ab illo viro doctissimo est omissum, in iisdem Actis pag. 401. producit Græce locus prolixior ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Περὶ τῆς Πρώτης Συνόδου ad verbum translatus ex Rufini lib. 1. Hist. cap. 28. seq.

- 1) Godfridus Hermantius præf. ad vitam S. Athanasii : *Plusieurs célèbres auteurs de notre siècle avoient déjà remarqué un très grand nombre de fautes dans l'histoire de Socrate, dont Sozomène n'a presque été que le copiste. Et en effet cet Historien aiant suivi en plusieurs rencontres un ancien auteur nommé Sabin, de la secte des Macedoniens, il ne faut pas s'étonner, qu'il se soit égaré sous la conduite de ce guide, que l'on peut presumer raisonnablement, n'avoir pas été fort fidèle. De Sabin illo Macedonianorum Heracleæ in Thracia Episcopo, cujus συναγωγὴν τῶν συνδικῶν sive *Actuum Synodicorum collectionem* (à Concilio Nicæno usque ad Valentis tempora, sub quo vel sub Gratiano scripsisse videtur) laudat Socrates pag. 22. 31. 92. 95. 146. 182. 204. 224. 231. Illam MStam C'peli ante hoc centum & quinquaginta adhuc annos latuisse ex Verderio notat Possévinus in Appendice ad apparatus sacrum. Plura de Sabin vide apud Tillemontium Memor. Hist. Eccles. Tom. VI. parte 2. p. 504. seq. Stephanum le Moyne ad Varia sacra p. 783. & B. Ittigii Historiam Concilii Nicæni pag. 38. seq. ubi refellit Sandium qui in nucleo Hist. Eccles. pag. 166. Sabinum illi tribuit συναγωγὴν καὶ ἐκθεσιν τῶν ἀγίων πατρῶν συνόδων, quam Ravius ex oriente secum attulit, atque Usserius refert ad Photium Tyri Episcopum, qui interfuit Concilio Chalcedonensi. Anonymum vocat Seldenus pag. 68. 89. ad Eutychii Origines Alexandrinus.*

Græcè primus hos libros una cum Eusebio, Sozomeno, Theodorito Eclogis Theodori Lectoris atque Evagrio in lucem edidit Rob. Stephanus. Parisi; 1544. fol. typis regis.

Latine primus quodammodo vertit Socratem, Sozomenum & Theodoritum in unum corpus *Historia tripartita* libris XII. distinctum contrahendo *Epiphanius Scholasticus*, sub sexti sæculi initia, auspiciis Cassiodori, qui hoc testatur in præf. ad illam Historiam, & cap. 17. libri de divinis lectionibus. Historia illa tripartita usus jam medio sexto sæculo fuit Liberatus Carthag. Archidiaconus in breviario Hist. Nestorianæ cap. 2. At Rufinum ex Historia tripartita suam Eusebii continuationem hausisse, error est B. Rhenani, à B. Ittigio pag. 732. de Bibliothecis Patrum recte notatus, cum Socrate ipso Theodorito ac Sozomeno antiquior Rufinus fuerit. Prodiit Historia tripartita Parisiis sine anni nota in octavo apud Franciscum Regnault, & postea ex *Beati Rhenani* recognitione Basil. 1523. 1528. 1533. 1539. 1568. atq; Francof. 1588. fol. una cum Historia Ecclesiastica Eusebiana quam Rufinus vertit & duobus libris continuavit. Denique *Jo. Garesius* Monachus Benedictinus in nova Operum Cassiodori editione Historiam tripartitam ad MSS. Codd. recensuit, & locorum Socratis, Sozomeni & Theodoriti quæ Epiphanius interpretatur paginas, ex Valesiana editione, utili instituto annotavit. Rothomag. 1679 fol. *Gallicam* versionem Ludovici Cyaneii, Parisi. 1568 fol. apud Ægidium Gourlinum excusam memorat Franciscus à Cruce in Bibl. Gallica pag. 293. *Germanice* cum Eusebio & Rufino, Casp. Hedione interprete prodiit Tripartita Argentorat. 1545. fol.

Versio latina *Wolgangi Musculi* prodiit Basil. 1549. 1557. 1594. fol. cum Eusebio, Sozomeno, Theodoro Lectore, Evagrio atque Dorothei Tyrii vitis Prophetarum & Apostolorum ex ejusdem Musculi interpretatione, & Theodoriti Hist. Eccles. ex versione Joach. Camerarii.

Johannis Christophorsoni Ciceſtrienſis Episcopi, qui Eusebium, Socratem, Theodoritum, Evagrium, & exceptis tribus postremis libris à *Suffrido Petri* suppletis Sozomenum vertit, sed ad Socratem interpretandum nullos, ut observat Valesius, Codices MSS. adhibuit, Parisi. 1571. Colon. 1581. fol. & ex *Jo. Jacobi Grynai* recognitione

ditione atque cum ejus notis Basil. 1570. fol. & apud * Sebast. Henricum Petri 1611. fol. Socrates & Sozomenus ex Christophorsoni versione, cum Suffridi Petri supplementis scholiisque, in Bibliothecis Patrum T. 5. Colon. & T. 7. Lugd.

Græc. Latine Socrates cum Christophorsoni versione, junctus Eusebio, Sozomeno, Theodoretto atque Evragio vidit lucem Genev. 1612. fol. Inde *Henricus Valesius* ex Regio MS. quo Rob. Stephanus usus fuerat, & Variis Lectionibus Codicum Florentini Bibl. S. Laurentii, & Sfortiani Bibl. Vaticanæ, nec non ex Leonis Allatii MS. Theodoro Lectore qui in Historiam suam tripartitam plura libri 1. & 2. Socratis transtulit, hunc scriptorem castigavit, & cum Sozomeno, latina versione nova atque eruditis notis illustratum vulgavit Paris. 1668. f. quæ editio recusa Moguntiz 1677. f. Eo ipso anno Parisiis scriptores Hist. Ecclesiasticæ ex Valesii versione, latine, Græco textu notisque interpretis omissis prodierunt. Editioni Græcolatinæ quam dixi lucem vidisse Moguntiz, novus A. 1695. titulus præfixus est, Amstelodamum præseferens.

Græc. Socrates & Sozomenus Ludovico Cousino interprete, Paris. 1676. 4. Confer Ephemerides Parisienses illius anni p. 101. sq. ubi hallucinationes quædam Socratis notantur, quem admodum & ab Elia du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. p. 79.

Hæc de Socrate, *scriptore* (ut non ab re judicat Stephanus le Moine prolegomenis ad Varia sacra) *satis accurate*. Ex ejus Historia Ecclesiastica affertur aliquid in Synodo septima (Nicæna II.) Act. 1. T. 3. Binii pag. 492.

XXXI. *Salamanes* a) *Hermias* SOZOMENUS, narrat suum patre Ethnico natum, Betheliæ Gazæorum vico primum
Libri 2ti Pars Altera. Q cum

* Vide hanc editionem recensitam in B. Doctoris mei Ittigii libro de Bibliothecis Patrum pag. 737.

a) Ita nomen hujus scriptoris effert Theodorus Lector & Photius Cod. 30. Ac Salamanas quidem nomen, quo Monachus appellatur apud Sozomen. VI 32. VIII. 15. potest ei hæsisse ab uno è majoribus, quos è Palæstina ortos scribit V. 15. Vide Valesium in Sozomeni vita & in notis pag. 98. Alii vocant *Hermiam Sozomenum*, Salaminium; ut Codices duo MSS. eodem Valesio teste, & Nicephorus Callistus in *πινυξι* sive indice capitum: vel *Hermiam Sozomeni* ut in jure Græco Romano pag. 293, & 295. ο *Σωζομενῆ ἐρμειᾶς*, quod interpretes vertit: *Hermias Sozomeni Filius*.

cum toto domo sua Christianam fidem amplexum esse, & postea ingenio & doctrina, atque interpretandis sacris literis b) valuisse. Ipse vero, scholasticus sive caussidicum agens CPoli, c) molestias fori dispunxit commentando aliquid ac componendo, & non diu ut videtur post Socratem * scripsit, ac Theodosio Juniori Imp. dedicavit *libros IX. Historia Ecclesiastica* ab A. C. 323. ad 439. ** sive à tertio Consulatu Crispi & Constantini Cæsarum, usque ad Consulatum XVII. jam dicti Theodosii. Hoc cum ipse Sozomenus perspicue d) testatur, certum est libros plures ab eo scriptos non esse quam hodie exstant, neque postremum librum ulterius ab auctore productum quam nos hodie habemus. Nam inventio reliquiarum Zachariæ Prophetæ quæ capite ultimo libri IX. narratur, contigit Consulatu Theodosii junioris decimo septimo, e) ut Marcellinus in Chronicotestatum reliquit. Quod porro Gregorius M. lib. VI. Epist. 31. *In Historia*, inquit, *Sozomeni, de quodam Eudoxio qui Constantinopolitana Ecclesia Episcopatum arripuisse dicitur, aliqua narrantur. Sed ipsam quoque Historiam sedes Apostolica suscipere recusat, quoniam multa mentitur, & Theodorum Mopsuestia nimium laudat, atque usque ad diem obitus sui magnum Doflorem Ecclesia fuisse perhibet.* Non dubium est Theodoritum f) pro Sozomeno dicere voluisse, cum in Theodorito ista legantur V. 39. Sic Svidas in *Αγαπητής* pro Philostorgio allegat Eusebium: In Actione 1. Synodi septimæ pro Socrate citatur *Historia Ecclesiastica* Rufini, & in jure Græco Romano pag. 295. pro eodem Socrate Sozomenus.

b) Sozomenus lib. V. cap. 15. p. 617. διέπρεπε δὲ ὁ ἰμὸς πάππος ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν τῶν ἱερῶν γραφῶν εὐφυνῆς ἵε ὧν καὶ οἱ ὄντι γινώσκειν αὐτὸν δεῖ, καὶ κατὰ λόγον μετρίως ἡγμένῳ, ὡς καὶ ἀριθμητικῆς μὴ εἶναι ἀμμοιρίῳ.

c) Idem lib. II. cap. 3. pag. 446. οἷα τε Ἀκυλῖνῳ ὑπῆρξεν ἀνδρὶ εἰσέτι τῶν ὑμῶν συνδιατρίβοντι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις διὰ τὰς ἀγορεύοντι &c.

* Valesius in Sozomeni vita, Caveus in Hist. literaria, Elias du Pin T. 4. Bibl. scriptor. Eccles. pag. 80. ubi hallucinationes quasdam Sozomeni notat.

** Male in Kœnigii Bibl. usque ad A. 1423.

d) Sozomenus in præfat. pag. 397.

e) Confer Combesii Bibliothecam Concionatoriam T. 1. p. 16. 17. & T. 7. p. 582.

f) Melch. Canus XI. 6. Locor. Theolog. pag. 544. Combesii T. 1. Bibl. Concionatoriz pag. 16. 41. Valesius ad veterum testimonia de Sozomeno, Garnerius in auctario Theodoriti pag. 192. Licet aliud visum Baronio ad A. 434. num. 4. & ad Martyrolog. Rom. 23. Dec. Vossio de Hist. Græcis, Miræo in Bibl. scriptorum Eccles. Raynaudo in lib. contra Cyriacos sive Dominicanos & Paschalis Quesnello diss. 2. ad Leonem M. pag. 258. Agnoscit etiam Gregorii de Sozomeno censuram Anastasius Bibl. in præfat. Hist. Ecclesiasticæ.

ma. Quid itaque incredibile, hallucinatam similiter Gregorii memoriam, *cujus auctoritas tamen tanta non est* g) ut ad ipsius nuncum vel *Solymenem* vel *Theodorum* manibus exutere debeamus. Certe hac de *Sozomeno* Gregorii M. censura non impedivit, quin in Concilio Florentino sess. 2. & hincque magnus illius Historie usus inter eruditos fuerit, ut *Petrus Guffanvillanus* innotis ad illam Gregorii Epistolam observat. Novatianis perinde ut Socratem fuisse, multi notarunt, unde ejusdem cum illo fuisse sectæ scribit *Labbeus* T. 2. de Script. Eccles. p. 372.

De Historia Tripartita *Epiphani* Scholastici qui tamen ex libro *Sozomeni* ultimo nihil in illam retulit, & de versionibus latinis *Welfg. Masculi*, & qui morte præventus tres postremos libros *Susfrido Petri* transferendos reliquit, *Johannis Christophoroni*, atque accuratissima *Henrici Valefii*, nec non de Græcis & Græcolatinis *Sozomeni* editionibus versioneque Gallica, jam dictum est in *Socrate*, cui semper jungi solet, & cujus vestigiis libenter videtur insistere, licet nusquam nominet, & non raro recedat ab ejus sententia, plura etiam ab eo omissa suppleat, & de Monachis atque Eremitis utpote inter Monachos verſatus & ab eis institutus * velut in grati animi documentum haud pauca attexat *Socrati* præterita. *Socratem* judicio, *Sozomenum* styli elegantia qua *Xenophon*tem referre voluit, præstare viri docti observant. *Valefius* ad Græca emendanda præter *Codicem Regium*, quem expreſſerat *Rob. Stephanus*, consuluit etiam meliorem *Fuketianum*, atque Varias lectiones ex *Codice Allatiano Theodori Lectoris*, qui *Socratis*, *Sozomeni* quem τὸν μακρότερον Σωζόμενον vocat, & *Theodori* Historiam in compendium misit.

Scripterat *Sozomenus* etiam libros duos de rebus ab adſeſſu *Christi* usque ad *Licinii* exauſtorationem, ut ipse in præfat. Historiæ suæ p. 401. testatur, ex *Clemente*, *Hegesippo*, *Africano* & *Eusebio* maxime compendium istud composuisse se testatus. Sed illud non amplius exſtat.

Petrus Lambecius ab eoque perſuaſus *W. E. Tenzelius* *Sozomeno* tribuunt etiam *irrifonem Gentilium* quam sub *Hermia* nomine habemus. Sed de illa parum veriſimili doctorum Virorum conjectura vide ſi placet quæ notavi cap. 1. pag. 96. 97.

Q 2

Fuit

g) B. Irrigius præf. ad selecta capita Historiæ Eccles. sæculi ſecundi §. VI.

* *Valefius* in notis pag. 99.

Fuit & alius Sozomenus Præfecti domesticus ad quem Isidori Pelusiota Epistola 300. libri I. Alius item junior, Presbyter Pistoriensis, & Florentiæ educatus, qui latino sermone scripsit Chronicon ab Orbe condito usq; ad A. C. 1292. testatus se adjutum benevolentia Vespasiani librarii, urbis Florentinæ civis, quem laudat in fine Voluminis prioris. Vide Mabillonii iter Italicum pag. 174 qui hoc Chronicon MS. duobus magnis Voluminibus evolvit in Abbatia Fesulana.

XXXII. THEODORITUS Cyri, civitatis in Syria, Episcopus circa A. C. 458. defunctus, præter alia scripta (de quibus alibi) composuit * A. C. 450. ineunte, *libros quinque Historia Ecclesiastica*, in quibus veluti suppleturus omissa à Socrate ac Sozomeno, eam similiter perducit ab hæresi Arii usque ad principatum Theodosii junioris. Neque plures libros. nec longius productam Theodoriti Historiam legerunt Evagrius, Epiphanius Scholasticus, Photius Cod. 31. Nicephorus &c. quanquam Gennadius de Script. Ecclesiast. cap. 89. libros decem memorat, quos produxerit à fine Historiæ Eusebii & vicennialibus Constantini M. ad suum usque tempus, usque ad imperium Leonis senioris sub quo & mortuus sit. Sed siue falsus fuit Gennadius ut Valefio videtur, siue quinque libros posteriores alius nescio quis Theodorito subjunxit vel supposuit, quæ est sententia Jo. Garnerii in Auctario, ubi de Theodoriti scriptis pag. 249. seq. sane ipse sub extremum libri quinti testatur se in morte Theodori Mopvesteni A. C. 427. Historiam suam claudere. Equidem quæ Theodorus lector & Johannes Damascenus lib. 3. de imaginibus ex Theodorito referunt, juniora sapiunt tempora & in quinque illis libris haud leguntur, ut Garnerius etiam de juniore aliquo Theodorito Historico cogitaverit, quem suspicatur Episcopum Cariæ Alindensem, qui interfuit Synodo CPol. sub Menna A. C. 536. sed illius scripta si quæ fuere, non potuere Gennadio Massiliensi cognita fuisse. Meminit Historiæ suæ Ecclesiasticæ Theodorus ipse lib. IV. hæreticarum fabularum cap. 1. & 2. Consilium autem quo Garnerius pag. 93. putat à Theodorito scriptam Historiam & hæreticarum fabularum libros, ut sub veteribus nominibus adversarios suæ ætatis perstringeret, merito parum verisimile videtur B. Ittigio præf. ad Hist. Ecclesiasticæ sæculi secundi capita pag. VIII. seq. Claudit opus Index Episcoporum

* Confer Eliam du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. pag. 94.

porum in Patriarchalibus sedibus Romæ, Antiochiæ, Alexandria Hierosolymorum & CPolis, quæ Sirmondus sed minus emendatum edidit, & Jo. Hessels apud Robertum Cocum multo posterioris scriptoris esse scribit.

Primus Theodoretæ Hist. Ecclesiasticam edidit *Græce* ex Codice notæ Beatus Rhenanus ad calcem Historiæ Eusebio Rufinianæ & tripartitæ, adjunctis Victoris Vitenfis libris III. de persecutione Vandalica & Anonymi excerptis ex Nicephori Callisti Historia, in græco interprete. Basil. apud Hieron. Frobenium 1535. fol. Inde cum Eusebio & aliis lucem vidit *Græce* Paris. 1544. fol. typis Rob. Stephani Regiis duobus Codd. MSS. usi.

Latine, post Epiphaniæ Scholastici abbreviationem, vertit *Jacobus Camerarius*, cujus interpretatio Justo Jonæ dicata prodiit primum. An. 1516. ab eo tempore sæpius, etiam inter alia Theodoretæ opera, vulgata *latine*: perinde ut cum aliorum Hist. Ecclesiasticæ scriptorum versionibus. Jo. Christophorsoni interpretatio recusa est, ut supra in Socrate dictum, etiam de editionibus, versionibusq; Germanica & Gallica Historiæ tripartitæ, & de Henr. Valefi versione latina scriptorum Hist. Ecclesiasticæ, quæ sine Græco textu & notis præla evasit Paris. 1677. fol.

Græce & latine cum Jo. Christophorsoni versione inter scriptores Historiæ Ecclesiasticæ vulgata est iterum Genev. 1612. fol. Inde cum interpretatione nova Jac. Sirmondi, live ex Camerarii potius & Christophorsoni conflata, quæ ad eisdem binos Codices Bibl. Regiæ quibus et Stephanus fuerat, Græca recensuit, legitur in luculenta editione Optimum Theodoriti Paris. 1642. fol. Tomo tertio. Denique Henr. Valæ Græca castigavit ad Varias Lectiones Codicis Saviliani, quas Eusebius, atque ad Historiam Tripartitam Theodori Lectoris, cujus etiam Plac. Allatius ad eum misit. Addidit etiam versionem novam, cum Sirmondianam ferri quibusdam in locis non posse observari, & cum eruditæ notis suis Theodoritum ita vulgavit præmissis Historiis Evagrii, Philostorgii & Theodori Lectoris. Paris. 1673. fol. recusum Mogunt. 1679. Amst. 1695. fol.

Gallice post antiquiorem Martini Matthæi, Prioris in Monasterio Novo apud Pictavos interpretationem, vertit Ludovicus Cousinus, Valefi fere vestigiis insistens, Paris. 1576. 4. una cum Evagrio.

XXXIII. EVAGRIUS Epiphaniensis a) Syrus, Scholasticus b) Scripsit, sive (perinde ut Socrates & Sozomenus) causarum in foro Patronus, c) Antiochiæ vixit, atque Gregorio Episcopo Antiocheno. d) charus fuit, à Tiberio Constantino Imp. etiam auctus quæstura, & à Mauricio Tiberio Codicillos honorariæ præfecturæ e) consecutus. Scripsit in eadem ut credibile est Antiocheni urbe, & sexgenario propior absolvit f) *Historia Ecclesiastica* libros sex à temporibus in quibus Socrates & Theodoritus defierant, sive ab Ephesina Synodo quæ damnatus est A. C. 431. Nestorius, ad annum usque Mauricii Imp. duodecesimum g) qui annus cœpit A. C. 593. die XIII. Augusti. Allegat subinde Historias quibus usus est Rhetorum, *Prisci, Eustathii* Epiphaniensis, *Zacharia, Procopii & Johannis* qui in Iustini senioris anno septimo Historiam suam clau-

a) Evagrius III. 34. τὴν ἡμετέραν ἐπισκοπῶν Ἐπιφάνειαν, ἣ τὸν Ὀρόντην συνῴκων ἔχει. Hinc apud Nicephorum pro Εὐάγριου ὁ ἐπιφάνης, Valesius legit ὁ Ἐπιφάνιος.

b) Photius Cod. 29. ἀνεγνώσθη Ἐυαγρίου σχολαστικῆ, ἀπὸ Ἐπαρχῶν, πόλεως δὲ Ἐπιφάνους τῆς κατὰ τὴν κοίλῃν Συρίαν ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν τόμοις ἑξ.

c) Antiochiæ vixisse ex pluribus Evagrii locis recte Valesius observat, quod vero ex primariis Antiochiæ civibus hunc scriptorem fuisse colligunt viri docti ex eo quod lib. VI. cap. 8. refert totam civitatem diem nuptiarum ejus feriatum habuisse, eique fausta apprecatam esse, hoc in Valesio quidem versione reperio, sed Græca alium puto habere sensum. Ait nempe Evagrius nuptias se celebrasse cum virgine sponsa die novilunii, quo tota civitas feriabatur, non certe propter Evagrii nuptias sed ob solenne novilunii tempus. Ἐμὼ κατὰ τὴν ἑνὴν καὶ νέαν ἡμέραν τῆς ὑπερβερεταῆς μηνὸς κόρην παρθένον νυμφεύοντες, καὶ τῆς πόλεως ἐορταζέσης καὶ δημοτελεῖ πανηγυρίν ἀγίας περὶ τὴν πομπὴν καὶ τὴν πασάδα. Igitur πασάς non de thalamo nuptiali neque πομπή de nuptiali pompa intelligi debet, sed de epulis & pompa quibus novilunium celebrare mos erat.

d) Evagr. lib. VI. cap. 7. & ult. ubi propter relationes nomine Gregorii Episcopi Antiocheni scriptas, ab Imperatoribus duplici dignitate auctum se testatur.

e) Idem lib. VI. cap. ult.

f) Lib. IV. cap. 29. ait Evagrius se ista scribere anno ætatis suæ 58. Idem libro III. cap. 33. refert se scribere anno Antiochenorum 641. His si detrahas annos 48, quibus æra Antiochena Christianam prævertit, habes A. C. 593. Cœpit enim æra Antiochena à confirmata illis à Julio Cæsare autonomia mense Octobri Anno U. C. 704. Vide Henr. Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 159.

g) Cœpser Valesium in Evagrii vita, & Henricum Noris diss. de quinta Synodo, paragr. 3.

causit; (vide IV. 5.) nec non *Zofimi*. ** A fabulosis narrationibus non nimis alienum esse Evagrium scribit Casaubonus Exerc. Tit. 31. ad Baron. pag. 258.

De editionibus & latinis interpretibus *Musculo*, *Christophoroso* & *Pakio*, Gallicoque *Cousino*, videri possunt quæ jam in Theodorito dicitur, cuius Historiæ Evagrius subjungitur. Tantum addam, quod *Valesius* ad Græcæ emendanda præter Regium codicem quem *Rob. Stephanus* expressit, usus est variis Lect. Codicis MS. optimi Florentini in Bibl. Laurentiana, in quo *Socrates* etiam continetur: & *Co-* *de* altero non valde vetusto quidem, sed minime tamen contemnendo *Dionysii Tellerii*, Archiepiscopi Rhemenfis.

Scripsisse præterea se Evagrius lib. VI. cap. ult. testatur *alterum volumen*, *ἑτερον Τεύχος*, in quo *ἀναφοραί*, *ἐπιστολαί*, *ψηφισμάτα*, *λόγοι τε καὶ διαλέξεις*: *relationes*, (*Gregorii Episcopi Antiocheni nomine scriptæ*) *Epistole*, *decreta*, *orationes* & *disputationes*, aliaque. In hoc opere puto etiam extitisse *gratulationem* (ejusdem forte *Gregorii* scriptam nomine) ad *Mauricium Tiberium de nato Theodosio filio*.

Philippus Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 92. refert se vidisse tractatum Evagrio Scholastico adscriptum *περὶ διαφορῶν λόγων*, distributum in capitula quinquaginta. Sed verisimillimum est, alterius esse *Evagrii Pontici*, cui etiam recte vindicat *Combesius* in Bibl. Concionatoria quæ in Catena ad Lucæ X. de eo qui incidit in latrones, & ad Lucæ XIX. de minarum distributione, Evagrio Scholastico perperam *Corderius* tribuit. Ponticus etiam intelligendus, qui in aliis Catenis Evagrius allegatur, ut in Jobum, in *Prophetas*, in Catena MS. in Acta &c. De illius Evagrii Pontici scriptis vide *Casimiri Oudini* supplementum de Scriptoribus Eccles. pag. 48. seq. & doctissimum *Caveum* ad A. C. 380. atque adde *Svidam* in *μακάριον*. Ejus *μουσικὸν* respicit etiam *Socrates* VII. 17. Huic

** Alios Historicos complures laudat V. c. ult. *Characem*, *Theopompum*, *Ephorum*, *Dionysium Halic.*, *Polybium Megapolitanum*, *Apianum*, *Diodorum Sic.*, *Dionem Cassium*, *Herodianum*, *Nicostratum Trapezuntium*, *Sophistam*, *Dexippum*, *Ensebiium* qui ab *Octaviani*, *Traiani* & *Marci* rebus exorsus Historiam ad Imp. *Cari* obitus produxit, *Arrianum*, *Asinium Quadratum*, *Joannem* civem ac cognatum suum & *Mathianum*.

Huic Evagrio scripta nonnulla, quæ sub S. Nili Ascetæ nomine leguntur, tribuenda esse non diffitetur Josephus Maria Svaresius pag. 613. ad Nili opuscula à se edita testatus in MSS. Codicibus scripta amborum ita misceri confundique, ut ægre discerni queant. Idem confirmat Cotelærius notis ad T. 3. monumentor. Ecclesiæ Græcæ pag. 544. seq. Evagrii scripta ab discipulo ejus *Rufino* versa latine plerosque in Occidente lectitare, uti Græca eos qui in Oriente habitant, scripsit Hieronymus ad Ctesiphontem. Plura etiam versa à se testatur *Gennadius* de Script. Eccles. cap. 11. Idem est Evagrius Monachus *Scithensis*, cujus Ascetica & Ethica, Gnomas de Passionibus animæ rationalis, & ad Anatolium de peccatis principalibus & ἐν ὁκτώ λογισμῶν memorat Labbeus loco laudato. Alius fuit Evagrius, Episcopus *Antiochenus*, à quo vitam Antonii de Græco Athanasii versam, quæ etiamnum exstat, (vide supra cap. 1. pag. 303.) memorat Hieronymus Epist. ad Florentium & cap. 125. de scriptoribus Eccles. Alius cujus altercationem *Simonis Judæi* & *Theophili Christiani* laudat *Gennadius* cap. 50. & ex eo *Honorius Augustod.* p. 427. Alius Episcopus *CPolitanus* à Valente Imp. actus in exilium. At apud *Marcianum Capellam* p. 2. pro Evagrio Citharista legendum Oeagrius.

XXXIV. THEODORUS ἱστοριογράφος Κωνσταντινουπόλεως laudatur a Joanne Damasceno lib. 3. de imagg. pag. 386. editionis insignis Lequinianæ, qui p. 380. præterea ἀναγνώσῃν sive *Lectorem* CPoli fuisse refert, quod firmant etiam *Nicephorus* lib. 1. c. 1. Hist. Auctor παραστάσεων χρονικῶν in *Combesii* Originibus CPol. pag. 19. cui vocatur Θεόδωρος χρονογράφος ἀναρρωθεὶς ἀναγνώσῃν & *Svidas*, qui Theodorum vocat τὸν διὰ τὴν ἀναγνώσῃν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Hic *Justino* & *Justiniano* ut videtur imperantibus clarus duobus libris scripsit *Compendium Historiæ Ecclesiasticæ* Tripartitæ ex libris *Socratis*, *Sozomeni* ac *Theodoriti*. quod exstat à vigesimo anno Constantini M. usque ad obitum Constantii. Nam quamvis lucem hætenus non vidit, Græce tamen MS. fuit apud *Allatium*, qui edere voluit, cujus codicis variis lectionibus *Sam. Tenulii*, Professoris *Noviomagensis*, manu descriptis feliciter usus est *Valesius* ad eluendas ex trium virorum illorum Historiis mendas, qui etiam proœmium Græce ac latine publicavit post præfat. ad Theodor. Nescio an Allatii ille liber descriptus fuerit è codice Veneto S. Marci, cujus mentionem faciunt *Possevinus* & in Catalogo MSS. Venetorum

Thomafinus. Certe videtur extrema parte manens fuisse, cuius Historiæ totam non usque ad extrema junioris Theodosii pertinet.

Præterea composuit & ipse suo marte *Historiam Ecclesiasticam, libris duobus*, ab extremis temporibus Theodosii junioris, in quibus sunt Socrates, Sozomenus & Theodorus, ad Justinum Imp. Secum usque. Hi libri duo ipsi quidem jam diu est, quod intercidit. Exstant tamen ex illis ἀπὸ Φωνῆς Νικηφόρου καλλιῆς τῆ Ζανδαῦλα excerpta, Nicephoro Callisto dictante servata. Græce prodire cum Eubii & aliorum Historia Ecclesiastica, ex codice Regio (quo solo etiam Valesius usus) Paris, 1544. fol. Latine vertit Wolsf. Musculus, cujus interpretatio, ut Bibliothecas Patrum & alias latinas Historicorum Ecclesiasticorum editiones supra in Eusebio recensitas mittam, exstat etiam in Latina Genevensi 1612. fol. Novissime cum versione & præfatione notis Henr. Valesii, qui fragmenta etiam Theodori alia ex Svida, Eusebio, Damasceno & Synodo septima subjunxit, ad calcem Theodori, Evagrii ac Philostorgii de quorum editionibus jam dixi. Secundum & Historiæ Ecclesiasticæ ἀποσπασμάτων de expositioni Nicæni, quod è Bibl. Vaticana produxit & cum versione sua editi Nicophorus Maria Svaresius ad S. Nili opuscula pag. 614. Tum quæ à Theodoro Lectore afferuntur in Originibus CPolitanis à Combeblat illustratis. Ubi vero Damascenus III. de Imaginibus pag. 375. laudat τὸν sive librum Theodori Historiæ Eccles. quartum, secundum veni intelligendus, quia priores quos memoravi duos componendi ex Socrate Sozomeno ac Theodorito simul computavit, inde ut Svidas, qui à Constantini temporibus ad Justinianum pervenisse historiam Theodorum scribit. Ita in actione I. Synodo 3. edit. Binianæ p. 494. ubi laudatur liber quintus, Valesius Theodorum pag. 580. monet πρώτῃ pro πέμτῃ esse legendum. Hic locus producit in eadem Synodo septima, sive Nicæna secunda, Actione V. pag. 609. seq.

R

XXXV.

Libri 5ti Pars Altera.

- * Valesius putat ne Nicephorum quidem, plura alioqui inde in Historias suas derivaturum, integris Theodori Libris, sed excerptis istis solummodo usum esse, eaque cuidam dictasse, atque ideo dici ἀπὸ Φωνῆς Νικηφόρου, uti Leontii liber de festis à Theodoro Abbate dictatus amanuensi suo, inscribitur ἀπὸ Φωνῆς Θεοδώρου τῷ Θεοφιλεστάτῃ Αἰθῶ.

XXXV. NICEPHORUS CALLISTUS XANTHOPULUS, Callistides sive *Callisti Xanthopuli* F. Historiam suam obtulit Andronico Palæologo Imperatori jam seni, a) qvi A. C. 1327. septuagenario major obiit: ipseque testatur eam se in iuventute scribere aggressum, absolvisse cum annum ætatis 36. nondum emensus b) esset, adjutumque Bibliotheca S. Sophiæ CPoli c) in qva florem ætatis transegit. Michaëlis Palæologi Imperatoris & Andronici nepotis meminit in catalogo Imperatorum CPol. d)

Δαμπεῖς Μιχαήλ, Παλαλὸς τῆς
ὄτως βασιλεὺς καὶ λόγοις καὶ πράξεσι.
Ἀνδρόνικος παῖς, συνδρομή τῶν χαρίτων.

Qvin ad Imp. Joannis Cantacuzeni tempora pervenisse atque adeo circa medium sæculi XIV. adhuc vixisse, ex Catalogo Patriarcharum, de quo infra, cognoscas. Exstant *Historia Ecclesiastica libri XVIII.* (neque plures tunc libros scripsisse se pag. 38. b. Nicephorus ipse auctor est) à nato CHRISTO ad interitum usque Phocæ h. e. ad A. C. 610, ex Eusebio, Sozomeno, Socrate, Theodorito, Philostorgio, Theodoro lectore, Basilio Cilice, Evagrio (quos pag. 35. nominatim laudat) aliisque contexti. Igitur quæ post argumenta librorum XVIII. sequuntur Græcè pag. 42. argumenta libri XIX. & sequentium usque ad XXIII. & mortem Leonis Philosophi sive A. C. 911, ab alio auctore an Nicephoro ipso additam nec amplius exstantem. Historiæ continuationem respiciunt, & ab interprete latino Jo. Langgo sunt rejecta ad calcem operis. Quemadmodum porro ob styli elegantiam *Thucydides Ecclesiasticus* hic Nicephorus audit Clariss. Schurz-

- a) Nicephorus in dedicatione Hist. Eccles. ad hunc Andronicum pag. 20. καὶ σε ὀνομαζὶ δια τῶντα καὶ ἐς μέλλουσιν σε βιώσιμον προσγενέσθαι. itaque pag. 7. αἰσθῶμαι ὥστε non reddendum αἰσθῶμαι sed flos venustatū. Uti p. 24. d. ὁ Ἀρίστων male redditur *Aristonius*, cum vertendum sit *Aristonius* F. nempe Plato. b) Lib. 1. cap. 1. pag. 43.

c) Lib. 1. cap. 1. pag. 37.

d) Apud Philippum Labbeum in Protreptico Hist. Byz. p. 34. nam qvi ibi de junioribus Imperatoribus sequuntur versus, ab alio fuerunt additi, itaque neque in altero Codice Regio, neque in illo quo usum Jo. Langus, leguntur.

Schurzfleischio, ita à B. Johanne Gerhardo ob fabulas e) quas miscet, *Theologorum Plinium* appellari video pag. 238. Methodi studii Theol. Illius tamen pannis purpuram quandoque intexam ex bonis qui periere scriptoribus, recte monet Labbeus T. 2. de S.E.p. 102.

Prodiere libri illi XVIII. quorum primæ literæ nomen Νικη-Φόρου Καλλίστου referunt, ex Jo. Langi Erphurdienfis versione latine, Basil. 1553. fol. & ex altera ejus recognitione ibid. 1561. fol. cum ejus scholiis. tum Antvverp. 1560. Paris. 1562. 1573. Francof. 1588. fol. Paris. 1566. 8. duobus Vol. Sed & Gallice interprete Jo. Gilloto, Paris. 1567. fol. Denique Græce & latine Paris. 1630. fol. 2. Vol. cum Langi versione, per Frontonem Ducaum ut habet titulus recognita, sed Combesius in Bibl. Concionatoria Langi, inquit, *recognoscenda versione & castigandis notulis quæ passim adpersæ sunt, majorem Ducæi diligentiam vellem, ni forte typographi in eum liberaliores fuere, ejusque præfixo nomine voluerunt libri pretium augere.* Græcæ à Ducæo descriptæ sunt è Codice quo olim usus Langus, & qui unicus creditur hodie superare, quique ex Matthiæ Corvini Bibl. Budensi direptus olim à Turcis, at CPoli redemptus ab homine Christiano devenit in Bibl. Cæsaream f) Vindobonensem, ubi hodieque asservatur. Dicata editio Græcolatina Cardinali Richelio est, cum Imperatori (ut versionem suam Langus) oblaturum se illam Ducæus promississet, ex cujus Bibliotheca Codicem Græcum acceperat. Vide Lambecium lib. I. p. 158.

Alia Nicephori hujus scripta sunt:

Enchiridion de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem uno à CPoli Basil. quod lib. XV. cap. 26. Nicephorus se scripsisse testatur, adhuc ex ædificiis in Bibliothecis Cæsarea & Vaticana. De Cæsareo Codice Lambecius ad Codinum p. 282: Extat Vienna in Cæsarea Bibl. fortassis etiam aliis Europæ exemplar, cui nisi cito succurratur, (vidi enim & percurri vidimus Monachium & huc Ingolstadtum) penitus à blattis timeud, corrodetur: & jamdum aliquos locis ab aquis pessime acceptum est, ita ut multa legi nequeant, præsertim sub finem. Vide & Nesselium parte V. p. 153. 154. Vaticani Codicis meminit Lambecius ad Codinum pag. 199. & Allatius de Si-

R 2

meo-

e) Confer Casaubonum Exerc. 1. in Baron. sect. 17. Camerar. ad Joh. XI. 1. Bezan ad Act. I. 13. & Blondelli pseudosidorum p. 37. Possevinum in Apparatu &c.

f) Confer Lambecium de Bibl. Vindob. lib. I. pag. 108. seq. 152. seqq. & lib. VIII. pag. 15.

meonum scriptis pag. 88. De templo illo & fonte miraculis celebri videndus Cangius in CPoli Christiana lib. IV. pag. 183. seq. Extat & in eodem Bibl. Cæsareæ Codice Nicephori *Acoluthia* sive *officium festi Dedicacionis templi hujus*, & *Canon* sive *hymnus* cum antiquis notis Muscis.

Catalogus Imperatorum CPolitanorum, versibus Jambicis, Græce & Codice duplici Regio, in Labbei protreptico Hist. Byz. pag. 34. In Codice quem Jo. Langus evoluit, & qualis Græce editus Basileæ 1536. 8. ad calcem Epigrammatum sacrorum Theodori Prodromi, quemadmodum & in altero Regio, definit Catalogus hic in Andronico juniore. Cæteros ad Constantinum Palæologum usque, recentior, ut fit, manus addidit.

Catalogus Patriarcharum CPolitanorum, versibus Jambicis Græce in eodem Labbei protreptico pag. 35. seq. & ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi. Desinit in 141. Callisto, quem Patriarcham constituit Jo. Cantacuzenus, ut ipse Imperator narrat IV. 17. Hist. Sequitur apud Labbeum alius Catalogus nescio quo auctore, non scriptus versibus sed sola nomina 149. Patriarcharum referens, ad Josephum usque, qui Florentiæ in Concilio generali obiit non diu ante urbem captam à Turcis. At *seriem Patriarcharum CPol. oratione soluta fusius conscripseram* (quam è membranis Bibl. Regiæ pariter vulgasse se scribit Labbeus T. 2. de S. E. & pagina etiam 34. protreptici Historiæ Byz. laudata, confirmatq; H. Warthonus appendice ad Hist. literariam Cavei) nusquam reperio. Series Patriarcharum CPolitanorum sub Nicephori CPolitani nomine sæpius edita desinit in Patriarcha 82. Ignatio Evnucho, ut in Nicephori ejus scriptis dixi.

Ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi, Græce excusorum Basil. 1536. 8. præter jam dictos Catalogos binos Imperatorum Patriarcharum CPol. occurrunt * ejusdem Nicephori Cal-

* Nota in his esse omnia illa, quæ velut sibi hand visa Nicephori scripta ex Gvil. Eisengrinii Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum memorat Possévinus in apparatu, & præclarus Voisius de Hist. Græcis pag. 308. Nota etiam Nicephorum Xanthopulum male à Callisto distingui in indice ad Meursii glossarium Græcobarbarum. Nota tertio, in Rev. Jo. Goëfridi Olearii Bibliotheca Scriptorum Ecclesiasticorum Jen. 1711. 4. T. 2. p. 8. ridicule excusum *Nicephori Catalogum meretricum Imperatorum CPol. pro Catalogo metrico*,

Callisti Xanthopuli *versibus jambicis* descripta πύσης τῆς θείας γραφῆς
στίσις.

Τὰ μὲν τὰ Μακκαβαϊκὰ μέχρι Χρυσῆ καὶ αὐτῆς αἰλώσεως ἱερουσαλήμ,
Ἄλωσις ἱερουσαλήμ ὡς ὁ Ἰώσηφ. ἱσραεὶ.

Κουρταίων, Περσῶν, Αἰγυπτίων, Σύρων, Μήδων, Ἑλλήνων αἰναιτες,

Ἀθηναίων καὶ Κρητῶν ἀρχοντες,

Ρώμης βασιλεῖς.

Ἐβδομήκοντα ἔ Χρυσῆ μυητόλοι.

Εὐαγγελισαὶ καὶ Διάκονοι.

Αἱ μυρροφόροι καὶ μαθηταὶ λόγῳ.

Οἱ καλλύνοντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίας *sive Catalogus SS. Patrum Ecclesie*
quem adscribere integrum, quia brevis est, non gravabor:

Οἱ καλλύνοντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίας,

Μέγας Διόνυσος Ἀρεῖς πᾶν,

Μέγας Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας,

Τὸ πνευματικὸν ἔ βασιλεὺς σῶμα,

Ὁ Γρηγόριος νῦν τῶν βροτῶν ἡ περὶ τῆς,

Γλῶττα μέλι ρέουσι ἔ Χρυσόστωμα,

Ἡ θαψιλήστε ἔ Νυσσῆς παιδαγῶγος,

Ὁ βαδύνης κύριος Αἰγυπτίῳ κλίῳ,

καὶ λιπὸς εἰς ἅπαντα Μαζίμῳ λόγῳ,

Ἡ τῆς κλίμακος ἡ μετὰ τῆς βίας,

Νεῖλος προφανῶς καὶ τ' ἔ Νεῖλος σῶμα,

Ὁ Σύρος Ἐφραίμ ἡ κατὰ νῦν λόγων,

Πατηγυρῶν πατηγυρῶν βιβλία,

καὶ Μεταφραστὴς ἡ γλυκύροτος χάρις,

Ἐν οἷς πᾶσι πίφκειν ὑπερεξίχων

Ὁ χρύσεος ῥῆς ἡ γλυκίζουσα βρύσις,

Ὡς ἀφθονον μάννα τι πᾶντες ἐκτρέφον,

καὶ νίκτωρ ἀθάνατον ἐκρίον πᾶσιν.

Οἱ τὰ μέλη πλεξαντὸς ὕμνων ἐν θείῳ, *Catalogus brevium Hymnographorum*
et cetera Græca, quem & ipsum integrum exhibui, in Catalogo Melodo-
rum Græcorum, ad calcem Allatii de libris Ecclesiasticis Græcorum.

Συναπτικὴ σύνοψις ἀγίων χρόνων *sive Menologium Sanctorum*, breve,
versibus (perinde ut quæ jam memoravi) *jambicis*.

Τριωδὶς σύνοψις ἀκριβεστέρα.

Volumen totum claudit εὐχὴ ἐξομολογήσεως, profānon versu.

Manu exarati etiamnum in Bibliothecis occurrunt hujus Nicephori hymni varii, ut χαῖρεῖσμός in *B. Virginem*. Incipit: χαῖρε ἀντίπαρος τῶν ποταμῶν.

Trioparia duo, in eandem, ordine alphabeti: unum incipit, ἄχραντε παρθένη μητὴρ Θεῷ, πάσης ἀνθρώπινης βοήθειας ἀπολυθίς. Alterum, ἄχραντε παρθένη, μητὴρ Θεῷ, ἡ διδοῦσα μὲν ὑπὲρ πάντων φύσιν βροτῶν.

Συναξάρια εἰς τὰς ὀκτώμηνες ἔ Τριωδὶς ἐορταίς, *Synaxaria in praeipua Triodii festa* quibus uniuscujusque eorum indicatur origo, qualitas & dispositio-
nis ratio. Combefisio quidem in Bibl. Concionatoria judice *Triodium Græcorum Nicephorus pessime habuit*, dum *Synaxariis augendo suis*, ipsius ac sequitoris *Græcia erroribus inserciit*. Pluribus hac de re conqueritur *Leo Allatius* quem si placet vide *diff. de libris Ecclesiasticis Græcorum* pag. 70. 92. seq. 115. 229. & contra *Hottingerum* p. 124. ac de *Synodo Photiana* p. 326. sq. 527. sq. Hæc Nicephori *Synaxaria* in linguam Græcam vulgarem conversa à *Matthæo Cigula* Cyprio & *Maximo Margunio* Cytherorum Episcopo prodierunt Venet. apud *Antonium Pinellum* A. 1607. 1637. 1648. 4. Titulus est: συναξάρια ἥτοι βίαι ἀγίων ἐκ τῆς ἐλληνικῆς γλώττης μεταφρασθέντα ὑπὸ Μαξίμου παπῆν Ἐπισκόπου Κυθήρων εἰς κοινὴν ἀφύλειαν.

Nicephoro quoque Callisto velut auctori tribuere non dubitavit V. C. *Hunfredus Hody* brevem librum quem è MS. Barocciano edidit Græce & latine sub titulo: *Anglicani schismatis redargutio*, in quo libro pluribus exemplis probatur Episcopus injuste depositos Orthodoxi successoris communionem nunquam refugisse. Oxon. 1691. 4. σύναξις ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστορίων &c. Idem scriptum editurum se promiserat doctissimus *Cotelerius* III. monument. Eccles. Græcæ pag. 645. Offendi, inquit, in opusculo nunc inedito, olim si *DEUS* dederit edendo, de celebri schismate ob *Josephum Patriarcham CPol.* successorem *Arsenii* depositi A. C. 1266. & Germani qui se paulo post abdicaverat. Cæterum non Nicephoro sed alii antiquiori scriptori qui A. C.

1267.

1267. eum composuit, deberi hunc libellum, recte postea agnovit ipse editor Humfredus Hodius. Vide ejus letter to a friend, concerning a collection of Canons, Oxford 1692. 4. pag. 42.

Beatus Rhenanus Basil. 1535. fol. Rufini Hist. Ecclesiasticæ & Historiæ tripartitæ Epiphaniî Scholastici pag. 590 - 615. subjungit *Historiam Ecclesiasticam à Nicephoro Græco Monacho conscriptam & incerto interprete jam olim Latine versam*, quæ velut continuatura Tripartitam incipit à temporibus Theodosii junioris, desinitque in morte Anastasii, quem impium vocat & à quibusdam fulmine divino percussum, tradi scribit. Non modo brevius longe singula persequitur quam Nicephorus Callistus libris XIV. XV. XVI. sed & aliter nonnulla refert, ut alium istum fuisse Nicephorum sit necesse, licet Callistus etiam Monachus fuisse viris doctis videatur. Vide quæ de his Collectaneis Jacobus Billius lib. 1. Obf. sacrar. cap. 16.

De Excerptis è *Theodori Lectoris* libris duobus Historiæ Ecclesiasticæ, quæ titulus proficitur accepta *ὑπὸ Φωτῆς Νικηφόρου καλλιῆς & Εὐαγγελίου*, dictum supra in Theodoro.

XXXVI. *Chronicorum Scriptores Græci deperditi.*

De *Jalili Africani*, & *Hippolyti* Chronicis jam dixi supra cap. 1.

Diodori Tarsensis *χρονικὸν διορθούμενον τὸ σφάλμα Ἐυσεβίου & Παμφίλου πρὸ τῶν χρόνων* memorat Svidas in *Διόδωρῳ*. Laudat etiam Diodorum illo, ut puto, in opere Theodorus Lector & Nicephorus Callisti.

Ariani & *Panodori* Monachorum Ægyptiorum, centum annis Eusebio juniorum Chronographiæ, Georgio Syncello laudantur, quibus & ipsi Eusebium non raro castigaverant, aliquando etiam, cum ipsi potius, ut Scaliger ad Eusebium docuit, essent reprehendendi.

& *Joanne Malala* plures laudantur Chronographi, *Arianus*, *Brunichius*, *Beccius* seu *Buttius*, *Clavens*, *Didymus*, *Dominicus*, *Eustathius*, *Eutropius*, *Euryebianus*, *Licinius*, *Magnus Carrensis*, *Nestorianus*, *Pausanias*, *Theophilus* & *Timotheus*. Sed facile apparet ab ipso Chronographos appellari Historicos quoscunque. Nam *Arrianus* quidem non alius illi est

est à notissimo scriptore Flavio Arriano , ejus libros de bellis Trajani adversus Parthos respicit, de quibus dixi lib. 4. c. 8. De *Brumichio* nihil habeo hoc loco quod notem , ejus libri hæc fuit inscriptio teste Malala T. 1. pag. 239. ἐκ θεοῦ Βρυνχίῳ Ῥωμαίων χρονολογῶν. Pro *Bottio* sive *Buttio* legendum *Brutius* Historicus & Chronographus Syncello etiam & Paschalis Chronici auctori laudatus. Confer Eusebii Chronicon Græcum edit. Scaligerianæ pag. 44. & Scaligeri notas pag. 205. *Clemens* intelligitur Historicus & Chronographus à Clemente Romano non minus quam Alexandrino diversus , de quo Svidas ; κλήμης ἱστορικός, ἐγραψε τὰς Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας , καὶ πρὸς Ἰερώνυμον πρὸς τῶν ἰσοκρατικῶν ζημάτων , καὶ ἄλλα. Hieronymus ille alius omnino à Stridonensi , fueruntque illò nomine etiam inter Græcos non obscuri doctrina atque ingenio viri. Laudat hunc Clementem Cedrenus pag. 19. qui σοφώτατον vocat, Anonymus Combesifianus in Originibus CPol. pag. 32. Hesychius fragmento in Christi natalem , Svidas & Etymologicum Magnum in Ζάλην , ac Svidas iterum in ἥρας δὲ & Παλίμβολῳ. *Dominus* * frequenter laudatus à Malala & sapientissimi Chronographi celebratus nomine , Clariss. Bencleio Epist. ad Jo. Millium pag. 73. videtur fuisse Episcopus Antiochenus, & Historiam produxisse usque ad Justiniani tempora. *Eustathius* non alius est ab *Eustathio* Epiphaniensi, qui in sua χρονικῇ ἱστορίᾳ Historiam omnem duobus voluminibus complexus est , uno usque ad excisam Trojam , altero ad annum duodecimum Anastasii Imp. ut auctor Evagrius III. 37. & VI. ult. qui sæpius illum laudat. *Eutropium* intellige notissimum Historiæ breviatorem latinum, quem Græce verterunt Capito Lycius, & ejus quoque ætatem tulit interpretatio, Pæanius. *Eutrychianum* allegat etiam Georgius Codinus in Origg. CPol. vocatque Protosecretarium & Grammaticum. *Licinium* intellige *Macrum* Historicum Romanum, Dionysio Halic. Plinio aliisque laudatum , de quo copiose Vossius lib. 1. de Hist. lat. cap. 10. *Magnum* Chronographum videtur laudare etiam Chronicon Paschale pag. 379. ἐν τῇ μεγάλῃ χρονολογίᾳ. sed Malalæ T. 2. pag. 17. audit μάγνῳ ὁ χρονολογῶν ὁ Καρρίνῳς,

* Alius Dominus Origenis discipulus , memoratus Palladio in Hist. Lausiaca p. 108. Alius hoc nomine Philosophus, Syrus, de quo Svidas è Damascio in vita Iudori.

ἰός, ὁ συνὼν αὐτῷ Ἰβλιανῷ βασιλεῖ, unde patet ætate etiam longe antecessisse, nam quæ ex magno suo profert Paschali auctor, Mauricii Imp. obitum spectant, Juliano multum junioris. De Nestoriano mentio in eodem Chronico Alexandrino sive Paschali p. 324. Theophilum diversum utique Malalas intellegit à veteri illo qui ad Avtolycum scripsit, neque enim quæ ex illo profert in hujus scriptis leguntur, & Theophilum atque Timotheum una cum Clemente Θεοφιλεστάτης χρονολογίας laudat Hesychius fragmento in Christi natalem, quod latine pridem in lucem edidit Hervetus cum quæstionibus Anastasii Sinaitæ, Græce vero ac latine Cangius ad calcem Chronici Paschalis, & prolegomenis ad Malalam Humfredus Hodus, cujus doctissimi viri diatribam in qua de Theophilis, Clementibus & Hesychiis variis differe-re voluit, acerbo auctoris fato interceptam merito dolemus.

Ab auctore Anonymo in Originibus Combesii CPolitanis laudatur pag. 5. ὁ Ἀγκυριανὸς χρονολογῶν ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτῷ, qui Codino Ἀγγυριανὸς ἐν δεκατῷ λόγῳ. Apud eundem Anonymum pag. 33. mentio Μιλιχίῳ χρονολογῶν.

Hesychius Byzantius Sophista scripsit Svida teste χρονικὴν Ἐπιτομὴν, Compendium Chronicum ab Adamo usque ad Theodosium M. librum X.

Hesychii illustris, patria Milesii, Historia Chronica à Belo Assyriorum Rege usque ad obitum Anastasii Imp. scripta Justiniano imperante & comprehensa librum sive distincta in τμήματα sive temporis Διασμήματα sex, celebratur à Photio Cod. LXIX. & eodem Svida in Εὐνυχίῳ, qui præter rem negat eum fuisse Christianum. Fragmentum libri sexti, & primum quidem ejus ut videtur caput, ad nos pervenit, editumque à Meursio est cum versione & notis, sub titulo πύργια Κωνσταντινουπόλεως. Non poterat igitur ejus singillatim Svidas inter opera Hesychii meminisse. Laudatur Hesychius illustris ὁ Φιλοσοφίας Ἐπὶ τῆς Μηλησίας ἐν τῷ ἑ χρονικῷ Διασμήματι in glossario Juris Labbeano voce παλμαπύς, atque ἐν τῷ 5ῳ Διασμήματι, voce Φόλις.

Ex Isidori Diaconi Chronographia aliquid affert Joannes Damascenus III. de imaginibus pag. 385. Nicolaus (ut à Nic. Damasceno

S

distin-

Libri sti Pars Altera.

distingvatur dictus ^{ve} (five junior) Chronographus Photio suppar, memoratur à Labbeo in protreptico Hist. Byz. p. 48.

Πύρρων Pyron vel Pyrrho Chronographus non aliunde notus mihi quam ex Glycæ annalibus pag. 82.

XXXVII. Chronographi post Eusebium, Græci editi.

JOANNES Antiochenus, cognomento MALELAS, * diversus ab altero ** Joanne, Monacho Antiocheno, itidem Chronographo atque similia passim tradente, & similibus delectato fabulis, *** ex cujus Historia Chronica ab Adamo nescio quousque producta habemus Constantini Porphyrogenetæ excerpta, quæ non ultra Phocæ tempora procedunt, atque ex Peiresciano Codice Græcæ & latine cum notis edita sunt ab Henr. Valeſio Paris, 1634. 4. Malelæ vero Histo-

* Malelas sive Malalas, i. e. Rhetor, Sophista, Scholasticus, vel qui Rhetoris munus gerebat in Ecclesia Antiochena. Rectius porro in nominandi casu dici Malelas quam Malela vel Malala, docet Rich. Bentleius Epist. ad Millium pag. 78. seq. licet antiquissimos Latinos Græca nomina in as desinentia solitos in A pronunciare ut Ænea & Anchisa, testatur Quintilianus lib. 3. cap. 5. Confer Claudii Dausqueji Orthographiam T. 1. pag. 19.

** In Præf. ad excerpta Peiresciana pag. 5. scriptores, è quibus illa digesta sunt, ita recensentur: εἰς δὲ ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων χρονικῶν,

α' Ἰωσήφου Ἀρχαιολογίας,

β' Γεωργίου Μοναχῆς (Hamartoli intellige)

γ' Ἰωάννου τῷ ἐπίκλην Μαλέλα χρονικῆς

δ' Ἰωάννου Ἀντιοχείας χρονικῆς ἱστορίας &c.

Hic Joannes à Malela ut vides diversus, vocatur Monachus pag. 813. τέλ^ς τῆς ἱστορίας Ἰωάννου Μοναχῆ. Codini, & utriusque Tzetze de eo testimonia notavit laudatus Hody prolegom. ad Malelam, qui alia præterea ex ejus Chronico excerpta & ipsam Chronographiam atque περὶ ἀρχαιολογίας (nisi hæc idem cum illa, aut ejus pars est) notat integram exstare in Gallia, laudarique à Nic. Alemanno ad Procop. Allatio ad Eustathii Hexæmeron, Salmasio ad Solin. & Historiam Augustam, Cangio ad Chron. Paschale &c. Fuit etiam, antequam ad CPolitnam sedem efferretur, Antiochenus presbyter Joannes Chrysostomus, cujus nomine apud Arabes Chronicon ferri, eidem Hodio observatum, qui plures Joannes Antiochenos recenset, atque uberius de illis tradere instituit in diatriba de scriptoribus Græcis variis cum prophanis tum Ecclesiasticis, maxime ex Codd. MSS. sed quæ lucem non vidit.

*** Multa quoque similia & non raro iisdem verbis leguntur in Malala, Chron. Paschali, Cedreno & aliis.

Historia Chronica sive Chronicon, Damasceno pridem III. de
 imagg. Tomo 1. p. 368. & Tzetæ Chil. V. Hist. 29. 30. laudatum,
 quod ab orbe condito ad obitum Justiniani I. Imperatoris sive A. C.
 566. progreditur, MStum in Bibl. Bodlejana inter Codices Baroc-
 cianosevoluerunt viri docti Montacutius, Usserius, Seldenus, Jo.
 Gregorius, Pearsonius, Gvil. Lloydus aliiqve. Hinc ex eodem MSto
 cum versione & notis *Edmundi Chilmeadi* prodiit Oxonii, typis Shel-
 doniani theatri A. 1691. 8. Opus ab auctore distributum fuerat in
 libros XVIII. Sed primus liber cum secundi parte desideratur, ita-
 que ab editore defectus ille ex Georgio Hamartoio suppletus. Præ-
 missa etiam erudita *Humfredi Hody* prolegomena, qvi Malalam ad noni
 sæculi initia detrudit, qvem tamen non adeo diu post Justinianum
 floruisse Clarissimo Caveo lubens assentior. Post Indicem vocum
 Græcobarbararum quæ in Cangii glossario Græco vel plane non vel
 alia significatione reperiuntur, sequitur præclara Epistola ad Jo. Mil-
 lium, qua Vir egregius *Rich. Bentlejus* non Malalæ solum sed & aliorum
 plurium scriptorum Græcorum loca illustrat emendatqve.

Index Scriptorum à Jo. Malala allegatorum
 ad paginas edit. Oxoniensis.

*b. partem posteriorem, * supplementum ex Georg. Hamartolo
 præmissum denotat.*

Acta Apostolorum Apocry-
 pha (Clementis recogni-
 tiones) 329.

Æschines Philosophus 240.

Africanus Chronographus 63.

74. 83. 88. 111. 112. 201. 351.

*Ὁ Ἰσμενὸς καὶ πατέρα Ἀλεξανδρείας
 τῆς μεγάλης* 284.

Apollonius ὁ σοφώτατος ἰσραηλὸς
 97. ubi tamen videntur innui
*Apollonii Rhodii Argonau-
 tica.*

Apollonius Tyanensis, ejusque
τελευτή. 342. seq.

Archilochus ὁ σοφώτατος 82.

Arrianus Chronographus (de Tra-
 jani expeditione contra Par-
 thos) 358.

Aristoteles 240.

Ἀσκληπίων Astrologus Domitiani.
 346. *Svetonio*, *Zonaræ* & aliis
Ἀσκληπείων.

Αὐλίας ὁ σοφώτατος. 73. 174. sub
 quo nomine *Æschylum* latere,
 clariss. *Bentleio* persuasum.

Berenicæ (Veronicæ) hæmo-
 rhousæ libellus supplex ad He-
 rodem Regem. 306.

S 2

Bruni.

- Brunichius, Chronographus Romanus. 239.
 Buttius s. Bottius (lege Bruttius) Chronographus. 39. 326. 340.
 Callimachus ὁ σοφὸς ἐν τοῖς Ἑπησίοις. 221. leg. Αἰτίαις.
 Castor Historicus 200.
 Cephalion ὁ σοφώτατος κεφαλίων. 46. 52. 58. 111. 209.
 Charax Historicus 99. 221.
 Clemens Chronographus 39. 295. 298. 309. 312. 366. b. 155.
 Cyrillus Episcopus. 69. seq. ἐν τοῖς κτ' Ἰσλινῶν. 30. 140.
 Daniel 200. de Bel. & Dracone 20.
 Debborius Philosophus τελειός 344.
 Demarchus 52. lege Dinarchus, & Poëtam hoc nomine non Rhetorem intellige. Vide Bentley Epist. ad Millium p. 72.
 Democriti φιλόσοφος συγγραφή. 104.
 Deucalio diluvii particularis historiam exposuit 85.
 Dictys 134. 148. 168. 152. 155. 168. 172. 322.
 Didymus ὁ σοφώτατος Δίδυμος, ὁ ἰσοεὲς χρονολογία 99. 106. 212.
 Diodorus (Siculus) 64. 83.
 Dionysi s. Bacchi Epitaphium 52.
 Dionysius Historicus 243.
 Dionysius Areopagita 325.
 Domitianus Imp. Philosophus dicitur 340. 346.
 Dominus Chronographus 109. 181. 265. 303. 345. 356. 372. 19. 377. seq. 392. 393.
 Euripides. b. p. 61.
 de Antiopa 58.
 in Bacchis 51.
 Cyclope 148. 149.
 de Danae 39.
 (in Hippolyto.) 109.
 (Iphigenia in Tauris.) 174.
 Meleagro 210.
 Oedipo 63.
 de Paliphaë. 106.
 (in Sthenebœa.) 104.
 Eusebius Pamphili 63. 68. 85. 191. 243. 251. 265. 295. 330. 337. b. 155.
 Eustathius Chronographus b. 115.
 Eutropius Chronographus. b. 24.
 Romanorum Historiographus, in Historia sua Græcam in linguam translata. 267.
 Eutychianus Chronographus b. 21.
 Florus Livii epitomator. 270.
 Ganymedis Epitaphium 99.
 Hermes Trismegistus 29.
 Herodotus 29. 200.
 Hippocrates 105.
 Homerus 26. 152. 149. 168. 183.
 Jamblichus Philosophus in Daphne vitam degens 414.
 Joannes Episcopus 69.
 Josephus in Antiquitatibus 69. 319. de bello Judaico 337.
 Irenæus 203. 351.
 Isiodus (aliiς Hesiodus) ex Japheti

- ti posteris, Græcarum literarum repertor 70.
 Julianus Chaldaus sive Astrologus & Magus 369.
 Justiniani Imp. ad Indos legatus (Nonnosus) b. 194.
 Licinius (Macer) Romanus Chronographus 229.
 Livius Historicus 226, 233, 270, 277.
 Lucanus Poëta 290.
 Lucianus 93.
 Lycurgus vir sapiens 52.
 Magnus Carrensis, Chronographus, b. 17.
 Marci Antonini Museum, Antiochiæ 369.
 Manetho Historicus 27, 71.
 Nestorianus Chronographus b. 11. usque ad Leonem juniorem Imp. 85.
 Ninus 93. ubi de Marfya Musico, quem Philosophum vocat. putem pro *Nino* legendum *Lipnis*.
 Oracula 27. 79. 90. 114. 298. &c.
 * Origenes 12.
 Orpheus 88. 91. 92. ubi & verbis ejus quibusdam *ἐρμηνεία* sive interpretatio subjicitur.
 Palæphatus 26. 38. 48. 63. 75. 101. 267. oportet librum Palæphati pleniorē habuisse, quam hodie exstat, cum pleraque quæ ex illo Malalas affert, in nostro hodie incassum quæras, ut monui l. 1. Bibl. Græcæ c. 2. l. 1.
 Paridis Hymnus in Venerem, nuntiatus Cestus, & Oratio in eam Encomiastica 115.
 Pausanias ὁ σοφιστὴς χρονολογῶ 44. 251. 260. 320. Neque hæc in Pausania nostro legas quæ ex Pausania Malalas attulit. (Petissinius Pharaos, Ægypti Rex, cognomine Comædus, nisi nomen, quod utique videtur, corruptum 76.)
 Phidias Corinthius 149. idem Φειδάλιος dicitur 52.
 Philochorus 52.
 Philostratus (de Sapere Rege Persarum) 393.
 Phlegon Atheniensis 310.
 Plato de legibus 105. *χρόνων περὶ Τίμαιον* περὶ Θεῶν. 240.
 Plinius Romanus Historicus 226.
 Plutarchus *χερρονήσιος* 66, pro *χαιρονίους* 66. 67.
 Polybius Historicus 200.
 Porphyrius ἐν φιλοσόφῳ αὐτοῦ χρονολογία 67.
 Priscus Thrax de bello contra Attilam scripsit. b. 60.
 Pythagoras Samius Arithmeticam scripsit. 201. de bello Cyrum inter & Samios. ibid.
 Reginus, apud quem nomina τῶν σοφιστῶν γένωνται 64.
 Sallustii Historia Catilinaria. 266. seq.
 Servius Romanus scriptor (in Virgilium) 206. 229.
 Sisyphus Cons. 148. 152. 167.
 S 3 Sopho-

Sophocles 47.

Sotades (Σωτῆς) de nominibus
planetarum 27.

* Symmachus interpres Græcus
Bibliorum V. T. 7.

Tatianus Chronographus 312.

Thales (forte Thallus) Histori-
cus 200.

Theophilus Chronographus 32.

71. 105. 200. 269. 284. 295.
325. b. 155. 156.

Tiberiani Epistola ad Trajanum

Imp. de suppliciis Christiano-
rum 356.

Timotheus Chronographus 92.
200. 202. 295. 299. 155. 156.

Perfarum βαρυαγῆς sive bajuli,
qvi post baptismum Timo-
theus dictus est, narratio de
Manichæis affertur b. 178.

Tranquillus (Svetonius) 39.

Virgilius Poëta 168. 206. 277.
374. in clypei descriptione 283.

Xenophon, 240.

Farraginem Historico Chronologicam, quam è Codice MS. Augustanæ Bibliothecæ sub nomine CHRONICI ALEXANDRINI vulgavit Græce & Latine cum notis *Matthæi Raderus* S. I. Monachii 1624. 4. deniqve sub veriore titulo *Chronici Paschalis*, nova meliore versione & eruditis notis illustratam, à *Carolo du Fresne* habemus Paris. 1688. fol. Idem *Fresneus* sive *Cangius* nonnullas affert observationes *Joh. Baptistæ Hautini* sive *Altini*, qvi & ipse *Chronici* hujus editionem videtur molitus fuisse, rei Chronologiæ apprimè peritus. Præterea ex MS. Codice & *Holstenii* observatione duos illius operis notat fuisse auctores, unum quidem rerum ab orbe condito ad A. C. 354. (Constantini 17.) alterum vero qvi illud ad annum usqve vicessimum *Heraclii* continuavit. Index Imperatorum qvi usqve ad Imperatorem *Constantinum Monomachum* A. C. 1042. pertingit, ab alio est, idqve in ipso titulo diferte innui testatur *Is. Casaubonus* p. 243. Epist. *Antiochenum libentius Chronicon vocaverim*, inquit *Henricus Valesius* p. 39. ad *Eusebium* & ad *Theodorum* pag. 21. seq. cum qvo facit *Stephanus le Moyne* notis ad *Varia sacra* p. 131. Plurima quoqve eadem leguntur atqve iisdem verbis in *Chronico Joannis Antiocheni Malalæ*. *CPolitanum Chronicon* appellat *Usserius* pag. 75. prolegom. ad *Ignatium*, illamqve convenientiorem esse inscriptionem disputat etiam *Reinesius* II. 17. Var. Lect. Cæterum *Raderus* auctorem domo *Alexandrinum* fuisse collegit ex iis quæ de *Jeremiæ cineribus Alexandriam* jussu *Alexandri M.* deportatis leguntur pag. 366. & qvòd *Georgii* successor *Petrus Alexandrinus* nota

nota in fronte libri apposita opus illud commendavit, atque inde Chronicon Alexandrinum Raderus inscripsit: quoniam in eo potuit falli, & quod de *Maximo* Monacho qui Heraclio imperante vixit, velut de Chronici hujus auctore cogitat: quemadmodum & ejusdem plerasque emendationes & conjecturas sibi non probari testatus est Cotelierius T. 3. monumentorum Ecclesiæ Græcæ pag. 608. unde sapius correctione indigere illud opus notavit Jo. Gregorius capite 36. Observationum sacrarum: & parum accuratus interpret Raderus dicitur ab Henrico Warthono ad Usserium de scripturis sacrisque vernaculis pag. 349. Ex hoc ipso opere petita sunt quæ *fastorum Siculorum* nomine laudant eruditi, quoniam Codicem MS. in Sicilia Hieronymus Surita reperit, unde ab Antonio Augustino perlatum est Romam: indidem fastos Consulares excerpsit ediditque Sigonius & Panvinus, & Græce ac Latine Sylburgius tomo tertio Hist. Augustæ. Longe plura ex Codice suo, qui deinde ad Sylburgium pervenit, & ab hoc per Hoeschelium redemptus, Bibliothecæ Augustanæ * illatus est, excerpsit If. Casaubonus, communicavitque cum Josepho Scaligero, qui illa passim laudat nomine *Chronici Casauboniani*, & edidit Græce ad Chronici Eusebiani calcem, præfixo titulo *Ἰστορικὴ χρονία*, ut paulo ante in Eusebio dicere mememini. Ex Malala in illud Chronicon multa deportata esse notavit Henricus Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 203. idque magis credo quam quod Clariss. Hodius prolegom. ad Malalam putat illa hunc ex Chronico descripsisse. Multa etiam iisdem verbis leguntur in Topographia Christiana Cosmæ Indoplevstæ, unde *Cosmam* illum auctorem Chronici suspicatus est Allatius Lib. de purgatorio pag. 942. Usserius vero & alii incerta conjectura *Georgii Pisidæ* tribuunt, Casimirus Oudinus *Georgio Alexandrino* à quo vitam Chrysostomi scriptam habemus. Non Alexandria tamen sed CPoli scriptum esse illud Chronicon probat Henschenius exegesi præliminari ad Tom. 3. Act. Sanctorum Martii pag. VII.

Subjunxit Cangius Chronico Paschali selecta quædam vetera Monumenta ad rem Chronologicam facientia, quorum syllabum hic à me addi, non erit spero ab præsentis loco alienum.

1. *Χρόνω δειγμάτων καὶ ὁμάδων*, pag. 404 - 408. *Temporum compendiarum* per Patriarchas & Reges *putatio* & summa, ab Adamo usque ad Con-

* Vide Cayci Hist. literat. in *Georgio Pisida*.

Constantinum & Romanum scripta circa A. C. 960. ex Scaligeri VII. de emendat. temporum p. 742. sq. & Petavii Uranologio * p. 190. seq. ad calcem Computi S. Maximi Martyris. Similemputationem vulgavit Frid. Sylburgius ad calcem Zosimi, in scriptoribus Græcis Historiæ Romanæ minoribus. Francof. 1590. fol. apud Wechel.

2. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε καὶ πῶς τὴν αὐτῶν ἑκάστον ἐπληρώθη pag. 408. 409. *Explicatio insigniorum quorundam eventuum*, quando & sub quo singula contigerunt. Ex eodem Scaligero pag. 745. & Petavio pag. 193. cujus latina versio est à Cangio adjuncta.

3. *Imperatorum Romanorum Catalogus ab Augusto ad Constantinum Monomachum*, pag. 410-412. qvi Chronico Alexandrino in editione Raderiana pag. 438. seq. insertus legitur, sed in Codice Holstenii recte exulat, & juniorem agnoscit auctorem.

4. *Liber generationis ab Adam usque ad Alexandrum Severum*, p. 413-421. latine ex veteri versione, & editione Henrici Canisii Tom. 2. Antiqv. Lect. & altera Philippi Labbei ad fidem Codicis MS. Collegii Paris. S. I. recognita in Bibl. nova MSS. Paris. 1657. fol. pag. 298. Non absurde suspicatur Cangius breve hoc Chronicon deberi Hippolyto Portuensi, Confer quæ dixi supra cap. 1. p. 205.

5. *Fragmentum duplex Chronici Eusebiani* è Codd. Regiis 2431. fol. 17. & 2919. & Colberteo 1350. Græce cum Cangii versione, pag. 421-423. de ChRistonato anno mundi 5501. & de ratione anni mensiumque Græcorum, Ægyptiorum & Hebræorum.

6. *Ἡσυχία εἰς τὴν γέννησιν* pag. 424. Græce & Latine *Hesychii fragmentum ex Homiliâ in Natalem ChRisti* ex iisdem Codd. Vulgavit idem fragmentum Humfredus Hody prolegomenis ad Malalam, & Codice Bodlejano. Oxon. 1691. 8. & Caveus in Hist. literaria scriptorum Eccles. ubi de Josephi Hypomnestico, ad A. C. 420.

7. *Ex Anonymo de ChRisti nativitate & passionis annis*, Græce & Latine pag. 424-425. Ex Cod. Regis Galliar 2431. fol. 172.

8. Σύγρ.

* Utor editione Amstelod. 1703. fol. quæ Antwerpiz nomen præfixum habet.

8. Σύγγραμμα Ἐκκλησιαστικόν * Δωροθέϊα Ἐπισκόπου Τύρου, ἀρχιεπισκόπος, πνευματοφόρος καὶ μαρτυρῶν γεγονότων ἐν τοῖς καιροῖς Δικταίων καὶ Κωνσταντίνου τῶν Βασιλέων. *Procopii presbyteri ex latinis commentariis Dorothei Episcopi Tyri de LXX. Domini Discipulis, Patriarchis CPolitanis, & de duodecim Apostolis* ex Codd. Regiis 2760. & 2819. Græce & Latine pag. 426 & 436. Non repetam quæ de hoc pseudoDorotheo, scriptisque eius propositis Vossius in Historicis Græcis, aliique monuerunt, sed tantum de editionibus ejus Opusculorum pauca annotabo. Dorotheus

T

de

Libri sti Pars Altera.

* Hic Dorotheus in Martyrologiis & Menologiis V. Junii celebris, cæteroque vix ulli veterum memoratus, Martyrium consummasse dicitur sub Juliano, anno ætatis sue 107. De altero antiquiore Dorotheo Diocletiani Eunuchus & inde presbytero Antiocheno atque Martyre (è quo duos præter rem facere videtur Clariss. Cavernus) Vide Acta Sanctorum T. 1. Junii p. 435. Alius Dorotheus Tyri Episcopus, qui cum aliis Episcopis scripsit Epistolam de fide ad Leonem Imp. in Concilio Chalcedonensi, T. 2. edit. Binianæ p. 385. Alius Dorotheus sive Theodorus Heracleæ Episcopus Arianus de quo Valesius ad Philostorg. IX. 13. Alius Dorotheus Archimandrita Palæstinus sæculo VI. exeunte clarus, de quo Acta Stor. T. 1. Junii p. 596. sq. Hujus opuscula Ascetica Græce & latine in Orthodoxographis A. 1569. & in Auctario Bibl. Patrum Paris. A. 1624. T. 1. p. 743. edita, & latine in pluribus Bibl. Patrum editionibus & latina versione Hilarionis Monachi Cassinensis obvia, Gallice post editionem Francisci Boutoni S. I. prodire interprete Jo. Arnaldo Butellerio Ranczo, qui notior est sub nomine Abbatis Trapensis (Abbé de la Trape) Paris. 1686. 8. De Boutoni versione ita Theoph. Raynaudus in SS. Lugdunensibus T. 8. Opp. p. 61. sq. *Sanctum quoddam Dorotheum Gallice fecit è Græco, quod dum mentem affectu non modo levisimi pabuli usu reficeret, & latine Græca componeret, observasset plerumque non modo in Hilarionis Veronensis, quæ aperte misera est & mendosissima, sed etiam in politiore & venustiore Chrysostomi Galabri latina versione* (cum notis Balth. Corderii edita Antwerp. 1646. 12.) *peccari.* Alius Dorotheus Thebanus, & alter item junior Chilicomenis, quos ab Archimandrita distingvere jubent Acta Sanctorum T. 1. Junii pag. 592. Alius Dorotheus Nestorii acris sectator, & Martionopolitani in Mæcia Episcopus, qui interfuit Concilio Ephesino & cujus Epistolas quasdam vulgavit Christianus Lupus. Alius Dorotheus Alexandrinus, Monachus qui Imp. Anastasio Apologiam pro Concilio Chalcedonensi obtulit, quam ob concussam pro Eutychis hæresim Ecclesiam Tragœdiæ nomine, ut narrat Theophanes, inscripsit. Alius denique Dorotheus & longe junior Monembasensis Metropoli, cujus Historia ab orbe condito ad captam à Turcis CPolin lingua Græca vulgari vidit lucem Venet. 1631. 4. Mihi est editio recentior ex cula ibid. 1684. 4. Omitto alios ab Ecclesia alienos, ut Dorotheum Sidonium de quo dixi lib. 3. cap. 20. Afcalonitam (nisi is idem cum Sidonio) & Atheniensem de quibus Vossius in Hist. Græcis, Dorotheum Rhetorem, Plurarchi in cujus symposiacis inducitur æqualem, Dorotheos Jctos, Medicosque, de quibus alibi.

de Prophetis & discipulis Domini ex versione Wolsf. Musculi primum vidit lucem latine post Eusebium, Socratem & alios Hist. Ecclesiasticæ scriptores, Basil. 1557. 1598. fol. tum una cum Sulpicio Severo Paris. 1560. 12. edente Jacobo Fabro, Doctore Sorbonico: atque iterum cum Salviano, Maximi homiliis, Paciano de pœnitentia, Sulpicii Severi Historia & Haymonis Halterstad. Epitome Hist. Eccles. prodiit Rom. 1564. fol. ex edit. *Petri Galefinii*, qvi etiam notas adjunxit. Nec minus in Bibliothecis Patrum, Paris. A. 1575. Tom. 2. & A. 1589. atque 1654. T. 7. & Colon. A. 1618. atque Lugd. A. 1677. T. 3. Codicem MS. Græcum à latinis his editionibus non leviter discrepantem, qvi exstat in Bibl. Vindobonensi, commendat Lambecius lib. 3. pag. 50. seq. Ac similis plane Codex est ex quo Cangius suum Dorotheum edidit, quemadmodum & ille è quo Caveus in Hist. literaria vulgavit A. 1688. ea quæ vidit in Latinis editionibus deesse, maxime de Patriarchis CPolitanis, quæ & ipsa nullam mereri fidem, fatetur Papebrochius T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 392. seq. Vide & pag. 436. Pars *de Prophetis* non modo in Cangii & Cavei sed etiam in Vindobonensi illo Codice desideratur, neque hactenus Græce prodiit, suppleri tamen potest tum ex Codice altero cujus idem Lambecius facit mentionem lib. 3. pag. 173. 174. qvi plane geminus videtur esse illi quo Musculus usus est, nisi quod Chronologiam Patriarcharum CPolitanorum narrationibus de Prophetis subjunctam habet: tum ex iis quæ de Prophetis eadem fere leguntur in Chronico Paschali pag. 146. sq. & è libro qvi inter Epiphani Opera extat de Vitis Prophetarum. Etiam in Chronico MS. Simeonis Logothetæ non dissimilia legi testatur Cangius ad Chronicon Paschale pag. 505. Dorotheum Epiphani interpretem vel imitorem vocare solet illustis Huetius, qvi errores quosdam ejus perstringit in Demonstratione sua Evangelica. Quæ *de Apostolis* sub ejusdem Dorothei nomine leguntur, conferre operæ pretium est cum iis quæ de eodem argumento ex Códicibus Bibl. Regiæ 1007. 1789. & 1026. attulit Cotelierius ad Constitutiones Apostolicas lib. 2. c. ult. Præcipue cum Hippolyti synopsi de duodecim Apostolis, quam Dorotheo præferre non dubitat Emanuel Schellstratenus in Antiquitate Ecclesiæ illustrata Tomo 2. diss. 1. quæ est de locis ubi Christus & Apostoli fidem prædicarunt. Describitur etiam, inquit Clariss. Cangius, in *MS Codice Regio 2951. fol. 233. syntagma ἑπιφανίᾳ ἐπισκόπου Κύπρου καὶ τῶν ἀγίων*
Απο-

Ἀποστόλων, πῶς ἕκαστος αὐτῶν ἐκκήρυξε, καὶ ὡς (leg. πῶς) καὶ πῶς ἐτελεύτησαν, καὶ τὰ ἅγια αὐτῶν σώματα πῶς κείνται, καὶ ἐν ποίοις τόποις, καὶ quidem synagmati subijciuntur nomina ὧς Episcopatus LXX. Discipulorum. Verum nihil aliud fere continet quod non habeatur apud Dorotheum, ὧς in illius serie XII. Apostolorum, ac illaque praeferitur Commentariis Occumenii. Hippolytum de XII. Apostolis Græce & Latine cum notis edidit Combefissius in auctario novo Tomo 2. pag. 831. atque similem de LXX. Discipulis sub Hippolyti nomine (Thebanum intellige, Chronici Sæculo XI. scriptorem) habuit Sirletus, laudavitque Baronius ad Martyrolog. 9. April. & alibi, ut dixi supra cap. 1. pag. 212. Crassiores quasdam hallucinationes hujus Pseudo Dorothei perstringit David Blondellus libro de Episcopis & presbyteris pag. 104. seq.

9. τῶν ἰβ' Ἀποστόλων αἱ πατρίδες, καὶ τὰ ἐνὸμαστα τῶν γεννησάντων pag. 437. seq. Duodecim Apostolorum patria, eorumque nomina ex quibus sunt nati. Ex Cod. Reg. Hoc ὁποῦ αὐτῶν Græce & latine ediderat loco jam laudato Cotelerius.

10. Τὰ ἐν ἁγίοις Θεοδώρις, Ἐπισκόπος τύπος περὶ τῆς βαπτίσματος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοτικῆς pag. 438. Ex S. Theodorico Tyri Episcopo de baptismo SS. Apostolorum ὧς Deipara. In Codice altero Vin-dobonensi post Dorothei synopsis sequitur idem hoc fragmentum, sed sub nomine Sopbronii Hierosol. sub quo Græce & latine illud exhibet Lambecius lib. 3. pag. 52. seq.

11. Fragmentum ex Fastis Cuspinianeis Consulum Rom. in-omissorum specimen. pag. 439.

12. Descriptio Consulum ex quo primum ordinati sunt, Fa-storum Idacianorum lemmate hætenus edita, ad MS. exemplar Collegii Paris. S. I. recognita, & cum Arnaldi Pontaci, Episcopi Vafaten-sis editione collata. pag. 439 - 450.

13. Fasti Græci ab A. C. 138. ad A. 362. pag. 451 - 455. ex Cod. Saviliano & editione V. C. Henrici Dodvvelli, in appendice ad dissertationes Cyprianicas, Oxon. 1684. 8. primum editas, & de-inde Cyprianæ Jo. Felli semel iterumque recuso subjectas.

14. Fasti Græci alii ex apographo I. Vossii ab A. C. 222. ad A. 630. pag. 456 - 463. Ex edit. ejusdem Dodvvelli.

15. Fragmentum Fastorum ab A. C. 205. ad A. 354. pag. 463 - 466. ex Ægidii Bucherii Doctrina temporum, Antvv. 1634. fol. pag. 247. seq.

16. Ex temporibus Gallieni, quis, quantum temporis *præfecturam Urbis* administraverit ab A. C. 254. ad 354. pag. 466. ad 468. ex eodem Bucherio pag. 236. seq.

17. Catalogus *Pontificum Rom.* usque ad Liberium pag. 468-470. in quo Consules passim simul memorantur, quemque Jo. Cuspinianus totum in fastos suos transtulit, atque ediderat quoque Bucherius pag. 269. seq.

18. *Paschalis* centum annorum laterculus ab A. C. 312. ad A. 411. pag. 470. 471. ex eodem Bucherio pag. 259. seq. ubi emaculatus datur.

19. Laterculus *fastorum Consularium* *. ab Aufonii & Olybrii Consulatu ad XVII. post-Consulatum Basilii, pag. 472. seq. ex Cod. Colbert. 240. & ex editione Arnoldi Pontaci post notas in Eusebii Chronicon.

20. Laterculus alter brevis Consulium, post Chronicon Casiodori Senatoris. Pag. 473. Ex eodem Codice Colbertino.

21. Methodus qua invenitur cujusque mensis quæcunque dies, & in quam septimanæ feriam incurrit, & in quem annum incidit bissextus. Græce & latine pag. 474-479. Ex Commentario *Heraclii* Imp. in *περοχείρας* Ptolemæi *καρόνας*, ex edit. H. Dodvvelli V. C. ad calcem diff. Cyprianicarum.

22. Variæ lectiones ad binas Epistolas Dionysii Exigui de ratione Paschæ p. 479. seq. Ex variis Codd. MSS. Regio, Colberteo & Petaviano. 23. De

* Hisce fastis Consularibus omnino addendi quos è Codice Bibl. *Cæsareæ* edidit illustravitque Henricus Noris ad calcem Operis eruditissimi de Epochis SyroMacedonum Lipf. 1696. 4. atque Grævius una cum ejusdem Norisii Epistola Consulari inseruit Tomo XI. thesauri Antiquitatum Romanarum.

23. De Paschate Judæorum , pag. 479. 480. seq. ex Codice Colberteo.

24. Argumenta Ægyptiorum quorum meminit Dionysius Exiguus in Epistola ad Petronium, & Victorius in Canone Paschali. pag. 481. 482. Ex Cod. Colberteo 240. post Epistolam Paschasini Episcopi ad Papam Leonem.

25. De triplici Græcorum æra , Christum A. M. 5493. vel 5501. vel ut auctor Chronici Paschalis, 5509. natum esse contententium. pag. 482. seq. ex *Dionysii Petaui Doctrina temporum IX. 3.*

26. De duabus Epochis nati Christi A. M. 5506. vel 5507. pag. 483. ex eodem *Petaui lib. VII. Anabarii cap. 1.*

27. Methodus Epactarum, & Novilunii investigandi ratio, qua utitur auctor Chronici Paschalis pag. 483. seq. Ex eodem *lib. IX. Doctrina temporum cap. 5.*

28. Methodus ad Paschales terminos sive Judaica Paschata cognoscenda , quâ Auctor Chronici Paschalis utitur. pag. 484. Ex eodem *lib. VIII. Anabarii cap. 11.*

29. Laterculus Mensium Macedonicorum , quos scriptor Chronici Paschalis , ut & mediæ vetustutis scriptores Christiani cum Syro Macedonicis seu Antiochenis confundere solent. pag. 485.

Hactenus Appendix ad Chronicon Paschale Cingiana.

XXXVIII. GEORGIUS Monachus, atq; Theophane * teste Abbas, Patriarchæ CPolitani Tarasii A. C. 806. defuncti *Synellus* ** (quasi *Concellanum* dicas & domesticum) ipse pag. 3. & 6. si modo ipse,

T 3

auctor

* Theophanes initio Chron. ὁ μὲν μακαριώτατος Ἀββᾶς Γεώργιος ὁ Σύγκελλος γεγονώς Ταρασίῃ τῇ ἀγιωτάτῃ Πατριάρχῃ Κωνσταντινῆ πόλεως , ἐκλόγιμος ἀνὴρ καὶ πολυτελής , ἄλλως τε ἰσορρογρᾶφος ἀναγνῶνς &c.

** Anastasius Bibliothecarius circa A. C. 870. clarus Præfat. ad Historiam suam Ecclesiasticam : Opera pretium duxi ex Georgii summam quadam & Theophanis Chronographia plura sed succincte carpenda : quorum prior usque ad Diocletianum , posterior vero usque ad Leonem , qui post Michaelē imperavit , patrem scilicet Ignatii qui adhuc superest habens CPolitana senem Ecclesia , prædicti operis sui stylium protraxit. Quia autem sint isti , breviter annotabo. Horum igitur, aliter electa

Mona-

auctor est se Chronico suo complecti velle res ab Orbe condito gestas usque ad A. C. 800. Certe Syncellus morte præventus non ultra Dialectiani tempora pervenit, teste eodem Theophane, qui continuavit, & Mich. Glyca, ac Georg. Cedreno, quod & titulus operis indicat: Γεωργίου ἑ μοναχῆ χρονική ιστορία δεχομένη ἀπὸ Αἰῶνα καὶ διήκουσα μέχρι τοῦ Διοκλητιανῆ. Josephus Scaliger qui opere illo MS. usus est, ex illo pleraque in Eusebium suum, minus licet emendata quandoque, ut notat Salmassius pag. 99. Epist. descripta derivavit, quæritur illud ab antiquario qui descripsit multis partibus mutilatum esse, & scriptor toties promittit, ea nusquam comparere Epist. CLX. & CLXI. ad Marcum Vellserum, à quo alium codicem Venetiis afferendum exspectabat. Titulus Codicis ἐκλογή χρονολογίας σωταγμένη ἀπὸ Γεωργίου μοναχῆ Συγκέλλη γενομένη τὰ παλαιὰ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ Αἰῶνα μέχρι Διοκλ. Quamquam vero Jacobus Goarus contendit integrum Georgii opus ad nos pervenisse, tamen Philippus quoque Labbeus notis ad Glycam ex Georgio quædam allegantem, quæ in illo haud leguntur, annotat pag. 367. *Ex ista pericope aliisque quibusdam Lector discet, non esse integrum Georgii Syncelli Chronicon, suisque partibus omnibus absolutum, quod è Codice MS. Bibliotheca Regia à R. P. Jacobo Goaro Ord. Predicatorum typis Regiis prodit, sed quadam adhuc in eo desiderari, ex aliis, si qua forte occurrant uberioribus membranis supplenda.* Allatius qui de Georgio Syncello multa erudite animadvertit diatriba de Georgiis, pag. 323. seq. & Possevini, Vossii atque aliorum hallucinationem qui cum Georgio Hamartolo, de quo mox, confundunt, castigavit, pag. 327. & 334. memorat Codicem Mediolanensem hoc

Monastica vita, mundoque contempto, Christi se levi iugo & suavi sarcina mancipavit. Præterea contra hæresicos incessanti agone desudans, multis verberibus, Mundi Principibus contra Ecclesia ritum savientibus, diversisque penis affectus est. Sic ergo stigmata Christi in corpore suo portans, tam pro fidei sue constantia, quam pro multarum virtutum insignibus, sancta memoria Tarasii Regia urbis Præsulæ Syncellus effectus est. Sed ne multa prosequar, sufficere arbitror ad præconium ejus, quod à sede approbatus sit apostolica, quando scilicet vicari ejus unacum CCCL. Patribus in Nicæa urbe secundo convenientes universalem Synodum celebrarunt: Siquidem & laus ejus in eodem septimo & sancto Concilio reperitur. Laudat Syncellum etiam Jo. Scylitzes, Mich. Glycas, Joannicius Cartanus Allatio pag. 325. de Georgiis memoratus, aliique. Etiam Tzetzæ Chiliad. 2. hist. 33. Γεωργίου ὁ Χρονικός laudatur ante Joannem Antiochenum. De aliis Georgiis Chronicorum scriptoribus infra dicam.

Prologo: Χρονικὸν σύνταγμα ἐκ Δαφῶρων χρονολογῶν, καὶ ἐξηγητῶν
 καὶ συντεθεινὸν ἀπὸ Γεωργίου μοναχῆ καὶ Συγκελῆ. Sed in illo
 ut in altero cujus meminit Reineſius Epistolis ad Nesteros
 & in qvo res ab Adamo ad Imperium usque Michaelis cum
 Theodora matre, cujus initium cum A. C. 841. coincidit, enarran-
 tur. Accubrationes Georgii Hamartoli & Logothetæ ac Theophanis
 Syncellianis videntur confudi. Idem Labbeus in Protreptico
 scriptoribus Byzantinis promisit Chronologiam Syncelli vulgan-
 tem MS. Bibl. Regiæ Paris. collato cum Vaticano quem descripse-
 rit Holstenius & cum Mazarinlanis, addita latina versione Jo. Baptista
 Altini, sive Altini, quem Nic. Rigaltii levirum, Syncelli moli-
 tasse editionem, ad eundem Rigaltium Romæ A. 1630. scripsit
 Philippus Maria Saresius, in Epistola quæ legitur T. 4. Operum
 Rigaltii pag. 663. At neque illa versio neque editio Altiniana vi-
 detur, sed Goarus Syncellum cum versione sua & notis publicavit
 A. 1652. fol. usus Codice MS. Regiæ Bibl. scripto A. C. 1021. quem
 paravit Jo. Abramus A. C. 1507.

Syncelli Chronicon ab A. C. 285. (Diocletiani 1.) ad 813.
 (Armeni 1.) continuavit THEOPHANES laurus, * cu-
 jus, confessoris imaginum, vitam sive elogium à Theodoro ut
 videtur Studita scriptum, ediderunt Latine ad 12. Martii Lipoman-
 nus, Surius, Henschenius: Græce & latine *Franciscus Combesſius* edi-
 tioni Theophanis Lupareæ præmisit, quæ cum versione & notis po-
 lurnis Jacobi Goari atque ejusdem *Combesſii* animadversionibus prodiit
 Paris. 1655. fol. Eam V. C. Jo. Andreas Bosius conferens cum MS. Co-
 dice Augustanæ Bibl. deprehendit hujus ope multo emendatiorem,
 sicuti & plenior, expletis quibus passim fœdatus est lacunis ali-
 quot, dare se posse, idque se facturum promisit Exercitatione in pe-
 nicham Josephi de Christo pag. 24. additurus Syncellum & utrius-
 que

* Anastasius Bibliothecarius Theophanem laudat his verbis: Porro de altero quid
 dicam? cum & ejus conscripta vita, qualiter videlicet amplius patrimonii
 vendidit crucem suam tulerit, qualiterve secus Christum Abbat in Monasterio
 Agri functus officio, virtutibus fuisset, miracula cornuſcaverit & Confessor obie-
 rit, satim apersequere per Byzantium, & circum quasque regiones hic qui prope
 & hic qui longe sunt clamer. Sed & studia ejus ad nos usque perlata quis vel quan-
 tus vir iste fuerit, solertibus manifestant. Nota porro hunc Theophanem Ab-
 batem & Confessorem diversum longe esse à Theophane Byzantio qui de rebus Ju-
 stini II. Imperatoris A. C. 578. defuncti scripsit libros X. lectos Photio Cod. 64.

que continuatorem Genesium usque huc ineditum. Publicandarum Bossii in Theophanem observationum, quæ in publica Jenensis Academia Bibliotheca MSS. asservantur, spem fecit Georgius Scubartus præfat. ad postumam ejus introductionem ad Notitiam Rerump. à se editam, specimenque illarum videre licet in Wilh. Ernesti Tenzelii & *μακαρι* Exercitationibus selectis pag. 315. Joannis Buchardi versionem latinam memorat Lucas Holstenius Epistola ad Lambecium T. 6. de Bibl. Vindobonensi pag. 260. *Apud Puteanos fratres magnum opus Chronologicum reperies, in quo tuam exerceas industriam, Theophanem scilicet Agri (Monasterii in regione Sigriana) Abbatem cum Jo. Buchardi hominis accurate docti versione * edendum, quem nuper ex Barberina Bibliotheca ad ipsos misi. Adjunxi etiam Anastasium Bibliothecarium, antiquum ejus interpretem (qui præf. ad Hist. suam Ecclesiasticam plura ex Syncello & Theophane repetiisse se innuit, uti ex eodem Landulphus Sagax non pauca transtulit in postremam Historiæ miscellæ partem) ex Casinensi Codice Longobardico depromptum. Præfigendum erit Theophani Chronicon Georgii Syncelli à Julio Cesare usque ad Maximianum, cujus iidem exemplaria duo ad Vaticanos & Palatinos Codices accurate collata ibi offendet. Alia etiam Regia Bibliotheca suppeditabit.* De hoc Theophane conferendus inprimis Martinus Hanckius lib. 1. de rerum Byzantarum scriptoribus cap. XI. Antequam vero de hoc Chronico dicere desinam, apponere juvat Godfridi Henschenii judicium ex ejusdem exegeti præliminari præmissa Tomo tertio Actorum Sanctorum mensis Martii edito A. 1684. in qua tabulas Chronicas Theophanis, saltim quoad annos seriemque Episcoporum in quinque sedibus Patriarchalibus nulla fide dignas esse observat. *Chronographia Theophanis, inquit, qualem nunc habemus ex collatione quinque Codicum MSS. Regii scilicet, Peireziani, Barberini, Vaticani & Palatini, duabus constat partibus, quarum quæ potior est, & vere aurea, omnique acceptione dignissima, historiam exhibet per annos digestam: altera vix plumbea dici meretur, consistitque in tabulis Chronologicis (Canoniam vocat Goar) quibus per loculos divisim primum annus Mundi, tum Christi incarnati, dein Imperatoris Romani, proxime Re-*
gis

* Ex versione illa locum profert Allatius pag. 324. de Georgiis, sed is male *Jacobum Bullardum* vocat. Rectius Labbeus in protreptico ad scriptores Ryz. edendos, *Jo. Jacobum Buccardum*. Parisinus hic fuit, Cardinalis Barberini Romæ domesticus, cujus laudatio funebris in Nicol. Fabricium Peirescium & alia scripta quædam referuntur in Catalogo Bibl. Barberinæ pag. 194.

...farum, aut Ducu Arabum, rerum post Persas in Palaestina potentium, quinque ex ordine, quinque Episcoporum principum seu Patriarcharum, Romani, Constantinopolitani, Hierosolymitani, Alexandrini & Antiocheni ordo & anni continentur. Tabulas autem istas magnam cum diversitate non tantum praefixas annis non suis, sed etiam mendosissime conscriptas esse, & plerumque biare loculis, ac portentosis prorsus annorum, praesertim Patriarcharum supputationibus scaturire, cum ipsemet Goar agnoscat fateaturque: mirum non est, aut, qui defuncti Goaris laborem eduxit in lucem, Compositum potuisse sibi persuadere, ab auctore Theophane esse: qui variorum autorum sententias & numeros secutos sit varios, opusque proprium urgente perfectionis necessitate non recensuerit, proindeque exigere à lectore suo possit, ut, qui dormitantem Homerum patitur, Theophanem quoque lapsum erigat, corrigatque: cum nimirum succedentes & ad invicem coherentes numeros in se invicem transponit annos, seu etiam conjunctos annos in dissita canonica desultorie transfert: aut eidem viro nunc pauciores, mox plures diversis canonibus assignat annos: vel cum ejusdem viri pauciores anni, plura occurrant canonica: aut cum summa quapiam aetatis aequales loculos sive Canonica quibusdam omitti non accepit: vel denique cum numero ejusdem anni repetito, confusio infertur non mediocri. In eadem exegefi praëliminari pag. X. seqq. mendas quasdam, librorum socordia Theophani adpersas & ab aliis non observatas Henschenius eluit.

De Theophanis continuatoribus, Leone Grammatico aliisque dicam proximo capite, inter scriptores Byzantinos, nunc age cætera Chronica celebriora quæ Græce lucem viderunt paucis persequamur.

XXXIX. NICEPHORI Patriarchæ CPolitani A.C. 828. defuncti Chronologiam compendiariā ab orbe condito ad suam usque ætatem, latine jam circa A.C. 872. vertit *Anastasius Bibliothecarius*, cujus Historia Ecclesiastica ex Syncello, Theophane & Nicephoro collecta & Joanni urbis Romæ Diacono inscripta prodiit è Codice Vaticano latine cum notis *Car. Annibalis Fabrotti* inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1649. fol. Ex ejusdem Anastasii versione Chronologia Nicephori legitur in Bibliothecis Patrum, Paris. 1589. 1644. & 1654. Tomo septimo: Colon. 1618. Tomo nono, & Lugd. 1677. Tomo XIV. pag. 72. cum commentario *Antonii Comiti*, primum edito Paris. 1573. 4. quem LXX. Interpre-

U

terpre-

Libri sti Pars Altera.

terpretibus * nimium tribuere, in expurgatorio Indice notat Jo. Maria Brasichellanus. *Latine* itidem, interprete *Joach. Camerario*, una cum ejus commentariis & diff. de Concilio Nicæno Basil. 1562. fol. & Lips. 1573. 4. atque sine commentariis Basil. 1569. 8. ante Historiam quam vulgo vocant Miscellam.

Græce in thesauro temporum *Josephi Scaligeri*. Lugd. Bat. 1606. & 1658. fol.

Græce & Latine, cum *Jac. Goari* notis, ad calcem Georgii Syncelli Paris. 1652. fol. inter scriptores Hist. Byz. Imperatorum & Patriarcharum quorundam postremorum nomina à scriptore juniore adjecta esse, tum in Nicephori Græcis tum in Latinis Anastasii codicibus docet Seldenus II. 4. de synedriis pag. 106. sq. & Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 245. Valentiniani quoque genealogiam in Codicibus quibusdam desiderari notat Jo. Pearsonius in Vindiciis Epistolarum S. Ignatii. Vicissim in aliis MSS. diversæ continuationes reperiuntur jam ad Constantinum Ducem qui A. C. 1067. obiit, jam ulterius etiam, usque ad A. C. 1180.

GEORGII Monachi & Archimandritæ, cognomento quod ipse sibi ex modestia sumsit *Peccatoris* sive *Hamartoli* circa A. C. 842. clari, quem cum Syncello multi male confundunt, Chronicon ab O. C. ad Michaellem Theophili Imp. filium, nondum integrum lucem vidit, etsi partes quasdam illius & fragmenta habemus à Petavio, Lambecio, Gretlero, Allatio, Radero aliisque sparsim edita. Ex hoc Chronico etiam Chronologica excerpta petita sunt quibus Malalas ab initio suppletur; Confer Humfredi Hody diff. Malalæ præmissam §. XLI. & Allatium de Georgiis pag. 329. seq. qui Cedrenum, Theophanem, Glycam aliosque posteriores Chronologos ex eo profecisse, atque in Excerptis ineditis Constantini Porphyrogeneti *ἡ ἐκείνου ἱστορία* nonnulla ex hac Historia Georgii Monachi de legationibus ad Principes Ethnicos legi, p. 334. notat. Idem Allatius libro de ætate & interstitiis Ordinum apud Græcos p. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet neutriquam contemnendum esse auctorem, *ex quo recentiores Græcorum Historici sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere, quod ut videas, latinum facimus; & una cum textu Græco si per tempora licuerit tibi communicabimus.*

Illa

* Confer Rich. Simonis Bibliothecam Criticam T. 2. pag. 470.

Illā Allatii versio & editio non vidit lucem, nisi quod præmium operis cum interpretatione sua, diatribæ de Georgiis inseruit. Duos Codices MSS. Regiæ Bibl. Parisiensis laudat Cotelærius ad lib. IX. recognitionum quæ sub Clementis nomine ambulant, cap. 20. Vinbo-bonensem Lambecius II, p. 588. Mediolanensem & Scoriacensem Allatius de Georgiis pag. 334. Bavaricum Gretserus T. 2. de cruce & Matthæus Raderus in viridario sanctorum, notis ad vitam S. Ignatii. Baroccianum denique, qui exstat in Bibl. Bodlejana, Humfredus Hody loco laudato. Bavaricus Monachiensis producit usque ad Imperium Constantini Leonis filii. Vide Catalogum MSS. illius Bibl. num. 189.

HIPPOLYTI Thebani qui seculo XI. floruit, Chronicon à Christo nato ad sua tempora, similiter nondum in lucem prodiit, exceptis fragmentis, de quibus dixi hoc ipsa libro V. Bibl. Græcæ cap. 1, pag. 212. seq.

XL. GEORGII CEDRENI Monachi Chronicon ab Orbe condito ad A. C. 1057. cum Jo. Xylandri versione & notis editum est Basileæ apud Jo. Oporinum & Episcopios fratres A. 1566. fol. atq; inter scriptores Hist. Byzantinæ, cum ejusdem Xylandri sed passim à Fabrotto emendata interpretatione notisque, & notis posterioribus Jacobi Goari, quibus Xylandri etiam versio & notæ passim emendantur, & glossario ejusdem Caroli Annibalis Fabrotti, qui editionis hujus curam habuit. Paris. 1647. fol. In hac lacunæ ingentes tres aliæque ex MSS. Altempsianæ & Vaticanæ Bibl. suppleta sunt, nam & Jo. Leunclavius notis ad Annales Turcios testatus erat apud se aliquot folia Cedreni esse, quæ in Xylandri editione desiderantur. Multa etiam emendata ac suppleta è Joanne Scylitzæ Curopalata, qui Cedrenum * exscripsit, nec minus continuavit. Igitur Joannis Scylitzæ Historia ab A. 1057. ubi desinit Cedrenus, usque ad extrema Nicéphori Botaniatæ sive ad A. 1080. subjuncta est à Fabrotto Græcè & Bibl. Regia, & latine ex interpolata per eundem editorem Jo. Bapti-
U 2 itæ

* Fallitur Labbeus, qui Cedrenum Joannis Scylitzæ exscriptorem facit, confundens hunc cum Joanne Protovestiaro, cognomento Thracese, quem Cedrenus laudat inter eos ex quibus profecit, & quorum vestigiis insistere se non diffidet, Syncellum, Theophanem, (Johannem) Siculum, Psellum &c. De Cedreno plura Al-latius diatriba de Georgiis pag. 334. seq.

stæ Gabii versione. In Codice Vaticano Æthiopicorum Heliodon
annotatum est, illum scriptorem versibus Jambicis etiam ad Imp.
Theodosium scripsisse de auro conficiendo, idque Georgium Cedre-
num testari. *Γεωργίου δὲ ἀπὸ τῶν λαμβάνων τὴν ἑ χρυσὸν μίσην πρὸς τὴν
αὐτὴν Θεοδοσίον, ὡς φησὶ Γεωργίου ὁ Κεδρηνός.* Neque vero hoc licet negare,
inquit Conringius de Medicina Hermetica pag. 25. *et si in edito Cedreni
volumine (etiam Parisiensis edit.) non reperias. Notum enim, valde muti-
tum illud esse, & miris modis deformatum, quod jam Josephus Scaliger est
conquestus.* Vide tamen quæ Scaligeri judicio, qui breviarium tan-
tum majoris operis & cadaver ad nos pervenisse existimabat, opponit
Allatius de Georgiis pag. 336.

JO. ZONARÆ CPolitani, ex præfecto vigilum & primo à Se-
cretis Monasticam vitam amplexi & plurimis aliis scriptis clari, An-
nales ab Orbe condito ad A. C. 1118. quo obiit Alexius Comnenus,
ex Viennensi MS. & aliis quatuor Codicibus cum Hieron. Wolfi notis
prodire Basil. 1557. fol. Postea vir præclarissimus Carolus du Fresne
Wolfianam editionem ex 4. scriptis Codd. Regiæ Bibl. & uno Colber-
tino emendavit, latinam versionem recensuit, notasque eruditas ad-
didit Paris. 1686. fol. cumque Wolfius contra auctoris mentem An-
nales in tres partes diremisset, Cangius divisionem operis genuinam
in partes duas, librosque XVIII. restituit, & libros capitibus distin-
xit, subjuncto brevi *summario Chronologico Anonymi* ab Adamo ad Ale-
xium Comnenum, quod Dionys. Petavius cum Nicephori CPol. bre-
viario Historico Græce & Latine vulgaverat Paris. 1616. 8. *Italice* quo-
que translati Zonaræ Annales sunt à Marco Æmilio, Florentino Ve-
net. 1560. 4. & *Gallice* à Joanne Mileto Paris. 1583. Nonnullis Zo-
naræ Codicibus præfixum nomen *Georgii Scylitzæ*, forte quod Capiti-
bus opus distinxerit, summariaque præfixerit. Vide Allatium de
Georgiis pag. 338. 339.

XLI. In eodem Anno Christi 1118. desinunt etiam ab orbe
condito deducti Annales MICHAELIS GLYCÆ Siculi, quorum par-
tem à Julio Cæsare ad Constantinum M. ex codice Andreæ Schotti
sub falso *Theodori Metochita* nomine Græce cum versione & notis edidit
Jo. Meursius Lugd. Bat. 1618. 4. Integros ex Jo. Sambuci Codice vertit
vulgavitque Latine Jo. Leunclavius, & ad captam usque à Turcis CPolin
continuavit Basil. 1572. 8. Inde *Philippus Labbeus* pluribus Codd.
MSS.

MSS. usus Claromontano, Fontifebraldensi, & variis lectionibus ex Codice Bavarico, Vallicellano atque Augustano Glycam *Græce* primus edidit, versionem *Leunclavii* recensuit notasque suas, perinde ut Meursii quoque, & *Leunclavii* continuationem adjunxit. Paris. 1660. fol. Laudat hic Glycas pag. 82. *Pyronem* sive *Pyrrhonem* *ῥερον-ῥήφον*, ex eoque refert Adamum quadragesimo demum cum conditus esset die paradisum esse ingressum.

Post Glycam scripsit circa A.C. 1150. sub Manuele Comneno quem laudat pag. 53. edit. Reg. Chronicon suum ab Orbe condito ad A.C. 1081. sive Nicephori Botaniatæ imperium & Alexii Comneni initia tantummodo produxit CONSTANTINUS MANASSES. Titulus in MS. Philippi Labbei: τῆ Μανασσῆ Κυρὸς Κωνσταντῖνος ὁ Γραμματικὸς λαμπρὰ σύνοψις χρονικῆς ἀπὸ πολιτικῶν εἰχῶν ἐκ τῆς κοσμοποιίας ἀρχαίᾳ μέλει τῆς βασιλείας ὁ Βοτανιότῃς Κυρὸς Νικηφόρος, πρὸς τὴν Σεβαστοκρατορίαν Κυρὸν Εἰρήην τῶν ἐν ἀδελφῶν νόμων ὁ βασιλεὺς Μανὴλ ὁ Κομνένος. Non prosa sed versibus prosæ simillimis, quos *ρόλικος* Græci recentiores appellant, scripsit Annales suos, sive *σύνοψιν ιστορικὴν* ad Irenem Andronici Comneni uxorem, de qua Cangius in familiis Byzantinis pag. 181. Vertit hunc scriptorem ex Italico Codice vulgavitque *Latine* Jo. Leunclavius Basil. 1573. 8. *Græce* ex Codice Palatino descriptum Jo. Meursius edidit, subjuncta *Leunclavii* versione ad calcem voluminis & notis ejusdem suisque castigationibus Lugd. Bat. 1616. 4. Hinc inter Historiæ Byz. scriptores lucem vidit *Græce* & *Latine* Paris. 1655. fol. additis præter Meursii & *Leunclavii* notas variis Lect. è MS. Codice *Alasii*, & quas *Carolus Annibal Fabrotius* collegit è duobus Regiis Codicibus, ejusdemque *Fabrotii glossario*. Andreas Schottus in litteris ad Meursium datis 28. August. A. 1615. *De Manasse scito & pates me esse MS. ex libris Petri Pantini, eodem etiam latino interprete, cum ignoraret fortasse à Leunclavio esse conversum.*

XLII. De Chronicis quibusdam Græcis ineditis.

Latent longe plura ejusmodi Chronica adhuc inedita in abditis Bibliothecarum, quæ si non integra, saltem ex illis excerpta à viris judicio præditis in lucem proferri esset operæ pretium. *Joannis Siculi* Chronicon ab orbe condito usque ad imperium Michaëlis,

Theophili F. live ad A. C. 866. MS. fuit in Bibl. Palatina, quo usum se testatur in præfat. ad Saracenica sua Frid. Sylburgius, atque ille ipse omnino videtur ὁ Σικελιώτης quem secutos se Cedrenus ac Jo. Scylitzes profitentur, ut probe etiam à Labbeo observatum est.

Georgii Acropolita πρὸ τῶν δὲ κτίσεως κόσμου ἐτῶν καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων μέχρι αἰώσεως Κωνσταντινῆς πόλεως fuit in Bibl. Scoriacensi. Confer Allatium pag. 362. de Georgiis, qui ejusdem Chronologiam CPolitana Neapoli apud Carthusianos MStam commemorat.

Simeonis Magistri & Logothete Chronicon collectum ex variis Chronicis & Historiis, ab Adamo usque ad Constantinum Porphyrogenetum, ut his etiam Jambis præfixis docetur:

Ἀρχὴν μὲν Ἀδάμ ἔχεν βιβλῶν, καὶ τέλῳ
τὸ Πορφυρογέννητον εὐσεβὲς κρείσσει.

Codex MS. Regis Christianissimi quo usus est Cangius in glossario Græco notisq; ad Zonaram & aliis in scriptis desinit in Leone Armenio cum Theophane, cui in multis consonat. De Codice Messanenfi & Scoriacensi mentionem facit Labbeus in protreptico Hist. Byz. pag. 50. Hoc est quod ab aliquibus perperam tribuitur *Simeoni Metaphrasta*.

Simeonis Sethi Historia Chronica à creatione Mundi usque ad Imperium Constantini Ducæ, lingua Græca vulgari, MS. memoratur inter libros qui in Patriarchio CPolitano servantur. Vide Reinesii Epistolas ad Hofmannum pag. 409. & Allatium de Simeonibus pag. 184.

Theodosii Melitini Chronicon MS. Constantinopoli à Stephano Gerlachio Tubingam allatum celebrat Martinus Crusius, atque ex eo fragmentum de nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ ex Paphlagonia oriundæ proponit post Epitomen Æthiopice Heliodori historiæ de Theogene & Chariclea A. 1584. 8. Francofurti editam, & variis observationibus locupletatam. Hæc Labbeus in protreptico Historiæ Byz. pag. 52. qui p. 39. notat etiam Crusium in eodem libro de illis nuptiis afferre locum ex Chronico quod ipse possedit *Anonymi* scripto lingua vulgari, quod fuit illustris Viri D. Mich. Cantacuzeni, die 3. Martii A. 1578. jussu Amurathæ III. in patria sua Anchialo interfecti.

Ephraemi

Ephraemi Chronographi CPolitani circa sæculi XIV. ut videtur in *Clari* Chronicon versibus scriptum jambicis passim citat *Allatius* in libro de consensu utriusque Ecclesie pag. 699. 701. seq. 727. 776. de *Pfelliis* pag. 42. de *Georgiis* pag. 341. 354. &.

Georgii Chumni Byzantini Historiam Rhythmicam à creatione rerum usque ad regnum Davidis & Salomonis, ex *Verderii* supplemento qui id CPoli extitisse sua ætate MS. testatus est, memorat idem *Allatius* diatriba de *Georgiis* pag. 345.

Chronicon MS. è *Georgio Pisside* & nescio quo *Cyrillo* decerptum ex Bibliotheca Collegii Annæi (in Augustana urbe ni fallor) legisse se profitetur *Matthæus Raderus* præf. ad Chronicon Alex. *Georgii Pisside* Historiam in Indice Bibl. Vallicellanae invenisse se, at librum ipsum licet anxie quæsitum reperire nusquam potuisse scribit *Allatius* de *Georgiis* pag. 310.

XLIII. INDEX Scriptorum & Virorum Illustrium in Cedreni & Jo. Zonaræ Chronicis memoratorum.

Numerus nudus paginas Cedreni edit. Parisiensis, cujus Tomus 2. à p. 459. incipit: Z prefixum, Zonaram, & Z. b. Tomum ejus secundum denotat.

Abandates scriba 372.
Ad Abgarum Christi Epistola 1178.
Abjathar Judæus disputans cum *Silvestro* Papa 179.
Abrahamus Astronomus 27. (Z. 12.) Arithmeticam, Geometriam &c. *Egyptiis* tradidit 26. 30. Ejus contra Astrologos & Magos disputatio 20.
Acacius hæreticus 316.
Acacius CPol. Episcopus 352. Hænotici conditor 353.
Academici Philosophi 162.
Acrophali hæretici 351. 357.

Acmes Epistolæ ad Herodem & Antipatrum. Z. 257.
Acœmeti Monachi 349.
Acusilaus Historicus 11.
Adami Apocalypses 9. futuri præscientia 209. Ebraice locutus 12. prædictio de mundi conflagratione & diluvio Z. 18. sepulchrum 428.
Adantus Magister, Martyr, *Eusebio* celebratus 268.
Adelphius hæreticus Bogomilus 294.
Adriani Imp. responsum de Christiana-

- stianis Z. 592. edictum quo
 Judæa Judæis interdicitur id.
 Enigmatibus certatum inter Re-
 ges. Z. 85. (295.
 Enigmata de Imperatoribus Z. b.
 Æchylus Atheniensium Legisla-
 tor 82.
 Æsculapius 53, 83.
 Æsopus fabularum auctor 156.
 Africanus Historicus 3. 9. 251.
 Z. 623.
 Agaperus Episcopus Rom. Conci-
 lium CPol. convocat 371.
 Agatho Pauli in patriarchatum.
 CPol. successor Monotheletas
 damnat 421.
 Alexander Diospolis Thraciæ
 Episc. 368.
 Alexander Hierosol. Episcopus,
 Martyr 258. Z. 626.
 Alexander Episcopus sub Constan-
 tantino, Philosofo imponens
 silentium 284.
 Alexandri Patriarchæ CPol. pre-
 ces contra Arium Z. b. 23.
 Alexii Imp. cum Manichæis Pau-
 licianis disputatio Z. b. 305.
 Alexius Patriarcha CPol. Eusta-
 thii successor 719. 758.
 Ἀλλήλεγγυον, lex Basilii Imp. qva
 opulenti jubebantur solvere
 perditorum pauperum pensio-
 nes 706. 723. 479.
 Amanus, Alexandria secundus
 Episcopus Z. 572.
 Ambrosius Origeni familiaris
 252. 253. Z. 620.
 Ambrosius Mediolanensis Episc.
 successor Eudoxii 311. d. liber-
 tas ejus in Theodosium 318.
 319. 326. Z. b. 22. cum Theo-
 dosio contra Judæos disputa-
 tio. id. 36.
 Amphion & Zetus Musici 24.
 Anacharsis Scythæ 204.
 Anachoretæ 349.
 Anagnostæ 298.
 Ananias Avgari Regis Edess. cur-
 sor. 175.
 Ananilus primus alienigena Ju-
 dæorum Pontifex 180. 183.
 Anastasia Martyr 347. c. 350.
 Anastasius Silentiarius 354.
 Anastasii Episcopi Antiocheni de
 Apollonio Tyaneo 246.
 Anaxagoras 94. 158.
 Anaximander 138. 158.
 Anaximenes Alexandri M. præ-
 ceptor 158.
 Andreæ Apostoli reliquiæ Z. b.
 24.
 Andreas Scythæ scholis præfectus
 575.
 Andubarius qvi Indos Astrono-
 miam docuit 14.
 Anthemii locus 523. forte no-
 men habet ab Anthemio Me-
 chanico.
 Anthimus & Timocles, tropario-
 rum poetæ 349.
 Anthimus Episcopus CPol. 371.
 Anthimus Martyr 265.
 Antiochus Arianus 309.
 Antiochus Persæ, pædagogus
 Theo-

- Theophilo Arcadii Imp. Filio** 334.
Anipas Martyr 323.
M. Antonii funebris in Cæsarem.
 Oratio Z. 494.
Antonii monachi Alexandrini ad
Didymum de oculorum jactu-
ra consolatio 298.
Antonini Pii decretum pro Chri-
stianis Z. 594.
Antonius Musa, Medicus Z. 534.
Anysius ἐν τῷ ᾧ ἐστὶ μνηστὴρ 168.
Apelles tragædus 554.
Aphthartodocetæ hæretici 70.
Apollinaris, discipulus Macedo-
donii 379. 317. 261. libros
 sacros omni genere carminis
 expressit in usum juventutis
 Christianæ 305. Psalterii Me-
 taphrasis Z. b. 35.
Apollonius Tyaneus 41. 151. 197.
 245. 246. Z. 582.
Apollonius Martyr & Philoso-
phus Z. 602.
Apostolorum scripta cur tam
pauca 255.
Appiani Historia Z. 576.
Apio Alexandrinus, accusator
Judæorum Z. 277.
M. Aquilius proditor Oraculo-
rum Sibyllinorum Z. 331.
Ἀρχαδικοὶ ab Arcadio Imp. institu-
 tum Collegium 327.
Archelaus Philosophus 159.
Archimedes Z. 424. 425. & b. 56.
- Aristæus de LXX. Interpretibus**
 Z. 200.
Aristander vates Z. 183. 193.
Arius hæreticus 283. & c. Z. b.
 50.
Aristoteles Philos. 145. 160. 161.
 (Z. 197. 185.) ejus de Palæ-
 stina locus 427.
Arfacius S. Chrysostomi successor
 334.
Arsenius Monachus 327. 328.
Arcadii & Honorii præceptor
 Z. b. 36. 38.
Artemidorus Cnidius Z. 491.
Artemius Martyr 296.
Artemo hæreticus 259.
Asclepiades Antiochenus Episc.
 Z. 612.
Asclepiodorus Z. 641.
Ascletarionis prædictio. Z. 58.
Asius præstigiator, 130.
Astholius Episcopus 315.
Athanasius 201. 299. (Z. b. 9.)
 & c. Ejus locus de vita Mona-
 stica 201.
Athenais, dicta Eudocia Z. b. 41.
Athenienses prius XVI. literis
 usi, à Xerxis temporibus ha-
 buerunt literas XXIV. 145.
Athenodorus Gregorii Thyma-
turgi frater 623.
Alius Athenodorus Alex. Philos.
 172. Z. 544.
Athingani hæretici Manichæi Z.
 b. 124.
Atlas Astronomus 29. 82.

X

Atti-

Libri sũ Pars Altera.

- Atticus Episcopus CPol. 335. Z. b. 40.
 Avnan Judæus cum Silvestro Papa disputans 275.
 Babylas Episc. Martyr 257. 258. 264. 306. Z. 623. 626.
 Babyloniorum lingua Syriaca Z. 165.
 Bardefanes 550.
 Barnabæ Apost. reliquiæ in Cypro repertæ 353.
 Basilides Alexandrinus hæreticus 249.
 Basilii M. Canon de arcendo per triennium à sacris qui hostem interfecisset 658. legatio ad Valentem Z. b. 31.
 Basilii Bogomilorum hæresiarcha Z. 300.
 Berosus Historicus 10. 11. Z. 12.
 Beryllus Neronis pædagogus Z. 289.
 Biblicorum librorum numerus 4. in Græcam linguam translatio 164.
 Biblia aureis literis scripta in membranis Z. 200.
 ὅτι ταῖς βίβλοις τῶν ἀγίων πατέρων 564.
 Bibliotheca Alexandrina. 164. ducenties mille librorum Z. 200. ejus conflagratio 488. CPolitana Z. b. 52.
 Bogomili hæretici 294. 312. Z. b. 301.
 Brachmanes 152. 153. 154. 204.
 Bupalus Chius, statuarius 322.
 Byzantes statuarius 322.
 Cadmus 21. 25. 83. Bæotos literas docuit 23.
 Cæsarius Gregorii M. (Naz.) frater, diversarum gentium mores & leges in compendio enarrans (quod facit quæst. 47.) 153. seq.
 Cainano reperta Gigantum Scriptura 15.
 Calchas vates 124.
 Callinici Martyris ædes 361.
 Callinicus architectus Syrus, ignis Græci repertor 437. Z. b. 90.
 Callistraticus Monachus Philippico vaticinatus Imperium 448.
 Callistus Episcopus Rom. Z. 618.
 Callistus Claudii libertus & libellorum supplicum Magister Z. 564.
 Carbeas Manichæorum dux. 541.
 Charbeas 546.
 Carpocrates hæreticus 249. Z. 592.
 Carterius Monachus 329.
 Cassii Clementis libera oratio & Apologia Z. 606.
 Cathari hæretici Z. 627.
 Cecropius Episcopus 302.
 Celadion Episcopus Alex. Z. 594.
 Cerdo hæreticus 250. Z. 594. alius Episcopus Alex. Z. 584.
 Cerinthus hæreticus 249.
 Chaldæi Astrologi 26. Z. 22. 195.
 Chaldaicarum rerum scriptores 11.
 Cheru-

- Cherubicus hymnus 390.
 Chilonis *μυθὸν ἀγῶν* 153.
 Chironis centauri iustitia 204.
 Christi ad Abgarum Epistola Byzantium Edessā translata 176.
 177. 178. Z. b. 232. imago Edessena 176. 177. 178. Z. b. 192. 201. (474.
 Chrysaorii in Evnuchos dictum.
 Chryses Apollinis sacerdos 126.
 Chrysochir Manichæorum Dux 571.
 Chrysostomus 6. 327. 332. 336. &c. citatur 52. 54. 227. 331. Z. 27. &c. Ejus orationes inscriptæ *ἀνδραγαθίας* 325. Libanii de ejus eloquentia testimonium 327. Origenista habitus Z. b. 41. commentariorum ejus in sacras literas, conflagratio Z. b. 117.
 Chymicus *ἀνὴρ πρὸς χαίματος* 359.
 Ciceronis de Augusto somnium 171. Z. 495. Ejus & Q. Caleni consilium de Antoniano bello Z. 496.
 Q. Cicero. Z. 502.
 Claudii Imp. edictum pro Judæis Z. 166. Samaritanos condemnat Z. 287. (582.
 Clemens Romanus 207. 245. Z. Clemens Stromateus 249. 251. Z. 601.
 Cleobulus Lindi Tyrannus, unus è VII. Sapientibus 322.
 Cleopas Episc. Hierosol. Z. 588.
 Colossi Rhodii inscriptio 431.
 Cœdia 336.
 Constans Monthelita Z. b. 87.
 Constantii Epistola ad Julianum. Z. b. 21. eruditio 33.
 Constantini M. statuae subjecti versus 322. edictum pro Christianis Z. b. 2.
 Constantinus Porphyrogenetus litterarum & disciplinarum sapientiæ instaurator 635.
 Cornelius Episc. Romanus Z. 626.
 Cornificius Z. 517.
 Cosmas Patriarcha Alexandriæ 460 Z. 629. CPol. Z. b. 290.
 Crates Thebanus Philos. 158.
 Cusech Judæus cum Silvestro Papa disputans de veritate Relig. 276.
 Cyprianus 257. 258.
 Cyriacus anachoreta, CVII. anno ætatis mortuus 349. 399.
 Cyrilli Alexandrini contra Julianum 307. ad Theodosium litteræ 339. 379. ad Nestorium 338. duodecim capita 328. Z. b. 42. (633.
 Cyrillus Antiochenus Episc. Z. Cyrillus Ephesi Episc. 339.
 Cyrillus Gortynes in Creta Episc. 510. & Martyr. Z. b. 139.
 Cyrillus Phœnices Diaconus 304.
 Cyrus Alexandriæ Episc. 420. Monothelita 438.
 Cyrus Patriarcha CPol. 446.
 Cyrus Phasidis Episc. 420.
 Cyrus Episcopus Smyrnæ 341.
 Dadoa hæreticus Bogomilus 294.
 X 2 Jo.

- Jo. Damascenus Z. b. 110. ejus
 parallela Z. 268.
 Damianus Hebræorum Rex 374.
 Danielis visionum liber Z. 138.
 ejus oracula lecta Alexandro
 Magno, ibid.
 Danielis monachi de Basilio Imp.
 vaticinium 562.
 Daniel Stylita 341.
 Darii Epistola ad Syriæ Satrapas
 Z. 175.
 David Bulgariæ ArchiEpisc. 712.
 Demetrianus Antiochenus Episc.
 Z. 631. Demetrius Martyr.
 Z. b. 239.
 Demetrius Cyzicenus Historicus 2.
 Demetrius Phalereus 165. Ale-
 xandrinæ Bibl. curator Z. 200.
 Democritus Philos. 121. alius
 Ætolorum dux Z. 452.
 Demophilus Arianus 312. 315.
 Demosthenes ἀγροκόμης (co-
 quus Valentis Imp.) 313. alius
 Demosthenes Cæsarensis 630.
 Deucalion Atticum diluvium de-
 scripsit 82.
 Deuterii Episcopi Arianorum per-
 versa baptismi formula 359.
 Dexiophanes Mechanicus 173.
 Erasistratus Medicus, cognomine
 Ἀλφειός 166.
 Desposyni, Christi cognati 245.
 Dictys Cretensis, de bello Troja-
 no 127.
 Didymus Alex. cæcus 298.
 Dio Romanus Historicus 168. Z.
 595. &c.
 Diogenes Cynicus 204.
 S. Diomedis de Basilio Imp. vati-
 cinium 560. ædes Z. b. 164.
 Dionysii Apostolici (Areopagitæ)
 de Monastica vitæ laudibus lo-
 cus 202.
 Dionysius Episcopus Alex. 258.
 Z. 626. 631. ejus Epistola pro
 lapsis recipiendis Z. 627.
 Dionysius Corinthi Episc. 250.
 Dionysius Episc. Rom. Z. 635.
 Dioscorus hæreticus Eutychianus
 343. 345. Z. b. 44.
 Dipœnus statuarius 322.
 Dios Historicus Z. 85. alius Hie-
 rosol. Episcopus Z. 612.
 Doëg Judæus qui cum Sylvestro
 Papa disputavit de veritate Re-
 lig. 276.
 Domitiani edictum de persecu-
 tione in Christianos inhiben-
 da 245.
 Domitius Afer, optimus sub Caji
 imperio caussarum patronus Z.
 566.
 Domnus Antiochenus Episc. Z.
 635. 639.
 Draco Atheniensium Legislator 82.
 Draconis intestinum, cui Homeri
 Ilias & Odysea aureis inscripta
 literis 351. Z. b. 52.
 Elcesæus hæreticus 258.
 Eleazarus Vespasiani tempore è
 Salomonis libris Magiam exer-
 cens 70 Z. 84.
 Empedocles Philos. 157. 259.
 Endymion Astronomus 71.
 Eno-

- Enochi liber Apocryphus 11. literarum inventor doctorq; 9.
 Enthusiastæ hæretici 294. 312.
 Ephectici Philosophi sive Sceptici quorum princeps Pyrrho 161.
 Ephorus Historicus 11.
 S. Ephræmus 305.
 Epicharmus Syracusanus literarum Ξψ inventor 125.
 Epicurus 161.
 Epimetheus 81. Musicæ inventor 82.
 Epiphanius Cypri 253. 332. 333. alius CPolis Episc. 371.
 Erasistratus Medicus 166.
 Eros Antiochenus Episc. Z. 588. 599.
 Elias Rhodi Episc. 368.
 Essai 243. 265. Stoicis congruentes 217.
 Evagrius Philosophus Alexandrinus, ad Christum conversus à Synesio 383. velut mortui Epistola ad Synesium 384. alius Evagrius Origenista Z. b. 68.
 Evangeliorum aurea volumina jussu Constantini M. confecta 295.
 Evangeliorum Codex in igne incolumis servatus 590.
 Evchitæ hæretici 294. 302.
 Eudocia 343. seq. ejus Homocentones Z. b. 45.
 Eugenia Martyrium passa Z. 625.
 Eugenius Episcopus Byz. 257.
 Eugenius presbyter & Martyr 306.
 Eumenes Alexandrinus Episc. Z. 594.
 Eunomius hæreticus 291.
 Evodius Antiochenus Episc. Z. 584.
 Euphemia martyr. Z. b. 46. 113.
 Euphrasius Antiochiæ Episc. 265.
 Euphræmius Euphrasii successor 366.
 Euphronius hæreticus Arianus 316.
 Eupolemus Historicus 49.
 Euripides 25. 139. 302. Z. 508.
 Eusebius Cæsarensis ἐκ τῆς ἑσπερίας καὶ κατὰ 193. Ejus ad Marinum 201. de Martyribus 268. Hist. Eccles. 201. 247. Z. 545. &c. in illa Arianis favere videtur Z. b. 9. Alius Eusebius Cæsareæ Cappadociæ, cui successit Basilus M. 311.
 Eusebius Dorylai Episc. 338. alius Nicomediensis 298. 336. alius Samosatensis Episc. 309.
 Eustathius Antiochenus Episc. 294.
 Eustathius CPolitanus Episc. 714. 715. 717. 719.
 Eustrathius Patriarcha CPol. Z. b. 297.
 Eutyches hæreticus 261. 381. Z. b. 44. alius Patriarcha CPol. 391.
 Eutychius Patriarcha CPol. 388. 394.
 Euthymius Syncellus Z. b. 179. Patriarcha CPol. 357. 602. 607. X 3 Z. b.

- Z. b. 182. alius Euthymius 350.
 Sardus Martyr Z. b. 136. 139.
 Euzoius Arianus 303. 309. 316.
 366.
 Flavianus Episc. Antioch. 294.
 303. Z. 626. alius CPol. 342.
 381. alius Rom. Z. 485. alius
 Martyr 236 Z. 626.
 Gainas Alexandria Episc. 374.
 Galenus Medicus 250.
 Genesis parva. 2. 4. 26. 29. 48. 49.
 Gennadius 348.
 Geometrarum sententia de lon-
 gitudine & latitudine terræ ha-
 bitabilis 10.
 Georgius Pissides 410.
 Georgius Monachus Syncellus
 Chronographus 1.
 Georgius Cappadox, Alexandria
 Episc. Arianus 299. 304.
 Georgius CPol. Episc. 436. 438.
 Georgius Martyr 675. ei sacrum
 Monasterium in Manganis
 790.
 Gerasinus Thaumaturgus 349.
 Germanus Patriarcha CPol. 455.
 seq.
 Godolias Judæus qui cum Silve-
 stro Papa de religione disputa-
 vit. 274.
 Gregorius Magnus 284. Z. b. 105.
 121. Dialogus 456.
 Gregorius Naz. Theologus 312.
 315. 316. 317. Z. b. 37. ejus
 poemata Z. b. 25. συντακτικῆς
 λόγῳ Z. b. 36. Macedonii
 hæresi se opponit Z. b. 36.
 Gregorius Nyssenus 312.
 Gregorius Thaumaturgus 259.
 Z. 623.
 Gymnolophistæ Z. 194.
 Hecateus Historicus 11.
 Hegesippus Z. 582. ejus Ἀποστο-
 λικὴ κηρύγματ' ὡς ἐδόθη ἐν
 πρῶτῳ λόγῳ. Z. 592.
 Hellanicus Historicus 11.
 Heraclitus Philos. 139. 157.
 Heracleensis Episcopus Patriar-
 cham CPol. designare solitus.
 Z. b. 195. Multa hujus rei
 exempla etiam recentioribus
 temporibus occurrunt in Hi-
 storia Ecclesiastica Manuelis
 Malaxi, quam edidit Crusius li-
 bro 2. Turco Græciæ.
 Heraclius Imp. Monothelita 429.
 Z. 85.
 Hercules Tyrius Philosophus 18-
 21.
 Herennii Graniani ProCOS. Asia
 Epistola ad Hadrianum, pro
 Christianis 592.
 Hermes Trismegistus 20.
 Hermogenes Rhetor Z. 533.
 Hermon Episcopus Hierosol. Z.
 639.
 Herodianus Mauricio Imp. even-
 tura prædicens 401.
 Herodotus Hist. 18. 139.
 Hestizus Historicus 11.
 Hesiodus 11. 91. 97.
 Hieronymus Aegyptius, Hist. 11.
 Z. 19.
 Himerius protosecretarius & Lo-
 gothe-

- gotheta sub Leone Imp. 600.
608.
Hippocrates 121. 144.
Hippolyti Hostiensis Romæ Episc.
Z. 620. de Johannis Evange-
gelistæ obitu locus 247.
Hirami ænigmata Salomoni pro-
posita. Z. 85.
Homerus Poëta 91. 97. 204. Vi-
de & supra, Draco. Homero-
centones Pelagii & Eudociæ.
Z. b. 45. Homeristatua 369.
Homerus Architectus. Z. b. 52.
Honorius Episc. Rom. Monotheli-
ta 438.
Hyginus Romanus Episc. Z. 594.
Jacobitz 468. eorum Catholi-
cus Z. 85.
Jacobus frater Domini, Episco-
pus Hierosol. Z. 584.
Jamblichus 313.
Jamblichi, præceptoris Procli di-
vinatio per Gallum Z. b. 32.
Jannes & Jambres Magi 46. 47.
Jannes Patriarcha CPol. 535. seq.
Græcorum Jatrofophistæ ex Salo-
monis scriptis proficientes 94.
Ibas Edessæ Episc. 339. Ibas Epi-
stola 382.
Ikonomachi Z. b. 126. &c.
Ignatius Martyr 249. Z. 584.
588.
Ignatius Patriarcha CPol. 551. 569.
Z. 488. b. 162. 168.
Illus Magister à Zenone Imp. in-
terfectus 354.
Innocentius Episcopus Rom. 332.
Joannes Ægyptius Monachus 324.
S. Joannis Calybitæ cædes Z. b. 50.
Joannes Episc. Antioch. 339.
Joannes Hierosol. Archiepisco-
pus, vivus à Saracenis exustus
661.
Joannes Chrysostomus. Vide su-
pra, Chrysostomus.
Joannes Patriarcha CPol. sub Ju-
stino & Tiberio 391.
Joannes Damascenus 456. ejus
parallela Z. 268.
Joannes Diaconus Rom. 438.
Joannes jejunator 364. ὁ δὲ
ῥολαστικὸν Patriarcha CPol. post
Eutychium 388. alius Patri-
archa CPol. pædagogus Theo-
phili Imp. 527.
Joannes Monachus, Historicus 2.
Joannes Orphanotrophus, Patri-
archatum CPol. post Alexiam
frustra ambiens Z. b. 238.
Joannes Protovestiarius cogno-
mento Thracis⁹, Historicus 2.
Joannes Sidenfis Metropolitana Z.
b. 287.
R. Jonas Judæus cum Silvestro Pa-
pa de veritate Relig. disputans
273.
Flav. Josephus 79. 191. 200. 217.
231. 224. 426. Z. b. 19. 26. 576.
ejus locus de Christo 196. Z.
268. ἐν τῷ περὶ Ἑλλήνων ἀντιλό-
γῳ ὅς ἐστι Πλάτων ὁ ἀληθινὸς παῖς
πρὸς τῆς ἑκαστοῦ αἰτίας. ibid.
confer Damasceni parallela.
T. 2. Opp. pag. 789.
Josephus Thessalonitensis Archi-
Ep. Z. b. 126. Ilaa-

- Isaacus, Monachus Valentis fatum prælagiens 313. 314.
 Isidus sacerdotes Z. 268. 269.
 Isidorus. Pelusiota 45. 331. 332.
 Cum Judæis colloquium Sylvestri Episcopi Romæ, præsentis Constantino 273. Z. b. 5. Ad Judæos parænesis Cedreni 218. 225. 233.
 Julianus Imp. Græcis disciplinis Christianos prohibens 305. Z. b. 25. ejus *Εὐαγγελίων ἀνατροπή* à Cyrillo & alijs confutata 307.
 Cæsares Z. b. 10. Misopogon Z. b. 26. dictum in Calumniatoribus Z. b. 25. Epitaphium 308. Z. b. 27.
 Julianus Antiochenus Episc. 349. alius Halicarnassii. 262. 263. alius Episc. Alexandrinus Z. 601.
 Julii Cæsaris lex de testamentis ab Antonino Pio abolita Z. 594.
 Julius Gallicus caussidicus, jussu Caji Imp. in Tiberim conjectus Z. 566.
 Justiniani Epistolæ 376. 378. leges 368. Novellæ. ibid. horologium 371. &c.
 Justina Martyr 258.
 Justinus Martyr 250. Z. 592. 598. Apologia & contra Marcionem Z. 594. locus de Simone Mago Z. 568.
 Jacobus Justus, frater Domini 205.
 Justus Episcopus Alex. Z. 592. alius Episc. Hierosol. Z. 588.
 Juvenalis Episcopus Hierosol. 339. 345.
 Labeo 168.
 Lampetiani hæretici, qui etiam Bogomili 294.
 Lampus, ignis artificiosi navibus exurendis parandi peritus 437.
 Proclus Larginus in Germania, prælagiens necem Domitiani Z. 581.
 Lazarus Monachus, pictor Z. b. 471.
 Leges XII. tabularum 145.
 Leo à Caria, Historicus 2.
 Leo I. Papa 345. Z. b. 50. 51. Leo III. Carolum M. creat Imperatorem Z. b. 120.
 Leo Philosophus sub Theophilo Imp. 548. seq. Z. b. 160. 178. 181. Episcopatu Thessalonicensi dejectus, CPoli juvenes docuit 550. ubi plura de ejus eruditione.
 Leo Iconomachus Imperator Z. b. 106.
 Leonides Martyr, pater Origenis 251. Z. 610.
 Leontius Philosophus, Eudociæ Pater 336. Z. b. 41.
 Libanius Sophista 304. 313. 327.
 Liberius Episcopus Rom. 309.
 Libri tanquam ignaviæ instrumenta à Scythijs relinquantur hosti Z. 636.
 Linus Orphei discipulus 29.
 Linus Episcopus Romanus Z. 570.

Lucas

- Lucas Evangelistæ** Z. 545. Ejus Martyrium & sepulchrum 212. reliquiarum CPolin perlata. ibid. 296. 375. Z. b. 24.
Lucianus Martyr 295.
Lucinus Leonis Papæ vicarius 345.
Lucius Arianus 309. 315.
Lucius Episcopus Rom. Z. 629.
Lycurgus Legislator 53. 107.
Lyſippus ſtatuarius 322.
Macarius Martyr 306.
Macarius Antiochenus Episc. Monothelita 438.
Macedonius hæreticus 302. 303. 316. 379. Z. b. 23. 36. 53. Episcopus CPol. 361. approbator Henotici Zenon 358.
Macedonius Monachus 320.
Magi 30. 41. 118. 246. Perſarum 23. 184. Z. 118. Ægyptii 47.
S. Mamas, Z. b. 162. Mamantis Martyris templum 298.
Mammæa ab Origene in Chriſtiana religione inſtituta 257.
Mamumus Iſmaëlitarum Princeps, Geometriæ & aliis diſciplinis deditus 548.
Mancini Eſſæi de Herode præſagium Z. 243.
Manes (Scythianus) hæreticus, 259. 260. Z. 639.
Manichæi Pauliciani 364. 432. 433. 434. 435. 541. 571. Z. b. 157. &c. cum Alexio diſp. Z. b. 305.
Manichæorum Metropolis Carmeia 573.
Manetho Historicus 10. 11. Alius magus Apollonii Tyanci tempore 246.
Manius Hetrufcus aruſpex Z. 366.
Maomedis errores 423. 424. Z. 86. ſeq. preces 425. tres paradifi 429.
Marcellinus Episcopus Rom. 639.
Marcio hæreticus 250.
Marcus Episcopus Alex. Z. 572. Ejus Evangelium Petro hortante ſcriptum 198. Z. 568. Martyrium 212. alius Marcus junior, Episcopus Alex. Z. 594.
Marci Monachi vaticinium Leoni Philoſopho decem annorum vitam præſagiens 599. Z. b. 179. idem qui tetraodum magni Sabbati ſupplevit Z. b. 178.
Mariani Comitis ſapientis & μυσικά πνεύματα vaticinium de imperii ſucceſſione Zenoni Imp. editum 354.
Maris Chalcedonis Episcopus 306.
Marsyas 84. alius Agrippæ liber- tus hoc nomine.
Martinus Episcopus Rom. 421. 431. 435. Z. b. 87.
Maſſaliani hæretici 294. 312.
Maſtiphatis Dæmoniorum principis cum DEo colloquium 29.
Matthæi Evangelium manu Barnabæ ſcriptum, repertum cum illius Apoſtoli reliquiis 353.

Y

à Ze-

- à Zenone in palatio repositum
 ibid.
 Mauricii Imp. conjugis Epita-
 phium Z. b. 79.
 Maximus confessor 255. 435.
 Maximus Philosophus 304.
 Megasthenes (Metasthenes) Z. 51.
 Meletius Episc. Alex. 309.
 Memnon Ephesi Episc. 339.
 Menander Magus & hæreticus
 249.
 Menander Comicus 193.
 Menander Historicus Z. 85.
 Menas Patriarcha CPol. 371.
 Menedemus Philosophus 165.
 Mercurius Trismegistus 20.
 Methodius Patriarcha CPol. 498.
 521. 121. 526. 537. 538. Z. b.
 136. 150. 153. 154. 155.
 Methodius monachus Romæ ori-
 undus, pingendi artifex 540.
 Metius ob Cosmographicam
 quam habuit tabulam occisus
 à Domitiano Z. 581.
 Metrodorus Perſa Philosophus
 molarum aqvaticarum archi-
 tectus 295.
 Metrophanes Byz. Episcopus 172.
 Z. b. 8.
 Metrophanes Episc. Smyrnæ 537.
 Michaëlis Balbi judaizantis & plus
 quam Epicurei errores Z. b.
 135. 136.
 Michaël Patriarcha CPolitanus
 Z. b. 268. seq.
 Minos Cretensium Legislator 122.
 Mnaſſas Damascenus Historicus
 Z. 19.
 Mochus Historicus 11.
 Mocii ~~Moxis~~ Martýris templum
 587. Z. b. 506.
 Petrus Mongus Episcopus An-
 tioch. Eurychianus Z. b. 54.
 Monophysitæ 461.
 Monothelitæ 420. seq. 440. Z. b.
 86.
 Moſes literarum inventor 49.
 ejus libri & ſepulchrum 79.
 Apocryphæ quædam de Moſe
 traditiones 72. Z. 33. Moſai-
 ca inſtituta unde non adeo no-
 ta Græcis Z. 200.
 Moſomachus ſagittarius auſpicem
 coarguens 155.
 Muſonius Philoſophus Z. 577.
 Narciffus Hieroſol. Episcopus 256.
 Z. 612. alius Claudii Imp. ab
 Epistoſis. Z. 563. &c. alius
 Commodi percuffor Z. 601.
 S. Nazarii templum 588.
 Nectarius Episcopus CPol. 316.
 327. Z. b. 37.
 Neſtorius hæreticus 261. 338.
 339. 345. 379. 381. 465. Z. b.
 41.
 Nicephorus Diaconus Phryx, hi-
 ſtoricus 2.
 Nicephorus è laico Patriarcha
 CPol. 477. 490.
 Nicephorus ex evnucho Impera-
 toris Monachus Studita 738.
 Nicetas Paphlago, Hiſtoricus 2.
 Nicolaus à quo Nicolaitæ 249.
 Nico-

Nicolaus (Damascenus) Historicus 11. Z. 257.

Nicolaus Chrysobergius, Patriarcha CPol. 694. alius Nicolaus Grammaticus Patriarcha CPol. Z. b. 297.

Nicolaus ὁ μυστικός (i. e. qui antea Senator secretioris consilii fuerat) Patriarcha CPol. 599. 624. Z. b. 178. seq. 182.

Nicolai publicani de Constantino Duca prædictio Z. b. 183.

Nicolaus Thaumaturgus Z. b. 299.

Nigidii Astrologi de Augusto prælagium 171. Z. 495.

De Noah quædam Apocrypha, 11. 12.

Novati s. Novatiani hæresis 258. Catharorum auctor Z. 627.

Numæ numi 458. institutum de chlamyde purpurea gestanda 19. alia Z. 321.

Oeniani Episcopi ad Anastasium Imp. liberior oratio 361.

Onesimus martyr 245.

Oppianus 251.

Oraculum Argonautis datum 119. de Cannensi clade Z. 417. Chalcedone repertum 310. Z. b. 32. de Christo 119. & defectu Oraculorum 182. Z. b. 115. Cræso 143. de Dalmatia, Z. b. 141. de explendo hiatus Z. 361. Juliano 304. 307. Macrinō Z. 616: de Mich. Balbo Z. b. 141. de Nerone 205.

de orbis imperio, perperam intellectum à Flav. Josepho Z. 576. Orestis 133. 134. de Paride 123. Pharaoni Petisfonio 41. de Scirto Z. b. 116. Valentiniano 313. de aliis Imperatoribus Z. b. 133. Oraculorum ambiguitas Z. 171.

Ordio Amphionis & Zethi educator 24.

Oribasii⁹ Juliani Imp. Medic⁹ 304.

Origenes 252. sq. Z. 610. sq. 623. 626. ὁ συντάκτης 255. Hexapla & alia scripta 253. Z. 611. errores 253. 326. 378. Z. 626. b. 68.

Orion Nimrodus inter sidera relatus 14. 15.

Orpheus 29. 53. 83. sq. ejus scripta & ex Theogonia versus aliquot 57. 58.

Pæan carmen bellicum Z. 161.

Palamedes literarum & tabularum inventor 125.

Palladius Episcopus Antioch. Petri Cnapei successor 354.

Pamphilus martyr 298.

Pantænus Philosophus Z. 601.

Paphnutius cœlibatum clericorum in Concilio Nicæno oppugnans 287.

Papianus (Papinianus) Z. 610.

Parabola, paroemia, imago, tropologia, problema 45. Z. 74.

Paris histrio Z. 580.

Paschasius Leonis Papæ vicarius 345.

Y 2

Patri-

- Patricii Prusæ Episcopi de thermis
 & aliis rebus Physicis, vita
 item æterna & inferorum sup-
 plicii dissertatio 242. seq.
 Pauliciani, supra Manichæi.
 Paulinus Episcopus Alex. 309.
 Paulinus Magister λογιστῆς καὶ
 ἀρχιτέκτονος Eudocia charus, 337.
 343. Z. b. 45.
 Pauli Apostoli Martyrium 205.
 212. Z. 570.
 Paulus Confessor Episcopus CPol.
 298. 302. 316. Paulus Euty-
 chianus, Episcopus CPol. 374.
 Paulus presbyter & Oeconomo-
 mus Episc. CPol. 431. Paulus
 Lector, Cyprius, Episcopus
 CPol. 468. 470. Monachus fit
 Z. b. 116.
 Paulus Antiochiæ Episc. 363.
 Paulus Samosatenus, Episcopus
 Antiochenus, hæreticus 252.
 259. 260. Z. 611. alius Paulus
 Samosatenus à quo Pauliciani
 432.
 Paulus Emesæ Episcopus 339.
 Paulus Astrologus Leontio præ-
 dicens Imperium Z. b. 93.
 S. Pelagiæ templum 466.
 Pelagii Patricii Homero centra &
 Historia ab Augusto Imp. scri-
 pta versibus 354. Z. b. 45.
 Periander Corinthius Z. 331.
 Peripatetici 161. eis similes Pha-
 risæi Z. 217.
 Petrus Apostolus certans cum Si-
 mone Mago 206. 207. 215, à
 Paulicianis Manichæis prorsus
 rejicitur 434. ejus Martyrium
 212. Z. 570.
 Petri & Pauli templum à Justino
 conditum 390.
 Petrus Alexandriæ Episc. & Mar-
 tyr 265. Z. 639. Petrus Artha-
 nasii successor, Episcopus Alex.
 311. Petrus Mongus Alexan-
 driæ Episc. 352. Z. b. 54. Pe-
 trus Monachus Episc. Alexan-
 drinus 438.
 Petrus Apameæ Episcopus 363.
 Petrus Cnaphæus ex presbytero
 Chalcedonenſi Episcopus An-
 tiochenus 303. 349. 352 seq.
 Petrus Basilii M. & Gregorii Nyf-
 senii frater 312.
 Petrus Damasci metropolita 460.
 Pherecydes Philosophus 94.
 Phidias statuarius 322.
 Philadelphus Byzantii Episcopus
 256.
 Philerus Episcopus Antioch. Z.
 623.
 Philo Judæus Z. 278. de Thera-
 pevtis Christianis ἐξ Εβραίων
 198. 200. de SS. Trinitate sen-
 tentia 290.
 Phœnix Agenoris F. Φοινικῶν
 θεάμασι συνεχέσθη τῷ Λεβ-
 μῆκη φιλοσοφίας 19.
 Photius Patriarcha CPol. 551.
 573. 593. Z. b. 167. 291.
 Pilati ad Tiberium de Christo re-
 latio 188. 191. Z. 269.
 Pius Episcopus Rom. Z. 594.
 Plato

- Plato Philosophus 94. 146. 159.
 160. 161. 203. 242.
 Plato Studites Z. b. 126.
 Plato Monasterij Saccudionis Ab-
 bas Z. b. 119.
 Platonis Martyris templum 588.
 Plautus Isthmionices Z. 403.
 Polycarpus 161. 250. Z. 597.
 Polycrates 247.
 Polyevctus Patriarcha CPol. 639.
 649. 665. Z. b. 195. 200.
 S. Pompeji mater Martia Z. 479.
 511.
 M. Porcius Cato Z. 447.
 Porphyrius Philos. 251.
 Porphyrius Martyr 298. (Por-
 phyrus ceti piscis nomen Z. b.
 69.)
 Posidonius Philos. 140.
 Primus, Episcopus Alexandrinus
 Z. 588.
 Priscilla Prophetis Montani 250.
 Proclus Philosophus 304. καὶ ὅτι
 φιλοσοφία καὶ ἐν τοῖς μηχανήμα-
 σι πάτε ἐν τέτοις περιβοήτῃ ἀρχι-
 μέδῃ ἀπαντᾷ διελθὼν καὶ αὐτὸς
 ἐκείνους προσεξεύρειν, ejus specula-
 ustoriam Z. b. 55. Jamblichi di-
 scipulus, Onirocrites 362. Z.
 b. 32.
 Proclus Episcopus CPol. 338. 342.
 Proclus Larginus. supra, Largi-
 nus. alius Scribonius Proclus
 Z. 558.
 Procopius τῶ ποικίλῃ ἰστορίᾳ συγ-
 γραψάμενος Z. b. 105.
 Procopius Martyr 265.
 Prometheus 53. 81. literarum,
 inventor & Grammaticæ 82.
 Proterius Episcopus Alex. 345.
 347. Z. b. 47.
 Protoctetus Martyr Z. 621.
 Pselli historia 1. Z. b. 285. Mich.
 Psellus Leonis Philos. præce-
 ptor 550. Alius ὕπατος τῶν
 φιλοσόφων, Michaëlis Ducæ Ma-
 gister nimis eum immergens
 studiis ab Imperii cura eum
 abducentibus Z. b. 286. Con-
 stantinus Psellus ὁ τῶν φιλοσόφων
 ὕπατος ad Comnenum à Stra-
 tiotico missus 803.
 Ptolemæi Philadelphi Bibliothe-
 ca Z. 200.
 Pyrrho Philosophus 161. Pyr-
 rhonii 162.
 Pyrrhus Episcopus CPol. 421.
 Monothelita Z. b. 88.
 Pythagoras 94. Samius scripsit
 Historiam belli inter Cyrum &
 Samios 138. Arithmeticam
 ibid. aurea carmina 156.
 Pythagoras auspex Z. 196.
 Saba hæreticus Bogomilus 294.
 Sabbati⁹ Tessaresca decatita 265.
 Sabbatius iconoclastes 488.
 Sabellius hæreticus 257. 291. 317.
 Sadducæi respuunt traditiones
 quæ præter Scripturam S. ob-
 truduntur Z. 218.
 Salomonis excantationes 69. 70.
 uxor Naaba 91. libri è quibus
 Medici profecerunt 94. Z. 83.
 cremati à Rege Ezechia 94. 108.
 Y 3 sepul-

sepulchrum 89. ejus ruina præfagium exitii Judæorum Z. 591.

Samonæ famosus libellus in Leonem Imp. 605. Z. b. 181. seq.

Sappho prima Musarum 82.

Sardianus Episcopus Hierosol. Z. 631.

Saturninus Antiochenus hæreticus 249. Z. 592.

Scyllis statuarius 322.

Seneca Z. 565. 568.

Septem miracula Mundi, versibus descripta 170.

Septuaginta interpretes Z. 201.

Serapion Mathematicus s. Astrologus 255.

Serapio Episcopus Antioch. 601.

Alius Serapio lapsus de quo Z. 627. ex Dionysii Alex. Epistola.

Sergius Episcopus CPol. 420.

Sergius Photii frater 545. alius, ab eo genus ducens, post Sisinnium Patriarcha CPol. 702. 717.

Sergius Leonis Philosophi discipulus, Geometrico Gymnasio præfectus 550.

Sethus Planetis imponit nomina 8. ubi & alia de illo Apocrypha.

Severiani diræ in Adrianum. Z. 591.

Sextus Bæotius Philosophus 161. Z. 595.

Severus Antiochena sede pulsus Z. b. 58. hæreticus Eutychianus 252. 262. 374. 387. Z. b. 67.

Sibylla Sabæ regina 95. Cumæa

107. Samonæa 112. Sāmæa 142.

Siculi (Joannis) Historia, 1.

Silvester Episcopus Rom. 268. 271. ejus cum Judæis disputatio de veritate Relig. 273. seq.

Simeon Cleophæ F. Episcopus Hierosol. 187. 215. Martyr 249.

Simeon Judæus cum Silvestro discipulans de veritate relig. 279.

Simeon hæreticus Bogomilus 294.

Simeon stylites 340. seq. 341.

Simocatti Historia 397.

Simon Essæus, Archelai somnium interpretatur Z. 264.

Simon Magus 179. 211. dicta S. Scripturæ ab eo male explicata 208. præstigiæ 210. certamen cum Petro Apolo, 206. seq.

Simonides literarum, & ω inventor, ut Cadmus literarum φ θ χ 125.

Sisinnius Episc. CPolitanus Chrysostomi successor 337. 338. Z. b. 41.

Sisinnius Episcopus CPol. successor Nicolai Chrysobergii, 702. Medicæ rei peritus. ibid.

Socrates Philos. 139. 145. 146. 204. 205.

Solon legislator 82. 142.

Sophocles 46. 139.

Sophronius Patriarcha Hierosol. 420. Monothelitarum adversarius 426. Concilium adversus

- fus Monothelitas celebrans
 Z. b. 85.
 Sofander Hippoeratis frater 121.
 Spyridion Episcopus Trimithun-
 tinus Sophistam confutans in
 Concilio Nicæno 287.
 Stephani Martyris reliquiarum 337.
 templum 338.
 Stephanus Theopolis s. Antio-
 chie Episc. 460.
 Stephani Alexandrini vaticinia
 409.
 Stephanus Patriarcha CPol. 624.
 Stephanus Syncellus 686.
 Stoici 161.
 Studi⁹ Monasterii Acæmetorum
 conditor 349. 360. Z. b. 122.
 Symmachus 251.
 Symmachus Papa Z. b. 55.
 Synchiticorum s. Eutychiano-
 rum secta. Z. b. 54.
 Synepon & Artemon hæretici.
 259.
 Synodi Oecumenicæ 283. 439.
 Nicæna 283. 285. 287. Z. b. 9.
 (Symbolum Nicænum Z. b.
 10.) Synodus CPolitana 316.
 Z. b. 36. Ephesina 339 Z. b. 42.
 (Ephesina *λησεμνη* Z. b. 44.)
 Chalcedonenfis 345. 357. 359.
 363. 381. 382. Z. b. 46. quinta
 376. Z. b. 69. contra Monothe-
 litas 431. Nicæna secunda 470.
 471. Z. b. 117.
 Synodus contra Theopaschitas
 CPolitana 371. Tomus Syno-
 dicus pro imaginibus Z. b. 110.
 Leges XII. tabularum Z. 347.
 Tarasius Patriarcha CPol. 470.
 477. Z. b. 116. 134.
 Tatianus 250.
 Telesphorus Episcopus Rom. Z.
 592. 594.
 Terebinthi Buddæ, qui Manetis
 Magister fuit, libri quatuor, *μυ-
 στηριων, Ευαγγελιον, Θεσσωρων,
 κεφαλαίων* 259.
 Terrullianus citatur Z. 552.
 Thaddæus Apostolus Abgarum
 baptizans 176.
 Thales Atheniensium legisla-
 tor 82.
 Thales Milesius 157.
 Tharras Judæus cum Silvestro
 disputans de veritate relig.
 279.
 Theano Antenorixor, sacerdos
 131.
 Theclæ templum 354.
 Themelus presbyter 637.
 Theodectes tragicus, infra, in
 Theopompus.
 Theodoritus Cyri Episc. 339. de
 hæresibus 263. contra Ephe-
 sinum Concilium 382. duode-
 cim capita Z. b. 42.
 Theodorus Daphnopates Histori-
 cus 2. alius Sebastenus Histo-
 ricus. ibid. alius Sidenfis Hi-
 storicus. ibid.
 Theodorus Papa Romæ 421.
 Theodorus Martyr 272. Z. b.
 213. ejus templum 682.
 Theodorus Confessor Z. b. 147.
 Theo-

- Theodorus Graptus. infra, Theophanes.
- Theodorus *καθαρός* vir eruditus qui Bulgaros in religione Christiana instituit Z. b. 155.
- Theodorus Monachus Zimiscae Imperium præfagiens Z. b. 209.
- Theodorus Mopsvestiae Episc. 261. 376. 381.
- Theodorus Raithensis presbyter citatur 260.
- Theodorus Studita Z. b. 126.
- Theodosius Episcopus Alex. 374.
- Theodosii junioris leges 319. 325. Z. b. 22. &c.
- Theodorus Melissenus Iconoclastes 488. 527. Z. b. 130. seq.
- Theodorus Monachus 442. seq.
- Theodorus Rhetor, svasor cædis Pompeji Z. 487.
- Theoduli, Pamphili, Porphyrii & Pauli reliquiæ 298.
- Theognis hæreticus Arianus 316.
- Theonas Episc. Alexandrinus Z. 639.
- Theopaschitæ 349. 171.
- Theophanes Confessor Z. b. 131. 146. Historicus 1.
- Theophanes & Theodorus Grapti, hoc est stigmatibus puncti propter imaginum cultum 520. eorum versus ad Methodium, Methodiique responsio Z. b. 150.
- Theophrastus Philosophus 391.
- Theophilus Antiochenus Episc. Z. 589.
- Theophili Imp. lex. de crinibus tollendis 522. versus Confessorum vultibus inscripti. Z. b. 146. Hymni sacri Z. b. 47.
- Theophylactus Edessenus presbyter 461.
- Theophylactus Lacapeni F. Patriarcha CPol. 629. 638. Z. b. 190. 194.
- Theopompus Historicus & Theodectes Tragicus mente & oculis capti ob sacras litteras temere tractatas 165. Z. b. 201.
- Theotecnus *ῥήγ* Galerio persecutionem svadens Christianorum 268.
- Theudas pseudopropheta Z. 286. impostor sub Claudio Imp. Z. 568.
- Thomæ Apostoliædes Z. b. 176.
- Thomas Diaconus & inde Patriarcha CPol. 406.
- Thomas anti Cæsar Maomedicam amplexus impietatem 499. seq.
- Joannis Thracessii - Historia 2. Z. b. 271.
- Thrasyllus Astrologus 196. Z. 540.
- Thurus Assyriorum Rex, Græcis Mars 15. 16.
- Tiberius Imp. mortem comminatus accusatoribus Christianorum 188. affectus ejus in Christum Z. 552. Astrologiæ peritus Z. 540. 557.
- Timæus Episc. Antiochenus Z. 639.
- Timocles Poëta Christianus tro-
pario-

paniorum live Hymnorum sacrorum, sub Leone Imp. 349.
 Timotheus Alurus, Episcopus Alex. 347. 352. alius Episcopus Alex. Timotheus Salophaciolus 347. 352.
 Timotheus ὁ ἑσπερογενής 58.
 Timothei Gazæi tragœdia de chrysargyro tributo 357.
 Timotheus ὁ ἀντιοχείας καὶ κήλων, Episcopus CPol. in locum Macedonii 360.
 Timotheus Apostolus & Martyr. 245. ejus reliquiæ 296.
 Tiresias Philosophus 23.
 Τριταῖμον, hymnus Z. b. 20.
 Trypho Patriarcha CPol. 627. 628. Z. b. 191.
 Tyrannus Episc. Antiochenus Z. 639.
 Valentis Astrologi divinatio de CPoli Z. b. 7.
 Valentinus hæreticus 250. Z. 594.
 Victor Episcopus Rom. Z. 601.

Virgilius Poëta 173.
 Urbanus Episcopus Rom. Z. 618.
 Xenajas Hierapolitanus Episc. 353. 354. Manichæus. ibid.
 Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. Z. b. 275.
 Xystus Romanus Episc. Z. 592. 629.
 Zabdas Episc. Hierosol. Z. 639.
 Zachariæ Prophetæ reliquiæ 337.
 Zacharias Patriarcha CPol. 420.
 Zambres Magus, Judæus Z. b. 5. cum Silvestro Papa disputans de veritate relig. 273. 280. 281. 282.
 Zebinus Antiochenus Episc. Z. 623.
 Zenonis Imp. Henoticum 353.
 Zethus & Amphion Musici 24.
 Zilix auctor hæreseos τῶν Ζιλικῶν 539.
 Zoroaster 16.
 Zosimus Rhetor Gazæus à Zenone Imp. interfectus 354.

XLIV. INDEX Scriptorum & Virorum Illustrium in Georgii Syncelli & Theophanis Chronographiis memoratorum.

Numeri solum paginas Syncelli, Th. prefixum Theophanis denotant.

ABaris 238.
 Abdaas Ctesiphontis Episc. fusceso Ignis templo, persecutionis causa in Christianos Th. 71.

Abdamis Brachmanus (aliis Dandamis) 261.
 Abdenomus sapiens, Salomonis solvens dubia 183.
 Abgari ad Christum Epistola 329.
 Z alter

Libri 5ti Pars Altera.

alter Abgarus junior Edessenus,
ἱερός ἀνὴρ 359.
 Abibus cum patre suo Gamaliele
 Apostoli Pauli præceptore, fu-
 nus curans S. Stephani proto-
 martyris Th. 74.
 Abrahami eruditio 98. seq.
 Abydenus 14. 34. 36. 38. 39. 40.
 44. *οἱ χαλδαῖκὰ συγγραψάμε-
 νοι Ἀλέξανδρῳ καὶ Ἀβυδηνός* 226.
 Acacius Berrhoënsis Episcopus
 Th. 63.
 Acacius Eusebii in Episcopatu Cæ-
 sar. successor. Th. 28. 45. 46.
 Acacius Episc. CPolitanus Th.
 104. 105. 110. &c.
 Acacii Martyris templum in Ca-
 ria Th. 68.
 Acephali in quinta Synodo dam-
 nati. Th. 193.
 Achilles Alexandriæ Episcopus,
 Th. 10.
 Action Milesius 212.
 Actus Apostolorum 93. 94. 95.
 330. 337.
 Acufilaus 43. 64.
 Adamanta Argis Sacerdos 172.
 Adami vita Apocrypha 5. 6. for-
 te & ex hac vel ex parva Genesi
 quæ de pœnitentia & Apoca-
 lypsi Adami 10.
 Adelphius Massalianorum ante-
 signanus Th. 54.
 Adrianus Episcopus Rom. Th.
 388. d.
 Ædesius & Frumentius Meropii

Tyrii Philos. discipuli, Aposto-
 li Indorum Th. 19.
 Æmilius Alexandriæ Episc. 344.
 Æschylus 247.
 Æsopus *ὁ μυθοποιός* 239.
 Æthalas Presbyter, Martyr à Sa-
 pore Persarum Rege iussus oc-
 cidi Th. 20.
 Aëtius Dux, Martyr Th. 455.
 Aëtius Eunomii Magister 49. 59.
 Africanus 3. 10. 17. 19. 20. 21. 36.
 53. 54. 55. 56. 57. 59. 61. 62. 63.
 64. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 75. 77.
 79. 80. 81. 83. 86. 92. 93. 99. 100.
 105. 106. 107. 110. 111. 114.
 115. 116. 121. 125. 148. 149.
 154. 159. 174. 175. 176. 181.
 197. 202. 204. 212. 219. 223.
 232. 236. 249. 276. 289. 296.
 306. 307. 309. 322. 325. 326.
 sub Pertinace floruit 355. *ἕως
 τῶν χρόνων Ἀντωνίνου ἰσορησας* 107.
 à Manethone deceptus 96. Afri-
 canum sequitur Eusebius 174.
*πρὸς ἰστορίας ἐν πνεύματι βιβλῶν συγγρα-
 ψάμεν* 358. *ἐν τρίτῳ λόγῳ*
 65. 70. 125. 148. *ἐν πλείῳ δὲ
 λόγῳ* 174. res à Flav. Jose-
 pho tradita refert *ἐν ὀκτω-
 μῳ* sive compendio 249.
*πρὸς ἑνὶ βιβλίῳ τῶν Κεσῶν ὁ Πτολε-
 μαῖος πραγματείαν ἱατρικῶν
 καὶ φυσικῶν καὶ γεωργικῶν
 καὶ χυμευτικῶν περὶ ἑκάστης
 τέχνης, Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μαμ-
 μαίᾳ περὶ σφαιρῶν* 359.

Aga-

- Agapetus, Romæ Episc. Th. 183.
184.
Agatho Abbas. Th. 204.
Agatho Romæ Episc. Th. 276.
Agathobulus Philosophus 349.
Agathodæmon. infra, in Hermes.
Agathymnus Historicus 192.
Ἡ ἀρχαφῶς αὐτοθεῖα 174.
Agrippinus Alexandria Episc. 352.
354.
Alcman Lyricus 213.
Alcmæon 213.
Alexander Alexandria Episc. Th.
10.
Alexander Romæ Episc. 347.
Alexander Episcopus Hierosol.
361. 363.
Alexander Episcopus CPol. Th.
13. 16. 18. 26.
Alexander Diospolitanus Episc.
Th. 150.
Alexander Martyr Anchialensis
Th. 227. 235.
Alexander Polyhistor 14. 28. 30.
31. 33. 34. 36. 39. 40. 44. 78. 210.
359. ὁ πῖς χαλδαῖκας δεχαιοθε-
γίας περικληφώς 207. 226.
Alypius Gentilis, Christianorum
inimicus, Juliani Imp. jussu
præfectus restaurando templo
Hierosol. 43.
Alypius junior sub Imp. Anastasio,
αὐτὸς πανταχόθεν ἐπαμνετός καὶ Φι-
λοσοφίας ἐραστὴς. Th. 124. 126.
127.
Ambrosius Origenis amicus 358.
Ambrosius Mediolanensis Th. 51.
62.
Amenocles trirremium inventor
212.
Ammon Martyr 369.
Ammonaria Virgo & Martyr 368.
Amos Hierosol. Episcopus Th.
228.
Amphilochius Iconii Episc. Th. 52.
59. Massalianorum adversarius
Th. 54.
Amphion & Zethus 156. 158.
Anacharsis Philos. 239.
Anacletus Episcopus Rom. 344.
S. Anastasiæ Martyris templum.
Th. 52. 57. reliquiæ Th. 95.
Anastasio presbyter Antiochenus
Nestor promachus Th. 76.
Anastasio duo, Monothelitarum,
adversarii, discipuli S. Maximi
Th. 288. 292.
Anastasio Antiochiæ Episc. Th.
198. alius junior Th. 236. 242.
Anastasio qui postea Imperator
factus, itidem creatus Episco-
pus Antioch. Th. 116. ejus fi-
dei libellus Th. 117.
Anastasio Romæ Episc. Th. 121.
Henotico subscribere coactus
ab Anastasio Imp. Th. 123.
Anastasio Episcopus CPol. Th.
342. discipulus S. Germani &
Syncellus, ibid.
Anatolius Laodicens Episc. Φι-
λοσόφους μαθήμασι διατρέπων
tempore Imp. Probi 385, seq.

Z z

Ana-

- Anatolius V. C. Alexandriae combustus sub Arcadio Th. 64.
 Anatolius Episc. CPol. Th. 87. 94.
 Anaxagoras Physicus 238. 254.
 οἱ Ἀναξαγόρειοι 239.
 Anaximander 239.
 Anaximenes 239. 275.
 Andreas Episc. Orientis, in Synodo Ephesina depositus Th. 87.
 Andreas Cretensis Episc. Th. 320.
 Andreas Italus κωμοδρόμος sive circulator, fulvum & cæcum circumducens canem quem habere πνῦμα πνῦται dicebant, quique ipsius nutum mirædedit spectacula Th. 189. seq.
 Andreas Theodosiopol. Episcopus Th. 115.
 Andreas Troili (Rhetoris) fil. Th. 292.
 Andreas Calybita Martyr Th. 363.
 Anianus 16. 17. 18. 32. 33. Monachus Panodori æqualis 34. 35. 36. Ejus Cyclus Paschalis annorum DXXXII. cum scholiis. 315. Videtur hic esse qui Abulpharajo Abinanus Alexandrinus.
 Anicetus Episcopus Rom. 351.
 Anteros Episcopus Rom. 361.
 Anthimus Tropariorum sive hymnorum poeta Th. 98.
 Anthimus Nicomediae. Episc. Martyr Th. 9.
 Anthimus hæreticus Theopaschita, è Trapezuntino Episcopus CPol. ab Agapeto depositus Th. 183. 184.
 Anthimus inclusus, Monasteriorum præfectus Th. 195.
 Anthusa S. Chrysostomi mater Th. 64.
 Ἐν τῇ ἀντιγραφῇ 216. de arca & altari per Jeremiam occultatis.
 Antiochus Theodosii jun. pædagogus qui multum contulit ad Christianismum in Persis propagandum Th. 69. seq.
 Antiochus Chartophylax qui anathema scripsit sextæ Synodo Th. 320.
 Antiochus Seleuciensis 330.
 Antiochus Syracusanus Historicus 393.
 Antisthenes Rhetor 253.
 Antonius Sylæi Episcopus, Iconoclastarum hæresis instaurator Th. 436. 437. 438.
 Aphraates qui ob Arianismum coarguit Valentem Imp. Th. 53.
 Apio Posidonii Filius 63. περιγύπτει Γραμματικῶν ἐν τῇ κτ' Ἰεραίων βιβλῇ, καὶ ἐν δ' ἱστορίων 64. 149.
 Apio Episcopus Hierosol. 353.
 Apio Patricius ex Nicæno Episcopo Præfectus Prætorio creatus à Justino Imp. Th. 142.
 Apocrypha in Scripturis Canonicis allegata 27.
 Apollinaris Hierapoleos Episc. 352.

Apol-

- Apollinaris, Alexandriae Episc. Th. 192. 193.
 Apollinaris Syrus, innocentiae Athanasii præbens testimonium Th. 24. ejus λόγος ὑπὲρ ἀληθείας contra Julianum Imp. Th. 40. seq. hæresis Th. 53.
 Apollodorus Atheniensis 28. 34. 36. 38. 39. 40. 97. 147. 180. 275. ὁ χρονικός 91. ἐν τῇ η'. 185.
 Apollonia Virgo & Martyr 367.
 Apollonius Stoicus, M. Antonini præceptor 351.
 Apollonius Tyanensis 343. 345. 346. Pythagora ipso subtilior 334. de Christi regno differit cum Vespasiano 341.
 Ἀποκαταστάσις τοῦ κόσμου de die creationis Mundi & resurrectionis Domini, quod illa sit XXV. Martii, quo conceptus est Christus 312. Apostolorum templum CPoli Th. 18. 192.
 Apſicimas Episcopus, in Perside Martyr Th. 20.
 Aratus Phænomenon scriptor. 275.
 Ἀρχαδικὸν ordo ab Imp. Arcadio CPoli institutus Th. 64. Interpres Goarus accipit de ordine & numero militum.
 Arcesilaus Philosophus 276.
 Archilochus 181. 213.
 Archimedes 285.
 Ariani Ἐξωκιστικὴ Th. 150.
 Arion Musicus 213.
 Aristarchus (Grammaticus) 180.
 Aristæas (qvide LXX. Interpretibus scripsit) 272. 273.
 Aristidis Atheniensis Christiani Apologia 348.
 Aristides Rhetor Smyrnenſis 353. ejus contra Platonem 258. à Platonis confutatus 259.
 Aristodemus de Olympiadibus 196.
 Aristophanes Comicus 253. 257.
 Aristoteles Philos. 192. ubi Φιλοσοφία vocat. Platonis ab anno ætatis decimo septimo auditor 258. præceptor Alexandri 260. 263.
 Aristoteles Battus Cyrenes ex oculi jussu conditor Thebanis 212.
 Aristoxenus Musicus 213.
 Arrachion Olympionica 239.
 Arrianus Nicomediensis 351. idem ni fallor allegatur 284.
 Arſacius Nectarii frater, Episcopus CPoli. Th. 68.
 Arsenius Th. 25. Monachus Ægyptius Th. 66.
 Artemius Ægypti præfectus, Martyr Th. 46.
 Artemon hæreticus 381.
 Ascholiſ Theſſalonicenſis Episc. baptizat Theodosium seniore Th. 58.
 Asclepiades Antiochiæ Episc. 357. 358.
 Aspasia Periclis 253. 257.

- After Martyr 368.
 Athanasius Alexandriae Episc. Th. 23. seqq. testatur probatum ab Eusebio ὁ ἐμοῦσιον Th. 22.
 Athanasius Celites, Alexandriae Episc. Th. 115. Alius S. resurrectionis Diaconus à Theodosio Dioscorita f. Eutychiano occisus Th. 92 alius Jacobitarum Patriarcha Syrus Th. 274. Alius presbyter, Cyrilli Alex. confortatus, Dioscori violentia depositus Th. 84.
 Athenais sive Eudocia ab Attico Episcopo CPol. baptizata Th. 72.
 Athenodorus Tarsensis Philos. 318.
 Athingani f. Pauliciani Manichæi 313-317.
 Athosthis Regis Ægypti βίβλοι ἀνατομικαί 55.
 Atlas Astrologus 149.
 Atticus Episcopus CPol. Th. 69. 70. 72. (353.
 Atticus Platonius Philosophus
 Auxentius Mediolanensis Episcopus Arianus Th. 51.
 Babylas Antiochiæ Episc. 362. 363. 386. ejus reliquiæ Th. 42.
 Οἱ τὰ βαβυλωνιακά γράψαντες 205.
 Babylonix fabulæ 28. seq. ex Beroso, Alexandro Polyhistoro &c. χαλδαϊκῇ καὶ αἰγυπτιακῇ ἱστορίαι 23.
 Bacchylides ὁ μελοποιὺς (i. e. Poëta Lyricus, licet interpres solet reddere Musicum) 247. 257.
 Bardas Monachus Th. 86.
 Barsen Edessæ Episcopus Th. 52.
 Basianus Abbas Th. 98.
 Basileus Amasæ Episcopus Martyr Th. 13.
 Basilides Scythopolita 351. M. Antonini præceptor.
 Battus qui & Aristoteles, Cyrenæ conditor 212. 213.
 Basilus Antiochiæ Episc. Th. 92.
 Basilus Cæsarensis Th. 50. 51. 52. 54. infra in Biblia.
 Bassiani Monasterium Th. 122.
 Bazanes Christianorum in Perside Episc. Th. 145.
 Benedictus Romæ Episcopus. Th. 205.
 Benjamin Episcopus Hierosol. 348.
 Benjamin Judæus ab Heraclio Imp. ad Christum adductus. Th. 273.
 Berosus ὁ τῆς χαλδαϊκῆς δόξης λογίας περὶ ἀστρονομίας 207. ἀπὸ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου ἔμαρκετόν τε, ὡς φησιν, καὶ εὐρὺν ἐν βαβυλῶνι πολλῶν ἀναγραφῶν φυλάσσομένης ἀπὸ μελῶν πρὸ δεκαπέντε &c. 14. 15. 28. scripsit eodem fere tempore quo Manetho. 16. Chaldaeorum gentem ejusque antiquitatem nimium quantum extollit. ibid. & 17. 31. Allegatur præterea 36. 37. 38. 39. 51. ἐν τῇ πρώτῃ τῶν βαβυλωνιακῶν 28. ἐν τῇ δευτέρῃ 30. ἐκ τῆς τρίτης χαλδαϊκῶν βίβλου 220.

220. 221. βασιλέων ἀναγραφῇ.
29.
Bezenus Eleutheropolitan⁹ Episc.
Th. 63.
Bias Philosophus 239.
Biblia sacra à S. Basilio emendata
ἐν εἰς δὲ ἀντιγράφῳ λίαν ἀκριβω-
μένῳ κατὰ τὴν συγμῆν καὶ πρὸς τοὺς
ἐκ τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδο-
κίας ἐλθόντι εἰς ἐμὲ Βιβλιοθήκης, ἐν
ᾗ καὶ ἐπεγράφητο ὡς ὁ μέγας καὶ
θεὸς βασιλεὺς τὰ ἐξ ὧν ἐκείνο
ἀπεγράφη ἀντιβαλὼν διαρθεύσας
βιβλία 203.
Bibliotheca in Capitolio Rom.
354. Bibliotheca Athenis ab
Adriano instaurata 349.
Bio 359. ubi agitur de rebus Af-
syriorum.
Bonifacius Romæ Episc. 72.
Bruttius Historicus 344. ubi ex-
cusum βρέθη.
Busas machinarum bellicarum
artifex Th. 218.
Cadmus 152. &c.
Cajus Episcopus Hierosol. 352. al-
ter Episcopus Hierosol. hoc no-
mine 353. alius Episcopus Ro-
mæ Th. 4.
Cajus Historicus qvi contra Pro-
clum Montanistam scripsit 340.
seq.
Calandion Episcopus Antioch.
Th. 110. 114. 115.
Calanus Gymnosophista 351.
352.
Calepodius Evnuchus, Actorum
Concilii Chalced. traditor Th.
133.
Callias ὁ πρὸς πράξης ἔδωκεν
γράφων 193.
Callinicus Episcopus CPol. 306.
307. 308. 313.
Callinicus Heliopolitanis Syrus,
architectus, inventor ignis ma-
rini Th. 295.
Callippus Cyzicenus Astrologus
274.
Callistus Episcopus Rom. 358.
Calocyris Monachus Th. 503.
Canon regum Ecclesiasticus 231.
Canon Chaldaicus & Astrono-
micus 206. 231. 313. 326. Vi-
de & infra, Castor, Ptolemæus.
Capetulianus qvi sub Juliano
Christianos igni tradidit Th.
43.
Capito Episcopus Hierosol. 353.
Carterius Abbas qvi Chrysostom-
um sacras literas docuit Th.
65.
Cassianus Hierosol. Episcopus 351.
Castor Historicus 92. 168. πρὸς
τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων 97.
ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ 205. seq.
Cataphryges s. Montanistæ 353.
Catonis nomen excidisse videtur
apud Syncellum 302. d.
Cebe Socraticus 257.
Cecropius Nicomediæ Episcopus
Th. 38.
Celadion Episcopus Alex. 351.

Cele-

Celestinus Episcopus Romæ Th.
73. 76. 77.

Cephalio Historicus 92. 168. *Ἰπ-
σημ* Ⓞ, *ἐχ* ὁ *τυχών* 167. *Κε-
φαλίαν Γεργισίη* Ⓞ (1. *Γεργήθη* Ⓞ)
συγγραφεὺς πάνυ παλαιός 192.

Cerdo Alexandriæ Episc. & Mar-
tyr 347.

Cerdo hæreticus 351.

Chæremon Martyr 369.

Chaldaicarum rerum scriptores
Abydenus, Alexander Polyhi-
stor, Berofus &c.

Liber *χημα* de arte Chemica 13.

Chilo Lacedæmonius 239.

Chærilus 254.

Christi ad Abgarum Epistola 529.

Christinus Apostata anatomicis
secundus traditus & postea
combustus Th. 367.

Christophorus Himerii Spatha-
rius Martyr Th. 368.

χρονολογηθῶν Ægyptium vetus
qvo Manethonem deceptum
putat Syncellus pag. 254.

Chronicon latinum Anonymum
310.

Chrysaorius Diaconus Th. 122.

Cicero 299. 302. 303.

Cleanthes 276.

Flavius Clemens vir Consularis,
Martyr 344. Epistola * ad
Corinthios lecta publice in Ec-
clesiis teste Hegesippo. ib.

Clemens Alexandrinus 63. 65.
345. Stromatevs 63. 65. 148.
355. ὁ *ἱερός* *σρωματεὺς* 121. ἐν

* Abus fuit Clemens Romanus, auctor Epistolæ à Clemente Consulari, licet scriptores
quidam confundunt.

τῷ πρώτῳ *σρωματι* 227. 228. li-
bro quis dives salveretur 345.
sexto & septimo Hypotypo-
leon. 327. 332. 335.

Cleobulina 247.

Cleobulus Philosophus 239.

Comædia 172.

Constantinus Episcopus CPol. Th.
295. alius Silæi & hinc CPol.
Episcopus Th. 359. 368. 369.
371. 372.

Constantinus Episcopus Romæ
Th. 363.

Constantinus Seleuciæ Episc. qvi
Synodum Chæcedonensem
anathemate percussit Th. 129.

Constantinus Patricius Rodapo-
gurus Martyr Th. 368.

Cornelius Antiochiæ Episc. 349.

Cornelius Episc. Rom. 363. 375.

Coroebus Eliensis, cursu victor
196. 197.

Cosmas Alexandrinus Episc. Th.
349. 365.

Cosmas Apostata Th. 262.

Crates Comicus 247.

Crates Cynicus 260.

Crates Platonicus 276.

Cratinus Comicus 247.

Crescens Cynicus 351.

Cronion Martyr, cognomine ὁ
ῥῆς, 368. Interpreti *Benignus*.

Ctesias Cnidius 64. 167. 359.
257. ἐν τῇ *β* *βιβλῳ* 166.

Cynica periodus annorum
CCCCXLIII. apud Ægyptios
51. Cypria-

Cyrianus 363. 376. Acta Cy-
riani & confessio 363.

Εὐσεβίου Βιβλ. 35. 52.

S. Cyriaci monasterium CPoli.
Th. 97. 409.

Cyriacus Episcopus CPol. Th.
229. &c.

Cyri Regis Epistola 233. 235.

Cyrillus Antiochiæ Episc. 385.
386. 387.

Cyrillus Diaconus, Martyr He-
liopoli Th. 40.

Cyrillus Hierosol. Episc. Th. 34.
Epistola ejus ad Constantium
de visa Hierosolymis Cruce
Th. 35.

Cyrillus Alexandrinus Episc. Th.
71. 76. 77. 78. 84. ejus contra
Julianum Th. 44 scripta à Ti-
motheo Æluro depravata Th.
95.

Cyrus Episcopus CPol. Th. 312.
319. 326.

Cyrus Hieropolitanus Th. 115.

Cyrus ex præfecto Episcopus
Smyrnæ Th. 83.

Dadoës Massalianorum antefi-
gnanus Th. 54.

Dalmatius Monachus, Episcopus
Cyzicenus Th. 75.

Damascius ὁ Σιγαιεύς Sigeensis 192.

Damasus Romæ Episc. Th. 34. 53.
56.

Daniel Propheta 230. 231. 232.
249. ejus LXX. hebdomades
309. seq. 323. seq. 349.

Daniel Stylites Th. 98. 105.

David Beker, Spatharius Martyr.
Th. 368.

Δήχαρις ὁ ποιητὴς ἐκ τῆς ὁ-
162. leg. ut apud Malalam,
Δείναρχος.

Demagoras Historicus 192.

Demetrianus Antiochiæ Episc.
381.

Demetrius Phalereus 272. Olymp.
CXXXI. defunctus 273. legis-
lator tertius Atheniensium.
273. 274.

Demetrius Alexandriæ Episc. 354.
355.

Democritus Abderites Philoso-
phus Physicus 238. 248. 253.

Demophilus Arianus Episcopus
CPol. Th. 49. 58.

Demosthenes Rhetor 260. alius
Valentis Imp coqvus Th. 54.

Dexippus 263. 334. 376.

Diaconica Epistola de pace, à Dio-
nysio Alex. missa Romam per
Hippolytum in caussa Novati
375.

οἱ περὶ Διαγόραν Φυσικοὶ Φιλόσοφοι
i. e. Diagoras (non *Diagora au-*
ditores ut Interpres) 254.

Didymus in quinta Synodo da-
mnatus Th. 193.

Didymus ἐν ἰστορίᾳ ξένῃ 161. 162.

Dinarchus 162, supra, Dechar-
nus.

Dio Phœniciarum rerum scriptor
182. forte Dinon.

Aa

Dio

Libri sti Pars Altera.

- Dio Philosophiæ cultor & Platonis 258. 259.
 Diodorus Siculus 92. 165. 166. 168. 179. 262. 267. 275. 284. 359. ἐκ τῆς ζ'. 194.
 Alius Diodorus Isocratis æqualis 257.
 Diodorus Tarfi Episc. à Meletio ordinatus Th. 57.
 Diogenes Cynicus 258. 260.
 Dionysia Martyr. 368.
 Dionysius ὁ πῆς πόλεις γραψας 274. Dionysius Chalcidenfis 193. 275. 276.
 Dionysius Episc. Alexandrinus. 177. 275. 276. 363. 365. 366. 368. Ejus Epistolæ 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. de fuga sua narratio 365.
 Dionysius Corinthi Episc. 341. 344. 345. 352.
 Dionysius Episcopus Rom. 381.
 Dionysius Halicarnassensis ἐν πρώτης Ῥωμαϊκῆς ιστορίᾳ 194.
 Dioscorus Alexandria Episc. Eutychianus Th. 84. &c.
 Dioscorus junior, Alexandria Episc. nepos Timothei Æluri. Th. 139. 141.
 Dioscorus Martyr 368. 369.
 Dodonæ Oraculum 213.
 Dolichianus Hierosol. Episcopus 355.
 Domitianus Melitinæ Episc. Th. 224. 238.
 Dominus Antiochiæ Episc. 381. 385.
 Dominus Demetriani F. Antiochiæ Episc. 391. alius junior Antiochiæ Episcopus Th. 82. 87. 92. alius Th. 190.
 Dorothei Alexandrini Monachi volumen ingens pro Chalcedonensis Synodi defensione Th. 131.
 S. Dorotheus Martyr Alexandria Th. 56.
 Dorotheus Tyri Episc. sub Dicletiano & Juliano Confessor, Græce & latine doctus in utraque lingua plura monumenta composuit, & de Byzantinis aliarumq; sediū Episcopis scripsit, Th. 19. obiit sub Juliano, anno ætatis CVII. ibid. & 41.
 Draconis leges 349. ætas 213.
 Elcesaitarum hæresis 362.
 Eleazarus senior, Martyr 286.
 Eleusius Cyzici Episcopus Macedonianus Th. 47. 58.
 Elevationis Episcopus Rom. 353.
 Eliæ Prophetæ liber Apocryphus 27.
 Elias Hierosol. Episcopus Th. 122. 129. 131. 134.
 Elisæus Irenes Evnuchus Gallos Græcam linguam docet. Th. 384.
 Elpidius magnæ Ecclesiæ Diaconus qui in sextam Synodum nathema pronuntiavit Th. 320.
 Empedocles Agrigentinus 253. 254.

Eno-

- Ephraim** liber Apocryphus 11-13.
124. 25. 26. 32. 33. 79.
Enthusiastarum Evchitarum Ma-
falianorum hæresis Th. 54.
Ephorus Historicus 43. 172.
Ephraem Episcopus Hierosol.
350.
Ephraemi Syri λόγοι εἰς τὸν Ὀρθόδο-
ξον 15. S. Ephraemi laus Th.
83. 54.
Epictetus Philosophus 351.
Epicurus Philosophus 275. mor-
talis ἀνταρκατικής 276.
Epimetheus 150.
Epiphanius CPol. Episcopus Th.
142. 145.
Epiphanius Episcopus Cypri Th.
67. 68.
Erasistratus Medicus Seleuci Re-
gis 274.
Eratosthenes 180. 282. Regum
Ægypti Thebanorum nomina
à sacerdotibus Diospolitianis
accepta in Græcam linguam ex
Ægyptia Regio iussu transtulit.
91. 147. καὶ τὴν τῷ Ἐρατοσθένει
χρονολογίαν 193.
Euanna poetria 260.
Eusebius Rhodi Episcopus Th. 150.
Esdra 27. 216. 217. 223. 225. 229.
233. 236. 241. 244. 245. 249.
250. sq. ἡ τῷ Εὐδρα γραφὴ πλου-
τίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων τῆς
παλαιᾶς διακονίας γραφῆς 250.
Evagoras Rex Cypri ab Isocrate
laudatus 258.
Evagrius Episcopus CPol. Th. 49.
Evagrius alius damnatus in quin-
ta Synodo Th. 193.
**Evangelia Apocrypha & παρὰ τὰ
ἑξ ὧν τὸ εὐαγγέλιον** 317.
Evaristus Episcopus Rom. 344.
Evchitæ Th. 54.
Evctæus Musæi pater 153.
Eudocia Leontii Philos. filia Th.
72. &c.
Eudoxius Episc. CPolitanus Th.
38. 46. 49.
Eudoxius Cnidius 257. Astrolo-
gus 258.
Evenus ἐλεγκτὴς ποιητῆς 254.
**Evgamon Cyrenæus ὁ πρὸς τὴν ἑλ-
ληνικὴν ποίησας** 239.
Eulogius Alexandrinus Episc. Th.
211 alius Episcopus Edessæ
Th. 59.
Eumenes Alexandria Episc. 350.
351.
Eumolpidæ ab Eumolpo 161.
Eunomius Arianus, Samosatenus
Episc. Th. 50. alius Episcopus
Cyzici Th. 47. 49. &c.
Evodius Episcopus Antioch. 332.
334. alius Episcopus, Hormis-
dæ ad Synodum Heracleen-
sem legatus Th. 137.
S. Euphemia Th. 82. 370.
Euphemius Episcopus CPol. Th.
115. &c.
Euphila 'Ευφίλας (aliis Ulphila)
Gothorum Episcopus, Arianus.
Th. 55.
Euphræmius CPol. Episcopus Th.
115. &c.
Aa 2 Euphra-

Euphrasius Antiochiæ Episc. Th.

143. 147.

Euphrates Philosophus 345. 351.

Euphronius Antiochiæ Episc. Th.

27. in Synodo CPol. damnatus Th. 59.

Eupolis Comicus 257.

Euripides 149. 248. 254. 263.

Eusebius Pamphili 19. 35. 36. 41.

42. 53. 54. 55. 57. 59. 60. 61. 62.

63. 65. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73.

74. 76. 77. 79. 80. 81. 82. 83. 84.

85. 86. 87. 88. 92. 99. 106. 111.

115. 116. 121. 156. 174. 175.

176. 181. 197. 202. 204. 214. 217.

226. 227. 228. 249. 255. 288. 291.

309. 324. 326. 342. 348. 355.

364. seq. 376. 377. Ecclesiastica

Historia 335. 387. seq. ἐν πῶς

χρονικοῖς 40. χρονικὴ συγγραφή

168. ἐν τῷ κανόνι 335. ἐν τῷ ᾧ

κανόνος προλόγῳ 63. 65. repre-

henditur non raro à Syncello

ut 20. 62. 67. 68. 69. 71. 79. 150.

153. 164. 165. 168. 169. 170. 203.

227. 376. interdum & defendi-

tur ut 17. ubi πολυμαθῆ vocat &

35. 40. Origenis sequitur dog-

mata 355. 364. 376. ἐκ τὰ βιβλῶς

(leg. ὁ γὰρ βιβλῶς) Ἐκκλησια-

στικῆς ἱστορίας. Th. 5. an Aria-

nus Th. 22. 28. ὁμοσίου assenti-

tur Th. 16. Athanasius ab

hoc Eusebio timet Th. 25. Bi-

bliothecam iussu Constantini

instruit. Th. 21. brevi post de-

functum Constantinum Ma-

gnum mortuus Th. 28.

Eusebius Cæsareæ Cappadociæ

Episcopus Th. 49. 50. alius Epi-

scopus Alexandrino Episcopa-

tu repudiato Emesenus, Sabel-

lianus Th. 3. Alius Nicome-

diensis Th. 17. &c. Alius Epi-

scopus Romæ Th. 5. alius Eu-

sebius Samofatenus Episcopus.

Th. 50. 57. alius Samofatenus

Episcopus junior Th. 115.

Eusebius CPol. urbis Scholasticus

Th. 76. inde Episcopus Dory-

læi Th. 86. 87.

Eustathius Episcopus Antioch.

Th. 16. 49. 114.

Eustathius Sebastenus, princeps

Massalianorum Th. 54.

S. Eustathius presbyter CPol. Th.

27.

Euthymius Episcopus CPol. Th.

484. 487. alius Euthymius Epi-

scopus Sardus, Imaginum de-

fensor. Th. 44.

Eutyches hæreticus Th. 86. 87. 91.

Eutychianus Episcopus Rom. 386.

Evzoius Diaconus Alex. Th. 24.

25. Antiochiæ Episc. Arianus

Th. 39. 47.

Ezechiël Propheta 219. 225. 229.

Fabianus Episcopus Rom. 362.

363.

Fabianus Antiochiæ Episc. 375.

Q. Fabius 193. ὁ πῶς ἐρωτήσας

πράξεις ἀναγνώσας 194.

Felix

- Felix Episcopus Rom. 386. Th. 34.
111. &c. 147.
- Festus Rom. Senator festum Petri
& Pauli obtinet celebrari
CPoli Th. 123.
- Flavianus Antiochiæ Episc. 363.
Th. 54. &c.
- Flavianus Episcopus Rom. Th.
84. &c.
- Fronto Rhetor 353.
- Frumentius primus Indorum Epi-
scopus Th. 19.
- Gainas Alexandria Episc. Th. 124.
- Galenus Medicus Pergamenus
373.
- Cornelius Gallus 308.
- Samuel Pauli Apostoli præce-
ptor, Stephani protomartyris
funus curat Th. 74.
- Gelasius Romæ Episc. Th. 118.
- Geneleos liber 1. 9. 10. 13. 19. 33.
37. 41. 45. 49. 50. 78. seq. 93. 94.
95. 100. 102. 105. 108. 110. 111.
116. 160. 201. 235.
- Geneleos parvæ liber Apocryphus
4. 5. 8. seq. 98. 99. 102. 108. Ex
eadem quoque petita sunt quæ
10. 11. præter sacras litteras
tradit Syncellus.
- Gennadius Episcopus CPol. Th.
95. &c.
- Georgius Alexandria Episc. Aria-
nus Th. 31. 37. 40. alius Geor-
gius Episc. Alex. junior Th. 253.
- Georgius Apameæ Episcopus Th.
320.
- Georgius Episcopus CPol. Th.
300. 301.
- Georgius Cyprius Th. 359.
- Georgii Syncelli Chronographia
Th. 2.
- Germanio Episc. Hierosol. 357.
- Germanus Cyzici atq; inde CPol.
Episcopus Th. 320. &c.
- Γεωφῆ τῶν Γιγάντων à Cainano in
agro reperta & abscondita 80.
- Gorgias 257.
- Gregorius Episcopus Alex. Aria-
nus Th. 30. 31.
- Gregorius Antiochiæ Episc. Th.
206.
- Gregorius Nazianzi Episc. Theo-
logi Pater Th. 49.
- Gregorius Nazianzenus ὁ μέγας ἐν
Θεολογίᾳ Γρηγόριος 3. 31. 377.
- Episcopus CPol. Th. 52. &c.
- Gregorius Nyssæ Episcopus Th.
52. 59.
- Gregorius Thaumaturgus. 376.
ejus templum Neocæsareæ Th.
124.
- Gregorius Romæ Episc. Th. 338.
342. 343.
- Gregorius Episc. Sinopensis Th.
396.
- Hecataeus 43.
- Hegesippus 337. 344. 345.
- Helena Simonis Magi 331.
- Hellanicus Lesbius 43. 167. 238.
- Henecas Episcopus Hierosol. 349.
leg. Σενικᾶς ex Eusebio.

Aa 3

Hera-

Heraclas Alexandriæ Episc. 361.
362. 363.

Heraclius ὁ σκοτεινός 238. 254.

Hermes ἐν τοῖς Φυσικοῖς 13. 35. ἐν
τοῖς Γενικοῖς & κυραννίσιν βίβλοις
35. 52. Hermetis primi sine
Thothi columnæ ex Ægyptia-
ca lingua in Græcam translatæ
ab Agathodæmone. 40. Ex se-
cundi Hermetis libris tradita à
Manethone, ibid.

Hermon Episc. Hierosol. Th. 10.

Herodes Atticus Rhetor 350.

Herodianus γραμματεὺς (1. Γραμ-
ματικός) ἀεὶς 353.

Herodianus qvi Mauricio Imp.
eventura prædixit Th. 238.

Herodotus Halicarnasseus 55. 63.
162. 167. 169. 250. ἐν τῇ δευτέ-
ρᾳ 64. 149. Ἐτιμῆν ὡς τῆς
Ἀθηναίων βελῆς ἐπαναγνῆς αὐτοῖς
τὰς βίβλους 247. seq.

Heron Martyr 368.

Heron Thebaidos Episc. Th. 43.

Herophila Sibylla 213.

Heros Antiochiæ Episc. 350.

Hesiodus 43. 66. 173. 176.

Hestizus 43. ubi Δισταῖς scri-
ptum pro Ἐσταῖος.

Helychius presbyter atqve Epi-
scopus Hierosol. Th. 71 79.

Hieremias Propheta. 216. 217.
218. 219. 223. 225. 229. 233. 235.
236. 246. 250.

Hieronymi Ægyptii Φονικικά 43.

Hilarion Episcopus Hierosol. Th.

34. alius Episcopus Romæ. Th.
97.

Hipparchia Philosopha, Cratetis
uxor 260.

Hippias 257.

Hippocrates Cous 248. 253.

Hippolytus Portus Episcopus &
Martyr ἐν τῷ κτ' πλὴν Σωσιανῆς
καὶ Δανιὴλ συγγράμματι 218. 219.
230. Ejus Cyclus Paschalis 315.
varia scripta 358. εἰς πλὴν Ἑξα-
μεροῦ καὶ εἰς πλὴν μτ' πλὴν Ἑξαήμερον,
in Ezechielis & Danielis & ple-
raqve aliorum Prophetarum
vaticinia, tum in Cantica, & in
Apocalypsin, & adversus Mar-
cionem atqve alias hæreses, &
Canonem Paschalem XVI. an-
norum in annum primum
Alex. Mammææ. ibid.

Homerus 66. 73. 156. 157. 169.
173. (ubi pro Ἡσίοδον συγχρονον
ὁμῶ leg. συγχρονον Ὀμήρου) 176.
178. 180. 181. 296.

Horatius 318.

Hortensius 318.

Horus Ægyptius 72. 151.

Hosius Cordubensis Episc. Th. 14.
36.

Hyginus Episcopus Rom. 350.

Hymenæus Episcopus Hierosol.
386. 387. Th. 4.

Hypatia Philosopha, Theonis Fi-
lia Th. 70. seq.

Hypatius Heracleensis Episc. Th.
46.

Jaco-

Jacobus Thavmaturgus Th. 86.
Jacobus Nisibenus Th. 16. 28.

Jacobus Protospatharius Confessor Th. 382.

Jacobi Apostoli Epistola 329.

Ibas in Ephesina Synodo depositus Th. 87.

Idæi Dactyli, ferri & operum ferriariorum inventores 158.

Jeremiæ Apocrypha 27.

Jesus Siracides auctor Panareti summus Pontifex post Oniam. 276.

Ignatius Episcopus Antiochenus 342. Martyr. 347.

Ignatius Episcopus CPol. Photii adversarius Th. 460. &c.

Liber *ἰμᾶθ*, Zosimi. 13.

Ingenes *Ἰγγένης* (Ingenus) Martyr. 369.

Innocentius Romæ Episc. Th. 64.

Joannes Chrysostomus 4. Th. 64. &c. ~~et~~ Orationes de statuis Th. 82.

Joannes Episcopus Hierosol. 348. alii Th. 65. 134. 136. 183. 208. 314.

Joannes Antiochenus Episcopus Th. 73. &c. alius junior Th. 107. alius Th. 110.

Joannes Alexandriæ Episc. Th. 205. 206. alius junior 248.

Joannes Hemula Alexandriæ Episc. Th. 121.

Joannes Niczota Episcopus Alex. Th. 127. &c. Joannes Tabennesiotes

Alexandriæ Episcopus Th. 110. 112.

Joannes Episc. Apameensis Th. 98.

Joannes Evangelista 345. 347. ejus Apocalypsis 344.

S. Jo. Baptista reliquiæ Th. 64. 362.

Joannes Manichæus, Timothei Episcopi CPol. Archidiaconus Th. 135.

Joannes Callistrati Monachus, Monothelita, Philippico præfagiens Imperium, Episcopus CPol. Th. 319. 320.

Joannes Cappadox, Episc. CPol. Th. 140. 142.

Joannes Nestevtes Episc. CPol. Th. 212. 213. 225. Alius Joannes Episc. CPol. Th. 293. Alius Joannes Syncellus Th. 453. 457. Joannes Hylilas, Lector, imaginum oppugnator cum Leone Armeno Th. 435. &c.

Joannes Mansur, Chrysorobas, Damascenus, assertor imaginum Th. 342. Ejus Encomium Petri Majumæ Martyris Th. 350.

Joannes Romæ Episc. Th. 142. Alii Th. 199. 208. 274.

Jonas Propheta 204. 214.

Flav. Josephus 8. 36. 42. 44. 62. 63. 65. 98. 102. 105. 106. 108. 110. 112. 121. 134. 135. 148. 174. 182. 196. 226. 233. 240. 272. 273. 289. 296. 306. 317. 320. 325. 331. 334. 335. 339. 342. 364. 365. *ἰ τοῖς Μακκαβαῖοις* 249. 273. *δὲ λέγει*

- λόγοι πρὸς ἑλεγχον Ἀπρίων 63.
 103.
 Iosephus Episcopus Hierosol. 350.
 Iosephus Catharorum præpositus
 sive Episc. Novatianus Th. 397.
 Iosephus Thessalonicensis Episc.
 Th. 409.
 Josuæ liber 143. seq.
 Iphitus Olympicorum ludorum
 instaurator 196.
 Irenæus 344. 347. 354. è libro
 secundo adversus hæreses 345.
 S. Irenes templum Th. 18.
 Isaacius Episc. Hierosol. Th. 236.
 Isaacus Monachus, Valentis Imp.
 cladem præfagiens Th. 55. 56.
 Ischyas Athanasio insidiatus Th.
 24. seq.
 Isæus Rhetor 253.
 Isidorus Martyr 368.
 Isocrates Rhetor 257.
 Judicum liber 150.
 Julianus Sabas Antiochenus Asce-
 ta Th. 53. alius Martyr 368.
 Julianus Imp. contra Evangelia
 scripsit Th. 44.
 Julianus JCtus 353. interfectus
 à Commodò 354.
 Julianus Episcopus Hierosol. 351.
 353. alius Cariæ & hinc Hali-
 carnassi Th. 132. &c. alius
 Mopsvestiæ Th. 115. alius An-
 tiochiæ Episc. Th. 99. 104.
 Julius Episc. Alexandria. 354.
 alius Romanus Th. 23. &c.
 Julius Canus, Stoicus Philosophus
 interficiendus à Caligula, pro-
 mittens Antiocho Seleucienfi
 amico suo se post mortem edo-
 cturum amicum de statu ani-
 mæ suæ 330.
 Justina, de qua in suppositiis actis
 Cypriani 363.
 Justiniani Imp. hymnus qui inci-
 pit: ὁ μοι οὐρανὸς Th. 183. Ho-
 rologium ibid.
 Justinus Martyr 333. cognomen-
 to Philosophus 350. ἐκ τῆς πρώτης
 λόγος πρὸς Ἀντωνίνον βασιλέα ὑποὺν
 χριστιανῶν. Apologiam suam
 obtulit Antonino Pio. ibid. re-
 prehendit Crescentem Cyni-
 cum 351.
 Justus 63. 65. 121. 148. Tiberien-
 sis, Judæus Historicus 346. κα-
 θὰς ἄνδρες τῶν ἐκ παλινοῦς ἰστορηκα-
 σιν 120.
 Justus Episcopus Hierosol. 347. 349.
 alius Episc. Alexandria. ibid.
 Juvenalis Hierosol. Episcopus Th.
 80. 91. 92. 96.
 Laas cum Timæo Historico alle-
 gatur 193.
 Laurentius antiPapa, deinde Epi-
 scopus Nucerinus Th. 123.
 Leges XII. tabularum 254.
 Leo Cubicularius Confessor Th.
 382.
 Leo Musicus Th. 479.
 Leo Philosophus & Astrologus
 conjector Th. 454. Ludo
 CPol. à Theophilo Imp. præfe-
 ctus 455. Metropoli Thessa-
 loni-

- Ionicensis Th. 465. ejus præ-
 sagia. ibid. & Th. 470.
 Leo I. Episcopus Rom. Th. 82. 87.
 90. ejus Epistolæ ad Flavianum
 & coactam ab eo Synodum Th.
 86.
 Leo III. Th. 398. seq.
 Leonides Origenis pater 355.
 Leontius Antiochiæ Episc. Th. 38.
 Leontius Philosophus Eudociæ
 pater Th. 72.
 Lesches Lesbios, Parvæ Iliadis
 auctor. 213.
 Letoius Melitines Episcopus Mas-
 salianorum adversarius Th. 54.
 Levi Episcopus Hierosol. 349.
 Libanius Sophista Th. 64. 65. Ma-
 gister Joannis Chrysostomi
 qvem in schola sua sibi succe-
 ssorem optavit. ibid.
 Liberius Romæ Episc. Th. 31. &c.
 Linus Thebanus. *λυσιππός καὶ μα-
 σσαργός* 158. 162.
 Linus Romæ Episcopus 341.
 Livius Historicus 318.
 Longinus Rhetor 384.
 Lucas Evangelista 80. 93. 168.
 169. 325.
 Lucianus Antiochenus presby-
 ter, Martyr Th. 9.
 Lucius Episcopus Rom. 375.
 Lucius Episc. Alexandriae Arianus
 Th. 40. &c.
 Lucius Samosatensis Episc. Aria-
 nus Th. 50.
 Lucius Cæcilius *Αἰνκί* & *Κίγκλι*
 (1. *κακίλι*) *ἦς ἔββαλεν κὺ συν-
 ἰδεῖν* 193.
 Lycurgi leges 185.
 Lycurgus Olympicorum repara-
 tor ludorum 196.
 Lysias Rhetor 253.
 Macar Martyr 368.
 Macarius Hierosol. Episcopus Th.
 12. &c. Alius Macarius junior,
 itidem Episcopus Hierosol. Th.
 204. 205.
 Maccabæorum liber 376. sq. pri-
 mus 285. 289. 293. secundus
 249. 278. 293. tertius 281. 282.
 293. quartus 279. 293. vide
 & supra in Josepho, cujus *ιστορί-
 κῃ ῥαφῇ* de Maccabæis, in quo
 Reges Græcorum ab Antigono
 recensuerit, memoratur 273.
 Macedonius Pnevmatomachus,
 Episcopus CPol. Th. 35. seq.
 Macedonius junior Episc. CPol.
 Th. 120. &c.
 Machæus Zelotes, Arabs, Chri-
 stianorum & Judæorum perse-
 cutor Th. 381. seq.
 Malchion qui Paulum Samosate-
 num coarguit 388.
 Manetho 34. 37. 38. 40. 52. 53. 59.
 69. 72. 73. 74. 78. 103. 104. *ἔως
 ὅτε καὶ Νεκταίᾳ βωὶ ὁ Μανεύης
 τῆς λαοδυναστείας Αἰγυπτῆος
 ἐβίβηται τρεῖς τόμους ὅτε ἂν,
 τὰ δὲ
 μὴ πῦται ἐξ Ἑλληνικῶν συγγρα-
 φῶν* 77. 78. 256. *ψευδόμενος
 καὶ μεγαλύνων τὸ τῶν Αἰγυπτίων
 ἔθνος*
 Bb 15.

15. 17. 23. 37. Sebennytæ, Ægyptius Sacerdos 40. scripsit ad Ptolemæum Philadelphum eodem fere qvo Berosus tempore 16. 18. ἐν τῇ βιβλῷ Σαύως 40. Ex columnis Hermetis profecisse se proficitur. ibid. Epistola ad Ptolemæum ibid. Veteri Chronico Ægyptio receptus 51. ἐκ τῆς πρώτης πύλης Μαμεθῶ, 60. ἐκ δευτέρας 59. 72. 73. ἐκ τρίτης. 78.
- Manichæi 386.
- Manichæi Pauliciani Th. 145. sq.
- Manus Hemeriæ Episcopus Th. 115.
- Marcellus Apameæ Episc. obversa Gentilium templa occisus Th. 61.
- Marcellus Episc. Ancyranus in Synodo Sardicensi vindicatus Th. 75.
- Marcellus Romæ Episcopus Th. 5.
- Marci Evangelium 332.
- Marcus Rhetor 350.
- Marcus Monachus Martyr Th. 40.
- Marcus Episcopus Hierosol. primus non Judæus 351.
- Mares defensor Arii Th. 17.
- Mares Episcopus Chalcedonensis qui Juliano exprobrat Apostasiam Th. 40.
- Mares Dolicæ Episcopus Th. 57.
- Maria soror Moysis 120. Maria. Ἑβραία σφῆ cum qva versatus, & à qva Chemicam artem didicit Democritus 248.
- Martinus Episcopus Rom. Th. 276. 288.
- Martyrius Antiochenus Episc. Th. 94. &c. alius Episcopus Hierosol. Th. 119.
- Marutha Mesopotamiæ Episc. Th. 71. 72.
- Massalianorum hæresis Th. 54.
- Mastipham (Cedreni Codicibus *Μαστίφαι*) Dæmoniorum princeps ejusque cum DEO colloqvium 102.
- Mathematici (Astrologi) à Domitiano ejecti 343.
- Matthæus Evangelista 35. 219.
- Matthæus Hierosol. Episcopus 348.
- Matthias Apostolus 328.
- Maximianus Episc. CPolitanus Th. 78. 79.
- Maximus Monachus & Philosophus ἐν τῇ πρῶτῃ Πάγκτῃ λόγῳ 305. 315. Maximus Confessor 371.
- Maximus Abbas Th. 275. &c.
- Maximus Tyrius Antonini Philosophi præceptor 351.
- Maximus Alexandriæ Episc. 381. 385. 386.
- Maximus Antiochiæ Episc. 353. 354 alius junior Th. 87.
- Maximus Episcopus Hierosol. 351. alius junior 354. alius Th. 21. &c.
- Mazabanus Hierosol. Episcopus. 363. 375. 381.
- Megasthenes ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν. 221.

Melam-

Melampus Vates 161.

Meletius (in Ægypto Episc.) à
qvo Meletiani Th. 17. 24.

Meletius Antiochiæ Episc. Th.
47. &c.

De Melchisedecho 98.

• Melissenus Dux, Martyr Th. 455.

Melissus Physicus Philos. 248.

Melitonis Sardium Episcopi Apo-
logia pro Christianis 352.

Memnonis admiranda statua
i φθερμάδου λιθῶ 72. à
Cambyse confracta 15.

Memnon Ephesiorum Episcopus
Th. 78.

Menandri Comici primum dra-
ma ὁρχή 275.

Menander Ephesius, Historicus.
183.

Menas Episc. CPolitanus Th. 184.
&c.

Menedemus ad Valentem lega-
tus, Martyr Th. 50.

Menedemus Philosophus 272.
274.

Mercuria Martyr 368. *μερμερία*.
Mercurius Trismegistus. supra in
Hermes & Manetho.

Meropius Tyrius Philosophus
Ædesii & Frumentii Præceptor
qvi Indos Christianam religio-
nem docuerunt Th. 19.

Mesomedes Cretensis Poëta 351.

Methodius Monachus, Episcopus
CPolitanus Th. 457. 460.

Metranus Martyr 366.

Metrophanes CPol. Episcopus
Th. 10.

Michæas Propheta 174. 187. 199.

Miltiades Episc. Romanus Th. 6.
14.

Minois leges 163.

Mochus 43.

S. Mocii templum Th. 18.

Modestus Hierosol. Episcopus Th.
278.

Monotheletæ Th. 274. seq.

Montanistæ ad baptismum coacti
vivos se comburunt Th. 336.

Moylis Apocalypsis 27. alio titu-
lo parva Genesis. *ὡς ἐν λαπῇ
φίρεται γένεσις, ἣν ὁ Μωυσῆς ἀνά-
φασι πρὸς Ἀποκάλυψιν.* 4. in la-
tina versione Syncelli pag. 31.
pro verbis: à Moyse plagiario
subrepta, legendum à *Moyse* sive
Moyse subrepta plagio. Antiquis-
simæ Græcorum res Moyse
non antiquiores 65. Moylis
ætas 62. 69. primus & præstan-
tissimus Chronologus 143.

Moyse Antiochenæ Ecclesiæ Dia-
conus Th. 366.

Moyse Solitarius, Episcopus Sa-
racenis datus Th. 54. seq.

Musæus Nymphæ & Eumolpi F.
153. 156.

Musianus (leg. Musanus) *ἐκκλη-
σιαστικὸς συγγραφεὺς* 355.

Myrtæus Atheniensis Poëta 213.
leg. Tyrtæus.

Bb 2

Nar-

- Narcissus Hierosol. Episcopus 354.
 355. 359. Alius Narcissus Com-
 modi percussor 354. alius fau-
 tor Arii Th. 17.
 Nathan Propheta 176. 181.
 Naum Propheta 201.
 Nectarius ex prætore nondum
 baptizato Episcopus CPol. Th.
 59. seq.
 Neemias 249.
 Nestorius hæresiarcha Episc. CPol.
 76. sq. Nestoriani 262. 273. &c.
 Nicator Sophista Athenis 362.
 Nicephorus Patriarcha CPol. Th.
 407. &c. Synodica ejus ad Leo-
 nem Papam Th. 419.
 Nicetas Episcopus CPol. Th. 369.
 &c.
 Nicetas Heliopoleos Episcopus
 Th. 360.
 Nicetas Xylinites, monachus &
 Oeconomus magnæ Ecclesiæ
 CPol. Th. 472.
 Nicolaus (Damascenus) Histori-
 cus 43.
 Nicolaus ἀπὸ Καυκοδιακόνων (à Ca-
 licibus olim minister) σοφιστῆς
 γεγονώς τῆς ἱατρικῆς ὁμιλητής,
 Monothelita Th. 320.
 Nicolaus πρῶτος μονάχου ἢ Man-
 sionarius S. Diomedis, Basilio
 præfagiens Imperium Th. 459.
 471.
 Nicolaus Monachus iconoclasta.
 Th. 413. 421.
 Nicolaus Myræ Episcops Th. 408.
 Nicolaus Mysticus, Episcopus
 CPol. Th. 480. &c.
 Nicostratus ὁ λογοποιός 353.
 Nilus Ægypti Episcopus, Martyr.
 Th. 9.
 Nonnus Edessenus Episc. Th. 79.
 Novatus hæreticus 370. seq.
 Oannes ὁ ἀντὶ τῆς θύρας καὶ πάλι-
 τίας χαίψας 29.
 Oded Propheta 199.
 Oenomaus Philosophus 349.
 Olda Prophetissa 214.
 Oppiani Cilicis Halievtica 352.
 353.
 Optimus, Pisidiæ Episcopus Th.
 52.
 Oracula 196. 198. 212. 262.
 Origenes Leonidæ F. 355. 358.
 361. 362. 364. seq. 377. ad Phi-
 lippum Imp. scribit 362.
 Orpheus Lyricus 156.
 Ab Ostano Medo sacris literis im-
 butus Democritus 248.
 Oziel Propheta 187.
 Palæphatus 161. ἐν πρώτῳ 162.
 ἐν πρώτῃ ἀπίστων 163.
 Palladius Antiochiæ Episcopus
 Th. 116. 117.
 Pambecus Astrologus 360.
 Pammenes Chymiz studiosus
 248.
 Pamphilus Presbyter Cæsareensis,
 Martyr Th. 9.
 Pamprepius Magiæ accusatus & ut
 præstigiator ab illo & Leontio
 occisus Th. 110. 112.

Pan-

- Pancratius Astrologus falsus divinus à Bulgaris occisus Th. 395.
 Panodorus Monachus Ægyptius & Anianus coarvi 34. Panodorus tamen post Anianum scripsit 35. sub Arcadio Imp. 326. Astrologiæ peritus 35. Chronologiæ & historiæ non indiligens scrutator, ἀληθῆναι ἀπαρ-
 αμίδι ἐν πολλοῖς 326. Citatur præterea 16. 17. 18. 32. 33. 34. 35. 36. 40. 41. 79. 223. 312. 313. 326. 327.
 Pantænus Stoicus 355.
 Panyasis Poëta 248.
 Paphnutius Confessor Th. 17.
 Papias Hierapoleos Episc. 332. 346.
 Paralipomenon libri 216. 218. 221. 222. 225. 235. 236. 345.
 Parmenides Philosophus 253. 254. 257.
 S. Pastillus Pergensis Episcopus Th. 359.
 Patrophilus Scythopolitanus Episcopus Arianus Th. 26. &c.
 Pauliciani Th. 360. 413. 417.
 Paulinus Antiochiæ Episc. Th. 10. alius junior Th. 47. 57. 59.
 Paulinus Eudociæ charus & ob pomum ab ea datum occisus Th. 85.
 Paulus Apostolus 98. 328. Epistola posterior ad Timotheum. 335. Apocryphis usus 27. Martyrium Petri & Pauli 339. 340. 341.
 Paulus Alexandria Episcopus Th. 185. 188.
 Paulus Episc. Antiochenus Th. 141.
 Paulus Callistrati Monachus qui Leontio Imperium prædixit Th. 307.
 Paulus Confessor Episcopus CPol. Th. 30. &c.
 Paulus Monothelita Episc. CPol. Th. 275. 283.
 Paulus tertius Episcopus CPol. Th. 303.
 Paulus Lector Cyprius, Episcopus CPol. Th. 332. 385. seq.
 Pauli leprosi Monasterium Alexandria Th. 98.
 Paulus Neocæsarensis Episc. qui Concilio Nicæno interfuit Th. 16.
 Paulus ὁ Σακελλῆς Sacelli præpositus Th. 471.
 Paulus Samosatenus, Antiochiæ Episc. 381. 387. 388. 389. 390. 391.
 Pelagia, quæ & Margarita, Nonni studio Antiochiæ conversa Th. 59.
 Pelagius Laodiceæ Episc. Th. 52. 59.
 Pelagius Patricius ὁ θαυμαστὸν πρὸς τοῖσιν ἐπὶ τῷ ἀξιόλογῳ Th. 116.
 Pelagius Romæ Episc. Th. 195.
 Peleus Ægypti Episcopus Martyr. Th. 9.
 Peregrinus Philosophus 351. 352.
 Bb 3 Perian-

- Periander Cypseli F.** 213.
Pericles 253.
Perficus (lege Priscus) Thrax Historicus Th. 100.
Petrus Apostolus 11. 13. Epistola prior 331. 332. Antiochenam Ecclesiam rexit ad obitum usque, Romanam fundavit, & Alexandriam misit Marcum 331. Martyrium Petri & Pauli 339. 340. 341.
Petrus presbyter Alex. operum. Cyrilli ab Timotheo Aeluro corruptorum testis Th. 95.
Petrus Martyr Alexandriæ Episc. Th. 5. 9. alius junior Th. 51. 56. tertius Th. 284.
Petrus Apameæ Episc. Eutychianus Th. 142.
Petrus Basilii M. frater Th. 52.
Petrus Damasci Metropolita Th. 349.
Petrus Cnapheus s. Fullo ex Chalcidonensi presbytero Episcopus Antioch. Th. 97. &c.
Petrus Hierosol. Episcopus Th. 190.
Petrus Majumæ notarius, Martyr Th. 349. 350.
Petrus Mongus Episcopus Alex. Th. 107. &c.
Petrus Oeconomus & Petrus S. Sabæ præpositus, Adriani Papæ ad septimam Synodum legati Th. 388.
Phanocles 161.
Phemonoë poetria 161.
Pherecydes Historicus, Pythagoræ Magister 238.
Phidias statuarium 248.
Phidon mensurarum & ponderum inventor 198.
Philacitus Antiochiæ Episc. Th. 31.
Philammon Delphicus 162.
Phileas Thmucos Episc. Martyr. Th. 9.
Philetus Antiochiæ Episc. 359.
Philippus Diaconus docens Samaritæ 329.
Philippus Hierosol. Episc. 349.
Philippus Sidenis sive Sidetes Presbyter Anno 22. Theodosii junioris scribit Historiam Christianam libris XXXVI. Th. 75.
Philistus 172.
Philo Judæus 196. ejus liber secundus de sua legatione 329. Flaccus sive liber in Flaccum 331.
Philochorus 148. 153. 180. ubi male interpres: *Philochorum rerum Jonicarum & Coloniarum scriptorem*, nam in Græco est: οἱ δὲ παρὰ Φιλόχορον (scil. παρὰ τὸν ὄντα τῆς Ἰωνικῆς ἱστορίας κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀρχαίων Ἀθηναίων ἀρχαίαν). *Philochorus affirmat Homerum ex Jonica Colonia ortum fuisse tempore unius ex Archontibus perpetuis nomine Archippi. Idem in Αττικῇ διατίθηται* 158. 161. 162. 163.

Phi-

Philogenes Antiochiæ Episcopus Th. 9.

Philostratus 346. Vita Apollonii 334. 343. 346.

Philostratus Atheniensis ἱστοριογράφος, imperante Aureliano. 384. ἐν τῇς ἱστορίας 221.

Phlegon 322. 324. seq.

Phocylides Tragicus 238.

Photius Patriarcha CPol. Th. 463. &c.

Photius Abbas reconciliandis Ægypti Ecclesiis præpositus Th. 104.

Phranitas Episc. CPol. Th. 114.

Phrynichus 254.

Pindarius 254.

Georgius Pisides (ὁ Πισίδης) allegatur ubi de rebus Heraclii agitur Th. 250.

Pittacus 239.

Pius Episcopus Rom. 351.

Plato Comicus 247. ἐν Σοφισαῖς 149.

Plato Philosophus 157. ἐν τῇς νόμοις 163. ἐν Τιμωίᾳ 120. ejus responsio ad interrogata Dionysii Tyranni 258. seq. Socratis auditor 257. 258. tempore Philippi Regis mortuus 263. allegatur 17. sed verba αἰς Αἰγυπτίων οἱ ὡς Πλάτωνι ἱερεῖς εἰς Σόλωνα κατέλεθοντες, eruditus interpretres male vertit : qua Soloni velut auctor Egyptianorum sacerdotes apud Platonem quondam adscribunt, sensus enim est : qua Ægyptiorum sacerdotes ad Solonis usque tempora numerant apud Platonem.

priorum sacerdotes ad Solonis usque tempora numerant apud Platonem.

Plato Moachus Th. 397. 407. 409.

Plinii Secundi Epistola ad Trajanum de Christianis 346. seq.

Plotini Enneades 361. τῆς Πλατωνικῆς Διατριβῆς καθ' ἑμῶς 362.

Plutarchus Chæronensis 299. 330. senex ab Imperatore iussus ὁμιλεῖν ἐλλὰδός 349.

Polemo Philosophus 276. alius Rhetor 350.

Polemo 63. ἐν πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστορίων 64. 148.

Polyænus Atheniensis ἱστορεῖ 151. ubi de Memnonis statua à Cambyse confracta.

Polybius 92. de Olympiadum origine 196.

Polycarpus 347. 351. 352.

Polyeuctus Monachus, Episcopus CPol. Th. 509.

Pontianus Romæ Episc. 361.

Porcius Cato ἀνὴρ φιλόημος ὡς συναγωγὴν τῶν δόξατολογημάτων ἱστορίων 193.

Porphyrius Plotini auditor 362. à Christianis Cæsareæ Palæstinæ pulsatus ad Ethnicos defecit & contra Christianos scripsit Th. 44.

Praulius Hierosol. Episcopus Th. 72. 76. 77.

Praxilla 247.

Priami Epistola ad Memnonem 155.

Pri-

- Primus Alexandriae Episc. 348.
 Priscus Thrax, vide supra, Persicus.
 Ab hoc Rhetore & Historico
 diversus Priscus Thraciae dux
 de quo Th. 219, 232, &c.
 Proclus Cyzici & inde CPol. Epi-
 scopus Th. 75. &c.
 Proclus Onirocritas qui Anastasii
 & Amantii insomnia exponit.
 Th. 145.
 Procopius scriptor Historiarum.
 in expeditione Vandalica Beli-
 sario adfuit anno septimo Justi-
 niani Th. 161, 162, 172.
 Prodicus 257.
 Prometheus 65, 140, 150.
 Protagoras Sophista, cujus libros
 igne damnarunt Athenienses
 248.
 Proterius Episcopus Alex. Th.
 91 &c.
 Protogenes, Sardicensis Episc.
 Th. 36.
 Pseudo Messias Syrus de quo Th.
 336.
 Ptolemæus Martyr 260.
 Ptolemæus Mendesium πρὸ Αἰγυ-
 πτίων ἀνέκαθεν ἱσταν 64.
 Claudius Ptolemæus, ἐν τῇ μεγά-
 λῃ συντάξει τῇ τῆς Ἀστρονομίας τοῖς
 ὑποὶ Νάβωναδάρη χειρῶν ἐπι-
 σιν 206, 207. ejus περὶ χειρῶν κα-
 νόνες 52, 261, 263, 326. χαλ-
 δαῖκός καὶ Ἀστρονομικός κανὼν 231.
 Ptolemæi Philadelphi Regis Bi-
 bliotheca 272.
 Publius Hierosol. Episcopus 351.
 Pyrrhus Episcopus CPol. Th. 275.
 Pythagoras 247. à Cambyse ca-
 ptus, Pherecydis discipulus 238.
 Pythagoras pugil Olympioni-
 ca 239.
 Quadrati Apologia pro Christia-
 nis 348.
 Quinta, Martyr 366.
 Regnorum libri 203, 204, 215,
 218, 221, 222, 224, 225.
 Repeatus Episcopus 180.
 Rhadamantus 153. Lyciae prin-
 ceps 158.
 Πατριάρχης ἱεροσολύμων πα-
 λαιὸς ἔδρις 193.
 Romanus Chalcedonis Episc. Th.
 115.
 Rufinus ἱσταν Th. 19.
 S. Sabæ Laura Th. 409.
 Sabas ex antesignanis Massalia-
 norum Th. 54.
 Sabbatius à quo Sabbatiani Th.
 53.
 Sabellius hæreticus 378.
 Sallustius Hierosol. Episcopus Th.
 124.
 Sallustius Historicus 318.
 Samaritici Bibliorum Codices 80,
 82, 85, 88.
 S. Samuelis templum CPol. Th.
 196.
 Sardonius Episcopus Hierosol. 358.
 Secundus S. Chrysostomi pater,
 nobilis Antiochenus Th. 64.

Secun-

- Secundus Ptolemaidis Ægypti
 Episc. Th. 17.
 Septem Ephesi dormientes Th.
 76.
 Septem sapientes Græciæ 239.
 Septuaginta Interpretes 36. 41.
 80. 81. 83. 86. 88. 89. 255. 269.
 272.
 Septuaginta & duæ gentes & lin-
 gæ ex confusione Babylonica
 46 seq. 89.
 Serapio Martyr 367. alius pœni-
 tens 373. alius Antiochiæ
 Episc. 355. alius Archidiaconus
 Antioch. Th. 67.
 Serenus præfectus, pro Christianis
 scribit ad Imp. Adrianum 348.
 Sergius Episc. CPol Th. 248. &c.
 Severianus Gabalorum Episc. Th.
 67.
 Severianus Episc. Scythopolita-
 nus Th. 92.
 Severus Episcopus Antiochenus
 Th. 132. &c.
 Severus presbyter, Eudociæ co-
 mes Th. 88.
 Sextus Philosophus 349. Pytha-
 goricus 316.
 Sextus Plutarchi nepos 353.
 Sibylla 44. Samia & Cumæa 213.
 Simeon stylites Th. 86.
 Simeon Ctesiphontis ArchiEpisc.
 Martyr Th. 20.
 Simmias Socraticus 257.
 Simon Magus 330. 331. 333.
 Simonides Musicus 213. ὁ μου-
 λικὸς sive Lyricus Poëta 238.
 239. 254.
 Simplicius Romæ Episc. Th. 100.
 112.
 Siricius Romæ Episc. Th. 57.
 Sisinnius Episcopus CPol. Th. 75.
 Sition (leg. Sotion) Philosophus
 Alex. 318.
 Socrates 254. Φιλόσοφος καὶ θα-
 πκὸς 257. 258.
 Solon 239. ejus leges 349 Vide
 & supra in Platone.
 Sophocles ὁ τραγωδοποιὸς 254. 257.
 Sophronius Hierosol. Episcopus
 Th. 274. 279. 281.
 Soterichus Casareæ Cappadoc.
 Episcopus à Macedonio conse-
 cratus Th. 131. Synodus Sido-
 niæ ab eo celebrata contra
 Chalcedonensem. ibid.
 Sotion. supra, Sition.
 Speusippus, Platonis successor
 259. 260. 274.
 S. Stephani protomartyris reli-
 quiar Th. 74. 75.
 Stephanus Episcopus Rom. 381.
 alius Th. 337. alius Th.
 371.
 Stephanus Cyzici Episc. Th. 250.
 Stephanus Antiochiæ Episc. Aria-
 nus Th. 35. alius Catholicus
 Th. 107. 108. 110. alius junior
 ibid. quartus Th. 349.
 Stefichorus 239.

Cc

Stu-

Libri isti Pars Altera.

- Studius qui condidit Monasterium Acoemeteorum Th. 97.
 Sunia, Vestalis 254.
 Sylvanus, Emefæ Episc. Martyr. Th. 9. alius Gazæ Episc. Martyr. ibid. alius Sylvanus Episc. Tarsensis Th. 48. 58.
 Sylvester Romæ Episc. Th. 6. alius junior Th. 6. 148.
 Symmachus Romæ Episc. Th. 123.
 Synodus Nicæna Th. 16. CPolitana Th. 58. &c. &c.
 Tarasius patriarcha CPol. Th. 386. &c. Synodicæ ejus à Papa Adriano probatæ Th. 388.
 Tatianus 63. 65. 121. 148.
 Taurus Berytius Platonius 351.
 Telefila Poëtria 247.
 Telephorus Rom. 349.
 Terentius 318. Varronem intellige, non Comicum.
 Terpander Musicus 213.
 Tertullianus 328. 340. 346.
 Thaddæus Apostolus Christum prædicat Edessæ 329.
 Thalassius ἀλαγχινοκόπης sive extispex Juliano Imp. charus, ruina domus obruitur Th. 43.
 Thales Philosophus. 213. 238. 239.
 Thallus 92. libro tertio Historiarum 322.
 Theaterus Mathematicus 248.
 Themistocles Philosophus, sub Maximino Imp. 361.
 Theo Hypatiæ præter Th. 71.
 Theodoctes θεοδοκτός (leg. ὁ Θεο-
 γικός) δεῖμα πησίας 272. vide infra in Theopompo.
 Theodoritus Cyri Episc. Th. 87.
 Cyrilli capitula oppugnat Th. 78.
 Θεόδωρος ἰσοεὐκός reprehendus Th. 139.
 Theodorus Medicus Th. 230.
 Theodorus Atheus 275.
 Theodorus Abbas Santabarenius Th. 473. &c.
 Theodorus Alexandria Episc. Th. 246. alius Antiochiæ Th. 358. 361. 364.
 Theodorus Abuces Monachus Th. 503.
 Theodorus Graptus sive inscriptus per stigmata faciem jambis & exul propter imaginum cultum, cum fratre Theophane Melodo Th. 455. 456.
 Theodorus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
 Theodorus Hierosol. Episcopus Th. 365.
 Theodorus ὁ κριθινός ArchiEp. Syracus. Th. 451. Memoratur hic etiam in Synodo VII. act. 7. T. 3. Concil. edit. Binianæ pag. 693.
 Theodorus Mopsvestiæ Episc. à Joanne Antiochiæ Episc. & Synodo Oriental. declaratus Catholicus Th. 82. alius Theodorus Episc. Mopsvest. junior ad quem scribit Chrysostomus Th. 66.

Theo-

Theodorus Pharanis Episcopus,
antesignanus Monothelitarum
Th. 274.

Theodorus Protospatharius Cra-
terus dictus, Martyr Th. 455.

Theodorus Episc. Romæ Th. 275.

Theodorus Studii præpositus Th.
407. &c. ei iniquior Theopha-
nes Th. 422. seq.

Theodosius Alexandria Episc.
Th. 188. alius Ephesi Th. 359.
alius Hierosol. Th. 92.

Theodotus Melissenus Cassiteras,
Episcopus CPol. 441. &c.

Theognis Poëta 238.

Theognis Arianus Th. 17. 26. 59.

Theonas Episc. Alexandria 386.
387. Th. 4. Alius Marmarices
Episc. Arianus Th. 17.

Theopaschita Th. 97. 184.

Theophanes Graptus, Melodus
supra in Theodoro Grapto.

Theophanes Cubicularius, con-
fessor Th. 382.

Theophantus Arii defensor Th.
17.

Theophilus Antiochenus. 352.
alius Martyr 369.

Theophilus Alexandria Episc.
Th. 60. &c.

Theophilus Castabalarum Episc.
Macedonianus Th. 48.

Theophilus Patricius Martyr Th.
455.

Theophrastus Philosophus 275.

Theophylactus Antiochiæ Episc.
Th. 352. 358.

Theopompus 262. ἐν τῇ περικα-
ρίᾳ 65. Philosophus ob litteras
sacras irreligiose tractatas cum
Theodecto punitus 272. alius
Charonenfis 362.

Theotecnus γόνος persecutionis
in Christianos svalor Galerio
Th. 7. 13. alius presbyter An-
tiochenus, ad Ethnicos Aposta-
ta Th. 43.

Thermutis Pharaonis filia quæ
Moysen servavit 120.

Thomas Diaconus, Episc. CPol.
Th. 246. alius Th. 289.

Thomas Thessalonicensis quon-
dam Episc. Alexandrini Episco-
pi in septima Synodo legatus
Th. 389.

Thomas Cubicularius Confessor.
Th. 382.

Thot Mercurius Egyptiorum 40.

Thucydides 253.

Tiberius Imp. de Christo colen-
do refert ad Senatum 328.

Timæus 193.

Timocles tropariorum s. hymno-
rum Poëta Th. 98.

Timotheus Ælurus Episc. Alex.
Th. 94. &c.

Timotheus Episcopus CPol. Th.
133. 136.

Timotheus Leucus, Solophacio-
lus, Æluri in Episcopatu Alex.
successor, Th. 96.

Timotheus Dalmati Monasterii
præpositus Th. 195.

Cc 2

Tobias

- Tobias Hierosol. Episc. 347.
 Tragici Poëtæ hirco donati 239.
 Tyrannus Antiochiæ Episc. Th. 4.
 Τυραννος 182.
 Tyrtæus supra, Myrtæus.
 Valens Hierosol. Episc. 354.
 Valentinus hæreticus 351.
 Victor Episc. Romanus 354. 355.
 Vigilus Romæ Episc. Th. 184 &c.
 Vincentii templum CPoli Th. 196.
 Vincentius & Vitus Sylvestri Episcopi locum tenentes in Concilio Nicæno Th. 16.
 Virgilius 318.
 Vitalianus Archidiaconus Hormisdæ ad Synodum Heracleensem legatus Th. 137.
 Vitalis Antiochiæ Episc. Th. 6.
 Vitus vide Vincentius.
 Ulphila, supra in Euphila.
 Ulpianus JCrus 357.
 Urbanus Episcopus Romæ 359.
 Urbanus Confessor 371.
 Urbanus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
 Ursacius Athanasii calumniator. Th. 26.
 Xenagoras ὁ συγγραφεύς 193.
 Xenajas Episc. Hierapolitanus Th. 115. &c.
 Xenocrates Speusippi successor. 260.
 Xenophanes Physicus, Τεγεγυφίδης 238.
 Xenophon Historicus 255. 257. 258. 262.
 Xistus Romæ Episc. 348. alius 381. alius Th. 79.
 Xisuthrus (Noachus) 30. seq.
 Zachæus Hierosol. Episcopus 347.
 Zacharias Propheta 187. 222. 229. 245. 246. ejus reliquiæ inventæ Th. 74.
 Zacharias Hierosol. Episcopus Th. 248. 252. 273.
 Zacharias Episc. Romæ Th. 344.
 Zaleucus Locrensiū Legislator. 213.
 Zebennes Antiochiæ Episc. 359. 361.
 Zeno Martyr. 369.
 Zeno Historicus 167.
 Zeno Philosophus (Eleates) 253. 254. 257.
 Zeno Stoicus 276.
 Zenobius Sidonis Episc. Martyr. Th. 9.
 Zenobius Architectus qui Martyrium s. templum Martyrum Hierosol. struxit Th. 27.
 Zephyrinus Episcopus Rom. 355. 356.
 Zethus & Amphion 156. 157. 158.
 Zeuxippus 167. 177.
 Zeuxis pictor 247.
 Zoilus Alexandria Episcopus Th. 188.
 Zoroaster Magus 167. Zoroaster Rex Medorum 78. 79.
 Zosimus Romæ Episc. Th. 70.
 Zosimus Panopolites ὁ ἐν τῇ ἐνστάτῃ τῆς ἰμᾶθς βιβλίῳ αὐτοῦ Θεοοσιμῶν 13.

**XLV. INDEX Scriptorum, Virozumque illustrium
in Chronico Paschali sive Alexandrino, & Glycæ
Annalibus memoratorum.**

Numeri nudi paginas Chronici Paschalis, Gl. præmissæ paginas

Annalium Glycæ editionis Paris. denotant.

A Brahamus Astronomiæ peritus Gl. 131.

De Adami conditione, Concilii Carthag. verba Gl. 95. De Adami exilio oratio Jo. Chrysostomi. Gl. 91.

Egyptii Geometriæ repertores. Gl. 127.

Ælianus (Hist. animalium) Gl. 54. 62.

S. Emilianus Martyrium 297.

Æschylus Poëta 169.

Æsculapius τὸ ἱατρικὸν μυστήριον 79. Gl. 163.

Julius Africanus 104. 164. 165. 267. 268.

Alexandri M. columna in Insula Brachmanum Gl. 142.

Alexander Monachus ἐν τῇ ἀποστολῇ τῆς πνεύματος ἁγίου ἐκείνου ἱστορίας. Gl. 251.

Alexander Alexandriæ Episc. Gl. 244. 284.

Alexander Episcopus CPol 285.

Alexander Hierosol. Episc. 270.

Ambrosius Origenis amicus, antea Valentinianus Gl. 242.

Ambrosius Mediolanensis. Gl. 257.

Amphilochius, Gl. 80. ἐν τοῖς 3

ἀγίου βασιλείου ἡγουμένων ἀπὸ τοῦ με-
γας ἀμφιλόχου ἡραφὶ τοῦ ἀδελ-
φοῦ λέγειται Gl. 253.

Ἀναβασιανός, liber Apocryphus Cainitarum Gl. 120. infra, in Paulo Apostolo.

Anacharsis Philosophus Gl. 234.
Anastasius Episcopus Antiochenus 337. 382.

Anastasius Presbyter & Syncellus CPol. 386. 387.

Anastasi Sinaitæ allegoriæ Gl. 10.

17. 24. 33. 38. 74. 80. 93. 99. 105.

166. 182. ἐν τῇ ἐξαήμερῳ αὐτῇ 15.

46. ἐν τῇ περὶ ἀναστάσεως 86. 89.

94. 102. ἐξ ἱστορικῶν πινυ μα-

θῶν quæ de Manasse tradit 197.

Anatolius Patriarcha CPol. Gl. 263. (21. 202.

Anaxagoras Physicus 146. Gl. 20.

Anaximander Gl. 20. 21.

Anaximenes. ibid.

S. Andreæ Apostoli templum. CPoli 306.

Andreas Hierosolymitanus, Cretensis ArchiEp. in Oratione de iis qui obdormierunt Gl. 86. 231. 233.

Andromachus Medicus, Theriacæ repertor Gl. 59.

C c 3

Ande-

- Andubarii Indi Scripta Astronomica 36. Anomæi Gl. 242.
 Anthimus Nicomediæ Episcopus Martyr 277.
 Ex Antigoni & Ptolemæi scriptis accepta quædam de Jeremiæ Prophetæ reliquiis per Alexandrum Regem translatis 156.
 Antoninus Philosophus Imp. Ejus rescriptum ad commune Asiæ 259. σοφία καὶ λόγοις τετραμμένους τὰς μετὰ χάρις σοφίας καὶ γνώσεως διὰ πλεονεξίας ἔχοντες πολλὰς Gl. 241.
 Apelles è LXX. discipulis Christi 213.
 Apelles * & Aristo Apologiam pro Christianis exhibent Adriano Imp. 255.
 Apellianorum hæresis Gl. 230.
 Apocryphæ de Christo narrationes rejiciuntur Gl. 212.
 Apollinaris Hierapoleos Episc. Apologia pro Christianis 259. ἐγγύς τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ἐν τῷ περὶ τῆς Πάσχα λόγῳ 6.
 Apollinaris Laodiceus hæreticus 237. Grammatici filius 296. Gl. 70. 244. 271.
 Apollonius ῥωμαῖος ἰσοεὐχάφους 113. ubi de raptu Sabinarum. Sed pro Apollonio legendum. πλάσι Gl. è Malala T. 1. p. 226.
 Apollonius Tyaneus Magus 254. ejus πλίσματα 250 Gl. 239.
 Apollophanes Sophista Gl. 219.
 Apostolici Canones Gl. 243.
 Aquila Ponticus Astrologiæ deductus, focer Hadriani, Apostata 255. Ejus versio Græca librorum sacrorum quæ testimonia de Christo obscurare est conatus ibid. & Gl. 241. Verba Genesios: *faciamus ei adiutorium κατ' αὐτόν, contra ipsum ἐναντίας αὐτῷ*, interpretatus est Gl. 82. alius Aquila è LXX. discipulis Christi 213.
 S. Aquilana templum CPoli 338.
 Arcadii Imp. responsum ad literas Innocentii Papæ Gl. 259.
 Archimedes 171. Mechanicus 175.
 Arius & Ariani 237. 282. 323. Gl. 244. 252. 270. 271.
 Aristarchus Philosophus 180. alius è LXX. discipulis Christi 214.
 Aristides justus, exul 161.
 Aristo. vide supra in Apelle.
 Aristobulus Judæus Philosophus 17. Aristobulus Pontifex 184. &c. alius è LXX. discipulis Christi 213.
 Aristophanes Comicus 169.
 Aristoteles Philos. Gl. 5. 7. 29. 51. 53. 61. 71. 116. 202.
 Arfacius Episcopus CPol. 307.
 Artabanus ἰσραῖ 64.
 Artemas è LXX. Christi discipulis 214.
 Asua Adami filia Setho, & altera Azura Caino nupta Gl. 117.
 Athanasius Episcopus Alexandrinus 4. 369. 285. Gl. 28. 119. 132. 207. 208. 209. 224. 244. 250. 251.

* Eusebio Ἀρίων ὁ Περσῶν.

251. in Pl. CXXXI. 123. ad Antiochum Gl. 91. 97. λόγος de assumptione Gl. 89. 122.
- Athenais quæ deinde Eudocia 311. Gl. 261.
- Athenodorus Alexandrinus præcepta dans Augusto Gl. 206.
- Atticus Episcopus CPol. 309.
- S. Augustinus 371.
- Babylas Martyr 270. 274.
- Babylonii Astronomiæ inventores, auctore Zoroastro Gl. 129.
- Bacchylides 162.
- Balani templum Heliopoli 303.
- Barlaam ad Joasaphum Gl. 88.
- Barnabas Apostolus 224. 232.
- Basilus, βασιλεύς, Episc. Amasenus à Licinio interfectus Gl. 250.
- Basilus Magnus 203. 228. 355. Basilii somnium de nece Juliani Imp. 297. Citatur Basilus Gl. 3. 4. 8. 11. 12. 14. 19. 21. 23. 29. 32. 34. 39. 67. 70. 71. 74. 79. 81. 83. 84. 88. 93. 101. 108. 114. 154. 155. 157. 207. 208. 222. 254. Ejus miracula 253.
- ἐν τῇ περὶ Φωσῆρων ἐκτῇ Gl. 6. 18. seq. 27. ἐν τῇ εἰς τὸ ἐξαήμερον ἐκτῇ Gl. 25.
- ἐν τῇ ἐξαήμερῳ Gl. 9. 80.
- ἐν τῇ εἰς τὸν Προφήτην Ησαΐαν ἐρμηνείᾳ 51. 105. 112. 120. 195.
- ἐν τῷ περὶ προνοίας. Gl. 42.
- ἐν τῇ ἀσκητικοῖς Gl. 94. 168.
- ἐν οἷς ἐπεξηγήσεται τὴν ἑλγὺν ψαλμῶν δαυὶδ 58.
- προτροπικῶς εἰς τὸ βῆμα 228.
- Alius Basilus junior Cæsareæ Episcopus qui Polyevctum Patriarcham CPol. inauguravit Gl. 303.
- Basilus Medicus, antesignanus hæresis Bogomilorum Gl. 334.
- Berosus 23.
- Bibliotheca Alexandrina Ptolemæi Regis 173. Bibliotheca Romæ combusta 263.
- ὁ ἐκ βαλλαρίας ἀρχιεπίσκοπος (Theophylactus) Gl. 210.
- Brachmanes Gl. 142. 234.
- Bruttius ὁ ἱστορικὸς καὶ γεωγράφος 38. 250.
- Cadmus Phoenix 42.
- Cæsarius Greg. Nazianzeni frater 80. 143.
- Cajanitæ hæretici Gl. 120.
- Cainan primus de Astronomia scripsit Gl. 129.
- Cajus è LXX. discipulis Christi. 214.
- Cajus Historicus qui contra Proclum Montanistam scripsit Gl. 235.
- Callimachi Ætia 111.
- Callinicus Patriarcha CPol. Gl. 279.
- Canon Chronicus 104.
- Cassia filia Jobi Gl. 147. Alia Cassia s. Icasia à Theophilo Imp. repudiata, cujus scitum responsum refertur 288.
- Cathari hæretici 271.
- Catholicæ Apostolorum Epistolæ 233. Cecro-

- Cecropius Episc. Nicomediae 293.
 Cerdo haereticus 256. 273.
 Cerinthus haereticus 252.
 Chanethotes Aegyptius à Moysè
 occisus 42.
 ἐν χάριτι & σωφροσύνῃ ἰσχυρίαις.
 112.
 Chilo Ephorus Lacedaemone O-
 lymp. LIII. 143.
 Chiron 37.
 S. Chrysostomus, vide Joannes.
 Cicero 185. 190.
 Clemens è LXX. Christi discipu-
 lis 214. Romae Episc. 250. 252.
 Clemens Alex. 219. 232. 251.
 Gl. 228. 242. ὁ ἱστιάταις τῆς
 Ἀλεξανδρίαν Ἐκκλησίας γαργαλῶς
 ἱερεὺς, ἀπὸ τοῦ δεχαιότατος καὶ ἡ
 μακροῖν τῶν Ἀποστολικῶν γενόμενος
 χρόνον ἐν τῇ περὶ τῆς Πάρας λόγῳ. 7.
 ἐν τῇ πρώτῃ σελήνῃ 137. 145.
 Κλήμης ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πέμπτῃ
 ὑποτυπώσεων 224.
 Clementina. Πέτρος ὁ Ἀπίστολος
 εἰς τὴν Κλημεντίαν 28. idem opus
 respicitur 23.
 Clemens Chronographus 232.
 S. Cononis templum CPoli 379.
 394.
 Constantinus Patriarcha CPol.
 Gl. 323.
 Constantinus Sylvanus Pauli Sa-
 mosateni successor ὃς ἐδίδαξε
 μόνοις τοῖς Ἐυαγγελισαῖς καὶ τῇ
 Ἀποστόλῃ προσέειπεν, καὶ ταῦτα δι-
 εσημαίνοντι Gl. 278.
 Constantini Imp. statuae subiecta
 inscriptio 280.
 Cornelia Vestalis 249.
 Cornelii Papae Epistola ad Fabium
 Antiochen. 273.
 S. Cosmae & Damiani templum.
 CPoli 389. 397.
 Cosmas Magnus auctor tetraodii
 quod supplevit Marcus Mona-
 chus, ejusdem Monasterii Oe-
 conomus Gl. 374. in notis.
 Cosmas Patriarcha CPol Gl. 332.
 Crescens è LXX. discipulis Chri-
 sti 214. 252.
 Ctesias 168.
 S. Cypriani Martyrium 272.
 Cyriacus Patriarcha Gl. 279.
 Cyrillus Alex. 349. seq. Gl. 24.
 69. 71. 82. 110. 116. 118. 119.
 123. 124. 126. 127. 130. 132.
 137. 146. 184. 185. 193. 210. 211.
 218. 253. 261. 271. ad Opti-
 mum Episcopum, in verba quae
 occiderit Cain 2. I - 244. ἐξ κε-
 φάλας 369. διάφοροι λόγοι καὶ ὁ
 ἀναστρέφει διδάσκων. ibid. ἐν τῇ με-
 ρὲς ὁπισθολή. ibid. ἐν τῇ βίβλῃ
 τῶν Ἱησοῦ Gl. 78. ἐν τῇ περὶ τῆς
 ἐν πνεύματι λατρείας βίβλῃ Gl.
 159. ἐν τοῖς γλαφυροῖς. Gl. 119.
 ἐν πῶς καὶ ἰκλιανόν 48. Gl. 124.
 129. 130. 185. 199. ἐν τῇ εἰς τὴν
 μικροῖν καὶ ἀνθρώπων λόγῳ. Gl. 88.
 Cyrillus Hierosol. in Epistola ad
 Constantium Imp. de Crucis
 apparitione Gl. 253. 271.
 Cyrillus Diaconus Heliopolita-
 nus 295.
 Cyrus Patriarcha CPolitan^o 379.
 381. Joan-

Joannes Damascenus. vide Joannes.

Damasus Episcopus Rom. Gl. 271.

Daniel Propheta 159. &c. Gl. 101. 142. Prophetia Apocrypha 160.

Daniel Stylites Gl. 264.

Davidis Psalmi 85. amplius trecentos collegit Esdras, è quibus solos CL. probavit Ezechias, reliquis combustis Gl. 182. seq.

Democritus Philos. 146. 169. Gl. 20.

Demosthenes 169.

Dexiphanes Cnidius, Phari Alexandrinæ architectus 192.

Diodorus ὁ συντάκτης χρονολογίας ἐν τῇ ἐκτίσει τῶν γεγονότων 44. videtur Diodorus Siculus intelligi.

Diodorus Tarsensis Gl. 80.

Diogenes Cynicus 168. Gl. 20. 112. 202.

Diogenes presbyter Meletii schisma probans 296.

Dionysius Alexandria Episc. 271.

Dionysius Areopagita ὁ θεοφάντης καὶ μέγας Gl. 76. 182. 195. 208. Epistola ad Polycarpum 219. Gl. 219. 220. ad Timotheum Gl. 232.

Dionysius Corinthiorum Episc. Gl. 235. 241.

Dioscorides de Stratonico quodam Sicilia Duce pulchritudinem liberorum per imagines

uxori intuendas datas promouente Gl. 56.

Dioscorus Alexandria Episcopus. 319. cum Eutyche faciens Gl. 263.

LXX. Discipulorum Christi nomina 212. seq.

S. Dometii Martyrium 297.

Domn⁹ Antiochia Episc. 271. 317.

Dorotheus Martyr 277.

Ebionæorum hæresis 252.

Empedocles Philos. 163. Gl. 202. 282.

Encratitarum hæresis 260.

Enochi liber Apocryphus 21.

Epānetus & Epaphras, Epaphroditus è LXX. Christi discipulis 214.

Ἐπίρας Epēras à Paulo Apostolo de Christiana religione edoctus nullus est, sed Glycæ verba pag. 236. de Paulo hæc sunt : ἐκ διυτέρου δὲ τῆς εὐαγγελιστικῆς, καὶ κατηχήσεως τὸν οἰνοχόον Νέραν καὶ παλλακὴν αὐτῆς ἐπέρασον pellicem ipsi dilectam.

S. Ephræmus Gl. 124. 125. & forte 39. Σύρ⁹ πρὸς Ἰουλιανὸν αἰρετ.

S. Epiphanius, ὁ μέγας Ἐπιφάνης. 23. 25. 26. 30. 255. 263. 266. Gl. 46. 120. 128. 146. 158. 198. 224. 259. ἐν τοῖς παναρείοις 23. ἐν τῇ βίβλῳ παναρείῳ Gl. 209. εἰς τὸν αἰγκύρωτον αὐτῶν 25. περὶ σαδμῶν καὶ μέτρων 255.

Epiphanius presbyter ἐν λόγῳ τῷ

Dd

- τῷ γενεθλίῳ τῆς παναμώμης με-
τῶς ὁ κύριος Gl. 213. 290.
- Eratoſthenes 175.
- Eſaias ſerra lignea diſſectus. Gl.
197.
- Eſdras γραμματικῆς νόμων ἱερῶν δι-
δάσκαλος 163. libros ſacros
ſervat Gl. 182. 198. 199.
- Evangelium in Circo populum
allocuturus geſtat Juſtinianus,
338.
- Eudocia 312. Gl. 261. alia 384.
Gl. 326.
- Eudoxius Epiſc. CPol. 294. 296.
- Eudoxus Cnidius 167. 169.
- Eulogius Ethnicismi propugna-
tor ἀμαχῶς Ἕλλησ in Concilio
Nicæno victus & perſuaſus à
Spyridone Gl. 250.
- Eunice Chriſti diſcipula 224.
- St. Euphemix templum 321.
- Eupolemus 64. 91.
- Euripides 38. 43. 162. 166. 248.
254. 263 Gl. 202. Ejus Danaë
38.
- Euſebius Pamphili 247. 255. ὁ
πολυμαθὴς καὶ πολυγράφος Gl. 182.
227. 235. alius Euſebius Epi-
ſcopus CPol. 286. Euſtathii
Antiocheni locus de die ſub
Ezechia Gl. 194. alius Euſe-
bius Emefeſenus 296. alius Eu-
ſtathius Tabularius 401.
- De Euteliſide formæ ſuæ admirato-
re locus Plutarchi Gl. 58.
- Euthymius Patriarcha CPol. Gl.
299.
- Eutychius Patriarcha CPol. Gl.
272.
- Ἐξοικωνίτης Ariani 303. 323. 327.
- Euzoius Epiſcopus Antioch. 294.
Gl. 235.
- Ezechias Rex Juda 115. ſeq. Gl.
194. ſq. Salomonis libros Me-
dicos abolet Gl. 183. Davidis
Pſalmos ſeligit Gl. 182. ſeq.
- Fabius Epiſcopus Antioch. 272.
- Faſti Conſulares τῇ ὡραρίῳ
165. 381.
- Flavianus Romæ Epiſc. Martyr.
270.
- Flavianus Epiſcopus CPol. 317.
Gl. 263.
- Flavius Epiſc. Antiochenus 270.
271. Pſalmos alternatim con-
cinere inſtituit Gl. 252.
- Galenus Medicus Gl. 56. 58. 59.
96. 111. 131. 133. 228. 242. fal-
ſum eſſe quod cum S. Magdale-
na collocutus eſt. Gl. 231. M.
Antonini meminit libro ad Pi-
ſonem, & Commodi ἐν τῇ πρὸς
ἡθῶν πρώτῃ. ibid.
- S. Gelafinus è Mimo Martyr 275.
276.
- Genesis parva, liber Apocryphus
Gl. 104. 108. 211.
- Gennadius citatur Gl. 80. ubi de
Angelorum creatione.
- Georgius (Syncellus) Chrono-
graphus Gl. 117. 118. 121. 122.
131. 139. 140. 156. 197. 198.
245. 246.
- Germanus Patriarcha CPol. 280.
281.

281. ἐν τῷ εἰς τὴν κοίμησιν λόγῳ.
Gl. 79. 233.
- Gregorius Nazianzenus Theologus 228. 353. 370. 374. ἡ Θεολογία γλῶσσα Gl. 3. 68. 80. 93. 94. 95. 99. 107. 110. 112. 120. 129. 208. 221. 254. 256. 271. 282. ἐν τοῖς ἐμμέτροις αὐτῶν ἐπεσιν Gl. 83.
- Gregorius Nyssenus 355. ὁ Θεῖα σοφία Gl. 2. 11. 28. 82. 83. 89. 92. 98. 100. 108. 109. 150. 161. 222.
- Gregorius Patriarcha Antiochenus 377.
- Gregorius I. Papa Rom. Gl. 240. 282.
- Gregorius II. Papa ad Leonem de Imaginibus scripsit Gl. 281.
- Græci perfecerunt Astrologiæ disciplinam à Babyloniis cœptam ἡ τῶν Φαινομένων θεωρία παρ' Ἑλλήσιν ἐτελεσθή, τῶν πρώτων τηρήσεων ἐν Βαβυλῶνι γενομένων 127. seq.
- Gymnosophistæ 30.
- Hadrianus Imp. τὴν θεραπευτικὴν ἰατρικὴν μετὰ τὴν εἰσεύρεσιν, συνεπόμενος ἔχων αὐτῶν, καὶ ἔς ἡδὴ αἰδρας σοφίας Gl. 240.
- Hegesippus 26. 262.
- Hellanicus Historicus 146. ●
- Heraclitus ὁ σκοτεινός 146. Gl. 74. 116. 202.
- Heraclitus Philosophus, Eudociae Augustæ pater 311. (aliis Leontius.)
- Hercules Tyrius inventor purpuræ 43. Gl. 140.
- Hermes è LXX. Christi discipulis 213.
- Hermes Trismeg. Gl. 28. ἐν λόγοις πρὸς Ασκληπιον 47. Ἀμμωνίῳ σοφῷ ὁπτις Ἑλλῶν Gl. 114.
- Herodotus 47. 162. 163. Gl. 202.
- Hesychius 371. citatur cum Sozomeno & Theodoreto, ubi de rebus Theodori Mopsvesteni sermo est.
- Hippocrates Gl. 50. 202.
- Hippolytus Martyr, Portus prope Romam Episcopus ἐν τῷ πρὸς πάσας αἰρέσεις συντάγματι 6. idem Hippolytus citatur Gl. 194. 239.
- Hippolytus Thebanus Gl. 227.
- Homerus 37. 46. 84. Gl. 7. 184. 195.
- Jacobus Hierosol. Episcopus 203. 226. 246. 248. Gl. 228.
- Jacobus Cilix Medicus 322.
- Jamblichus Gl. 107. ubi de angelis sermo.
- Jannes atq; Zambres Magi Gl. 156.
- Jafon è LXX. discipulis Christi 213.
- Ibas damnatus in Synodo Ephesina 317.
- Jeremias Propheta Gl. 237.
- Jesus Siracides Gl. 203.
- Ignatius Martyr 223. 252. Epist. ad Trallenses 221.
- Innocentii I. Papæ ad Arcadium Imp. literæ Gl. 259. seq.
- D d 2 Joan-

Joannis Baptistæ reliquiar. 295.
305. 320. templum CPoli 378.

Joannis Evangelii autographum.
Ephesi (ubi illud scripsit 246.)
servatum s. Apocalypsin in
Pathmo scripsit temporibus
Domitiani Gl. 239.

Joannes Chrysostomus 233. 307.

ὁ χρυσορρήμων Gl. 2. 9. 12. 18.
27. 39. 66. 67. 68. 69. 72. 77. 79.
80. 82. 83. 85. 87. 89. 92. 93. 94.
102. 104. 109. 115. 117. 118. 120.
121. 122. 123. 124. 125. 131.
132. 135. 157. 189. 209. αἰλ-
πιγὲ χρυσήλατος ἔπαναγίς Πνεύ-
ματ^ο Gl. 211. 214. 215. 220.
223. 225. 226. 227. 258. 259. 263.
ἐν τῇ εἰς ἐξαήμερον τρίτῃ ὁμιλίᾳ Gl.
4. ἐν τῇ καὶ ὁμιλίᾳ εἰς ἐξαήμερον
Gl. 81. 88. ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ ἔχ^τ
Ματθαῖον Εὐαγγελίᾳ Gl. 209.
210. 211. 212. 218. ἐν τῇ κ^τ Ἰω-
άννην ἐρμηνείᾳ Gl. 212. 219. ἐν
τῷ π^ρος τῆς κωλύοντος μονάζειν.
Gl. 236. ἐν τῷ εἰς π^ρ ἐξορίαν τῷ
Ἀδὰμ λόγῳ Gl. 91. ἐν τῇ βίβλῳ
τῶν ἀνδραγμάτων Gl. 8.

Joannes Climacus Gl. 112. ὁ τῆς
Κλίμακ^ο Ἰωάννης ἀγιάται^ο.

Joannes Damascenus Gl. 8. 15. 16.
17. 24. 32. 65. 66. 71. 78. 80. 81.
82. 93. 98. 99. 100. 103. 105. 107.
111. 208. 209. 221. 240. 351. ca-
pite XX. decretorum suorum
Gl. 4. in latino, nam Græca locum
i. unum non habent.

Joannes Scylitzes Curopalates,
Joannes Xiphilinus & Joannes
Zonaras, vide infra in Scylitze,
Xiphilino & Zonara.

Joannes Astronomus sub Con-
stantino Imp. Leonis filio Gl.
300.

Jobus Gl. 146. 147.

Josephus 23. 94. 102. 207. 209.
217. 224. 228. 230. 233. 247.
248. 249. Gl. 12. 40. 102. 119.
121. 123. 126. 127. 130. 133. 139.
143. 145. 148. 150. 155. 158.
163. 164. 174. 175. 176. 177.
179. 183. 184. 185. 187. 188. 189.
192. 198. 228. Φιλαλήτης Gl.
234. 238. ἐν τῇ κατ' αὐτὸν δ^ρ
χαιολογίᾳ Gl. 4. ἐν ἐνάτῳ τῆς δ^ρ
χαιολογίας 102. Φασὶ τὸν Ἰωσή-
πον λέγειν 94. Neronis mortem
prædicit 240. Judæum descri-
bere excidium Hierosolymæ
oportuit, ne Judæi fidem narra-
tioni derogarent Gl. 238. à
Moysæ diffidet Gl. 139.

Josephi Patriarchæ περὶ εὐχῆ Apo-
crypha 171.

Jovis Epitaphium apud Crētenses
44. adde notas Cangii p. 499.

Irenæus 250. 251. 257. 262.

Isaacus Patriarcha CPol 382. Isaa-
cus Monachus Gl. 255.

Isacasius Antiochenus Philos. 322.

Isocrates Rhetor 167. 169.

Isidorus Pelusiota Gl. 98. 223.
258.

Julia-

- Julianus Apostata 193. 295. &c.
 ὁ ὁδοφύτης, Gl. 117. 128. 185.
 199. 251. 253. 254.
 Julianus Episc. Halicarnassensis
 docuit Christi carnem incor-
 ruptibilem fuisse. Gl. 245.
 Julius Cæsar εἰς ἀπορίῃς ἐκλήθησεν
 187. leges tulit, indictiones &
 bisextos ordinavit Gl. 204.
 Justinianus Imp. Gl. 266. 272. Co-
 dex 335. 343. edicta de fide
 341.
 Justinus Philosophus & Martyr
 Christi, qui Apologiam pro
 Christianis scripsit 258. Gl. 4.
 25. 19. 241.
 Justus Episcopus Hierosol. 253.
 Jovenalis Episcopus Hierosol. Gl.
 231. 270. ubi de sepultura & re-
 surrectione Mariæ Virginis.
 Leo I. Episcopus Rom. Gl. 271.
 Leo Sapiens Philosophus Imp. Gl.
 296. 297. 298. 299. 300.
 Leo ArchiEp. Thessalonicensis
 Gl. 298. 292.
 Leontius Martyr, pater Origenis
 Gl. 242.
 Leontius Antiochiæ Episc. 270.
 alius Leo sive Leontius Syrus ὁ
 ὁδοφύτης 383.
 Libanius Gl. 258. ubi ejus de
 Chrysostomo testimonium.
 Licinius (Macer) Historicus 114.
 Linus è LXX. Christi discipulis.
 213.
 Lois Christi discipula 224.
 Lucas Evangelista 224. Gl. 236.
 237. 281. Ejus reliquiar 193.
 suspensus in olea Gl. 137.
 Lucianus presbyter Antiochenus
 Ἀποχρῆσις θεάων 277. 279. 283.
 Lucianus Samofatenfis 240.
 Lucius è LXX. Christi discipulis
 214.
 Lycurgus Legislator Gl. 163.
 Macarius Abbas ὁ μέγας Μακάριος
 ἐν τῇς Ἐπιστολαῖς αὐτοῦ Gl. 105.
 255.
 Macarius Episcopus Hierosol. 286.
 Maccabæorum libri 175. 180.
 Maccabæorum templum CPoli
 392.
 Macedonius Episcopus CPol. hæ-
 reticus 294. 304. Gl. 257. 271.
 Magia à Medis ad Persas manavit.
 Gl. 129. à Goëtia differt quod
 hæc malorum illa bonorum
 ope geniorum fit. ibid.
 Magistratus Mauricii factum præ-
 sagiens Gl. 274.
 S. Mamantos templum 324.
 Manes hæreticus 174. Gl. 82. 11.
 204. è genere Brachmanum.
 Gl. 244.
 Manichæi die Dominico jejunan-
 tes 17. abstinentes à carnibus.
 237. de anima terræ, error Gl.
 48. de anima brutorum Gl. 104.
 Manerho 46.
 Martiani Imp. lex de ambitu Gl.
 263.
 Marcio Ponticus hæreticus 256.
 257. 260. 263. Marcionitæ 237.
 256.
 Dd 3 Mar-

Marcus Evangelista 224. Gl. 216.

Alexandriæ Episcopus 230. 252.

Marcus Monachus, vide supra in Cosma.

Maria Prophetis 63.

Mariæ Virginis nativitas 192 Gl. 207. obitus Gl. 231.

Maria Magdalena, commentitium ejus cum Galeno colloquium Gl. 234.

Matthæus Evangelista 213. Gl. 284. Hierosolymis scripsit 253.

Matthias Apostolus Gl. 214.

Maximus Monachus & Confessor ὁ μέγας Μάξιμος Gl. 5. 6. 25. 70. 71. 95. 110. ἐν τοῖς πρὸς Θεολόγων Gl. 3. 194.

Μηχανικὰ βιβλία. Gl. 252.

ἐκ τῶν μεγάλων χρονολογῶν 379.

De Melchisedeco narratio Apocrypha 49. 50.

Meletius Episcopus Antioch. 296.

Melitonis Apologia pro Christianis 258. 259. ubi ex ea fragmentum.

Memnonis statua admiranda vocalis 144.

S. Menas Martyr 275.

Menander Comicus 172.

Mercurius Trismegistus 47.

S. Mercurius à quo Julianum interfectum vidit in somnis Basilus 298. Gl. 253. 254.

Methodius Patriarcha CPol. Gl. 289. versus ejus quibus Theodori & Theophanis Graptorum verbis respondet Gl. 289.

Metrophanes Episcopus CPol. 280.

Michaël Cerularius Monachus Patriarcha CPol. Gl. 319.

Michaël Parapinacius Imp. poëta ineptus Gl. 330.

Monotheletæ Gl. 272.

Moyseſ literarum Hebr. repertor 64. ὁ κοσμογράφης 238. ab Ægyptiis dictus ψῆμα-θὸμ-Φάν-χην. 76. contra Æthiopes stragemata Gl. 149. citatur passim in Chron. Alex. & in Gl. usque ad pag. 157. 160. 211. Moyſis sepultura Gl. 158.

Musanus scriptor Ecclesiasticus. 260.

Museum Antiochenum 316.

Nectarius Patriarcha CPol. Gl. 256.

Nemesius Gl. 64. 105. ὁ ἑμμέσης Ἐπίσκοπος Gl. 102.

Nestorianus Chronographus 48. 342.

Nestorius 314. è Germanicia Syriæ, Patriarcha CPol. hæresiar-cha Gl. 245. 260. 271.

Nicander ἐν τοῖς ἐπεινὰν Gl. 56.

Nicephorus ὁ ἐν Πατριάρχαις αἰόλιμος Gl. 137. 287. ejus Canon LI. de infantibus in casu necessitatis à Laico baptizandis Gl. 244.

Nicetas Patriarcha CPol. indignus Gl. 284.

S. Nicolai templum CPoli 397.

S. Nilus Martyr 280.

Nova-

Novatus 271. Gl. 244.
 Oenomaus Πισέων Pisenſium Rex,
 ludorum Circenſium inventor
 110. ſeq.
 Onesiſmus & Onesiſphorus è LXX.
 CHriſti diſcipulis 213. 214.
 Oracula 39. 42. 46. 110. 113.
 161. &c.
 Origenes 163. ὁ κατέρχεται
 109. 162. 241. 242. 243. 270. ὁ
 ματὶς φων Gl. 271. à Mammæa
 Alexandri Imp. Matre arceſſi-
 tur 243.
 Orpheus Gl. 163.
 Palæphatus 44. 46.
 Panaretus, Sapientię liber 175.
 Papias Martyr 258.
 Parmenides Philoſ. 163.
 Παρχάριον, Paſchale Eccleſię An-
 tiochenę 381. Paſchales ta-
 bulę in templis affixę 9.
 Patricius Pruſenſis Epiſc. de ther-
 mis (ex Orat. in S. Pionium)
 Gl. 17.
 Patrophilus Epiſcopus Scythopol.
 295.
 Pauliciani Gl. 209.
 Paulinus Eudocię charus 311.
 313. 316. Gl. 261.
 S. Paulus 20. 231. &c. Gl. 136. 213.
 214. 227. 228. 229. 235. 236. 237.
 239. Cajarii jactabant in ſuo
 ἀναβαταρίῳ (Epiphan. ἀναβατη-
 ρίῳ) contineri quę Paulus in ter-
 tio cœlo audiviſſet Gl. 120.
 Paulus Samofatenſis, hæreticus
 Gl. 244. alius Gl. 278.

Paulus Sinopenſis ὁ Σινώπης (MSS.
 quædam Σινύπης, pro quo Lab-
 beus legit Σινόπης, conjicit
 que de Paulo Silentiariorum) 63.
 ubi ſermo eſt de rabie canum.
 Pausanias ὁ σφαιρατὶς ἡροιογράφου
 40. ubi de Perſeo
 Pelagius Patricius vir ſapiens
 328.
 S. Peleus, Martyr 280.
 Perſarum Regis καβάτης Σαδασα-
 δασαχ, & καὶ Σερούς Epiſtola ad
 Heraclium Imp. 402.
 Perſis CHriſti diſcipula 224.
 S. Petrus Apoſtolus Gl. 124.
 235. 236. ad Fauſtum ſcribens
 Gl. 26. 113. vide ſupra, Cle-
 mentina. Cum Simone Mago
 diſputatio Gl. 235.
 Petrus Alexandria Epiſcopus &
 Martyr 276. ejus de Paſchate
 1. ſeq.
 Pherecydes ἱεροποιός 144. ὁ δι-
 τερῶ ἱερογράφου 163.
 Philemon è LXX. CHriſti diſci-
 pulis 214.
 Philippus Apoſtolus 229. alius
 è LXX. CHriſti diſcipulis 214.
 Philippus Imperator Chriſtianus.
 270.
 Philo Judæus 228. 230. 249. Gl.
 234.
 Philonis Philoſophi Eccleſiaſtica
 Hiſtoria Gl. 282. ſeq. ubi de
 vi anathematis Eccleſiaſtici ſer-
 mo eſt.
 Philolaus Pythagoricus Gl. 20.
 Phi-

- Philologus & Phlegon è LXX. CHristi discipulis 213.
 Phlegon ὁ πρὸς Ὀλυμπιάδας συναγα-
 γών 219. 222.
 Phœbe CHristi discipula 224.
 Phœnices mercatores Arithmeti-
 cam invenere Gl. 128.
 Photius Patriarcha CPol. Gl. 293.
 297. 298.
 Pindarus 161.
 S. Pionius Martyr 270. supra in
 Patricius.
 Plato Philosophus 165. 167. 168.
 169. Gl. 5. 202. 234. alius
 Plato præfectus Urbi 167. 169.
 329.
 Plinius. vide supra in Apollonio.
 Plotinus Gl. 70.
 Plutarchus 240. Gl. 58. 131.
 Poëtæ de Europa Phœnicis filia-
 cum Chronographis non con-
 sentientes 42. legendum enim
 μὴ ὁμοφώνησαιτες pro καὶ ὁμοφω-
 νήσαιτες. Chronographi namq;
 Agenoris filiam tradunt Phœ-
 nicis sororem.
 Polycarpus Martyr 257. 258.
 Polyænus Atheniensis iscepi 144.
 ubi de Memnonis statua vocali
 per Cambysem confracta
 Polyeuctus Patriarcha CPol. Gl.
 303. 306.
 Porphyrius Gl. 107. est quoque
 Porphyrius ceti piscis nomen
 Gl. 270.
 Photinus Lugd. Episcopus 261.
 Prisca CHristi discipula 224.
 Priscilla & Maximilla Montani
 263.
 Priscus Comes excubitorum in
 Clericum attonsus 384.
 Priscus Thrax scripsit de bello ad-
 versus Attilam & Alaricum 318.
 S. Probi templum CPoli 337.
 Casareæ 327.
 Prochorus è CHristi discipulis
 224.
 Proclus Patriarcha CPol. Gl. 260.
 Proclus Onirocritas 331.
 Procopius Casariensis Gl. 270.
 Prometheus Gl. 163.
 Mich. Psellus, ὁ σφῆς τῷ ὄντι Gl.
 171. 183. 328. 330.
 Jacobus Cilix, urbis Archiater eo-
 gnomine ψυχρῆς 322.
 Ptolemæus Astrologus Gl. 134.
 Pudens è LXX. discipulis CHristi
 214.
 Pyron seu Πύρρον ὁ χρονογράφος
 Gl. 82.
 Pythagoras Philos. 143. Gl. 202.
 Quadraginta Martyrum tem-
 plum CPoli. Gl. 319.
 Quartus è LXX. discipulis CHri-
 sti 214.
 Regnorum & Paralipomenon li-
 bri 154.
 Rufus è CHristi LXX. discipulis
 213.
 Rufus Medicus Gl. 63. ubi sermo
 de Hydrophobia.
 Sabellius hæreticus Gl. 243. 278.
 Sabbatius Monachus. Gl. 287.
 Sallustius 183. 189.

Salo-

Salomonis Regis libri de Angelis
Dæmonibus, gemmis, viribus
herbarum &c. Gl. 182. 183.
184. 185.

Samaritanorum schisma Gl. 243.

Scribæ in templo, qvi *ἡμερολογίαι*
sive Diurnorum more adno-
tabant & in acta referebant va-
ticia Prophetarum 153. ab
iisdem digesti Regnorum & Pa-
ralipomenon libri 154.

Jo. Scylitzes Gl. 245. 293. 294.
297. Chronographiam suam
sive *χρονικὸν σύνταγμα* incipit

à Michaële Rangaba, ubi desit
Theophanes Gl. 246. 286.

Semerionius de rebus Assyriorum

ἅπαντα ἀπεγράψατο Σεμηριῶνι & ὁ
Βαβυλωνί & *Πέρσης* 38.

Senuphius vir sanctus & thavma-
turgus Gl. 257. 258.

Septuaginta Interpretes 173.

Serapion Episcopus Antiochenus
263.

Serapio Mathematicus sive Astro-
logus tempore Caracallæ Gl.
243.

Sethum Syncellus tradit invenisse
litteras Hebraicas, signa coele-
stia, conversiones annorum,
menses, septimanas, & sideri-
um ac planetis indidisse nomi-
na Gl. 121.

Severianus (Gabalorum Episc.)
Gl. 67.

Severus à quo Severiani. 261.

Acephalus Gl. 271. cum Dio-
doro citatur Gl. 80.

Sibyllæ 108. Sibylla Æthiopum
Regina versata cum Salomone,
Gl. 183. seq.

Silas è LXX. Christi discipulis
214.

Σιλβι & T. Livium intellige.

Simeon Episc. Hierosol. 246.

Simeon Metaphrastes Gl. 245.

Simeon Stylites. 321.

Simon Leprosus Lazari quem
Christus suscitavit Pater. Gl.
214.

Simon Magus 256. Gl. 235. 236.
ejus canis & præstigiæ Gl. 156.

Simonides 143.

Sirachides 175. Gl. 203.

Socrates Philos. 162. Socratici.
168.

Socrates Historicus 371.

Sophocles 162. 166. Gl. 202.

Sosibius 192. in latino: *refert So-
sibius quendam Antiochenum*. Sed
in Græco est: *λέγει ἐν πῆς (αὐ-
τοῖς) χρόνοις Σωσίβιον πῶς Ἀντιο-
χία συγκλητικὸν &c.*

Sosipater & Sosthenes è LXX.
Christi discipulis 213. 214.

Sozomenus 371.

S. Stephanus è Christi discipulis.
214. Stephanus protomartyr
226. 231. ejus templum CPoli
384.

Svetonius Tranquillus ὁ σοφῶτα-
Ec

Libri isti Pars Altera.

- τὸ Σατάνη τὸ Τράγκυλλο. Ἐω-
 κίων ἰσορροπία 117.
 Sylvanus è LXX. Christi discipu-
 lis 214. (tyr 279.
 Sylvanus Emefenus Episc. Mar-
 Sylvanus Gazæ Episc. Martyr 286.
 Sylvester Romæ Episc. Gl. 248.
 τὸ Συμβολαῖα, Acta publica 383.
 Symmachus 266. Gl. 242.
 Synodi septem universales Gl.
 272. seq. Nicæna 8. 282. Gl.
 250. CPolitana 304. Ephesina
 314. λησεύκη 317. Chalcedo-
 nensis Gl. 263. 319. Quinta
 344. Gl. 270 &c.
 Synodus Carthaginensis Gl. 95.
 &c.
 Tatianus 91. 232. 260. 261.
 Tertullianus 229. ἀντὶ τοῦ Πάρι
 λαμπρῶν Gl. 235.
 Thales 115. 143. prior locus for-
 te intelligendus de Thalete
 Cretensi.
 Tharbis Æthiopum Regina quæ
 Moysen amavit Gl. 149.
 Theodoritus Cyri Episc. 371. 376.
 Gl. 14. 19. 33. 65. 80. 106. 132.
 176. 179. 181. 187. 189. 192.
 198. 211. 230. 261. 263. 270. 271.
 Θεοδωρικὴ αὐτῆς. Gl. 79.
 S. Theodori templum CPoli. 337.
 Theodorus Episc. Mopsvestenus.
 360. 361. 370. 371.
 Theodorus & Theophanes Gra-
 pti, supra in Methodius.
 Theodosius Calligraphus Arcadii
 F. Imperator. Gl. 260.
 Theodorus hæreticus 263.
 Theognis Poëta 143.
 Theophanes Confessor, & Agri
 Abbas, Gl. 287. Georgii Syn-
 celli Chronicon continuavit
 usque ad mortem Nicephori
 & τοῦ γενναίου Gl. 246.
 Theophanes Episc. Nicænus Gl.
 290. alius Theophanes ὁ Καρα-
 εῖς cognomento χοιρίτος Gl.
 301. (interpreti Casareæ Pon-
 tifex, minus recte)
 Theophilus Alexandrinus Patri-
 archa Gl. 257. 258. 259.
 Theophilus Antiochenus 41.
 Theophilus ὁ τοῦ Πάρι 41.
 Theophylact⁹ Bulgarorum Episc.
 Gl. 210. alius Patriarcha CPoli.
 301. 302.
 Theotecnus presbyter Antioch.
 296.
 Thucydides Gl. 202.
 S. Thyrsi templum CPoli. 319.
 S. Timothei reliquiæ 293.
 Timotheus è LXX. Christi disci-
 pulis 214.
 Timotheus Casareæ Episc. 327.
 Timotheus Patriarcha Alex. Gl.
 271.
 Trophimus & Tychicus è LXX.
 Christi discipulis 214.
 Tryphio Patriarcha CPoli. Gl. 301.
 Tyrannio Tyri Episcopus Martyr
 279.
 Valens ἀκριβέστατος ἀστρονόμος
 tempore Constantini M. ex
 themate Astronomico CPolin
 urbem

urbem duraturam præfagiit
 DCXCVI. annos Gl. 249.
 Valentinus hæresiarcha 260. Gl.
 111. 142.
 Virgilius 113. 184.
 Vitalis hæreticus à quo Vitalia-
 ni 296.
 Volagesus Episc. Nisibenus 291.
 Urbanus è LXX. CHristi discipu-
 lis 213.
 Xenophanes Philos. 143. Gl. 20.
 Xenophon Orzylai F. 168. (lege
 Grylli)
 Jo. Xiphilinus Trapezuntius, Mo-
 nachus. Patriarcha CPol. τῆ
 πάσης θωμάτος λόγῳ, σοφία

καὶ σωῆσαι καὶ δόξῃ Gl. 325. seq.
 Zachariæ, qvi Jo. Baptista pater
 fuit, reliquiæ CPolin translatae
 309.
 Zacharias Patriarcha Hierosol.
 382. 385.
 Jannes & Zambres Gl. 156.
 Zenobius presbyter, Martyr 294.
 Jo. Zonaras Gl. 140. 294. 279. ἐν
 τῷ χρονικῷ αὐτοῦ σωτηριαλ. Gl.
 286.
 Zoroaster Astrologiæ ac Magiæ
 repertor 28. ejus ultima ver-
 ba 37. ὁ περὶ βόητος Περσῶν
 Ἀστρονόμος Gl. 129. Astronomiæ
 Persiæ inventor. ibid.

CAPUT V.

De BYZANTINÆ sive CPOLITANÆ Historiæ Scriptoribus.

*Corpus Historia Byzantina in Lupara Parisiensi splendidis typis chartisque excusi
 brevis conspectus, & de nova editione illius operis, ante aliquot annos pro-
 missa in Belgio. Non esse omittendam, si nova curetur, per singulas summas
 paginas notationem Imperatorum CPol. de quibus agitur, & quantum
 potest fieri annorum CHristi, & Patriarcharum CPol. 1. De singulis scri-
 ptoribus, accuratior notitia, Labbei Protrepticon, & excerpta de legationibus
 ex scriptoribus deperditis Dexippo, Eunapio, Petro Patricio, Prisco Sophiano,
 Malcho Philadelphienfi & Menandro Protectore, nec non ex Theophylacto
 Simocatta qui etiamnum exstat. 2. Excerpta Ptolemaea ex scriptoribus
 deperditis Olympiodoro, Candido, Theophane, Nonno: Tum ex Hesychio
 Mileſio ἀποστρασμάτῳ, Et de Imperatoribus rebusq; CPolitaniis varia è Sui-
 da. ibid. De Prosopia Cæsareusi, atq; obiter notitia principum scriptorum*

Ee 2

cx

exBibliotheca Segueriana sive Couliniana propediem vulgandorum. 3. De Agathia. 4. Paulo Silentario & Theophylacto Simocatta. 5. Nicephoro Patriarcha CPol. & Nicephoro Philosopho. 6. Joanne Cameniata & aliis scriptoribus post Theophanem. 7. De Leone sapiente & Joanne Scylitza. 8. Nicephoro Bryennio & Anna Comnena. 9. De Joanne Sinnamo sive Cinnamo & Niceta Choniata ubi & de aliis hoc nomine & de Michaële Choniata. 10. Georgio Acropolita, Joële, & Jo. Canano. 11. Georgio Pachymere. 12. Joanne Cantacuzeno. 13. Nicephora Gregora. 14. Laonico Chalcondyla. 15. Georgio Codino, Photii Oratione in Encania templi CPol, Joanne Anagnosta, Matthao Jatro, & Manuele Chrysolora & Leone Grammatico. 17. Constantino Porphyrogeneto, Simeone Magistro & Georgio Monacho. 18. De Duca & Anonymis scriptoribus. 19. De Anselmi Bandurii Imperio Orientali. 20. De illis qui corpori Byz. nomen sunt inserti, Zosimo. 21. Georgio Phranza. 22. Genesio MS. 23. De ipso Opere MS. ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ de officiis aula CPolitana Constantini Porphyrogeneti, quod exstat Francofurti ad Manum apud Nobiliss. Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. 24. Scriptores quidam Hist. Byz. inodisi ac deperditi. 25. De Combesii fasciculo Originum & rerum CPol. 26. De Saracenicis Frid. Sylburgii. 27. De Historia Ecclesiastica Manuelis Malaxi & aliis in Martini Crusii Turco Gracia obvis. 28. De Leonis Allatii συμπληρωσις. 29. Caroli Cangii merita in Hist. Byzantinam & elogium. 30. Godfr. de VilleHardouin & alii scriptores de urbibus CPoli & rebus CPolitanis. 31. De CPolitanis Imperatoribus & Patriarchis Scriptores. 32. Martini Hancii liber de Byz. rerum scriptoribus, Auctorisque elogium. 33. Catalogus Alphabeticus & Chronologicus Imperatorum CPol. cum scriptoribus qui de unoquoque egerunt. 34. Catalogus similis Patriarcharum CPolitanorum. 35. Indiculus scriptorum de quibus dictum in hoc capite. 36.

I.

Antequam de singulis Byzantinæ Historiæ Scriptoribus Græcis dicere aggredior, juvat uno conspectu ac veluti in Tabella Lectori sistere succinctam omnium recensio- nem, quotquot in splendido opere Corporis Byzantini, Parisiis è typographia Regia, Græce & Latine, typis luculentis & charta regia exculo continentur. Sunt autem hæc:

I. De

1. *De Byzantina Historia Scriptioribus sub felicissimis Ludovi XIV. Francorum ac Navarrae Regis Christianissimi auspiciis, publicam in lucem emittendis, ad omnes per orbem eruditos Προτεπτικόν. Proponente Philippo Labbe, Biturico, Soc. Jesu Sacerdote. Paris. 1648.*

ἑλληνικαὶ περὶ πρεσβειῶν. *Excerpta de Legationibus ex*

Dexippo Atheniense

Eunapio Sardiàno

Petro Patr. & Magistro

Prisco Sopbista

Malcha Philadelph.

Menandro Protettore.

Threophylactis Simocatta.

Omnia à Codd. MSS. à Davide Hasebeho Augustano edita. Interprete Carolo Cantoclaro, libellorum Magistro: cum ejusdem Notis. Accedunt Nota & Animadvers. Henrici Valesii. Paris. 1648. fol.

*Ex Excerptis de Legationibus subiecta sunt Ecloga Historicorum de Rebus Byzanti-
nis, quorum integra scripta aut injuria temporum interciderunt, aut plura
continent ad Constantinopolitanam historiam minus spectantia. Selegit, in-
terpretationem recensuit, notisque brevibus illustravit P. Philippus Lab-
be, Bituricus, Soc. Jesu Sacerdos.*

2.3. Πρακτικὰ Καυσιερῶς τῶν πατ' αὐτῶν ἱστοριῶν βιβλία ἑκτώ. Procopii Caesaris Historiarum sui temporis Libri VIII, Nimirum de bello Persico libri II. de bello Vandalico libri II. & de bello Gothico libri IV. Interprete Claudio Maltrete Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero: à quo supplementis aucti sunt Vaticanis, & in locis aliquot emendati. Paris. 1662.

Προκοπίου Καισαρείας περὶ τῶν τοῦ Διοσκύτου ἱστορικῶν κτισμάτων λόγος ἕξ.
*Procopii Caesarensis de Aedificiis Imp. Justiniani libri sex, Auctiores quam
ante e emendationes. Interprete Claudio Maltreto, Aniciensi, Soc. Jesu
Presbytero. Tomi II. Pars prior. Paris, 1663.*

Προκόπιος Καισαρείας Ἀνέκδοτα. *Procopii Caesarensis Arcana Historia. Qui est liber nonus historiarum. Ex Bibliotheca Vaticana Nicolaus Alemannus protulit, Latine reddidit, Notis illustravit. Recognovit, varias lectiones adiecit, & lacunas fere omnes implevit Claudius Maltretus, Amiciensis, & Soc. Jesu Tomi II, Pars posterior. Paris. 1663.*

Agathie Σχολαστικῆ περὶ τῆς Ἰστυμῆανου βασιλείας βίβλοι πέντε. *Agathie Scholastici de Imperio & rebus gestis Justin. Imperat. libri V. Ex Bibliotheca & interpretatione Bonaventurae Vulcanii, & cum notis ejusdem. Accesserunt ejusdem Agathie Epigrammata cum versione Latina. Paris. 1660.*

4. Θεοφυλάκτου Σιμοκάτῃς ὑπὸ Ἐπάρχων καὶ Ἀντιγραφῶν ἱστορικῶν βίβλια Η. *Theophylacti Simocatta, Expressæ, & Observatoris Cassiorum, Historiarum libri VIII. Mauritiū Imperatoris res gestas continentes. Interprete Jacobo. Pantano, Soc. Jesu. Editio priora castigatior, & Glossario Græco-barbaro auctior. Studio & opera Caroli Annibalis Fabrocci, JC. Parisiis, 1647.*
5. Παχύλιον, seu *Chronicon Paschale à Mundo Condita ad Heraclit Imperatoris annum nissimum. Opus hætenus Esbornum Scriptorum nomine laudatum, deinde Chronica temporum Epitomes, ac denique Chronici Alexandrini lemmate vulgatum: nunc tandem auctius & emendatius, cum nova Latina versione, & notis Chronicis & Historicis, cura & studio Caroli du Fresnoi, Dn. du Cange, Regi à Consil. & Francia apud Ambianos Quæstoris. Paris. 1688. De hoc dictum supra cap. 4. §. 37. pag. 143.*
6. Γεωργίου Μοναχοῦ καὶ Συγκρίλλου γεγραμμένον τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρσίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως χρονολογία ὑπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ. *Georgii Monachi, & S. P. N. Tarasii Patriarchæ CP. quondam Syncelli, Chronographia, ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Chronographicum, ab Adamo ad Michaelis & ejus F. Theophili tempora: Græce & Latine, cum tabulis Chronologicis & annotationibus. Cura & studio P. Jacobi Goar, Ordinis Prædicatorum Congregationis Reformatæ S. Ludovici. Paris. 1652. De Syncello dictum supra p. 149. seq. de Nicephoro p. 153.*
7. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους χρονολογία. *S. P. N. Theophani Chronographia. Leonis Grammatici Vita recentiorum Imp. R. P. Jacobus Goar, Ord. FF. Prædic. Congregationis S. Ludovici Vicarius Generalis, Latine reddidit, Theophanem notis illustravit, Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adjecit, R. P. Franciscus Combefis ejusdem Instituti ac Congregationis iterum recensuit, notis postcribus Theophanem; integris, Leonem Grammaticum stricte discussit, exque fide Codd. auxit, emendavit Paris. 1655. De Theophane ididem supra pag. 151. seq.*

8. Νικητ

8. Νικήφορος Καίσαρ τοῦ Βρυεννίου Ἰστορίας. *Nicephori Casaris Bryennii Commentarii de rebus Byzantinis : opera & studio Petri Possini, & Soc. Jesu. Paris, 1661.*

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικήφορος Πατριάρχου Κωνσταντίνου. Ἱστορία συν-
τάμνη δὲ τῆς Μαυρακίης βασιλείας. *S. Nicephori Patriarcha Constantinopol. Breuiarium Historicum de Rebus Gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum. Interprete Dionysio Petavio, & Soc. Jesu, cum ejusdem notis. Paris. 1648.*

9. Γεωργίῳ τοῦ Κεδρενοῦ Σύνοψις Ἱστοριῶν. *Georgii Cedreni Compendium Historiarum, ex versione Guilielmi Xylandri, cum ejusdem Annotationibus. Accedunt huic editioni prater lacunas tres ingentes & alias expletas, nota in Cedrenum P. Jacobi Goar, Ord. Prædic. & Caroli Annibalis Fabrotti, Jct. Glossarium ad eundem Cedrenum. Item, Johannes Scylitzes Europalates, excipiens ubi Cedrenus deficit, Græcè editus ex Bibliotheca Regia. Paris. 1647. 2. vol. De Cedreno dictum supra cap. 4. §. 40. p. 155. seq.*

10. Τοῦ Κύρου Μιχαήλ Γλυκᾶ Σικελιώτη Βιβλίου Χρονικῆ. *Michaëlis Glyca Sculi Annales, à mundi exordio usq. ad obitum Alexii Comnenæ Imper. Quatuor in Partes tributi. Philippus Latbeus Bituricus, Soc. Jesu Theologus, Græcum textum ex pluribus MSS. Codicibus primus in lucem edidit: Joannius Leuonclavii, Amelburni, interpretationem recensuit atque emendavit: indicem ex MS. Fontebralensi præmisi, Latineque reddidit: Annotationes subjecit, in quibus, prater variantes Lectiones & Supplementa, interpretum atque aliorum plurimos errores correxit, tum præsertim Joannis Meursii, qui partem libri III. Annalium Glyca Theodoro Metochita falso adtribuit, & Historiam Romanam inscripsit; qua hic integra representatur, cum notis atque indicibus necessariis. Paris. 1660. De hoc supra p. 156. seq.*

11. 12. Ἰωάννης τοῦ Κοκκηπύ τοῦ Ζωνάρα γεγονότος τοῦ μεγάλου Δεσποτῆ τῆς Βιγλας καὶ Πρωτοσχευῆς Χρονικῶν. *Joannis Zonara Monachi, magni antea Vigilum Præfetti, & primi à Secretis, Annales. Carolus du Fresne, Dom. du Cange, Regi à Consiliis, & Francia apud Ambianos Quæstor, Wölfianam Editionem cum scriptis Codd. contulit: Latinam versionem recensuit, Annales Notis illustravit. Tomi II. Paris. 1686. De hoc supra p. 156.*

13. Ἀννης τῆς Κομνηνῆς Πορφυρογεννήτης Καίσαρίσσης Ἡλεξιάς. *Anna Comnenæ*

na Porphyrogenita Caesarissa Alexias, sive de rebus ab Alexio Imperatore, vel ejus tempore gestis, libri quindecim. E Bibliotheca Barberina nunc primum editi, & à P. Poffino, Soc. Jesu Presbytero, Latina interpretatione, Glossario & Notis illustrati, è quibus Glossarium nunc datur: Notæ mox opportunitas edentur, una cum Cinnamo, continuatore Anna, & aliis quibusdam ad Alexiadem spectantibus. Accesserunt Praefationes ac Notæ Davidis Henschelii, Augustani, ex editione anni MDCX. Paris. 1651.

Ἰωάννης Κιννάμους Βασιλικῶν Γραμματικῶν Ἱστορικῶν λόγοι ἑξ. Joannis Cinnami Imperatorii Grammatici Historiarum libri sex, seu de rebus gestis à Joanne & Manuele Comnenis Imp. CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Cange, Regi à consiliis, & Francia apud Ambianos Quæstoris, in Nicephori Bryennii Caesaris, Anna Comnena Caesarissa, & ejusdem Joannis Cinnami Historiam Compenicam Notæ Historica & Philologica. His adjungitur Pauli Silentarii descriptio Sanctæ Sophia, Græcè & Latine, cum uberis commentario. Paris. 1670.

Κωνσταντίνου τοῦ Μανασσῆ Σύνεψις Ἱστορικῆ. Const. Manassis Breviarium Historicum. Ex interpretatione Joannis Leunclavii, cum ejusdem, & Joannis Meursii notis. Accedit variarum Lectionum libellus, cura Leonis Allatii, & Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Item Glossarium Græco-barbarum, studio ejusdem Fabrotti. Paris. 1655. De hoc dictum capite superiore §. 41. pag. 157.

14. Νικητοῦ Ἀκωμινάτου Χωνιατοῦ Ἱστορία. Niceta Acominati Choniata, Magni Logotheta Secretorum, inspectoris & judicis Veli, Praefecti sacri cubiculi, Historia. Hieronymo Wolfio, Oetingensi, interprete. Editio Glossario Græco-barbaro auctior, & ope MSS. Reg. emendatior. Cura & studio Caroli Annibalis Fabrotti JC. Paris. 1647.

Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτη τοῦ μεγάλου Λογοθέτου χρονική Συγγραφή. Georgii Acropolita, Magni Logotheta, Historia, Joëlis Chronographia compendiosa, & Joannis Canani Narratio de bello CP. Leone Allatio interprete, cum ejusdem notis, & Theodori Douza Observationibus. Accessit Diatriba ejusdem Leonis Allatii de Georgiorum scriptis. Paris. 1651.

15. Γεωργίου τοῦ Παχυμερή, Μιχαήλ Παλαεόλογου. Georgii Pachymeris Michaël Palaeologus, sive Historia Rerum à Michaële Palaeologo ante Imperium & in Imperio gestarum. Nunc primum edita ex Bibliotheca Barberina,

na, interprete Petro Possino, à Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres, & Appendix: Specimen Sapientia Indorum Veterum. Roma, Typis Barberinis, 1666.

16. Γεωργίου τοῦ Παχυμετῆ Ἀνδρονικοῦ Παλαιολόγου. Georgii Pachyme-
tis Andronicus Palaeologus, sive Historia rerum ab Andronico Seniore in Im-
perio gestarum usque ad annum ejus ætatis undequingagesimum. E Biblio-
theca Barberina, interprete Petro Possino, à Soc. Jesu. Accesserunt ejus-
dem Observationum libri tres. Roma, 1669.

17. Ἰωάννου τοῦ Κατακουζηνοῦ Ἀποβασιλέως Ἱστοριῶν Βιβλία Δ'. Joannis
Cantacuzeni Eximperatoris Historiarum Libri IV. Jacobus Pontanus Soc.
Jesu Latine vertit, & notas suas cum Jacobi Greseri, ejusdem Soc. Adno-
tationibus edidit. Græce nunc primum prodeunt ex codice MS. Bibliotheca
Viri Illustrissimi Petri Seguierii, Francia Cancellarii, Paris, 1645. 3. Vol.

Λαονίκου Χαλκοκονδύλου Ἀθηναίου Σοφιστῆς Ἱστοριῶν Δέκα. Laonici Chalco-
condyla Atheniensis Historiarum libri decem. Interprete Conrado Clausero,
Tigurino. Cum Annalibus Sultanorum Ottomanidarum, à Turcicæ linguæ
sua scriptis, ex interpretatione Joannis Leunclavii. Accessit index Glossa-
rum Laonici Chalcocondyla, studio & opera Caroli Annibalis Fabrotti, JC.
Paris. 1650.

18. Historia Byzantina Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi,
partim recensiti, & nova versione adornati, quorum Catalogum hic subjici-
mus. Cura & studio R. P. Francisci Cambessii, Ordinis FF. Prædicator,
Congregationis S. Ludovici. Paris. 1685.

Auctores qui in hoc volumine continentur, à Michaële Curopalata Imperatore, in
quem desinit Theophanis Chronicon, usque ad Nicephorum Phocam
scripsere.

Ἐκείνους, Ἰωάννην Κωνσταντίνου Πορφυρογεννέτου conscripti, à Leone Armenio usque
ad Michaëlem Theophili F. libri IV. Ex MS. Cod.

Idem Constantinus Porphyrogenetus de Basilii Imp. avi vita & rebus gestis. Cum
nova versione.

Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Συντάκτης Theophanis, à Leone Sapiente usque ad Romanum, Con-
σταντίνου Πορφυρογεννέτου F. Ex MS. Codice.

F F

Ortho-

Libri sti Pars Altera.

Orthodoxorum invectiva adversus Iconomachos. Ex MS. Codice.

Joannis Jerosolymitani Narratio de Iconomachis. Ex MS. Codice.

Joannes Cameniata, & Demetrius Cydonius, de excidio Thessalonice. Cum nova versione.

Symeonis Magistri ac Logotheta Annales, à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam. Ex MS. Cod.

Georgii Monachi Vita recentiorum à Leone Armenio, usque ad Constantinum Porphyrogenetum. Ex MS. Cod.

19. *Chronicon Orientale Latinitate donatum ab Abrahamo Eschellenfi, Syro Maronita è Libano, Linguarum Syriaca & Arabica in alma Parisiensium Academia Professore Regio ac interprete. Accessit supplementum Historiæ Orientalis, ab eodem concinnatum.* Paris. 1685.

Georgii Codini & alterius cujusdam Anonymi Excerpta de Antiquitatibus Constantinopolitanis, edita in lucem opera & studio Petri Lambecii, Hamburgensis, cum Latina versione & animadvers. necessariis. Accedunt Manuelli Chrysolora Epistola tres de comparatione veteris & nova Roma. Imperatoris Leonis, cognomine Sapientis, Oracula, cum Figuris atque antiqua Græca Paraphrasi. Addita est etiam explicatio Officiorum Sanctæ ac Magnæ Ecclesiæ juxta eorum ordinem, interprete Bernardo Medonio Tolosate. Paris. 1655.

Georgius Codinus Curopalata, de Officiis Magnæ Ecclesiæ & Aula Constantinopolitana. Ex versione P. Jacobi Gretseri, Soc. Jesu, cum ejusdem in Codinum Commentariorum libris tribus, & de imaginibus non manufactis Opere. In hac Editione præter comparatum cum Regiis MMSS. Græcum textum, & repositam Latinam versionem, accedunt inediti ex Regia & Mazarina Bibliotheca Officialium Catalogi, & ad Codinimentem lucupletes notæ. Adjunguntur recentiores Orientalium Episcopatum Notitiæ, voces honorificæ, appellationes dignitatum indices, quibus postremis seculis Ecclesiastici vel Aulici Proceres salutabantur. Cura & opera P. Jacobi Goar Paris. Ord. Prædic. Congreg. Reform. S. Ludovici. Paris. 1648. fol.

Notitia Dignitatum Imperii Romani, ex nova recensione Philippi Labbe, Bithynici, Soc. Jesu Presbyteri. Cum pluribus aliis Opusculis, Indicibus ac Notis. Paris. è Typographia Regia. 1651. 12.

10. *Anastasio Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, sive Chronographia Tripartita. Ex MS. Codice Bibliotheca Vaticana. Collata ad MS. exemplar Longobard. vetustissimum Casinensis Bibliotheca, unde Romanum exemplar manavit. Nunc denuo ad fidem veterum librorum emendata. Accedunt Notae Caroli Annibalis Fabrotti JC. quibus obscura quaque Anastasio illustrantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixobarbara, collata cum Græco Nicephori, Georg. Syncelli, & Theophanis, exponuntur. Paris. 1649. fol.*
- Duca, Michaelis Duca Nepotis Historia Byzantina, res in Imperio Græcorum gestas complectens: A Joanne Palaeologo I. ad Mehemetem II. Accessit Chronicon breve, quo Græcorum, Venetorum, & Turcorum aliquot gesta continentur. & Bibliotheca Regia nunc primum in lucem edita, versione Latina, & notis illustrata. Studio & opera Ismaëlis Bullialdi. Paris. 1649.*
- Τὸ αὐτοῖς Πατρὸς ἡμῶν Θεοφύλακτος Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Παιδεία Βασιλικῇ. S. Patris nostri Theophylacti, Archiepiscopi Bulgaria, Institutio Regia, ad Porphyrogenitum Constantinum. Interprete Petro Possiono, Soc. Jesu, Paris. & Typographia Regia. 1651. 4.*
11. *Nicephori Gregora Historiarum libri XXIV. cum Hieron. Wolfii & Jo. Boivini versione, notisque ejusdem Wolfii, Cangii, Claudii Caperonerii & ejusdem Boivinii. Paris. 1702. fol. 2. Volum. fol.*
12. *Historia Byzantina, duplici Commentario illustrata. Prior familias ac stemmata Imperatorum Constantinopp. cum eorum Augg. Numismatibus & aliquot Iconibus; præterea familias Sarmaticas & Turcicas complectitur. Alter descriptionem Urbis Constantinopolitanae, qualis existit sub Imperatoribus Christianis. Auctore Carolo du Fresne, Domino du Cange, Regi à Consiliis, & Francia apud Ambianos Quaestore. Paris. 1680.*
- De Imperatorum Constantinopolitanorum, seu de inferioris ævi, vel Imperii, uti vocant, Numismatibus Dissertatio, auctore Carolo du Fresne: qua edita est ad calcem Glossarii Latini * ejusdem auctoris, quod in lucem prodieit Paris. 1678. recensum Francof. 1681. & 1711.*
13. *Anselmi Bandurii Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini & Congregatione Melitensi, Imperium Orientale, sive Antiquitates CPolitanae in quatuor partes distributa. Paris. 1711. fol. 2. Volum.*

Hoc Corpus integrum rarius hodie nisi in instructis Bibliothecis occurrit & vix 450. florenis Hollandicis venditur, itaque A. 1699. Bibliopla Batavus insignis, Franciscus Halma auspiciis Viror.

Ff 2

Cla

* Glossarium Græcum ejusdem Cangii vidit lucem Lugd. 1689. fol.

Clariss. Jo. Georgii Grævii & Ludolphi Kusteri professus est novam se illius velle dare editionem, quæ & multo minore pretio veniret, & longe tamen melior esset. Præter enim omnia hæc opera accedere debuerunt ad Procopium quidem notæ Bonav. Vulcanii hætenus ineditæ & emendationes latinæ versionis ex versione Vulcanii selectæ: tum à Grævio suppeditati

Genesii ΒΑΣΙΛΕΩΝ libri V. sive *Historia rerum ab initio Leonis Armenii, usque ad excessum Hæphilii Macedonici Imp. gestarum*; jussu Constantini Porphyrogenesi Imp. ante annos quasi 800. conscripta. Johannes Andreas Bosius à MSS. membranæ Bibliotheca Collegii Paulini Lipsiensis descripsit A. Christi 1652. Hunc Scriptorem Cl. Ludolphus Neocorus in linguam Latinam transferet, & notis illustrabit. Quin & sperare nos jubent viri docti Georgii Phranzz Chronicon de ultimis Orientalis Imperii temporibus, & Sultanorum Osmanidarum origine, cujus epitome Latine tantum prodit Ingolstadtii, cura Jacobi Pontani; ut & Georgii Pisidæ * *Historiam de Heraclio & aliis Imperatoribus Constantinopolitanis, cum versione Claudii Maltreti, Presbyteri S. L.* Præterea Celeb. Gravius omnes Europa eruditos ac Principum Bibliothecarios per literas rogabit, ut, si qua forte penes illos latent, qua cum hoc opere conjungi mereantur, ea nobiscum communicare ne dedignentur. Jamque adeo eximia quadam & apprime hac facientia Gallis & Germanis nobis promissa fuere: quemadmodum etiam complures viri literati suam nobis operam & favorem, ad absolutam huius operi perfectionem conciliandam, prolixo polliciti sunt.

Cura & directio totius operis incumbet Viris harum literarum peritissimis, qui suas quoque animadversiones nonnullis Scriptoribus addent, & versiones Latinas, ubi res & necessitas postulabit, emendabunt. Nota Auctorum, quæ in editione Parisiensi ad calcem cujusque voluminis rejecta sunt, in nostra editione ipsi textui subjiciuntur; nisi forte serius quadam à viris doctis ad nos missa fuerint: illa enim ad finem cujusque Tomi collocabuntur. Non minus etiam nostra, quam Parisiensis editio in principiis & finibus librorum elegantibus prædiorum ornamentis, incisisque ari literis majusculis; figuras vero aeneas, præsertim in Cangii Familiis Byzantinis, habebit longe decentiores. Præterea totum

opus

* Maltretus præf. ad Procopii Hist. testatur se beneficio Holstenii habere Georgii Pisidæ, magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconi de laudibus Heraclii Imp. libros duos, de bello Persico ejusdem Heraclii tres, & de bello Avarico ad muros Urbis CPol. unum. Ab Allatio autem Theodosii Diaconi ἀναγέγεσις quinque de capta à Romano Augusto Creta.

opus ea cura, accurate & studio excudetur; ut spondere ausimus, editionem nostram non solum longe auctiorem, sed & emendatiorem Parisiensi fore.

Præclarum hoc Consilium gravissimis bellis Europam passim misere distrahentibus ac lacerantibus, atque intercedente Clarissimi Grævii * fato, hactenus abjectum, vel certe dilatum est. Quod si quando reassumetur, magnum decus novæ editioni & magnam Lectoribus utilitatem afferet, si ubique in summis paginis singulorum scriptorum CPolitanae Historiæ, consignentur nomina Imperatorum, quorum res explicantur, atque ubi fieri licet anni etiam Imperii, antiquæ æræ Christianæ, nec minus nomina annique, quantum fas, Patriarcharum CPolitanorum.

H. Magno huic operi colligendo digerendoque, ac tam magnæ forma per Seb. Cramoisy Typographiæ Regiæ Curatorem Patente publicando animum primus adjecit. PHILIPPUS LABBEUS Secretarij Eclogis Legationum Anno 1648. editis præmisit *Protrepticon* omnes eruditos de Scriptoribus Hist. Byzantinæ à Luparæa Typographia in lucem emittendis, in quo continetur *Catalogus* & notitia scriptoris, Chronologico Ordine digesta, scriptorum Historiæ Byzantinæ quicunque tum temporis sive editi sive inediti memoriam præstarebant, & à quibus illi Codicibus & quorum virorum doctissimi opera recensiti vel illustrati possint in lucem exire. Tum *Apparatus* Byzantinæ Historiæ, in tres partes dispertitus: quarum *primæ* Imperatores CPolitani serie Chronologica, & à quibus scriptoribus scripturarum res descriptæ sint, succincte persequitur, subjunctis *secundis* duobus Græcis jambicis à Codd. MSS. Regiæ Bibl. *tertiæ* altero Imperatores, altero Patriarchæ CPolitani, recensitis, alio item Catalogo Patriarcharum CPolitanorum CXLIX. *quartæ* exhibet Alphabeticam seriem & notitiam scriptorum Hist. Byz. tam editorum quam ineditorum ac deperditorum. Pars *quintæ* descriptionem latinam Urbis CPolitanae per XIV. regiones, veteris scripto auctore sub Theodosii junioris ut videtur tempora clare præstulgarunt Gyllius sub extremum libri IV. Topographiæ CPol. *sextæ* rollus ad calcem Notitiæ Imperii, ac ne alios jam memorem *septimæ* in Fresne in CPoli Christiana lib. I. pag. 63. seq. qui etiam auctoris præfationem quam à MS. Vindobonensi Lambecius lib. 2. pag. 99. primus vulgaverat, præmisit. *Lexicon* Byzantinum quod Partis

F f 3

quar-

* Obiit diem Ultrajecti 9. Januar. A. 1703.

quarta loco voluit Labbeus subungere, in aliud tempus distulit, si-
aliis potius adornandum relinquere est coactus.

Post hoc Labbei Protrepticon sequuntur *Εὐλογίαι ἐπὶ τῶν
Βεσῶν* sive excerpta de legationibus jussu Constantini Porphyrogenetæ
facta à Theodosio quodam, cujus præfatio præmittitur, quique testatur
se de legationibus populi Romani ad Ethnicos horumque ad populum Rom. ex-
cerpta collegisse ex Petro Patricio & Magistro, ex Chronico Georgii Monachi,
ex Joanne Antiocheno, ex Dionysio Halicarnass. Antiquitatibus Romanis, ex Pa-
lybio, Appiano, Zosimo Ascalonita, Josephi Antiquitatibus Judaicis, Diodoro
Siculo, Dione Cocceiano, Procopio Casarensi, Prisco Rhetsare, Malcho Sophista,
Menandro Protectore & Theophylacto Simocatta. Subjiciuntur vero tantum
excerpta * & Dexippo Atheniensi, Eumapio Sardonio, Petro Patritio & Ma-
gistro, Prisco Sophista, Malcho Philadelphienfi, Menandro Protectore &
Theophylacto Simocatta. Hæc (exceptis illis Simocattæ) & Codice Andreæ
Schotti primus Græce publicavit David Hæschelius Augustanus, Augu-
stæ Vindel. A. 1603. 4. cum corollario eclogarum & libris amissis
Diodori Siculi XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. & XXVI. quas & Co-
dice Ludovici Alamanni Florentini Richardus Thomson Anglus ad
eum miserat. Notas quoque addere voluit Hæschelius, sed quæ non
viderunt lucem. Meminit earum in literis ad Jungermannum
dati 1603. feria Philippi & Jacobi: *De locis in Longino suspectis suasorias
Rhodemannum consulat quem habes vicinum, qui suam mihi ἀρχαίαν ἡγή-
σαν probavit in libro ἀπὸ βεσῶν ἡγῶν, quod constabit cum notis edidit, nam
enim textus quem vocant impressus est modo.* Latine illas eclogas veret
Carolus Cantoclarus Senator Regius & libellorum supplicum Magister,
cujus interpretatio additis ad calcem nonnullis notis & castigationi-
bus prodit Parisi. 1609. 8. filiis Renato & Petro à parente inscriptæ.
Nullo Mro Codice usus est interpres & à sensu Græcorum verborum
haud raro aberrat, ut pluribus Viris doctis *** jam observatum
fuit. Retinuerunt tamen ejus versionem Corporis Byzantini cura-
tores, sed notis ejus eruditæ Henrici Valefi animadversiones antea
inedi-

* Similes de Legationibus eclogas à Joanne quodam CPolitano excerptas & Politi-
Dionysio Halicarnass. Diodoro Sic. Appiano Alex. & Dione Cassio, Fulvius
nus Græce cum notis edidit Antwerp. 1582. 4.

** Post Epistolas Hortomannorum pag. 455.

*** Vide Valefium in notis passim, Kusterum ad Svidam in *Agmat.* &c.

ineditas adjunxerunt. Nunc de scriptoribus ex quibus eclogæ illæ excerptæ sunt, pauca quædam annotare placet.

1. DEXIPPUS Dexippi F. cognomine Herennius, Atheniensis, Rhetor, sub Valeriano, Gallieno, Claudio secundo & Aureliano Imp. clarus teste Svida in Δέξιππῳ & Eunapio in Porphyrio extremo, ubi χρονικὴν ejus ἱστορίαν memorat. Miror itaque alium à Clariss. Kustero putari Dexippum Eclogarum de legationibus auctorem. Si enim hæc non ex *Chronica* Historia, certe ex *Scythicis* hujus Dexippi petita sunt, quod non ab re verisimilius videtur Vossio de Hist. Gr. II. 16. & Hanckio de Rom. rerum scriptoribus lib. I. c. 22. licet ex *Chronico* excerptas malit Meursius in Bibl. Attica, Valesius vero id omne tanquam rem incertam in medio relinquit. *Scythica* quoque respicit Iordanes Dexippum laudans cap. 22. de rebus Geticis. Eundem porro fuisse qui *Chronicam* Historiam & qui *Scythica* composuit, ex Photii testimonio perspicue constat. Ducem etiam exercitus gessisse & patriam Achajam adversus Scythas defensitasse Trebellius Pollio testatur in Gallienis cap. 13. *deinceps Achajam omnem vastaverunt* (Gothi) & *ab Atheniensibus duce Dexippo, scriptore horum temporum victi sunt.* Scripsit quoque τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον de rebus post mortem Alexandri Magni libris quatuor, quorum argumentum refert Photius Cod. 82. Arriano in plerisque conspirare testatus. Idem ejus σύνταξιν ἱστορικὴν sive compendium *Historicum* usque ad tempora Claudii (secundi hoc nomine Imperatoris) commemorat, quod Valesius putat compendium fuisse *Chronica* ejus *Historia* cujus liber decimus laudatur à Stephano Byz. in σχημαῖσι & Constantino Prophyrog. lib. 2. de thematibus, themate IX. licet in Bandurii quoque editione editum ἐν χερρόνικῳ δεκάτῳ pro χρονικῷ, liber duodecimus ab eodem Stephano & Etymologico Magno in ἐλεγοῖς. A temporibus Mythicis hoc opus perduxit ad suam usque ætatem, ut Evagrius lib. V. c. ult. auctor est, neque enim audiendus Casaubonus qui ad Lampridii Severum cap. 49. ait orsum ab Alexandro Severo: neque Valesius qui apud Evagrium Σκυδικῶν, vel alius qui Μηδικῶν legere mavult pro μυθικῶν. Ex eodem ut videtur opere (licet Scaliger ad Græca Eusebii pag. 420. non dubitat è libris de rebus post Alexandrum petita esse) Eusebius in *Chronicon* pag. 56. 57. & Syncellus pag. 263. 334. 376. Regum Macedonicorum ante Alexandrum successionem & alia quædam repetunt. Etiam in Græcis Eusebii pag. 34. & apud Syncellum pag. 177. pro Ζεύξιππος ἱστορεῖ

ιστορίαι, sunt qui legunt Δεξιππῶ. Citatur Dexippus à Lampridio in Alex. Severo cap. 49. Capitolino in Maximino cap. 6. 7. & in Gordianis c. 2. (ubi etiam breviter, ad fidem tamen omnia persecutum scribit) & 9. 19. & in Maximo ac Balbino c. 1. 15. 16. Trebellius Pollio in trīginta tyrannis c. 32. & in Claudio secundo c. 2. Equidem Jo. Tzetzes Chiliad. IX. Hist. 274. huncque secutus Meursius & Vossius eundem putant Dexippum auctorem Σκυθικῶν, cum Dexippo de cujus libris tribus in *Categorias*, latine ex Jo. Bernardi Feliciani versione Venet. 1546. 1566. fol. & Paris. 1549. 8. editis dixi lib. IV. cap. 26. §. 8. Verum ille Philosophus ætate junior, & Jamblichii discipulus fuit, ut ex eodem Tzetta & Simplicio in *Categorias* pag. 1. constat. De Dexippo Coodicam infra in Medicis libro VI. Alius etiam fuit Dexippus Comicus cujus ὁμοιωρῶν laudat Svidas in καρυκαῖ, erratque Meursius qui in Bibl. Attica cum Historico confundit.

2. Dexippi Herennii Historiam continuavit EUNAPIUS Sardianus Lydus teste Photio Cod. 77. & XIV. libris produxit à Claudio secundo usque ad sua tempora sive Honorii & Arcadii imperium. Duas illius operis paravit editiones, & licet in utraq; Christianis Imperatoribus iniquior, Julianum utpote Ethnicus miris laudibus extulit, in vèa tamen ἐκδόσει sive posteriore editione plurima in Christianos convicia & blasphemias rescidit. Eunapii historiam exscripsit Zosimus * respicit eandem, Eunapium laudans pluribus locis, Svidas, atque Ζενοχρασίαν vocat in Εὐφῶ. Meminit & Eunapius ipse & lectores ad illud opus ablegat non uno loco in *Sophistarum Vitis* quæ adhuc exstant. Has ex MSS. Mediceo, Barberino, Remensi qui olim fuit Principis Lotharingii, & Regio Paris. duobusque Mediolanensibus emen-

* Photius Cod. 99. de Zosimo: ἵστορίαι δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Δεξιπποῦ, καὶ τῶν ἐκείνου ἱστορῶν, ὅντιν ἐκείνους, ὅντιν καὶ τὸ Στεφάνου διασώζει. Vossius de Hist. Græcis II. 18. Ex Historia Eunapii solum de legationibus fragmentum beneficio V. C. Andrea Shorti habere vidit, reliqua cæsura dicuntur in Bibl. Vetus. Eo autem æquore animo non caremus, quod Zosimianum habemus. Quod in Bibl. Veneta extare reliqua Eunapii Hist. dicuntur à Vossio, incerta fide tradi videtur, & jam pridem Jo. Leunclavius in Epist. ad Henricum Stephanum scripsit in Centuria Epistolar. Philologicas, Goldasti pag. 305. Eunapii fuisse libri XIV. qui nunquam exstant, ne quidem in Italia. Zosimi solum tantum. Photius solum Eunapium ob proximitatem ὁμοιωρῶν frequentiores improbat, Zosimianum laudat ἀπὸ τῶν ἱστορῶν καὶ τῶν καρυκαῖ καὶ τῶν ἐκδόσεων αὐτοῦ ἀπικρισμένον.

recendatas (quorum Varias Lectiones ex auctione Gudiana nactus sum) jampridem recendas dare institui cum nova versione mea & notis, usus etiam observationibus If. Casauboni, atque Variis Lect. & Codice Bodlejano, quas benevole mecum communicavit Clariss. Hudsonus. Præter Codices Vaticanum, Venetosque Gesnero memoratos, comperi etiam exstare MSS. Neapoli in Bibl. Patrum Augustinianorum in Cœnobio S. Johannis de Carbonaria. Prodierunt primum Græce à Jo. Sambuci Pannonii Tirnavienfis Bibliotheca, typis nitidis Antvverp. ex officina Christophori Plantini 1568. 8. subjectis ad calcem castigationibus *Hadriani Junii* Hornani, cujus deinde latina versio vidit lucem ibid. 1572. 8. Ab eo tempore *Hieron. Commelinus* Eunapium ex duobus MSS. Palatinis emendavit & supplementis, ediditque Græce & Latine, adjuncta Junii (licet à Græcis passim diffidente) versione Heidelb. 1596. 8. Editio Commeliniana re-
 censet Coloniae Allobrogum sive Genevæ 1616. 8. atque excerpta de *legationibus* ex Historia Eunapiana Græce subjuncta habet ex eodem Schotti Codice. Ex his constat Eunapium Rhetorem à Lydis missum esse legatum ad Julianum Imperatorem pag. 17. seq. edit. Paris. & quæ legatione cum magno successu functus esset, jussum à Juliano causam agere adversus potentem adversarium, idque fecisse eum laude, & judicibus persuasisse. Diverfus hic videtur à nostro & ætate prior, idemque forte cum Eunapio τῷ ἐκ Φρυγίας Rhetore, cujus meminit Svidas in *μυσώνιος*. De nostro videndus præ cæteris Hanckius lib. 2. de Romanar. rerum scriptoribus cap. 9. & Jones lib. 3. de scriptoribus Hist. Philosoph. cap. 17. Cui in hoc uno non assentior, quod scribit eum vicesimo ætatis anno demum gentili religione imbutum, sive ex Christiano Ethnicum factum esse, idque Eunapium ipsum testari in *Ædesio*. En tibi ejus verba pag. 34. ὁ γὰρ πᾶντα ῥαῖων ἐκ παιδὸς ἀκροατὴς χριστιανὸς γενόμενος, μόλις εἰς εἰκοστὴν ἔτη ἤξιπτο τῶν ἀληθεύων, ὅτε μέγα πρῶτον εἰς ἡμᾶς τῆς λαμβλίκης φιλοσοφίας διεπέθη καὶ συμπαρέτεινε τῷ χρόνῳ. Sane Chrysanthius ille qui à teneris Eunapium imbuuit & consobrinam ejus Meliten habuit uxorem, Ethnicus fuit non Christianus: igitur & Eunapius ubique Christianissimi hostem professus, non vigesimo anno primum Ethnica superstitione imbutus, sed tunc initiatus demum, est arcanioribus Mysteriis Philosophiæ & Theurgiæ, quæ paullo ante

Gg

dixe-

Libri sti Pars Altera.

dixerat præ Constantini Imp. metu jam cœpisse diutius oculi atqve pertinaciore silentio involvi. Atqve hunc esse verborum Eunapii sensum, & per ἀληθῆς illa intelligi mysteria Philosophiæ sublimioris, perspicue patet ex illis quæ de Iamblichio subjungit. Matutinas horas aliis arte Rhetorica imbuendis per aliquod temporis collocasse se refert ipse in Chrysanthio p. 153. Medicæ quoque artis peritus fuit, ut in eodem Chrysanthio scribit pag. 156. atqve ab Oribasio Medico tetrabibulum ei suam, quæ etiamnum latine ex Jo. Baptistæ Rasarii versione exstat, inscribente, λογίατῃ appellatur. Confer Photium Cod. 219.

3. PETRUS gente Illyrius, patria Thessalonicensis, Rhetor sive Advocatus CPolitanus prudentiæ & eloquentiæ laude insignis fuit, quem Justinianus Imp. teste Procopio lib. 1. de bello Gothico cap. 3. & 4. legatum misit ad Amalasuntham Theodorici Italiæ Regis filiam, eaque interim à Gothis interfecta, bellum Theodahado jussit indicare, quod ille deprecans in literis ad Justinianum Imp. apud Cassiodorum X. 19. Variar. Petrum legatum vocat *virum eloquentissimum, doctrina summum, & conscientia claritate præcipuum*. Postea Patricium fecit etiam Justinianus, ac Magistrum officiorum, misitque de pace ad Chosroem magnum, ut narrat idem Procopius lib. 2. de bello Gothico cap. 22. & lib. 4. cap. 11. & Svidasin πέτρῃ, qui testatur scripsisse Historias & περὶ πολιτικῆς κατιστάσεως. Meminit hujus Petri & legationis ejus ad Persas etiam Menander Protector in excerptis de Legationibus pag. 150. Patricium & Magistrum sapientissimum vocat quoque Hermolaus Grammaticus, qui sub Justiniano scripsit, in Epitome Stephani Byz. in ἀκόναι. Corippus lib. 1. de laudibus Justinini minoris v. 25.

Successorque boni rediitvique gloria Petri

Hinc Theodulus adest, patria gravitate Magister.

Eundem putat Valesius intelligi quem Vigilius Papa in Epistola Encyclica ad universam Ecclesiam *magnificum virum Petrum Referendum* appellat, qui quoque memoratur in Synodo quinta. Sed diversum omnino putem Petrum Rhetorem (licet Clarissimo Kustero ad Svidam aliter videtur) quem Leontius Scholasticus in lib. III. Anthologiæ cap. 30. memorat spectantem in Dionysiis collapsio theatro obiisse. Non enim Rhetorem vocasset Poëta, sed Patricium & Magistrum.

rum. Quæ ex Petri hujus Magistri historiis supersunt excerpta de legationibus, incipiunt à legatione Parthorum ad Tiberium Imp. neque quicquam produnt recentius quam legationem barbarorum ad Julianum Apostatam. Confer Hanckium lib. 1. de Romanarum scriptoribus capite 40. Nonnulla iisdem plane verbis leguntur in eclogis legationum ex Dione Cassio, ut Valesio etiam notatum. Christianum fuisse conjicio ex auctoritate qua sub Justiniano principe valuit, Licet fateor argumentum esse non plane firmum, utronque.

4. PRISCUS è Panio Thraciæ * opido Rhetor & Sophista CPol. & Theodosii junioris ad Attilam legatus, ** scripsit *Historiam Byzantinam & de bello adversus Attilam* † libris VII. Male pro Prisco Παρισκ scribitur apud Evagrium lib. 2. cap. 1. ut Valesio annotavit, & Περσικὸς apud Theophanem p. 100. ut animadversum habeo in protreptico, Valesio p. 74. ad Evagrium & Martino Hankio, qui de hoc scriptore bono & utili diligenter egit lib. de Byzantinis scriptoribus cap. 2. atque eundem ultra annum XV. Leonis Thracis Imp. sive Christi 471. superfuisse demonstravit. Præter illos Historiæ Byzantinæ libros, è quibus eclogæ legationum excerptæ sunt

Gg 2

* Panitem Svidas, Thracem vocant Theophanes & auctor Chronici Alex. *Sophista* eisdem Svidæ appellatur; Evagrio l. 17. II. 1. & 5. & 16. & V. 24. & Nicephore Callisto in præfat. pag. 35. Rhetor: & ante excerpta de legationibus Rhetor ac Sophista.

** Jornandes de rebus Geticis cap. 34. *Attila Hunnorum omnium Dominus, & paucorum Scythiæ Gentium solus in mundo regnator, qui erat famosa inter omnes gentes claritate mirabilis. Ad quem in legationem remissus à Theodosio juniore Priscus &c.* Eundem Priscum Historicum sæpius laudat Jornandes ut cap. 24. 35. 42. 49. atque Juvenus in Attilæ vita. De illa vero legatione sua fuisse Priscus ipse in eclogis pag. 49. seq. edit. Regiæ.

† Apud Svidam male κατὰ Ἀττίλον pro κατὰ Ἀττίλαν, ut Valesio Hankius & Kusterus assentiuntur. Auctor Chronici Alex. pag. 318. cum de Attilæ & Alarici moribus & exitio retulisset, subiungit: περὶ τῆς πολέμου συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκος ὁ Θραξ. Evagrius lib. 1. c. 17. de eodem bello: ὃν περιέγραψεν ἡ ἐκ τῶν βασιλέων λογίως Πρίσκος ὁ Ῥήτωρ γραφεύς. Videtur autem, inquit Vollius p. 489. de Hist. Græcis, hodieque exstare. Sane citat Priscum Baptista Fulgosius in *Admirabilium libris*; inque Bibl. Vaticana esse, auctor est Raphaël Volaterranus lib. XIII. *Anthropologia*. Superfuisse etiam ait in *Nomenclatore suo* Rob. Cenbansinus. Nemo tamen fuit hactenus qui eum in lucem protulerit, vel in Bibliotheca hodie superstitè legisse se sit testatus.

sunt & quorum sextum laudat Stephanus Byz. in *σάλωνα*, memorat Svidas etiam ejus *μελέτας* sive *declamationes* Rhetoricas, *Επιστολαί* Christianis scriptoribus recte eum accenset Caspar Barthius in *Advocariis*. Historiæ Byz. scriptorem diligentissimum vocat Valeſius ad Ammianum Marcellinum XXX. 2. Alius Priscus de quo in vitis Sophistarum Eunapius.

5. MALCHUS patria Philadelphiensis a) Syrus, Sophistam egit CPoli, b) *ρητορικῆς εἰς ἄκρον ἐλληνικῆς* ut de eo Photius Cod. LXXVIII. qvi Christianum etiam fuisse testatur. Scripsit eleganti Stylo *Βυζαντικὰ* sive *Historiam* (ab extremis Leonis primi Imperatoris in quibus substitit Priscus sive ab A. C. 457. usque ad necem Julii Nepotis, occisum A. C. 480.) *libris VII.* quorum exordio alia jam à se composita testatus est, quemadmodum & in extremo libri ultimi plura se, si suppeteret vita scripturum promisit; itaque integrius opus vidit Svidas, qvi memorat Malchi *Historiam à Constantino Magno ad Anastasium usque* (ab A. C. 491. per annos XXVII. Imperatorem) in qua res quoque Zenonis Isaurici ac Basilisci qvi post Nepotem regnarunt fusius fuit persecutus, inter alia graphice etiam descripsit ac deploravit conflagrationem publicæ Bibliothecæ CPoli & statuarum *ἡ Ἀνγκυρα* quod incendium Basilisco imperante accidit, & ad centum viginti millia Codicum absumsit. Vide Cangii CPoli in Christianam libro 2. pag. 150. Ex duobus quæ exstant Malchi eclogis Legationum posterior è prioribus, prior è posterioribus libris petita esse videntur. Allegatur Malchus ubi de incendio Bibliothecæ & Palatii sermo est, à Zonara T. 2. pag. 52. Vide & Svidam in *Δίων βασιλεύς*.

6. MENANDER Euphratæ Byzantini F. Herodoti cujusdam frater, imperante Mauricio ad studia literarum à quibus ante abhor-

- a) Philadelphiensem Photius fuisse testatur. Licet autem plures fuerint Philadelphæ, tamen illam Syriæ intelligendam vel nomen Malchi docet. Et fortasse fuit hic ex posteris ejusdem gentis, è qua Malchus, qvi deinde sub Porphyrii nomine fuit inter Græcos Philolophos notissimus, de quo supra lib. IV. cap. 24. De aliis Malchis dixi ad Eunapium. Vide etiam Rosweidum ad Vitas Patrum p. 74.
- b) Hinc Sophistam Byzantium Svidas appellat.
- c) Photius: *ἔστι δ' ὁ συγγραφεὺς Φιλαδελφεὺς, ἢ τις ἄλλος κατὰ συγγραφὴν ἰσορίας ἀρίστης, καὶ ἄριστος ἀπέριττος, εὐκρινὴς, λέγων ταῖς ἀνθροπότηταις καὶ ἐνσῆμοις καὶ εἰς ὄγκον τινὰ ἀνηγμέναις χρωμένῳ δέ.*

abhorruerat, applicans animum scripsit *historiarum libros VIII.* ab anno Justiniani Imp. XXXIII. (CHristi 560.) ubi desit Agathias, usque ad Tiberii secundi excessum (CHristi A. 582.) à quo auspicatur Theophylactus Simocatta. Ipse se apud Svidam in *Μένανδρος* testatur animum appulisse ad scribendum *ἐν τῇ δασιβίῳσιν Ἀγαθίᾳ* cum Agathias jam esset defunctus, neque continuare ipse Historiam sum posset. Ab eodem Svida pluribus locis fragmenta ex hoc Menandro afferuntur, etiam in *δοκίμασας, Μακεδονίᾳ & Παλίωνες* quæ loca in utroque indice Clariss. Kusteri omissa, sed à Valesio pridem annotata sunt. Idem Svidas Menandrum vocat *Πρότεκτορα*. Quod nomen explicat Menander ipse in eclogis legationum pag. 171. *ὁ δὲ γε τῶν μεθορίων λεγόμενος πρεσβύτερος, ὅλοι δὲ τῶν ῥωμαιοῖς τὸν ἐς ἑπὶ καταλεγομένην ἀξίαν, τὴν βασιλείαν προσεπαρήν.* Sed fuse de hac dignitate Cangius in utroque glossario. Eclogæ illæ legationum quæ è Menandri Historia excerptæ exstant paullo confuso ordine ac perturbato, ex duobus Codicibus Bavarico & Andreæ Schotti vulgatæ ab Hæschelio sunt, quorum alter altero integrior fuit & diversas. forte collectiones Theodosii alter, alter Joannis CPolitani exhibuit. Meminere Menandri præterea Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 3. Historia, & Constantinus Porphyrogenneta lib. 1. de thematibus cap. 2. ubi eum Procopio, Agathia & Hefychio illustri jungit.

7. De *Theophylactō Simocatta* è quo & ipso excerpta Legationum in editione Regia pag. 176 seq. leguntur, dicam infra, ubi ejus *Historiarum libros*, qui etiamnum exstant, recensebo.

Post hæc de legationibus excerpta Labbeus subjunxit Eclogas Photii ex *Olympiodoro*, *Candido*, atque *Theophane Byz.* tum *Hefychii* illustris de rebus CPol. cum versione & notis Meursii, & ex *Saida* Lexico excerpta de Imperatoribus Orientis, aliisque personis rebusque CPolitana Historiam spectantibus cum notis & animadversionibus. His addenda excerpta è *Nonno* Photiana.

8. OLYMPIODORUS ex Thebis Ægypti oriundus & Theodosii ad Hunnos legatus, licet à CHristi sacris Photio teste alienus, scripsit *ἱστορίαι* Historiæ sive *Commentariorum* libros XXII. de rebus ab A. C. 407. Honorio septimum & Theodosio juniore COSS.

Gg 3

ad

* Itæ etiam postea Commentarios suos inscripsit Nicephorus Bryennius.

ad A. C. 425. qvo Valentinianus III, secundum Consul, renunciatus est Augustus. Argumenta librorum, qvos eidem Theodosio Auctor dicavit, refert Photius Cod. 80. qvi ποιητὴν τὸ Ὀπτιήδευμα (non *Poëtam* ut vulgo interpretantur, sed ut Reinesius * II. 5. Var. Lect. pag. 154. seq. *Operatorem Chymicum*) fuisse, ex ipsiusmet testimonio refert. Ac certe ποιήσιν pro operatione Chemica poni pervulgatum, ut Cangius in glossario Græco bene observavit, nec modo inter Chemicorum nomina Olympiodorus occurrit, in MS. Collectione Chemicorum Græcorum de qva libro VI. pluribus erit dicendi locus, Γίνωσκε ὡς Φίλε καὶ τὸ ὄνομα τῶν ποιητῶν, ἀρχὴ Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Ἰωάννης, ἱερεῖς, Δημόκριτος, Ζώσιμος ὁ μέγας, Ὀλυμπιδωρ, Στέφανος ὁ Φιλόσοφος, Σοφάρ ὁ ἐν Περσίδι &c. sed etiam inter scripta ipsa Chemica habeo unum hoc titulo: Ὀλυμπιδωρ Φιλόσοφος Ἀλεξανδρέως πατρὸς Πετρίσιον τὴν βασιλεῖα Ἀρμενίας εἰς τὸ καὶ ἐνέργειαν Ζωσίμου, ὅσα ἀπὸ Ἑρμῆ καὶ τῶν Φιλοσόφων ἦσαν ἐρημένα. Notandum tamen hunc Olympiodorum dici Alexandrinum non Thebanum, deinde ferri ejus commentarium in scriptum Zosimi, cum Zosimus Historicus Historicum Olympiodorum nominetenus citet lib. V. c. 27. adeoque eum ætate non videatur præcessisse. Sed dicere ad hoc licet vel eodem tempore ambos scripsisse Zosimum & Olympiodorum, qvòd verisimillimum mihi videtur, vel alium fuisse Zosimum Thebanum Panopolitam (Svidæ Alexandrinum) Chymicum ab Historico, vel locum in qvo Olympiodori mentio, per glossema libris Zosimi Historici insertum esse, ut visum Lambecio, qvem vide lib. VI. p. 177. sq. 188. Certe Olympiodorus ibi fere, ubi desinit Zosimus, auspicatus historiam suam multo quam ille longius produxit. Prodierunt excerpta ex Olympiodori Historicis Commentariis, ne Photii editiones memorem, etiam in Tomo tertio minorū Historiæ Romanæ scriptorum, sed min⁹ integra ex Bibl. Francisci Pithæi cum versione & notis *Frid. Sylburgii* Francof. 1590. fol. De aliis Olympiodoris, ut Peripatetico Procli præceptore, & altero juniore Alexandrino qvi vitam Platonis & commentarios in Platonis Alcibiadem, Gorgiam, Phædonem, Philebum & alia forte nonnulla scripsit, qvemadmodum & de Olympiodoro Christiano scriptore & Diacono Alexandrino qvem Philosophum & πλὴν τὸ θεῖα vocat Anastasius Sinaita (qvi sæculo VI. extremo vixit) sub finem libri VI. in.

* Confer Reinesii Epistolas ad Neiteros pag. 19. Hermanni Conringii de Hermetica Medicina pag. 49. & Olavum Borrichium de sapientia Ægyptiorum p. 55. &c.

Hexaëmeron, alibi dixi. Omitto Olympiodorum λοχαγὸν sive du-
ctorem manipuli, cujus meminit Plutarchus in Aristide pag. 327. &
Olympiodorum Thessalum, Hippodromi Sophistæ Patrem, de quo
Philostatus. Olympiodori nescio cujus Rhetoris περὶ τῆς ἀντιπάλου
λόγου διάταξις MS. fuit inter libros Gudianes.

9. CANDIDUS Isaurus sub Anastasio ut videtur scripsit
affectata ut arguit Photius dictione, *Historiarum* ab auspiciis Leonis
Thracis usq; ad obitum Zenonis Isaurici *libros tres*. Idem Photius Cod.
79. ubi argumentum operis recenset, de auctore qui Christianus fuit
hæc habet: ἐστὶ δὲ περὶ τοῦ μὲν Ἰσαυρίας, ὡς αὐτὸς φησὶ, τῆς τραχείας,
πατηδένου δ' ἔχειν ὑπογραφεὺς (notarius sive tabularius) τῶν ἐν Ἰσαυ-
ρίᾳ πλείστον ἰσχυρότων· τὴν δὲ θρησκευτικὴν χριστιανὸς ἦν καὶ ὁρῶμεν, τὴν τε
γὰρ περὶ τὴν συνοδὴν ἐπαγωγὴν εἴποι, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς καινοτομιῶν κατὰ τὴν
δικαίαν. Fragmentum ex hoc Candido Historico habet Svidas in
χηρῶν, ubi pro κάδδου ἰσχυρογράφου, quem ex corrupto Svidæ
loco retulit etiam Simlerus in suam Bibl. & Mallincrotus in sua
de Historicis Græcis paralipomena, legendum esse κἀνδίδου, mo-
tuit Clariss. Kusterus, & ante eum Reinesius III. 2. Var. lect. pag. 366.
& Valesius pag. 74. ad Evagrii II. 16.

10. THEOPHANES Byzantius à Theophane Confessore,
* qui in sua Chronicorum Syncelli continuatione & ipse res Justinī
utriusque ac Justiniani attigit, diversus, eoq; multis ut videtur annis
antiquior & sub Mauritio forte Imp. clarus, scripsit præter Commen-
tarios de rebus Justiniani Imp. quorum libro primo meminit, *X. libros*
Historiarum ab anno secundo Justinī junioris (CHRISTI 567.) ad annum
eiusdem Justinī duodecimum (CHRISTI 577.) ita ut singulis libris sin-
gulos annos tribuisse videatur. Excerpta ex illis servavit Photius
Cod. 64. plures etiam postea, quibus decem istos continuaverit li-
bros composuisse testatus.

11. NONNOSUS Νόννος, Christianus scriptor, tradidit
Historiam legationum suarum, cujus argumentum & ex illa excerpta quæ-
dam servavit Photius Cod. 3. Fuit autem Nonnosus hic Justiniani
Imp. ad Æthiopum Auxumitarum Regem Elesbaam, ad Homeritas,
Saracenos quorum φύλαρχος Caifus erat, & ad alios Orientis popu-
los

* De hoc supra cap. 4. pag. 151. seq. quem *Georgium Theophanem* nescio quo aucto-
re vocant Vossius de Hist. Græcis pag. 285. & Reinesius de palatio Lateranensi
pag. 83. 84. Ansa forte, quod *Georgium* Syncellum continuavit.

los legatus, filius Abrahami presbyteri quem Justinus Thrax & Justinianus Legatum misere ad Alamundarum & jam memoratum Caesum praefectos Saracenorum: & Nonnosus nepos qui ad Aretham eorundem Saracenorum praefectum legationem nomine Anastasii Imp. obierat. Haec est Nonnosus nepote excerpta Photiana in Labbei eclogis nescio quomodo omissa sunt.

12. HESYCHIUS illustris, a) patriam Milesius, Hesychi Advocati & Sophiae filius, scriptor (licet Svidæ b) aliud videtur) item Christianus, Justiniani Imp. temporibus composuit *Historiam Chronicam* sex *τμήμασι* c) sive *διασμήμασι* distinctam, quorum 1) de rebus quæ à Belo Assyriorum Rege bellum Trojanum antecesserunt, 2) ab Ilio capto ad Romam usque conditam, 3) ab Urbe condita usque ad Consules creatos Olympiade LXVIII. 4) à Consulibus initio usque ad Julium Caesarem. 5) à Julio Caesare usque ad Constantinopolin à Constantino M. instauratam. 6) à Constantino M. usque ad excessum Anastasii Diori Imp. Vide Photium Cod. LXIX. & Svidam in *Ἡσύχιῳ*. Sexti *τμήματι* d) initium ad nos putato pervenisse, sub titulo: *Πάτρια* d) *Κωνσταντινιπέλειας*, quæ adeo à Svi-

a) *Πάτριος* non est nomen proprium, sed dignitatis, ut multi jam animadverterunt; Vide Colomesium ad Gyraldi dialogos de Poëtis pag. 145. Hanckium de Byz. Historiae scriptoribus cap. 4. Meursium in glossar. & notis ad Hesychn. ac praecipue Cangium in glossario Graeco, Jonsium pag. 307. & Edmundum Chilmeadum ad Malalæ Chronicon T. 1. pag. 377.

b) Svidas Christianum non esse Hesychium, collegit ex eo, quod in libello de viris eruditione claris Christianos scriptores non memorat. Sed aliud ejus fuit institutum, & in eo ipso libello memorat Sibyllam Chaldaeam de Christo vaticinatam, Tribonianumque tanquam *Ἕθνη* h. e. Ethnicum atque *ἄθεον* perstringit. Haecque Christianum fuisse existimant H. Stephanus, Vossius pag. 168. de Hist. Graecis, Hanckius, Caveus, aliique, quibus libenter assentior.

c) *τμήματα* Photius appellat, *διασμήματα* Svidas, & auctor glossarii juris in *παλματίης* ubi laudatur *Ἡσύχιῳ* ὁ *Πάτριος* ὁ *Φιλοσοφίας* ἐπὶ *τῆς Μελησίας* ἐν *τῷ* ἑ *χρονικῷ διασμήματι τῆς ἰστορίας*. Idem in *Φόβῳ* allegat Hesychium ἐν *τῷ* 5 *διασμήματι*.

d) Sic Hyasis sive Oasis urbis Libyæ τὰ *πάτρια* sive origines atque Antiquitates scripsit Soterichus Poëta teste Steph. in *ἑαίσις*: Diogenes Cyzicenus τὰ *πάτρια* Κυζίκης Svidæ laudata in *Διογ.* & eidem Stephano in *βιβλικῷ*, atque alibi: Claudianus τὰ *πάτρια* Ταρσῶ, Αναζαρβά, Βηρυτῶ, Νακαιας, ut ad epigrammata Claudiani Graeca annotatum in veteri Codice Allatius reperit, qui etiam in Excerptis Rhetorum pag. 256, edidit apospasmation Callinici Sophistæ ἐν *τῶν* εἰς τὰ *πάτρια*

Svida * totum opus Chronicæ Historiæ laudante haud singillatim memorari, minime est mirum. Primus illa sub *Georgii Codini*, qui excerptis ac servavit, nomine Græce & Latine edidit *Georgius Donsa* Jani F. πρὸς πατρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βιβλίου τῆς χρονολογίας, Heidelbergæ apud Hieronymum Commelinum 1596. 8. & Genev. 1607. 8. Inde eadem integriora paullo, veluti nondum edita ad calcem libelli Hesychii de viris illustribus, è MS. Palatino Græcè cum versione sua & notis sub vero Hesychii nomine vulgavit *Joannes Meursius* Lugd. Bat. 1613. 8. adjunxitque *Bessarionis* Cardinalis Epistolam scriptam Græco vulgari sermone ad Thomæ Palæologi filiorum pædagogum Româ datam 9. August. 1465. quæ eum hortatur ut cum Critopulo Medico diligentem eorum curam habeat, neque Anconæ diutius subsistat, sed Siciliam petat. Meursii versio notæque à *Labbeo* in editione Regia una cum Græcis recusæ ex illius editione sunt. Nonnulla in illa editione castigant Allatius ad Eustathii Hexæmeron pag. 126. & Amplissimus Vir Gisbertus Cuperus lib. IV Observationum cap. 14. Interpretationis Douisianæ errores notavit *Jac. Gesnerus* Observationibus in Codinum, lib. 3. cap. 18. ejusque editionem è Bavarico Codice auctiorem fecit cap. 19. Nos etiam, inquit Allatius diatriba de Georgiis p. 362. ex alio MSco Codice multo hisce plura in nostro ** *Variorum Antiquorum Tomo I. protulimus*, adeo ut jam Lector opus absolutum ferme habeat. Nec aliud ab hoc opus esse mihi autumo, quod in Bibliotheca Carthusiæ Neapolitana in indice MSorum legitur Georgii Codini Chronologia CPolitana. Legitur etiam MS. Roma in Bibliotheca Vallicellana D. 23. & Scoriaci in Regia. Neque alius à Codino est Georgius Constantini qui πατρία Constantinopolis & librum de Sapientia scripsisse traditur à Gesnero, Constantinus enim, ni fallor, locum Codini occupavit. Errorem secuti sunt Gesneriani Epitomatores Robertus Constantinus, & qui sine ullo delectu atque examine omnia exscribit Paulus Bolduanus. Liber vero ipsius de Sapientia nullus alius esse videtur, quam ea pars πατρίων qua in exstrukione Templi CPol. S. Sophiæ enarranda impenditur. Confer quæ de Codino infra, ubi pleniorum Originum ejus CPolitanarum

H

editio-

Libri sti Pars Altera.

τρεῖς ῥώμης. Tzetzes Chiliad. 2. versu 973. ubi de Apollonio Tyanensi: γράφουσι ταῦτα πατρία ἢ χρονικῶν τι πλῆθος. Constantinus Porphyrog. II. 12. themat. pag. 111. οἱ τὰ πατρία συγγεγραφότες Βυζαντίς.

* Vide quæ supra pag. 137.

** Non vidit lucem, quod sciam.

editionem à *Petro Lambecio* curatam recensebo. Hesychium illustrem citat *Tzetzes Chiliad.* 3. versu 877. atque inter alios qui *Justiniani* temporibus *Ἰπὶ τῆς Ἰουστινιανῆς βασιλείας* scripserunt, *Constantinus Porphyrogenitus* lib. 1. themate 2. nec non lib. 2. themate 8. ubi de *Indictionum* origine.

Memorat & *Photius* alterum Hesychii hujus opus de rebus sub *Iustino Thrace* & per primores *Justiniani* annos gestis, quod ulterius continuare mors acerba filii *Joannis* haud permisit.

Cæterum superest adhuc libellus Hesychii illustris ἐν τῶν ἐν παιδείᾳ ἀλαλαμψάντων σοφῶν, de his qui eruditionis fama clauerunt, digestus ordine nominum Alphabetico, & iisdem passim verbis, quibus utitur *Laërtius*, pauca quædam de illis perstringens. Meminit ejus *Svidas* qui vocat ὀνομαπλόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομασθῶν, quia vero subjungit & Ἐπιτομή ἐστὶ τὸ πρὸ βιβλίον, hoc potest ita intelligi, ut duos libros ejusdem argumenti composuerit Hesychius, unum uberiorem quem *Callimachi* exemplo inscripserit πίνακα, & alterum qui hodie exstat breviorē ὀνομαπλόγον qui fuerit prioris veluti *Epitome*. Equidem *Meursius* putat supplenda esse verba: Διογένην τὸν Λαέρτιον μνημονεύει & Ἐπιτομή ἐστὶ τὸ παρὸν βιβλίον. Sed quanquam plurima è *Laërtio* iisdem ut jam dixi verbis repetiit, *Epitomen* tamen *Laërtii* ne utique præstat, ne dicam *Codicem* nullum *Svidæ* MS. conjecturæ *Meursii* audaciori suffragari, & Hesychium multa referre de quibus in *Laërtio* ne γέρ. Nonnulla ex Hesychii libello verbotenus *Svidas*, non tantum in *Ξάνθῳ*, *Ξενοκρατίῃ*, *Ποτίμων Μιτυληναῖῳ*, *Φαίδῳ*, sed etiam in *Ἀπολλωνίῳ*, *Ἀριστάῳ* & aliis quamplurimis in locis. Prodiit primum Græcè è Bibliotheca *Jo. Sambuci* Antverpiæ, typis nitidis A. 1572. 8. apud *Christophorum Plantinum*, subjunctaque ad calcem versio latina *Hadriani Junii* cum ejus castigationibus, in quibus ut Hesychium è *Laërtio* ita *Laërtium* vicissim ex Hesychio subinde emendandum demonstrat. Postea Græcè & Latine prodiit cum *Junii* versione & notis, novisque *Henr. Stephani* animadversionibus ad calcem *Diogenis Laërtii*, ex laudati *Stephani* officina A. 1594. 8. Illa *Laërtii* editio & cum illa Hesychii libellus recusatus est *Genevæ* apud *Jo. Vignon* 1615. 8. Interim *Joannes Meursius* *Lugduni Bat.* 1613. 8. Hesychii opuscula atque in his præsentem libellum vulgavit, castigationibusque *Junii* ac *Stephani* notas

tas suas addidit. Junii autem versio latina non ut ab H. Stephano Græcis ex adverso per singulas paginas posita est, sed separatim ad calcem voluminis, excusa legitur.

Alii Hesychii.

Hesychius *Aegyptius* Episcopus, A. C. 310. vel 311. Alexandria passus Martyrium cujus meminere Eusebius VIII. 13. Hist. p. 308. & Martyrologia 26. Nov. Idem habetur qvi Græcam versionem sacrorum librorum V. T. emendavit, ut dixi lib. 3. c. 13. §. 14. Atque eundem suspicor primum auctorem glossarii, ab aliis deinde interpolati truncatique quod sub Hesychii *Alexandrimi* nomine habemus, vide supra lib. 4. cap. 35.

Hesychius *Alexandria* minoris Episcopus, qvi Concilio Antiocheno & Nicæno primo interfuit.

Hesychius *Apameensis*. infra, in Justino Hesychio.

Hesychius *CPolitanus* presbyter, cujus λόγος quatuor de serpente, antequam Moyſis memorat Photius Cod. 51. Idem forte cujus meminit Philostorgius VI. 1.

Hesychius vir *Consularis* de quo Hieron. ad Pammachium Epist. 101. de optimo genere interpretandi: *Dudum Hesychium Virum Consularem contra quem Patriarcha Gamaliel gravissimas exercuit inimicitias, Theodosius Princeps capite damnavit, quod sollicitato notario chartas illius invaderet.* Hesychium intelligo proconsulem Achajæ, ad quem Theodosii lex in Codice Theodosiano l. ult. de principibus agentium tribuitur. Ad Hesychium Proconsulem etiam Epistola Nili 292. libri 2. edit. Allatianæ. Ad hunc forte etiam Libanii Epist.

Hesychius qvi cum Synesio ad *Geometria* studium incubuit, postea Magistratu aliquo functus. Vide Synesii Epist. 92.

Hesychius *Glossarii* sive *Lexici* auctor, supra in Hesychio *Agyptio*.

Hesychius *presbyter Hierosol.* quem Theophanes p. 71. ad Annum Theodosii jun. VII. scribit διδασκαλίας sive literarum sacrarum doctrina floruisse, ejusque obitum refert p. 79. ad annum Theodosii XXVI. Christi 433. Eundem Græci in Menologio 28. Martii scribunt ex hausisse fontes omnes scientiæ & sapientiæ & omnem Scripturam interpretatum esse ac perspicue explicasse atque ad multorum utilitatem proposuisse. Ejusdem meminit

Hh 2

Cyril-

Cyrillus in Vita S. Euthymii. Confer Henschenium Tomo 3. ad 28. Martii pag. 713. De Hesychii Hierosol. scriptis non repetam quæ erudite Labbeus, Caveusque. Tantum notabo 1) *συχηρόν* ejus sive *κεφάλαια* in XII. Prophetas Minores cum latina versione sua edidisse Conradum Rittershusium in Asse fatidico, sive XII. Prophetis Metaphrasi latina donatis, Ambergæ 1604. 8. Confer de illis *κεφαλαίαις* Richardi Simonis Epistolas Criticas Gallice excusas Basileæ p. 75. seq. Laudantur & ejus scholia in *Ezechielem* ac *Jobum* atque Conradus Clauseus præf. ad Procopium Gazæum in Pentateuchum: *Utinam*, inquit, *haberemus Hesychii scholia in Ezechielem atque adeo omnes Prophetas. Incredibile dictum est, quantum lucis accessurum esset Prophetica lectioni.* Minores Prophetas cum commentariis Theodoretii & Hesychii extare in Codice Regis Parisiensi 1892. testatur doctissimus Montfauconus p. 316. Palæographiæ Græcæ. 2) Hesychium Hierosol. in *Psalms* è MS. Veneto edere promisit C. W. Anselmus Bandurius, & Codicis illius initio mutili meminit laudatus Montfauconus in Diario Italico pag 46. Habeo & ipse Homilias quasdam Græcas MSS. in *Psalms*, quas alii Codices Chrysostomo, alii rectius Hesychio tribuunt. Proœmium Hesychii in *Psalms* fuit apud Jac. Sadoletum*, qui de eo ita in Epist. ad Erasmus: *De Hesychio quod queris, habueram Psalmorum Græcorum librum vetustate insignem, in eo proœmium Hesychii luculente scriptum in eam sententiam, ut probare conaretur omnes Psalmos Davidis esse. Is liber mihi cum cæteris omnibus periit. Reliqua sunt apud me Græcæ collectiones in Psalmos, incerto auctore scripta non tam copiose quam eleganter, quibus precipue utor: in iisdem interdum citatur Hesychius.* 3) Libri VII. Explanationum allegoricarum in *Leviticum* ad Diaconum Eutychianum latine quidem tantum existant, laudati pridem Amalario, Rabano, Strabo, aliisque, & editi Basil. 1527. fol. Parisi. 1581. 8. & in Bibliothecis Patrum: sed videntur utique scriptoris esse Græci, Hesychii nempe, ut titulus habet, Hierosolymitani † presbyteri, versi latine ab interprete nescio quo, Hesychius.

† In glossa Ordinaria vocatur etiam Episcopus, sed non est tanta illius auctoritas, ut ideo non possit tribui Hesychio qui presbyter Hierosolymitanus A. C. 433. obiit & ab explanatione Scripturarum magnam sibi celebritatem nominis parasse in Menologio Græcorum ad 28. Martii traditur.

Hesychius enim Salonitanus ut is fuerit nihil est necesse, qui verba S. Scripturæ ex Hieronymi versione adscripsit. Confer Richardum Simonem in Censura Bibliothecæ Divinæ Hieronymianæ Gallice edita p. 35. seq. 40. seq. & in Epistolis Criticis p. 69. seq. & T. 4. Bibl. Criticæ p. 55. Salmasium de transubstantiatione p. 57. Edm. Albertinum de Evcharistia p. 847. Labbeum de Scriptoribus Ecclesiasticis T. 1. p. 633. seq. & Antonium Arnaldum in scripto Gallico: Tradition de l'Eglise touchant l'Evcharistie T. 4. de la perpetuité de la foy p. 21. seq. 4) *Sermo de resurrectione* in Codice Regio Paris. fertur sub titulo *Ἡσυχίου ἡ θεολόγος*, uti Trithemius & Sixtus Senensis nescio quo auctore Hesychium presb. Hierosol. tradunt Gregorii Nazianzeni, qui *Theologi* nomine communiter venit, fuisse discipulum. Eadem secunda de Paschate legitur inter Homilias Greg. Nysseni, sed stylo, * ut observat Combefisius, prorsus abhorrente, qui illam cum altera *de hora qua crucifixus est Dominus*, latine ex versione sua dedit etiam in Bibl. concionatoria. In eadem & in supplemento Bibliothecæ Patrum Paris. T. 1. pag. 821. & T. 12. Lugd. p. 190. exstat latine Carolo Fabiano interprete Oratio in *S. Andream Apostolum* de qua Photius Cod. 269. licet Thomas ibi pro Andree nomine legitur. Græce habuit Allatius, incipit: *σάλπιγξ ἡμᾶς Ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἡθροισε.* 5) Hesychii presb. Hierosol. *Historia Ecclesiastica* ** respicitur in Chron. Alex. pag. 371. ubi Hesychius citatur cum Sozomeno & Theodorito ubi de rebus Theodori Mopsvestri sermo est. 6) *Vita Longini Centurionis* & duorum sociorum Martyrum quæ ex MS. Vaticano 1190. pag. 117. exhibetur ab Henschenio T. 2. ad XV. Martii Græce pag. 736. & latine p. 386. non videtur ut editor voluit, Hesychii presbyteri Hierosol. illius qui sub Theodosio juniore vixit, sed longe junioris scriptoris. Confer Tillemontium Memor. Hist. Eccles. T. 1. p. 254. 7) Allatius sub Hesychii Hierosol. nomine habuit Homiliam Hesychii Hierosol. presb. *εἰς τὴν ὑπαπαντήν*, incipit: *Ἡ μὲν ἑορτὴ λέγονται κατὰ τὰς ἡμέρας.*

Hh 3

In

* Confer Rich. Simonis Hist. Crit. Novi Test. T. 3. p. 112.

** Vide supra cap. 4. §. 28. pag. 113.

In SS. *Apostolus Petrum & Paulum*, incipit: καλὸν μὲν τὸ εἶ-
δον τῆς ἐαριῆς.

In S. *Procopium Martyrem*, incipit: Προκοπίω τῷ θυσίαν ὁ
Χριστὸς ἐτεφάνωσεν ταύρον αὐτὸν ἰδών.

In *Eazarum quatruiduanum*, incipit: δῆπνον ἡμῶν πολυτελὲς
λαζαρὸς αὐθις.

3. De fragmento *Homilia in Natalem Christi* dictum supra cap. 4. p. 145.

Alius Hefychius *Presbyter* ac deinde *Episcopus Hierosolymitanus* circa A.
C. 600. ad quem Epistola Gregorii M. lib. IX. Epist. 4.

Hefychius *Episcopus* quem cum aliis sex Episcopis missum ab Apostolis
Petro & Paulo ad *Hispanos* tradunt. Vide Papebrochium T. 3.
ad XV. Maji pag. 442. & Tillemontium T. 1. memor. Hist.
Eccles. pag. 501.

Justinus Hefychius, Apameensis, Amelii Philosophi adoptivus, cui
libros suos legavit. Porphy. in vita Plotini c. 3.

Hefychius λαμπροτάτος qui domum splendidam construxerat animi
ornandi negligens ac securus, ad quem Epistola 156. Isidori Pe-
lusiotæ lib. 2.

Hefychius *libertus* Augusti Imp. memoratus in veteri inscriptione
apud Gruterum, p. DLXIV. 2. ut alios Hefychios libertos in
eodem Gruteriano thesauro obvios præteream.

Hefychios *Martyres* præter Ægyptium supra memoratum plures alios
celebrant Martyrologia & Menologia ut 15. Junii, 3. Julii, 2. Se-
ptembris, 3. Octobris, 7. & 18. Nov. &c.

Hefychius *Medicus & Grammaticus* CPoli sub Leone I. Imp. Vide Svi-
dam in ἱάκωβος.

Hefychius *Monachus*, S. Hilarionis amicus de quo Hieronymus in ejus
vita quæ inter hujus Epistolas atque apud Surium 21. Octobr.
legitur.

Hefychius *Salonitanus* in Dalmatia Episcopus, cujus Epistola una ad
Augustinum & duæ ad eum Augustini exstant, num. 78. 79. 80.
(in nova edit. 197. 198. 199.) Augustinus XX 5. de Civ. DEI:
Epistola quam rescripsi ad beatæ memoriæ virum Hefychium Salonitanæ Urbis
Episcopum, cujus Epistola titulus est de fine sæculi. Est illa Epist. 80. (in
nova

nova edit. 199.) Epistola prima Zosimi Papæ ad hunc Hefychium data fertur Honorio XII. & Theodosio VIII. COSS. hoc est A. C. 418. T. 1. Concilior. edit. Binianæ pag. 711.

Hefychius ταχυγράφοι quem in Originibus CPolitanis citat Codinus, verò ut ne idem sit cum Hefychio Milefio, licet à Codino refertur inter eos qui institutioni Urbis à Constantino M. factæ αὐτόπαι interfuerunt. Etiam Hefychium Milefium, tabularium vocat Barthius p. 103. ad Claudianum.

Hefychius Viennensis Episcopus, cui successit Alcimus Avitus.

Adde his Hefychiam foeminam, Sacerdotem Minervæ, cujus nomine studium quietis & concordiae fvasit Oraculum Atheniensibus. Vide Plutarchum in Nicia p. 532. & libro de Pythia versibus non vaticinante p. 403.

Post Hefychii Milefii πατρια Κωνσταντινέως Labbeus in Tomo primo Corporis Byzantini subjunxit loca ex Svida ad Historiam Byz. pertinentia, cum versione Æmilii Porti, illa nempe quæ Svidas habet in Ἀραδίας, Ἀγάπι, Ἀγγέλι, Ἀθηναῖς, Ἀκακι, Ἀκασι, Ἀνασεί, Ἀνασεί, σιλεντία, Ἀντίοχ, ὁ πραγμασι, Ἀπόλλων, ἀλαμα, Ἀδαβύ, Ἀρειανός, Ἀρμάπ, Ἀρματ, Ἀρτίμι, Ἀυγασ, Ἀφασία, Ἀφροδίτη, βασιλική, βασιλίσι, Βελπίριος, Βημάριος, Βηρίη, Βόσπορος, Βόσποροι, Βέλγαροι, Βυζάντιος, Γενάδος, Γενικός, Γεώργι, Γέσι, Γρατιανός, Δημήτηρ, Διονύσι, Ἐλῶν, Ἐλεύσιος, Ἐλικώνιος, Ἐρμῆν, Ἐρμόλαος, Ἐσία, Ἐσιάδες, Ἐυξείνος, Ἐυσέθι, Ἐυτρόπι, Ἐυτύχης, Ἐυφημίας, Ἐυφήμι, Ζεύξιππος, Ζεύς, Ζήνων ὁ βασιλεὺς, Ἡρα, Ἡράκλει, βασιλεὺς, Ἡράκλει, σπαργός, Ἡσύχι, Ἰαννάρι, Ἰγνάπ, Ἰλλ, Ἰοβιανός, Ἰαλιανός, Ἰασηνιανός, Ἰασηνιανός ὁ ρινότμητ, Ἰατῖν, Ἰωάννης Ἀντιοχένος, Θερίσι, Θεόδοτ, Θεοδοσί, Θεόδωρ, ὁ διὰ ἀναγνωσῶν, Θεοφύλακτος σφιστής, Κωνσταντίνος, Κωνσταντίνος, Κωνσταντινέπολις, Κυρήνιον, Κύρος Παρολίτης, Λεόντιος Τραπεζίας, Λέντιος Μοναχός, Λέων Βυζάντιος Φιλέσφο, Λέων βασιλεὺς, Μακεδόνιος, Μάλχος, Μάμας, Μανῆιμ, Μάξιμος, Μάξης, Μάρκελλος, Μαρκανός, Μαυρίκιος, Μελατωτίας, Μένανδρος Προτίκταρ, Μίλιον, Μιχαήλ, Νάρεσις, Νεσίρι, Ξηρόλοφ, Ουαλεντιανός, Ουάλης, Ωρεῖον, Ωρος Ἀλεξανδρῆς, Παμπρεπί, Πατρίκιος, Παῦπερ, Πέτρος ὁ ῥήτωρ, Πέτρ, ὅτ, ἦν σπῖ, Ἰασηνιανός, Πλάκιλλα, Πυλχίρια,

χερία, Πρίσκιον Πανίτης, Πρίσκος υἱός, Πρόκλος ὁ βασιλέως ἰκστὸν κοιαν-
 τωρ, Προκόπιον, Προποντίς, Ραφίνον, Σαλῦστιον ὁ τῆς αὐλῆς ἑπαρχος,
 Σεβαστιανός, Σέλευκός, Σώπατρον Ἀπαμεινός, Σταυρός, Στήλη, Στάδιος, Τιβε-
 ρως, Τιμόθεος, Τραϊανός, Τριβονάλιον, Τριβωνιανός, Τριβωνιανός, Τροίλος,
 Φατριά, Φῆσος, Φιλίππικον ὁ Βαρδάνης, Φιλίππικον στρατηγος, Φόρος.
 De Svida dicturus sum infra capite singulari quod Lexicis Græcis dica-
 vi. Excerpta quædam de Imperatoribus Rom. & CPolitanis è Svida
 Græce & Latine exhibet etiam Frid. Sylburgius Tomo tertio mino-
 rum Romanæ Historiæ scriptorum.

III. PROCOPIUS ex Cæsarea Palæstinæ Rhetor a) sive
 caussarum Patronus ac Sophista, hoc est eloquentiam professus CPoli.
 Hunc licet paganis adscribere non dubitant Eichelius, b) & Mot-
 tanus Vayerus: Christianum utiq; & Catholicum fuisse scripta ipsius
 perspicue testantur, eum vero qui subtiles & acres de religione
 con-

a) Svid. in Προκόπιος. Confer Vossium de Hist. Græcis II. 22. & Hanckium de scri-
 ptoribus Byz. lib. 1. cap. 5.

b) Mottanus Vayerus in iudicio de Historicis T. 1. Operum pag. 339. & Jo. Eiche-
 lius præfat. ad Procopii Anecdota §. 17 - 22. qui tamen & ipse non potest diffi-
 teri externa saltem professione Christianismum præ se tulisse. Quæ vero assert ut
 simulatorem improbum & sub Christiani larva latescentem Ethnicum probent,
 ita sunt pleraque comparata, ut prudentem potius & sanum demonstrent scri-
 ptorem Historiæ, cujus neutiquam est tanquam ex cathedra controversias Theo-
 logicas dijudicare. Quod porro videtur nonnihil aliquando tribuere omni-
 nibus & fortunæ, commune hoc ipsi est cum multis piis & Christianis
 scriptoribus, qui ad DEI providentiam hæc nomina referunt. De qua lu-
 culentum hoc Procopii testimonium exstat cap. 4. Hist. arcanæ pag. 15.
 ἐκ ἀνθρώπων βυλαῖς αἰτὰ τῇ ἐκ Θεῷ ροπή πρὸς αὐτὴν τὰ ἀνθρώπι-
 να, ὃ δὴ τύχην εἰσάγει καλεῖν ἄνθρωποι. Miror hinc Nicolaum Alemannum,
 qui præfat. ad Hist. arcanam Procopii, ubi virtutes hujus scriptoris non indiferte
 celebrat, eumque aperte Christianorum fidem profiteri non semel, & hæreticos
 atque Samaritas aperte aversari observat, tamen subjungit ad eos se composuisse
 videri, quos Politicos in Gallia avorum nostrorum memoria appellabant, sed
 longe verius, inquit, harissimum omnium sentinas prorsusque Atheos appellarent, qui
 licet in speciem Catholici videantur, nullique secta nominatim addicti sint, privati
 tamen rationibus vel Reip. commodis Christianam religionem pietatemque me-
 tiuntur, neque de DEO quid sentias, quidve doceas, si res ita ferat, vehementer
 laborant, Hæreticos autem & Astrologos aliosque ejusmodi Catholica fidei pestes, pro-
 ut è re ac tranquillitate publica esse illi videtur, ita recipiunt & insistantur. Non
 possum neque volo statuere quam alienus ab hypocrisis, vel quam bona fide Chri-
 stia-

concertationes c) neutiqvam probaret, nedum ut eas putaret Historiæ ambitiose inferendas esse: qvique reprehendat Justinianum qvod hæreticos spoliandos bonis, & suppliciis d) afficiendos duxit. A Justino seniore ac Justiniano jussus esse Belisario e) Notarius five *ὑπογραφεύς*, Comes ac Consiliarius, cujus etiam expeditionibus f) interfuit & bella ac res gestas descripsit. Cooptatus inde in Senatorum g) illustriumqve ordinem, & præfecturæ etiam Urbanæ h) admotus CPoli, vitam cum morte commutavit major ut videtur i) sexagenario.

I i

1. Ex-

Libri sti Pars Altera.

stianus Procopius fuerit, sed hoc audeo affirmare, ad tam immitte de illo iudicium ferendum neutiqvam idonea argumenta exsare in ejus scriptis, atqve speciatim in iis locis qvæ hanc in rem ab Alemanno & post eum ab Eicheliô affectuntur. Christianismi autem aperta & qvamplurima etiam in aliis ejus scriptis, sed præcipue in libris *περί κτισμάτων* vestigia.

- e) Lib. 1. de bello Gothico c. 3. cum dixisset controversias, qvæ tunc inter Christianos magna animorum contentione agitabantur, probe quidem perspectas se habere, sed prolixius commemorare nolle, subjungit: *ἀποβολὰς γὰρ μανιώδους τινὸς ἡγῶμαι εἶναι, διεπεινῶσθαι τὴν τῷ Θεῷ φύσιν ὅποια ποτὲ εἴναι. Vesana enim puto esse insania, DEI naturam qualis sit velle perscrutari, nam humana hæc ipsa, nedum DEI naturam perfecte assequi mortales haudquaquam posse existimo. Quare tantum hac ego silentio prateribo μόνω τῷ ΜΗ' ΑΠΙΣΤΗΣΑΙ τετιμημένον, qua religiosissime coluntur si modo fidem illi non detrectes, (licet modum quo sunt exponere, intimasq; illorum rationes subtiliter expedire nescias.) Itaq; de DEO nihil ipse aliud (in præsentis Historici operis loco) affirmaverim, nisi quod bonus omni ex parte sit, resque universa sua potentia complectatur. De illis vero controversiis ita quisque vel Sacerdos vel privatus homo loquatur, quemadmodum ei sentire libuerit. In his verbis qvæ ab Alemanno, Vayero atqve Eichelio tanquam in argumentum singularis profanæ impietatis adducuntur, & qvæ videntur etiam Clariss. Caveum permovisse ut Procopium neqve prorsus Gentilem neqve prorsus Christianum fuisse affirmaret, nihil video qvod non scribere sanus Historiæ scriptor Christianus potuerit, haud professus Theologum, & qvæ Christianis propria sunt dogmata, in alium oportuniorem locum rejicere se innuens.*
- d) cap. XI. Hist. arcanæ pag. 34. seq. & cap. XIII. pag. 40.
- e) Procopius lib. 1. de bello Persico cap. 1. & 12. seq. Photius Cod. 63. &c
- f) ab expeditione Vandalica qvæ contigit anno VII. Justiniani, (CHRISTI 533.) per annos circiter triginta. Confer Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 148. seq.
- g) Illustrem vocat Nicephorus XVII. 10. Hist. & Anonymus Chronici auctor qvem MS. in Bibl. Vaticana ævoluit Alemannus. Senatorem fuisse se innuit ipse cap. 12. Hist. arcanæ pag. 37.
- h) Procopium Urbis præfectum anno Justiniani XXXVI. CHRISTI 562. memorat Theophanes in Chronographia p. 201. 202.
- i) Vide Hanckium pag. 153.

1. Exstant ejus octo libri *Historiarum*, accurate diserte atq; eleganter scripti, quorum argumentum succincte lib. 1. tradit Agathias qui Procopium continuavit. Libros hosce in duas tetrades Auctor distinxit, priores quatuor libros inscripsit *Περσικὰ*, posteriores *Γοτθικὰ* teste Nicephoro XVII. Hist. cap. 10. quoniam duobus posterioribus primæ tetradis libris titulus *Περσικῶν* neutiquam convenit. Nam in primis duobus libris quidem Procopius persequitur bella cum Persis gesta ab extremis temporibus Arcadii Imp. (qui mortis vicinus A. C. 408. Isigerdem Persarum Regem filio suo Theodosio tutorem dedit) usque ad annum quartum indictionum à Justiniano cum Persis initarum, obitumque Theodoræ conjugis A. C. 459. (Justiniani 23.) At in duobus posterioribus libris narrantur bella cum Vandalis Maurisque in Africa gesta ab Alarici Gothorum Regis prima A. C. 395. facta in Imperium Romanum irruptione, usque ad domitos per Africam Belisarii ductu & Justiniani auspiciis Vandalos A. C. 545. (Justiniani 19.) His itaque duobus rectius conveniret titulus *Ουαρδαλικῶν* quem illis tribuunt editores, vel etiam *Λιβυκῶν*, quo totam tetradem priorem olim videntur Codices quidam insigniisse, unde Eustathius ad Iliad. d. p. 452. verba quædam proœmii libri I. adducens laudat Procopium *ἐν τοῖς Λιβυκοῖς*. Posterior tetras sive *Γοτθικῶν* quatuor libri sunt de bellis adversus Gothos in Italia gestis ab expeditione Theodorici A. C. 487. usque ad victum & in prælio cæsum Tejam Gothorum Regem, pactamque cum Gothis pacem A. C. 522. (belli Gothici 18. Justiniani 26.) Anachronismus Procopii quo annum secundum & tertium belli Gothici in unum contraxit castigatur ab Henrico Norisio diss. de Synodo V. capite VI. Libros octo Historiarum commemorat & ex duobus primis excerpta habet Photius Cod. 63.

Editiones latina.

Libri primores quatuor de bello Persico & Vandalico ex versione *Raphaëlis Volaterrani* * Mario fratri inscripta & Romæ 1509. fql. pridem edita, & libri de bello Gothico ex *Christophori Persone* k) Prioris S. Balbinæ interpretatione, cum Beati Rhenani præfat. Subjuncti

* Non Vaticano integerrimo, sed alio lacero ac minus integro Codice MS. usum Volaterranum notat Maltretus.

k) Librum tertium & quartum Persone in unum contraxit, unde in ejus versione tres tantum libri Gothicorum numerantur. Atque aliæq; graviter de illo interprete

uncti Agathias ab eodem Persona latine redditus & Jornandes, atque *Leonardi Aretini* libri IV. de bello Italico contra Gothos, qui & ipsi, licet dissimulet 1) toti è Procopio expressi & A. 1470. primum Fulgini editi sunt. Basil. 1531. fol. & cum Zosimo Basil. 1576. fol. atque iterum cum Agathia ac Jornande Genev. 1594. 8.

Vandalicorum libri II. & Gothicorum libri IV. ex emendatiore Codice MS. latine versi ab *Hugone Grotio*, in ejus Historia Gothorum Vandalorum & Longobardorum Amst. 1655. 8. Confer Grotii Epist. 641. 645.

Editio Græcæ.

Libros octo Historiarum primus Græce *David Hæschelius* vulgavit ex MS. Boico & duobus Regii Paris. apographis altero Josephi Scaligeri, altero Isaaci Casauboni, Augustæ Vindel. 1607. 8. addito libro de ædificiis Justiniani. Editionem per aliquod tempus moratus est, quod *Vulcanio* illum laborem detrectante, *Daniel Heinsius* Procopium edere molitus fuerat, ut discas ex Gudii Epistolis p. 290. Inde Hæschelius in Epistola ad Jungermannum (post Hottomannianas pag. 456.) *Procopius*, inquit, *jam hic captus fuisset imprimi, nisi intellexissem jam excudi Lugduni Batavorum. Adeo me non offendit, ut gratuler inderit, qui in hoc studiorum genere plurimis præstat. Boni tamen viri fuisset de hoc consilio certiores me facere, ne damno essem iis quorum arte & charitas opera conductæ sunt.*

I i 2

Editio

teconqueruntur eruditi, utpote qui & τὰ καπιότατα omiserit, & quæ retinuit, pessima fide converterit, sinemque belli Gothici justo pæne volumine fraudarit.

- 1) Confer Mottanum le Vayer T. 1. Opp. pag. 345. seq. & Jac. Thomesium de plagio litterario §. 361. Nicolaus Alemannus præf. in Anecdota: *Leonardus Arætinus Procopii libros de bello Gothico primus omnium publicavit, sed ludum eruditum ille vir lusus nobis plane illiberalum. Nam suppressa Græca Historia & autorum nomine dissimulato, latinam quam ipse ex Græco fecerat tanquam è variis scriptoribus decerptam de bello Italico adversus Gothos prænotat, & Juliano Casarino nuncupatam in publicum emittit. Eandem Græce scriptam Blondus Flavius industria primam suâ Italiam habuisse memorat: sed cum in Historia Procopii modo desideret, qua nos hodie minime desideramus, modo carpat qua in vulgatis editis, bene habere videmus, antiquas Blondi membranas, vel interpretem quem ille nactus est fraudem eidem fecisse nemo non dicat, cum ea ipse notitia carere facile possit, qui se lingua Græca prorsus imperitum fateatur.*

Editio Græco-latina.

Claudius Maltretus Aniciensis, S. I. ab Luca Holstenio, Joanne Fayono & præceptore suo Petro Possino adjutum se prædicans, Græca è MS. Vaticano emendavit, lacunasque plurimas & duabus vel tribus brevibus exceptis, omnes editionis Hœschelianæ supplevit, libros capitibus distinxit, capita argumentis præfixis illustravit, versionemque perspicuam, & ad calcem voluminis fragmenta & loca à Svida allegata, in altero autem volumine varias lect. & emendationes adjunxit. Paris. 1662. fol.

Descriptio Ponti Euxini ex libro IV. de bello Gothico, Græce & latine exstat inter Gothicarum rerum scriptores à *Bonav. Vulcanio* recensitos Lugd. Bat. 1597. 1617. 8.

Editiones linguis vernaculis.

Anglice libri VIII. Historiarum H. Holcroftio interprete, Lond. 1653.

Gallice libri duo priores de bello Gothico per Gvil. Paradinum, Lugd. 1578. 8. Libri octo Historiarum & sex de ædificiis Justiniani per Fumanum, Paris. 1587. fol. Libri duo de bello Persico per Leonorum de Mauger (qui tantum usus est latina versione Basileæ excusa, in qua libri tres de bello Gothico numerantur & libris de bello Persico præter Procopii mentem præmittuntur.) Paris. 1669. 12.

2. *Κτίσματα* sive libri VI. de ædificiis conditis vel restauratis auspicio Justiniani Imp. cujus operis meminit Simeon Metaphrastes in vita S. Sabæ & Nicephorus XVII. 10 Hist. Perperam Rob. Constantinus in Lexico citat Procopium de Justiniani fortunis, quasi *περὶ κτισμάτων* non *κτισμάτων* scripsisset. Primus Græce edidit è Codice Conradi Peutingeri, sed passim hiantes lacunis Joannes Hervagius, ad calcem Historiarum Procopii & Agathæ latine excusarum Basil. 1531. fol. Inde Parisiis A. 1543. lucem vidisse testatur Maltretus, quam editionem haud vidi. Nescio an in animo ipsi fuit quæ *Francisco Cranenveldio* interprete cum notis *Theodorici Adamai* Svallenbergensis Geldri prodijt Paris. apud Christianum Wechelum 1537. 4. Exstat & versio latina

latina *Arnoldi Vesaliensis*, quæ cum Historiarum Procopii libris & Zofimi latine editis vulgata est Basil. 1576. fol. Sed Græca ex MSS. longe auctiora & emendatiora dedit *David Hæschelius* ad calcem Historiarum, Augustæ Vindel. 1607. fol. cum *Vulcanius* cœptam editionem suam omisisset. Vide Josephi Scaligeri-Epistolam CLXVI. Denique *Claudius Maltretus* Augustanam editionem ex Codice Segvierianæ Bibliothecæ m) cujus apographum à Philippo Jacobo Maussaco Tolosatedescriptum, acceperat, supplevit (exceptis duabus lacunis) & emendavit, emendatumque novâ latina veste induit, & capitibus distinctum cum versione & argumentis suis atque Variis lectionibus castigationibusque vulgavit Paris. 1663. fol. *Addo*, inquit *Maltretus*, *lecturum te in his libris, quæcunque inedita retulit ex Procopio Petrus Cyllius in Topographia CPolitana. Proculdubio Codicem nactus erat vir eruditus postro similem. Ac forte eo ipso usus est quem habet illustrissimus Cancellarius (Segvierius) & olim habuisse dicitur illustr. ac Reverend. Cardinalis Armaniæcus, cujus Bibliotheca Gyllius præfuit.* Codices MSS. Mazarinianum & Caroli de Montchal Archiepiscopi Tolosani Labbeus memorat. Libri primi caput primum de restaurato S. Sophiæ templo cum nova versione sua & notis, in quibus subinde Maltretus castigatur, exhibet *Franciscus Combessius* in manipulo Originum rerumque CPolitanarum Paris. 1664. 4. pag. 283. seq.

3. Procopio etiam tribuuntur à Svida *Ἀνέκδοτα* sive liber IX. Hist. quem Nicephorus XVII. 10. vocat ἀντιρρήσιον ὡς πρὸς ἰσχυριὰν ἀρχῆς δι' ἐπιτομῆς
I i 3

m) Bibliotheca Segvieriana olim, hodie Coisliniana plurimis & optimis referta Codicibus MSS. Græcis, sed jamdiu paucorum curiositati accessit, magis longe impotest studiofis inserviet, quorum in gratiam à viris doctissimis Catalogus illius cum maxime ad præla paratur, neque Catalogus solum, sed etiam una cum ipso publicanda Anecdota plurima monumenta præclara, & ineditorum operum prolixiorum specimina, selecta loca vel argumenta. ut B. Lectori patebit ex hoc syllabæ quem nuper admodum Amicus Lutetia ad me benevole transmisit.

Syllabus Anecdotorum prolixiorum quæcum Bibliotheca Coisliniana Græca propediem edenda publicabuntur.

1) Severi Archiepiscopi, Acephalorum Principis, operum Catalogus ingens, sermonum apologeticorum aliorumque opusculorum, Epistolarum item ad Consules Episcopos & alios: quæ fere omnia ignota hæctenus fuerunt; sed jam ex variis Bibliothecæ Manuscriptis nota evadent. 2) Insigne prolixumque opusculum ejusdem
Seve-

ἡ πόλις ποιῶν, ἣ ὡς ἂν πινε παλινῳδῶν τῶν αὐτῶ μὴ καλῶς εἰρημένων, *testa-
tionem eorum que in laudem Justiniani dixerat, ac veluti palinodiam non
recte traditorum.* Agathiz, Photio & aliis ante Svidam nus-
quam memorantur; neque videntur lecta ab illis aut visa fuisse,
quemadmodum nec ab Evagrio, licet ab illo laudari Anecdota Pro-
copii scribit Vossius de Hist. Gr. pag. 269. atque si quis comparet
quanta in laudem Justiniani & Belisarii alibi Procopius scripserit,
ab eodem calamo tantas tamque acerbis criminationes, partem
etiam

Severi, ubi Concordantia Evangelistarum *περὶ μυστηρίων* fuisse probatur, & de
varietate exemplarium S. Marci agitur. 3) Expositio Capitulorum Actuum Apo-
stolorum auctore Pamphilo Martyre, opus genuinum. 4) Styliani Opusculum de S.
Trinitate, luce dignum. 5) Michaëlis Syncelli de orthodoxa fide. 6) Theo-
dori Episcopi Scythopolitani libellus oblatus Imperatori Justiniano, & S. S. Pa-
triarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Eustochio. 7) Epistola Nicæ-
e secundæ Synodi ad Ecclesiam Alexandrinam, egregia. 8) De scriptura Leonis
metropolitæ Chalcedonenſis ad Nicolaum Hadrianopolitanum circa sacras Imagi-
nes, lecta Imperatore Alexio Comneno coram tota Imperatoria aula & Officiali-
bus Constantinopolitanis, quorum nomina & munia fuisse describuntur. 9) S.
Athanasii ex sermone de fide fragmentum non editum. 10) Quatuor tabellæ
pulcherrimæ initio florum Chrysostomi; in quarum prima Imperator Nicepho-
rus Botaniates in cubiculo adstante Saba Anagnosce; in secunda idem Imperator &
Maria Uxor à Christo coronatur, in tertia Imperator in imperatorio solio se-
dens quatuor primos aulae imperatoris ministros à dextris & à sinistris habet, cultu
quemque suo ornatum: in quarta repræsentatur Imperator stantibus hinc & inde
S. Michaële Archangelo & S. Joanne Chrysostomo, cum Jambis ad singulas ta-
bellas. 11) Catalogus Epistolarum Theodori Studitæ numero 543. quarum
276. nondum editæ sunt. Ex aliis autem multæ in editis mutilæ ex Coislinianis
Codicibus farciri possunt. 12) Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonice-
nis opera, quinque amplis voluminibus comprehensa: adferuntur omnia librorum
& capitulorum argumenta cum interpretatione latina; ita ut ejus doctrina & ratio-
cinia hinc palam conspiciantur. 13) Fragmentum insignis licet exiguum ex si-
ne vitæ S. Gregor. Thaum. per Gregor. Nyssenum, quod desideratur in editis & in
multis MSS. 14) Vita & peregrinationes Antiochi, qui multa ascetica scripsit, com-
pendio descripta. 15) Præfatio Joannis Curopalata Scylitzæ magni Drungarii
vigiliæ seu excubiarum ad Historiam Byzantinam: ubi multa optime notæ ha-
bentur de scriptoribus Byzantinis, qui ante scripserant, parum nota hætenus, & quæ
in præfatione Cedreni non memorantur. 16) Specimina prolixa ex Lexico Ma-
nuscripto num. CLXXVI. Item alia specimina ex Lexicis antiquissimis ejusdem
Bibliothecæ. 17) *Ὅροι τῆς πίστεως*, definitiones fidei, ubi omnes hæretici nu-
mero 29. nominatim proſcribuntur. 18) Athanasii Epistola ad Agapetum
Papam & ad Clerum Persanum, quæ latine tantum cusa fuit, opus suspicioni ob-
noxium.

etiam verisimilitudine destitutas potuisse proficisci, merito mirabitur Neutiquam tamen assentior Francisco Gvieto non obesa licet naris Critico, qui Anecdota n) non à Procopio scripta, sed supposititum atque alienum opus esse contendebat, ut narrat Antonius Periander Rhætus in ej⁹ vita. Quamvis video etiam ambigere de auctore alios viros eruditos, ut Combefisium in manipulo rerum CPol. p. 292. *Anecdota auctor siquidem ipse Procopius est, ipse sibi majorem force quam Justiniano laborem ascribit, ac quicquid reliqua ejus historia est, plurimum elevavit, ingens nimium*

noxium. 19) Fragmentum nobile prolixumque Stephani de Urbibus, non ex Epitome ejus, sed ex ipso Stephani opere non abbreviato: Fragmentum hoc constat octo foliis membranaceis, excerptum ex libro decimi sæculi à perita manu exarato. Editum jam fuerat ex apographo Samuelis Tennulii, ad fidem hujus Codicis descripto, & multis gravissimisque mendis resperso. Nunc prodit cum notis emaculatum & sincerum, ut in Codice CCXXVIII. Coisliniano habetur. 20) Photii Patriarchæ Constantinopolitani historia Manichæorum, suo circiter tempore renascentium, ex duobus Manuscriptis antiquissimis. 21) Tactica & explicationes rerum bellicarum, instrumentorum, armorum, &c. opusculum longe diversum ab Arriani, Eliani, Leonis & aliorum Tacticis. Ex codice decimi sæculi. 22) Prologus ad Commentaria variorum in Aphthonii progymnasmata, ubi de progressu Rhætoricæ antiqui & medii ævi multa præclara traduntur. In codice X. sæculi. 23) Opusculum de disciplinarum & artium inventoribus antiqui & medii ævi, & de iis qui in singulis disciplinis floruerunt. In eodem Codice. 24) Nota insignis Codicis quinti, sexti sæculi Epistolarum S. Pauli, qui Cæsareæ in Bibliotheca S. Pamphili martyris collatus fuit cum exemplari ipsius Pamphili manu descripto. Hujus Codicis folia 14. in Bibliotheca Coisliniana supersunt. 25) Bibliorum sacrorum veteres in Capita distinctiones ex Codicibus Coislinianis antiquissimis & ex uno Regio. 26) Harpocratonis Lexicon ex compositione Cyrani Regis de 24. lapidibus de avibus & piscibus ordine Alphabetico. 27) Operis perampli contra Barlaamum & Acyndinum Capita & argumenta, ubi utriusque partis doctrina & ratio cinia conspiciuntur. 28) Opusculum in Apocalypsin ubi probatur eam esse genuinam Scripturæ sacræ partem, ex Codice decimi circiter sæculi. 29) Oecumenii Episcopi Tricæ in Thessalia opusculum, ubi probatur auctoritate Patrum, Apocalypsin esse veram Scripturæ sacræ partem. Ex eodem Codice. 30) Selecta historica ex Lexicis Coislinianis, quæ in Lexicis Suidæ Pollucis & Harpocratonis vel non habentur, vel alio prorsus modo narrantur.

Ad hæc multo plura alia Anecdota breviora quidem, sed non inferioris notæ, cum recensione singulorum Codicum Græcorum accuratissima typis ceduntur.

- n) Anecdota sive Historiam arcanam hujusmodi plenam asperis criminationibus & investivis lucem haud facile ferentibus in eos qui possunt proscribere, pridem ante Procopium composuerat Theopompus, quem imitatus Cicero II. 6. ad Atticum:

mirum sive adulator, sive calumniator. Ita Mottanus Vayerus diff. de libertate Tom. 2. Opp. p. 354. *Procope, ou pour mieux dire celui qui a fait les Anecdotes sous son nom.* Fidem mereri pleraq; quæ in hisce Anecdotis traduntur, multis erudite pugnat *Nicolaus Alemannus* o) qui primus illa in lucem protulit Græce ex Codice duplici Vaticano, latinamque versionem & doctas notas adjunxit, ac testimonia veterum de Procopio, & Svidæ loca ex Anecdotis hausta diligenter consignavit, Lugd. (non Lugd. Bat. ut habet Catalogus Petri Francii & Bodlej.) 1624. fol. & Coloniae apud Jo. Wilh. Friessen juniorem 1669. fol. licet typorum nitor & elegantia alium locum impressionis quam Coloniam inuit. Contra Procopium & Alemannum fama Justiniani asseritur à *Thoma Rivio* in defensione Justiniani Francof. 1628. 8. tum à *Gabriele Trivorio* in Observ. Apologet. adversus quosdam JCtos & Procopii Anecdota Paris. 1631. 4. præcipue vero à *Joanne Eichelio* Professore Helmstadiensi, qui anecdotis Græce cum versione Alemanni reculis atque in minores sectiones 571. divisit adjunxit animadversiones, in quibus pleraque illorum loca συγχρόνως testimoniis convincere falsitatis annitur, Helmst. 1654. 4. *Claudius* vero *Maltretus* qui Anecdota etiam cæteris Procopii operibus cum Alemanni versione & notis subjunxit Paris. 1663. fol. notas nullas novas addidit, sed Græca tantum ex Codice MS. ἀμφάλῃ Segvieriano, & integriori Ambrosiana Bibl. supplevit castigavitque. Qvanquam partium p) videbatur docti inter-

itaque ἀνέκδοτα quæ tibi nunc legamus, Theopompino genere, aut etiam aspersiore multo, panguntur. Idem XIV. 17. *Librum meum illum ἀνέκδοτον νομίζω ut volui perpoliri.* Βιβλίον ἀπόρρητον vocat Dio lib. XXXIX. pag. 96. Procopii exemplum plures sunt infecuti, ut auctor Chronici scandalosi sub Ludovico XI. Galliarum Rege consignati, Varillasius in anecdotis Florentinis, etsi nomen hoc parum illis convenire notat Vignolius Marvillius T. 2. Miscellaneor. pag. 59. Illustris Leibnitius in Historia arcana Alexandri VI. Papæ, è Diario Jo. Burchardi. Walsinghamus in arcanis aulicis Elisabethæ Angliarum Reginae, Auctores Galli Anecdotorum Poloniarum sub Johanne III. & Historiarum arcanae Antonii Lusitanarum Regis. Est qui etiam virorum doctorum anecdota publicari desideret Clariss. Keimannus parte 1. Hist. literarum pag. 243. sed maligna credulitas hominum facit ut anecdota à calumniis discernere vix opis humanæ sit. Et malorum exemplorum jampridem copia laboramus. Scripsit Anecdota sua Procopius anno XXXII. Justiniani, Vide pag. 66. 71. ipso adhuc superstite, pag. 88. sed Theodora jam ante novem annos defuncta. pag. 2. 47. 51.

o) Confer de eo Urbanum Gotfridum Siberum libro de claris Alemannis p. 139. seq.

p) Combesius in manipulo rerum CPol. pag. 292.

Interpretis, ut notas Alemanni quas unus representavit, cum Eichelii confutationibus seu animadversionibus conferret, ejusque vel depelleret crimina, vel quo Justiniani laesam Majestatem is recte tueatur, libris omnibus ac aequo judicio, laudaret. Sic certe Regia dignissimum Lupara, ac in ea fere palmarium Historia Byzantina librum opusque haberemus. Jam Anno 1695. in præfat. ad libros 2. de nævis jurisprudentiæ anteJustinianæ Vir Consultiss. Christianus Thomassius professus est novam se editionem meditari Historiæ arcanae Procopii, conjunctis Alemanni & Eichelii dissertationibus ac notis, ac interspersis utrobique suis observationibus, affectus utriusque & aberrationes à regulis verisimilitudinibus indicantibus. Sed hætenus nihil ejus lucem vidit. Neque constat quo pervenerint Codices MSS. Anecdotorum quos habuere Joannes Lascaris & Joannes Vincentius Pinellus. Excerpta quædam ex arcana Procopii Historia ab Hugone Grotio latine versa leguntur in ejus Historia Gothorum pag. 519 - 528.

Orationes Procopii quas Moguntia Anno 1538. 8. impressas scribit Gesnerus, nunquam vidi, suspicorque esse ex Historiarum Procopii libris excerptas, nam & illis hic scriptor Orationes obliquas rectasque non uno loco inseruit, quas Gallice versas memorat Catalogus Bodlejanus.

In Catalogo Bibliothecæ V. C. Petri Francii Amst. 1705. publica auctionis lege distractæ pag. 85. occurrit Procopius Græce ex Hoeschelii editione infinitis locis emendatus à Bonav. Vulcanio, & aliunde ejusdem edit. exemplum collatum cum MS. Vaticano & locis pæne infinitis correctum. Præterea Procopii opera latine, à Vulcanio emendata, & eorundem operum nova versio latina ab eodem Vulcanio confecta & hætenus inedita, 2. Voluminibus MSS. in folio, ac denique Historia Arcana ex edit. Lugdunensi, cum adnotationibus MSS. Davidis Blondelli. Credibile est hos libros ex auctione Francii pervenisse ad Franciscum Halma, qui illis in nova editione Corporis Byzantini uti voluit, ut supra §. 1. p. 228. hujus capituli dicere me memini.

Kk

Alit

Libri sti Pars Altera.

Alii Procopii.

Procopius Anthemii Imp. frater, aliusque Pater hoc nomine, genus ducens à Procopio Cilice, cui de Imperio cum Valente contentio. Vide Sirmondum ad Sidonium pag. 177. seq. qvi pag. 191. etiam de Procopio Anthemii filio sive genero: Valesium ad Socratem pag. 87. & ad Ammiani XXIII. 3. Adde sis quoque Jacobum Godofredum in Prosopographia Codicis Theodosiani pag. 380.

Procopius Casarca ArchiEpiscopus, Photii in Synodo partes secutus contra Ignatium. Vide Allatium de Synodo Photiana pag. 148. seq.

Procopius Chartophylax CPol. cujus ἐγκώμιον in S. Joannem Apostolum & Evangelistam memorat Allatius p. 83. de Simeonum scriptis. Incipit: Ἀπόστολὸς ὁ τῷ Φαυδρᾷ πάντῳ συγκροτήσας πανήγυριν. MS. in Codice Barocciano 240. ut notat Caveus.

Procopius CPolitanus, *Confessor* imaginum sub Leone Imp. de quo Menologia & Martyrologia 27. Febr.

Procopius Diaconus haud credo à Chartophylace diversus, qvi scripsit elogium S. Marci Evangelistæ, quod Latine ex Jo. Francisci Albani Urbinatis versione dedit Henschenius ad 25. April. p. 345. Græce in appendice pag. 48. T. 3. in Actis Sanctor. Aprilis, è MS. Vaticano. Incipit: πολλὴν Ἀποστόλικήν κατασπάσκει Πατήνους. Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combesii, & Græce atque latine ante Catenam in Marcum vulgatam à Petro Possino Rom. 1673. fol. Procopii Diaconi & Chartophylacis Encomium Angelorum Michaëlis & Gabriëlis memorat Allatius pag. 81. de Simeonibus.

Procopius Edessenus, Palaestina præfectus sub Anastasio Imp. cujus meminit Procopius Cæsareensis περὶ κτισμάτων V. 7.

Procopius Gazaus Sophista Christianus sub Justino Thrace clarus, Præceptor Choricii Sophistæ qvi ei etiam successit & defunctum disertâ Oratione laudavit, quam una cum eximiis Procopii hujus Commentariis in *Oratuncbum*, & *Canticum Canticorum* ex Bibl.

Bibl. Augustanæ * Codice Græco descriptis & versione ac notis à se præclare ut solet illustratis edet amicus noster Rev. D. Godfridus Olearius, Theologus Lipsiensis. *Εξηγητικὰς* illas *αυλὰς* in Ostateuchum Photio pridem laudatas Cod. 206. habemus hætenus latine tantum ex versione minus accurata. Conradi Clauseri, qui scholia in Genesin, Exodum & Leviticum vertit, & in quibusdam exemplaribus venit nomine Claudii Thraſybuli, cætera ex versione Hartmanni Hambergeri Tigurini, Tiguri 1555. fol. Scholia in *quatuor libros Regum & duos Chronicorum* quæ itidem Photio lecta sunt interpretatus est Lud. Lavaterus, cum cujus versione Græce ea è Codice suo vulgavit, castigationesque addidit Jo. Meursius Lugd. B. 1620. 4. Ejusdem *Εξηγητικῶν ἐκλογῶν Ἱστορίῃ* in *Proverbia* extat Græce MS. in Codice Regis Christianissimi 2436. de quo Montfauconus in *Palæographia Græca* pag. 278. sq. Idemque videtur cum commentario Procopii in *Proverbia*, quem laudat Turrianus in *defensione Epistolarum Pontificum* IV. 6. 17. Præclarum ejusdem Procopii Commentarium in *Esaiam*, Photio similiter laudatum, cum versione sua Græce vulgavit Jo. Curterius, Paris. 1580. fol. Quos vero idem Photius Cod. 160. laudat Procopii *λόγοι* sive *Orationes* varii generis, & *locorum Homericorum Metaphrases Oratoria* in varias ideas efformatæ, haud exstant quod sciam, licet Nic. Alemannus præf. ad alterius Procopii Cæsariensis anecdota, *declamationes* Procopii Gazæi ineditas memorare videatur. De *Epistolis* ejus dixi lib. 2. cap. 10. §. 27. Hunc Procopium respicit Æneas Gazæus ejus æqualis Epistola 19. ὁ ἑμὸς Προκόπιος. Isaacum vero Vossium, qui responso ad tertias Rich. Simonis objectiones pag. 118. ex Epistola 26. Procopii ad Hieronymum nescio quem in Ægypto commemorantem, concludere voluit Procopium Epistolarum scriptorem æqualem fuisse Hieronymi Stridonensis, refellit Jo. Marciæus T. IV. Hieronymi sui pagina ult. & Jo. Clericus Bibl. selectæ Tom. 17. pag. 143. seq.

K k 2

Proco-

* Laudat illum Codicem Georg. Hieron. Welschius de vena Medinensi pag. 66. vocatque perantiquum atque perelegantem, qui olim Papæ Nicandri Archidiaconi fuerit, cumque ipsum quo usus Claudius Thraſybulus. Et Græca præclari scriptoris edi merito optat Rich. Simon T. 4. Bibliothecæ Criticæ pag. 143.

Procopius *Martyr* Caesareæ sub Diocletiano, de quo Baronius ad Martyrologium VIII. Julii. Hefychii presb. Hierosol. encomium in hunc Procopium memorat Allatius pag. 108. de Simeonibus. Incipit : Προκοπίω τὴν θυσίαν ὁ Χρῆστος ἐστὶ φάινωσεν , παῖδαν αὐτῶν ἰδοῖν.

Procopius *presbyter* qui ex Dorotheo Tyri Episcopo circa A. C. 525. composuit commentarium de LXX. discipulis Christi & duodecim Apostolis quem post Cangii editionem de qua supra cap. 4. p. 145. hoc ipso A. 1713. recudendum dedi ad calcem librorum de vita Moyfis, notis Gilb. Gaulmini illustratorum.

IV. AGATHIAS ē Myrina a) Æolidis civitate, quæ & aliquibus dicta Smyrna. b) Filius Memnonii Rhetoris c) ac Pericleæ, trienni ei creptæ & Byzantii sepultæ. Cum Juri civili Alexandriæ d) operam dedisset, professione Scholasticus, e) religione

* Agathias ipse proœmio Historiæ : Ἐμοὶ Ἀγαθίας μὲν ὄνομα , Μυρίνη δὲ πατρίς· Μεμνόνιος Πατήρ. Τέχνη δὲ τὰ Ῥωμαίων νόμιμα καὶ οἱ τῶν δικαστηρίων ἀγωνες. Μυρίνα δὲ Φημέ , ἢ τὸ Θράκιον πόλισμα , ὅδε ἔστις ἑτέρα κατὰ τὴν Ἑυρώπην τυχὸν ἢ Λιβύην τῷδε κέκληται τῷ ὀνόματι , αἰδᾷ τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Ἀιολεῶν ἀπωκισμένην ἀμφὶ τὰς ἐκβολαὶς τῆ Πυθικῆς ποταμῆς.

b) Georgius Syncellus pag. 181. Μυρίνα, παρὰ τισὶ Σμύρνα λεγομένη, ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ. Licet huic testimonio non valde multum tribuit Martinus Hanckius lib. de Scriptores Byz. pag. 176. Videtur tamen inde factum, ut in nonnullis Svidæ Codicibus in Ἀγαθίας, pro Μυρινᾷ legatur Σμυρνᾷ, licet Μυρινᾶος in Codicibus optimis Vaticano & Parisiensis legi testatur Clarissimus Kusterus quem si placet vide.

c) Agathias ipse Epigrammate in Matrem III. Antholog. pag. 332.

Ἔσσι δὲ τίς Περικλεία. γυνὴ τίνος ; ἀνδρὸς αἰεὶς
Ῥήτορος ἐξ Ἀσίης ὄνομα Μεμνονίος , &c.

Habuit & Agathias sororem eruditam *Ευγενίαν*, quam defunctam celebrat Epigrammate quod legitur eodem libro pag. 334.

d) Agathias lib. 2. Hist. p. 52. edit. Regiæ

e) Falluntur qui Smyrnæ, causas in foro perorasse Agathiam colligunt ex Svidæ loco Vulcanius, Vossius, Heidenreichius. Nam licet patronum causarum fuisse certum est, atq; ipse non uno loco hoc tradit, tamen qua in urbe id fecerit nusquam declarat, & ex Svida etiam emendato male colligas hoc eum fecisse Myrinæ in patria. Nihil enim aliud ille vult quam Agathiam fuisse Myrinensem, & fuisse Scholasticum hoc est Advocati in foro egisse partibus. Suspicio Byzantii, ubi defunctam sepultamq; Matrem plangit in Epigrammate à me jam laudato, & quo se Alexandria ubi studiorum causa fuerat commoratus, reversum scribit lib. 2. Hist. p. 53.

gione Christianus f) Providentiæ Divinæ omnia moderantis, ju-
stique & æqui & sectandæ in judicando modestiæ assiduus assertor,
eleganti stylo Musis Gratias admiscere cupiens g) composuit post
Justiniani Augusti A. C. 566. defuncti fata, neque ante A. 593. edi-
dit h) de ejus Imperio sive de rebus ipso imperitante gestis *libros*
V. initio sumto ab Anno ejus XXVI. Christi DLIII. i) ubi definit
Procopius Cæsarensis, k) usque ad cladem Hunnorum in se
ipso instigante Justiniano arma vertentium anno ejus XXXII. Chri-
sti DLIX. Laudat Agathiam una cum Procopio, & (qvi Agathiam
continuavit) Menandro, Hefychioque Illustri Constantinus Por-
phyrogennerus lib. 1. de thematibus Orientis cap. 2. & Johannes
Scholasticus Epiphaniensis libro 1. Historiæ, cujus verba Procopii
Anecdotis præfixit Nic. Alemannus.

Kk 3

Editio-

f) Colligo hoc ex lib. 1. p. 13. ubi de Francis: *Χριστιανοὶ γὰρ ἅπαντες τυγχάνουσιν*
ὄντες, καὶ τῇ ΟΡΘΟΤΑΤΗΙ χρώμενοι δόξῃ. Tum longe magis id patebit ex
pag. 18. & lib. 3. pag. 101. Qvin illo ipso ex loco lib. 3. pag. 77. ubi memo-
ratur *Στεφάνῳ τῷ Θεσσαλῶν ἱερῶν, Divi Stephani templum*, ex quo non fuisse
Christianum volunt evincere viri doctissimi Vossius de Hist. Græcis pag. 270.
& Hancius loco laudato. Nam quod ait *Φασί*, non necesse est ut ipsum
vel dubitasse de rei veritate, vel per famam tantum eam accepisse velut alie-
num exinde concludamus, quemadmodum illud de Moyse, *ut ferant*, apud
Chalcidium pag. 372. Adduntur enim talia à Scriptoribus quandoque, licet
ipsi plane peritales, ut à Flavio etiam Josepho sit interdum de rebus testatis-
simis scribente, præcipue ubi vident se tradere aliquid quod Ethnicis homini-
bus possit videri exosum vel incredibile. Similem ob causam Christiana reli-
gio Agathiaz dicitur *ἡ ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα* lib. 3. pag. 89. vel lib. 2. p. 69.
ἡ παρὰ Ῥωμαίοις κρατῆσα ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα, uti apud Eusebium IV. 2.
Hist. *ἡ μὲν παρὰ πᾶσι κρατῆσα καὶ ἀνομολογούμενη.*

g) Agathias sub init. libri III. *Ἐθέλω γὰρ, εἰ ἐπ' ἐμοὶ εἴη, καὶ περιπλείων ποιῶμαι*
ταῖς Μύσας, Φασί, ταῖς χάριτας καταμεγνύναι. De hoc proverbio plura di-
xi ad Eunapium.

b) Evagrius Epiphaniensis Syrus quem Anno 593. 594. scripsisse supra demonstravi,
libro V. capite ultimo testatur *Ἰωάννην* popularem & cognatum suum & Aga-
thiam eorundem Justiniani temporum Historiam tum composuisse quidem, sed non-
dam in vulgus dedisse, *εἰ καὶ μήπω ἔτυχον ἐκδεδαιότες.*

i) Ita recte Labbeus in protreptico ad Hist. Byz. p. 38. Sed apud Hancium de Hist.
Byzantinæ scriptoribus p. 188. male excusum 578. Annus duodecimusus Im-
perii Justiniani memoratur ab Agathia lib. 2. p. 66.

k) Agathias ipse in proœmio, & Svidas in *Ἀγαθίας*.

Editiones Agathia.

Latine ex versione *Christophori Persona*, (sed qui integras hinc inde, ut in præmio statim, periodos omisit & alioqui passim hallucinatus est, *) *Augustæ Vindel.* per *Sigismundum Grimmium* & *Marcum Wirsungum*, 1519. 4. & cum *Procopio* ac *Jornande*, *Sidonii Apollinaris Epistola* ** de *Theodorico Imp.* & *Leonardi Aretini* libris IV. de bello Italico contra Gothos, & *Chuonradi Peutingeri Augustani* de Gentium quarundam emigrationibus, præmissa *Beati Rhenani* præfatione, *Basil.* 1531. fol. apud *Jo. Hervagium*. Atque cum *Zosimo*, ex *Jo. Leunclavii* recensione sive interpolatione & cum ejus notis. *ibid.* apud *Petrum Pernam* 1576. fol.

Excerpta è libro I. & II. *Agathiæ* ad Gothos pertinentia, *Hugone Grotio* interprete, in ejus *Historia* postuma Gothorum, Vandalorum & Longobardorum, *Amstelod.* 1655. 8.

Græcè primus ex unico Codice suo edidit *Bonav. Vulcanius*, & mox separatim *latinam* suam versionem, itidemque notas & castigationes una cum *Coronide Epigrammatum Agathiæ*, *Metaphrasi* donata à *Josepho Scaligero* & *Jano Doula*. *Lugd. Bat.* 1594. 4. *Vulcanii* versionem bonam in plerisque & doctam, statim in limine castigat *Maltretus* ad *Procopium*.

Græcè & *Latine* cum *Vulcanii* versione, *Parisi.* 1660. fol. in qua editione nihil accessit præter splendorem chartæ typorumque & quod *Græca* ex adverso posita latinis sunt.

Codicis MS. *Græci Historiarum Agathiæ Vaticani* meminit *Gesnerus*, sed qui fallitur quando *Agathiam* suspicatur collegisse *Apophthegmata Philosophorum*, quia in *Catalogo Codicum MSS. Bibl. Vaticanæ* statim post *Agathiam* illa sine nomine scriptoris commemorantur.

Gallice *Agathiam* vertit post vetustam interpretationem *Parisi.* 1587. *Heidenreichio* memoratam, *Ludovicus Consinus*, ut ipse memo-

rat

* Vide *Hadr. Junium* lib. 1. animadvers. cap. 4. *Vulcanium* præf. & in notis passim earumque extremo: *Vossium* arte Historica pag. 94. & *Reinesium* Var. lect. p. 416.

** Est illa libri I. Epistola secunda.

rat in Ephemeridibus Parisiensibus Anno 1701. pag. 570. edit. Amstelod. Videritne lucem illa versio non possum dicere, neque enim usquam in eam incidi.

Alia Agathia scripta.

De *Epigrammatibus* LXXX. quæ leguntur in Anthologia & ad calcem editionis Vulcanianæ, nec minus de κύκλῳ sive κύματι *Ἐπιγράμμάτων* quod ille ex *Epigrammatibus* Poëtarum sui temporis concinnavit, dixi libro III. cap. 28. pag. 690. seq. & 709. *Epigramma* ejus in Sophiam Justinii junioris legitur etiam apud Zonaram. *Epigramma* nescio cujus in Butelinum Francorum Ducem à Narfete debellatum, quod habet *Agathias* libro II. p. 47. occurrit quoque in themate secundo *Thematum Occidentis* sive *Europæ Constantini Porphyrogeniti*, sed mutilum, quia Fed. Morellum interpretem Gallum puduit credo reddere hæc verba:

Ἦνίκα Φεργυρικὰ Φύλα κατίκτανεν Ἀυτοῖς αἰχμή.

Sed restituit illa in novissima Constantini editione clarissimus Bandurius.

Scripterat porro *Agathias* præter alia multa Poëtica quæ vocat ἀγωνίσματα etiam opus eroticum μύθοις πεπικιλμένον ἔρωτικαῖς, inscriptum Δαφνιακά *Daphniaca* Svidæ memorata, versu Hexametrico ut ipse in proœmio *Historiæ* auctor est, libris IX. ut idem docet hoc *Epigramma*, VI. 9. Anthologiæ pag. 425.

Δαφνιακῶν βιβλῶν Ἀγαθὶς ἑνὴς ἡμὶ,
 Ἀλλὰ μὲν ὁ τεκτὴν ἄνθετό σοι, Παφίη.
 Οὐ γὰρ Περιέδισσι τόσον μέλῳ ὅσσον ἔρωτι &c.

INDEX Scriptorum ab Agathia allegatorum, aliquot locis plenior, ad paginas edit. Paris.

Τὰ παλαιότερα τῶν Αἰγυπτίων λόγια 154.	Ἀλαμανικοὶ μάντις 42.
<i>Agathias</i> de se 5. 52. 53. 72. 73.	Alexander Polyhistor <i>Historicus</i> 63. 64.
Ejus <i>Daphniaca</i> & alia scripta 5.	Alexander Medicus 149.
	Anthologia 154.

- Anthemius Trallianus machinarum structor CPoli 149. seq. 152.
 Poëtæ de Argonautis & Colchorum regione (Apollonius Rhodius) 77.
 Aristoteles 149. cujus scriptis in Persicam linguam translatis delectatus Chosroës 66.
 Asclepiadæ clari in Co insula 53.
 Asinius Quadratus, Italus de rebus Germanicis accurate scripsit 17.
 Athenocles, Berosus & Simachus (Symmachus) Assyriorum Medorumque res gestas scripsere 62.
 ὧς ἐν τῆς βασιλείας διφθέραις ἀναγχαμμένα 66. ἐκ τῶν Περσικῶν βιβλίων 141. βασιλικά δόγματα μονεύματα ibid.
 Berosus Babylonius 62.
 Bion Historicus 63.
 κατὰ τὴν ποιήσιν (Callimachus) 69.
 Ctesias Cnidius Historicus 63.
 Damascius Syrus Philosophus 69.
 Delphicum πείραγμα, Νοσετε ἰψμε 4.
 Demosthenes Thucydidis studiosus 66.
 Diodorus Siculus 55. 63.
 Diogenes Philosophus Phoenix 69.
 Dioscorus Medicus 149.
 Epigramma in Butelinum Francorum Ducem 47. in Chæremone rusticum de patria. Trallibus singulariter meritum 55.
 Eulamius Phryx, Philosophus 69.
 Eutychianus junior 5.
 ἡ Γετική ᾠδὴ Φροσύνη 2.
 Hermias Phoenix, Philosophus 69.
 Herus lucerna & Leandri amores Sestum εὐλαάλητον ἐν ποιήσῃ καὶ ὀνομαστοπύτῳ faciunt 155.
 Herodotus 59.
 Hippocrates Cous. 53.
 Homericus Therfites 68.
 Isidorus Gazæus Philosophus 69.
 Isidorus junior machinarum fabricator 152.
 Jurisconsulti (νόμων ἀφηγηταὶ) Beryto terræ motu concussa Sidonem commigrantes 51.
 Justiniani Novellæ 145.
 Magi 135. Persarum 65. 68.
 Manichæi 62.
 Marfyas 133.
 Metrodorus Grammaticus 149.
 Nonni Panopolitæ Dionysiaca 133.
 Olympius Jurisperitus 149.
 Oraculum de homine impio non sepeliendo 72.
 Pabecus coriarius scientiæ fidei peritissimus 65.
 Paulus * Cyrus Florus de templo Constantinopolitano, versibus Hexametris 153.

Per-

• Vcl Paulus Cyri F. Flori nepos.

- Perſæ Astrologi 154.
 Pindarus (ἡ λύρα ἢ ποικιλία) 72.
 Plato 4. 69. 138. 147. Ejus Gorgias 69. Gorgiam, Phædonem, Parmenidem & Timæum Perſice translatos legit Chofroës 66.
 Priscianus Lydius Philosophus 69.
 Procopius Cæsareensis Rhetor 7-10. (ubi Historiæ ejus argumentum) 56. 123. 136. (ubi ejus elog.) 138. 140. 141.
 Pyrrho 68.
 Φυσιολογῶντες de caussis motus terræ 52.
 Sargius Perſicæ lingvæ in Græcam interpres apud Regem Chofroëm, ex Regiis commentariis res Perſarum & insignita Regumque successiones Græce exposuit & cum Agathia communicavit 141.
 Sextus Empiricus 168.
 Sibylla 20. 21.
 Simplicius Cilix, Philosophus. 69.
 Socrates 138.
 Symmachus. supra, in Athenocles.
 Uranius Syrus Medicus, Aristotelis Philosophiæ peritum se jactans 67. 68. 71. Εφεκτικὸς sive Scepticus 68.
 Xenophon 59.
 Zamolxidis νόμιμα 2.
 Zeno Rhetor Byzantinus 150. sq.
 Zoroastris Oromasde διδάγματα & νόμοι. 62. Idem Ζωρόαστῃς sive Ζαράδης, auctor Perſis τῆς Μάγικῆς ἀγιστείας. ibid.

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam à Procopio memoratorum: ad paginas edit. Paris.

Soli numeri libros Historiarum, & præmissum libros de Edificiis, & Anecdota denotat.

- A** Cadius Episcopus CPol. 195.
 AS. Acacii templum. Æ. 15.
 Adolius Armenius Acacii F. Silentarius τὰ εἰς τὴν ἡγεμονίαν ἐν παλατίᾳ ὑπαρχόντων 138.
 Advocati legati ad Principes 147. 316.
 Ægistus infans à capra nutritus 427. seq.
 Æschyli Prometheus solutus 579.
 Æneas 349. 627. 629. Anchisæ F. conditor Æni opidi. Æ. IV. 11. pag. 90.

L I

Æthio-

Libri 5ti Pars Altera.

Æthiopum Rex Ἐθιοπῶν Christianus 60.

Alexander Logotheta cognomine ψαλιδῶν sive forficula, quod aureos numos circumcideret 468. A. 69. alius Alexander Senator CPol. 64. 314. seq. 324.

Ambrus Saracenus Christianus 136.

Ammonis & Alexandri M. templa Æ. 110. seq.

Anastasius Justiniani ad Chosroën legatus δόξαν τῆς συνείσεως ἔχων 93.

Andreæ Apost. Lucæ Evangelistæ & Timothei reliquix. Æ. 14.

Andreas Ephesi Episcopus A. 9.

Antæ & Sclaveni olim dicti Spori, DEum unum colunt fulguris effectorem, tum Nymphas & flumina 498. ubi alia de illorum moribus & institutis.

Anthemius Trallianus Mechanicus. Æ. I. 1. p. 5. 7. 9. II. 3. p. 34.

Apio Ægyptius, Quæstor exercitus, confors Imperii ab Anastasio declaratus 23.

Apollodorus Damascenus Architectus. Æ. IV. 6. p. 81.

Apostolorum templa Æ. 13. 95.

Οἱ ἀναρχαὶ ψαλιδμοὶ τῶν ἰσλαίων τὰ ἀρχαῖα πύλα. Æ. III. 1. p. 52. IV. 1. p. 66.

Arianos in Africa Honorius ad Christianismum cogit 196. **Trasimundus** invitat beneficiis 197. ita Arianis opponit Christianos οἱς τὰ εἰς δόξαν ὁρῶς ἠσκηται 227. Romani milites quidam Ariani 236. **Gelimer** noluit μετατίθεσθαι τῆς Ἀρείας δόξης 256. Ariani prohibiti baptismo, festo Paschatos 269. 270. δόξα ὁρῶς δόξασι μὲν τῶν Ἀρειανῶν γνώμην 320. **Arborychi & Germani**, Christiani non Ariani 341. **Amalaricus Arianus** habuit uxorem δόξης ὁρῶς ἔσσαν 345. sacerdotes Ariani Roma pulsi 486.

Arii secta, Ariani, A. 34. 53. seq. Gothi omnes τῆς Ἀρείας δόξης 178. 320.

Aristoteles Euripiæstum non valens perscrutari, præ mœrore obit 579.

Ἡ τῶν Ἀρμενίων ἰσλαία 15. Æ. III. 1. p. 52. τῇ Ἀρμενίων Φωνῇ 303.

Arsenius & Faustinus Samaritæ Christianos se simulant A. 78. 80.

Asclepiodotus. Vide Pastor.

Astrologi puniti à Justiniano A. 36.

Athalaricus Φοιτῶν ἐς γραμματεῖα iussus, 311.

Athanasius præfectus 294. 298. 299. **Alexandri** ad Alaricum legati frater, missus à Justiniano ad Theodatum 323. 441. præfectus prætorii Italiæ ibid. sq. & 460.

Avga-

Avgarus Edeffenus 117. ejus ad CHristum literæ 118.

Augustus sacerdos in templo Sophiæ CPoli, καμηλίων custos. 170.

Augusti hujus χῆμα indutus Joannes Cappadox, ex divinatione quadam sperans se fore Augustum Imp. 170. 171.

S. Bacchi templum Æ. 13.

Bacchus Salomonis Ducis frater 287.

Baptismus θῆλον λυτρῶν. Θεία λόγια πιστοποιούμεν, καὶ τὸ παιδίον ἔθελον λυτρῶν ἀξιωθέν. 299.

Βαρθολομαῖος. Episcopus Constantiensis 120.

Bartholomæi Apostoli templum. Æ. 31. 35.

Basiliscus Imp. Eurychiæ sectam fovens 195.

Belisarius post triumphum restituit templo Hierosol. vasa, quæ in triumpho duxerat Titus Imp. 255.

Blemyes & Nobatae colunt Hsin, Osirin, Priapum. Blemyes & Soli hominem immolant. 59. seq.

Boethius à Theodorico injuste occisus 310. ejus uxor Rusticiana Symmachi filia 514.

Bonifacius Gelimeris γραμματεὺς Byzacenus Afer 245.

Braducio ἐρμηνεύς 162.

Byzas Byzantii conditor, Ceroëssæ Filius Æ. 16.

Candidus Sergiopolis Episc. 99. 135.

Καὶ ἄλλοι ἔχοντες ἀλλὰ δόξης τῆς παλαῆς 120.

Catholicus dici solitus Episcopus Perfarmeniæ regionis Δαβίμ 149.

Chalcedonenſe Concilium A. 78.

Christianos Catholicos hæreticos oppositos vocat δόξης ὄντας ὁρθῆς A.

34. πῖσις A. 35. εἰς μίαν ἀμφὶ τῷ χριστῷ δόξαν A. 40. sub Justi-

niano ἔστι πῖσις πρὸς θεὸν ἀσφαλὴς ἡ δόξα. id. 41. πολυθεῖα vel ἀ-

ρεῖσις δόξης σὺν ὁρθῇ multis sub eodem causa supplicii. A. 57.

Christianorum DEus irreligentes plectit, cultores protegit

198. Miles ἀρετῇ βεβαπισμέν, καὶ ἔχων χριστιανῶν ἐνόματι μεταλα-

χών. 207.

Chryses Alexandrinus μηχανοποιός Æ. II. 3.

De cometis variae doctorum sententiæ 95.

Constantinus quæstor, legum non imperitus sed malus A. 59.

Σ. Cosinæ & Damiani templum Æ. 17. 49.

Σ. Cypriani templum & festum Carthagine 226. circa illud oriri so-

- lita tempestas κυπριανά. ibid. & 224. Cyprianus in somno visus Christianos solatur 227.
- Cyprianus dux 205. 240. 251. 369. 442. 493. 525.
- Cyrus opidum à Judæis conditum in honorem Cyri à quo libertati restituti ex Medorum in Assyriam captivitate Æ. II. 11. p. 49.
- S. Cyrilli castellum Æ. 83.
- Cyrillus dux 36. 204. 231. 275. &c.
- Datus Mediolanensis ἱερεὺς 406.
- Demetrius Philippensium in Macedonia Episc. supra in Hypatius. Alii duo Demetrii. 480.
- Demosthenes Senator CPol. A. C. 12.
- Dianæ Tauricæ fanum 48. in templum Christianum mutatum 49.
- Diogenes ἀντὶ ἀσείῃ A. 48.
- Ecclesia, templi nomen Antiochiæ 110.
- Ἑλληνίζοντες Γαλαταῖοι 165.
- Elpidius Medicus Theodorici 311.
- Ephræmius Antiochiæ ArchiEpisc. 103.
- Epiphanius Episc. CPol. 207.
- Episcopus svadet bellum Vandalicum, dissuadente Jo. Cappadoce præfecto Prætorii, 203.
- Ἐπισκίπτε δόκησιντε καὶ ὄνομα περιβεβλημένοι 441.
- Epistole Avgari & Christi 118. Amalasunthæ ad Justinianum 315.
- Antalæ ad Justinianum 290. Auximitanorum obsessorum ad Vitigem 450. Belisarii ad Gothos 247. ad Justinianum 370. 492. ad Justum 139. ad Mirrhanem 39. ad Narsetem 438. seq. ad Theodebertum Francorum ἡγεμόνων 449. ad Totilam de Roma non excidenda 517. Cabadæ ad Justinum de adoptando Chosroë 30. Gelimeris ad Justinianum 201. ad Pharam 250. ad Tzatzonem 232. seq. Godæ Gothi ad Justinianum 204. 275. Gothorum ad Belisarium 247. ad Vitigem 445. seq. Joannis ducis ad eundem 426. Justiniani ad Amalasuntham 315. ad duces 431. ad Φράγγων Francorum ἡγεμόνας 320. ad Gelimerem duæ 200. ad Principes Gothorum 324. ad Vandalos 217. ad Theodatum 323. Justi ad Belisarium 137. Martini ducis ad Belisarium 437. Maurorum ad Salomonem ducem 258. Mermeroio Persarum ducis ad Gubazen Regem Lazorum 612. Mirrhanis ad Belis-

Belisarium 39. seq. Pharæ ad Gelimerem 249. Præjectæ ad Justinianum 301. Salomonis Rom. ducis ad Mauros 258. seq. Theodati ad Justinianum 322. Theodoræ ad Belisarium A. 14. ad Zeberganem A. 9. Totilæ ad Senatum Rom. 485. ad Justinianum 516. Tzatzonis ad fratrem Gelimerem 230. Valeriani ad Joannem ducem 630. Vitigis ad Auximjanos 450. Usdrilæ Gothi ad Valerianum 646.

Ερμὴ νεώε, opidum in Africa 192.

Eruli πολλοὶ πῖνα νομίζοντες Θεῶν ὅμιλον 419. senes interficiunt, & ad mortui mariti tumulum uxor vitam finit laqueo 419. sub Justiniano Eruli facti Christiani 421. sed perfidi & nefandæ libidinis 422.

Ethnici, Θρησκείαν τῆς πολυθείας ἐνόσεν. Α. 110. πλὴν Ἑλληνικὴν καλῶ-
μένην αἰθεῖαν id. 113. παλαιὰ δόξη ἦν τὴν Ἑλληνικὴν καλῶν νομομάκα-
σιν 76. 375.

Per Evangelia juratum 289. A. 18.

Evangelius Cæsariensis Rhetor A. 86.

Evaris qvi templum S. Michaëlis condidit 113.

Eudubius Episcopus Perfarmeniæ 148.

Eugenius Martyr Α. 62.

Eulebius Cyzici Episcopus 78.

Eutychis secta. vide in Basiliscus.

Fabula de hirco & leone 10.

Faustinus Samarita. vide Arsenius.

Festum Paschatos 269. πρώτη τῆς ἐορτῆς ἡμέρα ἦν μεγάλην καλῶσι
270. ante Pascha jejunium 53.

Ἐπὶ νεῶν ἐορτή 262.

Fidelius præfectus prætorii ἐυζόμοιⓈ εἰς πῖνα νεῶν ὕσατⓈ ἔμεινε, in-
de à Gothis occisus 416.

Fœminas fatidicas Mauri consulunt 253.

Franci, Christiani licet, πολλὰ τῆς παλαιᾶς δόξης φυλάσσοι 448.

Georgius ζυνετώτατⓈ καὶ τῶν δοτορήτων τῷ Βελισαρίῳ καινωνῶν 133.
162.

Georgii Martyris templum. Α. 58.

Gothici belli anno XV. respondet Justiniani XXIII. & quartus induciarum quinquennialium cum Persis, pag. 566.
 Gothici belli 1 Justiniani 9 Christi 535. Procopii Hist. p. 326.

2	—	10	—	536	—	—	—	393
3	—	11	—	537	—	—	—	417
4	—	12	—	538	—	—	—	442
5	—	13	—	539	—	—	—	464
6	—	14	—	540	—	—	—	470
7	—	15	—	541	—	—	—	478
8	—	16	—	542	—	—	—	482
9	—	17	—	543	—	—	—	487
10	—	18	—	544	—	—	—	491
11	—	19	—	545	—	—	—	501
12	—	20	—	546	—	—	—	523
13	—	21	—	547	—	—	—	533
14	—	22	—	548	—	—	—	550
15	—	23	—	549	—	—	—	559
16	—	24	—	550	—	—	—	625
17	—	25	—	551	—	—	—	639
18	—	26	—	552	—	—	—	666

Γρακοὶ pro convitio A. 69.

Γράμματα πολὺ καχέμεσαι ἀνδρείας, Gothorum iudicio 312.

Hebræorum Pascha A. 81. seq. ἡ Ἑβραίων γραφὴ Vanitas Vanitatum, quam in ore habuit Gilimer 256. Hebræum divinandi arte clarum consulit Theodatus 330.

Hephæstus Rhetor & præfectus Alex. A. 77.

Hermogenes officiorum Magister 35. seq. A. 51.

Herodotus Halicarnassensis, libro quarto Histor. 578. 579.

Himerius Thrax, Dux 291.

Homerus 6. 337. 628. & præf. de Ædif.

Homeritarum Rex Ἑσιμφοῦς Christianus 60. alius Abramus ibid.

Hypatius in templo Sophiæ CPoli obtruncatus A. 29.

Hypatius Ephesi & Demetrius Philippenſium in Macedonia Episcopus veniunt ad Episcopum Rom. δόξης ἐνεκεν ἢ χριστιανοὶ ἐκ σφί-
 σιν αὐτοῖς ἀντιλέγασιν ἀμφαγνοῦντες 314.

Jaco-

Jacobus Eremita in Syria 20.

S. Iac. templum, τῆς αγίας Ἰας. A. 22.

De Iacobi templo locus insignis 375.

Iberes optimi Christiani 33.

ἩΣΟΥΣ ὁ ΘΕΟΣ παῖς A. 104. ejus cum Samaritana colloquium.

ibid. ἀνθρῶπου ἡπερ ἐβέλετο γογονῶς ὁ Θεός καὶ γενεαλογεῖται ἐκ

Μητρὸς A. 12. particula crucis Christi Apameæ 115. quot-

annis solenniter προσκυνεῖται. ibid. Epistola Christi ad Av-

gartum 118. ab illo Edessam defensam putat Procopius, licet

Epistolam ab eo scriptam dubitat 118. 152. CPoli templum ἡ

μεγάλη ΧΡΙΣΤΟΥ ἡ ΘΕΟΥ, vocant Byzantii templum Σοφίας,

πάντῃ δὲ μάλιστα τῷ Θεῷ πρόκειται τῷ ἱππωνυμίου ἡγέμενοι 193.

Inscriptio navis Agamemnonis, quam Gerefti Eubocæ opido Tene-
chus dicavit Dianæ Bolosiz sive Lucinæ 629.

Joannes Byzantius Machinarius Isidori Mechanici nepos. A. II, 18.

Joannes Cappadox ex Præfecto Prætorii presbyter, Petri adscito no-
mine 78.

Joannis Ducis sepulchrum annuo χρημάτων προσόδῳ decoratum 244.

Joannes Episcopus CPol. A. 21.

Joannis Theologi templum Ephesi A. lib. 5. cap. 9. A. pag. 9.

Joannis Baptistæ templum A. 21.

Iosephius τῶν βασιλείων φυλάκων γραμματίς 272.

Iosua 257. 258. ubi inscriptio: ἡμεῖς ἐσμεν οἱ φυγόντες ἀπὸ προσώπου
Ἰησοῦ ἡ ληστῆς ἡ Ναυῆ.

Jovis Capitolini templum Romæ 189. Jupiter Casius 629.

S. Irene, infra in Sampson.

Irenæus dux 34. Irenæus cujus defuncti opes Justinianus occupat.
A. 83.

Isidorus Milesius, Mechanicus. A. 5. 7. 9. 34. 44.

Judæi Neapoli. 329. 335.

S. Juliani templum Antiochiæ 111.

Julianus ἀπορρήτων γραμματίς 103.

Junilius Afer quæstor latine peritus non Græce. A. 59.

Justiniana prima, Archiepiscopi Illyriorum sedes A. IV, 1. p. 67.

Justiniani Imp. icon. A. cap. 8. ἀμφὶ τὰ χειρῶν δόγματα ἐκ τῆς ὁπ-
πλῆς τοῦ Διᾶτριβῆν ἔχειν εἰς Διᾶθῆσαι τὰ ἐν σοφίᾳ ἀντιληγόμενα ἀνα-
δάξων τε καὶ Διᾶτεινόμενον μάλιστα. 549. περιέργον ἀμφὶ τῇ ἡ-
θειᾷ

Θεῶν φύσει. A. cap. 18. pag. 55. Sacerdotibus indulgentior A. 49. & Ducibus ac Præfectis peccantibus 601. Leges suas refixit ipse A. 43. 61. 80. neque secundum eas judicare pensi habuit. A. 41. per biduum interdum cibo abstinens A. 25. præsertim ante Pascha A. 41. ἀνοήτως ejus οἰκοδομίας perstringit Procopius A. 33. 57. 76. Justiniani annus *quartus* memoratur in Hist. pag. 47. *annus* VII. 207. *annus* X. 269. XIII. 294. 97. XVII. 287. XIX. 305. XXII. quo obiit Theodora & XXIII. 170. 566. XXV. 608. (ubi male XV. in latino) XXVI. 660. XXXII. quo Procopius scripsit ἀνέκδοτ. A. 66. 71.

Justinus (Senior) Imp. ἀναλφάβητος A. 101. 102.

SS. Laurentii, Prisci & Nicolai templa. Æ. 17.

Lazi Christiani 161. Colchi à Lazorum Episcopis Sacerdotes accipiunt 568.

Leontius Referendarius 450. A. 51.

Lex five mos communis νόμος ἀνθρώπων κοινός. 621. κοινὰ νόμιμα πάντων ἀνθρώπων A. 8.

Lege Romana ante Justinum non licebat Senatori ducere meretricem A. 30. Lex de præscriptione triginta annorum 182. Lex Persarum ne hostem licet victum in ditione hostili eqvis persequantur 14. Lex Cabadæ Regis Pers. de promiscuo concubitu 14. Lex Persica de Magistratibus hereditariis 19. de Rege creando qui integer & nullo vitio corporis fœdus esset 30. 60. 590. alia de non humanis sed ante volucres projiciendis humanis cadaveribus 32. 33.

Liberius αἰὲρ καλὸς καὶ γαθὸς ἀγαφρόντως 318.

Λογγιβάρδα Christiani 420.

Lucas Evangelista. Vide Andreas.

Lysippus Sicyonius statuarius. Æ. lib. 1. cap. 11. ejus bos æνεὺς Romæ 626.

Magi Persarum à Regibus consulti 10. seq. 16. 21. 98. 120. 147. 157. Magicum artificium quo Magi explorant Arfacis Armeniæ Regis fidem 16.

Manichæi & οἱ καλέμφοι πολύθεοι A. 35. Magiæ studiosi A. 65.

Marcellus δικαίᾳ Πριμελητῆς ἀκριβοῦς, καὶ ἔ. ἀληθῶς ἀπαυράται. ἐραστὴς 540.

Marix

- Mariæ Θεοτόκου templa 592. Æ. 11. 12. 17. 21. 49. 58. 102. 105. 107. 111. 112. 114. 117. A. 11. & in latino 71. (perperam id quidem, vide A. p. 216.) ἐκ τῆς Θεᾶς ὑπὸ αὐτῆς Μητέρας ἱτέον 11.
- Quadragesima Martyres Legionis duodecimæ. Æ. 18. seq.
- Mauri Φοινικὸν ἔθνος. Æ. lib. 4. cap. 3. pag. 112.
- Mebodes Cabadæ Perfarum Regis testamentum scripsit 63.
- Megas Episcopus Berrhoënsis 101. seq.
- SS. Menæ & Menæi templa. Æ. 22.
- Michaëlis Archangeli templa 113. Æ. 20. 21. 22. 49. 99. A. 48.
- Mimi A. 28. & ὀρχησάι apud Vandalos. 148. Græci nihil sibi visum aiebant in Italia quam tragoedos, mimos & piratas 358.
- S. Mocii templum. Æ. 15.
- Monachi visum. A. 38. seq. Monachi τῶν χριστιανῶν σωφρονέστεροι 21. seq. οἷς τὰ εἰς τὸ θεῖον ἀκριβέως ἡσκηται. 298. Monachi ex Serinda Romanos docent rationem conficiendi serici. 613.
- Monasterium, μετάνοια dictum, è lupinari. Æ. 21. sq. adde A. 49. sq.
- Monasteria S. Thalelæi & aliorum Æ. 107. Quadragesima quingvæ Sanctorum. Æ. 58.
- Montanistæ, μοντανοὶ A. 34. ἐν Φρυγίᾳ id. 35.
- Mopsus vates, Mopsuestiæ conditor. Æ. lib. 5. cap. 5.
- Moses 257. Æ. lib. 5. cap. 8.
- Οἱ τῶν μουσικῶν ἔργων πηγῆται. 122. Vandalis ἀκρόμαται συχνὰ καὶ ἱεράματα ὅσα μουσικᾶς καὶ ἄλλως ἀξιοθέατα. 248. sq. μουσικοῖς ὄργανοις χρωῖντες ante portam in obsidione & excubiis cum canibus. 374. sq.
- Myronis statuarii βοῖδοι Romæ 626.
- Neapolis Christianos incolas jam olim (ἄνωθεν) habuit. 332.
- S. Nicolaus. Vide Laurentius.
- Ante Numam menses decem in anno Romano. 372.
- Oraculum Orestis & Iphigeniæ datum 48. aliud de Palladio 349.
- Osiris Deus Ægyptiorum in Taphosiri opido sepultus. Æ. lib. 6. cap. 1.
- Παλαγοτέρων ποτὶ γερρατίαι de populis ad Euxinum Pontum, sed minus accurate 566.
- Palladis simulacrum καὶ τὸ λόγιον Æνεα à Diomede datum 349. sq. ubi plura de Palladio, uti de Palatio à Pallante quodam dicto 225.
- S. Pancratii porta Præneste & Romæ 357. seq. 381.
- S. Panteleemonis templum. Æ. 22.

Mm

Pa-

Libri sti Pars Altera.

Pastor & Asclepiodorus, Rhetores Neapoli 328. 329. 336.

Pauli Apostoli porta Romæ 551. & templum 396.

Paulus Adrumetinus Sacerdos ἐφεθήκει τῇ τῶν νοσούντων Πιμελείᾳ 292.

Paulus Episcopus Alex. A. 78.

Paulus ἐρημνύς, ὃς Γραμματιστὴ παρ' Ἀντιοχεύσιν ἐφοίτησεν 102. 106. 153. 159.

Paulus Romanus 440. alius Paulus Cilix 551. seq. alius 649.

Pelagius Diaconus Rom. ad Totilam legatus 501. seq. Totilæ in templo Petri Romæ occurrit, πρὸς Χριστὸν λόγια ἐν χειρὶ Φίκαν. 513. Archidiaconus, Vigilii Episcopi Rom. nomine missus Alexandriam. A. 79.

Perfarum πυρῶν sanctissimum habitum, in quo ignem æternum fovebant Magi. 147. Solem orientem adorant quotidie 11. Salper quem pejerat Perozes Perfarum Rex, ab Hunnis in acie devexillo suspensus, atque inde victi Persæ. 12. vide & infra in Lex.

Petri & τῶν Χριστῶν Ἀποστόλων κορυφαίη sepulchrum & porta Romæ, antea Aurelia 359. muri pars Romæ in Apostoli tutela 368. τὴν πρὸς Ἀπόστολον εὐδοκίαν Ρωμαῖοι καὶ πρὸς πᾶσι πάντων μάλιστα 368. Petri templum Romæ 367. 409. 513. 552. A. 76. Gothis etiam in honore 396.

Petrus Justiniani Imp. γραμματικῆς, inde Dux 124. στρατηγὸς sub Justiniano 34. 55.

Petrus Barsames, Syrus, ex numulario præfectus prætorio. A. 63.

Petrus Thessalonicensis, Rhetor Byz. legatus in Italiam ad Amalasuntham 316. 317. 318. 319. 321. 322. 323. 324. 441. atque inde Magister officiorum 442. A. cap. 16. & 24. legatus ad Chosroën Perfarum Regem 591.

Phidias Atheniensis statuarius 626. Æ. lib. 1. cap. 11.

Φιλοσόφων τις ἐκ Περιπλάτων. A. cap. 8. pag. 26. ejus dictum: οὐ καὶ πρὸς ἐναντιώματα ἐν αἰθέρα φύσει ζυμβαίνει εἶναι ὡς ἐν τῶν χρεμάτων μίξιν. id.

Οἱ Φοινίκων πρὸς δεξιότατον ἀνὰ γραψάμενοι 257. Phœnicum lingua utuntur Mauri 258.

Photius Belisarii privignus 319. 333. 356. A. 5. Consularis A. 6. Monachus A. 11.

S. Platonis templum Æ. 15.

Poeta-

Poëtarum fabulæ de Scylla & Charybdi 326. 530. de Prometheo victo. 566. Mylos ἀρχεμάχης appellant. Æ. lib. 4. cap. 7.

Porphyrus ceti piscis nomen 532. (al. Πορφυρίων) centum & quingvagina amplius annorum, triginta fere longi cubitos, lati decem. id.

Praxiteles statuarius. Æ. lib. 1. cap. 11.

Πραξιπίπτης, Πισίδης τὸ γένος 831.

S. Priscus. vide Laurentius.

Priscus Justiniani Imp. Ἐπιστολογράφος. A. cap. 16. à Theodora cogitur Monachus fieri. id. p. 47.

Priscus Emesenus falsarius. A. cap. 28. pag. 80 seq.

Proclus Justinii Imp. quæstor. 30. A. cap. 6. & 9.

Procopius Belisario datus ζύμβηλος à Justino Imp. 35. quæ vidit scripsit 6. somnio confirmatus ut in expeditione Vandalica. Belisarium sequeretur 207. Syracusas missus. 211. seq. bono omnine erectus 215. cum Salomone duce effugit seditionem. 271. seq. missus Neapolim & in Campaniam 395. Thulen. non adiit 423. diu in Africa se fuisse testatur A. 53. Cæsaream patriam suam laudat, ἐν κατωρεῖα τῇ ἐμῇ A. 35. Controversias Christianorum enarrare non vult, quia stultum putat divina nimis alte scrutari, cum ne in humanis quidem satis sapiamus. 314. Providentia Divinæ omnia tribuit 460. 495. 600. 615. 657. 660. A. 15. 31. & passim. Consilium dat Belisario de signo pugne & receptus dando tuba duplici, coriacea altera, altera ænea. 444. Libros περὶ πολέμων scripsit ante libros de Ædificiis, illosq; laudat Æ. lib. 1. cap. 1. & 10. lib. 2. cap. 1. lib. 5. cap. 8. lib. 6. cap. 5. & 6. Libros de Ædificiis, Justiniano adhuc superstite Æ. p. 98. Anecdota itidem superstite adhuc Justiniano A. p. 88. anno illius XXXII. A. p. 67. 71. sed post Theodoræ * obitum A. p. 2. 47. 51. narrat quædam, præfatus ipse se ea non credere 330. 624. &c. ἐν τοῖς ἑμπεροῦσιν λόγοις 210. 287. 308. 315. 399. 408. 422. 536. 542. 566. 583. 590. 600. 620. 655. 660. A. 4. 7. 12. 20. 34. 37. 47. 52. 55. unde patet Anecdota Procopium subjuncta libris

Mm 2

οὐτο

- * Obiit Theodora anno XIV. belli Gothici, Imperii Justiniani XXII. tertio induciarum quingvennialium cum Persis. vide Procopium III. 50. de bello Gothico. Licet autem superstite Justiniano scripsisse se Anecdota Procopius diserte innuit, edidisse tamen haud crediderim.

- οὗτος Historiarum voluisse tanquam nonum librum, licet veteris hujus se causa annumeratum iri *τραγωῖδαισιν & fabulato-
ribus*. A. 2. Liber quartus de bello Gothico diu post priorum
tus, nec tantum de Gothico sed etiam de aliis bellis Justiniani
auspicio gestis *ποικίλην ἱστορίαν* exhibet 565. 566. ἐν τοῖς ὀπι-
λόγοις 79. 372. ἐν τῇ περὶ Γότθων μοι γέγραπται 211. ἐν τοῖς περὶ
Γότθων εἰρήσεως 181. ἐν τοῖς περὶ Περσῶν λόγοις 581. ἐν τοῖς ὀπι-
θεν λελέξεσσι χρόνοις 196. ὅτε με ὁ λόγος ἐς τῶν ἰταλικῶν πραγμά-
των τὴν ἱστορίαν ἄγοι 268. Temporis quæ uicitur Procopius nota-
tionem vide supra in *Gothicum bellum & Justinianus*.
- Proverbia *καδμῶος νίκη*. 323. ἡ σὰρξ ἀπορῶσα τροφῆς, κατὰ γὰρ τὸν
λαὸν λόγον εαυτῆς ἐλείπετο (al. ἠκίστη) 435. γυνὴ σταυρὸν. 612.
lupus pilum mutat, ingenium non mutat 618. risus Sardo-
nius 637. λέοντα ἐξ ὄνου. A. I. 10. pag. 44. ἐπὶ τριχὺς ἡ σωτη-
ρία. id. VI. 6. κοινοῦ εἰς πᾶσι γνώμην καθόριον. A. 40. θάσσοι πε-
ψᾶμμεν ἐξαεθμήσαν. A. 53.
- Pfoēs Diaconus Alex. A. 73.
- Recithangus Thrax ἀνὴρ ξυνοτός γε καὶ ἀγαθός τῇ πολέμῳ. 169.
- Reparatus Episcopus Carthag. 299.
- Reparatus Vigilii Papæ frater à Vitige occisus 375.
- Rhetorum *ἀξιώμα* à Justiniano imminutum. A. 74.
- Romani maxime *Φιλοπόλιδες* sive decoris urbis suæ studiosi 627.
- Rusticiana Symmachi filia, Boëthii uxor 514.
- Rusticus Romanus, Sacerdos à Theodato ad Justinianum missus 322.
- Sabbatiani hæretici A. 34.
- Sallustii Historici domus Romæ exusta ab Alarico 180.
- Salomonis Hebr. Regis supellex Româ ab Alarico capta perfertur
Carcassonem in Galliam 343.
- Templum à Rege Salomone conditum Borii, urbe Mauris vicina in
Africa. A. VI. 2. pag. 111.
- Salomo Belisarii domesticus & Dux 104. 231. 253. &c. ejus mors
289.
- De Samaritanis. A. V. 7. pag. 104. seq. Samaritanorum Rex Julianus
Σαραβας filius A. 35. Justiniani contra Samaritas leges A. 35. 55.
- Sampson templum S. Irenes condidit CPoli. A. 10. 18.
- Saraceni per duos menses anni DEo sacra facientes abstinent ab ex-
cursionibus 127. 134.

S. Ser-

S. Sergii templum. *Æ.* 13. 44. Sergiopolis 99. *Æ.* 44. Sergius Bacchi filius *A.* 18. Cyri frater 287.

Severianus Emesenus Phoenix, Asiatici F. dux 292.

Sibyllæ *ἔπος* latinis verbis: *Africa capta est, Mundus & ejus nate peristi,* ita leg. 324. antrum in quo Sibylla vaticinata, ostendant Cumanis 347. Oraculum Sibyllinum: *Quintili mense Roma nil Geticum metuet* 372. Sibyllina nemo potest intelligere ante eventum, quia nullo scripta ordine 372. seq.

Silverius Episcopus Rom. 339. 347. *A.* 3. 4. in Cretam à Belisario reles. Simeonis templum 26. (gatus 347.

Sinaitæ Monachi, *Æ.* V. 8. In culmine montis Sina *κτύποι διηγεκείς καὶ ἕτερα ἅπλᾳ θείετρα νύκτωρ ἀκρόνται, δυναμίντε καὶ γάρμην πῶ ἀνθρωπίνην ἐκπλήσοντε.* ibid. *ἐνταῦθα ποτε φασὶ περὶς ἑ Θεὸς τὸς νόμους ἀρξαλαβόντα ἐξενεγκεῖν.* id.

Stephanus Edessenus Medicus 154.

Symmachus Senator CPol. 276. alius Symmachus à Theodorico injuste occisus. 370.

Tatianus Senator Rom. *A.* cap. 12.

Tatianus Mopsvestenus 110.

SS. Theclæ, Theodori, Theodoræ & Thyrsi templa. *Æ.* 15.

Templa pro Asylo 78. 245. 298. 305. 527. *A.* 11. 29. 48. 50.

Templa à Vandalis profanata Mauri expiant consecrantqve 197. seq. templum ab Arianis ereptum. 227.

Tenichus Architectus navis lapideæ ab Agamemnone dicata *Ἀγέμεμιδι βλοσσία* five Lucinæ 629.

Terebinthus Episcopus Neapoleos Palæstinæ, Zenone Imp. à Samaritanis truncatus *Æ.* V. 7. pag. 104. seq.

Terentius dux 205.

Theoctistus Medicus 392.

Theodahadus filius Amalafridæ sororis Theodotici, *λόγων μὲν λατῶν μεταλαχὼν καὶ δογμάτων Πλατωνικῶν* 313. seq. 323.

Theodorici Regis imago fatidica ex opere Musivo. 369. seq.

Theodoritus *δορυφόρος*. 383.

Theodorus *σοφία μηχανικὴ λόγιος αἰνῆς*. 121.

Theodorus Silentarius *Æ.* IV. 8. pag. 86.

Theodorus Referendarius 145.

Theodosius Eunomianus *A.* 3. Monachus *A.* 5.

Mm 3

The

Thomas Apameæ Episcopus 113. 114.

In Thule insula festum ante ortum solis qvi XL. dies ipsos latet 423. incolæ Deos & Dæmones multos colunt *ερανίς, ἐργείας, θαλασσίους καὶ ἄλλα δαιμόνια ἐν ὕδασι πηγῶν καὶ ποταμῶν* 424. mendullis ferarum nutriunt infantes &c. hominem immolant Marti qvem maximum habent Deorum 424.

Timotheus. vide Andreas.

Totilas *πὶ ἐς τὴν ὀρχήστραν ἐκ παιδὸς δεδιδασγμένῳ* 653.

Tribonianus qvæstor 70. *παιδείας εἰς ἄκρον ἀφίκετο* 71. 75. venalis JCrus leges figebat & refigebat 71. vide & A. 59. ejus adulatio, vereri se agentis ne ob pietatem vivus ab angelis in cœlum raperetur Justinianus A. c. 13. pag. 40.

Tribunus Medicus, qvi Chosroën morbo levavit 160. Palæstinus genere vir λόγι^{ος} καὶ *πὶ ἐς τέχνην ἰατρικὴν ἑδενὸς ἥσων, ἄλλως τε σάφρων τε καὶ Θεοφιλῆς καὶ τῆς Ὀπαικείας ἐς ἄκρον ἦκων.* 590.

S. Tryphonis templum Æ. 22.

Tusci dediti divinationibus 626. Tusci hominis præfagium *ὡς εὐνοχός ποτε καταλύσει τὸν ἄρχοντα Ῥώμης,* in Narlete Totilam vincente impletum 626.

Tzani *τὴν δόξαν ἐπὶ τὸ εὐσεβεῖτερον μετέθεντο ἅπαντες χριστιανοὶ γεγενημένοι* 45.

Valentinus Episcopus manibus à Totila truncatus. 500.

Vaticinium puerorum Carthag. *τὸ Γ δῶξεν τὸ Β, καὶ πάλιν τὸ Β δῶξεν τὸ Γ* (Gizericus Bonifacium, Belisarius Gelimerem) 226.

Vigilius Episcopus Rom. 500. 501. 548. A. 79. 80. à Belisario promotus, religato Silverio in Cretam. 374.

Xenophon de Cyri institutione. *pref. de Edif.*

Zeno senator CPol. A. cap. 12.

V. PAULUS Cyri Fil. Flori Nepos, a) Nobilitate generis opibusque, & dignitate, (siquidem Justiniani Imp. *Silensiaris*).

a) Agathias lib. V. pag. 153. ubi de templo S. Sophiæ : *εἰ δέ τις ἐθέλοι πόρρω τῶν τυχόν τῆς πόλεως ἀπωκισμένῳ ἵκντα γινώσκειν σαφῶς ἅπαντα καθάπερ παρὼν καὶ θεώμενῳ, ἀναλεγέσθαι τὰ ΠΑΤ' ὈΝΙ Κύρι τε Φλώρεν ἐν ἑξαμέτρῳ πεπονημένα, ὅς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλεῖα στήλης ἐπιδείξας, γένος τεκνοσμένῳ δόξῃ, καὶ πλεῖτον ἀφθονοῦ ἐκ προγόνων διαδεξάμενος.*

tiariorum siue Secretariorum primicerius fuit) illustris, nec minus ingenii ac doctrinæ laude præstans *Templum S. Sophiæ* hoc est Christo b) qui DEI Patris Sapientia est, à Justiniano Imp. post Theodorum * conjugem jam extinctam, encæniiis secundis anno Imperii sui XXXVII. c) Christi 567. CPoli dedicatum, pulcherrima ἐκφράσει, versibus Hexametris (Proœmium jambicis versibus 134. constat) ita descripsit, ut oculis propemodum subjecerit, idque per postremos duos encæniorum d) dies præsentibus Imperatore & Eutychio Patriarcha in domo Patriarchali prælegit, ex quo ipso etiam poemate constat eum fuisse Christianum. Allegatur subinde hæc templi Sophiæ descriptio à Salmasio ad Plinium & Hist. Augustam: is enim A. 1607. è Codice Palatino descripserat. Habuit etiam apographum ex eodem Codice Claudius Maltretus, qui edere promisit præf. ad Procopium. At Philibertus de la Mare, Senator Divionensis Salmasianum *Cangio* transmisit, neque potuit in meliores manus incidere eximium istud antiquitatis monumentum. Hic enim vir doctissimus Græca recensuit atque ex ingenio castigavit ac majoribus lacunis exceptis supplevit, versionemque latinam perspicuam, & eruditissimum de templo Sophiæ Commentarium adjunxit. Paris, 1670. fol. ad calcem Jo. Cinna-

ris, ἄμως παιδεία γὰρ αὐτῷ καὶ λόγων ἀσκήσεις διασπύδατο, καὶ ἐπὶ τοῖςδε μᾶλλον ἤνυχεν καὶ ἐσεμνύνετο. Versus ex hac ecphrasi Pauli Silentarii laudat Svidas in ἡρανΘ. Cæterum falli eos qui nostrum, Paulum Cyrum Florum appellat, ut præter Vulcanium, Vossiumque Reinesius pag. 471. Var. lect. Cangio & Hanckio pridem animadversum, iidem verisimiliter conjiciunt, patrem Pauli fuisse Cyrum, Poëtæ Poëtæ, cujus Epigrammata quædam in Anthologia leguntur. At Florum hujus Cyri patrem, Pauli avum ægre mihi persvaserim illum esse Florum ἀπὸ ὑπάτων siue Consulem Codicillarem, qui eodem Justiniano imperante claruit, & cujus in Novellis atque Codice mentio: paullo enim antiquior Florus quærendus.

b) Procopius in Vandalicis pag. 193. diserte testatur templum μεγάλη Χριστῷ τῷ Θεῷ apud Byzantinos vocari templum Σοφίας, ταύτην δὲ μαλιστα τῷ Θεῷ πρέπειν τὴν ἐκωνυμίαν ἡγεμένους.

* Paulus Silentarius proœm. v. 59. seq.

c) De tempore dedicatæ post prioris templi conflagrationem à Justiniano ædis Sophiæ & de duplicibus ejus encæniiis, quorum posteriora in annum quintum post trullam Anno 32. Justiniani, collapsam incidunt, videndus Cangius in Commentario ad Pauli, ἐκφράσει pag. 528. & Hanckius lib. de Byz. Hist. scriptoribus cap. 6. pag. 161. seq.

d) Durarunt encænia illa per dies XV. factio initio ab XXIV. Decembria.

Cinnamj. MS. Vaticanum laudat Lambecius notis ad Codinum, eundem ut opinor Codicem innuens, qui è Palatina Bibl. in Vaticanam est translatus. Sophiæ templum plures descripserunt è veteribus, ut Procopius lib. 1. de ædificiis, Codinus & Anonymi Græci à Combesio, Lambecio & Bandurio editi, è recentioribus præter Cangium illo quem dixi ad Paulum Commentario, & libro tertio CPoleos Christianæ, Grelotius in itinere CPolitano Gallice edito Paris. 1680. 4. è quo plura repetit Bandurius T. 2. Imperii Orientalis pag. 744. seq.

Testatur Agathias e) plura alia poemata à Paulo elaborata, pulcherrimum tamen esse quod in Sophiam composuit. Ex illis sunt Epigrammata Græca complura quæ in Anthologia Maximi Planudæ leguntur, ut dixi lib. III. cap. 28. ubi etiam habes de carmine in *Themas Pyrbias*, de quo jam addere liceat, quod idem prodit Venetiis cum Metaphrasi latina *Claudii Acantheri* A. 1586. & quod in Codice MS. Mediceo scamn. LV. num. 7. cujus apographum fuit inter libros Gudianos, inscriptio Carminis auctorem innuit non Paulum nostrum qui imperitante Justiniano vixit, sed alterum longe juniorem, Paulum Silentiarium clarum temporibus Constantini Porphyrogeniti. Πάυλος Σιλεντιαρίης εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θεῖμα, ἡμῖα μβα διμετρεῖς πρὸς τὴν βασιλείαν τὴν Κωνσταντινὴν τὸν Πορφυρογέννητον. Incipit ibidem:

βέλει μαδῶν ἄνυσσε

κωνσταντίνε κρατίστ

θερμῶν ἀπχρον ῥεῦμα &c.

THEOPHYLACTUS gente Ægyptius & Petro Ægypti præfecto cognatione junctus, a) ab Clarissimo Hancchio

e) Agathias loco laudato: καὶ τοῖον πεποιήται αἱ καὶ ἄλλα ὡς πλεῖστα ποιήματα μνήμης τε ἀξία καὶ ἐπαινε. Δοκεῖ μοι δὲ τὰ ἐπὶ νεω εἰρημένα μείζονός τε πόνη καὶ ἐπισήμης ἀνάπλεα καθεσθάναι, ὥσω ἢ ἡ ὑπὸ θεοῦ θαυμασιωτέρα. Ejusdem Agathias Epigramma ad Paulum Silentiarium, una cum altero quo Paulus ei respondet, legitur in Anthologia Epigramm. Græcorum lib. 7. p. 603 604. edit. Wechel. ex quibus constat amicos ac familiares inter se fuisse. Meminit hujus Pauli etiam Svidas in Ἀγαθίας. συνήκμασε καὶ Πάულῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ.

a) τῷ γένει Ἀγυπλίῳ vocat Photius ex Theophylacto ipso VII. 16. pag. 184. ubi de Nilo fluvio: ἔλκοντες γὰρ γένῳ ἐντεῦθεν & lib. VIII. 15. pag. 215. Πέτρῳ δὲ κατ' ἐκείνο καιρὸς τῆς Ἀγυπτιακῆς ἡγεμονίας τὰς ἡνίας διέδυνεν, ὅς καὶ συνεπύετο πρὸς γένῳ ἡμῶν.

ckio b) (quem & ipse alibi c) secutus sum) patria Locrensis fuisse traditur ex loco parum emendato problematum Simocattæ Physicorum : d) *εἰ δὲ καὶ μητέρα τέχνην ἔπω κεκλήρωμαι, ἀλλ' ἐστὶ μοι γένος ὅθεν ὑμῖν, καὶ Λόκρος ἔχω πατρίδα, καὶ τῆς Ἑλλάδος * ἡμέτερα.* At legendum uti in editione Commeliniana rectius expressum esse video : *καὶ λόγος ἔχω πατρίδα.* Hunc Theophylactum Christianum fuisse ex multis locis ejus Historiarum constat, atque facile apparebit ex indice scriptorum ab eo laudatorum, quem infra subjeci. Scripsit extremis Heraclii temporibus, cujus Imperatoris aliquoties e) meminit, & quoque memorat belli Persici finem f) quod interfecto Chosroë secundo Hormisdæ F. sopitum est Anno Heraclii penultimo, Christi 628. Præfectum & Tabularium, *δοτὶ ἐπαρχῶν καὶ ἀντιγραφῶν* vocant Photius Cod. LXV. & Theodosius præf. ad excerpta de Legationibus : neutri quidem dicitur *ῥητορικός* aut Sophista, neque additur nomen *Σιμοκάτης* vel *Σιμόκατῃ*. Eundem tamen esse *Σιμόκατον* cujus *οἰκονομικὴν ἱστορίαν* laudat Eustathius ad vers. 730. Dionysii periegetæ, & ex quo de Sefostri quædam refert Tzetzes Chil. III. hist. 69. quæ in Theophylacti Historia VI. 11. leguntur, certum est, atque ex styli quoque sophistici similitudine qui in problematis Physicis & in Historia Epistolisque idem est, apparet. Non dubium igitur eundem quoque intelligi à Svida g) cui memoratur *Θεοφύλακτος σοφιστής, καὶ ἐπ' αὐτὸν Σιμοκάτης*, neque alium esse Theophylactum *ῥητορικὸν τὸν Σιμόκατον* cujus exstant Epistolæ. Nec quisquam forte de hoc dubitasset, nisi doctissimo viro Ludovico Antonio Muratorio injecisset scrupulum Codex MStus Mediolanensis Epistolarum Græcarum è variis auctoribus collectus, ut ipsi visum, à Simocatto, in quo præter *Θεοφύλακτος ῥητορικός καὶ Σιμοκάτης* Epistolas etiam le-

N A

gun-

Libri sti Pars Altera.

b) lib. de Byz. Historiæ scriptoribus cap. 9. pag. 187.

c) supra lib. 2. Bibl. Græcæ cap. 10. §. XXVII.

d) in præmio pag. 2. edit. Commelinianæ.

e) lib. II. cap. 5. pag. 37. lib. III. cap. 6. pag. 62. lib. VIII. cap. 11. pag. 212.

f) lib. VIII. cap. 12. pag. 214.

g) illo quidem loco Svidas Historias à Simocatta scriptas non memorat, sed passim alibi non modo ubi nominatim *Σιμόκατος* ab eo laudatur, sed etiam illo non nominato periodos integras ex Historia Theophylacti descriptas exhibet. Loca in indice utroque annotavit Clariss. Kusterus.

guntur Epistolæ Photii, Theophylacto Ægyptio longe junioris. Sed omnino fefellerunt oculi sui virum præstantissimum, ut ipse non audet diffiteri, h) aut certe Codex Mediolanensis illam Collectionem, in qua Photii fuere Epistolæ, falso ad hunc Theophylactum retulit.

Exstant ejus *Historiarum* de rebus Mauricii Imp. (ἱστορίαι ἐκ τῶν Μουρικίου, quoniam non unius Gentis res complectitur, vocat Eustathius loco laudato, & inscriptio Codicis Græci MS. Bavarici quo usus Pontanus, itemq; alter Diegi Hurtadi, quem Gesnerus memorat,) *libri VIII.* ab exitu Tiberii II. Imperatoris A. C. 582. extincti usque ad Mauritium Tiberii successorem à Phoca interfectum A. C. 602. Præmittitur Dialogus quo Philosophia & Historia inter se colloquuntur, conquestæ quod sub Phoca ambæ neglectæ jacuerint, cum jam sub Heraclio, favente Sergio Patriarcha iterum utraqve veluti reviviscant vigereque incipiant. Post Phocam cæsum A. C. 610. recitata publice ab auctore pars est hujus Historiæ de Mauricii nece, quam non sine lacrymis populus audivit, ut Simocatta ipse narrat lib. VIII. cap. 12. ubi Monodia etiam sive lamentatio ejus in Mauricium, sed mutila legitur. Primus Græce * ex Codice Bavarico hos libros edidit & versionem notasq; addidit *Jacobus Pontanus* S. I. Ingolstadt. 1604. 4. præmissis ante singulos libros argumentis ex Photii h) Cod. LXV. atq; sub-

- b) Muratorius in *Anecdotis Græcis* pag. 280. præfatus ad Epistolas Græcas Firmi Episcopi ex illo Codice Mediolanensi à se primum editas: *Dixi Epistolas Græcas variorum in unum redactas à Theophylacto fuisse, atque ita visus sum mihi deprehendere dum essem Mediolani. Nunc suboritur mihi dubitatio, an forte me fefellerint oculi mei. Si enim hic idem Theophylactus est, qui Heraclii temporibus inuenso saculo vulgaris Epocha se primo floruit, literisque suorum temporum historiam mandavit, quæi Epistolæ Photii longe posterioris colligere se potuit? Aut igitur nihil ad illum Codicem Epistolæ congregandas Theophylactus contulit, sed ut unum tantum, ex earum Epistolarum auctoribus continetur; aut à Theophylacto scriptoræ Historiarum diversus est Simocattus. Et illum revera Simocati cognomento non donas Photium, Simocatam autem Suidas nominat, ac nullas ipsius Historias agnoscit.*

- * Mirum itaq; If. Vossium p. 245. ad Melam A. 1658; editum, verba quædam Theophylacti ex omnimoda Historia Græce proferentem, addere, lucem illa necdum vidisse.

- i) Jac. Pontanus contendit Photium non ipsum ex lectione & memoria argumentum librorum Simocattæ exposuisse sed immixta seu summulas lectionum ab aliquo lektore aut librario inductarum & in vestibulo totius operis ut mos est simularum ordinatum positas ut inveniatis ita in octo fasciculos contrinxisse, ac nihil pame à se animadvertum interjiciendo

subjuncto latine Georgio Phranza, de quo infra dicturus sum, & Georgii Trapezuntii Epistola Græce & Latine, quo Jo. Palæologum Imp. hortatur ut ad Synodum in Italia celebrandam proficiscatur. In editione Theophylacti Parisiensi 1648. fol. præter chartæ typorumque splendorem accessit glossarum, seu vocum aliquot explicatio, auctore *Carolo Annibale Fabrotto*. Phranza autem & Trapezuntii Epistola omissa sunt. Qvod si nova Simocattæ editio curanda olim sit, non prætermittendæ *Jacobi Kimedemii*, Filii, septendecim licet annos tum vix nati castigationes ad Photii & Theophylacti excerpta, & quæ ex Svida, Simocattam subinde vel laudante vel loca ejus describente ad illum emendandum castigandumque facere poterunt.

Martinus Hanckius, accuratus alioqui scriptor p. 192. de scriptoribus Hist. Byz. tradit *eclogas de legationibus* ex Simocattæ Historia esse Græce editas ab Hoeschelio, & latine à Cantoclaro versas, sed neq; inter Hoescheliana excerpta *πρὸς πρῶτον*, neq; in Cantoclaro illorum excerptorum interpretatione, quicquam Theophylacti deprehendere potui. Verum Philippus Labbeus illa Græce & Latine cum laudati *Kimendoncii* versione subjecit cæteris excerptis Paris. 1648. fol. quamquam nomen & notæ interpretis ab eo præteritæ sunt. Prodierant porro Græce, & subjecta ad calcem voluminis Kimendoncii tum jam in flore ætatis defuncti interpretatione & castigationibus A. 1599. 8. typis Commelianis, ex Andrea Schotti k) Bibliotheca cum Jani Griteri præfatione, opuscula junctim Simocattæ in quibus 1) *Διάλογος πρὸς Διόφορὸν φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἀπὸ λύσεως αὐτῶν* *Dialogus problemata physica eorumque solutiones complexus*, quem cum Cassii 1) iatrophistæ problematis Græce vulgaverat Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1596. 12. & Græce deinde atque latine cum eodem Cassio recudi curavit *Andreas Rivinus* Lipsi. 1653. 4.

N n 2

2) *Ἐπι-*

ciendo, alienum laborem pro suo nobis obtinuisse & fucum fecisse. Cum enim lemmata illa nunc imperfecta sint, nunc minus quam pro re contineant, nunc plura contineant, nunc ab ordine rerum narratarum discrepent, nunc falsa sint, hæc omnia vitia in Epitomi Photiani aique reperiri. Sed quis præstet Photium ex lemmatibus librorum & non lemmatum auctorem ex Photio sapuisse, cum nulla alia quam Photiana argumenta libris Theophylacti præfigenda etiam Pontanus existimaverit.

k) Puto falli Clariss. Caveum, qui duas editiones laudat Heidelbergensem 1598. 8. & auctiorem curante Schotto Antwerpiensem 1599. 8.

l) De hoc supra lib. 3. cap. 6. §. 38.

2) *Epitome librorum VIII. Historiarum* ex Photii Cod. LXV. & *Excerpta de Legationibus* exterarum Gentium ad Romanos & Romanorum ad exteras Gentes, de quibus jam dixi.

3) *Epistola Morales* XLIX. *Rusticæ* XXVIII. & *Amatoriæ* totidem, quæ una cum aliorum Græcorum Epistolis m) lucem primum viderunt Græce apud Aldum 1499. 4. & una cum Simocattæ quæstionibus Naturalibus Lugd. Bat. 1596. 12. curante Vulcanio, nec minus Græce & Latine cum alia nescio cujus interpretatione recusa in Græcolatina Epistolarum collectione Genevensi, quæ ad Cujacium falso n) refertur, 1606. fol.

Ambigit Labbeus T. 2. de Script. Eccles. pag. 416. hujusne Simocattæ sit breve fragmentum quo improbanitur risus & vociferationes in festis Sanctorum, quod sub Theophylacti nomine latine extat in Bibliothecis Patrum, in Appendice Bigneana Paris. 1579. & A. 1624. T. VI. Colon. T. IV. & Lugd. (non T. 18. ut scribit Clariss. Caveus sed) T. V. p. 1214. Commemorat Labbeus etiam fragmentum de Nicephoro Confessore, quod nusquam reperio.

Alii Theophylacti.

Fuere & alii Theophylacti, ut 1) Dux & Patricius sub Constantino Copronymo de quo Nicephorus CPol. in breviario Historico pag. 47. 48. 2) Lacapeni F. Patriarcha CPolitanus A. C. 962. defunctus, de quo Cedrenus & Zonaras. 3) Theophylactus Antiochia Episcopus, de quo Theophanes: tum 4) Theophylactus Edessenus presbyter, cujus idem Cedrenus mentionem facit. 5) Theophylactus Monachus, cujus de sobrietate admonitiones breves MSS. Gesnerus memorat, ac deniq; 6) Theophylactus Achridis in Bulgaria Archiepiscopus, A. C. 1070. clarus, quem inde Bulgarianum

m) De illa Epistolarum collectione dixi. lib. 3. cap. 10.

n) Isaacus Casaubonus præfat. Opusculorum variorum Josephi Scaligeri Paris. 1610. 4. *Quadam sub Jacobi Cujacii, fCiorum hujus ætatis nominatissimi nomine sunt publicata, de quibus ille id ev oivis unquam cogitavit. Ejusmodi est illa Græcorum Epistolarum latina interpretatio, quam inaudita mentiendi & falsa fingendi licentia Cujacio quidam adscripserunt, & sub tam illustri nomine obscuro cujusdam & mediocriter docti Germani versionem publicarunt, quum V. C. Franciscus Pichanus, à quo illi habuerunt, eam sepe mihi in Bibliotheca sua ostenderit, & Basilea mescro quo casu sibi repertam dixerit.*

vulgata literæ B in V. permutatione *Vulgarium* vocant, ne alios
 Thomas Aquinas in catena aurea, Jacobus Faber atque
 in Nov. Test. & contra Stunicam, & Melanchthon in Apo-
 logia Augustanæ Confessionis artic. 4. p. 157. De hujus scriptis præ-
 fecti loco nonnulla subjungam, spicilegium quoddam daturus ad Lab-
 bei & Cavei de illo observata. Primo autem loco à me referetur ejus

1) *παιδεία βασιλική* sive *Institutio Regia*, ad Constantinum
 Porphyrogenitum, Mich. Ducæ & Mariæ Augustæ Filium, in duo
 tributa tmemata panegyricum & paræneticum, quæ & ipsa Corpori
 Byzantino accenseri solet, licet excusa minore forma, & cum *Petri*
Possini S. I. versione, qui Græca ex Codice Mediceo descripsit, vulgata
 Paris. typis Regiis 1651. 4. Ex eadem versione prodiit deinde la-
 tine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XVIII. pag. 563.
 Denique *Anselmus Bandurius* cum *Possini* interpretatione eam Græ-
 ce & Latine iterum vulgavit in Imperio Orientali Paris. 1711. fol.
 Tomo 1. pag. 193. & paucas quasdam observationes suas adjunxit,
 ad calcem Tomi 2. Optat sibi Theophylactus I. 7. γλυκύτητα He-
 rodoti & πυκνότητα Aristidis. Meminit quoque II. 19. Platonis, Eu-
 clidis, Archimedis & Hypsiclis. Laudatur præterea II. 24. ab eo
 versus Poëtæ Tragici quo πολία sive canities senum traditur ἔχειν πλε-
 ῖον τῶν νέων σοφώτερον.

2) *Epistola LXXV.* quas è MS. Bibl. Mediceæ descriptas ab
 Andrea Schötto accepit, & primus cum castationibus suis Græce edi-
 dit Jo. Meursius. Lugd. Bat. 1617. 4. Latine convertit *Vincencius Ma-
 rinus* Valentinus, cujus versio in Bibl. Patrum Colon. 1622. Tom.
 XV. edita & Lugd. T. 18. p. 533. recusa hinc inde obscurior est &
 emendatione indiget, ut Epistola statim prima *παρῶν* redditur *pha-
 vorum* pro *sturnorum*. Et Epistola secunda: *sed si hoc in illud aliud πρὸς*
ἐκείνον, pro *adversus illum alterum*. Epistolas Theophylacti LIX. è
 Codice Bibl. Vaticanæ verterat latine Sirmondus teste Baronio
 ad A. C. 1071. num. 15. & ex illis nonnulla affert idem num.
 16. - 22. quæ in Meursianis non leguntur, & ad Annum 1073.
 num. 83. seq. At quam dat num. 90. seq. ad Annum 1073. est in
 Meursianis XXVI. Miror autem à Baronio dici Epistolam LXI, cum
 dixisset universas non plures fuisse quam LIX, itaque alterubi vitium
 in numeris, quod transpositione unarii admitti facile potuit.
 Nomina eorum vel certe officia ad quos scribit Theophylactus hæc
 sunt:

sunt : *Adrianus* mugnus Domesticus, frater Imperatoris Epist. 24. 30. 34. 43. *Amyrneus* ὑπατ. Φιλοσόφων (forte Σμυρναῖος ex Epist. 49.) 40. *Ancyra* Episcopus 16. *Anemus* 19. 21. *Bryennius* gener Imperatoris 31. 41. 50. *Bulgari* 48. *Casar.* 12. *Camateropolus.* 15. *Chartophylax.* 35. *Citri* Episcopus 14. 58. 66. *Constantinus Berrhæa Dux,* 68. *Constantinus Ducas* 63. 64. *Corcyra* Episcopus 17. 22. 23. *Debra* Episcopus 67. *Doctor magna Ecclesia* 36. *Domina* 62. *Gregorius Camaterus Logotheta & Protosecretarius.* 6. 71. *Gregorius Pacurianus magni Drungarii gener.* 7. *Gregorius Praeses Taronita* 4. 26. 37. *Incertus* 1. 51. 60. 61. 62. *Joannes Attaliata* 49. *Joannes Grammaticus Palaologi* 33. *Joannes Opheomachus.* 8. 10. *Joannes Pantechna, Magister.* 2. 65. *Joannes Peribleptenus.* 42. 46. *Joannes Philosophus.* 45. *Macrembolita.* 53. *Magister libellorum supplicum* 54. *Mermentiarum Episcopus.* 18. 20. *Michaël Chalcedonis Episcopus.* 27. *Michael Pantechna Medicus Imperatoris* 44. 47. 73. 74. 75. *Nicophorus Chartophylax* 5. 69. *Nicetas Chartophylax* 28. *Nicetas Diaconus Episcopi Chalcedonis, Theophylacti discipulus* 29. *Nicetas Medicus Imperatoris.* 55. *Nicetas Serrarum Episcopus, Doctor,* 9. *Nicolaus Callicles, Archiater,* 38. 39. 56. 57. *Nicolaus Patriarcha* 3. *Opheomachus,* 8. 10. *Palaologus.* 70. *Pantechna* 59. 72. Adde supra in *Johannes & Michael. Sebastes Pancurianus* 25. *Semmarum Episcopus* 42. *Theodulus Metropolitā Thessalonicensis* 11. *Triaditza Episcopus.* 32. Meminit præterea in his Epistolis *Chryselii Theodori* Epist. 71. (quod nomen in duos diversos homines divellit interpres) *Demetrii fratris* 16. 39. 56. 61. 71. *Gregorii Diaconi* 5. *Malefobes Episcopi.* 32. *Lazari* cujusdamq(ue) perstringit 41. & 43. *Medeni* 43. *Nicolai* 19. *Pauli* cujusdam 16. & *Petri,* 27. *Pelagonii* 3. 32. *Psellum* laudat 15. & *Sides Metropolitam* 49. *Strombitzes Episcopi* mentio Epist. 32. *Theodosii* 37. *Tornicii* qu(ue)m γαμβρόν suum vocat ἐπ' ἀδελφιδῇ Epist. 54. *Carminum suorum* meminit *Theophylactus* Epistola 20. & totius *Bulgarix Archi Episcopum* se cum ista scriberet innuit Epist. 73. ὁ δὲ πάσης Βουλγαρίας Ἐπίσκοπος, ὃν ὅσοι περ ὁρῶσι τὴν ἀκρὶδα, ἀγογγὰ μεδίμνοις ἐκμαστρεῖσθαι τῆς χρυσίνης ἐκάστης ἡμέρας. Passim quoq(ue) *Acrida* sive ἄκρεια, ubi sedem suam habuit, in his Epistolis mentio, vide edit. Meursii p. 11. 51. 65. 68. sq. 75. 77. 91. 97. seq. 101. Laudantur præterea *S. Gregorius & Basilii* Epistola 5. & 18. *Homeri* versus Epist. 5. 18. 26. 55. proverbium ἐχ' ἔτω μαργίτης εἰμί. Epist. 5. *Hesiodus* 6. *Bacchylides,* *Simonides* & ἡ Βοιωτὴ λύρα *Pindari* nempe. 8. *Longini* κείσεως. 18.

Ἰμπριος Θεοδοίου. 30. proverbium ἢ φροντίς ἰπποκλείδῃ, & Ἀράβι. 41. Empedoclis βυγνὴ ἀνδρόπετρα. 44. Michæ Prophetæ Isaiæ VII. 12. 19. Epist. 58. λακωνισμός. 62. τὰ ἑ Σταγειρίτῃ. 71. Atticus Herodis Sophistæ Pater. 71. Ptolemæus Astronomus, Aratus ibid. Euripidis versus 19. & Aristophanis 19. 27. Lysias 19. βιβλ. χρυσόστομῃ. 21. Anacharsidis dictum ad Solonem, Leges araneorum telis conferentis 24. φραγκικῆς δόπουας ὑψώμα. 26. Atlantide columnæ. 30. De Herodis Antipatri crudeli consilio quod paullo ante mortem cepit, refert ex Josepho Epistola 13. αἰν. Μωάμετ 7. 23. ὁ μὲν αἰνῶται. Τέρκας. 26. &c.

3) Ἑρμηνεία sive *Commentaria in XII. Prophetas minores*, quæ dicuntur exstare Græce in Bibliothecis Augustana, Argentinenſi, & Monachiensi, nondum in lucem prolata sunt, nisi quod in *Habacucum, Jonam, Naum, & in Hoseam* sed capite primo & parte secundi mutila, latine prodierunt ex interpretatione Joannis Loniceri Paris. 1542. 8. 1549. 8. & cum aliis Theophylacti commentariis, Basil. 1554. 1570. fol. Commentarium ad initium Capituli secundi Hoseæ Græce exapographo Jo. Andrea Bosii, qui ex Codice Argentinenſi descripserat, cum versione sua & notis edidit Christoph. Henricus Ritmeierus, Græcarum literarum in Academia Julia Professor, Helmſtad. 1701. 4. pagg. 38. In *Hoseam, Jeremiam* (puto legendum *Jonam*) *Habacuc, Nabum, & Michaam* exstare Græce in Bibl. Regis Galliæ, testatur Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 79.

4) *Commentaria in quatuor Evangelistas* è Chrysostomo & aliis antiquis scriptoribus missa in compendium, falli enim eos qui ex solo Chrysostomo contracta putant, docet Rich. Simon qui de his omnino videndus lib. 3. Hist. Criticæ Novi Testamenti cap. 28. Latine vertit Jo. Oecolampadius, Colon. 1536. 1541. 8. & 1701. 4. qui ut Codice hinc inde minus integro, sicutiam aliquibus locis integriore est usus quam qui Græcam editionem postea curarunt Romæ nitidis typis excusam 1552. * fol. Vide eundem Simonium pag. 401. ubi etiam observat Parisienses qui Græce & Latine hæc commentaria ediderunt Paris. 1631. fol. cum versione Oecolampadii à Phi-

* Est mihi hæc editio in manibus, neque alia Græca usquam oculis meis occurrit, licet Gesnerus memorat editionem Græcam Anni 1542, & Caveus Labbeum, qui ex Possævino id habebat, secutus addit præterea alteram Anni 1568.

à *Philippo Montano* Armenteriano pluribus locis castigata, atque pridem edita Basil. 1554. * fol. Antvverp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. nullos MSS. Codices consuluisse, & Varias lectiones non adeo multas ad calcem adjectas ex Oecolampadii versione coniecisse. Posse autem longe accuratorem editionem adornari collatis quatuor qui in Bibl. Regis Christianissimi exstant Codd. Græcis MSS. quibus possint addi etiam alii, ut Patavinus in Bibliotheca Monasterii S. Justinæ, de quo Montfauconus in Diario Italico pag. 78. & Vindobonenses de quibus Lambecius lib. V. pag. 47. seq. In Commentariis ad Johannem quemadmodum & in Epistolis Græcæ se Ecclesiæ addictum & Latinis adversarium præbet, unde Combefisius miratur in Parisiensis editionis titulo vocari τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν. Certe in Romana nihil aliud est quam Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἐρμηνεία εἰς τὰ πέντε Εὐαγγέλια.

5) *Commentaria in Epistolas Pauli*, latine primus vertit & Sixto IV. dicata sub *Athanasii* nomine edidit *Christophorus Persone* Romanus, Rom. 1469. fol. recusa deinde Colon. 1531. Paris. 1552. fol. Et *Athanasii* cujusdam Byzantini Monachi, qui trecentis ante nostram ætatem annis floruit, plane esse, Sirletus confirmavit, atque in ea re non modo secum sesevit, qui *Athanasii* nomine eos commentarios citat, sed cum iis etiam qui plurimis abhinc annis constantissime nomen illud agnoverunt semper & libris describendis præponi curarunt. Hæc Latinus Latinus A. 1557. ad Andreæ Masium T. 2. Epist. pag. 58. Post Personæ versionem alia adornata à Jo. Lonicero est, & sub Theophylacti vulgata nomine Paris. 1542. 8. hanc ad Codicem Græcum qui olim fuit Erasmi contulit & plurimis in locis emendavit *Philippus Montanus* Basil. 1554. fol. Antvverp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. Denique Græca ex Codice MS. Arundeliano descripsit *Augustinus Lindelius* Episcopus Herefordensis, ex cujus apographo collato cum duobus Codd. Oxoniensibus, prodierunt è typographeo Regio Lond. 1636. fol. versio autem latina addita est quidem, ut profitentur editores, *Philippi Montani*, (sive *Loniceri* potius, emendata à *Montano*), verum ubiq. adeo à nobis interpolata, atq. ad Græcorum veritatem revocata, ut (si per operas typographicas licuisset importune festinabundas) minus cadum foret nova prorsus condenda, id quod committentibus liquebit.

6) *Com-*

* Ad hanc editionem Observationes Latini Latini leguntur in ejus Bibliotheca sacro profana pag. 184. seq.

6) *Commentarius in Acta Apostolorum*, è Jo. Sambuci Codice, Græce cum versione notisque marginalibus *Laurentii Sifanii* prodiit Colon. 1568. additis Nysseni, Amphilochii, Cyrilli Hierosol. & Timothei presb. Hierosol. Homiliis in occursum Domini, & Nysseni Oratione de Deitate Filii & Spiritus S. Latine idem commentarius inter alia Theophylacti prodiit ex Sifanii versione Basil. 1570. fol. Laudatur in eo Chrysostomus, Didymus, Severus, Severianus ac Cyrillus.

7) *Commentarium in Epistolas Canonicas*, MS. Græcè in Bibl. Scoriacensi S. Laurentii fuisse testatur Labbeus Bibl. nova MSS. p. 434.

8) *Homilia undecim in totidem Evangelia Officii matutini resurrectionis Domini*, MSS. Græce in Bibl. Vindobonensi. Ἑμνηρία Κυρίου Θεοφύλακτος Βυλαργίας εἰς τὰ ἐωθινὰ Ἐυαγγέλια. Vide Lambecium, lib. V. pag. 191.

9) *Homilia in adorationem veneranda Crucis, medio jejuniorum tempore*, cum versione Jacobi Gretseri, prodiit in ejus Tomo 2. de Cruce pag. 1499. (pag. 384. edit. in 4. Ingolstad. 1600.) Incipit: ἡ δαί; ἡμεῖς ὅτι τῷ περικειμένῳ σιγήσομεν ἱούματι;

10) *Ex Oratione ad Nicolaum Diaconum & Castrensem*, nonnulla Græce & Latine affert Allatius contra Hottingerum p. 127.

11) *Homiliam in S. Maria presentationem in templo*, latine à se versam è Codice Græco Raphaëlis du Fresne vulgavit *Franciscus Combesius* Tomo VIII. Bibliothecæ Concionatoriæ.

12) *Orationem ad Alexium Comnenum Imperatorem* legit Latinus Latinius atque inde A. 1081. quo imperitare Alexius cœpit, claruisse Theophylactum colligit pag. 184. Bibliothecæ sacro-profanæ. Eadem Oratio Græce MS. exstat in Bibl. Monachiensi.

13) *Dialogus de accusationibus Latinorum* MS. Græce in eadem Bibliotheca. Incertum an ex eodem petita argumenta adversus Latinos de Processione Spiritus S. quæ sub Theophylacti nomine profert Jo. Becus in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. pag. 215.

O o

INDEX

Libri sti Pars Altera.

INDEX Scriptorum, aliorumque in Theophylacti Simocattæ scriptis memoratorum.

*Numeri soli paginas in Historiarum libris edit. Parisiensis, Qv. prætis-
sum paginas questionum Physicarum edit. Commeliniana, E, nu-
meros Epistolarum denotat.*

Abrahamus Judæorum *αβραάμ* 129.
Academicorum & aliorum Philosophorum perpetuum bellum, *ἡ ἀκαδημαϊκὴ πόλις ἔχει τὴν ἀμύλλαν, ἡ δὲ Πυθαγορείους συμ-
παλέσται, Ἀκαδημαϊκοὶ λόγῳ Ἐπικυρείων δὲ πῶνδεσται, καὶ πόλι-
μός τις αἰσίδησται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κεκίνηται*, Qv. 3.

Aegyptiorum Sacerdotum de Nili originibus sententia 187. de ibi-
dum ovis interficiendis Qv. 17.

Ælianus scriptor Qv. 22.

Agatharchides. vide Anarchides.

Alexander (questionum Naturalium scriptor) Qv. 22.

Alexandri Martyris templum 149. 183.

Alexandri Magni votum *ὃ ζεῦ μίξον π τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δυσύχημα* E.
22. ejus bucephalus E. 46.

Alexandrini septimum à nato masculo diem festum agunt 215.

Anarchides Cnidius 180. sed legendum Agatharchides, ut probe mo-
nuit Kimedoncius.

Anaxagoras Physicus 187.

Andreas *τῶν πρὸς τὰς ἱερὰς ἀπαρχολαμμένων λιπὲς* 208.

Antisthenes & Polycrates loquentes inducuntur in Simocattæ Qvæst.
Physicis.

Apellis *πίνακες* Qv. 6.

Apollogenes Corinthius. Qv. 2.

Ad Archimedem Procli nomine Epistola Simocattæ 73.

Aristagoras Timoclis F. Qv. 2.

Aristo Physicus. Qv. 2. Aristonis filius Qv. 14.

Σταγειρίτης i. e. Aristoteles 173. Qv. 12.

Autonomi Martyris templum 209. 215.

Ἡκαστὸς πρὸς λέγοντ' ἀνδρὸς βαβυλωνίᾳ ἱερομνήμονι, μεγίστην ἐμπειρίαν
ἀπειληφότ' ἧς πρὸς βασιλικὰς διφθέρας ἀναγεραφῆς 87.

Turris Babel è coctis lateribus reliquæ à Ninive allatæ CPolin. 139.

De

De Baccho Semeles F. & Pane, Qv. 13.

Cadmus Historicus 186.

Calligraphus quidam Alexandriæ à statuis sede sua motis monetur de
iis quæ Imp. Mauricio acciderunt 215. seq.

οὐκ ἀστρονομίαν μυηθεὶς ἢ τὰ χαλδαίων σοφισμάτων. Qv. 10.

οἱ πὶ χεῖρων καὶ μαχάων πηλώμενοι μελετήματα 38. Qv. 16.

Chosroës secundus, Persarum Rex πρὸ τῆς ἀστράτης τῶν χαλδαίων ἐξηση-
μένῃ varia prædicit 139. Ejus Epistola ad Varamum 101. ad
Mauricium Imp. cuius fidei se committit 104. & fit Christianus
103. 122. Crucem auream gemmis ornatam pro victoria vovet
Sergio Martyri 120. offertque 136. Epistola gratias eidem
agit pro impetrata sobole 137.

Christi σωτήριον πᾶσι δι' ἃ τὸν κόσμον εἰσπηγήσατο ὁ μονογενὴς παῖς Θεῷ
ὁ τῷ Φύσιν τωτὸς τῷ Πατρὶ καὶ τῷ βασιλείᾳ ὁμότιμος 62. τῷ ἁγ-
κίλειον τῆς ἀναστάσεως παρηγορεῖν ἡμᾶς 62. ἡ μεγάλη χριστιανῶν ἐορ-
τῇ, πᾶσι ὁμοῦ καὶ ἀνάστασις ἡ Σωτὴρ Θεῷ. 181. εἰς τῆς ὑπερ-
κοσμίας Τριᾶδος 212. Infra, imago.

De Cometis diversæ doctorum sententiæ 173.

Κομμήδοντες ἐμμελῶς τὴν ἀπαίτησιν 55.

Crucis signum impressum frontibus Turcarum peste laborantium,
133. particula de ligno crucis Christi in hastili aureo, vice ve-
xilli 141.

Μηδὲν ἄγνωστον καλὸν, ὡς ἐμοίχα δὲ καὶ τῷ Κυρηναίῳ δοκεῖ. 1. & Qv. 4.
Aristippum vel Callimachum intelligit.

Cyriacus ἱεράρχης sive Patriarcha CPol. 208.

Cyrus Theodosii Imp. temporibus Consul ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐς τὰ μάλιστα
καὶ περὶ τῆς ἐρωτᾶς τῶν λόγων σώφρωνι μανίᾳ πρὶν ἐπιφύκει. 207.
templum S. Mariæ condit CPoli. ibid.

Damascius scriptor. Qv. 22.

Darii Hystaspis, Regis Persarum lex de rerum graviorum admini-
stratione inter septem nobiliores familias dispartienda heredi-
tario jure 87.

David Rex 114. ejus verba Mauricio Imp. usurpata θωμάσης ὁ Θεὸς
ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ 217.

Democritus 188. ὁ Ἀβδηρίτης Qv. 15. 22.

Diogenes Cynicus amat Laidem. E. 60.

Domitianus Melitenes Episcopus 111. 113. 123. Ejus concio ὁ Πι-
ρίκιος

- ἱκίⓈ de recepta per Romanos à Persis Martyropoli 114. seq.
 Oratio ad milites 124. seq.
 Τὴ ἀρεστῶς ψυχὴ ἔειπεν αἰνὰ Ἡλύσιον ποιητικῶς ἐπειγομένη ἀφικέσθαι χαρίων
 ἀλλ' αἰχμύνομα μὲν παρὰ πηλοῦ λακίζεν τὸ τῶν θρασύων τὸ ἀξίωμα 39.
 Ephorus Historicus 186.
 Ἐπινίκιον πίνειν 127. convivium Ἐπινίκιον 134. Oratio ἘπινίκιⓈ 114.
 Epistola Petro Duci exercitus in somno oblata : ὁ κύριⓈ ἡμῶν Ἰησοῦς
 Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ θεία χάρις, ὁ τῶν Ἐκκλησιῶν πατριάρχης καὶ
 τὰ ἑλλείποντα ἀναπληρῶν, εἰς τὸ πᾶσι συμφέρον παρτίσην Ἰππὶ & παρόντος
 τῶνδε τῆς νύκτος (Ῥώμης) διαπρότῳ 204.
 Eunomus Locrensis Qv. 1.
 S. Euphemiae Martyris templum Chalcedone 216. corpore ejus quod
 annis sanguinem ebullit, quadringentis jam tum annis in mo-
 numento collocatam. id. seq.
 Euripidis versus ἡ γλαῶς' ὁμώμοχ' ἡ δὲ Φρὴν ἀνώμοτⓈ E. 67.
 Fabula de graculo pennis alienis superbiente E. 34.
 Galenus. Qv. 22.
 καθάπερ Γεωγράφοι κηρύττουν Qv. 3.
 Germanus Damasci Episcopus 62. fit Dux militum 64.
 Glyceriae Martyris thavmaturgae reliquiae 22. templum 144.
 Γολυνδῆχ foemina è Magorum familia, Christianismum amplectitur:
 inde è carcere in quem Magi eam conjecerant, liberata ab An-
 gelo, miraculis & divinationibus clara 134. seq.
 Gorgias E. 69. Gorgiae Filius E. 65.
 Gregorius Antiochenus Episcopus 68. 111. 122.
 Hecataeus 186.
 Hellanicus 186.
 Heracleae Episcopus 22.
 Hermagoras vir eloquens E. 13. ejus filius Nicias. ibid.
 Herodotus 186.
 Hierocles scriptor, Timagenis F. Qv. 22.
 Hippocrates Qv. 16.
 Homeri versus 2. 46. 55. 57. 64. 113. 140. 168. Qv. 17. E. 82. 43.
 49. 40. 25. Ὀμηρικὸν διήγημα in Alcinoi regia 3. ἐκὰν αἰκοντίη
 θυμῷ κ' τῶν ποιήσιν. 197. ἵνα καὶ πῃ ἔπει τῆς Ὀμηρικῆς τραγῳδίας
 κατεσκευάσθαι τὸν λόγον. 205.

Jam-

Jamblichus. Qv. 22.

Ἰαμβεῖς scriptor Qv. 22.

Imago Ἰωαννου ἀχαιοποιήτης ἱεροδίου προσβουῶν ἀξιοθεῖται 34. 63.

Joannis Prophetæ & Baptiste templum 27. 210.

Joannes Patriarcha CPol. 20. 23. cognomento ἡσυχιῆς 172. ejus obitus. ibid.

Joannes Rhetor & Legum Rom. peritus 8.

Ὅτις ἰσραὴλ μετ' Ὀπμιελίας συγγραψαυς 159. οἱ τὰς ἰσραὴλ ὡς αἰετὸν ἀγᾶλματ' ἀνίσταται τῇ τιμῇ τῆς μητρὸς γραφῇ περιδύσαντες 27. ubi de Scipione.

Judæi in Persia opibus affluentes 129.

Templum à Justiniano ædificatum CPoli, ἐκκλησία μεγάλη 207. 210.

Leonides, Callimachus, Cynægirus viri fortissimi 38.

Lydus Justiniani ætate scripsit de significatione animalium in Nilo apud parentium 136.

Lyfimachus Phalaridis Filius Qv. 20.

Machaon, vide Chiron.

Magi, supra in Γενδλίχ. δαυρονίαν κάτοχοι 33. 85.

Marcionistarum hæresis Mauricio Imp. impacta 208.

Marias Θεομήτορ περισηγορία; tellera militaris Romanis contra Persas 132. Mariæ imaginem veneratus Chofroës, cui illa in somnio pollicita Alexandri victorias 139. Mariæ Θεομήτορ templum 202. 207.

Mauricii Imp. annus secundus 180. octavus 69. nonus 140. decimo nono ipsi Monachus & Herodianus quidam exitium prædicunt 180. Epistola ad Priscum ducem 150. capite truncandi vox *justus es Domine & justa judicia tua* 211. preces ad Christum ut delictorum pœnas in hac vita à se resciceret 212.

Melanippe Diodori neptis. E. 36.

Memphitici Philosophi 189.

Menander Historicus ὡς Φανής 10.

Mithras Persarum 103. 114.

Moses ἱεροφάντης 33. 139.

Naturæ lex φύσεως θεσμός 95. 213.

De Nilo fluviæ variorum virorum doctorum sententiæ 186. seq. libi

VII. cap. 17. Histor.

Oenopides Philosophus 190.

Pani & Nymphis primitiæ gregis sacratæ. E. 29. & 2.

Parrhasii pictoris πίνακες. E. 6.

Patriarchæ CPol. quem οικουμένης ἀρχιερέα καὶ πρεσβύτερον vocat, ut Philosophiæ peritissimo blanditur. 2. Sergium intelligit.

Pauli Apostoli verba ex Hebr. XI. 3. pag. 23. templum Pauli Cilicis, ἃ κατευαγγελισμένον ἐστὶν ὅλη τῇ οικουμένῃ χάριτι τοῦ σωτήριον τοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν κύριου Ἰησοῦ ἃ μονογενὲς υἱὸν ἔχει, conditum Tar-
siab Imp. Mauricio. 216.

Paulinus πλεῖστης ποιητικῆς μεταληφθεὶς sed Magiæ deditus 22. ejus, filii-
que supplicium 23.

Pericles Corinthius Qv. 3.

Plato 173. Qv. 22.

Plotinus Q. 22. E. 1. & 25.

Plutarchus ὁ τῆς ὁμοιοῦσιν παλῶν Qv. 22.

Τίς καὶ πόθεν καὶ πῶς πίνῃ 134. Poëtarum de Nilo fabulæ 185.
Ægyptum & Danaum πολυτεκνοτάτης celebrant Qv. 15.

Polycrates Sofiæ F. Qv. 15.

Priscus Dux, Themistoclis more Ἀθηναίων ῥωμαϊκῶς 154.

Probus Chalcidensium Episcopus 139.

Proclus scriptor Q. 22.

Proverbia καδυσία νίκη 11. τὸ καθερὸν ἔμψυκα καθερὸν ἔμψυκα ἐφάψα-
σθαι 22. ἀπληγῶς ὁφθαλμός 179. ἐχθρῶν ἀδωρεά δάρεα καὶ ἀπ-
ὸν ἡμῶν 184. ἀκρόπολις τῶν κακῶν ἢ φιλαργυρία. 205. ἀδαμάν-
τινον πύλεμα Qv. 3. ὡς περ ἐν Σκυθικῇ λαβυρίνθῳ Qv. 4. Φι-
νῶς πινὸς καὶ ἀρπυίας λείψανα Qv. 5. ὁ μυθικός γάρκιστος Qv. 6.
ἀτλαντικὸν ὡς περ πύλεμα τῆς θεωρίας. id. κορυβαυγῆαν Qv. 8. Λη-
μνιάδης γυναικίς Qv. 12. ὡς ὁφθαλμῶν ἀπληγώτερος Qv. 14. Φυ-
λικάς ἀνάγκας πέπεικας Qv. 15. οἷα τάνταλοι κολαζόμενοι Qv. 16.
Αἰγυπῆσι Πρωτῆς ὁ λόγος ἡμῖν ὑποκρίνεται Qv. 18. μυθικός κολοίβς
Qv. 22. ὡς περ ἐκ τριπόδου. E. 33. λυγκίως ὀξύτερον ibid. ἔρε-
τος ἐρῶν ἐδὼν ἐστὶν εὐχερέστερον. id. τῶν ὁρέων μανίας ἰστέον E. 29.
Μηδίας καὶ Φαίρας φοβερώτερος. E. 24. Midæ famēs βρογχοῖς ὡς
περ χρυσῆς ἀπαγχομένης E. 19.

Cicada taciturna ὡς περ τὰ Πυθαγόρου διδαχθεῖσι δόγματι Qv. 16.

Sergius Martyr 120. ὁ καὶ τὰ Νομαδικὰ πρεσβύται ἐδῆν αἰῶνα 120.
Vide supra, in Chofroës.

Selo.

Sesostris Egypti Rex, rotarum currus sui gyratione de fortunæ volubilitate admonetur 159. seq.

Simeon Amidæ Episcopus 34.

Σιμεωνα ἀφηγήματα 2.

Slavi Musicæ artis studiosi 146.

Socratem Philosophiæ Regem Thracius ille (i. e. immanis) Anytus perdidit 1. Socrates amat Phryginam E. 60. βίη ἐνέχυρα sive liberos non habuit E. 58. ejus dictum quid si me asinus calcitret? E. 43.

In Sophiæ templo divinum somnium exspectat, sed frustra, Mauricius Imp. 140.

Sosipater Hermogenis F. Qv. 2.

Sotion scriptor Qv. 22.

Tavgastensium Princeps vocatur Ταῖσαιν h. e. filius DEi 176. Tavgastensibus θρησκεία ἀγαλάμματα, νόμοι δὲ δίκαιοι, καὶ ὡφροσύνης ἐμπλῆως ὁ βίβας αὐτοῖς. id.

Thales 187.

Θιά πς Θεανὼ ζωνῶσαι τὰ ἀρρήτα Qv. 17.

Theophrastus ἡ τῆς γνώσεως θάλασσα Qv. 22.

Theopompus 186.

Thucydides 186.

Τιμῶσιν οἱ Τῆρκοι λίσσιν ἐκτόπως τὸ πῦρ, αἴερα δὲ καὶ ὕδωρ γραφέντων, ὑμνῶντι τὴν γῆν, προσκυνῶντι δὲ μόνως καὶ θεὸν ὀνομάζοντι τὴν πεπιηκότων τὴν ἕρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὰ τῶ θύοντι ἵππους καὶ βόας καὶ περὶ βατὰ, ἱερεῖς κεκτημένοι οἱ καὶ τῶν μελλόντων αὐτοῖς δοκῶντι ἐκπιθεῶντι προαγορεύουσιν 176.

Τὸ τριπλάγιον λέγει, ter sanctum Numen 11.

Varami Tyranni ad Chosroën Hormisdæ F. Epistola 100.

Xenophon 186.

VI. NICEPHORUS CPolitanus Patriarcha in locum Tarasii A. C. 806. creatus & A. 815. ob propugnatum imaginum cultum depositus, atque inde Homologeta sive Confessor Græcis dictus in monasterio A. 828. decessit. De quo Menæa 2. Junii, Ignatius Diaconus CPol. in vita (quam ab Allatio acceptam Combesius communicavit Henschenio, à quo edita Græce & Lat. in Actis Sanctor. 13. Mart.) & Martinus Hanckius de Byz. rerum scriptoribus lib. 1. cap.

1. cap. XII. Dissertationem de ejus scriptis cum Catalogo MSS. Bibl. Regiæ Parisiis editurum se recepit V. C. Jo. Boivinius, thesauri illius vere Regii custos dignissimus. Novam etiam operum Nicephori hujus editionem expectamus ab *Anselmo Bandurio* Ragusino, presbytero ac Monacho Ord. S. Benedicti è Congregatione Melitenfi. Confer quæ infra cum Lectore communicabo *confectum Operum S. Nicephori Patriarchæ CPol. quæ propediem duobus Tomis edenda sunt, & quorum pauca hæcenus edita fuerunt, cum interpretatione latina, notis ac octo dissertationibus Criticis, dogmaticis & Historicis.* Paris. 1705. 12. & Memorias Trevultinas illius Anni mense Augusto pag. 1461. Editorum ejus scriptorum recensione quæ occurrit apud præstantissimum Caveum, pauca hæc habeo quæ addam :

1.) *Breviarium Historicum à Mauritiî necè Anno Christi 602. ad Annum Christi 770. sive Leonis IV. & Irenes nuptias legit laudatque Photius Cod. 66. idem nec plenius evoluisse se innuens quam à Petavio Paris. 1616. 8. cum versione & notis editum. & deinde inter Byzantinæ scriptores Historiæ 1648. fol. fuit recusum & Theophylacto Simocattæ solet subijci. Adjunxit Petavius Nicephori Gregoræ fragmenta p. 240 - 257. in antiquioribus editt. omiffa. Gregorii præterea cognomento Figuli, Taurominitani in Sicilia Episcopi Homiliam in indictionis sive anni principium. p. 258 - 285. Sequitur Epitome temporum ab Adamo ad Alexium Comnenum ex Eusebii Pamphili libro qui inscriptus est *Βασιλικός*, & aliis junioris ætatis monumentis p. 286 - 309. Indiculus Metropolitæ sedium * CPolitano Patriarchæ subjectarum p. 310 - 313. Georgii Pachymerii fragmenta Græce, quæ in Augustano Codice MS. deesse Hieron. Wolfius in synopsi libri V. monuerat, p. 315 - 407. Libellus Hippocratis *περὶ τῶν Φαρμάκων καὶ αἰσθημάτων* primum editus ex Codice Cujaciano, Græce pag. 408 - 410. Ac denique Nicephori Patriarchæ CPol. *fragmentum de Constantini Copronymi vita & exitu*, ex Theophanis Chronographia depromptum Græce & Lat. post Petavii notas pag. 206 - 218.*

2.) *Chronologia Compendiaria ab Adamo ad Auctoris ætatem, de hac dixi superiore capite §. 39. pag. 153, seq.*

3.) *Ex*

• Confer indicem similem in jure Græco Rom. Freheri pag. 244. seq.

3) Ex Nicephori CPol. *antirrheticis tribus adversus Mamonam & Iconomachos* opuscula quatuor latine ex Turriani versione divulgavit H. Canisius T. 4. Antiqu. Lect. sed passim infeliciter, cum non conjungenda hinc inde connectat. Recusa sunt T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 89-98. Colon. 1618. T. 9. & parte altera Tomi IV. Paris. 1654. Ex libro 2. & 3. duo fragmenta ejus quibus Asterii Amaseni dicta vindicantur, Græce & Lat. dedit Combesius Auctar. novo Bibl. Patrum T. 1. p. 267-280. Paris. 1648. Integrum opus, *nec levi damno Christiana rei ac litteraria* (judice Combesio) *delitescens* habetur Græce in Bibl. Regis Galliarum sub nomine *Theodori Græpi*, quo titulo deceptus Nicephorus Gregoras. Sed in Bibl. Colbertina ejusdem antiquitatis Codex, teste Boivinio, recte id tribuit Nicephoro Gregoræ. Vide Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 793. seq. *Ἀγὺς γ'* caput 51. laudat Allatius p. 159. contra Hottinger. Ex libro 2. fragmentum *de sex Synodis* Græce & Lat. edidit Combesius T. 2. Auctar. novo Bibl. Patrum Paris. 1648. p. 603-610. recusum latine in Bibl. Patrum Lugd. T. 14. p. 97. *Habeo*, inquit in Bibl. Concionatoria A. 1662. idem Combesius, *qua justum volumen impleant, nec tamen integra, dilapsis quandoque foliis: - - expleat forte Petri Seguerii Francia Cancellarii spissus saticharta bombycina codex. Alia offerebat Allatius &c.* Confer Combesii Origines CPolitanas pag. 184. qui pag. 159. seqq. Græce & Latine ex vita Nicephori à Theodoro Grapto scripta edidit ipsius *disputationem de imaginibus cum Leone Armeno Imp.* Paris. 1664. 4.

4) *Stichometria librorum sacrorum*, Chronographiæ subijci solitam, Græce una cum versione latine *Anastasi* habes in operibus postumis Petri Pithœi, Paris. 1609. 4. pag. 14. seq. Inde eam recudi curavit in Criticis sacris Anglis (apud Batavos & Francofurti recusis) Johannes Pearsonus, Nicephori esse negat idem vir doctissimus in Vindiciis Ignatii part. 1. pag. 33. seq. & sane videtur Nicephoro antiquior esse, libros enim recenser eodem ordine quo in calce synopsos Athanasianæ leguntur, etsi ibi in editis *συχων* enumeratio est omissa. Chronographiæ Nicephori MS. Codex Græcus cum subjectâ Stichometria, sed quam Camerarius omisit, exstat Jenæ, ut alias Bibliothecas Galliarum, Angliarum, Italiarum præteream. Alias *συχόμετριάς* & indiculos librorum sacrorum è MSS. Codicibus vulgare Corele-

Pp

rius,

Libri isti Pars Altera,

rius, Carus, Jo. Morinus, Rich. Simon, Laurentius Zaccagnius & Humfredus Hody ut dictum à me est lib. IV. cap. 5. pag. 223. De Codice illo Jenensi, qvo olim usus Camerarius, vide Jo. Andreæ Bosii ad Reinesium Epistolas pag. 361. 362.

5) *Confessio fidei ad Leonem III. Papam* latine ex veteri interpretatione, qvam *Anastasi* Bibliothecarii esse putat, vulgata à BarONIO ad A. C. 811. n. 20-43. Sed versio in edit. Græcolatina Commeliniana inter Acta Synodi Ephesinæ est *Theodori Peltani* S. I. Heidelberg. 1591. fol. pag. 342. Lat. & Græc. p. 303. Cum eadem Peltani versione legitur post Jo. Zonaræ Commentar. in Canones Concilior. Paris. 1618. fol. pag. 760. & in Collectione Concilior. Labbeana T. 7. pag. 1205.

6) *Νικηφόρος ἐμολογητῆ* *Canones Ecclesiastici XVII.* in libro secundo Juris Orientalis ab *Enimundo Bonefidio* Paris. 1583. 8. editi pag. 18. Græc. & Lat. p. 105. Atq; in Græcolatina *Marqv. Freberi* editione Francof. 1596. fol. p. 195. seq. tum T. 7. Concilior. Labbei p. 1297. & latine in appendice ad Bibl. Patrum Paris. 1579. & tomo VI. edit. Paris. 1654. Cæterum apud Zonaram, ubi illos exstare scribit Caveus, & qvi Catalogum Bibl. Barberinæ concinnavit, reperire haud potui. Ex his 2. 3. 4. 9. 12. & 16. non comparent inter *canones* illos XXXVII. qvos Græce & Latine edidit *Cotelerius* T. 3. monument. Ecclef. Græcæ pag. 445. seq. à qvo pag. 451. seq. alias adhuc *novem* *Ἀποκριτικὰς Ἐκκλησιαστικὰς* publicatas habes ex collectione qvæ complectebatur canones LXVI. Nam & *Michaël Glycas* p. 294. quinquagesimum primum laudat, & *Cotelerio* p. 652. observante ab aliis plures ab aliis pauciores clari illius Patriarchæ ac confessoris, qvo ipsis visum fuit, ordine ac modo colligi canones contigit. Eidem etiam *Cotelerio* debemus p. 453-463. *Epistolam* *Nicephori*, *responsiones* ad 17. capita ab *Hilario* & *Eustratio* proposita complexam. *Expositionem fidei* MS. memorat *Labbeus* Bibl. nov. MSS. pag. 88.

Idem quoq; fuerit cum nostro *Nicephorus Chartophylax* magnæ Ecclesiæ CPol. si verum est quod notatur in *Orthodoxographis*, à *Chartophylacis* munere pervenisse ad Episcopatum Ecclesiæ CPolitanæ. At circa A. C. 560. vixisse tunc non potest, nullus enim illis temporibus Episcopus sive Patriarcha CPol. *Nicephori* nomine. Verum-
pul-

pulchre cum illa sententia congruit quod à Clariss. Caveo Nicephorus Chærtophylax videtur claruisse circa A. C. 801. Patriarcham enim creatum A. 806. jam à me annotatum est. Sed vicissim exstant ad Nicephorum Chærtophylacem interrogationes MSS. Maximi Monachi. Vide Lambec. lib. VI. pag. 56. Qui Maximus si idem sit cum Confessore A. C. 662. defuncto, etiam Nicephorum hunc ad sæculum septimum referri atq; à Patriarcha distingvi oportet. Utut sit, Nicephori Chærtophylacis *fragmentum ex Epistola ad Theodosium* Monachum Corinthium *de ligandi solvendiq; potestate, latine* legitur in Orthodoxographis A. 1555. p. 936. & A. 1569. pag. 74. & ad calcem Philastrii, Basil. 1539. 8. pag. 404. seq. atq; in quibusdam Bibl. Patrum edit. ut Lugd. T. XII. pag. 547. & Colon. T. VII. & Paris. 1589. 1654. T. 3. *Epistola dua* ad eundem *Theodosium* de quæstionibus quibusdam, Græce & Latine exstant in jure Græco Romano Freheri pag. 341 - 344. & in editione Bonifidiana Græc. p. 197. & Lat. p. 233. Occurrit etiam latine in Appendice ad Bibl. Patrum Bigneana A. 1579. & in cæteris quas jam memoravi Bibliothecæ Patrum editionibus.

Vita Dionysii Arcopagitæ, quæ Nicephoro CPolitano tribuitur in Catalogo Barberinæ Bibl. & exstat in edit. Dionysii Corderiana T. 2. pag. 204. petita est ex libro 2. Nicephori Callisti Hist. Eccles. cap. 20. Quemadmodum scholia in Synesium eidem Nicephoro CPolitano adscripta in eodem catalogo, constat esse Nicephori Gregoræ.

Alius fuit NICEPHORUS Presb. magnæ Ecclesiæ S. Sophiæ CPoli, cujus *Vita S. Andrea* cognomine *απλῆ* sive *simplicis* scripta post sæculi decimi medium, quæ Græce è MS. Vaticano & Mazariniano cum Conradi Janningi versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 28. Maji T. 6. & centum amplius paginas complet. Habetur & MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Nesselium parte V. pag. 173. Andreas vero iste non fuit sub Leone Thrace sec. V. sed Leone sapiente, & deinceps, Sec. X. ut Janningus animadvertit. Allegat MS. Cangius ad Zonaram pag. 29. & alibi.

Alius quoque NICEPHORUS II. *Patriarcha CPolitani* post Arsenium, antea Ephesinus Episcopus, clarus sub Michaële Palæologo circa A. C. 1259. Incertum huic ne tribuendum *Onirocriticon*, quod sub Nicephori CPolitani Patriarchæ nomine versibus jambicis fertur,

& ex Astrampſycho, magnam partem eſt deſcriptum, de quo dixi lib. 4. cap. 13.

Alius denique NICEPHORUS *Philofophus & Rhetor* CPoli, qui Oratione funebri celebravit S. *Antonium* cognomine *Cauleam*, Patriarcham CPolitanum, A. C. 895. defunctum. Exſtat λόγος ille *Πατριάρχου* Latine apud Surium & Bollandum ad XII. Febr. Græce MS. in Bibl. Cæſarea Vindobonenſi, & fortaffe in aliis.

Juvat hoc loco alios etiam referre Nicephoros, in quibus primo memorandus loco:

NICEPHORUS GREGORAS, Byzantinus, Palamitarum, ſtrenuus adverſarius, in Synodo CPol. A. 1351. à Calliſto Patriarcha * cum cæteris Acyndini ſectatoribus damnatus, in Monasterio conſenuit, obiitque poſt A. C. 1359. in quo deſinit ejus Hiſtoria. Vitam poſt Martinum Hanckium pag. 579. ſeq. de ſcriptoribus Hiſt. Byz. diligentiffime deſcripſit Jo. Boivinus V. C. eamque Hiſtoriz Nicephori præmiſit, elogia etiam quamplurima præfixit & Catalogum ſcriptorum editorum ineditorumque à Bernardo de Montfaucon Româ ad ſe tranſmiſſum, quem hoc loco integrum inferere juvat.

Scriptiſt Gregoras per multa variz eruditionis opuscula; quorum pauca typis mandata; pleraque autem extant Manuſcripta in Codicibus Vaticanis, Cæſareis, Scorialenſibus, Baroccianis, & aliis multis, ut Regioſileam: quædam item videatur temporis longi injuria interciſiſſe. Eorum fere omnium notitiam dabit Index uberrimus ex R. P. D. *Bernhardi de Montfaucon* ſchedis, Roma ad Boivinum tranſmiſſis, & ex variis Codicum Manuſcriptorum Catalogis concinnatus. Hunc tu quæſo Indicem, B. L. quantumvis longum, totum oculis percurrere. In tanta librorum copia, quot hic videbis enumeratos, erit credo aliquid quod ipſo argumeto placeat; quod amiſſum doleas; quod ex Bibliothecarum pulvere erui cupias. Erunt etiam aliqua fortaffe, quorum jacturam facile feras. Mihi quidem librorum Catalogos perlegiſſe hoc sæpe jucundum fuit; quod ex iis intellexerim, deſſe mihi multa, vel inutilia, vel etiam mala.

Opera Biblica.

1. De menſura Arcæ Noæ, ex Origene. Cod. Barocc. 48. 19.
2. Ex Prophetis majoribus & minoribus dicta excerpta, cum Prologo,

* Totum illius Synodi edidit Combefiſius in Auſtario noviff. T. 2. p. 135. ſeq.

go, & commentariis. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.
Vide & indicem Prologorum inter opuscula Rhetorica.

3. *Ἀρετῇ. Πηλορὴ θείῳ πινὼν ῥήσιν ἔ μακαρίου καὶ γενναίου τῶ β' ἡ Συμ-
βαλλομένη παρὰ χριστιανῶ εἰς ὠφέλειαν.* Optimus delectus sacra-
rum quarundam sententiarum beati, & fortis Jobi, cuius
Christiani utilissimus. Initium, καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῇ, καὶ
ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παρῆσαντες ἐνώπιον ἔ κυρίου Cod. Cæsar.
Vindobon. Theolog. 174.

Dogmatica.

4. Antirrhetici & Steliteutici priores. Scripsit Gregoras libros in
Palamam Antirrheticos, antequam a) Cantacuzenus Im-
perio potitus esset, ut ipse testatur, Historiæ libro XXV. (b)
Eos decem fuisse indicat hoc programma, Codici Vaticano
præfixum: *πῖναξ τῶν ἐκλεγέντων ἐκ τῆς καθ' ἑλθεῖς ἱστορίας Ῥωμαϊκῆς λό-
γων τοῦ γρηγορίου, καὶ σωτηριζάντων ἐν ταύτῃ τῆς ΠΡΟΤΕΡΟΙΣ αὐτῷ ΔΕ-
ΚΑ* (c) ANTIRRHETIKOIS. Id est: Index librorum Gregoræ ex
generali historia Romana selectorum, & cum DECEM ejus
PRIORIBUS ANTIRRHETICIS hic conjunctorum. At in
Colvilliano Scorialensis Bibliothecæ Catalogo d) (qui in
Mediolanensi sive Ambrosiana exstat Manuscriptus) indicantur
tantum tres Steliteuticæ in Palamam, cum selectis Historiæ Ro-
manæ decem libris conjuncti, idque in duobus Codicibus, quo-
rum numerus sunt V. H. 19. & I. A. 4:

5. Antirrhetici posteriores. (e) Scripsit Gregoras libros decem
Antirrheticos in Tomum Palamiticum, A. C. MCCCLIII.
quos statim post Tomum promulgatum minatus erat se editu-
rum, ut constat ex his Agathangeli verbis: (f) *πρὸς ἀπειλῆς
ἀντήνεγκας σχῆμα λόγους ἀντιρρήτικούς καταλύειν τὸν τόμον, ὃν αὐτοὶ νεω-
στὶ καὶ λάθρα σωθῆναι πτολμήκεσαν.* Id est: Minatus es, te eo-
rum Tomum orationibus Antirrheticis refutaturum; eum scili-

P p 3

cet

a) h. e. ante annum MCCCXLVII.

b) Eorundem meminit Hist. lib. 18. c. 7. f. 2. lib. 23. p. 697. lib. 24. p. 708. & 713.

c) Ita Cod. Vaticani titulus. At illi libri in Codice ipso desiderantur.

d) Cujus partem ex MS. Bibliothecæ Ambrosianæ Codice descriptam, cum Boivinio
communicavit Nobiliss. Vir Friedericus Rossgardius.

e) de quibus Boivinius in Gregoræ Vita,

f) quæ apud Gregoram leguntur, Hist. lib. XXV.

est Tomum, quem novissime & clanculum ii componere ausi fuissent. In Colvilliano Catalogo hi quoque Antirrhethici indicantur g) (sed octo tantum) cum hac inscriptione: λόγοι ἀντιρρητικοὶ καὶ ἑπαλαμικοῦ τέμου. Orationes antirrhethicæ contra Tomum Palamicum. Additur, ὃς δισημαφύλακας ἐνταῦτα λαβὼν, καὶ εἰσελθὼν καὶ ἀγαθὸν ἀντὶ αὐτοῦ ἀγαθὰγγελος, τῶν πάλαι φοιτητῶν καὶ φίλων ἐστὶν εἰς, πρὸς οὐ παλαιότητος ἔρητον ἐν τῷ κδ. λόγῳ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ. Agathangelus autem ille, qui clam custodibus ingressus cum eo in his Dialogis colloquitur, veterum discipulorum, & amicorum unus est, de quo fusius differuit Hist. lib. XXIV. In hos posteriores Antirrhethicos Philotheus Patriarcha libros duodecim edidit, qui exstant in Bibliotheca Regia. N. 1996.

6. Dialogus, cujus titulus; τίνα δὴποτε ἄρα θεὸς τὸν ἄνθρωπον τῷ δόχῳ ἐποίησεν, ἥτοι θνητὸν, ἥτοι ἀθάνατον; Quem initio DEUS hominem creaverit, mortalemne, an immortalem. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174. Lambec. V. p. 288.

7. Quæstio soluta: Græce inscribitur Πίλυρις πρὸς τὸν χάριν ὁ ὑμνωδὸς ἐνδοξοτέραι τῶν Σεραφίμ τῷ θεοτόκῳ ὑμνήσας, ἀπὸ τῆς περὶ θήκης αὐτοῦ ἑ ΑΣΤΥΚΡΙΤΩΣ, ἀνυγκρίτων τὸ συγκεκλειμένων ἐποίησε καὶ πρὸς πάντα τὰ δόξαν ὁρῶν, πῶς τὴν ὑμνον ἐξύφηνεν. Quare auctor Hymnodiarum, postquam Deiparam Seraphinis gloriosiore cecinit, addito deinde adverbio INCOMPARABILITER, incomparabile esse statuit id, quod comparatum cum alio fuerat: it. ad quam opinionem respexerit, cum hunc Hymnum composuit. Eodem Codice Cæsar.

8. Dogmaticæ disputationes varix, passim in Historiæ Byzantinæ libris dogmaticis,

Euchologica.

9. Ἑυχαι, seu Precationes.

a) Ad CHRISTUM, & ad Beatam Virginem. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.

b) Πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς ἀπὸ μητροπολίτου ἄρχι χειροτονηθῆναι. Ad Imperatorem, * ex persona Metropolitanum recens inaugurati. Initium, ὁ μέγας, καὶ ὑψηλός . . . . Cod. Vatic. 1086. fol. 214.

c) Ὡς

* Vel: de Imperatore.

- c) Ὡς δὸν μητροπολίτου, ἀπὲν πρῶτον εἰσέρχοντο εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτὴν μητρόπολιν. ex persona Metropolitani, eam quæ ipsi obtigit Metropolin primum intrantis. Initium, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ibid. fol. 215.
- d) Ἐν βασιλείᾳ, ὡς δὸν μητροπολίτου, ἀπὲν χειροποιήθιντ. ad Imperatorem, vel de Imperatore, ex persona Metropolitæ modo electi. Initium ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς &c. Ibid. fol. 216.
- e) Ἐκφωνηθεῖσα, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Ἐφεσον εἰσόδῳ ἡμῶν. * pronuntiata super auctoris in urbem Ephesum ingressu. Initium, ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος &c. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.
- f) Ἐπὶ θεμελίῳ οἴκου καὶ πόλεως. In jaciendo fundamento domus, vel urbis. Initium: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν νοστὴν &c. Ibid.

Philosophica.

10. Σύνταγμα συνεπικὸν φιλοσοφίας. Philosophiæ Compendium. Non liquet an sit Nicephori Gregoræ. Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus qui in Bibl. Reg. asservatur. fol. 5. 6.
11. Dialogus inscriptus, ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΣ, ἡ περὶ σοφίας. Florentius, s. de Sapia. Initium, πόθεν ἡμῖν ὁ καλὸς Φλωρεντιος; Cod. Reg. 3284. It. Vat. 1086. De eo Dialogo Gregoras ipse Hist. Byzant. Lib. XI. cap. 10. sect. 2. Lambec. V. p. 289.
12. Ὅτι οἱ πρὸς ὁπότεραν σοφίαν ἐχολακότες οὐ δικαίως αὐτὴν σοφοὶ λέγοντο. ὡς περὶ τῆς μαλὸν τῇ ἀληθείᾳ τῆς οὐτως σοφίας. Qui alterutri (sacræ & profanæ scil.) sapientiæ studuerint, eos non jure sapientes dici, sed potius imitatores teipsa ejus, quæ vere sapientia est. Initium: μέγα μὲν ἀνθρώποις σοφία. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.
13. Περὶ τῶν φιλαμβανομένων οὐκ ὀρθῶς καὶ νέων καὶ παλαιῶν σοφῶν. ** De illis, qui recentiores & antiquos sapientes non recte reprehendunt. Initium, λόγῳ ἐξαναστάντας ἑαυτῶν, ὡς οὐτοὶ φασι βρενδυόμενοι, τῶν (αντὶ τῶν) πάντα εἰδότεων. Eod. Cod.

16. Ad

* Videndum, utrum ea precatio sit Gregoræ, an Ephesi Metropolitæ.

** Incertum utrum Gregoræ, an Maximi Planudæ.

14. Ad eos qvi Fatum statuunt. Indicatur à Possévino in Apparatu sacro. Fortasse ea est Oratio, qvæ exstat libro XXVIII. Hist. Byzant. cap. penult.
15. Ad Logothetam de magno pîsee, & aliis animantibus. Possévin. in Apparatu sacro.
16. Utrum bruta sint ratione prædita. Catalog. Biblioth. Barocæ. N. 48.
17. Visionem non fieri extra mittendo. Ibid.
18. Aerem non esse natura frigidum. Ibid.
19. De fluvijs & mari. Ibid.
20. De sole, an sit natura calidus. Ibid.
21. Utrum * anima sit immortalis secundum Aristotelem. Ibid.
22. Relata esse simul natura. Ibid.
23. Terram esse natura siccam, & sphericam. Ibid.
24. Numerum septenarium multis nominibus sacrum esse. Ibid.
25. Dialogus Φιλομαθῆς, ἡ περὶ ὑβερσῶν. Vide Indicem Miscellaneorum, infra num. 84.

Astronomica.

26. Πρὸς πνα φίλον, περὶ τῶν ὑβερζόντων τῶν ἀστρονομίαν. Ad amicū qvendam, de iis qvi Astronomiæ insolenter obtreçant. Ita Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus. At in Codice Vatic. 1086. fol. 128. Epistola extat, τῷ μητροπολίτῃ Ἐκκλ. πρὶ τῶν ὑβερζόντων τῶν ἀστρονομίαν. Initium, τίς τίς ἄλλα ἀξιοπρεπῶς μένουν; &c. Vide indicem epistolarum, infra.
27. Epistola ἀντιγράφη, Initium, οἷον Εὐωδίας περὶ τὴν ἀέρα χεῖρσις. Cod. Vat. 1086. fol. 204. Vide indicem Epistolarum.
28. Epistola, πρὸς τὴν μέγαν Λογοθέτην τὴν συγγραφέα τῆς βίβλου, Παρεκκλητική περὶ ἀστρονομίας. Ad Magnum Logothetam scriptorem libri, exhortatoria, (an consolatoria,) de Astronomia. Epistolam hanc, ut indicatur in Catalogo Morelliano, operi Astronomico Theodori Metochitæ, Magni Logothetæ præfixam fuisse apparet. Exstat Hist. Byzant. lib. VIII. cap. 7. oratio ad Magnum Logothetam hoc titulo, συμβουλή μὲν Παρεκλήσεως. At eadem in Cod. Vat. 1086. fol. 123. inscribitur, τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ Παρεκκλητικὴ περὶ ἀστρονομίας. Initium utrobique, εἰ μὲν ἐπί-

ος

* Gregoras, telle Possévino, scripserat qvædam in Aristotelem,

ἑξ ἅπασι ἅπαντα &c. Fortasse hæc oratio eadem est, atque illa indicata à Morello Epistola.

18. Adde Epistolam, τῆς χροσολωρᾶς, quæ & ipsa est de Astronomia. Vide infra, in indice Epistolarum.
19. Πῶς δὲ κατασκευάζειν ἀστρολάβον. Quomodo Astrolabum construui oporteat. Catal. Morell. fol. 26. It. Cod. Reg. 2737.
20. Πῶς δὲ * κατασκευάζειν τὸ ἐν ἀστρολάβῳ ἀράχην. Quomodo Aranea in Astrolabo construenda sit. Ibid. it. Cod. Reg. 2737.
21. Περὶ τῆς ἐν Πηπιδῷ καταγραφῆς τῆς ἀστρολάβου, προσωμιακὸς λόγος πρὸς πνα φίλον. De Astrolabi † in plano delineatione, præfatio ad amicum. Ibid. fol. 27. It. Cod. Reg. 2737. fol. 105.

De Paschate & Calendarii Correptione.

12. Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον Ἰωσήφ, περὶ τῆς πάχας, ἀπὸδειξίς ὅπως ἐσφαλῇ πρὸ χρόνων, καὶ ὅπως δεῖ ποιῆσθαι τὴν τῆτον διορθώσιν. Ad reverendum Josephum, de Paschate, ut jampridem in eo erratum sit, & quomodo corrigi debeat. Initium, ἐπειδὴ μοι φίλος ἔστι τῶν πόντων. a) Exstat in Cod. Vatic. 1086. fol. 57. & editus est Hist. Byz. lib. VIII. cap. 13.
13. Ad eundem, ut videtur, de eodem argumento. Initium, αἱ δευτεράκις πως φροντίδες, Εὐχαρίστης Φησί πού, σφώπρηται. Cod. Vatic. 1086. fol. 79.
14. Τὸ διορθωθῆναι πασχαλίον ὑπὸ Νικηφόρου Φιλοσόφου τῆς Γρηγορᾶς πρὸς ὃν καὶ ὁ Ἀργυρὸς ἐν τῇ ῥηθείᾳ μεθόδῳ ἀναλαμβάνει. Paschalion à Nicephoro Gregora Philosopho correctum; de quo Argyrus in methodo supra dicta b) loquitur. Exstat in Uranologio Petaviano. Vide & Catalog. Morel. fol. 26.

Qq

Hist.

Libri sti Pars Altera.

- * Recensetur à Ph. Labbe, in Bibliotheca nova, Nicephorus in Ptolemæi libros, cum Aristoxeno & aliis, sed is, ut puto Nicephorus Bryennius est, non Gregoras.
- † Nicephori Astrolabus latine ex interpretatione Georgii Vallæ prodiit Paris. 1557. 8.
- a) Idem est initium Dialogi, qui inscribitur διάλογος δευτέρος. Vide Miscellaneorum indicem infra.
- b) Nempe opusculum illud subjunctum est Isaaci Argyri libro,

Historica, & Vita Sanctorum ac Virorum illustrium.

35. *Libri duodequadragenta Historia Byzantina*, in quibus nonnulli merè dogmatici. Ex iis Libri undecim priores editi sæpius.
36. *Oratio encomiastica, prolixa & elegans, in Imperatorem Constantinum Magnum*; dignissima (inquit Nesselius) ut supplemento corporis historiæ Byzantinæ aliquando inferatur. Cod. Cæsar. Hist. 104.
37. *Ex Eusebii Historia Ecclesiastica.* Cod. Cæs. Theolog. 174.
38. *De vita, & moribus, & conflictu S. Patris Michaëlis Syncelli.* Initium, *ῥόμῳ οὗτῳ ἦρθε πάλαι παρ' Ἑλλάδι, καὶ μέγα τῷ χρόνῳ τὸ κρατὶ εἰλήφει.* Leo Allat. de Symeon. pag. 100. (& de Synodo Phot. p. 542. ubi etiam Martyrium S. Quadrati à Gregora scriptum laudat.)
39. *Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Βασιλίσσης.* Vita & disciplina S. Basilissæ seu Reginæ. Initium, *Νικομήδεια πόλις ἐστὶ πρὸς Πάριον.* Cod. Vatic. 1086. fol. 197. Adnotat R. P. D. Bernhardus, eam Basilissam virginem & martyrem fuisse.
40. *Vita Johannis, Heracleæ Ponticæ Archiepiscopi, qui avunculus fuit auctoris.* Indicatur ab ipso Gregora Hist. Byzant. lib. IX. cap. 7.
41. *Vita Antonii Patriarchæ Constantinopolitani, Caulea dicti.* Initium, *εἰς καὶ θνητῷ φύσει, (an ἔχει?) ὁ χρόνῳ, καὶ πάντων ἐστὶ πατρὸς, ὅποια φθορὰ καὶ γένεσις βόσκει.* Leo Allat. de Symeon. pag. 87. Exstat apud Bollandum ad diem 12. Febr.

Grammatica.

42. *Τεχνολογία γραμματικῆς, Ars Grammatica.* Indicatur à Morello, in Catalogo Biblioth. Vatic. fol. 5.
43. *Παρακολουθήματα καὶ ζητήματα γραμματικά.* Incertum an Gregoræ. *Enarrationes* (an glossæ?) & *questiones Grammaticæ.* Catalog. Morell. ibid.
44. *Περὶ κανόνων αἰσείας.* *De instabilitate Regularum.* Exstat in Cod. Reg. Fortasse ii sunt κανόνες ὀνομάτων, indicati à Morello, fol. 5. Catal. Bibl. Vat.

45. Περὶ

* Libri XXIV. exstant in Boiviniana editione. De hoc opere Historico accuratius dicturus sum infra ad calcem hujus Catalogi.

45. Περὶ ὁρθογραφίας. Initium, τὸ ἀδασύνεται. Catal. Bibl. Barocc. N. 48. Incertum an Gregoræ.

46. Περὶ ἀντιστοιχίων, ἢ de vocibus, quæ variè scripta, varia significant, ut, ἀγνός, purus; ἄγνωτος, ignotus. Idem Catal. ibid.

Rhetorica, & Panegyrici.

47. Μελέτη πρεσβευτικῇ, Declamatio Legatorum. Initium ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι &c. Argumentum sumtum ex *Thucydide*. Lacedæmonii cum Thebanis Platæam exercitu infesto petebant. Ad eos legati Platæenses veniunt, & ut ne bellum inferant, petunt. Cod. Vat. 1086. fol. 167.

48. Συμβουλευτικὸς εἰς τὴν θείαν, καὶ ἱερὰν σύνοδον. Svaloria ad sacrosanctam Synodum. Initium, ἐμοὶ μὲν οὕτως ἔχεν πρὸς τὴν παρούσαν ἀμιλλαν &c. Exstat hæc oratio in fine libri decimi Historiæ Byzant. Exstabat etiam in MS. Cod. Vatic. 1086. Sed hodie supersunt tantum primi duo versiculi: cætera abscissa, nempe eo quod hæc oratio in Latinos scripta sit.

49. Παρηγορητικὸς τῇ βασιλίᾳ ἐξ αὐτοχαιρίου αὐτοθιμῆν. Ὡς τῇ τελευτῇ τῆς Φιλαδελφείας κυροῦ θεολογήτην. Ad Imperatricem, de obitu Dom. Theolepti, Philadelphiz (Episcopi,) paræneticus ex tempore compositus. Initium, βασιλίσσα, τὸ μέγα ἐν γυναιξὶ, καὶ πρᾶγμα, καὶ ὄνομα. βασιλίσσα, τὸ ἱερὸν τῆς χριστοῦ κειμήλιον. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.

50. Ἐκφρασις τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ. *Christi resurrectionis descriptio enarratio*. Initium. πάντι μοι δοκεῖ τῶν ἀποστατών εἶναι, παῖδας μὲν Ἑλλήνων Φιλοτιμεῖσθαι τῆς κακοδαίμονος αὐτῶν παλίνης ἰορπῆς τε, καὶ θείας Cod. Cæsar. Theol. 174.

51. Λόγος εἰς τὸν ἁγίον μεγαλομάρτυρα Μερκούριον. Oratio in sanctum & Magnum Martyrem *Mercurium*. Initium, καὶ κυβερνήτης μὲν πρὸς α) ἀνεμὸν ὡδραπατήριον b) βίον Cod. Vatic. 1086. Leo Allat. de Symeon. pag. 97.

52. Εἰς τὴν ὁσίαν θεοφανῶ τῷ βασιλίδᾳ. In S. Theophanone Imperatricem (Leonis sapientis uxorem.) Initium, πολλοί μοι πολλὰς τῶν δεσπῆ, καὶ σωθεῖς ἀναφερόντων πρὸς σὲ ἄλλοις ἄλλοις παραινοῦντες, καὶ συμβουλευόντες. Cod. Cæsar. Theolog. 279. Allat. de

Qq 2

Symeon.

a) forte αἰέμας.

b) forte βίαν.

Symeon. pag. 107. Cod. Vatic. 1086. fol. 23. Notandum, quod ait Gregoras in exordio, se multorum Sanctorum vitam, & Martyrum certamina descripsisse.

53. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, ἀλαλαβαίνων τὴν γέννησιν, καὶ τὴν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσόδον, καὶ ἀνατροφήν. *De sanctissima Virginis DEI matris nativitate, ingressu in Sancta Sanctorum, & educatione. Initium, ἀκούω Μωσῆα τὸν μέγαν, τὸ ξένον ἐκεῖνο θαῦμα τῆς βαίτου παλαιᾶς ὑπερβόλῃς γίγνωται.* Cod. Cæsar. Hist. 104. Vatic. 1086. fol. 179. Allat. de Symeon. pag. 82.

54. Εἰς τὸν ἑυαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. *In Annuntiationem sanctissimæ DEI matris.* Initium, ἐμοὶ (vid. Hist. Byz. lib. XIII. cap. 1. §. 4. & lib. XXII. pag. 662.) δὲ τῶν ζωγράφων πολλάκις ἐκείνους ἐπὶ θύμασιν, καὶ τῶν ἀνδριαντοποιῶν. Cod. Vatic. 1086. fol. 131. Cod. Cæsar. Hist. 104. Allat. de Symeon. pag. 83.

55. Τῇ πανάγῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἑυχαιμένη, ὡς ἐκ τῆς βασιλίδος Ἡρῆς. *Castissime DEI matri gratiarum actio, ex persona Irenes Augusta.* Cantacuzenus Byzantio potitus est post Festum Purificationis, proximè subsequuta nocte. Idcirco ejus uxor Irene rogavit Gregoram, ut sibi orationem scriberet, ad agendas B. Virginis gratias: quæ oratio, cum accurate esset ab illo lucubrata, Cantacuzeno valde displicuit hac ratione, quod victoria non Imperatoris prudentiæ, sed tota DEI-matri accepta ferretur; quasi hæc Cantacuzenum, ligneo feretro impositum, in Urbem mortuum importasset; ὥστε ἂν εἰ νεκρὸν ὑπάρχοντα κενόμειο, φησὶν, αὐτὸν ἐκείνη μὲν ξυλίνου τινὸς περιβέβαιτο. Gregoras Hist. Byzant. lib. XXVI.

Orationes in laudem Sanctorum à Gregora compositz, legebantur in ecclesiis vivo auctore. Id ex libro Historiæ XXIV. discimus; ubi duo Palamitz, Cabasilas & alter quidam, illi sic minantur: τῶν μὲν σάν λόγων, ὅσοι ἐπ' ἐκκλησίαις ἐν τῆς τῶν ἁγίων ἀναγνωσκονται μηνίμας, πῦρ δαπνήσῃ πολέμιον, καὶ ἀντήθητον ἀπανταὶ ἐν βραχέϊ προσηύχοντ' αὐτῇ βασιλείᾳ. σὺ δ' ἄτερ φῶς θανάτῳ ἔξω που ριφθήσῃ τῆς πίλεις. Quotquot orationes tuæ per Ecclesias leguntur in Sanctorum commemorationibus, eas omnes flamma inimica, & infecta jussu Imper-

Imperatoris brevi absimet. Tu vero, cum obieris, aliquo extra urbem projicere * inferuitur.

56. Ἐγκώμιον εἰς τὸν βασιλέα. *Oratio in laudem ** Imperatoris.* Initium, ἐστὶ τις λιγὺς τοῖς ἑσπερίαις. a) Amabat Imperator opera Platonis. Gregoras eam dicendi materiam nactus, ostendere conatur Imperatoris facta cum Platonis dictis congruere. Cod. Vatic. 1086. fol.

57. Εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἀλέκτορι ἰωνικῇ. *In laudem Imperatoris, Jonica dialecto.* Initium, Ἀλέξανδροι τὸν ἐκ Μακεδονίης φασὶν &c. Cod. Vatic. 1086. 159.

58. Εἰς τὸν Φρόνησιν ἔ βασιλέως. b) *De Imperatoris prudentia;* Initium, εἰ μὴ ἦν μοι ὁρᾶν, ὃ κρατίστε βασιλεῦ. Edita est hæc Oratio, Byzant. Hist. lib. VIII. cap. 8.

59. Εἰς τὸν βασιλέα περὶ ἑαυτοῦ. *Ad Imperatorem, de seipso.* Initium, Περὶ μὲν ἑμαυτοῦ, καὶ ὡς ὕπνω μοι καίερα. Ea est oratio, qua oblatam sibi ab Imperatore *Charisophylaci* dignitatem accipere recusavit. Edita est, Hist. Byz. lib. VIII. cap. 9. In Cod. Vatic. 1086. male inscribitur, εἰς τὸν βασιλέα, πατριάρχῳ αὐτὸν ποιῆσαι βουλόμενον. In laudem Imperatoris, qui Patriarcham eum facere volebat.

60. Προσφωνητικὸς εἰς τὸν μέγαν αὐτοκράτορα τῶν Ῥωμαίων Ἀνδρόνικον Δοῦκαν ἑγγελοῦ Παλαμολόγου, περὶ τῆς ἐνοῦσης τούτῳ Φιλανθρωπίας, ἡνίκα καὶ τῷ

Qq 3

τῷ

* Hostium postea, testatur ac dolet Jo. Cyparissiota serm. IV: Palamiticarum transgressionum serm. 4. cap. 1. Spectandum illud corpus magni fidei vera praconis diu ludibrio habitum & circumlatum, ejus nempe viri quo nec inter Philosophos quicquam excellentior, nec inter Affectus disciplina observantior, nec in obsequio pro religione certaminibus, nec in iis quibus teatantes eum vexarent persecutionibus, contumeliis, carcerisque angustis tolerandis constantior fuit, admirandis inquam illius Nicephori Gregoræ, de quo per utramque appellationem nihil DEUS aliud significavit, nisi eum animo vigili & exporrecto victorias ab hostibus veritatem reportaturum. ** Cantacuzeni.

a) ὁ παρὼν λόγος ἀφορμὴν εἰληφὼς τὸν τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Πλάτωνα ἔχοντα, πειράται δικνύνειν, καὶ συγγενῆ τὰ τούτῳ πράγματα πρὸς τὰς ἐκείνου λόγους

b) In Cod. Vatic. fol. 54. inscribitur εἰς τὴν Φρόνησιν καὶ τὴν ἐγγλωττίαν τοῦ βασιλέως Ἀνδρόνικου τοῦ Παλαμολόγου.

τὸ ἡμέτερον τῇ νόσῳ θαλαπωρέμενον ἐπισκέψατο. ὃν ὅπως καθαρῶς αἰπύλας γέντις ἔπαύσους, αὐτίκα ἀμειβόμενοι καὶ δυνάμει καὶ τὸν παρ-
ρόντα λόγον εἰς εὐχαριστίαν ἐκπεπονήκαμεν. *Propheticum ad magnam
Imperatorem Romanorum, Andronicum Ducem Angelum Palaeologum,
de ejus humanitate, qua factum est, ut et nos agroscentes inviseret. Nos
autem morbo nondum plane levati, pro virili cum statim remunerantes, hac
oratione gratias egimus.* Cod. Caesar. Theol. 174.

61. Εἰς τὸν βασιλέα κύρον Ἀνδρόνικον τὸν νέον. *Ad Imperatorem Dom. Andro-
nicum Juniores.* Initium. ὡς λίαν ἡδύς καὶ Φαυδρὸς ἦν τῶν ἐπατήκας
ἐκ τὰν τροπαίων. *Gratulatoria.* Cod. Vatic. 1086. fol. 33.

62. Encomium Patriæ tribuitur Gregoræ in Catalogo Bibliothecæ
Baroccianæ num. 116. At est Luciani.

63. Εἰς τὴν ἀμυγδαλὴν. In Amygdalam. Est encomium ejus arbo-
ris. Subjuncti sunt Senarii jambici decem. Cod. Vatic. 1086.
fol. 46.

Prologi & Proemia.

64. Πρόλογος εἰς τὸ καὶ Σωάννου διήγημα. *Prefatio in narrationem de Su-
sanna.* Initium, ὅτε ἐμείλιν οἱ μὲν εὖδε τὸ τῶν γυναικῶν φύλον χω-
ρεῖς ὑποδείγματι. Cod. Caesar. Theol. 174.

65. πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς θεαπεσίους, καὶ μακαρίους παφίτας, ἅτι
τῇ παρ' ἡμῶν σὺν θεῷ φιλοπονηθείσῃ τῶν καίρων αὐτῶν ῥήσεων συλ-
λογῇ, καὶ τῆς προσοκούσης αὐτῆς ἐξηγήσεως. *Prefatio encomiastica,
de divinis & beatis Prophetis, accommodata operi, in quo eorum dicta
Deo juvante collegimus, addita interpretatione convenienti.* Initium,
πάντων μὲν ἐγὼ θεῶν λόγους ἀνδρῶν. Cod. Caesar. Theol. 174.

66. πρόλογος ἀπὸ βραχέων ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Ὅμηρον, ὅπως τε,
καὶ μεθ' οἷας τῆς γνώμης πρὸς καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπραγματίσασθαι.
*Prefatio brevis encomiastica, de Homero, quomodo, & quo consilio
Odysseam composuerit.* Initium, ποιητὴν μὲν, καὶ ῥήτορες, καὶ ὅσοι
τὸν φιλόσοφον εἶλοντο βίαν. Cod. Caesar. Theolog. 174.

67. προίμιον εἰς πατριαρχικὸν σιγίλλον. *Exordium Patriarchalis Diplomatis
sive Bullæ.* Initium, ἡ δὲ καὶ πάντα μαραινέται. Cod. Vatic. 1086.
fol. 211. 68. Aliud

68. Aliud. Ibid. fol. 213. Initium. ἐπειδήπερ ἐν κρίσει.
 69. παροίμιον χρυσοβέυλλου. *Exordium bullæ aureæ*. Initium: πολλῶν ὄντων ὁπίσαι τὴν Ἐ. Ibid. fol. 216.
 70. παροίμιον εἰς Διὰθήκεν. *Exordium Testamenti*. Initium, γῆ εἰ, καὶ εἰς γῆν ἀπειλῆσθ. Ibid. fol. 213.

Testamenta.

71. Διαθήκη, ὡς δὲ πατριάρχου Γεωργίου ἡ Γλυκίῃ. καὶ ἔχαται πνεύματι. *Testamentum, tanquam Patriarchæ Jobannis Glyccos, extremum Spiritus efflati*. Init. καὶ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις θανάτου μεμνησθαι. Est *Exordium Testamenti*, non *Testamentum ipsum*; & editum exstat, *Histor. Byzant. lib. VIII, cap. 2*. Exstat etiam in *Cod. Vatic. 1086. fol. 210*.
 72. Διαθήκη ὡς δὲ τὴν μοναχοῦ, *Testamentum, tanquam alicujus Monachi*. Initium, εἰ μὴ ἦτο ἡμῶν αἱ ψυχαὶ &c. Ibid. fol. 213.
 73. Διαθήκη, δὲ τὸν Πρωτοσυγκέλλου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου. *Testamentum, tanquam magni Protosyncelli Peloponnesii*. Init. εἰ μὴ ἀθανάτων ὁ παρὼν ἐτύγχανε βίῃ. Ibid.
 74. Ὡς δὲ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα * *Tanquam alterius cujusdam, Imperatorem alloquenti*. Initium, πολλὰς αἰτήσεις, καὶ πολλὰς &c. *Cod. Vatic. 1086. fol. 213*.

Monodia.

75. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, seu ἡ βασιλέως Ἀνδρονίκου ἡ γερῆς. *In obitum Maximi Imperatoris Andronici Paleologi, Senioris scilicet*. Initium, τὸ μὲν τῆς συμφορᾶς μέγεθος. *Edita exstat. Hist. Byzant. lib. X. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 208. It. in Cod. Colbert. 4950*.
 76. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ σοφωπύτου μεγάλου λογοῦ. *In obitum sapientissimi viri, Magni Logothetæ*. Initium, ἐμοὶ δὲ, ὡς παρὼντες, ταυτὸν π. *Edita exstat eodem Hist. Byz. libro It. in Cod. Vatic. 1086. fol. 208. & in Cod. Colbert. 4950. (Vulgavit etiam Græcæ & Latine ad calcem Historiæ quam, cum pars Annalium Glycæ esset, Theodoro Metochitæ perperam tribuit Jo. Meursius*

* Incertum, an Epistola, an Testamenti exordium,

fius Lugd. Bat. 1618. 4. Subjicitur etiam cum Meursii versione Annalibus Glycæ ex edit. Labbei, Paris. 1660. fol. p. 384. seq.

77. Εἰς τὸν βασιλεῖα τοῦ Ἀνδρόνικου. *In obitum Imperatoris Andronici Junioris.* Initium, ἡμεῖς δὲ, ὧ παρόντες, Ἰππικίους ἄδην. Edita est, Hist. Byz. lib. XI, Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 188.
78. Ἐπὶ τῷ χούμῳ κυρῷ Ἰωάννῃ, ἀποπνεύσαντι πρὸς τὴν θοιὰν τῆς βασιλισσῆς, μετὰ βραχέως πρὸς ὁρμαίνουσαν τὴν ἀλγὺν. *In obitum Dni. Joannis Chummi, ad Divam Imperatricem;* a) cum dolore hæc Monodia solatur, adjuncta brevi b) admonitione. Init. ἀθλητῶν μὲν καὶ πύκτων, καὶ σποδορόμοι. Cod. Czar. Theolog. 174.
79. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Φιλτάτου Καλλιέργου. *In obitum clarissimi Callierga.* Init. ὧ θεῖα λαὸν πόλις, ἦνα καὶ Ῥωμαίων κοινῇ πρότερον, καὶ νῦν δὲ κατ' ἐμοῦ πρὸς ἐχθρὰς ἀνιερμένη. Eod. Cod.
80. Παραμυθητικὸς εἰς τὸν βασιλεῖα, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. *Ad Imperatorem consolatoria, de obitu Matris.* Initium, σὲ δὲ ὧ μέγιστε καὶ θεότατε βασιλεῦ, πολλὰ κίς. Edita, Hist. Byz. lib. X, cap. 6.

Philologica & Miscellanea.

81. Ἐξηγήσεις τῶν εἰς τὸ γεφωδέστρον τοῖς παλαιαῖς ἐρριμμένων. *Eonem, qua à veteribus obscurius c) dicta sunt, enarrationes.* Indicantur ab ipso Gregora, Histor. lib. XVIII. cap. 7. sect. 2.
82. *Commentarius in librum Synesii de insomniis;* cum præfatione ad Magnum Logothetam. Exstat MS. in Codicibus Regiis; & in lucem editus est à Petavio cum operibus Synesii. Latinus vero interpres Pichonius Gregoram in libri inscriptione Patriarcham Constantinopolitanum fecit.
83. Ἀντιλογία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι οὐκ ἔστι ταπεινώσεις ἐν ἀνθρώποις. *Adversus eos, qui dicunt, Humilitatem apud homines locum non habere.* Initium, ἔχω σοί τι διηγήσασθαι, ὧ φίλε Ξενόκρατες. Cod. Vatic. 1086. fol. 49.
84. Φιλομαθίης, ἢ περὶ ὑβριζῶν, Διάλογος, *Philomaches, seu de contumeliosis, Dialogus.* Init. ἐπειδὴ μοι φίλος ἔστι τῶν πάντων. *Personæ collo-*
- a) Evlogiam, ut opinor: de qua lib. Hist. Byzant. 29.
b) vel adhortatione. c) Ἰαβὰ Græc. Sed legendum fortasse εἰρημένον.

colloquentes, Aristobulus & Philomathes. Cod. Vatic. 1086. fol. 60. Fortasse is est Dialogus indicatus in Catalogo Morel. fol. 21.

85. Opusculum initio mutilum; Cujus auctor narrat commissam versus Peloponensem navalem pugnam, fratrem vero suum vulneribus confossum, & paucis post diebus extinctum lamentatur. Cod. Vatic. 1086. (ante fol. 22)

Poëmata.

86. Codici Vaticano 1086. præfixus est hic titulus: τῶν ἑ Νικηφόρου γρηγοῦ ποιημάτων βιβλίον δεύτερον. Ea inscriptione quidam decepti putaverunt, Gregoræ Poëmata exstare in Biblioth. Vatic. sed eo loco ποιήματα non carmina significat, sed quælibet scripta sive opera. Versus paucissimos à Gregora conditos fuisse existimo. Exstat in * Codice Vaticano 1086. fol. 46. post Orationem εἰς τὴν ἀμυγδαλὴν, Jambicum de amygdala arbore Decastichon. Init. Ἀμυγδαλῆς ἡγήσεν ἡμῖν ἡ Φράσις. Exstat etiam Te-trastichon, in obitum Theodori Metochitzæ, initio Codicis Regii 2541. & est minime modulatum.

Epistola.

87. ΑΓΓΕΛΩ. Initium, οἱ ἑ κομίζοντός σοι τὸ χράμμα γνήτορες. Cod. Vat. 1086. fol. 218.

Διγινώσκεις τρεῖς ἑ &c. πρὸς οὓς ἔειλε καὶ τὰ συγράμματα αὐτοῦ. Initium: τὸ τῆς Φιλαλληλίας χρέμα καὶ πῆς &c. memorat quosdam libros ab se conscriptos, iisdem missos. Cod. Vatic. fol. 92.

ΑΘΑΝΑΣΙΩ (ἀγινώσκω ΑΘΑΝΑΣΙΩ, τῷ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ.)

Σὲ δὲ θαυμάζω ἐν χερί, Cod. Vatic. fol. 91.

ΑΚΙΝΑΤΩ,

Ἐγίνετό τις ἀνὴρ, κλειδὸν μου ὄνομα. Familiaris Cod. Vatic. fol. 120.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ, τῷ ΖΑΡΙΔΗ.

Οἶμαι μὴ ἀνεγκλήτους καθάπαξ. De itinere, & quæ in via sibi acciderint. Cod. Vatic. fol. 141.

R r

K a f

* Tamen, ut Poëta laudatur à Lampeno Tarchaniota Epist. ad Gregoram.

Libri s; Pars Altera.

καὶ Πλάτων ὁ Ἀρίστων. οὐ μιᾶς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 168.

Εἰσὶν οἱ σε Φασὶ, καὶ αὐτὰ δὴ ἤδη. Philologica. Cod. Vatic. fol. 172.

ΒΕΚΩ, (τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ.)

Λόγῳ τοὺς Πυθιογράφους οὕτω πρὶ. Philosophica. Cod. Vatic. fol. 178.

ΓΑΒΡΑ,

Οἶδα τὸν οὐ πρὸ πολλῶν. Cod. Caesar. Theolog. 174.

ΓΕΩΡΓΙΩ (τῷ ΛΑΠΙΘΗ) De Ecclesia Constantinop. in errorem lapsa. Desideratur ea epistola; de qua Cantacuzenus Hist. lib. IV. cap. XXIV.

ΓΑΛΑΒΑ, (τῷ μεγάλῳ διοικητῇ.)

Δέχεται πρὸς ἄλλα σοιχία συνίσταται. Philologica. Cod. Vatic. fol. 126.

ΓΑΛΑΒΑ, (τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης.)

Οὐκ οἶδ' ὅ, π. π. ἀν. ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἐχών. Cod. Reg. 2257. fol. 265.

ΓΑΤΚΕΙ, (τῷ ὑπὸ τοῦ πατριάρχου.)

Ἐμοὶ δὲ προσοῦν ὁ σὸς ἐπίτηκε πρὸς. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 175.

ΔΕΜΗΤΡΙΩ. (τῷ ΚΑΒΑΣΙΑ, κυρῷ ΔΗΜΗΤΡΙΩ.)

Ἐπεισὶ μοι γυναιε θαυμαζέειν. Philolog. & Philosoph. C. V. f. 148. Vide & infra, in κ.

ΖΑΡΙΑΝ. Vide supra, in ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ.

Θείῳ (τῷ θείῳ τοῦ βασιλέως) Vide infra, τῷ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΚΩ.

ΘΕΟΔΩΤΩ, (τῷ σφῷ ΘΕΟΔΩΤΩ, τῷ μαγίστῳ, εἰς Θεσσαλονίκην. πολλοὶ μοι τὸν σὸν ἐμήνυσαν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 108. πρότερον μὲν ἡμῖν ἰδέσθαι λόγων. Cod. Vatic. fol. 109.

ΙΩΣΗΦ (τῷ Φιλοσοφωτάτῳ.)

Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου, καὶ ὅσοι. Philosophica. Cod. Vat. fol. 99.

Ἐπὶ πάσι παρῆλθον. Ἑλληνὶς &c. Σινώπη. Philologica. Cod. Vatic. fol. 155.

ΚΑΒΑΣΙΑ.

Ὅσα μὲν δὴ ἕτερα πρότερον. Agit de scriptis suis Imperatori nuncupatis. Cod. Vatic. fol. 177.

Ἦκει τις ἡμῖν ἐκ βασιλέως πρότερον συνουσίᾳ, τοὺς ἐμοὺς ἐξαπολύμεν. λόγους. Ejusdem argumenti, brevissima. Cod. Vatic. fol. 178.

Τῷ

Τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ Vide supra ΑΓΓΕΛΩ.

ΚΑΛΟΕΙΔΑ, (τῷ σιβασιῷ.)

Τὸν πνευματικὸν ἐκείνου τὸν Σάμιον. Philologica. Cod. Vatic. fol. 94.

Τὴν ἀλάττωκα τοῖς λαγοῖς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 204.

ΚΑΡΒΩΝΗ.

Ὁρῶν τοὺς πολλοὺς, ὃ βέλτεται, πῆς. Philologica. Cod. Vatic. 176.

Τῇ Κρήτῃ (ἀθηναπολίτῃ.)

Ἡ μὲν δὲ βιβλ. Cod. Cæsar. Theol. 174.

ΛΑΜΠΗΝΗ. (ἀμοιβαία εἰς τὸν πρωτονοτάριον τὸν ΛΑΜΠΗΝΟΝ.)

Ἔδωκεν ἐπὶ Περσικόν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 100.

ΛΑΨΙΘΗ Vide supra in ΓΕΩΡΓΙΩ.

ΛΕΟΝΤΙΩ.

Τῇ μὲν Ἐπικτήτου κτήσιν κτήσασθαι. Philologica. Cod. Vatic. fol. 193.

ΛΕΠΕΝΤΡΗΝΩ.

Δυσὶν τῶν ἡγεμονικωτέρων δυσὶν αἰσθήσεων. Philologica. Cod. Vatic. fol. 157.

ΛΟΥΚΙΤΗ, (τῷ πρωτοβυσταρίῳ τῆς Τραπεζοῦντος.)

Παρακαθῆντό μοι τῶν ἐλλογίμων πολλοὶ &c. Philologica. Cod. Vatic. fol. 110.

ΜΑΞΙΜΩ (τῷ ὀσιωτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ χορηγίου.)

Ὅτι καὶ βόλις ἡμῶν ἐστὶν βαθεύς. Consolatoria. Cod. Vatic. fol. 121.

Ὅσα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ γινομένων παθῶν. Consolatoria. Cod. Vatic. fol. 128.

Ἀλέξανδρον Φασιν ἐκείνου τὸν Μακεδ. Cod. Vatic. fol. 140.

Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ἔγωγε. Philologica. Cod. Vatic. fol. 145.

ΜΑΞΙΜΩ, (τῷ μαγίστρῳ.)

πολλὰκις κατ' ἑμαυτὸν ἐπ' αὐτὴν τεθωρακισμένη. Familiaris & Philologica. Cod. Vatic. fol. 126.

ΜΑΤΘΑΙΩ, (τῷ ΕΦέσου.)

Ἡρεπὶ πτε κοιλοῖς αἰσθήσεσιν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 130.

Μεγάλῃ Διοικητῇ (τῷ ΓΛΑΒΑ.) Vide supra, in Γ.

Μεγάλῃ Δομestικῇ,

Κύριον ἐκείνου, ὁ Καρβύσου. Philologica. Cod. Vatic. fol. 84.

Αἰσώπου τοῦ Φρυγῆς σκελῆγοι πρὸς βίον. Philologica. Cod. Vatic. fol. 99.

Rr 2

Επει-

Ἐπειδὴ σε πρᾶξιν ὁρῶμεν ἅπαντα. Philologica. Cod. Vatic. fol. 103.

Γινώσκοντες οἱ πολλοὶ με φιλοῦντες. Laudat bellicam ejus virtutem.

Cod. Vatic. fol. 107.

Οἱ πολλοὶ με τὰ μέγιστα δύνανται παρὰ σοὶ. Commendatitia. Cod. Vatic. fol. 190.

Ἐγὼ δὲ τὴν ὁμηρικὴν &c. Philologica. Vatic. Cod. fol. 219.

Μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ.

Μακρὸς ἤδη ὁ χρόνος, ἐξέτου σοι. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 111.

Ὁ μὲν κοινὴ τῇ τῶν ἀνθρώπων. Encomiastica. ibid. ἐν πῶς ἀνθρώπων

πῶν ἐδούλευεν αὐτῆς. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 113.

Μεγάλῳ Λαγοῦστῳ.

τὸν μὲν ἐμὸν εἰς τὴν ὁμώνυμον ἔρωτα. Philolog. Cod. Vatic. fol. 125.

Τοὺς τῶν Αἰγυπτίων ἱερογραμμάτων. Philolog. Cod. Vatic. fol. 164.

His addenda: epistola τῷ Ἰωαννῶνι περὶ ἀστρονομίας, de qua supra, in opusculis Astronomicis. Cod. Vatic. fol. 123.

Μεγάλῳ Οἰκονόμῳ vide supra, in ΒΕΚΩ.

Μεγάλῳ Περιμικηρίῳ.

πάσαις μὲν ἡγεῖται ἢ τὰ μέγιστα πάσαις. Philog. Cod. Vatic. fol. 162.

Μητροπολίτῃ Ἀπρῳ, περὶ τῶν ὑβρίζοντων τῷ ἀστρονομίῳ. Vide supra inter Astronomica.

Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκῃς. Vide supra in ΓΑΒΑ.

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗ.

Ἀπαλλάξαντι. Ἀλεξάνδρου πάλαι, Philologica, & de Imperatore carptim. Cod. Vatic. fol. * 113. & fol. 196.

ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΩ, Vide supra, in ΑΘΑΝΑΣΙΩ.

ΠΕΠΑΓΜΕΝΩ (ΝΙΚΟΛΑΩ)

περὶ τῶν ἐλθουσῶν αὐτῷ τερατολογιῶν, τῶν μὲν ἀνωθι ἐκ τερατολογίας,

τῶν δὲ κάτωθεν, ἐξ ἰταλίας. Edita exstat, Hist. Byz. lib. IX.

cap. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. fol. 17. Initium: ὁπότε

τῶν λεγομένων τῶν ἡγεμόνων ἐσθλάσθη.

Θεοὶ ἐν φρεσίνις χαλεζόμενοι. μὴ ζῆνυσι. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 129.

Πρωτοβεστάρῳ.

Διὰ χρόνον οὐ πρὸς ἡμᾶς πίμπων χράματι. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 122.

Πρωτοβεστάρῳ (τῆς τερατολογίας, τῇ ΛΟΥΚΙΤῃ.) Vide supra in ΛΟΥΚΙΤῃ.

πρῶ-

πρωτοτοπαρίω vide supra, in ΔΑΜΠΗΝΩ.

πρωτοσιβασω.

Σὺ δὲ, ὦ βέλτε, ταυτὸν ποιῆς τὸν μὲν ὑβρίστην &c. Philolog. Cod. Vat. fol. 81.

Τῷ Σακελλίου τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐγὼ δέ σοι πλεον τῶν ἄλλων θαρρήτας. Familiaris. Cod. Vat. fol. 106, manu recentiori.

Σιβασω, Vide supra, in ΚΑΛΟΕΙΔΑ.

Σοφωτάτω.

Τὸν Νικοκλέα φασὶν ἐκείνου τὸν Νικοκλῆς. Philologica. Cod. Vat. fol. 193.

ΣΦΝΑΔΗΝΩ.

Ἐστὶ παλαιὰ παροιμία Philologica. Cod. Vat. fol. 102.

ΣΩΤΗΡΙΩΤΗ. (τῷ πρωτοτοπαρίω Θεσσαλονίκης.)

Ἐξ ἡμισείας μοι φαίνεται χρηστός. Cod. Reg. 2257. fol. 265.

Τῷ Ὀπίτραπίτῳ.

Σὺ μὲν, ἄρις ἀνδρῶν, ἐγκωμίοις. Philolog. Cod. Vat. fol. 97.

Τῷ Ἰππᾶτι τῶν φιλοσόφων.

Εἰ σὺ μὲν ὁ πσοῦτος ἐν ἀνδράποισ ἦρως.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ (τῷ θεῷ ἔβα(ιλίως.)

Αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ιάνθη. a) Cod. Vat. fol. 84.

Τούτο ἐκείνῳ τοῦ Ξενοκράτους. Philologica. Cod. Vat. fol. 96.

Φιλοσοφωτάτω. Vide supra, in ΙΩΣΗΦ.

ΧΡΗΣΟΛΩΡΑ.

Τῇ b) μὲν παροιμίαν, αἰὶ π Διβύη. De Astronomia. Cod. Vat. fol. 190.

Exstant præterea Epistolæ aliquot, ad Anonymos scriptæ. Earum hæc sunt initia:

Ἐγὼ μὲν ἴσως πρὸς τὰς νῦν ἀποβλέψαντι τίχας. Brevissima. Philolog. Cod. Vat. f. 154.

Ἐὶ δὲ τῇ φύσει πρότερον. Philolog. Cod. Vat. fol. 105.

Ἐμοὶ δὲ εἴ τις Φιλίας ὕψατο. Philolog. Cod. Vat. fol. 95.

Ἐτέρους διδόναι τρυφᾶν, ἡμῖν δ' ἀνδρακας τοὺς θεσφαίοντες. Cod. Vat. fol. 195.

Rr 3

Idem

a) Laudat illum, quasi Insula alicujus Servatorem. An Cretæ?

b) Idem est initium atque orationis ab Irene Augusta habitæ apud Matthæum filium. Hist. Byz. lib. XVI.

ἰδοὺ σοι καὶ ἕτερον ἥκει Διάκονον. Cod. Vat. fol. 206.
 Ὁ ἀρεθμὸς τῶν στίχων δύοιν σωσιν. Cod. Vat. fol. 154.
 Οἷον ἐνωδίας πρὸς τὸν ἀέρα χειρείτης a) Cod. Vat. fol. 204.
 Ὁ παρὼν οὗτος, ὡς περ ἐφόλοιον. Cod. Vat. fol. 206.
 Ὅτι δὲ τῇ λαμπροτάτῃ τοῦ βασιλέως ἡμεῖς b) Cod. Vat. fol. 217.
 πάντες ὁ παρὼν καὶ θυμὸς. Brevissima, Cod. Vat. fol. 194.
 Σὺ δ' ἐγχώριον ὀϊμαί τῇ Διανείᾳ. Philologica, Cod. Vat. fol. 98.
 Τὸ μὲν πρὸς ἄνδρα. Cod. Cæsar. 174.
 Τὸ μὲν ὑπὲρ τοῦ παρίοντος λέγειν. Brevissima Cod. Vat. fol. 206.
 His addatur Epistola, πρὸς στρατηγοῦ πινθίου Φαύλου, κακῶς c) πρὸς
 πύλας Διατηρήτης. Cod. Cæsar. Theolog.

In eodem codice Cæsareo exstant Epistolæ duæ, scriptæ à Gregorâ; quarum Nesselius nec inscriptiones, nec initia declaravit.

Hactenus Catalogus operum Gregoræ Boivinianus. Nunc
Historiam ejus *Byzantinam* paucis adhuc lustrare juvat. Totum opus
μνημῆς, ut ipse inscripsit, *ιστορίας* constat *libris XXXVIII*. Ex his pri-
 mos *XI. libros* à capta per Venetos & Balduinum A. C. 1204. CPolli
 & Theodoro Lascari Imperium Nicææ auspicato, usque ad Andronici
 Palæologi junioris A. C. 1341. defuncti obitum, latine vertit *Hieronymus*
Wolfius, qvi interpretationem suam A. 1559. dicavit Antonio
 Fuggero, sed quæ usque ad A. 1562. apud typographum hæsit, un-
 de non est ut ex præfationis scriptæ tempore cum viro Nobilissimo
 editionem Græcolatinam Gregoræ A. 1559. factum suspicemur. Pri-
 mum enim Græce ex Fuggeri Codice cum laudati Wolfii versione vi-
 dit lucem Basil. ex Jo. Oporini officina A. 1562. fol. Falliturque
 Clarissimus Boivinus, qvi hanc editionem latinam appellat, cum sit
Græcolatina. Certe est mihi hæc scribenti Græcolatina illius anni in
 manibus: nescioque an præterea latine separatim eodem anno ex
 Wolfii versione viderit lucem, cum Catalogus quoque Bigorianus
 p. 56. latinam Anni 1562. fol. memoret. Addidit vero Wolfius præ-
 ter

a) Vide supra, inter Astronomica.

b) Significat se semper erga filiam Imperatoris probe affectum fuisse: ejus rei signa
 erant tot Proœmia operum suorum, eidem nuncupata.

c) Legendum τὰ τῆς π.

ter paucas p. 271. 272. castigaciones suas, etiam latine excerpta quædam ex Pachymeris Historiarum libris XIII. nec non Laonici Chalcocondylæ decem libros integros ex Conradi Clauseri versione. Eandem putat esse editionem Hanckius p. 599. quæ rescissis primo & ultimo foliis, novisque in eorum locum suppositis profitetur lucem vidisse Colonia Planicianæ 1616. fol. cum cæteroqvi per omnia eadem situm Basileensi, & easdem mendas referat. Ab eo tempore una cum Zonara, Annalibus Nicetæ Choniata, * & Chalcocondyle prodierunt latine Paris. 1567. fol. Francof. 1568. & 1587. fol. tum Græce & latine Genev. 1615. fol. *Italice* interprete Ludovico Dulci, accurate Augustino Ferentilli, Venet. 1569. 4.

Post Wolsium felicibus auspiciis animum ad expoliendum Gregoram, Cangio hortante, appulit laudatus Joannes Boivin, qvi Paris. 1711. fol. è typographia Regia non modo libros illos undecim, priore tomo longe dedit meliores, sed etiam posteriore alios tredecim antea ineditos adjunxit, quæ Historiam producunt usque ad A. C. 1351. Græca librorum priorum XI. recensuit & supplevit è Codice 2558. Bibl. Regis Christianissimi, ante captam à Turcis CPolin scripta, & Pachymeris quoque Historiam complectente, sed eo quo Wolsius est passim integrior, atque tum alia tum tria illa fragmenta complectente, quæ Dionysius Petavius à Frontone Ducæo accepta primus vulgavit & Nicephori Patriarchæ breviario Historico subjunxit Paris. 1616. 8. Rursus, inquit Clariss. Boivin, in eo ipso Codice hoc notatu dignissimum est, quod quæ Gregoras libris quatuor postremis plurimam inferuit, variis temporibus à se elucubrata, ea fere omnia ibidem desint, sic autem suis quaque locis recisa fuerint, ut narrationis contextus nullo biasi abruptus sit, sed omnibus partibus apte coherentibus integer & continuus procedat. Id Gregora ipsius iudicio factum velim: neque à vero abhorret, cum primo editionis amore refrigerato suum opus recognovisset, ac ea quæ ostentandi ingenii causa assuerat, monodias, orationes, aliæque id genus reseculisse. Vercor tamen, ne & gloria paulo avidior eos pannos, in prima scriptione omisos, repetito deinde opere

* Zonaram & Nicetam, antequam Gregoræ libris manum admoveret, idem Wolsius latine transtulit, ut ipse in Epistola ad Antonium Fuggerum: Sed cum è Zonara velut salubris eluctatus in Nicetæ Acominati Choniata Planiciem & quasi variis fusculis vernantia præta pervenissem, - Quo opere absoluto - - exoptasset omnem expectationem à se offertur Nicephorus Gregoras.

opere intertexuerit. Idem præterea usus Codice Regio 2078. quem libros primos quatuor complexum ait parū ab editis differre nisi quod in librorum & capitum divisione discrepat. Monodias libri decimi initio, castigavit ex Codice Colbertino 4950. *cujus, inquit, nobis copiam fecit Vir quam doctus tam amabilis Stephanus Baluzius.* Lectiones è Codice Vaticano descriptas accepit à Nobilissimo Viro Frid. Rostgaard. Exstant quoque inter MSS. Græcos Codices Bibl. Segvierianæ libri XI. primores ex Nicephori Syntaxi Historiæ Romanæ. Sed negat Boivinus sibi tunc aditum patuisse ad illam Bibliothecam, quæ hodie est illustrissimi Ducis Coislini, Episcopi Metensis, & liberius aditur neq; amplius pro thesauro abscondito jacet occlusa usibus & desideriis eruditorum. Latinam Wolfii versionem passim emendavit & ad Græca diligentius * exegit, libros capitibus & minoribus sectionibus divisit, capitibus præfixit argumenta, nomina Imperatorum de quorum rebus sermo est & Annorum Christi in ora libri vel summis paginis annotavit, notasque breves ubi opus fuit adjecit, uberioribus ad calcem Tomi secundi subjunctis.

Libris sive λόγους illis undecim absolvitur prima pars, sive ut in Codice MS. Vaticano appellatur *πρῶτον βιβλίον*, nam in illo habentur libri ab XVIII. usque ad XXXVIII, & liber XVIII. inscribitur *δευτέρη βιβλία λόγος 2^{ος}*. Libros vero tredecim, hoc est XII. usque ad XXIV. de rebus per decem annos à 1341. ad 1351. sub Imperio duorum Principum Palæologi & Cantacuzeni gestis, primus idem doctissimus

- * Boivinus in præfat. *Gregoras multisjuga eruditionis & artis Rhetorica assentator, sæpe aberrat à proposito, & ad ea quæ parum aut nihil ad rem pertinent, digreditur. In iis παρέργους mirum est quam sit verbosus. Ea Wolfius rebus magis quam verbis intentum breviora facere instituit. Itaque & luxuriantia compescuit, & quæ omnino redundabant, suppressit. Ego vero facturum me opera pretium putavi, si auctoris Græci vestigiis inhaerem, atque ejus verba lectoribus si minus annumerarem, saltem religiose & fideliter appenderem, quæ ut opinor optima est ratio interpretandi. In quibusdam etiam à vero sensu deflexisse mihi visus est interpretes doctissimi, aut sententiam auctoris obscure & contorte expressisse. Nihil dico de minoribus vitiis, quibus nullum opus, quantumvis tersum & limatum, carere omnino potest: quæ quidem vitia ut plerumque nos in lucubrationibus nostris fallunt, ita in alienis vix unquam fugiunt. Equidem eos navos corpori alioquin egregio inperfos, ut eximerem scdulo operam dedi: nec me ea re injuriam Wolfio fecisse arbitror, sed de eo bene meruisse ago & contendo. Nec enim quia illum identidem lapsum corrigo, idcirco me vel doctiorem statuo, vel diligentiorē; neque ei propterea detrachere ausim hærentem capiti multa cum laude coronam.*

mus Boivin Græce cum versione sua vulgavit è duplici Apographo Codicum Vaticanorum, uno Bibl. Regiæ 2079. emendatius scripto, quifex libros (XII. nempe usque ad XVIII.) continebat, altero septem cæterorum librorum à Jo. Vivantio Româ Lutetiam allato valdeq; mendoso, sed de cujus locis plerisq; dubiis Codices Vaticanos à viris doctis Zaccagnio & Delmiro consuli curavit. *Disputationem*

Gregoræ cum Nic. Cabasila & Anonymo de Palama erroribus, quæ A. C. 351. post Synodum Palamiticam habita est, & in hoc opere ab initio libri XXII. usq; ad XXIV. fere medium exstat, exhibet cum versione latina & notis *Claudii Capperonerii*, Licentiati Theologi Parisiensis. Præter annotationes porro suas in quibus inedita varia, Boivinus etiam Cangii notas postumas addidit ad libros Gregoræ septendecim.

Librum XII. & quinq; deinceps continuos, sæviente in Acindynianos persecutione scripsit Gregoras, nondum tamen domo inclusus, imo ut editori videtur, ante habitam A. 1351. Synodum Palamiticam. Librum XVIII. & novem deinceps continuos jam domi manere iussus & Monachis custodibus obsessus composuit Julio & Augusto mensibus Anni 1352. tanta celeritate ut vix dies quadraginta ei scriptioni impenderit, quemadmodum in illius vita Boivinus observat, qui præterea pollicitus est *tertio Tomo* edere libros operis reliquos quatuordecim à XXV. usq; ad XXXVIII, Historicos quidem octo, in Anno 1357. ineunte desinentes, & dogmaticos sex, ex apographo Codicis Vaticani, quos recepta jam libertate, variis temporibus videtur condidisse, ut eidem Boivino monitum in notis pag. 783.

Tomus quartus, præter Poëma ingens Græcobarbarum de bello sacro, item de Constantinopolitanis, Peloponnesiacis, & Neapolitanis Francorum expeditionibus, selecta variorum opuscula continere debet, ea scilicet quæ Nicephori Gregoræ Historiam possunt illustrare, in quibus erunt

1) Narratio *Nicææ* Choniata de statuis CPolitanis, quas Larini capta Urbe contractas, in monetam conflaverunt. Cujus narrationis ex Codice Bodlejano descriptæ copia Boivino à Viro Clariss. Jo. Ernesto Græbio facta est.

2) *Theodori Lascaris* Orationes duæ, Encomium Patris ejus Joannis Ducæ Imp. & Laus Urbis Nicææ, ex Codice Regio.

3) Testamentum *Arsenii* Patriarchæ, editum à Cotelerio. T. 2. monument. p. 168.

Libri scilicet Pars Altera.

S s

4) d.

4) *Athanasii Patriarchæ ad Seniores Andronicum Epistolæ & relationes selectæ*, ex Codice singulari quem Bibliothecæ Regiæ cum aliis multis nuper donavit C. Maur. Tellerius, Archiepiscopus Dux Remensis.

5) *Manuelis Phila Poëma Historicum de Michaelis Glabæ rebus gestis*, ex alio Cod. Regio (olim Telleriano) descriptum.

6) *Tomus Pseudo Synodi Palamitica*, editus à † Combefisio.

7) *Excerpta ex scriptis Nicephori Blemmyda, Gregorii Cypri, Theoduli Rhetoris, Nicephori Chummi, Barlaami, Acindyni, Palama, Nicolai Cabasila, Philothei Patriarchæ, Medici Taronita, Cantacuzeni, Demetrii Cydonii, ipsius Gregoræ & aliorum, omnia paucissimis exceptis anecdota.*

Fuere & nonnulla falso adscripta Nicephoro Gregoræ ut *summi Prophetici*, quod ex Philothei Patriarchæ antirrhetico XII. Cod. Reg. 1996, fol. 279. Græce & Latine Boivinus vitæ Nicephori inseruit.

Gregoræ vitæ, inquit idem vir doctissimus, (neque enim ejus scriptoris tam inepte sum fautor, ut nulla habuisse eum contendam) maxime conspicua hæc fuerunt: *Aster*, *austerus*, *pertinax*, *Principes aquæ ac privatos lingua petulantia offendit*, *Philosophus*, *animo haud imperavit*. *Historicus*, *partium affectum non exuit*: *gloria denique cupiditate & amore sui ipsius nimio laboravit*. *Plura in stilo reprehendenda*: *inprimis κακοζηλία*, seu *ambitiosa elegantia affectatio*; *pæctica verborum luxuries*, *figura insolentes*, *hyperbatæ*; *crebra non modo verborum sed & sententiarum repetitiones*. Quod si conferendum exemplum est, in libris ejusdem argumenti *Historicis Cantacuzenus* longe præstat. In *Chronologia* tamen *Gregoræ* diligentior, immo apud *Cantacuzenum* ferme nulla. *Cantacuzenus* quadam videtur consulto omisisse, quæ *Gregoræ* haud prætermisit - *Cantacuzenus* solas quodammodo res Byzantinas, nos ter etiam externas *Historia* sua complexus est. *Uterque igitur legendus*, & alter ex altero supplendus.

Elogia ab editore Tomo primo præmissa, maximam partem constant Græcis ineditis antea monumentis, ut sunt *Epistolæ Georgii*
* *Lapithæ*, *Lampeni Tarchaniotæ protonotarii*, *Demetrii Cydonii*, *Athanasii Lepantini*, *Bryennii sacello præfecti*, *Zarida*, *Theodori Catula*, *Balsamonis & Acindyni* ** ad *Gregoram Epistolæ* è Codd. Vaticanis,

† Auctar. noviss. T. 2. p. 135.

* è Cyprio. Confer Allatium de Georgiis p. 343. seq.

** Thessalonica dantur sunt *Epistolæ Acindyni*, *Demetrii*, *Athanasii*, *Bryennii*, *Theodori Catula*, & *Theoduli Magistri*,
ejus

ejusdem Acindyni ad eum Jambī, *Gregorii Palamæ* ad Nomophylacem & *Demetrii Cydonii* ad Philotheum Patriarcham Epistolæ à Codd. Regiis: Ex *Philorbei* Patriarchæ antirrhetico XII. & *Jo. Cantacuzeni* initio antirrheticorum de lumine Thaborio adversus Prochorum. Exhibet etiam Græce Epistolam Scholastici *Theoduli Magistri* ad Gregoram, quæ incipit *καὶ πάλας μὲν ἐγώ γε*. Hanc Græce & Latine cum Epistola Gregoræ ad Theodulum cujus initium *πολλοὶ μοι τὸν σὸν ἐμήνυσαν τρόπον*, Græce & Latine jam vulgaverat V. C. *Laurentius Normannus* inter alias *Theoduli Monachi* (qui sub Thomæ Magistri nomine magis innotuit) Orationes & Epistolas. Upsal. 1693. 4. Memorat etiam Boivinus Matthæi Ephesii & Nicolai Pepagomeni ad Gregoram Epistolas, versufque sed parum elegantes Theodori Metochitæ, sed apponere omisit.

In notis plura ante inedita fragmenta vel monumenta referuntur, ut Proœmium Nicephori Gregoræ, præmissum demonstrationi de Paschate (à Cod. Vaticano.) pag. 769. & Epilogus pag. 770. Ejusdem Epigramma in Theodorum Metochitam 773. Versus quidam ex Theodori Metochitæ *εἰς τὴν σοφὸν Νικηφόρον τὸν Γεηγορεῖν ὑπο-
μήνας καὶ περὶ τῶν οἰκείων σωταγμάτων* 767.

Fragmenta ex Catalogis MSS. Imperatorum CPol. p. 749.

Ex Blemmydæ Oratione *ὅποῖον δεῖ εἶναι τὴν βασιλείαν*. 749.

Ex Gregorii Cyprii encomio Andronici. 752.

Ex variis Nicephori Chumni scriptis pag. 751. 753. 754. seq. 759. 761. 763.

Ex Poëta Græcobarbaro 753. 761. 762. Ex Niceta, 766.

Maximi Planudæ Epigrammata de templo S. Andreæ à Theodora instaurato, 754.

De Athanasii Patriarchæ CPol. scriptis 755. seq. 757. seq. 758. 760. seq. ubi abdicationis formula, & 763.

Ex Theoduli Rhetoris oratione pro Chandreno pag. 759. seq. pag. 761. 762.

Pachymeris *ἐκφρασις τῆς Ἀνγκισίων* 764. seq.

Gregorii Palamæ *περὶ περσικῆς, κεφαλῆς* cum Claudii Capperone-rii versione pag. 776.

Hippocratis Medici & magni Ducis Apocauci imagines ex antiquo Codice Regio Operum Hippocratis, cum versibus Græcis in eorum laudem. 777. seq.

Ex Philothei Patriarchæ Antirrhético lib. XII. pag. 786. Ex libro I. p. 792. 798.

Verfus Oraculorum Caldaicorum laudati à Jo. Laurentio Philadelphensi Lydo, qvi in editione Obfopocana defiderantur 786.

Excerpta ex Epistolis Gregorii Palamæ ArchiEpiscopi Theſſalonicenſis 787. ſeq. Epiftola ejus ad Auguſtam, Annam Palæologinam, integra, qvam Boivinus putat fundamentum fuiſſe initæ ab Auguſta cum Palama adverſus Patriarcham (Jo. Calecam) ſocietatis 788.

Ex Palamæ Oratione adverſus Jo. Calecam Patriarcham 789. 790. De aliis Palamæ ſcriptis in Bibl. Reg. pag. 805. ſeq.

Notitia de Opere Nicephori Patriarchæ pro imaginibus qvòd Theodoro Grapto tribuitur in Codice antiqviffimo, unde decepti Cantacuzenus, Gregoras, Philotheus, Jo. Cypariſſiota & alii p. 793. titulus libri: *Ἐν ἀγίοις πατέρος ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερομνήων Κωνσταντινῆς πόλεως Νίκηφύρου λόγου ὑπὲρ τῆς εἰκονοματίας καὶ κατὰ τὰς καὶ εἰλικρινές ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ κατὰ τὰν δοξαζόντων εἰδώλοις περὶ σκευην κέναι.* Vide de hoc opere ſupra p. 297.

Eusebii Epiftola ad Conſtantiam, 795. ſeq. de qua ſupra p. 102.

Theodori Grapti locus è Cod. Regio ſuppletus 796.

Subſcriptio Calligraphi Leonis Cinnami in Codice Regio 2951. pag. 804.

INDEX SCRIPTORUM, aliorumqve qvorundam in Nicephori Gregoræ Hiſtoria Byz. memoratorum.

Ad numeros librorum capitumqve, & ad paginas editionis Boiviniana. Tomus II. incipit à pag. 353.

Academia 200. 205. 206. 211. 289. 292. 565. Platonica 354.

Acindynus XVIII. 8.

Aegyptii circulatores VIII. 10.

Æſchylus Prometheo 235. 644.

Æſopi Phrygii dictum, ex terra lacrymis macerata hominem formatum. XVI. 4. fabula de lupa & agno 640. 650.

Anacharſidis dictum, *κατὰ τὸν ἐν φιλονεκτικῇ πολλῶν ἀξίων, ἢ πολλὰς ἀξίας μηδενός* 382.

Anaxa-

Anaxagoras 207.

S. Andreæ Monasterium 109. 161.

Andronici Palæologi senioris, Imp. investiva in Historicos maledictos. lib. 1. cap. 1. Sortibus Biblicis utitur, & de pace ineunda dubius, Psalterium consulit, & in loco Psal. LXVII. 15. acquiescit. VIII. 11. pag. 220. Nepotismetu ad imaginem Deiparæ confugit. IX. 6. ab eodem Nepote detrusus Imperio, dictus est Antonius Monachus IX. 8. Ejus Oratio in Nepotem, apud Patriarcham Esaiam & Pontifices. IX. 3.

Andronici nepotis Oratio ad internuncios ab avo missos. IX. 2. ad milites IX. 4. in conjuratos XI. 2. Oratio in Synodo contra Barlaamum habita. XI. 10. Gregoram consulit moriturus, num alstra Medicorum curationi suffragentur XI. 11.

Antiocheni Patriarchæ decreta & literæ contra Palamam 562.

Antigonus τῶν Ἀλεξάνδρου Ἀποδείχων ὁ κρείττους. Eumenem dolis vincit 306.

S. Antonii festum 283. templum in urbe Nicæa. 26.

Apollinaris hæreticus 714.

Apophthegma Sapientis, mirantis non quod navigasset aliquis, sed quod bis navigasset. XII. 6. Thaletis vel Platonis, beatum se prædicantis quod non Barbarus natus esset sed Græcus. VIII. ult. Imp. Cantacuzeni, rebus ex voto fluentibus, οὐκ ἔμοι γένοιτο χρεῶν, ὅτι τὰς ἄλλας μεθύει ἀνάγκη IX. 8. Egyptii Regis, filiorum suorum calamitatem majorem agentis lacrymis IX. 10.

SS. Apostolorum Templum 494.

Aristotelis de DEI substantia & operatione, sententia. 683. de mente perfecta 684. Aristotelicæ lingvæ labyrinthi 293.

Arius 707. 714. Ariani 578.

Arsenius Patriarcha CPol. III. 1. IV. 4. &c.

Arsenii sectatorum Ἀρσενιατῶν schisma 77. 101. 160. 161.

Asanis oratio ad Matthæum Cantacuzenum fororis filium XVI. 2.

Astrologus Gallus 453. 483.

S. Athanasius 604. 610. 671. 672. 677. 680. 684. 708. 710. 714.

Athanasius Patriarcha CPol. VI. 5. 7. & VII. 1. 9.

Athanasius Patriarcha Alex. Constantinopolitanum perstringit fabella de fele alba in vas atramentarium lapsa & habitum adeo indu-

- ta Monachalem, & tamen ingenium suum subdolum carnis-
que cupidum adhuc retinente VII. 1.
- Athanasius Gregoræ adversus Palamam socius. ejus elogium XVIII.
5. pag. 562. Athanasius ni fallor Lepanthrenus, cujus ad Gre-
goram Epistolam Boivinus edidit.
- Attalus Trojanus, Trallium conditor. V. 5.
- Ἀττίκῃ πάντος ἐναργέστερον πέταλ' αἰς αἰὲς δρεπὲς Δαχρῶν 204.
- Barlaamus advena Calaber 567. ἤσκητο πρὸς Λατίνων δογματικὴν σοφίαν.
343. Λαζινόφρων 570. inde Græcis invisus 579. Dionysii Areo-
pag. & μυστικῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ἐρμηνεύς 581. Monachos
oppugnat 344. Palamæ adversarius, in Synodo A. C.
MCCCXLI. damnatur. ibid. Tomi adversus eum promulgati
memorantur. 570. &c.
- Basilus Magnus 314. 315. 454. 587. 603. 609. 610. 620. 622. 646.
649. 650. 659. 675. 680. 684. 703. ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ 483.
antirrhethica contra Eunomium 598. ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον 638.
- Beccus Chartophophylax, atq; inde Patriarcha CPol. V. 2. VI. 1. 2.
- Nicephorus Blemmydes πολλὴ τῇ σοφίᾳ ἐξησχημένῳ, ἐπόση τοὺς Ἑλλή-
νων ὑμῶσι παῖδας καὶ ὅπου οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας προσαύται καὶ
ῥήτορες ἐς ἡμετέρας ἀφείλειαν πρῆθικαν 27. Patriarchatum CPol.
oblatum sibi recusat 31. Θείων γραφῶν ἐμπεριότατον, ὃς ἀολῆ-
δωκῶς ἐαυτὸν, ἤρξατο συλλέγειν πλῆλ' ὡς τὰν Θείων γραφῶν μαρ-
τυρίας, συγκροτεῖν δεκάσας τῷ τῶν Λατίνων δόγματι. 78.
- Bogomili & Massaliani circa montem Atho 448. 550.
- Britanniæ Episcopi 574.
- Byzas Byzantii conditor VIII. 5.
- Cabasilas Gregoræ amicus, postea Palamæ sectator, à Gregora oppu-
gnatur 644. seq. 661. seq. 697. 715. 716.
- Cæsar à Bruto & Cassio occisus 108.
- Callistus ex Atho monte in Patriarchæ CPol. dignitatem evehctus.
547. 658. seq.
- Cambyles Persarum Rex ex Rege Ægypti capto, flendi causam ro-
gat 274.
- Jo. Cantacuzeni Imp. Orationes XII. 3. 5. 6. 8. XIII. 8. XVI. 4. XVII.
4. XVIII. 8. Epistola ad Joannem Patriarcham XV. 3.
- Lucretius Catulus & C. Marius Cimbros & Teutones profligarunt. 19.
- Chalcedonensis Concilii canon duodevigesimus 248.

Chal-

Chaldæi 22. 23. 53. Chaldæorum oracula 454. sapientia 201. 276. imperium 360.

Charondas Catanæus, conditor Reip. 500. & legislator Siculorum 695.

Chilas Ephesi Episcopus 108. 109.

Jo. Chrysostomus 132. 604. 636. 681. 803.

Nicephorus Chumnus, Caniclei præfectus, vir sapiens & qui sub Andronico seniore plurimum valebat pag. 147. filia ejus Eulogia nubit Joanni Andronici & Irenes filio, sed non diu post sine liberis defuncto. ibid. seq.

Clemens S. Petri successor 312.

κληρικὸς βασιλικός, Imperatorius clerus 306.

Jo. Climacus ὁ τῆς ἀσκητικῆς ὑποστάτης κλίμακῳ 604.

Cliffhenes ex quatuor tribubus decem fecit apud Athenienses 500.

Codices MSS. venditi à Turcis Nicæa potitis 282.

Concilium Atramyttenum, quod iudicium de dissentium scriptis igni permittit, flammis utraqve in cineres redigentibus 101.

Ephesinum 313. 642.

Generale quartum 582. 248.

Generale sextum seu Trullanum 248. 565. 582. 608. 652. ἡ βέλτιον τῶν πράξεων τῆς θείας καὶ οἰκουμενικῆς ἑκτῆς συνόδου 574.

Conciliorum Generalium acta. 604.

Concilia Iconomachorum λεηστικά 600.

Concilium contra Arsenium Patriarcham. XV. 4. contra Barlaamum, in templo S. Sophiæ XI. 10. contra Beccum VI. 2. contra Bogomilos & Massalianos XIV. 7. contra Joannem Patriarcham XV. 9. contra Isidorum Patriarcham XV. 10. Synodus Palamitica. libro XVIII. XIX. XX. XXI. λεηστική 560. 684.

Cosmas melodus. 696.

Critobulus cum Florentio in dialogo Gregoræ loquens inducitur 343.

Cræsus à Cyro victus 93. 191. 279.

Cylonium scelus 499. 684.

Cypriorum & Rhodiorum Epistolæ adversus Palamam memorantur 494.

S. Cyrillus 684.

Cyrus Persarum Rex 35. 93. 191. Cyrus junior Darii & Parysatidis Filius 115. Jo.

- Jo. Damascenus 613. 668. 673. 674. 681. 711.
 Daniel Cyzici Episcopus 108. 109.
 Darius Persarum Rex 115. 306. 360. 508.
 Darii Codomanni querela quod beneficio in morte affectus gratiam referre non posset 646.
 David Propheta 112. 163. 599. ejus κινύρα 208. βιβλοι. 716. Ejus verba quædam 315. 657. &c.
 Debrorum Macedonia Episcopus, Metropolitano primæ Justinianæ subjectus 99. 100.
 Delphorum Theologi 319. laurus 199. tripus 92.
 Demetrius Martyr 242. ejus festum 380. templum CPoli 542.
 Demetrius Poliorcetes, Antigoni F. 70.
 Democritus Philosophus 230. 601.
 Demonactis Rhetoris χαρίεντα λόγοφθέρματα 204.
 Demosthenes 206. à Philippo Rege ob fidem Patriæ præstitam celebratus 254. ejus dictum consilia ex eventu judicanda reprehenditur 365. lucernas Demosthenis redolentia 211.
 Dercyllidas, Lysander & Lacedæmonii Harmostæ quibus tributum pendere Attici & Bæoti coacti 129.
 Dexius Gregoræ amicus & contra Palamam socius, ὃς λόγῳ καὶ ᾄδει τὴν βίον αἰετὸς κοσμῶν, ἐδείξε καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγωνιστοῦν ἐδάμῳ ψευδομένην ἔχων τὴν κλησιν 562.
 Diasia, festum Atheniense in honorem Jovis 233.
 Diogenes Cynicus laudatus ab Alexandro M. 438. ejus dolium 508. dictum, gloriam contemtu ejus facillime comparari 645.
 Dionysius Sicilia tyrannus 458. Platonis adventu regia ejus pulvere impleta, i. e. ad Geometriæ studium frequentandum adducta 319.
 S. Dionysius Areopagita 593. 680. 687. 688. 692. 693. 696. 698.
 Dioscorus Archi Episc. Alex. 642.
 Dorica harmonia 194. 195. 449.
 Doxologia sacra 55.
 Gregorius Drimys, Palamæ Magister à Gregora reprehenditur XIX. 1. pag. 578.
 Dyrrhachii Episcopus ὁ πῖνυ, ὃς πολλὰ βίη, καὶ σωφροσύνης ὀξύτης, καὶ μεγαλοφύια γνώμης διέπρεπεν ἐν τοῖς ἐπισκόποις, λόγῳ τε τὴν ἀρετὴν κοσμοῦν, καὶ ᾄδει τὴν λόγον X. ult.

Enga-

Engastrimythus 252. καὶ Βάκχη καὶ Φοιβόληπι 413.

Epaminondas 74. 222. 299. 471.

Ephectici Philofophi 453.

Ephesi Ἀρχιεπίσκοπος sive Metropolita, cui octoginta annos nato ἐπὶ ἡμεῖς
κόσμιον εἶδεν, καὶ γλαυκῆς εὐστροφῆς ἦχῳ, καὶ φιλοσοφία συνανέ-
στα αὐτῷ, ὅτι π. καὶ Ἑλλήνας, καὶ οὖν τῆς θείας αὐλῆς 561.

Epicurei 453. 496. magistrorum decreta non audent in dubium re-
vocare 318. solem pedali esse magnitudine docebant 608.

Esaia Patriarcha CPol. VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10.

Per sacra Evangelia juratum 106. 363.

Eudocia Palæologina. infra in Hypatia.

Eugenii porta, CPoli 101. 170.

Eumenes Antigoni dolis circumventus 306.

Eunomius hæreticus 598. 606. 714.

Euripides 190. 397. Poëta sapientissimus 191.

Eusebius τῶν ὀκτὼ λόγιων ὁ πρῶτος 591. ejus contra imagines. ibid.
seq. 598.

Fabula de sele in atramentarium sutorium prolapsa. Supra in Atha-
nasia Patriarcha CPol. Fabula de ave divinatrice & aucupe.
413. fabula Attica sive Græcanica 210. 625. 660.

Favorinus Philosophus 519.

(642.

Flavianus Patriarcha CPol. in Synodo Ephesina à Dioscoro occisus,

Florentius dialogus Gregoræ contra Barlaamum XI. 10.

Gani Metropolita 561. seq.

Gentilium dicta SS. Patribus consonantia 682. seq.

Georgius Cyprius, vide Gregorius.

Georgius Larissæus, hæreticus Bogomilus 450.

Georgii Martyris imago 187.

Gerassimus Monachus, Patriarcha CPol. VIII. 2. & 6.

Germanus Patriarcha CPol. ante Arsenium, αὐτῷ συντυχὼς καὶ δέσπῃ καὶ
ἀρχιεπίσκοπῳ βίον κοσμήσας III. 1.

Germanus ex Episcopo Adrianopolitano Patriarcha CPol. post Arse-
nium IV. 4. & 8.

Germanus Heracleæ Thraciæ Metropolitānus 100.

Gibellinorum & Guelphorum (Γελοφῶν καὶ Γεμπλῶν) factiones.
VIII. 1. pag. 176.

T t

Joan-

Libri 5ti Pars Altera.

Joannes Glycys Patriarcha CPol. VI. 8. VII. 11. ejus testamentum VIII. 2.

Theodorus Graptus 591. 596. seq. 684. 715. ejus laus & libri adversus Iconomachos (qui tamen Nicephoro CPolitano erant tribuendi) 712.

Nicephorus Gregoras Glyceos Patriarchæ auditor VII. 11. Testamentum ei scribit VIII. 2. Theodorum Metochitam officio colit & solatur VIII. 5. in Choræ monasterio ab eo collocatus VIII. 5. Philosophiamque & Astronomiam ab eo edoctus VIII. 7. Epistolis & versibus ab eo honoratus & doctrinæ veluti institutus filium & filiam ejus vicissim instituit. VIII. 9. Chares phylacis dignitatem repudiat VIII. 9. & Patriarchalem dignitatem. XVIII. 1. de Palchate disputat. VIII. 13. vitam Joannis Heracleæ metropolitani avunculi sui scripsit IX. 7. vanas prædictiones refellit Epistola ad amicum IX. 11. & Astrologos XIV. 2. Monodia in obitum Andronici senioris. X. 1. junioris. XI. 11. in Theodorum Metochitam X. 2. Oratio consolatoria apud Andronicum juniorem de obitu matris ejus. X. 6. Laicus à Joanne Patriarcha advocatur ad disputandum cum Episcopis latinis X. 8. Ejus Dialogus Florentius sive de sapientia. XIII. Synodo contra Barlaamum licet invitatus non interfuit. XIII. Patriarcham inter & Palamam arbiter constitutus. Palamæ dogmata damnat XV. 7. XVI. 5. XX. 1. &c. habitum monasticum induit, atque valedicit. XVIII. 4. post Synodum Palamiticam domo includitur XXI. 4. duriore premittitur custodia. XXII. 2. XXIV. pag. 716. Disputatio cum Cabasila lib. XXII. 6. à pag. 661. Oratio apud Cantacuzenum. XVIII. 1. apud sanctos Orthodoxos. XVIII. 5. apud Synodum Palamiticam. XIX. 1. Antirrhethici & ἀντιρρητικοὶ λόγοι 567. 592. 607. 708. 723. adversus Barlaamum, & ἐξηγήσεις eorum quæ obscurius sive περιφρασεως ab antiquis dicta sunt XVIII. 7. ubi senio jam confectum se innuit. Sermones ejus per Ecclesias in Sanctorum commemorationibus legebantur 716. Discipulus ejus perfidus &c. XII. 2. alii XVIII. 5. non satis constantes XIX. 3. Socii ejus etiam ipsi commentarios scripserunt de suis cum Palama concertationibus XX. 4.

Grego-

Gregorius Cyprius, Patriarcha CPol. ὃς πὺν ἐν τῇς γραφαῖς ἀνγενῇ τῆς
 Ελλάδος ρυθμὸν, καὶ τὴν Ἀπικίζουσαν γλῶσσαν ἐκινῶν πάλαι πολὺν
 ἔδει χρόνον ἀλθης κρυβέντι βυθοῖς, φύσει δὲ ξιότητι καὶ φιλοπονίᾳ π-
 λυσιτέρα ποιεῖ Φῶς ἤγειρε, καὶ οἰονεῖ τινα ἐχαραίσειν ἀναβίωσιν VI. 1.
 pag. 99. Zelotis suspectus Latinismi pag. 100. male eum habet
 becci vividum ingenium & eloquentiæ vis, ἡ τῆς Ἐβέκκῃ γλώττῃς
 καὶ Διανοίας οὐξύτης. VI. 2. scripta adversus eum. VI. 4. p. 108.
 Gregorius Nazianzenus 316. 319. 483. 574. 578. 584. 587. 601. 602.
 638. 668. 674. 705. ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ, ἐν τοῖς περὶ Θεολογίας λό-
 γοις 313.

Gregorius Nyssenus 314. 621. 696. 713. 714.

Harioli Itali: harioli à Persis oriundi, Colchidem habitantes: eo-
 rum prædicta 275. hariolis fides habetur 453. fanaticorum
 ἀποφασισμοὶ 77.

Hecuba Trojana 86. Helicon Musarum 293. Parnassus 66. 154.

Melanodica, iudices incorrupti 213. 311. 505.

Heraclæ Thraciæ Episcopus Patriarcham CPol. consecrat. VI. 1.
 pag. 100. Vide infra, Severi Lex.

Heraclensis Episcopus Joannes, Gregoræ avunculus IX. 7. Philo-
 theus, Palamæ θεμὸς διασώτης 711.

Heraclitus Philosophus 230. 601.

Hærodotus ὁ πρὸ Περσικῆς συγγραφέας 18.

Hierosolymorum Patriarcha 312. 488.

Hispaniæ Rex alicujus scandali occasione, interdicto damnatus à Papa.
 102. ἐπὶ τοῖς τῶν Λατίνων ἐπιμοτήροις, μὴ κηδεύειν Ρωμαίοις (non
 jungere se Byzantinis connubio) πρὶν τὸ ἐνδόξιμον εἰληφέναι ᾧδε
 ἔπαυσα. ibid.

Hodegetriæ Mariæ sive Deiparæ τῶν ὁδηγῶν Imago, 51. 183. 259.

Monasterium 342. 346. 357. templum 333.

Homerus 17. 18. 90. 231. 232. 235. 294. 347. 364. 414. 454. 483. 564.
 567. Homerus & Plato sapientes quidem, sed μὴ δεξιόμοροι τῶν
 Χριστῶν, ἀπεκκηρύχθησαν ὡς αἰρετικοὶ 659.

Homeridæ ὁμηεῖδαι, qvuidictis Homericis delectantur 206.

Hyacinthia, Spartanorum festum 233.

Hymni sanctorum de SS. Trinitate antiquitus cantati in Ecclesia ab
 Isidoro Patriarcha CPol. aboliti, & in eorum locum, quos re-
 cens ipse composuit, introducti 521.

- Hypatia altera & Pythagorica Theano, proverbium de fœmina erudita (Eudocia Palæologina) 180.
- Iconomachi 14. 104. 591. 599. 711. 712. ἄσματα & λόγοι panegyricos non aboleverunt 716. seq. à Palamæ sectatoribus imagines in ignem conjectæ 593.
- Joannes Aprenus, Calecas, Patriarcha CPol. X. 7. 8. XII. 2. & 6. seq. XIV. 3. XV. 3. 4. 9. XVI. 4. XIX. 1.
- Joannes Beccus vide supra in Beccus, & Joannes Cantacuzenus, Chrysostomus, Damascenus, Glycis.
- Joannes Heracleæ Episc. Gregoræ avunculus IX. 7.
- Joannes Sozopolitanus, Patriarcha CPol. VI. 7. & 11.
- Jobus, Bogomilus hæreticus 450.
- Flavius Josephus 146.
- Josephus Patriarcha CPol. IV. 8. V. 2. VI. 1. Josephi hujus sectatores Josephitæ 77. 101.
- Josephus Cretensis & Georgius Larissæus Bogomili 450. tomus de ipsorum impietate Byzantium missus memoratur ibid.
- Isaacus Asceta 604.
- Isaacus Bogomilus 450.
- Isidorus ex Monembasiæ Episcopo Patriarcha CPol. Palamæ fautor. XV. 10. 12. XVIII. 1. 2. anathematismi in eum scripti XV. 10.
- Isidori Canones igne deleti XVI. 5. pag. 521. Vide & supra, Hymni.
- Oportebat calceum ab Istiæo consui, ab Aristagora vero indui; proverbium pag. 95.
- Ithacenses 66.
- Judæi 98. Nissan suum ordiuntur alias ab alio Martii nostri die. 227. μοναχῶν 608. pridem populus dilectus 487. nunc genti damnata & proscripta 716.
- Julianus Apostata 584. 690.
- Jupiter 210. Olympicus Phidiaz opus 200. ejus tela à Cyclopibus fabricata 625. concubitus cum Semele 693.
- Jusjurandum Imperatori præstitum Patriarcha & sacerdotum Collegium scripto consignatum sacris Codicibus inserit 65.
- Justinianus Imp. Bulgariam urbem patriam suam privilegiis donat. 14. Choræ monasterium condidit 282.
- Justini Martyris elogium, & liber de Monarchia, XXIII. p. 682.

De

De nube & Ixione fabula 663.

Lacedæmonii victi ab Epaminonda 299. post Leuctricam pugnam aurum mulieribus interdunt 471. eorum Aristocratia. 500. exercitus navalis. 58. Lacedæmonii trecenti ad Thermopylas 391.

Lamia domi cosca, foris perspicax 695.

Latini frustra se D. Petri successores iactant. X. 8. controversias priorem agitatam renovant. id. Latini duo Episcopi agunt de Ecclesiarum concordia. id. Liturgia semel cum Latinis post initam concordiam celebrata V. 2. Latini in multis recte sentiunt. X. 1. num. 32. Tzacones, barbare pro Lacones 58.

Λαοφρονες vide, Barlaamus, Gregorius Cyprius, Meliteniotes, Georgius Metochites.

Leonida Spartani dictum, ad Thermopylas pugnaturi, δὲν δειπνῶντων, ἵνα οἱς αὐτοὶ δείσῃ(ωμεν) 396. 563.

Leontius Ethnicus, Basilii M. amicus 662.

Lucianus Sophista Græcus, auctor *Διὰ λέγων περικλήν*. 581.

Luminum solenne, duodecimus dies post Natalem Christi 384.

Lycum 200. 205. 206. 289.

Λύκιος 200. Spartanorum Legislator 695. Aristocratiam contra. 500. apud Lacedæmonios 500.

Λύσανδρος Lacedæmonius 129. 293. 299.

Lylis Pythagoreus & Synesius ὁ πῖνυ vetant κοινὰ πινέσθαι τῇ φιλοσοφίᾳ ἀναγὰς πῶς μὴδ' ὅναρ τῷ ψυχῇ κικαθαρμένον 198.

Manichæi materiam præexistere docent 603. cum illis sentit Palamas 714. Manichæorum doctor quidam cum aliis ejus sectæ post abjuratos errores baptizatur VIII. 15.

Marcion hæreticus 604.

C. Marius Cimbrorum & Teutonum victor 19.

Martius (Coriolanus) 509.

Martyria. certamina 638.

Massagetae (seu Alani) Christiani antiquius VI. 10.

Maffaliani & Bogomili in monte Atho XIV. 7. & pag. 550. 578. 579.

S. Maximus Confessor 611. 612. 669. 670. 671. 681. 685. 702. & 717. *ὁ εὖ πύρρον διὰ λέγει* 574.

Μελάρχλαροι, Scythica natio 19.

Melchisedechus ἀναρχος 594.

T t ;

Meli-

Meliteniotes, Cleri Imperatorii Archidiaconus *Λατινόφρων* 78. 104.
Μεσημβρινοὶ λῆροι Meridiani nebulones, 277. Calabri.

Mesembria civitas munita & *πλανήθρωπ* 35. 281. 282. 299.

Georgius Metochites, Imperatorii Cleri Archidiaconus, *Λατινόφρων*
 78. 104.

Theodori Metochitæ elogium VII. 11. & X. 2. ubi Monodia in ejus
 obitum. vide & supra in Gregoras. Choræ monasterium instau-
 ravit 657. *ἐμπνεῖς βιβλιοθήκη καὶ τῶν ζητημένων περὶ χειρ* 6
εῖα 168. Aristotelicæ lingvæ labyrinthos explicuit 293. Pala-
 mæ & Gregorii Drymeos errores damnat 578. &c.

Miltiadis & Themistoclis virtus rebus adversis inclaruit 207.

Μιξολύδοι, μιξοφρύγιοι 233.

Mithridatis Imperium amplissimum 400. venena ab eo explo-
 rata ibid.

Ἀήκης μῦθ de Momo Jovem reprehendente quod cum Mundo tam
 pulchro non etiam dignum universitatis laudatorem produxis-
 set VIII. 9. pag. 210.

Monachi Evchitæ & Omphalopsychi XI. 10.

Literæ ad Monachos in monte Atho datæ ab Anna & Joanne Palæo-
 logo 482.

Monasterium Adolorum, proximum Trajanopoli castello 561. S.
 Andrea 109. 161. Archistrategi sive Sancti Michaelis ad Bospo-
 rum 75. Auderorum, proximum Rodope monti 389. S. Ba-
 filii 493. Choræ à Justiniano conditum à Metochita instaura-
 tum IX. 13. & pag. 187. 190. 657. Chortaitæ 219. Cosmidii
 217. Cratæi (monasterium Virginum) 160. Cyriotissæ 177.
 Hodegetriæ seu Deiparæ τῶν ὁδηγῶν 342. 346. 357. Libis 285.
 Manganorum 260. Neæ XIV. 10. direptum, ibid. *παναχράντα*
 S. Mariæ 97. Pantocratoris 50. Paschasii 46. *Περίβλεπτε* 166.
 Pertze (monasterium Virginum) 160. Sofandra 30. 38. Stu-
 dii, à Constantino Porphyrogenito instauratum, à Latinis deso-
 latum VI. 5. 6. p. 116. Xerolophi 117. 131. 159.

Mos antiquus docendi publice CPoli sacras literas variis in locis, &
Διαφόρες ἡμέρας καὶ τόπους τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδίδασκον ὁ μὲν τὰς
προφῆτας Δαβὶδ ᾠμαῖς, ὁ δὲ τὰς ἑμετέρας Πάυλῃς Ἐπιστολαῖς, ὁ δὲ τὰς
Εὐαγγελικὰς ἑξ Ὡτῆς νόμους, καὶ κατ' ἑκάστον πάλιν ὅσοι περὶ ἱερα-
πικὸν ἦσαν ἀξίωμα, περικείμενοι καὶ Διαδοχὴν ἐκείθεν κατ' οἰκίας καὶ
παιδείας

- πατρὶας ἐπέειν καὶ σακευλίας τῶν παροικούντων τὰς θῆναι ἐκλήσαν λόγον.
 Eum morem sua ætate defecisse qveritur VI. 5. pag. 113.
 Moses pictor 450.
 Mozyles Episcopus, Nicephori Ætoliz Principis legatus 99. Do-
 brorum Episcopo prælatus, Heracleensem inaugurat VI. 5.
 Nabonassaris anni 227.
 Naupacti Metropolitanus 100.
 Naziræ & νοὶ δογματισαί, Palamitz 564.
 Nero Imp. tibiis operam dans & tripudiis 642.
 Nicephorus ex Metropolita Ephesino Patriarcha CPol. IV. 1.
 Nicephorus, vide Blemmydes, Chumanus, Gregoras.
 Nibes lacrymæ 86.
 Niphon ex Cyzici Metropolitano Patriarcha CPol. VII. 9. & 11.
 IX. 7.
 Novendiale sacrum III. 3. Novendialis luctus 358.
 Numa Pompilius, Romanorum Legislator vetuit imaginem DEI ef-
 fingi hominis vel animalis specie 695.
 Numismata νομίσματα, sive communis usus 247. numi aurei in fini-
 bus Persarum inventi IX. 10.
 Nymphæum 30. 83. in Lydia 116.
 Occasionis effigies 393. 662.
 Olympici athletæ 275. 311. ludi, 296. certamina Olympica.
 203. Olympicus oleaster 199.
 Ophalopsychi Monachi XI. 10. p. 344.
 Oraculum de Michaëlis Palæologi I. obitu 92. de Trallibus ab An-
 dronico seniore instaurandis. V. 5. de morte Michaëlis II.
 Imp. VII. 13. de seniore Andronico IX. 14. Liber in quo Impe-
 ratorum fata figuris ænigmaticis involuta fuerunt. ibid. Libri
 fatidici VIII. 5.
 Oracula Chaldaica 454.
 Oraculorum ortus & inventio: cur obscura & ambigua: quænam
 cavenda V. 7.
 Oratio, simulacrum animi, ἀγάλματι ἰοικέσθαι τῇ τῶν λόγων συμβαί-
 νει 574.
 Oratio Matthæi Cantacuzeni ad Afanem avunculum XVI. 2. Irenes
 Augustæ ad Matthæum filium XVI. 3. Syrgiannis VIII. 4. Apo-
 cauci in Cantacuzenum XIII. 9. Palamæ in Gregoram, XX. 5.
 Vide

Vide & supra Andronicus senior & junior, Afanes, Zenobius & Gregoras.

Orestes & Pylades 361. 404. 450. 502.

Origenis libri contra Celsum & alii commentarii à SS. Patribus laudantur. 583.

Orpheus 347. Orphei cithara 205. Tragœdiæ 289.

Ostenta & prodigia futuram Imperii calamitatem portendunt. VIII. 5. 14. & 15. IX. 14. XIV. 2. & p. 58. 191. 385. 386. 387. 480.

Gregorius Palamas Gregorii Drimysis discipulus XIX. 1. p. 171. Episcopus Thessalonicae ab Isidoro Patriarcha ordinatus 117. 61. excerpta ex ejus libris XXI. 2. & 4. pag. 664. 675. 693. ἐκ τῶν λόγων p. 593. ἐκ τῶν ἐπιφωτιστικῶν 594. ἐκ τῶν λόγων ἐν ἡμετέροις λοιπὸν (ὁ μὲν ἐν ἀλλήλοις. ibid. Oratio apud Synodum 604. Græcicæ literaturæ (μύσης ἑλληνικῆς) impetrata 678. ὁ δὲ μὲν παρὰ μὲν τῶν ἑλλήνων 693. novus Eunomius 696. peror. de anathomachis 704. 707. Iconomachus 714. usque per 715. omnium hæresicon reus 713. libros plus sexaginta scriptos. ejus septem errores. ibid. & 700. Palamas & Philotheus de charistia non corpus & sanguinem Christi agnoscunt, sed figuram & figuram 711. 713. anathematismi in Palamam pronuntiati Joanne Patriarcha 583. Tomus Palamæ ab eodem 482. Synodum metuit 550. Synodus adversus Palamam * A. MCCCXLV. habita 523. Synodi Palamitice Anno MCCCL. Acta 561. seq.

* Synodum illam coactam à Johanne Caleca Patriarcha, & habitam A. MCCCLV. observat Boivinus in notis pag. 790. cujus integram observationem de pluribus Synodis in illa causa celebratis & pluribus tomis editis hic apponam. *Primum*, inquit, *decem habita sunt de eisdem rebus Concilia solum quatuor*. Primum, *1341. Junii die 15. adversus Barlaamum*. Secundum *circa A. 1345. adversus Palamam qui jam à Mayo mense A. 1343. carcere inclusus tenebatur*. Tertium *A. 1347. adversus Joannem Calecam Patriarcham*. Quartum *denique A. 1351. Mayo mense adversus Gregoriam & alios Acindynianos*. Joannes Chrysostomus dicitur etiam relevationis synodum quam ait coactam fuisse ab Ephesi & Constantinopoli. *Palamiticar. transgress. lib. 1. serm. 4. cap. 10. infine*. Tomi vero prædicti sunt longe plures: nempe 1) Tomus Hagioriticus, de quo Palamas *Cod. Reg. 2409. fol. 167.* 2) Tomus Synodicus in Barlaamum & Acindynum, editus mense Augusto A. 1341. de quo Lambecius *Biblioth. Casar. lib. IV. p. 30.* 3) Tomus Ignatii Patriarchæ

Palamitæ, Παλαμῆται 453. &c. παλαμῆται κακόνους 693. *Somnia Prophetica Palamitarum* 641.

Παναθήναια 292. 371. quadriennio quoque exeunte, Olympiæ celebrata 372.

Papa in sacris hymnodis vult in diptychis memorari cum cæteris IV. Patriarchis, & ad se tanquam ad superius tribunal esse ἐκκλησιῶν sive Provocationem V. 2. p. 75.

Patriarchæ auctoritas, infula, calcei, subscribendi mos XIV. 3. indocti & simplices maxime placent Imperatoribus. VIII. 2.

Πατριάρχικοι ἄρχοντες 661.

Paulus pictor, ζωγράφων ἄρχιστον, Georgii Martyris imaginem pinxit 187. (lao 74.

Pelopidas pecunia ab Artaxerxe accepta bellum gessit cum Agelipentheus discerptus à Bacchis 625. Pericles 205. Περίπλους 292.

Persarum sapientia & scientia 201. 276. lex adversus ingratos 367.

Imperium per Satrapias divisum XII. 7.

μεγάλῃ Πέτρῃ καὶ θείῃς Διδόχοις 312.

Phidiae Cicada & Jupiter Olympicus. 200. sculptura (λαξευτική) 469.

Philipporum Episcopus legatus à Cantacuzeno ad Annam, XV. 8.

Philippus Aridæus 225.

Philippi Macedonis dictum, fidem Demosthenis in patriam laudantis. 254. ridentis Alexandrum quod cithara modulate caneret 279.

Philosophicum axioma, non posse contraria eodem tempore eidem rei inesse 367. U u Phi-

Libri sti Pars Altera.

Patriarcha Antiocheni contra Isidorum, editus A. 1344. Novembri mense, laudatus ab Allatio in diff. de libris Eccles. Græc. p. 184. 4) Tomi contra Palamam variis, variis temporibus à Joanne Patriarcha editi, id quod ipse Palamas testatur his verbis: ὡς περ εἰς ἐστὶ χειρὶς αἰληθινὸς ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, Ἀντίχειρις δὲ πολλοὶ γεγονόσιν -- ἔτω καὶ συνοδικὸς τόμος κατ' εὐσεβείαν ἐφ' ἡμῶν τῆς αἰληθείας συνήγορος, εἰς ἀντίτομοι δὲ νῦν γεγονόσιν πολλοί -- τρίτος ἔν ἐστὶν ἔτος τῶν παρὰ τῇ τῷ Βασιλεὺς συναντῶν Ἀκινδυνῶ προελομένων νῦν ἐξηνηνεγμένων, καὶ παρ' ἡμῶν ἐξεληλεγμένων. Cod. Reg. 2409. fol. 287. Hic addatur 5) Tomus contra Joannem Patriarcham editus mense Februario A. 1347. de quo Lambecius Bibl. Casar. lib. VI. p. 28. item 6) Tomus & Anathematismi in Palamam, editi mense Julio ejusdem anni, quorum meminit Leo Allatius Græc. Orthod. Tom. 2. p. 795. 7) de Ecclesia Occid. & Orient. perp. conf. p. 803. Denique 7) Tomus contra Gregoram & ejus secta propugnatores, editus mense Augusto A. 1351. qui quidem tomus exstat in Anuario novissimo Bibliotheca Græcorum Patrum, parte altera p. 135.

- Philosophi Athenis rixabantur non nisi pacis tempore 452.
 Philotheus Heracleæ Episcopus, Palamæ scripta Evangelio æqviparat. 589. in Evcharistia tantum agnoscit typum & figuram 711.
 Φεῖροι (Fratres Minores, vulgo Φρειδεύροι) 78.
 Pindarus 207.
 Pisistratus Atheniensis 465.
 Plato 188. 200. 205. 206. 293. 294. 319. 573. Aristonis F. 235. 313. ad Dionysium in Siciliam profectus 310. 589. supra in Dionysius. Platonis dicta 95. 158. 181. de Mente seu DEo 313. 684. de amatoris anima 373. verba ex Timæo 694. Platonis Dialogos *πυθαγόρειοι καὶ θυβρίδων ἔρωτες* 606. Platonica Idæa 4.
 Plectrorum vi ex mari pisces à piscatoribus, è silva colubri à præstigiatoribus extrahuntur 189.
 Plotinus de DEI substantia & operatione 683. de Mente, omnium rerum parente 684. de unitate 685.
 Plutarchus Chæronensis 18. 695.
 Pnevmatomachi Spiritum S. *πῆμα & κῆσμα* docentes 645. 707.
 Poëtæ fabularum parentes 98.
 Pompejus Magnus 53. 400.
 Proclus Platonicus de Uno & unitate, plurimam partem verba Platonis usurpat 685. de participatione 690. secum ipse pugnat 691. refellitur. ibid. Procli *Θεολογικά* sive Theologica Institutiones 686. verba à Palama corrupta 692.
 Profanarum scientiarum in Theologia usus 679. 680.
 Gregoras Cantacuzeni Imp. Prometheus 559.
 Protei Pharii more in omnes ire formas 358.
 Proverbia : αἱ π λιβύη φέρει καινόν 507. αἶμα ἀπαγέμενον, δρεῖδα σκάφας 591. δικτὺν θηρεύειν ἀνέμων πλοῆς 559. 573. θρὺς πλοῆς πᾶσι ἐξείη ξυλεύεσθαι 665. εἰς πῦρ ξάινειν. 178. 559. ἐκ ἑ κεραιῶν τὸ ὕφασμα 634. ἐν καρὸς μοῖρα 377. 573. ἐν πῖθι πλὴν κεραιῶν δρᾶν 710. ἐξ οὐχῶν τὸν λέοντα 634. Ἰλιάδος μακρότερος λόγος 58. κατὰ τὸν ὁράκην μεταπισόντος 133. κατ' ὕδατων χράσκειν. 573. κατὰ Βιλλεροφ. της 676. πῆγχοι πῖθι κίχοντες καὶ μύρμηκες μυρμηκίζοντες τὰ σφῶν πῖθισιν αὐτῶν 235. Σκυθῶν ῥῆσις. 487. 499. ὡς ὅτι μανδραβόλη 388. ὡς μηδὲ πυρφόρον λελεῖσθαι 529. Endymionis somnus 667. camelus cornua appetens etiam auribus orbata est 476. fumum fugiens in ignem incidit 55. inter Phrygum & Per-

& Perfarum limites multum interest. 198. Lemnia mala 15. Lesbia structura 576. montem parturientes murem pepererunt 555. Myforum præda 14. 261. 479. ne Hercules quidem contra duos 665. Onus Ætnagravius 656. Tantalea vita. 508. 538. Tantaleum saxum 129. 184. 513. 580. Gigantum proventus 556. Lamia domi cæca, foris perspicax. 695. Sardonius risus 601. Sirenum voces 206. Sybariticæ mensæ 612. Penelopes tela 77. 277. 415. Trojanæ nœniæ 15. proverbium rem aliquam fieri non posse indicantia ὄρεῖθ' ὅτι γάλα λητῆιν, φακῇ γωνίαν κάμψιν, ὡς πῖλιν, θάλασσαν ἀπείρειν, πλίνθον πλύνειν, κωφῷ ὁμιλεῖν, τυφλῷ ἀγνέειν, ἀνδριάντα γαργαλίζειν, εἰς πτεσημέου πύθον ἀντλεῖν, ἄσπρα πῆξιν, πῦρ αἰεῖφειν, καὶ μαχαιρῶν κυβισαῖν, κοσκίφον φέρειν ὕδωρ, νεφέλας ξάινειν, κιθάρᾳ λευκαίνειν 210. 768. Vide & supra Istiax, Orestæ, Proteus, &c.

Psalterium ad sortem ex eo colligendam consultum ab Andronico Seniore 220.

Claudius Ptolemæus, magnus Astronomus 146. 225. 294. 454.

Sexti & Pyrrhones καὶ ἡ ἀντίθετος γλώσσα 584.

Pythagoras ex Ægypto in Atticam navigans 200. Pythagoras Numa & Plutarchus nihil præter DEum statuunt increatum 695.

Pythagorei 453. 600. Magistri decreta non audent in dubium revocare 318. eorum silentium quinquennale 600. 637.

Reliquiæ sacræ venditæ à Turcis 282. (146.

Rossicus Princeps dignitatem Dapiferi habuit apud Constantinum M. Rubris literis scripta Cantacuzeni Epistola ad Patriarcham 475.

Sabellius hæreticus 651.

Sapientiæ liber 698. 705.

Semele Jovis ignibus absumpta 693.

Serapidis fanum 552.

Seres 25. Serica texta 436.

Severus Imp. Byzantium captum & mœnibus nudatum Heracleæ Thraciæ civibus pro pago habitandum donavit 100. inde Heracleensis Episcopus Cyprianum consecrat. ibid.

Sextus Empiricus supra in Pyrrho.

Simiarum dialecticarum proventus, ut Gigantum in fabulis 556.

Sisinnius Novatianus primæ Synodi adjutor contra Arium 582.

Socrates 200. 205. 206. 293. 319. 573. Socratici 565.

U u z

Spar-

- Spartani veteres pane & aqua contenti 399. Sparta 46. 299. 471.
 ὅσον ἐν βασιλείᾳ τῶν ἄλλων κηρύκων ὑπερφωνεῖ δὲ πάντες 206.
 Stoa Attica à qua Stoici 200. 205. 206. 289. 292. 354.
 Stratocles Epidaurius tibicen bonus, at non item vir bonus 357.
 Syllæ & M. Antonii proscriptiones 643.
 Symbolum fidei Catholicæ 628. 708. de additamento *filiæque* nulla
 controversia, ubi de concordia Græcæ cum Latina Ecclesia
 actum V. 2.
 Synesius. Vide supra, in Lysis.
 Synodus non est quæ sit præter Ecclesiasticas regulas 557.
 Telchines, mali dæmones 52. 222. 366. 517. 615.
 Tempe Theſſalica 153. 563.
 Templum S. Antonii in urbe Nicæa 26. SS. Apostolorum 494.
 Discipulorum Christi duodecim 170. Blachernense 78. 104.
 489. 495. 497. 695. Deiparæ Hodegetriæ 333. Deiparæ ad
 Magnesium (Sofandra) 26. Deiparæ τῆς πηγῆς ad fontem 49.
 221. S. Demetrii CPol. 542. Joannis Baptistæ in urbe Prusa, II. 7.
 Martyrum quadraginta IX. 14. Pauli Magni (templum maxi-
 mum) prope portam Eugenii 170. Salomonicum 470. S. Ste-
 phani Protomartyris 494.
 Templum S. Sophiæ τῆς ἁγίας σοφίας μέγα ἱερόν 230. Θαῦμα τῆς
 διακρίσεως 495. asylum olim inviolatum, à Gabala & Patriarcha
 temeratum XIV. 9. &c.
 Ternobi Episcopus Metropolitano subesse desinit II. 3.
 Thaborium Lumen XIX. 2. XX. 2. & pag. 589. 590. 591. seq. 629.
 Thales Milesius 235.
 Theano Pythagorica 180.
 Thebæ ab Alexandro M. vastatæ 510. Thebani 69. 155. 471.
 Themistocles 207. 279. 298. 301. 306.
 Theodoritus Cyri Episcopus magnum contentionis incendium exci-
 tavit, ut fumi molestias multi diu senserint X. 8. p. 313.
 Theoleptus vir sanctus, Philadelphicæ Episcopus, ejus urbis à Turcis
 obsessæ servator 135. legatus ad Syrgianhem ab Andronico
 seniore 197.
 Therſites 590. Theseus 450.
 Thetidis & Pelei nuptiæ 98. nuptiale convivium 522.
 Tomus Synodicus in Massalianos & Bogomilos, XIV. 7. Tomus con-
 tra

tra Barlaamum 579. Tomus Palamiticus XXI. 5. inusitatis ceremoniis consecratur XXI. 6. auctoribus probro est. id. Vide & supra in Palamas.

Torneamentum, *πένεμειν* & *ντζῆμα* X. 3. p. 296.

Tragelaphi five chimæra 4.

βιβλὸι τετραγικά. 86.

Tripus *Βασιλικός* 692. Delphicus 198.

Trophonii antrum 231.

τυφῶνες ὑποχθόνιοι. 362.

Tyrus ab Alexandro M. expugnata 191. Tyri Episcopus qvi Synodo Palamiticæ interfuit. XVIII. 5. XX. 6. XXI. 3.

Wenceslaus (*Σφενδαλαβῆς*) Bulgarorum Princeps 174. 196. 238.

Ulysses 631. Vulcanii crateres 276.

Xerxes 207. 391. 563. cum Cantacuzeno comparatus 624. ferocia ejus ab Atho monte compressa 449.

Zaleucus Locrorum Epizephyriorum Legislator 500. 695.

Zelotæ Græci adversus *Λατίνους* sævi. VI. 1. & 2. Zelotæ Thessalonicensēs XIII. 10 XVI. 1.

Zenonis Philosophi dictum, inter Philosophos altercantes in convivio apud legatos Babylonios tacentis, *παραγίνης ἀπαγγέλλειν ἰδεῖν ἐν Ἀθήναις αἰθροῦσιν ἐν συμποσίῳ δυνάμενον* 452.

Zopyrus 306. 360.

Fuere & alii Nicephori complures, ut S. *Nicephorus Antiochenus*, cujus Acta fabulosa etiam alteri Nicephoro Petinensi in Istria adaptantur. Vide Papebrochium T. 6. Maji p. 807.

NICEPHORUS BASILACA Rhetor CPoli circa A.C. 1180. de quo dixi lib. IV. cap. 30. §. 11.

Nicephorus Basilus, castelli Melenici præfectus sub Andronico seniore, de quo Gregoras IV. 9. &c.

NICEPHORUS BLEMMYDA circa A.C. 1255. designatus à Theodoro Lascari Imperatore Patriarcha CPol. munus non adiit sed Presbyteri dignitate & Monastico habitu contentus vixit. Confer de illo Cangium ad Niceph. Gregoram pag. 728. & Allatium ad Georgium Acropolitam pag. 254. & de Consensu lib. 2. c. 14. §. 4. ubi *Epistolam* ejus *Encyclicam* Græce edidit, & qua lingua etiam apud Odoricum Raynaldum T. XIV. Annal. * ex Allatii versione legitur, latine. *Libros Blemmydæ duos de Spiritu S.* laudat Manuel Calecalibro

* ad A. 1255, num. 76.

bro IV. contra Græcos, *Indicio*, inquit, nobis sunt Nicephori Blemmyda Monachi & presbyteri, ejus in omni virtute & sapientia nomen insigne apud omnes est, duo ad Theodorum (Ducam) Lascarin Regem libri de Spiritu S. conscripti, quibus indicatur ex filio & per filium substantiam habere, à Sanctis Patribus traditum. In editis prior horum librorum Jacobo Bulgariæ Archiepiscopo, posterior Imperatori Lascari inscriptus est. Proderunt Græce & Lat. ad calcem Tomi XIII. Annal. ab Raynaldo editi cum versione Allatii Rom. 1646. fol. & in ejusdem Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. p. 1-60. ibid. 1652. 4. Ad eundem Ducam Lascarin scripsit librum * *de Imperatoris institutione* ἡτοιμασμένη βασιλείᾳ, qui in variis Bibliothecis occurrit MStus. Etiam in Bibl. Vindobonensi, sicuti fuit interpolatus à Georgio Galeota Magnæ Eccles. CPol. Diacono & Georg. Ocnaota: *De quaestionibus quibusdam dogmaticis* ad eundem Lascarin, & *Orationem de fide* ad Monachos Monasterii à se exstructi, cujus inde κτήτορα se vocat, atque libros tres instructionis ad Monachos memorat Labbeus pag. 88. seq. & 94. Bibl. nov. MSS. *Encomium Greg. Nazianzeni*, & *expositionem versuum ejus* pag. 111. *Isagen in Arist. de cælo & quod mundus non sit ab æterno* pag. 114. *Historiam de S. Paulo & Patribus qui in Latro monte solitariam vitam egerunt*, elegantissime & ad antiquum succum conscriptam habere se testatus est Allatius p. 244. ad Georg. Acropolitam. In Vaticana, ut ab eodem Allatio discimus, MS. legitur λόγος ὁς ἐπιστέλει τῷ βασιλεῖ, βασιλικὸς κληθεὶς ἀνδρίας. ἐπὶ δὲ καὶ μονασταῖς καὶ παντὶ σωφροσύνῃ λυσιπλῆς. Incipit: Νόμος δὲ χηδὲν συμβαίνειν τοῖς πράγμασι τὰς ὑψηλὰς εἰσφέρειν τῷ βασιλεῖ. *Logicam* ** è quatuor, & *Physicam* è duobus MSS. Bibl. Augustanæ Græce (non simul etiam latine, ut præstantissimo Caveo traditum) edidit Joh. Wegelinus Augustanus, Augustæ Vindel. 1605. 8. Utraque junctim (Logica enim πρῶτον βιβλίον dicitur in Physica p. 32.) scripsit Blemmidas in gratiam Johannis Ducæ, & Physicæ p. 264. seq. inseruit fragmentum *exegeteos* suæ in *Psalmos*, cujus alia apospasmata servantur MSS. in Bibl. Vindobonensi, in qua etiam reperitur λόγος περὶ τῆς αἰγλας Τριτάτος, quemadmodum Ingolstadiensis & Vaticana habent

* Locum exinde producit Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 127.

** Blemmidæ de quinque vocibus latine prodiit Joach. Perionio interprete Basil 1542. 8. & ratio de compendiaria arte differendi & de Astrolabio, una cum aliis aliorum scriptis, interprete Georgio Valla. Venet. 1498. fol. Hoc de Astrolabio ad Nicephorum Gregoram sunt qui referunt.

habent ejus *Encomium* in *S. Johannem Evangelistam*, & λόγος de anima & corpore, atque de fide, virtute ac religione opuscula. In Vindobonensi præterea sunt πρὸς ἕνα ποίημα ἔλογιστὰ καὶ σοφιστὰ βλεμίδης: incipit: τῶν ἀδελφῶν ἑλέλια μαζὲ τρισκᾶδεκα: tum περὶ αἱμάτων, sive κατὰ τὰς κρίσεις τῶν αἱμάτων τῆς φλεβοτομίας τῶν ἀδελφῶν, (quæ duo carmina in aliò codice tribuuntur *Maximo Planuda*:) vide *Lambecium* lib. VI. p. 109. Præterea εἰδήσεις τῶν ἱατρικῶν μέτρων, & Διαγνώσεις καὶ θεραπείαι τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀνδράπων. Denique *Geographicum* πρὸς οἰκίσεων opusculum, Γεωγραφίαν συνοπτικὴν vocat *Salmasius* pag. 176. *Epist. Demonstrationem quod individuis vita non sit præfinita*, memorat in *Apparatu* *Possëvinus*. Vide & infra, in *Nicephorus Monachus*.

Nicephorus Bryennius Ethnarcha ab Imp. Constantino Monomacho appellatus, sed imperium cum affectaret oculis privatus est A.C. 1057. qvo *Isaacius Comnenus* Augustus acclamatus fuit. Vide *Cangii* familias Byz. pag. 177.

Nicephorus Bryennius II. Dyrrachii Dux, à *Nicephoro Botaniata* Imp. victus & oculis privatus una cum filio *Nicephoro Bryennio* III. qvem à scriptore diversum esse, adversus *Zonaram* ostendit *Possinus* ad *Bryennium* pag. 116.

NICEPHORUS BRYENNIUS IV. Cæsar, *Nicephori* *Bryennii* secundi ἀντίγονος & maritus *Annæ* *Comnenæ*, filia *Alexii* *Comneni* Imp. defunctus circa A. C. 1137. de cujus vita consulendus *Martinus Hanckius* lib. 1. de rerum Byz. Scriptoribus cap. 28. Ejus ὕλη * ἱστορίας ad socrum *Irenem* Augustam è *Ducarum* familia, *Annæ* matrem, *Alexii* *Comneni* conjugem, sive libri quatuor commentariorum de rebus *Byzantinis* ab *Isaacii* *Comneni* principatu usque ad initia *Alexii* *Comneni*, sive ab A. C. 1057. ad 1081. latine versi & utraque lingua primum editi sunt à *Petro Possino* S. I. qvi illos descripsit ex perantiquo codice *Jacobi Cujacii* ac *Petri Fabri Sanjoriani*, qvo *Annæ* Com-

* *Nicephorus* ipse in præf. ἔτε γὰρ ἱστορίαν συγγράφειν προέβηκαί, ἔτε πλέκειν τῷ Ἀλεξίῳ ἐγκώμιον, μολὺς γὰρ αὐτὸς πρὸς ταῦτα ἢτε *Θουκυδίδης* δεινότης, καὶ τὸ *Δημοσθένες* ἐξήγεσθε μεγαλόφρων. Ἀλλ' ἀφορμὴν τινα παρασχεῖν βεβλήμεν τοῖς ταῖς ἐκείνης συγγράφειν ἐθέλῃσι πρὸς ταύτην τὴν γραφὴν ἐξώρμησα. Ταύτη τοι καὶ ὕλη ἱστορίας ὀνόμας ἔστω τῷ λόγῳ. Auctores nullos allegat hic *Nicephorus* præter *Homerum* pag. 63. lib. 1. & lib. 4. pag. 101. *Euripidem* pag. 102. *Patriarchæ* *Antiocheni* *Emiliani* mentio pag. 64. lib. 2. & *Thomæ* *Patriarchæ* *CPol.* qvi *Michaëlem* Imp. Monachum factum creavit *Metropolitam* *Ephesū* p. 84. lib. 3. sed ibi pro *Θωμᾶς* videtur legendum *Κόσµας*.

Comnenæ Alexias libris illis subjecta legebatur. Prologus ἀκρίβεια necdum ex alio codice suppletus, Possini editio lucem vidit inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1661. fol. ad calcem Procopii. Addendæ eruditæ Caroli du Fresne notæ, quæ subjectæ sunt Johanni Cinnamo. ibid. 1670. fol.

NICEPHORUS CALLISTUS, de quo capite superiore pag. 130. seq.

Nicephorus Casacoloni Constantini Filius qui Annæ Comnenæ sororem natu minorem Mariam in matrimonio habuit. Vide Alexiadem lib. X. pag. 276.

NICEPHORUS CERAMEUS, ὁ κεραμεὺς sive *Figulus* Possevino & in quibusdam Codd. MSS. dicitur, qui notior est sub nomine Theophanis Ceramei, de quo alibi.

NICEPHORUS CHARTOPHYLAX, de quo supra pag. 298. Idem forte Diaconus & Chartophylax CPolitani Patriarchii qui Concilio Nicæno II. interfuit A. C. 787. & qui postea Patriarcha CPol.

NICEPHORUS CHUMNIUS Canicleo præfectus, cujus filia Irene nupsit Joanni Palæólogo, qui deinde Imperator ab A. C. 1295. vide Cangii familias Byz. pag. 236. Eidem Chumno sub exitum vitæ factò Monacho *Nathanaëlis* nomen inditum, ut conjicit Jo. Boivinus ad Gregoram pag. 761. & affirmat Cangius ad Zonaram p. 148. De ineditis ejus scriptis vide si placet Caveum ad A. C. 1320. *Orationem funebrem in Theoleptum Metropolitanam Philadelphia* allegat idem Boivinus pag. 759. Alia hujus Chumni pag. 751. 753. 754. seq. 761. 763. &c. Casauboniana pag. 21: Inter libros MSS. Bibl. Regia unus est inscriptus *Ναθαναὴλ ὁ Μοναχὸς ὁ καὶ Χύμνος* qui CPoli ante annos 300. vixit. In eo continetur Oratio ad Thessalonicenses missa, & varix Epistolæ, ex quibus apparet Nathanaëlem illum fuisse alterum Jobum, cui tot adversa contigerunt, ut dici vix queat. Dignus auctor qui legatur vel ob summam in scriptis pietatem. Habetur, inquit Cangius, in Bibl. Regia num. 751. Codex continens varia opuscula & Epistolas Nicephori Chumni, in quibus sunt sermones consolatorii duo, quorum alter ad Imperatorem scribitur de morte Despote filii, alter ad ejusdem Chumni filiam Imperatricem (Βασίλισσαν) de illius viduitate, cujus tam annus erat sextus decimus. Apud Labbeum pag. 295. Bibl. novæ MSS. pro Nathanaëlis Chumni nomine reponendum Chumni, ubi hos opusculorum illius

illius titulos refert : *De primis & simplicibus corporibus*. Nihil inferius terra, cum ipsa sit in medio. Neque materiam ante corpora ; neque species sine ideas absque corporibus , sed omnia simul. *Antirrheticus adversus Plotinum* ; animas non prius existere quam corpora. *De anima nutritiva & sensitiva*. Non esse impossibile, neque prater rationes Physicas , aquas esse supra calos. *De aëre, & quare cum sit matura calidus , tamen cum agitur , frigidus sentiatur , & de grandine & ventis*. *Adversus antiquos Philosophos de eodem argumento*. In *CHRISTI* transfigurationem. *Sanctia* , *Natalis Domini* feriam non tantum , uno die sed per totum mensem celebrari debere. *Symbuleuticus de iustitia ad The-salonicensis* , & *urbis encomium*. Ex *Imperatoris decreto*, ut *judices jurejurando obligentur ad munus sancte obeundum*. *Encomium ad Imperatorem*. *Querela adversus Nipponem ob male administratam Patriarchatus sui provinciam*. *Ora-tio funebri in Theoleptum Metropolitam Philadelphia*. *Confutatio Latinorum dogmatis de processione Spiritus S.* *Testamentum valetudine adhuc firma melius quam urgente morbo ordinari*. *Ad Episcopum Philadelphia de miraculo in Cana*. *Ad eundem de petitione Elisei ab Elia*. *Ad filiam Imperatricem de ipsius viduitate*. *Ad Imperatorem de obitu Despotæ & filii ejus*. *Consolatio in calamitate amici*. *De charitate erga proximum, & omnia relinquenda ut CHRISTUM sequamur , & de benedictione paterna quam surripuit Jacob suadente matre*. *Chrysobullum super quadam consultatione Imperatricis*. *Chrysobullum ad Cralem Servie*. *De reconciliandis Monachis qui defecerant*, *Chrysobullum*. *De judicio, addibendo & eligendo genere dicendi*. *De his qui iniquo animo ferebant quod Rhetores quosdam imperitos objurgaverat*. *Chrysobullum de unione Monasterii in-Galeis & S. Resurrectionis*. *Epistola CLXXII*. *Possevinus testatur in Vatica-na extare Nicephori Chumni de oratione, judicio & operatione, quid ex eis amplecti quid fugere deceat*. Fuere etiam Georgius Chumnus, & Johannes Chumnus & Michaël Chumnus, de quibus alibi,

Nicephorus Comnenus Sebastus, A. 1089. occisus, de quo Cangius famil. Byz. pag. 172.

Alius Nicephorus Comnenus, quem suspectum sibi, oculis A.C. 1206. multavit Constantinus Basilii frater. id. p. 170.

Nicephorus Confessor sub Leone Armeno, Monasterii Medientis in Bithynia Hegumenus, de quo Henischius ad IV. Maji T. 1. p. 500. seq. Alius Nicephorus Confessor, idemque Patriarcha CPol. ab A. 806.

X x

Nice-

Libri sti Pars Altera.

Nicephorus *Constantini Copronymi* F. à fratre Leone IV. Imp. oppressus A.C. 776. Vide Hist. Miscell. XXIII. 3. Theophanem &c. *Nicephorus Despotus*, Michaëlis nothi filius natu maximus, Epiri Princeps, de quo Gregoras IV. 9. &c.

Nicephorus Diaconus, vide Nicephorus Chartophylax & Nicephorus Phryx.

Diogenes Nicephorus, qui excæcatus licet, literis & singillatim Geometriæ dedit operam, de quo Anna Comnena IX. Alexiados pag. 255. seq. 266.

Nicephorus Domesticus sub Leone Basilij F. Vide Scriptores post Theophanem p. 221. Nicephorus Drungarius. id. p. 227.

Nicephorus Dyrrachii Episcopus tempore Concilii secundi Nicæni, cui præterea interfuere Nicephorus Episcopus *Αδατων*, Adatenſium, Nicephorus Episcopus *Φλόγγων* sive *Φλόγων* Flogensium, Nicephorus Episcopus *Λουνδων*, Lundensium, Nicephorus Episcopus *Αδριανης* Hadriani, & Nicephorus Diaconus ac *παρακλητης Γαργαρων* vicarius Episcopi Gargarensium. Nicephorus Hegumenus sive Archimandrita S. Andreae & alter S. Sergii & *Μιθωνων*, itemque tertius S. DEI genitricis.

NICEPHORUS GREGORAS, de quo dictum hoc ipso capite. Vide & Acta Eruditor. A. 1704. pag. 134 seq. Maligne quædam eum in Historia sua tacuisse notat Allatius de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 727. Ex libro XXIX. adhuc inedito nonnulla affert libro de Synodo Photiana pag. 318. seq. & 542. ubi etiam laudat vitam S. Mich. Syncelli à Gregora scriptam, & Martyrium *Κοδρατι* *Quadrati Corinthii*, quod è Codice Bavarico Græce edidit Henschenius T. 2. ad X. Martii p. 696. & latine ex Reinoldi Dehnii S. I. versione, p. 8. Hic pro *Quadrato* male *Cordatus* vocatur in appendice ad Historiam literariam præstantissimi Cavei.

Flavius Nicephorus I. Imperator CPol. ab A. 802. ad 811. de quo Cangius pag. 127. famil. Byz.

Nicephorus II. Phocas Nicephori Phocæ patricii Nepos, Imperator ab A. 963. ad 969. quo à Zimisce occisus est. Vide Cangii familias Byz. p. 149. 150. Ejus *Novellæ* quædam *Constitutiones* exstant, ut sex illæ quæ Græce & Lat. leguntur in jure Græco-Romano T. 1. pag. 113 - 117. edit. Freheri, & T. 2. pag. 168 - 171. & quas habet Edmundus Bonafidius lib. 1. juris Orientalis pag. 5. & 28. Hujus Nice-

Nicephori Imp. jussu conscriptus liber *de vo militari sive de evensibus bellis & excursionibus* πρὸς τὴν ἀσπίδα τοῦ πολέμου in 55. capita divisus qvi passim citatur è MS. Palatinæ Bibl. à Meursio in glossario, & MS. bis exstat in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium lib. VII. pag. 202. seq. Exstat & MS. in Vaticana, Regia Parisi, Ingolstadiensi, Barberina & Farnesiana, ut notavit Naudarus lib. 2. de studio militari p. 518.

Nicephorus III. *Botaniates* Imperio ab Alexio Comneno dejectus A. 1081. Ejus *aurea bulla* confirmans decreta Synodalia de incestis nuptiis atqve sponsalibus, facta * sub Johanne Xiphilino Patriarcha, Græce & Lat. in jure Græco-Rom. lib. 2. pag. 121-123. edit. Freheri.

Nicephorus *Leonis* Isauri F. à Patre Imperator renunciatus A. C. 718. sed à fratre Constantino Copronymo excæcatus,

Nicephorus *Martyr* circa A. C. 260. cujus Acta Græce & Latine vulgavit Henschenius ad 9. Febr. sinceriora autem è Codd. MSS. Regiæ & Colbertinæ & Monasterii S. Germani à Pratis Bibl. vulgavit Theodoricus Ruinartus in Actis primorum Martyrum sinceris & selectis p. 239. editionis nitidæ Wetstenianæ quæ hoc ipso anno 1713 Amsteld. fol. post priorem Parisiensem A. 1690. 4. auctior prodiit. Omitto alios Martyres de quibus Martyrologia 25. Febr. 1. Martii &c.

Nicephorus *Medirienfis*. Vide supra, Nicephorus Confessor.

Nicephorus *Melissenus* Cæsar, de quo Anna Comnena in Alexiade.

Nicephorus è Monacho, *Mileti* Episcopus, circa A. C. 900. cujus Vitam MS. habuit Raphaël du Fresne & Franciscus Combesius.

NICEPHORUS *Monachus* circa A. C. 1100. clarus, si credimus Petro Possino, qvi λόγον ejus *de custodia cordis*, πρὸς φυλακὴν καρδίας Græce & Latina in thesauro suo Ascetico edidit pag. 404. Parisi. 1684. 4. Et hic & alter Nicephori Monachi λόγος, & priori subjunctus πρὸς προσυχὴν *de attentione*, MS. exstat in Bibl. Vindobonensi. Neque fortassis Nicephorus iste diversus à Nicephoro Blemmida, de quo supra. Vide & infra, Nicephorus Studita.

Nicephorus *Palæologus* & Nicephorus *Synadenus* pro Alexio Comneno pugnantes cæsi à Roberto Calabriae Duce. Anna Comnena III. Alexiados pag. 117.

X x 2

NICE-

* Habentur lib. 3. juris Græco Rom. pag. 213. seq.

NICEPHORI *Paschalei* de jejuniis Græcorum libellum lingua eorum vulgari scriptum memorat Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. pag. 91.

NICEPHORUS *Patriarcha* CPol. ab A. C. 806. & alter circa A. 1259. De utroque dictum supra p. 295. 299.

Nicephorus Patricius, Geometriæ ludo præfectus sub Constantino Porphyrogenito. Vide scriptores post Theophanem p. 278.

Nicephorus *Petimensis* Martyr, in Istria. Vide supra, Nicephorus Antiochenus.

NICEPHORUS *Philosophus* & Rhetor CPoli, de quo supra p. 300. Videndum, idemne cum Nicephoro Gregora.

Nicephorus Phocas, Bardæ Phocæ magni Domestici filius circa A. C. 1091. occisus, de quo Cangius p. 151. famil. Byz.

Nicephorus *Phryx* Diaconus, Historiæ scriptor Cedreno & Joanni Scylitzæ laudatus.

Nicephorus ex Evnucho Imperatoris Constantini VIII. Monachus *Studita* A. C. 1035. de quo Cedrenus p. 738.

Nicephorus *Synadenus*. Vide supra Nicephorus Palæologus.

NICEPHORUS URANUS, Magister sive Rhetor Antiochenus, à quo descripta Vita S. Simeonis junioris Stylitæ (qui A. C. 597. Mauritii 15. ætat. 75. obiit) Græce & Latine exstat in Actis Sanctor. 24. Maji T. 5. pag. 307 - 401. cum latina versione Conradi Janningi S. I.

Nicephorus Xanthopulus, idem cum Nicephoro Callisto.

VII. Venit jam recensendum Volumini *(scriptorum post Theophanem)*, sive qui Historiam Byzantinam ab Leone Armenio Mich. Curopalata Imperatoris, in quo desinit Theophanis Chronicon, successore prodixerunt usque ad Nicephorum Phocam Imp. & ex MSS. Codd. recensiti atque versione donati sunt à Francisco Combes Ord. Prædicatorum Congregationis S. Ludovici, sed lucem demum viderunt post ejus fata, * Paris. 1685. fol. unde etiam annotationes, quas in hos scriptores vir doctus parabat, desiderantur. Scriptores ipsi in illo Volumine hoc ordine leguntur:

1. *Aso.*

* Obiit Combesiius Parisiis A. 1679. 23. Jun. ætatis 47. De ejus vita consulendi Carolus Peraultus in viris Seculi XVII. illustribus qui in Gallia claruerunt, Tomo 2. pag. 48. & Lud. Elias du Pin in Bibliotheca scriptorum Ecclesiasticorum T. XVIII. pag. 99.

1. ANONYMI, quem incerta conjectura *Leontium Byzantinum* vocari video à Labbeo in protreptico p. 14. & 46. *Chronicon*, Theophani continuando *Constantini Porphyrogeneti* jussu conscriptum *libris IV.* de totidem Imperatoribus: lib. 1. de Leone Armenio qvi A.C. 813. coepit imperitare, lib. 2. de Michaële Balbo, lib. 3. de Theophilo Michaëlis, & lib. 4. de Michaële Theophili filio quem nece sublatum scribit 24. Sept. Anni Græcorum 6376. h. e. Christi 868. Græca Combesisius vulgavit ex apographo Barberiniano Codicis MS. Vaticanæ, quod Holstenius Romæ transmiserat. A Constantino Porphyrogenito, vel ejus nomine verba quædam inserta videntur lib. 2. ubi de Creta à Saracenis liberanda sermo, p. 51.

2. CONSTANTINUS *Porphyrogenitus* Imperator A. C. 959. extinctus de vitalavi sui *Basilii Macedonis*, qvi Michaëli Theophili Filio A.C. 868. successit, quemq; notat cum illo decessore suo Michaële annum unum habenas Imperii gessisse, deinde vero alios annos undeviginti solum rerum summam præclare administrasse, usque ad Annum nimirum 988. Vita ista jam lucem viderat, cum *Leonis Allatii* versione, in ejus *συμμίκτοις* A. 1653. 8. divisa in sectiones sive capitula LXX. Sed Combesisius Græca ad jam memoratum apographum Barberinianum recensuit, novam adjunxit versionem, & sectionibus CII. aliter atqve Allatius dispescuit, quæ diversa capitum distinctio crucem solet figere citantibus scriptorem, vel citata loca inquirere cupientibus. Quod in titulo legitur: *ἱστορικὴ διήγησις τῆς βίης καὶ τῶν πράξεων βασιλέως τῆς αἰοιδίμης βασιλείας, ἣν Κωνσταντῖνον βασιλεὺς ἐν Θεῷ τῶν μεγάλων ὁ τέταρτος υἱανός, Φιλοπόνως ὑπὸ Διὰφόρων ἀθροίσας διηγημάτων τῶν γερόφων περὶ αὐτοῦ, περ τὸν γερόφωνα* intellige auctorem quatuor præcedentium librorum, quibus hanc vitam bona venia Imperatoris subnexuit, & quæ testatur se deterritum esse, ne & ipse vitam Basilii scriberet, ita enim Anonymus ille Chronici scriptor in præfat. ad eundem Constantinum, cujus jussu ad Theophanem continuandum accessisse se profiterur: *εἰ καὶ τῆς αἰοιδίμης σε πάππας, τῆς ἐν βασιλείᾳ ἐν κλειῆς βασιλείας τὰ πρὸς σὺ ἱστορέμενα, καὶ μὴ πάσης σαφηνείας καὶ λόγου ἐνκοσµίας καὶ τὸ τῶν γινοµένων ἀληθὲς καὶ εὐλαβεῖς εἰς τὸ φανερὸν πρὸς τῆς ὅλης πλυµατιστικῆς εἰδήσεως ἐξαγορεύθῃτε, περὶ τὸν αὐτὸν εἰς ἐδόπιον διηγήσασθαι.* Labbeum qui hanc vitam non à Constantino ipso sed ab alio ejus jussu scriptam esse suspicatus, refellit Martinus Hanckius de Hist. Byz. scriptori-

X x 3

■ Librorum distinctionem ab ipso auctore esse patet ex pag. 108.

ptoribus p. 473. atq; solus ille, Hanckio nec visus scriptoris anonymi locus (nondum eum prodierat) sufficit ab Labbei & qui eum sequitur Cavei (ubi de Leontio Byz. Chronographo agit ad A. C. 920.) conjecturam elidendam.

3. *Anonymus* (alius ut videtur & succinctior quam qui priorum quatuor librorum est auctor) de rebus *Leonis* Philosophi, qui Basilii filius & successor fuit, pag. 217 - 232. de *Alexandro* Leonis fratre pag. 233. 234. de *Constantino* Porphyrogenito Leonis F. qui puer septennis pervenit ad Imperium, & primos septem annos sub Nicolao Patriarcha & aliis tutoribus, matre Zoë, annos sex & viginti cum *Romano* Lacapeno, socero, ac denique solus annos quindecim rebus præfuit, atq; ita per annos LV. vixit dignitatemque Imperatoris gessit: pag. 235 - 292. Et de *Romano* juniore Constantini Porphyrogeniti filio pag. 293 - 300. Plura promittit ille scriptor de Theophili Urbis præfecti p. 275. & de aliorum summæ in aula CPOL. auctoritatis virorum moribus, quæ non exstant, certe lucem non viderunt.

4. *Anonymi* * *Dissertatio steliotica contra Iconomachos*, & Synodum Copronymianam scripta circa A. C. 745. atque adeo ante septimam Synodum sive Nicænam secundam, p. 303 - 311.

5. JOANNIS *Monachi Hierosolymitani*, *narratio de origine motuum Iconoclastarum* p. 312. 313. Idem hic Johannes (forsitan Hierosolymæ urbis postmodum Episcopus) cujus λόγον διδοικτικόν de sacris imaginibus ad Constantinum Cabalinum sive Copronymum edidit Combefisius T. 2. auctarii novi, sive in Historia Monothelitarum, pag. 665. & quam Codices alii tribuunt Joanni Damasceno. De Codice Regio ex quo duo hæc opuscula Combefisius descripsit, & in qua etiam leguntur testimonia Patrum quæ pro imaginibus in Synoda Nicæna secunda afferuntur, videnda Clariss. Montfauconi Palæographia Græca p. 65. 66. *Videri autem potest*, inquit Combefisius, *præclarus ille Codex quasi ὁπλοθήκη universalis, collecta habens præcipuâ quaque Catholicorum adversus hæreticos (Christi maxime Mysterium impugnantes) monumenta* Ex illo illustris Petrus de Marca ** Vigili Confirmationem V. Synodi pridem produxit, tamen non omnibus ejus fidem fecit. Ipse certe qui

librum

* Inscriptus *Dialogus*. Sed nihil habet quod Dialogum referat.

** In diss. de Epistola Vigili, Paris. 1642. & ad calcem Operis de Concordia Sacrorum & Imperii inter dissertationes varias Petri de Marca pag. 207. 227. seq. Vide & Baluzium ad lib. V. de Concordia Sac. & Imp. cap. 12.

librum composuit, eamque in eo Patrum ac Conciliorum digessit, de hac confirmatione quasi non plane illi explorata veritas, ac nuntiis fidei, scripsit repper- tam esse inter Acta quintæ Synodi. - - - Habet hic Codex Leontium de Sectis, longe editis emendatiorem, & auctoritatibus qua illic desiderantur, auctiorem. Οδηγῆ plura capita, (quem omnem pluramque ejus complectitur) nova ex illo facere liceat, sic editu laborantia, ut nec ipse Anastasius sua agnosceret, etsi omnia decoquit vulgator & interpres.

6. *Ex narratione de miraculis S. Demetrii * Martyris, ἐκ τῶν 3 ἀπο- λοφόρων Δημητρίου ἐν μερικῇ διηγήσει θαυματουργιῶν, fragmentum de reve- lata ab ipso excisione ac direptione Thessalonicæ p. 314 - 316.*

7. JOANNIS CAMENIATÆ Thessalonicensis narratio diserta & elegans A. C. 904. scripta ad Gregorium Cappadocem, de Thes- salonica excidio cui scriptor ipse interfuit, & quam illo ipso anno (Leo- nis Philosophi XIX.) cepit Leo Tripolites Agarenorum dux. Hæc prius cum Allatii versione prodierat in ejus συμμίκτοις, vulgatis à Bar- toldeo Nihusio 1653. 8. Sed Combefisius iterum recensuit, & no- vam interpretationem suam adjunxit, divisitq; in capita LXXIX, cum in Allatiana editione dispecscatur in sectiones XLV. Hic Ca- menziata patre Exarcho Helladis natus, fuit ex Clericorum ordine Lector, & Ecclesiæ Thessalonicensis Cubuclesius, h. e. qui Metro- politano in publicum procedenti pedum Archiepiscopale præferret. Dicitur etiam τῶν ἐν τοῖς οἰκοῖς τῶν βασιλείων πτωγμένων ἕς. Vide cap. 55. edit. Combefisianæ (Allat. 30.) & Hanckium lib. 1. de scripto- ribus Hist. Byz. cap. 22.

8. DEMETRII CYDONII, Thessalonicensis *Monodia* sive comploratio Πρὶς τοῖς ἐν Θεσσαλονικῇ πιστοῖς, de civibus qui in dissidiis seditione ac tumultu intestino Thessalonica A. C. 1343, sub imperio Jo- annis Cantacuzeni perierunt. p. 385 - 392. De illo tumultu Grego- ras XIII. 10. & Cantacuzenus III. 94.

9. Pars ex vita Basilii junioris Anachoretæ CPol. A. C. 944. vel 952. extincti scripta à Gregorio ejus discipulo, de Constantini Duca- clade & interitu, quem Constantino Porphyrogenito adhuc puero ad Imperium vocare Nicolaus a) Patriarcha & alii quidam insti- tuerunt. pag. 394 - 399. Vitam illam Basilii Anachoretæ integram, vul-

* De hoc Demetrio vide Baronium ad Martyrolog. 8. Octobr.

a) Vehementer eo nomine in Nicolaum scriptor hic invehitur, vocatque eum per ignominiam p. 398. ἀγρεκόλων, & p. 399. ἡτίλων.

vulgavit Henschenius Tomo 3. Act. Sanctor. ad 26. Martii p. 668. latine ex versione Combefisii, & Græce ad calcem voluminis pag. 24. ex MS. Codice Mazariniano. Antvverp. 1684. fol.

10. SYMEONIS *Magistri & Logotheta Annales à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam*, pag. 401 - 498. ex Codice MS. Raphaëlis Tricheti du Fresne, ex cujus libris, ipso defuncto, in gazam Regis Christianissimi est perlatus. Scripsit Symeon iste similiter *Annales ab Orbo Condito*, qui hactenus lucem non viderunt, extantque in altero ac majori Regio Codice qui in Leone Armenio desinit, videturque in illa priore parte, levioere opera auctor perfunctus, & in multis Theophani consonat, quem & ipsum constat desinere in Leone Armenio. Confer si placet quæ supra p. 158, ubi etiam de Codice Scoriacensi ac Messanensi. *Adscriptum majori illi Codici Regio* inquit Combefisius, *alia manu, paulloque recentiori*, Hic est Metaphrastes; *cujus sancti visi sunt Annales & Chronica Hippolyto Thebano, ut ea omnibus anteponat.* Vide Hippolyti verba apud Allatium de Simeonum scriptis p. 34, qui Simeonem Metaphrastem Magistri & Logothetæ cursus primum, tum etiam generalis Logothetæ dignitatem gessisse pluribus disputat. Exstant etiam hi Simeonis Annales in Bibl. Cæsarea, in quam illos intulit Busbequius, ut notatum Lambecio lib. 2, pag. 588. Quoniam tamen in Codice Raph. Tricheti du Fresne, Chronico huic postremum inserta Mich. Pselli *Historia*, Combefisius T. 1. Bibl. Patrum Concionatorix suspicatur alterius esse Simeonis, quam Metaphrastæ, & fortasse illius qui Orationes XXIV. collegit ex operibus S. Basilii: quippe Metaphrastes paullo ante Psellum in vivis esse desiit. Ni ipse Psellus, *Symeonis illi Chronologia ex IX. Historicis, se decimum adjunxit, seu alii addidere: opus certe à Theophane ad explendam Historiam Byzantinam summo necessarium.* - - *Pselli Historia lucis plurimum accipiat, ex ejus Epistolarum lecta manu ad Imperatores, Cæsares, summosque sæculi Principes ac Magistratus, ad Patriarchas, Metropolitas, Ecclesiarum Antistites ac Præsides, ut Mich. Cerularii pro Synodo accusationem dicam, ejusdemque ac Constantini Lechudis qui illi suffectus est, nec non Xiphilini Θεωφίης, luculentissimas scilicet in eos laudationes, viros nimirum qui utraque militia CPoli egregie fulserunt, ac illo dicente, qui ipse publicarum curarum ius socius, ac πολιτευόντων fere summus, Constantino præsertim Monomacho Imperatore, ad quem & politici scripti non sfernendi tractatus.* Præter Mich. Pselli Historiam etiam Leonis Diaconi

similem lucubrationem edere Combefisius altero statim Volumine constituit, sed morte prævento viro illo maxime industrio, nemo fuit hætenus qui literarum studiosos hoc beneficio obligaret. In Codice Regis Galliarum 1817. præter Mich. Pselli Φιλοσόφου ὑπερτίμη Επιστολάς & de casu templi S. Sophiæ atque in Joannem Patricium Μυποδίας, exstat ejus *Varia Chronographia* à Basilio & Constantino Porphyrogenitis à Michaelem Ducam. In alio Codice ejusdem thesauri Regii exstat Leonis Diaconi *Historia ab excessu Constantini Porphyrogeniti ad Joannem Τεττιςεμ* sub quo scriptor ille vixit. Δεοῦτο Διακόνου ἱστορία ἀπὸ τῆς πλευτῆς & αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου μέχρι τῆς πλευτῆς & αὐτοκράτορος & Πιλιγομένου Τζιμιζῆ. Utroque & Psello & Leone Diaconi MSS. usus in Glossario suo Græco concinnando & in aliis scriptis præclarus Cangius. Ex Chronico MS. continuatoris Theophanis, & altero itidem MS. Simeonis Logothetæ nonnulla de XLII. Tribus Amoriensibus per Saracenos circa A.C. 841. occisis referuntur ab Henschenio T. 1. Act. Sanctior, Martii p. 466. 467. & Græc. pag. 894. seq.

11. Denique collectionem Combefisianam scriptorum post Theophanem claudunt GEORGII Monachi βιοὶ τῶν ἁγίων βασιλέων, ἡμετέρων ἡμετέρων, Leonis Armenii & qui post eum rebus præfuerunt usque ad Romanum Lacapenum, cum jam Constantinus Porphyrogenitus solus imperitaret, defunctum A.C. 948. Diversus est hic Georgius à Georgio Hamartolo, cuius Chronicon ab exordio Mundi ad Michaelem Theophanem, sub quo ipse vitam agebat, adhuc MS. delitescit in variis Bibliothecis. Vide quæ supra p. 154. seq. Utriusque & tertii insuper Georgii Monachi Chronicon sive Historiam MS. evolvisse se testatus est Laderus in Viridario Sanctior. notis ad vitam Ignatii Patriarchæ Constantinopolitani scriptam à Niceta Paphlogone: *Præter ea quæ passim adorant notant, præter quædam enotare ex Georgio Hamartolo, qui diversus est à Georgio Syncello, quamvis in fronte nomen Syncelli præferat: diversus item à Georgio Hamartolo qui Chronicon scripsit, quod à Panvinio laudatur, tametsi Chronicon illud Georgii nomen præscriptum non habeat. Tres enim diversos Georgios Monachos manuscriptos partim ex Palatina Bojorum, partim ex Augustana Bibliotheca, ineditos omnes nec translatos hætenus mecum habeo, conferoque.*

Y y

INDEX

Hinc apparet non diu post vixisse. Cæterum pag. 128. annotatum: ὥς ὅτε τὸ Χρονικὸν Γεωργίου, καὶ ἀπὸ τῶν ὧδε τὰ Λογοθέτη.

Libri isti Pars Altera.

INDEX SCRIPTORUM & aliorum quorundam in Scriptoribus post Theophanem memoratorum,

ad paginas edit. Parisiensis.

- A** Brahamitæ Monachi pro imaginum cultu Martyres temporē
Theophili Imp. 63.
Agarena mulier Pythonico obseſſa ſpiritu, à Theophilo Imp. con-
ſulitur 75. 421.
Alexander Nicææ Metropoliſta, Rhetorum ludo præfectus à Con-
ſtantino Porphyrogenito 278.
Alexius Cæſar Monachus 68. 419.
Ameramnunes Saracenorum dux, Geometriæ & aliis diſciplinis de-
ditus 116.
Amorienſis Martyres, Theodorus Craterus, Theophilus ac Babutzi-
cus 78. 83. XL. Martyres 81.
Anargyrorum templum (Coſmæ & Damiani) 37.
Anaſtaſius è Monacho, Thomæ Tyranni ſocius 37. 43. 44.
Anaſtaſius Heracleenſis Metropoliſta 273.
Ancilla Michaëlis Imp. per intervalla vaticinans 14.
Andreas Apoſtolus aram ponit S. Michaëli 14. 45 ſ. S. Andreæ
templum 141.
Andronicus fidei ejurator & ad Saracenos profugus 230. 561.
S. Annæ Oratorium à Leone Imp. exſtructum 90.
Anthemii Monafterium 68. 419.
Antonius Sylæi Episcopuſ. infra, Conſtantinus.
Antonius Cauleas Patriarcha CPol. 220. 224. 462.
Apolloniuſ alter 520. ejus Magia 457.
Apoſtolorum templum majus, & minus *ſepulchra*, CPol. 120.
Areopago & Heliaâ ſanctius judicium in *ἐκκλήσσει χαλκή* 161.
Arianica rabies Inonomachorum 515.
Aſyli juſ ad Mariæ Theophili Imp. filiaſ tumultum 67. 418.
Athenogenes Martyr in Olympo cultuſ 289.
Athingani, cui ſectæ dedituſ Michaël Balbuſ Imp. Circumciſionem
ſervant & Hebræum hominem domi alunt 27. Athingani cujuſ-
dam vaticiniuſ de Michaële 29.

Avga-

Avgarus 505.

Aurea bulla Michaëlis Balbi 45. Leonis, Basilii F. 230.

Bardanius Tyrannus Monachum induit 6. seq.

Βάρκα, convicium 12.

Basilii Anachoreta 394.

Basilii Macedonis Imp. studia & pietas 193. seq. preces 206. tota ejus progenies literis imbuta 205. S. Sophiae ædem & alia templa instaurat 198. seq. tænia coccinea in capite, portendit ipsi Imperium 135. alia præstigia 136. 139. seq. 434. siglis uti in rationum libellis vetat 162.

Belisarius alter 265.

βιβλία τακτικά καὶ βασιλικά 88.

Biliotheca ἑπαλατίου 427. βασιλική 454. Imp. Constantini Porphyrogeniti in χρυσοτεκλίνη 89. Patriarchica ἐν τῷ Θωμάτῃ in S. Thoma pluteis 65.

Bogoris Bulgarorum princeps in baptismo vocatur Michaël. 101, 102.

Boiditzæ ad Amorienses obsecros literæ inter missilia jactæ 81.

Brumalium 284

Bulgari ad Christum conversi 440. 210. 101.

Carbeas Manichæus perduellis 103. 110.

χαλκροπόσωπ 445.

Chiron μιξάνθρωπ 445. Achilles præceptor 137.

Christophorus Gangrensis Metropolitæ 265.

S. Clementis Martyris Oratorium 203.

Cometas Grammaticæ Græcæ Doctor sub Michaële Theophili F. CPoli 118.

Κωμική παντοχὴς in Tragœdiam desinens 156.

Constantinus ὑπεριτῶν τῷ Πατρικίῳ καὶ τῷ ἐν λόγῳ γραφῇ 82.

Constantinus presbyter, κομικός, postea dictus Antonius, Sylæi Episcopus 403. seq.

Constantino Magno dicata ædes 207.

Constantinus καὶ διηγήτης τῶν φιλοσόφων 285.

Constantinus Porphyrogenitus Imp. pietatis ac literarum fautor & Patronus 277. seq. S. Chrysostomi admirator 285. vitam Basilii Macedonis avi sui scripsit 2. Theophanis Chronicon jubet continuari. ibid. omnium ante se Imperatorum & belli ducum Byzantinorum res scripto tradere voluit 132. seq.

Y y 2

Cosmas

- Cosmas Magister sapiens & ἰσομεθής 276, 591. alius melodus, infra in Marcus.
- Cretenses decem Martyres 48.
- Crucis adoratio 309, 338, 240, 402, 569. Christianorum in bellis armatura 338. Festum exaltationis Crucis 381. reliquiae Crucis 38. signum fronti impressum 126. Πᾶν, σωτὴρ τῆς γενέσεως 170, 408. ἡ κοποῖς 205.
- Cyri matris somnium 139. Cyri bonus animus erga subditos 387.
- Cyrillus Gortynæ Episcopus Martyr 48. Ejus sepulchrum sanguine stillans, ibid. 414.
- Dæmones silvam inhabitantes 191.
- Dalmatæ ad Christum revocati 180.
- Damalidis Epitaphium Epigramma 479.
- Δανιὴς, Danielis uxor 142, 194, seq.
- Demetrius Martyr 314, seq. 319, 324, 326. ejus templum 335.
- Dictum sapientis: εὐμνηχανόν ἐστιν ἅπαν τι πλεονέχον 333.
- Diomedis Martyris Monasterium 139, 194, seq. de Basilio Macedone Imp. visum 140.
- Dionysius Arcopag. 63.
- Adversus divinationes 29.
- Docetarum hæresis objecta Iconoclastis 305.
- Eliæ Prophetæ ad matrem Basilii Imp. visio 139. templum in palatio 203. Basilii Imp. erga Eliam religio 460, 548.
- Elias & Michaël intercessores apud Deum 169.
- Evangeliorum liber ab igne intactus 211.
- Euphemie Monasterium 164.
- Euphrosyna Monialis, 417. Mich. Balbi uxor 49. à Theophilo privigno reclusa in Monasterium 54.
- Eusebii Hist. Ecclesiastica 506.
- Euthymius Monachorum ἡγούμενος 444.
- Euthymius Sardenis Episcopus, Martyr imaginum 31, 405, 500.
- Euthymius Syncellus, Patriarcha CPol. 228, 231, 233, 467, 501, 569, 563.
- Festum Ascensionis Christi 122.
- Gazarenus carmine proditus 45.
- Georgius πῶς γραπτικῶς δέλτες ἐπειλημμένοι 76.
- Imaginis Gregorii Theologi miraculum 30, 415. Orationis exordium

- dium in sancta Lumina: *πάλιν ἰησῦς ὁ ἐμὸς.* ibid. Theologus
 510. ex ejus stelitevt. in Julianum 520.
 Gregorius Astronomiæ Doctor CPoli sub Constantino Porphyroge-
 nito 278.
 Gregorius Asbestos Episc. Syracus. 443. 445.
 Gryllus, Patriarcha per jocum dictus à Michaële Theophili filio, una
 cum XI. Metropolitibus 152. seq. 124. seq. 436. alio nomine
 Theophilus 437.
 Hemorroïdæ à Christo sanatæ statua 506.
 Hebræorum Tiberiadensium *πρωτότης φαρμακομάτης* Serapapē-
 chus imagines tollendas Saracenorum principi svadens 313.
Ἡ παρ' Εβραίων ἐλπιζομένη μονάστις ἢ τὸν Ἀντίχριστον μέλλουσα τίκτειν 442.
 Hebræus Magus Photio persvadet Crucem ejurare, ut eruditione sæ-
 culari excellat 443. ridicula calumnia.
 Hercules 490. Hylam qværens 290.
 Jo. Hexabulii consilium 11. non audiendos hostes, qvando amicos
 accusant 44.
 Hierosolymitana Latinorum perègrinatio 315.
 S. Hierotheus 63.
 Hilarion confessor 442.
 Historicus inutilis qvi causas rerum non aperit 14. 104. qvi rebus
 non interfuit, recte diversas sententias commemorat 32. 69.
 Homerus 175. 216. 388. 464. 478.
 Homericus Theristes 57.
 Jacobus Maximinæ Monasterii præfectus 442.
 Icalia *πλὴν συγγράμματος* 415. tetraodum Magni Sabbati &c. 514.
 Iconoclastæ 305. 312. seq. 504. Vide, Docetæ, Ariani, Marcion &
 Manichæi. Persecutionis auctor contra imaginum cultores
 Jo. Syncellus, 93.
 Ignatius *οικουμενικὸς διδάσκαλος* 88.
 Ignatius Patriarcha CPol. 13. 64. 120. 121. 126. 152. 153. 163. 168.
 171. 434. 438. 439. seq. 441. 447. Ecclesia S. Michaëlis sive
ἀρχιερατικὴ ab eo condita in Satyri emporio 544. Mona-
 sterium 454.
 Imago Christi Edessena CPolin allata 268. 491. 493. 505. 590. Ma-
 riæ imago, Lyddæ 505.
 Imaginum cultus 12. 56. 57. 100. 176. 309. 404. adversus Iconoma-
 chos 508. sq. Y y 3 Inve-

- Invektivæ in Mich. Balbum scripto traditæ memorantur 32.
 Joannes Apostata 300.
 S. Joannicius 442.
 Jo. Baptistæ imago 65. 112. Oratorium 63. 64.
 Jo. Theologi Oratorium 207. imago in scutis depicta 112.
 Jo. Cameniata scriptor de se & Patre suo ac familia 362. 383.
 Jo. Chrysostomus. Vide Constantinus Porphyrog. & Polyevctus.
 Johannes Hagiopolita 218. 549.
 Joannes Astronomus 486.
 Joannes Grammaticus 403. Lecanomantæ F. id. Leoni Armenio
 favens contra Imaginum cultum 20. Monachus 74. Syncel-
 lus 419. Theophili Imp. præceptor 96. legatus ad Syriæ Prin-
 cipem 60. seq. 64. Patriarcha CPol. 75. 76. 403. 421. auctor
 persecutionis contra Imaginum cultores deponitur 93. 94. 96.
 97. 98. Joannes 520. vide & 426. 428. 449. 430.
 Joannes Monachus, victoriam præfagiens Petronæ 112. 114.
 Joannes Ησυχαστής 444.
 Joannes Παπᾶς 233.
 Jobus Patriarcha Antiochenus 35. al. Jacobus.
 Josephus Monachorum ἡγούμενος 444.
 Irenæus 63.
 Isaaci Hieromonachi de Basilio Macedone vaticinium 156.
 Judæorum procurata conversio 210. 455.
 Justiniani triclinium 91. 208. magna Ecclesia 441.
 Lausiæ Triclinium 91. in eo disputationes de religione imagi-
 num 65.
 Lazari Monasterium, Evnuchis constructum CPoli 224. 556.
 Lazarus pictor Monachus, confessor imaginum 64.
 Leonis Armenii edictum de abolendis imaginibus 18. 20. 62.
 Leo Mathematicus 122.
 Leo Philosoph⁹ 426. 554. ex Episcopo Thessalonicensi Doctor public⁹
 in XL. Martyrum æde CPoli sub Michaële Theophili F. 115. seq.
 117. restitutus in Episcopatum 118. iterum dejectus 119. 414.
 Ejus astronomica observatione depulsa sterilitas, 118. Hæreses
 causa gradu motus 424. 523. de Basilio Imp. præfagium 145.
 Πρὸς τὴν ἀνατολὴν τοῦ πύλου ἀνατίθεται. ibid. Mammi Saracenorum
 Prin.

- Principis ad eum Epistola 177. ad Imperatorem de illo ad se mittendo 118. Vide & pag. 446. 447. 450. 523. 537.
- Leo Sapiens Imp. ob quartas nuptias excommunicatur 228. *διενοήθη νόμος πανηρόν εκθῆναι & ἔχειν γυναῖκας ἀνδρά τρεῖς καὶ πέντε, πολλὰ λογισμάτων ἀνδρῶν εἰς τὸ αὐτῷ συνεργῶν.* *ibid.* σοφώτατος 214. 216.
- Leo Tripolita ex Christiano Apostata & sævus pirata 317.
- Leges à Basilio Imp. reformatæ & restitutæ 163.
- Lex Perfarum ne quis rex posset fieri nisi ex regia stirpe 69. Lex Theophili quæ libera esse iussit Perfarum cum Romanis connubia 70. *Λοδοῖχον τὴν Πῆγα Φεγγαίας* 181.
- S. Lucas Deiparæ imaginem penicillo & coloribus expressit 63. 505.
- Lycurgus legislator 137.
- B. Magdalenz corpus 224. 556.
- S. Mamantis palatium 150. 152. 158. templum 122. 123. Monasterium 577.
- Μάνα* 57. 58.
- Manetis, Valentini, Marcionis charybdis 510. Manichaicus furor Iconomachorum 515.
- Manichæi. 103. 168. 172. Iconoclastarum antistites & prodromi 527.
- Manuelis versus super Theodisti cæde 106.
- Manuel Adrianopoleos Episcopus in Bulgaria & Martyr 135.
- Marciani *παιδεύσεις* 204. 206.
- Marcion hæreticus 510.
- Marcus Monachus qui magni Cosmæ tétraodium hymnum magni Sabbati absoluit, Leoni Imp. prælagit longius Imperium 225. 464. 557.
- Μαρζύκα*, convivium 445.
- Martinaces Monachus 75.
- Maturini hymni 24.
- Mercaturam exercere Imperatori & Augustæ ignominiosum 56.
- Methodius Patriarcha CPol. 31. 72. 94. 95. 96. 98. seq. 120. 425. seq. 431. 534. 526. 527.
- Methodius Monachus pictor iudicium extremum repræsentat apud Bogarin Bulgariæ Principem 440. 102.
- Michaël Balbus negavit Diabolum, quod Moyses ejus non meminisset 31. edictum ejus contra imagines 62.

Michaël

- Michaël Theophili F.** se vocat Coloniz ArchiEpiscopum 152. 437.
 Euripidis jambi quibus Basilicinum adoptat & præfert Basilio
 156. 129. 451. ejus aurea platanus , *ολόχρυσον ὄργανον* &c.
 160. 107.
Michaël Christophori Imp. filius detractis Imperialibus calceis cleri-
 cus 593.
Michaël ὁ Σπάρδν 442.
Michaël Ecclesiæ Hierosol. Syncellus, confessor pro cultu Imagi-
 num 66.
Monachus Basilio prælagit Imperium 142. alia 196. seq.
Monasterium ἐν Νουσίᾳς 469. S. Phocæ 97. Satyri & Orientis 13;
 Gastrorum 56. 108. Sergii & Bacchii 96. *μετανοίας* 427.
Mos Romanorum Principum absolvendi reos cum inaugurantur &
 Natalis Christi religio 22.
Neronis Eros 156.
Nicephorus Patriarcha CPol. 402. 404. 502. 18. 19. sq. ejus Epistola
 ad Mich. Balbum 31.
Nicephorus Patricius, Geometriæ ludo præfectus CPoli. sub Con-
 stantino Porphyrogenito 283.
Nicetas Christophori Imp. focer, Monachus 258. 545.
Nicolai Mathematici vaticinia 474.
Nicolai *ἐν ἱεράρχαις πρωτεύοντι* templum 200.
Nicolaus Mysticus, Patriarcha 224. 228. 229. 233. 234. 235. 236. 238. 242.
 243. 244. 245. 246. 251. 252. 253. 254. 394. 396. 398. 399. 403. 470.
 556. 563.
Oraculum de Mich. Balbo 52. 413. Proconnessis datum 272.
Orthodoxiæ Dominica, pro restituto immag. cultu 96. 99. 419.
 432. 528.
Pantaleo Metropolita 469.
Papa Romæ 181. ejus *τοποτηρητῇ* in Synodo contra Ignatium 121.
Pauli Orphanotrophium 15. Oratorium à Basilio Imp. conditum.
 91. 203.
Pauliciani 103.
Paulini templum 37.
Petri, monasterii Athenogenis præfecti vaticinium de Leonis Imp. li-
beris 289.
Πέτρων monasterium Virginum 171.
Pharus, Oratorium CPoli 13. 20.

Mona-

Monachi in Philomello vaticinium, Bardanio impertitum 5. 15. 16.
21. 30.

Photius Patriarcha CPol. 409. 121. 122. 171. 215. 218. 438. 439. seq.
441. 456. 460. 535. 544. 549. incredibiles de illo calumnie
442. sq. opinio de duplici hominis anima 445. *Ἀββὶς Φωτίου*
Βελιδίης, ὑπεργὰς δὲ Φωτίου 444. liber ab Photio confectus 454.

Photinus Protospatharius 48.

Polyeetus Patriarcha CPol. 269. 493. 495. 592. alter Chrysostomus 277.

Proverbia : *Hercule fortior, Peleo castior, Themistocle sagacior* 387. *per-*
cusum in vas 39. *omnem funem movere* 61. *δύτης* 133. *pe-*
tras seminare, litus alloqui 155. *lavare Æthiopem* 155. 210. *συ-*
οργιασάι. ibid. *aquila pernicio* 291. *Thessalica Tempa* 315. *aspidis*
in morem obdurare aures. ibid. *Myrorum prada* 85. *Agonisteta more*
198. *res Ἰππὶ Ζυγῶ in novacula acie conficta* 128. *Ἀδινὴ καρδία* 157.
δοτὶ χαμῆς. 160. *τὸ τῆς Νεμέσεως φθονοῦν* 177. 178. *Punica*
fraus 182. *Γίγαντες ἀπαρτοί* 130. *Διούσης θρασυῖαι* 124.

Reliquiarum sacrarum veneratio 495. Mariæ vestis 38. 252. 445.
484. 536. 579.

Rhodii notarii liber famosus in Leonem Imp. 469.

Romanus Lacapenus Imperator, *ὁρθοδοξότατος* 259. ejus aurea
bulla 479. lectorem ad mensam adhibuit 488.

Russii ad Christum conversi 211. *ἐκ γένεως τῶν Φεγγῶν* 262.

Sabbatis jejunare præcipit Mich. Balbus 31.

Sabbatius Monachus ab imaginum cultu Leonem Armenium avo-
cans 403. 17.

Salomo sub Justiniano in bello Vandalico celebris 265.

Samonæ liber famosus in Leonem Sapientem 469.

Santabarenus Monachus 214. 457. Theodorus Monachus Santaba-
renus Evchaitarum ArchiEpiscopus 218. seq. 550. 547.

Σάρκελ, significat λευκὸν ὄικημα 76.

Sergius Abbas, Photii ἀνεψιός 269. 492. 591. 592.

Sibyllinum Oraculum in quodam libro Imperatoriæ Bibliothecæ re-
positum, quo non solum nuda oracula, verum etiam eorum qui
Imperio potituri essent figuræ formæque coloribus expressæ
continebantur 22. 406.

Zz

Sol-

Libri 5ti Pars Altera,

- Soldanus in rotarum gyratione inconstantiam fortunæ ridens 182.
 Solon 137.
 Sphenodæmon, Clericus Palatinus 454.
 Stephanus Amasenus Evnuchus, Patriarcha CPol. 254. 486. 581. 583.
 Stephanus Basilii Imp. Filius 164. Patriarcha CPol. 218. 220.
 394. 549. Monachus quidam *ἄνθρωπος ἐκ Στραβίου* 40. 92.
 Symbolum 308.
 Synodus Copronymiana 304. 503. 504. 510. Leonis Armenii
 contra Imagines 501. 504.
 Synodus septima confirmata 163.
 Synodus contra Ignatium 121. pro restituendo Ignatio Patriarcha
 ibid.
 Templum S. Sophiæ 159. 168. 198. Jesu Christi 203. *ἡ ἐκκλησία*
 & Eliæ 190. 200. 196. SS. Apostolorum 198. S. Mariæ tem-
 pla. ibid. 126. Platonis Martyris aliorumque Martyrum & San-
 ctorum 199. 204. 206. 207. 208. 209. Mariæ ad Blachernas
 97. 75. solenniter ab Imp. Theophilo frequentatum 55. *ἡ
 κοίτη* 63. 86. seq.
 S. Theclæ protomartyris festum 452. Oratorium 91.
 Theodorus Monachus cognomine Cuphara 101. 439.
 Theodora præfagium de Basilio Macedone 145.
 Theodegius Astronomiæ Doctor 119.
 Theodorus Geometriæ doctor, Leonis Sapientis discipulus 119.
 Theodorus Craterus Apostata 83.
 Theodorus Crithineus, ArchiEpiscopus cultor imaginum, malehabi-
 tus 419. 517.
 Theodori Studitæ Confessio pro SS. imaginibus 512.
 Theodorus Cassiteras, Patriarcha CPol. 18. 402. 502.
 Theognostus qui de Orthographia scripsit sub Mich. Balbo, Histo-
 riam illorum temporum de Siculo tumultu condidit 51.
 Theophanes 18. sq. 432. & Theodorus Grapti Confessores pro cultu
 imaginum 65. 405. 100. Versus Jambici Theophili Imp. qui-
 bus compunctæ ac descriptæ ipsorum frontes 66. 425. 524.
 Theophanes Smyrnenfis Episc. 100. pro Nicæno.
 Theophanis *ἡ παρακρίσις* Chronographia 2.
 Theophylactus Patriarcha CPol. 261. 489. 587. 593.
 Theophilus Imp. imaginibus infestus 57. 62. ejus Cantica sacra
 66. seq.

66. seq. lex de capillis non alendis 67. ultima Concio 85. editum contra imagines 519. seq.
 Theophili Imp. duo magna *εργατα ελόχρυσα* 416.
 S. Thomæ Apostoli sepulchrum Edessæ 284. templum 218. festum 229.
 Thomas Logotheta & *δρόμος*, in Philosophia summus 143.
 Thomas presbyter depositus ob impertitam benedictionem Leoni Imp. quartas nuptias celebranti. 559.
 Thomas apostata & perduellis 330 ejus supplicium 44. Morothomas 296.
 Trajanus alter 265.
 Trypho Patriarcha CPol. 258 487. 585.
 Valentinus hæreticus 510.
 Vaticinium de Adata à Constantino capienda 147. Alia vaticinia, vide Agarena, Ancilla, Diomedes, Elias, Joannes Monachus, Oracula, Petrus, Philomelium, Sibyllinum.
 Xerxes mare virgis cadens 111.
 Zelicum hæresis extincta 100. 433. Confer de hac Joachimum Camerarium ad Nicephori CPol. Chronographiam p. 125.
 Zoëurnæ inscriptum ex Pl. 136. 8. *filia Babylonis misera* 223. 463. 585.

VIII. LEO VI. Basilii Macedonis Filius & Constantini Porphyrogeniti ex quarta conjuge Zoë pater, à Photio quem Præceptorem habuit, omni genere scientiarum imbutus, Imperator CPol. à Calendis Martii A. C. 889. usque ad XI. Maj. 911. de cujus vita videndi Continuator Theophanis, & Simeon Magister, Georgius Monachus, Jo. Scylitzes, & Annalium scriptores Cedrenus, Zonaras, Glycas & Constantinus Manasses, atque è recentioribus quotquot Annales sæculi noni & Imperatorum vitas condiderunt, nec non Hanckius de scriptoribus Historiæ Byz. parte 1. cap. 23. qui etiam *Sapientem & Φιλοσοφώτατον* nuncupatum observat è Constantino Porphyrogenito, Jo. Zonara, Mich. Glyca & Constantino Manasse. Huic Imperatori vulgo tribuuntur XVII. *Oracula*, Græcis versibus Jambicis edita, & figuris sive iconibus apposis expressa de futuris Imperatoribus, Patriarchis, rebusque CPolitanis. Ex his postremum de restitutione CPoleos Græce & Latine edidit Jo. Leunclavius ad calcem Constantini Manassis, Basil. 1573. 8. Cætera sedecim Græce & Latine

Latine cum castigationibus nonnullis vulgata sunt à *Jano Rutgersio* cum versione *Georgii Doufa* (qvi Græca CPoli secum attulit) lib. V. variar. lect. capitè 8. Lugd. Bat. 1618. 4. *Versiones*, inquit, *quæ ex Italia prodierunt, tales sunt, ut quod vulgo dicitur, neque celum neque terram tangerent. Iconas studio omisimus, quod ea sæpius jam recusa sunt. Respicit Francisci Patricii Dalmatæ, ** ejusdem qvi discussionum Peripateticarum, Novæ de universis Philosophiæ & aliorum præclarorum operum editione sibi nomen comparavit, interpretationem illorum oraculorum latinam & vulgari Italo sermone editam *esposizione delli oracoli di Leone Imperatore* Brixia 1596. Versionem Leunclavii in postremo illo, & in cæteris Doufæ à Rutgersio alicubi castigatam servavit *Petrus Lambecius*, qvi oracula hæc Græce & Latine cum iconibus luculenter descriptis ære, notisque suis, & cum *paraphrasi prosaria* ultimorum undecim Oraculorum Græce primum vulgata è Codice MS. Amstelodamensi, nec non cum Patricii latina interpretatione excudi curavit ad calcem Codini de antiquitatibus CPolitanis, Paris. 1655. fol. Eadem prodierunt Germanice cum figuris in æs incisæ à Jo. Theodorico & Joanne Israël de Bry, Francof. 1597. 4. in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis. Johannes Meursius præterea in Glossario suo Græcobarbaro laudat *Rhuzani* cujusdam Paraphrasin Græcobarbaram vaticiniorum CPolitanorum, nec non explicationem *Scholarii* quæ exstat in Bibliotheca Vaticana: De utrisque Lambecius lib. V. Bibl. Vindob. pag. 15. seq. ex quo discas *Joannem Ryzanum* vertisse Græce alia oracula *Theophili* presbyteri & clerici Romani: *Gennadium* vero *Scholarium* exposuisse oraculum quod fertur repertum singulis scriptum literis in sepulchro Constantini M. cujus ibi specimen affert. Cangius quoque ad Glossarium suum Græcum condendum testatur se usum Leonis Sapientis ænigmatum cum explicatione, hoc titulo: *ἀνιγμα λέξεων Λέοντος τοῦ σοφωτάτου συμβολικῆς ἐν βυζαντίῳ λέξας*. Liber scriptus lingua Græca vulgari ex Codice Colbert. 5104.

Utrum auctor oraculorum illorum sit Leo Imperator, dubitare licet, neque veteres scriptores quorum loca Lambecius præfixit, & in quibus Oraculorum mentio est, illa Imperatori Leoni diserte tribuunt: at ex locis aliis à Lambecio præteritis etiam apparet, oracula ejusmodi in aula Byzantina jactata fuisse diu ante Leonis Sapientis

* Vide Bælii Lexicon in *Patricio*.

pientis ætatem. Nam continuator Theophanis lib. 1. in vita Leonis Armenii cap. 22. demonstrat illius mortem, qvi septuaginta fere annis ante Leonis Sapientis Imperium occisus est, oraculo ejusmodi præsignificatam. Ο δὲ χρησμός ἦν Σιβυλλιακός ἐν τῇ βίβλῳ εἰς τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην ἐναποκείμενος. ὁ χρησμός μόνον ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ μορφαῖς καὶ σχήμασι ἔχουσα τῶν γενησομένων βασιλέων, διὰ χρημάτων. *Oraculum vero Sibyllinum erat in quodam libro Palatina Bibliotheca repositum, quo non sola nuda oracula, verum etiam eorum qui Imperio potituri essent figura formæque coloribus expressa continebantur.* Eadem habet Simeon Magister in Annalibus, qvi oraculum ipsum ad Leonem Armenium spectans pluribus etiam exponit pag. 406. ἡ γὰρ αὐτῷ ἐκ τῆς Σιβυλλιακῆς βίβλου ὁ ἀναγρέσιμος χρόνος μεμνημένῳ. Εἶχε γὰρ γραφὴν τοιαύτην. Λέοντος εἰκόνα θηρίῳ ὁλόκληρον, ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ ἔχουσαν χρᾶμα, ἐν δὲ τοῖς ὀπίσθεν Φ, καὶ μέσον δὲ θηρίῳ πρὸς αὐτὴν τὴν ψῶαν ἔχον, ἢ ἴππικλῆν καπετωλίζης, ἔφη πρὸς αὐτόν· τί δηλοῖ ταῦτα; ὁ δὲ ἔφη, ἄφες Δέσποτα, μὴ ἴδω καὶ τὴν γραφὴν. Ο δὲ ἐκπαίδεξε. Συλλογισάμενος γὰρ ὁ Στέφανος λέγει τῷ βασιλεῖ· ἔστι ὁ Λέων εἰς πρὸς ὥπον τῆς βασιλείας κείμενος, καὶ μέσον δὲ χρᾶμα καὶ Φ κακόν τι συμβαίνει αὐτῷ. καὶ ὁ βασιλεὺς, τί ἐστὶ τὸ Φ καὶ τὸ χ; ὁ δὲ φησι, μέσον τῆς χειρὸς γενέσεως καὶ τῶν φωτῶν. *Noverat enim ex quodam Sibyllinorum Oraculorum libro, quo illi tempore, ut necesse tolleretur, satis inditum esset. Nempe illo expressa erat figura hujusmodi: Leonis figuram ex integro referebat. Capiti litera χ. inscripta erat, à tergo vero litera Φ. media bestia ad ipsa illa impatiens cruentus ensis hærebat. Hac Imperator Stephano cognomento Capitoliges offensa, ex eo sciscitabatur, quid hac sibi vellent. Cui ille: apage Domine ut nec oculis figuram usurpem. Is enim vèro nihil acquievit. Tunc igitur Stephanus secum ipse reputans, Imperatori inquit: Leo iste in Imperii signum positus est; ac inter literam χ & Φ malum aliquod imminet. Tum Imperator: quid vero sibi volunt χ & Φ? At ille: inter Christi Natalem & τῶν φωτῶν diem, (Epiphaniarum scilicet atqve luminum) intra quod tempus Leo Armenius est non diu post obtruncatus.* Allatius de Georgiis pag. 351. memorat Oracula cum figuris picta Methodii Episcopi Patarenensis, Visiones Danielis Prophetæ, & Chosroe Regis Persarum, & Theophili presbyteri Romani translata Græce à Georgio Zegabeno, prætereaqve Leonis Philosophi & Imperatoris. Idem pag. 404. notat Oraculum de Turcarum Imperio & fine ejus cum Gennadii Scholarii expositione.

editum à Dorotheo Monembasiæ Metropolitā in fine Chronici sui Venet. 1637. 4. & Matthæo Cigala Cyprio post novam variarum Historiarum synopsis, ibid. 1637. 4. Additque se Vaticinium hoc inferuisse primo Variorum antiquorum Tomo in Antiquitatum CPolitanorum auctario cum aliis Leonis, Methodii Patarenensis, Theophili Romani, Danielis Monachi & aliorum vaticiniis. Sed Tomus ille lucem hætenus non vidit. Confer interim quæ de oraculis illis & Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. & Joannis Capistrani Ord. Fratrum minorum, qui A. C. 1456. obiit, expositione Lambecius lib. 6. Bibl. Vindob. pag. 167. De aliis apud Græcos & Saracenos sub Danielis nomine jactatis *οὐρανοῦ*, quibus fata Imperatorum descripta fuisse testatur Luitprandus, vide si placet quæ dixi in Codice Pseudepigrapho Veteris Testamenti pag. 1137. & de Methodii (non Episcopi Patarenensis sed CPolitani Patriarchæ) revelationibus supra cap. 1. hujus libri p. 258. Cæterum oracula Leonis Combefisius non ad Leonem sapientem Imperatorem, sed ad Leonem Byzantium * Joannis Patriarchæ CPol. nepotem è stirpe Morcharzaniorum, cognomento Philosophum, à Michaële Psello in Antro Insula disciplinas varias edoctum refert haud inverisimiliter. Ita enim ille in Tomo 1. Bibl. Concionatoriæ, ubi de variis scriptoribus differit: *Leo Imperator non dicitur sapiens antiquis, Leoni Grammatico, Continuatore Vaticano, aliisque ejus ævi scriptoribus, ac nec Cedreno: sed magis recentioribus in quibus Zonaras, si ejus est quo illi ejus rerum tractatus prænotatur. Et ab his sapiens dicitur ob pietatem in DEum potius & variam doctrinam editaque ingenii monumenta quam ob divinandi peritiam. Sed fuit & alius Leo sapiens, insignis ille conjector & Astronomus, cuius discipulus Theophilo Imp. Amorium nunciavit biduo post capiendum, quemque idem Theophilus CPolitano ludoprafecit, & qui postea Theffalonicensis Metropolitā fuit. Ejus malim esse Oracula cum figuris, pro tanta illa ejus Astrologiæ judicariæ ac *δυναστευατικῆς* facultate, quam Leonis Imp. quæ is non adeo excelluisse videtur, etsi*

* Hunc Leonem Philosophum Pselli discipulum ab Imperatore Leone sapiente distinguere docet Allatius diatriba de Psellis pag. 2. seq. De eodem plura Scylitzes, Cedrenus, & quæ ex scriptoribus post Theophanem supra p. 359. sq. Video etiam à Cangio laudari Leonis Philosophi (aliis Theophili) de Regno & Principibus (de Imperio & Imperatoribus) librum Astrologiæ judicariæ ex Cod. Reg. 2730. & Colbert. 2079. & Leonis Philosophi ac Medici (quem diversum esse non dubito) Synopsis Jatricæ sive Medicinæ libris VII. ex Cod. Reg. 3511. quam in Bibl. Vindobonensi etiam exstare Græce MS. testatur Lambecius VI. p. 98.

est gentis vitio ac atatis fatidicos homines plusculum coluerit. Vel certe antiquiora erant illa oracula, cum iis designatam mortem Leonis Armenii, ipsi inferendam ipso Christi natalis die, auctor Zonaras sit.

Alia Leonis Sapientis Imp. scripta.

1. *Orationes XXXIII.* in Bibl. Vaticana Cod. 106. & 803. ex stare MSS. notavit, singularumque titulos adscripsit *Baronius* ad A. C. 911, n. 3. ex his unam ibidem edidit latine ex *Fed. Metii* Termularum Episcopi versione. Alias novem Græce & Latine vulgavit *Gretserus* Ingolstadt, 1600. 4. ex Bibl. Bavarica, una cum Nysseni tractatibus duobus in inscriptiones Psalmorum: decimam item in Opere de Cruce T. 1. pag. 142. Ingolst. 1600. 4. Alias insuper tres una cum primis Gretserianis septem, brevibusq; notis *Combesius*, in Auctario novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 1605. Harum orationum singulorum titulos vide si placet apud præstantiss. viros, Labbeum, Caveumque. Orationem de *S. Nicolao* Myrensi Episcopo Græce & Latine vulgavit *Petrus Possinus* Tolosæ 1654. 4. non 1644. ut habent Labbeus & Caveus. Alia in *S. Chrysostomum*, ex vita ejusdem quam *Georgius Alexandrinus* scripsit, maximam partem delibata, Græce in Operibus Chrysostomi T. 8. Savilianæ edit. pag. 267. & Latine apud *Surium* 28. Januar. & ante editionem Chrysostomi operum latinam Antvverp. 1614. fol. Alias à se versas è Codice *Naudæano* & *Mazariniano*, latine exhibet laudatus *Combesius* in Bibl. Concionatoria. Nimirum in *S. Joannis decollationem* & in omnes Sanctos & in *S. Nicolaum* Myrensem Episcopum, quæ una cum aliis undecim, & illa quam à *Baronio* editam dixi, & altera in *S. Chrysostomum* latine leguntur in editione *Lugdunensi* Bibl. Patrum. T. XVII. pag. 22. seq. Orationem in *S. Tryphonem* allegat *Allatius* contra *Hottingerum* pag. 168. & duas in *S. Demetrium* pag. 170. Longe plures libro de *Simeonum* scriptis, ut in *S. Clementem Ancyranum* pag. 81. in *Præcursoris diem* Natalem p. 83. in *transfigurationem Christi*, p. 91. 106. in *Christi Nativitatem* pag. 96. in *principium jejuniorum* (tres orationes hujus argumenti quænamadmodum & in *transfigurationem* *Baronius* memorat) pag. 96. 114. in *Eliam Prophetam* pag. 97. in *Protomartyrem Stephanum* pag. 100. in *Templi consecrationem* 101. in *sancta Theophania* 108. Magno Sabbato pag. 116. His accedunt à *Baronio* memoratæ, atque adhuc quantu

tum sciam ineditæ, in *Spiritum S.* quod propria auctoritate adoptionem filiorum DEI largitus est: in *Paulum Apostolum*: in *S. Thomam*, discipulum Domini, dua orationes: & denique, Quando domus Imperatoris suis consecrata. Spectant huc etiam Hippolyti Maraccii Lucensis Mariale, Rom. 1651. 8. & ejus Casares Mariani 1658. 8. in quibus libellis reperies orationes Leonis Imp. in B. Virginem, latine versas à Jo. Matthæo Caryophilo Cretenfi.

2. *Epistola ad Omarum Saracenum* de fidei Christianæ veritate & Saracenorum erroribus, ex Chaldaico versa à Sebastiano Champerio Lugdunensi A. 1509. atque in Bibliothecis Patrum sæpius latine edita ut Colon. 1622. T. 15. & Lugd. T. 17. p. 45.

3. *Canticum Compunctionis ex meditatione extremi judicii*, ex Codice Bibl. Bavaricæ vertit & latine edidit Jac. Pontanus S. I. Ingolstadt. 1603. 4. cum Simeone juniore de fide, aliisque scriptis quæ recepit B. Ittigius libro de Bibliothecis Patrum pag. 611. Recusum inde, in Bibliotheca Patrum Colonienfi 1618. T. XI. & in supplemento Paris. 1639. T. 1. pag. 861. & in Bibl. Patrum Lugd. 1677. T. XXII. pag. 747.

4. *Carmen Iambicum de misero Græcia statu*, quod cum versione Francisci Lucidi edidit Leo Allatius de consensu Ecclesiæ Occidentalis & Or. pag. 854. Idem Allatius edidit Græce versus Leonis Imperatoris *εὐαγγέλιον* sive *εὐαγγέλιον* XXVII. post Excerpta Rhetorum ac Sophistarum Rom. 1641. 8. pag. 398. & ex *Carmenibus Iambicis in Clementem Ancyranum* nonnulla, libro contra Hottingerum pag. 173. *Hymnos* Leonis in Bibl. Bavarica existare MSS. scribit Possévinus in Apparatu sacro, nescio an alios viderit quam Canticum illud Compunctionis, de quo jam dixi.

5. *Τὸν ἐν πλείοις Τακτικῶν σύντομον ἐν ἑξήδεσις*, *Constitutum Militarium Breviarium*, quod primus è Græco à se versum latine edidit & Regi Angliæ Henrico VIII. inscripsit *Johannes Oecus*, Cantabrigienfis, Basil. apud Mich. Isingrinium 1554. 12. Ad illam interpretationem concinnandam usus est codice Gr. MS. Anglicano, quem vidisse optat *Johannes Meursius*, qui ex tribus MSS. Regis Angliæ, Palatino & Pistoriano lacunas sibi invicem suppleantibus Græcum

tum versioni adiecit, subjectisque aliquibus castigationibus
 gavit Lugduni Batavorum A. MDCXII. 4. quæ ipsa editio
 no titulo præfixo adjuncta est Æliani Tacticis à Sixto Arcerio
 tratis ibid. 1613. 4. Falliturque præstantissimus Caveus, qui
 is Tactica cum versione & notis Sixti Arcerii prodiisse scribit.
 Leonis Tactica Italice vertit & notis non contemnendis illu-
 t *Philippus Pigafetta*, Venet. 1541. 4. 1586. 4. 1602. 8. *tratta-
 scbiare in ordinanza agli Eserciti, & dell'apparechiamento della guerra.*
 non semper vim hellenismi perspexisse, uti Checum quandoque
 læ cyathum propinare lectoribus notat Rigaltius ad Onosan-
 p. 17. Versionem Checi in non paucis reprehendit Antonius Pos-
 us libro V. Bibliothecæ selectæ capite 7. (edit. Romanæ lib. 1.
 4.) ubi & quædam loca ex antiquissimis quæ vocat MSS. pro-
 (Bavaricum Codicem innuens) quæ apud Meursium pag.
 418. &c. longe minus emendate ac integre leguntur. Sed &
 otheca illa selecta aliquot ante editionem Meursianam annis
 ierat, quam non viderit Meursius oportet, nam ex ea aliquot
 quæ dixi loca restituere ac supplere potuisset. Isaacus quoque Casau-
 boni qui antequam Meursius Leonem ederet, Æneam * cum
 versione notisque doctissimis publicavit, aliquoties græca verba al-
 lega ex Leonis *de re militari*, seu, ut Checus vertit, *de apparatu Bellico*
 constitutionibus. Neque unum hic MStum vidisse se profitetur, re-
 fert enim quosdam Codices hanc inscriptionem præ se ferre, quam
 Meursius etiam editione paullo ante adscripsi: *Τῶν ἐν πολέμοις τακ-
 τικῶν σύντομον ᾧ ὁ δόσις.* Alios autem eosque optimos *ὁ δόσις*
πολεμικὰς designari. Prioris generis titulus exstat Wiennæ in Augu-
 tissimi Caesaris Bibliotheca codice Philosophico CXIV. probæ notæ
 chartac. in folio; uti indicat Petrus Lambecius libro VII. de Biblio-
 theca Vindobonensi pag. 213. quod MStum alioqui non mediocriter
 ab editione Meursii differre testatur. Inscriptio posterioris generis
 & in Possevinii MStis fuit, & Lambecio teste apparet in codice CXVI.
 chartac. mediocriter antiquo in 8vo. ubi habetur *πολεμικῶν ὁ δόσις*
σικῶν Δίταξις πρὶ ἐφόδων ἀδοκῆτων, quæ in editis Leonis Tacticis est
 septima decima constitutio. Ibidem duodevigesima quoque sed sine

Aaa

lem-

Libri 5ti Pars Altera.

Prodiit cum Polybio Casauboni Francofurt 1609, fol. ut dixi lib. 3, cap. 30.

lemmate comparet. Undevigesima *ᾠδὴ ναυμαχίας* reperitur in codice Medico XXV. chartaceo bonæ notæ in 4to qvemadmodum idem refert libro VI. de Bibliotheca Cæsarea pag. 121. Eam & in Vaticana exstare memorat Gabriel Naudæus Bibliographiæ militaris pag. 63. sive lib. 2. de studio militari pag. 521. *Leonis*, inquit, *constitutiones quadam & fragmenta etiam ex Naumachicis* * *exstant in Palatina, quæ Vaticana non ita pridem adjuncta fuit: sed non puto quicquam in illis diversum esse ab ejusdem Imperatoris Tacticis, quæ Meursius in lucem protulit. Nam & in illis decima nona constitutio tota de navalipralio est. Quamobrem pluris nunc faciendæ sunt BASILII Patricii Naumachica, quæ ex Regio & Palatino Codice forsan integra proferri in lucem possent, nam Pinellianus manu erat in fine.* Reliquorum Codicum inscriptiones, quoniam principio carent, nullæ à Lambecio adduci potuerunt. Nam in codice philosophico CXIII. chartaceo in fol. & procæmium integrum & plus quam dimidia à fine pars desideratur. Optimus etiam codex CXV. membranaceus in 4to paginis 249. constans & Scholiis Græcis marginalibus illustratus, quem Busbequius (sæu, ut alibi Lambecius scribendum docet, Busbeekius) CPoli comparavit, incipit à verbis procæmii editionis Meursianæ pag. 7. *δὲ αὐτῆς ἡ ναυμαχία πάλαι εὐμοίησεν.* Desinens in verba pag. 364. vers. penult. *καὶ τὸ αἰδανὺς εἶναι μὴ σερπῶς καταστάντες.* Hunc codicem non dubitat Lambecius Leonis ætate exaratum fuisse, invisum autem Meursio & penitus incognitum, ex quo ejus editio plurimis in locis, quorum unum in medium affert, corrigi perficique possit. Et plurimis in locis corruptam esse Meursii editionem notavit etiam Arcerius ad *Ælianum* pag. 169.

Plagii ** Leonem postulant Rigaltius in limine notatum Onofandrum, Allatius notis ad Hexæmeron Eustathii Sidetæ.

* Leonis Tactica fuere etiam MSta in Bibl. Scoriacensi. Vide Maderum de Bibliothecis pag. 118. Et Naumachica inter Codices MStos Gudians. De quibus plura infra. Tacticorum atque Strategicorum editionem atque in his Leonis quoque paravit olim è Palatinis Codd. Gruterus, ut ex Josephi Scaligeri Epistolis pag. 450. didici, deinde post Gruterum Salmasius, ut Madero pag. 122. & Naudæo pag. 123. de studio militari notatum.

** Ab hoc plagii objecto crimine absolvendum esse Leonem, demonstravi pridem in Decade Decadum sive Plagiariorum & Pseudonymorum Centuria, quam admodum juvenis edidi Lipsiæ 1689. 4.

tiochiæ Episcopi pag. 6. & Naudæus, cujus verba adscribam ex lib. 2. de studio militari pag. 526. *Omnes vero, inquit, ille Leonis constitutiones Tactica magna parte succum traxerunt ex Onosandri strategico, cujus tamen auctoris nomen ingrato silentio bellus ille homo semper obruit, ita ut illius nullibi meminerit nisi semel, cum ejus carpere vellet sententiam. Dignumque illud insuper observatione mihi videtur, quod hujus & Mauricii Imperatoris plerumque eadem, aut parum diversa sunt verba, ut quemadmodum Galenum ex Paulo Aegineta aut Actio, sic non difficile sit alterum ejusmodi auctorum ex alio auctiorem facere. Verum à plagii crimine Leonem absolvere, videtur, quod non tantum in præmio dicit, se in veterum recentiorumque militaribus commentariis non perfunctorie versatum, optima quæque ex iis delibasse, & ὡς ἄλλον πρὸς χειρὸν νόμον * Hypostrategis suis tradere voluisse, sed & pag. 320. & 432. fatetur in hoc libro ea se collegisse, quæ ex veterum commentariis accedente mediocri experientia sua edoctus fuisset. Atque si ab auctore sunt Scriptorum nomina, quæ in codice illo membranaceo Busbeckiano constitutionibus præfixa fuisse Lambecius testatur, longe magis à furto literario alienus nobis habebitur, qui cum Plinio majore ingenue per quos profecisset, voluerit indicare. Ait autem Lambecius majusculis literis adscripta se offendisse nomina APPIANΟΥ, ΑΙΛΙΑΝΟΥ, ΠΕΛΟΠΟΣ, ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ, ΜΗΝΑ (forte ΑΙΝΕΙΑ) ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ, ΑΙΛΙΑΝΟΥ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ. Ex quibus tres tantum in Tacticis Leonis allegatos reperio, Ælium quidem pag. 62. 90. 91. Arrianum p. 90. Onesandrum pag. 215. Equidem p. 431. memoratur quoque Πολυμαίης πρὸς χειρὸς κανὼν & περὶ βιβλος, item Aratus in phænomenis & Joh. Lydi ** diurna ac menstrua observatio. Sed non hos citat tanquam iis ad Tactica concinnanda usus Imperator fuisset, sed quod Astronomiæ studiosis hosce potissimum auctores commendandos arbitraretur. Cæterum alium hujus militaris argumenti librum à Leone scriptum fuisse recte colligitur ex verbis pag. 27. Ἐξέστι δέ σοι τῆς τι παρ' ἡμῶν ἰδίᾳ ἐκτεθείσας γνώμας ἐν τῷ τῷ σωτάγματι καὶ*

Aaa 2

πρὸς-

* Notari hic locus potest adversus Barthium, qui negat Leonem in hisce Tacticis loqui tanquam Imperatorem: conf. pag. 10. 15. 23. 27. 32. 50. 176. &c. ubi non monet tantum sed jubet.

** De hoc Lydo vide præter Meursium in notis, ac Vossium de scientiis Mathematicis quæ notavi supra lib. III. cap. 20. Cangii glossar. latin. in *silentium*, & Jo. Boivinum ad Gregoræ pag. 789.

προσέτι πῶς καὶ πλάττει σωηθροισμῶναις ἡμῖν ἐν τῇ θρησκείᾳ τῇ θεατικῇ
μονοβίβλῳ τὴν ἐκείθεν τῇ ζητυμῶν πλείονα καὶ ἀρκέσειν συναγαγῆν ὠφέ-
λειαν. Quem etiam innui puto pag. 200. Verba hæc sunt : περὶ τῆς
πρὸς περὶ τῆς συμμίκτε εἰδὴ ἐρεῖν ἀπερ ἀναγκαῖα καὶ τῇ τῇ πολέμῳ
γλυπτῇ νομίζομεν. Περί τῶν ἀκριβέστερον ἡμῖν ἐν ἐτέρῳ λόγῳ περὶ εἰσελθεῖν.

6. Ἡ γαρονυῖα διατύπωσις τῶν βασιλέως λέοντος τῇ σοφῇ,
ὅπως ἔχῃσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ Πατριάρ-
χῃ Κωνσταντινῆ πόλεως : *Dispositio facta per Imp. Leonem sapientem, quem ordi-*
nem habeant Throni Ecclesiarum, Patriarchæ CPolitano subiectarum. Græce
& Latine cum Joh. Leunclavii versione in jure Græco Romano, quod
ab eodem Leunclavio collectum, Marqv. Freherus edidit Francof.
1596. fol. libro secundo pag. 88 - 102.

7. Epigramma εἰς τὸ μνημεῖον, in spectaculum unius diei, le-
gitur in Anthologia lib. 1. cap. 1. pag. 3. edit. Wechel.

8. De novellis Leonis constitutionibus, περὶ χειρὸς νομικῆς &
Basilicis quæ ejus auspiciis digesta feruntur, dicam accurate libro sex-
to, ubi JCtos Græcos recensebo. Nunc autem juvat cum Lectore
communicare Leonis *Naumatica*, sive potius ea, quæ de hoc argumen-
to in *Tacticis* Meursianæ editionis cap. XIX. leguntur, supplere ex
Codice Gudiano, cujus Apographum benevole mecum communi-
cavit amicus noster ingenii & doctrinæ laude clarissimus Michael Ri-
chey, Hamburgensis.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ναυμαχικά.

Περὶ ναυμαχίας βεβλόμεθα διατίθεσθαι, περὶ τῆς ἐδὲν μὲν ἐν τοῖς
παλαιῶν τακτικῶν κεκανονισμένον ἔννομον. ἀφ' ὧν ἡ πορεία δέ. ut in-
editis p. 321. edit Meursianæ, nisi quod pro διαμαρτίας περὶας le-
gitur δι' ὀλίγης περὶας eodem sensu : & πλοίων ἡμῶν στρατηγῶν pro
πλοίων quod utrumque rectum est & præfectos navales denotat.
Deinde περὶ τῶν pro περὶ τῶν, & ἀφορμὴν δῆναι pro ἐμφασιν δῆναι.

Διάταξις Α'. (in Meursii edit. 2.) Πρῶτον μὲν ἐν, ὡς στρατηγὸς, &c.
eadem quæ in editis, nisi quod verba subinde aliter collocata sunt,
& ὁπσημειώσεων legitur pro σημασιῶν.

B. 3. Κατασκευασθῆναι δὲ δεῖ καὶ δρόμους, pro δρόμους. Sed
utrumque promiscue positum reperio.

Pag. 322. pro καὶ τῶν σῶν τὰ ἐκείνους ἀντιμάχεσθαι, in Codice Gudiano plenius & emendatius legitur: καὶ τῶν σῶν ποιήσασθαι τὴν κατασκευὴν, δυνατὴν πρὸς πάντας ἐκείνους ἀντιμάχεσθαι, quomodo etiam in suo Chécum reperisse, ex ejus versione apparet.

Γ. 4. Ἡ δὲ τῶν δρομόνων κατασκευὴ μήτι πάντῃ ἔξω παχὺα &c. deinde ἐξηρασμένη pro ἐξηρασμένη, & ταχέως pro ραδίως, & συγκρυσταῖς pro συναράξει (leg. συνάραξις) τε καὶ κρύσεως. Scribitur etiam ἀλλύεται quod non erat à Meursio mutandum in ἀλλύεται, neque enim illa ætate post ἵνα semper utebantur conjunctivo, uti mox sequitur ἵνα μὴ λίαν εἶναι δέγος, & pag. 332. ἵνα μὴ βαρύνται. Sic p. 336. ἵνα ἐλπίζεται.

Δ. 5. Ἐχέτωσαν ἢ καὶ πάντε &c. mox κάρυα pro κάροια, sed legendum, ni fallor, καράβια. Pro πλείους Meursius legit πλείους cum forte Leonis ætate πλείους pro altero dixerint. In MS. autem ejusdem invenio τρυπάνε, quod eandem rem significat.

Ε. 6. Pro ἀπὸ τῶν ἐκκενρασμένων, rectius in MS. δι' ἢ τὴν ἐκκενρασμένην πρὸς τῶν ἐναντίων ἀκορτίσει.

Pag. 324. τῆς πλεμίας τοῦ pro τοῦ.

Ζ. 7. σίδηρα βάρια pro βαρῖα, & mox μαζία ξιφοειδῆ pro μαζία ξιφοειδῆ. Mox: ἡ ἐμπέσηται τῇ ταῦν τῶν πολεμίων δυναμίδων, ἡ τὸς ἐαυτῇ, ἵστατόν.

Ζ. 8. ὁ δὲ ἔστρεψεν ὁ πῆς ἀγκύρας βάλαν καὶ ἵπλυσαν, ἦγαν πρὸς οἰκίαν.

Pag. 325. In MS. κράβατ pro κράββατ, & mox ἀφωρῶσι δικύων πρὸς ἀρχοντι.

Η. 9. κατασκευαζέσθαι σοι & mox ἡ πλέον τέτων ἡ ἐλαττω καὶ τοῦ χρεῖαν τῶν δύνανται, denique αὐτὸν ἐξῆτες ἀπαντες ἑταῖοι &c.

Θ. 10. γοργοτάγες pro δρομικωτάτες & γαλέας καὶ μονήρεις pro γαλαῖας ἢ μονήρεις & σπυδαῖς χρεῖαις pro ταχυναῖς.

Ι. 11. deest οἰονεῖ.

Pag. 333. 1β. 13. σιγήτας καὶ ριπίαια. Et paucis interjectis: αὐτὸν δὲ σπυδαῖς λάβωσι, pro περισσόνται, & καταδαπανώμεθα ἐν ταῖς μάχαις pro ἀπὸ τῶν ὀλιγέδων αὐτῶν ἐν ταῖς μάχαις, eodem sensu. Post illa verba incipit ἀπὸ ταῖς 1γ, à verbis ἐκτὸς δὲ τῶν σπυδαῖων, ἥτοι τῶν ἄλλων

ἄλλων ἐλατῶν, ita MS. pro τῶν ἀνω ἐλατῶν, de quibus vide infra. Διατάζει 19. Mox iterum ριπήρια pro ρικτήρια. Et εἰ καὶ μὴ ὀπιθεῖν, ἀλλὰ πάντως ἐμπροσθεν πέταλα ἔχοντα κασιδίας &c. unde hiatus in Meursii edit. supplendus. Paullo post, νεύρεκα ἀπερ' ὅπο' διωλῶν κεντράλων, & καὶ λίθους δὲ δυναμένους ὅπο' χειρῶν ριπήρια pro χειροπήθους. Et οὕτως ἔλατῶν τῶν ἄλλων ὅσων αὐτὸς καταβλάψασιν.

Pag. 334. 18. 15. ὥς τῷ δυνάμει αὐτῶν ἐν τέτοις. - - οὕτως τῶν βελῶν παρρωγῆτων. Mox μενύλοις recte pro μενύλοις. Pro verbis autem quæ mox sequuntur: καὶ ὡς περ' ἀκμαῖότεροι τῇ ἀθρόῃ κυρῇ in MS. est: καὶ ἀκοπίατοι & deinde καὶ τοῖς κεκοπιακόσι στρατιώταις πληθύντες. - - καὶ εὐκόλως αὐτοὺς καταπλεμήσασιν. Sententia semper eadem.

16. 16. Προβολαῖς pro συμπολακαῖς. 15. 17. Δύναμιν pro ἀκμήν. Cæterum male in eodem MS. Διαφυλάττειν pro διαφύλαττον & βολαῖς pro βολαῖς.

17. 18. Φροντίσας. Pag. 335. pro ὑπὸ τῆς πάσης, leg. ἀπὸ τῆς, uti in MS. τῇ ἀπάνει τῶν ἀναγκάων ἀναγκαζόμενοι. A verbis ὡς ἀρχαῖος δὲ καὶ τοῖς ἀρχαῖον incipit in MS. Διατάζει 19.

19. 19. ἀναπληρώσας.

Κ'. 20. τῶν ὑπὸ σε στρατιῶν & εὐκαίρους.

Pag. 336. Κδ. 21. καθὼς αὖ συναδῆς δυνάμει πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ἀντικράτου ἐγκρατίας. Διατάζει Κβ' incipit à verbis καὶ ὥς οὕτω, ὥς γε χρὴ καὶ καλῶς, καὶ ὥς οὕτω τοῖς ἰπταρχαῖς προσπαρήσειν, καὶ ὥς τῇ πρὸς μίαν ἔχον καταλλαχίαν, καὶ ὥς πάντα ἀπαρτίσας ὁλοκλήρως ἀπάρτισιν. Ita hæc Constitutio legitur in MS.

Κγ'. 22. Διαλαλήσας. - - πρὸς διμοποιήσας τὴν στρατὸν, καὶ ὡς οὕτως, διατάζειν αἰμὴ πνύσας.

Κδ. 23. Οὕτως ὡς ἐτυχὼν ἀπάντων &c.

Κε. 24. Καὶ τὴν ὡς ἀρχαῖον δέξασθαι, & pag. 337. καὶ ὡς ἀρχαῖον ὑπακούσασιν.

Κς. 25. τοῖς πρώτοις χεῖρσι pro πρὸς αὐτὸν. & καὶ ὡς καλῶς.

Κζ'. 26. πρὸς τῇ καὶ πρὸς αὐτὸν, ὥς κατὰ τὴν ἀλλήλων ἐπὶ τοῖς ἀλλήλοις pro quo male in editis ὡς αὐτὸς αὐτὸς ἀλλήλων. Postea Διατάζειν οὕτως.

ρῶν - - διὰ τὰς ἀφύκτους καὶ ἀναγκαίους κινδύνους. Inde incipit δια-
ταξίς Κη. à verbis καὶ ἐπείως ἢ γυμναζέσθωσαν, ὡς αὖ νοη ἡσὶ ἐνδοξότης
τῆς καὶ τῶν ἐναντίων &c. - - ὡς αὖ δόξη ὅτι ταῦτα ἐρχόμενοι.

Pag. 338. Κθ'. 27. καὶ ἐν ταῖς ὁρμησίαις pro ὁρμήσεσι. &c. καταγί-
τωσης rectius pro καταγνώτων.

Λ. 28. Δεῖ δὲ καὶ τὴν εἰσὶν ἀνέμῳ ὀπιθοράν - - καὶ πρὸς πάντων καὶ
τὴν πόσιν τῆς ὁρμησίας ἐκλέξασθαι. Καὶ εἰ μήτε καταπάγη ἀνάγκη - - ἀλλ'
ὀπιθοράται τὰς λεγομένας τῶν ναυτικῶν ὀπισθημασίας τῶν ἄσρων, pro quo
minus integre in editis, ὡς αὖ τῶν ἄσρων.

Λδ'. 29. εἰ μὲν μὴδὲν φόβον ἔχης pro ἔχης.

Λβ'. 30. Ἐπὶ πολέμους παρῆναι καὶ ἰλιπίζεις, πάντως χεῖρ σε - -

Pag. 339. πολλὰ καὶ ὅτι αἱ τῶν πολέμιων ὀπιβλαῖ recte pro ὀπιβολαῖ.
Deinde εὐρήσασιν pro εὐρέσασιν.

Λδ'. 32. κατὰ τὰς τάξεις ἐκάστων διηρημένων, pro ἐκάστην διηρημέ-
ως. Deinde καὶ ὀπιρρώσεις αὐτὰς καὶ ἐπιγύσεις.

Δε'. 33. Δεῖ δὲ εἰ μᾶλλον &c. ut in editis.

Pag. 348. in Meursii edit. num. 62. Græca, quæ ibi deside-
rantur, ita sunt supplenda:

Ελ'. 62. Διωγὰν ὅτι καὶ ὀλοκλήρον
τὴν ναῦν ἀνατρέψαι τῶν πολέμιων,
ἵαν πλοῦσαν ὡς αὖ πλοῦσαν δῆλας
αὐτὴν τῶ ὁρμῶνι, καὶ τῶν πολέμιων
ὅτι ἐν μέρῳ, ὡς αὖ ἔχῃ πρὸς
τὴν ἐκ χειρὸς μάχην συνεδραμόντων
καὶ δοκούντων ἐπακυμβίβειν τὸ εἰαυτῶν
πλοῖον τῶ ὁρμῶνι, ἐπέλθῃ μὲν ἑτερο-
δόμῳ καὶ τῆς πλευρῆς τῆς ἐν τῇ
πύμῃ τῆς πολέμιας, καὶ ταύτῃν ὠδή-
σῃ σφοδρῶς τῇ συγκρούσει. Καὶ ὁ
μὲν ὁρμῶν δυνήθῃ λύσει εἰαυτὴν εἰ
δοσὶν ὀπισθησῇ μικρὸν, ὥστε μὴ
ἵαν ἀκύνβισμα τῆς πολέμιας, βα-
ρύνει ὁ ἐπείως ὁρμῶν πύση δύναμις καὶ
πάντως ἀνατρέψῃ σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀν-
δράσι τὴν πολέμιαν ναῦν. Δεῖ δὲ κα-

62. Integram hostium navem
* evertes, si latus navis tuæ ho-
stium lateri adjunxeris, & hosti-
bus unam in partem, ut solent, ad
conferendas manus concurrenti-
bus, & triremibus illorum in no-
stras triremes innixis, invadat eos
alia triremis ad latus puppis hosti-
lis, & impulsu vehementi illam
conquasset. Triremis autem no-
stra tum seipsam solvens paulu-
lum retrocedat, ut ne ullo stabili-
mento hostium triremi sit, & ho-
stilem triremem alia omnibus vi-
ribus deprimat, atque adeo ipsis
cum viris integram navem ever-
tet. Providendum autem est, ut
ne

male Chæcus, classem.

ne vinculum omnino æquale fiat, sed ad hostilis navis puppim nuda aliquantum latera relaxet, quibus irruens triremis hostium navem, usquedum deprimatur, invadet.

Ξη. Ad hæc præterea excogitemus, ut ab inferiore remorum ordine, remigibus per foramina hastas longas emittentibus, hostes interficere possint, quod in primis necessarium esse videtur.

Ξθ. 63. Sed & aliud hoc magis necessarium est; si quis operas idoneas habeat per inferiores triremis remorum ordines efficere, ut hostium navis æqua compleatur.

Ο. 64. Sunt & alia quædam bellica consilia ab antiquioribus in navali prælio excogitata, & plura etiam quæ excogitari possunt, quæ in præsentia propter longitudinem minime perscribenda sunt: quædam vero etiam commemorare hoc loco inutile est, ne hostibus divulgentur, & illis adversus nos hostes utantur. Nam hæ molitiones bellicæ si semel usurpatæ fuerint, facile aliquid contra eas suscipi & excogitari ab hostibus potest. Quocirca unumquodque inventum usquedum geritur, occultandum & secreto tenendum est.

νοῖται τὸν δεσµόν, μὴ πάντως κατ' ἰσότητα γλύνεσθαι, ἀλλὰ μικρὸν ἀφείναι γυμνά πῖνα πλευρὰ καὶ πρύμνας τῆς πολεμίας, δι' ὧν ἐμπεσὼν ὁ δρόμων αἰρήσῃ πρὸς τὴν ἀνατροπὴν τῶν πολεμίων τῶν νῆων.

Ξη. Πρὸς ταῖς καὶ τὸ νῦν ἡμῖν ἐπινοηθέν, ὥστε ἀπὸ τῆς κάτω ἔδρῳ αἰσῆς διὰ τῶν ὀπῶν ἥτοι τρυπημάτων τῶν κωπίων ἐκφερόμενα μέγανυλα, κατασφάττειν τὰς πολεμίας τῶν πάντων μοι ἀναγκάων δοκεῖ.

Ξθ. 63. Ἀλλὰ καὶ ἔμπροσθεν ἀναγκαιότερον, ἢ γε χειρὶν ἐνφυῶν ἐπινοητέον, πὶ διὰ τῆς κάτωθεν ἔδρῳ αἰσῆς ἐλάσας τῇ ὑποδοιχθείσῃ μεθόδῳ δι' ἐπὶ τῷ σπινθῆρτι πλεονάζοντα ὕδατι τῶν νῆων τῶν πολεμίων.

Ο. 64. Ἐπὶ τῇ καὶ ἔμπροσθεν καὶ παλαιῇ ἐπινοηθέντα ἐν τῷ πλεονάζοντι ὕδατι ἐπινοητέα, καὶ ἐπὶ τῇ ἐπινοηθέντα ἀναγκαιότερα, ὥστε ἐν τῇ πλεονάζοντι ὕδατι διὰ τῶν σπινθῆρτων ἀναγκαιότερα ἢ γε τῇ παλαιῇ διὰ τὸ μὴ φανερῶς εἶναι τὰς πολεμίας, καὶ μάλλον ἐκείναις χρηθεῖν αὐταῖς καὶ ἡμῶν. Τὰ δὲ στρατηγήματα ἀπαλῶς κατανηγμένα ἀναγκαιότερα ἀναγκαιότερα καὶ καταμεθόδοις εἶναι τῶν πολεμίων, ἀλλὰ ἕκαστον τὸ ἐπινοηθέν ἀπὸ τῆς πράξεως εἶχεν ἐν μυστηρίῳ.

οβ'. 65. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τῶν
δεξαίων Τακτικῶν καὶ στρατηγημά-
των ζητῶν τις εὐρήσκει καὶ τὰ τέτων
πλείονα. Οὐ γὰρ διωατὸν, αἷς εἰρη-
ται, πρὸς ἑκάστου τὰ ἐμπίπλιν μέλλον-
τα, διὰ τὸ ἀπειρὸν αὐτῶν γράφειν,
ἀλλὰ τὰ ἱκανά.

ογ'. 66. Πλὴν κεφαλαίοις εἰπεῖν,
ἕως οὗ οἱ δρόμωνες ἐξοπλισμένοι πε-
λαιῶς ἀπὸ τε στρατιωτῶν ἀνδρείων, καὶ
ἐκ χειρὸς μάχεσθαι δυναμῶν, καὶ τῷ
τῆς ψυχῆς τῷ ὀρῶσειματι * τολημεῶν
καὶ πεπαυδευμένων, καὶ γεγενησμένων.
Οὕτως ἕως οὗ καταπλισμένοι ὅπλοις,
ὁποῖοις καὶ ὁ ἐν τῇ ξηρᾷ στρατιᾷ τῆς ὀπλι-
στῆται διαίρεσθαι, δηλόν, ὅτι κατὰ
φρακτοί. Καὶ ἔτω πάντες οἱ τῆς ἀνω
ἐλασσίας ὀπλιώδοντα.

οδ'. 67. Πρὸς τὴν τῶν ἐχθρῶν
πλοῖα καὶ ποσότητα τῶν πλοίων, καὶ
αὐτῶν τὴν ἀριθμὸν διὰ τὴν ἀντιτάξιν
κατασκευάσεις, ὅπως
μὴ ἐλάττωσιν ἡμᾶς ἡμῶν τὸν ἀριθμὸν
ἐν τῇ μάχῃ, ὅς τις μάστιξ εἰς
τὴν μάχην εἰλθεῖν ἐτοιμάζεται
(Meurf. elegantius : εἰς ἰσὺ πάλιν
ἐπιτίθεται μάχῃ,) διὰ τὸ εἰς
ἐκείνην εἰσελθεῖν, ἀλλ' εἰ διωατὸν, καὶ
πλοῖα. Αὐτοῖς γὰρ ἀνδρείως, εἰ
ποῖα, καὶ ποσότητα, οἱ πλείονες περὶ ἡμᾶς (Meurf. ὑπερνηήσασιν.)

οε'. 68. Pro ἡσυχίᾳ (quod habet etiam MS.) interpretes legisse se
videtur. Pro κατατάξει, mox in MS. est ἐξοπλίσαι δειχνοτάτων
προσέτακται, quid idem est. Denique pro ἐμβιβάζειν καὶ ὀπλιῶν
habet ὀπλιβιάσεις καὶ ὀπλιῶν.

οβ'. 65. In aliis libris quæ de con-
filiis factisque Imperatoriis scri-
buntur, permulta quis hujusmo-
di atque iis etiam plura inveniet :
neque enim fieri potest, ut de omni-
bus rebus quæ cadere in bello pos-
sunt verba faciamus, quæ ipso ge-
nere immensa infinitaque sunt.

ογ'. 66. Ad summam autem sine
triremes instructæ viris fortibus
ac strenuis, qui cominus con-
fertis manibus pugnare possint,
& qui alacri incitataque mente sint,
& omnes in partes exercitati. Ar-
mis autem talibus exerceantur,
qualibus quivis terrestri in prælio
miles armatur, iique potissimum
qui in superiore remorum ordi-
ne consistunt.

οδ'. 67. Pro hostium viribus
numeroque navium tuam classem
Imperator instrues, ut ne mino-
rem numerum navium nos ho-
stium classe habeamus, sed æqua-
lem potius, ut cum hostibus classe
iuncta pugnemus, aut maiorem
etiam, si fieri potest. Nam si utri-
que fortiter ac strenue dimicent, qui
plures fuerint prævaleant necesse
est.

B b b

Vidéo

* ε. παρασήματι.

Libri sti Pars Altera.

Video præterea in Codice MS. etiam hæc sequi de eodem argumento, quæ in Meursiana editione incassum quæres, ego itaque in hoc loco cum versione mea, Lectoris ut spero veniâ, subjeci.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ
τῷ βασιλεῶς.

Ἰσχυρίσω σοι ἔτι καὶ ἕτερον ναυτικὴν εὐλοῖαν στρατήγημα. Ὅταν μὲν εἰς τόπους λιμένας μὴ ἔχοντας καὶ ψαμμώδεις τὴν ἀπὸ βασιν μέλλῃς ποιῆσθαι, εἰὰν ἔτω τύχει ἐν καιρῷ ναυτικῆς στρατηγίας, σάκκους πολλὰς γεμίσας ἄμμου, καὶ τοῖς χροίνιοις περὶ δῆσαι, διὰ ἐκάστη δρόμων ἐκκρεμάσις τὰς δέκυντας οἰονεὶ ἀγκύρας, καὶ ἕτως τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα ποιήσας, εὐκόλως καὶ τὸν τόπον νυκτὸς ἐπιελθὼν, τὼ βεβηλημένην σοι καταδρεμὴν ποιήσεις.

Πολεμίῳ ποτὶ ναυτικῇ εὐλοῖα μὲν ἀρκείας διωκάμεως ναυτικῆς. ὑποχωρεῖν στρατηγὸς μηχανιστὴν ἀρδῶν ποιῶν. ὑποστρεφέντω πλείων καὶ πύμνων, καὶ ἕτως βεβηλέσθω ἀποχωρεῖσθαι τῶν πολεμίων. Καὶ γὰρ ἢ Φεύγων ἀλλὰ φενομαχῶν ἐπόμενος ἔξω τὰς ναῦς καὶ πάλιν ἐπιελθεῖν πρὸς πολεμίου καὶ πρῶτον, εἴη καὶ τὰς χρεῖα γίνηται, καὶ τὰς πρώτας ἔχειν πρὸς αὐτὸς. Καὶ γὰρ ἔδωκε θάρρησιν ἐν τῷ κοιλάματι εἰσαλθεῖν, τὼ κύκλωσιν ὑφορώμενοι.

Aliud præterea navalis expeditionis strategema tibi commemorabo. Quando veneris ad importuosa & arenosa loca, voluerisque ibi excensionem facere, si ita contingat navale bellum gerenti, saccos multos arena replebis, funibusque quantum eorum satis est suspendes veluti ancoras, exsingulistrirēmibus, atque ita quem vocant portum pelagium componens facile ad locum quem cupis de nocte accedes excensionem; quam voles facere poteris.

Si hostium classi dux cum copijs suis maritimis subducere se voluerit, in lunæ speciem navibus dispositis puppim versus illas propellet atque ita recedere ab hostibus conabitur. Ita enim non fugientis sed inter receptum agnantis instar paratas habebit naves ad hostes prora invadendas si res ita tulerit, & proras hostibus servabit obverfas. Neque illi facile in lunatam classem immittere se audebunt, veriti ne circumveniantur.

Clam

Clam habere te oportet in quas loca vel ad quas urbes classem emittere constitueris, ut nemo præsire possit, quo tendat navium excursio. Mandatum igitur consignabis scripto, illudque bene obsignatum constituto à te illarum præfecto trades, quod in mare delatus demum aperiat & quorsum cursus instituendus sit cognoscat. Ita enim consilium tuum hostibus latebit.

Ἴν' ὥσπερ ἡ τόπων ἢ πύλων ἐκπίμπαιν μέλλεις ναυτικὸν εἶναι, κρύπτειν σε δεῖ καὶ τὰς τέπας καὶ τὰς πύλεις, ὥς τι μυστήρια θεωρησῶναι, πᾶς μέλλει γινεσθαι ὁ κατάπλους. Ἐνταλμα δὲ γράψαι, καὶ σφραγισάμεν αὐτὸ ἀσφαλῶς ὁπίσθι τῷ καθισταμένῳ πλοῦ (καὶ ναυάρχῳ, ἵνα καὶ τὸ πύλαγρον ἐξελθάν, τότε λύσῃ τὴν σφραγίδα, καὶ μάθῃ πᾶς μέλλει πορευεσθαι. Οὕτως γὰρ ποιήσας λάθης τὰς πολέμους.

Bonum classis ducem perspetas habere oportet diversas quibus adversus gentem quamlibet uti convenit belligerendi rationes. Quando autem classis adversus hostem ducenda est, naves bene dispositas tutas conservabit à periculis, ventorum gnarum, & à tergo custodiam recte curabit, ne vel à natura loci, vel maris tempestate, vel ab hostibus afflictum detrimentum capiant.

Τῷ δὲ ἀγαθῷ στρατηγῷ χρέστι ἐστὶ πρὸς πᾶν εἶναι ἀρμοζομένῳ ἀγαθόφρωνι πρὸς ἕκαστον τὰς στρατηγίας ὁπιοῦσθαι. Βιδέσθαι καὶ ναυαρχίας καιρὸς ὁπίσθι, ἀκίνδυνον πλὴν εἶναι τὰς πύλεις ἀναφυλάξει, ἐμπειροῦς ὢν τῆς τῷ αἰρέσει κινήσεως, καὶ τὰς ὑραγίας δὲ, ἥτοι τὰς ὁπίσθι φύλακας εὐτάκτως συναγαγεῖν, ἵνα μὴ ὑπὸ τέπας, ἢ ὑπὸ ζάλης θαλασσίας, ἢ ὑπὸ πολέμιων ἀναγκαζόμενοι φθίσκωνται.

Navali prælio congregiendum, quando hostes vel naufragium fecerunt, vel à tempestate misere affecti laborant.

Ἐν ταῖς ναυτικαῖς μάχαις συνάπτονται, ἢ ὅταν οἱ πολέμιοι ναυαγήσωσι, ἢ ὅταν ὑπὸ χειμᾶνι ταλαπωρεῖσθαι.

De aliis LEONIBUS, qui Grace scripserunt.

Cum Leonis Allatii diatriba de Leonibus non viderit lucem, age jacturam illam ex parte saltim levare, & de præcipuis hujus nominis, qui Græcis literis claruerunt, paucis agere juvat.

Bbb 2

Leo

* Idem jubet Leo pag. 346, edit. Meursii, n. 50. unde reliqua supplenda.

Leo Academicus, cui tribuitur dialogus *Alcyon*, qui inter Platonis scripta legitur, ut dixi lib. 3. cap. 1. §. 41.

Leo Aegyptius de quo Augustinus 1. de consensu Evangelistarum c. 23. Numquid & *Leo Aegyptius Poëta vel Academicus* fuit, qui *Macedoni Alexandro* diversam quidem à Græcorum istorum Deorum originem, verum tamen ita prodit, ut eos homines fuisse declares. Leonis hujus opus respicitur à Clemente Alex. quando ab illo laudatur Λέων ὁ τῶν πρὸς τῶν Αἰγυπτίων Θεῶν πραγματευόμενος 1. Strom. pag. 322. Hyginus pag. 304. Sed de *Hammonis simulacro Leon* qui res Aegyptias conscripsit. Tertullianus cap. 7. de Corona: Si & *Leonis Aegyptii scripta* evolvas, prima Isis repertas spicas capite circumtulit. Idem videtur qui ab Arnobio *Leo Pellæus* vocatur, & qui cum Cosma Aegyptio citatur à Scholiaste Apollonii IV. 162. Λέων ἐς πρώτην τῶν πρὸς τῶν μητέρα. & cujus periplum laudat idem II. 297.

Leo Alabandenſis, Rhetor. scripsit Svida teste καλειῶν libros IV. Λυκία καὶ libris II. Τέχνην sive artem Rhetoricam, & quæ etiam inter Leonis Byzantii monumenta refert, de statibus Rhetoricis, & de bello sacro adversus Bæotos ac Phocenses.

Leo Armenius Imperator ab 11. Julii 813. ad 25. Dec. 820. cujus editum de abolendis imaginibus memoratur in scriptoribus post Theophanem pag. 18. 20. 62.

Leo Africanus, sive *Leo Car* (ὁ ἐκ Καρίας) inter scriptores Historiæ Byz. laudatur à Jo. Scylitze ac Cedreno, idemque videtur cum *LEONE Grammatico*, cujus χρονολογία τὰ τῶν νέων βασιλέων περιέχει, ab initio Leonis Armenii Imp. ad Romani Lacapeni mortem sive ab A.C. 813. ad 949. (non 1013. ut scribit Caveus) subjecta fuit Codici Regio Theophanis, ex quo illum descripsit Jac. Goar, & post ejus mortem Græce & latine una cum Theophane edidit notasque suas addidit Franciscus Combessius, Paris. 1655. fol. Idem jam observavit Leoni huic vix quicquam esse commune cum Anonymo illo continuatore Theophanis, quatuor librorum ante Basilii vitam auctore de quo supra p. 349. dixi, in reliquis continuatoribus pleraque affinia, plerumque etiam iisdem verbis concepta,

cepta, aut ex alijs alia facta, tantisper mutatis vocibus, ut alterum alterius usum laboribus necesse sit. Codicis MSti subscriptio * testatur absolutum volumen esse Anno mundi 6521. hoc est Christi 1013. ut recte Hanckius pag. 679. de Historiæ Byz. scriptoribus observat contra Vossium qui male retulerat ad A. C. 1321. Recentiore manu eidem Codici adscriptum Combesissio teste: Λέων πρῶτος καὶ Δεῦξ τῶν Κιβυραίων ὁ Τζικάνδαλος, καὶ οἰκεῖ αὐτῶν καὶ κραταὶ καὶ πρώτοι ἡμῶν βασιλεῖς. *Leo Præfectus atq; Rex Cibyriorum* ** qui & Tzicandalus, potentissimique ac primi nostri Imperatoris (Constantini Porphyrogeniti) domesticus. Addidit etiam ex eodem Regio Codice & Leoni Grammatico præmisit Combesissius ANONYMI Commentarium sive συγγραφήν χρονολογητικήν extrema parte mutilam de rebus Leonis Armenii, Bardæ F. in cujus persecutione adversus Imaginum cultores, atqve Synodo adversus Imagines A. C. 814. habita definit. pag. 428-442.

Leonis Bardæ, Protoascretis versus Jambicos MSS. memorat Labbeus pag. 134. Bibl. nova MSS. Ejusdem Oratio ad Imp. Andronicum Palæologum juniorem qui A. C. 1341. obiit, MS. in Bibl. Vindob. unde de hujus Leonis ætate constat.

Leo Bulgarorum Archiepiscopus, Latinorum acer adversarius, de cujus scriptis Caveus ad A. C. 1051. qui recte *Achridenum* sive *Acridanum* appellat, † auctoritate Sigeberti Gemblacensis cap. 147. de Scriptoribus Ecclesiasticis, quia Bulgarorum Archiepiscopi circa id temporis Achride sedem habebant. Vide quæ supra pag. 284. & 286. de Theophylacto. Contra hunc Leonem Acridanum scripsit Leo IX. Papa.

Leo, Leonis F. Byzantinus, Rhetor, Platonis discipulus, de quo Philostratus in vitis Sophistar. lib. 1. cap. 2. Plutarchus in præceptis Politicis pag. 804. Athenæus XII. pag. 550. Hesychius in Originibus

Bbb 3

* à librario ut videtur, non ab auctore.

** *Cibyra* Plinio Carizæ est, etiam alijs Phrygiæ, quæ sunt regiones vicinæ. *Combesissius*.

† Leo Acridanus à Leone Archiepiscopo Bulgaricæ male distinguitur in Indice Nestorian MSS. Bibl. Vindob.

hibus CPol. pag. 49. seq. & Svidas, qui Aristotelis quoque discipulam à quibusdam tractum commemorat. Et fuit sane Leo quidam Byzantius Aristotelis discipulus, cujus filii Melantes & Pancreon heredes à Theophrasto instituntur teste Laërtio V. 51. 53. 54. 55. 56. Sed idemne ille cum altero, an duos Leonēs in unum confuderit Svidas, non facile dixerim. Idem refert ejus scripta: 1) τὰ καὶ Φιλίππων καὶ τὰ Βυζαντίων libri septem: 2) Τευθερικόν sive Τευθερτικόν, de rebus Mysorum. 3) περὶ Βησαρίης, ita enim rectius in MSS. Paris. quam Βησαλίης, fuit enim de Befæ oraculo de quo Ammianus XIX. 12. 4) τὸν ἱερὸν πόλεμον de bello quod Philippus gessit adversus Phocenses, qui oraculum Delphicum expilaverant, de quo Justinus VIII. 2. Hoc opus mox inter scripta Leonis Alabandensis Svidas memorat. 5) περὶ στάσεων quod vertunt de seditionibus, cum fuerit liber Rhetoricus de formandis statibus quaestionum, atque iterum statim à Svida inter scripta Rhetoris Alabandensis post τέχνην sive artem Rhetoricam commemoretur. 6) τὰ κατ' Ἀλέξανδρον, quod non de rebus Alexandri Magni, (ante enim ejus imperium, Philippo adhuc superstitite mortem sibi conscivisse Svidas scribit) sed de Alexandro proavo Philippi, Xerxis æquali accipiendum esse conjiciebat vir eruditissimus notis ad Philostratum p. 485. Cum vero de Alexandri illius antiquioris rebus vix usquam exstet memoria, verisimilius videtur Alexandrum M. innui, sed junioris cujusdam Leonis scripta prisco illi Byzantino Svidam parum in hujusmodi accuratum tribuisse.

Leo Car. Vide supra Alabandensis, & Asianus.

Leonis Centuripini Oratio in S. Jacobum Zebedæi F. Apostolum memoratur ab Allatio p. 113. de Simeonib⁹. Incipit: ὕλην μὲν αἰθερίας.

Leo Despotæ (nescio an Leonem Imp. CPol. hoc nomine designent) Λέοντι. Ἐκ δευτέρου εἰς τὴν παρεργίαν Θεοτόκου. MS. Lambec. III. pag. 36. Leonis Despotæ alphabetarium de futuro judicio. Labbeus pag. 196. Bibl. nov. MSS.

LEO *Diaconus*, Hist. Byzantinæ scriptor de quo supra pag. 353. *Orationem ad Basilium*, Imp. qui Joanni Tzimisci successit haberi in Bibl. Bodlejana testatur Caveus. Incipit: ὁ βασιλεὺς.

Leo Grammaticus. Vide Leo Asianus, & Siculus.

LEO

LEO * *Magentenus*, Metropolita Mytilenensis ** scripsit ἐξηγησιν in Aristotelem ὡς ἐρμηνείας, commentarium maximam partem collectum ex Ammonio, quem magnum appellat. Laudat etiam aliquoties Alexandrum (Aphrodiseum) atque uno loco Jamblicum. Prodiit hic Commentarius Græce apud Aldum Venet. 1503. minore folio, ad calcem Ammonii in eundem Aristotelis librum, adjunctam habens Mich. Pselli Paraphrasin & Ammonium in Categorias. Latine vertit hunc Magenteni commentarium Jo. Baptista Rasarius, cujus versio sæpius excusa cum Ammonio latine translato, Paris. 1544. Venet. 1547. Lugd. 1547. fol. Altera versio Hieronymi Leustrii Veronensis, itidem Paris. 1554. fol. cum Ammonio per Barthol. Silvanium verso lucem vidit.

Alter Magenteni Commentarius in priorum Aristotelis Analyticorum libros Græce prodiit ad calcem Jo. Philoponi in eisdem libros, Venet. 1536. f. apud Barthol. Zanettum Casterzagensem. Latina Jo. Baptista Rasarii versio separatim primum excusa Venet. 1544. f. apud Hieron. Scotum, & deinde Lugd. 1547. f. cum Ammonio in quinque voces, Pachymeris Epitome in universam differendi artem, & Niloteratiocinationibus. In hoc commentario laudatur subinde ut statim p. III. ὁ ἐξηγητής, quo nomine Alexander Aphrodiseus intelligitur. Joanne Philopono Magentinus † junior est, quem allegat pag. XXIV. ὡς πρὶν τῷ Φιλοπόνῳ ὁ συλλογισμὸς ἐν δευτέρῳ σχήματι ἀνελύθη, ὡς δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐν πρώτῳ. Proclum & Marinum inter τὰς παλαιὰς refert pag. XXXI. ubi eos in Aristotelis Analytica scripsisse innuit. De Pythagoricis substantiis συμβολικῶς numerorum nomine appellantibus videndus Magentinus pag. VII. b. & pag. XXXVIII. De Hippocrate Geometra pag. XXXXI. ὁ Ἱπποκράτης τὸν κληρῶνα καὶ λεγερῶς τὴν ἰατρικὴν συλλαβὴν τὰς λεγείας ἀπὸ τοῦ ἀληθινῆς δώσαντας διὰ τὸν πύχλῳ

* Leonis nomen in editionibus Magentini omittitur, neque exstat in Codd. MSS. ut in iis quos habet Bibl. Casarea: mirum itaque unde illud habuit Labbeus in conspectu Interpretum Græcorum Aristotelis & Platonis, quem sequuntur Lambecius lib. 7. Cod. 29. & 92. Philosoph. & Nesselius.

** Male Nicænum Metropolitam vocat Koenigius in Bibl.

† Hinc patet errare eos, quos Koenigius refert Magentinum referre ad seculum nato Christo sextum.

τύχῳ δὲ ἐνέτυχε Γεωμέτρῃ , καὶ ἔργον ἔχον Γεωμετρίας μαθητὴν , καὶ μαθητὴν ταύτῃ , καὶ τῶν δὲ τῶν ἐψηφίσαντο Ζητημάτων.

Leo Magister & Leo Peganius ab Allatio memorantur inter Melodos sive sacrorum Hymnorum auctores, quibus Ecclesia Græca utitur. Etiam Leonis Sapientis Imp. quod supra in ejus scriptis notare neglexi, *τροπία ἐκδοῦναι* undecim leguntur in Octoecho. Leo Magister idem cum Leone Patricio de quo mox.

Leo Mathematicus Byz. & alter *Medicus*, de quo supra p. 358. 366.

Leo Metapontinus, Pythagoricus, Jamblichus memoratus. Hic videtur esse Leo cui *Φυσικὸν* suum *λόγον* inscripsit Alcmaeon Crotoniata. Laërt. VIII. 83. Idem forte etiam Leo, Neoclidis discipulus, quem *συγχεῖα* Geometrica scripsisse testatur Proclus in Euclidem lib. 2. pag. 19.

Leonis Patricii & Caniculi præfati compendiosam expositionem MS. Græcam in Exodum allegat Allatius de Eugastri mytho capite 20. & expositionem similem in 1. librum Regum, capite 9. Exstatque integra hujusmodi expositio à Patribus & Theodorito potissimum in Octateuchum & quatuor Regum libros, nec non in Evangelia SS. Matthæi & Lucæ & in Epistolam S. Jacobi. MS. in Bibl. Vindobonensi. *Λέωντῳ Μαγίστῳ, ἀνδραγατῇ, Πατρικίῳ, & Μουσικῷ Ὀκτιτομῇ* &c. Lambec. V. pag. 61. & IV. pag. 147. seq. Vide & supra, Leo Magister.

Leo Peganius. Vide supra, Leo Magister.

Leo Pellæus, qui de Diis scripsit. Arnobius IV. p. 147. *Et possunt quidem hoc in loco omnes istos nobis quos inducisti atque appellasti Deos, homines fuisse monstrare, vel Agragantino Euhemero replicato, cujus de bellis Ennius, clarum ut fieret cunctis, sermonem in Italiam transtulit, vel Nicagora Cyprio, vel Pellæo Leone, vel Cyrenensi Theodora, vel Hippone ac Diagora Meliis &c.* Idem hic Leo Pellæus cum Ægyptio de quo supra. Dicitur autem Pellæus quod in Macedonia versatus cum Pellæo juvene, Alexandro Magno.

De Leone Philosopho Byz. dictum supra pag. 366.

Leo, Platonis discipulus qui cum Chione & Euxenone interfecit Clearchum Heracleæ tyrannum, ut narrat Memnon apud Photium. Cod. 224. c. 1. Alius de quo supra in Leo Byzantinus.

Leo

Leo cujus collectio præcipuarum prædictionum Vet. Test. de Christo MS. in Bibl. Vindob. Ἐσαν ὁ καὶ ἐκλογὴ ἐκ Διδάσκων βιβλίων καὶ ποσθητῶν, φιλοπένως ἐρανοῦσιν (αὐτὸν) ἐμὲ ἔδωκεν ἡμεῖς λέοντι, ὅς αὐτὸν χρίσῃ ἡγεσθαι. Incipit: Ὅτι Θεὸς ὁ χρίστος. Ἱερεμίας. Οὐτὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλθοις ἐπὶ ἡμᾶς ἐπὶ αὐτόν. Lambec. IV. pag. 206.

LEO I. ab 8. Sept. A. 440. ad 30. Octob. A. 461. Episcopus Romanus, cognomento Magnus, non quidem Græce scripsit, sed à me hoc loco non est prætermittendus, quoniam nonnulla ejus Græce è Latino versa feruntur. *Epistolam dogmaticam ad Flavianum* CPol. Episcopum, hæresia Eutychetis oppositam, & lectam in Concilio Chalcedonensi, Græce & Latine edidit Jo. Leuvenclavius ex Jo. Sambuci Codice, Basil. 1578. 8. cum legatione Man. Comneni ad Armenios. Hinc Gerardus Vossius Tugrensis ad calcem operum Gregorii Thaumaturgi, Mogunt. 1604. 4. Prodiit deinde separatim cum Nic. Glaferi præfatione & Thaumaturgi doctrina de SS. Trinitate, Hamburg. 1614. 8. Idem Vossius præterea ex Sirleti Codice Græce & Latine adjunxit *Epistolam ad Leonem Thracem Imp.* contra hæreses Nestorii & Eutychetis, & *testimonia SS. Patrum de Mysterio incarnationis Domini*, à Leone Papa collecta. Cæterum omnium quæ latine exstant Leonis operum duas præstantissimas editiones debemus V. C. Paschasio Quesnello, quancquam * Indice expurgatorio proscriptas, Paris. 1675. 4. duobus Volum. & alteram Lugd. 1700. fol. De Leone ipso consulendi præter editores & qui Pontificum vitas, atque Annales Ecclesiæ condiderunt, Tillemontius Tomo XIV. memor. Eccles. Henschenius ad XI. April. T. 2. p. 14. seq. ne dicam de Lud. Maimburgii *Historia pontificatus S. Leonis*, quæ Gallice prodiit Hagæ Comitum 1687. 12.

Ccc

Leo-

* Vignolius Marvillius Miscellan. Historico literar. T. 1. p. 75. seq. *Le S. Leon du Pere Quesnel a été mis à Rome dans l'indice des livres défendus, à cause de quelques observations qui ont blessé la délicatesse de cette Cour. Quand le P. Quesnel apprit cette nouvelle, il en écrivit au Cardinal François Barberin, qui l'honoroit de son amitié, & s'en plaignit comme d'injustice, qu'on lui faisoit. Cette Eminence lui répondit en deux mots pour l'apaiser: Ne vous fâchez pas, mon Pere, la censure de Rome ne gêne pas votre livre.*

Libri isti Pars Altera.

Leonis II. ab A. C. 682. 19. Octob. ad 684. 23. Maj. Episcopi *Romani*, *Epistola ad Constantinum* Pogonatum, Imp. Græce versa legitur in Actis Synodi VI, five Trullanæ, actione 18. five ultima, T. VI. Concilior. edit. Labbei. De hoc Leone videnda Acta Sanctor. Tomo V. ad diem XXVIII. Junii pag. 374. seq. uti de *Leone III. Papa* Tomo II. ad XII. Junii pag. 572. sq. Hujus Leonis III. (quod annotare omisit Clarissimus Caveus) Epistolas decem ad Carolum Magnum (latine illas quidem ut cætera ejus non Græce exaratas) primus è MS. Codice Helmstadiensis Academiae edidit notisq; illustravit Hermannus Conringius, Helmst. 1647. 4.

Leo Scholasticus Byzantinus cujus librum de divinis & reprobis exstare in Italia scripsit Gesnerus.

LEO Siculus, Grammaticus, cujus laudationem in *Nestarium Patriarcham* CPol. (cui Jo. Chrysostomus successit) laudat Allatius libro contra Hottingerum pag. 174.

LEO Syppiota Patriarcha CPol. cujus mortem commemorat Nicetas pag. 58. in Manuele Comneno, qui imperare cœpit A. C. 1143. Hic est Patriarcha Στυπῆ, cujus ψήφισμα de nuptiis non prohibitis cum ea quæ fratris uxor fuit, memoratur in Enimundi Bonafidii jure Orientali l. 2. pag. 59. & in jure GræcoRom. Leunclavii lib. 3. p. 217.

Atque de Leonibus hætenus. Nunc scriptores Historiæ Byzantinæ recensere persequamur.

JOANNES SCYLITZES, patria Thracensis * five ex Asia minore, varias in aula CPolitana dignitates obiit, ut Protovestiarii, inde Magni Drungarii Vigiliæ, five præfecti Excubiarum, ac deniq; Curopalata: clarusque adhuc circa A. C. 1081. in quo desinit posterior pars ejus Historiæ.

1. Sunt qui eum ajunt *Synopsin Historicam* scripsisse ab Orbe condito usque ad initium Alexii Comneni, ita enim Nesselius parte V. p. 64. testatur eam MS esse in Bibl. Vindobonensi. Sed Lambecius II. p. 580. de eodem loquens Codice, docet quidem ante Scylitzæ Historiam

* Constantinus Porphyrog. lib. 1. de thematibus five provinciis Imperii CPol. cap. 3. τὸ δὲ νῦν καλεσμεν Θρακησίων θέμα πάλαι μὲν καὶ κατ' ἀρχαίαν Ἀσίαν μικρὰ ὀνομάζετο, καὶ ὁ ταύτης ἀνδρὶ πατρὶ Ἀσιάρχης ἐλέγετο. Meminit idem Constantinus alibi, & in Basilii Imp. vita c. 15. 16. Anna Comnena p. 429. Cinnamus lib. 2. Hist. p. 40. edit. Tollit.

ria præfixam esse æque antiqua manu in septem foliis membranaceis exaratam Syllogen Chronologicam à creatione Mundi usque ad initium Imperii Alexii Comneni (cujus adminiculo Chronographia S. Nicephori Patriarchæ CPol. * & antiqua ejusdem latina versio quæ existit in Anastasii Bibliothecarii Hist. Ecclesiastica, multis locis emendari possint & suppleri) sed Joannem Scylitzem esse auctorem ejus Sylloges neutiquam tradit, quin potius innuit illam esse Nicephori Patriarchæ, à Scylitza forte continuatam.

2. Protovestiarius cum adhuc esset Scylitzes, scripsit *Compendium Historiarum, quod incipiens à Nicephori Imperatoris à Genicis* (hoc est qui è generali Logotheta Imperator factus est) *obitu* sive ab A. C. 811, *ad initium Imperii Isaaci Comneni* A. C. 1057. ** Hanc priorem Scylitzæ *index* vidit legitque & maximam partem in suum Compendium Historiarum retulit atque in eodem tempore nimirum A. C. 1057. desinit æqualis ejus Georgius Cedrenus, † plagiariis tamen ideo non anumerandus, quia in limine operis inter scriptores quos secutus est, diserte Joannem Thracesium, Protovestiarium nominat. Hæc prima *index* Græce nondum vidit lucem, sed exstat latine ex versione Jo. Baptista Gabii, Venet. 1570. fol. (In Cavei Hist. literaria male excusum 1670.) apud Nicolinum. Rarius obvia est hæc editio, inscribiturque hoc titulo: *Joannis Curopalata Scyllitza Historiarum Compendium, quod incipiens à Nicephori Imp. à Genicis obitu ad Imperium Isaaci Comneni pertinet.* Ille vero Gabius nescio quare Jo. Baptista Gautorejus dicitur in Actis Eruditorum Lipsiensibus A. 1699. p. 160.

3. Ab eo tempore, & cum Cedrenus opus suum jam vulgasset, ac Scylitzes interim auctus esset Magni Drungarii Vigiliarum & Curopalatae dignitate, Historiam suam iterato edidit, atque ad Alexii Comneni initia h. e. ad A. C. 1081. continuavit. Hæc secunda

Ccc 2

* Speciminis loco ibi Lambecius ex illo codice emendatam exhibet Genealogiam Valentiniani Magni.

** Non 1067. ut bis legitur excusum apud Hanckium pag. 490. & 491. de scriptoribus Hist. Byz.

† Fabrotus præf. ad Scylitzen & Henschenius in Commentario de Theodora Imperatrice n. 90. & 97. in Actis Sanctor. ad XI. Febr. Scylitzen è Cedreno sua mutuum contendunt. Casaubonus uter horum alterum exscripserit, dubius hæsit. Sed libenter assentior Allatio, Lambecio, Vossio, Jac. Thomasio, Hanckio, Caveo, aliisque viris doctis, qui Cedrenum non dubitant ex Scylitze profecisse. Quod etiam certum est omnino, siquidem Jo. Thracesium Cedreno laudatus nullus alius est à Joanne Scylitze.

da editio tum in aliis Bibliothecis Gallia & Italiae, tum in Bibl. Caesarea Vindobonensi occurrit manu exarata hoc titulo: Ἰωάννης Κυροπαλάτης καὶ γεγρανότης Δρεγγαρείας τῆς βίβλης ἔς Σκυλίτζα ἱστορίαν, δεχομένη ὑπὸ τῆς τελευταίας Νικηφόρου βασιλείας ἔς ἀπὸ Γενικῶν, καὶ πλεονάσα εἰς τὴν ἀναγόμευσιν Ἀλεξίου ἔς Κομνηνῶν. Hujus secundae editionis sola pars posterior, ab initio Isaacii Comneni sive ab illis temporibus, in quibus Cedrenus & prior Scylitzæ editio desierat, vulgata est ad Cedreni calcem ab *Carolo Annibale Fabrotto* Græce & Latine cum versione *Jo. Baptiste Gabii* hinc inde emendata & *Jac. Goari* notis, Parisi, 1647. fol. Hanc posteriorem partem respicit Joannes Zonaras ubi de rebus Isaacii Comneni agens Thracesium laudat lib. XVIII. Annalium cap. 18. Præmisit Scylitzes Historiæ suæ præfationem quam à Fabrotto adjungi fuisset operæ pretium, & quam propediem edendam expectamus à Clariss. Montfaucono in Notitia librorum MSS Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ. In illa præfatione Scylitzes laudat scriptores quos ante se ait in Historia Byz. explicanda desudasse. τὴν ἱστορίαν τῆς

†† Ut lector conferre cum hoc loco possit Catalogum similem scriptorum quos ante se in simili argumento versatos proficitur Cedrenus, verba ejus adscribam, præcipue cum inigne Joannis Thracæsi sive Scylitzæ nostri elogium complectantur. Πολλοὶ τῶν πρὸ ἡμῶν φιλοσῶν ἀνδρῶν καὶ φιλοσῶν τὴν ἐπιστομὴν τῆς ἱστορίας ἐπράγματεύσαντο δεσ. Multi ante nos religiosi atque cognitionis rerum gestarum studiosi viri in compendium historiarum contrahere aggressi sunt. Nam ἔς Georgium Monachum idemque Syncellum ab initio Mundi usque ad Maximianum ἔς Maximinum Tyrannum rem perduxit, ἔς quo ἡ loco desit, inde principium sumens Theophanes Confessor, obitu Nicephori qui de generali Logorhetæ Imperator fuit factus, Historiam suam finivit. Post hunc etiam alii idem opus in manus sumserunt, ut Siculus ille ἔς honoratissimus Psellus, ac præter hos alii. Caterum isti accuratam atque exactam temporum rationem non tenuerunt, neque aliud præstiterunt, quam quod nulla Regum enumeratione exposita quis cui in Imperio successisset docuerunt. Nam Theodorus Daphnopates, Nicetas Paphlago, ac reliqui Byzantii, tam Nicephorus Diaconus Phryx, Leo ἔς Caria, Theodorus Sida oriundus atque Theodorus Sebastenus, Demetrius item Cyzicenus ac Joannes Monachus: horum quivis peculiari sibi proposito argumento (verbi gratia laudationem alius Imperatoris, alius Patriarchæ vituperationem, alius amici predicationem) procul à nominatione virorum sententia aberrarunt, ipsique inter se dissenserunt. Ὁ δὲ Πρωτοβεσιάρης Ἰωάννης ὁ Θρακῆσις τὸ ἐπώνυμον, συντομωτέραν ἐνδιδόνα καταληψὴν τῶν ἐν διαφοροῖς συμβεβηκότων καιροῖς, τὰς τῶν ἀνθρώπων λεχθέντων συγγραφῶν ἱστορίας ἀναλεξάμενος, καὶ ἐγκατάσκευον ποιήσας τὴν ἡμετέραν, ἀπὸ τῶς τέλους ἤρξατο τῶς ἀπὸ γενικῶν Νικηφόρου, καὶ τὰ ἐμπροσθεν καὶ πρὸς χάριν λεχθέντα ἀποδιεπόμηνσε, γυμνήν τε τὴν ἱστορίαν παραδεδωκεν ἡμῶς

τῆς ἱστορίας ἀρίστου μετὰ τὰς παλαιὰς ἐπεγραμμένον &c. *Historiam per compendium post veteres illos quam optime tradiderunt Georgius (Syncellus) ab orbe condito facto initio in tyrannos Maximianum ejusque filium Maximinum, desit. Theophanes vero illius sine sibi proprio instituto principio reliquisque temporibus breviter descriptis, cum ad Nicephori Imperatoris (Ἐδὸν Γενικῶν, cui Michael Rancabes A. 811. successit) obitum pervenisset, ibi suam finem imposuit narrationi. Deinde vero qui tali se studio dediderit, inventus est nemo. Aggressi quidem certe sunt aliqui munus hoc, ut Sículus Magister, & nostra ætate Philosophorum Princeps & amplissimus vir Psellus, & item alii, qui languidi in opere versati, & ab accurata rerum serie exciderunt. Nam Daphnopates Theodorus, Nicetas Paphlago, Josephus Genesius, & Manuel Byzantius, Nicephorus Diaconus Phryx, Asianus Leo, Theodorus qui fuit Sides præses, ejusque Nepos, atque ejusdem cognominis illius Ecclesia quæ est in Sebaste præfectus, & una cum his Demetrius Cyzici & Joannes Monachus Lydus, proprio sibi quisque proposito argumento longe ab illorum quos diximus mente aberrarunt. Hæc præfatio legitur latine in versione Gabii, Venetiis excusa, de qua jam dixi. Laudatur Scylitzæ Historia sæpius à Mich. Glyca ut supra pag 217. notavi, nec non à Theodoro Balsamone ad Concil. VI. in Trullo habitum can. 62. qvī χρονικὴν ἱστορίαν appellat, & à Manuale Calcea libro IV. contra Græcos T. XXVI. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 446. & 450. Hic est de quo in Gefneri Bibl. Joannes Scylax Constantinopolitanus, scripsit de Imperatoribus CPolitanis. Raph. Valaterranus. Citatur etiam in scholiis Cuspiniani.*

4. In Jure Græco Romano Leunclavii Francof. 1596. fol. libro II. pag. 132. seq. exstat hujus Joannis Scylitzæ notoria & consultatio de sponsalibus discidendis, ad Imp. Alexium Comnenum : ὑπόμνησις ἔκρυπτα

Ccc 3

λάτῃ

ἡμεῖς δὲ τὰς τέτων ἐπελθόντες βίβλας τὰ εἰκότα συνελέξαμεν, προσθέντες ἃ οὐκ ἀγράφως ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν ἐδιδάχθημεν. Jam Joannes Protovestiarius cognomento Thracensis compendiosorem eorum qua diversis evenerunt temporibus notitiam tradere conatus, supra commemoratorum scriptorum historiam accurate perlektis indeque in suos commentarios qua ad rem facerent collatis, ab exitu Nicephori qui de generali Logotheta Imperator factus est, initium cepit, repudiataque qua ex animi commotione aut in gratiam alicujus scripta fuerant, nudam historiam tradidit. Nos autem evolutis horum libris, indeque in qua ad rem faciebant collectis, adjectis etiam qua cum non essent scripta, ab antiquis hominibus tradita addideramus &c.

λάτῃ καὶ μεγάλῃ Δουγχαρίῃ τῆς βίγλης Ἰωάννῃς ὁ Θερακησίῃς μὲν τῷ πατρὶ
μηνσεύας νεαρὰν γενομένη πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλεῖα Κύριον Ἀλέξιον, πρὸς τοῖς
ἐμφιβολίας ὅτι ταύτῃ ἀναφύσει.

IX. ANNA COMNENA Porphyrogenita & Cæsarina, soror Joannis Comneni, * Alexii Comneni Imperatoris & Irenes primogenita filia, nata A. C. 1083. atqve extincto ante nuptias qvi ipsi desponsatus fuerat Constantino Duca, uxor NICEPHORI DRYENNII Cæsaris A. C. 1137. defuncti de cujus libris qvatuor commentariorum de rebus Byz. supra p. 343. dicere me memini. Avia fuit Annæ Dalassenæ sapientiam & eloquentiam prædicat lib. III. p. 86. ipsa utroqve illo nomine celebranda merito, & laudata à Jo. Zonara lib. XVIII. c. 26. Annal. p. 305. qvi etiam γλώσσαν ἀκριβῶς Ἀθηναίῳσιν linguam exquisito Atticissimam ei tribuit. De eadem Nicetas in Joanne Comneno Cap. 3. ἥτις τῆς τῶν ὁπισθημῶν πατρῶν ἐποχῇ φιλοσοφίας ἐδείκνυτο μῦθημα, καὶ πρὸς πᾶσαν ἐρῶντα μᾶθησιν καὶ omnium disciplinarum parenti Philosophia dedita ὅς omnibus artibus erudita erat. Hinc & locum illi qvem debebat inter mulieres Philosophas libenter dedit Ægidius Menagius, † alii hanc licet fœminam non dubitant ** præferre viris tantum non omnibus, qvorum stylo Historiam Byz. conscriptam habemus. Exstat ejus ἀκριπρὸς ἐξ ὁποῦντος ἰσχυροῦς καὶ singulari elegantia conscriptum †† opus *Alexiados*, sive de rebus Alexii Comneni Parentis

* Hic Joannes post Alexium Patrem præfuit Imperio, qvòd Alexius cogitaverat Nicephoro genero & filiæ Annæ tradere. Sed Nicephorus Annæ maritus placido & qvieto Vir ingenio, noluit facere qvòd alius cupidine regnandi inflammatus fecisset, & Anna vehementer optasset qvidem adeo, ut multum exposlularet etiam cum Natura, qvòd se fœminam, Nicephorum virum creasset. Vide Nicetam lib. 1. pag. 8. † In Historia Mulierum Philosopharum pag. 39.

** Vigneul Marville, Melanges d'Hist. & de litterature T. 3. p. 56. *l' Histoire Byzantine à son défaut, est un défaut très incommode au lecteur, lequel consiste en ce, que plus de la moitié des Auteurs de ce vaste recueil ne méritent pas d'être lus, excepté en quelques endroits assez rares, où ils ne se copient pas les uns les autres. Procope est presque le seul de ces Historiens qui ait de la dignité, & qui se soit formé sur les anciens, qu'il a judicieusement pris pour modèles. L'Alexiade d' Anne Comnene à son mérite particulier. C'est une Histoire polie, & qui va de pair avec l' Histoire d' Alexandre le Grand écrite par Quinte Curce.*

†† Cangius præf. ad Cinnatum. Confer Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 29. qvi inter alia notat Jo. Micræstum, virum cætera eruditum & de Historia sacra atqve externa meritissimum, cui ex Bodini verbis male intellectis, viri & scriptoris nomen fuit *Annas Alexias*, præf. ad syntagma Hist. §. 44.

tis sui, *libri* (non XX. ut numerat Bodinus cap. 10. de methodo Histor. sed) XV. absoluti Manuele Comneno imperitante circa A. C. 1148. annum ætatis 65. ut constat ex lib. XIV. p. 447. seq. ubi testatur se usam commentariis virorum fide dignissimorum, qui Patris olim secuti militiam, postea Monasticam vitam sunt amplexi, neque tamen ex iis solis, quæ referret hausisse, sed diligenter cum iis quæ ipsa videndo & audiendo compererat, contulisse. Libris primo & secundo de rebus ante Imperium ab A. C. 1069. ab Alexio gestis, libro tertio ad decimum quintum ab initio ejus imperii A. 1081. ad obitum usque 18. Cal. Sept. A. 1118. differit, in illo enim Historiam finiisse, versiculi quoque Græci adscripti docent:

Ἀῆξεν ὅπῃ βίῳ τοιο Ἀλέξις ὁ Κομνηνός,
Ἐνθα καλὴ θυσία τῇ Ἀλεξιάδῃ.

*Finis ubi vitam Comnenus Alexius, illic
Nata quoque illustris finit Alexiadem.*

Libros octo primores *Græce*, lacunosos admodum ex Codice Augustano vulgavit cum notis suis *David Hæschelius*, Augustæ Vindel. 1610. 4. Totum vero opus, omnes nimirum quindecim libros è MS. Vaticano, & Barberino quem Holstenius cum Mediceo contulerat, Græce descripsit *Petrus Possinus* S. I. & cum versione sua & glossario, Hæscheliique notis vulgavit Paris. 1651. fol. Hinc Possinus præfat. ad Nicephorum Bryennium A. 1661. editum refert inspiciendum sibi post editam Alexiadem datum Codicem librorum Comnenæ, quem à Jac. Cujacio quondam acceperat Petrus Faber Sanjorianus, non paucis locis diversum ab eo exemplari ex quo editionem suam curavit, ut non modo lacunas supplere omnes, sed & diversas lectiones facile bis mille in ora libri sui notare potuerit. Hujus Codicis non potuisse compotem fieri Tolosæ cum Alexiadem ad prælum concinnaret, queritur in præfat. ad Annam Comnenam, ubi & notas promittit & Comnenæ vitam è veteribus collectam manumentis, & notas in Alexiadem, & *panegyricum* Alexii coram à *Theophylacto* dictum, Alexiadis elegans compendium. *Subjicitur*, inquit, *Abacus Chronologicus*, & *eadem libri quindecim partim universi recensentur ope Codicis Optimi, cujus recensissime nobis inopinata ostentata spes est* (Cujaciani nimirum) *partim in locis obscurioribus collatione aliorum scriptorum illustrabitur*, Illæ Possini notæ &

& lucubrationes nunquam viderunt lucem, uti nec *Jo. Frid. Gronovii* doctissimi Viri, qui A. 1643. ad Georgium Richterum * scripsit se Alexiadem Annæ Comnenæ doctissimæ & Atticissantis Principis nactum esse triplo auctiorem quam Hæschelius edidit: & ex cujus lucubrationibus MSS. Jacobus Gronovius filius præf. ad Parentis opus de festeriis, pro solita humanitate & elegantia sua scribit *se cum ægritudine observasse multis in locis satis absurde tractatam à Possino*. Vossius quoque lib. de Philologia cap. 2. §. 3. cum dixisset Annam Comnenam libris quindecim de gestis Alexii Comneni patris sui, doctrinam & facundiam suam pariter comprobasse, addit: *atque hoc magis patebit, ubi integrum opus ediderit Joh. Fridericus Gronovius*. Cæterum bene est quod exstant eruditæ in Alexiadem notæ Historicæ & Philologicæ Caroli du Fresne sive Cangii, licet nullo MSto Codice, ad quem textum castigaret, usi, quæ prodierunt ad Joannis Cinnami calcem Paris. 1670. fol. Possini editioni præmissum breve Annæ Comnenæ elogium ex Lud. Jacobi à S. Carolo Bibliotheca illustrium foeminarum quæ scriptis claruerunt. *Jac. Greseri* refutatio alogiarum Annæ Comnenæ contra Gregorium VII. Papam, prodire Ingolstadt. 1611. 4.

ALEXII COMNENI versus politicos ad ἀνέμωδον suum Alexium Spaneam MStos memorat Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 132 hinc constat de tempore quo Alexius Spanea vixit, quem inter scriptores dubiæ ætatis refert Clariss. Caveus, διδασκαλίαν ejus ἐν Ἰωνικῇ Venetiis à Christophoro Zanetto, sine anni notatione editam memorans.

Alexii Comneni *Novella de electione Episcoporum* Græce è MS. Bibl. Regis Christianissimi, cum Cotelerii versione prodiit in ejus Tomo II. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 178-199. Paris. 1681. 4. *Novum Rationarium Imperii*, in Tomo quarto eorundem monumentorum sive in Analectis Græcis post Cotelerii obitum per Monachos Benedictinos editis ibid. 1692. 4. pag. 367-392. *Aurea Bulla* † de donandis & rebus sacris non temere contrectandis nec in alios usus vertendis

* Vide Epistolas Georgii Richteri p. 242.

† Ejusdem argumenti auream bullam à Manuele Comneno promulgatam memorat Jo. Cinnamus lib. 6. p. 161. quam Cangius in notis pag. 486. monet editam Anno ejus imperii XV, Christi 1158.

tendis legitur Latine in Bibliothecis Patrum edit. Paris. 1575. T. V. & 1589. & 1654. T. 3. & Colon. 1622. T. XV. & Lugd. T. XIX. pag. 957. & apud Baronium ad A. C. 1082. n. 10. sq. Græce vero & Latine in fure Græco-Romano lib. 2. pag. 124. ubi & aliæ constitutiones occurrunt Alexii Comneni quidem pag. 123-147. ISAACII COMNENI pag. 120. JOANNIS COMNENI pag. 147. MANUELIS COMNENI p. 149-167. ALEXII COMNENI Secundi pag. 167.

De *Isaacii Comneni* scholiis in Homerum, characteribus Ducum Trojan. & paralipomenis Homericis dixi lib. 2. cap. 7. §. 9. & lib. 4. cap. 30. pag. 413.

Manuelis Comneni Legatio missa A. C. 1170. ad *Norsefin* * *Catholicum* sive *Generalem Episcopum Armeniorum* ab Eutychis secta ad Synodi Chalcedonensis doctrinam (quæ res successu etiam non caruit) reducendum, exposita à legato *Theoriano*, in *Διάλεξις* sive Colloquio quod de religione cum Catholico illo habuit, quodque primus Græce *Jo. Sambuci* Codice descripsit & cum latina versione sua edidit *Jo. Lancelavins*. Basil. 1578. 8. adjunctis Leonis M. Epistola ad Flavianum, Damasceno contra Manichæos & Leontii ac Constantini Armenopuli de sectis, ejusdemque Armenopuli & Augustini atque Hilarii fidei confessione Græce & Latine. Recusum postea hoc Theoriani colloquium latine in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. XXII. pag. 796. Græce vero & latine in Auctario Bibl. Patrum curante Frontone Ducæo Paris. 1624. T. 1. pag. 439.

ANDRONICI COMNENI, qui ab mense Novembri A. 1183. ad Septembrem A. 1185. CPolii imperitavit, ** *Isaaci Comneni Filius*, Alexii nepos, *Διάλεξις καὶ τῶν Ἰουδαίων*, *Dialogus contra Judæos*, latine è Codice Sirleti versus à *Jo. Litvinejo*, distributusque in capita LXIV. & à Petro Stevartio (cui Andreas Schottus eum transmissit) in tomo singulari Antiquæ Lectionis vulgatus Ingolstadt. 1616. 4.

Libri sti. Pars Altera.

D d d

atque

* Theorianus in legatione: καὶ χαίρετίσαντες τὸν Καθολικὸν τὸν Ἀρμενίων κύριον Νορσέσιν. Hic Caveo nescio quia ratione *Norsefin* appellatur, Allatio pag. 668. de consensu utriusque Ecclesiæ, *Norsefes*. Nescio idemne Theorianus Philosophus, cujus Epistolam ad sacerdotes montana loca incolentes de jejuniis Sabbati, Divina communione, conjugio Sacerdotum & non radenda barba allegat Allatius lib. de purgatorio. pag. 690. 822.

** Vidè Comnenorum tabulam Genealogicam in Cangii familiis Byz. pag. 169. seq. (de Anna Comæna pag. 176.) & ad Cinnamum pag. 189. seq. & apud Lambecium lib. V. pag. 170.

atque inde in Bibliotheca Patrum T. XIV. edit. Colon. 1618. & T. XXVI. edit. Lugd. pag. 39. Græce MS. in Bibl. Vindob. ut testatur Lambecius lib. V. pag. 169 seq. ubi refellit Sirletum qui hunc Dialogum putavit non ab ipso Andronico scriptum, sed iussu ejus compositum ab Euthymio Zigabeno. Sane in versibus Græcis Codici MS. præmissis diserte legas opus scriptum ab Andronico, & Nicetæ Choniata testimonio constat Andronicum fuisse γραμμάτων ἔμπειρον, καὶ ἀνὰ νόμον φέροντα αἰεὶ τῷ Πνευματικῷ Πάτρὶ τὰ Ἐπιστολά. Porro Livineji argumentum quo dialogum hunc A. C. 1327. scriptum disputat, & quo moti fuerunt viri docti ut Andronicum Palæologum ejus crederent esse auctorem, facile refellitur. Ait nempe Livinejus scriptorem annos Judaicæ captivitatis computare 1255. quibus si addas 72. à Christo nato ad Titi triumphum, sunt 1327. Sed Andronicus c. 41. Judaicam captivitatem non numerat ab excisis per Titum Hierosolymis, sed ab captis à Pompejo, & ab Aristobulo in triumphum ducto, ut patet ex capite 39. Nam regnante Aristobulo Judæorum Principe Romani & sacram Urbem corrumpere, & Israëlitarum Gentem una cum Principe Aristobulo & liberis, mancipio cepere. Ex quo tempore Vaticinium omne & regnum atque Pontificium pessum iit, Herode extraneo Israëlitis ab Romano Rege imposto, & augusta veste amicto.

*INDEX Scriptorum & aliorum quorundam in Alexiade
Anna Comnena memoratorum.*

ad paginas editionis Parisiensis.

- A**lexandrinus Ægyptius Genethliacus 164. infra, Elevationis.
Alexii Comneni χρυσόβουλον sive aurea bulla Matris auctoritatem confirmans 83.
Amphion & Zethus, Epidamni restauratores 99.
Aristotelis libros & dogmata interpretatus Italus Philosophus 145.
 147.
Armenii in Synodo CPol. damnati 270.
Basilii Bogomilorum antesignanus. 487. seq. lapidatus à Satanicis & aliis dæmonibus. 489.
Basilii Byzantii præfectus, de cometæ significatione ab Alexio Comneno consultus. 355.
Blæsus Manichæus. 157.
Blanchernita in Synodo CPol. damnatus. 270. **Bogo-**

Bogomilorum hæresis, Manichæorum & Massilianorum dogmatis subscribens. 486. seq.

Nicolaus Callicles, Medicus Imperatoris. 496. 497.

Catananges Astrologus. 165.

Elevtherius Alexandrinus Astrologus. 164. 165.

Chalcedonenſis Synodus. 31.

S. Demetrii Theſſalonicenſis templum & ungventum ſcaturiens. 60.

Demosthenes Rhetor. 76.

Didymus tamenſi cæcus, perſpicacia mentis Muſicam & Geometriam ad plenum didicit. 266.

Enthufiaſta. 270.

Eudoxus ἀστρονομικώτατος. 164.

Euripidis Alceſtis. 8. ejus dictum ἡδὲ ἀξιοπυρραγνίδος. præf.

Euthymii Zygaſeni panoplia dogmatica juſſu Alexii Comneni ſcripta 490.

Gregorium Geſenſium, Annæ Dalaffenæ aviæ ſux ab Epistolis, memorat Anna Comnena III. p. 88.

Homerus præf. & p. 159. 191. 271. 292. 353. 381.

Jamblichi dogmata expoſuit Italus Philoſophus. 147.

Jaliſta, Itali Philoſophi diſcipuli. 147.

Joannes Italus 143. Mich. Pſelli diſcipulus. 144. Dialecſices peritus. id. ὑπὸ τῶν φιλοσόφων CPoli. 145. Ariſtotelis & Platonis libros interpretatus eſt. 145. Porphyrii, Jamblichi, Procli 147. Falſa ejus dogmata percuſſa anathemate. 149.

Leo Chalcedonenſis Epiſcopus. 16. 129. 130. 199.

Manetho Apotelesmaticus. 164.

Georgius Manges, Alexii Comneni ſcriba. 60. 63.

Manichæi. 131. vide Bogomili, & Pauliciani.

S. Maximi Philoſophi & Martyris ſcriptorum lectione delectata Irene Auguſta. 147.

ὁ μελωδός (forte Coſmas) 492.

Michael Pantechnes, Medicus. 497.

Nicephori Bryennii Commentarii. præf. & pag. 9. 191. 271.

Nicephori Diogenis, excœcati ſtudium in libris ac præſertim in Geometrica diſciplina poſitum. 266.

Nicolaus Patriarcha CPol. 273.

Nilus Itali Philoſophi erroribus ſubſcribens. 269. ſeq.

(Paraſceviotes. 489.

Ddd 2

Pauli-

- Pauliciani Manichæorum vestigiis insistentes. 154. dicti à Paulo quodam Callinices filio. 451.
- Petrus cui revelata lancea quæ Domini latus perfossam. 326.
- Pholus Manichæus. 457.
- Pisanus Episcopus, (Dagobertus) 335.
- Plato Philosophus. 164. 451. Ejus libros & dogmata interpretatus Italus Philosophus. 145. 147.
- Polemonis Rhetoris *ῥοιζ* fire stridor in dicendo. 271.
- Porphirii dogmata exposuit Italus Philosophus. 147. ejus *περί δεῦ-
χων* 451.
- Procli dogmata exposuit Italus Philof. 147.
- Mich Pfellus. 144. Itali, ingrati discipuli Præceptor. ibid. post de-
tensionem Byzantio egreditur, cui Italus in dignitate *ἐπιτεφίσε-
σέφω* succedit. 145.
- Ραϊκτωρ*, Monachus. 28.
- Salomo Ioannes, Itali Pphilosophi discipulus, 147. 361. 362. 379.
- Sappho. 490.
- Serblia, Itali Philosophi discipuli. 147.
- Sethus Astrologus. 163.
- Σύμπασα Στοὰ καὶ Ἀκαδημία εἰς ταύτην συνελήλυθα* 271.
- Tragœdia. præf. respicit Sophoclis Ajacem flagelliferum & Euripi-
dis Hecub. v. 518.
- Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. 75.

IX. JOANNES CINNAMUS 1) (ita enim rectius
quam à Labbeo *Sinnamus* scribitur) Grammaticus *Ῥωμαῖος*, hoc est
nora-

- a) Cinnamum vocat Codex Vaticanus. & Nicetas Choniates *Κινάμω, Ἰωάννην* in An-
dronico Comneno lib. 2. cap. 5. ubi refert in Imperatoris hujus præsentia quæ-
dam eum dixisse de verbis Christi Joh. XIV. 28. *Pater major me est, quæ Androni-
cus ægerrime tulit. Aliis porro Cinnamis quos Gangius & Hanokijs commemorant,
ut sunt 1) Cinnamus tonsor apud Martial. VII. 63. idem ut voluit de quo Ju-
venal. I. 24.*

*Patricios omnes opibus quanto provocet unus,
Quo tendente gravi juveni tibi barba sonabat.*

- 2) Cinnamus de quo inscriptio vetus apud Gruterum p. DCIX. 9. RELIQUIÆ CIN-
NAMI, FI. CÆSARIS AUG. FAUSTIANI. 3) Cinnamus, Imperialis Spat-
harius & Judex Juvonacie, pater Pandonis Clerici, cujus mentio in diplomate Joan-
nis

notarius b) in aula CPolitana scripsit post Manuelem Comnenum A. C. 1180. extinctum c) *Ἐπιτομὴν τῶν κατὰ θωμάτων τῷ μακαρίτῳ βασιλεὶ καὶ Πορφυρογενίτῳ Κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ compendium de rebus gestis Joannis Comneni* (qui ab A. C. 1118. ad 1143. imperitavit) *libro I.* Deinde ἀφ' ἡγήσειν τῶν πραγμάτων τῷ αἰοδίμῳ ὑπ' αὐτῷ τῷ βασιλεὶ καὶ Πορφυρογενίτῳ Κυρίῳ Μανουὴλ τῷ Κομνηνῷ, *uberiorem enarrationem de imperio & rebus gestis, quibus auctor ipse magnam partem interfuit* d) *Manuelis Comneni, Joannis F. libro II, III, IV, V. & VI.* Tot enim in Codice Vaticano qui Ddd 3 rem-

nis Archiepiscopi Barenfis circa A. C. 851. apud Ferdinandum Ughellum in Italia sacra, in Episcopis Juvenacensibus. 4) Cinnamus sacrarum largitionum Comes de quo Jo. Cantacuzenus III. 36. Hist. 5) Cinnamus Mysticus, ex principibus aulae, & Isaac Panhybersebasti Collega, de quo idem III. 89. 95. & 97. Mich. Pselus apud Allatium de Simeonibus pag. 150.

Ταῖς ἐν πνέουσι καὶ συνασιωμένοις
Συγκλητικοῖς, ἀρχαῖς τῆς Ἐκκλησίας,
Βασιλεὺς, Προκοπίοις τε Κιννάμοις πλέον &c.

Hic inquam Cinnamis plures alii addi possunt ex Gruteriano Inscriptionum opere : nec non Leo Cinnamus Calligraphus A. C. 1276. de quo Combefsius ad scriptores post Theophanem pag. 301. Montfauconus in Palaeographia Græca pag. 61. 66. & Bôdivinus ad Gregoram pag. 804. De eodem Petrus de Marco in diss. de decreto Papæ Vigili pro confirmatione quintæ Synodi §. 1. ubi male vocatur Leo Cinnomus, in editione certe Francofurtensi, quæ mihi jam ad manus. *Cinnamorum*, inquit Allatius, *familia ad hac usque tempora, non contemnenda in Græcia agnoscitur, Cinnamorum nulla est : quæ etiam si esset, cum illa Historia Cinnamum præfatus auctorem, frustra operam ludunt qui aliter proferunt, posterioris exscriptorū inopia decepti.*

b) Vide Hanczkium lib. 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 30. Cangium præf. ad Cinnamum, atque in utroque glossario, voce Grammaticus. Ita hoc vocabulum etiam accipiendum supra in Leone Grammatico.

c) Hoc Cinnamus ipse perspicere iannit, qui lib. 1. cap. 1. testatur se scripturum res gestas à duobus Imperatoribus, quorum alter (Jo. Comnenus) nobis necdum narrata duxerat, alter (Manuel Comnenus) nostra aetate & floruit & exiitum est, filio (Alexio) adhuc impubere, imperii herede relicto. *ὅν ὁ μὲν ἐφθῃ πρὸ τῆς εἰς τὸν θῶν ἡμῶν προδὲ τὸ ζῆν ἀποκλιπών. ὅτε δὲ ἡμᾶς τε ἐφ' ἡμῶν καὶ αἰπῆς τῆ βίης τὴν βασιλείαν ἀνέβω λυπῶν τῷ παιδί.*

d) Eodem loco Cinnamus refert se vixdum adolescentem Manueli Comneno operam suam addidisse, & susceptis ab eo plurimis in utramque continentem (occidentem & orientem) expeditionibus præsentem adfuisse. *Τὰ μὲν τῷ Μανουὴλ ἔκ εἶδα εἴ τις ἐμὲ καλεῖον ἐξισόρησαι ἔχει. Ἐπεὶ καὶ ἔπω μερακίῳ γε ὄντι μοι πλείους συνεκδομημένας οἱ τῶν εἰς ἡπειρὸν ἐκατέραν συνέβαινον ἐκστρατειῶν.*

tempore captæ à Turcis CPoleos scriptus est, & in editione Parisiensi numerantur, qvanquam Tollius in sua editione ex tribus posterioribus libris unum, tres priores mole etiam excedentem fecit. Liber quintus incipit pag. 207. edit. Tollii à verbis *ὀλίγω ᾧ ὕπερον*. Liber sextus pag. 207. à verbis *ἤδη ᾧ καὶ Ἰωάννης ὁ Δέκας*. Hic sextus sive postremus extrema parte mancus est, nec constat septimum tantum, cujus initium in MS. legi Allatius testatur, an plures etiam libros Cinnamus adjunxerit, Historiamque, ut est perquam simile veri, ad obitum usque Manuelis Comneni, hoc est ad A. 1180. perduxerit, quæ enim exstat ejus Historia, desinit in apparatu ad obsidendam Iconium A. C. 1176.

Post Alexiadem voluit Cinnamo quoque edendo operam suam addicere *Petrus Possinus*, ut ex Simonis Wagnereccii literis 1648. 29. Maji datis apud Allatium pag. 139. de Simeonibus didici. *Cinnami*, inquit, *editionem Possinus noster nunc adornat*. Sed & *Allatius* ipse libro de *Pfellis* A. 1634. edito pag. 24. scripserat *in Cinnamo vertendo illustrandoque diu sese exercere*. Nec Possini tamen nec Allatii editio prodit, licet Cinnamum curante Possino editum tradat *Koenigius* in *Bibl.* Sed primus *Cornelius Tollius*, quam præfatione ad Palæphatum A. 1649. de Cinnamo vulgando dederat fidem exsolvit, illumque scriptorem, ex apographo *If. Vossii*, qui ex Codice Vaticano * descripserat, Tollioque ut ederet donaverat, Græce cum versione sua notisque vulgavit Trajecti ad Rhenum 1652. 4. Postea *Carolus du Fresne* Tollii editionem recensuit, opus non in quatuor, sed ex MS. Codicis fide (quem tamen ipse non videtur inspexisse, neque in Græcis ad illum castigandis operam posuisse) in sex libros digessit, libros capitibus distinxit, Tollii versionem pluribus in locis castigavit, notisque ejus omisis quod nihil fere ad Historiæ Cinnamicæ illustrationem aut locorum difficilium emendationem contineant, novas ipse Historicas & Philologicas adjunxit, & cum notis suis ad Nicephorum Bryennium & Alexiadem, & cum Pauli Silentarii descriptione templi S. Sophiæ Græce & Latine edidit è typographia Regia Parisi. 1670. fol.

Dictio hujus scriptoris ab omnibus celebratur pura ac tersa, & Xenophontis, quem initio operis laudat, æmula. Meritoque *Reinesius* in Epistolis ad Bosium pag. 119. ait eum se probare *non tantum ob stylum qui gravis, purus, tersus, & sæculi quo vixit auctor, plane insolens, sed & ob res: tangit enim subinde gesta Imperatorum Occidentis, quæ apud Historicos*

* Meminit Vossius pater lib. IV. de Historicis Græcis pag. 492.

et ejus temporis sive Italos sive Germanos frustra queras. Loca quædam in illo scriptore illustrat pag. 126. sq. ubi addit optime fecisse Tollium, si Chronologiam suo scriptori addidisset & Genealogiam illustrium Personarum, quarum facit mentionem. Prius illud etiam in Parisensi editione desideratur, etsi illud jam si quis aggredi velit, facile posse queat perficere ex præclarissimi Cangii observatis. Scriptores hunc allegat Cinnamus nisi Procopium lib. V. pag. 127. (edit. Tollii 237.) videturque illum præ cæteris imitatus, non modo dictione, sed etiam sententiis, in quibus est quod Divinæ providentiæ, quam stolidi mortales fortunam appellant, omnia non uno in loco * tribuit, & quod lib. VI. p. 150. (edit. Tollii 278.) ubi controversiam Theophrasti a Demetrio Lampeno motam enarraverat, subjungit sibi semper in usum, naturam DEI ** curiosius inquirere nefas utique esse mortali. Ἐγὼ δὲ ἐκείνῳ θεῷ τῶν τοιούτων αἰεὶ φρονῶν ἀγατεπίλεκτα, ὅτι δὴ φύσει θεὸς πολλὰ γαμονεῖν ἀνθρώπων ὄντι ἐκὼν ἀνέγκλητον. Ad ea quæ de Monacho Niphone Bogomilo narrat lib. 2. pag. 36. seq. conferendus Allatius de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 669 seq. qui pag. 683. sq. exhibet etiam sententiam de Patriarcha CPolitano Cosma deposito A. C. 1144, quod cum Niphone faceret.

Manuelis Comneni Imp. ἀγχινοῖαν singularem, quæ abstrusissimas controversias & ex Aristotele proposita argumenta promte dissolverit, & difficilima Scripturæ explanarit, laudibus effert lib. VI. pag. 148. & pag. 169. 170. ubi & τὸν σιλέντιον ejus λόγον celebrat, hoc est Orationem sacri argumenti, cum silentio in confesso Optimatum auscultatam, de qua plura Cangius in notis & in utroque glosfario. Nicetas de eodem Manuele lib. VII. cap. 5. καὶ ὁ βασιλεὺς τοιγαρὲν ἔτ' ἐὺ γλωττίαν εὐτυχῆτως &c. Hic quidem Imperator nauta facundus & suavis sermonis affluencia ornatus, non elegantes tantum Epitholas scripsit, ἀλλὰ καὶ κατηχητικὰς ὁδὸς λόγους, ὥς φασι σιλέντια, καὶ εἰς κοινὴν ἀνέπτυσσειν ἀποῆν, sed & catecheticos elaboravit sermones, & publice recitavit. Testatur etiam Cinnamus lib. IV. cap. ult. se vidisse Imperatorem manu sua venas secantem & medicamenta præbentem ægrotis, additque multa Asclepiadarum scientiæ antea incognita ab ejus studio & inventione accessisse, quæ in Nosocomiis publicata ab omnibus deinceps possint cognosci. Denique inducit illum adversus tota

pag. 23. 155. 232. edit. Tollii.

** Confer quæ de Procopio notavi supra pag. 249.

tota hostium agmina pugnantem solum & vincentem lib. 2. pag. 28. seq. 34. seq. & lib. 5. pag. 112.

Lib. IV. pag. 102. mentio de Basilio Diacono, qui hæreseos calumniam levissima de causa viris præstantissimis impegit, atque inter alios Michaëli Evangeliorum in templo Sophiae interpreti & Nicephoro Basilacio * Rhetori: qui vicissim Basilii dogmata reprehendenda captarunt, ipsumque & suffragantem illi Soterichum Pantevgenum ** Episcopum Antiochenum designatum & singulari libro, quo Platonis in Dialogis similitudinem referebat, dogma suum propugnare ausum Sacro munere depulerunt.

Pontificis Romani arrogantiam graviter perstringit lib. V. pag. 127. seq. indigne ferens eum sibi vindicare potestatem creandi Imperatores, & Majestatis eorum tam exignam rationem habere. Οἷον γὰρ, inquit, οἷον ἢ ῥώμης ἀρχή &c. *Qualem enim quantamque rem, Romæ principatum scilicet, barbari sædæque mancipia cauponantur, eoque illic à multis tempestatibus neque Pontifex maximus, neque Augustus fuit. Iste enim, qui imperatorio nomine superbit, præter decorum tantæ personæ, pedes ipse pontificem equitantem propter cursitat, & tantum non equi ejus curator est: hic vero istum talem imperatorem vocat, & pari cum principibus nostris honore vult censerì. Lepidum caput, quomodo & unde tibi jus factum est Imperatoribus Ro-*

* Ἦν τις Λευιτῶν ὡς διακόνος καλεῖται &c. *Erat quidam Levitarum quos nos Diaconos vocamus, nomine Basilius. Hic ad explicandum plebi in omnibus ubicunque casibus Verbum Divinum constitutus, cum alios qui vel tantillum offenderant, in illis concionibus novarum & ambiguarum sententiarum arguere, καὶ δὴ καὶ Μιχαὴλ καὶ Νικηφόρον, ἐπίκλησιν Βασιλάκιον, ὃν ὁ μὲν Ῥητορικῆς εἰς τὸδε κατὰ κατὰ τῆς ἐτυμολογίας ὡς ἔστιν, ὁ Μιχαὴλ τὰ ἱερά τε ἐπὶ τῆς Σοφίας ἱερῶς διεξηγήτο τῶν Ευαγγελίων ῥητά. Ἀπὸ δὲ εὐδόκμου ἀπατῶν τῶν ἐν λόγοις ἦν, καὶ δὴ καὶ λόγων ἀγαθὸς δημιουργός, ἀμέλει γὰρ καὶ πολλὰ τῶν κατὰ Ῥητορικὴν μεμελετητῶν αὐτῷ δεξιῶς. τὴν ἰδίαν Michaëlem & Nicephorum cognomento Basilacium, Rhetoricæ ea tempestate doctorem. Michael sacros Evangeliorum sermones in Sophia templo interpretabatur, aliter vero celebris inter eruditos & orationum insignis artifex, utroque multa in Rhetoricam erat egregie commentatus. De hoc Nicephoro Basilacio sive Basilace dixi supra lib. IV. cap. 30. pag. 411.*

** Σωτήριχ· ὃ Παντεύγεν· ἢ ἐπίκλησις ἦν, ἀνὴρ κατ' ἐκείνους τὸν χρόνον σοφίας καὶ λόγων δεινότητι τὰς ἀλλὰς ὑπερβαλὼν, ὃς καὶ τῆς Ἀντίοχης τὸν θρόνον λαχὼν ἔπει ἐπὶ χειροτόνητο. Οὗ τούτου Σωτήριχ· ἐκ ἀπὸ γλώσσης μόνος καὶ σώματος δόξῃ τῇ ἐκείνων παρίστατο, ἀλλὰ δὴ καὶ καλόν τι χρῆμα λόγου συντάξας, οἷον ἐκείν· ἐξαισίων τινὰ πρὸς Πλάτωνα ἐν διαλόγοις ὁμοιότητος ἰσχυρὴν, πολλὰ ἐν τῷ δὴ τῷ λόγῳ συνεφόρησεν ἀποπαι, δι' αὐτὸς αὐτοῖς τῇ τῷ θρόνῳ καθύπερθε ὑπέστη. Confer Allatii præfat. ad excerpta Rhetorum.

manis pro stratoribus utendi? sed cum mentiquam id usquam acceperis, & tu Pontificem, ille Imperatorem, mentimini. Tu enim, qui Byzantinum Augustum solum diffiteris esse solum Romanum, dic mihi, quo tandem auctore * Papa dignitatem sortitus es? Ille est, qui hac statuit ac decrevit, Constantinus, primus inter Imperatores Christianus. Qui ergo alterum quidem institutum ejus libens accipis (thronum dico & dignitatis inter episcopos excellentiam) alterum vero contemnas & rejicis? Aut utrumque accipe, aut etiam altero cede. Sed mecum est, inquit, Imperatores creare ac designare. Sane, quatenus manus imponis, quatenus consecras: hac autem spiritalia sunt: sed non est tuum, imperium Imperatoribus abrogare, & istiusmodi res novas moliri. Nam si vestrum erat transferre imperium, quare non olim de illo, cum Roma esset, aliter statuisti? sed alterius id facientis invitus atque ingratis constitutioni acquievit iste, qui tunc temporis vestra Ecclesia præsidebat. Tu vero incurris offendisque into ipsum, & nescis te tibi ipsum esse contrarium. Quorum enim non multo ante, Imperatori gratificatus, ne alloquia quidem & appellationes accipiebas, quod neque licebat; quos stratoribus accensueras; eos nunc nescio quo pacto facis Augustos: & illam, de quo & per quem & sub quo thronum nactus es, non dico barbaro, sed tyranno, sed servo homini parem ponis. Sed, ais, tyrannide opprimor, sed vi cogor. Non habet locum prae textus. Heri & non multo ante Imperatori Manueli scis quae pactus sis; & si inficias iveris, at libelli pradicant, qui literas tuas paginis exceperunt. Caterum vernilitas hac est, ratioque agendi indecens atque illiberalis, & cothurni instar adaptas te vicissitudinibus fortuna, & cum temporibus mutaris. Verum hac longius, quam chronicis convenit commentariis, exsecuti sumus.

NICETAS ACOMINATUS, Coloffensis sive Choniates
(Colossæ enim Phrygiæ Civitas sequioribus temporibus Chonæ dictæ
Ecc sunt)

Libri sti Pars Altera

- * Infra pag. 132. ἔδει γὰρ αἰεὶ ὅτι μὴ βασιλεὶ Ῥωμαίων ἀρχιερεὶα προβεβλήσθαι τῇ Ῥώμῃ ἐφείτα. Τοῖνυν καὶ ἐξ ὅτε ὀλιγωρία τῶν ἐν Βυζαντίῳ βασιλέων τὸ τοιοῦτον ἀπερῆκει ὁ Θεός, ἔδειξεν ἑνὶ τῶν ἀρχιερέων κατὰ τὴν ἑπὶ ἐπισκοπικῶν συνόδων καὶ τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην ἀρχιερατικῶν ταῦτα ἐτελεῖτο. Nullus alius nisi Romanus Imperator creandi Roma Pontificis jus habet. Ex quo igitur Byzantinorum Imperatorum contemptus morem cum solvit, nemo quenkum Roma constituit Pontificem, sed a per Episcoporum & Romani cleri Antistitem Concilium creabatur.

sunt) magnis dignitatibus a) in aula CPolitana functus est, verum capta à Latinis A. C. 1204. CPoli Nicæam cum uxore gravida, liberisqve profugus ibi diem obiit supremum non ante annos postremos Henrici Græcorum Imperatoris, defuncti A. 1216. Vitam hujus Nicetæ scripsit frater Germanus majorqve natus sed illi superstes *Michaël Acominatus* b) Metropoli Atheniensis in Monodia sine lamentatione super ejus obitum, quæ Græcè c) nondum prodiit, latine vero exstat ex *Petri Morelli* versione una cum libris Historiarum edita Paris, 1566. fol. & in Corpore Hist. Byzantinæ Zonaram, Nicephorum Gregoram & Laonicum Chalcondylem latine complectente Francof. 1568. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugdunensis T. 25. pag. 180. Aliud ut videtur Encomium Nicetæ Cho-

- a) De illis fuse & accurate Hanckius. Pleræque exprimuntur in titulo Operis Historici: τῶν λογοθέτῶν τῶν σκερετῶν, καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεως, γεγονότων δὲ καὶ ἐφόρων καὶ κριτῶν τῶν βηλῶν, καὶ προκαθήμενῶν τῶν κοιτῶν κυρίως Νικήτα τῶν χωνιάτῶν ἱστορίᾳ ἀσχολομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τῶν βασιλέων Κυρίως Ἰωάννης τῶν Κομνηνῶν καὶ Κυρίως Ἀλεξίου. Confer quæ infra in Indice scriptorum à Nicetæ laudatorum.
- b) Hujus quoque Michaëlis Choniatæ *Historiarum fragmentum* Græcè in folio Codice antiquo chartaceo XXVI. Historico Bibliothecæ Vindobon. folia quinquaginta septem implens memorat Nesselius parte V. p. 55. Ejusdem Choniatæ *Homiliam in ramos palmarum* è MS. Bibl. Mazarinianæ latine vertit ediditqve Combefisius in Bibl. Concionatoria, Tom. III. *Traſſatus de Cruce & Oratio qua Athenas sua aetate longe diffimiles ab prisca illa Athenarum urbe demonstrat*, Græcè MS. in Bibl. Regis Christianiff. teste Labbeo Bibl. nova MSS pag. 74. & 135. In Bibl. Bodlejana inter Codices Baroccianos n. 131. habetur Michaëlis Metropolitæ Atheniensis *protheoria*, incipit Φιλολόγιον ὁ τῶν βιβλίων. *Oratio habita Athenis*, quæ incipit: τὴν μὲν δὴ προσήκοντα. *Catechesis prima*, initium: τὰς τὰ. *Sermo in media Quadragesima*, init. καὶ οδοιπόρου ὁρδίων. In *sesto Palmarum* (eadem quam à Combefisio versam dixi) incipit: ὁ μὲν προφητικώτατος ἐν βασιλεῦσι. *Alloquium Nicephori Pratorii*, init. τίς λαλεσεὶ τὰς δυναστείας. *Sermo cum primis in visere Euripum Euboicum*, init. οἱ μὲν πολλοί. *H. milia de creatione hominis*, init. ἀσπάζομαι σε. *Contra reprehendentes quod agre adduceretur ad specimen ingenii sui edendum*. *Oratio in Isaacium Angelum* (Comnenum) *imperatorem* (qui imperavit ab A. C. 1185. ad 1195.) incipit: εἰ ἡ βασίλισσα μὲν νότα. *Oratio funebri in Keophytum Monachorum Atheniensium Archimandritam*, init. εἰ Σαλομών ἐφῆ πᾶς γνῶμώτεύων. *Monodia in Eustasium Thessalonicensem* incipit: ὦ συγγὸς αἰών. Ejusdem *Epistola* quæ plurimæ. In eodem Codice habetur etiam *Oratio Rhetoris* cujusdam in Michaëlem Patriarcham, incipit: ἔσι πᾶς.
- c) Locum Græcè producit Allatius contra Hottingerum p. 197. seq.

Choniata à Michaële scriptum quod incipit : καὶ φησὶ μὲν αὐτὸς , exstat in Bibl. Bodlejanæ Cod. Barocc. 131. Vide Catalogum MSS. Bibl. Bodlej. p. 15. E recentioribus consulendi de hoc Nicetâ Petrus Morellus in præf. ad Monodiam, & qui diligentissime in hoc argumento versatus est Martinus Hanckius lib. 1. de Hist. Byzantinæ scriptoribus cap. 31.

1. Exstant ejus Historiæ Byzantinæ libri XXI. libere & eleganter scripti:

1. De Joanne Comneno ab A. C. 1118 ad 1143. libro I.
- 2 - 8. De Manuele Joannis
Fil. Comneno — 1143 — 1180. libris VII.
9. De Alexio Manuelis
Fil. Comneno — 1180 — 1183. libro I.
10. 11. De Andronico Comneno — 1183 — 1185. libris II.
- 12 - 14. De Isaacio Angelo — 1185 — 1195. libris III.
- 15 - 17. De Alexio Angelo
Isaaci fratre — 1195 — 1203. libris III.
18. De Isaacio Angelo qui excœcatus pridem à fratre, post illius fugam Imperator iterum cum Alexio filio salutatur. A. 1203. lib. I.
19. De Alexio Duca, Murzuflo sive supercilioso A. 1204. lib. I.
20. De rebus post expugnatam à Latinis 12. April. A. 1204. CPolin gestis. lib. I.
21. De Imperio Balduini Flandri ab A. 1204. ad 1206. lib. I.

Hos libros ex Codice quem Antonius Fuggerus CPoli per Joannem Dernschuvan ab Alexandro Chartophylace * Diacono CPol. comparaverat, collatis aliis duobus MSS. Græce edidit, versionemque suam & notas sive castigationes adjunxit *Hieronymus Wolfius*
Ecc 2 Oetm-

* Huic Wolfius tribuit versus in Codice MS. ad præf. Nicetæ, ubi perspicuitatem suam ille jactat, adscriptos: Οὐκ ὀίδα τί φησὶ ἐνθάδε χαυνίατα. Σοφὸν τὸ σαφεὶς συγγράφων εἶναι λέγειν, εἴτα γριφώδη ἢ βαρυσφωδὴ γράφειν. Quid istuc est? quid Choniata vis tibi? *Orationis lucidum probas decus, Tenebricosus instar ipse tartari.* Addit Wolfius, non sine causa hoc dici, præsertim in procæmio, ubi Homericæ dictionis æmulatione in salebras incidit. *Quod si totam, inquit, historiam similis oratione involuisset, in lasomias ire quam molestis conversionis confisari maluisset.*

Oetingensis Basil. 1557. fol. Ab eo tempore altera quoque Græco-Latina editio lucem vidit Genev. 1593. 4. quæ in hac illa priore præstat, quod præterea Chronologiam operi præmissam, breviarum, singulis libris præfixa, notasque ad marginem morales ac politicas exhibet curante S. G. S. hoc est *Simone Goulartio* Silvanectensi, eodem qui Flacii Catalogum testium Veritatis interpolavit. Huic Goulartianæ in Regia Græco-Latina Paris. 1647. fol. nihil aliud accessit quam Glossarium Græcobarbarum à *Carolo Hannibale Fabrotto*, eique subjectæ pauca à Codice Regio Variæ Lectiones ne unam quidem paginam implentes, tum index rerum & verborum accuratus & locuples. Latina Wolfii versio recusa sæpius est una cum Zonara, Nicephoro Gregora & Laonico Chalcocondyla, Paris. 1567. fol. Frf. 1568. & Basil. 1587. f. Wolfii versionem aliquot locis castigat Allatius præf. ad excerpta Rhetorum. Est quoque in manibus versio Historiarum Nicetæ quam vulgari Italo sermone condidit *Josephus Horollogi*, Venet. 1562. 4. adjunctis itidem de Græco versis alterius scriptoris *libris VI. Annalium* de vitis Imperatorum CPol. à Constante qui imperium auspicatus est A. C. 634. usque ad Leonis Armeni initia A. C. 813. atque *Itinerario & flore Historiarum Orientis sive de Tartaris & Passagio terra sanctæ*, descripto ab *Haitone* Armeno, Regis nepote, qui A. C. 1307. mense Augusto Pictavii jussu Clementis V. Pontificis Historiam illam Gallice dictavit, exceptam latine à Nicolao Salconi* & præter editiones Moltherianam, Hagenoæ 1529. 4. Basileensem inter novi Orbis scriptores 1532. fol. & Reineccianam Helmst. 1585. 4. (in appendice ad Hist. literariam Cavei memoratas) vulgatam Berolini 1671. 4. ad calcem M. Pauli Veneti de regionibus Orientalibus librorum III. & Andreæ Mulleri Greifenhagenii disquisitionis de Chataja.

Non omittendum quod in Bibl. Bodlejana inter libros MSS. Thomæ Roe, num. 22. post Nicetæ thesaurum (de quo statim dicturus sum) pag. 423. occurrit pars posterior Historiarum ejus, divisa in libros duos, quæ non modo quoad distinctionem librorum, sed quoque in phrasi hinc inde, atque libro præsertim posteriore etiam in rebus discrepat, dignusque adeo est Codex, qui si nova aliquando curanda

* Hic in appendice ad Hist. literariam Clariss. Cavei perperam vocatur Nicolaus Falconius.

randa hujus Scriptoris eximii editio sit, cum editis conferatur. Liber prior incipit à capite octavo libri tertii Alexii Comneni, p. 345. edit. Paris. (Genev. p. 582.) à verbis: Ἀλλὰ μέγρι μιν. Liber posterior à verbis capitis primi lib. de CPolis statu pag. 377. a. edit. Paris. (Genev. pag. 634.) ἔχει μὲν δὴ ἕτω ταῦτα. Inter alia quæ Codex ille suppeditat in impressis desiderata, ut de Encomio Athenarum à Mich. Choniata Nicetæ fratre, & de Tempe Theffalicorum descriptione, occurrit locus quem una cum versione mea speciminis causa, ut ex adversariis C. V. Jo. Langbæni est à Jo. Christophoro Wolfio, Collega & amico meo conjunctissimo excerptus, adscribam de Urbis direptione & de statuis ac monumentis post captam per Latinos CPolin everfis & conflatis, inserendum sub extrema capitis 3. lib. de Balduino Flandro.

Ἐκ πρώτης δ' ὅ φασι γραμμῆς τῇ
ἐθνικὸν ἀνδραδεικνύντες φιλόχρυσον,
εὐνοῦσι πρὸς λημματισμὸν καίνοντες
ἅμα καὶ λαθόντες ξύμπαντας οἵτινες
Βασιλίδεα πάλιν ἐσκύλευσαν. Τὰς δὲ
τῶν βασιλείων θήκας ἀνοίξαντες, ἐπέ-
σαι ἔπειτα τῷ κρῶφι τῷ περὶ τὸ μέγα
τίμειον ἰδρυμένῳ τῶν ἑ Χρυσῆ μα-
θητῶν, λωποδύοντα νυκτὸς ἀπάσας
καὶ πᾶν αἰθεμίως ἐγκολπίζοντα. Ἐί-
πες χρύσειον κόσμον, ἢ μαργάρων
σφαίρωμα, ἢ λίθον διαυγῆς καὶ
πλύντημον ἀδιαφθόρος εἰσέτι ταύτης
ἐνέκειτο. Εὐρόντες δὲ καὶ τὸν νεκρὸν Ἰου-
στιανὸν ἔβασιλέως τοῖς μακροαίω-
σιν ἀπαρκαλύμπτῳ ἔπαιον, τὸ μὲν ὄραθιν
ἐν θάμνατι ἔθεντο, τῶν δὲ νεκροταφείων
ἐμὲν ἔδ' ὅλως ἀπίσαντο. Ἔστιν ἔν
εἰπῆν, ὡς ἔπαι τῶν ἐπὶ ζώοντων, ἔπει-
μὰ τῶν ἀτελεθῶντων οἱ ἐκ νεανῶν τῶν
ἐσπερίων ἐφείσαντο, ἀλλ' ἐκ τοῦ καὶ
τῶν αὐτῶν ἱεραγόντων δὲ ξάμενοι, πᾶσαν
ἐπὶ πᾶσι ἀδιαφορίαν καὶ ἀσέβειαν

A prima statim quod ajunt lineæ
institam genti avaritiā ut demon-
strarent (Latini), genus excogitant
rapinæ novum & omnibus hæc-
tenus Reginæ urbium direptoribus
incognitum. Imperatoriorū enim
vasorum thecas quotquot sunt in
Heroo prope magnum SS. Christi
discipulorum templum, universas
de nocte exspoliāt, & præter omne
fas in sinum suū rapiunt quicquid
usquam aurei mundi vel margari-
tarum, crystallive aut gemmarum
adhuc incolume servatum in illis
condebatur. Invento etiam cada-
vere Justiniani Imperatoris, quod
per tot ætates inviolatum manser-
rat, primum quidem illud oculis
objectum admirati sunt, à monu-
mentis tamen mortuorum ma-
nus neutiqum continuere. Sed
vere affirmare licet, quod nec spi-
rantibus nec defunctis gentes Oc-

Ecc 3

ἐπ-

ἐπιδίδωμι, μετ' ἃ πολὺ δὲ καταπαῶσι καὶ τὸ ἔμμεγιστον κατὰ πῖπτασμα, εἰς μυριάδας πολλάκις δρυῖν μινᾶς δριδόμενον, καὶ τέτατον εὐροζόπτερον παντός, καὶ εἰς βάρθρον χρυσῷ πυκαζόμενον. Ἐπεὶ ὁ χρημάτων καὶ ἔτιωσιν ἰσπανίζον, (ὃ δὲ γὰρ φιλοπλεπτίας κόρη αὐτὸ δὴ τὸ βάρεβρον ἰσπανί) πῶς χαλκοῖς ἐποφθαλμιζέσθην ἀντρίαι, καὶ ὡς ἀδιδόασι τέτατον πυρί. Ἡτε ἔν τῇ Κωνσταντινείᾳ ἀγορᾷ ἰσπανίῃ πολὺ χαλκῷ ἤρα κέκοπται εἰς σπῆρας, καὶ χωνεία ὡς ἀδιδόται, ἥς ἡ κεφαλὴ μόνης τίτρασι βοῶν ὑποτρέχουσιν ζεύγμασι εἰς τὸ μέγαν παλάτιον δόποκακόμισαι. Καὶ ἐν αὐτῇ ὁ Πάρις Ἀλέξανδρον τῆς βασίως ἀνατίτραπται, σπῆρας Ἀφροδίτῃ, καὶ χερσὶν πύστην τὸ χρύσειον μῆλον τῆς Ἑλιδό. Τὸ ὅτε τετράπλευρον χαλκῶν μηχανήματι μετῴρων ἀναβαῖνον, καὶ μικρὸν πῶς τῶν κίωνων μετίζον εἰς τὸ ὑψὺ ἀνθραμυλλόμενον, ὅσοι πολλὰ τῆς πύλης ἀνέστηκασιν, πῶς ὅσοι ἀνθραμυλλόμενον ἐκείνῳ ὀπιβαλὼν τῆς ποικιλίας ἐπῆρμασε; ἅπας μετρίκος ὄρνις πᾶς ἐαρινὰ μελωδῶν ἐκεῖ ἐντετύπωτο, γηπίνων ἔργα καὶ αὐλοὶ, καὶ σπαρτάων βληχήματα, καὶ δρυῶν σκιερώματα ἐξεκόνιστο. Ὑψηλῶν καὶ θαλάττιοι πύλας, καὶ νεπιδῶν ἀγέλαικα θωρῶν, οἱ μὲν ζωγράφοι, οἱ δὲ πᾶ

cidentales pepercerunt, verum ad DEO & ejus servis facto initio in omnibus promiscua usi sunt impietate. Paullo post in magno templo detrahunt velum illud multis pridem millibus minarum argenti æstimatum, quod in toto illo promptissimum ad direptionem esset & densum aureum limbum haberet. Cum vero nec ita expleti essent pecuniis, neque enim avaritiæ barbarorum horumce quicquam est satis, in statuas æneas conjiciunt oculos easque flammis tradunt. Itaque Juno maxima ex ære quæ in Constantini foro stabat, ad stateres cudendos concisa & ad conflandum dactyla est, cujus caput vix à quatuor jugeribus boum in magnū palatium duci potuit. Præterea everfus à fundamentis suis Alexander Paris una cum Venere cui pomum aureum Eridis porrigebat. Illud vero æneum quadratum monumentum ejusque varietatem quotus quisque qui illud spectavit non est admiratus, quod in maximam altitudinem assurgebat & cum altissimis columnis quæ passim in urbe exstant certare poterat, in quo sculptum omne genus avium vernos concentus modulantium, tum opera rustica & tibiæ ovesque balantes & lascivientes agni spectandierant. Expositum quoque pelagus navigabile, & piscium

δικ-

ὄκτυα πυραυῶντες καὶ κατὰ βυθῶ
 παλιν αἰέτως φερόμενοι. οἱ δ' ἔρω-
 τες σύνδυο καὶ σύντρεις ἀλλήλοισ ἀν-
 δρωσιζόμενοι, γυμνοὶ ἐπιβλημά-
 των ἐβάλλοντο μήλοισ καὶ ἐβαλλον,
 γλυκεῖ ἐπιβραυσάμενοι γέλωτι. Τὰ
 δὲ πύττα τετραπλευρὰ εἰς ὄξυ χῶ-
 μα κατὰ πυραμίδος τελευτῶντες,
 ἀπήρητο αἰῶνι γυναικόμορφον εἰ-
 κασμα, καὶ ταῖς πρώταις τῶν ἀνέ-
 μων κινήσει, ἐπισβεβήμενον, ὅπως
 ἀνιόμενον ἐπικέκλητο. Πλὴν ἀλλὰ
 καὶ τὰ τοῦ ἐπικαλλέσμενον ἔργον τοῖς
 χωνευταῖς παρέδοσαν, ὥστε καὶ τὸν
 ἐν τῷ πύτρῳ ἵππῳ * τραπέζωδης βιά-
 σις ἔφιππον ἱσάμενον ἀνδρὰ πῖν
 ἡρώκεον τὸ εἶδος, καὶ τὸ μέγεθος
 ἀξιάζασον. Ἐνθα δὲ ἔτι ἐλέγετο
 ὧς μὲν ἐνίοις † Ἰησὺς ὁ τῆς Ναυῆς
 τεκμηρομένοις τὸν ἀνδρὰ τῇ σφί-
 γῳ ἑκτάσει τῆς χειρὸς, ἥδη τῆς
 σφίγης δὲ πρὸς ἐχόμενον, καὶ πλὴν
 κατὰ Γαβριὴν οἶονε ἵππῳ δισ-
 πῶ, ὡς δὲ ἐδόκει ταῖς παλαιοῖς, ὁ ἐν
 τῇ τῆσιν ἔξ Πέλοπος γέννηθεις καὶ
 τραφεὶς Βελλεροφόντης Πηλοῦς ἵπ-
 ποκρήμενος, ἦν γὰρ ὁ ἵππος ἀχάλι-
 στος, ὅπως ὁ Πήλαος ὧς ἀδίδου-
 πη, ἀνέειπε κροάνων καὶ πεδίων, καὶ
 πάντα εὐδοξῶν ἀναβάτῳ ὡς πηνὸς
 ἄμα καὶ πρὸς φερόμενος. Ἀλλὰ

greges videre licebat alios vivos
 capi, alios retia perrumpere & im-
 pune altum iterum repetere. Jam
 Amores bini ternique nudi ab in-
 dumentis, qui certabant invicem
 malisque petebant ac petebantur
 & dulci concutiebantur risu.
 Huic quadrato monumento quod
 in pyramidem desinebat, in su-
 prema parte imposita erat mulie-
 ris imago quæ ad primos quosque
 venti motus facillime circum-
 agebatur, unde & ventorum mi-
 nistrum vocare solebant. Hoc iti-
 dem longe pulcherrimum opus
 conflatoribus tradiderunt, quem-
 admodum & virum eqvo insiden-
 tem heroica forma & spectanda
 magnitudine, qui in Tauri foro
 quadratæ basi insistebat, & à
 quibusdam creditus est Jesus filius
 Nave, cujus rei esse voluerunt si-
 gnum, quod manum versus Solem
 jam ad occasum vergentem ex-
 tenderet, ac veluti juberet in Ga-
 baone consistere. Plurimi vero
 putarunt esse insidentem pegaso
 Bellerophontem qui in Pelopon-
 neso educatus est, erat enim equus
 effrænis, ut Pegasus ferunt, proter-
 veq; campum ungula quatiens, &
 qui omnino decorabat sessorem
 suum, nec pedibus magis incede-
 bat quam volabat. Fuit & antiqua
 fama delata usque ad nos & omni-

† Confer Nicetam lib. ult. cap. 10. pag. 696. edit. Genevens.

* Quæ de hac statua Bellerophontea sequuntur, Nicetæ verba ex MS. Vaticano Græce edidit Lambecius ad Codinum pag. 165.

καὶ Φήμη παλαίφατ^Θ καὶ εἰς ἡμᾶς
 Διὰ βάλαντα τῆς τῶν ἀπάντων ἐνέκει-
 ο^ν σῆμαζιν, ἐν τῷ ἐμπεσοδίῳ ἔϊπ-
 πε τάδε λαῖα χηλῇ ἀνδρείκελον κέν-
 ηδαται, ποῖ μὲν ἐκ. ἔ τῶν Βενετῶν
 εἶναι ὡς διδομένοι, ἄλλοις δ' ἐτί-
 ρε τῶν μὴ ἐκασπόνδων ῥωμαίοις Ἐπιζέ-
 φυρίων ἐθνῶν, ἣ καὶ τῶν Βυλγάρ-
 ρων ἐνός. Πολλάκις ἔν ἡ τῆς χηλῆς
 ἐπισηνῆθη ἀσφάλις εἰς τὸ παντα
 ἀφώρατον ὡς ἦδετο κρύπτην ἐνδοθεν.
 Κατατομμάχιον^Θ δὲ ἔ ἵππων,
 καὶ σὺν τῷ ἀναβάτῳ ὡς πεμφθί-
 τ^Θ τῷ πυρὶ, εὐρηται καὶ τὸ τῇ
 ὁπλῇ ἔ ἵππων ἐκτυμβευόμενον χαλ-
 κῆρες ἰνδαλμα, καὶ ἦν περικείμενον
 χλαῖνας ὁποῖα τῶν θρεμμάτων πᾶ-
 ῖς ἐλα παλίσκιν. Ολίγα δὲ τῶν ἐπ'
 αὐτῷ πεφρασμένων οἱ Δατῖνοι φρον-
 τίσαντες, πυρὶ καὶ ἔτο ἐτίβαλον.
 Ἀλλ' ὅδε τῶν ἐν τῷ ἵππικῷ ἱσχυέ-
 νων ἀγαλμάτων καὶ ἀλλοίων θαν-
 μασι^{ων} ἔργων πῶς καταστροφῇ παρή-
 καν οἱ ἔ καλῶ ἀνέραστοι ἔτι βαρ-
 βαροι, ἀλλὰ καὶ πάντα κεκόφαζιν
 εἰς νομισμα, ἀνταλασόμενοι μι-
 κρῶν τὰ μεγάλα, καὶ τὰ δαπάναις
 πτηνῶντα μεγίσταις ὑπιδανῶν ἀντιδι-
 δόντες κερμάτων. Κατήρητο ἔν Ηρα-
 κλῆς ὁ τελέσσει^Θ * μέγας μεγαλω-
 ς κοφίῳ ἐκιδρυμέν^Θ, τῆς λεοσῆς
 ὑπερσφραμένης ἀνώγει, δεινὸν ὁρώσης
 καὶ τῷ χαλκῷ καὶ μικρῷ βρυχαθ-
 μῶν ἀφίστης καὶ Διὰ θροῦσης^ν ἐφι-
 στάμενον ἐκεί^ς ἔ πλῆθος ἀπάλαμνον.
 Ἐκεί^νο ἦ μὴ γωρυτὸν ἐξημμέν^Θ,

um jactata sermonibus, sub ante-
 riore lœva eqvi ungula imaginem
 latere viri, qvem ex Venetis ali-
 qvem referre sunt qvi tradide-
 runt, alii alium ex gentibus Occi-
 dentalibus Romanæ imimicis, vel
 etiam Bulgarum. Sæpius itaq; in
 obducenda firmiter & obduranda
 illa elaboratum est, ut nullo pacto
 posset deprehendi qvid esset
 qvovd sub ea latere constaret. Con-
 scisso autem eqvo & una cū fello-
 re in ignem misso, reperta etiam
 est in ungulâ eqvi condita imago,
 induta chlænâ qvalem ex oviû
 lana conficere solent: cæterum
 Latini utpote parum qvid illa si-
 gnaret curantes, & ipsâ in flam-
 mas conjecerunt. Sed nec alias
 in Hippodromo sive Circo statu-
 tas imagines & alia opera admi-
 randa perdere intermisere barba-
 ri illi, qvi nihil pulchrum amare
 norunt, verum & illa conflant
 in numos, exiguo pretio permu-
 tantes res maximas, & qvæ ἱσχυ-
 sis sumtibus constiterunt, pro vilis-
 sima pecunia profundentes. Ever-
 sus itaq; etiam est ab illis trinox *
 Hercules, magnus magnifice stratus
 super vimine, leonis pelle su-
 perjecta qvæ torvum tuebatur &
 in ære etiam tantum non rugie-
 bat, otiosamq; qvæ circumstaret
 conterrebat plebem. Sedebat nec
 pharetram indutus, neq; arcum

μή

* Vide Tzetzen ad Lycophron, vers. 33.

μη τόξον πᾶν χειρὶ φέρων, μη δὲ
 ῥοπαλον ὑποβαλλόμενον, ἀλλὰ
 τὴν μὲν δεξιὰν βάσιν ἐκτείνων ὥστερ
 καὶ αὐτὴν χεῖρα εἰς ὅσον ἐξῆν· τὴν
 δ' ἐναντιομένην πᾶσα κάμπηεν εἰς τὸ γό-
 νον, καὶ τὴν λαίαν χεῖρα ἐπ' ἀγκῶνος
 ἱερῶν, εἴπερ τὸ λαῖπον τῆς χειρὸς
 ἀνατείλων, καὶ τῷ πλατεί πλάτης,
 ἀδυμίας πλήρης, καθυπεκλίνων ἡρέ-
 μα τὴν κεφαλὴν, καὶ πᾶς ἰδίας
 ἔταυ τόχας δόρυ καὶ ῥοπαλόν, καὶ
 θυραίνων πᾶς ἄλλοις ὅσας αὐτῷ
 Εὐρυστεύς ἔχ' ἔχρειαν, καὶ ὃ φθό-
 ρον μάλλον ἡγωνισθήκει, τῷ τῆς τύ-
 χης ἐπιόντι Φουστώμενον. Ἦν δὲ τὸ
 εἶπερ ἐκτείνων, τὴν αἶμας πλατὺς, τὴν
 τρίχα ἑλκόν, * τὰς πυλὰς πίων,
 βραχίονας τῆς βραχίονας, καὶ εἰς τὸ
 στήθεσιν μέγαλτον, εἰς ὅσον
 εἶπερ καὶ τὸν δεξιότατον Ἡρακλῆν
 ἔκαστον αὖ ἀναδραμεῖν ὁ Λύσιπ-
 πος **, ὁ πρῶτος αἶμα καὶ ὕδα-
 ρος τῶν ἰαυτῶν χειρῶν πανάρεστον φιλο-
 τίχημα τῶτον χαλκουργήσας; καὶ
 ἔταυ μέγιστον, ὡς τὴν ἐπιελευσά-
 τῃ αὐτῷ ἀντίχειρα μῆρινθον εἰς ἀν-
 δρῶν ζωστῆρα ἐκτείνουσαν, καὶ τὴν
 πῆλην δ' ἐκτείνουσαν εἰς ἀνδρόμην. Τοιῶ-
 ντα δ' ὄντα τὸν Ἡρακλῆν ἔπαρῃλ-
 δεκτικῶς οἱ τὴν ἀνδρείαν τῶν

tēnens manibus, neq; clavam ha-
 bens appositam, sed dextro pede
 qvemadmodum dextra manu
 qvovq; qvantum poterat proten-
 sa, sinistrum pedem flectebat in
 genu, & sinistra manu in cubi-
 tum innitebatur, cæteraq; ipsius
 erectæ in volam plenus ægritudi-
 ne, caput leviter reclinabat, pro-
 priam fortunam ita prosequens
 lacrymis, & indignatus labores
 qvales Eurystheus ipsi, non qvod
 opus esset sed potius per invidiam
 injunxerat, secunda fortuna sua
 inflatus. Erat porro amplo pecto-
 re, latis humeris, crispo crine,clu-
 nibus pingvibus, robustis lacertis,
 & tanta magnitudine eminebat,
 qvanta opinor verum Herculē
 fingeret, si in vitam rediret Lysip-
 pus, ** qvi primum & ultimum
 operum suorum artificiosissi-
 mumq; Herculē ex ære fecit: Ea
 inqvam magnitudine, ut funis
 pollicem ejus ambiens viro ad
 cingendum corpus sufficeret, &
 crus ipsius staturam viri æqvaret.
 Talem tantumqve Herculē
 evertere non intermiserunt illi
 qvi fortitudinem, qvam sibi vin-
 Fff
 σωνοῖ

Libri sti Pars Altera.

* In his verbis definire fragmentum Nicetæ in Codice Vaticano, testatur Lambecius ad Codinum pag. 167.

** In MS. scribitur Λυσίμαχος, sed Lysippi nomen restituendum, de cujus Hercu-
 le epitrapezio pedalis magnitudinis vide Franciscum Junium in Catalogo picto-
 rum pag. 112.

σπυνόμενων δ' ἄνθρωπων διίσταντες, καὶ ταύ-
 τιν ἐαυτοῖς ἐκκαίνοντες καὶ πρὸς πολλὰς
 πηγάδας. Τέτρω δὲ συγκαθίσθαι καὶ
 τὸν σπαιγμένον καὶ σὺν ὀγκυθμῷ στε-
 λόμενον ὄναι, καὶ τὸν τέτρω ἐφεπόμε-
 νοι ὀνηγρὸν, ὅς ἐστι Αἰκτῶ ἔσθιος καὶ Ζα-
 ῖς Ἀύγας, † ὃ ἐστὶν ἡ κατ' Ἑλλάδα
 Νικόπολις, ἥνικα νυκτὸς ἐξιών τ' οὗ
 ἔκτωνίς κατασκέψασθαι σπείτεμα,
 ἀνδρὶ ἐνέτυχεν ὄναι ἐλάυνοντι, καὶ
 πυθόμενος, ὅς τις εἴη, καὶ ἐντα πο-
 ρεύσται, ἤκουσεν ὡς καλῆμαι Νίκων,
 καὶ ὃ ἐμὸς ὄν Νικάνδρος, ἐφικνῶ-
 μαί δὲ πρὸς τὴν τῆς καὶ Ζαῖς στρα-
 τιάν. Οὐδὲ μὴν τῆς ὑαίνης ἐδε λυ-
 καίνης πᾶς χεῖρας ἀπήγαγον, αἱ δὲ ῥώ-
 μῃ καὶ ῥωμύλῃ ἐθῆλασαν. Στα-
 τήρων δὲ βραχέων καὶ τέτων χαλκῶν
 πᾶσι παλαιὰ σιμόντατα ἔχοντες ἀπὸ
 δώκας, καὶ καθῆκαν αὐτοῖς εἰς τὸ
 χωνευτήριον. Ἐπὶ γὰρ μὲν καὶ τὸν
 ἄνδρα τὸν παλαίοντα λέοντι, καὶ
 τὸν ἵππον τὸν Νειλῶν, ἐς ἑρᾶιον αἰκάνθω-
 μένοις λεπίδι πᾶσι ὅποθεν ἔσώμα-
 τ' ἀλίσσεται, καὶ τὸν σείοντα τὴν
 πρὸ νομομαίαν ἐλέφαντα, τοὺς σφίγγας
 ὅππῃ τᾶς πᾶς εὐειδῆς ὡς γυναῖκας πᾶς

dicabant scilicet & faciebant plu-
 rimi, à cognatis virtutibus se jun-
 xerunt. Sed & asinum sustulere, &
 à quo rudens ille atqve onustus
 agebatur asinarium quos Cæsar
 Augustus apud Actium sive Nico-
 polin in Græcia posuerat, quod de
 nocte egressus speculatum Anto-
 nii castra, incidisset in virum cum
 asello quem agebat, & sciscitatus
 quis esset & quo tenderet, tulisset
 responsum ipsi esse Niconis no-
 men, asino Nicandri, & ad Cæsaris
 se exercitum tendere. Ne ab hya-
 na quidem sive lupa illa abstinere
 manus, quæ Romum Romulum
 quæ lactaverat, sed pro paucis nu-
 mis etiam hæc antiqua & vene-
 randa gentis suæ monumenta tra-
 diderunt & in conflatorium mise-
 runt. Similiter virum cum leone
 certantem, & Hippocampus *
 Nili incolam cum postica corpo-
 ris parte in caudam squamis hor-
 ridum desinente, nec minus ele-
 phantem cum versatili probosci-
 de, & Sphinges ** ab anteriore
 parte foeminas forma conspicuas
 posterius bestias horribiles, tan-
 toque admirabiliores quædā
 bus incedebant & simul

† Confer notas ad Svet. August. c. 96. ubi asini nomē non est Nicander, sed Nicandrus.

* Vide Hippocampi imaginem in notis Rev. Olearii ad Philostratum p. 729. Videtur
 Nicetas Hippocampus confundere cum Hippopotamo, animali quædam
 quo Nilus pingitur, & qui neutiquam in caudam squamosam abit.

** Vide Sphingis imaginem apud Ez. Spanhemium de præstantia numism. & de
 Harduinum ad Plin. T. V. pag. 219.

ἔμπροσθεν, καὶ Φελακίς ὡς Θηρία
τὰ ὀπίσθην, καينوτέρως ἢ ὡς καὶ πιζῇ
βαγνίνας, καὶ κέφως τὰ πηρὴν Φε-
ρομένας καὶ Διαιμιλλωμένας τοῖς τῶν
ὀρέσθων μεγαλοπύρουξι, καὶ τὴν ἀχά-
λινον ἵππον ὀρθιάζοντα πρὸς καὶ Φε-
μάσσοντα. Ταυρόντι καὶ εὐνήιον προ-
ποδίζοντα, καὶ τὸ δρεχάον κακὸν τῷ
Σκύλλαι μέλει μὲν ἔχου γυναικίον
εἶδον προσφύρασαν. Καὶ τὸτο προσι-
πὲς καὶ ὑπερμαζῶν καὶ μεσὸν, ἀ-
χρηστῶν, τὰ δ' ἐκπτε διεχρισμένον
ἀφ' ἡρας ἐμπηδῶντας τῇ ἔσθουσι
καὶ συχινὸς τῶν ἐταίρων κατα-
πνέουσι. Ἡ δ' ἐν τῷ ἱππικῷ
καὶ χαλκὸς αἰτὸς ἀνακείμην, ἔ-
κ' ὑπὸ τῶν Ἀπολλωνίως καινὸν μεθύδου-
μα, καὶ τῆς ἐκείνῃ γητείας μεγαλο-
πυρὸς μαγνίωμα. Παραβελών γάρ
πρὸς βυζαντίοις, παρεκλήθη πρὸς τῶν
ἱππῶν κατευνάσσει δείγματα, ὅφ' ἂν
ἱππῶν ἐκείνοι κακῶς, αἰμέλει καὶ
αὐτοῖς τῆς ἀρρητρυγίας χρησά-
μενοι, ὡς ὅφ' ἡρηται δαίμονες καὶ
ὀφίται πρὸς βένυσιν ὀρῶν. Ἐπὶ
ὅφ' ἡρηται αἰτὸν, ἡδονῶν ἐκείνῳ
ὑπακῆς ἔραμα, καὶ πᾶθον χρο-
νοβαῖν τὸς αὐτὸς θίας κατατεν-
φύτας, ὡς τὸς ὑπὸ χοντας ἀκού-
ει τῶν Σειρήνων θυγατρὸς με-
λῶματα. Διήρκε μὲν γὰρ ὡς εἰς
πῆσαν τὰς πτέρυγας, ὅφ' ἡ τῶν πο-
σὶν ὑποκείμην καὶ λοβέμην, εἰς
ἐλκὺς ἀπέρριπτε αὐτὸν τῆς ἀναφορᾶς,
ὡς τοῖς ἀκροῖς ἔσθω καὶ ὡς πρὸς
δῆγμα ἐγχερίμπων τῆς πύρουξιν.
Ἦντι ἢ ὁ ἰοβόλος εἶδεν, τῆς γὰρ τῶν

ter ferri videbantur, quibus maxi-
mas provocabant volucres. Tum
effrenem eqvum, arrigentem au-
res, & frementem. Nec min⁹ Tau-
rum frenorū patientem progre-
dientemqve, & vetus malum Scyl-
lam, fœminæ formam referentem
lumboten⁹, protenso capite, præ-
grandibus mammis, plenæ imma-
nitatis: postrema diductam in be-
stias insultantes navi Ulyssis, &
non paucos ex ejus sodalibus vo-
rantem. Erat in Hippodromo
etiam aquila posita ex ære, mirum
Apollonii Tyanensis artificium &
præstigiarum ejus nobile monu-
mentum. Is nimirum cum versa-
retur aliquando Byzantii, rogatus
est ut serpentium morsus prohi-
beret, à quibus incolæ male vexa-
bantur. Igitur administris nefariis
artibus suis, quas dæmones illum,
harumq; Mysteriis initiati docue-
rant, in columna posuit aquilam,
cum voluptate videndū spectacu-
lum, & prætereuntibus facile per-
suadens ut diutius illud contem-
plando velut Sirenio quem ægre
præternavigare licet cantu se ob-
lectarent. Alas ut jam volatura ex-
tendebat, Serpens vero pedib⁹ ej⁹
substratus volutusq; in spiras pro-
hibebat eā in sublime ferri, sum-
mumq; caput velut ictum inten-
taturus alis ejus admovebat: nihil
vero venenata hæc bestia valebat
ipsi nocere, siquidem ungvium
acumine impetus ejus supprime-
batur

ονύχων ἐμπροηθεὶς ἀκωκῆς, ἔσβεστο
 τὴν ὀρμὴν, καὶ ὑπὸ τῷ ἰσχυρῶν ἐδέ-
 κει ἡ γὰρ πρὸς καταπάλαισιν ἔδρι-
 θεν τῆς ἐκείνης προσφύεσθαι πτέρυγι.
 καὶ ὁ μὴ ὄφεις ἔτι πνέων πὰς λοιπὰς,
 καὶ τὸν ἰὸν εἶχεν ἐαυτῷ συνδνήσκοντα.
 Ὁ δ' αἰετὸς γαῦρον ὄρων καὶ μονοεχὲς
 κλάζων πὰς Ἰππινίκια, ὥρμα στυγέ-
 ραι τὸν ὄφιν καὶ ἅμα οἱ δὲ αἰετὸς φέ-
 ρεσθαι, τεκμαίρεσθαι τὴν διδῶς τῷ
 χαροπῷ ἔβλεμματι, καὶ τῇ νε-
 κρώσει ἔφθεως, ὃν εἶπε τις ἀνεί-
 δων Ἰππικιστῆριον ἔλίζων, καὶ τῷ
 δάκνυν εἰς ὄλεθρον, καὶ τὰς λοιπὰς
 βυζαντίας ὄφεις τὼν καθ' αὐτὴν ἀνα-
 σβεῖν ὑποδείγματα, καὶ πείθειν
 τῆς χρεῖας συμπεριᾶσθαι καὶ ἐνθά-
 βύεσθαι. Οὐ μόνον δέ, καθ' ὅσα εἰ-
 ρηκαμνί, ἀξιάχασον ἡ τὴν τὸ αἰ-
 τεον εἰκασμα, ἀλλ' ὅτι καὶ πὰς τῆς
 ἡμέρας ὡραῖα τμήματα ἀπὸ τῶν ἐν
 τῆς πτέρυγι κεχαραγμῶν γραμμῶν,
 ἔσων δυοκαίδεκα, τρανότατα ὑπεδή-
 λαι τοῖς πᾶσι ὄψεσι ἐκείνῃ, συν λόγῳ
 προσβάλλουσιν, ἥνικα μὴ νεφέλαις
 ἐγροφῶσι πᾶς ἀκτῖνας ὁ ἥλιος. Τί
 δ' ἡ λευκώλενος Ελένη, καλλίσφυ-
 ρός τε καὶ δολιχόδερος; ἡ τὸ πανελ-
 λούριον εἰς Τροίαν ἀφροίσταται, καὶ κα-
 θελθὼς Τροίαν, ἐκ τῇ ταύτης προσω-
 κείλαζα Νείλω, καὶ κείθειν αὐτὴς ἐς
 ἡγῆ πὰς Λακωνίων ἐπαναλύσασθαι χρο-
 νῶ. Ἄρ' ἐμείλιξε οὗτος δυσμελὲς
 τῆς; Ἄρ' ἐμείλιξε οὗτος ἱερὸν φρο-

batur ita ut sopito similis esse vi-
 deretur potius coluber, quam ex-
 superaturus aquilam alis ejus se
 admovere. Itaque extremum du-
 cebat spiritum, & extinctum se-
 cum una commoriente gerebat
 virus. At Aquila ferociter vultu
 victoriam & tantum non clango-
 re testabatur, tentabatq; serpen-
 tem secum tollere in sublime ac
 cum illo per auras ferri, quod si-
 gnificabat lætabundo intuitu &
 serpentis cadē, quem spirarum
 suarum & exitiosi morsus jam ob-
 litum dixisses, aliosque Byzantio
 tum molestos serpentes exemplo
 suo repellere, atq; illos ut aufuge-
 rent & sibi confulerent suadere.
 Nec propter hæc tantummodo
 quæ jam commemoravi dignum
 illud ac memorabile spectaculum
 erat, sed ideo quoq; quod diligen-
 tius intuentibus, si radios solis nu-
 bium caligo non obduxisset, ob-
 servare licebat segmenta hora-
 rii duodecim diei, ductis per alas
 aquilæ lineis perspicue designari.
 Quid de Helena dicam niveis bra-
 chiis, decoris pedibus, egregio
 collo, quæ ad Trojam omne Græ-
 cū nomen congregavit, Trojam
 evertit, inde applicuit se Nilo, atq;
 hinc ad mores iterum Laconicos
 post aliquod temp⁹ reversa est. Nū
 vero mitificare inexorabiles hæc
 potuit, aut ferreos homines molli-
 re? Nihil profecto minus, licet spe-
 νας;

ρας; ἢ μὲν ἔν εἴθε ὅλως ποιητόν τι
 διδάσκει ἢ πάντας θεατὴν τῷ κάλλει
 δελαγωγῆσαι, καίπερ ἐσαλμύνη
 θεατρικῶς; καὶ δροσώδης ὁρωμυδία
 καὶ τῷ χαλκῷ καὶ ὑπεραιονιδίῃ
 ὡς ἔρωτα, τῷ χιτῶνι, τῷ κρη-
 δμῳ, τῇ στεφάνῃ καὶ τῷ πολυχ-
 μῷ τῶν τριχῶν. Ὁ μὲν γὰρ ὄραχιων
 λιπώτερος ἦν, τὸ δὲ δαυδάσειον * ἐξεί-
 κητο, ἢ δὲ δίδει τὸ μέτωπον χρυσῷ
 καὶ πμαλφῶν λίθων ὑπεραιονιδίῃ
 διαργεῖται. Ὁ δὲ τὸ τῆς κόμης καχυ-
 μῶν καὶ διανοητὴν πνεύματι
 ἐκτενέμενον. Ἦν δὲ καὶ τὰ χεῖλη
 καλὴν δίκην ἡρέμα ὡς ἀνιόντα,
 ὡς καὶ δοκεῖν ἀφίεσθαι φωνῇ. Τὸ δὲ
 χαρὴν μετὰ εὐφροσύνην ὡς ὡς
 τῶν καὶ χαρμῶν πικρῶν τὸ θεώ-
 μενον. Καὶ τὸ βλεμματικὸν χαρο-
 πῶν, καὶ τῆς αἰσίδας τῶν ὀφρύων καὶ τῆς
 λοιπῆς εὐφροσύνης σώματος ὅσα ἡ
 πῶς ἡ δὲ ἀνιόντα λόγῳ καὶ ὡς ὡς
 πῶς ἔπειτα. Ἀλλ' ὡς τῶν ἀνιόντων
 καὶ, καὶ αὐτὸν καλὸν, ἔρωτων
 μέγιστον, Ἀφροδίτης τιμωρὴν καὶ
 παρὰ τὸν φύσει δώρημα, τῶν
 καὶ Ἑλλήνων βράβειον. Πῶς σοὶ τὸ
 ηγεῖσθαι καὶ κακῶν ἀπαύτων ἡπύληθες
 φάρμακον, ὃ θῶν σοὶ ὡς ὡς
 * ἐχάριται; Πῶς δὲ τῷ ἀμαχα-
 φίλῳ; πῶς ὅσα ἐχρήσῃ τέτοις ὡς

ctatorem quæmque pulchri-
 tudine sua duceret, ac theatralē
 in modum comita esset, in ære
 etiam roscidæ similis madentis-
 que ad amores, tunicâ, redimicu-
 lo; corona, criniumq; nodis. Tu-
 nica telas aranearum tenuitate
 vincebat, vitta dædaleam artem
 spirans, ambiebat caput, corona
 imposita auri & gemmarum refe-
 rebat splendorem, comas effulas
 & à ventis agitata retro constrin-
 gebat ligamentum ad tibias usq;
 demissum. Labella rosæ instar le-
 viter aperta jamjam emissura vo-
 cem videbantur, & lenis risus
 amœnitas obversata statim spe-
 ctanti, hilaritate eum perfunde-
 bat. Amabilem vero obtutum,
 oculorum, superciliorum arcus &
 cæteram corporis formam ac pul-
 chritudinem nemo verbis descri-
 bere & ad verum tradere posteris
 queat. At tu Tyndari credita fi-
 lia Helena, per te tota pulcherri-
 ma, Amorum opus, Veneris cura-
 tio, donum naturæ præstantissi-
 mum, præmium victoriæ Græcis
 propositum & Trojanis. Ubi tibi
 Nepenthes & remedium omnem
 luctum longe propellens, quo
 Thoni uxor * te pridem donavit?
 Ubi inextuperabilia philtrea? quæ
 illis usæ jam non es perinde ut pri-
 dem? Sed fati opinor necessitate
 F ff 3 πάλα,

* αἱ. ἐπὶ ἀνέκτετο.

** Polydamna Odyss. β. 228.

πάλα, καὶ νῦν; Ἀλλ' οἶμαι σοὶ τῆς
Μοίρας πέπρωται τῇ ἔ πυρὸς ἔσσωπι-
σέν ἔρωϊ, μηδ' ἐν εἰκόνι παυσά-
μην' ἀνακαίειν σὺν ὀρῶντας ἐς ἔρω-
τας. Ἐἶπον δ' ἄν' ὡς καὶ ἀντίποινα
τῷ τῷ Τροίαν ἀνταλῶσθαι πυρὶ
τῆς σῆς χετλίας Φρυκτευθέντι
Φιλότιμῳ, εἰ Ἀνειαδάμ' ἔτοι πυ-
ρεῖ σε κατέαρνασ. Ἀλλ' ὅσῃ εἰς με
τὸ χροσμανέες τῶν ἀνδρῶν Διανοήσαι-
σθαι τι τοιαῦτον καὶ Φθίγγασθαι, ὅφ'
ἔ πα' ἀνάνια παυταχὺ καὶ καλῶν
κάλλιστα ἔργα παυτιλῆ ἀφαισισμῶ
παρεπέμψθαι. Εἶπ' ἔν' καὶ τὸ
τῆς αὐτῶν γυναῖκας ὀβολῶν μετρίων
πολλάκις δόποδίδου καὶ δόποπίμπε-
σθαι, καὶ μᾶλλον εἰ προσσώχουσι τῇ
λείᾳ, καὶ προστετήκασι πετῆσις πανη-
μέριοι, ἢ καὶ πρὸς ὀρμῶν ἄλογον καὶ
μανιώδη, ἢ μὲν ἀνδρείου ἔμφρονα
κατ' ἀλλήλων ἐσθυσῶσι, καὶ τῷ
Ἄρειω σκευῶν πετίθονται, τῆς νίκης
προσθίπτεις ἄθλον πάντας τὰ προσόντα
σφίσιν, αὐτὰς τὰς κεφαλὰς αἰό-
χευε, ἐξ ὧν πατέρες ἡκηκόεσσιν τέκνων,
ἔτι ἢ τὸ μέγα χεῖμα καὶ τοῖς ἄλλοις
δυσαρὰ τῆτον τῷ ψυχῶν, καὶ ἥ
ἐνεκα τὰ πάντα πεσυσσάδ' ἐστιν ἀν-
δρωποι. Ἄλλως τί πε παρ' ἀγραμ-
μάτοις βαρβάρους, ἢ τέλειον ἀναλφα-
βήτοις ἀναγνώσις ἢ γνῶσις τῶν ὅτι σοι
ραψωδῆντων ἐκείνων * ἐπ' ἄν'

fixum tibi est, ut ignis vim subeas,
nec in imagine cessas spectatori-
bus faces amoris subjicere. Dice-
rem redditam talionem, quod
flammis per varios tui amores
accensis Troja exusta est, atque ita
Æneadæ tuam quoque imaginem
igne consumfere: Sed infana quæ
in his viris est auri cupido, per quæ
longe pulcherrima usque quæque
opera profus perdiderunt, hoc
nec cogitare nec dicere patitur.
Dicam potius quod proprias uxo-
res sæpe pro pauculorum obolo-
rum pretio aliis concedunt & à se
dimitunt, præcipue si intenti lu-
cro, talis per totum diem intabe-
scant, aut immani impetu & fu-
rioso (neque enim sanam virtu-
tem dixeris) in se mutuo ruunt,
Martisque arma induunt, præmii
in vicem propositis victori quæ-
cunq; habent, etiam propriis flo-
renti ætate uxoribus & quibus pa-
tres liberorum audiunt, ipsa etiam
vita, maximi momenti re, & aliis
tam pretiosa, pro qua nihil non
fufcipere homines solent. Cæte-
rum apud illiteratas etiam gentes
& quæ ne alpha quidem & beta-
norunt aut legere callent, percre-
buere ver^o Poëtæ quos in Helenā

(scripsit:

Οὐ νῦν μεσις Τρῶας καὶ εὐκνημίδας Ἀχαιῆς
Τοίη ἀμφὶ γυναίκε' πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν,
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι Θεαῖς εἰς ὥπτα ἔοικεν.
Non erat indignum certe, tot funera Troas
Tot mala pro tali Danaos tolerasse puella
Caliculis simili, forma splendore, Deabus.

* Iliad. γ'. 156.

Ἀσπὶν μοι ἐκείνῳ τῷ λόγῳ Ἀνέκειτο
 ἐπὶ σήλης νεοειδὲς τὴν ὄψιν γύναιον,
 αὐτὸ τὸ τῆς ἡλικίας ἄγον τὸ χαρίεσσα-
 τον, ἐς τὰ πῖσιν τὴν κόμην ἀναδύμενον
 ἐπ' αἰμώτερος τῆ μετώπῃ συνεστραμ-
 μένη, ὅχ' ὑπεραιωρέμενον, ἀλλ' ὡς
 ἀπλὸν εἴη τοῖς ἐς αὐτὸ ταῖς χεῖρας ἐκ-
 τένεισι. Τέττε δὴ τῆ μορφάσματ' ἡ
 δεξιὰ χεὶρ μηδενὸς ὑπὸντ' ἐρείσματος
 ἀνδρὸς ἱφίππου αἶφ' ἐνὸς ἱππεῖος ποδὸς
 ἐπὶ παλάμῃς ἀνείχεν, ὡς ὕδ' σκύ-
 φον κεράσματ' ἔτερε. Ἦν δ' ὁ μὲν
 ἀσπίδος σφριγῶν τὸ σῶμα, φρατρί-
 ος σωματικὴ κνημίστι, τῷ πόδε περιεελ-
 λόμενος, πνέων ἀτεχνῶς πόλεμον. Ὁ δὲ
 πᾶσι δεινὸν τὸ ὅς ὡς πρὸς σάλπιγγα,
 ὑψόθεν τ' αὐχένα, τὰς ὄψεις δει-
 νῆς, καὶ τὸν ἐκ τῆ θυμῷ δρόμον
 προβαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πό-
 δεσιν ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ πολεμικὸν ἐπι-
 λαμβάνοντες σάλευμα. Μετὰ δὲ τὸ εἰκασ-
 τῇ τῇ ἀγχιῇ τῶ τῶν τετράρων εἰς
 καμπίαν, ὃς ἐπεκέκλητο τῆ Ῥωσῆς,
 αἰματωμένῃ ἀνδρες ἀνεσήλυντο τῆς δι-
 φρενὸς προγράμματα δεξιότητ',
 μακρὰ διαπρυσίως τῇ διαδέσει τ' ἡ
 ῥῶ τοῖς διφρηλάταις παρεγγυόμενοι,
 καὶ χεῖρ προσπελώντας τῇ νύσῃ μὴ
 εἶναι τὰ χαλινὰ, ἀλλ' ἐγκλίειν
 ἀσπασμῷ τὰς ἵππους, καὶ συνεχεῖ
 ἐπὶ σφοδρότερον χρῆσθαι τῷ μύθῳ, ὅπως
 ἐκκλινόμενοι τῆς νύσσης ἐχόμενα εἴσσι
 τῶν συτρίχοντα ἀντίτεχρον τὴν ἐκ πε-
 ποδὲς ἐλάν καὶ ὕσαντον ἐξεοδῶν, καὶ ἵπ-
 πους δρομικωτέρας ἡνιοχῇ, καὶ τὴν αἰμι-
 λήμον τέχνην ὁρώτω ἀπαίδευτ'. Ὁ
 δὲ λόγ' καὶ ἄλλο τι προσδέσει τοῖς

Liceat & hoc mihi commemora-
 re. Stabat in columella mulier
 singulari forma, ipsum amœnissi-
 mum florem ætatis referens, quæ
 comas ex utraque capitis parte
 contortas à tergo religatas habe-
 bat, non adeo in sublimi loco qui-
 dem posita sed ita ut manu exten-
 sa contingi posset. Hujus imagi-
 nis dextra sine ullo fulcri admini-
 culo, ita uti alius vix scyphum vi-
 no plenum, tenebat uno prehen-
 sum equi pede virum eqvo insi-
 dentem. Eques valido corpore,
 thorace indut' & pedib' ocreat'
 bellum continenter spirabat. E-
 quus aures velut ad tubarum so-
 nitum habebat arrectas, elata cer-
 vice, feroci obtutu & oculis pro-
 dens iram adoremq; procurren-
 di. Pedes per aërem velut bellico
 tumultu concitati efferebantur.
 Post hoc simulacrum proxime
 orientalem metam in Circo, quæ
 vocatur factionis Russatæ, aurigæ
 positi erant in specimen & exem-
 plar dextræ ac peritæ aurigatio-
 nis, qui tantum non clara voce
 monebant aurigantes, & manuum
 gestu docebant, ad metam ubi ac-
 cessissent, nō oportere laxare fer-
 nā, sed retractione eqvos flectere,
 & continenter acriterq; calcaria
 admove, ut quando circa me-
 tam feruntur, concurrentem æ-
 mulum cogant extra curriculum
 suum procedere, atq; adeo poste-

εἰρημένοις, ἐδὲ γὰρ συγγράψασθαι τὰ πάν-
 τα πρᾶξετο. Χάρειν ἢ θῆαν, ἢ τὴν τέχνην
 μικρῶν τῶν πάντων θαυμασιώτερον βάρ-
 σις ἦν λυθίνῃ, καὶ ἐπ' αὐτῆς χαλκήλα-
 τον ζῶον. Παρὰ τοιαῦτον ἐκ ἀναφώ-
 ρισον βῆν εἰκόνιζον, παρ' ὅσον βραχύ-
 περὶον ἦν, μηδὲ βαθεῖαν καθεκὸς
 φάρυγγας, οἷαν οἱ Αἰγύπτιοι βόες τρέ-
 φουσιν, μήτε μὴν χηλαῖς ὀπλιζόμενον.
 Συνῆχε δὲ τῷτο τῆς γένουσι καὶ εἰς
 πνίγμα συνέθλιβε ζῶον ἕτερον, δι' ὅλας
 τῆ σώματος λεπτοῖς θωρακίζόμενον ἔτι
 τραχείαις, ὡς καὶ ἐν χαλκῷ λυπεῖν
 τὸν ἀπτόμενον. Ἦδετο δὲ τὸ μὲν βα-
 σιλίσκον εἶναι, τὸ δὲ ἀσπίδα τὸ συμ-
 μαρτυρόμενον τῷτο τῷ σώματι. Οὐκ
 ὀλίγοις δὲ τὸ μὲν Νηλωῶν βῆς, τὸ δὲ
 προκάδειον εἶναι εἰκάζετο. Ἐμοὶ μὲν ἔν
 ἡ μέλον τῶ τῶν δοξῶν ἀνομοίῃς, εἰπεῖν
 δὲ τὸ καινὴν τινα πάλιν ἀμφοτέρων τί-
 θεσθαι, καὶ δρᾶν ἐν μέρει καὶ πάσχειν
 κακῶς ὑπ' ἀλλήλων ἐκάτερας, ὅπως ὕ-
 ναιτε καὶ ὀλοῦσθαι, καὶ κρατεῖν ἐν ταυ-
 τῷ καὶ πρατῖσθαι, καὶ νικᾶν ἀμφο-
 καὶ ὑπ' ἀλλήλων καταπαλαίεσθαι. Τὸ
 μὲν γὰρ ὃ καὶ φημιζόμενον βασιλίσκον
 διωδῆκας ἅπαν ἐκ κεφαλῆς ἕως καὶ αὐ-
 τῆ τῆ τῶν ποδῶν τέλει, καὶ κα-
 τιώμενον ὅλον τὸ σῶμα καὶ ὑπὲρ τὸ βα-
 τράχιον χροῖμα ἐχλαίριζε, τῶ φαρμάκῃ
 διαδραμόντῃ τὴν τῶ ζωῆς ἐνύπασσαν

riorem venire, etiam si concitatis-
 simos ad cursum eqvos habuerit,
 sed aurigandi artis min⁹ sit perit⁹.
 Addam & aliud quoddam, omnia
 enim perscribere in animum mi-
 nime induxi. Spectatu jucundissi-
 ma & præ cæteris ferme omnibus
 maxime admiranda erat basis la-
 pidea, cui animal ex ære imposue-
 rant, & proximum huic qui ab eo
 separari non posset, finxerant bo-
 vem, tum parva cauda bestiam
 nec profunda gutture, quæ in
 bobus Ægyptiis apparet, nec che-
 lis armatam. Hanc faucibus te-
 nebat suffocandamque compri-
 mebat animal aliud, toto corpore
 horridum squamis usque adeo as-
 peris, ut etiam in ære lædere tan-
 gentes posset. Credebatur alte-
 rum esse basiliscus, alterum quod
 in ore ejus compressum hærebat,
 aspis. Non paucis illud bos Ni-
 loticus, hoc Crocodilus esse visum
 fuit. Mihi non curæ est has lites
 opinionum componere, sed mo-
 do referre miram illorum pu-
 gnâ, quæ & faciebant invicem
 mala & patiebantur, perdebant
 peribantque, opprimebantur si-
 mul & opprimebant, vincebant
 mutuo & vincebantur. Alterum
 siquidem quod & basiliscum ap-
 pellabant, universum à capite ad
 calcem lacerum erat morsu, totoque
 corpore fuscum vir⁹ ranæ illud co-
 lore magis reddebat lividum, ve-

δια-

διαρτίαν , καὶ εἰς θάνατον χρώσαντ^Θ.
 Εἰς γόνυ τοῖνυν συνίζανε , τὸ ὄμμα ἰσ-
 βεσο τῆς ζωτικῆς ἐκμαρνανθείσης δυνά-
 μεως. Μῦλλον μὲν ἔν ἐδίδε τοῖς ὄρωσι
 δοξάζειν , ὡς πάλαι ἂν ἀνατέτραπτο νε-
 κρωθὲν , εἰ μὴ τῶν ποδῶν αἱ βάσεις
 ὑπῆρειδον , καὶ πρὸς ᾤσαν ὑπανεῖχον
 ὀρθιον. Ἦν δὲ καὶ θάτερον ὁμοίως τὸ
 ταῖς γένυσιν ἐνισχυόμενον βραχὺ μὲν τὸ
 ἔρπον ἀσπᾶρον , μέγα δὲ κεχνηνὸς τῶ
 ἀπάγχεσθαι τῇ τῶν γομφίων ξυνοχή.
 καὶ ξυντείνεσθαι μὲν εἴκει καὶ ὀρμῶν
 περᾶσθαι τῆ τῶν ὀδόντων ἔρκυς διεκδύ-
 ναι καὶ διεκπεσεῖν τῆ χάσματος^Θ , ἐκ
 ἰσχυε δὲ , ὅτι τὰ μετὰ τῆς ἄμυς ἐυ-
 θύς καὶ τῶν ποδῶν τῆς ἐμπροσθίας , καὶ
 ὅσα τῶ ἔρπον συνήπλοντο μέρη τῆ σώ-
 ματος^Θ , ἡ τῆ σώματος^Θ ξυνεῖχε διάσπ-
 σις , καὶ ταῖς γένυσιν ἐνεπαίρετο. Καὶ
 τὰ μὲν ἔτως ἦσαν ὑπ' αἰδηλῶν νεκρῶ-
 μενα , καὶ κοινὴ μὲν ἀμφοῖν ἡ ἀμιλλ-
 λα , κοινὴ δὲ καὶ ἡ ἄμυνα , ἰσοπα-
 λῆς δὲ ἡ νίκη , σύντροχ^Θ δὲ καὶ ὁ θά-
 νωτος^Θ. Ἔμοι δ' ἔπεισιν εἰπεῖν , ὡς τὸ
 φθείρεσθαι παρ' αἰδηλῶν , καὶ σὺν αἰδη-
 λοῖς ἀπάγεσθαι τὴν εἰς θάνατον τὰ τῶν
 κακῶν κηρεσιφόρος καὶ ἀνδράποισ ὀλέθρια ,
 μὴ μόνον ἐν εἰκόσιν ἔτι διατυπῆσθαι , ἡ
 καὶ τοῖς ἀλκιμωτέροις τῶν ζώων τῆτο
 ἐπισυμβαίνειν , ἀλλὰ καὶ παρ' ἔθνεσιν
 σιγνάκεις γίνεσθαι , ὅποια τοῖς Ῥωμαίοις

neno omnes animantis artus per-
 vadente, atq; ferali inficiente co-
 lore : In genu itaqve procumbe-
 bat, caligantibus oculorum lumi-
 nibus & vitali vigore marcente.
 Qvin spectantibus injicere pote-
 rat opinionem , ac si pridem pro-
 stratum & letho datum fuisset, ni-
 si pedum fulcra subnitentia & e-
 recta adhuc constitissent. Sed & al-
 terū consimiliter morsu vexaba-
 tur, postica parte paululum se ja-
 ctans, oreq; multum hians, qvod
 dentium compressione suffocare-
 tur. Videbaturqve contendere
 & summa vi niti ut dentium vallo
 se eximeret, faucibusqve sese sub-
 duceret, at neutiqvam valuit, si-
 quidem qvæ pone humeros, mox
 & anteriores pedes, & caudæ vici-
 na corporis pars rictu oris constri-
 cta tenebantur & maxillis confos-
 sa hærebant. Ita hæc mutuo neci
 data, communi utriusq; certamine
 nec min⁹ vindicta, & æqvo Marte-
 pari victoria, & infecuta morte
 utrinq;. Mihi ad hæc in mentem
 venit annotare, qvod non tantū
 in imaginib⁹ effingitur, aut in ro-
 bustioribus bestiis hoc accidit ut
 se mutuo perdant, & mortiferum
 virus & feral atqve exitiosum
 hominibus malum secum è me-
 dio auferant, sed id sæpius etiam
 contingit in gentibus adversus

Ggg

ἡμῶν

ἡμῖν ἐπιστρέψετε, Φονῶντα καὶ κατ'
αἰδήλων οὐκόμενα δυνάμει Χριστῷ, τῷ
διασκορπίζοντι ἔθνη τὰ τῆς πολέμου
θέλοντα, καὶ μὴ χαίροντι αἵμασιν,
ὅς καὶ δίκαιον * ἐπ' ἀσπίδα καὶ βα-
σιλίσκον δέκνυσιν ἐπιβαίνοντα, καὶ λε-
γίτα καταπατύντα καὶ δράκοντα.

Romanos nos † bellantibus, quæ
occidunt invicem & occiduntur,
Christi potentia, qui gentes belli
cupidas dispergit, nec sanguine
delectatur, sed docet justos ambu-
lare super aspidem & basiliscum, &
conculcare leonem, draconemq;.

Alia Nicetæ Choniata scripta.

Θησαυρὸς ὀρθοδοξίας, *Thesaurum Orthodoxæ Fidei, libris XXV II.* in gra-
tiam amici, qui capta à Latinis CPoli solū vertere secum coactus erat,
scripti in exilio, quibus post expositam salutarem doctrinam omne ge-
nus hæresium schismatumq; ad suam usq; ætatem persequitur, & testi-
moniis veterū Ecclesiæ doctorum, vel propriis argumentis confutat.
Hujus operis eximii, in quo *Euthymii* Zigabeni, quam in præf. laudat,
Panopliæ dogmaticæ multa addidit, *quinque* tantum *libri primores* editi
exstant *latine* **, interprete *Petro Morello* Turonensi Paris. 1561. 1579.
1610. 8. & cum Orthodoxi cujusdam (ut in inscriptione appellatur)
notis & indice Genev. 1529. 8. & sine illis in Bibliothecis Patrum
editionis Colon. 1618. T. XII. & Lugd. T. XXV. pag. 54. *Fragmen-
tum ex libro XX.* de ordine observando ab iis qui à *Saracenica* supersti-
tione ad Christianam fidem transeunt, latine occurrit in Bibliothe-
cis Patrum Paris. 1575. & aliis insecutis editionibus: Græce & Lati-
ne in Auctarii Ducæani Tomo II. Paris. 1624. & in Bibl. Patrum
Paris. 1654. Tomo XII. & omisso Nicetæ nomine in Saracenicis Frid.
Sylburgii, Heidelb. 1595. 8. pag. 74-91. Totum opus Græce
exstat MS. non uno in loco, & propter molem hætenus lucem
quam meret haud vidit, quoniam duo volumina in folio facile com-
pleret. Petrus quidem Morellus, qui libros quinque à se versos edi-
dit, & totum opus in lucem proferre voluit, existimavit Codicem
Græcum quo usus est scriptum fuisse manu ipsius Nicetæ. Ita enim in
præf. ad Joannem à Sancto Andrea, Carcassonensis Ecclesiæ Decanum
qui Codicem illum ære suo redemerat, & interpretandum tradiderat
Morel-

† Solenne est Byzantinis scriptoribus Romanos se appellare, quia CPolitani Imperatores pars Romani Imperii, & diu sola superstes, & CPolis nova Roma.

* Psal. XCI. 13.

** Græce loca quædam affert Allatius contra Hottinger. p. 197. & de purgatorio p. 696. seq. &c.

Morello : Cujus beneficii nomine bona posteritas tibi gratias immortales habebit, ubi resciverit vetustissimum Thesauri Orthodoxie beati Nicetæ Choniata exemplar, ut quod à Nicetæ ipso descriptum sit, post auctoris mortem ad Michaëlem Choniatem Arbeniensem Praefulem, velut hereditario jure transiisse, quo item mortuo in manus Theodori Scutariotæ, Levitæ Cyziceni venisse, Cyzicoque à Turcis vastata, in frequentissima illa καλσισπῶν ἀγιορειτῶν monasteria, quæ sunt in Atbo monte, deportatum : atque inde tandem Lutetiam advectum, venaleque à Græco quodam expositum, nullos aut paucos admodum emtores natum (propter deformitatem nimirum, ut Æsopum illum fabulatorem olim) præter unum Joannem à Sanctæ Andrea, cujus è Bibliotheca boni auctores hodie, præsertim Græci non aliter exire possunt, atque ex equo Trojanæ boni milites, & ex Isocrati schola oratores exiisse feruntur. - Mox se index quoque aperit, seu elenchus quo summa librorum thesauri capita notantur, à Nicetæ ipso & compositus & scriptus, quemadmodum & libri omnes hujus operis, exceptis duobus ultimis qui à Theodoro Scutariotæ scripti sunt, qui Monodiam quoque Michaëlis scripsisse videtur. Theodori ἀντίγραφον ex appendice ad indicem libri XXV. colligo. Varia alia opuscula; (ut Alexii, Michaëlis & Josephi CPolitanorum Patriarcharum : Eustathii & Germani Nicanorum Praefulum, Eustathii Romani πρὸς τοὺς ἀδελφῶν λαβόντων δύο ἀδελφάς, Alexii Comneni Imp. χρυσοῦν βύλλον sive aurea bulla, & Sacerdotis cujusdam ad Eliam Cretensem πρὸς πρῶτον μὴδης) quibus exemplar velut μνησθητικὸν quoddam refertum est, quis scripserit, nulla conjectura possum assequi. Idem de Philosophico quodam πρὸς τῆς τῶν ψυχῶν εἰς κρίσεως, & Ecclesiastico de Armeniorum hæresi commentario, idem etiam de appendice illa sentio, quæ libro secundo adhaeret, cum tamen ad vigesimum quintum pertineat, ut ex verbis pauculis Scutariotæ Indici Nicetæ additis videre est, qui appendicem illam quæ antea desiderabatur, in fine XXV. libri, alicubi repertam se astexuisse affirmas.

Alter Codex hujus Thesauri Græcus servatur in Bibl. Bodlejana inter libros Tho. Roe, XXII. ex quo Nicetæ Ponopliam MS. Laudavit pridem Montacutius pag. 346. Apparatus ad Origines Ecclesiasticas, & quem egregium ac Nicetæ ætatem fere æquantem MS. Codicem vocat Jo. Ernestus Grabe notis ad S. Irenæum pag. 70. Hunc ipsum innuit Caveus, ubi libros Thesauri Nicetæ pulcherrime descriptos in Bibliotheca Bodlejana vidisse se testatur. De eodem Codice vide sis laudatum mihi supra Wolfium in notis ad Casauboniana p. 252. & in erudita de Bogomilis commentatione pag. 2.

Ggg 2

In

In Catalogo MSS. Angliæ inter Codices Bodlejanos p. 150. n. 2877. memoratur *Choniata thesaurus Græcæ*, non idem cum eo quem Petrus Morellus latine edidit, sed multo strictior. Hic est qui in Casaubonianis pag. 45. traditur recens sed eleganter in maxima & crassissima papyro exaratus, fuisseque olim Cardinalis Poli.

Nicetam contra Hæreses, MS. in Bibl. Bavarica, memorat Gretserus notis ad Orationem Germani Patriarchæ T. 2. de Cruce pag. 594. afferens locum ex tomo XIX. qui est adversus Bogomilos. Locus ille integrior exstat apud Montfauconum pag. 333. Palæographiæ & Wolfium de Bogomilis pag. 46. Sed Nicetæ opus Græcæ exstat etiam Florentiæ in Bibl. Medicea pluteo IX. num. 24.

Ex libro nono Fragmentum MS. servatur in Bibl. Vindobonensi, Cod. Philosoph. XIV. vide Nesselium parte 4. p. 12.

Denique Clariss. Vir Bernhardus Montfauconus in Palæographia Græca p. 326. laudat Codicem bombycinum Stephani Baluzii, in quo Panoplia Dogmatica Nicetæ, à librario sæculi XIV. exarata. Addit eum fuisse cujusdam Theodori Scurariotæ Levitæ, idque initio voluminis notari: sed nota illa ex antiquiore Codice descripta videtur, qualis paulo ante Petri Morelli verbis à me memoratus fuit. Porro argumenta librorum thesauri Nicetæ, quoniam majorem partem opus lucem necdum vidit, ab eodem Montfaucono edita subicere juvat:

Τόμ. ① περιωτ. ①.

Tomus primus.

Ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τὸ περιώμιον, ἔστι περὶ Ἀδάμ καὶ πῶς τῶν ἀνθρώπων ὄντων τὰς εἰκονουργίας. περὶ τῶν Ἑλληνικῶν μυστηρίων. περὶ Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, καὶ ἑπτέρων φιλοσόφων καὶ τῶν δοξῶν αὐτῶν. περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων. περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς. τῷ ζωδιακοῦ κύκλου. τῶν ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν ἀστέρων. περὶ κομητῶν, ἰερῶν, πύχου, παρηλίων, τῶν σεισμῶν, τῶν ἀνέμων, καὶ τῶν πτηνῶν καὶ ἑκτοπι περὶ Ἰουδαϊσμοῦ, περὶ τῶν χριστιανῶν.

In primo Libro proœmium. Deinde de Adamo, & de quibusdam antiquis viris qui simulationem adinvenierunt. De mysteriis Græcorum. De Pythagora & Platone, deque aliis Philosophis, ac de eorum opinionibus. De quatuor elementis. De cælo & terra. De circulo Zodiaci. De stellis fixis & de errantibus. De cometis. De iride, de pruina, de Pareliis, de terræ motibus, de ventis, de Presteribus. Deinde
δαμνα.

δαμάλειον τῷ Ιεροβοάμ. πρὸς Σαμα-
ρειτῶν. πρὸς Βασητῶν καὶ ἄλλων τι-
τῶν αἱρεσιάρχων· πρὸς Σαδδουκαίων,
Γραμματίων, Φαρισαίων, ἡμερο-
βαπτιστῶν, καὶ Ηρωδιανῶν.

Τόμος δευτέρος.

Ἐν τῷ δότῳ τόμῳ, πρὸς τὴν ἁγίαν
τριάδα Θεοφύλων αἱ χρήσεις, ἕκτα,
πρὸς ἀγγέλων. πρὸς ἀνθρώπων. Θεο-
φύλοι δέξαι πρὸς νοῦ καὶ ψυχῆς. καὶ
ἐκτὸς πρὸς δόξων.

Τόμος τρίτος.

Πρὸς Φωνῶν προφητῶν, δηλουσῶν
τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν τῷ υἱοῦ τῷ
Θεοῦ, τὸ Θεοῦ σαρκοῦ πᾶσι, καὶ
τὴν ἀνάστασιν. πρὸς τὴν συλλήψεως καὶ
τῶν δύο φύσεων τῷ Χριστῷ. πρὸς ἐνυ-
παστάτων, πρὸς ὁμοουσιῶν, πρὸς ὁμοῦ-
παστάτων, πρὸς ὑποστατικῆς ἐνώσεως
καὶ Θεοφύλων. πρὸς προσώπων.
πρὸς φύσεως. πρὸς φύσεως· πρὸς
φύσεως καὶ ἀφθάρτου. ἐκτὸς, χρή-
σεις τῶν ἁγίων πρὸς τὴν ἐν σαρκὶ
οἰκονομίᾳ. πρὸς τὴν ἴδιον τὴν ἀν-
τιδόσεως. πρὸς τὴν ὅτι πᾶσα ἡ θεία
φύσις ἐν μιᾷ τῇ ἑαυτῆς ὑποστά-
σει ἡρώτη τῇ ἀνθρώπινῃ φύσει,
καὶ οὐ μέρους μέρους καὶ ἕτερα δια-
φορεῖ κατ'ἑξῆς πρὸς τὴν ἐνανθρωπή-
σεως. τῷ υἱοῦ τῷ Θεοῦ.

autem de Judaismo. De buculis
aureis Jeroboami. De Samari-
tanis. De Essenis, & aliis qui-
busdam hæresiarchis. De Sadu-
cæis, de Scribis, Phariseis, Heme-
robaptistis, Herodianis.

Tomus secundus.

In secundo Tomo, de sancta
Trinitate, variorum loca. Dein-
de de Angelis. De hominibus. Di-
versæ sententiæ de intellectu &
anima. Postea de virtutibus.

Tomus tertius.

De vocibus Prophetarum, Fi-
lii Dei in carne adventum decla-
rantibus, necnon crucis Passio-
nem & Resurrectionem. De Con-
ceptione & duab⁹ naturis Christi.
De Enhypostatis, de Consubstan-
tialibus, de Homohypostatis, aut
simul hypostatis, de hypostatica
unione & differentia. De Perso-
nis. De natura. De corrupti-
one: de corruptibili & incorru-
ptibili. Postea loca Sanctorum
de œconomia in carne, sive de In-
carnatione. De * Modo retribu-
tionis. Quod tota natura divina
in una ex suis hypostasibus unita
sit humanæ naturæ, non autem
pars parti: & alia varia post hæc
de Incarnatione Filii Dei.

Ggg 3

Τόμος

* id est, de ratione communicationis idiomatum.

Τόμ. πῆταρτ.

Ἐν τούτῳ κήνται πάσαι αἱ παλαιαὶ αἵρεσεις αἱ ἀναφανίσαι μέλει τῷ Ἀρείῳ αἵρεσι. ἐγείφῃ καὶ πρώτη ἡ τῷ Σίμωνι αἵρεσις καὶ ἡ ἐπ' αὐτὸν ἀντίρρησις. δεύτερα ἡ τῶν Νικολαϊτῶν, τρίτη ἡ τῶν Καρποκρατιανῶν. πτάρτη ἡ τῷ Βαλεντίνῳ, πέμπτη ἡ τῷ Πύλλεμῳ, ἕκτη ἡ τῷ Μάρκου, ἑβδόμη ἡ τῷ Ασκοδρέγῳ, ὀγδόη ἡ τῷ Κολορβάδῳ, ἐνάτη ἡ τῷ Οφίτῳ, δεκάτη ἡ τῷ Προδίκῳ, ἑνδεκάτη ἡ τῷ Κάϊων, δωδεκάτη ἡ τῶν Σηθιανῶν, Τρισκαίδεκάτη ἡ τῶν Ἀρχοντικῶν, ποταρισκαίδεκάτη ἡ τῷ Κέρδων, καὶ Μαρκίων, πεντακαίδεκάτη ἡ τῷ Λουκιανῷ, ἑξακαίδεκάτη ἡ τῷ Ἀπελλῇ, ἑπτακαίδεκάτη ἡ τῶν Σεβεριανῶν, ὀκτακαίδεκάτη ἡ τῷ Ταπαιῷ, ἐννακαίδεκάτη ἡ τῶν Εὐκρατιτῶν, εἰκοστὴ ἡ τῷ Μοντανιστῶν, εἰκοστὴ πρώτη ἡ τῷ Κιυπλιανῶν καὶ Πελοκλιανῶν, καὶ Πεπουζιτῶν, καὶ Ἀρτυριτῶν, εἰκοστὴ δεύτερα ἡ τῷ ποταρισκαίδεκατιτῶν, εἰκοστὴ τρίτη ἡ τῷ λεγομένῳ Ἀλόγῳ, εἰκοστὴ τέταρτη ἡ τῷ Ἀδαμειανῶν, εἰκοστὴ πέμπτη ἡ τῷ Σαμφαίῳ καὶ Ελκεσιῳ, εἰκοστὴ ἕκτη ἡ τῷ Θεοδοσιανῶν, εἰκοστὴ ἑβδόμη ἡ τῷ Νοῆτι καὶ τῷ Ναυάπῳ, εἰκοστὴ ὀγδόη ἡ τῷ Σαβελλίῳ, εἰκοστὴ ἐνάτη ἡ τῷ Μαρκελλῳ, τριακοστὴ ἡ τῶν Οὐαλησιῶν, τετρακοστὴ πρώτη ἡ τῷ Ωριγῆνῳ,

Tomus qvartus.

In hoc habentur omnes veteres hæreses, quæ usque ad Arii hæresin emerferunt. Prima vero Simonis hæresis describitur, cum ejus refutatione. Secunda, Nicolaitarum. Tertia, Carpocratianorum. Quarta, Valentini. Quinta, Ptolemæi. Sexta Marci. Septima, Ascodrugorum. Octava, Colorbasi. Nona, Ophitarum. Decima, Prodicti. Undecima, Cajanorum. Duodecima, Sethianorum. Decima-tertia, Archonticorum. Decima-qvarta, Cerdonis & Marcionis. Decima-qvinta Luciani. Decima-sexta, Apellis. Decima-septima, Severianorum. Decima-octava, Tatiani. Decima-nona, Encratitarum. Vigesima, Montanistarum. Vigesima-prima, Quintilianistarum, Priscillianistarum, Pepuzitarum & Artotyritarum. Vigesima-secunda, Teflarescædecaturarum, sive Qvartadecimanorum. Vigesima-tertia, Alogorum, ut vocant. Vigesima-qvarta, Adami-anorum. Vigesima-qvinta, Sampſæorum & Elcesæorum. Vigesima-sexta, Theodotianorum. Vigesima-septima, Noëri & Novati, Vigesima-octava, Sabellii, Vigesima-nona Marcelli. Trigesima, Valesianorum, sive Valentianorum, Trigesima-prima, Origenis,

ἐν ἡ καὶ περὶ ψυχῆς πῖνα, καὶ ἐξή-
γησις τῆς δοκίμης τοῦ ὁ Φησιν, ἐκάστου
τῶ ἔργου ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.
τρεῖς δὲ δόξαι ἡ Παύλου τῆς Σα-
μουαίως. τρεῖς δὲ δόξαι ἡ τῶν Μα-
νιχαίων καὶ Κουβρίων. τρεῖς δὲ δόξαι
ἡ τῶν Ἰερακιδῶν. Τρεῖς δὲ δόξαι ἡ τῶν
Κολλυριδιανῶν. τρεῖς δὲ δόξαι ἡ τῶν
Μασσαλιανῶν, ἡ τοῦ Εὐχιτῶν.
ἐν ἡ καὶ ἀπαρίθμησις τῶν ἀσεβῶν
δογμάτων τῶ ἀντὶς ἀρεσκῶς. τρεῖς
δὲ δόξαι ἡ τῶν Κηρυκιδῶν.
τρεῖς δὲ δόξαι ἡ τῶν Ἰουδαίων ** (Ἰου-
δαίων.) τρεῖς δὲ δόξαι ἡ τῶν γνο-
σίων. τεσσαρεῖς δὲ δόξαι ἡ τῶν Θηπε-
ψυχιδῶν. τεσσαρεῖς δὲ δόξαι ἡ τῶν
Χρυσολυτῶν. τεσσαρεῖς δὲ δόξαι ἡ τῶν
Ἰνδοφρόνων. τεσσαρεῖς δὲ δόξαι ἡ τῶν
Παρερμενιδῶν. καὶ τεσσαρεῖς δὲ δόξαι
ἡ τῶν Μελετιανῶν.

Τόμος πένθης

Ἐν τῷ τοιούτῳ πρώτῳ περὶ τῆς
ἀρετῆς ὅθεν ὠρμηται, καὶ περὶ τῆς
ἡλικίας καὶ τῶν ἡθῶν αὐτῶν, καὶ τῶν
ἀσεβῶν δογμάτων, καὶ τῆς ἐν Νι-
καίᾳ δι' αὐτῶν συστάσεως σωῶδου, καὶ
τῆς κατιστροφῆς αὐτῆς. ἐν τῷ
καὶ μνησίᾳ τῆς ἐν Δελφῶν γνο-
μῆς σωῶδου, ὡσὺντως καὶ τῆς ἐν
Σελδουκείᾳ τῆς Ἰσχυρίας. ἔκτοτε πρὸς
πάντα ἡμετέρας ἀντιθέσεις. ἐκ δὲ

ubi quædam de anima, & enar-
ratio dicti hujusmodi: * *Cujusque
opus quale sit, ignis probabit.* Trigesima-
secunda, Pauli Samosatani. Trigesima tertia, Manichæorum
& Cubricorum. Trigesima-quar-
ta, Hieracitarum. Trigesima-
quinta, Collyridianorum. Trige-
sima-sexta, Massalianorum, sive
Euchitarum: ubi enumeratio im-
piorum dogmatum ejusdem hæ-
resis. Trigesima-septima, Cerin-
thianorum. Trigesima-octava,
Iceticorum. Trigesima-nona,
Gnosimachorum. Quadragesi-
ma, Thnetopsychitarum. Qua-
dragesima-prima, Chrystolyto-
rum. Quadragesima-secunda,
Ethnophronorum, sive eorum
qui cum Ethnicis sentiunt. Qua-
dragesima-tertia, Parermeneuta-
rum, sive eorum, qui prave Scri-
pturas interpretantur. Quadra-
gesima-quarta, Meletianorum.

Tomus quintus.

In hoc Tomo, primum de Ario,
unde prodierit, de statura & mori-
bus ejus, de impiis ejusdem do-
gmatibus: de synodo, quæ illius
causa Nicææ habita est; de sub-
versione & damnatione ejus: at-
que ibidem memoria synodi Ari-
minensis; similiterque de synodo
Seleuciæ celebrata. Deinde refu-
tatio ejus à nobis adornata. Postea

καὶ

* 1. Corinth. III. 13.

** Confer Damascen. c. 87. de hæres. & Philone de Therapeutis.

τοῦτου διήγησις τῶν καὶ Ἀσιον, καὶ τῶν Εὐνόμιον. καὶ ἐφεξῆς κεφάλαια δι' ὧν περιγράφεται δεικνῶν τὸν υἱὸν ὑπεροχῇ τῷ πατρὶ καὶ κτίσμα. καὶ μετὰ ταῦτα ἵσται πρὸς τὸ Ἀσίον καὶ τὸ Εὐνομίον ἀρετικῶν, καὶ ἀνατροπῇ τούτων συγγραφεὶς αὐτῶν ἡμῶν. καὶ μετὰ ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων.

enarratio de rebus Aëtii & Eunomii. Deinceps capita, quibus (Eunomius) probare nritur, Filium post Patrem ortum & creaturam esse. Sub hæc propositiones quædam hæreticæ Aëtii & Eunomii, earumque refutationes à nobis conscriptæ: & postea loca Sanctorum Patrum.

Τόμος ἕκτος.

Tomus sextus.

Περὶ Μακεδονίᾳ τῷ πνευματομάχῳ. ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ τῷ μὲν πάλιν τῷ Ἀρείῳ καὶ τῶν συμφρόνων αὐτῷ, καὶ τῶν δύο Εὐσεβίων τῷ τε τῆς Νικομηδείας καὶ τῷ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ τῆς Καισαρείας, τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Παύλῳ τῷ ὁμολογητῷ. περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου. περὶ τῆς εἰς τὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποκαταστάσεως τῷ Μακεδονίῳ, καὶ τῶν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα βλασφημιῶν αὐτοῦ, ἐξαλείψεως δὲ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ κατὰ τὴν διήγησιν, ὅπως συνέβη ἡ δεύτερα συνόδος, καὶ περὶ τῶν κυροθέντων αὐτῇ αὐτῆς καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ τῆς ἐκ τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ μετὰ ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων αἱ περὶ τῷ ὁμολογητῷ εἶναι τὸ πνεῦμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ λόγῳ, ἐκφωνηθεῖσαι.

De Macedonio Pneumatomacho, sive Spiritus sancti hoste. In hoc item Tomo iterum memoratur Arius & ejus affeclæ: tum duo Eusebii, Nicomediensis videlicet & is, qui in Cæsarea Palæstinæ: de S. Athanasio: de S. Paulo Confessore. De synodo Sardicensi. De restitutione Macedonii in thronum Constantinopolitanum, & de ejus in sanctam Trinitatem blasphemis dictis, maximeque in sanctum Spiritum. Deinde autem enarratio, quomodo secunda Synodus congregata fuerit, & de definitionibus ac decretis ejusdem: de abdicatione throni Constantinopolitani per sanctum Gregorium Theologum, Demum loca sanctorum Patrum, quod pari honore adficiendus sit Spiritus sanctus, ac Pater & Filius.

Τόμος ἑβδομος.

Tomus septimus.

Περὶ τῷ βίῳ καὶ τῶν ἀρίστων τῷ Ἀπολιναρίῳ, καὶ τῶν ἀνατρεπόντων

De vita & hæresibus Apolinaris: & sanctorum Deiferorumque

αὐτῆς ρημάτων τῶν ἁγίων καὶ Θεοφό-
ρων ἡμῶν πατέρων.

Τόμ. οὐδο.

Περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἀρεστῆς Νεστο-
ρίου, καὶ τῆς Ἱεροσολύμων ρημάτων ἁγίων
πάντων Πατρὶς Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου,
τῶν ἀνατρεπτικῶν τῆς πικρῆς ἀρεστῆς.

Τόμ. ἑννατ.

Διήγησις τῶν καὶ τὸν Εὐτυχῆ καὶ
τῆς αὐτοῦ ἀρεστῆς. καὶ ὅτι τῆς καὶ
τῆς πικρῆς Εὐτυχῆς συγκροτηθείσης
ἀγίας πατρὸς συνόδου. εἶτα περὶ
τῶν ἀντιλαμβανομένων τῆς Διοσκορίου,
ὅς περὶ ἀρχῆς καὶ Ἀλεξανδρείας,
συνκατηρέθη ἡ τῆς Εὐτυχῆς ὡς ὁμι-
λῶν περὶ τῶν ἀρεστῶν, * εἰς ἀν-
τιπρὸς διήγησιν, διακρινόμενους ἐ-
αυτοὺς ὀνομάσαντες. ἐν πρώτῃ ἡ τῆς
διήγησις, καὶ περὶ τῶν λεγομένων
ἀκρίβειαν πᾶσι, καὶ μὲν Ἰωάννου
γραμματικοῦ καὶ λεγομένου φιλοπόνη.
καὶ ἑκτῆς προβλήματι πᾶσι τῶν Μο-
νοφυσιτῶν, καὶ περὶ πάντων ἀντιρρη-
τικῶν. καὶ ἐφεξῆς ἡ ὑπερβολὴ τῆς
ἀποστολῆς τῶν ἀγίων πάντων Πατρῶν
Ῥώμης, ἡ πεμφθεῖσα πρὸς τὴν πατρί-
δα Συνόδου.

Τόμ. δέκατ.

Περὶ τῆς πέμπτης συνόδου, ἥτις ἐ-
πὶ τῇ συνόδῳ ἐκύρωσε καὶ ἐκράτισε,
συνκατηρέθη ἡ τῆς βασιλείας Ἰουστι-
νιανοῦ.

* pro ἕως ἀν.

Libri sti Pars Altera.

Patrum dicta, quibus illæ confu-
tantur & evertuntur

Tomus octavus.

De vita & hæresi Nestorii: de-
que dictis divinis, quibus sanctis-
simus Papa Alexandriae Cyrillus,
hujusmodi hæresim evertit.

Tomus nonus.

Enarratio de rebus Eutychis &
de hæresi ejus: ac decretum quar-
tæ sanctæ Synodi contra eundem
Eutychen. Postea de iis, qui Di-
oscoro Patriarchæ Alexandrino
patocinabantur, qui cum Euty-
che, utpote earundem hæresium
assertor, condemnatus est, donec
ii etiam divisi sunt, sese Diacri-
nomenos, id est segregatos, appel-
lantes. In hac vero narratione
quædam de iis, qui Acephali voca-
bantur, & mentio Joannis Gram-
matici, qui Philoponus appella-
batur. Postea vero Problemata
quædam Monophysitarum: & ad
hæc Antirrheticus unus. Demum
Epistola Leonis sanctissimi Papæ
Romani, ad quartam Synodum
missa.

Tomus decimus.

De quinta Synodo, quæ quar-
tam Synodum confirmavit & af-
fuerit, quæque imperante Justini-
niano.

H h h

σιανού.

παιού. ἐν δὲ τῇ διηγήσει τῶν παύ-
της συνόδου, καὶ τῶν ὅπως συνεκρε-
τήθη, ἐμφέρειται ἡ αἵρεσις τῶν Μο-
νοφυσιτῶν, ἐν μέρει δὲ καὶ τῶν
Νεστοριανῶν. ἐκποτε ψῆφός ἐστι ἐπιφα-
νὴς πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
καὶ τῆς ἐκδημοσύνης συνόδου καὶ Σε-
βήρου καὶ Ζωόρου καὶ Πέτρου τῶν
Μονοφυσιτῶν. ἐπὶ τῇ ψῆφῳ Μλωᾶ
πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κα-
τὰ τῶν αὐτῶν. Ἀναθεματισμοὶ Ἀν-
θίμου μητροπολίτου Τραπεζουῆς
Μονοφυσίτου ὄντος. ἐπὶ τῇ ψῆφῳ
αὐτῆς πατριάρχου καθαιρετικὴ ἐστὶ αὐτῆς
Ἀνθίμου. Ἐκτοτε Διάταξις Ἰουστινιανῆς
Βασιλέως καὶ Ἀνθίμου, Σεβήρου,
Πέτρου, καὶ Ζωόρου. Ὁπισθολὴ Ἰω-
άννη Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ὑπὸ αὐ-
τὸν ὁπισκοπῶν δεχσαμένη καὶ κατὰ
Σεβήρου ψηφιοθέντα, καὶ μὴ πύ-
τα χρήσεις Διαφορεῖ τῶν ἁγίων, καὶ
τῶν Μονοφυσιτῶν.

Τόμος ἐνδέκατος καὶ Τριῳ-
τῶν.

Τόμος δωδέκατος κατὰ τῶν Ἀφ-
θαρτοδοκῶν.

Τόμος τρισκαδέκατος κατὰ Θεο-
πασχίτων.

Τόμος ιδ'. κατὰ τῶν Ἀγνοῶν,
ἐν ᾧ μετὰ τῆς χρήσεως τῶν ἁγίων,
καὶ ἄλλα πινὰ εἰς ἀναίρεσιν τῆς τοι-
αύτης αἵρεσεως, ἐκ νέου προστεθεῖται
παρ' ἡμῶν.

coacta est. In narratione autem
de illa Synodo, & quomodo col-
lecta fuerit, inseritur hæresis Mo-
nophysitarum, atque etiam ex
parte Nestorianorum. Deinceps
decretum Epiphaniæ Patriarchæ
Constantinopolitani, & Synodi
ibidem congregatæ contra Seve-
rum, Zooram & Petrum Mono-
physitas. Alterum decretum Me-
na Patriarchæ Constantinopoli-
tani contra eisdem. Anathema-
tismi Anthimi Metropolitæ Tra-
pezuntini, qui Monophysita erat.
Alterum decretum ejusdem Pa-
triarchæ, quo damnabatur Anthi-
mus: post hæc constitutio Justini-
ani Imperatoris contra Anthi-
mum, Severum, Petrum, & Zoo-
ram. Epistola Joannis Jerosolymi-
tani & Episcoporum, qui sub ipso
erant, quæ decreta contra Seve-
rum recipiuntur. Demum loca
varia sanctorum Patrum contra
Monophysitas.

Tomus undecimus contra Tri-
theitas.

Tomus duodecimus contra
Aphthartodocetas.

Tomus decimus-tertius contra
Theopaschitas.

Tomus decimus-quartus con-
tra Agnoitas: ubi post loca sancto-
rum Patrum, alia quædam ad hu-
jusmodi hæresim subvertendam
a nobis insuper adjiciuntur.

Τόμος

Τόμ^ο ιβ'. περί τῆς ἑκτῆς συνόδου, ἣτις συνήθη τῇ βασιλείᾳ Κωνσταντίνου τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς ἀνάγρυσιν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιως.

Τόμ^ο ις'. περί τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιως.

Τόμ^ο ιζ'. περί τῆς αἵρεσιως τῶν Ἀρμενίων, ἣτις τῆς Μονοφυσίτης σπατάται· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ περιόμιον ἡμέτερον, καὶ πλεονεξίας πρὸς ἀντιθέσεις τῶν Ἀρμενίων. ἔκτατα γράμμα τῷ βασιλεῶς κύρου Μανουὴλ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἀρμενίας. Διάλογος πρὸς τὸν αὐτὸν καθολικόν * Θεωριανὸν τινὲν ἐξαποστόλου τῷ αὐτῷ βασιλεῶς εἰς Ἀρμενίαν σπεύοντι. ἔπειτα χρήσεις διαφορῶν ἀγίων κατὰ τῆς αὐτῆς αἵρεσιως, εἰτα συλλογιστικὰ τινὰ κεφάλαια καὶ τῇ αὐτῇ αἵρεσιως συλλεγμένα παρ' ἡμῶν.

Τόμ^ο ιη'. περί τῶν Παυλικιανῶν.

Τῷ ἀγίῳ Βασιλείῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Γρηγορίῳ Νύσσης, περὶ τῆς βαπτίσματος.

Τῷ αὐτῷ Νύσσης περὶ τῆς μεταλήψεως τῆς διασπαστικῆς σαύματος καὶ αἵματος.

Τόμ^ο ιθ'. περί Βογομίλων.

Tomus decimus-quintus, de sexta Synodo, Quæ congregata fuit imperante Constantino Pogonato, ad destruendam hæresim Monothelitarum.

Tomus decimus-sexthus, de Iconomachorum hæresi.

Tomo decimus-septimus, de hæresi Armenorum, quæ Monophysitis conjungitur. Ibi est proœmium nostrum, & quædam solutiones ad objecta Armenorum. Deinde rescriptum Imperatoris Domini Manuelis ad Catholicum Armeniæ. Dialogus Theoriani cujusdam Legati ejusdem Imperatoris, in Armeniam missi, cum eodem Catholico. Postea autem loca variorum Sanctorum contra eandem hæresim. Denique capita quædam syllogistica a nobis collecta contra eam ipsam hæresim.

Tomus decimus-octavus, contra Paulicianos.

Sancti Basilii & sancti Gregorii Nysseni de Baptismate.

Ejusdem Gregorii Nysseni, de participatione Dominici Corporis & Sanguinis.

Tomus decimus-nonus, contra Bogomilos.

H h h 2

Τόμ^ο

* De hoc dictum supra p. 393.

* Θεωριανόν.

Τόμ^ο κ'. περὶ τῆς θρησκείας
τῶν Ἀραβικῶν, καὶ τῆς πίστεως †
τῆς γινωσκτικῆς ἡλικίας ἡλικίαν ἐκ
τῶν Σαρρακηνῶν εἰς τὴν καθάρτην καὶ
ἀμώμητον πίσιν ἡμῶν.

Τόμ^ο κα'. περὶ τῆς Πνεύματος
κατὰ Λατίνων, ἐν ᾧ καὶ χρήσεις
ἀναφορῶν.

Τόμ^ο κβ'. περὶ τῶν ἀζύμων.

Τόμ^ο κγ'. ἐν ᾧ συνόψις τῶν
κινήτων δόγματων ἡλικίας τῆς βα-
σιλείας κυροῦ Ἀλεξίου τῆς Κομνη-
νῆς.

Τόμ^ο κδ'. περὶ τῆς δόγματι^ς
τῆς, * οὗ ἐὶς ὁ προσφέρων καὶ προσ-
φερόμενος, λαμβάνει^ς ἐπὶ τῆς
βασιλείας κυροῦ Μανουὴλ τῆς Κομνη-
νῆς.

Τόμ^ο κε'. περὶ τῆς δόγματι^ς τῆς,
ὁ πατὴρ μὲν μόνος μὲν ἐστίν, ἀνα-
φύει^ς ἡλικίας τῆς αὐτῆς βασιλείας.
Ζήτησις τῶν λεγομένων συγγραμμάτων ἐν-
δὺς μὲν τῶν κύριων τῶν τοιαύτων
δόγματι^ς ὡς τῆς τῆς λεγομένης
ὡς μὴ ἐπίπαιον ἀρεσκόμενον ἐν ᾧ
ἡ συγγραφή χρήσεις ἔχει δὲ πάν-
των τῶν ἀγίων ἐμμέρουςται. περὶ δὲ

Tomus vigesimus, de cultu A-
garenorum, & de constitutione
circa Saracenos, qui ad puram &
immaculatam fidem nostram
convertuntur.

Tomus vigesimus-primus, de
Spiritu contra Latinos: ubi loca
multa adferuntur.

Tomus vigesimus-secundus, de
Azymis.

Tomus Vigessimus-tertius, in
quo synopsis dogmatum, quæ sub
Imperatore Alexio Comneno mo-
ta & exorta sunt.

Tomus vigesimus-quartus, de
illo dogmate, *Tues offerens & obla-
tus*, * quod sub Imperatore Do-
mno Manuele Comneno prola-
tum est.

Tomus vigesimus-quintus, de
dogmate illo, *Pater meus major
me est*, ** quod sub eodem Im-
peratore exortum est. Quare
ipsum tractatum statim post
huius dogmatis confirmationem,
quam quidam dicebant, non o-
mnino placere: in quo tractatu fe-
re omnium Sanctorum loca affe-

† Hanc posteriorem partem editam Græce & Latine, jam supra pag. 418. observavi.
Sed præterea Clariss. Caveus notat in Codice Colbertino 4753. extare MS. τῆς
ὑπὸ τῆς Μωάμεδ νομοθετηθέντα ἐκ τῆς αὐτῆς βιβλίου, καλεμένης Κορὰν, καὶ
χωριεῖται ἀντιρρήσεις, quod distinctum opus ab hoc thesauri Nicetæ parte
existimat.

* Confer Jo. Cinnami Hist. lib. IV. cap. 26. & Nicetam in Manuele Comneno VII. 5.
pag. 137.

** De hac controversia per Demetrium Lampenum mota vide Cinnamum lib. VI. Hist.
pag. 147. Nicetam in Manuele Comneno lib. VII. cap. 5.

τὸ πλῆθος καὶ συλλογιστικά τινα κε-
φάλαια, περὶ τῆ μὴ δέειν τὴ χρεῖσθαι
τὴν μίαν ὑπόστασιν, καὶ πὴν εἶνα κύ-
ριον καὶ υἱὸν τῆ θεῆς, καὶ μὴ τὴν
ἐνανθρώπησιν ἐλάττωσα τῆ πατρὸς
λέγειν αἰς (ἀρκοφόρον, ἡμεῖς γὰρ ταῦ-
τα ἔχοντες εὐρομεν. (Ἀλλ' ἐγὼ ταῦτα
ἀρετικῶς προσέθηκα μὴ τὴν κατα-
χλῆν τῆ τρίτης πύλης τῆς παρύσεως
βίβλου.)

Τόμος κς'. περὶ τῆ δόγματι
τῆ τοῦ τῆ Μαωμέθ. τῆ λαληθῆντος
ἐπὶ τῆ αὐτῆ βασιλείας.

Τόμος κζ'. περὶ τῆ δόγματι
τῶν θείων μυστηρίων τῆ κινήσιν ἐπὶ
τῆ βασιλείας τῆ ἐξ Ἀγγέλων Ἀλεξί-
α τῆ Κομηνίου, τῆ καὶ κυρώσιν
ἀφ' ὧν ταῖς λέξεσιν ταῦτα καὶ μὴ
φθαρτά.

Nicetæ Choniata Historiam Barbaro Græcam ex Codice
Regio laudat Cangius in glossario Græco. Ejusdem *Comparatio Hyemis
Ἐσθαι*, qva Hyems præfertur, extat in Bibl. Bodlejana, Codice
Barocciano 131. Incipit: πάλαι ππ. Nicetæ Choniata de azymis
memorat Allatius contra Hottingerum p. 123.

Alius Nicetas, Chonarum Episcopus qvem laudat, & à quo
ex sacro baptismo susceptum se narrat Nicetas Historicus in Man.
Comneno lib. VII, cap. 7.

Alios quosdam Nicetas memorat Quesnellus ad Leonem
Magnum p. 903. edit. primæ. Sed quandoquidem Allatii diatriba
de Nicetis intercidit, age quos in schedis meis reperio, literarum
ordine Nicetas hoc loco referam.

Hhh 3

Alii

*** num anathemate devovendus esset, qvod Manuel Comnenus vetabat. Vide Nicetæ
Manuel Comnenum lib. VII, cap. 6. Sylburgii Saracenica pag. 86. 133. seq.
Vedelium de prudentia Vet. Ecclesiæ pag. 116. seq.

† Confer Nicetam in Alexio Angelo lib. 3, cap. 3, & Mich. le Quien ad Damasce-
num T. 1, pag. 613.

Alii Nicetæ.

Nicetas *Archidiaconus*. Vide infra, Nicetas Theſſalonicenſis.

Nicetas *Byzantinus*, *Philosophus* (h. e. ut Caveo videtur Monachus circa A. C. 1120.) ſcripſit Apologiam pro Synodo Chalcedonenſi adverſus Armeniæ Regem (ejuſque Epistolam & σύγγραμμα περί χεῖρς quod p. 729. memoratur.) Græce & Latine Apologiam illam edidit Allatius (qui Nicetæ Davidi tribuit) in Græcia Orthodoxa Rom. 1652. 4. Tom. 1. p. 663-754. Rex quidem cum Eutyche nihil ſibi vult eſſe commune pag. 707. & p. 712. ita explicat ſententiam ſuam, ut res parum à λογομαχία abeſſe videatur.

Nicetas *Chartophylax*. Vide infra Nicænus & Theſſalonicenſis.

Nicetas *Chirurgus*, ſive auctor collectionis ſcriptorum Græcorum rei Chirurgicæ, de qua dicendi locus erit libro VI.

Nicetas *Confessor*. Allatius lib. de Simeonum ſcriptis p. 107. memorat Theoſteriſti Monachi Orat. funebrem εἰς τὴν εὐνοῦ Πατέρα καὶ ὁμολογητὴν Νικήταν,

Apud Lambecium III. p. 384. in margine pro *Nicetas Metropolitæ Cretenſis*, lege *Elias*.

Nicetas *Dacianus* memoratur in Actis eruditorum T. 2. ſupplementi pag. 212. ex Gennadio. Sed in Gennadii cap. 23. de ſcriptoribus Eccleſ. eſt Niceas * Romacianæ, ſive Aquilejæ vel ut Marcianæ in antiquiſſ. Codice reperit Romanæ civitatis Episcopos, occultus nempe, qualis Macrobius de qua Gennadius cap. 6.

De Nicetæ *Dacorum* Episcopo poſt A. C. 401. Bollandus in Actis Sanctor. ad 7. Januarii T. 1. p. 365. ſeq. In Bibl. nova MSS. Labbei pag. 27. memorantur *S. Nicetæ Dacorum Episcopi*, de quo ſepe *Paulinus Nolanus* & *Martyrolog. Rom.* ad diem 7. Januarii, tractatus duo, primus de vigiliis ſervorum DEI, alter de bono Pſalmodiæ, ex *Godd. Vaticanis* & *Bibl. S. Maximi Taurinenſis*. Nice-

* Hujus eſſe putant viri docti *Epistolam ad Virginem lapſam*, quæ inter Ambroſii, Hieronymi, Auguſtini opera ſæpius prodiit. Forte etiam Nicetæ legendum eſt pro Nicetæ vel certe Nicetas Dacorum Episcopus intelligendus, in Clariff. Montſauconi Diarii Italico p. 84. ubi in Epistola Henrici Clerici Pompoſiani Monasterii ſcripta A. C. 1093. MS. memoratur poſt Ambroſii & Fulgentii quædam, Nicetæ Episcopi de ratione fidei 1. Ejusdem de Spiritus S. potentia lib. 1. Ejusdem de diverſis appellationibus Domino noſtro Jeſu Chriſto convenientibus.

Nicetas *Dadybrensis* in Paphlagonia Episcopus. Vide mox Nicetas David.

Nicetas *Dalmata* Patriarcha CPol. ab A. C. 766.

Nicetas *David*, * Philosophus (Labbeo natione *Papblago*, ab Allatio *Dadybrorum* in Paphlagonia Episcopus fuisse traditur) scripsit paullo post A. C. 880. ** *Vitam Ignatii Patriarcha CPol. A. C. 878.* defuncti, quam respiciunt Jo. Scylitzes & Cedrenus Nicetam Paphlagonem in limine Historiæ suæ laudantes. Latine vertit *Federicus Metius* & cum Baronio communicavit, ut ipse narrat ad A. C. 847. n. 34. deinde Græce cum sua versione edidit *Mathæus Raderus* Ingolstadt. 1604. 4. additam Actis Concilii Oecumenici VIII. cum quibus etiam in Tomis Conciliorum sæpius prodiit, Colon. 1618. Tomo III. part. 1. sect. 2. p. 682. Paris. 1636. T. VI. & 1671. T. VIII.

De Chrysostomo narrans quædam Nicephorus XIV. 28. Hist. ait eae reperisse in *ἡτοιμασμένην Νικήτην Φιλοσόφον, ἔκ τῆς Δαυίδ*, in *Apocrypha Niceta Davidis, Philosophi Historia*.

S. Barbara laudationem Jo. Damasceno tributam inter Nicetæ orationes reperit Combefisius in Codice Mazariniano, & Nicetam potius referre quam Damascenum putat. Idem plures Nicetæ *Rhetorici* Orationes edidit latine in Bibl. Concionatoria, Græce & Latine in Anctario Bibl. Patrum atque alibi, de quibus Caveus.

Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ *encomia* in *Martyrem Theodorum* memorat Allatius lib. de Simeonibus pag. 111. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis in Nicolaum *τὸν μυροβλῶτιν καὶ θυματερὸν* pag. 102. Idem longe plures *Niceta Rhetorici* quem cum Paphlagoniæ Episcopo eundem opinatur commemorat Orationes, ut in *Pantekeimonem* Martyrem: in SS. Martyres *Corycum & Julissam*, pag. 115. pag. 102. &c. Alia ejus *Carmina & Hymni* (Man. Moschapuli commentariis Grammaticis illustrati) & ex orationibus excerpta MSS. in Bibl. Vin.

* Cum hoc Davide Koenigits in Bibl. confundit Davidem Monachum longe juniorem qui de *heresi Barlaami & Acindyni* scripsit, de quo Caveus parte altera Hist. literariæ scriptorum Eccles. ad A. C. 1348. Nec non Davidem qui Græce scripsit quæstiones in Philosophia, & commentarios in Aristotelis Categorias & quinque voces Porphyrii, quæ MSS. Gesnerus memorat.

** Vide Hanckium lib. 1. de Byz. rerum scriptoribus cap. 16. pag. 261.

Vindobonensi. Nicetæ Paphlagois scholia in tetrasticha S. Gregorii Theologi ex Codice Regio laudantur à Cangio in glossatio Græco. Sed forte illa auctorem habent Nicetam Heracleensem, licet in editione Græca Veneta 1563. 4. & in pluribus Codd. MSS. Paphlagoni tribuuntur. Vide Allatium de Psellis §. 13. seq.

Nicetas Magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconus & Magister seu Doctor, hinc ArchiEpiscopus Serron sive Serrarum in Macedonia prima, & denique *Heraclea* Ponti in Thracia Metropolita, clarus circa A. C. 1077. temporibus Theophylacti Bulgarorum Episcopi, cuius ad eum Epistolæ feruntur. De ejus *Commentariis in Nazianzenum* in Gregorio Naz. dixi, quemadmodum de *Catenis* in varios S. Scripturæ libros, infra capite quod singillatim Catenarum tribui scriptoribus. In pluribus Bibliothecæ Vindobonensis Codicibus integriora habentur *responsa* Nicetæ hujus *Canonica* ad Episcopum quendam Constantinum, quæ Græce & Latine existant in jure Græco Rom. p. 310. Vide Nesselium.

Nicetas *Maronita* vide infra, Thessalonicensis.

Nicetas *Monachus*. vide Pectoratus, Alius Nicetas Monachus Sec. IX. ad quem Theodori Studitæ Epistola. Alius Monachus in Acapniotarum Monasterio, circa A. C. 1160. qui scripsit dialogi more disputationem de controversiis fidei inter Latinos & Græcos, habitam Thessalonicæ à Basilio Achrideno ArchiEp. Thessalonicensi, & Henrico ArchiEp. Beneventano. Exstat MS. in Bibl. Vindob. & incipit: *Μανθῆλ τὸ ἐν χριστῷ τῷ Θεῷ πρὸς βασιλευσιν*, καὶ *Ἀντιπρότερον Ῥωμαίων*, τὴ Κομνηνὴ καὶ Πορφυρογενίτῃ ἀφ' ἑκείνου ἐν Κωνσταντίνῃ πόλει, ἐκείτης αὐτῆς ἐξ Ἰταλίας Ἐπίσκοπος Βενεβεντῆ, δρῶν καὶ λόγῳ κακοσημημένῳ.

Nicetas *Mundanus* sive *Μεντανός* Patriarcha CPol. ab A. C. 1186.

Nicetas *Mycileneus*, vide Thessalonicensis.

Nicetas Chartophylax *Nicanus*, de causis ob quas à CPolitana Ecclesia Romana divisa est, citatur ab Allatio de consensu pag. 477. & de Synodo Photiana pag. 203. ubi decimum quartum schisma numeratur Photianum. MS. in Bibl. Medicea pluteo VII. n. 19. & in Bibl. Regis Galliæ Cod. 1334. hoc titulo: *κατὰ πόρισ κατηροῖς, καὶ ἀφ' οὗτοι αἰπάματα ἐχάσθη ἀφ' ἡμῶν ἢ τῶν Ῥωμαίων Ἐκκλησία.*

Nice.

Nicetas *Paphlago*, Nicetas *Paphlagonia* Episcopus. Vide supra, Nicetas David.

Nicetas *Patriarcha* CPol. Vide Dalmata & Mundanus.

Nicetas *Pelloratus* sive Sterno, (*επισκοπος*) presbyter & Monasterii Studiensis quod CPoli fuit Monachus, acer Latinorum & Armeniorum adversarius circa Annum Christi 1053. de cujus scriptis consulenda quæ observavit Clariss. Caveus. Ex libro de Azymis, Sabbatorum jejuniis & nuptiis Sacerdotum contra Latinos, locum Græce etiam profert Allatius lib. de purgatorio pag. 870. Hunc Nicetam à Papæ Apocrisiariis consecutum perfectam propositionum suarum solutionem, iterum sponte anathematizasse omnia dicta & facta vel tentata adversus Romanam sedem, sicq; ab eis in communionem receptum, effectum esse eorum familiarem amicum scribit Wibertus in vita S. Leonis II. 5. Idem tradit invektivam responsionem Cancellarii Romani Friderici, Nicetæ oppositam fuisse de latino translata Græce & coram Imperatore recitatam, Nicetam vero coactum damnare & comburere sua scripta, habita disputatione apud Monasterium Studii in Urbe CPolitana.

Nicetas *Protophthalmarius* & *Drungarius* Nauticæ classis, qui scripsit Codicem Colbertinum 499. operum Basilii M. in carcere Africæ A. C. 971.

Nicetas *Pythagoreus*. Vide infra, Syracusanus

Nicetas *Rhetor* quem audivit Seneca pater svasoria 3. ubi & impetu suo Græcis valde placuisse narrat. Meminit ejusdem svasoria 2. & Controvers. 4. 5. 7. 8. &c.

Nicetes Sacerdos, & ipse *Rhetor* quem Romæ auditum à se & Quintilianum refert Plinius VI. 6. Epist. Meminit illius etiam auctor dialogi de causis corruptæ eloqv. cap. 15.

Nicetas *Rhetor*, vide supra, in Nicetas David.

Nicetas *Scutariota*, cujus *Homilia* III. MSS. in Bibl. Vindobonensi teste Lambecio V. pag. 190. Sed alius est Theodorus Scutariota de cujus scholiis ad Nicetæ Choniata thesaurum supra dicere me memini. Nicetæ Scutariotæ *Epistola* & *de Arte Rhetorica* MSS. in Bibl. Regis Christianissimi.

lii

Nice-

Libri 9^{ti} Pass Altera.

Nicetas Seidus, Latinorum adversarius, ex cuius opere fragmenta apud Allatium contr Hottingerum pag. 591. & de consensu pag 209. 211. 214. 476. 1111. seq. Theodori Prodromi æqualem fuisse, hoc est circa Sæculi XII. initia vixisse notat p. 630.

Nicetas Serron, supra, Heracleensis.

Nicetas Smyrnæus, *Sophista*, sub Hadriano, Nerva & Trajano clarus: de quo Philostratus de vitis Sophistarum lib. 1. cap. 19. & Svidas. Hic à Sacerdote diversus mihi videtur, quia non reperio eum Romæ docuisse, sed Smyrnæ honores gessisse, & usq; adeo non fuisse contentum scholasticorum clamoribus, quod de priore illo scribit dialogi auctor, ut professus sit laudantem se magis quam conviciantem vulgum extimescere. Omnino autem assentior doctissimo amico nostro Godfrido Oleario, qui Nicetam hunc de quo Philostratus, eundem esse putat cum Niceta Herodis Irenarchæ patre, fratrem; Dalces cuius mentio in Martyrio Polycarpi apud Eusebium IV. 15. Hist. pag. 131. 134. In eundem Nicetam Sophistam, Antomedontis Epigramma legitur in Anthologia Epigrammatum Græcorum lib. 1. cap. 44 p. 95. edit. Wechel.

Nicetas Stethaus, & **Nicetas Studita**, vide supra, Pectoratus.

Nicetas Syracusanus Pythagoricus Philosophus apud Ciceronem 4. Academ. quæst. qui Eusebio XV. 55. de præparat. *ἱκαίτης*, Lactantio VIII. 15. *ἱκίτας*, Plutarcho III. 9. de placitis *οἰκίτης*.

Nicetas Maronia Mytilenæus, ex Archidiacono & Chartophylace magnæ Ecclesiæ CPol. metropolita *Thessalonicensis*, quem cum Niceta Choniata perperam confundit Index Catalogi MSS. Angliæ Tomo I. Scripsit circa A. C. 1201. *Dialogos sex de processione Spiritus S. λόγος 5. πρὸς διὰ λογος ἐξηγηματισµένος πρὸς τῆς ἐκπαρέσεως τῆς ἀγίας Πνεύματος*. Interlocutores sunt Græcus & Latinus quos Latinis favens conciliare inter se conatur. Incipit dialogus 1. *Φέρε δὴ ὁ Λατίνος τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ φιλονεικῶν.* 2. *Ἀπηγγείλω µὲν ἑνα γλῶττῶν Γραικῆ πόλλα ἄτοπα.* 3. *Ἐπὶ πάντων τῶν δέχων καὶ αὐθις τὴν ἑλπίδα.* 4. *Φέρε δὴ νῦν ἰδωµὲν ὁ Λατίνος καὶ ὁ Γραικός.* 5. *Λοιπὸν εἴ σοι λόγος ἔπρεττο ὁ Λατίνος τὰ δόγματα,* τράπον. 6. *ταῦτα δὲ φηµὶ καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ τίς.* Consule Allatium de consensu II. 13. 5. p. 705. seq. ubi Hugonem Etherianum ab eo confutatum anno-

annotat. Idem ex dialogo sexto infigne fragmentum affert lib. contra Hottingerum p. 467. seq. Nicetæ Archidiaconi & Charophylacis CPol. anathematismi XI. contra * Jo. Italum Philosophum, Mich. Pselli discipulum MSti in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium III. p. 165. seq. & Allatium de consensu II. 10. 3. p. 630. ubi illos in Triodio exstare & in Græca Ecclesia, Dominica Orthodoxiæ recitari notat. *Expositionem Canonum*, sive Hymnorum S. Joannis Damasceni MS. in Bibl. Vindobonensi memorat Lambecius III. pag. 39. *Demiraculis S. Demetrii Martyris* MS. in Bibl. Bodlejana Codice Barocciano 131. *Responsa Canonica* ad interrogata Basilii Cappadocis Monachi, Græce & Latine in jure Græco Rom. Leunclavii lib. V. pag. 345. atque iterum lib. VI. pag. 410. Fuit etiam alius Nicetas Archiepiscopus Thessalonicensis antiquior circa A. C. 1133. Vide Montfauconi Palæographiam Græcam pag. 60.

INDEX Scriptorum, & aliorum quorundam qui in Nicetæ Choniatæ Historia Byz. memorantur.

ad paginas editionis Parisiensis.

A Aron Isaacius latinus interpres. 95. 96. ob magiam & perfidiam excoecatus, lingvæque exsecta ibid.

Ad Abgarum Christi literæ 223.

Æsopicus canis 260. fabula de culice qui post leonem oppugnatum, aranæ filo implicitus omnem gloriam amisit 317. de leone subasini pelle 41.

Agarenius Ἰουμαπποιδὲς Icarum more misere cadens 78.

Alemannorum in terram sanctam expeditio sub Conrado Imp. 41. seq.

Alemanni perinde ut Armenii imaginum cultum respuunt, & azymis utuntur in S. Cœna 257. Alemannicum tributum 308.

Alexandri M. vox: τὰ τῆδε καὶ τὰ τῆδε πάντ' ἑμὰ. 309. εὐδ' Ἀλεξάνδρῳ Φασὶ τὰ Πη πᾶσι ἀποδόσθαι 393. ejus pectus hispidum 231.

Alexius Contostephanus Astrologus 293.

Iii 2

Ale-

* Fallitur Lambecius, qui per Joannem illum intelligit Philoponum.

Alexius Comnenus Bryenni F. à Niceta Monasticis cerimoniis initiatur, & vocatur Athanasius 272. 273.

Ad Alpheum fluvium & Arethusæ fontem allocutio, & divinatio de mutanda Latinorum fortuna 393.

Amazones Alemannicæ cum Penthesilea sua chrystopode 41.

Andronicus Comnenus *βεβαρβάρωται χρόνιος ὡς ἐν βαρβάρους* 200. eruditorum fautor, sed disputationibus de religione infensus 212. oraculum engastrimythi & hydromantæ adit, & sinistra prolocutum spernit. 217. 218. Ejus oratio de negligentia Imperatorum. 209. eruditio 149. præscit primam literam nominis successoris. 172. ejus veneficia. 167. literæ ejus Bellerophonæ, Lapardæ datæ 180 seq. Theodosii Patriarchæ de eo judicium. 164. jam interficiendi querelæ. 224. vox *κύμα ἐλέησον*, & *ἵνα τί κάλαμον σὺν πτερυγίοις ποσειπικλάτῃ*; 225. statua ejus, imagine Saturni. 213. Epicureus & Chrysippus, lascivia & amoribus perditus. 206. Constitutio in naufragorum spoliatores 209. Ejus iusjurandum Manueli Comneno datum 149. divinarum literarum peritus, & qvi Pauli Epistolas subinde in ore haberet. 149. atqve ex illis Epistolas suas oraret 226. Præfagia Imperium ei portendentia 163. & interitum 216. seq. Incestas fratris & sororis uterinæ nuptias à Concilio desiderat probari. 168.

Anglorum in terram sanctam expeditio. 267. *ὁ τῶν πελεκυφόρων πταιρῶν Βρεττανῶν ἕς νῦν Φασὶν Ἰγκλίης* 267.

Anna Comnena Cæsariſſa 4. ejus eruditio & indignatio contra maritum Nicephorum Bryennium, rapiendo Imperio non satis promptum 7. 8.

Antiocheni ludi Circenses in gratiam Manuelis Comneni 71.

Archilocho dictum *ἐς ἔντερον πρώτης πελάγης μεταρρύνεισθαι τὰ χρεῖα ἢ πῶς συλλεγόντα μακρῶ* 110.

Afanis dictum, famam ad rem ipsam & actiones cujusqve velut ad Lydium lapidem exigendam 209.

Astrologia à Principibus fere omnibus suspicitur 63. seq. contemnitur ab Andronico Comneno, Hydromantes præferente 218. Manuel Comnenus τῶν ἀστρολογούντων διὰ consulti. 64. & pro oraculis habet. 100. 110. ab illis decipitur 142. Astrologi de Alexio nato consulti 110. vix vident quæ ante pedes sunt. 36. Con-

Constantinus Astrologorum princeps *λεπτοπλήθειον* scrupulum minutissimum forte negligens sibi non cavet, sed incautus interficitur. 247. seq.

Josephus Balsamon 39.

Theodorus Balsamon magnæ Antiochiæ Episc. peritissimus juris, *ὡς ἐπὶ τοῦ τότε πάντας ὡς νομοταγῆς*, ab Isaacio Angelo spe Patriarchatus CPol. deluditur 252. seq.

Basilacius vates, Pythonis spiritu futura præfagiens, ad quem velut ad Amphiarai & Hammonis oraculum populus confluebat 287.

Nicephorus Basilaces Paulinas Epistolas CPoli interpretatus 137.

Basilius Bulgardōctonus 239.

Basilius Camaterus. vide Camaterus.

Basilius Rentacenus, qui Isaacium Comnenum in eloquentia & re militari erudit 237. 238.

Basilius *τζίτζιλῆς*, chartularius 34. 67. Basilius *τζικόνδλα* 82. Basilius *τρεψυχ* 89. Basilius Chozas 270. Batatzes 279. 286. 314.

Bellerophontis statua, Pegafo insidentis 414.

Nicephorus Bryennius Annæ Comnenæ maritus eruditus & eloquens 4. 7. 8. Orestiae Macedoniæ civitate oriundus. 5.

Nec Cæsari semper favit fortuna 393.

Calchas vates 304. ex Homero.

Basilius Camaterus Patriarcha CPol. 169. 172. 222. 259. 312. ejus syngrapha, se omnia facturum probaturumque quæ Andronicus vellet. 169.

Gregorius Camaterus è scriba Logotheta 7. 73. 74. 75.

Joannes Camaterus, Dromi Logotheta 71. 74. seq. Caniclei præfectus, postea Bulgariæ Patriarcha 176. Patriarcha CPol. 332. 338. 381. seq. 407. ejus *κατηχητήριαι λόγοι* 332.

Canones prohibentes translationem Episcoporum 259. Patriarcham vel alium Clericum rebus sæcularibus se immiscere 164. 116.

Κατηχητικὸν πυκτικόν in quo anathema adversus DEum Muhamedis 138. 141. illud ipsum respicitur quod Sylburgius in Saracenice edidit.

Chasii ad nutum principum suorum quidlibet audentes & de rupe se præcipitantes 253. 341.

Chaldaica fornax, naphthá incensa 200.

Chalibures Mimus Isaaco Angelo gratus 282.

Christi ad Abgarum literæ 223. ὁ ἐν τῇ χαλκῇ νεώς. 175. Monasterium *χειρὶ Φιλανθρώπου* ab Imp. Alexio Comneno conditum, 6. sepulchrum 26. sepulchri lapis 144. imago per quam locutus cum Mauricio Imp. fertur 213. imagines Christi & sanctorum tapetibus intextæ 13. imago cum cruce in forum allata ad conciendam plebem 153. festum Ascensionis 180. imaginē terræ allisæ 193. crucifixi imago Monembasiensis 283.

Chrysanthus Episcopus Thessalonicensis 318.

Chrysostomi loca de sacra Evcharistia. 333. Chrysostomo comparatus Theodosius Patriarcha 163.

Chumnus chartularius 204. Theodorus Chumnus 176. 270.

Ex Cimbrorum devictorum ossibus sepem fecisse Marium, fabula 48.

Joannes Cinnamus de dicto *Pater major me est* differens 213.

Conradi Imp. Oratio ad milites in expeditione Hierosol. 64. seq.

Constantini Magni corona 221. sepulchrum à furibus spoliatum 308. clavos Dominicæ Crucis unum freno eqvi, alterum galez infixit 284.

Constantinus Mesopotamitanus in aula Isaaci & Alexii fratris Princeps 321. idem è Lectore Diaconus 316. & ArchiEpiscopus Thessalonicensis 317. læva templum, dextra palatium tenens, id. dejectus 318.

Constantinus Stethatus, Astrologorum sub Isaacio Angelo probatissimus 247. 248.

Constantinus Tornicius, Præfectus Urbis 339.

Constantinopolitanæ plebis icon. 152.

Cosmæ Attici, Patriarchæ CPol. vaticinium 63. ejus execrationi orbitatem suam Manuel Comnenus acceptam refert 55. crimini datum ei quod cum Nephone faceret 54.

Crux pretiosissima ex lychnite gemma, 20. Crucis particulæ 284. cum crucibus, imaginibus & Evangeliiis obviam euntes hosti 367. 380. in summo periculo, signo se crucis munit Isaacius Angelus Imp. 289.

Cyrillus ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ 333. ejus locus de Evcharistia ibid.

David ὁ Φιλαδέας 70.

Demetrii Martyris è sepulchro unguentum ebulliens, Thessalonicæ.

197. Infra, Theodorus. fraus dæmoniacos se fingentium & de Demetrii ad Blachos migratione vaticinantium 238.

Demetrius Poliorcetes Lamiaæ amore infaniens 223.

Diogenes Romanus, Imperator 120, 124.

S. Diomedis monasterium 172.

Dositheus Venerus, Vitaliani F. monachus Studita, & patriarcha Hierosol. 259. denique CPolitanus 260. utraqve sede excidit. ibid. falsus vates 259. 261.

Elias vir eruditus librum de tonitruum & terræmotuum significationibus consulens 137.

Engastrimythi 143. 217. 258.

Oraculum Delphicum Epicydidi redditum 124. seq.

Epimethei mos, ὃ π μίλειν σὺν ᾧ, π δὲ μεταμίλειν. 105. Epimetheus Prometheo stultior. 251.

Ephori monasterium 226.

Epistolæ sagittis alligatæ & cum illis transmissæ 89. 185.

Eruditio principibus utilis 4. ejus ratio habita in creando Imperatore 7.

In Evangelia juratum 31. 50. 335. 369. Evangeliorum Codices gemmis ornati 284.

Eudocia, Alexii Angeli Comneni filia 343.

Evergetæ Monasterium 351.

Eumathius Philocales, præfectus Urbis CPol. 307.

Euphrosyne Alexii Angeli Comneni Imp. uxor, vetitis dedita divinationibus 355.

Eustathius Dyrrhachii Episcopus 137.

Eustathii Thessalonicensis Archiepiscopi libera adversus Manuelem Comnenum oratio 140. elogium 197. 198.

Eustratius Macedo 15. seq.

Euthymius novarum Patrarum Episcopus, de dicto *Pater major me est* differens 212. seq.

Eutychii locus de Evcharistia 333.

Fœdus cum Saracenis, propinato invicem ex incisa utrinque pectoris vena sanguine 262.

Frnaci tantum metuunt ne cœlum ruat. 378. Franci qui olim Flaminii 355.

Georgius Dishypatus, Lector in magna Ecclesia CPoli 201.

Geor-

Georgii Martyris festum 323.

Γυμνοὶ insulares οἱ τῶν σκῆπτρον ὑπὸ τοῦ ψιλώτεροι.

Hagiochristophorites Stephanus, dictus Antichristophorites 189.
ejus sententia in insidiatores Andronici 215. 216.

Hammonis & Amphiarai Oraculum 287.

Hamaxobii Scythæ 11.

Hannonis Carthaginiensis fastus & aves emissæ quæ illum DEum esse
canerent 167.

Herostratus qui templum Dianæ Ephesæ incendit 373.

Hierosolymorum Rex Amerigus 104. Hierosolymitani fratres (Φρί-
γοι) 187. Templarii.

Hippocrates à Persarum Rege invitatus recusat mederi hostibus Græ-
corum 372. ejus dictum, optimam corporis habitudinem esse
periculosa 317.

Historiæ laus & utilitas 2. stylus simplex, perspicuus & amœnus eam
debet 3.

Homerus 55. 102. 107. 175. 225. 232. 274. 304. 316. 322. 338. 414.
in Odyssea 51. Jupiter Homericus 51. Irus alter Homeri-
cus 165.

Jambi in Andronicum Comnenum 227.

Ibancus Ἰβανκὸς pro Johanne, Blanchorum lingua dicitur. 301.

Imaginum cultum æque rejiciunt Alemanni & Armenii 257. SS.

Imagines securibus excisæ 355. ad terram allisæ 193. concul-
catæ, cum SS. reliquiis in fœda loca abjectis 308. pro sellis
& scabellis adhibita 383.

Imaginibus sacris exornati vici urbis, in ingressu Imperatoris. 21.

Imagines Christi & sanctorum ex musivo opere 270.

Imperatoris literæ ἐνθρονισμῶν τοι, σφραγίδι τῇ χρυσεῖα καὶ σιμικῇ ἡ-
ματι, ἔμπροσθεν κόγχης ἀναδεδυμένῳ αἵματι 34. 92. 115. 138.
280. 341. 387.

Tempore impubertatis Alexii Comneni, Alexius Sebastocrator
βασιλεὺς colore subscripsit verbum ἐτηγήθησαν 150.

Joannis Comneni somnium divinatorium de Alexio filio 12. tri-
umphus de Persarum 13. morituri Oratio. 28. elogium
31. ab bello cum Christianis gerendo abhorret 26.

Joannes Ducas 63.

Joannis Theologi ædes, cognomento διππασον 153.

Iosuz

- Josua simulacrum Solem, stare jubentis 414.
 B. Irenæ templum à Marciano Imp. conditum 134.
 Iſaaci Angeli breve Epistolium ad Μεγαλοπολίτας sive CPolitanos 221.
 cum fratre Alexio Comneno velut Castor & Pollux alternis ori-
 tur 290. vaticinium de Friderici Imp. interitu 262. Astro-
 logiæ fautor 342. 358. λόγια καὶ ὁμολογίαι σωτηρίας 357. tanquam
 extripode 239. d. in Græco: præfagio de longitudine & felici-
 tate Imperii sui temere credit 268. 277. monetam adulterat.
 284. Medicos quod nihil quam purgationes præscribere sci-
 rent, perstringit 321.
 Juratum per sepulchrum Christi, 106. 380. per Evangelia 31. 50.
 335. 369. per sacram Evcharistiam 175. per caput Imperato-
 ris 87. per senectutem suam jurat Andronicus 215.
 Latini crudeles in victos 193. seq. Infra, Turcæ. Λατίνικὴ κόρυς,
 fastus Latinus 26. Latinorum παρεκτροπὴ πίσεως 348.
 Leo Styppiota (ὁ Στυπώτης) Patriarcha CPol. 36.
 Leo Monasteriota 239. ἑὸς τῆς συγκλήτης dictus 201.
 Leonius patriarcha Hierosol. 259.
 Leontius monachus, Patriarcha CPol. 259.
 Lopadii Episcopus ab Andronico excæcatus 186.
 Lyrici versus 343. ab interprete additi ex Horatio.
 Lysimachi (an Lysippi) Hercules 335.
 Λοὶ τῶ ἀνδρῶν & καλεμένῃ Μάκρων 154. 155. Wolf. ex Μάκρον,
 ubi Catechumeni inscribuntur. τὰ ἱερὰ κατηχεμένα 294.
 Maga in patriarchico confidens folio & in templo cantans saltans-
 que 368.
 Magicæ artes 94. Magicæ insimulatus exurit 165.
 Mahomedis doctrina damnata, anathema Deo Mahomedis non di-
 cendum 139. 141.
 Mamalus scriba ab Andronico combustus 200.
 Manganiz Μαγγάνων domus Martyri sacra 283.
 Manuelis Comneni imperium prædictum 30. literæ binæ ad Cle-
 rum 34. ad Byzantinos 124. patientia in ferendis dictis.
 121. somnio monitus 123. seq. decretum de sententia an
 Kkk; CHri-

Libri s̄ti Pars Altera.

- CHRistus sit simul offerens & qui offertur 137. adversus Astrologos 143. de dicto Pater major est me 138. de Deo Mahomedis non execrando 139. seq. in agone habitum Monachi induit. 143. Vide & infra in Nicephorus Phocas.
- S. Mariæ Θεομήτορος imago à CPolitanis Imperatoribus in bello 11. 103. 364. & triumpho 13. circumducta. ædes Tamiathi 106.
- Imago Mariæ Hodegetriæ 243. templum παντανάσσης Θεομήτορος 281. Mariæ imagines singulari devotione coluit Isaacus Angelus 284. seq. 289.
- Martyas ab Apolline excoriatus 115.
- Martinus Cardinalis 401.
- Martyres suos CHRistus miraculis remuneratur 197. Quadraginta Martyrum templum 213. 226. 284.
- Mauropuli somnium 124.
- Menandri versus in Byzantium ebriositatem 251.
- Michaelis Archangeli templum in portu 283. aliud Colossis 270. 115. 140. statua CPoli ante templum 154. 155.
- Michael Italicus, Archiepiscopus Philippopolitanus 42.
- Michael Aegineta, Patriarcha CPol. 36. 161. ejus prædictio & elogium 53. Patriarchatu ultro cessit & in Oxiam insulam rediit. ibid.
- Michael, Nicetæ Choniatae frater, Archiep. Atheniensis 390. 391.
- Michael Sycidites Astrologus & Magus 96. Monachus factus σύγγραμμα περί τῶν θείων μυστηρίων composuit 97.
- Michael Rhetor Thessalonicensis 137.
- Minervæ imago, ut Occidentalium faultricis, à plebe comminuta 359.
- Moguntinus Episcopus, Cancellarius Regis Germanorum 130. 244.
- Monachi barba & titulo tenus. 135. 324. in monachos assentatores investiva 357. Monachi γυμνόποδες, χαμῆναι, stelitæ. 240. eorum μέλαν ἄμφιον 94. τὸ κτ' ἡρετὸν τριβάνιον. 273.
- Monii Martyris templum 379.
- Morotheodorus 255.
- Moses Ταυρόκρανον sive caput bubulum per ebrietatem conflatum comminuens 226.
- Musurium, Σελτανικὸν γράμμα, Sultani literarum quarum auctoritate milites conscribere licebat 269.

Nephon

Nephon Monachus 54.

Nematareæ monasterium muliebre, τῆς Νηματαρείας 315.

Nicephorus. Vide supra, Basilaces & Bryennius.

Nicephorus χαλκῶφης 51. Nicephorus spado 204.

Nicephori Phocæ sanctio de Monachorum agris non multiplicandis, à Manuele Comneno renovata 135. patina porphyretica. 75. cum Joannes Zimisces sporta attractus noctu oppressit 85.

Nicetas Chonarum Episcopus, divinandi facultate præditus 141. à quo Nicetas scriptor Historiarum ex sacro baptisinate susceptus est. 142. Ejus de Alexio Comneno præfagium. ibid.

Nicetas Acominatus Choniates de se ipso 272. 273. quomodo capta urbe CPoli à Latinis, fuga sibi consuluerit 378. seq. & Selybriæ cum familia subliterit 381. 382. Senator CPolitanus cum urbs caperetur 414. Patriam suam χάνης memorat 256. 270. 410. πάλιν ἐν δαίμονα καὶ μεγάλην, πάλαι τῆς Παλασῶς (leg. Κολοσῶς) 115. Isaacii Angeli ὑπογραμμάτης 254. Philippopolitanæ regionis δεξιή & ἀπογραφή ipsi commissa 257. ab Alexio Murzuffo sine causa ab officio Logothetæ secretorum remotus 363. seq. amicis suis magis amicam habere se ait veritatem 257. & popularibus suis 362. horret scribere bella quibus non vincunt Græci 628. ad Alpheum fluvium apostrophe 393. negat se velle vituperationem pro historia scribere 311. ejus præfagium 378. de Manuele Comneno 141. expostulatio quod bonis viris mala per malos fiant 74. quod Turcæ Christianorum occupent regiones 76. quod Imperium traditum indignis 322. seq. quod CPolis à Latinis tot mala pertulit 369. Threnus in captam urbem 370 seq. Cognatum suum Levitam sive Diaconum Choniatem memorat 128. de fratre Michaële Choniata, Athenarum ArchiEpiscopo 390. sq. ἦκον εἰς τὴν πόλιν σοφίας, καὶ παντοῖαι μαθήσιν λογικὴν ὁρίων 391.

Nicetas Muntanus, Patriarcha CPol. 259.

Nicolaus ArchiEpiscopus Corinthius 410. alius Episcopus Nicænus. 184.

Gregorii Nysseni verba de Ercharistia afferuntur 333. b. ὡς εἰδὲν ἑτέρον ἐστὶν ἢ ἐκείνο τὸ σῶμα &c. ex Catech. Orat. cap. 37. T. 2. p. 534. licet Nyssenus non nominatur.

Kkk 2

Ora-

- Oracula de fati & successione Imperatorum 27. 28. 110. 143. 149.
218. 226. 227. 229. 272. 277. 279. ibelli qui ea continerent ex-
sti 100. Oracula vana 199. ambigua ad vitandum mendacii
probrum 218. Oraculum in perjuros, Epicydidi redditum 125.
Ορφικά κρύματα 194.
Osiris & Typhon fratres Ægypto noxii 294.
Παντεπίπης Monasterium 157.
Pantevgenus, infra in Soterichus. Alius pag. 289.
Παντοκράτορ μουή, prope quam sepultus Manuel Comnenus 143.
165.
Papa pro quolibet Sacerdote 232.
Papa (de Episcopo Rom.) 130. 140. 306. 348.
Monasterium in Papyciomonte 343.
à Patriarcha petenda venia perjurii & perduellionis, pro dissolven-
do anathemate 248.
Πατρίνακων τελετή festum in memoriam victorum à Jo. Comneno Scy-
tharum 11.
Paulus Apostolus, πνευματορῆτωρ Ταρσεύς. Imago ejus exitio Andro-
nici Imp. pendente lacrymavit 227.
Periblepti monasterium 219.
Phoenix Achillis præceptor 238.
Poëta (Homerus) 199.
Circumforaneus quidam cui Poëta nomen 248.
Procopius Martyr 100.
Proverbia: alter Achilles 136. Alcyonii dies 181. ancora sacra 336.
aures in mentem perforatas habere 376. Bellerophontis instar
desertos campos quærere 415. Cadmea victoria 50. ut can-
cer pinnam vellicat 244. Crocodili lacrymæ 184. 190. Empe-
doclea lis. 167. dum ferrum candet, ἕως ἐστὶ ὁ σίδηρος ἐν ἀκμῇ
79. Labyrinthus Creticus. 195. Endymionis more stertere.
376. Fœnum in cornu gerit 376. leonem auribus tenere 12.
Laconica flagella 365. Laconica canis 179. Ceadas carcer La-
conicus 159. ἄδὲ σόμια. id. 122. τὸ λεοτλήν ἐνέχεν τῇ ἀλωπεκῇ 41.
184. Lupus sub pelle ovina delitescens 161. Mutis lacrymis to-
gere dolorem 118. Μελίαν Πηγάμψας Πηλάθου τῶν οἰκადε 50.
mortuo in aurem insusurare 107. Mercurium Moly destituit.
224.

224. firenius cantus. ibid. Μυρμιδόνων μύθος 230. Mustelam
 sebum prodidit 387. ἵππαδοι καὶ πήγασσι, pegasi instar 248. ὦν
 ψιλότερος 224. pistillo nudiores 49. 399. Protei instar 42. 159.
 316. Sirenum cantus 135. Tantalum saxum 169. Tantalea sitis 338.
 Tenedia securis 413. pecunias prodire vetat ut Danaën Acri-
 sius 39. pecuniam νεῦρα τῶν πραγμάτων δρέψας τῶν πάλαι πεκατωό-
 ματε 42. fumum tributum dum fugiunt, præcipitant se in ignem
 servitutis 49. ἐξοστρακίζεσθαι. 54. ὅταν ἀναστῇ ἢ πνιῖται ἀπὸ πυ-
 λινδεν 55. εἰρηκὴς ὁ πόλεμος πρὸς πᾶσι seqvester pacis bellum 60.
 αἰὲρ ἐρμαῖκός ἐστι καὶ δρεῖκός 63. Φιλῆι τὸ δὲ χόρμνον ἐξομοῖσθαι τῷ
 ἀρχοντι 69. Ἡράκλειος σκύφος 75. θηρίκεια χρύσεια 79. cha-
 mæleontem perjurum ad veritatis candorem reducere 89. Om-
 phalæ serviens Hercules 91. Persei præstigiæ 94. ναυτικὴ ἀπο-
 δεύσας δραστηκώτερα πύρος 109. (confer Isidorum Pelus. II. Epist.
 300.) κοιλὰς κλαυθμῶν καὶ σμῖνον ἄδω 122. Phaëton pater-
 num administrans currum 146. Ixion pro Junone nubem com-
 prehensens 148. procul à Jove, procul à fulmine 148. mo-
 nedulæ ad aquilam confluentes 149. Polypus petris adhærens 6.
 151. ut equus cursor flagellis concitatus 158. leonem rugien-
 tem irritare & camelum ad solitum vomitum provocare 164.
 Θεοκάπηλοι 168. res sole clarior. ibid. Cyclopia cæna 171.
 aquilæ senium, corydali juventa 175. πᾶσι νέεσθαι εἰς ἄδω κλη-
 ρόμεναι πλάσσειν. 180. à providentia ex libro vitæ deletus.
 ibid. Phineus ab Harpyis spoliatus 182. Priapus 128. Tithono
 & Saturno annosior 2 182. Cæneus ex muliere vir factus 183.
 victima Telchinum 200. infans Cambyzes, crudelis Tarqvi-
 nius aut Echetus & Phalaris, vel hospitem mactatores Tauroscy-
 thæ 200. chimæra instar juncta inter se pugnantia 204. Bac-
 chi instar τὰς θυάδας, σοβάδας, μαινάδας βακχας ducentis. 206.
 Τιτανικὸν ἐμβερίμημα 207. ex viperæ carnibus panaceam venari
 208. Æoli utres quibus ventos compescit 211. cymba Cha-
 rontis. id. Jolaus hydram Herculi exurens 215. Sardonius ri-
 sus 218. Cyclopium more carnem & sanguinem vorare cali-
 dum & adhuc stillantem 220. μέλι σσηπός 221. senex σφοδαί-
 μων 222. Centauri instar partem hominis habens 227. aspidi
 aures obdurant canere, Æthiopem lavare 15. clypeus plane
 Hectoreus 16. λήραιοι μακροί 17. ὑποπίως χερσὶ πρὸς δέχεσθαι 18.

Heliadum instar flere 25. lucernam in meridie accendere 29.
 ἀπόστοι καρυκευμάτων δρείκων ibid. τοῖς δόρασιν ὅρη μετεωρίσεν καὶ με-
 παήσεν κομπίζοντες 231. τὴν χαρυνείαν οἰκήσεων ἀξιοῦ 232. ὅς
 ὥσπερ δόσι ριὸς ἀλλ' ἐκ τῶν αἰλικ ἐκ τὸν Αὐτοκράτορα 261. Euripo
 inconstantior 273 288. phoenicis instar raro conspici 282 seq.
 judicio tanquam lapide Herculeo uti 287. si aqua fauces strangula-
 lat, quid bibemus? 291. mare arare, terra navigare, montes in
 medium mare transferre, Olympo Athon imponere 292. sq. ca-
 pita pro scabellis supponere 293. flatus vehemens ex antro Co-
 rycio erumpens 298. oculi auribus fide digniores 299. ubi in
 latino citatur Comicus & sententia affertur quæ in Græco non
 exstat. Fama ad lapidem Lydium, λίθον μάγισσαν, actiones
 ipsas & experientiam exigenda 299. Ἀρεος τρέφοιμοι 307. Anto-
 nios & Augustos somnians 309. non magis rem novit quam qui
 in extrema Thule habitant 312. Ἀρτέμιον ὁ παρὰ Φόρητον, καὶ Ἀρ-
 γῶν ὁ πολυόματ', καὶ ὁ ἐκατόνχειρ Βελάρως 312. ut pyrolampi-
 des ad solem evanescunt. id. πάντα κἀλων κινεῖν 316. tanquam
 à loto aut cantu Sirenum avulsus 321. συγκαθέδων τῷ Φασκε-
 λίῳ, καὶ πείθων τὸ κύμινον, καὶ πάντα πείθεις ἔρηματί' ἐδωκε δούπερα 338.
 Hortus Alcinoi 338. ἐκ τραγικῆς εἰς κωμικὸν id. οἱ τοῖς βελομένοις
 καὶ τῇ ἐχάτων ἐπενδυτῶν ὑπεξίστανται 414. καὶ τὰς παρὰ τὰς Γί-
 γαντας 344. κύμα ἐπὶ κύμα 348. ἀλιεὺς πηληγεὺς κομίζεται τὸν.
 349. Sybaritica mensa 282. CPolis nihil aliud quam Sybaris
 luxu celebris 349. duces cervis timidiore 349. pro ὡς κρε-
 δέλαφοι legerem ὥσπερ εἰ ἐλαφοί. Dictum antiqui cujusdam π
 τῆς συνεινιάσεως φίλτρον βλάπτει μάλλον ἢ ἀφελήσκει. 353. dipfadi
 morsus 357. ἐς τὰς μετὰ ἡώας αἰῶνας ita leg. pag. 363. pro με-
 τῶν. Ἀντιχρύς πεδρόμοι 368. verba non ex labiis sed expe-
 ctore promanantia 380. πᾶσι βῶ καὶ κινήσω τὰν γὰν δόρατι. 386.
 παλίμβολ' ὑπὲρ ὄσρακον καὶ κύβον 386. Γραικῶν ἀπατηλόπρ' id.
 πηληυτὰ τὰ ἀνθρώπινα, καὶ νίκη ἐπαμείβετη ἀνδρας 393.

Pythiæ thermæ 341.

S. Romani porta 406.

Rossi, Scythæ Hyperborei 84. τὸ χριστιανικώτατον γένος 337.

Salomo θεοσόφ' 136. Ejus libri de adjurandis Dæmonibus 95. 261.

Salomonias & Sybaritica mensa, pro sumtuosissima 282.

Salomon Episcopus Laodicens, ἐκτομίας sive spado 81.

Sara-

Saracenorum συναγωγή 339. Metatum, (μυάτον) CPoli directum 356.

Sardanapali Epitaphium 206.

Sclerus Sethus, Astrologus & Magus 96. 97. 218.

Scythæ captivos dæmonibus suis immolabant 327.

Sevii, Triballi 11.

Sibylla simul ac è materno utero prodiit, de fati universitatis rerum philosophata esse fertur 281.

Pseudo Monachus Sicidites, Evcharistiam non confessionem refurrectionis, sed sacrificium duntaxat esse docens & proinde corruptibile 332. 333.

Solonis versus ad evertendam Pisistrati Tyrannidem hortantes 375. 376.

Templum Sophiæ CPoli, 157. Θεῶν Σοφίας 13. in illo mos Imperatores inaugurari 294. ὁ μέγας νεὺς ὃς ἀπὸ τῆς Θείας καὶ ἀρχῆς Σοφίας ἀνόμεσται. 115. τὸ ἔργον μέγιστον τίμειον 163. 221. 381.

Soterichus Pantevgenus, Theopolitanus (h. e. magnæ Antiochiæ) Episcopus ἐπισκοπικός (h. e. suffragiis electus, licet Episcopatum adire non potuit, ut è Cinnamo supra p. 400. notavi) 137.

Leo Styppiota Patriarcha CPol. 36.

Theodorus Styppiota 38. 39. (ubi τῷ μὲν λόγῳ τὰ πρῶτα non verendum *facundiâ principis* sed *auctoritate.*) 73. 74. 75.

Syncholum fidei ab Imperatoribus inaugurandis rubro colore scriptum 294.

Leo Synesius Prusæensis 185. 186.

Themistocles præ Miltiadis trophæis dormire nescius 51.

Theodorus Castamonita, λόγων σοφωτέρων μέτοχος 280.

Theodorus Dadibrenus 212. & 176. ubi excusum Badibrenus.

Theodorus Irenicus, χαρίεις τὸ ἦθος, μάλα τε τὰς λόγους ἀποτερεῖν εἰδώς καὶ ἀπομακρύνειν εἰς πειρώδεις ῥητορικῶς 318.

Theodorus Capellanus 59.

Theodori Mancaphæ Imperium affectantis moneta argentea 255.

Theodori martyris miraculis clari imago 51. memoria ejus septimo die primi juniorum 151. ἔμβροβλύτης νεὺς Theffalonicæ. 123. ubi Wolfius habet Theodorum, debebat ponere Demetrium ex pag. 197.

Theodorus Mazuca, scriba apud Man. Comnenum gratiofus 140.

Theo-

- Heliadum instar flere 25. lucernam in meridie accendere 29.
 αἰπόσιοι καρυκευμάτων δρεῖκῶν ibid. τοῖς δόρασιν ὄρη μετεωρεῖσιν καὶ με-
 παήσιν κομπάζοντες 231. τῇ χαρωνείῳ οἰκήσεων ἀξιῶ 232. ὥ-
 ὡπερ δὸς ῥινός ἀλλ' ἐκ τῶν εἰλεκε τὸν Αὐτοκράτορα 261. Euripo
 inconstantior 273 288. phœnicis instar raro conspici 282 seq.
 judicio tanquam lapide Herculeo uti 287. si aqua fauces strangu-
 lat, quid bibemus? 291. mare arare, terra navigare, montes in
 medium mare transferre, Olympo Athon imponere 292. sq. ca-
 pita pro scabellis supponere 293. flatus vehemens ex antro Co-
 rycio erumpens 298. oculi auribus fide digniores 299. ubi in
 latino citatur Comicus & sententia affertur quæ in Græco non
 exstat. Fama ad lapidem Lydium, λίθον μάγισσαν, actiones
 ipsas & experientiam exigenda 299. Ἀρεὸς τρέφειμοι 307. Anto-
 nios & Augustos somnians 309. non magis rem novit quam qui
 in extrema Thule habitant 312. Ἀρτέμιον ὁ περιφόρητον, καὶ Ἀρ-
 γῶν ὁ πολυύματον, καὶ ὁ ἐκατόνχειρ Βελάρως 312. ut pyrolam-
 pides ad solem evanescunt. id. πάντα κάλων κινεῖν 316. tanquam
 à loto aut cantu Sirenum avulsus 321. συγκαθέδων τῷ Φασκα-
 λίῳ, καὶ πρίθων τὸ κύμινον, καὶ πάντα πθεῖς ἐξηματίεσθαι δούπρα 338.
 Hortus Alcinoi 338, ἐκ τραγικῆς εἰς κωμικὸν id. οἱ τοῖς βελομένοις
 καὶ τῇ ἐσχάτῳ ἐπενδυτῶν ὑπεξίστανται 414. καὶ τὸς σαρτῆς Γι-
 γαντας 344, κύμα ἐπὶ κύμα 348. ἀλιεὺς πλεηγείς κομίζεται νῆν.
 349. Sybaritica mensa 282. CPolis nihil aliud quam Sybaris
 luxu celebris 349. duces cervis timidiore 349. pro ὡς κρε-
 δέλαφοι legerem ὡπερ εἰ ἐλαφοί. Dictum antiqui cujusdam π
 τῆς στωικαίας Φίλτρον βλάβει μάλλον ἢ ὠφελήσει. 353. dipadis
 morsus 357. εἰς τὸς μετὰ τῶνας αἰῶνας ita leg. pag. 363. pro με-
 τῶν. Ἀνχέρως πεδρόμοι 368. verba non ex labiis sed ex pe-
 ctore promanantia 380. πᾶν βῶ καὶ κινήσω τὰν γὰρ δόρατι. 386.
 παλίμβολον ὑπερ ὅσρακον καὶ κύβον 386. Γραικῶν ἀπατηλόπερ
 id. πεπτεῦτὰ τὰ ἀνθρώπινα, καὶ νίκη ἐπαμείβετα ἀνδρας 393.
 Pythiæ thermæ 341.
 S. Romani porta 406.
 Rossi, Scythæ Hyperborei 84, τὸ χριστιανικώτατον γένος 337.
 Salomo Θεοσόφον 136. Ejus libri de adjurandis Dæmonibus 95. 261.
 Salomonía & Sybaritica mensa, pro sumtuosissima 282.
 Salomon Episcopus Laodicens, ἐκτομίας sive spado 81.

Saracenorum συναγωγή 339. Metatum, (μυτάτοι) CPoli directum 356.

Sardanapali Epitaphium 206.

Sclerus Sethus, Astrologus & Magus 96. 97. 218.

Scythæ captivos dæmonibus suis immolabant 397.

Scythii, Triballi 11.

Sibylla simul ac è materno utero prodiiit, de fati universitatis rerum philosophata esse fertur 281.

Pseudo Monachus Sicidites, Eucharistiam non confessionem resurrectionis, sed sacrificium duntaxat esse docens & proinde corruptibile 332. 333.

Solonis versus ad evertendam Pisistrati Tyrannidem hortantes 375. 376.

Templum Sophiæ CPoli, 157. Θεὸν Σοφίας 13. in illos Imperatores inaugurari 294. ὁ μέγας νεὺς ὅς ἀπὸ τῆς θείας καὶ ἀρρήτου Σοφίας ἀνόμασαι. 115. τὸ ἔργον μέγιστον τίμειον 163. 221. 381.

Soterichus Pantevgenus, Theopolitanus (h. e. magnæ Antiochiæ) Episcopus ἐπισκοπικός (h. e. suffragiis electus, licet Episcopatum adire non potuit, ut è Cinnamo supra p. 400. notavi) 137.

Leo Styppiota Patriarcha CPol. 36.

Theodorus Styppiota 38. 39. (ubi τῇ μὲν λόγῳ τὰ πρῶτα non verendum *facundiâ princeps* sed *auctoritate.*) 73. 74. 75.

Symbolum fidei ab Imperatoribus inaugurandis rubro colore scriptum 294.

Leo Synesius Prusænsis 185. 186.

Themistocles præ Miltiadis trophæis dormire nescius 51.

Theodorus Castamonita, λόγων σοφωτέρων μέτοχος 280.

Theodorus Dadibrenus 212. & 176. ubi excusum Badibrenus.

Theodorus Irenicus, χαρίεις τὸ ἦθος, μάλα τε τὰς λόγους ἀποτορεῖ νεύειν εἰδώς καὶ ἀπομηκύνειν εἰς πειρίδας ῥητορικῶς 318.

Theodorus Capellanus 59.

Theodori Mancaphæ Imperium affectantis moneta argentea 255.

Theodori martyris miraculis clari imago 51. memoria ejus septimo die primi jejuniorum 151. ἔργον βλῦται νεὺς Θεσσαλονικῶν. 193. ubi Wolfius habet Theodorum, debebat ponere Demetrium ex pag. 197.

Theodorus Mazuca, scriba apud Man. Comnenum graciosus 140.

Theo-

Theodorus Pantechnus præfectus Urbis CPol, domesticus secretarius & prætor. 135.

Theodosius Patriarcha CPol. 139. 140. 142. 149. 157. 163. 170.

Armenio natus 164. in Terebintum Insulam secedit 168.

Singularia scripta de capta A. C. 1185. Thessalonica 197. C.

quæ in Allatii *συμμίκτοις* & scriptoribus post Theophanem

Timotheo dormienti fortuna urbes in unum rete contractas in unum tradens 277.

Timothei musici modulis Alexander in furorem coniectus 313.

Θωμάτης δέμῳ. 154. 164.

Thomas Patriarcha CPol. Venetiis missus 401.

Thomas veneficus 84.

Titus Imperator templo Hierosolymitano libenter volens participare 157.

Τὸ δὲ τραγῳδία (Euripides) *ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ'* ἡ δὲ Φρὴν ἀνώμοστῳ 90.

Turcis crudeliores Latini 370. Turcæ *Φιλαυδραπνευόμενοι πρὸς τὸ χεῖν* *σώνυμοι* 256.

Veneti, cives Romani 112. male ab Alexio Angelo Comneno habitati & Pisanis postpositi, cum vicissim per Henricum Dandalum ulciscuntur 347.

Xerxis navarchus eadem die coronatus & securi percussus 167.

Georgius Xiphilinus *τῶν ἐπὶ τῷ φανὶ δὲ βήματός τις* 160. Wolf. *quidam ex ordine sacerdotum*.

Georgius Xiphilinus per VII. annos Patriarcha CPol. 316. 318. 332.

Ζητζιφίτζης, alter Therfites 202.

X. GEORGIUS ACROPOLITA (proprium hoc familiae a) non Patriæ nomen) pater fuit *Constantini Acropolita*, b) qui parentis exemplo magnus Logotheta * in aula CPolitana

a) Vide Allatium de Georgiis pag. 355. & Hanckium de Byz. rerum scriptoribus lib. 1. cap. 33.

b) Pachymeres in Mich. Palæologo VI. 26. confer Papebrochium T. 7. Act. Sanctior. Maji pag. 68.

* Constantinum Acropolitam perinde ut patrem Georgium Codices MSS. magnum Logothetum vocant, & ex illis Allatius, Lambecius, Caveus &c. Sed & Pachymeres

tana sed Mich. Palæologi gratia obrepudiatam Jo. Becci Patriarchæ cum Latinis concordiam excidit, scriptis adversus Latinos, e) aliisq; monumentis quibus Sanctorum memoriam d) celebravit, *noviſſ. Metapbraſte* e) nomen meruit, clarus. Quando autem à Volaterrano & Jo. Cuspiniano Acropolita allegatur, Pater Georgi⁹ intelligitur, quem Labbeus in protreptico ad Hist. Byz. p. 49. recte monuit illum ipsum esse *Pratorem Græciæ*, Chronici à Theodoro Lascari exorſi & in recepta à Mich. Palæologo CPoli definientis auctorem, quem testem subinde citat Jo. Leunclavius in pandectis Historiæ Turcicæ: nam & Acropolitam Ephræmus in Chronico metrico f) refert prætoriam dignitate decoratum fuiſſe à Theodoro Lascari Imperatore, antequam rebus omnibus ab eo Orientem repetente præponeretur: *ἡλὴν διαθείς ἐν τὰ κτῆ τῶ ἐσπέρων ἀναξ μὲ στρατιᾶς ἐκτρέχει πρὸς τὴν ἑω, λιπὼν στρατηγὸς &c.*

Πρὸ τοῖςδε Γεώργιον Ἀκροπολίτην
Ἀρχοντα πάντων καὶ πρὸς ἑδρον δεικ-
νους,

Πρόθεν τίμησας τῇ Πραίτωρος ἀξίᾳ.

*Hic Acropolitam præſcit Georgium,
Cunctisque summum principem dat,
quem prius*

Prætoris ipse ad dignitatē evexerat.

Cum A. C. 1241. g) obiret Irene Theodori Lascaris filia, uxor Joannis Ducæ Vatatzæ Imperatoris, Georgius fuiſſe se ait annorum XXI. h) natus ergo est A. 1220. ex illustri genere & Imperatorem ipsum cognatione * attingens. Ex Patria urbe CPoli quam.

Libri ſti Pars Altera.

LII

Lati-

meri VII. 8. memoratur flammis traditum *σύγγραμμα τῷ παλαιῷ μεγάλῳ Λογῷ-θέτῳ τῷ Ἀκροπολίτῃ*, *Senioris magni Logothetæ*, ad distinctionem nempe junioris magni Lo-othetæ Constantini Acropolitæ filii, de quo verba Pachymetæ perpetuam accipit Allatius de Consensu p. 780 quæ ipse rectius de patre intellexit lib. de Georgiis p. 358

*) Vide Allatium de consensu utriusque Ecclesiæ II. 15. n. 14. pag 779. 780. ubi duos ejus de processione Spiritus S. tractatus commemorat, unum cujus principium est: *ἀνδρες Ῥωμαῖοι*, alterum *ἐμνήσθη καὶ ἄλλος λόγος τῶν ἀντιλεγόντων ἡμῖν*.

d) Ex Orationibus Constantini Acropolitæ in sanctos quas MSS. memorant Allatius de Simeonum scriptis & præstantissimus Caveus parte altera Hist. literariæ scriptorum Ecclesiæ ad A. C. 1270. illa in *Martyrem Theodosiam* Græce ex MS. Vaticano cum Dan. Cardoni S. I. versione exstat in Actis Sanctorum T. 7. Maji p. 69-86. & altera in *S. Johanne Damascenino*, iidem è MS. Vaticano Græce cum versione Jo. Francisci de Rubéis, JCTi Romani, T. 2. Maji pag. 731-760.

e) Allatius de Simeonum scriptis pag. 109.

f) Verba ejus edidit Allatius de Psellis §. 79. adde Acropolitam ipsum c. 66. sq. Hist.

g) Cangius famil. Byz. pag. 223,

h) Acropolita cap. 39. Historiæ. * id. c. 97. & 32. ubi γένος ejus περιφανές.

Latini tum obtinebant, missus deinde XVI i) annorum adoleſcem & literarum rudimenta edoctus Nicæam, ubi aulam habebat eo tempore Græcorumque Imperium moderabatur jam dictus Ducas, qui Georgium Rhetoricis, Logicis & Mathematicis disciplinis ab anno ætatis XVII. k) per septennium ab Theodoro Exapterygo & Nicephoro Blemmida imbuendum dedit. Inde in aulam iterum adscriptum & ab eodem Duca charum habitum nec minus ab illo filioque Theodoro (cujus tamen gravem indignationem l) aliquando incucurrit, non diu post reconciliatus) variis auctum honoribus, Legationibus cum laude functum & ad magni Logothetæ dignitatem erectum constat, quæ copiosius ab Allatio, Hanckio & Caveo exposita legi possunt. Nec tamen omittendum, quod A.C. 1274. à Michaële Palæologo missus ad Concilium Lugdunense, m) Imperatoris nomine schisma ejuravit, & in Latinorum dogmatibus nihil reprehendendum videri est confessus, multis Græcis & filio ipso Georgii Constantino Acropolita ægerrime hoc ferentibus. Deniq; A / 1282. eodem anno, quo non diu post XI. Dec. vivis exemptus Michaël Palæologus est, obiit quoque Georgius, peractata legatione n) ad Joannem Bulgarorum principem, anno ætatis LXII. successoremq; o) in magni Logothetæ munere nactus est Theodorum Muzalonem.

Exstat sub hujus Georgii nomine, quem Gregorius Cyprius p) Aristotelem & Platonem ætatis suæ appellare non dubitat, Histo-

i) idem cap 29. ubi omnino legendum non *ἐνδεκάετης* ut vult Allatius sed *δεκάετης*, ut recte conjicit Hanckius pag. 542. cujus sententiam firmat quod se jam *ἐγκυκλίε παιδείσεως ἀπηλαγμένον*; & mox postquam ad Joannem Ducam venit & ab eo erudiendus Magistris traditus est, XVII. annos natum Acropolita scribit k) Acropolita cap. 32. l) id. cap. 63.

m) vide Acta Concilii Lugd. sub Gregorio X. Tomo 3. edit. Colon. 1619. part. 6. pag. 741. (T. XI. edit. Labbei p. 937.) Hanckium p. 560. seq. Odoricum Raynaldum ad A. C. 1274. n. 18. Szovium n. 2. ubi male Gregorius Acropolita vocatur pro Georgio.

n) Pachymeres in Mich. Palæolog. lib. 6. cap. 34. seq.

o) id. in Andronico Palæologo, libro & capite primo.

p) Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. in Georgii Logothetæ encomio: *λόγῳ δι' σπέρματος καὶ σπινθήρος ὡς εἶπεν μαθημάτων ἢν ὁρᾷ σωζόμενα ἔδωκεν ὅτι μὴ παρὰ τῷ Λογοθέτῃ, ἢ μέγα δ' εἶπεν καὶ κατὰ ἡμᾶς Ἀριστέλει ἢτε καὶ Πλάτῳ, ἢ ὅπως ποτὲ τούτοις παραπλησίως τὸν ἀνδρᾶ βύλοιτό τις καλεῖν ἢ ἵνα διέλῃ σαφέστερον, ὃν Ἀριστέλῃ νομίζεν χρεῶν ἔδεν ἐκείνῃ ἀπολεπόμενον, ὅταν τι δὲ τῆς λογικῆς ἐπιστῆμης ἢ τῆς τῶν φυσικῶν ἀποφύνασθαι Πλάτῳ δὲ θεολογῆναι καὶ κατὰ Μῆσαν φεγγγόμενον Ἀτίκην.*

Byzantina hoc titulo : χρονικὸν ὡς ἐν συνόψει τῶν ἐν ἑστέροις, *Epitome Chronica sive Historia Compendiaria de rebus proxima aetate*, sive narratio succincta de iis quæ (rebus per varios principatus divisis, vide cap. 37.) acciderunt à capta A. C. 1204. à Latinis CPoli, usque ad eandem A. 1260. à Michaële Paleologo iterum recuperatam & Latino nomini ereptam. Hanc Galatæ sive Peræ in Bibliotheca Georgii Cantacuzeni repertam descripsit Theodosius Zygomala Nauplius, cujus Apographum Georgius Doufa CPoli secum in Belgium attulit, eoq; defuncto frater Theodorus Doufa vulgavit cum versione sua latina notisque, Lugd. Bat. ex officina Godfridi Basson, 1614. 8. recusam minus etiam emendate & sine notis Aureliæ & Coloniz Allobrogum sive Genevæ 1615. f. cum Nicephoro Gregora & Laonico Chalcocondyla. Quamvis vero in locis obscuris Meursium se & Scriverium subinde consuluisset Doufa profiteatur, tamen non ita feliciter in illa editione versatus est, ut non gratulandam Acropolitæ sit, quod Leo Allatius Codicem Vaticanum ejusdem opusculi MS. Græcum sub titulo πύγμα χρονικὸν ἡμιτελές nactus, illud emendavit & divisum in capita, novaq; versione donatum in lucem iterum edidit Paris. 1651. f. Doufæ notis ad calcem subjunctis. Observaverat autem jam pridem Allatius in libro de Psellis q) hoc non esse ipsam Acropolitæ Historiam, sed tantum Compendium ejus, nec ab auctore ipso * sed ab alio quodam, resectis quæ illi parum necessaria visa fuere concinnatum. Ipsum porro Acropolitæ opus ejusdem plane argumenti sed pulchrius diffusiusque, inter Codices MStos Chii r) invenit ac descriptum Romam advexit, ejusque ope non modo breviarii mutila hiulcaque & male ab exscriptoribus tractata correxit ad mentem Auctoris, sed etiam Historiam integram latina sua versione & notis Historicis illustratam Græce & Latine typis Regiis edidit, compendioque in Parisiensi quam dixi editione præmisit. Titulus est : Ἡ παρῶσα χρονικὴ συγγραφή τῶ μεγάλου Λογοθέτου & Ἀκροπολίτου ἐστίν, ὃς ἐκτίσσει καὶ τὸ μοναστήριον τῆς ἀγίας & Χρυσῆς Ἀναστάσεως. Περιέχει ὃ πρὸ μὲν τῶ αἵματι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχει τῆς βασιλείας Μιχαὴλ & Παλαμολόγου. Acropolitam libenter sequuntur recentiores scriptores, etiam Nicephorus Gregoras, ut in notis pag. 227. & 239. idem Allatius observat, qui tamen pag. 249.

LII 2

non

q) pag. 63. editionis à me curatæ, ubi in imo paginae typographus pro Paris. 1651. fol. per errorem posuit 1615.

* Acropolitæ ipsi tamen tribuit Allatius p. 368. de Georgiis.

c) Allatium de Georgiis p. 356.

non diffitetur pleraque exactius à Gregora tradi Acropolitz historia (an compendium ejus, non dixerim) MS. in Bibl. Ambrosiana Mediolanensi, & in Bibl. Regis Christianissimi num. 734.

In diatriba de Georgiis quæ Georgio Acropolitz subjuncta est, hæc præterea ejus scripta ab Allatio commemorantur p. 357. *Forma de fide. De virtute & anima*, Anno Mundi 6771. (Christi 1263.) MS. in Bibl. Antonii Augustini Cod. 174.

Ἑρμηνεία τῶν Θεολογικῶν ῥητῶν, *In Theologi Nazianzeni sententias* τῆς ἐστὶν ὅτι τὸ ἐν καταρχῇ πρὸς ἑαυτὸ, πολλὰ γίνεσθαι, *potest unum si à seipso* discat, multa fieri, καὶ τὸ, μοιὰς ἀπ' ἑαυτοῦ εἰς ἑαυτὸν κινεῖσθαι, *μέχρι* τριᾶδος ἐστὶ. *Unitas à principio in binarium mota, in ternario consedit.* Incipit: Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν Φίλων, ὡς θεοτάτης καὶ σεβασμιωτάτης καὶ Φαλῆς, εἰς λόγους ἐλθεῖν ἡμᾶς καταράσσονται. MS. in Bibl. Palatina.

Precesiones XIII. quas Michaëli Palæologo urbem CPolin intranti se composuisse narrat cap. 87. Historiæ, & *Oratio de recepta CPoli*, cujus argumentum cap. 89. refert, interciderunt.

INDEX Episcoporum & aliorum quorundam in Acropolita memoratorum.

numeris capita, non pagina designantur.

A Cropolita de se cap. 17. 29. 32. 39. τὸ γένος παλαιόν, *genus ejus illustre* 32. Imperatori junctus affinitate 79. Imperatoris Joannis Vatatzæ nomine Epistolas scripsit & Imperatorium sigillum impressit 44. 49. Judex de Mich. Comneno 50. in Theodori junioris, quem in Logica disciplina instituerat, indignationem incidit 63. ei reconciliatur. ibid. Prætor Occidentis constitutus 66. 67. 68. 70. à Michaële perduelli captus 72. 79. 83. legatus ad Constantium Bulgarorum Principem 84. Michaëli Comneno solennium precum XIII. formulas componit post captam CPolin 87. Orationis de recepta CPoli argumentum 89. Duces exercituum nec omnino laudandos judicat nec vituperandos, sed omnia DEi nutu fieri 44. 46.

Andronicus Comnenus Michaëlis Imp. filius 89.

Andronicus Muzalo, magnus Domesticus 63.

Andro-

- Andronicus Sardenſis Episcopus 84.
 Arsenius è Monacho una hebdomade Diaconus , Sacerdos & Patriarcha 53. Theodorum juniorem id. & Mich. Comnenum coronat 77. depositus 84. Nicephoro extincto iterum restitutus id. sed CPoli recepta absens 88.
 Aurea bulla à Joanne Duca Imp. Melenicenisibus data 44. alia firmandis Theſſalonicenſium privilegiis 45.
 Balduini Imp. interfecti caput Johanni Bulgarorum Regi pro poculo 13. regia insignia CPoli capta 86.
 Constantinus Cabasilas , Achridis Bulgariæ Archiepiſcopus 80.
 Joannes Camaterus Patriarcha CPol. cap. 6.
 Chryſopus , equi nomen 61.
 Δουλεύσας & τὸν κωμικὸν (Aristoph.) εἰ καὶ μὴ κλεπίσας & 45.
 Constantinus Meſopotamita , Metropolita Theſſalonicenſis 21.
 Coſmidii Monasterium prope Blachernas 88.
 Crux Imperatoria à Bulgariis capta 11.
 Κύριε ἐλέησον centies repetitum 88.
 Demetrius Bulgariæ ArchiEpiscopus 21. αὐτομόμ. id.
 Per Duellum & ferrum candens purgatio 50. Διὰ θανάτου ἐλογχ. per mortis intentatæ præſentem mortem quaestio. id.
 Ἐγκύκλιος παιδείας 29. μαθημάτων καὶ ὑψηλοτέρων τῶν λόγων παιδείας 32.
 Feſtum tranſfigurationis Chriſti 63.
 Georgius Clida , Cyzici Metropolita 88.
 Germanus Patriarcha 33. 42.
 Gradibus ab Eccleſia prohibitis connubia Imperatoribus permittuntur 50.
 Γράμματα ἐρωτικά. 68.
 Hyacinthi Monasterium 10. 18 41.
 Imperatoriæ literæ rubro conſignatæ 26. 38. Imperator ſcuti infidens proclamatur 53. 77.
 Joannes Hieroſolymorum Rex 27. hunc octoginta annos natum & mole corporis viribusque inſignem vidit & miratus eſt Acropolis ibid.
 Joannicius Episcopus Philadelphiensis 84.

- Joannes Macrotes qvo ad Epistolas magni momenti scribendas usus
 Joannes Vatatzes Imp 49. Judex de Mich. Comneno 50.
 Josephus Mesopotamita Grammaticus 49.
 Irene Imperatoris soror, in Monastico habitu Eulogia 86.
 Jurisjurandi formula *μα τας λόγους* 63.
 Manuel Lascaris inter Monachos Maximi nomen adscivit 59. Pro-
 tosebastus 60.
 Manuel Thessalonicensis Episc. 84.
 Manuel Patriarcha 18. Maximi successor 19. vere vir Philo-
 sophus. id. pietate insignis, licet literas parum doctus & uxori
 junctus 51. mortuus paullo ante Imperatorem Joannem Va-
 tatzem 53.
 Methodius Monasterii Hyacinthi Abbas, Patriarcha per tres menses
 CPol. 42.
 Matiae Hodogetriae imago 88.
 Michaëlis Archangeli templum 22. 85.
 Michaël Auctorianus Patriarcha 19. *λόγιος τυγχάνων, καὶ πίστεως*
χρηστικῆς ἐμπειροῦ τῆς τοῦ ἡμετέρου καὶ τῆς ὑπεράγειν 6.
 Michaël Comnenus Palæolog⁹ purgationem per ferrum candens pru-
 denter declinat 50. ejus Epistola 64. scripto tomo à Patriarcha
 & aliis Episcopis ad Imperium suscipiendum invitatur 76. CPoli
 recepta Patriarcham in thronum restituit 89.
 Morotheodorus 7.
 Jo. Muzalo, è Mystico Monachus 40.
 Georgius Muzalo 75. Andronicus Muzalo, 63.
 Mytilenenlis ArchiEpiscopus 74.
 Nazaræi pro Monachis 42.
 Nicephorus Alyates, Grammaticus 49. præfectus Caniclei 75. 79.
 Nicephorus Blemmides Philosophus excellentissimus, in Logicis
 Acropolitæ Præceptor 32. Præceptor etiam Theodori junioris
 Imp. Patriarchatum CPol. respuit 53. Ephesi versatus 87.
 Nicephorus ex Metropolitâ Ephesino Patriarcha 84. non per an-
 num integrum. id.
 Nicephorus Tarchoniata, magnus Domesticus 36. 40.
 Nicolaus Medicus bonus, Philosophiæ rudis 39. dignitate Actua-
 rius sive Medicus Imperatoris. id.

Palmarum die , triumphantis more urbem ingredi solitus Imperator 52.

Papa 2. 14. 17.

Patriarchæ ab Imperatoribus libenter adseiscuntur, qui desiderii eorum non refragentur 42. nec nimis sapiant 53.

Pelâgius legatus sive Nuncius Pontificis Rom. 17.

Jo. Petraliphas magnus Chartularius sive Cancellarius 37. 40.

Phidias statuarius 50.

Phocas Metropolita Philadelphiensis 50.

Poëta (Homerus) 55. 63. 69.

Praxiteles statuarius 50.

Proverbia : Ἡ ἐν ξυρῷ ἡ ἀκίβητος 9. 65. ἐν στενῷ res in angustiis constitutæ 58. ἐπὶ κύβητι, securæ. id. σπιβλὸν ξύλον, ἔποτ' ὀρθόν, καὶ ὁ Αἰθίοψ οὐκ οἶδεν λευκαίνεισθαι 49. σκηνὴ τῆς δράματός ἐστι τραγωδία μεμορφωμένη. 63. ἐκὼν ἄκων 84. φρόνημα καὶ εὐδοκίαν πρᾶξις αἰσίου, ὁ φησὶ πρὸς τῶν παλαιῶν 65. φυζακινῆς ἐλάφου κραδίον ἔχων 69. ἀλλὰ μικρόν τι κέρδιον τῇ φιλίας ἀπορίσσει καὶ καταπατῶν κύπελλον 70. πάσας μηχανὰς καὶ πάντα πάλιν κινεῖν 81. τὸ πρὸς ψυχῆς πρᾶξις 81.

Συνάνδρων Monasterium 74. 75.

Studii Monasterium 88.

Theodorus junior Imp. αἰετὸς ταχύς à militibus appellatus 58. Morti vicinus in pœnitentiæ fidem Monachi induit habitum 74.

Theodorus Exapterygus Acropolitæ præceptor, in Mathematicis non admodum præstans, in Rhetoricis egregius 32.

Theodorus Irenicus, cognomine Copas, Patriarcha 19.

Ad Theodorum Contostephanum instructio Imp. Joannis Vatatzæ scripto tradita, quomodo aciem adversus Latinos componere, quando & ubi configere deberet 48.

Trinobi Episcopus αὐτονομίας jus & Patriarchæ nomen sibi vindicat. 33.

Tzyrithon, magnus chartularius 45.

Xerus, Metropolita Naupacti 49.

Acro-

Acropolis ab Allatio subicitur pag. 149 - 186. **ΙΩΗΛΟΥ,**
JOELIS *Chronographia Compendiaria*, res brevissime perstringens &
 successiones Principum ab Orbe Condito usque ad captam à La-
 tinis Anno 1204. CPolin, circa quod tempus vixisse auctor ipse
 videtur, certe non diu post scripsisse. Post hanc Chronogra-
 phiam sequitur in eodem volumine pag. 187 - 199. **JOHANNIS**
CANANI Ἰωάννη & Κανανὲ διήγησις περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γεγε-
 νητοῦ πολέμου καὶ τῆς σκληρῆς, ὅτε ὁ Ἀμαράτ Πῆς παρέπιτο ταύ-
 τη μετὰ δυνάμεως βαρέας, καὶ παρολίγον ταύτῃ ἐκράτει, οἱ μὲν ἡ
 ὑπεράγχι μῆτηρ & Κυρία ταύτῃ ἐφύλαξε. *Narratio de bello CPolit-*
ano anni ab Orbe condito 6930. Christi 1422. cum Amurat-Beu sive Amu-
rates secundus Turcarum Imperator, cum fortissimorum militum exercitus
in eam irrumpit, quam & expugnasset utiq, nisi immaculatissima DEI Mater conser-
vasset. Ait autem Cananus urbem conservatam esse mira S. Mariz
 ope, quæ violaceis amicta vestibus & super propugnacula deambu-
 lans hostibus terrorem ac summam trepidationem incusserit. ἐπειδὴ
 ἦ οἱ ἐχθροὶ καὶ πελεμιοὶ ἡμῶν δεδοκασ μαρτυρεῖαν ταύτῃ, πάντων ἐπὶ
 ἀληθεύοντων τῶ θάυμα τοῦ πασαγίας. ἔλεγε γὰρ ὁ Μηρσαῖτης ὁ Πατριάρ-
 χης τῶν Τέρκων, ὅτι ἡ πόλις ἐπρόκειτο παρ' ἡμῶν αἰχμαλωτίζεσθαι,
 ὡς οἱ σοφοὶ τῆς Περσίας εἰς τὸν καιρὸν & Μωάμεθ εὐσηφοφόρησαν περὶ
 τότε, καὶ εὗρον ὅτι εἰς τὸ ἐπὶ καὶ τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν (XXIV.
 Augusti) ταύτης τῆς ὥρας ἡ πόλις παρ' ἡμῶν πείκεται κρατηθῆναι, καὶ
 ἐμελλε τὸτο γενέσθαι καὶ τὴν δυνάμιν τῶν ἀστέρων, καὶ τὴν πύχνην τῶν
 ἀστροτόμων, αἰὲν ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἡ ὀξεία Φορεῖσα καὶ πεπατημένη & κά-
 στερ καὶ τῶν περμαχιόνων ἐπάνω ἀφόβως & πολέμῳ τὴν ὥραν ἐκείνη ἀντί-
 πρᾶξε πᾶσι δυνάμειν τῶν ἀστέρων, καὶ τὴν πύχνην τῶν ἀστρολόγων, πᾶσι
 οὐκ ὀπί γῆς, εἰς ἐξ ἀνθρώπων τὴν δυνάμιν εἶχεν, ἀλλ' ἐξ ἑρᾶς καὶ
 αοράτης δυνάμεως. Ὁμοίως καὶ τὰ στρατεύματα πάντα τῶν Τέρκων ἐπα-
 μαρτύρουν ἐόντως τὸν Μηρσαῖτῃ ἐκεῖνον, καὶ ἐδιηγῶντο πρὸς πάντας,
 ὅτι & πολέμῳ τὴν ὥραν, ὅπως μὲ θρασύτης καὶ ὀριμῆς ἀκρατήτης ἐφ-
 ῥασαν εἰς τὰ τεῖχη & κάστερ, ἵνα ἀναβῶν ἐπάνω, καὶ διώκῃ τις
 ῥωμαίους, καὶ τὴν πόλιν αἰχμαλωτίσῃ, τότε εἶδον γυναῖκα ὀξεία
 ῥέκτα φορεῖσαν, καὶ πεπατημένην ἐπάνω τῶν περμαχιόνων & ἐξῶ κά-
 στερ. καὶ ταύτῃ ἰδόντες, σκότῃ καὶ ζάλῃ, καὶ τρόμῃ καὶ φόβῳ
 ἀφνω εἰς τὰς ψυχὰς εἰσῆλθε τῶ πρώτων, καὶ πρὸς Φυγὴν ἐβλάψαν, καὶ
 οἱ πόλεμον εἶδε ὅπως καὶ ὁπὸ δυνάμειν καὶ πύχνης. Τῆς γυναικὸς δὲ
 ἐκείνης ἔλαβον τὴν δουλίαν, καὶ ἡλευθερώθη ἡ πόλις. *Cum vero hostes*
atque

atque adversarii nostri hoc, testimonio suo constabiliverint, multo verissimum est hoc sanctissima Virginis miraculum. Namque Mersaita sive Patriarcha * Turcarum affirmabat, propositam tunc illis fuisse Civitatem adpradam, quemadmodum Viri docti Persæ etate Mahometi calculaverant, invenerantque hoc anno, mense, die, dieique hora urbem à nobis debellandam esse; & futuram id erat omnino astrorum vi, & Astronomorum artificio; sed mulierem illam violaceis vestibus amictam, per castrum obambulantem, & super propugnacula intrepide, dum pugna inibat, vim astrorum obtudisse, & Astrologorum artificia: quavis illa non à terra neque ex hominibus, sed è cælo & invisibili potestate vim obtinebat. Similiter exercitus universi Turcarum jurejurando Mersaita dictum confirmabant, & omnibus narrabant, pugna hora, dum cum audacia & impetu, qui coerceri non poterat, ad muros castri pervenerant, ut ascenderent, Græcosque fugarent, urbemque caperent, vidisse mulierem violaceis vestibus indutam, deambulantem super propugnacula exterioris castri; qua visastatim tenebris, procella, timore, ac tremore correptos omnes in fugam se & non ad bellum dedisse, & vi, influxuque illius mulieris formidinem sibi immisissam, & urbem liberatam. Hæc qui credit idem etiam fidem habebit auctori vitæ S. Nili junioris, qui pag. 3. narrat Rossanam Calabriæ Metropolin ab incurfionibus Saracenorum defenfitatam esse à S. Maria virgine quæ super muris illius apparuit ως γυνή παρ' Φυροφόρου, λαμπράς ἐν τῆς χειρὶ κατίχνασθαι καὶ πωτὴς αὐτὴς καταβάλλουσα, καὶ τὰ τείχος δοιοδιώκουσα. Similiter traditum est Heraclio imperitante CPolin precibus sanctissimæ Virginis liberatam ab obsidione Persarum, quo spectat scriptum in Bibl. Regis Christianissimi, memoratum à Labbeo pag. 72. Bibl. novæ MSS. Sic Adolpho IV. Comiti Holsatiæ A. C. 1227. adversus Danos pugnanti ajunt visam in nubibus S. Mariam Magdalenam * amœna umbra

M m m

pro-

Libri 2ti Pars Altera.

* Quem hodie *Monfrum* solent nuncupare, hunc *Patriarcham Turcarum* vocat etiam pag. 192. αὐτὸς δὲ ὁ μέγας καὶ πολὺς παρ' ἐκείνοις ὁ εὐγενὴς Πατριάρχης, ὃν ἔχον προωρατικὸν καὶ Προφῆτην τὸν οὖν Μερσαίτης τῇ Περσικῇ διαλέκτῳ. Sæpius idem Cananius memorat Turcarum *καλογέους* sive Monachos, etiam uno nomine *Τυρκοκαλογέους*. Similiter Chaliphæ Turcarum *Urspergenus* appellat *Papæ* & *Apostolicos* sua gentis. Vicissim fuit cui Papa dicebatur *il Gran Turca de i Christiani*, & Mahometis III. legatus Leonium Galliarum Regis ministrum, *magnum Vizirium* appellavit, ut refert Tan. Faber ad Honginum pag. 17.

• Vide Lambeeium lib. 2. rerum Hamburgensium pag. 41. seq. edit. primæ.

protegentem ipsius copias, dextraque levatâ illis benedicentem, in hostes vero radios solares vehementius retorquentem. Sed & Zosimus, Ethnicus scriptor lib. 5. cap. 6. scribit Alaricum, ne Athenas cum exercitu occuparet, deterritum esse conspectâ Minerva armata obambulante Urbis muros, & Achille stante ante mœnia, additque causam illam servatâ Civitatis neutriquam à se prætermittendam fuisse, utpote *θεοπρεπὴ πρὸς ἑσέως, καὶ εἰς ἐνσὺν βεβαιὰ τῆς ἀκρότητας καλυμμένη.*

XI. GEORGIUS PACHYMERES Constantinopolitano Patre exule Nicææ circa A. C. 1242. natus ibique educatus, & postea undeviginti annorum juvenis a) Constantinopolin à Mich. Comneno Palæologo A. 1261. recuperatam delatus, animum omni genere doctrinæ imbuit, muneribusque insignibus in Ecclesia & aula CPolitana functus, Diaconum, Patriarchæ *ὑπομνηματοῦν & πρωτοπρεσβυτέρου* & Imperatoris *δικαιοφίλου* gessit. Manuelis Phile præceptor fuit, qui funus ejus carmine Græco jambico deploravit, quod exhibet Allatius diatriba de Georgiis p. 373. A Petro Holloisio *vere Catholici* elogio maectatur qv. 2. de scriptis Dionysii Areopagitæ: quod Allatius b) ipsi invidens, *non potuit*, inquit, *esse Catholicus, qui schisma* (Græcæ puta Ecclesiæ) *provehnavit, & contra Romanam Ecclesiam scriptis etiam defendit.* Certe *Λατινόφρων* non fuit, & Patriarchis Latinæ fautoribus Ecclesiæ Iosepho, Joanni Vecco & Gregorio Cyprio strenue sese opposuit. Vitam non diu videtur produxisse ultra A. C. 1310. (quanquam Lambecius T. 3. pag. 237. & T. 7. p. 71. eumque secutus Nesselius ait eum anno 1340. obiisse.) Neque enim post illud temporis in Historia CPol. memoratur, & Historiam suam continuasset saltim ad finem Imperii Andronici A. 1332. denati, neque in anno ejus XXVI. A. 1308. substitisset, si tamdiu ultra ejus non modo ætatem, sed junioris quoque Andronici annum undecimum Imperii annos suos proximus centenarius produxisset.

Exstant ejus *Historia Byzantina libri XIII.* de rebus per annos XLIX. gestis, à tempore nati Michaëli Palæologo A. C. 1258. Andro-

a) Pachymeres ipse sub initium Hist. Allatius de Georgiis pag. 365. Hancinius de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 34.

b) Allatius de Georgiis pag. 373. & de consensu utriusque Ecclesiæ II. 15. 15. p. 781.

dronici Palæologi (senioris) usque ad A. 1308. qui fuit annus ætatis ejusdem Andronici XLIX, Imperii XXVI. Est autem opus bipartitum, nam priores sex libri res *Michaëlis* Palæologi ante imperium & ipso Imperatore gestas complectuntur: Posteriores libri septem tradunt quæ *Andronico* imperitante acciderunt per annos sex & viginti. Pachymeris & Imperatorum *Michaëlis* atque *Andronici*, quem admodum & *Theodori Lascaris junioris* (cujus & ipsius res in priorē parte Historiæ Pachymeris attingit) icones è MS. Codice expressas *Hieronimus Wolfius* præmisit suo *Nicephoro Gregoræ*, Basil. 1562. fol. recuso Paris. 1567. fol. Francof. 1568. fol. Idem ad voluminis calcem argumenta capitum Historiæ Pachymerianæ ex eodem Codice MS. Bibl. Augustanæ versa à se latine exhibet. Fragmenta quædam, quæ in Augustano Codice MS. deesse *Wolfius* admonuerat in Synopsi libri V, Græce vulgavit *Dionysius Petavius* ad calcem Breviarii Historici *Nicephori Patriarchæ*, Paris. 1616. 8. Plura Pachymeris Historiæ tum adhuc ineditæ loca Græce produxit *Allatius* in suis scriptis, præcipue in notis ad Acropolitam A. 1651. Lutetiæ excusis: Primus totum opus è Bibl. Barberina Cod. 163. 164. in lucem protulit *Petrus Possinus* S. I. vertitque latine, & cum versione, sua ac tribus observationum libris vulgavit Rom. 1666. & 1669. fol. duobus voluminibus, quæ rarius quam cæteri scriptores Byzantini scriptores Parisiis excusi occurrunt, & centum amplius marcis Lubecensibus venduntur. Priore volumine libri sex de *Michaële Palæologo*, posteriore septem de *Andronico* continentur. Ex Observationum vero Possinianarum libris tribus primus glossarium verborum obscuriorum exhibet, secundus notas & castigationes, tertius Chronologiam, cui jungendæ rarissime itidem obviæ *Mauritii Davidæ* presbyteri Divionensis animadversiones Chronologicæ in Pachymeris *Michaëlem Palæologum*, quas in Clariss. Boivinii notis ad Gregoram laudari vidi, in ipsas necdum incidi. Idem Boivinus pag. 760. monet operæ pretium fore si quis editionem Romanam Pachymeris conferat cum Codice MS. Regio 2558. scripto A. C. 1448. * quem Possinus haud vidit, uti nec mutilum Augustanum ex quo Hieron. Wolfius argumenta, de quibus supra dixi, protulit. Nescio an de hoc Pachymere accipiendum sit quod *Latinus Latinus* T. 2. Epist. pag. 102. *Sirletus*, inquit, *significat allatum esse*

M m m 2

etiam

* Montfauconus Palæograph. Græca p. 79.

etiam recens Georgium quendam variarum rerum scriptorem, qui cum multa de prima nota Philosophis tanquam censor pronuntiavit, plurima etiam Aristotelis loca obscura illustravit. Quandoquidem Latinis haud faveat, itaque parum aequus Historicus appellatur Allatio lib. de consensu pag. 759. qui tamen alibi * stylum Pachymeræ laudat, cæterum notat inter Lollianum Codicem in Bibl. Vaticana, & Barberinum quem emendatiorem & caractere antiquiore atque elegantiore descriptum testatur, maximum non tantum in verbis ac modo dicendi, sed rerum narratarum etiam quandoque ordine inesse discrimen, ut verisimile sit Pachymerium duas suæ Historiæ editiones temporis ac genio inservientem conscripsisse, ideoque ex utrisque multa errata corrigi, obscura illustrari, mutila suppleri, ac demum Historiæ corpus unum perfectum ac integrum posse absolvi. Cum idem MSS. Codices ejusdem Historiæ, mutilum quidem Venetum in Bibl. S. Marci, & Scoriacensem, & ex Posslevino (qui male Gregorium pro Georgio appellat) tertium in Bibliotheca Patmi Insulæ, quarumque Regis Christianissimi commemorasset, *Est & apud me, inquit, integra, & optima nota.*

De Sapientia Indorum, quam Posinus Pachymera priori Volumini, sive Michaeli Palæologo subjecit.

Specimen Sapientiæ Indorum, five Dialogus inter Absalonem Indorum Regem & Gymnosophistam quendam per fabulas scite confictas animi sui sensa ei pandentem moresque instituentem, quem Posinus utpote à Mich. Palæologo apud Pachymerem singulariter commendatum priori Pachymeris tomo latine subjunxit, ab eodem versus est è Græco Codice Allatiano *Simeonis Sethi*, a) qui in Græcum ex Arabico transtulit circa A.C. 1100. in gratiam Alexii Comneni Imp. Postea Græce ex Codice Holsteniano qui exstat Hamburgi in Bibl. Johannea

* Allatius de Georgiis pag. 368. 369.

a) Claruit hic Simeon Sethus imperitantibus Michaële Duca, Nicephoro Botaniata & Alexio Comneno & in MS. Regis Galliæ 1261. vocatur *πρωτοβεσδαρχης τῶν Ἀντιόχ* h. e. *Protopreſtarius in Palatio Antiochi* CPolitano de quo Cangius in CPoli Christiana lib. 2. sect. 16. n. 5. & ad Zonaram p. 46. Male inde ab Allatio de Simeonum scriptis p. 181. vocatur *Simeon Vespas & Magister Antiochenus*. De aliis hujus scriptis post eandem Allatium accuratius dicam infra libro VI. ubi ad Medicos pervenero,

hannea hunc eundem librum cum nova versione sua latina vulgavit noster cum viveret amicus *Sebastianus Godfridus Starckius*. b) Berolin. 1697. 8. Titulus in Arabico est *Culila & Dimna* c) cujus editionem pridem promisit Tho. Hyde præf. ad lib. de ludis Orientalium. In Græco *Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης*, quasi *coronatum & investigatorem* dicas. Liber jucundus & utilis lectu, refertusq; fabulis lepide & ingeniose excogitatis, quibus malitia fraudes & stultitia hominum in vita communi & in aulis frequens ad vivum depingitur. Dicitur scriptus ante duo amplius annorum millia, *Indorum* lingua, d) & deinde in gratiam Chofrois Persarum Regis, (vero nomine Nuschirvan sive * Nufchi-ravan, Justiniano Imp. coævi) *Persice* e) versus à Peroze sive Perzoe Medico (alii Stephanum Edesseum appellant.) Nec minus *Syriace*, f) atqve etiam *Arabice*, g) Mmm 3 &

- b) obiit Berolini A. 1713. nec sine merito laudatur à B. D. Abrahamo Hinckelmanno præfat. ad Alcoranum Arabice primum Hamburgi editum in quo edendo Hinckelmannum juit, Arabica prius ab eo edoctus. Debemus huic Starckio præterea, ut orationes quasdam & præf. ad Andreæ Mulleri Greifenhagenii Alphabetæ omitam, Catalogum MSS. maximam partem Orientalium, laudati Hinckelmanni: specimen versionis Coranicæ, & versionem Germanicam libri Jo. Lockii de liberorum educatione, nec non Biblia Hebraica forma mimima & typis minutissimis excusa Berolini, quibus immortalus est. Nam Photio contra Manichæos, Historiæ Alexandri Magni Hebraicæ quam Ptolemæo Lagi Codex MS. tribuit, & aliis quæ moliebatur, fata viri docti intercesserunt.
- c) Nomina hæc duo Thoom, quæ sect. 1. & 2. loquentes inducuntur. *ῥῶτες* genus animalis vulpi simile & in Asia atqve Africa non infrequens, de quo Bochartus III, 8. & 12. Hieroz. p. 794. 801. seq. 804
- d) Saphadius commentario ad carmen Tograi, apud Hydeum prolegom. ad lib. de ludis Oriental. d. 3. *tria sunt quibus excellenti ludī, quibumque reliquos homines prævertant. Liber Culila & Dimna, ludus-Shatrangi; & novem figura numeraria.*
- e) Vide Herbeloti Bibl. Oriental. in *Nuschirvan*.
- f) Simeon Sethi præf. Confer B. Tentzelii *Monatl. Unterredungen* Anno 1695. pag. 710. & A. 1697. p. 572.
- g) Ebed Jesu in Catalogo, cap. 161. auctorem Syriacæ versionis libri Calailæg & Damnah ex Indico factæ laudans Bud Peridiotam.
- g) Arabicam versionem MS. in Bibl. Mazariniana memorat Abraham Echellenensis notis ad Catalogum Ebed Jesu p. 87. atqve ex Ismaëlis Schiahinschia Historia gentium narrat librum Clilah & Damnah compositum esse ab Isamo quinto Indorum Rege, Arabice autem redditum ex Indico trecentis ante Alexandrum Macedonem annis. Habuit etiam Arabice sed ex recentiori longe versione B. Hinckelmannus noster & Clariss. Hydeus. Verisimile enim est in hisce codicibus, quemadmo-

& iterum *Perfice* h) ex Arabico, tum ex Arabico *Turcice* i) atq;
ut dixi *Grace* quæ interpretatio in Codice Bibl. Vindobonensis refer-

tur

admodum & in Mazariniano exstare versionem Arabicam factam è *Perfico*, jussu
Califæ Abjafari Almanzoris.

- h) Hanc forte ex oriente secum attulit Christianus Ravius, in cujus spolio Orientis
Centur. I. num. 20 *Liber Ethicæ & Politicæ sive de Gloria & Divitiis, Perfice*!
Ravii Codicem exstare in Bibl. Berolinensi testatur Starckius præf. ad Sapienziam
Indorum, qui præterea notat occurrere *Perfice* MS. Vindobonæ in Bibl. Cæsa-
rea n. 137. & Uratislaviæ & Lugduni Batavorum, fuisseque inter libros Golia-
nos. Alterius etiam meminit interpretationis *Perficæ* Huetius de fabulis Roma-
nensibus pag. 22. *Califam Abjafarum Almanzorim deinde ajunt hunc librum
idiomate Perfico Arabice reddi jussisse: alium ex Arabico in Persicum denno vertisse*,
p. 88 que hæc interpretationes *Perficæ* aliam elaboratam esse à superioribus di-
versum, ad quam tamen *Gallica* (Gaulmini, sub titulo fabularum Pilpæ) in-
terpretatio sit exacta. Herbelotus Bibl. Orientali p. 118. *Anvar Sohaii* les lumie-
res de Canopus. *C'est le titre d'un livre fort fameux dans tout l'Orient, qui*
Hassan ben Sohaii, Vizir du Khalife Almanon traduisit du Persien en arabe; c'est
pour quoi il lui donna son nom: car Sohaii en arabe signifie l'Etoile de Canopus. Ce
ouvrage est originellement écrit en Indien, & a porté premièrement le nom de
Tecrament de Houschenk ancien Roy de Perse de la premiere dynastie, & celui de
Gavidan Khird, c'est à dire la sagesse de tous les Siecles. Il fut premièrement traduit
de la langue Indienne en la langue Pehelievienne, qui est celle des anciens Persans,
par Buzrovich Medecin du Roy Cosroes surnommé Nowschirvan, que ce Prince avoit
envoyé exprès aux Indes pour reconquer ce livre. Cette traduction porta le nom
Persien de Humaïoun Nameh, livre auguste. Aboul Mauli fut cette traduction en
langue Persienne moderne: mais son travail fut retouché & enrichi par Houssein
Raschefs, & porta depuis le titre de Kalilah u Damnah, aussi-bien que celle qui a
été faite en langue Turque pour le Sultan Soliman. Car c'est un dialogue entre
deux animaux, auxquels on a donné ces deux noms propres. Ces animaux s'ap-
pellent du nom de leur espece Schacal, & nous n'avons rien dans ces pays-y qui en
approche plus que le renard, soit pour la figure, soit pour l'instinct. Idem pag.
245. Kondemir dit que le livre Kalilah u Damnah fut composé en faveur de Ba-
hram Schah penultieme Sultan de la Dynastie des Gaznavides, Prince d'un tres
grand merite, & qui favorisoit beaucoup les gens des lettres. L'auteur du
Libraikh (confer Schickardi Tarich p. 144. seq.) écrit dans la vie de ce même Prince
qu'il aimoit extrêmement les lettres & ceux qui en faisoient profession: que l'on lui dé-
dia plusieurs beaux ouvrages, & entr' autres celui de Kalilah & Damnah, com-
posé par Nasvallah, fils d' Abdelhamid en l'état que nous le voyons aujourd'hui
dans la langue Persienne en prose, & que ce fut le Poète Roudki qui le mit depuis
en vers. C'est ce même livre lequel a été traduit en langue Turque, & qui porte
le titre d'Anvar Sohaii, les lumieres de Sohaii, ou de l'astre qui porte le nom
de Canopus.
- i) *Perficæ* & *Turcicæ* interpretationis bina sibi exempla MSS. ædmanus fuisse testatur
præf. ad Lexicon suum Franciscus à Mesguieu Meninski, illa scilicet quæ in
Bibl. Vindobonensi asservantur. *Turcicam* sub titulo *Humajun Name* sive *Spec-*
culum

tur ad Secundum k) Philosophum, quam alii Codices, ut Augustanus, Florentinus, Bodlejanus, Leidenfis, Holstenianus & Alatiianus aliiqve referunt ut jam dixi ad Simeonem Sethum. l) *Hebraicam* versionem Rabbi Joëlis memorat Germanica & Italica: & nescio quis Starckio spem ejus fecerat: membranâ eleganter ante aliquot sæcula descriptâ & multis imaginum ornamentis conspicuâ. *Latinam* vidi apud Jo. Philippum Palthenium τοιμαναετιω, Gryphisvvaldenfis Academiæ cum viveret decus & à multis annis mihi junctum amicitia, qui editionem ejus parabat, & dedisset haud dubie ni morte ab hoc & majoris momenti aliis præclaris conatibus exclusus, vel potius tot & tantis quæ patriam ejus ab eo tempore vexarunt calamitatibus præreptus fuisset. Vidi autem excusam sine anni nota in forma folii, hoc titulo: *Directorium humana vite, interprete Jobanne de Capua*. Vidi etiam duplicem *Italicam* m) versionem diverso tempore excusam, & tum inter se tum à Græco mire differentem. Differt itidem à Græco plurimum licet fabulas & apologos multos eosdem habet *Galicæ* versio Gilberti Gaulmini, ex Persico Nasrallæ Ben Muhammed A. 1644. composita & Paris. 1698. 12. atq; in Belgio recusa sub titulo *les fables de Pilpay* n) *Philosophe Indien*, atqve inde in hac urbe quove

culum Principum habuit etiam Golius & notis illustravit, ut in Catalogo ejus MSS annotatur. Catalogum Codicum Orientalium Bibl. Vindobonensis idem Meninskius concinnavit, ubi num. 145. versio illa à singulari elegantia commendatur.

k) Vide Lambecium lib VI. pag. 119

l) id. Lambecius lib. V. pag 341. Starckius præfat §. 23. Possinus in præf. ad Sapiientiam Indorum & glossario T. 1. Pachymeris voce *ιχνηλάτης*, Allatius de Simeonibus pag 183. seq. & de Georgiis pag 345. ubi Georgii Ceramei jambica in Simeonis Sethi Stephaniten & Ichnelaten commemorat.

m) Titulus unius est: *la Moral Philosophia del Doni tratta da gli antichi Scrittori, o vero la Philosophia de' Sapienti antichi scritta da Sendebat moralissimo Philosopho Indiano & tradotta nella lingua Toscana da gli Academici Peregrini; Venet. 1552.* 4. additis figuris sive iconibus quæ in editione Ferrar 1610. 8. desiderantur. Altera versio illa ipsa quam Allatius inspexit, lucem vidit Ferrariæ A. 1583. 8. *Zelo Demno* (ita male, pro Calilâh u Damnâh) *del Governo de regni, sotto morali essempliati animali ragionanti tra loro, tratti prima di lingua Italiana.*

n) In Catalogo Bibl. Leidenfis pag 301. & in Herbeloti Bibl. Orientali pag. 206. & 455. vocatur *Bidpai*, quod nomen interpretantur Medicum misericordem. Sed Herbeloti verba adscribenda sunt: *Homaioun Namah, ou Humaioun Namah, le livre Royal, ou Auguste. C'est la traduction Persienne du livre intitulé Kalilah*

que Hamburgi A. 1707. 12. cum Æsopi fabulis subjecta prælo. In his recentioribus editionibus, judicio viri eruditissimi, dum Gallica elegan-

ve Damnah, Ce livre qui n'est qu'un tissu d'apologues & de fables tirées des propriétés des animaux, fut composé par un Philosophe Indien nommé Bidpai, pour un Roy des Indes, qui portoit le nom de Dabshelim. Il est rempli de préceptes moraux & politiques. Nouschirvan Roy de Perse envoya son Medecin nommé Bazruieh (hic in Græca versione vocatur Περζωέ) exprès pour recouvrer ce livre, qui étoit gardé soigneusement dans la Bibliothèque des Roys des Indes, & l'ayant entre les mains, il le fit traduire de l'Indien en langue Pehelviennne, qui est l'ancien Persien, & lui donna le nom de Humaïoun Namch, Abouïasfar Almanfor, second Kalife des Abbassides le fit ensuite traduire de l'ancien Persien en Arabe par l'Imâm Abulhassan Abdallah ben Mocannâ sous le titre de Kalilah & Damnah. Quelque temps après le Sultan Nassir ben Ahmed de la dynastie des Samanides, le fit encore traduire de la langue Arabique en Persien plus moderne, par un Docteur inconnu, & cette version fut mise aussi tôt en vers par le célèbre Poëte Persien nommé Rondekî, Baharamschach fils de Massoud Sultan de la dynastie de Gaznevîdes, non content de cette version, fit travailler Nasrallah Aboulmâala, le plus éloquent homme de son temps, sur le texte Arabique de Mocannâ, & c'est cette version Persienne que nous avons aujourd'hui sous le titre de Kalilah & Damnah. Ce livre a acquis une si grande estime dans l'Orient, que dans la fin du neuvième siècle de l'Hégire l'Emir Sohaili Generalissime des armées de Houssain ben Mansour, ben Baïcarab ou Baïcar Sultan de Khorassan, qui étoit de la postérité de Tamerlan, entreprit d'en faire faire une nouvelle version (en langue Arabique sur l'ancien texte Persien) par le Docteur Houssain Vaéz, dit al Kaschifi, laquelle surpasse toutes les autres en élégance & en clarté. Cette nouvelle version porte le nom d'Anvar Sohaili, des splendeurs, ou les lumières de Canopus, à cause qu'elle fut faite à l'instance de l'Emir, qui portoit le nom de ceste constellation: & a été traduite en langue Turquesque en prose & en vers. Gemali l'a mise en vers pour Bajazeth second du nom, Sultan de la race des Ottomans. Idem pag. 399. Giavidan Khird, la sagesse de tous les temps, c'est un livre de Philosophie Morale, composé par Hushenk, ancien Roy de Perse, lequel a été traduit plusieurs fois, & en plusieurs langues. - Une partie de ce livre a été traduit en François par David Said d'Ispahan & imprimé à Paris 1644. sous le titre de livre de lumières ou la conduite des Roys. Le traducteur dit dans sa préface, que ce livre fut traduit de Persien en Arabe par Abulhassan Abdallah, par ordre d'Abouïasfar Almanfor, un des Kalifes Abbassides, mais il se trompe: car ce fut Hassan Vizir d'Almamoun qui en fit la traduction. Idem p. 206. Bidpai & Pilpai, Philosophe Indien, Vizir de Dabshelim, ancien Roy des Indes est l'auteur du Testament de Hushenk, second Roy de Perse de la première dynastie. Ce livre qui a changé plusieurs fois de nom, est le même que Giavidan Khird, Humaïoun Namé, Kalilah & Damnah, & Anvar Sohaili. Idem pag. 465. Il est encore aussi peu vraisemblable, que ce Prince (Hushenk Roi de Perse) soit l'auteur d'un livre intitulé Giavidan Khird, la sagesse éternelle ou de tous temps, auquel on a donné aussi le nom de Testament de Hushenk; mais l'ancienneté & la réputation de ce Monarque ont fait emprunter son nom pour donner plus d'autorité à ces ouvrages, qui est d'ailleurs fort estimable, & lequel est parvenu jusqu'à nous sous le titre de Humaïoun Namch.

elegantiora dare voluerunt, de veteris præstantia non parum detrivere: *on a gaté l'ancienna version en la messant en meillieur françois.* Cæterum jampridem V. C. Antonius Gallandius spem fecit plenioris longe Gallicæ editionis videndæ, siquidem is nactus est *Turcicam* versionem editis Pilpæi fabulis quarto tanto ampliorem atque adeo integram ejusdem libri factam è Persico, cui titulus *Humajoun Naméh* hoc est *liber Imperialis* sive *Regius*, quoniam artem imperandi libro illo contineri Orientales sunt persuasi. *Castellana* sive *Hispanica* versio in præfatione ad Italicam memoratur, *Germanica* vero quæ ex latinâ Joannis à Capua composita esse traditur auspiciis Eberhardi I. Ducis Wirtembergici, sæpius lucem vidit, atque à Starckio memorantur editiones Ulm. 1483. fol. *Beispiel der alten Weisen von Geschlecht zu Geschlecht* & Argentor. 1525. fol. *das Buch der Weisheit* / darin erlernet wird der Weltlauff / & sine loci notatione 1548. 4. *der alten Weisen Exempel* / Sprüche und Unterweisungen : & Francof. 1561. 8. *das Buch der Weisheit der alten Weisen von Anbegin der Welt von Geschlecht zu Geschlecht.*

Alia Pachymera scripta edita.

Præter Historiam Byz. de qua dixi, & de cujus editione Possiniana consuli etiam potest Jo. Gallæsius in Ephemeridibus eruditorem Paris. 6. Dec. 1666. & 2. Martii 1671. exstant non minus typis exscripta, eodem Georgio Pachymere auctore:

I. *Paraphrasis operum Dionysii Arcopagite*, ad Athanasium Patriarcham tum Alexandrinum, in qua Maximum fere semper secutus est, ita ut Pachymerem non magis Dionysii quam Maximi fidissimum *Paraphrasen* vocet Combefisius T. 1. auctar. noviss. pag. 496. Et quando τὸς πλαιῖς laudat, Maximum præcipue intelligit, qui τῶν πλαιῶν πς à Pachymere appellatur, T. 2. edit. Dionysii Corderianæ p. 64. Prodiit primum Græce apud Gvil. Morellium Paris. 1561. 8. hoc titulo: Ἡ λογικὴ καὶ σοφικὴ ἱερομνήμων τῆς ἀγιοπάτης Ἡ τοῦ μεγάλου ἐκκλησιαστικῆς ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ἡ ΠΑΧΥΜΕΡΗ τῆς Φρασεως εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, ἐκ περὶ τῆς ἀγιοπάτης Παίπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Πιδήμουντ τῇ Κωνσταντίνῃ, πὺς ἢ καὶ τὸ παροῖμιον. Præter illam editionem (non cum Dionysii

N n n

nysii

Libri sive Pars Altera.

nyfii operibus, ut ex Simlero scribit Allatius p. 367. de Georgiis, sed separatim excusam) prodiit hæc Paraphrasis etiam Græce, juncta scriptis S. Dionysii in editione Græcolatina operum hujus Lantfeliæna Paris. 1615. fol. nisi quod paraphrasi in Epistolas Dionysii, versionem suam *Petrus Lantfeliæ* S. J. addidit. Totam latine vertit Græceq; & Latine cum Dionysii operibus & Maximi scholiis edi curavit *Balthasar Corderius*, S. I. Antvv. 1634. fol. *Godfridi* quoque *Tilmanni* * *Carthusiani* versionem *Possevinus* memorat, & aliam *Vincenzii Marinarii* Allatius, sed typis non exscriptam.

2. De processione Spiritus Sancti, πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι Διὰ τὸ τοῦ πνεύματος ἢ Διὰ τὸ ὁμοούσιον, ἢ Διὰ τὸ χορηγεῖσθαι ὑπὸ αὐτῷ τοῖς ἀγγέλοις, *Adversus eos qui dicunt propterea dici Spiritum Filium, quod ejusdem cum eo substantia sit, vel quod ab eo dignis suppedietur*, Græce & Latine exstat in Tomo I. Græciæ Orthodoxæ, una cum editoris Allatii interpretatione, Rom. 1652. 4. pag. 390-399.

3. Ἐκφρασις τῆς Αὐγούστου ἐν τῷ ναοῦ τῆς Σοφίας ἐν Κωνσταντινῇ, *Augustalis in templo Sophia Constantiniano descriptio*, Græce edita à Clariss. Boivinio ad Gregoram pag. 764. è Codice Regio 3119.

4. Ex Paraphrasi in totam Aristotelis Philosophiam quæ libris XII. titulis 47. & capitibus 435. comprehensa in Bibliothecis quibusdam integra adhuc Græce asservatur, prodiit ** a) *Epitome Logices Aristotelis* Γεωργίου Παχυμέρης πρωτεύοντος καὶ Δικαιοφύλακτος τῆς Παχυμέρης Ἰστορίας τῆς Ἀριστοτέλους Λογικῆς, Latine interprete Jo. Baptista Rafario Paris. apud Vascosan. 1547. 8. & Græce ibid. 1548. 8. & Græce atque Latine Ed. Bernhardo curante Oxon. 1666. 8. In hac Epitome sub initium statim leguntur quæ de sex definitionibus & divisione Philosophiæ ediderat Græce Joach. Camerarius Lipsiæ in 8. sine anni nota, una cum Archytæ libello de decem Categoriis & cum aliis quibusdam quæ

* Reprehendit Possevinus Tilmannum, quod Pachymerem Athanasii σύγγραμμα scripsit. Ac sane non fuit æqualis Athanasii illius antiqui Arianorum isculo IV. mallei, attamen non minus certum est etiam Pachymeræ ætate fuisse Patriarcham Alexandrinum nomine Athanasium, cujus plus simplici vice ille in Historia sua Byz. meminit, & cui paraphrasin suam Dionysianam svadente ipso compositam inscripsit.

** Vide Allatium de Georgiis pag. 366. 367.

qvæ supra lib. 2. cap. 13. in Archyta recensui : latine vero Oporinus Basil. 8. cum Porphyrii quinque vocibus & Aristotelis prædicamentis à Joach. Perionio versis. Et qvæ Græce atqve latine cum Jacobi Foscareni versione prodierunt Pachymeræ *de sex Philosophia definitionibus & de quinque vocibus ac decem prædicamentis*. Venet. 1532. addita Pselli & Nicephori Blemmidæ compendiis in Logicam Aristotelis. β) *περὶ ἀτόμων γραμμῶν de lineis infecabilibus* libellus sæpe utraqve lingua in Aristotelis operibus editus & Aristoteli ipsi à multis, antequam errorem notarent Camotius & H. Stephanus, perperam adscriptus. Latine vertit Jac. Schegkii. Vide si placet qvæ dixi lib. 3. cap. 6. §. 28. γ) *Epitome* deniq; ipsa *Philosophia* latine ex interpretatione Philippi Bechii, Philosophi ac Medici, Basil. 1560. fol. cum Synesii orationibus. Hanc Epitomen *Eumore* cuidam auctor dicavit, ut patet ex his Pachymeræ ad eum versibus :

Δέχυσθ' ἡμετέριο πίνε ἑλάνιον ὕφῳ.
 ἜΥΜΟΡ' ἱμῶν παρὰ πλάνων κυδέσθαι ** πασῶν
 Πλῶν εὐήτερον οὐκ Σταγείρης νήματ' ἔνικε
 Ταρρὰ καὶ εὐφύως ξυγκτεκίσσῃ ἤθελεν αὐτὴν
 Ὡσκει εὐπλοκίης, μὴδ' ὅσον τύχῃ λήποιτο,
 Καὶ κεν ἀσικελίης μεταμῶλια νήματ' ὀλώνται
 Ἐμπης δ' αὐτὴ καὶ ἡμέτερον νόον ἔπγ' ἔλειψεν,
 Ἔργον ὅπως πυκνάσῃ. Ὑπέρτερον ἀρχολίης τοῦ,
 Ἐντὶς ἀπαυσσύνης ἱερῶν τελεσμένον εἶδ' ὦν
 Πρώτῃ τῇ δὲ μεταγραφίης μάλα νήϊδι δέλτῳ,
 Τῇ καὶ ὅσον τύχῃ σωτηλίας δόμα ὑψόθεν ἔσω,
 Ὅσον δ' αὐτ' ἀπέκυσεν ἀμαρτιάδῳ ἦεν ἑρμῶιο.

Hoc est Philippo Bechio interprete:

EUMORE, & affines inter sacrosque Ministros
 Maxima cura tibi, nostrorum carpe laborum.
 Eximia telam non utilitate carentem,
 Rite quidem textam, complexam ac cuncta Stagira

Nnn 2

File

* Ferrens ipse sum, inquit Allatius de Georgiis p. 372. si quid est hisce carminibus in tota antiquitate durius. Chalybs ipse & incus & si quid est in rerum Natura asperum ac perversum, pra his carminibus mollius est & tractabilius.

** Nesselius edit κυδέσθαι charissime.

*Fila tamen, volui ingenii qua texere & ipse
 Pro ratione mei, ne de tam flamine claro
 Fors quid omitatur, pereant si marcida fila
 Dissimilis tela. Tamen ut sententia nobis
 Firma stat, haud quicquam linquetur sine peribit.
 Nempe tuis ut opus studiis insigne pararent,
 Per pia consecutum sacri jejunia luci,
 Quod fragili inscriptum huic tabula transcribere primum,
 Deinde errata mihi quoque tu dignare notare
 Perfectum quoad ut fueris, tibi calica dentur
 Dona quoad iudicia, mihi crimen id omne putetur.*

In Casaubonianis p. 21. laudatur Georgii Pachymeris *Vita Chryso-
 sti*, de qua nihil usquam legere me memini. Quam enim habemus
 scriptam à Georgio Chrysostomi vitam, quod Casaubon⁹ ignorare mi-
 nime potuit longe antiquioris est, & Photio jam laudati Georgii Ale-
 xandrini Episcopi, de quo prolixè Hanckius de scriptoribus Byz. part.
 1. cap. 10. Sed Casauboni verba adscribam: *Georgii Pachymeris de Vi-
 ta Chrysoستي liber est eximius & propter argumentum & nonnihil etiam propter
 scriptorem ipsum: pura est hujus oratio, (at in Georgio Alex. stylum re-
 prehendit Photius) neque omni artificio nudata, & cura dictionis: Παισι-
 σεις αὐτιατικῆς quales in Historicis observabamus, frequentissima.*

Pachymeræ scripta inedita.

Præter *Paraphrasin in universam Aristotelis Philosophiam*, de qua jam
 dixi & cujus major pars Græce adhuc in Bibliothecis atque integra
 in Vindobonensi * delitescit, servantur in Bibl. Regis Gallie
 Cod. 3117. Pachymeris μελέται εἰς τὰ προγυμνάσματα καὶ εἰς τὰς σι-
 σεις. *Exercitamenta Rhetoricæ in Progymnasmata & status. Singulorum
 titulos & initia exhibet Allatius de Georgiis pag. 369 370. 371. in
 quibus est etiam ἡ ἀφαιρεσις & ἀνυπερβαίνουσα, quam Boivini beneficio ha-
 bere*

* Codici MS. Vindobonensi hæc sua manu adscripsit Jo. Sambucus: *Philippus Bechius,
 Medicus Basiliensis conversus Basilea & exendit Episcopum cum Frobenio A. 1560.
 Venn hic Codex longe duobus, quibus nunc interpretis tunc licuit, integrior & pro-
 bior est. Bechius sæpe nec verba apprehendit, nec sensus reddidit. Sambucus hunc
 emis octo coronatus, missum ex Italia A. 1583.*

berenos jam monui. *Epistolas* quas in Bibliothecis Italiae latere scripsit Gesnerus, nunquam reperire se potuisse, licet anxie perquisitas testatur idem Allatius & dolet. *Eas enim, inquit, elegantissimas fueras, & dicendi antiquo necesse, praterquam quod eo aeo scriptores siveverant, plenas suspicor; cum minus aliis in eloquendo Pachymerius, quod ex Historia, & aliis ejusdem tractationibus colligi potest, ineptias.* Refert autem nactum se Pachymeræ opusculum τῶν κατασκευαστικῶν καὶ ἐξεργαστικῶν τῶν ὑποκειμένων de apparatus & constructione argumentorum, cujus initium: νῦν κατασκευάζεται δι' ἐξ. Ait etiam Pachymeræ libellum de quatuor Mathematicis scientiis exstare MS. in Bibl. Regis Galliae, sed dubitat idemne sit qui sub Pselli nomine editus est, & de quo Allatius libro de Psellis cap. 37. Sane idem scriptum Arsenius cum primum Romæ edidit, dubitavit Euthymium ne an Psellum haberet auctorem, licet Psello à pluribus tribuatur: Labbeus vero in Bibliotheca nova MS. pag. 117. tanquam diversa memorat Georgii Pachymera de quatuor Mathematicis Arithmetica, Musica, Geometria & Astronomia (quo ipso ordine etiam disciplinae illæ in Pselliano libello pertractantur) in Codice Regio 859. & de iisdem Euthymii Pselli in Codice 891. De iisdem incerti Codice 381.

Τὰ κατ' ἐαυτὸν *Carmina de vita sua* memorat Pachymeres & ex illis versus quosdam Hexametros adducit lib. X. Historiæ Byz. cap. 14. & 15.

XII. JOANNES CANTACUZENUS, Cantacuzeni Peloponneso præfetti & Theodoræ Palæologinæ, Imperatoris Andronici Palæologiamitæ filius, a) distingvendus 1) à Joanne Cantacuzeno Manuelis Comneni progenero qui adversus Servios & Hungaros fortiter pugnavit & in bello adversus Turcos circa A. C. 1174. cecidit. 2) à Joanne Cantacuzeno Cæsare, quem oculis privavit Andronicus Comnenus, & 3) à Joanne Cantacuzeno qui Despotæ dignitate usus fuit sub Joanne Palæologo circa A. C. 1356. Ab his inquam distingvendus Joannes Cantacuzenus Imperator, literis humanioribus perinde ac sacris egregie excultus b) & prudentia

N n n 3

a) Vide quæ de Cantacuzenorum stemmate Cangius in familiis Byz. pag. 258. seq. De Cantucezeno Gregoras, Ducas, Phranza, atque imprimis Cantacuzenus ipse.

b) Boivinus ad Niceph. Gregoram pag. 797.

ria in rebus gerendis, reiqve militaris peritia & animi virtute conspicuus. Hic sub Andronico Palæologo seniore præfectus sacri cubi-
culi, sive magni Papiæ munere insignis, c) deinde donatus Ma-
gni Domestici dignitate ab Andronico Juniore Imperatore, cui à
teneris peramatus & familiaris atq; adeo charus fuit, ut Imperii Col-
legam sibi adsciscere cogitaverit, constanterqve renuentem hoc ægre
tulit, & moriens A. C. 1341. filiis suis impuberibus Joanni novem
annos nato, Theodoro & Manueli delegerit tutorem. Cantacuzeni
qum tutorio nomine imperium cœpisset administrare, interceden-
tibus variis cum Anna qvam viduam Andronicus reliquerat dissensio-
nibus, per calumnias insidiasqve æmulorum compulsus est ad bellum,
qvod Didymotichi A. 1342. appellatus & cum conjuge Irene à Laza-
ro Patriarcha Hierosol. coronatus Imperator, adversus Annam fi-
liumqve ejus Joannem per qvinquennium gessit. His post captam
8. Jan. 1347. proditione CPolin, nihil mali intulit, sed iterum recon-
ciliatus filiam suam Helenam Joanni qvod prius Anna æmulis Canta-
cuzeni suffragata ferre noluerat, desponsavit, atqve iterum solen-
niter CPoli proclamatus 8 Febr. Imperator, coronatusq; in Blacher-
narum templo est à Patriarcha CPol. Isidoro 13. Maj. consorte Impe-
rii adscito Johanne illo Palæologo quindecim tum annos nato, ita
tamen d) *ut junior seniori potiores deferret in omnibus, ac propter æta-
tem nondum firmatam, decem annos administratione cederet, quibus ex æquo
aquali auctoritate cum eo imperaret.* Sed non diu post recrudescentibus
dissidiis res iterum devenit ad bellum, in qvo superior Joannes CPo-
lin cepit A. 1355. Jo. Cantacuzenus cessit Imperio, & non diu post in
Manganorum Monasterio Monachi habitum & JOASAPHI nomen
induit, ut Irene uxor deliruit in Marthæ Monasterio, Eugeniæ ap-
pellatione adscita. Per longum tempus in monastico secessu ac
qviète vixisse Cantacuzenum scribit Ducas, e) sed plane ætatem
produxisse usqve ad A. C. 1411. 20. Nov. Lambecius ad Codinum
pag. 210. observat ex nota Demetrii cujusdam Leontarii, qvi Codi-
ci MS, Tacticor Græcor qvi est in Bibl. Barberina annotavit filiam
suam

c) Cangius famil. Byz. p. 260. Hanckius de scriptoribus Byz. lib. 1. c. 36. Henr. War-
thoni Appendix ad Cavei Historiam literariam scriptorum Eccles. ad A. C. 1341.
Jacobus Pontanus in Cantacuzeni Vita, Historiæ ejus præmissa.

d) Cantacuzenus lib 3, cap. ult.

e) Ducas Hist. Byz. cap. 11.

suam Lascarinam Leontariam natam esse A. 6919. (CHRISTI 1411.)
 ἡμέρᾳ διωτῆρα μὲν τὸν γένετον ὁ αὐοιδίμης βασιλείως τὴν διὰ τὴν θείαν καὶ ἀγγελικὴν
 χήματ' μετανομασθέντι Ἰωσήφ μοναχῷ, die secunda post obitum inclit
 Imperatoris, qui in habitu Monachali nomen Iosephi suscepit. Sed tum cente-
 nario proprior vel major etiam Cantacuzenus fuerit. Et addit ipse
 Lambecius hoc forte rectius intelligi de Joanne Palæologo Androni-
 ci junioris filio, quem perinde ut Cantacuzenum & factum esse Mo-
 nachum & Iosephi nomen post annos duos & dimidium Imperii ad-
 sumsisse Codinus f) scribit. Cantacuzenum porro quem certe adhuc
 A. C. 1375. superstitem fuisse Cangius observavit, non minus inter
 milites, Ducesque bellicos & Imperatores sub Cantacuzeni, quam
 inter Monachos Ioasaphi nomine omnibus sæculis celebrandum ca-
 nit Simon ArchiEpiscopus Thebanus g) hisce versibus:

Θρυλλοῖτο νῦν δὲ τοῖς ἀπείροις τῶν χρόνων
 ὁ στρατιώτης, ὁ στρατηγὸς ὁ βρέμων
 KANTAKOYZHNOΣ ὡς ἀναξ' ἸΩΑΝΝΗΣ,
 Σεπῶν π συζῶν ἁγίοις ἸΩΑΣΑΦ,
 Τάξει πάση γὰρ ἐξέλαμψεν ἐλλόγως.

Exstant ejus *Historia Byz. Muri IV.* de rebus sua ætate gestis à morte us-
 que Michaëlis Palæologi 15. Octob. A. C. 1320. extincti, usque ad
 Philotheum Patriarcham CPol. anno circiter 1357. constitutum à
 Joanne Palæologo Andronici junioris filio. Argumentum operis
 ipse exponit his verbis lib. IV. cap. ult. pag. 910. ἀ μὲν ἐν συμβέβηκε
 Ῥωμαίοις ἐφ' ἡμῶν ἔντε τοῖς ἀνω χρόνοις, ἡνίκα τῶν βασιλέων Ἀνδρονίκων ὁ
 πρὸς ἀλλήλους ἐκινήθη πόλεμος, καὶ ὕστερον ὁ μεταξὺ τῆς βασιλίδος
 Ἀννης καὶ Καντακυζηνῆ τῆς βασιλείως ἀνερρίπτεται, καὶ τὰ πλεονεχία δὴ πᾶντα,
 ὅσα βασιλεὺς ὁ νέος Ἰωάννης πρὸς τὴν γυναικὸς ἀδελφὸν Ματθαῖον διηρέχθη,
 καὶ βασιλεὺς τὸν κηδετὴν, τοιαῦτά ἐστιν. Quæ igitur à Romanis nostro ævo à
 pluribus retro annis gesta sunt, quando inter Andronicos (avum ac nepo-
 tem) bellum viguit, & postea inter Imperatricem Annam (viduam relictam
 ab Andronico Palæologo juniore) & Jo. Cantacuzenum accensus est: &
 postremo, quæ juniore Imperatore Johanne (filio Andronici nepotis) ab uxore
 (Helenæ Jo. Cantacuzeni filix) fratre (Matthæo Cantacuzeno) &
 socero (Joanne Cantacuzeno) dissidente contigerunt, hæc sunt. Præmissæ
 sunt

f) Codinus Orig. CPol. pag. 84.

g) apud Allatium de Simeonibus p. 203.

sunt operi *bine Epistole* sub fictis *Nili* h) & *Christodoli* nominibus. Nilus *Christodulum* h. e. *Cantacuzenum* rogat ut quæ suæ ætate k) *Imperatoribus Byzantinis* acciderint, velit consignare scripto, quod *Cantacuzenus* sub *Christoduli* nomine illi pollicetur, laudatque eum quod à se potissimum hoc requirat, quo nemo melius id præstare valeat, & deinde subdit *Imperatorum CPol. genealogiam* ab *Alexio Angelo* usq; ad *Michaëlem Palæologum A. C. 1320. extinctum*.

Reprehenditur Cantacuzenus, 1) quod paulo fusior sit in narrandis rebus suis & in laudando se modum excedere, vicissim ea quæ gloriæ & famæ officiebant silentio præteriisse videatur. Neque tamen ideo fidem ei temere detraxerim in iis omnibus, ubi aliter quædam narrant *Gregoras*, *Ducas*, *Phranzes* quibus universis, etiam ipso *Gregora* est plerumque accuratior, ne de stylo dicam cunctis dignitatem & elegantiam omnes prædicant. *Palamæ* nimium fuisse arguit *Allatius II. 17. 2. de consensu utriusque Ecclesiæ p. 830. Et mentitur palam Cantacuzenus, qui narrat Barlaamum veniam ob stulte dicta petiisse - - tacens contra Palamam penas à Synodo constitutas, ne etiam ipse in posterum aliquid de dogmate pertraheret. Sed Cantacuzenus, dummodo suum teneatur Palamam, omnia invertit. Quidquid vero sit de Palama, saltem Imperium neque per injuriam rapuisse, neque per tyrannidem administrasse videtur, qui oblatum pridem ab Andronico juniore accipere tam constanter recusavit, & tot testatissima alias dedit moderationis æquitatisque suæ specimina: Potius credibile est quæcumque graviora fecit, fecisse coactum æmulorum injuriis, Annæque.*

Opus *Cantacuzeni* è *Codice MS. Bavaricæ Bibliothecæ* descripsit vertitque *Jacobus Pontanus S. l. cujus versio latina cum ipsius argumentis librorum capitumque & notis in totum opus atque explanatione dignitatum aulæ & Ecclesiæ CPol. nec minus adjunctis annotationi-*

- h) Confer *Jac. Pontani præf. ad Cantacuzenum*, & *Allatium de Nilis p. 87. nostræ editionis*, qui observat inde factum esse, ut à quibusdam Nilus *Historicus* pro *Cantacuzeno*, & pro *Cantacuzeni*, *Nili Historia* celebretur.
- k) *Interpres Pontanus p. 3. habet: quæ superiore & hac nostra ætate. Sed in Græco tantum est αὐτῶν βασιλεῶν Ῥωμαίων συνέβησαν ἐφ' ἡμῶν. Nihil certe scribit Cantacuzenus quod ætatem ipsius antecedit. Itaque & p. 910. idem Pontanus male; quæ nostro ævo & superiore gesta sunt, pro: quæ nostro ævo & pluribus retro annis sunt gesta.*
- 1) Vide *judicia de Cantacuzeno apud Vossium, Bonam, Hænkium, Thomam Pope Blount &c.*

tionibus Historicis *Jacobi Gretseri*, S. I. prodiit Ingolstadii 1603, fol. Deinde Græca ex Codice MS. Bibliothecæ Petri Segvierii, Franciæ Cancellarii adjuncta sunt in splendida editione Regia Græco-latina. Paris. 1645, fol. tribus Voluminibus, quorum primo Vita auctoris, explanatio dignitatum & duo priores libri, secundo tertius & tertio quartus, Gretserique ac Pontani notæ una cum duplici Indice comprehenduntur.

Alia Cantacuzeni scripta.

Apologia IV. sive assertio pro Christiana Religione adversus Muhamedanos, & *IV. λόγοι* sive libri adversus Mahometus errores, quibus varia Alcorani capita confutantur. Hoc opus Cantacuzenus in Monasterio scripsit in gratiam amici sui *Achamenidis*, qui è Mahomedano Christianus Monasticæ vitæ & ipse nomen dedit & *Meletius* dictus est. Eum Muselmanus *Sampsates* Isphachanes Persa literis scriptis ad defendendam Christianam fidem sollicitaverat, quas confutaturus Cantacuzenus non satis habuit respondere ad objectiones, sed plurima etiam addidit ad fidem religioni nostræ faciendam, & Mahometis explodenda commenta. Duos hujus operis Codices Græcos MSS. quorum alterum *Emanuel Zycandyla* exarasse se subscriptione fuit testatus, *Theodorus Bibliander* communicavit cum *Rodolpho Gualthero* Tigurino, qui illud latine vertit ediditque Basil. 1543, fol. & Græca ad calcem voluminis subjunxit. Notat Gualtherus, multos Judæorum errores quos nempe cum Mahometanis communes habent, simul à Cantacuzeno refelli, unde suspiceris libros Cantacuzeni adversus Judæos Simlero memoratos ab his non diversos esse. Certe editi hætenus alii nulli sunt. Sed tamen novem sermones Christoduli Monachi adversus Judæos memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 1354. Alia quoque ejus monumenta inedita adhuc servantur in Bibliothecis, ut responsio duplex ad *Prochorum Cydonium* de lumine in monte Thaborio & de essentia atque operatione divina, in Bibl. Vaticana m) & Regis Galliarum Cod. 1999. ex quo locum produxit Clariss. Boivinus in elogiis præmissis Nicephori Gregoræ Historiæ.

Adversus Isaacum Argyrum, & de dogmate Barlaami & Acindyni adversus Paulum è Latinis Patriarcham CPol. Utrumque scri-

O o o

prum

Libri 5ti Pars Altera,

m) Vide Allatium de Nilis pag. 61. edit. à me curatæ.

ptum in Bibl. Cæsarea & Regis Galliar. Vide Lambecium V. p. 206, & Labbeum p. 86. Bibl. novæ MSS.

Epistola sex ad eundem Paulum cum duabus Pauli responforiis in Bibl. Regis Galliar & Oxoniensi Bodlejana.

Edictum pro tomo Synodico A. C. 1347. factæ excommunicationis Joannis Calecæ Patriarchæ CPol. Barlaamo & Acindyno * faventis, unacum Tomo ipso, in Bibl. Cæsarea, Vide Lambecium VI. p. 29.

Paraphrasis Ethicorum Aristotelis, Simlero memorata & Labbeo pag. 113. seq. Bibl. novæ MSS.

MATTHÆI Aſanis CANTACUZENI, n) qvi Joannis Cantacuzeni filius, ab eo pronunciatus Imperator coronatusque à Philotheo Patriarcha A. 1354. sed proximo anno captus à Joanne Palæologo, Imperatoris titulum exemplo svasuque Patris deposuit, in montem Atho secessit & Monasticam vitam amplexus patre superstite decessit, *Commentarius in Canticum Canticorum* Græce & Latine cum notis *Vincentii Riccardi* prodiit Romæ 1624. fol. De ejus lucubrationibus in *Sapientiam Salomonis* & *monitis salutaribus* quas collegisse vel dictasse traditur, nihil reperi.

XIII. NICEPHORUS GREGORAS, de quo abunde dictum supra p. 300. seq.

XIV. LAONICUS sive ut Simlero & aliis NICOLAUS (idem enim nomen est, ut Theophilus & Philotheus, Demonicus & Nicodemus) CHALCOCONDYLES, Καλκοκονδύλης (decurtato nomine *Chalcondyles* à plerisque dictus) Atheniensis, clarus circa A. C. 1470. Nam ad Annum 1490. vel ultra perduxisse ætatem, nescio quo auctore Vossius scribit. Exstat tradita ab eo *historia de origine atque rebus Turcorum & Imperii Græcorum interitum libris X*, ab A. C. 1298. atque Ottomanni I. initiis ad 1462. sive Imperium adultum Mohammedi secundi. Appendix brevis usque ad A. 1565. recentiorem auctorem agnoscit, & in editionibus quibusdam desideratur. Unde nec

* Subscripsit etiam Cantacuzenus tomo condemnationis sectatorum Barlaami & Acindyni, promulgato A. C. 1351. Vide Lambecium V. p. 202.

n) Vide Cangii CPolin Christianam pag. 261, & Rob. Geri appendicem ad Hist. literariam Cavei ad A. 1354.

nec illius rationem habuit D. David Chytraeus, qui argumenta librorum decem Chalcocondylæ exhibet in sua Chronologia. Laonicus ipse scriptor minime contemnendus, unde in Vignolii Marvillii Miscellaneis Historico literariis T. 3. p. 56. legas hoc de eo iudicium: *Comme on a joint Calcondyle, qui a traité l'Histoire des Turcs, aux Auteurs de la Byzantine, on peut assurer qu'il ne les deshonore pas de se trouver à leur suite. Il a le don de reveiller notre attention, en nous donnant de la curiosité, & de ne nous pas laisser dormir sur son livre.*

Laonici Chalcocondylæ editiones.

Latine ex versione *Conradi Clauferi* Tigurini Basil. 1556. fol. apud Oporin. Atq; collata cum *Philippi Gundelii* (haud edita) versione, castigataq; à Claufero ipso & alio viro docto, ibid. 1562. fol. ad Nicephori Gregoræ Græcolat. calcem, & Francof. 1568. fol. ad calcem editorum latine Zonaræ, Nicetæ ac Nicephori Gregoræ. Mentio apud Vossium etiam versionis quam molitus *Dionysius Coroneus*, Professor Regius Parisiensis, sed illa nunquam lucem vidit.

Græce & Latine cum ejusdem Clauferi versione in tribus Hist. Byz. scriptoribus junctus Nicephoro Greg. & Georgio Acrop. Genev. 1615. fol. atqve iterum separatim, sed notulis Clauferi marginalibus omissis, ex typograph. Regia Paris. 1650. fol. in qua editione præter Varias lectiones è duobus Codicibus Regiis, & quibus Græca passim emendata, & glossarium *Caroli Annibali Fabrotii* Jcti in Chalcocondylam & Ducam, adjuncti sunt Annales Sultanorum Othmanidarum, ab A. C. 1289. ad 1550. quos è Turcica lingua Germanice verterat edideratqve Johannes Gaudier dictus Spiegel, latine vero transtulit & Francof. 1596. fol. vulgavit Jo. Leunclavius nobilis Angrivarius, qui & supplementum ab A. 1550. ad 1588. Osmanidarumque genealogiam & pandectem Historiæ Turcicæ sive explicationem & descriptionem variarum rerum nominumque ad illustrandos Annales adjecit. Laonici Historiam tribus in Codicibus Bavaricæ Bibliothecæ manu exaratam exstare Græce, testatur Gretserus. Licum quo Germaniæ descriptio continetur ex libro secundo, Græce & Latine cum notis exhibet Freherus inter scriptores rerum Germanicarum.

Gallicè hic scriptor cum commentario prodiit *Blasio Vigenerio* interprete Paris. 1577. 1584. 4. & cum *Thoma Arsi* continuatione ad A. C. 1612. ibid. 1612. 1620. 1650. & *Mezenei*, usque ad A. C. 1661. ibid. 1663. fol. recherche sur l' Histoire de Chalcondile, & illustrations de la mesme Histoire.

Ipsa Laonicus, inquit *Bellarminus* de scriptoribus Eccles. non caret narrationibus falsis, quas temere credidit rerum nostrarum ignarus.

Nonnulla *Laonici Chalcocondylæ* loca reprehendit *Jacobus Gaddius* in elogio Historico & T. 1. de scriptoribus non Ecclesiasticis p. 119. sq. atque *Casp. Barthius* ad *Claudian.* p. 338. Ceterum fallitur *Henricus Warthonus* V. C. qui in appendice ad Hist. literariam doctissimi *Cavei* scribit *Chalcocondylam* prodiisse latine ex *Clauseri* versione Paris. 1550. Præter rem quoque in catalogo librorum à *Joanne Oporino* excusorum, qui vitæ ejus subjicitur; memorari videas *Laonici* libros Græce & Latine in fol. editos, nam latine tantum illos *Oporinus* vulgavit, conqueustus etiam in præf. ad edit. posteriorem Anni 1562. Græcum Codicem sibi defuisse. Hunc *Laonicum* propinquitate attigit *Demetrius Chalcocondylas* circa A. C. 1510. octogenario major defunctus *Mediolani*, de quo in *Grammaticis* dicere me memini.

XV. **GEORGIUS CODINUS**, amplissimo in aula *CPolitana* munere *Curopolatæ* pridem functus, postremis *Palæologorum* * temporibus claruit; & Imperio ipsi superstes fuit, siquidem libellum de Imperatoribus *CPolitanis* claudit ** commemoratione capte ab *Agarenis* sive *Turcis* urbis A. 6961. hoc est Christi 1453. Ex ejus scriptis exstant:

1. Πιστι

* Confer *Atlatium* de *Georgiis* pag. 361. *Hanckium* de *Byz. rerum* scriptoribus cap. 10. *Warthonum* appendice ad Hist. literariam *Cavei* ad A. C. 1461. & *Petrum Lambecium* in brevi diss. de *Codini* vita & scriptis, qui negat se *Curopolatæ* nomen in MSS. Codicibus sex quos vidit, offendisse, putatque impositum potius ideo, quod de officiis *Palatii* scripsit, quam quod ipse dignitate *Curopolatæ* functus fuerit. Cum tamen nomen hoc *Curopolatæ* invenerint *Junius* & *Gretserus*, non video quare incredibile videri debeat dignitatem *Curopolatæ* gessisse. Quia autem in aliquibus Codicibus omittitur, hinc apparet esse nomen dignitatis neutiquam vero proprium, quod non est querendum aliud quam *Codini*.

** p. 82. edit. *Lambecii*. ἐπὶ τῆς (de *Constantino Palæolo* ultimo Imp. loquitur) ἐγένετο, οἱμοι, ἢ ἄλλως τῆς αὐτῆς *Κωνσταντινουπόλεως* παρὰ τῶν ἀδελφῶν *Ἀγαρηῶν* ἐν ἔτει *σικξά*. καὶ ἐγένετο, δορυάλωτῃ ἢ πρὶν βασιλεὺς πασῶν τῶν πῶ-

1. Περὶ τῶν ἐΦΦικιαλίων ἔ παλλατίῃς Κωνσταντινουπόλεως βασιλέων καὶ τῶν ἐΦΦικίων τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, *De officiis & officialibus Aula Imperatorum & magna * Ecclesia CPolitana*. Agit etiam Codinus *de festis plebisque & de Imperatoris Coronatione, inauguratione Patriarchæ, aliisque*, unde in altero Bavarico Codice MS. titulus prioris partis conceptus est sic: πρὸς ὁΦΦικία ἔ παλλατίῃς. ἐπὶ ᾗ καὶ τὰς πύξεις τὰς γενομένας ἐν τῇς ἑορταῖς εἰς τὰ παλλατίων, καὶ πῶς τὴν βασιλείαν ἐπέφειδον δεῖ, καὶ πρὸς τὴν ἐπιβλήσεως Δεσποτάτου καὶ Πατριάρχου, καὶ ἐν τῶν γενομένων ἐν τῇ παλλατίῃ. Hunc librum è Codice Julii Pacii descripsit, & Græce cum versione sua, notis & indicibus amplissimis primus edidit *Franciscus Junius*, latens sub nomine *Nadabi Agmonii*, A. 1588. apud Joannem Marefchallum ** Lugdunensem, 8. Postea hæc eadem editio additis aliquot pagellis novoque titulo, in quo Francisci Junii nomen, exposita est in Commelini officina 1596. 8. Quamquam Jacobus Gretserus Junium reprehendit quod novam editionem non adornaret & à se pleno sacco sparsos errores non correxerit, adjutus Codicibus Bibliotheca Palatina, & Raphaëlis Seileri exemplari, quod erat apographum Codicis optimi Augustani, nam Codicem olim fuisse in Bibliotheca inclita Reipublica Augustana, testis est Hieron. Wolfius præfatione ad Nicetam, & ipse Seilerus, qui inde Græce descripsit & Latine vertit, tamen si versionem suam in vulgus exire nunquam permisit. Dico olim fuisse, jam enim non est, sed amissus est, ut ante aliquot annos ex Amplissimo Domino Marco Velfero, Duxum viro Augustano intellexi: nescitur ejus negligentia vel fraude perierit. Tot ergo subsidiis (à Frehero cui A. 1596. librum dicavit) instructus Junius, præsertim translatione Seileriana, debebat Codinum à capite ad calcem recognoscere, plurima & gravissima emenda emendare, librumque ab erroribus liberum Lectori proponere. Ab eo tempore nonnulla satis acerbe ut solet castigavit ac reprehendit in

Ooo 3

Ju-

πόλεων, ὅς καὶ ἀπεκτάθη παρ' αὐτῶν ἐν τῇ γενομένῃ Χαλάρῃ αὐτότε καὶ πάντες οἱ λογαδὲς σχεδόν, καὶ ἐκομίσατο τὸν τε μαρτυρὶν σεφαινον, μὴ δελῆσαι πρὸς τὸν τοῖς ἀνόμοις τὰ βασιλεία, μήτε μὴν δελῆσαι τὸν κινδυνὸν διαφυγῆναι, δυνατὸν ὄντ'.

- * Primum statim caput de officialibus magnæ Ecclesiæ, Goaro non videtur esse Codini, & in duobus Regiis MSS. Codicibus atque in uno eorum quos è Bibl. Ravennatica Gretserus evoluit, desideratur. Deinde ordo etiam Capitum in diversis Codicibus diversus. Vide Goari præfat. & notas p. 20.
- ** Francofurti prodiiisse hanc editionem scribunt Hanckius & Warthonus. Sed puto Heidelbergæ potius, licet Francofurtensi Senatui sit ab editore, qui Francofurti ad Mœnum illo tempore versabatur, dedicata.

Junii versione & annotationibus idem *Gretserus* notis ad Tomum secundum operis de Cruce, Ingolstadt. 1600. 4. editum pp. 577. 587. seq. 599. sq. 606. sq. 609. sq. 613. sq. &c. Idem A. 1602. 8. Ingolstadtii edidit notas & Varias lectiones in Codinum ex duobus MSS. Codd. Bibliothecae Bavaricae & uno Lautherianae, ad calcem commentariorum Mureti in Aristolis Ethica, Oeconomica, Platonis de Rep. libros duos & Xenophontis ἀναβάσις Cyri. Deinde ejusdem *Gretseri* facula Codino accensa prodiit ibid. 1604. 8. una cum Mureti notis ad Sallustium & quinque primores Annalium Taciti libros. Denique totum Codini opus ad tres illos Codices castigatum cum nova versione sua, & tribus Commentariorum, Observationum & emendationum libris, & dissertatione de imaginibus non manufactis *Gretserus* vulgavit Paris. 1625. fol. ex officina Seb. Cramoisi. Quamquam vero multa recte *Gretserus* in Codino vidit, multa etiam *Meursiano* Glossario † *Græcobarbaro* adjutus potuit rectius interpretari, non minus tamen spicilegium & ipse sat amplum *Jacobo Goaro* præbuit qui in editione Codini nova Regia, Parisiensi 1648. fol. Græca ad duos Codices Bibl. Regiæ & tertium Allatianum emendavit, versionem per singulas paginas castigavit, novasque pereruditatas notas suas in quibus & Junius aliquando (ut p. 76.) vindicatur, * addidit. Adjunxit etiam ineditos ante, Officialium Ecclesiæ & aulae CPolitanae Catalogos ex MSS. Regiis p. 5. 7. 36. & ex Mazarinianis

MAT-

† *Goarus* in præf. *Quam infelicitè Junius in elucidanda verborum quibus usus est Codinus, obscuritate defudaverit, Meursii in pluribus locis demonstrat emendatio, & instituta per Gretserum versio, ac in amplius disertique commentariis ejusdem Codini illustratio: sed cum ea qua Gretserus atate vivebat voces illa neotrica Græcia nondum in occidentales partes essent allata, propterea venia dignus est vir sane de re literaria bene meritus. Non enim ille solus est qui ad scipulos quos Meursii glossarium expostiori parte ὁλοβάρετον expensis, allidat: Is enim cum germanam Græcaram, ac vulgarem vocum mentem non sit affectus, sequacibus foveam fecit, in quam ipse prior lapsus, nisi à recentioris Græcica lingua bene perito corrigatur, illustratur, ac infirmè in propmodum, qua possent addi, diffusionibus (uti à *Causio* postea feliciter & doctè prælitum est) augeatur, facili adhuc sequentis præbebit lapsus occasionem.*

* Non pauca etiam, quæ pro Junio, socero suo possit reponere, habere se professus est *Vossius* lib. III. de Historicis Græcis p. 368 testatus insuper præf. ad libros de Historicis latinis Junium novam fuisse molitum Codini editionem solo typographi consilio suppressam, in qua magnam partem crepturus fuisset *Gretsero* occasionis ita in eum debacchandi.

MATTHÆI † *Presbyteri Monachi & Medici* (Μοναχῶν ἰατρῶν καὶ θύτης) opusculum versibus scriptum politicis περὶ τῶν ὀφθικίων καὶ παλατίης τῆς Κωνσταντινουπόλεως pag. 8. 38. & alterius **ANONYMI**, versibus Jambicis p. 40. nec non ex Allatianis p. 9. Præterea Græce & Latine *Græcorum Episcopatum* Διατύπωσιν ante octingentos annos à Leone Sapiente Imp. digestam & in Caroli à S. Paulo Geographia Ecclesiastica pridem editam, sed per Goarum ad alium codicem castigatam p. 337 - 362. 2) ἀνακηφαλαίωσιν Πατριαρχῶν καὶ σιναριθμῶν τῶν Ἀποστολικῶν Θρόνων pag. 363 - 381. quam idem Carolus à S. Paulo è Codice Vaticano dederat : 3) τάξιν προκαθιδρίας τῶν ὑπὸ τὸν Ἀποστολικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τελεόντων Μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπὸ αὐτὸς Ἐπισκόπων p. 381-399. ex editione Gretseri ad Codini calcem, p. 113. collata cum MS. Regio & cum jure Græco Romano Freheri p. 90. sq. 4) ἔκθεσιν βασιλέως Κωνσταντίνου Ἀνδρονίκου καὶ Παλαιολόγου καὶ γέροντος, ὅπως νῦν ἔχουσιν τάξεις αἱ ὑποκείμεναι Μητροπόλεις τῷ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως p. 400-409. Hanc *Andronici Senioris Paleologi Imp.* expositionem primus ad Codini calcem Junius, p. 219. & illius exemplo Gretserus p. 117. ediderat. 5) Ἐκθεσιν νέαν ὅπως νῦν γράφει ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης, τῷ Πάπῃ καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριάρχαϊς καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ μὴν καὶ τοῖς καὶ Μητροπολίταις καὶ τοῖς κοσμικαῖς δεξιάς διδόναι. *Expositionem novam, quomodo CPolitanus Patriarcha ad Papam, reliquos Patriarchas & Archiepiscopos, sed & Metropolitanos, cunctosque saculares dignitates moderantes nunc scribat.* p. 410-419. 6) *Parthenii Patriarchæ CPol.* Epistolam formatam qua profectus est Philippum de Harlay Comitem de Cefy, legatione functum Regis Christianissimi ad Turcarum Imp. & Urbani VIII. Papæ Romani Epistolam ad eundem Harlaum p. 420. seq. Ut ad Codini librum revertar, illius MSS. Codices præter eos quos jam laudavi etiam Vaticanum, Scoriacensem & Sfortianum memorat Allatius de Georgiis p. 362. notatque stylo incomito ac barbaro & qui ea ætate in populi plebisque usu erat scripsisse, *Præter enim, inquit, rerum ac nominum difficilem intelligentiam, sæpe etiam ipse modo loquendi agresti & duro sententiam obturbat & obæcat, quem etiam exscriptorum errata, distionesque extera loco propriarum, doctorem incuria intrusa reddunt obscuriorem. Plèraque ex Cantacuzeno, aliisque recentioribus Historicis prope verbatim exscripsit, ut inter alios adnotavunt Pontanus * & Gretserus.* 2.

† Mathæum hunc post Alexii Angeli tempora scripsisse notat Hanchius II, 8. p. 680. de scriptoribus Byz.

* Jac. Pontanus ad Cantacuzeni lib. 1. cap. 41. pag. 991. Gretserus ad Codinum III. 12. p. 270. edit. Cramoisanæ.

2. Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βιβλῆς ἔχρονικῆς περὶ τῶν πατρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. *Excerpta ex libro Chronico de Originibus CPolitanis.* Librum Chronicum intellige *Helgebii* illustris de quo dixi supra pag. 241. ubi & de variis hujus libri editionibus, ex illo enim pleraque verbote-nus Codinus expressit, cæteris ut Lambecio notatum additis è *Glycz Annalibus*, *Chronico Alexandrino* & alio hætenus non edito *Julii Pollucis*, *Christiani* scriptoris qvi antiquo illo *Polluce* cujus *Onoma- sticon Commodi Imp.* dedicatum habemus, aliquot sæculis est recen- tior. Prodiere hæ Codini *παρεκβολαὶ* primum cum *Georgii Donsæ*, Jani F. versione *Heidelbergæ* apud *Commeliū* 1596. 8. & additis *Jo. Meursii* notis *Genæv.* 1607. 8. denique cum versione & eruditis notis *Petri Lambecii* *Parisi.* è typographia Regia 1655. fol. Hic *Lambe- cius* longe locupletissimam *Codinianorum* excerptorum editionem dedit, in qua longe plura Græce & Latine exhibentur, collatis *Codi- cibus* MSS, compluribus, duobus *Holstenianis*, quorum unum *Holste- nius Lambecii* avunculus à *Peirescio* acceperat, alterum è Vaticano Codice descripserat, tertio *Is. Vossii* ex Codice *Britannico*: quarto *Jac. Sirmondi*, quinto *Regio Parisi.* & sexto denique *Romano* è *Bibl. Vallicellana.* Inde in *Lambeciana* editione post illa de *Orig- inibus CPol.* sequuntur περὶ τῆς γεωμετρογραφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, de forma & ambitu Urbis CPolitane. pag. 11. Περί Ἀδιαβήτης De *Adiabene* re- gione Asiæ ultra *Tigridem* fluvium, in qua *Naphtha* provenit. p. 13. Περί ἀγαλιδίων, σφλῶν καὶ θεαμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. De signis, statuis * & aliis spectatu dignis CPoli. *ibid.* Quæ in *Lambeciana* editione leguntur pag. 19. B. à verbis Ἐυφημίας τῆς γυναικὸς usque ad p. 21. D. Ἐπεροδία, ea Græce è Codice *Bavariço* vulgaverat *Gretserus* lib. 3. Observationum ad *Codinum* de officiis cap. 19. quemadmodum & illa quæ pag. 23. B. à verbis περὶ ἑκίονος & Φέρου usque ad verba p. 28. C. πρὸ ἀδελφῶν φατῆται μοι χευθείσης. Cæterum quæ de signis sive simulacris Gentilium *Codinus* hic narrat, desumpsit è *Phornuto* & *Jo. Lydi* *Philadelphienfis* libro necdum edito de Mensibus, è quo *Svidas* etiam, ut *Lambecio* observatum eadem hausit. Reliqua de statuis & rebus in urbe spectatu dignis, ad verbum fere descripsit ex *Anonymi* collectaneis Antiquitatum CPol. quibus titulus Ὁδογραφίας συντομοὶ χρονικῆς, quas primus è Codice *Regis Galliarum* *Lambe- cius* cum notis suis ad calcem *Codini* pag. 85 - 105. vulgavit Græ-

* Pleraque hujus partis vulgaverat etiam *G. Donsæ*.

Græce, observatq; excerptas esse à Theodoro Lectore, Papia, Eusebio, Socrate, Marcello Lectore & compluribus aliis scriptoribus. Anonymi collectanea eadem longe emendatius ab illo tempore Græce & Latine cum versione sua & notis dedit *Franciscus Combesius* in fasciculo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonibus, Paris. 1664. 4. Cuiusque Lambecium in notis illis non raro perstringat, Lambecius ei respondere voluit in nova quam pollicitus est Codini editione, quam supplemento Corporis Hist. Byzantinæ ex Bibl. Cæsarea potissimum instruendo inferere voluit. Vide lib. 3. commentar. de Bibl. Vindobon. p. 126. Sed illud supplementum nunquam lucem vidit. Sequitur in prima illa & ultima Lambeciana Codini editione ejusdem scriptoris *περί κτισμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως*, de templis monasteriis & aliis *edificiis CPolitanis* pag. 37-64. & *περί τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἁγίας Σοφίας*, De *structura Templi S. Sophia* & SS. Apostolorum pag. 64-74. quæ pars etiam in Georgii Dousæ editione legitur, ac denique *περί τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐστὶν μέχρι τῆς βασιλείας τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῇ πόλει, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀγαρηνῶν πάσης αἰώσεως. De annis ab orbe condito usque ad Imperium Constantini Magni: Et de iis qui à Constantino Magno in ipsa urbium regina regnarunt, usque dum ab Agarenis* (A.C. 1453.) *capta est.* pag. 75-83.

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam, qui in Codini & alterius Anonymi (quæ à num. 171. incipunt) Excerptis de Antiquitatibus CPol. memorantur.

ad numeros marginales editionis Lambeciana.

Acatus Diaconus Eutychanus 68.

Acuntius Philosophus, Idolorum Antistes 121.

Ἀγκυρμαῖος sive **Ἀγκυρμαῖος χρονολόγος** ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτοῦ 78. 168.

Ἀλεξάνδρου συγγραμματα 206. **Anastasius** 78. 175.

Apollonii Tyanensis *telesma ciconiarum* 7. alia ejus *apotelesmata* 62. seq. 77. 129.

Arii mors 45.

Aristides Philosophus 190.

Asclepiodorus Philosophus 65. 205.

PPP

Appia-

Libri sui Pars Altera.

- Appianus 63.
 Ἀπολλινάριος καὶ Ἀλεξάνδρος συγγραμματα 206.
 Αστρονομικὸν ἔργον, locus CPoli 32.
 Basilius Camaterus Patriarcha CPol. 164.
 Canonaris Philosophus 198.
 Chronographi 189. ὁ χρονικός 16. Clemens 205.
 Constantini M. pœnitentia super Crispo filio interfecto 71.
 Constantinus Epistolographus 17.
 Cranus Philosophus 64. 205. unus è septem Philosophis qui Eudociam comitati sunt. Cæterorum nomina : Carus, Pelops, Nerva, Silvanus, Apelles & Curvus. ibid.
 Cyprus vel potius Cyrus Rhetor 73. 176. Cyrus Smyrnæ Metropolitanus 113. Cyriacus Patriarcha CPol. 111.
 Codini τα περὶ κτισμάτων 26.
 Demosthenis συγγραμματα 183.
 Δίων ὁ τὰ Ῥωμαϊκὰ ιστορῆσας 63.
 Elevsius Diaconus Philosophus 17.
 Epigrammata 9. 10.
 Eusebius Pamphili 196. 206.
 Eutropius Sophista. 17. Eutychius Patriarcha CPol. 138. 146.
 Eutychianus Grammaticus Protoascretis 17.
 Galenus 47. 189.
 Gregorii Theologi vaticinium 95.
 Heliodorus Astrologus, Leonis Isauri tempore 113.
 Hero Philosophus μαντευόμενος 176. Hiero dicitur 15. 73.
 Herodotus Chronographus 71. 173. Herodion. 202.
 Hesychius ὁ ταχυγράφος 17. Hierotheus Astrologus 144.
 Himerius chartularius 36. 182.
 Hippolytus Chronographus 71. 173. χρονικὸν ἱππολύτου 173.
 Homerus 29. πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν 128. 145.
 Joannes Antiochenus 119. Ἰακῆ κανόνες & σιχηρά. 128.
 Joannes Historicus 205. ὁ διακελιόμενος 196. 199.
 Joannes Philosophus (Astrologus) 36. 183. Josephus Studita κανόνων ποιητής 104.
 Οἱ τόμοι τῶν Λέοντος & Μεγαλῆς 205. vide & 195.
 Ὁ Λιγέριος Astronomus 68. 205. Marcus Metropolita Ephesi 169.
 Marcellus ὁ διαγωνίστης 171. Maximianus Astrologus 144.
 Menander Cretensium vates 74. 177. Μελί

Μιλίχιος ὁ χρονογράφος 206.

Modestus Patriarcha Hierosol. 70. Nectarius Patriarcha CPol. 116.

Oracula 1. 9. 108. 123. 176. 180.

(123.

Panodorus Aegyptius 91. Paulus Patriarcha CPol. 123.

Τὰ Παπῆς συγγράμματα 194. videndum num per papiam (quod dignitatis nomen est) intelligat Jo. Cantacuzenum.

Οἱ τὰ πάτρια τῆς Βυζαντίας συγγεγραφότες 4. Paulinus 117.

Philippus ἑπαρχος 201. 202. at verba Φίλιππος ἐστέρησεν nolim cum

Combesissio reddere scripsit, sed retulit.

Φιλόδορος vel Φιλόχορος ὁ λογιστής, 67. 211.

Phorton & Marcion Philosophi Romani. 12.

Plumbatus Philosophus 210.

Plutarchus Πρωτολόγος Justiniani Imp. 134.

Proclus Patriarcha CPol. 25. discipulus S. Chrysostomi 99.

Προμάντιος Alexandrinus Historicus 206.

Romani Imp. Novellæ 157.

(130.

Secundus Philosophi ἐλεγῆα 38. 210. Sergius Patriarcha CPol.

Socrates 197.

Sozomenus 205. 206. Synodus II. CPol. 123.

Doctores περὶ αἱρέσεων CPol. 89. 92. Tarasius Patriarcha CPol. 121.

Theodoretus 74. 176. 206. Theodosius Patriarcha Antioch. 163.

Theodorus ἀναγνώστης 36. 182. 183. 190. 206. alias Studita 104.

Theodorus ὁ Δικαιοπόλιτης 157. Vide infra p. 489.

Theodorus Thebanus Philosophus 91. Theophilus Philosophus 122.

Troilus Rhetor 17. alius protovestiarius 93. cubicularius Justiniani 139. 143.

Versus Poëtæ 187. emendati in Combesissii edit. p. 16.

Vigilius Astronomus 54.

Urbicius de re militari scripsit tempore Anastasii Dicori, A. 180. post

conditam CPolin n. 84. alius protovestiarius. 73.

Zacharias Patriarcha Hierosol. 70.

Subjicitur in calce voluminis ἐρμηνεία τῶν ὁφικίων τῆς αἰτίας καὶ μεγάλῃς Ἐκκλησίας ἀ διερμηνεύουσιν καὶ ταῖς. ANONYMI explicatio Officiorum S. ac magnæ Ecclesiæ CPol. juxta eorum ordinem: quam Bernardus Medonius Tolosanus à MS. Codice Caroli Monchalli Archiepiscopi Tolosani primus edidit, latinamque versionem suam & glossarium, atque in margine notulas adjunxit.

Ppp 2

Ex-

Exstat quoque, sed quam Lambecius merito omisit, ab eodem Codino versa Græce *Missæ Gregorii I. Papæ*, quam cum illa Græca interpretatione (utraqve lingua, non Græce tantum ut Warthonus scribit) Paris. 1595. 8. edidit Fed. Morellus, quocum illam communicaverat Joannes à S. Andrea, Ecclesiæ Parisiensis Canonicus. In Bibliotheca Barberina memoratur præterea editio Paris. 1583. 8. quam non vidi. Exstat & Græce & Latine in Frontonis Ducæi Auctario Bibl. Patrum Paris. 1624. fol. T. 2. pag. 125. *Scias Lector*, inquit Allatius de Georgiis pag. 362. *hanc eandem Missam multo auctiorem & perfectiorem legi in Bibl. Barberina Cod. 75. quæ tamen dicitur ab EMANUELE CHRYSOLORA esse in Linguam Græcam conversa.* Λειτουργία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ Λατινικῆς ἀφελείας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ὧς καὶ κυρὲς Μανὴλ τῷ χρυσολωρᾷ. Initium idem est quod in illa quæ Codino tribuitur: ὁ μὲλλον ἱερουργῆσαι ἱερεὺς &c.

Prodiit etiam cum Codino Lambeciano ejusdem EMANUELIS CHRYSOLORÆ * Epistola ad Joannem Palæologum Imp-
qua σύγκρισις sive comparatio veteris ac novæ Romæ continetur pag. 107. 126. Græce & Latine, cum ejusdem Lambecii versione. Sequuntur deinde sed Græce tantum binæ ejusdem Emanuelis jam ἀποστέροντες Epistolæ ad Johannem Chysoloram & Demetrium Chrysoloram Româ scriptæ & Græciæ absentiam Romæ laude solantes.

In

- * Hic est qui ex Græciâ à Turcis opprimi cœpta, virisq; ejus nobilibus & eruditis inter primos Græcas literas in Latium redaxit & in Italia ipse substitit, cum Johannis Palæologi nomine legationem pro auxilio adversus hostes impetrando obiisset. Docuit Græcas literas Venetiis primum, deinde Florentiæ & Romæ ac tandem Ticinæ, atque è vita decessit Constantiæ A. C. 1415. Ejus Epitaphium Lambecius Epistolis præmisit, quod etiam legitur in Historia Concilii Constantiensis, quam viro præstantissimo Hermanno ab Hardt debemus T. 1. pag. 10. seq. Adde si vis Jovii elogium pag. 41. Martinum Crusium lib. V. Germano Græciæ p. 234 (ubi etiam de Johanne Chysolora Francisci Philæphi socero, viro itidem doctissimo) Isaaci Bullartii Academiam scientiarum T. 1. pag. 265. Hanckium de scriptoribus Byz. lib. 1. cap. 37. Kœnigium in Bibl. Pauli Freheri theatrum virorum illustrium &c. Hujus Emanuelis Chysoloræ *Erotemata Grammatica* prodierunt Græce Argentor. 1516. 4. Venet. 1549. 8. & cum latina versione Paris. apud Wechel. Cæterum non dubito librum Chysoloræ *de antiqua & nova Roma*, quem Gesnerus Græce refert exstare in Bibl. Medicea, illam ipsam Epistolam prolixiorē esse quam Lambecius Græce & Latine edidit. Ejus de *processione Spiritus S.* contra Græcos quod laudat Allatius contra Creyghthorum, miror non editum esse in ejusdem Græciâ Orthodoxa. Incipit: Ρωμαίοις γράψαν.

In notis ad Codinum pag. 187. Lambecius Græce publicavit iheditam ante *Orationem* habitam à PHOTIO CPolitano Patriarcha in *Encaniis noua Ecclesia* * B. Virginis à Basilio Macedone post A. C. 879. quo restitutus est Photius, in Imperatorio palatio CPolitano Calendis Maji dedicatæ. Titulus est: *Φωτίῃ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως ἐκφρασίς τῆς ἐν πῶς βασιλείῳς ἱεῶς Ἐκκλησίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὑπὸ βασιλείῃ τῷ Μακεδόνῳ οἰκοδομηθείσης.* Incipit: *Φαυδρὸν ὁρῶ τῆς παρούσης ἡμέρας τὸν σύλλογον.* Eandem orationem Græce & Latine cum versione sua dedit Franciscus Combefisius in manipulo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonum scriptis Parisi, 1664. 4. pag. 304. seq. De Photii Bibliotheca & aliis scriptis infra suo loco.

De LEONIS Imp. Oraculis, quæ à Lambecio ad calcem Codini subjuncta sunt, vide si placet quæ dicta sunt hoc ipso capite pag. 364. seq.

De LEONE Grammatico dictum superius pag. 380.

Ex scriptis quæ ad id temporis inedita idem Lambecius in notis ad Codinum laudat vel profert, sunt notanda *Fragmentum de turribus vocalibus Byzantii*, quod è MS. Bibl. Regiæ Parisi, affert n. 4. Aliud fragmentum *de promontorio Cbalcedonenfi* ἡράϊω quod deinde corrupte, *ηρειον* dictum est. num. 122. *Anonymus Chronographus Græcus* qui in Bibl. Regia asservatur. num. 9. 18. 46. *Acta Græca Sylvestri primi*, Papa num. 14. 56. 57. 68. *Asclepiodori τὴν τέχνην τεκτονικήν*. num. 65. *Anonymi de septem Synodiis brevis narratio*, quam post Codini libellum *περὶ κτισμάτων* in duobus Vaticanis MSS. reperit & num. 78. integram Græce edidit Lambecius. *Julii Pollucii Chronicon* è quo prolixus locus de Constantino M. & instauratione Byzantii affertur num. 12. *Joannis Lydi Philadelphienfis περὶ πολιτικῶν δέχων* num. 154. & *περὶ μνηῶν*. n. 26. 27. 28. 29. 31. 32. 63. *Lexicon antiquum Græcum* ex Bibl. Segvieriana n. 18. *Manuelis Phila Epigramma in B. Virginem* n. 116. *Niceta Rhetoris Oratio de passione S. Stephani, & corporis ejus inventio* n. 99. *Nicephori Callisti syntagma de miraculis ad fontem templi S. Maria editis & de*

Ppp 3

ejus

* In vita Basilii scripta à Constantino Porphyrog. n. 55. templum illud sive *ἡ ἐκκλησία* condita traditur in honorem Christi, Michaelis Archangeli & Eliae Thesbitæ.

ejus templi structura, MS. in Bibl. Vaticana memoratur n. 116. *Procli in Cratylum Platonis*. n. 27. & in *Parmenidem*. n. 65.

XVI. JOANNIS ANAGNOSTÆ Theſſalonicenſis, de occupata & erepta Venetis A. C. 1430. per Muratem II. Turcarum Principem Theſſalonica, ad amicum ſcripta aliquot poſt urbem captamannis, ſæpius illo id deſiderante, narratio exhibetur Græce & Latine in Allatii *συρμακτοῖς* p. 318-380. Confer Hanckium de Hiſt. Byz. ſcriptoribus lib. 1. cap. 38.

Ex NICOLAI Patriarchæ Monodiæ de excidio Theſſalonicenſi A. C. 904. factò nonnulla affert Allatius notis ad Acropolitam p. 248. De illo excidio ſupra pag. 351.

XVII. De *Vita Baſilii Macedonis*, quam nepos ejus Imperator doctrinæ omnis cultor inſtauratorqve locupletiffimus CONSTANTINUS *Porphyrogenitus*, Leonis Sapientis F. ſcripſit, dixi itidem ſupra p. 349. Nunc cætera ejus ſcripta recenſere juvat, nam quæ de Imperatore ipſo qvi ab 6. Jun. A. 912. ſub tutoribus vel cum matre Zoë aut Romano ſocerð, & ab A. 946. ad 959. ſolus præfuit, dicenda ſunt, ex Annalium ſæculi decimi ſcriptoribus rectius Lector petet, ſive veteres illi ſint Zonaras, Cedrenus, Glycas aliique, & continuatores Theophanis, Simeon Magiſter, Georgius Monachus, Leo Grammaticus, Jo. Scylitzes &c. ſive recentiores Baronius, Spondanus, Antonius Pagi &c. & qvi de Imperatoribus copioſos commentarios edidit Jo. Cuſpinianus &c. & qvi Constantini hujus vitam ſingulariter compoſuit Martinus Hanckius de ſcriptoribus Hiſt. Byz. lib. 1. cap. 25.

1. Exſtant igitur ejus ad filium Romanum (à quo deinde veneno impie ſublatus eſt) *de adminiſtrando Imperio liber* ſcriptus (ex parte * ſaltem) A. 6457. (CHRISTI 949.) indiſtione ſeptima, & A. 6460. (CHRISTI 952.) indiſtione decima. Hunc primus è Codice Palatino, qvi prius Baptiſtæ Egnatii fuit, edidit *Joannes Meurfius* cum verſione ſua & caſtigationibus Lugd. Bat. 1610. 8. Deinde aliis Con-

* Cap. 27. εἰς δὲ μέγας τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδύκτιον ἑβδόμη, ἐπὶ ἀπὸ πίστεως κόσμου συνὲς ἀφ' ἧς ἐμπεριόθη ἡ Λογγοβασιλεία, ἐπὶ 6. & cap. 45. μέγας τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδύκτιον 1, ἐπὶ ἀπὸ πίστεως κόσμου συνὲς. ἐπὶ τῆς βασιλείας

Constantini hujus scriptis præmissum Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime eundem librum recudi curavit V. C. *Anselmus Bandurius* Tomo priore Imperii Orientalis, addita versione passim à se interpolata & emendata, suppletisq; in ea integris capitibus 23. & 24. de Iberia & Hispania, quæ utpote nimis corrupta interpretari Meursius non fuerat aggressus. Græca Bandurius castigavit ex MS. membranaceo Bibl. Regiæ 2661. scripto annis abhinc quingentis, cujus ope quam plurimas mendas sustulit, eruditas & copiosas addidit notas, præmisitque tabulam Geographicam Imperii Orientalis, concinnatam à Geographo celeberrimo Gvillielmo Insulano (*de l'Isle*), quæ facies ejusdem qualis fuit sub Constantino Porphyrogenito & ejus prædecessoribus, apte repræsentatur.

2. *Tactica* sive βιβλίον Τακτικὸν, τάξιν περιέχον τῶν καὶ θαλάσσης καὶ γῆς μαχομένων. liber *Tacticus*, mari terraq; pugnantium ordinationem continens. Primus edidit sed Græce tantum & castigationibus suis illustravit idem Jo. Meursius ex Codice Bibl. Palatinæ, cum aliis Constantini quæ jam recensco scriptis Lugd. Bat. 1617. 8. Palatinus ille Codex descriptus fuit è Vindobonensi, de quo Lambecius VII. pag. 201.

3. Περὶ Θεμάτων *de Thematibus* ** *Imperii Orientalis & Occidentalis libri II.* Ex his librum priorem de thematibus Imperii Orientalis primus è codice Tho. Clementis Angli, Medici Mechliniensis edidit & versionem suam notasque addidit Bonav. Vulcanius, Lugd. Bat. 1588. 8. apud Franciscum Raphelengium. Liber posterior de thematibus Occidentis sive Europæ, quem & ipse editurum se Vulcanius receperat notis ad Agathiam p. 4. primus Fed. Morellus vulgavit cum versione sua & notis Parisi, 1609. 8. Utramque Vulcani & Morelli

Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμαίων τῶν Φιλοχρίστων καὶ Πορφυρογεννητῶν Βασιλέων Ῥωμαίων. Romanum intellige non socerum Constantini sed filium, illum ipsum cui liber inscribitur πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν Ῥωμανόν τὸν Θεοσεφὴ καὶ Πορφυρογεννητὸν βασιλέα. De Porphyrogeniti elogio videndus præter Gangium & alios Seldenus lib. 1. de titulis honorum cap. 5.

** Θέματα veluti *imposita* præsidia, vocatæ sunt legiones militum. Hinc eodem nomine denotatæ sunt Provinciæ ipsæ in quibus Legiones in præditiis locatæ fuerunt. Atque eo sensu vocabulum istud Constantinus accipit etiam in libro de administrando Imperio ut c. 27. περὶ τῶν θεμάτων λογισθῆναι βασιλείας.

relli editionem Meursius conjunxit & cæteris Constantini scriptis addidit Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime hos duos libros *Anselmus Baldurinus* paulo ante mihi laudatus, ex Codice Regis Galliarum 2431. in charta bombycina ante annos 500. exarata castigavit, versionem novam, sive ex veteri plurimum interpolatam adjunxit, præmisitque *Guilelmi Insulani* tabulam Geographicam, quæ Imperium CPolitani quæ ab Heraclii ævo fuit per *Æmata* digestum exhibet. Prodiit Bandurii Imperium Orientale, cujus Tomo priore, libri Constantini Porphyrog. ut posteriore editoris notæ continentur, Paris. 1711. fol. Non minus in his duobus libellis pulchram provinciarum & populorum qui Imperio CPolitano parebant notitiam, eorumque origines, & antiquitates Constantinus complectitur, quam libro de administrando Imperio de aliis etiam gentibus quæ adjuvare illud vel lædere bello atque infestare possent, quemadmodum & earum origines, mores & instituta pacis bellicque exponit, unde non immerito librum illum tanquam thesaurum servare se scripsit Egnatius, * cujus Codex MS. deinde pervenit in Bibl. Palatinam, ex quo ipso Codice librum de administrando Imperio Meursius vulgasse testatur.

4. *Novella constitutiones XIII.* cum versione & castigationibus *Jo. Leunclavii* ex ejus jure Græco Romano T. 1. lib. 2. pag. 103. seq. & T. 2. in libro *Novellarum* pag. 139. seq. Francof. 1596. fol. a) *de alienatione fundorum*, cujus constitutionis Cedreno etiam memoratur duo

- * Jo. Baptista Egnatius Venetus, libro 2. de Principibus Romanis, ubi de Constantino Porphyrogenito; *Hic à littera optimique disciplinæ non abhorrens, quæ pane extinctæ ab interitu vindicavit; librum Romano filio reliquit, in quo summam totius Imperii, sociorum omnium sædera, hostium vires, rationes, consilia explicuit, quem nos in Bibliotheca nostra, tanquam thesaurum, servamus, in quo multa de Venetis etiam ipse differt.* Aliud exemplar hujus libri MS. quod in Bibliotheca Reip. Venetæ diligentissime custodiri memorat Gyraldus dialogo V. de Poëtis pag. 282. *Hujus Constantini liber ille celebratus est, quem moriens Romano filio reliquit, in quo summam totius Imperii, sociorum sædera, hostium vires quæ & quanta essent, aliæque omnia ad Imperium spectantia complexus est, quem librum hodie Venetorum Reip. in sua peculiari Bibliotheca diligentissime custodiri facit.* Codicem Regis Galliarum, quo usus Bandurinus, laudavit Casaubonus præf. Polybio præmissa ad Henricum IV. *Servatur in locupletissima illa Tua, DOMINE, & vere Regia Bibliotheca, Constantini Augusti Porphyrogeniti liber - - Dignum opus quod Majestati Tue iussa publicam aliquando lucem adficiat.* Videtibi, si placet, plura in ejus libri commendationem

duo exempla paululum diversa una cum synopsi ejus à Mich. Attaliata composita afferuntur. β) *de potentibus in pradia pauperum* * *succedentibus* γ) *de militibus*, δ) *de restitutione pretii militarium pradorum*, ε) *de fuga mancipiorum*, hujusque Novellæ argumentum ζ) *de non deferendo judicio ab iis qui actionem instituunt*, & *de his qui ad tres menses vel annum absunt*. ζ) *de eo quod judices civiles nihil accipere debeant* η) *de sportulis* *περὶ ἐκταγμάτων*. θ) *de consuetudinibus*. ι) *de testamentis aperiendis*. ια) *de consuetudinibus* (scriba. ιβ) *De his qui cades committunt gladio, vel magnis fustibus, vel lapidibus, idque consulo*. ιγ) *De secundis, tertiis & quartis Nuptiis*. Duodecimam constitutionem ediderat etiam sed capite mutilam Enimundus Bonifidius in juris Orientalis libro I. p. 19. (Parisi. 1573. 8.) quem vide etiam pag. 15. ubi de alia Constantini hujus constitutione *περὶ τῶ ἀναθηματίζοντι τὸν ἀποστάτας καὶ μηλτρίας*. Constitutio XIII. *περὶ πολυγάμων*, adversus quartas nuptias, eodem loco legitur pag. 16. seq.

Hicce in Meursiana Constantini opusculorum editione Lugd. 1617. 8. (post p. 252.) IV. *constitutiones Novella* subjiciuntur quas è Codicibus Regiis edidit auctiores melioresque; Carolus Labbeus cum nova versione & castigationibus Paris. 1606. 8. α) *περὶ στρατιωτικῶν de militaribus fundis*, quam dictavit Theodorus Patricius & Quæstor Decapolitanus. β) *De fundis Armenicis aliorum & homicidarum*. γ) *de sportulis, de aperiendis testamentis*, & *de eo quod certus ac definitus consuetudinum modus esse debeat*. Hanc dictavit Theophilus Patricius & Quæstor. δ) *De sportulis, quæ abrogatur superior constitutio*, permittens iudicibus & scribæ sportulas accipere. Hanc dictavit Theodosius (idem qui ante Theodorus) Patricius & Quæstor Decapolitanus.

5. Leonis Sapientis & Constantini Filii *ἐκλογὴ τῶν νόμων*, *Delectus Legum compendarius* ex MS. Palatino & Jo. Sambuci descriptus, & cum latina Leanclavii versione editus in jam laudato ejus jure Græco Romano T. 2. pag. 79 - 134. Numerus anni quo publicatus hic delectus fuit, corruptus est, & pro *στυζ* legendum *συμζ* qui respondet Anno Christi 939. quo Constantinus delectum Legum à Patre Leone fieri cœptum promulgare potuit.

De Basilicis, Basilii Macedonis & Leonis sapientis auspicio digestis, & à Constantino Porphyrogenito recognitis, dicen-

Qqq

di lo-

Libri 5ti Pars Altera.

• Meminit Codinus Orig. CPol. n. 157. edit. Lambecii.

di locus erit infra libro VI. ubi etiam de operis illius Synopsi & alius Græcis Jctis.

6. Διήγησις περὶ τῆς πρὸς Ἀυγαρον δόξασι λείας ἀχειροποίητου θαλάσσης εἰκόνος Χριστοῦ & Θεοῦ ἡμῶν. *Narratio de Imagine Christi ab ipso ad Auguram Edessa Regem missa & Edessa CPolin translata A.C. 944.* Latine legitur apud Aloysium Lipomannum atq; inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce ex Regio Codice una cum nova versione sua notisque primus vulgavit *Franciscus Combesius* in fasciculo Originum & antiquitatum CPol. pag. 75 - 101. Paris. 1664. 4. Conjecturam Lipomanni & Baronii (ad A. 944. n. 14.) qui narrationem hanc Constantino Romani filio tribuunt, refellit præter Combesium Hanckius de Scriptoribus Hist. Byz. pag. 475. seq. & Antonius Pagi in Critica Baroniana ad A. C. 944. n. 5. seq. Exstat etiam hæc narratio MS. in Bibl. Vindobonensi, vide Lambecium VIII. pag. 195. seq.

7. *Orationem MS. de translatione reliquiarum S. Chrysostomi* laudat Allatius de purgatorio pag. 71. ad Georgium Acropolitam pag. 201. & de Simeonibus pag. 111. Incipit: τί τερπνότερον ἔστιν ἡμῶν θεάσασθαι, ἢ τί λαμπρότερον τῆς παρεσσης ἡμέρας; Titulus est: λόγος ἡνίκα τὸ ἑχρυσόσιμος ἱερὸν σκήνιον ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πλεον ἀπετίθη.

8. *Theophanis Historiam* Constantini jussu continuatam memoravi supra pag. 349.

9. Superest præcipuum opus, quod non ab ipso Constantino quidem elaboratum, at egregio consilio ejus atque auspiciis per varios viros peritos digestum est, κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων sive *Collectaneorum* & *Excerptorum* Historico Politicorum & Moraliū sub capitibus sive titulis LIII. * dispositorum, conquisitorumque ex probatissimis qvi-

* Auctor præfationis, singulis Excerptorum titulis præmissæ: Ὁ τῆς παρ' ἡμῶν ἀπόγονος Κωνσταντῖνος ὁ θεοδόξοτατος καὶ χριστιανικώτατος τῶν πλεον τε βεβασιλευκότων, ἐξυπαίτερον πρὸς τὴν τῶν καλῶν κατανοήσιν διακειμένην, καὶ δραστήριον ἐσχληκῶς νῦν, ἐκρίνε βέλτιστον εἶναι καὶ κινωφές, τῶν τε βίῳ ὀνησίφορον, πρότερον μὲν δεσ. *Constantinus Porphyrogeneta* *Imperator* *omnium* *qui unquam fuerunt recta fidei tenacissimus & Christianissimus*, *ingenio præditus ad rerum pulchrarum perceptionem acutissimus*, ea denique præfatus intelligentia, ut facile quidvis ad effectum perduceret, illud primo fore optimum est ratum & unigeno omnibus utile, ut libros modique ex omnibus Orbis partibus de-

quibusque Historicis omnis ætatis monumentis. Ex tribus hisce & quinquaginta titulis non nisi duo, neque illi integri plane ad nos pervenerunt, vigesimus septimus *περὶ πρεσβυῶν*, de legationibus, & quinquagesimus *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας*, de virtute & vicio. Tituli de legationibus alteram partem à *Jobanne* quodam *Politano* digestam ex *Bibl. Antonii Augustini* ArchiEpiscopi *Tarraconensis* vulgavit *Eubius Ursinus* Græce Antvverp. 1582. 4. cum notis. In hac parte existant *ᾠθροβαλαί* excerpta è *Polybio* pag. 1 - 228. è *Dionysio Halicarnassæo* p. 295 - 312. è *Diodoro Siculo* p. 313. - - 333. ex *Appiano* p. 334 - 372. & è *Dione Cassio* pag. 373 - 447. Alteram partem ejusdem tituli de legationibus, ex recentioribus paullo Historicis excerpta complexam & ab *Davide Hæfelio* pridem vulgatam recensui supra p. 230, seq. nunc tantum ex proœmio adscribam catalogum scriptorum è quibus illa Collectaneorum pars concinnata fuit: *Εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ὑποτιπυμένων χρονικῶν. α', Πέτρῳ Πατρικίῳ καὶ Μαγίστῳ, β', Γεωργίῳ μοισαχῷ χρονικῆς, γ', Ἰωάννῳ Ἀντιοχείῳ. δ' Διονυσίῳ Ἀλικαρνασσεὺς ἑρμῶνικῆς δέχαιολογίας. ε', σ' Πολυβίῳ Μαγαλοπολίτῃ καὶ Ἀππιανῷ, ζ', Ζωσίμῳ Ἀσκαλωνίτῃ, η', Ἰωσήφῳ Ἰουδαϊκῆς δέχαιολογίας, θ' Διοδώρῳ Σικελιάτῃ, ι' Δίωνῳ Κοκκιανῷ, ια', Πρῶτῳ Καίσαρῳ, ιβ', Πρίστῳ Ῥήτορῳ, ιγ', Μάλλῃ Σοφιστῇ, ιδ', Μενάνδρῳ περὶ πικτορῶν, ιε', Θιοφυλάκῃ διὰ ἐπαρχῶν καὶ ἀντιγραφίῳ & Σιμοκάτῃ.*

Tituli de virtutibus & vitiis qui in toto opere fuit quinquagesimus, priorem partem ex *Insula Cypro* nactus *Nic. Fabricius Peirescius* communicavit cum *Henrico Valesio*, qui ex eâ quæ digna luce videbantur

Qqq 2

sele-

doctrina varia refertos conquireret, deinde vastam illam librorum molem, qua lectores emetabat, cum præsertim molesta plerisque omnibus & tædii plena ea res videretur, in partes minusculas putavit distribuendam, & luculentam utilitatem qua poterat inde percipi, oculis hominum exponendam. Adeo ut hoc delectum habito majori attentione & assiduitate lætioni incumbere studiosi queant, & sermone facundiam alius ac penitus animo imprimere. Hoc amplius Imperator magno & felici conatu opus universum in ὑποθέσεις διαφόρες tractatus diversos numero tres & quinquaginta censui distribuendum, in quibus ἅπαντα ἱστορικῇ μεγαλουργίᾳ, quicquid magnificentum habet Historia, inclusum continetur, neque inest quicquam Historia insertum, quod partitionem hanc in hosce tractatus effugerit. Neque vero ob divisionem sententiarum series operis totius nullo modo corrumpitur, verum servas hac synopsis, vel ut verius dicam huc rerum cognatarum ἐκκείσεως seu ἀδυνατίῃ in singulis partibus concinnandis unicuique tractatui convenientem rationem.

selegit & cum versione sua notisque doctissimis & fragmentis Polybii, Nic. Damasceni & Dionis singulari studio à se collectis vulgavit Paris. 1634. 4. In his excerptis (quæ vulgo appellantur Peiresciana) leguntur selecta loca ex Polybio pag. 9-197. Diodoro Siculo pag. 221-413. ex Nicolao Damasceno πῶς ἔϊόν βίβη καὶ τῆς αὐτῆς διαγωγῆς p. 414-489. ex Dionysio Halicarnasseo pag. 529-545. ex Appiano pag. 465-567. ex Dione Cassio pag. 569-769. ex Johanne Antiocheno, Monacho pag. 778-853. Excerpta cæteroqvi erat hæc collectaneorum pars ex scriptoribus quatuordecim, qvi pag. 5. seq. hoc ordine recensentur: Εἰσι ἡ ἐκ τῶν ὑποπελεγμένων χρονικῶν α, Ἰωσήφου ἀρχαιολογίας, β, Γεωργίου Μοναχῆ, γ, Ἰωάννου ἔπι κλέω Μαλέλα χρονικῆς, δ, Ἰωάννου Ἀποχρῆως χρονικῆς ἱστορίας, ε, Διοδώρου Σικελιώτης καθολικῆς ἱστορίας, σ, Νικολάου Δαμασκηνῆ καθολικῆς ἱστορίας, ζ, Ἡροδότου Ἀλικαρνησέως. η, Θουκυδίδου, θ, Ξενοφῶντος Κίρου πυθδείας καὶ ἀναβάσεως Κίρου ἔπι Παρυσάτιδος. ι, Ἀρριανῆς Ἀλεξ. - - - ια, Διονυσίου Ἀλικαρνησέως Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, ιβ, Πολυβίου ἔπι Μεγαλοπόλεως Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. ιγ, Ἀποσιανῆς Ῥωμαϊκῆς τῆς ἔπι κλέω βασιλικῆς, ιδ, Δίωνος Κορκιανῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Additur: καὶ ἐν ἐφεξῆς ἐν τῷ διευτῇ πύχει ἔπι γράφονται. *Sequentes auctores in alitero (hujus nempe tituli) volumine recensentur.* Unde patet non integrum titulum de Virtutibus & vitiis, sed priorem tantum ut dixi ejus partem in manus Valesii incidisse, qvi ea libertate uti non dubitavit ut in his eclogis & ordine scriptores alio poneret, & ea quæ vel jam edita exstarent, vel indigna essent editione, omitteret ac rescinderet.

Ex deperditis hujus operis titulis primus fuit, ut in præfatione diserte traditur, πῶς βασιλέων ἀναγορεύσεως, *de Imperatorum Regumque renunciatione.* Cæterorum ultra viginti ab Hoeschelio & Valesio observatorum hæc est notitia, literarum ordine à me descripta:

Περὶ ἀνακλήσεως ἡτῆς *De restitutione exercitus vieti.*

περὶ ἀνδραγαθημάτων *De fortiter factis.* p. 442. edit. Valesii. & 473.

περὶ γάμων *De Nuptiis.*

περὶ γρῶμων *De sententiis.* pag. 258. edit. Valesii & 225.

περὶ δημηγοριῶν *De Concionibus sive Orationibus* id. pag. 87.

περὶ ἐθῶν *De Gentibus.*

περὶ ἐθῶν *De moribus.*

περὶ ἐκκλησιαστικῶν *De Ecclesiasticis rebus, personisque.*

περὶ

περὶ ἐκφράσεως *De descriptionibus*. Svid. in σάμβουκας.
 περὶ Ἑλληνικῆς ἱστορίας *De Historia Græca (Gentili.)*
 περὶ Ἐπιβοῶν *De imploratione auxiliorum*.
 περὶ Ἐπιβελῆς *De insidiis*.
 περὶ Ἐπιστλῶν *De Epistolis*.
 περὶ κυνηγεσίας *De venatione*.
 περὶ νίκης *De victoria*.
 περὶ οἰκισμῶν *De coloniarum deductione*.
 περὶ ὀσμῶν, *De miris & inopinatis*. pag. 121. edit. Valesii.
 περὶ πολιτικῶν διοικήσεως, *De rerum civilium administratione*.
 περὶ στρατειῶν *De expeditionibus militaribus*.
 περὶ στρατηγμάτων *De strategematis* pag. 34. & 42. edit. Vales. & 437.
 περὶ στρατῶν *De exercitiis*.
 περὶ συμβολῆς, *de praliis*.

10. Constantini quoque hujus jussu *Theophanes* quidam *synopsis* totius *artis Medicae* ex *Oribasii* potissimum scriptis collectam septem libris, sive capitibus 256. digessit, & eidem Constantino inscripsit. Incipit proœmium: τὰς προσηγορίας Ἱπποκράτους ὡς τῆς οἷς θεοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοκράτορος, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρημάτων σωαγωγῆς ἐπνευστα καὶ τὸ δυνατόν &c. Exstat hoc opus aliquoties Græce MS. in Bibl. Cæsarea Vindobonensi. vide *Lambecium* lib. VI. pag. 114. 116. 157.

11. Eidem Constantino debemus *Collectionem Hippiatricorum* sive *de Veterinaria Medicina* libros duos, capitibus 129. distinctos, ex scriptoribus pluribus hujus generis collectos & è Græco Latine versos editosque Paris. 1530 fol. interprete *Joanne Ruellio* Svesvionensi, qui rei veterinariæ nomenclaturam & brevem *Diodori* de ponderibus & mensuris tractationem subjunxit. Græce hi primum vulgati sunt à *Simone Grynao*, Basil. 1537. 4. MS. Codex plenior & alio ordine digestus fuit in Bibliotheca Cardinalis Seripandi atque inde in Wittiana. Insignis etiam codex ac vetustus membranaceus exstat Cantabrigiæ in Bibl. Collegii Emanuelis, quo usum se testatur V. C. *Petrus Needhamus* in luculenta sua, de qua mox, *Geoponicorum* editione. Italice etiam lucem viderunt Venet. 1543. 8. & Gallice per *Johannem Masseum* Campanum Paris. 1563. 4. Sed en tibi indicem Auctorum.

è quibus Græci libri de veterinaria Medicina collecti sunt, quorum aliquos, Absyrtum, Chironem & Pelagonium laudat etiam P. Vegetius digestorum artis Mulomedicinæ latinus scriptor, de quo dixi in Bibl. Latina lib. III. cap. 12.

INDEX Scriptorum è quibus Græci Hippiatrica sive veterinaria Medicina libri jussu Constantini Porphyrogeniti collecti, & qui in illis memorati sunt.

concinnatus à me ad paginas editionis Græcæ Basileensis.

Achaicus Nicænus, ad quem Absyrti sive Apfyrti Epistola pag. 38.

Ælianus ad quem scribit idem Apfyrtus pag. 110. Δέσποτα Αἰλιαῖ.

M. Æmilius Hispanus, Decurio, ad quem scribit Apfyrtus p. 175.

Africanus p. 268. *caput p. κ' d. petium ex Africani cassis f. 293. b. edit. Paris.*

Agathocles Hippiater ad quem Apfyrti Epistola p. 98.

Agathorychus 74. 18. 109.

Ammonius Hippiater, Alexandrinus 33. ad quem scribit Apfyrtus pag. 33. 129.

Anatolius 7. 55. 58. 144. 149. 192.

Antipater Alexandrinus, Hippiater, ad quem Apfyrti Epistola 151.

Apellas Laodicensis Hippiater ad quem scribit Apfyrtus p. 86.

Apion Alex. ad quem idem scribit p. 42.

Apolloniades Hippiater ad quem scribit idem pag. 158.

Apollophanes amicus Apfyrti ad quem ejus Epistola pag. 246.

Apfyrtus (Prusænsis vel Nicomediensis Bithynus, qui Constantini M. ætate ἱππιατρικὸν βιβλίον teste Svida scribit) ad Sabinum.

pag. 10. 1. 21. 29. 33. 37. 38. 41. 50. 53. 57. 60. 62. 64. 65. 70. 71. 72. 80. 82. 84. 85. 86. 87. 88. 90. 94. 97. 98. 100. 108. 110. 122. 139. 148. 151. 152. 166. 167. 177. 179. 180. 184. 190. 195. 196. 210. 213. 214. 217. 220. 223. 224. 232. 239. 244. 249. 256. 257. 281. 288. 290. 294. 296. 297. 298. 299. 300.

Ejus Epistola ad Hippiatrum quendam. p. 146. ad Achaicum, Ælium, Æmilium, Ammonium, Antipatrum, Apellam, Apionem, Apolloniadem, Apollophanem, Arcaditem, Arun-

Aruntium, Asclepiaddem, Bebius, Cajum, Celerem, Chzream, Damam, Damnatum, Degmum, Deman, Deme-
trium, Dionysium, Diu, Epiphanium, Eudoxum, Fron-
tones, Gallum, Hegesagoram, Himerium, Herodionem,
Iustum, Q. Lollium Marullium, Marcum, Marius Decu-
rionem, Memnonem, Menecratem, Numenius, Orionem
Marcellum, Papiam, Pasicratem, Posidonium, Postumium
Ducem, Rufum Octavium, Sabinum, Secundum, Sennam,
Getulium Severum, Statilium Stephanum, Tiberium,
Claudium Heraclidem, & Valentem, Vide singula hæc no-
mina suo loco.

Arcadiites ad quem scribit Apfyrtus 70.

Archedemus 284.

Οἱ δὲ χαῖτοι 53. παλαιότεροις ἦσαν 156. ταῦτα μὲν ἐκείνοις εἰρηται
μεγαλοῖς ἀνδράσιν 120. ἵνα ᾧ μὴ δέξωμαι τῶν πρὸς ἡμῶν μεγάλων
ἀνδρῶν ἐκβάλλειν τὰς ἀφορισμούς 121.

Archelaus 275.

Aristophanes Byzantius Historiam Aristotelis de animalibus in com-
pendium misit 4.

Aristoteles 173. ejus περὶ φύσεως ζῴων 4.

Armeniorum antidotus 185.

Arfipus ad quem Pelagonii Epistola pag. 145.

Artemas τομεὺς ad quem scribit Apfyrtus pag. 164.

Aruntius Corinthius, ad quem Apfyrti Epistola p. 147.

Asclepiades ad quem Epistola Apfyrti pag. 1. & 133.

Asrampsyebus librum veterinarium de asinorum curatione scripsit, teste Suida.

Auxano, Αὐξάνων Hippiater 130.

Azanites 299.

Bassus ad quem scribit Hierocles p. 2.

Bebius Decurio ad quem scribit Apfyrtus p. 222.

Beretius inter Veterinarios Medicos laudatus à Tiraguello.

Cajus Hippiater Alexandrinus, ad quem Apfyrti Epistola p. 243.

Cassius 28. idem forte cujus exstant problemata.

Celer ad quem Epistola Apfyrti 270. Δέσποτα Κέλερ.

Celsus 177.

Chzreas Alexandrinus ad quem Apfyrtus scribit pag. 138.

Chiron 7.

Simon vide infra, Simon.

Cleo-

Cleodamus Achneus ὁ περὶ ἰππικῆς καὶ παλαιομαστικῆς γραΐψας. *Stephanus* Byz. in Ἀχναί.

Cleomenes Libycus 80. 94.

Cleomenes Lindius inter Veterinarios laudatus à Tiraquello.

P. Coccejus Justus. vide Justus.

Damas Laodicensis, *Hippiater*, amicus *Apsyrti* cujus ad eum *Epistola* p. 65. 240.

Damnatus τομεύς ad quem scribit *Apsyrtus* p. 64.

Degmius, πλαστικός ad quem idem p. 60.

Demetrius Apsyrti avus, *Hippiater*, ad quem scribit p. 41.

Democritus.

Didymus.

Diophanes.

Dioclis ὑγιὴνὰ ἀρχαγγέλιματα ad Regem *Antigonum* 235.

Dionysius τομεύς ad quem scribit *Apsyrtus* pag. 29.

Dioscorides 191.

Dius Hippiater, ad quem civem suum scribit *Apsyrtus* p. 156.

Elenus, vide *Helenus*.

Epicharmus Syracusanus pecudum medicinas diligentissime conscripsit teste *Columnella* VII. 3

Epiphanius Hippiater ad quem est *Apsyrti* *Epistola*, p. 88.

Eudoxus τομεύς, ad quem *Epistola* *Apsyrti* p. 238.

Eumelus Thebanus 12. *Hippiater* 38. 7. 27. 29. 40. 44. 47. 59. 61. 63. 82. 100. 107. 141. 142. 160. 166. 184. 189. 202. 217. 244. 248. 249. 254. 257. 264. 274. 289. 294. 300. 301. bis 302. bis.

Euripides 2.

Julius Faustus Vide *Julius.* *Florus*, Φλώρε p. 177.

Fronto Ephesius, *Hippiater*, ad quem scribit *Apsyrtus* p. 197. alius

Julius Fronto, Centurio ad quem p. 200. alius *Caristanus Fronto*

ad quem p. 53. alius *Valerius Fronto* ad quem idem p. 183.

Gajus Alexandrinus. Vide *Cajus.*

Gallus ad quem *Apsyrtus* scripsit. Δίαφοτα Γάλλε. p. 252.

Georgius Gemmyngenus Germanus, quem inter veterinarios refert *Tiraquellus* c. 31. de Nobilitate p. 404.

Getulius Severus. Vide, *Severus.*

Gregorius 75. 307.

Hege-

Hegesagoras Medicus (κεράτις & ιατρός) ad quem exstat Apfyrti Epistola pag. 186.

Helenus Hippiater 207.

Hemerius sive Himerius potius 31. Apfyrti ad eum Epistola 140. Hippiater. ibid.

Heracleon Chiliarchus ad quem scribit Apfyrtus 182.

Tiberius Claudius Heraclides. Vide, Tiberius.

Herodion Alexandrinus Hippiater ad quem Apfyrti Epistola p. 211.

Herophilus equarius Medicus apud Valerium Max. IX. 15. 2.

Hesiodus 172.

Hierocles * 2. 13. 27. 34. 38. 40. 43. 52. 58. 61. 62. 63. 65. 67. 70.
80. 81. 83. 84. 85. 86. 87. 91. 94. 97. 99. 101. 105. 114. 121. 130.
132. 133. 136. 139. 140. 142. 144. 145. 148. 151. 152. 153.
155. 156. 157. 159. 164. 165. 167. 170. bis. 171. 172. 174. 178.
179. 182. 184. 187. 190. 192. 195. 196. 197. 198. 199. 201. 204.
R r r 205.

Libri sti Patz Altera.

* Jo. Pearsonius præf. ad Hieroclem alterum, qui in aurea carmina scripsit: *In XVI. Georgianorum libro tria capita sunt quæ Φεροκλέους nomen præ se ferunt: sed cum liber ille ad rem veterinariam pertineat, Ιεροκλέους legendum esse ostendunt Hippiatrica. Binos autem libros scripsit Hierocles περὶ τῆς ἵππων θεραπείας, hoc est, de Morbis eorum curandis, ut ipse testatur in Proæmio ad secundum Hippiatricorum capite sexagesimo; eoque à Basso rogatus cum confecisset, eisdem postea dedicavit. Suntque hi duo libri quasi fundamenta Collectionis Veterinaria, ad quorum formam methodumque reliquorum Epistolarum ἀποσπασματικά redigi videantur. Eius autem Hierocles ille non ἵππιατρός, aut inter equites Casarianos in armis versatus, ut Absyrinus, & Theomnestus, sed Jurisprudentiam coluit, & causis agendis in foro operam dedit. Lo:nples ipse mihi testis in Operis Proæmio. αἰ. εἰ καὶ κατακύνει ἡμᾶς ἐτέρων νῦν ἔχον, ἐν τε δικαστηρίοις παρέχειν χρείαν τοῖς δεομένοις, καὶ σωδὴν περὶ ταύτας ποιεῖσθαι τὰς διατριβάς· οὐκ ἀτιμαζέον γε ὁμῶς τὴν σὴν ἀξίωσιν, ἀρεῖσε βάλατε. Etiam si nos alios potius audire hoc tempore oporteat, & in judiciis copiam nostri postulantes præbere, atque hisce exercitiis operam dare; non tamen negligendum fuit optime Basse, quod tu requiris. Ethnicon fuisse constat ex his ejus verbis pag. 3. κεκλήσθαι δὲ ἡμῶν συμφορῆς τὸ λόγος ταῦτα Ποσειδῶν τε ἵππειος, ἀνθρώπων γένους σωτὴρ Ἀσκληπιὸς ὃ πάντας περὶ ἵππων μέλει· εἰ δὲ τι χείρων τὸ τε Κενταύρων καὶ τῶν ἐν Πηλῷ διατριβῶν ἀξίως μεμνησθαι. Hippiatrica sub Hieroclis nomine edidit Jo. Maffeus, l'art vétérinaire ou grande mareschalerie d'Hierocles auteur Grec, contenu en trois livres, par Jean Maffé Champenois Paris 1563. 4. Hieroclis Epistolam ad Titum de signis & notis eorum MS. in Codice Regis Galliarum 195. teste Labbeo pag. 100. Bibl. nova MSS.*

205. 209. 210. 212. 213. 214. 216. 217. 218. 219. 220. 222. 223.
 (ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ 97. primi libri finis p. 171. ἐν συντάγμασι
 Φαρμάκων 205. 213.) 224. 232. 235. 239. 241. 243. 257. 270. 274.
 285. 289. 291. 294. 297. 298. 300. 303. bis 304. ἐν τῇ δευτέρῳ μὲν
 βιβλίῳ 52.

Hieron 21.

Hieronymus 67. Libycus 13. 84. 86. 122. 204. 205.

Himerius vide Hemerius.

Ἰπποκράτης ἡλείκ συντάγμα, Hippasii Elei compositio 303.

Hippocrates mulomedicus 21. 28. 41. 59. 74. 85. 86. 109. 125. 131.
 148. 155. 161. 167. 199. 204. 206. 221. 242. 245. 264. 270. 285.
 297. 301. 303.

Ad Hippocratem Hippiatrū Apfyrti Epistola p. 70.

Julius Faustus Decurio, ad quem scribit Apfyrtus p. 163.

Laurentius Rufus, ὁ

Leontius Tiraquello inter Veterinarios memorati.

Litorius Beneventanus 26.

Q. Lollius Marullius ad quem scribit Apfyrtus p. 150.

Lucius ad quem scribit Pelagonius 279. 293.

Macedonum ὁσεύκολλον 181.

Mago Carthaginienfis 95.

Orion Marcellus. Vide Orion.

Verus Marcellus. vide Verus.

Marcus Hippiater ad quem scripsit Apfyrtus 90. 260. Alius Marcus
 Marius decurio ad quem p. 253.

Mecco, Μήκων ὁ παλαιός 173.

Memnon Hippiater, ad quem scribit Apfyrtus p. 156.

Menecrates Clazomenius ad quem Epistola ejusdem Apfyrti p. 226.

Nepion 18.

Sextus Numenius ad quem Apfyrti Epistola p. 39.

Numenius Hephæstionis F. Callipolites ad quem scribit Apfyrtus
 pag. 119.

Numenius Alexandrinus ad quem idem scribit pag. 153.

Rufus Octavius ad quem Epistola Apfyrti pag. 228.

Orion Alexandrinus ad quem scribit Apfyrtus pag. 8. Orion Mar-
 cellus, ad quem Apfyrti ejusdem Epistola p. 226.

Osantri ὁ aliorum Hippiatrica memorat Labbeus p. 122. Bibl. nova MSS.

Orion

Pamphilum, sæpe allegari in Hippiatricis scribit Clariss. * Needhamus quod ægre mihi persvadeo, licet inter scriptores Veterinarios refertur etiam à Tiraqvello de nobilitate c. 31. p. 405. & in Catalogo Hippiatricis Græcis Basil. edit. præmissio. Mihi quidem ne unus quidem in illis occurrit locus è Pamphilo repetitus.

Papias Hippiater Antiochenus ad quem Epistola Apfyrti p. 237.

Pasicrates Alexandrinus Hippiater, ad quem Apfyrti Epistola p. 247.

Pelagonius 8. 22. 23. 24. 31. 42. 56. 75. 82. 89. 90. 95. 100. 107. 126.

136. 143. 154. 155. 167. 176. 178. 185. 191. 207. 215. 216. 221.

Ἀρτίππῳ ἰδίῳ χαίρειν 145. ad Lucium Epistola p. 279. 293.

Pindarus 3.

Pistorius five Πιστήριος Sicutus 24.

Posidonius ad quem scribit Apfyrtus pag. 134.

Ad Postumium Ducem, Apfyrti Epistola 259. Ποστυμίου δακτι (leg. δακτι) χαίρειν.

Qvintiliorum Georgica 4.

Qvintus Lollius Marullius. Vide Lollius.

Rufus Octavius ad quem Apfyrti Epistola p. 228. Alius Jordanus Rufus Calaber miles, cujus liber de cura equorum MS. in Codice Thurneo 431.

Sabinus ad quem Apfyrtus scripsit pag. 10.

Sarmatarum mos castrandi eqvos 67.

Julius Saturninus. Vide Julius.

Secundus Hippiater ad quem Epistola ejusdem Apfyrti p. 71. 94.

Sennas centurio, Hippiater ad quem scribit Apfyrtus p. 156.

Getulius Severus, ad quem Epistola p. 263.

Simon. Τά τε Σίμωνος ἀκρίεις & παλαιὴ τῆς ἵππασίας αὐτῷ πρόπας ἐν τῇ παρ' Ἀθηναίοις ἐλευσίνῃ χαράζαντι καὶ σημήναντι ἐν τοῖς ἀγέμασι.

3. Atheniensis 173. 261. Male Simon hic dicitur apud Svidam in Ἀψυρτῷ & Κίμων ubi ἵπποσκοπικὸν ejus βιβλίον θανμάσιον commemorat. Et apud Tzetzem Chil. IV. versu 483. ἵπποτροφία Μεγακλῆς καὶ Κίμων Ἀθηναῖοι. Rectius Simon in Hippiatricis hisce, tribus locis & apud Svidam in τριπλῇ, & apud Clementem Alex. VII. Strom pag. 761. Plinium XXXIV. 8. Julium.

Rrr 2

Pol-

* Testatur notis ad Geoponica sc. usum vetusto Codice MS. Hippiatrico in Bibl. Collegii Emanuelis Cantabrig.

Pollucem II. 4. sect. 12. & antiquiorem his omnibus Xenophonem libro de equitatu.

Statilius Stephanus Medicus, ad quem scribit Apfyrtus p. 143.

Stratonicus 202. 220.

Tarentinus (Heraclides) 4. 220.

Theomnestus 16. 31. 45. 69. 73. 81. 84. 85. 92. 99. 106. 108. 123. 130. 141. 143. 167. 185. 190. 205. 215. 229. 236. 237. 250. 254. 268. 297. 302.

Tiberius 20. 27. 72. 90. 96. 101. 137. 168. 169. 191. 208. 227.

Ad Tiberium Claudium Heraclidem Clazomenium Epistola Apfyrti p. 258.

Titus ad quem scripsit Hierocles. Vide supra in Hierocle.

Tyrannius Varro, ad quem Apfyrtus scribit pag. 37. *Τυραννίου Βάρωνος χαίρειν.*

Valens Decurio ad quem scribit Apfyrtus p. 131.

P. Vegetius, latinus Mulomedicina scriptor, Græcos hujus argumenti auctores consuluisse se non difficitur, sed paucos laudat de nomine. Ita vero in præfatione: Licet proxima ætate & Pelagonio non defuerit & Columella abundaverit dicendi facultas, verum alter eorum (Columella) cum rusticæ rei præcepta conscriberet, curas animalium levi admonitione perstrinxit: alter (Pelagonius) ommissis signis causisque morborum, quasi ad doctissimos scriberet, tam magnæ rei fundamenta neglexit. Chiron vero & Absirtus diligentius cuncta rimati, eloquentiæ inopia ac sermonis ipsius vilitate, fordescunt. Citatur Chiron Centaurus ab eodem Vegetio lib. 1. cap. 17. lib. IV. cap. 8. & 13. 14. 27. Pelagonius IV. 13. 27. & Absirtus IV. 13. 14. 22. 27. Alios Mulomedicos sive ὑπνιδάκτες scriptores de nomine ab eo allegari non memini. E latinis Columellam laudat & præf. Celsum III. 4. p. 42.

Verus Marcellus ad quem Apfyrti Epistola p. 57.

Xenophon Atheniensis, Grylli F. *περὶ ἰππικῆς* p. 3. 261.

12. Denique certum est *Geoponica* etiam jussu & auspiciis *Constantini* hujus *Porphyrogeniti* collecta fuisse, ut eos fugerit ratio, qui de *Constantino Magno*, vel ut *Cornarius de Constantino Pogonato* cogitarunt. Certe *Constantino* nostro *Leonis Sapientis* filio soli & ex æsse competit elogium, quod auctor hujus *συγγραμῆς* in præfatione ad *Constantinum* scripta ait eum omne genus doctrinæ & omnes

omnes disciplinas summo studio instaurasse, vocatque eum *τεργνὸς τῆς πορφύρας ἀπάνθισμα*, quibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Ecquis vero Constantini hujus jussu quem etiam XX. 6. verbis, ἀ τιμώτατε, alloquitur auctor, collectionem ipsam composuerit, atque opus hoc in XX. libros distributum, (quorum primores duodecim sunt de agricultura, octo postremi de cura rei pecuariæ) ex variis scriptoribus ita digesserit, * adhuc puto esse incertum. Cum enim plures ante illam ætatem de agricultura non modo ipsi scripserint, sed etiam collectanea ejusmodi ex aliis scriptoribus composuerint, facile factum est ut illis adscriberetur hoc opus, qui recte nominari potuere inter eos è quibus ipsum est congestum. Sic *Cassio Dionysio Uticensi* fuerunt qui hos libros tribuerent, quoniam nimirum XX. libros de re rustica ex XXVIII. libris *Magonis* Carthaginienensis Punice scriptis contractos & Græce compositos Varro lib. 1. de re rustica commemorat. Alii ut *Joannes Harduinus* ad *Plinium* suspicantur *Vindanionium Anatolium Berytium* esse auctorem, quoniam *Photius* ejus *παραγωγὴν γεωργικῶν ὑπὸ τηδευμάτων* commemorat Codice CLXIII. quam ait libris XII. digestam esse ex *Democrito*, *Africano*, *Tarantino*, *Apulejo*, *Florentino*, *Valente*, *Leone*, *Pamphilo* ac *Diophane*, & in quibus hi diffident, in illis *Leoni* plurimum tribui. Non dubium est primoribus duodecim Geoponicorum quæ exstant libris fundi loco hos duodecim libros *Vindanionii* fuisse, qui in illis jam sub *Vindanionii*, jam *Anatolii* jam *Berytii* nomine allegatur, at hujus quam habemus *Georgicon* collectionis auctor non possit esse ille *Vindanionius* scriptor *Photio* antiquior, nedum qui tot sæculis eum antecessit *Dionysius Uticensis*, cum *Geoponica* quæ habemus, *Constantini Porphyrogeniti* tempore, hoc est centum amplius post *Photium* annis collecta esse constet. Superest *Cassianus Bassus* Scholasticus, à quo γεωπονικὰς hasce *ἐκλογὰς* congestas esse multi viri docti sibi persvaserunt, *MStorum* ut videtur Codicum auctoritate persvasi. Itaque *Basso* eas tribuunt *Erasmus* adagio *alanda in nido*, *Hadr. Junius* lib. 1. cap. 20. & lib. 6. cap. 1. *Animadversionum* & in adagiis p. 164. & 288. *Nicolaus Rigaltius* ad *Artemidorum* p. 30. & præfat. ad *Demetrii ἱερακοσόφου*, *Barthius* XXI.

Rrr 3

23.

Varias sententias recensui pridem in *Decade Decadum* edita Lipsiæ A. 1689. 4. capite ultimo sive centesimo. Videnda etiam C. V. *Petri Needham* prolegomena *Geoponicis* præmissa & *Placcii τὰ μακαρίτη* theatrum *Pseudonymorum* n. 716.

23. Adversar. Tho. Garakerus p. 33. Adversar. & ad Antoninum pag. 86. Bodæus à Stapel notis ad Theophrastum de plantis passim, quo in opere non pauca Geoponicon loca erudite illustrat, & Salmasius qui novam illorum editionem ex Codicibus Palatinis adornare voluit, libro de annis climactericis p. 839. & proœm. ad Solin. & p. 1269. & ad Theocriti Syringem p. 214. & ad Ius Atticum p. 370. atq; alibi in suis scriptis. Pridem etiam in Bibliothecæ Gesnerianæ continuatione scripsit Simlerus, *Cassiani Bassiani* (leg. *Bassi*) *librum vetustissimum MS. dici apud Monachum quendam in Italia latitare, putariq; eundem esse qui nunc Constantini Casaris nomine de agricultura circumfertur.* His adde quod V. C. Petrus Needhamus testatur in Codice MS. Barocciano Geoponicon libro 2. præfigi hunc titulum: *ἐκ τῶν πρὸ Γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανῆ Βάσσης ὁλοστικῆς βιβλίον δεύτερον πρὸς τὴν παιδείαν.* Marquardus quoq; Gudius qui editionem Basileensem cum tribus Codicibus Bibliothecæ Palatinæ collatum nactus fuit (è quo Geoponica post scriptores Latinos de re rustica à se editos, emendatius vulgare constituerat Commelinus) & postea eandem A. 1669 contulit cum MS. Chartaceo in 4. Bibliothecæ Gottorpiensis Ducis Serenissimi Holstatiæ, titulum operis ita concipit: *Γεωπονικὰ ἐκ τῶν πρὸ γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανῆ Βάσσης ὁλοστικῆς.* Sed ex hoc ipso titulo suspicari potius licet Bassum hunc non ipsum esse Geoponicon auctorem, sed ipsum etiam referendum inter eos, è quibus Geoponica qualia hodie exstant aliquis post eum Constantini Porphyrogeniti tempore collegerit. Nam quod ajunt hunc esse illum Bassum ad quem scripsit Hierocles Hippiater, ut non pugnem verum esse, contra illorum sententiam militat Hierocles enim iste, ut supra notavi, Ethnicus scriptor & Porphyrogeniti ævo superior fuit, neque ipse Hippiatrica collegit. Deinde Cassianus si esset Geoponicorum qualia hodie habemus auctor & collector, atque se ipse de nomine allegasset, certe allegasset frequentius quam bis, siquidem de eodem argumento scripsisse se voluisset ostendere, & majoris momenti observationes è libro suo produxisset. Itaque suffragari non dubito Maussaco qui A. 1615. ad Plutarchum de fluminibus p. 194. *Nec adhuc constitutum est, inquit, quis Geoponicorum verus auctor. Nam de Cassiano Basso quod dicunt, non est verum, licet Hierocles Medicus veterinarius ad eum scripserit. Multo minus quæ de Vindanionio Anatholio Berytio &c. Minus etiam verisimilis eorum sententia, qui Florentinus hos libros institutionum Agriculturæ tribuunt, est enim Florentinus*

inter eos è qvo Vindanionium sua collegisse Photius scribit, atq; idem ni fallor, qui in Hippiatricis decurtato nomine Φλώρε[Ⓢ] appellatur. Neque ita intelligendus vir præstantissimus Franciscus Redi in libro de generatione insectorum p. 74. *Sed Juba Libya Rex apud Florentinum libro decimo quinto Institutionum Agricultura, attributarum Constantino Pogonato Imperatori*, ac si Florentinum is librorum horumce auctorem habuisset, sed allegat tantum Florentini locum libro XV. Geoponicon capiti 2. insertum, in qvo Juba citatur. Primoqve loco ponitur hic Florentinus inter eos, è quibus etiam Geoponica quæ habemus collecta traduntur in argumento libri 1. quod in MS. Gottorpensi inscribitur: Ὀπισγραφὴ τῶν ὀνομάτων τῶν περὶ γεωργίας συγγραμμάτων. Sunt autem nomina hæc: σικελικὰ ἢ ἐκ τῶν Φλωρεντίνων καὶ Οὐινδαωνίων, καὶ Ταραντίνων, καὶ Ἀνατολίαν, καὶ Βηρυτίαν, καὶ Διοφάνους, καὶ Λεοπίαν, καὶ Δημοκρίτην καὶ Ἀφελικανὸν ὁδοδόξων, καὶ Παμφίλου καὶ Ἀπυλῆαν, καὶ Βάρων[Ⓢ] καὶ Ζωροάστριν, καὶ Φρόντων[Ⓢ], καὶ Πάξαν, καὶ Δαμυγέροντων. * καὶ Διδύμην καὶ Σωπίων[Ⓢ] καὶ Κυρηνίων. Ne objectet quis Cassiani Bassi nomen in his non fore omissum nisi ipse Cassianus collectionis hujus esset auctor, nam ex indice scriptorum infra subjiciendo apparebit longe plures scriptores esse in hoc procæmio non nominatos, ex qvo plurima tamen Geoponicis inserta sunt. Viderit porro Colomesius, qui in Gallia Orientali pag. 194. pollicitus est se de Geoponicis plura dicturum fuisse in Critico Gentili. Certe auctor collectionis hujus gentilis non fuit sed Christianus, ut jam pridem in Decade Decadum Liptiz sub Jo. Alberti Fabri nomine edita ** annotavi. Quamquam vero

* Ita hoc nomen scribitur in quatuor Codd. MSS. non Δαμυγέροντων[Ⓢ].

** Verba pace Lectoris adscribere liceat: *Alia de auctore Geoponicon qua certo affirmare possim non habeo, quam Christianum fuisse, ut constat ex præfatione* Ἐπεὶ καὶ ἄλλια memorem ex his libris 1. verbis: Atque hoc experientiâ quidam affirmant, quod à septima Martii ad quartam decimam tempestas rigidior fieri consueverit, nam his diebus innumeri Martyres paganis traditi cum beluis decertarunt. Deinde CPoli scripsisse, quod probari potest ex lib. 1. cap. 11. ubi recensita quanam astra singulis mensibus cum sole occidunt. Item ex libro XII. ubi quid quovis mense in climate CPolitiano ferendum vel plantandum sit, docet. Anisochia aliquando fuisse, ibique Camelopardalin ex India allatam vidisse se testatur XVI. 22. Libro autem XV. non solis, inquit, rusticæ rei studiosis utilia colligere allaboravi, sed Philologis quoque librum meum accommodare volui. In primis hoc fecisse videtur libro XI. in quo varias Mythologias recensuit. Hoc etiam monendum est, quod vulgo fere negligi video, quodam nomina scriptorum capitulis inserta merito suspecta Ἐ non suo loco posita videri, Ἐ collectorem aliorum sententiarum

vero Christianus fuit, tamen etiam τερατων quædam † inferere non neglexit, quæ in Vindanionio jam olim reprehendit Photius, inseruit tamen ita, ut non probaret, verum disertis verbis †† rejiceret. Inter scriptores nusquam meminit *Heronis* de quo Gyraldus in Pythagoricorum Symbolorum interpretatione T. 2. Opp. pag. 650. *Quod de faba Simeon, idem & Plinius in naturali Historia & Suidas asserunt & Heron in secundorai rustica libro, ex Geoponicis Didymi ut videtur. Adjungit idem Heron, quod in earum flore auspiciis quoddam lugubre inveniat, Hunc Heronem secutus est Constantinus Imperator, seu quisquis ille fuit qui totidem quot Heron libris, hoc est XX. de tota re rustica scripsit, qui & illud quoque prodidit, Amphiaræum primum à fabis abstinuisse, ob vaticinia & somnia. Ejusdem Heronis meminit Gvil. Philander ad Vitruvii II. 9. Constantinus Imp. qui ex utriusque linguae auctoribus γεωπονικῶν i. e. de re rustica Græce libros XX. scripsit, & Heron qui ante illum totidem. Clarius etiam idem Gyraldus de re nautica cap. 4. T. 2. pag. 650. Heron Græcus scriptor diligens, ut qui ex utriusque linguae auctoribus libros viginti de re rustica scripsit,*

sua sui plerumque non auctorum quos sequitur verbis exprimere, nisi id multis argumentis confirmare possem, nisi minus necessarium existimarem. Libri III. capite 13. quod à Paxamo desumptum esse traditur, hac de re, inquit, in alio meo Georgico opere libro tertio capite 27. plenius actum reperies, quæ verba non Paxami sed collectoris esse putaverim. Libri XX. capite 6. plenior de omnium piscium generibus tractationem in aliud tempus rejicit.

† Tale est quod VIII. 31. scribit Homeri Iliad. θ. versum 170 ad primum haustum recitatum non sinere ut aliquis inebrietur. Et X. 87. ait versum Iliad. ε. 387. arboribus adscriptum impedire ne fructus decidant. Lib. XIV. cap. 5. serpentes columbarium deserturos esse si quatuor ejus angulis inscribas nomen Ἀδάμ quæ primæ literæ sunt vocum ἀνατολή, δύσις, ἀρκτός, μεσημβρία, quæ orientem, occidentem, septentrionem & meridiem denotant. Libro XX. c. 18. ut pisces innumeri confluant, inscribenda ostrea nomina ἰάω, σαβαώθ, & ostream esse abjiciendam in mare vel fluvium. Lib. VII. cap. 14. efficacissimum adversus vini corruptionem remedium esse, si dolio θεία ista γράμματα inscribantur Psal. XXXIV. 8. *Gustate & videte quoniam suavis Dominus.* Vel si verba eadem pomo insculpantur, pomumque in ignem abjiciatur. Lib. X. cap. 38. fructus integros in arboribus conservari si adscribantur versa Psalmi I. *Eteris tanquam lignum quod plantatum est siccus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium ejus non defluet.*

†† Lib. XII. cap. 5. cum ex nescio quo scriptore retulisset mures ex agro fugari, si charta ante solis ortum injiciatur adscriptis verbis: ἐξορκίζω τὰς μῦς τὰς ἐν ταῦτα &c. hoc, inquit auctor, adscripsi ne quid reliquisset viderer. Non probe autem hæc omnia μὴ γένοιτο. Et omnibus auctor sum, ne ad radícula ejusmodi animi intendat.

Et quem est imitatus ut puto Constantinus ille Imperator, qui locupletius rem rusticam totidem libris et totidem pleraque verbis, iisdem ferme ex auctoribus complexus est. Et dialogo V. de Historia Poëtarum p. 283. Videndum et sane considerandum an hujus Constantini Imp. (Leonis fil.) libri viginti sint de tota rustica, qui hodie leguntur, ex diversis ac variis scriptoribus concinnati: cujus argumenti et ordinis, viginti alii leguntur sub Heronis Philosophi nomine. Illius ni fallor qui Heraclio imperante vixit, & de cujus aliis scriptis dixi lib. III. cap. 24. §. 6.

Geoponicorum editiones.

Græca unica exstat Jo. Alexandri Brassicani studio in lucem edita una cum Aristotelis libris duobus de plantis, & Sim. Grynæi præfatione, Basil. apud Robertum Winter 1539. 8. Codex MS. è quo editio hæc curata fuit, à Brassicano deinde pervenit ad Jo. Oporinum, inde ad Jo. Sambucum ac denique illatus est Bibliothecæ Cæsareæ, ut testatur Lambecius II. pag. 539. seq. & VI. pag. 163 seq.

Latine vertit Janus Cornarius ex uno Codice omni inscriptione carente, quem Mattheus ei Aurogallus Boëmus suppeditaverat. Prodiit hæc versio uno ante Græcam editionem Basil. anno, ex officina Frobeniana 1538. 8. & recusa est Venetiis eodem anno, & Lugd. 1541. 8. Posteriores libros octo, qui pecorum curam tangunt, post Cornarium & longe majori (ut ait Vossius *) cura quam ille transulit Andreas à Lucina Secobienfis, additis etiam castigationibus in interpretationem octo illorum librorum Cornarianam, Colon. 1543. 8. Plura tamen etiam Lacunam præterisse vel perperam accepta ab eo esse, notavit Clariss. Needhamus. Latini Latini quædam ad editionem Lugdunensem observationes occurrunt in ejus Bibliotheca profana pag. 28. seq. Etiam à Jo. Ruellio translatos fuisse Constantini de agricultura libros leges in elogiis Sammarthani, sed editam illius interpretationem non puto, quemadmodum nec Burgundionis, à quo chedia aliquot Geoponicon latine versas scribit Laurentius Pignorius in symbolis Epistolicis p. 159.

Germanice Geoponica interpretatus est Michaël Herrius, recognovit Lud. Robus Memmingensis A. 1551. mihi in manibus est editio tertia Argentorat. 1566. 8. das Weltbau oder das Buch von der Weltarbeit &c. Sss Ita.

Libri 5ti Pars Altera.

* Vossius libro de Philosophia p. 53.

Italicè, Petrus Laurus, Mutinensis, Venet. 1542.

Galicè, Antonius Petrus, Narbonensis, Pictav. 1545. Lugd. 1557.

Denique lucem vidit insignis & singulari studio adornata editio *Græcolatina* V. C. Petri Needhami, * Cantabrig. 1704. 8. Is enim hortante illustri Jo. Moro, Norvicensi tunc temporis, hodie Eliensis Episcopo, cui opus etiam est inscriptum, Græca ad quinque MSS. Codices integros & duos mutilos contulit suppeditatos ipsi ex Bibliothecis Bodlejana & Cottoniana, adhibuitque quæ in variis Codicibus suis notaverant Isaacus Casaubonus, Saracenus Jani Antonii Saraceni frater, Janus Gruterus & Tho. Gale. Latīnam vero Cornarii versionem variis in locis recognovit atque interpolavit, notasque & castigationes atque scriptorum rerumque indices locupletissimos addidit. Testatur etiam se habuisse varias Lectiones è duobus Codicibus Palatinis, longe plures tamen & passim non contemnendas adhuc desiderari observo, qui cujus supra jam memini nactus sum è libris Gudiani editionem Græcam Geoponicon collatam cum MSS. tribus Palatinis & quarto Gottorpiensi. Atque *Marquardum Gudium* quoque novam hujus operis editionem molitum colligas ex Epistolis ejus pag. 195. ubi notæ Gudii in Geoponicos memorantur. Quemadmodum de *Salmasio* Maussacus ad Plutarchum de fluminibus pag. 195. *Legitimum illius collectionis Geoponica parentem nemo mortalium qui hodie vivunt patefacere potest, nisi unicus ille Claudius Salmasius, quem opus istud longe melius & auctius dare posse tam constat nobis quam omnibus Remp. literariam ei multum debere.* Sed jam indicem scriptorum è quibus collecta Geoponica sunt, Needhami industriam secuti subjiciamus. Nam alios veteres deperditos de re rustica scriptores recenset Fulvius Ursinus in Virgilio cum scriptoribus Græcis collato pag. 82. seq. cujus locum integrum exhibui in supplemento Bibliothecæ latinæ, ubi de Maronis Georgicis sermo mihi fuit.

INDEX Scriptorum quorum excerpta leguntur, aut qui laudantur in Geoponicis.

depromptis ex editione Cantabrigiensi.

A *Africanus* lib. II. Cap. 18, 28. IV. 2. V. 24, 30, 48, 49. VII. 9, 14, 29, 30, 31. IX. 8, 14. X. 9, 16, 30, 31, 32, 36, 49, 53, 55, 56, 59, 66, 82. XII. 11, 38. XIII. 3, 13, 18. XIV. 10, 15. XVII. 6, 11. XVIII. 4, 5, 12. Laudatur V. 45. *Anaxo-*

* Confer Acta Erud. 1705. pag. 183. seq. Ephemerides eruditior. Paris. 1706. p. 832.

Anatolius Lib. II. Cap. 10. V. 10, 18, 25, 26. VI. 3, 4, 13. VII. 28. X. 8, 18, 72, 85. XI. 20. XII. 7, 36. XIII. 17. XIV. 21. XVIII. 17. Laudatur XIII. 4, bis; 12.

Aphyrus Lib. XVI. Cap. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 19, 21.

Apuleius Lib. II. 8. VI. 11. VII. 26. VIII. 38, 39. IX. 19. X. 21. XII. 8. XIII. 5. Laudatur I. 5. II. 18, 39. V. 33. bis. XIII. 8. 9. *Ἀπὺλῳ ὁ Περμαίνος* I. 14.

Aratus Lib. I. Cap. 2, 3, 4.

Aristoteles Lib. XIV. Cap. 26. Laudatur III. 3. XIII. 16. XV. 1. 9.

Asclepius Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Berytus Lib. II. Cap. 9. IV. 11, 33. VII. 33. VIII. 23. X. 19, 38, 69, 70. XII. 37. XIII. 12. XIV. 13, 20. XVIII. 18, 19, 20.

Cassianus Bassus Lib. V. Cap. 6, 36.

Damogeron Lib. II. Cap. 30, 31. V. 21, 22, 37. VII. 13, 24. IX. 18, 26. X. 12, 63, 64, 65. XIII. 12, 35. Laudatur XI. 30.

Democritus Lib. II. Cap. 41. IV. 7, 10. V. 4, 5, 35, 43, 50. VI. 19. VII. 4, 8, 27, 32. VIII. 31, 41. IX. 12, 25. X. 5, 14, 15, 25, 27, 28, 35, 47, 48, 51, 60, 61, 67, 73, 74, 79, 80, 89. XII. 6. XIII. 1, 11. XIV. 5, 8. XV. 9. XVII. 4, 9. XVIII. 6. XIX. 4, 8. XX. 4. Laudatur I. 5, 12, saepius. II. 14, 42. V. 2, 45. X. 29. XI. 5, 13, 16, 18. XIII. 8, 9, 14. XIV. 9. XV. 2, 7. XVII. 14. XX. 6. *Δημόκριτῳ ὁ Φυσικός* XIX. 7.

Didymus Lib. I. Cap. 5. II. 3, 14, 17, 26, 33, 34, 35, 48. IV. 3, 13, 14, 15. V. 3, 14, 27. VI. 5, 6, 10, 18. VII. 18, 19. VIII. 22. IX. 5, 6, 7, 15, 31, 32, 33. X. 3, 6, 17, 26, 33, 45, 46, 68, 71, 77. XI. 5, 18, 25. XII. 3, 4, 14, 18, 28. XIII. 2, 14. XIV. 2, 3, 9, 18, 23, 24. XV. 3, 4, 5. XVI. 22. XVII. 3, 20. XVIII. 3, 7, 8, 15, 16. XIX. 7, 9. XX. 3. Laudatur XIII. 4. *Ἐν τοῖς Περμαίνοις*. X. 11, 20, 37. bis; 43, 76, 84, 87, 90. XVI. 22.

Diognysus Lib. I. Cap. 11.

Diophanes Lib. I. Cap. 6, 9. II. 7, 11. V. 7, 31, 44, 45. VI. 12. VII. 3, 17. IX. 20. X. 11, 20, 23, 76. XII. 9. XIII. 9. XV. 7. XVIII. 14. Laudatur VI. 15. X. 29. XI. 3, 26.

- Florentinus** Lib. I. Cap. 1. II. 22, 25, 32, 36, 37, 38, 39, 44, 45, 46, 47. IV. 1, 8, 12. V. 1, 2, 9, 12, 13, 15, 17, 51, 52. VI. 1, 2, 7, 8, 14, 15, 16. VII. 7, 37. VIII. 23. IX. 2, 3, 4, 16, 28, 29, 30. X. 1, 2, 7, 13, 29, 37, 41, 42, 57, 58, 75, 90. XI. 7, 8, 9, 26. XII. 2, 13, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27. XIII. 8. XIV. 1, 7, 16. XV. 2. XVII. 1, 2, 23. XVIII. 1, 2, 9, 10. XIX. 6. XX. 1. Laudatur II. 33, 34. V. 14. X. 51, 52, 66, 76. XI. 18, 20. XIII. 9, 14. *Ἐν τοῖς Γεωγραφικοῖς* IX. 14. X. 4.
- Fronto** Lib. VII. 12, 22. XII. 10. XIX. 2.
- Hesiodus** Laudatur Lib. VII. Cap. 6.
- Hierocles** Lib. XVI. Cap. 9, 10, 11.
- Hippocrates** Lib. XVI. Cap. 20.
- Homerus** Laudatur Lib. VIII. Cap. 31. X. 87. XI. 13.
- Iuba** Laudatur Lib. XV. Cap. 2.
- Leontinus** vel **Leontius** Lib. II. Cap. 13, 24. V. 47. VII. 34. VIII. 32. IX. 11. X. 4, 50, 52, 78. XI. 21. XII. 33. XIV. 11, 12, 25. XV. 8. XVIII. 13.
- Mamebo** Laudatur Lib. XX. Cap. 6.
- Nesbor** Laudatur *ἐν τῷ Ἀλεξικλήτῳ* Lib. XII. Cap. 16, 17. *Ἐν τῇ Παναγίᾳ* XV. 1, bis.
- Oppianus** Lib. XX. Cap. 2. Laudatur Lib. XX. Cap. 10.
- Orpheus** Laudatur Lib. II. Cap. 35.
- Pamphilus** Lib. II. Cap. 20. V. 23. VII. 20. X. 39, 40, 86. XIII. 15. XIV. 14. Laudatur *ἐν τῷ περὶ φυσικῶν* Lib. XV. Cap. 1.
- Paxamus** Lib. II. Cap. 4, 43. IV. 9. V. 29. VII. 10, 23. IX. 17. X. 34, 54, 62, 84. XII. 17, 32, 40. XIII. 4, 7, 10, 17. XV. 6, 16. XVII. 13, 14. XVIII. 21. Laudatur X. 12. XX. 6.
- Pelagonius** Lib. XVI. Cap. 2, 17, 18.
- Philostratus** Citatur *ἐν τῷ Ἰσοκλῶ* Lib. I. Cap. 14.
- Plato** Laudatur *ἐν τῇ Πολιτείᾳ* Lib. XV. Cap. 1. XVI. 2.
- Plutarchus** Laudatur Lib. XIII. Cap. 9. *Ἐν τῷ β'. Συμπροσιακῶν*. XV. 1.
- Ptolemaeus** Lib. I. Cap. 13.
- Pythagoras** Lib. VIII. Cap. 42. Laudatur II. 35. Pythagorei XII. 13.
- Quintilius & Quintilius** Lib. I. Cap. 9. II. 21, 40. III. 1. V. 8. VII. 1, 2. IX. 10. X. 22, 88. XI. 3. XII. 19. XIV. 6, 22. XVII. 5. XVIII. 11. Laudatur V. 14. X. 2. XI. 3.

Series

- Sotion* Lib. II. Cap. 19, 29, 42. V. 16, 19, 20, 28, 38, 39, 40. VI. 17. VII. 15, 25, 35. VIII. 35, 36, 37. IX. 9, 27. X. 10, 87. XI. 28. XII. 15, 29. XIII. 6. XVII. 7, 8, 12. Laudatur I. 13. V. 9, 10. VII. 6.
- Tarentinus* (Heraclides) Lib. II. Cap. 12, 27. IV. 4, 5, 6. VII. 16. IX. 21, 22, 23, 24. X. 24. XI. 23. XII. 41. XX. 6, 7. Laudatur V. 11. XIII. 4, 8, 9.
- Theomnestus* Lib. XVI. Cap. 12, 13, 14, 15, 16. XIX. 3.
- Theophrastus* Laudatur III. 3, 4. XV. 1.
- Varro* Lib. II. Cap. 2, 23, 49. III. 1. V. 41, 42. VI. 9. VII. 21. VIII. 33, 34. IX. 13. X. 81. XII. 16, 39. XIV. 19. XVII. 10. XIX. 1. Laudatur I. 1. V. 17. XV. 2.
- Vindanionius* Lib. II. Cap. 16, V. 34. VII. 36. X. 43, 44. XII. 5.
- Virgilius* Laudatur Lib. II. Cap. 18.
- Xenophon* Lib. XIX. Cap. 5.
- Zoroastres* Lib. I. Cap. 10, 12. II. 15. V. 46. VII. 5, 6, 11. X. 83. XIII. 16. XV. 1. Laudatur XI. 18. XIII. 9.

13. Constantini Porphyrogeniti jussu etiam atque auspiciis Martyria & vitas Sanctorum * non Orientalium tantum ut visum Joanni Molano, sed quorumvis quas nancisci potuit conscripsit SIMEON Magister & Logotheta, cognomento METAPHRASTES, ** ita enim appellatus est, quod plerasque vitas non suo ipse ingenio composuit condiditque, sed ab antiquioribus scriptas *μετὰ φράσεως* & paullo alio habitu induit, † omittendo alia in illis, alia addendo vel mutando atque interpolando. Vitas plerasque recensent Allatius libro de Simeonum scriptis pag. 124. seq. Hanckius parte 1. de scriptoribus Byz. cap. 24. p. 436. seq. & Caveus ad A. C. 701. sed ita ut difficillime possint evolvi, nam Allatius initia vitarum ordine Alphabetico digessit, Hanckius vitas recensuit sub titulis populorum qui san-

Sss 3

ctos

- Conferatur Metaphrastes in vita Theodistæ apud Surium ad 10. Nov. Mich. Pfellus Encomio Metaphrastæ pag. 233. Caveus ad A. C. 901. Antonius Pagi T. 3. Criticæ Boronianæ ad A. 902. & præcipue 913.
- Adis quæ Pfellus pag. 227. seq. Allatius lib. de Simeonum scriptis pag. 73. seq. nec non libro de Nilis pag. 29. seq. edit. à me curatæ, & de Pfellis §. 16. seq. Martinus Hanckius parte 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 24. Jo. Bollandus præf. ad Acta Sanctor. T. 1. Januar. pag. 16. seq.
- † Vide Cotelerii monumenta Ecclesiæ Græcæ T. 3. pag. 574. & Bernardi de Montfaucon Palæographiam Græcam p. 269, 273, 275.

Quos quoque quorum sunt vitæ, sibi vindicant: Caveus ordinem secutus est Allatii, quoniam initia ipsa vitarum adscribere superedit. En igitur vitas quas Simeonis ex styli ratione vel aliis argumentis genuinas Allatius censet, descriptas secundum nomina Sanctorum ordine recensita Alphabetico. Addidi etiam alias quas certis auctoribus Allatius tribuit, itemque illas quas cum certo auctori non audeat assignare, Simeonis Metaphrastæ tamen non esse putat esse exploratum, denique illas quas ipse in Actis Sanctorum vel alibi, Allatio præteritis observavi.

Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum
Græce scripta.

Addita Græca verba, quibus singula incipiunt, & his quas generaliter Simeonis Metaphrasta esse viri docti existimant, appositis offeriscas.

- * **A**bdia Prophetæ. Ἰδαμαῖοι πρόγονοι ἔχοντες τὸν ἑαυ.
- * **A**bercii Episcopi Hierapolitani. Μάρτυρ Ἀντακίᾳ καὶ Λαυδίᾳ βεντῆ.
Latine apud Surium 22. Octobr.
- * **Abibi.** Vide infra in Guria.
- * **Abramii.** ἀνδρῶν Φιλαρέτων βίβλ. Latine apud Surium 16. Mart.
Ejusdem elogium auctore Ephraim Syro. Ἀδελφοί μου, βέλομαι. pag. 110. edit. Oxon.
- Acacii Centurionis.** τρίτον τὸ το π μισοκάλυ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. ad Maji X. p. 762. & Latine p. 293.
- Acepsimæ Episcopi, Joannis Presbyteri & Aithalæ Diaconi.** τῶ τριακοσῷ ἐβδόμῳ ἔτι εἰς διωγμῷ. Auctor incertus.
- * **Acepsimæ, Josephi & Aithalæ.** Ἐλύθη κατὰ Χριστιανῶν Σαβῶρ ὁ Περσῶν βασιλεὺς. Græce è MS. Mediceo & Latine Herveto interprete in Actis Sanctor. T. 3. ad 20. April.
- Acyndini Martyris, Pegasii & Anempodisti.** καὶ οὗν καιρὸς ἐκείνους βασιλεύοντι καὶ συγχώρησι εἰς Χριστῷ, Σωβαρίᾳ τινὸς τῶν Περσῶν. Auctor Martyrio illi præsentem se scribit adfuisse. Vide Allatium de Simeonibus p. 98.
- * **Acyndini, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii & Elpidiphori.** Ἐι καὶ πρῶτοι Πέρσαι Χριστὸν ἐκ παρθένου γενόμενον προσεκύνησαν. Latine apud Surium 11. Nov.
- Æcatharinæ.** Vide in Catharina.
- * **Agapes.** Vide infra in Pistcos.

* **Ag-**

* Agapii. Vide infra in Eustathio.

* Agathæ. βασιλεύοντι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ Δεκίχ. Latine, Gentiano Herveto interprete apud Surium 5. Febr. & ex versione Jo. Davidis Henxtovii cum Godfr. Henschenii notis in Actis Sanctor. T. 1. Februarii.

In S. Agathæ festum ejusque discipulas. ἡ τὰ σπυδαῖα μόνον ἀγρείται. Auctor Mich. Psellus. De aliis Actorum laudumq; S. Agathæ scriptoribus vide Henschenium 5. Febr. & Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 453. Combefisii Bibl. Concionatoriam. T. VI p. 126. sq.

Agathopodis. Infra in Papylo.

Aithalæ Diaconi. Vide supra in Acepsima.

Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γενομένης διωγμῷ. Auctor incertus. Græcè ē MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 3. Maji T. 1. pag. 744. & Latine p. 381.

Alexandri Byzantini Episcopi. Vide infra in Metrophane.

Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν καιρῶν Μαξιμιανῶ. Græcè ē MS. Palatino in Actis Sanctor. 3. Maji in appenpice pag. 15. & Latine p. 194. Auctor incertus.

* Alexii. Ἐδὲς μὲν, ὡς ἐρωτᾷται καὶ Θεοσύλλεκτι ἀθροισι. Auctor incertus.

Alphii, Philadelphi & Qvirini. Ἡ μὲν ἔθ' ὁ εὖ καὶ Σωτῆρ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸς προαιάνει. Græcè in Actis Sanctor. T. 2. ad X. Maji. pag. 772. & Latine, Silvestro Ligone, Leontino interprete pag. 506.

* Alypii Stylitzæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ σὺν μαρτύρων ἀθλοὶ.

* Ambrosii Episcopi Mediolanensis. Οὐαλεντινιανὸς μὲν πρὸ τελευταίῃ ἰοβινιανῶ.

Amphilochii. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις βασιλεύοντι ἔ' εὐσεβεστάτῃ καὶ μεγάλῃ Θεοδοσίᾳ. Auctor incertus.

* Amphilochii ejusdem, Episcopi Iconiensis. καὶ τὶ τ' καλῶν ἔσταις.

Aliud: ἢ τις ἀπὸ μοναχῶς ὀνόματι Ἀμφιλόχι. Auctor incertus. Hanc Græcè & Latine dedit sub Metaphrastæ nomine Combefisius in Amphilochio suo p. 228.

Anania Apostoli & Martyris. Ἀνέταλε μὲν πρὸ ἀνάληψιν ἔ' Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἴδιον Πατέρα. Auctor se appellat Barsaphtham. Ita enim in extremo legitur. Ἐγὼ δὲ Βαρσαφθᾶς ἔγραψα πρὸς ὑμῶν ἀγάπῃ. Vide Allatium de Simeonibus p. 82. * De

* De eodem Anania. Λακιανῶς ἔ' δουσιβῆς κατὰ τὴν εἰσὶν μῆρην.
Latine apud Surium ad 1. Octobr.

* Anastasia. Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. Latine apud Surium 6. Decemb.

Aliud : Δεδοξασμένα ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario noviss. Combesiano T. 1. pag. 462.

Aliud : κατὰ τὴν καιρὸς Διοκληπανῶς. Auctor incertus.

* Anastasia Romanæ. Διτῆς ἡμῖν Ἀναστασίας. Latine apud Surium 28. Octobr.

* Anastasii Persæ. Τῆς μεγάλης πόλεως ὑπὸ ἔ' Περσῶν βασιλέως ἐλύσης. Latine apud Surium 12. Januar.

Aliud : Θαυμάτων διήγησιν προβαλλεῖται σήμερον. Memoratur hæc narratio de Anastasii miraculis in Synodo VII. notante Allatio.

Anchæ. Vide infra in Eleutherio.

Anatolii, Eustachii & Theopisti. Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός. Auctor incertus.

* In Andream πρωτόκλητον Apostolum a) ἄρτι ἔ' πωδὸς Ζαχαρίου.

Aliud : ἐπειδήπερ πολλοὶ ἀνεγράψαντο βίαν. Vita S. Andreæ Apostoli, auctore Epiphanio Monacho & presbytero.

Ζωγράφοι μὲν καὶ λογιγράφοι. Auctor Arsenius ArchiEpiscopus Corcyrensis.

Ἰσχυρὸν τῆς Ἀποστολικῆς αἰθείας π' δεικνυσιν. Procli, Patriarchæ CPol.

Σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤρριον. Hesychii Presb. Hierosol. Meminit Photius Cod. 269.

Ἵπερ ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες. Incerti.

Πᾶσι μὲν τοῖς ἔ' θεῷ λόγῳ φίλοις. Nicetæ Paphlagonis, Græce & Lat. in auctario novissimo Combesii p. 335.

* Andreæ Cretensis. Πολλὴ κατὰ τῶν ἔ' Χριστῷ μαρτύρων. Latine apud Surium 17. Octob.

Andreæ σαλῶ. Βίον τινὲς ἐναρέτην ἀνδρός. Auctor Nicephorus CPol. Exstat Græce & Latine cum Janningi versione in Actis Sanctorum T. 6. Maji.

Andronici : Vide infra in Probo.

Anem-

a) Alios S. Andreæ Apostoli Encomiastas retuli in Codice Apocrypho Novi Test. p. 757. seq. Vide etiam Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 1. - 60.

Anempodisti Martyris. Vide supra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In Angelorum Congregationem. καὶ τῆς αὐτῆς ἀρετῆς ἀγαθότη-
γνώρισμα. Joannis Euchtensium Episcopi.

In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachim.

In conceptionem S. Annæ. Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ περὶ χαρίεσσον. Georgii
Nicomediensis.

In Annam Prophetissam. Infra in Simeon.

* Anthimi Episcopi Nicomediensis. τίς οὐκ οἶδε τὸ Νικομήδους. Græce
T. 3. Act. Sanctōr. XXVIII. Aprilis p. LX. è MS. Regis Galliæ. Et
Latine pag. 483. apud Lipomann. T. 6. ad 3. Sept. & Surium.
27. April.

Anthusa. Ἡν τις Ἐπίσκοπος ἅγιος. MS. in Codice noni sæculi. Vide
infra in Athanasio.

Antipa. Διωγμὸς κινήσεντῃ ὑπὸ Δομεσπαιῶ. Græce è MS. Vaticano
T. 2. Act. Sanctōr. Aprilis pag. 965. & latine p. 4.

Antonii Monachi Vita. ἀρετὴν ἀμύλλαν ἀνεσήσκει. Auctor S. Atha-
nasius. Vide quæ dixi lib. V. cap. 2. pag. 302. seq.

Antonii Cauleæ Patriarchæ CPol. Ἐν δὲ καὶ θρητικῇ φύσει ὁ χρεῖντῃ.
Auctor Niceph. Gregoras.

Anysia Thessalonicensis. Οὐδὲν δρετῆς πμωότερον. Philothei Patriar-
chæ CPol.

* Aphthonii. supra in Acyndino.

* Apollonii. Infra, Thyrsi.

In SS. Apostolos. ἔδοκε μοι λέγειν πρὸς τῶν Ἀποσ. Maximi Planudæ.
Τί καλὴ Ἐκκλησίαις ἡ πίστις. Nicetæ Rhetoris.

Τί λαμπρὰ καὶ διαυγής. Nicetæ Episcopi Paphla-
goniæ.

Aquilina. Τῆς ἑσπέρης ἡμῶν ἱερῆς ΧΡΙΣΤῦ ὑρανόθεν. Auctor incertus. La-
tine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13. Junii. Græce è MS.

• Vaticano cum versione Sirleti T. 2. Act. Sanctōr. Junii p. 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte.

In Archangelos & Angelos. πὺν μὲν λόγον ἢ περὶ θυμία κινῆ. Mich.
Syncelli.

In miracula Michaëlis Archangeli. Σκοπὴς μὲν καὶ πλῆτῃ. Mich.
PSELLI.

Ttt

In

Libri 5ti Pars Altera.

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem & Gabrielem. Ἀγγελικῆς πανηγύρεως. Auctor Protopius Diaconus & Chartophylax.

Aliud: τὸ σῶμα μου ἤνοιξα. Michaëlis Monachi.

Ἀρχαγγέλου πανηγύρεως καὶ τῶν πιστῶν ἅπας. Auctoris incerti

Μιχαήλ ἐπαυνῶν τὸν Γαβριήλ ἐπαυέσομαι. Auctoris incerti.

Ἦδη μοι τῷ πνεύματι τῆς ἀρετῆς δυνάμεις φίλτρων. Macarii Chrysocephali.

In Archangelum Michaëlem. Μιχαήλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων δεξιστάτης γῆ. Chrylippi, presbyteri Hierosol. & Chartophylacis S. Resurrectionis.

Ὁ τῶν ἁγίων πνευμάτων κύριος. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ.

Ὁ τῶν αὐτῶν πνευμάτων κύριος. Ejusdem.

Ὁ χρεωστῶν πάντοτε. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. Δέξιν μὲν καὶ ἡ τῶν ὁρωμένων ἐμπρέπεια. Macarii Chrysocephali.

* De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. Καὶ τὸ πρὸς τῶν ἁγίων διεξιῶναι. Latine apud Lipomann, T. 6. ad 5. Sept.

Ἡ δεξιὴ τῶν ἱσχυμάτων καὶ δωρεῶν. Archippi Eremitæ ac paramonarii.

Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε. Sisinnii ArchiEp. CPol.

Plura in SS. Archangelos, Angelosque Combefisius in Bibl. Concionatoria T. VIII, p. 195. seq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meursius in glossario.

Πολλαὶ καὶ μεγάλαι τῆς αἰσώματος. Michaëlis Synadorum Episcopi.

* Arethæ & sociorum. Ἐτὶ μὲν ἤδη πέμπτον ἐνεστήκει τῷ ἐνσεβεῖ Ἰωάννῃ. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto ! Ἐτις πέμπτη τῆς βασιλείας Ἰωάννῃ.

Arfenii Anachoretæ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν αἷς ὁ Θεὸς ἀγαθός. Auctor incertus. Julium Metaphrasten in Arfenii vita citat Meursius a) in glossar. Nescio sitne eadem quam Latine dat Lipomannus T. 6. ad 8. Maj. Incipit : Non solum res geste viro-
borum.

* Ar-

a) Julius Metaphrastes laudatur à Meursio in πάππας & σπαθάριος.

* Artemii. Μετὰ τῷ ἔ Κυρίῳ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν εἰς ἄραν ἀνάληψιν.
Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr.

Artemii ejusdem, Martyris. Τὰ ἑ μεγάλα καὶ ἐδόξε μάρτυρ. Au-
ctor Joannes Monachus, ἐ Philostorgio & aliis.

* Athanasii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἀγίων. Græce & Lat. ad calcem Ope-
rum Athanasii. Latine apud Surium 2. Maj.

Aliud incerto auctore : ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν, ibid.

Plura in Athanasium Combesius T. 6. Bibl. Concionatoriz T. VI.
p. 500-530.

Athanasii Patriarchæ CPol. Vide Allat. de consensu pag. 759. & ad
Acropolita p. 231.

Athanasii qvi S. Anthusam baptizavit Valeriani Imp. temporibus. Ἐν
τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, in
codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648.

* Athenogerus. Tempore Diocletiani Imp. Latine in T. VI. Lipomanni
ad 17. Jul.

Avtonomi. τῆς ἰσῆς ἀποπίας νομίζω. Inter Metaphrastæ genuinas re-
censetur ab Allatio pag. 129. de Simeonum scriptis. & à Lipo-
manno latine edita T. 6. ad 12. Sept. Sed multo antiquioris
esse auctoris demonstrat idem Allatius p. 42. & 111.

Auxentii. Δεχῆ μὲν ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἔ παλαιᾷ πλάματ. Au-
ctor Mich. Psellus. Vide & infra, in Eustratio.

* Babylæ Episcopi Antiocheni. Νυμεριανῶ τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα, Lati-
ne apud Lipomannum T. 6. ad 4. Sept.

* Bacchi. infra, Sergii.

Bademi Archimandritæ in Perfide circa A. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς πε-
λειώσεως τῷ ποταμῷ κοντα. Græcè è MS. Bibl. Cryptæ ferratæ in
Actis Sanctor. T. 1. April. IX. p. LXXXV. Latine p. 825.

* Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν πρὸς τῶν εἰδώλων πλάνην. La-
tine apud Surium 4. Dec.

Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρ πανσεβάσμι μνήμη. Auctor
Georgius Grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρ σημερον ἐπέση πανήγυρις. Auctor Arse-
nius Corcyrensis.

Ἐστὶ μὲν πῆς σὺν ἀξίοις Ἱπποφάλης. Auctor Georgius
Grammaticus.

• Κατὰ τοῦ καιρῶς ἐκείνου βασιλεῖοντ^ς Μαξιμιανῶ. Αὐ-
 ctor incertus.

• Τέρεται μὲν ὁμολογούμεως. Auctor Joannes Damasce-
 nus Presbyter.

Confer qvæ in S. Barbaram exhibet Combefisius T. VI. Bibl.
 Concionatoriz p. 71. seq.

Baripfabæ, qvem ajunt sangvinem è latere Christi effusum cucurbita
 excepsisse. Πᾶσι δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα. Auctor incertus.

Barnabæ Apostoli. Μερίστη λόγων ὑπόθεσιν συνεθετο. Auctor Ale-
 xander Monachus. Confer Combefisii Bibliothecam Concio-
 natoriam T. VII. pag. 1. seq. Papebrochium T. 2. Act. Sanctior.
 ad XI. Junii, & qvæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi
 Test. p. 781. seq. ubi de aliis Barnabæ Actis Apocryphis à Jo-
 hanne Marco utajunt scriptis & à Beda latine versis.

Bartholomæi Apostoli. Θερμὸς ὁ πῖθ^ς, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νῦς. Nicetæ
 Rhetoris. Græcæ & Latine edidit Combefisius in Auctario no-
 viss. T. 1. pag. 392. Vide & ejus Bibl. concionator T. 7. pag.
 749. seq.

Ὁ πῖν παρόντε συγκεκριτοκῶς σίλλογον. Josephi (Bryennii.)
 ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῶ, de translatione reliquia-
 rum S. Bartholomæi Apostoli, incerto Auctore [ex] Græco-
 rum Menæis Græcæ & Latine edita narratio à Combefisio,
 in Auctario laudato pag. 399.

* Basilei Episcopi Amasiæ. Ἐγένετο μὲν τὸ πατάξαι κύριον.

* Basilei Martyris Nicomediensis circa A. C. 322. οἱ τὸ Πίγιοι κρᾶτες
 λαχόντες. Græcè è MS. Cardinalis Sfortiæ, in Actis Sanctior. T.
 3. April. pag. LVI. Latine pag. 416.

Basilissæ Martyris. Infra in Juliano.

Basilii presbyteri. Ἦν ὁ βασιλεὺς κατηχῶν πάντα ἀνθρώπων πρὸς
 τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριστὸν. Auctor incertus. Græcè è MS. Vati-
 cano in calce T. 3. Act. Sanctior. ad 22. Martii, & Latine p. 380.

In Basilium Cæsareensem. Ἀγαπητοὶ, οὐκ ἦν ἀπεικὸς ἐν γλώσσαις. Αὐ-
 ctor S. Amphilocheus, Iconiensis Episcopus. Exstat Græcæ &
 Latine in Amphilochio Combefisii p. 155-225. Simeonis Me-
 taphra-

taphraftæ in eundem Basilium habuit Græce Rofvveidus. Vide & Combesii Bibl. Concionatoriam T. VII. p. 9. seq.

Κλίνατί μοι ἐς ἀδελφοί, καὶ διηγήσομαι. Ephraemi Syri. Exstat Græce in editione Ephraimi Oxoniensi p. 399. Latine vettit Gerhardus Vossius. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In Basilium, Naz. & Chrysostomum, εἰπερ ἄλλοι πῖς λόγος θραπυ-
πῆς, Matthæi Camariotæ.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ πῶ γλῶτταν χρυσῆς. Joannis, Metropolitæ Ev-
chaitorum.

Τρεῖς με πρὸς τριώνυμον παροτρύνει κίνησιν. Ejusdem.

Τὴς διδασκαλίας ἡμῶν ἐπαυμένωμεν. Philothei Patriarchæ CPol.
Bassæ. Vide infra in Eustathio.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πολυπικὸν ἔτι πᾶς ζητήματι.
Michaëlis Pfelli. Confer Cangium ad Alexiadem Annæ Com-
nenæ p. 389.

* Blasii Episcopi, βλάσιος ὁ μάρτυς ἄξιός ἐστι πῶδε τέλεος.

Aliud : βλάσιος τὸν μέγαν ἐν ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι. Auctor
Theodorus Cizyci Metropolita.

* Bonifacii Martyris Romani. Καὶ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστῶ μαρτύρων
ἀθλα. Latine apud Surium V. Junji. Græce in Appendice
T. 3. Act. Sancto. ad 14. Maj. pag. 22. & latine pag. 280. cum
notis. Græce & Latine etiam Passio S. Bonifacii edita à Bigotio
ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Latina incipit : *Tempo-
ribus Diocletiani quæten*. Græca : ἦν τις ἐν τῇ Ῥώμῃ γυνὴ μεγάλη
ὀνόματι Ἀγλαίᾳ. Paris. 1680. 4.

Aliud : Φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Auctor incertus.

* Callinici. Cum simulacrorum invalesceret infania. Latine apud Lipo-
mannum ad 29. Jul. T. 6.

* Calliceladæ. Logothetam a) in Martyrio τῆ καλλικελάδου lau-
dat Svidas in ἐξαπάτη.

Calliopii. Θεοκλεία τις γυνὴ εὐσεβής. Græcè è MS. Vaticano post
T. 1. Act. Sancto. Aprilis p. LXXXIII. & Latine p. 660.

* Callistrati & sociorum. Τῶν τῆ Χριστῶ πίμινω ὀσημέραι πληθύνοντων.
Latine apud Lipomannum T. 6. ad 27. Sept.

Ttt 3

* Car-

a) Solenne est Svidæ, Simeonem Metaphrastam sub Logothetæ nomine allegare.

* Carpi & Papyli, passorum sub Decio. Μεμνησθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ πα-
 ρόντων. Græce in Actis Sanctor. T. 2, Aprilis 13. p. 962. & Latine,
 Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 13. Octobr. & Surium 13. April. Vide & infra in Papylo.

Cassiodoræ Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Castalli, infra in Sebastiani.

* Castoris, infra in Sebastiani.

* Catharinæ. βασιλεύοντι τῷ ἀσεβείᾳ Μαζεντί. Latine apud Surium ad 25. Nov.

Aliud Martyrium S. Æcaterinæ. Ἐπεὶ δὲ βασιλεύοντι τῷ ἀσεβείᾳ καὶ
 ὁρῶνός μιν βασιλείᾳ Μαζεντί. Auctor Athanasius παχυγράφοι,
 qui se Catharinæ famulum fuisse profitetur.

Aliud: τῷ ὁρῶνός μιν καὶ ἀσεβείᾳ Μαζεντί τυραννῆτι τῷ βασιλείᾳ.
 Auctor incertus.

* Celsi. Vide infra, Nazarii.

Ceryci & Julittæ Martyrum. ἐκείνῃ τῷ καλῷ πνεύματι οὖσαν. Auctor Theodorus Episcopus.

Ὁσπερ δὲ ἐν πνεύματι κυρίου Ἰουδαίου. Auctor Nicetas Rhetor.
 Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Julii.

Charissimi & Neophyti filiorum S. Anthusii. Μετὰ τὴν πλείω τῷ,
 Auctor incertus Metaphraсте antiqvior. Vide Bandurium pag. 648.

* Charitinæ Ἐκράτει πτὶ τῇ ἀσεβείᾳ. Latine apud Lipomannum T. 6. ad Octobr.

* Charitonis Confessoris, Iconiensis Lycaonii, sub Aureliano Imp. Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν καὶ ὡς Θεῷ φίλον. Latine apud Surium 28. Sept. & Lipomann. T. 6. Vide & infra, Justini.

Chrysanthi & Dariæ. τῷ ἰσραὴλ τῆς ἀθλήσεως. Auctor cōanus. Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus.

Jo. Chrysostomi Vita. Πάντες οἱ παλαῖοι ἰσχυρογράφοι. Auctor Georgius ArchiEpiscopus. Alex. Græce & Latine in Chrysostomi editionibus.

Alia, antiqviores scriptore, Palladio Helenopolitano. τῶν ἑοικέντων δαριματίων. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Paris. 1680. 4.

In Jo. Chrysostomum; ἀγαπητοί, ἀψευδής ὁ Θεός. Theodori Episcopi Trimithuntis.

ἄρετιν

ἄρετιν ἀνδρὸς ἐπαγοῖν καλεούμενον. Leonis Imp.

ἔδει ὡς Ἰωάννη παύχρυσε σὺ τῶν σῶν ἐγκωμίων. Jo. Damasceni.

* Vitæ & res gestæ Joannis Chrysostomi. Καὶ πάντων μὲν τῶν καὶ Θεὸν
πολιτευσάντων ὁ βίβλ. τοῖς ἐνσβεσιν ὠφελιμώταται. Latine apud
Surium 27. Jan.

* De transportatione reliquiarum S. Joannis Chrysostomi. ἀλλὰ πῶς
ἂν τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μύμων.

Aliud auctore Constantino Porphyrog. τί περνώτερον ἔστιν ὁρῶμεν
ἱεράται;

Aliud Auctore incerto: ἦκεν ἡμῖν ἡ λαμπρά.

In restitutionem reliquiarum ejusdem. ἦκεται πάντως ἡμῖν, ὦ φιλό-
χριστ. πανήγυρις. Cosmæ Vestitoris.

* Claudii, infra in Sebastiano.

S. Clementis Papæ. Τεῖται δὲ Πέτρος ὁ κορυφαῖος. Auctor fere
σύγχρονος, si credimus Allatio pag. 112. de Simeon.

In S. Clementem. Ἀθλητικὰς ἀγῶνας ὁφθαλμοῖς θελῶν. Auctor Leo Imp.

De miraculis S. Clementis. Ἐξεληντὶ Φιλίππου ὁ Ἀποστόλος τῆς Γαλι-
λαίας. Auctor Ephræmius Chersonis.

De miraculo S. Clementis in puerum. Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ. & aliud: θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Auctor idem.

* Clementis Ancyрани Martyrium. Μετὰ διακοσίων καὶ πεντηκσίων ἔτος
τοῦτο ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναλήψεως. Latine apud Surium &
cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. T. 2.

Codrati Corinthii Martyris. Ἔμοι ὅτι τὸν τῷ μεγάλῳ μάρτυρι Κοδράτῃ.
Auctor Nicephorus Gregoras.

In Cœcum à nativitate. Τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτῆς ἢ λείπει και-
ρός. Leontii Presbyteri CPol.

In S. Cœnam Domini. τί περνώτερον ἢ τί ἡδύτερον τοῖς φιλοθείοις. Theo-
phili Archiepiscopi Alex. Confer in sanctam Quintam.

Cononis. Ἐτι κρατήσαντὶ τὸ βασιλεῖον Ἀνρηλιανῷ. Græce & Latine
in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.

In Constantinum M. & CCCXVIII. Patres Nicænos. Πείθεται τοῖς
ἡγαμένοις, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς διδασκαλίας ὡς ἐκείνης, ὦ Θεόφιλε,
Gregorii Presbyteri Cæsareæ Cappadociæ.

* Cornelii Centurionis. Μετὰ τοῦ σωτήριον ἐπὶ τοῦ λόγου ἐπιδή-
μειαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 13. Sept.

* Cosmæ Martyris. Vide mox in Cosma & Damiano.

Cos-

Cosmæ Melodi. Τιμᾶν ἐστὶν ἄξιον ὧν ἐφευρηκότας, πρὸς καλλιότητα. Auctor incertus.

* Cosmæ & Damiani. ἄρτι τῆς ἐντεβείας.

* Τῇ θωμασῇ δυνάδι τῶν σοφῶν ἀταργύρων.

ἀστῆρες μὲν αἰοδητοὶ τῷ στερώματι προσεικνύμενοι. Auctor Petrus Episcopus Argivorum.

Μετὰ τὴν κτ' οὐρκα τῷ Δεσπότῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ὅτι γῆν ἔλαμψιν. Auctor incertus.

Ὡς ἀγαπητὸς πρὸς σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas Philosophus, servus Jesu Christi.

Πάρεστιν ἡμῖν ἑορτὴ σήμερον ὡς ἀστὴρ ὁ ὅτι πτελῇ. Auctor incertus.

Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ βασιλεύοντι, πᾶσα πλάις καὶ δαμονικὴ λατρεία ἐλύθη. Auctor itidem incertus.

Ἡ σπιτὴ καὶ μεγαλόδωρος τῶν αἰγίων αὐτῇ σκηνῇ. Auctor incertus.

Τὴν σὺν, ὡς τῶν καλῶν ἐραστὴ, θωμάζειν. Auctor Georgius

Metropolita Nicomed.

Confer quæ in hos Sanctos Combefisius Bibl. Concionator, T. VIII. pag. 187. seq.

In Crucem JESU Salvatoris nostri. Vide infra, JESU.

* Decem Martyrum Sanctorum in Creta Insula. Ἄλλα μὲν ἄλλα πρὸς τῆς θρυλλημένης διεξίετω κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec.

* Cypriani & Justinæ. Πολλὰ καὶ μεγάλα μοι τὴν Ἀντόχῃ θωμάζον παρκαλῶσιν. Latine apud Lipomannum, T. 6. ad 2. Octobr. & Surium 20. Sept.

Aliud de iisdem, incerto auctore: ὅσοι πῖς τῷ Χριστῷ μυστηρίοις ἐκκόπηται, τοῖς ἐμοῖς δάκρυσιν ὁπιβλέψαται.

* Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. τὴς ἐυλογίας σου. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis Græcis per Monachos Benedictionos Paris. post Monumenta Cotelarii editis pag. 100 - 127. cum versione Antonii Pouget, Monachi Benedictini. Paris. 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. Τῷ ἀναχωρητῇ, τῷ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστῃ Κυριακῷ. Auctor incertus.

Cyri-

Cyrilli Martyris, Cretensium Episcopi. ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνήμερον πρὸς τὴν διήγησιν ἐσόμενοι. Auctor incertus qui Cretensem se innuit.

Cyri & Joannis Martyrum. ἀλλ' οὐ μὲν ἄλλως οὐτ' ἁγίους τιμήτωσαν. Auctor Sophronius Monachus Sophista Monasterii S. Theodosii in eremo prope Sanctam Civitatem, postea Archiepiscopus Hierosol. Præmittitur προθωρία cuius initium: ὁφθαλμῶν ἀρρωτίας. Hujus, ut notat Allatius, mentio in septima Synodo, Actione IV.

Dalmatii Monachi, qui Theodosio Imperante & Concilii Ephesini (cujus ad eum Epistolæ exstant,) tempore claruit Vita Græcæ è noni sæculi Codice a) MS. Bibliothecæ S. Germani à Pratis, cum latina versione Anselmi Bandurii, in ejus notis ad Imperium Orientale pag. 697-710. Incipit: Οὐτ' οὐδ' ὅστις Δαλματίας ἦν ζῶν ἐν σελῶς.

* Damiani Martyris. Vide supra, Cosmæ.

* In Daniele Prophetam & tres pueros. Ἄρτι Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. Latine apud Surium ad 21. Jul.

Aliud Ephraïmo Syro auctore: Διασκευάσωμεθα τὰ κτ' τὴν. Exstat Græce in edit. Oxoniensi Ephraïmi p. 420.

Aliud auctore incerto: Βέλομεν πόινον, ἀγαπητοὶ ὑφ' ἡμῶν ἀγαθὸν.

* Danielis Stylitæ vita, ὡς περὶ τῶν δεξιῶν. Latine apud Surium ad XI. Decembr.

Dariæ Martyris. Vide supra, Chrysanthi.

In Dedicacionem templi: Ἐγκαινίων πανήγυρις, ἀδελφοί. Leonis Imp. ^{οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν ὁ λαὸς Θεῷ.} Ejusdem.

In Defunctos in Domino. Οὐδὲν ἀληθές. Andreæ Cretensis.

Τί τῆς σήμερον, ἀγαπητοί; Anastasii Sinaitæ.

Plura Combesius in Bibl. Concionatoria T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτης Martyris. ὅτι μαξιμῖν οὐ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονικίᾳ. Auctor incertus.

Δημήτρι' ἡμῖν τῆς συλλόγας. Auctor Philotheus Patriarcha CPol.

Δημήτρι' τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Demetrius Chrysolaras.

Uuu .

* * * ΕΙ-

Libri sti Pars Altera.

a) De illo Codice eximio qui memorias sanctorum & aliarum rerum memorabilium mensis Augusti complectitur, vide Bandurium p. 647.

* Εἶχε μὲν τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιαίος ὁ ἑρκάλι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Octobr.

ΕΦη ὁ σωτήρ. λόγ. Auctor Leo Imperator.

Θαυμαστές ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. idem.

Καίρος δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιοδοσεῖται. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obsidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore Mauricii Imp. Vide Allatium de Simeonibus p. 97. Aliud de revelata à Demetrio post id tempus excisione Thessalonica, quod prodiit inter scriptores post Theophanem, ut dixi supra pag. 351.

Ὁ λόγ. τῶ μυρερρόα Δημητρίῳ τὰ θαύματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Thessalonicensis.

Ὡςδὲν ἔγω ὠδασκευάζει χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Παυτὸς ἔργα καὶ λόγος καὶ διανόιας ἡγείσθω Θεός. Auctor Johannes Thessalonicensis Episcopus.

Πάρεστιν ἡ μνήμη Δημητρίου & Μάρτυρ. Auctor Gregorius Diaconus & Referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Diodori Tarsensis. Ὁ σοφὸς ἔτ. καὶ γενναῖος διδάσκαλος. Auctor Jo. Chrysostomus. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi, Paris. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, sub Diocletiano & Maximiano. Ὅσον μὲν ἔχει θαύματα. Auctor Metaphraste antiqviior. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquitates CPol.

Dionysii Areopagita. Ἡ μὲν πρὸς Θεοῖς τῶ λόγῳ δικαία. Gregorii sive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol.

Ουρανίαν ὄντως καὶ θείαν ἔδει. Michaëlis Syngeli presbyteri Hierosol. Exstat Græce & Latine cum versione Basilii Millanii à Lanßelio castigata in editione Dionysii Corderiana T. 2. p. 207-242.

Μετὰ τὴν μακαρίαν καὶ ἐνδοξοτάτην. Methodii, sive ut alii Metrodori. Græce & Latine cum Petri Lanßelii versione,

ibid. p. 242-252.

* Πάλαμ μὲν ἐν τοῖς ἰεροῖς τὰ τῆς πίστεως. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. sed Græce & Latine

ne cum Balth. Corderii versione ibid. p. 190-200. Citant vitam Dionysii à Metaphraste scriptam Græci in Concilio Florentino & scriptis pro eo editis, & Constantinus Meliteniotes de Spiritus S. processione Orat. 2. Vide Hanckium, p. 456. descriptoribus Hist. Byz. Alia in Dionysium Combesius T. 8. Bibl. Concionatoria pag. 263. seq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii. *πλά τὰ ἑ βίαι περὶνά.* MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Episcopi Rom. & sociorum Martyrum. *μεγάλη τῶν ἀγίων ἡ δοξα, Σαθηανὲ, Θεοφιλέστατε ἀδελφε.* Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctior. ad Maji XXII. Tom. 5. p. 144.

Dorothei Abbatis & Dositheï ejus discipuli Vita, auctore incerto: *ὁ μακάριος ἕτερος Ἀββᾶς Δωρόθειος μονήρη βίον σπουθεὶς ἀσπαστέμενος.*

Dorothei junioris. *ὅν πλακοῖς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν ἔδει κοσμηθῆναι τὴν Πόλιν.* Auctor Joannes Evchaiten-sium Metropolita.

*Dorymedontis. Vide infra in Trophimo.

Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Drestæ Martyrium à præsente, si auctori credis, scriptum. *Βασιλεύοντος Διοκλητιανῆ ὁ βασιλείως.*

Dulæ sancti Martyris. *Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀγίων αὐτῆ ἰσχυετο.* Auctor incertus.

*Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. *Αἰλὶς Ἀδριανῆ Παμμάχου μηρ βασιλεύοντος.* Latine apud Surium 18. April. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctior. Aprilis T. 2. pag 986.

Aliud, auctore incerto Martyrium Elevtherii Episcopi & Anchæ matris ejus. *Ἀδριανῆ βασιλεύοντος ἔτις εἰκοστὴ πρώτη.*

Eliæ Prophetæ. *Καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπάρδεσιν.* Auctor Leo Imperator.

* *Aliquando quidem duodecim tribus Israël.* Latine in T. 6. Lipomanni ad 20. Julii.

Ephraïm Syriologium, Κινεῖ μὲ πρὸς τὴν παρῶν ἐπίθελον. Auctor Gregorius Nyssenus, inter cujus scripta plus simplici vice Græce & Latine prodiit.

*Ejusdem vita à Metaphraste scripta. Latine apud Surium 1. Febr. & in latinis Ephraïmi editionibus.

*Epimachi. Ἄρτι μὲν ἡ τῆς αἰσβείας ἀχλὺς. Latine apud Surium 31. Octobr.

Epiphaniï Episcopi Cypri. Ἐπιφάνιος γέννηται μὲν ἡ. Auctor profitetur se Johannem Epiphaniï discipulum. Habetur Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Maji. Græce & Latine T. 2. Operum Epiphaniï p. 318. edit. Petavianæ.

Ejusdem Epiphaniï. Δοξὰ τῶν παρέχοντι ἡμῶν τὸ ζῆν Θεῶν. Auctor traditur Polybius Episcopus Rhinocurorum. Exstat Græce & Latine ibidem pag. 353 - 379.

*Epistemes Martyris. Vide infra, Galactionis.

*Evanthiæ. Vide Elevtherii.

Eudociæ Samaritanæ. Κατὰ αὐτὴν χρόνος Τραϊανῆ τῆ βασιλείας γέγονε τῆ πόλεως. Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano prodiit in Actis Sancti, ad Calendas Martii T. 1. p. 875. & Latine Petro Possino interprete p. 10.

*Eudocimi. Latine in T. 6. Lipomanni ad 29. Julii.

*Eudoxii, Romuli, Zenonis & Macarii. Τραϊανῆ τῆ δουραβῆς βασιλείας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium V. Sept.

*Eugeniæ Romanæ virginis. Latine apud Surium, 25. Dec. Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

*Eugenii Martyris & ejus parentum. Κομμύδα μὲν Μάρκον τὸν αὐτὴν Πατέρα τὸ ἑωμόων σκῆπτρον ἔχοντες.

*Eugraphii. vide infra, Menæ.

*Eulampii & Eulampia. Ἄρτι τῆς Θεογονίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr.

Ἐπὶ τῆς ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῆ, ἡγεμονεύοντες Μαξίμου. Auctor incertus.

Euphemîæ Virginis Martyrium. Ἐν τῇ χαλκηδονέων πόλει ἦν ἀθροισμός τῶν χειριστῶν. Πρίσκει ὁ αὐτοπάτης. Auctor incertus.

*Διοκληπιανῆ τὰ ἑωμόων σκῆπτρα διέποντες Πρίσκει τε παρὶ τῶν Ἀσίων. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. Sept.

In

In Euphemiæ reliquiarum inventionem. Ἡκω τὸ Ἐπίταγμα Φέρων.
Auctor Constantinus Episcopus Tii. Latine apud Lipomannum T. 6. ad XI. Julii.

* Euphrosynes Alexandrinæ. Ἀρτι καὶ Ἑωμῶν σκηπῆρα Θεοδοσίε ἔπαυ-
σός. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium ad
1. Januar. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis.

Alia ejusdem vita auctore incerto : Ἀλαπητοί, ἐγένετο ἐν ταῖς ἔτεσιν ἡμῶν.

Alia, iidem incerto auctore : Ἐγένετο τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ.

* Eupli Martyris. Κατὰ τοῦ καιροῦ Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Græ-
ce & latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Gr. T. 1. pag.
194. seq.

Aliud ejusdem Martyrium. Τοῖς Κυρίοις ἡμῶν Διοκλητιανῆ ὁ ἕνατον. Græ-
ce & Latine ibid. pag. 192. seq.

Eupraxiæ Virginis. Ἐν τις ἀνὴρ. Græce è MS. Vaticano in Actis San-
ctor. ad 18. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 265. incipit : In
diebus Theodosii Imperatoris πρῆσμι.

Eusebiæ Martyris Evchaitensis. Περὶ ταύτης γε μέντοι, περὶ ταύτης τῆς
Φιλομάρτυρος ἔγνωμεν ἡδὲν τι πεφύκε. Auctor Joannes Evchaiten-
sium Metropolita.

* Eusebiæ quæ deinde Xenem se vocavit. Ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς Ἰου-
μασίας ἔτιης βίος. Latine apud Surium 25. Januar.

Eusignii. Ἰταλιανὸς ὁ βασιλεὺς δὲνησαίμεν τὸν χρυσόν. MS. in Codice
noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 647.

* Eustathii & uxoris ejus Theopistes & filiorum Agapii & Theopisti.
Τραϊανῆ τὰ Ἑωμῶν σκηπῆρα διέποντο. Latine apud Lipoman-
uum T. 6. ad 20. Septembr. & Surium Novembr. 2. Cæterum
diversum ab hoc notabis quod Bandurius testatur se in Codice
noni sæculi reperisse, Bassæ & filiorum ejus Theogonii, Agapii
& Pifti, quod incipit : βασιλεύοντο Μαξιμιανῆ καὶ χρησμός
αἰθερῶν.

Alia Eustathii & filiorum vita scriptore qui se coævum illorum profi-
tetur. Πρέκειται μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ὅτι φύσει. Vide Alla-
tium p. 108. de Simeonibus.

Eustratii & Sociorum Auxentii, Eugenii, Mardarii & Orestæ.
Βασιλεύοντο Διακληπανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Latine apud Surium
13. Dec. Cæterum Allatius Martyrium hoc & initium illorum
memorans pag. 83. libri de Simeonibus, notat auctorem illius

non esse Simeonem Metaphrastem, cui illud pag. 125. tribuit, sed Eusebii Monachi Sebastei, qui in extremo horum Actorum sibi illa à juvene quodam extorta esse scribit.

* Euthymii Abbatis. καὶ παντὸς μὲν ἄλλου. Græce & Latine in Cotelierii monumentis Eccles. Græcæ T. 2. pag. 200 - 340.

Ejusdem vita scripta à Cyrillo Scythopolitano. τῷ τιμωτάτῳ καὶ ἀληθῶς ἐναρέτῳ πατρὶ πνευματικῷ Ἀββᾷ Γεωργίῳ. Epistola incipit: πίστες περηγείδω περὶ 'Ευθυμίου. Vita ipsa: ὁ μοναχὸς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. Græce & Latine in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos post Cotelierii monumenta editis p. 1 - 99. è Codice Bibl. Colbertinæ. Paris. 1692. 4.

Euthymii Episcopi Madytensis, Thavmaturgi. Ἐπιτιμᾶν δικαίως ἡμῶν οἱ καὶ. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychii Patriarchæ CPol. Θερμὸς ὁ ἡλίου εἰς τὴν παρῶσαν ὑπὸ τῆς. Auctor Eustratius Presbyter.

Febronix Martyris. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανῆς & βασιλέως Ἀνθιμοῦ πρὶν ἐπαρχόν. Acta hæc scripsit (Θωμάς) Thomais Febronix famula, si veram nobis fabulam narrat.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto: Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανῆς & βασιλέως Ἀνθιμοῦ ἐπαρχόν.

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

* Galactionis Martyris & Epistemes. Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ὄρει Φωνίας. Latine apud Surium, 5. Nov.

Alia vita eorundem Sanctorum scripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ξένου καὶ ὁδοῦ δόξαν.

* Georgii Martyris Cappadocis. Ἄρτι & τῆς εἰδωλομανίας. Latine apud Surium, 23. April.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc à Georgii famulo scriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis quibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adscripto retulisset inter Acta Metaphrastæ genuina. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III, pag. IX. & latine Francisco Zino interprete ad 23. April. pag. 117. cum suis.

Aliud si subscriptioni fides compositum à famulo Pasistrate Martyrium S. Georgii: ἡ μὲν & σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς πτωχεύει βασιλεὺς. Vide Allatium p. 95.

In

In Georgium Martyrem Oratio. ἔθ' ὁ τῶν λόγους ἐγυνίζομεν.
Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctior Aprilis
p. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Pa-
triarcha CPol.

Alia in eundem. Ἀεὶ μὲν λαμπρὰ καὶ πανῦφημα. Auctor Andreas Cre-
tensis. Exstat Græce & Latine sed extrema parte mutila in
Combesii Andrea Cretensi pag. 175-188. Latine apud Li-
pomannum & Surium 23. April. Confer Allatium de Geor-
giis pag. 304.

Προτέπειτα μὲν πρὸς ἐνφημίαν τῷ γλῶσσον. Auctor Theodorus
Qvæstor.

Narratio miraculi S. Georgii, à præsentē & vidente, si auctori fi-
des, scripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum
copiarum præfectus esset Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν δωριῶν
ἀξιώθηται. Græce è MSS. Vaticanis & Ambrosiano, in calce
T. 3. Act. Sanctior ad 23. April. pag. XXXV.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τοῖς καιροῖς
ἐκείνοις ἔμελλε καὶ ὡσεὶ βασιλεὺς ἡμῶν Θεοδοσιος. Græ-
ce è MS. Ambrosiano, ibid. pag. XXXIX.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV.

De visione Saraceni cujusdam in Georgii templo. Ὁ σπαργὶς
Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Isidori editione, ibid.
pag. XLII.

In memoriam magni προποφῆρα (h. e. Georgii) tertia Pascha-
tos die celebratam. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.
Auctor Joannes Evchaitensium Metropolita.

Ὡς ὁ τυχεὺς καὶ πάντα μακάριος. Auctor idem Metropolita.
Conferenda etiam qvæ de Georgio Martyre exhibet Combe-
ssius T. VI. Bibliothecæ Concionatoricæ p. 437. seq.

Germani Hegumeni Monasterii Cosinitres in confiniis Thraciæ.
Μένισον εἰς ὡδὴ κλησιν βί' ὁσίων. Græce è MS. Florentino in
Actis Sanctior ad XII Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine
ex versione Dan. Cardoni S. I. p. 162.

* Gervasii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ. Ἐπεὶ πρῶτος ἔβουλιέοντο Ἀττωνίνα. Græce è MS. Pala-
tino in Actis Sanctiorum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 12,
& Latine p. 189.

Gqr-

- Gordii Martyris. Νόμος ἐστὶ φύσις. Auctor Basilus Cæsariensis.
- Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρεῖμα. Auctor Marcus Monachus & Hegumenus S. Sabæ.
- Φοβερόν καὶ ἀκατάληπτον θᾶυμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monasterii S. Sabæ Romanæ urbis.
- * Κάλλιστον π. χρεῖμα ἢ δρετὴ καὶ δόξα ὅσῳ. Latine apud Surium 23. Nov.
- * Gregorii magnæ Armeniæ, & sociorum. Τῆς τῶν Περσῶν δόξης εἰς Πέρσης ἀγαλυθείσης. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 30. Sept.
- Gregorii Thavmaturgi. Μὴ θωμάσης ὁ ἐμὸς Μισθόγτης. Auctor Mich. Psellus ad Protosyncellum.
- Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστίν. Auctor Gregorius Nyssenus.
- Ἱερεὶ καὶ ὑπερλαμπρῶς. Græce in Actis Sanctis. ad IX. Maji, T. 2. pag. 766. & Latine pag. 448.
- Gregorii Theologi, a) Nazianzeni. Ὅσα μὲν τῷ παρόντι λόγῳ. Auctor Theodorus Metochita, generalis Logotheta.
- Συγκαλεῖ ἡμᾶς, ὡς ἄνδρες, Γρηγόριος ὁ πᾶν. Auctor Gregorius Presbyter, Nazianzeni, ut in MS. Codice notatur, discipulus.
- * Guriz, Samonæ & Abibi, & de eorum miraculo in puellam Euphemiam. Ἐτ' μὲν δὸτὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ἔ. Μακεδόνης δόξης ἐξακοσιῶς ἦν.
- * Aliud eorundem Martyrium. Ὁ τῷ θεῷ λόγῳ ἀίδιμος σιωπῶν τῷ Πατρὶ. Latine apud Surium 15. Nov.
- Miracula Confessorum Samonæ & Guriz, auctore incerto :
Νῦν καιρὸς ἑυκαιρὸς μὲν τῷ πνευματόφωρῳ Δαυίδ.
- Heliconidiscirca A. C. 244. Λευκιανὸς καὶ Παῦλος πᾶσι τοῖς κατ' Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν. Græce in MS. Florentino cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctis. ad XXVIII. Maji T. 6. pag. 738. Ἄστα fabulosa.
- * Hermogenis. Vide infra, Menæ.
- * Hieronis & sociorum qui in Melitene Martyrium passi sunt. Ἱέρων τῷ ἡλιούχῳ πατρὶς μὲν ἡ δευτέρα τῶν Καππαδοκῶν, πᾶσι δὲ τύπος. Latine apud Surium 7. Novembr.
- Hilarionis. Τῷ μακαριωτάτῃ καὶ φίλῃ θεῷ Ἰλαρίων. Auctor incertus.

a) Confer quæ exhibet Combefisus T. 6. Bibl. Concionatoriz p. 595. 632.

* Ἐν Παλαιστίνῃ πόλις ἐστὶν οὕτω ἑλατήριον ἢ πέντε καὶ ποσάρακοιτα ἐκείνης ἀπὶ χύμας Γάζης. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 21. Octobr.

Hippolyti. Vide infra, Laurentii.

Jacobi Alphæi, Ἀδελφοῦ Ἀποστόλι: χθὲς καὶ πρῶτον ὁ μακαρίωτατος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 372.

* Οὐχ ἔτι ἡδὺ π τῷ Φιλαρίῳ. Græce & Latine ibid. pag. 519. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 23. Octobr. & Surium 1. Maj.

Jacobi Zebedæi filii, Apostoli. Πρῶτον μὲν ἡμᾶς. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 396. seq.

ὕλική μὲν αἰσθητὴς ἦδεται. Auctor Leo Centuripinus.

Jacobi Monachi. πολλὰν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν διερρησιῶν πῶς Φιλοφίης. Auctor incertus.

* Jacobi Persæ. Ἀρκαδίας πᾶς Ῥωμαίων διέποντος σκηπτεῖρα.

Ἐν τῷ κρηρῷ ἔδιωγμῷ ἔκ τῶν χερσιανῶν. Auctor incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον ἦν ὁ μακάριος Ἰάκωβος οἰκῶν ἐν Βηλαβῇ τῇ πόλει. Auctor itidem incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τῷ βασιλεὺς καὶ Ἀρκαδίας καὶ Ὀνωρίου τῶν υἱῶν αὐτῶν. Itidem incertus Auctor.

Τῆς τῶν Ῥωμαίων καταργασθείσης. Auctor incertus.

Jattesii, qui & Sozon dictus est, Martyrium. μαξιμιανὸς ἡγεμονεύοντος τῆς Κιλικίας. Auctor incertus.

In Jejuniorum principium. Ἐυλογητὴς ὁ Θεός. Leonis Imp.

Ἰδὲ ἡμῖν ἡ καλὴ τῶ χρόνος ἐπέση πείρα. Ejusd.

Ὡς ἡδὺ π καὶ θείον. Ejusdem.

In Jejuniorum tertiam Dominicam. Vide mox, in JESU Crucis venerationem. μεγάλη μὲν ἡ παρεῖχα ἡμέρα. Macarii Chrysocephali.

Πάσαι μὲν ἔν ἡ τῷ Μωυσέως ῥάβδῳ. Jo. Xiphilini. Exstat Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri de Cruce pag. 330.

In JESU CHRISTI adventum secundum. Μετὰ πλὴν ἀνάληψιν τῷ Κυρίῳ. Eusebii Alexandrini.

X x x

Αἰδελ-

Libri sti Pars Altera.

Ἀδελφοί μου Φιλόχεργοι, ἀκούσατέ. Ephraimi Syri. Exstat Græce in edit. Oxon. p. 347.

Ἀγαπητοί, μηδέν πεποιησώμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.

Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. Ejusdem. ibid. p. 359.

Plura Combesius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoriaræ, sed ut in opere illo solet, latine tantum.

In assumptionem. αἱ χάριτες μὲν τοῦ τοῦ τῶν πνεύματων χριστοῦ. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Ἐπειδὴ χάρις τῷ κυρίῳ ἡμῶν. Auctor Eusebius Alexandrinus.

Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ θνητὸν κατεπόθη. Leonis Imp.

Φέρε μοι νῦν οὖν ἱερατικὸς ἱερεὺς. Diadochi Episcopi Photices Epiri.

In baptismum. Ἐπειδὴ χθὲς τῆς γενέσεως τῷ κυρίῳ. Auctor Eusebius Alex.

In Circumcisionem. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Manuelis Calecæ.

In Christi imaginem ad Abgarum missam, Οὐκ ἄρα μόνον ἀκαπλήτη. Constantini Porphyrogeniti. Vide supra p. 490. Latine exstat in Tomo sexto Lipomanni p. 190. seq. atque inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce & Latine in Combesii fasciculo rerum CPol.

Παράδοξος ἡ παιήγυρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii Magnæ Ecclesiæ. Vide Allatum de Simeonibus p. 105.

In Nativitatem. ἀρρήτα τῆς τοῦ θεοῦ Φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Ἔς βαθὺ δικτηρῶν ἐμπροσθεν, Basilii Cæsareensis.

Θεὸς ἐν σαρκὶ δοξαζομὲν ἡγόησιν. Leonis Imp.

καλὴ μὲν ἡ τῶν ψαλμῶν λύρα θεόπνευστος ἡ τοῦ Πνεύματος. Procli Patriarchæ CPol.

λαμπρὰ καὶ ὡραία τῆς παρέσης εὐρυτῆς ἡ ὑπόθεσις. Ejusdem.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἐπιλάμψοι μοι τὸ πολυπόρητον φῶς. Heliz Monachi.

Ὅπταν ἔαρ ἐπλήθη τὰ τῶν σωμάτων σοιχεῖα. Joannis Episcopi Euboeæ.

Ὁ θεὸς προαγώνιος καὶ ἀπερίληπτος καὶ παντοκράτωρ ἀγός. Gregorii Palamæ, Episcopi Thessalonicensis.

Οὐδ' ἂν ἐν ἥπυ γένοιτο χεῖρον, Manuelis Palæologi.

Παρά.

παρεγνωμένης τῆς τῷ Χριστῷ ἐορτῆς. Eusebii Alexandrini.
 Πολλὰ καὶ διὰφοροὶ πανηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol.
 πολλοῖς καὶ διὰφοροῖς ὁπλοῖς. Timothei presb. Antiocheni.
 Τῷ κατελθόντι Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Eusebii Alexandrini.
 Χριστῷ γέννη(ις ἡ μὲν οἰκία a) Basilii M.
 Χριστὸς γεννᾶται, δοξάζει. Gregorii Naz.

In Passionem. ἄκουε ἑταῖρ καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Ca-
 basila.

ἦκε· ἡ λοιπὸν πρὸς αὐτὸν πῶς ἀκμὴν τῶν ἀθλῶν ὁ λόγος. Joannis
 Geometra.

Μεγάλα τῆς περὶ σουχῆς τῆς χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol.

Σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenæi.

Συμφυῆς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος. Josephi Bryennii.

Τὸν ἔσχατον λόγον ὁ μὲν θεὸς ἀπέστειλε. Mich. Pselli.

Φεβερὰ τῆς σημερινῆς ὡραίας τῆς μυστήρια. Procli Patriar-
 chæ CPol.

In præsentationem in templo. Vide infra, in Simeone & Anna.

Ἡ ἡμετέρα ἐορτὴ λέγεται καθαρσιῶν. Hefychii presbyteri Hierosol.

Μόνος ἐν ἀνθρώποις τίλει ἄνθρωπον. Hefychii, sive ut alii Ti-
 mothei presbyteri Hierosol.

Πάλαι Συμειῶν ἐν ἀγκάλας. Anastasii Antiocheni.

Πάλιν πῶς ἀσεβέσι πανήγυρις. Jo. Zonara.

Φαιδρὰ τῆς ἐορτῆς τῆς περὶ πύλαις. Macarii Chrysocephali, Phila-
 delphiensis.

Χριστῷ ἐορτὴν πιαῶν. Leonis Imp.

In proditionem. Δεῦρο λοιπὸν ἡμεῖς. Eusebii Alex.

Ὡς περὶ κατένυν ἀρσενίου. Leontii presbyteri CPol.

In Resurrectionem. Ἀνάστασις ἡμῶν Ἰησοῦ καὶ θεοῦ. Leonis Imp.

Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος. Eusebii Alex.

Εὐκαιροὶ καὶ παναρμόνιοι. Leontii presbyteri CPol.

Καθὼς ἐνεχώρει διεξαφῆσαι. Joannis Thessalonicensis de con-
 fonantia Evangelistarum.

Xxx 2

Λαμ-

- a) Utraque Basilii & Nazianzeni Homilia sæpius Græce & Latine in Basilii & Nazian-
 zenii Operibus prodit. Utraque etiam Græce & Latine præmissa est pluribus
 aliis Latinorum Patrum in festum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine
 editis à B. Christiano Daumio, Cygneæ 1670, 8. Confer Combesium T. 1. Bibl.
 Concionatoriarum Patrum,

Λαμπρά μὲν ἡ ὁ Πάρα πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol.

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. Macarii Chrysocephali.

Νικάτω καὶ λόγων ὄροιαι. Procli CPolitani Patriarchæ,

Οἱ μὲν ἄλλοι Ἐσαγγελισαί. Ejusdem.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Evchaitorum.

Σύμβολα τῆς δεσποτικῆς Ἀναστάσεως. Leontii presb. CPol.

Τῆς παύσεως ἡμέρας πρὸς ὁσαγγέλια. Macarii Chrysocephali.

Φαῖδρα τοιγαρὲν ὁ τριήμερος πῖψα πρὸς αὐγῃ. Procli Patriarchæ CPol.

Χαρὰς ὑπόθεσις ἡ παύσαι ὑπὸ τῆς. Macarii Chrysocephali.

In Sepulturam. ἃ μὲν αὖ πρὸς εἰκασίῃ πενήμερον. Maximi Planudæ.

ἀναβάλλεται μὲν οἰησῆς. Theodori, Alanizæ Episcopi.

Ἐπομνεπὲς καὶ ἔτι τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος. Gregorii Episcopi Antioch.

Τί τετο σήμερον, σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Epiphanii Cyprii.

Confer, Sabbato magno.

In Θεοφάνεια sive εἰς τὴν ἁγίαν Φῶτα. Incipit: ἄνδρες φιλόξενοι καὶ φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocæsarensis.

Πρώτῳ μὲν ἐκ παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Νυν ἡμέρα Φωτογυῆς καὶ σωτήριος. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Χρῆστος τῷ κόσμῳ ἐπεφάνη. Procli CPolitani.

In Transfigurationem. Δεῦτε φίλοι καὶ τήμερον, ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. Sed in Codice noni sæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, refertur ad Chrysostomum.

Ἐκ τῆς χώρας Ἰέρως χαρμονή. Ephraimi Syri, Exstat Latine T. 6.

Lipomanni p. 164. & Græcè in edit. Ephraimi Oxoniensis

pag. 247. Latine vertit Gerh. Vossius.

Ἐπειδὴ φαυδρὰ καὶ θεία πανήγυρις. Leonis Imp.

Ἦκυες ὁ διαπύξας χρῆς δὲ τῶς λέγονται. Jo. Chrysostomi.

Sol in terram modo emittens radios. Basilii Seleuciensis. Latine in Tomo VI. Lipomanni ad 6. Augusti p. 157.

Θεὸς κύριος ἐπ' ὅρας ἐπέφανη. Macarii Chrysocephali.

Οἱ μὲν ὁ εἰδότες ἀθλεῖν. Cyrilli Alex. Latine apud Lipomannum T. 6. pag. 166. b.

Ὅσοι

"Οσοι τῇ κενώσει ἔ λόγῃ. Andreæ Cretenfis. ibid. p. 159.

Πᾶσα μὲν σωτήριον ἑορτὴ. Leonis Imp.

Τίς ἂν με πρὸς ὑψὺ τῶν ἱερῶν μυσηρίων ἄγοι; Leonis Imp.

Ὡς Φοβερός ὁ πᾶσι ἔσται. Anastasii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combesius T. 7.

Bibl. Concionatoriæ pag. 583 - 626.

In S. Crucem JESU. Πᾶσι εὐοχή καὶ πράξις ἔκ κρείν ἡμῶν ἱερῶν Χρυσῶ. Ephræmi Syri. Græce & Latine in Gretseri T. 2. de Cruce p. 472.

πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ὅποιοις ὁ γυμνασμεῖται. Timothei presb. Antiocheni, apud Gretser. p. 408.

Σταυρὲς εὐοχὴ πρέσβεται σήμερον. Josephi Archiepiscopi Thessalonicensis.

Μέγα μὲν ἔργον δημιέργημα. Athanasii Alexandrini. Gretser, pag. 420.

πολλὰς ἐζήτησε πρὸς ἡμαυτὴν. Jo. Chrysostomi id. p. 428.

Εὐοχὴν ἀγαθὴν σήμερον καὶ πανήγυριν. Ejusdem Chrysostomi, id. p. 438. & Chrysost. Savilii T. 5. p. 567.

πεπλήρωται ἡμῖν λοιπὸν. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. pag. 460. & T. 5. Savil. p. 906.

Τῷτο ἔστιν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 482. & T. 7. Savil. p. 864.

τί ἔπω, ἢ τί λαλήσω; Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 492. & T. 7. Savil. pag. 492.

Ἐπεδήμησεν ὁ υἱὸς ἔ θεῶ. Methodii Episcopi. Gretser. p. 500.

In Crucis a) venerationem. ἀγαλλιάσεως καὶ ἀφροσύνης ἡμεῖς. Theodori Studitz. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce pag. 287.

ἦρεν μὲ τις πρόβλημα. Jo. Zonara.

προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωυσῆς. Philothei Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretser. p. 360.

Τί δαί ἡμῶς ὅτι τῷ προκειμένῳ ζήσομεν θάυματι. Theophylacti Bulgar. Archiepiscopi. id. p. 384.

Xxx 3

Φωτί-

a) Vide *Æjuniorum Dominicam tertiam sive μεσονήσιμον*, & Combesium T. 2. Bibl. Concionatoriæ.

Φωτίζε, Φωτίζε Ἱερουσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol, Græce & Latine apud Gretserum pag. 308.

Ἄσμα καὶνὸν ἄσωιδν λαίε. Incerti. Gretser. pag. 190.

Ἦκεν ἡμῖν ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ. Jo. Chrysostomi. id. p. 270.

πρὸ ἑ σωτηρίας σωρῶ. Incerti. apud Gretser. p. 376.

Καὶ οἱ ἱατροὶ μὲν. Sophronii Patriarchæ Hierosol. id. pag. 283. sed latine tantum.

Ἰδὲ ἡ κλίνη Σολομῶν. Germani Patriarchæ CPol. id. pag. 294. Græce & Latine.

In Crucis b) exaltationem 14. Sept. Ἐἶπεν ὁ Κύριος, ὕδεις ἀναβέβηκε. Jo. Caletæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέστερον ἀπάντων. Macarii Chrysocephali, Archiepiscopi Philadelphiensis. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 210.

Ἐπεὶ δὲ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. id. pag. 174.

Κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretensis. Gretser. p. 108.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τὸ Κυρίον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν. Callisti Patriarchæ CPol.

πάλιν ἑορτῆς μυστήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretser. p. 156.

πάλιν ὑψώται σωρὸς. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chrysost. edit. Savillii T. 7. p. 661.

πρότερον ἐν ἱερᾷ ἀφελόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσει. Leonis Imp. Gretser. pag. 142.

Σταυρὸν πανήγυριν ἀγοιδῶν. Andreæ Cretensis. id. Græce & Latine pag. 94. & Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum T. 6. ad 14. Sept.

Σταυρὸν παιήγυριν καὶ τίς ἐ σκιρτήσειν; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 89.

Σταυρὸν πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi Patriarchæ Thessalonicensis. id. pag. 116.

Τὸν σωρὸν τιμῶν, ὁμολογούμενως σωρωθέντα τιμῶν. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combesiano T. 1. p. 440.

Φέρι

b) Confer qvæ congestit Combesif. Tom. 8. pag. 125. seq. Bibl. Concisionatoriz.

Φέρε σήμερον, ὃ θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniæ Episcopi. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124.

Ορῶ σήμερον τῇ μεγάλῃ τῇδε ταῖς. Eiusdem Theophanis. ibid. p. 132.
πρὸ τῆ σωτηρίας σου. Incerti. id. pag. 184.

In Crucis c) inventionem. τὴν κέλδιν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος δεξάμενοι. Alexandri Monachi. Edidit Gretserus T. 2. de Cruce pag. 1.

Ἔτας Διακοσιῶν τῆ σωτηρίας Ἰησοῦ Χριστοῦ ζήτησις καὶ ἀνέυρεσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἐπὶ ἡνέτο τριακοσίων τρίτον τῆ πάθους. Incerti apud Gretserum. p. 526. Græce & Latine.

Ἐν ἑτὶ ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Incerti, apud eundem Græce p. 540.

Ἔτας Διακοσίων τριακοσίων τρίτου. Incerti. Græce ib. p. 541-546.

* Ignatii Antiocheni. Ἄρτι Τραϊανῷ πρὸς τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce & latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide & Combessii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 168. seq.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρτι Διαδεξαμένους. Hæc Latine edidit in Ignatiana appendice Usserius. Græce & latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

In Imaginem Christi Edessenam. Vide supra, JESU.

In Imaginum restitutionem Dominica Ορθοδοξίας. Τίς ὁ ἥχος τῶν εὐσεβούντων; Macarii Chrysocephali.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σηνώματά σου Κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri, de Cruce p. 549.

* Indi, Domini & sociorum. Ἄρτι Μαξιμιανῷ δυνάμει ἐπὶ ἁγιοῦ ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. πάλιν ὁ τάλας ἔργον πίνον. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

In Incorporeos. (Angelos) καὶ πάλιν τῇ θείᾳ Δαβίδ πρὸς ἡμῶν. Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ χθὲς Θεοτόκος γενεθλιακῇ παιήνῃ. Auctor Cosmas Vestitor.

Joannicii. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θεάρεστα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθήματα. Auctor

c) Combessii. T. 6. pag. 130. seq.

Auctor Sabas Monachus. Ex Vita Joannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appendice Glossarii Græci & ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἄρετην ἰδὸν φέρουσα τραχέως οἶται: Latine apud Surium 4. Nov.

* In Joannem Apostolum & Evangelistam, ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφίστηεν ἀνθρώπων. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero & Latine ad calcem Oecumenii in Epistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν ἐνφημῆσαι. Auctor Macarius Chrysocephalus, Archiepiscopus Philadelphiensis.

Ἀπόστολος ὁ τὴν Φαίδραν ταύτην συγκροτήσας πατήγυριν. Auctor Procopius Chartophylax.

Εὐαγγελιστῇ θεολόγῳ προσήκει αἰνῶν. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροτῆς γένει προτερόμενος. Inter incerta ab Allatio rejicitur pag. 123. de Simeonibus: sed Auctor est Nicetas Paphlago. Existat Græce & Latine in Combesii Auctario noviss. T. 1. pag. 354.

Σαλπίσσα, Φησιν, ἐν νεομενίᾳ σάλπιγγος. Prochori Diaconi Apocrypha de Joanne Evangelista narratio, cujus pars Græce & Latine prodit in Orthodoxographis, integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine.

Joannis Baptistæ d) & Præcursoris. Ἀλλ' ἔμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλὼν ἑγκωμίοις. Auctor Theodulus Abbas.

Δίδε ἡμῖν ἡ Φωνὴ τῷ λόγῳ Φωνή. Auctor Sophronius Archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑδὲς Ἰωάννης μέζων. Auctor Antipater Episcopus Bostrensis. Latine in T. 6. Lipomanni ad 24. Junii.

Ἐχ' σάλπιγγος, λύρα πνευματικῇ. Auctor Chrysippus Presbyter Hierosol.

πολλοὶ μὲν ἤδη πολλοί. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

* Joannem Baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet. Latine in T. 6. Lipomanni ad 29. Augusti.

In

d) Confer qvæ exhibet Combesius T. 7. Bibl. Concionatoriz pag. 52. seq. & 90. seq.

In ejus natalem. Ἀγδόνι τῇ πολυφώνῳ. Auctor Theodorus Studita.
Latine in T. 6. Lipomanni ad 24. Junii.

Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ. Auctor Leo Imperator.

Ἐι μὲν ὁ τῷ λόγῳ κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daphnopates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refertur ad Theodoritum Cyri Episcopum.

Ἰωάννη τῇ Φωνῇ τῷ λόγῳ. Auctor Macarius Chrysocephalus.

In Joannis decollationem. Ὡς περ. τις ἀνὴρ Φιλέρημος. Anatolii Episcopi Thessalonicensis, notante Allatio. At Chrysostomo tribuitur in Codice noni sæculi, de quo Bandurius p. 649. ad Antiquitates CPol.

Ἐτι μὲν τῇ μνήμῃ τὰ βαπτιστῶν κρατῶ. Ejusdem Anatolii.

Ἐτις τεσσαρακοστῇ δευτέρῃ τῆς βασιλείας Ἀνγέλου. Auctor se profitetur Euripum, Johannis Baptistæ discipulum.

Ἰερευς fuit Herodias. Joannis Chrysostomi, Latine in T. 6. Lipomanni pag. 203. b.

Πάλιν ἡμῶν ἡ μεγαλόφωνος Φωνή. Anatolii Thessalonic.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας. Macarii Chrysocephali.

Πηδᾶ καὶ γῆρας ὡς τὰ πολλά. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6, Lipomanni pag. 205. b.

Τίς δώσει λαβιδὶ προφητικῇ διεσπᾶσθαι. Leonis Imp. Alia collegit Combesius T. 7. Bibl. Concionatoriae p. 780-818.

In Joannis descensum ad Inferos. a) Ληαγκαῖον εἰς πάλιν σήμερον. Auctor Eusebius Alexandrinus.

In capitis Joannis inventionem. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς εἰσας. Marcelli Archimandritæ.

* De tribus inventoribus capitis S. Joannis Baptistæ. Πάλιν ἡμῖν ὁ Θεὸς ὑπέσχετο Πρόεδρος.

In Joannis manum allatam Antiochiâ. Ἰδὲ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερεὺς τῷ χριστῷ ἐπεδήμησε πρόδρομος. Theodori Daphnopatæ. Latine sine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211.

Joannis Acatii, (quimale Aratzius apud Allatium pag. 123. de Simeonum scriptis) Ὅυτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὡρμητὸ μὲν ἀπὸ τῆς Κωνσταντίνης. Auctor incertus. Allegatur ab Allatio ad Acropolitam p. 201. 202. Y y y Alia

Libri sti Pars Altera.

a) Titulus sermonis est: περὶ τῆς παρεμβάσεως Ἰωάννου εἰς τὸν ᾠδὸν. Crediderunt enim Johannem Christi præcursores fuisse etiam apud inferos. Vide Allatium de libris Eccles. Græcor. pag. 303. seq.

Alia ejusdem vita, τὰς δοξάζοντας με δοξάσω Auctor incertus.

Joannis Calybitæ: βίον καλόν, ἀδελφοί μου, βύλομαι διηγῆσαι. Auctor incertus. In alio Codice incipit: βίον ἔχον ἄγων ἔχον ἀμύλων καὶ ἐνέρι-
τον ἀνδρὸς δικαίῳ βύλομαι διηγῆσαι.

Joannis Chrysostomi. Vide supra Chrysostomi.

Joannis Damasceni. τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀρρῦπτον. Auctor Joannes Patriarcha Hierosol. Græce & Latine in nova Damasceni editione & apud Henschenium 6. Maji.

τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκῦ τὰ ἐγκύμια. Auctor Constantinus Acropolita Logotheta. Apud Henschenium T. 2. Maji pag. 731.

* Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράφεις τίθεσθαι πράξεις. Latine Gentiano Herveto interprete apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar.

Ejusdem Vita Paralipomena à Leontio Episcopo Neapolitano Cypriorum Insulæ. Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐσιν ἡμῶν.

Joannis Eleemonis Vita auctore incerto: οἱ τὰς ἀγαθῶν καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus pag. 123. hic Joannes per errorem dicitur Imperator.

Joannis Eleemosynarii vitam à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 73.

Johannis Gothi Episcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ Ἰωάννης Ἐπίσκοπος ἦν Γοτθίας. Auctor incertus.

Joannis Episcopi & Hesychastæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore incerto: Πρῶτον, τίθημι τῷ λόγῳ τὸν Ἀββᾶν Ἰωάννην. Latine in T. 6. Lipomanni, ad 13. Maji.

Joannis Martyris. Vide supra, in Cyro.

Joannis Monachi qui se in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ φιλόχρηστος ὀνόματι Ἰελία. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Vaticano ad calcem T. 3. Act. Sanctior. ad 30. Martii pag. 43. & latine pag. 832. ex versione Sirleti.

* Joannis propter Christum pauperis. Τυραννικόν τι χρεῖμα τεκόντων συγγένων. Joannis Sinaitæ. τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκραμένη τὸν γεννάδα. Auctor Daniel Monachus Ruthenus.

Joannis Theologi. Vide supra, Joannis Apostoli.

* Joannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte.

* Joannitii. Vide supra, Joannicii.

Jobi.

Jobi. Ἀγὼ δὴ καὶ σήμερον φίλε γησιώτερον ἔζηναί με Ἰάβ. Auctor Leontius presbyter CPol.

Ἐνκαίρειον ἐν τῷ παρόντι τὴν ἀθήτην Ἰάβ. Auctor idem Leontius.
Ὡς οἱ καὶ τὴν βασιλεύοντες. Basilii Seleucienſis.

In Iosephum Patriarcham. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ. Ephraimi Syri. Exstat Græce in editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus Vossius.

Iosephi Hymnographi. καὶ ἅπας μὲν βίβλος τῶν ἐναρέτων. Joannis Diaconi magnæ Ecclesiæ & Rhetoris.

Irenæi. Ὅταν τῶν ἀγαθῶν. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, MS. in Codice noni sæculi sanctos Augustinensis comploxo, cujus meminit Bandurius p. 648. ad Antiquitates CPol.

Isaaci Confessoris Abbatis CPol. καὶ τὴν περὶ ἐπισκοπῆς τῶν παναγίων καὶ περὶ ἐπισκοπῆς αὐτοῦ. Græce cum Dan. Cardoni versione, in Actis Sanctor. ad XXX. Maji T. 7. p. 247.

Isidoræ αὐτῆς, Tabennesiotidis in Thebaide. Ἐν τῇ τῷ μοναστηρίῳ. Auctor Ephraim Syrus. Exstat in editione Oxon. pag. 419.

Isidori Martyris. Ἰσίδωρον τὴν χυναίαν λόγους ἐγκωμιάσαι. Auctor Nicolaus Pepagomenus.

Ἐπὶ πρῶτῃ τῆς βασιλείας Φλαβίου Δεκίου. Græce è MS. Vaticano in calce T. 3. Maji pag. 72. & Latine Dan. Cardono interprete pag. 449.

Ismaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. κατὰ τὴν καιρὸν ἐκείνον βασιλεύοντες τὸ ἀσεβεῖν Ἰβλιανῶν. Auctor coævum se profitetur.

* *Persecutores quidem alii ἔσονται tyranni.* Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 17. Junii.

Judæ Thaddæi Apostoli. ὁ μὲν μακάριος Ἰακώβ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combessii Auctario noviss. T. 1. p. 415.

* **Julianæ in urbe Nicomedie Martyrium.** καὶ ἡ καλλιὰ τῶν πόλεων ἡ Νικομήδης Φησὶ Μαξιμιανὸν τὸ δουρεῖν ἀρξάντων. Latine apud Surium 15. Febr.

Julianæ & Pauli, Ptolemaide. Ἀυρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἔθηκεν. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in Codice noni sæculi, teste Bandurio.

Juliani Martyris & Basilissæ & sociorum. ταῦτα ἔστι τὰ πάντα τῶν μαρτύρων.
Y y 2

τόρων. Auctor quisquis est coarvum se profitetur. Vide Allatium de Simeonibus p. 110.

Julittæ Martyris. Vide supra, Ceryci.

* Justinæ. Vide supra, Cypriani.

Justini, Charitonis & sociorum. Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνέμων ὑπερμάχων ἰδιωλολατρίας. Auctor incertus.

Latomi Eulogii. γέγονεν καὶ πῶς θηβαίδα. Auctor Metaphraсте antiquior. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquitates CPol.

Laurentii, Xysti & Hippolyti. Τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni sæculi.

Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, sub Hadriano. καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni sæculi apud Bandurium. Auctor igitur Metaphraсте Antiquior.

Lazari in Monte Galefino. Ὁ τῶν καὶ Θεὸν πολιυμάτων. Auctor Gregorius Patriarcha.

In Lazarum quattriduanum. Δεῖπνον ἡμῶν πλουτελὲς Δαζαρῶ. αὐθι. Hefychii presb. Hierosolymitani.

Δαζαρῶ τὸν παρόντα συγκεκριτικῶς σύλλογον. Andreae Cretensis. Οὐδέν, ὡς εἶπε, της ἀγάπης εἶναι ἰσχυρότερον. Leontii Episcopi Arabissi.

Φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Ἐυαγγελιστὴν Ἰωάννην. Amphilochoii Episcopi Iconiensis.

Φιλῶ τῷ τῆς Ἐκκλησίας χωρίον. Hefychii Presbyteri Hierosol.

* Leucii, Vide infra, Thyrsi.

Longini Centurionis. Οἱ τῆς ἀθλήσεως νικηταί, ἑράνιοι ᾧ πλεῖστοι, ὃ τῷ Χριστῷ στρατῶται. Auctor horum Actorum præsentem se & videntem Martyrio Longini interfuisse profitetur. Sed illa ut fabulis refertissima Bollandus describere noluit, qui de aliis Longini Actis ab Hefychio Presb. Hierosol. descriptis videndus T. 2. Martii p. 382. ad diem XV, cui adde Tillemontium ad Vitam JESU Christi, nota 38.

* Ejusdem Martyrium. Τὰ θεῶ λόγῳ διὰ πῶς ἐκ τῆς ὁδοποιΐας. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 16. Octobr. & Surium 15. Martii.

* Luca Evangelistæ. Ἐν καὶ δικαίῳ μνήμῃ. Latine apud Surium 18. Octobr. Græce & Latine in Combesii Auctario novissimo T. 1.

T. 1. pag. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypsin Oecumenianis Commentariis subjuncti Paris. 1631. fol.

Οἱ ἅγιοι τῷ Θεῷ Ἀπόστολοι καὶ Ἐυαγγελισταί. Auctor incertus. Vide etiam quæ in Lucam Combesius T. 8. Bibl. Concionatoria p. 276. seq.

* Luciani. Σαμώσιτα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν. Citat Svidas in τοῦ Θεοῦ, Logothetam laudans. Prodiit latine apud Lipomannum T. 6. 15. Octobr. & apud Surium: & cum notis apud Bollandum ad 7. Januar.

Lucilliani Hieromartyris. Πάλα μὲν ἐγκωμιάζον. Auctor Photius scevophylax SS. Apostolorum & Logotheta.

Ejusdem & Sociorum. Βασιλεύοντι Ἀνρηλιανῷ ἡ αἰθροισμὸς μέγας τῷ Χριστιανῷ ἐν τῇ Νικομηδείᾳ πόλει. Auctor incertus. Hoc Martyrium consequi se non potuisse dolet Papebrochius quem vide T. 1. Actor. Junii p. 276.

* Macarii. Vide supra, Eudoxii.

Macarii Ægyptii. Μικρὸν μακάριον διέφυγεν ὁ Αἰγυπτίου. Auctor Johannes Hagiopolita sive Hierosol.

Macrinæ sororis suæ vitam scripsit Gregorius Nyssenus. Τὸ μὲν αὖτε τῇ βιβλίῳ.

Mamantis Martyris. Κατὰ τοῦ καιρὸς ἐκείνης ἡ πρὸς αἰτὴν ἐν τῇ Παλαιᾷ πόλει χώρα. Auctor incertus.

* Μάμας ὁ μέγας ἐστὶ τῷ Χριστῷ μάρτυς καὶ περὶ βόητι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 2. Sept. & Surium 17. Augusti.

Manuelis Martyris. Vide Ismaëlis.

Marcelli Episcopi Apameæ Syriæ. Νειόμισαι πολλάκις καὶ τοῖς λοιποῖς γῆς. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

* Marcelli Archimandritæ Monasterii Acoemetarum. Ἐνοιά μοι πολλάκις γέγονε, πὶ δὴ ποτὶ μύριοι ποιηταὶ οἱ μὲν πολέμους καὶ ἐχθράς. Latine apud Surium 29. Dec. Logothetam h. e. Simeonem Metaphrasten in Marcelli vita laudat Svidas in ἀλκαία.

Marci Evangelistæ a) Ὡσπερ ἐκ ὁμοιοῦ τῶν σωμάτων πάντων. Auctor Nice.

Yyy 3

a) Longe plura de Marco Henschenius, ad V. Aprilis, Combesius in Bibl. Concionatoria Tom. VI. p. 448 seq. & D. Jo. Georgius Dorsheus noster in scletomania Pontificia.

Nicetas Rhetor Paphlago, Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario Noviss. T. 1, p. 429.

Θ Κόρις ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πρῶτος τῆ Πατρὸς λόγος. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctōr. T. 3. April. pag. XLVI. Πάλιν Ἀποστολικὴ καταγράψις πατήγουρις. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Combefisii T. VI. & Græce è MS. Vaticano cum latina versione Jo. Francisci Albani, Urbinatis in Actis Sanctōr. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350.

Marci Atheniensis, qui in eremo Thraciæ se exercuit: Δημήτριος τῆ Ἀββάς Σερβίαν, ἐκπαύων ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἐρήμῳ. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Divionensi ad calcem T. 3. Ad. Sanctōr, ad 29. Martii pag. 40. & latine pag. 779.

* Marcellini & Marci. Vide infra in Sebastiano.

* Martyrium SS. Marci & Martyrii, Notariorum, sub Constantio. Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρειανῶν δόγμα τῇ Ρωμαίων ἐπικρατείᾳ. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 25. Octobr.

Marci. Vide infra, Nicandri.

Marci Egyptii & Sociorum Martyrum. Καλῶς ἐν ἀραβικῇ καὶ ὁ χορὸς ὁ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marci Martyris, Episcopi Syracusani, φέρεται ὡς ἡγαπημένος. Auctore incerto circa A. C. 700. scriptum elogium exstat Græce cum Simondi versione in Actis Sanctōr. ad 14. Junii Tom. 2. pag. 788.

B. Mariæ Virginis vita scripta ab Epiphanio Monacho & Presbytero. Περὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Non admodum probat quæ de B. Virgine scripserint incerta fide Jacobus Hebræus, Aphrodisianus Persa, aut de ejus dormitione Joannes Thessalonicensis & alius Joannes qui Theologum se venditavit. Andream vero Hierosolymitanum, Cretensem Episcopum pro Vita, laudationem edidisse. Vide Allatium de Simeonibus pag. 106. seq.

B. Mariæ Virginis laudatio. Θεὸς τῷ παντοδυνάμει πλείσιον ἡμῖν λόγον χορηγῶν. Auctor Josephus Bryennius.

Κλέπει τὸς πόδας τῶν ἐμπόρων. Auctor Proclus Patriarcha CPOL.

Παρθενικὴ πανήγυρις. Auct̃or idem.

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύρις. Idem.

In ejus Nativitatem: vide infra, in Joachimo & Anna &c. Ἀγαπιάσεως ἡμέρα. Auct̃or Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario Noviss. Combessiano T. 1. p. 437.

Ἀχέω Μουσεία τὸν μέγα τὸ ξένον ἐκείνο θάυμα τῷ βῶτι. Auct̃or Nicēphorus Gregoras.

Ἄυτη ἡμέρα Κυρία. Auct̃or Leo Imp.

* Oportebat tenera Virginem, sicut ipsa DEI ad homines veniuri. Latine apud Lipomanni T. 6. ad 15. Augusti.

Ἐι μετρεῖται γῇ σπιθαμῇ. Georgi Nicomediensis.

Ἐν ταῖς ἰσορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν. Protevangelium tributum Jacobo Apostolo, quod post Neandrum edidi Græce & Latine, notisque illustravi in Codice Apocrypho Novi Testamenti.

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabasilæ.

Δαμπτῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Theodori junioris Homologetæ, Monachi Studitæ.

Μουσῆς ἐκείνῳ, ὃ θάλασσα. Isidori Thessalonicensis.

Συγκαλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν ἐξίας. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi. Plura collegit Combessius T. 8. Bibl. Concionatorix p. 1-124.

Quando triennis templo reddita est. Ἰδὲ καὶ πάλιν ἑτέρα εὐροτή. Germani Patriarchæ CPol.

Καλὰς ἡμῖν ὑποδέσσαν ἀρχάς. Georgii Chartophylacis.

Φαιδρὰ καὶ παραδόξῳ ἡ παρῶσα Πανήγυρις. Tarasii Patriarchæ CPol.

Φαιδρὸν τὸ τῆς παρέσης εὐροτῆς τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Chartophylacis Magnæ Ecclesiæ CPol.

In ejus ingressum in templum. Πολλοὶ πολλάκις τὴν πείραν τῶν πολυτίμων. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

Τίς αὐτὴ ἡ ἀνατίκτωσα ὡς κρίνον. Leonis Imp.

In conceptionem S. Deiparæ Virginis. Ἠδεῖα μὲν ἡ τῆς παρέσης εὐφροσύνης προσηγορία. Georgii Nicomediensis.

Ὁ μέγας Ἀπόστολῳ Παύλῳ. Joannis Monachi & Presbyteri Euboeæ.

Θυρατὸς καὶ γῇ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς ὑπερφαιδρύνεται σήμερον. Geor-

Georgii Nicomediensis vel Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi. Plura Combefisus in Bibl. Concionatoria T. 6. p. 90. seq.

In Iosephi dubitationem & cum Maria colloquium. Καλὸς μὲν ὁ τῆς εὐπειθίας νόμος. Georgii Nicomediensis.

In Salutationem a) ab Angelo factam. Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός. Mich. Pselli.

Ἐς ποτε δεῖ χαίρειν ἄνθρωπον ἢ σκυτᾶν. Nic. Cabasilæ.

Ἐς δέξαν τῆς πανταγίας τριάδος. Iosephi Bryennii.

Ἐμοὶ δὲ τῶν ζωγράφων εἰέναι. Nicephori Gregoræ.

Ἐπέση σήμερον ἡ πάντων χαρά. Andreæ Cretensis.

Ἐπ' ὅρθῳ ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani Archiepiscopi CPol.

Ἐορτὰς μὲν αἰπάσας καὶ ὑμνωδίας. Gregorii Episcopi Neocæsariensis.

Εὐφρανέσθωσαν οἱ ἕβδομοί. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Ἡ βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων. Iosephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Ejusdem.

Μεγάλως τῶν ἐγκωμίων. Basilii Seleuciensis, inter cujus sermones sapius prodiit Græce & Latine.

Ὅσαι τῶν πόλεων βέλονται. Demetrii Cydonii.

Ὅταν ἔυρωσιν οἱ φιλοπόται ὄνει δαφιλίαν. Gregorii Nysseni.

Ὁ τῶν καρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Οὐ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Joannis Geometræ.

Πάλιν χαρὰς Ἐυαγγέλια. Gregorii Episcopi Neocæsariensis.

Σήμερον ἡμῖν ὡς ἄριστοι παῖδες. Anastasii Antiocheni.

Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βέλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Ejusdem.

Χαίρω σήμερον τὴν ἐμὴν πανηγυρίζων χαρὰν. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In S. Mariæ purificationem. Vide suprapræsentationem JESU, & Bibl. Concionatoriam Combefisii T. VI. p. 173. seq.

In Visitationem Mariæ videnda quæ collegit idem Combefisus T. VIII. pag. 308-320.

In assistentiam B. Mariæ ad Crucem & sepulchrum: Ἡ τότε τὸ πᾶν ἀφ' ῥήτοις λόγοις ἀρμονίας ἀρμολογούμενη. Iosephi Bryennii.

πρὸς ὑψηλοτάτην περιεπὴν ἡμῖν ὁ λόγος. Georgii Nicomediensis.

Gratu-

a) Confer Combefisii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. pag. 313. seq.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii resurrectione. *Φωνὴ αἰγαλλιάσεως*
πυροποιμαζέτω σήμερον. Auctor Georgius Nicomediensis.

Χαίρετε. Τάτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα ἔλγος πυροποιμῶν. Auctor
 Joanes Geometra.

* In dormitionem sive assumptionem B. Mariæ. *Ὁ κτ̃ καιρὸν πεν-
 τηκοστῆς.*

In eandem, *Ἐι δὲ ἔρανθ' αἰλλας καὶ αὐγὴν ἡλίου.* Isidori ArchiEpiscopi
 Thessalonicensis.

Ἐπὶ τῷ μητίερα ἔλγος κτ̃ τὸν λόγον ὁ λόγος. Joannis Metro-
 politæ Evchaitorum.

*Περὶ τῆς ἐν χερσὶν αὐτῆς γενομένης ἀκεραίας ἀγαλύσεως, αἰωνία δ' εἰς
 ἔρανθ' ἀναλήψεως.* Auctor incertus.

Ἢ θεὸς μήτηρ, καλὸν γὰρ εἶμαι. Manuelis Palæologi.

Θαρήσιν αὐτῇ τὸν λόγον ἐπ' ὀλίγον. Joannis Geometra, qvi etiam
 ex Apocryphis collegisse quædam se haud diffitetur.

Τῆς ἀγίας ἐσθλῆς θεοτοκῆς. Narratio Apocrypha S. Johanni
 Apostolo tributa, de qua dixi in Codice Apocrypho Novi
 Test. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellensi,
 quod præso subjici iterum nuper curavi.

Μυστήριον ἢ παρὰ τὰς πατήρας. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6.
 Lipomanni ad 15. Augusti.

Ὁ χρωσῶν πάντοτε τὸν ἴδιον. Germani CPol.

Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχές. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6.
 Lipomanni pag. 182. b.

Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων. Joannis Damasceni.

Ἔστιν αὐτῷ ἀνθρώπων ἕδεις. Ejusdem. Latine in T. 6. Lipoman-
 ni p. 186.

Ἐθ' ἐστὶ τῆς ἐρωτικῆς. Ejusdem Damasceni.

Ὅσον τὸ σπῆλαι ἔπ. Andreæ Cretensis, Octo hætenus comme-
 moratas Homilias in Codice MS. noni sæculi reperit Bandu-
 rius, qvem vide p. 647. seq. ad Antiquitates CPol.

Μητρὸς θεῆς ἐορτῇ πμωμῶν. Leonis Imp. Alia collegit Com-
 befisius T. 7. Bibl. Concionatorix p. 643. seq.

n ejus ingressum in Sancta Sanctorum. *Ἐπὶ τῶν μεγάλων ἢ κτ̃ ἀνθρω-
 πίνην δύναμιν.* Gregorii Palamæ, ArchiEpiscopi Thessaloni-
 censis.

Zzz

Θυμη-

Libri sti Pars Altera.

Θυμηδαίας μὲν πῶς θιστάτη πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol.

ὁ χριστῶν πάσας τὴν ἰδίαν διεξίτην ἀνυμνεῖ. Ejusdem.

Τῇ θωμᾶσῃ καὶ ὑπερενδόξῳ παταρίᾳ. Joannis, Thessalonicensis Episcopi.

Τῇ πενήτῃ κυριακῇ τῷ ὁρθόδοξον πάντῳ Ἐκκλησίᾳ. Joannis Discipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi factis, Ἔστα πηγῆς μετ' ἡδύ. Nicephori Callisti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliquiarum venerationem, Zonæ & fasciarum. Δεδεξασμένα ἐλαλήθη περὶ σὲ ἡ πόλις Ἑθι. Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipomanni ad 31. Augusti.

In venerationem ejus & encaenia novi loculi in Chalcoopratis. πρόκειται σήμερον ἡμῖν οἱ προσκύνησιν. Euthymii Monachi. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 217.

In Zonam B. Mariæ. Τίς ὁ φαιδρὺς σίλλογος ἔστι; Germani Patriarchæ CPol.

Mariæ Egyptiacæ & Zosimæ. Μυστήριον βασιλείας κρύπτει καλόν. Græcè è MS. Mediceo & Bavar. in calce Actorum Sancti. T. 1. Aprilis pag. XIII. & Latine pag. 76. Allatius Auctorem hujus vitæ ait esse Sophronium Patriarcham Hierosolymitanum, sub cujus nomine allegatur etiam in glossario Græcobarbaro Meursii. Id vero negat Papebrochius, qui Mariam illam ad A. C. 421. revocat. Oratio Manuelis Palæologi Imp. qvz post vitam Mariæ hujus subjici consuevit, incipit: ὁ λόγος ἐστὶν ὁ πῶς ἐστὶν ἡμῖν τὸν βίον ἀρετῆς διαζωγραφήσαι. Vitam Mariæ Egyptiacæ à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvendi. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Mariæ Antiochenæ & Anthemii. Τὸ μενόνος πρᾶγμα καὶ τῷ μεγάλῳ ἀποχεῖαν. Græce & Latine, interprete Antonio Francisco Destiene S. I. in Actis Sanctior. ad 29. Maji T. 7. p. 50.

Mariæ junioris sub Basilio Macedone. ἐπὶ μὲν τῷ ἔξωθεν ἀγώνων. Auctor scripsit, cum Romanus esset Imperator & Euthymius Patriarcha CPol.

* Mari-

* *Marinæ Martyris: Nihil æque lætificat & exhilarat animam bonam.* Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 17. Julii.

Τῆς ἀναστάσεως ὁ κυρίως ἡμῶν ἰητὴ Χρυσῆ. Auctor incertus.

Ἐμοὶ ὃ καὶ ἕρπυος εἶναι δοκεῖ τὴ τῆς Ἐκκλησίας πνεῦμα. Auctor Theodorus Metochita, magnus Logotheta.

Καὶ πλὴν Ἐκκλησιᾶν ἀρεῶν, ἥς ὁ Χρυσὸς κεφαλὴ. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol.

Martini. Κατὰ τοῦ καιρὸς Γερασιῶ καὶ Οὐαλεντιανῆ τῶν αὐτοκρατόρων συνέβη συναθροισθῆναι. Auctor incertus.

Martiniani Monachi. Ἐγχεσε τῆς πόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Auctor σύγχρονοι se Martiani profitetur.

* Ὅν τρέπον αἱ τῶν περλαβόντων νότων σωματικῶν.

In omnes SS. Martyres. Φαιδρὰ καὶ ἐπίρας. Ἐπάρχη. Ephraimi Syri. Exstat Græce in editione Oxon. pag. 412.

Αἱ μὲν Χρυσῆ πατηγύρης ὅτι τὸ Φῶς. Auctor Constantinus Diaconus magnæ Ecclesiæ CPol. & Chartophylax, diversus, ut notat Allatius, à Constantino Acropolita & Tio. Meminit Septima Synodus Actione V.

* Ἐστὶν ὡς εἰκοι καὶ ὅδε τῶν σφόδρα δυσμενῶν. Asterii Episcopi Amaseæ.

In Decem Martyres. Vide supra. Decem.

XL. Martyrum. Κατὰ τοῦ καιρὸς Λικινίῳ. Auctor incertus.

* Ἐχε μὲν πὶ ῥωμαίων σκηπτεῖς Λικίνιος. Latine apud Surium 9. Martii.

Ἐικόνα μαρτυρικῶν ἀνδραγαθῶν βέλομαι. Ephraimi Syri.

Οἱ μὲν ὁπλίται ῥωμαίων μὲν νόμον. Gregorii Nysseni.

In XLII. Martyres Amorienfes. Ἐπὶ πὶ μαρτυρικὰ ἑπαθλα. Sophronii Archiepiscopi Hierosol.

Φαιδρὰ μὲν τῆς παρῆς ἐορτῆς. Evodii.

Plures in SS. Martyrum Confessorumque plurium homilias exhibet Combefisius T. 3. Bibl. Concionatorix pag. 618. seq. sed ut in eo Opere semper facit, latine tantum.

* Vita Matronæ Martyris Chienfis. Τὴς σώφρονος τὴ βίον καὶ φιλαρέτης. Latine apud Surium, 8. Nov. Græce habuit Rosveidus.

Ejusdem Encomium. Οὐ ξείνα τῆς παρέσης ἡμῖν πάνηγόρεως. Auctor Nilus, Metropolita Rhodi.

Matthæi Apostoli & Evangelistæ. Ματθαῖος δὲ μνήμης τίς αὐτὸν γένειον χαριστέρον. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimæ Combesii T. I. pag. 401. Vide etiam ejus Bibl. Concionatoriam T. VIII. p. 161-186.

Ejusdem Apostoli Acta, incerto auctore: Ματθαῖος Ἀπόστολος καὶ Ευαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πλείων Ἰερουσαλήμ.

* Ἡδὲ μὲν πλεὺς ὧσα ἔπαύσατο ἡμᾶς δοθεῖσαν φυλάττοντες ἐπαλήν. Latine apud Surium 21. Sept.

Matthiæ Apostoli. Πῶς δαὲ ἀρεὰ τὴν ἱερὸν Ματθαῖον. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Combesiano noviss. T. I. p. 422. Vide & ejusdem Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 282. seq.

Maximi Homologetæ vita citatur ab Allatio de purgatorio pag. 730. Incipit: καὶ πάλαι μὲν τῶν κτ' Θεὸν πολιτῶσαιμένων ὁ βίος λυσιτελὴς καὶ ὠφέλιμος. Auctor incertus.

Maximi, Dadæ & Qvintiliani. βασιλεύοντων τῶν ἀσεβειῶντων Δικληπανὺ καὶ Μαξιμιανῶ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctior. T. 2. Aprilis p. 974. & Latine Papebrochio interprete p. 126.

Melanix Romanæ. Ευλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ διευθέρων τὴν σὺν τιμίαν κεφαλὴν, ἱερὺ ὅστις. Auctor coævum illi se profitetur.

* Ἦν ἄρα καὶ τῶν τῆς μεγίστης πάλαι καὶ παλαιότητος. Latine apud Surium, 31. Januar. Græce habuit Rosvveidus.

Meletii Ducis & CCLII. Martyrum, acta fabulosa. Κατ' ἐκείνους καὶ ῥὸν διώκοντο οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ βασιλέως Αἰτωλίνου. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctior. ad 24 Maji T. 5. p. 436.

Meletii Episcopi Antiocheni. Ὁξήσεν ἡμῖν τὸν δειδυμένον τῶν ἀποστόλων. Auctor Gregorius Nyssenus.

* Menæ, Hermogenis & Eugraphii Martyrium in Ægypto, Imperante Maximino. Μετὰ τὴν ὅτι γῆς ἔστω τῆς Χριστὸς παρεστῶς. Latine apud Surium ad X. Decembr.

* Menæ Martyris Ægyptii in urbe Cotyæi. βασιλεύοντος Δικληπανὺ καὶ Μαξιμιανῶ. Latine apud Surium, XI. Nov.

Ἐξέτι

Ἐγένετο καὶ τὴν πλῆθυν τῶν ἀσκήτων, Auctor Timotheus, Episcopus Alex.

Ἐως δούπησεν τῆς βασιλείας τῶν Γαλλικῶν Διοκλητιανῶν, Auctor incertus.

*Menodoræ. Vide infra, Metrodoræ.

Mercurii Martyris. Cæsareæ Cappadociæ. καὶ κυβερνητὴς μὲν πρὸς ἄνθρωποι. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἐν τῇ καιρῷ ἐκείνῃ βασιλεύουσιν Δεκιῶν καὶ βασιλευσάντων. Auctor incertus. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum Tomo V. & Surium ad 24. Nov.

Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res gestæ. ἱεράρχῳ καὶ ἀσκητῷ ἅμα καὶ χριστῷ μάρτυρα, Auctor incertus.

*Metrodoræ, Nymphodoræ & Menodoræ. οὐδὲ γυναῖξιν ἔδωκε χάρις τῆς μαρτυρίας ἀποκρίκτουσιν αἰδοῖσιν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 10. Sept.

Metrophanis & Alexandri Episcoporum Byz. Ἐννεακαιδεκάτῃ ἔτι τῆς Διοκλητιανῶν βασιλείας, Scriptor cœvum se profitetur.

Michaëlis Archangeli, vide supra, Archangeli.

De Apocalypsi Archangeli Michaëlis. τῶν θαυμάτων καὶ θαυμάτων, Auctor Archippus Prosimonarius.

Michaëlis Syngelli. Νόμος ἔστι πᾶσι παρὰ Ἑλλήσι. Auctor Nicephorus Gregoras.

Monachorum cædes in Sina & Raithu. Ἀπώμενος ἐγὼ καὶ τὴν ἔφεσιν τῶν βαρβάρων. Nili Monachi narratio edita Græce & Latine à Petro Possino & Francisco Combesio. Vide quæ ad Allatium de Nilis p. 16. seq. editionis à me curatæ.

Alia narratio ejusdem argumenti. Ἐγένετο μοι πᾶσι καθιζομένῳ. Auctor Ammonius Monachus.

In Moyſis serpentem. Χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος πρὸς τὴν αἰρετικὴν πάλιν. Severiani Gabalensis.

Myronis sub Decio. Ἐως τρίτος αἰθουπνύουσι Ἀντιπάτρως. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

*Nazarii, Gervasii, Protasii & Celsi. Νέρονος αὐθις πᾶσι θαυμάτων σημεῖα δέονται, Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 14. Octobr.

Neophyti Martyris. Νεόφυτος τις δὲ αὐτὸς ἐκ κυρίων ἡμῶν Ἰησὺ Χρῆ-
στῷ ἐκ γένους χριστιανῶν ὑπῆρχεν. Auctor coævum se profitetur.

Allud. Παρεδόξων πραγμάτων δυσπαρεδόκτου ἡ δειγνύς. Auctor Con-
stantinus Acropolita, magnus Logotheta.

In Nicænos a) Patres. Πείθεσθαι τοῖς ἡγουμενοῖς ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς
Πιπταπικῆς παρανίσταται, ὡς Θεόφιλε. Auctor Gregorius Cæsareæ
Cappadociæ presbyter. Exstat Latine in Tom. 6. Lipomanni
ad 10. Julii.

In Nicænum Symbolum. Τὸ μὲν ἐν τῇ πίστει ἐπὶρόντι καὶ βέλβαν.
Theodoti Episcopi Ancyranici circa A. C. 430. quæm latine post
Holstenium cujus editio Græcolatina postuma lucem vidit Rom.
1669. 8. vertit & notis illustratum utraqve lingua edidit Com-
besius. Paris. 1675 8.

Nicandri & Marciani. Ἦκον δὲ τὰ νικητήρια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris A. C. 260. Ἦν τις περισβύτερος ὀνόματι Σακερίκις.
Græce & Latine in Actis selectis Martyrum Theodorici Ruinar-
ti pag. 239-245. editionis Wetstenianæ Amst.

Nicetæ Confessoris. Πρόκειται ἡμῖν μερίστης ὠφελείας ὑπέθετις. Au-
ctor Theosterictus Monachus.

* Nicetæ Gothi. Νικητικὸς ἀγῶνας ἐμάρτυρος Νικήτας. Latine apud
Lipomannum T. 6. ad 15. Sept. & Surium 15. Nov.

Nicolai. Ἐν πῶς καιροῖς Κωνσταντίνου ἐβασιλεύσας ἀκαταστασία ἐγένετο ἐν
τῇ Φρυγίᾳ. Auctor incertus.

Nicolai. Ἐπεὶ δὴ περ χαίρει Θεός. Auctor Leo Imp.

* Nicolai Myroblyti, Thaumaturgi, Myrensis Episcopi. Σοφὴν
χρήμα Ζωγράφου χεῖρ.

In eundem, Ἀνδρωπεῖς ἐκείνης. Andreæ Cretensis inter cujus orationes
Græce & Latine edidit Combesius pag. 188-196.

Ὁ μὲν Θεοπάτωρ Δαυὶδ. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis.

Ὁρθεῖ ἡμῖν φαεινότερα, Michaëlis Archimandritæ. Plura
Combesius in Bibl. Concionatoria T. VI. p. 68. seq.

Niconis Episcopi & XCIX. cum eo Martyrum sub Decio, in Sicilia
Quintiano Præfecto. Κατὰ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἡγεμονεύοντος Κυ-
πανῆς ἐκείνου. Auctor Chæremonus Syracusanus, Niconis
Disci-

a) Vide & supra in Constantino. Et quæ in Tomo sexto Aloyfii Lipomanni p. 113 b.
latine legitur Oratio de iis quæ Nicetæ gesta sunt. Incipit: Νῦν ἀκούω σου
Imperii Dioclesiani.

Discipulus. Exstat Græce è MS. Vaticano & Ambrosiano in calce T. 3. Act. Sanctior. ad 23. Martii p. 18. & Latine cum notis p. 444.

Niconis Thavmaturgi, cognomento pœnitentiam agite. 'Εἰς τὸ πρῶτον ἢ χρόνῳ, γνώμῃ δὲ μάλλον ἐπὶ ῥᾷ. Auctor incertus.

* Nicoftrati. Vide infra in Sebastiano.

* Nymphodoræ. Vide supra, Metrodoræ.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. 'Εν μιᾷ μὲν ἡμερῶν ἀπεδύω ἐποίησά-
μην ἐγὼ ὁ ἐλάχις Θεοῦ Παφνῆτι Θεοῦ. Auctor Paphnutius Anachore-
ta. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii. Aliam
vitam Onuphrii à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvvei-
dus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Orestæ Martyris

Dominica Ὁρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum restitutio.

Pachomii. Ὁ λόγος ταῦτα πάντα κήσονται Θεῷ ἀλήθεια. Græce è
MSS. Florentino, Vaticano & Ambrosiano, in Actis Sanctior.
appendice ad T. 3. Maji pag. 25. * & Latine Dan. Cardono S.I.
interprete p. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio
pag. 929. seq.

Alia ejus vita, μνηστέριον ἀπὸ τοῦ Ἀνταρκῶς μὲν τὰ γραφέντα περὶ τῆς ἀγίας.
Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine p. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰη-
σοῦς Χριστὸς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας. Latine in Tom. 6. Lipomanni
ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam. 'Επήνεσε καὶ ἄλλο τί ποτε βασιλεύς γλῶσσα
τὴν παρθένον πανήγυριν. Leonis Imp.

Ἡδὴ τῆς δευσοπικῆς πανηγύρεως ὡς ἀκούηται τὰ χαρίσματα. Leontii
CPolitani.

Σπαραγμότερον ὡς φίλοι καιρές. Procli Patriarchæ CPol.

Τὴς τῆς Ὑπερείας καθήκει μύσας μὴ τὴν χάριν μόνον ἀπαύξεισθαι.
Leontii presbyteri CPol.

Χαῖρε σφόδρα κεχαριτωμένη Ἰούδατερ Σιών. Epiphaniî Archi-
Episcopi.

Χαῖρε σφόδρα Ἰούδατερ Σιών, κήρυξ. Macarii Chrysocephali.

Χθὲς ἡμῖν τὴν κοινὴν ἀνάστασιν ἀάλας Θεοῦ. Josephi ArchiEpiscopi
Thessal.

χθὲς

- Χθὲς ἡμᾶς μὲν ἔδιδασκεν Λαζαρεῖ. **Andree Cretensis.**
 Ὡς αὖτε ἡμεῖς τῆς αἰωνίου. **Titi Bostrensis.**
Pancratii Martyris. Ἐγένετο μὲν τὸ ἀντὶληφθῆναι τὸν Κύριον. **Auctor**
Evagrius Monachus.
Pantaleonis Martyris elogium à Niceta scriptum Græce & Latine
 edidit cum notis Fed. Morellus Paris. 1608. 8.
 * **Panteleemonis.** βασιλεύοντι ἔσπευσεν καὶ ὁρῶμεν.
 θαυμαστὸς ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῶν. **Auctor Nicetas Rhetor.**
 τῆς εἰδωλικῆς αἰλῆς καὶ πάσης διχαδεαδείας τῆς οἰκουμενῆς. **Auctor**
 incertus, Existat Latine in T. 6. Lipomanni ad 27. Julii.
 In parabolam ejus qui in latrones incidit. Ἡκούσαντες ἀδελφοὶ ἐν τῷ
 Ἐυαγγελίῳ. **Leontii Hierosolymitani.**
Papyli, Carpi & Agathopodis Martyrium, Ἐπὶ βασιλείας Δακτύ.
Auctor incertus.
Patapii Thebani Egyptii, Eremitæ. ὡς λαμπρὰ καὶ πνευματικὴ. &
 alia oratio quæ incipit πάντα πιστεῖν ἀξίον. Utraque auctore
 Andree Cretensi, inter cujus orationes Græce & Latine editæ à
 Combefissio.
 * **Vita ejusdem.** οὐ πολλὰς Αἰγυπτίῳ. Latine apud Surium 3.
 Decembr.
Patricii Episcopi Prusæi. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγαμονέοντο. Ἰωάννης ἔ
 ἀνδυνάτης. Græce in Actis Sanctor. ad calcem T. 3. Aprilis
 pag LXV. & Latine ad 28. April. pag. 576. ex versione Jo. Ra-
 vensteinii, S. I.
Pauli Apostoli. Ἄπας μὲν ἐγκωμίων λόγῳ. **Auctor Theodorus**
Daphnopates, qui è Chrysostomo collegisse se quæ de Paulo scri-
 psit non diffitetur.
 Οὐδεὶς ἀφένει Πάυλῳ ἀθλῆναι. **Auctor Proclus CPol.**
 Πάυλῳ ὁ ἀπόστολῳ ἔβραυν μὲν ἦν τὸ γένῃ. **Auctor Theodorus**
Scutariota.
 τῆς καὶ ὁ Πικραφῆς τῶν Ἀποστολικῶν πράξεων. **Auctor Theodorus**
Magister, (an Daphnopates?) qui è Chrysostomo pleraque
 collegisse se scribit. Videnda etiam quæ in Paulum Apostolum
 concessit Combefissius T. VII. Bibl. Concionatoria.

Pau.

a) In Indice ad Allatium non Panteleemonis sed Pantaleonis hoc esse elogium innuitur.

Pauli Homologetæ sive Confessoris, Patriarchæ CPol. *Κωνσταντίνου τῷ ὁμοεπίκλῳ δεχλῷ*, ἑτα τῆς ἀνατολῆς ἐγχειρίζετο σκηπτοῦς. **Auctor incertus.** Allegat Cangius ad Zonaram p. 72.

* *Ἡσὶκα Κωνσταντίνου ὁ ὁ μέγας Κωνσταντίνου τῷ ἡσὶκα*. Græcè habuit Rosvveidus.

Pauli Latrensis. *μάτῳ οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἵτιον ἀξιώσω εἶναι.* **Auctor Nicephorus Blemmidas.**

Ἔμοι γε λίαν ἡδὺ καὶ τὸ πρὸς λόγους ποταῖν. **Auctor incertus.**

Pauli Thebani. *Ἐν πολλοῖς πολλὰς κήσεις.* **Auctor Hieronymus Monachus.**

Vitam Pauli Thebani à Metaphrasæ scriptam Græcè habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Pegassii Martyris. Vide supra, in Acyndino.

* **Pelagiæ Virginis Antiochenæ sub Diocletiano passæ.** *ῥυναικίαν δρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.* Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 8. Octobr.

Aliud incerto auctore : *τὸ πρὸς τὸν διωγμὸν ἀναπαύειν.* Græcè è MS. Palatino, in Actis Sanctior. ad 4. Maji T. 1. pag. 747. & Latine pag. 747. **Jacobum Diaconum** in vita MS. S. Pelagiæ laudat Meursius in glossario Græcobarbaro.

In Pentecostes Festum. *Ἐπείπερ καὶ τὸν θῆα ἐπέση πανήγυρις.* **Leonis Imp.** Græcè & Lat. in Combesii Auctar. novop. 1719.

Οἱ μὴ οὖν θῆναι αἰωνίως. **Demetrii Cydonii.**

Πυκτὰ μὲν ἡμῖν αἰδὴ ἐπωφελῆ. **Basilii Episcopi Seleuciensis.**

Τὸν μὲν ἔν χθρὲς ἐποίησε πανήγυριν ὁπιδημῶν παρὰ κλητῶν. **Leonis Imp.** Plura Combesii T. IV. Bibl. Patrum Concionatoriz.

In mediam Pentecosten. *τοῖς φιλοῦσι τὸν κύριον, ἑορτῆς ἢ λείπει καιρὸς,* **Leontii ArchiEpiscopi Neapolitani**, licet in Códice Vaticano 564. male refertur ad **Leontium presbyterum CPol.** ut notat **Allatius** p. 112. de Simeonibus.

Gesta in Perside. *Βασιλεύοντι Ἀθηναῖς τῆς Περσικῆς χώρας γέγονε φιλονεικία.* **Auctor Anastasius Episcopus Theopolitanus sive Antiochenus.** Quamquam tempore Anastasii nullum fuisse regem Persarum **Arēnatum**, sed **Chosroēn** per annos XLVIII, ac deinde **Hormisdam** per annos XV. notat **Henschenius** T. 2. April. pag. 854.

Aaaa

* In

Libri 521 Pars Altera.

* In Petrum & Paulum Apostolos. *Petrum & Paulum discipulos Domini laudare quidem est laudabile.* Latine in Tom. 6. Lipomanni, ad 29. Junii.

* *Non eos solum, qui fuerunt ab initio Patres artium.* ibid.

καλὸν μὲν τὸ ῥῆδον τῆς εὐαγγελίας. Auctor Hesychius Presbyter Hierosol. Τίς ὁ περὶ τοῦ ἡλίου; Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. p. 327.

Πάλιν ἡμῖν duas ἀπαλαμπή. Auctor Sophronius Archiepiscopus Hierosol.

De Petro Apostolo confer Bibliothecam Concionatoriā Combefisii T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ Ἱεροσολύμων τῶν Ἀποστόλων θάνατον ἔρατι γράμμοι. Auctoris incerti.

* Petri Archiepiscopi Alexandrini. Ἐίχα μὲν ἡ Παναγίας Νικαμήδεια. Phanurii Martyris miracula ab Auctore qvi Sec. VIII, vixit descripta. Οὗτος ὁ μέγας τῆς ἀληθείας μάρτυς ἡ Χρυσὴ Φανέρη. Græce & Latine in Actis Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. Τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν. Græce è MS. Regis Galliarum in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. p. 21.

* Philemonis. Vide infra, Thyrsi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἑτὶ τρίτῳ τῆς βασιλείας Διοκλητιανῆ. Græce è MS. Regis Galliarum in Actis Sanctorum ad 8. Martii T. 1. p. 895. & Latine p. 752.

Philetæri & Eubioti sub eodem Diocletiano Martyrium passorum. Πολλὰ καὶ μεγάλα κακὰ πάσχα. Græce è MS. Regis Galliarum in Actis Sanctorum ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni versione.

* Philippi a) Apostoli. Ὁ ἡμεῖς Θεὸς λόγος αἰδίως πατὴρ τῷ Πατρὶ. Latine apud Surium 1. Maji.

Aliud: Ἀντλήσκει ὕδωρ μετ' Ὀφροσύνης. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 379. qvi etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Græcorum Menæis adjunxit. Incipit: Οὗτος ὁ Φαεινότατος ἀσκή.

Πάσα μὲν μαρτύρων Χρυσὴ πλετή. Auctor Michaël Monachus.

Martyr

Confer qvæ exhibet Combefisius Bibl. Concionatoriæ T. 6. p. 464. seq.

Martyrium & Acta Philippi Apolloli, incerto auctore : κατ' ἐκείνον
τὴν καιρὸν Τραιανῷ ἔ βασιλεύει πρὸς τὴν Ῥωμαίων δεξιάν.

Philippi presbyteri vita ab Eusebio Monacho descripta. Κατὰ τοῦ
καιροῦ Ἀρκადίου ἔ βασιλεύει. Græce in addendis ad Tom. 3. Act.
Sanctor. Maji pag. 1. & Latine ex Jac. Sirmondi versione ad
12. Maji p. 28.

Philothei & Eubioti. Vide Philetæri.

Phocæ Martyris. Επειδή περ πολλὰ κίς. Auctor præsentem se fuisse
profiteretur.

Ἱερὸς μὲν καὶ ἱερωὺς ὅς τις τῶν ἁγίων μαρτύρων κατάλογος.

Auctor Asterius Amasæ Episcopus. Latine sub Metaphra-
stæ nomine in Lipomanni T. 6. ad 22. Sept. Græce & Lat. in-
ter Asterii Homilias à Combesio editas p. 170.

Ἐν τῇ καιρῷ τῷ εἰκοστῷ περὶ τῆς ἐν τῇ Ἀκαπασίας τῶν Ὀσσεῶν
καιρῶν. Auctor incertus.

Photii, Aniceti & sociorum. Ἐπεὶ δὲ τὸν Διοκλητιανῷ. Auctor
Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates
CPol. p. 647.

Platonis Hegumeni Studitæ. Ἱστορεῖ μὲν καὶ σοφιστῆς. Auctor Theo-
dorus Studites qui Platonem illum spiritualem suum parentem
appellat. Græce & Lat. in Actis Sanctor. 4. April.

* **Platonis Martyrium**. Οὐ ξύνα Γαλατῶν τῇ παρόντι, εἰδὲ ὁμολογητῇ
τῆς ἀληθείας ἀλλήτρια. Latine apud Surium 22. Jul.

Polyxænæ Martyris. Vide in Xanthippæ.

Porphyrii qui passus est martyrium Cæsareæ Cappadociæ, βασιλεύον-
τος τῷ Θεοδοσίῳ καὶ Ὀσσεῶν Ἀνθελιανῷ. Auctor incertus. Ju-
lium Metaphrasten in Porphyrii vita citat Meursius, glossar. in
Ῥωμαίων.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male Taradi apud
Allatium p. 125. de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & Andro-
nici Martyrum Tarfi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατεία Διοκλητιανῷ
σεβαστῇ τῷ πρώτῳ. Scripta feruntur hæc Acta à Marcione sive
Marcio, Felice & Barnaba sive Barba aliisque præsentibus & vi-
dentibus quæ Pamphilo, Marcianus, Lysius, Agathocles,
Parmeno, Diodorus sive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athe-
nion, Tarachus & Orosius redemerunt à quodam spiculatore
nomine Sebasto. Hæc acta Græce cum veteri Latina versione

A a a a 2

à Ros-

à Rosvveido primum Antvverp. 1607. 8. edita vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysofomi Paris. 1680. 4. pag. 245-309 & post eum Theodoricus Ruinartus in Actis selectis Martyrum p. 423. seq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraste descripta incipiunt : Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αυτοκράτωρ ἀναξίως. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 12. Octobr.

Procopii Martyris. Κατὰ τὰς καιρὸς ἐκείνας ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τότε βασιλεὺς. Auctor incertus. Meminit septima Synodus Actione IV. ut Allatio notatum.

Προκοπίω πλὴν θυσιῶν ὁ Χριστὸς ἐστὶ φάνωσιν πάντων αὐτὸν ἰδόν. Auctor Hefychius Presbyter Hierosol.

Διοκλητιανὸν καὶ Μαξιμιανὸν πλὴν αυτοκράτορα Ῥωμαίοις διαπόντων δέχων. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. Julii.

Τέρεται μὲν καὶ λειμῶν πολυανθή. Auctor incertus.

* Protasii. Vide supra, Nazarii.

In purpuram Sacerdotibus redditam. Οἱ σφόδρα τῶν ἐρωμένων αὐτοῖς ἐφιέμενοι. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In sacram Quintam. Ἐπίση τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἡ πατήγυρις. Procli Patriarchæ CPol.

Rebecca Martyris. Vide in Xanthippe.

* Romuli. Vide supra, Eudoxi.

Sabaitarum Patrum viginti, à Saracenis interfectorum A. C. 788. in Laura S. Sabæ. Ἄξιόν ἐστι τὴς μηδέπως τῆς τῶν ἀμαρτημάτων ἰλύος, Auctor Stephanus Monachus Sabaita, qui coævum se & jussu Abbatis Basilii scripsisse profitetur. Acta hæc exstant Græce è MS. Petri Segvierii ad calcem T. 3. ad 20. Martii p. 1. & Latine p. 167. sq. cum notis.

Sabæ Gothi A. C. 372. Ἡ ἐκκλησία ὁ θεὸς ἡ παροικία ἐν Γοτθία. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctōr. T. 2. Aprilis p. 966. & Latine pag. 87.

Sabæ Hagiopolitæ sive Hierosolymitani vita à Cyrillo Scythopolitano ad Georgium Abbatem descripta. Ευλογητὸς ὁ θεός. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ, T. 3. pag. 220. 376. Latine apud Bollandum 20. Januar.

* Sab-

* Sabbatii. Vide infra in Trophimo.

Sabbato magno. Ἐπιτάφιον ἑορτὴν τῆ Σωτῆρος. Amphilochii Iconiensis Episcopi.

Ὁ Φοικυῦ μυστήριον πάση τῇ κήσῃ. Leonis Imp.

Sabellii Martyris. Vide in Ismaële.

* Samonæ. Vide supra, Guriz.

* Sampsonis ξηροδύχης. Partim quidem magno Sampsoni. Latine apud Lipomannum T.6. ad 27. Junii.

In Sanctorum omnium Dominicam : καὶ τὸ λόγους μὴ ἄλλως πᾶσι τῶν ἁγίων ἐκάστῃ διξιέναι. Philothei Patriarchæ CPol.

Πρότερον ἢ τῆ παραγίης πνεύματι ἐπατηγυρίζετο πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημία. Leonis Imp. Plura Combesius T.8. Bibl. Concionatoria p.312-400.

In Sancta Sanctorum. Καθάρσει τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ. Ifidori Thessalonicensis Archi Episcopi.

* Sebastiani & sociorum, Zoës, Tranquillini, Nicoftrati, Claudii, Castoris, Tiburtii, Castalli, Marcellini & Marci. Πολλῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς κατὰ Χρυσὸν καὶ τῶν ἐκείνῃ μανύτων Θεραπευτῶν Διοκλητιανός.

Senatoris, Viatoris, Cassiodoræ & matris ejus Dominatæ Martyrum. Ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνινῶν τῶ βασιλείῳ. Auctor se profitetur Florentium, Martyrum famulum.

* Sergii & Bacchi Martyrum. Μαξιμιανῷ βασιλεύοντι τῆ τυραννίᾳ. Latine apud Lipomannum T.6. & Surium ad 7. Oct.

Severiani militis. Δικινίῳ τῷ δουσιβῆς βασιλεύοντι, Λυσίας τῷ τηρικᾷ τῷ δεξίῳ. Latine apud Lipomannum T.6. & Surium 9. Sept.

Silvestri Episcopi Rom. Ὁ μὲν σπυτοὶ καὶ θεόπαι Αἰότολοι. Auctor Joannes Zonaras.

Ὁ ἡμέτερος ἱερομοχάφῃ Εὐσεβίῳ ἥνικα πλὴν ἐκκλησιαστικῇ ἐξαφῇ ἱστέριον. Auctor incertus.

In Simeonem & Annam. Πάλαι ἱκανῶς, Methodii Patarensis Episcopi. Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων πλὴν παρθενίαν θωμάζουσι. Amphilochii Episcopi Iconiensis.

Προφητικῶς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Ejusdem Amphilochii.

Αααα 3

Simeo-

Simeonis Justī Θεοδόχου. Τὴν πρὸς τοὺς ἀγαθούς τῶν ἀποστόλων. Auctor Simeon, qui se ταπεινὸν sive humilem a) appellat.

Simeonis Metaphrastæ. Τὸν μέγαν ἐν βίῃ καὶ λόγῳ Συμεών. Auctor Mich. Psellus. Græce cum versione sua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221 - 235. addita ejusdem ἀκκλησιαστικῆς sive officio sancto, memorix ejusdem Simeonis consecratio pag. 236 - 244.

Simeonis παλῆ. Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλους ἀπέδωκεν. Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad 1. Julii.

*Simeonis Stylitæ. Locum Græce producit Allatius pag. 47 de Simeonibus. Habuit etiam Græce Rosvveidus. Prodiit latine ex Gvil, Gratii versione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor, ad V. Januar.

Ejusdem vita scripta ab Antonio Monacho : Ζῆλον καὶ ἀσκήσιν μυστήριον ἐποίητο.

Eadem scripta à Theodoreto Episcopo Cyri : Συμεώνῳ τὸν πᾶν, τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκουμένης. Mentio in septima Synodo, actione IV. ut Allatio notatum.

Simonis Zelotæ, Apostoli. Τὶ Φαρισαῖοι σήμερον ἡ ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. pag. 408. Adde quæ in Simeonem & Judam Apostolos idem Combefisius Tom. 8. Bibl. Concionator, pag. 290. seq.

Siræ virginis in Persia A. C. 558. auctore coarvo. Πολλὰ τῆς σωτηρίας ἀφορμή. Græce è MS. Florentino cum versione Conradi Janningi in Actis Sanctor. ad 18. Maji, T. 4. p. 172 - 183.

*Martyrium S. Sophiæ Italæ & illius filiarum Pistecos, Elpidis & Agapes.

- a) Combefisius T. 1. Bibliothecæ Concionatorix hunc putat diversum à Metaphraste, illum nimirum quem Græci τὸν Θεολόγον vocant, quiqve Abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum seu in Xerocro ut mavult Allatius, cujus Orationes XXXIII de fide & moribus Christianis atqve Monasticis latinas fecit Jacobus Pontanus S. l. exstantqve Græce in Codice MSto Cardinalis Mazarini. Male Grefseus c. 19. libri de imaginibus non manufactis cum Simeone Metaphraste confundit, cujus & ætas diversa, & Monachus prorsus ignotus sit. Nec refert τὴν Θεολόγον nuncupatio, quæ etiam insignitus Simeon Metaphrastes. In ea quippe liberales Græci paullo recentiores Sic namqve etiam Hefychium nominatum & Regio Codice tractatu de Dominica resurrectione Combefisius representavit.

pes. Μετὰ τὸ ἀγγελεῖν αὐτὰ καὶ τὸ σῶμα κήρυγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 17. Sept. & Surium 1. Augusti. Sophronii Hierosolymor. Antistitis. Οἱ πῖς θείαις καὶ μακαρίαις πατρῶσι. Auctor Johannes Zonaras.

* Sofontis sive Sozontis Martyrium : Μαξιμιανὸς τῆς βασιλείας ἡγεμονεύοντι. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 7. Sept. Vide & supra in Jattesio.

Spiridonis Episcopi. Ἐν δευτέρῳ ὡς ὁ λόγος. Auctor Theodorus Paphi Episcopus.

* Vita Spiridonis ejusdem Thaumaturgi, Trimithuntis in Cipro Episcopi, Constantino imperante clari : Μεγιστον εἰς ψυχῆς ἀφέλειαν. Latine apud Surium 12. Dec.

Martyrium S. Stephani. Ἐγένετο καὶ τὸ καιρὸν ἐκείνον μὲν ἐπιστάτης χρόνος. Auctor incertus.

Stephani Protomartyris elogium. ὡς ἱερεὺς, ἀληθῶς καὶ καλός. Sub Procli CPol. nomine Vinc. Riccardus, sub Asterii Amaseni rectius Combesius edidit.

Νόμος ἀνῶθεν ἀβλητικός. Auctor Leo Imp.

Ὁπότε ὁ ἡλίου παρταχῆς μὲν. Auctor Manuel Caleca.

Ὁ μὲν αἰθρὸς ἡλίου ὑπὲρ γῆν ἀνατέλλων. Auctor Proclus CPol.

ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία. Auctor Gregorius Nyssenus.

Narratio deportationis reliquiarum Stephani Protomartyris. Ἐγένετο μετὰ τὸ εἰσκομιθῆναι Auctor profitetur se vixisse ætate Cyrilli Hierosol. & Eusebii CPolitani Episcopi.

Alia narratio de ἀποκαλύψει sive detectione earundem reliquiarum, Luciano Presbytero auctore : τοῖς κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀγιωτάτοις. Vide etiam Combesii Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 173. seq. & quæ ex Codice MS. noni sæculi de translatione reliquiarum Stephani, Græce profert Anselmus Bandurius ad Antiquitates CPol. pag. 646.

Stephani Papæ & sociorum. κατὰ τὴν καιρὸν Ὀυαλεριανῶν. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium pag. 647.

In eadem reliquias. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Σωτὴρ πάντων. Niceta Rhetoris. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad XI. Augusti. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πατὴρ πάντων τῶν ἐλπίζοντων. Mich. Pselli.

Stephani junioris Martyris. ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβεῖν. Auctor

Auctor Stephanus quidam Byzantinus Martyre non multo junior. Vide Allatium de Simeonibus pag. 81.

* Θῆον τι χεῖμα ἢ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία.

Sufannæ Martyrium. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἢ τις ἱερὴς τῶν ἐλλήνων. Auctor incertus.

Synecetica. Ἔδει πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυῆτες ὑπάρχειν. Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadensis. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. 1. monument. Ecclesiæ Græcæ pag. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribui S. Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. 1. Act. Sanctior. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra, Probi.

In Templi consecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν. Leonis Imp. Terentii, & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. & in Actis Sanctior. T. 1. p. 861.

Thalelæi Medici. Ἐν ὑπατίᾳ τῷ Νυμμεριανῷ. Græce ē MS. Danielis Florentino, cum versione Papebrochii, ad XX. Maji T. 5. p. 180. * & alia acta minus fide digna ē MS. Vaticano Græce cum versione Dan. Cardoni pag. 183. * Incipiunt: κατὰ τὰς καιρὸς Νυμμεριανῷ.

* Theclæ Martyris. ἄρτι τῷ μεγάλῃ τῆς ἀληθείας εὐαγγελιστῇ καὶ κήρυκε. Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. Citat Svidas in ἀβαξί, ἀναιμοί, ὑπαγορεύσας.

Ἰσορία μὲν τὸ ποιεῖν περὶ σύγγραμμα. Auctor Basilii Seleucienſis. Exstat Græce & Latine editum à Petro Pantino. Alia Acta & alius ut videtur Basilii, à quo gesta Theclæ metro scripta testatus est Photius Cod. 168.

Ἀναβαίνοντες Πάυλος εἰς Ἰκόνιον. Antiquiora Theclæ acta nescio quo auctore scripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce & Latine edidit Jo. Ernestus Grabe in spicilegio Patrum Tom. 1. p. 95, Oxon. 1698. 8.

Ἐπανεστὸς ὁ τῆς Ἐκκλησίας δεσμός. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario novissimo Combesii T. 1. p. 445.

* Theodotus Lesbii Vita, prima ex illis quas Simeon Metaphrastes scripsit. Ἐκόνες καὶ πόλεις καὶ ἀνδριάντες. Loca Græce profert Allatius

latius de Simeonum scriptis pag. 49. seq. Latine exstat apud Surium 10. Nov.

Theodoræ Alexandrinæ, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζήνων τῷ βασιλεὺς καὶ Τρηγορίᾳ ἐπέσχευον ὄνταν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Auctor incertus.

* Ζήνων ἤδη τὴν αὐτοκράτορα Εὐμαίῳσι δίδωκεν ἀρχὴν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium XI. Sept.

Theodoræ Thessalonicensis, Ἐμοὶ δὲ πολλὰν τὰ σα θανάμαζόνταν. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Theodoræ & Didymi. Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad XXVIII. Aprilis T. 3. in appendice p. LXIII. & Latine p. 573.

* Theodori Grapti & Theophanis ejus fratris, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἀδολησιν ἐλομένων. Latine apud Surium 26. Dec. Græce vero etiam cum Combesii versione & notis in ejus manipulo rerum. CPol. p. 191. Paris. 1664. 4.

Theodori Martyris, Ἀλλ' εἰ πένθιμῳ ἡμῖν ὁ καιρὸς. Auctor Joannes Evchaitorum Metropolitæ.

Theodori τῷ περὶ (ejusdem cum priore) Παρ' ἡμῖν δ' ἔν εἰ σπάνια τὰ καλὰ. Auctor idem.

Theodori Militum præfecti, Ὡς περ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ὁρώσιν, ἔτι οὐ περὶ τῶν μακάρων λόγῳ τοῖς αἰκέσι. Auctor profiteretur se præsentem Martyrio illi adfuisse, nomenque adscribit ὁ ταχυνγραφεὺς Οὐάρθ (alii Codices Ἀνταρος) Νοτάριος καὶ ἀποκοδικέλλων. Vide Allatium, de Simeonibus p. 115.

Theodori Studitzæ, Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφορὰς χώρας. Auctor Michaël Monachus.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ, Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Auctor incertus. Citatur hæc vita in Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius.

Theodori Teronis, Martyris, primo Sabbato jejunii, Ἡμεῖς ὁ τῷ Χριστῷ λαός. Gregorii Nysseni.

Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμίνῳ βασιλεὺς ἐξαπέστειλαν διατάγματα. Auctor illo tempore vixisse se profiteretur. Vide Allatium pag. 99. de Simeonibus.

* Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι. Latine apud Surium IX. Novembris.

Bbbb

Μαξ

Libri sui Pars Altera.

Μαρτυρικὴ πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchaitensium. Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, τῷ ὑπεραγαθῷ δούλε Θεῷ. Auctor a) Constantinus Acropolis.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε. Auctor Nectarius Archiepiscopus CPol.

Theodosiæ Martyris. Γυναῖκα μὲν ἀνδρείαν πῶ τις ἀν. Auctor Constantinus Acropolis & magnus Logotheta.

Theodosii Archimandritæ cremi prope Hierosolymam. Ἡ τρισηκόν-
σατος καὶ ἀδιάρητος μία ἕσις. Auctor Theodorus Episcopus Pe-
trarum.

Θεοδοσίος ὁ ἀξιωμακάρις. Auctor Cyrillus Monachus & Presby-
ter Scythopolitanus.

Theodotæ & liberorum ejus. ὅσων οἱ Νικαῖος εἰς τὴν. Auctor incertus
ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol.
pag. 648.

Theodoti Ancyрани Martyris. Ἐδεῖ μὲν ἡμῶς πρὸς πῶραν πολλῶν ἐκκλη-
σιῶν. Auctor Nilus in Martyrio comes. Latine ex Sirleti ver-
sione edidit Lipomannus Tomo VII, & Surius 18. Maji. Græ-
ce è Codice MS. Vaticano cum Papebrochii versione & notis ex-
stat in Actis Sanctor. ad 18. Maji T. 4. p. 147 - 165.

Theodoti Lectoris & Agathopodis Thessalonicensis, Sæculo IV.
'Αεὶ μὲν ἐπαιθῆσαν. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ap-
pendice ad T. 1. Aprilis p. XLII, Latine p. 320.

Theoduli Stylitæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίῳ τῷ μεγάλῳ. Græce è MS.
Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor.
ad XX. Maji, Tomo 6. p. 756.

* Theophanis Grapti. Vide supra, Theodori Grapti.

* Theophanis Sigriani sive Siagreni circa A. C. 818. ὥσπερ λαίμαρ ἐν-
ανθήσ. Græce & Latine cum notis in Actis Sanctor. ad 12. Mar-
tii Tom. 2.

Theophanus sive Theophanonis Imperatricis. Πολλοὶ μὲν πολλαῖς τῶν
ἀρετῇ καὶ συνέσει. Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur à Meur-
sio in glossario Græcobarbaro in πατρικίῳ.

* Theopistes & Theopisti. Vide supra, Eustathii.

Thera-

a) Hic Constantinus etiam dictus novus Metaphrastes, Vide supra p. 449.

Therapontis Presbyteri. Παλαιοί μοι τῶν λόγων ἡ πανήγορις. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni in Actis Sanctior.

In Thomam Apostolum. Ἐπανητός ὁ ὑπὲρ τῶν ἁγίων πόθος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesifii T. 1. p. 364.

Ὁ μὲν παλαιὸς ἀνδρῶπων βίος. Auctor Basilius Seleuciensis.
Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναστῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, συνήθροισεν.
Auctor incertus.

* Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβάς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 6. Octobr. & Surium 20. Dec.

Periodi Apocryphæ Apostolo S. Thomæ tributæ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱερουσολύμοις. Ex his nonnulla Græce & Latine dedi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 819. seq.

Plura in Thomam Apostolum vide Tom. VI. Bibl. Concionatoriæ Combesifianæ p. 96. seq.

* **Thyrsi, Leucii, Philemonis & Apollonii Martyrum in Bithynia** sub Decio Imp. τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ κοινωνία σαρκός. Latine apud Surium 14. Dec. Meminit Svidas, Logothetam Laudans in καταπέλτης.

* **Tiburtii.** Vide supra in Sebastiano.

* **Timothei Apostoli Vita.** Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε μὲν ἡ Λυκαόνα. Latine apud Surium 22. & Bollandum 24. Januar. T. 2.

* **Martyrium ejusdem Timothei.** Ἰσμεν πολλὰς ἰσορίας τε καὶ βίης.

In eundem sermo. Τί δὲ Τιμόθεος; τῷτον γὰρ μετὰ τῆς Ἀποστόλης. Nicetæ Rhetoris & Philosophi.

Timothei Lectoris & Mauræ A. C. 286. Ἐν τῷ καιρῷ τῷ διωγμῷ. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctior Tom. 1. Maji pag. 741. & Latine pag. 375.

Titi Apostoli. Ἀποστολικῶν ἐγκωμίων ἐφάπτεσθαι. Auctor Andreas Cretensis, inter cujus Orationes Græce & Latine edidit Combesifius.

* **Tranquillini.** Vide supra in Sebastiano.

* **Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis.** Πρόβη τῷ δυσσεβῆς τὸ βασίλειον σκῆπτρον τῶν Ῥωμαίων διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 19. Sept.

Tryphonis Martyris. Κρίνα ἐξ ἀγροῦ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς. **Auctor**
Theodorus Lafcaris Ducas.

ΜάρτυρⓄ παρρηγόρε μνήμη. **Auctor** Leo Imp.

* **Vari & sociorum Martyrium.** Μαξιμιανὸν τῷ τυράντῳ τὸ δυσσεβὲς αἰνὰ
πᾶσαν σχεδὸν τὴν ὁικουμένην ἐκδόντⓄ διάταγμα. Latine apud Lipo-
mannum T. 6. & Surium ad 19. Octobr.

Viatoris ΒιάτωρⓄ **Martyris.** Vide supra in Senatoris.

Urficii. ΜαξιμίνⓄ μετὰ Μαξιμιανόν. **Auctor** incertus ante Metaphra-
sten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 648.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebecca. Τῷ μακαρίῳ Πάυλῳ ὄντⓄ
ἐν τῇ βίῳ διὰ τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ. **Auctor** fertur Onesimus Pauli
Apostoli discipulus.

* **Xenes.** Vide supra, Eusebiæ.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίω ἀναγραφὴ. **Auctor**
incertus.

* **Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis.** Ἑσποφῶν ὁ θαυ-
μαστⓄ ἔφυ μὲν.

Alia vita **S. Xenophontis & sociorum, auctore incerto:** Δηγήσαντό
τις γέροντες μέγας, ἔπει Ἑσποφῶν τις συζητητικὸς ὑπὲρ πᾶσαν εὐπρέπειαν ὑπάρ-
χων.

Xyfti. Vide supra, Laurentii.

Zachariæ Pontificis & Prophetæ. Μῦθος τῶν ἀρρήτων ἱερουργημάτων Ζαχαρίας.
Auctor Cosmas Vestitor.

* **Zenobii & Zenobiæ ejus sororis.** Ἀγαθὴ πόλις ἐπὶ κόλπῳ μὲν τῷ Ἰωάννῃ
κειμένη. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 30. Octobr.

* **Zenonis.** Vide supra, Eudoxi.

Zoës. Ἡ αὕτη ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè ἐ MS. Vaticano in Actis San-
ctor. ad 2. Maji T. 1. p. 739. & latine pag. 178.

* Vide & supra in Sebastiano.

Zosimi Martyrium. Κατὰ τὰς καρπὺς ἐκείνης ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανῷ ἦν πολ-
λὴ μαρτία. **Auctor** incertus.

Alia Simeonis Metaphrastæ scripta.

Præter Vitas Sanctorum, & qui ad Simeonem referuntur
Annales, de quibus supra p. 352. & 158. dicere mememini, existant
& alia ejus scripta quædam, ut

Epi-

Epistola IX. quas Græce & Latine edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus pag. 254. seq. Paris. 1664. 4. una est ad Nicetam Metropolitam Smyrnam, una ad Constantinum Romanum, alia inscripta τῷ Λαοδικεῖος nescio cui Episcopo Laodicensi.

Carmina pia duo poetica Alphabeti literas initio præ se ferentia, unum altero quovis versiculo, alterum singulis versibus: & duo jambica, unum ad animam suam & alterum ad Stylianam Protosecretarium, Græce leguntur apud eundem Allatium p. 132. seq. Alia MSta habentur in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium Tom. 3. p. 149. T. V. p. 44.

Sermo in diem Sabbati Sancti, quem latine vulgavit Combefisius in Bibl. Concionatoria, Tomo III.

Sermo εἰς τὸν Θρόνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅτι ἐκτετακται τὸ τίμιον σῶμα τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. in lamentationem S. Deiparæ pretiosum corpus Domini nostri Jesu Christi amplexantis, Græce & Latine apud Allatium p. 245. Incipit: τὸ πρῶτον, γλυκύπαι Ἰησοῦ.

Alios duos Simeonis sermones vidisse se testatur Allatius pag. 130. unum περὶ τῆς ζωοφόρου πλουτῆς καὶ μετὰ πάσης τῆς Θεοτόκου. De salutifero obitu & transitu Deiparæ, Incipit: τὸν κατὰ τῆς Πεντηκοστῆς οἱ Ἀπόστολοι. Alterum de vita B. Mariæ virginis & revelatione ejus vestis, qui incipit: ἐχρὴν ἀληθῶς τῷ παρθένῳ.

Idem pag. 131. memorat Simeonis Hymnos sive canones & troparia nec non preces quibus etiamnum Græcorum Ecclesia utitur, & pag. 132. γρῶμικα καφάλαια sententiosa capita CXXXI. Primum incipit: ὁ γὰρ σύμφων ἐν καιρῷ λόγος τῷ ἀπαλωτέρῳ βελτίῳ καὶ πάλιν. Alia ejusmodi capita CL, atque iterum LV. ex Macarii Aegyptii sermonibus selecta & paraphrasi exposita. Incipiunt priora quidem: χάρις τοῦ καὶ δωρεὰ τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἐκαστῷ ἡμῶν τῷ σωτηρίου πορίζεται. Posteriora autem: Πᾶσα ἡ ἐναρτίωσις Θεοῦ.

Ἡθικοὶ λόγοι *Sermones XXIV. de moribus ex S. Basilii Magni operibus selecti*, & Græce editi Paris. 1556. 8. à Gvil. Morello, & Latine ab Stanislao Illovio (non Florio uti apud Allatium legitur) redditi sæpius lucem viderunt inter Basilii M. opera. Exstant etiam cum Illovii versione excusi separatim, Francofurti 8. In Græcolatinis vero Basilii editionibus video junctam aliam versionem, compositam à Simone à Maillé, ArchiEpiscopo Turonensi. Combefisius Simeonem

Bbbb 3.

nem

nem hunc qui Basilii ethicos sermones selegit, diversum facit à Simeone Metaphraste. Ac sane fuit etiam quidam Simeon Magister & Logotheta, longe junior, qui post Alexium Aristinum sub Manuele Comneno circa A.C. 1166. clarum, *Epitomen Canonum* sive condidit * sive scholiis illustravit, Græce & Latine exstat in Bibliotheca Canonica Justelli & Voëlli T. 2. pag. 710-748. Paris. 1661. fol.

Symbolæ quædam Simeonis Metaphrastæ exstant in Catena Nicetæ in Lucam, ex quo tamen non licet colligere eum commentarios in Lucæ Evangelium scripsisse, non magis quam ex Theophranis Cramei Homilia in quintum matutinum Evangelium, à quo laudatur Simeon ὁ τῆς μεταφράσεως ἐν πολλὰ σωτήριος ἐν τῇ εἰς τὸν ἱερὸν Λυκᾶν ὑπομνήματι, intelligitur enim Lucæ elogium, quod inter vitas sanctorum supra p. 540. seq. memoravi.

Dioptra in Catalogo MSS. apud Antonium Verderium Simeoni Metaphrastæ tributa, incertum est † aliene sit ab *Dioptra* sive amussi rei Christianæ quam PHILIPPUS solitarius versibus politicis ** A. C 1105. †† Alexii Comnenii 16. ad Callinicum Monachum scripsit, & *Jacobus Pontanus* ex Codice MS. Augustano profario sermone vertit & Latine edidit Ingolstadii 1604. 4. cum Nic. Cabasilæ libris sex de vita in Christo, Joannis Carpathiorum Episcopi Capitibus hortatoriis CXCI. Philothei Patriarchæ CPol. laudatione Basilii, Naz. & Chrysostomi quæ Græca etiam adjuncta habet, & Mich. Glycæ duabus disputationibus, additis etiam in calce Voluminis observationibus *Jac. Gresseri* ad obscura *Dioptræ* loca. Locum *Dioptræ* ex libro IV. qui in versione desideratur, ex MS. Bibl. Regiæ Græce cum interpretatione sua exhibet Cotelarius ad lib. VIII. Constitutt. Apostol. c. 42. Exstat & Græce *Dioptra* sæpius in Bibl. Vindobonensi ut docet Lambecius lib. V. p. 34. sq. 42. sq. & Montfauconus p. 54. Palæographiæ Græcæ. Ac Lambecius quidem observat in Pontani editione librum primum integrum omissum, excepto exordio, quod ad calcem libri quarti sub titulo flebilis lamentationis subnexuit, & secundum pro primo, tertium pro secundo &c. venditatum, ut adeo quatuor tantum libros

* Confer Beveregii prolegomena ad Synodicum magnum §. XXVI. seq.

† In Codice Vindobonensi *Dioptræ* Philippi, subjunguntur versus Simeonis Magistri & Logothetæ. Vide Lambecium III. pag. 44.

** Vide p. 4. & 196. seq. edit. Ingolstad.

†† Vide pag. 128. ejusdem editionis, quæ deinde in Bibl. Patrum Colon. Tom. 12. & Lugd. T. 21, recusa est.

libros Pontanus ediderit cum à Philippo scripti sint quinque. Notat etiam falli Gretserum, qui ex primis versibus Dioptre quos Crusius in Turco Græcia p. 198. adducit, putavit Crusium de alia dioptra loqui. Hanc porro recenseri & Græcam dictionem castigari à *Phialio* quodam iussit Dionysius Evzotus, Metropolitæ Mytilenæus. *Michælis* vero *Pfelli* præfatio præmittitur etiam in laudata editione, cuius quoque notæ sive scholia hinc inde adsparguntur. Quæ appendicis loco, in Codice Vindobonensi subijci notat Lambecius lib. V. p. 36. de fide & cærimoniis Armeniorum, Jacobitarum, Chatzitzariorum & Romanorum seu Francorum, hæc (excepta parte postrema de Romanis) Græce & Latine vulgavit Combefilius Auctario novo T. 2. p. 262. & 271.

XIX. DUCAS, *Michælis Duce*, viri doctrina & Medicæ artis peritia clari & ex Imperatoria Ducarum a) familia oriundi nepos, & post captam à Turcis A. C. 1453. CPolin, profugus in Lesbum Insulam & Minister in aula Principis Christiani, Dominici Gateluzi ejusque fratris, Nicolai qui Turcis tributarius Lesbum imperabat, b) variis ad Turcos legationibus functus est usque ad Lesbum A. C. 1462. à Mahomete II. Turcarum Imp. captam, cui superstes Ducas ad *Historiam Byzantinam* scribendam animum appulit, & post temporum seriem ab Adamo ad Joannem Cantacutzenum brevissime perstrictam, fusius exponit quæ ab Andronici Palæologi junioris obitu sive A. C. 1341. quo Cantacuzenus Johanni Palæologo Tutor à Patre datus est, usque ad Lesbum A. 1462. à Turcis expugnatam. Certe ulterius non progreditur Duce Historia in editione, quam in fine mutilam è MS. Regis Christianissimi *Ismaël Bullialdus* edidit, & latina versione argumentis capitum, & notis doctis illustravit, Paris. 1649. fol. testatus scriptorem styli quidem elegantia haud ornatum & comtum esse, sed rerum momento & gravitate eximium, earumque narratione prudenti gratum. In rebus Hungaricis minus peritum se prodit Ducas capite XXXII. Vide Bullialdi notas pag 259. seq.

Sub-

a) Cangii fam. Byz. p. 160. sq. Hic p. 166. etiam memorat Georgium Ducam Armeni, qui in Galliam venit A. C. 1455. & à Carolo VII. Rege cum aliis Græcis ex libris humaniter excerptus, & stipendiis ad vitam donatus est.

b) Haackius de Byz. Historiæ scriptoribus parte 1. c. 39. ex Duce cap. 5. & 43. seq.

Subjunxit Bullialdus ex eadem Regia Bibliotheca ANONYMI *Χρονικὸν σύντομον*, *Chronicon brevis* ab A. C. 1089. ad 1523. Græce & Latine p. 196-205. Labbeus in protreptico ad Hist. Byzantinam scripsit *Anonymum* alium *Bibliotheca Regia de rebus gestis Græcorum adversus Tartaros & de expugnatione CPolis* latine redditum ab Ism. Bullialdo, brevique vulgandum. Idem memorat *Anonymi Historiam de rebus Turcicis* vulgari Græca lingua scriptam in Bibl. Barberina custodiri. DE ANONYMO utroque continuatore Theophanis dixi pag. 349. 350. Quænammodum de ANONYMI Collectaneis Antiquitatum CPolitanarum pag. 480.

Refertur etiam ab Hanckio inter Byzantinos ANONYMUS Vita Chrysofomi scriptor, Constantino Porphyrogenito junior, quæ Græce edita primum est ab Henrico Savilio T. VIII. Operum Chrysofomi, Etônæ 1613. fol.

ANONYMUS Photii Adversarius, cujus narratio de *flavopasi* sive signi crucis in subscriptionibus Episcoporum appingi solita & promissorum per illud datorum violatoribus, ab Anno Christi 858. quo Photius Ignatio detruso successor in Patriarchatu CPol. datus Ignatii restituti obitum Anno Christi 878. Prodiit Græce cum Matthæi Raderi S. I. versione ad calcem Actorum Concilii Octavi, Ingolst. 1604. 4. atque inde in editionibus Conciliorum. Addidit Raderus Græce & Latine alterius ANONYMI scriptum A. C. 892. Breviarium rerum in synodo VIII. gestarum, nec minus METROPHANIS Metropolitæ Smyrnæ Epistolam de rebus à Photio gestis ad Manuelem Patricium ac Logothetam Dromi, quam ex Frid. Metii versione Latine dederat Baronius ad A. C. 870. n. 45. seq. Tum Vitam Ignatii Patriarchæ scriptam à MICHAELE Monacho, & STYLIANI MAPÆ Epistolam scriptam A. C. 886. ad Stephanum VI. Papam, ut cum Photianis partibus conciliaret. Et libellum pro Ignatii Patriarchæ causa missum ad Nicolaum Papam à THEOGNOSTO Monacho.

ANONYMI Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem sapientem frequenter allegatur à Cangio in diss. de hebdomo ad calcem notarum in Zonaram p. 132. 136. 151. 156. 157. 158. 159. 169. De alio Anonymo Græco Chronici scriptore dixi supra pag. 158.

XX. AN-

XX. ANSELMI BANDURII, Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini à Congregatione Melitenſi, *Imperium Orientale*, ſive *Antiquitates CPolitane* in quatuor partes diſtributæ & Coſmo III, Magno Etruriæ Duci dedicatæ fol. prodiere Pariſ. 1711. duobus Voluminibus, quorum prius ſcripta Varia ab editore collecta & *Guilelmi de l'Isle* Chartas duas Geographicas, *Imperium Orientale per themata* diſtinctum, & deſcriptionem ejus quæle Sæculo X fuit, cum ejus obſervationibus complectitur, poſterius continet Bandurii in illa commentariis & varias tabulas veterum nummorum & monumentorum, rebus CPolitaniſ melius intelligendis & Urbis ipſius CPoleos atque templi Sophiæ imagini diſtinctius animo ſubjiciendæ, ære nitide deſcriptas. Volumine itaque priore poſt Bandurii ſeriem Chronologicam Imperatorum & Patriarcharum à Constantino Magno Imp. & Patriarcha Metrophane ad captam uſq; à Turcis CPolin, exſtant:

1.) *Constantini Porphyrogeniti Imp. de Thematibus Orientis & Occidentis libri duo*, ad MS. Codicem Regis Galliæ bombycinum 2431. ante quingentos annos circiter ſcriptum emendati, & Latina verſione accuratiore & notis illuſtrati pag. 1.-30. De his dixi ſupra pag. 487. ſeq.

2.) *HIEROCLIS Grammatici Συνέκδημος* ſive *Comes peregrinationis*, tradens recenſionem επαρχιών ſive Provinciæ LXIV. & civitatum 935. quæ Imperatori CPolitano paruerunt. pag. 31-52. Hierocles iſte Constantino Porphyrogenito fuit antiquior, à quo allegatur Themate 1. Occidentis, falliturque Schellſtratenus, qui dum Constantini verba pro Hierocleis accipit, ex illo Constantini loco probare vult Hieroclis ſcriptum genuinum & integrum non ad nos perveniſſe. Hunc ſynecdemum, ſed ſine nomine auctoris, & quatuordecim poſtremis provinciis mutilum primus vulgaverat *Carolus à S. Paulo* pag. 20. ſeq. in notiſſis antiquiſ Geographicæ ſuæ ſacræ ſubjectis, quæ Pariſ. 1641. fol. primum prodiit, & recuſa eſt Amſtelod. 1703. fol. *Lucas vero Holſtenius* hunc libellum ex MS. Vaticano deſcriptum & ex alio Altempſiano emendatum, & è duobus Farnelianis ſuppletum latine vertit, & cum Constantini Porphyrog. de thematibus & de adminiſtrando Imperio vulgare voluit in Corpore Hiſt. Byzantinæ, ſed fato præventus non potuit. Cum itaque in Bibl. Barberinæ per aliquod tempus delituiſſet, in lucem editus Græce & Latine

Cccc

eſt

Libri ſcđ Pars Altera.

est ab *Emanuele Schelfstrateno* in tomo secundo *Antiquitatis Ecclesiæ* illustratæ, in appendice ad opus *Geographicum*. Rom. 1697. fol.

3.) *Constantini Porphyrog. liber de Administrando Imperio*, p. 53. 157. de quo dixi supra pag. 487. seq.

4.) AGAPETI * *Diaconi S. magnæ Ecclesiæ CPol.* *ἡ βασιλικὴ* ad Justinianum recens A. C. 527. creatum Imperatorem, sive *ἐκθεσις κεφαλαίων τῶν βασιλικῶν*, LXXII. *capita admonitionum* quorum acrostichis sive literarum initialium juncta series reddit verba: τῷ θεοπατρί καὶ ἀσσεβιστέῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχις ὁ Διάκονος. p. 158-170. Possevinus in fine Apparatus, ubi Catalogos librorum MSS. Græcorum exhibet; testatur CPoli inter Codices Constantii Barini fuisse hunc librum, in cujus inscriptione Agapetus Justiniani antequam Imperium ille susciperet Magister fuisse traditur, ex quo Norisius diff. de Synodo V. cap. 2. etiam evincit Justinianum doctissimo Viro Magistro usum, tanquam ἀλφάβητος, falso traduci. Citatur hic Agapeti liber plus simplici vice in florilegio Stobæi.

Agapeti editiones Græcæ, quæ Græcolatinam Bandurianam ex duobus MSS. Regiis ** recensitam præcessere.

Basilæ A. 1521. 8. apud Jo. Frobenium, cum Æsopi & aliorum fabulis, Hesiodo, Theognide & aliis Gnomologis.
In libello Gnomico, Joach. Camerarii p. 229. Lipsiæ 8.
Basil. 1553. forma minore.
Coloniæ 1604. 8.

Græco-

* Fuere plures hoc nomine, ut Agapetus Synadorum Episcopus, de quo Philostorgius & Svidas in *Ἀγαπητὸς* Eusebium falso laudans pro Philostorgio. Agapeti duo Archimandritæ Constantinopoli, quorum in Actis Concilii CPol. sub Mena mentio. Agapetus I. Papa Rom A. C. 535. & Agapetus II. ab A. 946-956. quorum Epistolæ exstant. Tum Agapetus Rhodi Insulæ Metropolitæ, cujus Epistola pro Concilio Chalcedonensi ad Leonem Imp. scripta A. C. 457. occurrit in Actis Concilii Chalced. parte 3. c. 45.

** Exstat etiam Græce MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium III. p. 152.

Græcolatina.

Venet. 1509. 8. Basil. 1518. 8.

Cum Æsopi & aliorum fabulis, Batrachomyomachia, Galeomyomachia, Mufæo de amoribus Erus & Leandri & jurisjurando Hippocratis, Basil. 1545. 8. Paris. 1549. 12. Basil. 1574. 12.

Inter Veterum Theologorum Græcorum scripta, Conrado Gesnero curante junctim edita Tiguri, 1559. fol.

Ex Jo. Ransii editione, Witteb. 1562. 8.

In posteriore Orthodoxographorum editione Basil. 1569. Tom. 1. pag. 180. fol.

In Compendio Moralium præceptionum Martini Hayneccii, Lipsiæ 1600. 8.

Herbornæ 1605. 8. cum versione *Matthiæ Martinii*, & Bremæ 1605. 12. & 1615. 8. quas duas editiones mihi non visas memorant Hendreichius in pandectis Brandenburgicis & Carolus Arndius in schediasmate Bibliothecæ Græcæ difficilioris, Rostoch. 1702. quod totum est de Phalaride, Agapeto & Basilio Macedone. Eidem Hendreichio memorantur, quoque *Andreae Werneri*, (qui latine vertit, Magdeb. 8. uti etiam *Petrus Bizarrus*) *Conradi Rittershusii*, Lipsiæ 1611. 12. *Jo. Bersovii*, & *Henrici Kirschii* editiones Lipsiæ 1613. 4.

Cum notis *Stephani Schæningii*, Franeckeræ 1608. 8. cum S. Nili admonitionibus & libello de virtutibus qui Aristoteli tribuitur.

Cum versione duplici, dissertationibus, exemplis, quæstionibus per *Georgium Drandium*. Francof. 1615. 4. & 1659. 4.

In Auctario Bibliothecæ Patrum Duxano Paris. 1624. fol. Tom. 2. pag. 362.

Agapeti scheda regia & Basilii Macedonis adhortationes ad Leonem filium, cum versione recensitâ à *Bernhardo Damke*, Hamburgensi, additis ejus notis. Basil. 1633. 8.

Agapeti scheda Regia repurgata mendis & explanata à *P. Guerin*, Paris. 1635. 8.

Cum notis *Jac. Brunonis* & filii *Jac. Pancratii Brunonis*, Lipsiæ & Norimb. 1669. 8.

Cccc 2

La-

Agapeti editiones Latinae.

- In Bibliotheca Patrum, Parisi, 1575. atqve deinde in aliis editionibus Parisiensibus, Colonienſi & deniq; in Lugdunenſi Tomo IX.
 Ex *Albani Torini* verſione Baſil, 1541. 8. ad calcem Onofandri, apud Robertum Winter.
 Ex verſione & cum ſcholiis *Jacobi Huggelii*. Mulhuſii 1560. 8.
 Ex verſione *Joach. Axonii* Graviani, Antvverp. 1561. 8.
 Halæ Sax. 1593. 8. ad Jo. Sigismundum, Marchionem Brandenburgicum ſtudio *Jo. Olearii*, adjunctis capitibus Auguſtanæ Confeſſ. & libri Concordiæ.
 Latinis verſibus reddidit *Edo Neubuſius* 1603. Francof. 8.

Gallica, Hispanica, Germanica.

- Gallicè* à Joanne Picot. Pariſ. 1563. 8. Hinc ab Hieronymo Beneventano. ibid. 8. Tum Pardulpho Pratejo interprete, Lugd. 1570. 8. Atqve ex verſione Ludovici XIII. Galliæ Regis. Les Preceptes d'Agapetus à Juſtinien, ſur une verſion latine, par le Roy Louis XIII, en ſes leçons ordinaires. Pariſ. 1612. 8.
Hiſpanice, per Chriſtophorum Moſquera de Figveroa. Madrit. 1596. 4. Reglas para los qve gobiernan.
Germanice Martino Mollero interprete, Gorliti, 8. Et ex verſione Nicolai Glaſeri, Brem. 1619. 4. cum laude philomelæ & Luciano de calumnia ac Tabula Cebetis.
 5. BASILII *Macedonis*, Imp. CPol. κεφάλαια παρανεπικα' ad Leonem Sapientem, filium qvem Pater 6. Januar. A. C. 879. Auguſtum pronuncivit, *capita exhortationum LXXVI*. qvorum acroſtichis ſive primæ literæ junctæ reddunt hæc verba: βασιλεὺς ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων Λέοντι τῷ πεποθημένῳ ὑπὸ καὶ συμβασιλεῖ. *Basilus in Chriſto Imperator Romanorum, Leoni caro filio & Imperii Collega.* p. 171-192. Hunc librum Bandurius emendavit ex duobus Codicibus Bibl. Regis Chriſtianiſſimi, n. 3059. & 3363. Exſtat etiam MS. in Bibl. Vindobonenſi ut annotat Lambecius III. p. 38. dignum qvi cum editis conferatur teſtatus. Codices Venetum, Vaticanum & Bibl. Strozianæ pridem laudavit Geſnerus.

Edi-

Editiones Capitum Basilii Græcolatina, quæ Bandurianam præcesserunt.

Primus Græce edidit *Federicus Morellus* cum versione quam ipse composuit, Paris. 1584. 4. typis Reg.

Cum Agapeto, & notis *Bernardi Damke*, Hamburgensis, prodiit Basil. 1633. 8.

Cum versione *Joannis Paradis*, Paris. 1637. 12.

Cum versione eleganti *Iusti Dransfeld*, Gotting. 1671. 8.

Latina.

In Bibliothecis Patrum Paris. 1589. T. V. Colon. T. IX. parte 2. & Lugd. T. XVI.

Ad calcem Onofandri, una cum Ferrandi Diaconi Carthag. parænetico, cura Johannis à Fuchte, Helmst. 1616. 4.

Gallica, Italica, Germanica.

Gallice ex Hieron. Beneventani versione, Paris. 1612. forma minore.

Versio recentior hoc titulo: *Maximes pour l'education d'un jeune Seigneur avec les instructions de l'Empereur Basile pour Leon son fils, traduits du Grec, & l'abregé de leur vie.* Paris. 1690. 12.

Italica ad calcem militis Christiani, ab Antonio Possævino editi, & cum auctario recusi Venetiis 1604.

Latine & Germanice, Baruthi 1667. 12.

6. *Theophylasti Institutio Regia*, ad Constantinum Mich. Ducæ F. de qua dixi supra p. 285.

7. *Libri octo Antiquitatum CPolitanarum* ex monumentis maximam partem antea ineditis selecti, & Græce descripti ac versione latina copiosisqve atqve eruditis commentariis illustrati. Libris quatuor primoribus continentur *Anonymi*, qui Alexio Comneno opus suum inscripsit, adeoque * Codino trecentis & quinquaginta annis est antiquior, *Origines & Antiquitates CPolitanæ*, quibus descriptio
Cccc 3 tem-

* De Codini Antiquitatibus CPol. supra p. 480.

templorum, aliorumque ædificiorum & monumentorum p. 1-64 & libro quarto p. 65-80. Templi S. Sophiae continetur, ex Codice Regis Galliae 3058. 3. & 4. *Stylus hujus Anonymi*, inquit Bandurius, est varius & inaequalis, utpote qui opus suum ut arbitror ex diversis scriptoribus Originum seu Antiquitatum CPolitanarum & aliis Chronicorum scriptoribus qui ante ipsum floruerunt, consarcinavit pro more auctorum illius ævi. Haeserit igitur ex opusculo Hesychii Milefii ** quod inscribitur *τῶν πατρίων* sive de Originibus CPol. & ex altero ejusdem tituli & argumenti opusculo, auctore Christodoro Pamisci F. Coptensi, quem laudant Suidas & Eudocia Augusta in Jomis, opere MS. à nobis in Commentariis saepe citato. Fortassis & ex aliis ejusdem argumenti scriptoribus, qui citantur *** à Porphyrogenito lib. 2. de Thematibus cap. 12. Præterea ex auctore Chronici Alexandrini, Theophane, Cedreno ac reliquis Historia Byz. scriptoribus.

Libro quinto exhibentur cum nova Bandurii versione pag. 81. ad 106. *Anonymi παραστάσεις σύντομοι χρονικαί*, quas à Lambecio primum Græce, & à Combesillo Græce ac Latine editas dixi supra pag. 480. seq.

Libro sexto continentur 1.) *Niceta Choniata narratio de statuis CPolitanis* pag. 107.-114. quam dedi supra pag. 405. cum mea versione ignarus tunc vulgatam jam fuisse à Clariss. Bandurio. Poterit autem ut spero, utriusque interpretatio collata inter se mutuo juvare. Initio statim τὸ ἰδιὸν παραδεικνύντες φιλόχρυσον puto me rectius vertisse *insitam genti avaritiam ut demonstrarent*, quam virum doctissimum qui reddit: *auri amore gentilium ritu flagrantēs*. Sed mox idem τὰς τῶν βασιλέων θήκας rectius interpretatus est *Imperatorum sepulchra*. Bandurius hanc narrationem accepit à Clariss. Boivinio, qui illam à Grabio ad se transmissam edere voluit in Tomo quarto Nicephori Gregoræ, ut dixi supra pag. 321.

2.) *Georgii Pachymera descriptio Augusteonis*, quam laudatus Boivinius Græce vulgaverat in notis ad Gregoram pag. 764. seq. sed Bandu-

** De hoc supra p. 241. De Christodoro autem Ægyptio constat ex Suida quod vixit tempore Anastasii Imp. & quod præter alia multa scripsit Πάτρια Κωνσταντινπόλεως ἐπικῶς sive versibus Heroicis, libris XII. De ejusdem Christodori ἐκφράσεις τῶν ἐν ζευξίπῳ ἀγαλμάτων descriptione statuarum in *Gymnasio Zenoppe* CPolitano, mox dicitur pagina sequente.

*** Nullos quidem Constantinus nominat, sed tantum laudat τὰς τὰ πάτρια συγγραφοτάς τῆ Βυζαντίæ.

Bandurius cum versione sua recudi curavit pag. 114-117. De Augusteone sive Augustæo atrio templi S. Sophiæ Codinus in Originibus CPol. n. 31. Gorgas ad Codinum de officiis pag. 130. & Bandurius ad Antiqv. CPol. pag. 468. seq. & 304.

3.) *Photii Patriarchæ CPol. descriptio Ecclesiæ Dei Genitricis in Palatio ex-
βρυλλεῖα à Basilio Macedone Imp* pag. 117-121. cum nova Bandurii inter-
pretatione. Ediderat eam pridem Lambecius Græce, & utraqve lin-
gua Combesiius, ut supra pag. 485. dicere me memini. Habita est
in Encænii Anno Christi 880. Basilii Imp. 14.

4.) *Περὶ τῶν τάφων τῶν βασιλέων de sepulchris Imperatorum in
Templo CPolitano SS. Apostolorum* pag. 121-124. Adjuncta est descriptio
Heroi Justiniani, & tumulorum Imperatorum in variis Mona-
steriis. E Codice Regio. Confer quæ è Codice Colbertino Græce
exhibet Cangius lib. IV. CPoleos Christianæ pag. 109. 110. τὰ ἐν τῷ
ἡρώῳ ὁ μεγάλης Κωνσταντίνου μνήματα. Τὰ ἐν τῷ ἡρώῳ ὁ μεγάλης Ἰουστι-
νιανῆς.

5.) Excerpta de Antiqvitatibus CPolitanis ex Codice Regio &
Codino de ædificiis CPol. cum Lambecii & Bandurii notis p. 124-134.

Libro *septimo* continentur *Epigrammata & poëmata* variorum
Poetarum de rebus CPolitanis è libro tertio & quarto Anthologiæ, &
ex libro quinto *Ecpbrasis Chriftodori Thebanistatuarum in Gymnasio Zeuxippi*,
& Epigrammata in aurigas in Hippodromo CPol. pag. 135-175. Me-
taphrases latine additæ sunt ad unum tantum A. B. sive Anselmi
Bandurii, ad cætera Andreæ Alciati, Casparis Urfini Velii, Federici
Morelli, Francisci Franchini, Hugonis Grotii, Jani Cornarii, Joan-
nis Sleidani, Pauli Stephani, Petri Menardi, Septimii Florentis
Christiani, & Theobaldi, quorum nomina primoribus literis in-
nuuntur. Præterea *Maximi Planuda* * Heroelegi & Jambi in Templum
S. Andreæ à Protovestiaria conditum: pag. 175. seq. *Georgii Pisida* sive
Pisidis Jambi in templum Blachernarum. pag. 177. seq. *Mich. Pselli*
Jambi in æreum eqvum in Hippodromo qvi pedem attollebat. pag.
178. Hinc *inscriptiones variae* quæ CPoli vel olim extiterunt, vel etiam-
num exstant pag. 179-184. Deniqve pag 184. sq. *Matthæi Cigala* Cy-
prii qvi A. C. 1636. scripsit, de sepulchro Constantini Magni narratio,
& *Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. expositio* literarum ænigmatica-
rum

* Græce ediderat Cangius ad Zonaram p. 35. emendatius Boivinus ad Gregoram p. 714.

rum quæ in eodem sepulchro inscriptæ fuisse traduntur & divinationem de Palæologorum imperio à Turcis evertendo continent. Vide quæ dixi supra pag. 365. 366. & confer Dorothei Monembasien-
sis Chronicon pag. φμδ. editionis quam possideo Venetæ A. 1684. 4. ubi idem vaticinium cum expositione legitur.

Libro οππυο occurrit 1.) Catalogus Episcoporum ac Patriarcharum CPol. decerptus ex Chronographia Compendiaria S. Nicephori Patriarchæ CPol. quæ habetur in Codice Regio, diversa ab editis pag. 187-190. Desinit in Ignatio Evnucho.

2.) Nicephori Callisti Xanthopuli nova enarratio de Episcopis Byzantii & Patriarchis Cpolitianis, è Codice quem Regi Christianissimo pridem donavit Antonius Eparchus pag. 191-200. Desinit in Athanasio qui Johanni Sozopolitano successit.

3.) Catalogus Patriarcharum Cpolitianorum ex jure Græco Romano Jo. Leunclavii Francof. 1596. fol. pag. 296. seq. diversus ab aliis pag. 201-208. Desinit in Josepho Abbate Galesii.

4.) Catalogus Patriarcharum CPol. ex nova Variarum Historiarum synopsis Matthæi Cigala, diversus ab aliis pag. 209-218. Desinit in Neophyto Heracleensi. Matthæi Cigala synopsis Historiarum prodiit Græce Venet. 1637. 4.

5.) *Philippi Cyprii*, magnæ Ecclesiæ Protonotarii libellus continens catalogum Patriarcharum CPolis pag. 218-229. Desinit in Parthenio. Hunc primus Græce & Latine edidit Nic. Blancardus Franeqv. 1679. 4. una cum Christophoro Angelo de statu & ritibus Ecclesiæ Græcæ. Deinde latine cum notis postumis. * Henrici Hilarii, Rectoris Scholæ Cellerfeldensis, prodiit Lipf. 1687. 8.

6) *Ἐκθίσσις νῆα Ἀνδρονίκου βασιλέως* *Expositio nova Andronici Palæologi Imp. qui Metropoles CPoleos alias è minoribus ad majores extulit, alias è diverso ad minores thronos deduxit.* pag. 230-235. Diversa hæc est ab *ἐκθίσσει* Andronici senioris, quam cum Codino sæpius editam dixi supra pag. 479.

7.) *Κατάλογος τῶν Ἐπισκόπων ἢ τῶν ἑκαστῶν τῶν μητροπόλεων ὑποκείμενων, ὅσα σώζονται νῦν ἐκ μέρους, ἐκ τῶν αἰ παλαιῶν αἰφά-*

* Confer Acta Eruditorum T. 1. supplementi pag. 391. seq.

** ita leg. pro αἰ τινῶν.

αΦαρίδης. *Catalogus Episcopatum cuius singuli Metropoli subiectuntur, quæ nunc ex parte supersunt, pleraque vero earum exoluerunt.* p. 236-240.

8. Catalogi duo Imperatorum, unus à Constantino M. ad Alexium Ducam Murzuffum pag. 241-243. ex Jure Græco Romano Leunclavii p. 181. & alter ab eodem Constantino usque ad captam CPolin, subiecta successione Sultanorum usque ad A. C. 1636. p. 244-247. ex Matthæi Cigala Synopsi Variarum Historiarum.

Sequntur PETRI GYLLII, Altienſis Galli, eximii scriptoris & longarum per annos quadraginta amplius susceptarum peregrinantium usu, doctrina, ingenioque clarissimi qui A. C. 1555. ætatis 65, Romæ diem obiit, *de Bosporo Thracio libri III. & de Topographia CPoleos & de illius Antiquitatibus libri IV.* utrumque opus latine ab Auctore scriptum & post editionem minus correctâ Lugd. 1561. 4. excusum emendatius minori forma inter Resp. Elzevirianas, Anno 1632. lectuque dignum. Thoma Smitho quidem iudice in notitia CPoleos, edita Lond. 1692. 8. p. 66. Gyllius in illius urbis descriptione accuratissimus, pæne nimia diligentia usus narrationem paullo obscuriorem & minus gratam reddit.

Quam Elzevirius Gyllio subjunxit Veteris Auctoris *Anonymi* Latini, circa Theodosii junioris tempora compositam *descriptionem CPoleos per XIV. Regiones*, cum notis Gvidonis Pancirolli Bandurius quoque exhibet, poterat vero præmittere etiam præfationem, quam è MS. Vindobonensi vulgavit Lambecius lib. 2. p. 950. atque in sua ejusdem descriptionis editione non omisit Cangius in CPoli Christiana lib. 1. p. 63. seq. Ediderat eandem descriptionem CPoleos, sed sine jam dicta præfatione illustraveratq; Pancirollus ad calcem Notitiæ utriusque Imperii. † Subjunxerat etiam, sed sine notis Pancirolli, Phil. Labbeus in protreptico ad scriptores Historiæ Byz. pag. 54. & ad calcem Notitiæ utriusque Imperii Paris. 1651. 12.

Præter Indices rerum, utilissimo instituto subiectus etiam operi à Bandurio est Index Geographicus regionum, populorum & civitatum quæ in monumentis hinc memorantur, nec non brevis index scriptorum allegatorum in libris Constantini Porphyrogeniti, quem hoc loco paulo integriorem subjungam.

D d d d

INDEX

Libri 5ti Pars Altera.

† De illo opere quod in Tomo septimo Thesauri Antiquitatum Rom. Græviani recensum est, dixi in Bibliotheca Latina lib. IV. cap. 5. §. 6.

INDEX Scriptorum qui in libris Constantini Porphyrogeniti de Thematibus & de Administrando Imperio citantur, ad paginas editionis Bandurianæ.

- A** Bro ἐν παλαιότητι 77.
 Æschylus in Prometheus 30.
Agapius Monachus 126. seq.
 Agathias qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5.
 Alexander ὁ συγγραφεὺς 23. Polyhistor. 24.
 Alexis Comicus 28.
S. Anastasia Eustachii F. 93.
Anaxarchus Philosophus 17.
S. Andrea Apostoli intercessio 131. seq. *eius templum in Patrarum metropoli* 132.
 Apollodorus ἐν τῇ β' περὶ γῆς 76.
 Apollonius Grammaticus 77.
Archimedes Geometram luxit Marcellus 28.
Arianus Monachus Mahomedis suffragator 68.
 Aristophanes τετραλόγηται 77.
 Artemidorus 18. ἐν τῇ β' τῶν γεωγραφουμένων 76. 77.
 Athenæus Δειπνοσοφιστῶν β'. 77.
Basileus Cappadox, Martyris nomen sub Licinio 7. (pus 7.
Basilus Magnus, Casarensis Episcopus
Basiliscus Cappadox Comanensium Archiepiscopus 7.
 Ὅι τὰ πάτρια συγγραφεῖς Βυζαντίου 30.
Casarius Nazianzeni frater 7.
 Charax ἐν ἱστορίαις 78. ἐν Ἑλλησπόντοις γ'. ibid.
S. Chrysogonus Monachus & Martyr 93.
 Clidemus ἐν πρώτοις Ἀττικῶν 22.
 Constantini Imp. dixit in eos qui sacras vestes profanaverit vel Græcum ignem prodiderit 63. seq. & de affinitate cum infidelibus non contrahenda 65.
 Cratinus ἐν μελίσσοις 77.
 Dexippus ἐν ἱστορίαις δεκάτῃ, (ita leg.) 26.
 Dionysius Periegetes 17. 18. seq. 24. 77.
Doriensum lingua utuntur Byzantini 21.
Epicurus Samius, Neoclis f. 17.
 Epigrammata vetera 7. 10. 19. 30. 72.
 Euphemius Grammaticus 25.
Eustratius Arabracenus, Martyr 12.
 Favorinus 30.
 Gregorius (Nyssenus) Basilii Ad. frater 7.
 Gregorius Theologus Episcopus Naz. sepultus CPoli in æde Apostolorum 7. ejus jambi 26.
 Gregorius Thaumaturgus Necessariensis Episcopus 7. 12.
 Hellenicus ἱερῶν πρώτῃ τῶν ἐν Ἀφροδίτῃ 22.

Hero

Herodorus ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ' Ἡρακλέα ἱστορία 76.

Herodotus Halicarnassensis 6. 15. 17.

Heliodus 22.

Hesychius Illustris qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5. ejus locus 26.

Hierocles 24. Grammaticus 23. ὁ γράψας τὸν συνέκδημον 21. 22.

Οὐκ ἔστι νῦν χρεία τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψεύδους μεμεσώμενην 18. ὡς Ἕλληνες ψευδολογῶσι τοῖς γράμμασι 22.

Homerus, 8. 25. 26.

ἐν τῷ νεῶν καταλόγῳ 11. 16. Poëta 24.

Οἱ τὸν Ὀμηρον σχολιογραφήσαντες 18. Ἰαμβεῖον, Γαραρδοειδῆς ὅψις ἐοθλαβωμένη 25.

Inscriptiones veteres 3. 4. 10. 14.

Jobi Historia 14.

Johannes Philadelphiensis Lydus 5.

Irenes Augustæ Epistola ad Narsetem 83.

Isocratis Orationes ad Demonium 17.

Ister ἐν ἀποικίαις Ἀιγυπτίων 17.

Laches Lindius qui colossus Rhodium fecit 72.

Laurentius, Archidiaconus Martyr Terrangurius 92.

S. Lucas 8. 105.

Mahomedes 68. ejus successor Abubachar 69. 70.

Marcianus ἐν περίπλῳ Ἰβηρίας 77.

Marsyas ἐν πρώτῳ Μακεδονικῶν 22.

Melissus Samius, Philosophus 17.

Menander Comicus ἀσπίδι 77.

Menander qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5.

Menippus 27. seq. ὁ τὰς σαδιασμοὺς τῆς ὅλης οἰκουμένης διηγεσάμενος 5.

Naukratius Basilii Magni frater, 7.

Nicolaus Damascenus ἐν τετάρτῃ ἱστορίᾳ 24.

Nicolaus μυρόβλυτος 17.

Parthenius ἐν Λευκαδίας 77.

S. Paulus Apostolus 23.

Pausanias Damascenus 5.

Petrus Basilii Magni frater 7.

Philarchus ἐν τῇ ζ'. 77.

Philostephanus ἐν τῷ περιήσῳ 17.

Phlegon ἐν Ὀλυμπιάδι πεντεκαιδεκάτῃ. 30.

Polybius ὁ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν γεγραπὸς 5.

Praxitelis sculptoris Venus 15.

Procopius qui Justiniani tempore Historiam scripsit 5. 6.

Protogenis pictoris patria Xanthus 16.

Pythagoras Samius, Mnesarchi F. 17.

Quadratus Ῥωμαϊκῆς χιλιάρχος Ε'. 76.

Regum libri 12.

Scylax ὁ Καρυανδηνός 5.

Stephanus Grammaticus 27.

Stephani Mathematici sive Astrologi divinatio de Saracenorum expeditione 69.

Strabo Geographus Cappadox ex Ama-

Dddd 2

Amasea urbe 5. 18. <i>ἐν δεκάτῳ</i> <i>Γεωγραφικῶν</i> 30.	* Constantini Porphyrogeni- ti 76.
Synodi sextæ in Trullo caput XXXIX p. 130.	Thucydides ὁ περιώνυμος 25. <i>S. Tryphon sanans impuris à spiritibus</i> <i>vexatos</i> 92.
Theophanis Chronicon 69. 71. 74. 76. 78. Monasterium ma- gni Agri instituit, avunculus	Xenophon ἐν τῇ ἀναβάσει Κίβη. 12.

In Volumine secundo Bandurius Historiæ Byzantinæ lucem insignem affundit partim tabulis æneis nitide in æs incis, partim eruditis notis & commentariis in scripta priore tomo comprehensa.

Tabulæ æneæ quatuor præmissæ urbem CPolin repræsentant pro vario urbis statu per varia tempora, 1) qualis ab Anonymo Latino describitur divisa in XIV. Regiones tempore Theodosii junioris: 2) qualis describitur ab Anonymo Græco qui Alexii Comneni tempore vixit, divisa in partes tres. 3) qualis fuit sub Joanne Palæologo, penultimo CPol. Imperatore, ex Christophori de Bon- delmontibus Florentini libro de Insulis Archipelagi, MS. in Bibl. Regia Paris. quem ad Cardinalem Jordanum de Civitate Rhodi misit A.C. 1422. 4) qualis hodie cernitur, atq; à Grelotio delineata est. Similiter *Anaplys Bosphori Thracii* duabus Tabulis repræsentatur, 1) uti ex Dionysio Byzantio, sive qui hunc secutus est Petro Gyllio pridem à Gvil. Sansonio descriptus fuit. 2) ex delineatione Domini de Combes. Denique exhibetur singulari tabella *prospectus Propontidis atque Hellepontis*.

Numismatum Byzantinorum tabulas septem post p. 456. sive quæ Byzantina veteri Rep. adhuc florente, sive quæ sub Imperatoribus cula sunt, magnam partem è Gazophylacio Regis Christianissimi, reliqua è Fucaltiano Bandurius depromsit.

Specimen diptychi eburnei Consularis p. 492. quæ dederat Sirmondus notis posterioribus ad Sidonium lib. VIII. Epist. 6. Tom. 1. Operum pag. 1060.

Columna Historiata quam CPoli Arcadius Imp. pridem è marmo- re erigi curavit, & in qua Theodosii Patris gesta, nec non ædificia ab utro-

* Videtur ille locus de Theophanis profapia & de Constantino Porphyrogenito addi- tus ab alio, non ab ipso Constantino.

utroque Augusto exstructa repræsentantur, Tabulis XIX. per partes pulchre descriptam exhibet post p. 508. Confer quæ de eadem Cangius in CPoli Christiana lib. 1. pag. 78. & Claudius Franciscus Menetrierius S. I. qui eandem columnam ære depingi curavit & copiose descripsit Paris. A. 1703.

Pag. 632. è Codice Regio caractere unciali noni sæculi scripto, (in quo Opera Nazianzeni exstant) in una tabella exhibentur *Ordinatio S. Nazianzeni, Victoria Constantini M. contra Maxentium & inventio S. Crucis* per Helenam Constantini M. Matrem.

Post pag. 664. *Circi* sive *Hippodromi CPolitani* à Constantino M. exædificati reliquiæ, quales adhuc superfuere centum ante captam CPolinannis, ex Onufrii lib. 1. de ludis Circensibus.

Pag. 667. *Anaglypha* in latere septentrionali stylobatæ *Obelisci*, qui ex lapide Thebaico in medio Hippodromo CPol. erectus erat, descripta ex Jac. Sponii & Georgii Wheleri Itinerariis. Præterea *Tripus arcus Apollinis*, qui in eodem Hippodromo fuit, & *Columna marmorea Marciano Imp. à Tatiano quodam posita*, alteraque Porphyretica, quæ etiamnum CPoli visitur.

Pag. 745. *Ichographia Templi Sophia CPol.* Ejusdem prospectus exterior septentrionalis & occidentalis qualis hodie cernitur p. 752. atque meridionalis pag. 756. Prospectus interior versus altare pag. 758. & prospectus altari adversus, versus ostia pag. 762. omnia ex *Josephi Grelotii* accurata descriptione ex ejus Itinerario CPolitano quod Gallice prodiit Paris. 1680. 4. atque inscribitur: *Relation nouvelle d'un voyage de Constantinople, * enrichie de plans levez sur les lieux, & de tout ce qu'il y a de plus remarquable de cette ville.*

Pag. 790. *Natura multimamma imago* ex pyla marmorea antiqua Romæ obvia quam repræsentavit Lambecius lib. 2. p. 738.

Pag. 937. *Imago Synodi CPolitana* universalis adversus Macedonium & Apollinarem habitæ, imperante Theodosio Magno, deprompta ex Codice MS. noni sæculi operum Nazianzeni, ex quo Bandurius pag. 632. alias icones exhibuerat, & de quo consulendus

Dddd 3

Mont

• Hujus libri lectio vehemens sæpe desiderium CPolis adeundæ sibi injectum testatur V. C. Hadrianus Relandus, lib. de religione Muhammedica p. 151.

Montfauconus in Palæographia Græca pag. 250. seq. & Franciscus Louvard in Conspectu Operum Nazianzeni. Observare licet in hac imagine Synodi, in medio summo loco positum thronum, cui non infidet sed proximus ante Episcopos assidet Imperator: in throno positum est magnum volumen explicatum, Sacræ Scripturæ videlicet, ad cujus oracula exigi omnia oportet.

Pag. 991. Imagines Joannis Baptistæ, Constantini M. Matrisque Helenæ, Manuelis & Joannis Palæologorum, & Josephi Patriarchæ CPol. qvi Florentiæ obiit, è Codice Regio 3058. complexo Antiquitates CPolitanas, quas primis quatuor libros Bandurius edidit.

Post pag. 1007. Tabulæ sex celebriorum ædificiorum CPoliab Imperatoribus Mahumetanis conditorum quæ hodie ibi supersunt, 1) Ichnographia & prospectus templi Sultani Achmed. 2) Prospectus Solimanix sive superbi Templi à Solimannò exstructi. 3) Ejusdem Ichnographia. 4) Prospectus Templi cui nomen Valideæ. 5) Claustri pro Gynæceo Imperatorio (Grand Serrail) & Palatii prospectus. & 6) Claustri porta sive introitus. E Grelotio supra laudato, una cum ejus descriptione, lingua Gallica.

Denique in notis ad Constantinum Porphyrog. pag. 118. & 119. exstant varia Alphabeta Slavonica.

De Scriptoribus ineditis, quorum fragmenta insignia, vel opuscula integra Bandurius Commentariis suis in Antiquitates CPol. inseruit.

ATHANASII Macedonis, qvi ab XIV. Octobr. A. C. 1289. ad XVI. Octobr. 1293. atque iterum ab 3. August. A. 1304. ad 1310. Patriarcha CPol. fuit, (de quo plura Pachymeres ipsi infestus, & non minus amicus illi Gregoras) scripta pleraque sive memorat sive ipsa exhibet Bandurius, è quo & Clariss. Boivinii notis ad Nicephorum Gregoram pag. 755. seq. licebit notitiam illorum hoc loco tradere.

In Codice Chartaceo quem Regiæ Bibl. Paris. donavit ArchiEpiscopus Dux Rhemenfis, Carolus Mauritius Tellerius habentur

tur hæ Athanasii illius Epistolæ & Opuscula, quæ descripsisse se & in latinum sermonem vertisse testatur Bandurius p. 962.

Πρὸς τὸν Ἀντρονικότορα, *Ad Imperatorem* (Andronicum Palæologum juniorem) γράμματα sive Epistolæ 1. πρὸς τῶν ἀρχιερέων τῶν εὐχριστομένων ἁδὲ, *de Episcopis CPoli degentibus, cum deberent ad Ecclesias suas redire.* Confer infra, 10. & 52.

2. *De incurfibus circa urbis muros & portas, neque permittendum esse quempiam cum armis urbem introire.*

3. *De expellendis qui nefaria agunt, nec differenda illorum poena, præcipue in circuitu S. Sophia.*

4. πρὸς τὸν ὁρθὸν δόγματι, *de recta fidei doctrina.*

6. *De legitimo connubio.*

8. *De elemosyna, & rogatio consilii circa captivos.*

9. *De non committendis per nuncios certis negotiis, sed coram significandis.*

10. 13. 15. 16. 17. 31. 44. 45. *de residentia Episcoporum, & quod non debeant plus sex mensibus à suis Ecclesiis abesse, nisi legibus & canonibus statutum est, & ne habitent in Regia urbe.* adde 1. 52. 63. 75. Ex his Epistolis tres latine vertit ediditque Franciscus Turrianus ad calcem libri de residentia Pastorum. Florent 1551. Addidit etiam Latine alias quinque hujus Athanasii Epistolas ejusdem Argumenti ad Episcopos, quæ in Codice Regis Galliarum non exstant.

12. *Propter Chrysobulla, ubi de rebus temporalibus monasteriorum administrandis.*

14. & 22. *Ut iustitia, temperantia, veritas & misericordia immutabiles servantur.*

20. *Ut instituat liberos & subditos omnes secundum DEI bene placita.* Græce occurrit apud Bandurium pag. 614.

21. *De conversione ad DEum, & ut cognoscat unusquisque privata & publica, & de strepitu facto.*

23. *Ne bona facere Imperator differat.*

24. πρὸς τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων *de Deicidio Judæi, ut ex urbe discedant.* Græce apud Bandurium p. 614.

25. 26. *Quansam subditorum curam Imperatores gerere debeant.* In principio sanctor. Jejuniorum Indiæ IV. & V.

27. *De*

27. De festo Nativitatis Christi, rogans venerandum emitti decretum, ne quis à vespera Sabbati & Regia Festivitate in balneum aut tabernam adhibendum intromissatur.

28. 39. Adhortatio in festo Dormitionis S. Deipara.

29. Exhortatio ad misericordiam.

30. Quod ii qui cum Imperatore in Catechumencis conveniunt, non ad preces sed ad voluptates respiciant.

32. Ne per dilationem illa parva delicta quae referuntur, sine remedio maneant, neve littera solum in forulos immittantur.

33. De domibus privatis quae templis conjuncta sunt, & hoc grave esse delictum. Adde infra, 49.

34. Ut commisceatur iis qui Paxem (πῶν Παχῆν) è carcere eduxerunt. Idem forte quem Κρυψιμαχῶ Pachymeres appellat.

37. 38. 55. Adhortatio ad sepulturam Salvatoris concelebrandam.

40. De asserenda in libertatem Ecclesia Christi.

41. Quod non ex humano affectu, sed tantum charitatis causa hac referat. adde 64.

42. De iis qui sciunt populum DEI devorare sicut escam panis, & quod ipse condoleat plus quam amici & cognati de arumnis quae accidunt.

43. Ne omittat pro dono sibi collato conferenti DEO dignos referre fructus.

46. Ut Oenotea beneficium impertiat.

47. Quae merces ei danda, qui in S. DEI Ecclesia Synodicum retulerat.

48. Contra turpem lucri cupidos, & de privilegio Ecclesia. Græce & Latine apud Bandurium p. 983.

49. De honorandis & exornandis Divinis Templis, quod neminem deceat in Catechumencis habitare, neque domos quorundam Divina Tempora contingere par sit.

50. Ut ne cuius loquenti aurem prabeat Imperator, nec colonos ab agris volendis coercere.

51. De impudentibus, sanguinariis, & in malitia locupletibus.

52. Quod ii quibus gladius à DEO traditus est, non ad tradentis placitum illo utantur, & ut Tyrinus & Alexandrinus Episcopus ex Urbe discedant.

53. Relatio Patriarcha Athanasii & congregata apud eum Synodi ad Andronicum Palaeologum Imp. de quibusdam juris capitibus, per modum reagis sive
No-

Novellæ quam Imperator approbavit. Locum ex ea profert Boivinius ad Gregoram p. 757.

56. 57. 58. *De fame qua populus laboravit, ac ne infcio Patriarcha frumentum vaneat, vel pretium augere liceat.*

60. *Quod ii qui amore ducuntur DEi, placita suggerant & magna vi perficere nitantur, id sibi lucro esse rati.*

61. *Quod Orthodoxis recte statutum sit ut Divina Tempia excitent, iis qui in diversis locis ad hoc deputati sunt, concedenda, ut divini Canones enunciant.*

62. *Ut curet combustibilia ligna suppeditari, quo possit Patriarcha pulmentum pauperibus coquere.*

63. *Ut quisque Episcopus in sua Ecclesia resideat, Et de Clericis qui officiorum & roga causa (ὁφφικίων καὶ ρογὰς ἐνέκῳ) contumaces sunt.*

64. *Quod ea qua ad Imp. refert, non amicorum, cognatorum, munerum aut gloria causa referat, adde 41.*

66. *Adhortatio ut Ecclesiam componat, & subditos ad vitam secundum Leges deducat.*

67. *De Despotæ Joanne Palæologo, Imperatoris filio.*

69. *Quod Augusta graviter succenseat filio suo felicissimo Despotæ, (παινυτοχρηστὸν Δεσπότην.) Hortatur ut Imperator permittat Filio Matrem adire ad huius dolorem leniendum.*

70. *De Despotæ & filio Imperatoris Joanne, ut pro sumptibus & pro dignitate necessaria ipsi subministrantur.*

71. *De publicorum negotiorum administratore qui quendam induxit ut secum imaginem Salvatoris percuteret ac dejiceret, ac de eo qui frumentum abripere ausus est. Accusat impietatis quendam Operum publicorum redemptorem, qui imaginem Salvatoris, Templi fastigio impositam deiecerat.*

72. *De iis qui volebant festum Divorum Apostolorum celebrari: & quod ipse Imperator non passus sit ut id pratermitteretur, & sacra liturgia in donum misisset pretiosam ac pulchram tunicam talarem.*

73. *De Domino Niphone, Cyziceno Episcopo, & de accusationibus ipsi objectis. Græce apud Bandurium p. 984.*

74. *Gratiarum actio, quod cum in tanta Mundi cura constitutus sit Imperator, non akeri primas detulerit in reducenda ove quam periiisse audierat.*

Eeee

76.

Libri sti Pars Altera.

76. Ut post DEUM sive in dextris sive in sinistris à spiritalis Patris patri pendeat.

77. Ut provideat fructuum & panis venditionem justam esse, ubi de Dermociata, de fame, & de Latinis Byzantium pecunia ditatis.

Hactenus Epistolæ πρὸς τὸν Αυτοκράτορα ad Imperatorem Andronicum.

78. Γράμμα διεγείρον βασιλεῖς καὶ ἀρχοντας, καὶ πᾶν τὸ ἔθνος πρὸς Πιστοφίην πρὸς θεὸν καὶ μετάνοιαν, Epistola qua Imperatores, Principes & omnes subditi ad conversionem & penitentiam excitantur.

5. Epistola ad eum qui librum dono, χάριν κατισχύει miserat, cui postea remissus fuit.

7. De congregandis in Chora Monasterium Pontificibus, ut ad Imperatorem communis utilitatis causa simul conveniant. Græce apud Bandurium pag. 615.

11. Ad magnum Diacetam, ut per injuriam ablata restituat.

16. Epistola ne quis Pastor ovile deserat.

18. Πρὸς τὸν βασιλέα, ad Imp. Dominum Michaëlem, ut inter sexcentas curas etiam de iis qua in Baptismate promissimus solliciti simus.

19. Epistola ad Dominam Mariam Armenam Augustam, scripta statim post adventum ejus ex Armenia, de quo Gregoras. VI. 8. Hist.

35. 36. Quod oporteat omnes ad Salvatoris sepulturam celebrandam concurrere.

54. Γράμμα συγκαλῶν βασιλεῖς τε καὶ ἀρχοντας, ἱερεῖς καὶ μονάζοντας &c. Epistola qua cohortatur Imperatores, Principes, Sacerdotes & Monachos, ut nudis pedibus cum divinis Imaginibus processionem obeant.

59. Ad Augustam, quod oporteat eam cum Coniuge concordem esse. Pertinet ad dissidia quæ fuerunt inter Andronicum Imp. & uxorem ejus Irenem, de quibus Gregoras.

65. Γράμμα σηλιπυτικὸν, Invectiva qua perstringitur Johannes quidam Drimys, qui execrandam sibi societatem conciliarat contra gregem Chibisti, contra Ecclesiam & à DEO coronatum Imperatorem. Græce & Latine apud Bandurium p. 970. seq.

67. Πρὸς ποιμένας ad Pastores, ne Monasteria subdita quasi propriam possessionem sibi attribuant aut vendant, aut aliis tradant, nisi prout Canonice statutum est.

75. *Epistola de Monachis qui arbitrio suo sacros Canones conculcarunt, & à Monasterio suo aufugerunt.*

79. *Abdicatio prioris Patriarchatus A.C. 1273. de qua Pachymères II. 23. & III. 24. Hist. & Nicephorus Gregoras VI. 7. Eam Græce à Codice Regio exhibet Jo. Boivinius notis ad Gregoram pag. 757. quamvis per errorem typographi vocatur παραίτησις τῆς δόξης πατριάρχης. Græce & Latine Bandurius pag. 968.*

80. *Posterior Patriarchatus abdicatio A. C. 1310. de qua Gregoras VII. 9. Illam Græce exhibet Boivinius in notis jam laudatis p. 762. Græce & Latine occurrit apud Bandurium p. 976. seq.*

81. *Sanctissimis DEL Prasulibus, gloriosissimo Senatui, & honoratissimis à Clero Sacerdotibus & Monachis, iis etiam qui militiam exercent, ac Civibus divitibus, pauperibus, viris & mulieribus. Græce & Latine apud Bandurium, ibid.*

82. *Ad Magistrum libellorum supplicum, de electione qua creatus Patriarcha fuerat Episcopus Cyzici, Nipho. A. C. 1310. Græce apud Bandurium p. 985.*

83. *Γράμμα ἀντίγραφον seu fragmentum in quo accusatus Athanasius provocat ad Synodum, ut si crimina objecta vera esse putent, deponatur & ignominiose ejiciatur: sin minus, delatores puniantur.*

84. *Quomodo & quare prima & secunda Patriarchatus abdicatio facta sit, Græce & Latine apud Bandurium p. 978. seq. Etiam Græce pars legitur in notis Boivinii ad Gregoram p. 763.*

EUDOCIÆ sive EUDOXIÆ *Macrembolitiſſa*, Augustæ quæ Constantini Ducæ primum deinde ab A.C. 1068. *Romani III. cognomento Diogenis* Imp. conjux fuit, eoq; post quadriennium capto, excæcato & extincto in Monasterium relegata est, opus ineditum * *Ἰουιά Βιολάριον* sive collectio spissa varii argumenti digestaque ordine Alphabeti.

* Scripsit præterea *πλόκαμον Ἀριάδνης, Filum Ariadnes*, versibus Heroicis, & τὰς τῶν γυναικῶν χρείας, de mulierum officio, & τί δὲ τὰς βασιλίδας ἀσκεῖν ἔμελλεν in re Imperatrices exerceri debeant, soluta oratione, & περὶ διαίτης Μοναχῶν

betico, ad Romanum Diogenem Conjugem. Titulus est: Ἐυδοκίας τῆς Μακρημβολιτίσσης βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Ἰωνιά * (ita malim cum Cangio legere, quam ut in Clariss. Montfauconi Palæographia Græca pag. 298. semel iterumque excusum est Ἰωνία) ἥτοι συναγωγή Θεῶν ἡρώων τε καὶ ἡρώϊκων γενεαλογίας, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς μεταμορφώσεων, μύθων τε καὶ ἀλληγοριῶν τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐρισκομένων, ἐν ἧ καὶ περὶ διαφόρων σφῶν, πρὸς τὸν Φιλόχριστον καὶ εὐσεβέστατον βασιλέα Ῥωμαίων τὸν Διογένην, κερτὴν, προσπαύχον. *Eudocia Macrembolitissa Imperatricis CPolitana Violarium, seu collectio de Genealogia Deorum, Heroum, Heroinarum, & de metamorphosis ab ipsis spectantibus, de fabulis & allegoriis quæ apud veteres reperiuntur. Illi etiam de variis sapientibus & eruditissimis viris, ad Christi amantem & piissimum Imperatorem Romanum Diogenem, virorem & tropæis ornatum.* MS. exstat in Bibl. Colbertina, recenti charactere exaratum, & frequenter laudatur à Cangio in Glossario Græco. Indicem vero capitum dedit V. C. Anselmus Bandurius notis ad Antiquitates CPol. pag. 818. seq. quem hoc loco subungere, quoniam plurimorum scriptorum Græcorum memoriam continet, operæ pretium dixi. Numeros capitum & latinam versionem ipse addidi.

Πίναξ τῶν παρόντων βιβλίου. *Index hujus libri.*

1. Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῆς. *De Minerva & ejus cognominibus & formis.* 2. Διὰ τί Ἀθηνᾶ, καὶ τοῖς τῶν ἄλλων Θεῶν οἱ μὲν τοῖς Ἑλλήσιν, οἱ δὲ τοῖς Τρωσὶ συμμαχῶσι; *Quare Minerva & quidam ex cæteris Diis, alii Græcos alii Trojanos juverunt?* 3. Περὶ τῆ πῶς ἡ Ἀθηνᾶ παρδένει ἕσα τίκει δράκοντα; *De eo, quo-*

ῶν de vita Monialium, quæ quidem in Proconnessi sive Marmaræ Monasterio aservantur, ut in margine proœmii Codicis Colbertei annotatum esse Montfauconus & Cangius testatur. Atque hic etiam p. 48 ad Zonaram monet in Codice altero Colbertino, quemadmodum & in Codice Regio 2977. fieri Clariss. Kusterus me monuit, ad hanc Eudoxiam referri Homero-centra. Ἐυδοκίας τῆς κυρᾶς Ζωῆς Ὁμηροκέντρα. Homero-centones, inquit Montfauconus, quos jamdum editi fuerunt, scripsisse creditur Eudocia Macrembolitissa, cujus operis hunc Codex habetur in Bibliotheca Collegii Ludovici Magni. Notum tamen est à Jo. Zonara T. 3. p. 37. & Jo. Tzetze Chil. X. vers. 77. & 89. Homero-centones referri ad Eudociam antiquiorem, Theodosii junioris conjugem, Leonis sive Leontii Philosophi filiam, de qua dixi lib. 2. c. 7. §. 4. De illa etiam agunt Socrates VII. 21. Eusebius I. 20. Theophanes p. 72. ibique Jac. Goar in notis pag. 569. Chronicon Alex. p. 312. seq. &c.

* Sic Mich. Apostolius scripsit Ἰωνιάν de qua dixi lib. IV. cap. 9. §. 9.

miæ studio, & numeri ac computi inventione, nec non de Sacrificiis, Geometria, divinatione è somniis, auspiciisque. 66. *Περὶ ἀλεργίδου, ἥτοι τῆς πορφύρας βαφῆς ἰσορία, καὶ πῶς τὴν ἀρχὴν εὐρίσκει ἡ πορφύρα. Καὶ πῶς τὰ ζῶα νῦν οἱ φοίνικες θηρῶνται.* De purpuræ infectione narratio, & quomodo primum inventa fuerit, & qua ratione Phœnices muricem piscantur. Confer Cangii appendicem glossarii Græci in *πογχυλευταί.* 67. *Ὅτι Ἀιγύπτιοι διάφορα τῶν ζώων ἐσέβοντο.* Quod Egyptii varia animalia coluerunt. 68. De Anthemocrito. 69. De Anticlea. 70. De Antinoo. 71. De Amphinomo. 72. De Alcinoο. 73. De Antiphato. 74. De Admeto. 75. De Amphictyone. 76. De Æsimo. 77. De Aërope. 78. *Ἑνεξ Genealogia, & Aftyanaetis atqve Emathionis.* 79. Abantis Genealogia. 80. De Antilocho. 81. *Περὶ Ἀπύγων καὶ Μελαμπύγων.* De Apygis & Melampygis. 82. De Ægypto ejusque liberis. 83. De Ambrace. 84. De Ammone. 85. De Acrone Medico. 86. De Agapio. (Infra c. 102.) 87. De Apollonide Historico. 88. De Acusilao. 89. De Anaximandro. 90. De Antipatro. 91. De Apollonio Aphrodisiensi. 92. De Alexandro Myndio. 93. De Adriano Rhetore. 94. De Athenodoro. 95. De Æschine. 96. De Abante. 97. De Anaximene. 98. De Alexandro cui cognomen *πλοπλάτων*, quasi luteum Platonem dicas. 99. De Alcæone Philosopho. 100. De Anaxarcho. 101. De Anaxagora. 102. De Agapio (supra c. 86.) 103. De Anaximandro. 104. De Anaximene. 105. De Antisthene. 106. *περὶ Ἀκύλας* de Aquila (Rhetore ni fallor) 107. De Alexandro Ægæo. 108. De Alcidasante. 109. *Περὶ Ἀμμωνίῃς τῆς καὶ Ἀλεξάνδρῃς,* de Ammonio qui etiam dictus Alexander. 110. De Apollonio Tyzenfi. 111. De Rhetore Antipatro. 112. De Apollonio Atheniensi Rhetore. 113. De Antiocho Rhetore. 114. De Andocide. 115. De Andromacho. 116. De Androtione. 117. De Antiphonte. 118. De Androclide. 119. De Apollonio Archebuli. 120. De Agathia Scholastico. 121. De Alexide Comico. 122. De Alcæo Tragico. 123. De Alcæo Comico. 124. De Alcmane Lyrico. 125. De Anacreonte. 126. De Anaxandride. 127. De Anaxippo. 128. De Antimacho. 129. De Antiphane. 130. De Apollodoro. 131. De Apollonio Solensi. 132. De Apollophane. 133. De Apollodoro Tarsensi. 134. De Ara-

Arato. 135. De Abrone Grammatico 136. De Alexandro Milesio. 137. De Alexandro Aetolo. 138. De Anterote. 139. De Apione. 140. De Apollodoro Grammatico. 141. De Apollonio Dyscolo 142. De Aristarcho. 143. De Aristonico. 144. De Aristophane (Grammatico) 145. De Arcadio Grammatico. 146. De Archibio. 147. De Asclepiade. 148. De Astryage. 149. De Aristogene Medico 150. De Aristogene Cnidio. 151. De Archigene. 152. De Apfyrtio. 153. De Aristide Rhetore. 154. De Aristogitone. 155. De Apollonio Naucratica. 156. De Aristocle. 157. De Harpocrate. 158. De Aspasio. 159. *Περὶ Ἀφαιρεῶς* de Aphare. 160. De Apfine. 161. De Aesopo Sophista. 162. De Aristaneto. 163. De Arriano Poeta. 164. De Arione. 165. De Aristao. 166. De Aristomene. 167. De Aristonymo. 168. De Archedico. 169. De Astrydamante Tragicò. 170. De Archippo. 171. De Astrydamante juniore. 172. De Augusto Cesare. 173. De Augea Comico. 174. De Achille Poeta. 175. De Autocrate. 176. De Achao Tragico 177. De Aenico. 178. De Aeschione. 179. De Arcesila, Academico Philosopho. 180. De Arriano Philosopho. 181. De Arignote. 182. De Aristocle. 183. De Aristippo. 184. De Aristoxeno. 185. De Arnuphi. 186. De Aeschine, Socratico. 187. De Archelao. 188. De Harpocrate Platonico. 189. De Africano. 190. De Anacharside. 191. De Artemidoro. 192. De Archimede. 193. De Archyta Tarentino. 194. De Androclide. 195. De Aristandro vate. 196. *Περὶ Ἀπαυρῶν* de festo Apaturiorum. 197. *Περὶ τῆς ἀπαυρῆς εἰς μακαρίαν λεγομένης*, de eo quod dicitur, abi in Macaream insulam. 198. *Πόθεν Ἀυσονες οἱ Ἰταλοὶ λέγονται*; unde Itali Ausoniorum nomine appellantur. 199. *Περὶ τῆς Ἀινείας ἀρχῆς καὶ τῆς τέτης εἰς Ἰταλίαν ἀπόπλους* de principatu Aeneas & ejus navigatione in Italiam. 200. Arcesilai genealogia. 201. De Atreo. 202. De Antigona. 203. De Harmonia Cadmi uxore. 204. De Ariadne. 205. De Agenore. 206. *Περὶ Ἀργῆς* de Argo centoculo. 207. *Περὶ Ἀργῆς* de Argo navi. 208. *Περὶ Ἀπίδων* de Apidis. 209. *Περὶ αἰετῶν ἀρατῆς*, de ura sidere. 210. De Arne Nympha. 211. De Harpyjis. 212. De Astarte. 213. De Asteria. 214. De Astryanassa. 215. De Astrydamia. 216. De Astryoche. 217. De Asphalione. 218. De Au-

Augia. 219. De Acheronte. 220. Unde Græci Acherontem
men acceperint. 221. De Artibio Persa. 222. Genesius
Achillis. 223. De Apfyrto Ætææ F.

224. De Baccho. 225. Περὶ Βριμῶς De Brimone, Cognomento.
226. De Bellerophonte. 227. De Cōma nices. 228. De Beloubietiam de Babylone. 229. De Bortia.
230. De Briareo. 231. De Brizone. Περὶ Βριζῶς. 232. De Biant.
233. De Bronto. 234. De Bacidis. 235. De Batto. 236. De
Vero Περὶ Βήρης. 237. De Basilico Sophista. 238. De Bacchylic
Lyrico. 239. De Battone. 240. Περὶ Βαρῶς. 241. De Bolo De
mocratio. 242. De Biante. 243. De Bolo Pythagoreo. 244
De Bione. 245. Περὶ Βηθοίνας Ἡρακλῆος de Hercule boves mactante.

246. Περὶ Γάγγης τῆ δεκαπῆχους. De Gange Æthiopum Reg
statura decem ulnarum. 247. De Ganymede. 248. De Gargi
ta (Γαργίτη) cane. 249. Περὶ γεωργίας πῶς εὐρέθη, quomodo agricultura
inventa sit. 250. De Geryone. 251. De Glauco Atheniensis. 252.
De Glauco Minois. 253. De Glauco marino. 254. Περὶ Γίγαν
τῶν σπαρέντων καὶ φυέντων αὐθιμερῶν, de Gigantibus satis & eadem de
nascentibus. 255. De Gorgonibus. 256. De Gyge. 257. De
Gesio Jatrosophista. 258. De Gajano Rhetore. 259. De Genes
lio. 260. De Gorgia. 261. De Glaucōne.

262. De Dædalo. 263. de Idxis Dactylis. 264. Περὶ Δαιμόνων
λυχνείας, de gulositate Dæmonum. 265. de Danaë. 266.
de Dardano. 267. de Daphne. 268. de Danao. 269. Δελφίος
διὰ τί ὁ Ἀπόλλων; quare Apollo dicatur Delphinus? 270. Περὶ τῆ ἑ
ρατῆς τῆ χρυσομαΐδας de aureo vellere. 271. de Deucalione. 272.
Περὶ δημάρχων de principibus populorum Atticæ. 273. de Del
phico tripode. 274. Περὶ Δήμητρος, de Cerere 275. Περὶ ἐρ
μῆτος καὶ ἑστίας, de Cerere & Vesta. 276. de Didone. 277.
Περὶ δικαστηρίων τῶν ἐν Ἀθήναις de judiciis Atheniensium. 278.
de Diomede. 279. de Dionysio sive Baccho. 280. de eo quod
Dionysus fuerit androgynus sive Hermaphroditus. 281. Περὶ τῶν ἡ
κοιμένων καὶ διεσπασμένων τὸν Διόνυσον, de iis qui Bacchum confecerunt
& distraxerunt. 282. de Dioscuris, Castore & Polluce. 283.
Περὶ διμήτορος de bimatre Baccho. 284. de Durateo eqvo Trojano.
285. Περὶ δρυὸς τῆς Δωδωνιᾶς καὶ τῆ λέβητος de quercu Dodonæ & de
Iebe.

lebetes. 286. de Dorippe. 287. de Damaste Chronograho. 288. de Democrito Historico. 289. de Demetrio Ilei (Ἰλίου) 290. de Damostrato. 291. de Didymo. 292. de Dictye. 293. de Diodoro. 294. de Dionysio Milesio. 295. de Dionysio Rhodio. 296. de Dione. 297. de Doride. 298. de Dexippo Medico. 299. de Dioscoride. 300. de Dracone. 301. de Damiano Sophista. 302. de Dexippo. 303. de Dinarcho. 304. de Dionysio Milesio. 305. de Demade. 306. de Dionysio Halicarnasseo. 307. de Dione Prusæo. 308. de Dinolochico Comico. 309. de Damoxeno. 310. de Dicæogene. 311. de Diogene Oenomaio. 312. de Diocle. 313. de Dionysio Mytilenæo. 314. de Dionysio Byzantio. 315. de Dionysio Corinthio. 316. de Dexippo. 317. de Daphida Grammatico. 318. de Demetrio Ixione. 319. de Didymo. 320. de Dicæarcho. 321. de Diogeniano. 322. de Dionysio Grammatico. 323. de Dracone. 324. de Damascio Philosopho. 325. de Damophilo. 326. de Democrito. 327. de Didymo. 328. de Dicæarcho. 329. de Demetrio Phalereo. 330. de Diodoro Valerio. 331. de Diodoro Crono. 332. de Dionysio Tyranni filio. 333. de Dionysio Metathemeno. 334. de Dione. 335. de Diagora. 336. de Diogene Physico. 337. de Dione Prusæo sive Prusaensi. 338. de Domnino Philosopho. 339. de Diogene Cynico.

340. Περὶ εἰρεσιώνης, de ramo olivæ ex quibus primitias fructuum Athenienses suspendebant. 341. περὶ τῆς ἐς Κυνόσαργες λεγομένης de Cynofarge, Athenis. 342. de Hecuba. 343. de Hecate. 344. περὶ τῶν ἑκατονταχείρων de centimanis Gigantibus. 345. De Elara, Tityimatre. 346. περὶ Ἐλεγεΐδος τῆς ἢ Πειρῆος de Elegiide Pirone. 347. De Idothea. 348. Quare Minerva dicta Ἐκάστης. 349. de Helle & Phrixo. 350. de Empusa. 351. de Endymione. 352. διὰ τὴν ἐνόρχην ὁ Διόνυσος; 353. de Ennyone. 354. de Epeo. 355. de Epicrate. 356. de Epimenide. 357. de Erechtheo. 358. de Erinnybus sive Furiis. 359. de Helena. 360. de Hermete sive Mercurio. 361. de Erote sive Cupidine. 362. de Erichthonio. 363. de Hesperidis. 364. de Eveno. 365. de Evmaeo. 366. de Eurybato. 367. de Eriphyle. 368. de Eurypylo. 369. de Euryto. 370. de Europa & Agenore. 371. Ffff. de

Libri sti Pars Altera,

de Escheto. 372. de Hecatao Historico. 373. de Hellanico Milefio. 374. de Hellanico Mytilenxo. 375. de Evagera. 376. de Ehippo. 377. de Eustathio. 378. de Ephoro. 379. de Hermagora Rhetore. 380. de Evodiano. 381. de Epiphanio Sophista. 382. de Heliconio Byzantio. 383. de Hermogene. 384. de Eudemo. 385. de Eusebio Arabio. 386. de Eustochio Sophista. 387. de Epigene Comico. 388. de Epimenide. 389. de Epicrate. 390. de Epinico. 391. de Epicharmo. 392. de Eripho. 393. de Hermippo. 394. de Erthycele. 395. de Eumolpo. 396. de Evodo. 397. de Eupolide. 398. de Euphorione. 399. de Euphorione Chalcidensi. 400. de Euphrone. 401. de Epaphrodito Grammatico. 402. de Helladio Grammatico. 403. de Hermolao. 403. de Eugenio. 404. de Eudamone. 405. de Irenxo. 406. de Hecatao. 407. de Empedocle. 408. de Empedotimo. 409. de Epicteto. 410. 411. de Eratosthene. 412. de Epicuro. 413. 414. de Hermagora. 415. de Epicharmo. 416. de Epaminonda. 417. de Hermia. 418. de Eudoxo.

419. De Zamolxide. 420. De Zeunippe. 421. De Jove. 422. *περί Διὸς πάντα γινόμενα διὰ τὰς γυναῖκας.* De Jovis mulierum causa in omnes formas mutato. 423. *περί τοῦ νεφεληγεγενητοῦ πρὸς τὴν Ἥραν.* De Jovis sermone ad Junonem. 424. *περί τοῦ ἰσχυροῦ φόβου τοῦ Διὸς.* De Jovis timore. 425. *περί τῆς συνένευστος τοῦ ἰσχυροῦ καὶ συγκλήσεως τῶν τῷ Διὶ.* De nutu Jovis & motu capillorum. 426. *περί τοῦ ἐν Κρήτῃ τάφου τοῦ Διὸς.* De Jovis sepulchro in Creta. 427. *ποσαχῶς ὁ Ζεὺς, ἥτοι περί τῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοῦ.* Quot modis dicatur, five de Jovis cognominibus. 428. *περί τοῦ γάμου τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας.* De Jovis & Junonis nuptiis. 429. de Zetho & Amphione. 430. de Zeto & Calaide. 431. de Zopyro Babylonio. 432. de Zenobio Sophista. 433. de Zoilo. 434. de Zosimo. 435. de Zenodoto Grammatico. 436. de Zenodoto Ephesio. 437. de Zonxo. 438. de Zenone Eleate Philosopho. 439. de Zenone Sidonio. 440. de Zenone Tarsensi. 441. *περί Ζήνωνος τοῦ Μνασίου.* 442. de Zenone Citico. 443. de Zoroastre. 444. de Zoromaldre, *ἢ Ζορομάλδρι.* 445. de Zosimo.

446. De Hebe. 447. de Ectione. 448. *περὶ Ἥρας καὶ τῶν παίδων αὐτῆς*, de Sole ejusque liberis. 449. de Junone. 450. *περὶ τῆς Ἥρας ἐν τῷ αἰθέρι καὶ τῶν νεφέλαις κρεμασμένης σιδηροδέτη*. De eadem vin-
cta ferreis catenis & in æthere atque nubibus suspensa. 451. *περὶ τῆς Ἥρας ἐν τῷ Ἄργει ἱδρύματι*, de Junonis monumento in Argo. 452.
de Hercule. 453. de Heroibus apud Græcos. 454. de Elysio
campo. 455. *πόσοι καὶ τίνες οἱ Ἀργοναῦται Ἥρας, καὶ τίνων καὶ πόθεν*.
Qvot & qvinam Heroës Argonautæ, qvibus ex gentibus & unde?
456. *τίνες οἱ Ἥρας οἱ τὸν καλυδώνιον σὺν κτείναντες*; qvinam Heroës Ca-
lydoniæ suis interfectores? 457. de Vulcano. 458. De Vulca-
nianathematis, Venerisqve & Dianæ, Mercurii & Amorum.

459. *περὶ Θεογονίας* de Deorum generatione ac genealogia.
460. de Thetide. 461. de Thamyrade. 462. de Therfire. 463. de
Theſeo & Pirithoo. 464. de Theognide Tyranno. 465. de Thraſy-
bulo. 466. de Thalete ſapiente, *περὶ Θαλῆ τῷ σοφῷ*. 467. de Thea-
none. 468. de Theæteto Aſtrologo. 469. de Theodoſio Tripoli-
ta. 470. de Theophrasto. 471. de Theone Alexandrino & aliis.
472. de Theodeſte Rhetore. 473. de Theodoro Sophiſta. 474.
de Theodoro Gadareno. 475. de Theocrito Rhetore. 476. de
Theopompo. 477. de Theone Sophiſta. 478. de Theramene
Athenienſi. 479. de Thraſymacho. 480. de Thalete Poëta.
481. de Theogneto. 482. de Theognide. 483. de Theodoro.
484. de Theocrito. 485. de Theopompo. 486. de Theophi-
lo. 487. de Theſpide. 488. de Themiftogene Hiftorico. 489.
de Theſeo. 490. de Thucydide.

491. De Januarii imagine. 492. de Jaſione. 493. de Idæis
Daſtylis. 494. 495. *περὶ Ἰάſονος καὶ πῶς ἀπέκτειτο αὐτῷ κληρονομήſαι τὸ
χρυſομαῖνον δέντρον* de Jaſone & qvomodo ipſi contigit aureum vellus
fortiri. 496. de Ida. 497. de Idmone. 498. de Ilaone. 499.
de Inone. 500. de Ixione. 501. de Icario, parente Penelopes.
502. de Hippodamia. 503. de Hippodamo. 504. de Iſide. 505.
de Iſtixa. 506. de Itye. 507. de Iphigenia. 508. *περὶ Ἰκαρίου τῷ
πατρὶ Διονύſος λαβόντος τὸ τῆς αὐπέλῃς κλῆμα καὶ φυτεύσαντος, καὶ τῆς Ἥρας
τῆς αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ ὅτι παρὰ χροῖς πρώτοις ἐγένετο ὁ μέλας ἐῖνος*.
De Icario qvi à Baccho ramum vitis accepit plantavitqve, & de Eri-
Ffff 2 gone

gone ejus filia , & qvod apud Chios primum natum est vinum nigrum. 509. de Iphicle. 510. de Jone. 511. de Jamblichio Philosopho. 512. de Jasone. 513. de Hierocle. 514. de Hipparchia. 515. de Hipparcho. 516. de Hippoboto. 517. de Histixo. 518. de Jasone Historico. 519. de Hippye. 520. de Istro. 521. de Hippocrate & aliis. 522. de Hippia Rhetore. 523. de Isæo. 524. de Isocrate. 525. de Iphicrate. 526. de Ibyco Poëta. 527. de Idæo. 528. de Jophonte. 529. de Jone. 530. de Hipparcho. 531. de Hipponacte. 532. de Cadmo. 533. διὰ τί καίεν τὸς νεκρὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐποίων , qvare apud priscos cadavera combusserint ? 534. de Cæneo. 535. διὰ τί τὴν κρέων ἔτρεφον οἱ Ἕλληνες , qvare comam Græci aluerint ? 536. περὶ Καρνέων , ἐστὴς τῶ Ἀπόλλωνος , de Carneis , festo Apollinis. 537. de Castalia. 538. de Cecrope. 539. qvare Diana vocetur Celadine. 540. de Centauris. 541. de cornu Amaltheæ. 542. de Cerbero. 543. de Ceramicis. 544. περὶ Κερδῶν Θεῶ , de Deo Cerdoo sive Iucris præside. 545. de Ceto Trojano. 546. περὶ καλῶσεων τῶν παρ' Ἑλλήσι δεξαζομένων de pœnis ac suppliciis apud Græcos olim receptis. 547. περὶ καλοῦ καὶ τῶν πλεῶν αὐτῶ de grue ejusque aliis. 548. de Cotto & Briareo. 549. de Crono sive Saturno. 550. de Callistone. 551. de Cephalo. 552. de Ceyce. 553. de Cepheo. 554. de Circe. 555. de Clymene. 556. de Cæsya. 557. de Conna. 558. de Corydalo. 559. de Cretheo. 560. de Crio. 561. de Ctimene. 562. de Cydone. 563. de Cyclopibus. 564. de spuriis in Cynosarges abjici solitis. 565. de Cylone. 566. de Cyro Parasatidis F. 567. qvare Venus appellatur Colotis. 568. de Cadmo Historico. 569. de Capitone. 570. de Cleoxeno. 571. de Clemente. 572. de Gritone. 573. de Ctesia Medico. 574. de Callinico Rhetore. 575. de Castore. 576. de Cæcilio. 577. de Cephalione. 578. de Cephalo. 579. de Cephisodemo. 580. de Corace. 581. de Callimacho Poëta. 582. de Cantharo. 583. de Carcino. 584. de Cæsare Tiberio. 585. de Corinna. 586. de Cephisodoro. 587. de Cæcilio. 588. de Claudiano. 589. de Cleophonte. 590. de Clitagora. 591. de Colutho. 592. de Corinno. 593. de Cratete Comico. 594. de Cratino. 595. de Creophylo. 596. de Cyro. 597. de Carneade Philosopho. 598. de Callippo. 599. de Cebete. 600. de

de Celsino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. *περὶ Λακωνικῶν ἐφ' ἡβῶν τῶν ξαινομένων μάστιγι*, de Laconicis juvenibus qui flagellis cedebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampetia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcofia. 616. de Leone, sidere. 617. de Leda. 618. de Latona. 619. de Latona. 620. *περὶ τῶν Ἀστῶν* de Deabus supplicationum praesidiis. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qui Dianæ templum exussit. 623. de Lynceo. 624. quare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra sidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lysia. 634. *περὶ Λέσχιδος τῆς ποιητῆς*, de Leschide Poëta. 635. de Leucone. 636. de Lino. 637. de Lyfimacho. 638. de Lysippo. 639. de Luperco Grammatico. 640. de Lynceo 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbonaëte. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. *περὶ Μακάριας τῆς τῆς Ἡρακλέους*, de Herculis filia Macaria. 647. *περὶ τῆς τῶν Μαίρων Θυτικῆς προγονόσεως*, de Magorum ex extis divinatione. 648. *περὶ Μαίρας* de Mæra sive cane sidere cœlesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpessa. 651. de Marsya. 652. de Mausolo Care. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menœceo. 659. de Merope & Clæothera. 660. de Metabo. 661. de Medea. 662. *περὶ Μίδης τῆς χρυσομανῆς*, de Mida aurum infano modo sitiente. 663. *περὶ Μιθρᾶ καλᾶσεως* de Mithræ pœna. 664. de Milone Crotoniata. 665. de Minoë. 666. de Mormone *περὶ Μορμῶς*. 667. de Molionidibus. 668. *περὶ τῶν Μορῶν*, de Parcis. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Eleusiniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. *περὶ Μύρρας*, de Myrrha. 673. de Marsya Historico. 674. de Menachmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menachmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Musonio. 683. de Myrone, *περὶ Μυρῶς*. 684. de Majore,

Ffff 3

Rhe-

Rhetore. 685. de Malcho. 686. de Marcello. 687. de Marpsia. 688. de Melesermo. 689. de Melito. 690. de Menandro. 691. de Metrophane. 692. de Minuciano. 693. de Magnete Comico. 694. de Melanippide. 695. de Menandro. 696. de Menelao. 697. de Menippo. 698. de Mesimede. 699. de Metagene. 700. de Mimnermo. 701. de Mnesimacho. 702. de Morfimo. 703. de Musxo. 704. de Myia. 705. de Myrone, *περι Μυρῆς*. 706. de Myrtilo. 707. de Mythæco Grammatico. 708. de Moscho,

709. De Nannaco. 710. de Narcisso. 711. *περι τῆς γῆς μένης τιμῆς τῷ Νείλῳ παρὰ τῶν Ἀιγυπτίων*, de cultu quo Nilum Ægyptii afficiunt. 712. de Neoptolemo. 713. de Neleo. 714. de Nereo. 715. de Nereidibus. 716. de Niobe. 717. de Nymphis. 718. de Neocle Philosopho. 719. de Nicolao Peripatetico. 720. de Nicomacho Stagirita. 721. de Numenio. 722. de Nicandro Medico. 723. de Nicomacho Medico. 724. de Nymphide Historico. 725. de Neanthe Rhetore. 726. de Nycagora. 727. de Nicolao Rhetore. 728. de Nicolao Sophista. 729. de Nicostrato. 730. de Nausicrate Comico. 731. de Neophonte. 732. de Nestore. 733. de Nicomacho. 734. de Nicostrato. 735. de Nicophrone. 736. *περι Νικοκάρτου*. 737. de Nonno. 738. de Nicanore Grammatico.

739. De Ulyffe. 740. de Oedipode. 741. de Oenomaio. 742. de Oenone. 743. *περι τῆς οἰσῆς τῆς ἐν ἑρανῶ*, de sagitta, sive. 744. de Omphale. 745. *περι ὀνειρομαντείας* de divinatione ex somnis. 746. *περι ὀρωνιστικῆς* de auspiciis sive divinatione ex avibus. 747. *διὰ τί ὁ ὄντις ἐν τῷ ἑρανῶ τιμᾶται* quare asinus in caelo colatur? 748. de Oreste. 749. *περὶ ὀρνιθῶν ἐν ἑρανῶ*, de Avibus in caelo. 750. de Orpheo. 751. de Osiride. 752. *περι Ὀφειύχου* de Ophiucho sive. 753. *περι Ὀρφέως τῷ Νικολάῳ καὶ τῶν ἄλλων*. 754. *ἔτι ὁ Ὀμηρὸς Ἀργυπίτης*, καὶ *περι τῆς ἐν Ἀρχαδίᾳ τελευτῆς αὐτοῦ*. Quod Ægyptius patria sit Homerus, & de eodem in Arcadia defuncto,

755. De Palamede. 756. de Palladio. 757. de Pallade. 758. de Pane. 759. de Pandare. 760. de Pandaro. 761. de Pandione.

762. de Pandora. 763. de Virgine sidere in cœlo. 764. de Paride.
 765. de Pasiphaë, 766. de Patroclo, 767. quare Jupiter &
 Apollo vocetur πατὴρ? 768. de Pelope, 769. de Periclyme-
 ne, 770. de Perseo, 771. de Persephone, 772. de Pegaso.
 773. de Peleo, 774. de Plejadibus, 775. de Polyboto, 776.
 de Polygnoto, 777. de Polyzelo, 778. de Polyxena, 779. de
 Polyphemo, 780. de Neptuno, 781. de Priamo, 782. de
 Priapo, 783. de Procne, 784. de Procride, 785. de Pro-
 metheo, 786. de Prylide, 787. de Proteo, 788. de Pythia,
 789. de Pirithoo & Theseo, 790. de Palæphato historico, 791.
 de Pausania, 792. de Polemone Ilienfi, 793. de Polybio. 794.
 περὶ Πυλάδου τῆς Ἰταλικῆς ὀρχήσεως εὐρετῆ, καὶ περὶ ὀρχήσεων, καὶ διὰ τί οἱ ἐρῶν-
 τες μετὰ χεῖρας αἰῶν καὶ μῆλα φέρουσιν. De Pylade saltationis Italica in-
 ventore, ac de saltationibus, & quare ab amantibus flores & mala-
 manibus gestentur? 795. de Palladio Rhetore, 796. de Pancra-
 tio Sophista, 797. de Paulo Tyrio, 798. de Paulo Germino,
 799. de Pausania Sophista, 800. de Pericle, 801. de Petro
 Magistro, 802. de Polemone, 803. de Polluce, 804. de Po-
 lyano, 805. de Polycrate, 806. de Posidonio Olbiopolita-
 807. de Potamone, 808. de Pollione, 809. de Polo, 810.
 de Prisco, 811. de Proxresio, 812. de Procopio, 813. de
 Protagora Abderitano, 814. de Pythio, 815. de Palamede. 816.
 de Palæphato Poëta, 818. 817. de Pamprepio, 819. de Panol-
 bio, 820. de Panyasi, περὶ Πανυσίδου. 821. de Parthenio Nicæ-
 no, 822. de Parthenio Chio, 823. de Pisandro, 824. de Pi-
 grete, 825. de Pindaro, 826. de Platone Comico, 827. de
 Polyevcto, 828. de Polyzelo, 829. de Posidippo, 830. de
 Ptolemæo Cytherio, 831. de Palamede Grammatico, 832. de
 Palæphato Grammatico. 833. de Pamphilo Grammatico, 834. de
 Pollione, 835. de Ptolemæo Grammatico, 836. de Pamphilo Phi-
 losopha, 837. de Pamphilo Philosopho, 838. De Panatio, 839. de
 Pappo Alexandrino, 840. de Parmenide, 841. de Paulo Philosopho,
 842. de Periandro, 843. de Perseo, 844. de Pittaco, 845. de
 Platone, 846. de Platone, 847. de Plutarcho, 848. de Plo-
 tino, 849. de Polemone, 850. de Pollete, 851. de Porphy-
 rio, 852. de Posidonio, 853. de Posidonio, 854. de Pot-
 amone, 855. de Prodicò, 856. de Proclo Stoico, 857. de
 Pro-

Proclo Lycio, 856. *περὶ Πτολεμαίῃ τῇ Κλαυδίῃ, ἐν ᾗ ἔστι περὶ καταγωγῆς τῆς ἀρχῆς τῆς γένεος τῆς Πτολεμαίων, καὶ διαδοχῆς τῶν βασιλευσάντων.* De Claudio Ptolemæo, & de origine atqve genealogia Ptolemæorum Regum Ægypti, eorumqve successionē. 857. de Pythagora & fabis Pythagoricis, 858. de Pyrrhone.

859. *περὶ τῆς Ρέας καὶ τῶν Κορυβάντων, καὶ τῶν ἐκτομῶν τῶν Φρυγῶν.* De Rhea & Corybantis, Phrygumqve exsectionibus, 856. de Rheo, 857. de Rhæone *περὶ Ραῖος,* 858. de Rhegino Grammatico, 859. de Rhiano Grammatico, 860. de Rufo Medico.

861. *περὶ Σαλμωνέως καὶ τῶν ἐκ βύρσης βροντῶν,* de Salmonco & fulminibus è corio, 862. de Sardanapalo, 863. de Sarpedone, 864. de Sirenibus, 865. de Semele, 866. de Sefonchocide, 867. de Sibyllis, 868. de Sinope, 869. de Sisypho, 870. de Scedafo ejusq; filiabus, 871. *περὶ Σκύλλης, ἐν ᾗ ἔστι περὶ τῶν ἀποκότων θηρίων.* de Scylla & monstrosis animalibus, 872. de Stymphalidibus avibus, 873. de Styge, 874. de Sphinge Cadmea, 875. de Strattide Historico, 876. de Sabino Rhetore, 877. de Sallustio Sophista, 878. de Serapione Alexandrino, 879. de Sibyrio, 880. de Siricio, 881. de Scopeliano, 882. de Sopatro, 883. de Sallustio Medico, 884. de Sorano Medico, 885. de Santhyrione Comico, 886. de Sapphone, 887. de Sibylla Erythræa ac reliquis, 888. de Simonide, 889. de Sophocle. 890. de Sopatro, 891. de Soficle, 892. de Sotade Cretensi, 893. de Sotericho, 894. de Sophilo, 895. de Sophrone, 869. de Spintharo, 897. de Stefichoro, 898. de Strattide, 899. de Stratone, 900. de Seleuco Grammatico, 901. de Sereno 902. de Semo *περὶ Σημῶν,* 903. de Simmia Rhodio, 904. de Sosibio, 905. de Soteride, 906. de Sexto Philosopho, 907. de Silvano, 908. de Simmin Thebano, 909. de Solone, 910. de Stilpone, 911. de Strabone, 912. de Stratone, 913. de Synesio, 914. de Syriano, 915. de Sophrone, 916. de Socrate, 917. de Sotade Atheniensi.

918. De Tantalo, 919. *περὶ τῆς Ταύρων ξενικοτορίας* de Tauris hospites maculantibus, 920. *περὶ Ταύρων τῇ καταστροφῇ,* de Tauris inter sidera relato, 921. de Telamone, 922. de Tenno à
qvo

qvo Tenedus, 923. de Telebois, 924. de Telemacho, 925. de Telepho, 926. de Titono, 927. de Titanibus, 928. de Tityo, 929. de Tleptolemo, 930. *περί τρώων τῶν Μενδησίων* de Mendesiis capris, 931. de Triptolemo, 932. de Tritone, 933. *περί Τρώος ἐξ ἧς ἡ Τρώα ἐπωνομάσθη, καὶ περί τῆς αἰλώσεως αὐτῆς, καὶ τῆς τῶν Τρώων γενεαλογίας, καὶ τῆς τῶν καταλειπόμενων καταστήσεως, ἐξ ἧς κατάγεται καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή.* De Troe à qvo Troja denominata, & de urbis ejus excisione, ac de genealogia Trojanorum, & excisioni superstitum fati, à quibus etiam Resp. Romanorum. 934. *τῶν Τρώων βασιλείων γενεαλογία, καὶ καταγωγή τῶν Ῥωμαίων,* Trojanorum Regum genealogia, & qvomo Romanī inde descendant, 935. De Troilo, 936. de Trophonio, 937. de Tyrone *περί Τυρῆς,* 938. *περί Τυφώως τῷ γίγαντος, ἀφ' ἧς ὁ τὸν χρυσὸν δέρας Φυλάσσαν δράκων ἐγενόνη.* De Typhoë Gigante, à qvo Draco custos aurei velleris.

939. De Nymphis Hyadibus, 940. de Hyacintho, 941. de Hydra, 942. de Hyla.

943. De Phaëusa, 944. de Phaëthonte, 945. Unde & qvomo Phæaces nati fuerint, 946. de Phædra, 947. de Phalaride, 948. *περί Φαλλῶν* de Phallis, 949. de Phanete, 950. de Phaone, 951. de Pherecle, 952. de Philætio, 953. *περί φιλαξένου τῷ δαλιχοδείῳ* de Philoxeno gruis collum sibi optante, 954. de Phemio, 955. de Phineo, 956. de Phænodamante, 957. de Phorcyno ejusque filiabus, 958. de Phormione, 959. *περί Φρίξου, ἐν ᾧ καὶ ἡ γενεαλογία αὐτοῦ τε καὶ πάντων τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς ρίζης ἀναβλασησάντων ἡρώων.* De Phrixo, ubi etiam genealogia illius & omnium Heroum qvi ex eadem stirpe propullularunt. 960. de Phrynide citharædo, 961. de Phrynonda, 962. de Phrygum exfectione 963. de Phyleo, 964. de Phylaco, 965. de Pherecyde Historico, 966. de Philippo, 967. de Phlegonte *περί Φλέγωνος,* 968. de Phylarcho, 969. de Philippo Rhetore, 970. de Philisco Milesio, 971. de Philostrato, 972. de Philisto Naucratica, 973. de Phrynicho Bithyno, 974. de Phileta Grammatico, 975. de Philisco Aegineta, 976. de Philoxeno, Gggg 977.

Libri sti Pars Altera.

977. de Philone, 978. de Philagrio Epirota, 979. de Phadone Philosopho, 980. de Pherecyde, 981. *περί φιλοσόφου* de Philosopho (confer Svidam in *φιλόσοφου*.) 982. de Philone, 983. de Phocylide, 984. de Pherecrate Atheniensi, 985. de Philetaro, 986. de Philemone Syracusio, 987. de Philippo Comico, 988. de Philisco, 989. de Philistione, 990. de Philocle, 991. de Philoxeno Lyrico, 992. de Philonide, 993. de Philyllio, 994. *περί φόρμου* de Formo, 995. de Phrynicho Tragico, 996. de Phœnicide.

997. De Chaldaeorum Astronomía, 998. *περί χάριτος* τὴν Κόλασσαν κατασκευάσαντος, καὶ τίς καὶ πότε αὐτὸν καθεύδειν; De Charete qui Colossium fecit, & quis eundem everterit, ac quo tempore? 999. *περί τῶν χαρίτων*, de tribus Gratiis, 1000. de Charicle & Philysa, 1001. de Charybdi, 1002. de Chirone centauro, 1003. de Chimæra, 1004. de Chryseide, 1005. *περί χρυσοῦς σφαῖρας*, de aurea catena, 1006. *περί τῆ χρυσομάλης δέρας*, de aureo vellere, 1007. de Chryse, 1008. *περί τῶν χρυσοῦν μάλων* de malis aureis, 1009. de Charone Lampfaceno Historico, 1010. de Charone Carthaginensi, 1011. de Charone Naucratica, 1012. de Charamone Comico, 1013. de Chionide, 1014. de Christodoro Poëta, 1015. de Christodoro Thebano, 1016. de Choerilo Atheniensi, 1017. de Charace Philosopho, 1018. de Chrysippo, 1019. de Chirone Medico.

1020. De Psammytico,

1021. De Ogyge, 1022. de Oceanor 1023. de Horis, 1024. *περί Ὠρείως*, 1025. de Orithyia, 1026. de Orione 1027. de Oto & Ephialte.

Operæ pretium esset insigne hoc Eudociæ opus quod ex unico Colbertino Codice accurate exscribendum securasse Bandurius pag. 590. testatur, si non integrum in lucem edere, certe cum Svida, in quo multa iisdem verbis leguntur, nec non cum Phornuto atque aliis Mythologis diligenter conferre, & quæ singularia in eo leguntur, cum Lectoribus communicare. Allegat Eudociam Bandurius pag. 449. 590. 818. 829. 830.

Præte-

Præterea Bandurius pag. 662. seq. Græce & Latine velut ineditum exhibet *Anonymi scriptoris apophasmation de Hippodromo*, sive *Circo*, cujus nomen & originem à Circe Auctor ridicule repetit. Petitum hoc est ex Volumine MS. quantivis pretii & varia præclara * variorum scriptorum & non unius argumenti monumenta completo, quod Antoninus Eparchus ** Corcyraus pridem Regiæ Bibliothecæ Parisiensi legavit, in qua hodie est n. 3502 (pridem. 2216.) Sed non meminit doctissimus Bandurius hoc ipsum de Hippodromo breve scriptum ex eodem MS. Codice jam bis editum fuisse Græce & Latine in Variis sacris Stephani le Moynes T. 1. pag. 503. Lugd. Bat. 1685. & 1694. 4.

Pag. 453. seq. Bandurius ex Catalogo Boiviniano MStorum Regiæ Bibliothecæ tradit notitiam duorum Codicum & variorum scriptorum quæ in utroque illo comprehenduntur præter Origines CPolitanas quibus in hoc opere ipse usus est. Alterum Originum illarum CPol. auctorem Cangius in Addendis ad CPolin Christianam illas allegans pag. 194. existimavit vixisse sub Constantino Duca: sed Bandurius pag. 455. observat scripsisse sub Andronico Comneno Palæologo, & ea quæ de Duca velut Imperatore ætatis suæ tradit, ex antiquiore auctore transcripta operi suo inseruisse.

GEORGII (postea induto Monastico habitu GREGORII) Cyprii, ex Lectore ProtApostolario Patriarchæ CPol. à die Palmarum sive XI. April. A. 1283. usque ad Jun. 1289. quo abdicare † se fuit coactus, de quo Pachymeres & Gregoras & è recentioribus Allatius de Georgiis pag. 420. seq. & de consensu utriusque Ecclesiæ pag. Gggg 2

* Contenta hujus Voluminis MS. ex apographo Sarraviano exponit Stephanus le Moynes in Variis sacris T. 1. p. 517. seq. sed longe accuratius p. 517. seq. Bandurius qui etiam ex hoc ipso Codice seriem Patriarcharum CPol. à Nicephoro CPol. concinnatam produxit.

** De illo Antonio Eparcho, qui circa A. C. 1543. ad Melancthonem Venetiis scripsit, videndus Martinus Crusius in Turco Græcia p. 94. seq. & in appendice pag. 543. seq. Lambecius lib. V. p. 118 & Stephanus le Moynes præfatione ad Varia sacra. Hunc Antonium aliquos Polybii libros nondum aut Græce aut Latine evulgatos in Latinum sermonem vestisse scribit Antonius Sanderus libro de claris Antonis pag. 169.

† Formulam abdicationis vide apud Pachymerem in Andronico Palæologo lib. 2. cap. 9.

pag. 766. 768. 771. & 775. seq. & Vindiciis Synodi Ephes. cap. 60. & 63. Possinus ad Pachymeris Andronicum p. 565. seq. & 606. seq. & Bandurius pag. 939. seq.

1. *Tomus* sive *expositio de fide contra Joannem Vescum Patriarcham* ἔκθεσις τῆς τόμης τῆς πίστεως κατὰ τὴν Βέκκην, Græce ἐ Cod. 3442. Bibl. Regiæ Paris. apud Bandurium pag. 942 - 949. Incipit: ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυνεβῆσα. Contra hunc *Tomum* videnda quæ *Veccus* T. 2. Græciæ Orthodoxæ Allatii.

2. *Confessio* ὁμολογία γεγενηῖα ὅποτε ἡ ἐπισήσασκε γέγοτε κατ' αὐτὸν παρὰ τῶν κληρικῶν ἡ τινῶν ἀρχιερέων διὰ τὸ γράμμα τῶ ἐξ Ἑβραίων, μάλλον δ' ἰδέε Μαρκῆ. Græce pag. 949 - 952. Incipit: μὴ ὁ νόμος ἡμῶν καίνοι.

3. *Apologetica pro Tomo*. Ἀπολογία πρὸς τὴν κατὰ τὴν τόμην μέμνην ἰσχυρὰν τῇ. Græce pag. 952 - 961. Incipit: αἰ μὲν ἐγὼ, πρότερον.

4. *Πιστάκιον* sive *Epistola ad Imperatorem Andronicum Ducam Angelum Comnenum Palæologum*, Græce p. 961. in qua injuriam sibi à *Marco* illo (quem cum *Marco* Ephesio in Florentini Concilii Actis celebri perperam nonnulli confundunt) & à *Joanne Chila* * Ephesi Metropolitæ factam deprecatur. Incipit: κράτιστε, Θεοπρόβλητε.

5. Ejusdem Gregorii Cyprii alia scripta edita sunt: ἐγκώμιον εἰς τὴν θάλασσαν εἶπεν εἰς τὴν τῆ καδύλης τῆ ὕδατος φύσιν. *Encomium maris* sive *aquæ*, quod cum *Pauli Silentarii* carmine in *Thermas Pythias* Græce edidit Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1591. 8. separatim & ad calcem *Aristotelis de Mundo*.

6. *Proverbia*, ordine Alphabeti, Græce ad calcem *Mich. Apostolii* proverbiorum, p. 273 - 281. à *Petro Pantino* Lugd. Bat. 1619. 4.

7. *In Georgium Martyrem Oratio*. Græce & Latine in Actis Sanctor. XXIII. April. T. 3. Incipit: ἔδοξεν τῷ τοῦ λόγους ἀγωνιζομένῳ.

8. *Sententia* separatim excusæ Colon. 1536. 8.

9. Ex *encomio in Georgium Logothetam Acropolitam* quem διδάσκαλον suum Gregorius in Epistolis suis appellat, apolpasmation dedit Græce & Latine *Theodorus Doufa* ante *Georgii Acropolitæ Chronicon* CPol. Lugduni Bat. 1613. 8.

Inedita ejusdem sunt: I. λόγος ἀντιρήτικὸς πρὸς τὴν Βέκκην βλασφημῶν δογματῶν, scriptus antequam Gregorius Patriarchatum iniret. Incipit: Οὐκ ἔγωγε. Θεομάρτυς φιλότης. MS. in Bibl. Vindob.

Epi-

* Hujus *Joannis Chila* Epistola ad eundem Imperatorem Græce à *Bandurio* exhibetur pag. 949. Incipit: τὴν ἐκπόρευσιν ἀκίνητον.

2. *Epistola CXCI.* cum Auctoris encomio. MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium VIII. pag. 511. seq. ubi inscriptiones & initia. Testatur Lambecius in illo Codice subungi *ἀποφάσις* sive decretum Synodale pro Gregorio Cyprio, & formulam solennem, quæ Adversarii testimonium illi dant innocentia & *ἐξοδοξίας*. Hanc integram edidit Lambecius pag. 522. Epistolas etiam publicaturum se pollicitus in supplemento quod paravit Corporis Byzantini. Allatius vero p. 423. de Georgiis monet. in Bibl. Mediolanensi Ambrosiana existare Epistolas CLXVI. in Bibliotheca vero Antonii Augustini fuisse CCIII. & in Bibl. Lolliana & Monachiensi Electoris Bavariae. Epistolas Gregori Cyprii è Codice Balleisdensii descripsisse se testatur Combefisius T. 1. Auctarii novissimi Bibl. Patrum pag. 478. & quædam ex illis profert p. 485.

3. *Responsiones ad varias quaestiones* in Codice 2180. Regis Christianissimi existare notavit Naudæus in nova Bibl. MSS. p. 104.

4. *Fabula* in Bibl. Bavarica Monachii Cod. 66. & in Bibl. Vindob.

5. *Descriptio & Encomium Urbis CPol.* quam habuit Bonav. Vulcanius, extat hodie inter alias Gregorii Cyprii *Orationes* sive *declamationes* in Bibliotheca Lugd. Bat.

6. *In Imperatorem Andronicum & in Michaëlem Palaologum* declamationes Panegyricæ, nec non *in Dionysium Areopagitam*, in *Marinam* Martyrem, & in S. *Euthymium* Episcopum Madytenum memorantur ab Allatio pag. 423. de Georgiis.

Ut à Gregorio Cyprio ad Bandurium iterum revertar, ex monumentis ineditis ab ipso laudatis nihil hoc loco præterea memorandum venit quam ANONYMI *Catalogus duplex urbium quæ nomen mutarunt*, *ὅσαι τὶ πόλεις μετενομασθήσονται εἰς ἕτερον*, qui paulo diversus quam Codino de officiis magnæ Ecclesiæ in edit. Paris. p. 404. subjectus est, è Codice recenti MS. Baluziano integer Græce exhibetur in notis ad Constantinum Porphyrogenitum p. 10 seq. Confer quæ *περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ τῶν* edidit è MS. Veneto Allatius ad Acropolitæ cap. XXIV. p. 241. atque inde Clarissimus Hudsonus in appendice Tomi IV. Geographorum Græcorum minorum p. 43. —

XXI. ZOSIMUS Comes & Ex-Advocatus fisci à Photio Cod. XCVIII. & in MSS. Codicibus quos Leunclavius, H. Stephanus & Sylburgius inspexerunt, *κόμης καὶ ἀποφισκοποιήγορος*. Filius fortasse fuit Zosimi illius, ad quem novæ Epiri præsidem leges Valentiani & Valentis A. C. 373. latæ extant in Codice Theodosiano. Scripsisse

Gggg 3

vide-

videri possit non post Eunapium modo, sed *Olympiodorum Thebanum*, quoque (adeoque post A. C. 425.) quem lib. V. cap. 27. allegat ubi de Ravenna urbe differit, quoniam locus ille glossema videtur Lambocio VI. p. 188. & vide si placet, quæ de Olympiodoro notavi supra pag. 138. Laudat præterea Herodotum obiter IV. 20. & *Quadratum Historicum* V. 27. ac *Pisandrum* V. 29. qui libris LX. scripsit *Ἡρώικην*, poemate illo Heroico omnem propemodum historiam complexus, male enim Zosimi interpres verba *ὁ γὰρ τῶν Ἡρώικων ἱστοριῶν Πρωτοφῶν πᾶσαν ὡς εἰπεῖν ἱστορίαν περιλαβεῖν*, vertit: qui *Herocarum divarumque nuptiarum titulo totam hanc propemodum historiam complexus est*. Etiam pro *Ἡρώικῶν* apud Zosimum legendum *Ἡρώικῶν*, & Svida, tum ex Macrobio potissimum apparet lib. V. cap. 2. Saturnal. ubi ait Virgilium pleraque libri 2. *Æneidos* pene ad verbum transcripsisse à *Pisandro*, qui inter Græcos poetas eminet opere quod *Ἰουὶς & Ἰουνὸς* incipiens universus Historias qua mediis omnibus sæculis usque ad aetatem ipsius *Pisandri* contigerunt, in unam seriem coactas redegit & una et diversis spatiis temporum corpus effecit, in quo opere inter Historias cæteras inclusus quoque Troja in hunc modum relatus est, Patet *Ἡρώικῶν* appellatum quod à Junonis cum Jove nuptiis opus inciperet, *Ἡρώικῶν* certe scribere non potuit, quia Jupiter & Juno neutiquam in Heroum claudenda Deorum. Et *Ἡρώικῶν* dictum ut *Ἡρώικῶν σπέρμα* & alia similia, sed vero *Pisandrum* à Virgilio exscriptum putavit Macrobius, sefellit cum ratio. & *Pisandrum* antiquissimum illum poetam mirum habens in animo non cogitavit hunc alterum longe post Virgilio juniorem, quippe qui floruit sub Alexandro Mammæo, & Nestoris Larandenlis Severo Imp. clari, ut duobus locis discrete affirmat Syidas. Cæterum ut ad Zosimum sermo noster revertatur, *Polybii* plus semel mentionem facit & I. 1. c. 57. testatur se perinde ut *Polybius* in suo Historiarum opere exposuit quæ ratione imperium per exiguo tempore non totis certe LIII. annis Romani adquisivi verint, similiter indicaturum quomodo hoc idem Romani iterum temporis non magni spatio ignavia ac sceleribus suis corruperint perdidervintque. *Eunapii* quoniam nusquam meminit, tamen Historiam strenue exscripsisse Photius animadvertit. *Εἰμι δ' αὖτε ὁ γράψας αὐτῶν ἱστορίαν, ἀλλὰ μεταγράψας τὴν Εὐναπίου, τὴν αὐτῶν μόνον ἀναφέρονται*. Ea vero quæ de Constantino Tyranno habet libro VI. & quæ de Alarico & Stilicone scribit libro quinto, cuncta ferme ex *Olympiodoro* mutata.

tum esse notat Henr. Valeſius ad Sozom. p. 170. Quoniam porro Olympiodorus Historiam ſuam uſque ad Valentiniani III. ſive Placidi imperium produxit, quod coepit A. C. 425, hinc conſtat Zoſimum noſtrum non ante id tempus Historiam ſuam compoſuiſſe. Poſt Arcadii & Honorii tempora rejicit etiam Evagrius III. 41. cauſſatus eum de Conſtantino Magno falſa tradidiſſe, commentatum εἶς ἀκοήν εἶς ἀλφθαίαν, πολλοῖς ὕμνοις χρόνους Παι Αρκαδίου καὶ Οὐραίου, ἢ καὶ μετ' αὐτοὺς γεγονότα.

Ætatem tulit ejus Ἱστορία ſive Ἱστορικόν, νῆας ἐκδόσεως λόγους 5', *Historia libri VI*, ex nova ſive altera auctoris editione. Argumentum operis & de ſtylo judicium à Photio rectiſſime mutuabor. Σύντομος δὲ καὶ τὴν Φεβρουαρίου τοῦ ἐκείνου καὶ καὶ παλαιός, ἡ δὲ ἡδὴ αἰωνοκρίμει. Ἀρχεται μὲν κ. τ. λ. Succinctus eſt, diſtione perſpicuus ac purus, nec ſuperſtitiis expers. Incipit historiam velut ab Auguſto, ſed Imperatores univerſos ad Diocletianum uſque percurrit, nudam quaſi commemorationem atque ſucceſſionem ſingulorum tradens. De poſitis imperio poſt Diocletianum copioſius tractat libris quinque. Nam primus Imperatores ab Auguſto ad * Diocletianum uſque recenſet. Libro ſexto ſinem imponit, in iſu deſinente temporibus quibus Alaricus Romam iterum obſidens civibus ad inopiam redaëtis obſidionem ſolvit eiſque dixit Imperatorem Aſtalam, quem deinde ruruſus abdicavit Imperio, quod regnum ſibi traditum adverſus Honorium Auguſtum parum recte adminiſtrare videretur. Sarus autem ſimultates adverſus Alaricum exercens, cum trecentis quibus præerat ad Honorianas partes accedens & belli ſocietatem pollicitus, Alarici rebus impedimentum injecit. Geſta hæc ſunt in quibus deſinit Zoſimi Historia, Anno CHRISTI 410. Honorii Imp. 16. Theodoſii junioris 3. Atque ex iſto Photii loco patet, Historiam Zoſimi quam ipſe legit non longius productam fuiſſe quam in noſtris codicibus exſtat, quanquam Voſſius lib. 2. de Hiſt. Græcis cap. 20. veriſimile putavit paullo ulterius progreſſum. Nam quadam in ſine deſſe, nemini, inquit, puto eſſe obſcurum. Hoc tanto minus mihi perſvadeo, quod alteram editionem Zoſimi evoluiſſe ſe Photius teſtatur, atque ita intelligendum quod in MSS. Codd. ἱſτορία νῆαſ inſcribitur, non equidem reſpectu antiquiorum temporum Romani Imperii ab aliis ſcriptoribus memoriæ proditorum, ut Sylburgio viſum, ſed reſpectu antiquioris editionis quam Zoſimus ante hanc in lucem & manus homi-

* Hodie poſtrema pars libri primi, ea nempe quæ à Probo uſque Diocletianum, deſideratur.

hominum emiserat. In Arcadii & Honorii temporibus illum substitisse Evagrius quoque annotatum reliquit lib. V. c. ult. *περὶ δὲ τῶν ἐξῆς χρόνων* (post Arrianum & Asinium Quadratum) *Ζωσίμῳ ἰσθρῆται μέχρις Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων.* Librum certe septimum usquam extitisse præter Sigonium nemo affirmavit.

Vetus nec injusta querela est Zosimum Ethnicum scriptorem Christianis Imperatoribus, Constantino M, inprimis & Theodosio iniquiorem se præbuisse. Hoc jampridem ei exprobarunt, ne de recentioribus * jam commemorem, idem Photius, tum Evagrius III. 40. & 41. & Nicephorus XVI. 41. seq. Equidem Jo. Leunclavius vir doctissimus Apologiam adversus hos Zosimi, qui ipsi omnia debet obrectatores, scribere non dubitavit, neque adeo negaverim Christianis Principibus etiam illis quos nominavi fuisse quæ nec taceret & merito reprehenderet cordatus & nulli partium studio deditus Historiæ scriptor: Confirmat quoque nonnulla Zosimo tradita Jo. Andreas Bosius de Pontificatu Maximo Imperatorum Christianorum, cap. 6. T. V. thesauri Antiq. Rom. Græviani p. 301. 302. & ante eum Jacobus Gothofredus notis ad Cod. Theodof. T. 6. p. 257. 258. ut quod Christianus licet haruspices Constantinus consuluit. Sed cum non Christiani tantum testentur scriptores, sed etiam ex ipsis Ethnicis Praxagoras Atheniensis, qui Photio teste cod. XLI. Jonica dialecto libros duos de Constantini Magni vita scripsit, eundem quem admodum idem Photius cod. LXII. auctor est, ita prædicet ut omni virtute non minus quam prosperis successibus omnes ante se Imperatores affirmet superasse, *ὅτι πάση ἀρετῇ καὶ καλοπαγαδίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχίᾳ πάντας τὰς πρὸ αὐτῆς βασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρίψατο*, hinc mihi videtur & malignum eorum judicium Christianorum ** qui cum apud Eusebium illorum temporum scriptorem (& qui post jam defunctum Imp. vitam ejus edidit, ne hoc auribus ipsius datum esse putes) cum apud sexcentos scriptores Christianos legunt aliqua in laudem Constantini, iis omni studio detrahunt fidem: at cum
unus

* Vide apud Tho. Pope Blount in Censura scriptor. Hanckiam de Scriptoris Rom. Caveum Hist. lit. Jo. Andreæ Bosium diss. de periocha Josephi de CHRISTO pag. 30. Barthium ad Claudian. p. 553. b. 560. a.

** Vide Hallenses Observationes selectas T. 1. Obs. 22. seq. & Godfridum Arnoldum in Apologia hæresium lib. IV. c. 2. cui respondit M. Jo. Frid. Corvinus in examine corpori Doctrinæ subjecto c. 15. p. 222. seq.

unus Zosimus post centenos amplius annos Constantino atrocissima, quæque impingit crimina, hæc arripiunt protinus, & verissima esse profitentur ideo, quia hoc qui narrat fuit à Christiano nomine alienus. Quemadmodum vero ipse Zosimum à Leunclavio recte in multis defensum esse haud nego, ita non possum tamen non probare Mottani Vayeri de illo iudicium * quod ex Gallico latine interpretabor: *Ut verum fatear, etsi eruditissimus Leunclavius Zosimum in non paucis bene tueretur, docetque parum aque sensisse eos qui Historicum Ethnicum qualis ille fuit aliter quam præ se fert animatum esse voluerunt, vel non potuerunt ferre quod vitia primorum Christianorum Imperatorum tetigisset quorum de virtutibus non siluit: negari tamen nequit locis infinitis ab illo proditum animum Christianismo infestiores quam leges Historia permittebant. Nam largiamur sane eum non præter rem reprehendisse impositum à Constantino Chrysargyri tributum, quod Anastasius deinde sustulit: recte etiam improbasse luxum Imperatoris & prodigalitatem, & quod uxorem Faustam hypocaufti astu suffocavit, filiumque Crispum Zelotypia ac si cum matre consuesset incensus interfecerit. Fieri enim potest ut Eusebius Constantino ipso vel saltem Constantio filio imperante non ausus sit talia commemorare, ut videmus accidere iis omnibus qui scribunt de rebus Principes suos spectantibus. Sed & aliunde quoque constat multa alia reprehendenda Constantinum commisisse. Quo sorori Constantia gratum faceret, ab exilio revocavit hæresiarcham Arium, & S. Athanasium magno Catholicorum dispendio Treviros relegavit. Non potest tamen in Zosimo ferri quod universas Constantini actiones quantum valuit in malam partem est interpretatus. Hunc si audias ideo Christianorum sacra amplexus Constantinus fuit, quod Paganorum nulla lustrationes essent expiandis ejus sceleribus, itaque ab Ægyptio nescio quo persuasum religioni Christiana nomen dedisse, quippe qua criminum quorumcumque veniam promitteret. Perinde ac si Zosimus intima mentis Constantini, & omnia consilia ejus fuisset scrutatus, aut perspectum habuisset quo gratia lumine anima ejus benignitate Numinis illustrari potuerit. Cum narrat controversias quæ cum affine suo Licinio ipsi intercesserunt, omnis culpa est penes Constantinum † cui nulla fides pietasque. Nec satis est affirmare Licinio Constantini iussu gulam laqueo fractam Thessalonica contra fidem conjugii ejus datam, addit*

Hhhh

enim

Libri 5ti Pars Altera.

* Mottanus Vayerus iudicio de Hist. Græcis Tom. 1. Opp. pag. 336. seq. Adde pag. 674. seq.

† Libanius Orat. 3. Tom. 2. p. 106. disertè testatur Constantinum vicisse, sed Licinium τὰς συνθήκας κινῆσαι πάρα violasse. Confer quæ Jo. Andreas Bosius diss. de periocha Flav. Josephi de Christo c. 2. §. XIV.

enim Zosimus solenne hoc fuisse Constantino fidem fallere ac pejerare, neque ullam omittis ipsi obereclandiumque lacerandi occasionem. Neque in solo Constantino animum ejus Christianismo infectum videre licet. Nam decreverunt Imperii Romani conceitui avisa religionis Ethnica tribuit, & singillatim omittis Diocletiani aetate secularibus ludis. Calamitatum quae Gratiani tempore acciderunt hanc ait fuisse causam, quod ille ut Christianus noluerit Pontificis Maximi Ethnici a) insignibus ac titulo uti, licet hoc nec ipse sibi Constantinus religioni duxerit. Quando Theodosius innotuit Senatui Romanum de omittendo cultu Idolorum, professusque est se nolle amplius sumtus ad sacrificia & hostias praebere, Zosimus Senatum b) inducis respondentem, neutiquam esse consentaneum ut deserant patrios ritus quibus observatis jam mille & ducentos annos rebus prosperis affuissent, atque in eorum locum amplectantur religionem expertem rationis, ad eamque compelli se patiatur. Nec minus animum ejus parum equum & iram ostendit injuriosa ordinis Monachorum descriptio, c) quos ait omnium fere bona ad se rapere sub praetextu eleemosynarum inter pauperes dilargiendarum. Hypocrita & malus ipse est Olympius d) auctor interitus Stiliconis, non minus quod hujus semper conatur tueri innocentiam, quam quod ille magni fuit inter Christianos numinis, ut apparet vix Epistolis quas Augustinus e) ad eum exaravit. Caterum nemo, opinor, Zosimo habebit fidem, quando non modo Joannem Chrysostomum f) pro seductore populi traducit, sed etiam Innocentium primum quem πῶλεως Ἐπίσκοπον Urbis Episcopum appellat, ait permisisse Ethnica sacrificia pro salute Roma fieri, g) cum Alaricus eam obsideret.

Minus porro miramur ita adversum sacra nostris & ab iis abhorrentem Zosimi animum fuisse, si quantum idem superstitionibus Idolatricis quibuscunque tribuerit, consideraverimus. Hinc plures narrat fabulas quas Historia indignas pronuntiarem, nisi consimiles etiam reperirentur in iis qui cum summa laude in hoc genere scribendi sunt versati. Primo statim libro h) post captam ab Aureliano Zenobiam refert Oracula, & prodigia persequitur, quae Palmyrenorum Zenobia parentium interitum antecesserunt. Idem famis tempore prope Rhenum narrat pluisse frumento i) unde panis coqueretur atendo exercitui Probi qui inde victoriam ab hoste retulit. Fabula de Valesio per vocem divinam monito k) ut Cereri ac Proserpina sacra faceres, libro secundo occurrit. In quarto libro legas l) Athenas totamque terram Atticam immunem praestitam à magno terramotu per sacra Achilli facta

a) lib. IV. c. 36.

b) IV. 59.

c) V. 23.

d) V. 32.

e) Augustin. Epist. 124. & 129.

f) V. 23.

g) V. 41.

h) lib. I c. 57. i) lib. I, c. 67.

k) lib. 2, c. 1.

l) IV. 18. m) V. 6.

facta à quodam Nestario hierophanta. Libro quinto eadem Athena liberantur ejusdem Achillis ac Minervæ phasmate sive spectro apparente & Alarici molliente minimum, quam fabulam doctissimo Baronio n) explodendam relinquo. Jo- vis etiam & Minervæ simulacrum in incendio quod Arcadii Imp. temporibus CPoli incidit per miraculum servata o) commemorat. Deniq; malorum omnium quæ Scithonem ejusque familiam afflixerunt, causam ait fuisse diras Virginis cu- jusdam Vestalis, p) quæ male imprecata fuerat Serena Stiliconis conjugì quod mundum collo simulacri Rheæ circumjectam sibi temere applicuisset, & eam ipsam ob causam quod illum collo suo applicuit, hanc impietatem strangulatione panitam fuisse, Serenamque laqueo cervicem illam prabuisse elidendam qua di- va mundum injecerat.

Errores quosdam Zosimi perstringit Anton. Possevinus in Apparatu Sacro, & Baronius passim in Annalibus. Johannes quo- que Tristanus T. 2. operis præstantissimi quo vitas Imperatorum è numis illustravit pag. 656. *Zosime, inquit, que je trouve toujours le plus fausif de ce peu d' Historiens que nous avons.* Temporis notas quod nus- quam fere addit, defectus est illi cum pluribus aliis scriptoribus com- munis,

Editiones Zosimi

Latina

Jo. Leunclavio interprete, Basil. 1576. fol. cum Procopio, Agathia, Jornande.

Græcolatine post primores duos libros ab H. Stephano una cum Jo. Leun- clavii (licet auctoris nomen dissimuletur) versione ad calcem Herodiani A. 1581. 4. atq; inde Lugd. 1611. 8. editos, additis brevibus Stephani castigationibus sive notulis. A Leunclavio Græca etiam H. Stephanus acceperat, ut patet ex centuria Episto- larum Philologicarum à Goldasto editarum Epist. 72. p. 305.

Libri sex integri, à Frid. Sylburgio Veterensi ad duos MSS. Codices Thuanum & Palatinum recensiti, cum versione ex secundis Jo. Leunclavii curis, adjunctis ejusdem Apologia pro Zosimo ad- versus Evagrii, Nicephori Callisti & aliorum acerbæ crimina- tiones, Sylburgiique castigationibus: Inter Romanæ Histo- riæ scriptores Græcos minores. Francof. apud heredes A. We- cheli 1590. fol.

Hhhh 2

Ciza

n) ad A.C. 395. n. 16.

o) Zosimus lib. V. c. 24.

p) lib. V. c. 38.

Cizæ 1679. 8. Libri duo primores primum, deinde universi sex
cum versione Leunclavii ex edit. Wechel. & Apologia pro Zosi-
mo & cum notis H. Stephani, ac Sylburgii curante *Christophoro*
Cellario, Smalcaldienſi qvi & ipse animadversiones suas adjun-
xit. Dicata est hæc editio capitibus primum distincta, V. C.
Joanni Georgio Grævio. Recusa hoc ipso anno 1714. Jenæ, 8.
Oxon. 1680. 8. cura *Thoma Smithi*, typis nitidis.
Gallica, *Ludovico* * *Cousino* interprete, Paris. 1678. 4. & Amst. 12.
una cum Xiphilino & excerptis è Zonara,

Alii Zosimi

Zosimus eruditus Plinii junioris libertus, quem laudat libro V. Epist.
19. *Est homo probus, officiosus, litteratus & ars quidem ejus & quasi*
inscriptio Comædus, in qua plurimum facit. Nam pronunciat acriter, sa-
pienter, apte, decenter etiam, utitur & cithara perite ultra quam Co-
mædo necesse est. Idem tam commode orationes & historias & carmina
legit, ut hoc solum didicisse videatur.

Zosimus Gazæus vel Ascalonites Sophista temporibus Imp. Anastasii
clarus, teste Svida scripsit Lexicon Rhetoricum, (in limine
Svidæ memoratum inter libros quibus ipse plurimum usus) &
Commentarios in Demosthenem (quos in Vaticana Bibl. adhuc
suo tempore superesse MSS. scripsit Gesnerus) æ Lyſiam. Sunt
qvi hunc cum Historico nostro confundunt, ut Antonius Ricco-
bonus lib. de Historia pag. 5. Interfectum à Zenone Imp. re-
fert Cedrenus pag. 291.

Zosimus, Thebanus Panopolita teste Photio Cod. CLXX. (Svida
Alexandrinus, fortasse quoniam Alexandriæ vixit) qvi ad so-
rorem Theosebiam scripserat ordine litterarum libros *ΧΑΡΤΗΝ*
χημικῶν, *Commentariorum Chemicorum*. Fallitur A. Schottus
qvi hunc Zosimum cum historiarum Scriptore eundem habuit
(probante licet Balth. Bonifacio in judicio de Historicis & Petro
Lambecio lib. VI. comment. p. 177. seq.) & *χημικὰς λόγους*
vertit *libros frigidos*, tum à Photio Thebanum Panopolitam
existi-

- Obiit Cousinus, Curia Monetalis præses; cui præter alia scripta Gallicam ver-
sionem scriptorum quorundam Hist. Byz. & multos annos Ephemeridum litteraria-
rum Parisiensium debemus, A. 1706. mense Martio. Vide illas Ephemerides
A. 1708. mense Januario sub init. & Nova literaria Hamb. 1707. p. 149. seq.

existimavit haberi non Zosimum istum, sed auctorem cujus opus Photius ibi recenset qui CPoli post Heraclii tempora versatus Zosimi istius testimoniis usus est. Οὐ μόνον γὰρ ὑπὸ τῶν περὶ τὴν ἀγένησιν καὶ συντήρησιν τῆς μαρτυρίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν χυμεινικῶν (male editum χυμεινικῶν) Ζωσίμου λόγων. Θεβαῖται δ' ἦν ὅτι Πανωπολίτης, ὃς σὺν ἐφείσται τὰ αὐτὰ κατασκευάζειν, ἐν εἰς καὶ Ἑβραϊκῶν λέξεων ἐκτίθειται σημασίαις, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἐκαστος ἔδωκε τὸ σωτήριον ἐκέρχεν μάθημα, καὶ ἐν ᾧ τὸ πᾶν τῶν ἀνθρώπων πόνων ἀνεπαύσατο. Ex hoc loco patet Zosimum istum fuisse Christianum: neque tribus sæculis ante CHRISTUM natum floruisse, ut in Lud. Morerii Lexico legas. Atque exstant in MSS. Codicibus adhuc inter Chemicos Græcos Zosimi magni Panopolitæ Thebani fragmenta de quibus dicturus infra sum libro VI. Jam in transcurso liceat notare hallucinationem Labbei, qui in Bibliotheca nova MStorum velut duos diversos Chemicos scriptores laudat Zosimum Panopolitam atque Zosimum Thebanum. Svidas ait illud opus à nonnullis etiam inscriptum χερροκμήματα, sive χερροτεχνημάτων, ita enim cum doctissimo Borrichio verbum illud apud Svidam vel lego vel interpretor. De Democriti χερροκμητοῖς diversi plane generis problematis dixi lib. 2. cap. 23. de quibus confer Menagium ad Laërt. IX. 49. Ex eodem Svida constat hunc Zosimum, Platonis etiam vitam composuisse, unde Platonis eum Scholæ fuisse suspiceris.

Zosimus presbyter, cujus & Maronis vitia passim perstringit & ad quem sæpius scribit Isidorus Pelusiota in Epistolis. Libro IV. Epist. 170. ad eundem Zosimum verba λαθὼν δὲ λίθον ἀικονόστει καὶ ἔαλόντι verte: ὅ modo latueris aliquis, lapidem possit in eum, qui deprehensus est peccator, projicere. Perperam enim ibi cruditus interpres: quasi clanculum lex lapidem contra deprehensum in ejusmodi peccato projecisset.

Zosimus βιβλιοφύλος ad quem idem Isidorus lib. III. Epist. 86. ubi monet eum ut amico accurate indicet τὸν τυχισμὸν τῶν βιβλίων, hoc est non, ut interpres, *seriem atque ordinem librorum*, sed *numerum τυχῶν* sive *versuum*, è quibus de mole ac pretio librorum constabat.

Zosimus Thasius Epigrammatum Græcorum scriptor, è quibus nonnulla supersunt in Anthologia p. 105. 565. 566. edit. Wechel.

Zosimus Tharasa in Numidia Episcopus, qui Concilio Carthag. de rebaptizandis hæreticis cum S. Cypriano interfuit A. C. 255.

Zosimus Episcopus Neapolitanus in Campania ab Arianis suffectus in locum Maximi, de quo Baronius ad A. C. 359. n. 57. seq.

Zosimus Martyr cujus meminit in Epistola S. Polycarpus: ne dicas de aliis Martyribus hoc nomine apud Baron. in Martyrolog. Rom. & Possevinum in Apparatu.

Zosimus Papa qui in Episcopatu Ecclesiæ Romanæ Innocentio I. successit A. C. 417, mortuus A. 418. 17. Sept. Ejus duæ Epistolæ ad Africanos de causa Pelagii, editæ primum è MS. Vaticano à Baronio ad A. C. 417, n. 19. licet à Marco Antonio Capello, Franciscani ordinis Monacho & aliis quibusdam in dubium vocantur, Zosimo recte vindicatæ & emendatius descriptæ exhibentur à Jo. Garnerio T. 1. Operum Marii Mercatoris pag. 201. seq. Adde Paschasium Quesnellum ad Opera Leonis M. p. 453. seq. & 511. seq. Epistolæ Encyclicæ qua Pelagianiani condemnantur fragmenta extant apud Augustinum & Prosperum. & T. 2. Concil. edit. Labbeanæ pag. 1613. Alias Zosimo huic tributas Epistolas spurias esse docet Lauuojus parte altera opusculi de duobus Dionysiis, neque quicquam à Natali Alexandro pro illis allatum est, quod non idem Lauuojus jam confutavit in iterata editione quæ vindicias adversus Menardum continet. Adde B. D. Reiseri Lauuojum Confessorem p. 803, seqq.

Zosimus novæ Epiri Præses sub Valentiniano & Valente ad quem A. C. 373. datæ leges lib. VI. cod. Theodos. tit. 31. de stratoribus & lib. XII. tit. 10. de præfectianis. Hunc Zosimum Historici nostri parentem fuisse suspicatur Jacobus Gothofredus T. 4. pag. 572.

Zosimus sive Zosimus Abbas cujus *Ἀσκητικὴ* edidit Petrus Possinus in thesauro Ascetico p. 279. Antiquiorem Joanne Moscho & circa A. C. 432. clarum in Palæstina Ascetam celeberrimum fuisse editor contendit.

Zosimus Monachus & Anachoreta, ad quem Photii Epistolæ.

Zosimæ Apocalypsin rejicit Nicephorus Homolegeta in jure Græco-Romano Freheri T. 1. pag. 196.

Zosima servæ nomen in veteri Epigrammate Græco Anthol. f. 341.

Zosima

Zosima Tigranis Armeniæ Regis uxor, à Pompejo in triumpho ducta.
Plutarch. in Pompejo pag. 643.

In veteribus inscriptionibus frequentissimum Zosimorum & Zosimarum nomen. Vide præter indices Gruteri Reinesium p. 615. Inscript. Sponii itinerarium pag. 88. b. & 108. edit. Germanicæ, Clariss. Montfauconi Diarium Italicum pag. 118. & 70. Thomasinum de Donariis Vett. c. ult.

XXII. GEORGIUS PHRANZES a) illustri genere & Imperatorem ipsum b) per affinitatem contingente natus est CPoli 30 August. A. C. 1401. c) Parentibus A. 1417. pestilentia correptis & extinctis inter Imperatoris Manuelis Palæologi cubicularios d) & biennio interjecto inter secretarios receptus, tum eidem Manueli, tum filiis illius Joanni (cui à moriente Patre singulariter commendatus e) fuerat) & Constantino charus, varias legationes pro illis obivit, consilio atque opera utrique adfuit, Glarentzam in Peloponneso recepit, Constantinam ad Patras A. 1429. objecto corpore suo exemit hostibus, & pro eo capise f) passus est. Restitutus interjecto tempore *Protovestiarii* g) munere A. 1432. & præfectura Spartana A. 1446. h) auctus fuit, cumque ad firmandam Constantinopoli post Johannem fratrem A. 1448. extinctum successionem in Imperium adversum fratrem illius Demetrium i) adfuisset, & ad magni Logothetæ k) dignitatem ab eo fuisset evectus, non diu post capta à Turcis A. 1553. CPoli & ipse cum omnibus suis venit in potestatem l) Turcarum. Inde venditus

a) Vide Allatium de Georgiis p. 425 seq. Martinum Hanckium de Scriptoribus Hist. Byz. part. 1. cap. 40. pag. 645. seq. * Henr. Warthonum appendice ad Hist. litterariam scripior, Eccles. ad A. C. 1454. & Jac. Pontanum prolegom. ad Phrauzam.

b) Soror Phranza nupsit Gregorio Palæologo Mamohæ, Magni Ducis Mamonzæ filio, ut ipse testatur libro 1. cap. 38. Illum Gregorium genti Augustæ Palæologorum accenset Cangius in familiis Byz. p. 254. Uxorem quoque Phranza duxit A. 1438. Helenam Alexii Palæologi Examplaconis filiam ex qua filios tres filiamque unam suscepit. Vide eum H. 17.

e) Phranzes ipse lib. 1. cap. 21.

d) lib. 1. cap. 38. & 41.

e) lib. 2. cap. 1.

f) lib. 2. cap. 3. seq.

g) Phranzes lib. 2. cap. 10. & in procemio: *Ad hunc modum ego quoque Georgius Phranzes (ex Protovestiarius &c.*

h) lib. 2. cap. 19.

i) lib. 3. cap. 1.

k) lib. 3. cap. 6. pag. 162. seq.

l) Confer Hanckium p. 661. seq.

ditus & in libertatem iterum assertus in Peloponneso primum apud Thomam Palæologum Despotam Constantini fratrem versatus uxorem à servitute allervit, & Peloponneso etiam à Turcis capta in Italiam se recepit, Romæque & Venetiis lustratis Córceyram rediit atque Monachi habitum amplexus, pro Georgii nomine *Gregorius*, m) uti uxor ejus pro Helena Eupraxiæ nomine appellari voluit A. 1468. In hoc Monasterio à Corcyræis quibusdam nobilibus viris rogatus scripsit *Chronicon rerum Byzantinorum libris IV.* ab A.C. 1401. ad 1477. n) quo ipso anno die 29. Martii inopia, morbo & senectute fractum illud absolvisse se ipse in calce libri postremi auctor est. Incipit similiter ut Acropolita: *τὴ τῆς ἱστορίας χρήσιμος καὶ τοῖς ἡμῶν οἱ πολλοὶ συγχεῖψάμενος.* Hoc opus Græce necdum lucem vidit. At *Jacobus Pontanus* S. I. Græcum Codicem nactus in Bibliotheca Bavarica Monachiensi, quæ abundare ipsi aut aliena esse videbantur omisit, * cætera latine vertit, & *tribus libris* distinxit, capitulisque subdivisit, notis etiam & explicatione dignitatum illustravit, atque ita contractum latine edidit ad calcem Historiarum Theophylacti Simocattæ, Græce & Latine vulgatarum Ingolstad. 1604. 4. Sed Pontanam ipsum de Phranzæ opere & sua editione loquentem audiamus: Opus autem ab auctore suo hunc in modum distributum est. “Primo libro de quatuor (tot enim fecit) sex Imperatores Palæologos complectitur, quorum princeps est Michaël, quem Comnenum cognominat (fuerunt quippe Palæologi materno genere Comneni, ut ex initio historiæ apparebit) is, qui Constantinopolim per annos sexaginta, plus minusve à Latinis obtentam recuperavit. “Ultimus illorum sex est Manuel, in quo liber finitur. Secundores “Joannis filii Manuelis persequitur. Genuit autem filios senos, Joannem, Andronicum, Theodorum, Constantinum, Demetrium, Thomam. Tertium fratri & successori Joannis Constantino dat: “quo imperante, & quidem paucissimis annis, Constantinopolis vi & “armis devicta, in Turcarum impiorum ditionem concessit. Quartum, eundemque postremum in dissidiis, & intestinis duorum fratrum,

m) Phranzes ipse in procemio & lib. 3. cap. 29.

n) non 1457. ut legitur in Vossii Hist. Græcis lib. 2. cap. 30.

* Allatius de Georgiis pag. 426. *Pontanus in aliis laudem nec continentem promeritum, à nonnullis reprehenditur, primum quod Græce non ediderit, secundum, quod opus abrumcatum ac in epitomen redactum, non integrum emisisset.*

trum Palæologorum, Demetrii puta, & Thomæ bellis in Pelopon-
neso, & Mahometis II. qui Constantinopolim sublegit, fraudibus
ac rapinis ibidem describendis potissimum ponit, universamque
narrationem paulò supra annum Christi MCCLIX. quo Michaël
Palæologus imperium inivit, exorsus, ad annum MCCCCLXXVII.
producit, atq; ita annos minimum CCXVIII. comprehendit,
tantillo libro, chartis tribus: utinam verò etiam ita doctis & labo-
riosis utis, de quo istud poëta Veronensis cum admiratione affir-
mavit.

At enim quoniam scriptor iste *παρεβάστω* seu digressionum
refertior est, & earum multæ ad historiam ipsam prorsus nihil perti-
nent, quin potius ejus gravitati & dignitati officiant: ac proinde
non sine jactura modo, verum etiam commode, & utiliter abesse
possunt, consilium fuit, iis prætermittis, totum corpus (tamen si
per se haud ita magnum) compendio quodam cogere, quæq; li-
bro quarto insigniora, magisq; memorabilia reperiuntur, ea tan-
quam accessionem ad ædes cum tertio conjungere, & hac ratione
ipsum tertium cumulationem efficere. Quem enim, obsecro, secta
Mahometana ex *Joannis Cantacuzeni* contra eandem sectam Ora-
tionibus tot paginis descripta & reprehensive delectet? Odio plus
quam Vatiniano Mahometismum odit Protovestiarius, atque hoc
propter Turcas. Ideo se tenere non potuit, quin repertorem illius, &
sane pluries exagitaret. Ejus genealogiam, mores, in crementa, dog-
mata insectaretur. Sed nunc non erat his locus, ait Flaccus. De co-
meta viso cum agit, quid illic complura meteora, ut fulgur, fulmen,
tonitru, terræ motum, ipsorum cometarum generationem, elemen-
torum quoque rationem, philosophica inquam, & *πάνυ φιλοσόφως*
explicare attinet? Res suas, easque minutas sæpe, & quas magnopere
scire nullus cupiat, frequentius, & ambitiosus adducit. Non schis-
ma, & defectionem Græcorum ab Ecclesia Romana (quod tamen
toti occidenti est persuasissimum) sed peccata, ut Ninivitarum, alio-
rumque populorum, & oraculum de Ismaelitarum (unde Turcæ sint
propagati) imperio augendo, qua de re scriptum est in Genesi, hæc,
inquam, in causa fuisse cur perierint, Latinosque à Græcis potius,
quam Græcos à Latinis descivisse, longa disputatione contendit. De
quatuor monarchiis, etiam ex Prophetis Daniele, & Zacharia fusius

Iiii

disse-

Libri sti Pars Altera,

“differit. Symbolum item Nicænum, secundum singula verba
 “Scriptura sacra tam novi, quam veteris Testamenti contextum &
 “conflatum demonstrat. Tandem capita quædam fidei profiteetur,
 “quod sollemne fuit ad monachorum ordinem sese aggregantium, in
 “quibus ipsis quædam non Romana, & Catholica cernuntur. Hæc
 “& hujus farinae alia ad historiam nihil facere, lectorique molestiam
 “magis creatura, qui non videt, nihil videt. Porro quæ libro primo
 “de Osmanidarum Imperatorum origine, successione, rebus gestis,
 “de insula Creta, & adversum barbaros propter eam perpetratis dis-
 “feruntur, ac præterea alios quosdam locos, etsi historiae minus pro-
 “prios, minus tamen ab ea alienos, nec inutiles, & graves reliqui.
 “Nec vereor, ne quis factum hoc meum secus interpretetur, qui
 “clarissimos utriusque lingvæ historicos, aliosque scriptores egre-
 “gios similiter ob solam longitudinem in epitomas contractos
 “non ignorat, quos in præsentia nominare nihil necesse est. Quod
 “lib. 3. ex narratione senis cujusdam de rebus Indicis parum cre-
 “dibilia refert, sciendum apud Plinium & Diodorum Siculum haberi
 “similia. Ad hæc quædam obscura & intricata, scribæ, an auctori
 “vitio danda, detraxi, nullo rerum notabili detrimento, in quorum
 “intelligentia, ut quis diu se torqueret, operæpretium non est visum.
 “Prudenter enim Nicetas in vestibulo, seu præfatione operis sui,
 “qua historiam eximie, si quisquam alius, commendavit: *Quidquid*
 “*enim non apertum est, atque in promptu positum, historia abominatur: quidquid*
 “*simplex & naturale est, & intelligentia obviæ, libenter admittit.* Protove-
 “starius ipsemet undecim libros Nicephori Gregoræ in sex prima
 “capita libri primi, quasi in angustissimum carcerem nimia prope-
 “modum brevitæ coarctata compegit. Quæ ipsa capita, quod
 “erant longiuscula, nos in multa diduximus: & alioqui in capitum
 “numero longitudineque per totos libros constituenda ac defini-
 “enda nostro judicio parvimus. Et quoniam epitomen conficie-
 “bamus, adhuc alia quædam omisimus, cum præsertim involutiora
 “essent, de quibus suo loco. Ter, quater libro primo ad supple-
 “mentum, pauxillum verborum ex Gregora & Laonico aspersimus.
 “Atque hic te, lector, monitum volo, ad ea quæ libro jam nominato
 “traduntur, uberius cognoscenda, lectionem Gregoræ, nec hujus
 “tantum, sed & Joannis Cantacuzeni, superiore anno à nobis in la-
 “tinum conversi, multaque aliter, quam ille narrantis magnopere
 “pro-

profuturam.“ Hæc Pontanus qvi pag. 304. notis suis Græce inseruit omissum in versione sive Epitome sua *Andronici junioris* Imperatoris pro Monembasiotis diploma sive bullam, & pag. 309. *Bessarionis* Cardinalis *Epistolam*, quam ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi, Anconam ille misit, & Meursius deinde Græce ac Latine subjunxit Hesychii illustris opusculis Lugd. Bat. 1613. 8. vulgatis, ut dixi supra pag. 241. Denique pag. 317. & 325. Græce & Latine Pontanus addidit *Georgii Trapezuntii* Epistolam ad Joannem Palæologum, qua eum invitat ut triremibus ab Eugenio IV. missis Imperator in Italiam ad Synodum naviget.

De Phranzæ opere, quod MS. Græce fuit etiam in Bibl. Regia Scoriacensi, atque in Ambrosiana Mediolanensi quemadmodum & Barberina hodie asservatur, ita statuunt eruditi, * ut obsidionem & expugnationem Cpoleos accuratissime ab eo descriptam esse nemo dubitet, alioqui multa parum ad rem facientia, parumque accurate ab eo tradita esse conqvesti sint multi. Nicephorum Gregoram ab eo, etiam ubi errat exscribi notat Allatius ad Acropolitam pag. 220. 264. 270. confundere omnia ac mutilare pro libidine pag. 250. Idem oscitantiam ejus reprehendit libro de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 776. Ex Acropolita proœmium & quæ ab urbe à Latinis direpta ad ipsam à Græcis recuperatam narrat, per summas transcripsisse, notat pag. 426. de Georgiis.

Græce loca è commentariis Phranzæ Historicis producit Allatius in eodem opere de consensu p. 4. & alibi, neque aliunde hausit quæ Græca Phranzæ laudat Cangius in Glossario Græco. Notandum autem est Allatium habuisse opus diversum ab eo quod in Epitomen contractum Latine Pontanus edidit. Ita enim ille diatriba de Gregoriis, loco laudato: *Servatur penes me ejusdem Phranza Chronicon diversum omnino ab edito. Incipit ab A. 1402. finit in annum 1417. nescio an ab ipso Auctore, ne prolixitate operis Lectorem fatigaret, in compendium post primum Chronicon concinnatum, an prius etiam, quam prolixum ederet, veluti memoria fulcrum, & materia argumentum præparatum fuerit. Quicquid tamen sit, eloquio barbarum, & locutione è trivio petita, habet in se multa quæ aliunde non occurrent, & distincte omnia prosequitur: in eo tamen minime laudandum, quod minutissima quæque & nullius dignationis commemoret, satis*

liii 2

* Vide Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. pag. 667. seq.

in angustiis domesticis enarrandis curiosus & loquens. Sic exorditur: *ἡμεῖς Γεώργιος Φρανζης καὶ Γρηγόριος ταῦτα μοιχαλὸς ταῦτα ἐγραψαμεν καὶ καὶ ἑαυτὸν καὶ τινὰν μελίκων γενιότων ἐν τῷ τῆς ἀθλήας ζωῆς αὐτῶν χρόνῳ ἀπὸ τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμετέρας ἀνά, ἔτσι. Principium: καὶ ἦν μοι, ἡ σὺ ἐξηγήθην, ἡ παιδίον ἀποθανεῖν. Contulicam MS. Codice Neapolitano Bibliotheca SS. Apostolorum Clericorum Regularium. Et ut conjicio apparet quoque Scoriaci in Bibl. Regia. Γεωργίῳ & Φρανζῇ πρὸς τινὶ γενιότων ἐν τῷ κατ' αὐτὸν χρόνῳ.*

In editione Pontani III. 29. pag. 219. testatur Phranzes antequam habitum Monasticum induceret, Confessionem fidei edidisse, atque in expositione Symboli ostendisse unde à SS. Patribus illud fuerit compositum. Illam confessionem sive expositionem utrumque Simeone † Thessalonicensi mutuatus Phranzes sit, Allatius addubitat, cæterum Pontanus in versione sua Historiæ, cui ab auctore inserta fuerat, eandem ut alia multa rescidit.

XXIII. Quem JOSEPHUM GENESIUM viri docti appellant, is ab uno memoratur Joanne Scylitze * in proœmio Historiæ. Sed in MS. Scylitzæ Codice distingvi Josephum ac Genesium notat Labbeus, ** ita ut duo fuerint Historiæ CPol. scriptores diversi, unus Josephus Byzantinus, & alter Genesius Byzantinus. At enim ut patria Byzantium fuisse Genesium perquam est incertum, licet Byzantinam Historiam scripserit, sic Josephum diversum à Genesio apud Scylitzen laudari ægre mihi persuadeo. Quicquid vero

† Simeonis Theff. duplex scriptum in Symbolum memorat Allatius de Simeonibus pag. 194. quæ ambo in Vaticana & Rodlejana Bibliothecis continentur MS. unum est ἐρμηνεία σωτηρικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὁδοῦ ἐκ καὶ ἀμαρτιῶν ἡμῶν πίσεως τῶν χριστιανῶν θεῖον καὶ ἱερὸν σύμβολον. Incipit: περὶ τοῦ ἱεροῦ συμβόλου τῆς ἀληθείας καὶ μόνης τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίσεως. Alietum: ἐκδοσεις ἀναγκασιόταται περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων, ὅθεν σωτηρίαν καὶ κατὰ τινὰν αὐτὰ συγκείμεναί εἰσιν. Expositio perquam necessaria sententiarum sacri Symboli, unde collecta sunt, ἐξ ἀνερῶν quos διδάται. Incipit: Καλὸν ἐκδέσθαι καὶ ὁδεῖν τὸ ἱερώτατον παρὰ τῶν θεῶν Πατέρων σωτηρίαν Σύμβολον. Citat Allatius p. 160. de purgatorio.

* Locum Scylitzæ habes supra pag. 389.

** Vide Labbeum in protreptico ad Hist. Byz. p. 41. Alius porro Genesius cujus meminit Sidonius lib. IV. Epist. 6. Alius Genesius presbyter, scriptor vitæ S. Genovefæ Virginis, ut præteream Genesios Martyres, quorum memoriam celebrant Latini 25. August. & 11. Octobr.

vero sit, Lipsiæ in patria mea servatur in Biliotheca Paulina Codex antiquus MS. membranaceus Græcus *Historia Genesiana*, jussu Constantini Porphyrogeniti compositæ, & res Imp. quinque CPol. *Leonis Armeni*, qui A. C. 813. cœpit imperare, *Michaëlis Balbi*, *Theophili fil. Michaëlis & Basilii Macedonis*, A. 889. Cal. Mart. defuncti comprehendentis. Ex hoc Codice Collegii Paulini Bibliothecæ Academicæ Lipsiensis paginis LXXVII. in fol. constante vir doctissimus *Jo. Andreas Bosius* jam pridem illius editionem parare se significavit in diatriba de testimonio Flav. Josephi de Christo. *** Apographum Bosianum cum brevibus *Tho. Reinesii*, quocum Bosius illud communicaverat, notis servatur Jenæ in Bibl. publica Academiæ, cui libros suos ille moriens legavit, ex quo Genesii editionem deinde molitus fuit ejusdem Acad. Professor celebris *Georgius Schubartus*, ut memorant Acta Eruditorum Lips. A. MDCLXXXV. p. 441. Aliud Apographum cum iisdem Reinesii notulis servat Bibliotheca Amplissimi Senatus Lipsiensis: Novum etiam ac singulare studium Genesio in lucem proferendo impendit præclari Viringenii & magnæ, supra ætatem, doctrinæ, *Godfridus Wagnerus*, Lipsiensis, Pastor ad S. Johannis, sed illo florentibus annis extincto etiam ista spes † decollavit, ita ut palma hæc integra relicta sit Viro, cujus nequiquam interpretis Genesium pœnitebit, præstantissimo *Godfrido Oleario*, qui doctrinæ & exempli laude Patriam suam & Ecclesiam hodie, atque diu, opto decorat, ac scriptorem illum ex eodem Codice Paulino descriptum & versione ac notis à se illustratum jam in scriniis habet & proxime prælis commissurus est. Versus quibus Genesius suos quinque βασιλειῶν libros Constantino Porphyrogenito offert, hi operi præfiguntur:

Τὴν ἐξ ἰσραήλ τελέσας βιβλὸν ὡς ἐκέλευσαι,
 Ἀντικράτορ, μελέτης καὶ καμάτων μεγάλων,
 Ἐν σοι δῶρον ἔθηκε, ἵπας ἐγνωσμένον εἶη
 Ἐκ Φιλοθεωρίας σωπιδεῖ, ἐκ τε πίθου.

Iiii 3

Hos

*** Bosius de testimonio Flavii Josephi Jen. 1673 cap. 2. pag. 24. *Theophani Chro-nographia Augustanum Codicem ante aliquot annos cum edito comparavimus, cujus ore eum scriptorem multo emendatorem, alicubi & pleniorum completis quibus passim fœdatus est latinis aliquot, una cum Georgio Synkello & utriusque continuatore Genesio hucusque inedito paucisque etiam eruditissimorum virorum visio potior dabitur aliquando &c.* Descripsit ille Genesium A. 1652.

† Quemadmodum & spes editionis Genesii promissæ à *Ludolpho Kuffero*, de qua supra pag. 228.

Hos versus à B. Wagnero cum Clariss. Caveo communicatos, & eo vulgatos in parte altera Historiæ literariæ scriptorum Ecclesiasticorum ad A. C. 940. ita utcunqve transtuli:

*Historiam jussu quam Caesar magne imperie
Perfeci curis atque labore gravi,
Hanc Tibi dona fero, notum sit ut omnibus, ista
Nutu scripta Tuo, Te cupiente legi.*

Leguntur & alii versus Olympii cujusdam ad voluminis calcem, quæ mihi non videntur ad Genesium pertinere, sed ad Johannem quendam Historicum Scylitzæ itidem laudatum, & cujus Opus forte olim Genesio in Codice Lipsiensi MS, adhærebat, postea ab eo separatim perijt.

*Λύσαν αἰὲρ ἄριστος, ὡς ἐγὼ κεύω,
Γεωργίᾳ τε Φημί καὶ Θεοφάνει
Τῶν χρονολόγων, ὁ τῆς δὲ τῆς βίβλου πατὴρ
Ἰωάννης σοὶ πάντης, Φιλοδαμόνων
Ὁ τῶν πατέρων πρῶτος, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
Διοκασαρείας, τῆς Ἀναζαρέθης, πύλας.*

*In optimis est optimus me iudice
(Georgium Theophanemque intelligo
Chronographos) presens auctor & Pater
Libri Johannes, diligentium DEUM
Flos ille primus Prasulum atque Episcopos
Diocæsarea, dicta Anazarba antea.*

Pro λούσαν scripsi λύσαν, & in quarto versu pro φίλε δαίμονων Eduardi Bernardi * doctissimi viri φίλε δαίμονων malui φιλοδαμόνων. Sane virum pium nemo Christianus facile vocabit φίλε δαίμονων, facilius φιλοδαμόνα, pro φιλεθέω, licet & hoc rarissimum est in Christianorum scriptis, cum δαίμονων vocabulum in Novo Test. semper de malis angelis accipiat, quod ab Homero, Platone & aliis Ethnicis scriptoribus passim ponitur pro Diis.

XXIV. Post Genesium dicere juvat de aMō, itidem inedito Opere, ad res CPolitanæ aulæ & Ecclesiæ pertinente, quod MS. exstat Francofurti ad Mœnum apud virum Nobilissimum & eruditione atqve inge-

* Vide Caveum loco laudato & Acta Eruditor, Lipsiensi A. 1699. p. 160.

ingenio florentissimum, D. *Zachariam Conradum ab Uffenbach*. Is titulum Indicemq; Capitum pro singulari humanitate sua mecum communicavit, quæ cum Latina versione mea præsentis loco subjungam.

Ἰπὸ θείας τῶν βασιλικῶν ταξιδίων, καὶ ὑπομνήσεως τῶν ἀπολήκτων.

ὅσαι δὲ ἐξ αὐτῶν ἐκλήθησαν, βασιλείας μέλλοντες ταξιδεύειν.

Κωνσταντίνος ἐν Χρυσῇ βασιλεῖ αἰωνίῳ, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὑἱὸς Λεόντος ὁ αἰοῦντος σεφωτάτης βασιλεὺς, ἀπαγόνος ἡ βασιλεία ὁ ἀνδρικοῦ τῆς βασιλείας, ἐπὶ Ῥωμανὸν τὸν Θεοσεφῆ βασιλεῖα καὶ ὑὸν αὐτοῦ.

1, ὅσαι δὲ γίνονται ὁ μέγας καὶ ὑψηλὴ βασιλείας τῶν Ῥωμαίων μέλλοντες φροσάπυσται.

α Διὰ τῶν σαυήθων τῶν ἀρχόντων τῶν βασιλικῶν ἐσέλων τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν ἐξω ἐν ταῖς ἐσέλαις.

β Διὰ τῶν ὀφφικιαλίων καὶ τῶν λοιπῶν.

γ Διὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων.

δ Διὰ τῶν ὁσίων μονασιῶν, ἱππάρχεια ε.

ε Διὰ τῆς βασιλικῆς ὑπεργίας.

ς Διὰ

Ratio expeditionum bellicarum Imperatoris, & Memoriale pro Castris, quænam oportet observare, quando Imperator expeditionem suscipere instituit.

Constantini in Christo Rege sempiterno Imperatoris Rom. Filii Imp. venerandi ac sapientissimi Leonis, Nepotis vero Basilii fortissimi ac Nobilissimi Imp. ad Romanum à DEo coronatum Imperatorem, Filium suum.

1. Quænam fieri oporteat, quando magnus & sublimis Imperator Rom. castra metari constituit,

α) ab ordinariis præfectis stabulorum in urbe & extra urbem.

β) ab Officialibus, aliisque.

γ) à Metropolitæ & Archiepiscopis,

δ) à sanctis Monasteriis.

Equi centum.

ε) à Ministris minoribus Imperatoris,

ς) à

ς Διὰ τῆ μινσυράτωρ , ἤγειν τῆς βασιλικῆς κόρης· σαγ-
μαρια ν.

ζ Διὰ τῆ οικιακῆ βασιλικῆς βεσταρίῃ καὶ τῶν ἀπὸ τῆ κοιτῶν διδο-
μένων εἰς φέρωσιν τῆ αὐτῆ βασιλικῆς βεσταρίῃ, σαγμάριε λ.

η Διὰ τῶν ἀρεφίων τῶν εἰς ἐθνικὰς ἀποπελάσσων , λόγῳ ζῶντων.

θ Διὰ τῶν * ἱερραμίων.

ι Διὰ τῆ εἰδικῆ , σαγμάριε ρς'.

Ἔισιν αἱ φορτωσίαι αὐτῆς.

ια Περὶ τῶν κερκέτων.

2. Ὅσα δὲ γίνονται , ὅταν ἀπὸ ἐξπιδίτου , ἢ μακρῶς ὁδοπορίας, ἐπα-
νέρχεται ὁ βασιλεὺς.

3. Ἡ ἀπὸ τῆ Φοσατῶ μὲν νίκης ἐπάνοδος , βασιλεὺς φιλοχρεῖται βασιλεῖς
ἀπὸ Τεφρικῆς καὶ Γερμανικῆς.

4. Ἡ ἀπὸ τῆ Φοσατῶ ἐπάνοδος Θεοφίλου βασιλεῖος , ὅτε ἐνίκησεν κατὰ
κράτος , ἀπὸ Κιλικίας κραυγαζομένους καὶ αὐτῶν Ταρσί-
τας , Μομφρασίτας , Αδανίτας , Ειρηνοπολίτας , Ἀναζαρβίτας , καὶ
λοιπὰς χιλιάδας κ'.

5. Κανσταντῖνος τῆ Φιλοχρεῖται καὶ ἐν αὐτῇ Χρυσῇ τῇ αἰώνιῃ βασιλεῖ βασιλεῖς,
ἡ δὲ Λέοντος τῆ σοφωτάτης καὶ αὐμνηστῆ βασιλεῖος , συντεγμά τι καὶ
βασιλεῖς ἀναδῆς οὕτως ἄξιον ποίημα.

Sequitur Prefatio in librum Imperatoris.

α Ὅσα δὲ ἀναφυλάττειν περιέσσω γινόμενα ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ,
ἤτοι πάσης καὶ ἀκολουθίας τῶν ἀσκήσεων καὶ περὶ φανῶν περιελευσέναι ἐν αἷς
οἱ βασιλεῖς ἀπιδίξιν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

β Ἀκτὰ τῆς ἐορτῆς τῶν Χρυσομένων.

γ Ἐορτὴ τῶν Φώτων, ἑκτὰ τῶν δύο μερῶν.

δ Ἀκτὰ τῇ ἐορτῇ τῆς ἀγίας πάρας.

ε Ἀκτὰ τῇ ἐορτῇ δευτέρᾳ τῆς ἀνακινήσεως.

ς Ἀκτὰ τῇ ἐορτῇ τῇ κυριακῇ τῆς ἀντίπαρχας.

ζ Τῇ ἐορτῇ τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

η Τῇ ἐορτῇ τῆς ἀναληψίμου.

θ Τῇ ἐορτῇ τῆς πεντηκοστῆς.

ι Ὅσα δὲ ἀναφυλάττειν ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἀνακινήσεως.

* Hoc vocabulum cum superiore ἀρεφίων non intelligo.

- 5) à metatore five menfuratore Imperatorii tentorii. *Equi sagmarii L.*
  - 2) à Domestico Imperatoris Vestiario, & quæ ex cubiculo suppeditantur ad sarcinas ejusdem Imperatorii Vestiarii. *Equi sagmarii XXX.*
  - 7) De iis, quæ ad aliarum Gentium Principes mittuntur Xeniorum loco.
  - 9) De illis quæ * * *
  - 1) De rebus privatis Imperatoris. *Equi sagmarii XLVI.* Atque de sarcinis & impedimentis hæctenus.
  - id.* De vigiliis sibi excubiis.
  2. Quænam oporteat fieri, quando ab expeditione vel è longo itinere Imperator revertitur.
  3. De Basilii Imperatoris Christum amantis reditu è castris post victoriam à Tephrike opido, ac Germanice.
  4. Theophili Imperatoris reditus è castris, cum potenter vicisset beligerantes adversus ipsum è Cilicia Tarsitas, Mopsvestitas, Adanitas, Irenopolitas, Anazarbitas, aliosque ad vicies mille.
- CONSTANTINI Christum amantis & in eodem Christo sempiterno Rege Imperatoris, Filii Leonis sapientiss. & perpetua memoria digni Imp. Syntagma & Regia industria vere dignum opus.

Post præfationem sequitur opus ipsum satis spissum, cujus hæc sũt capita:

- α Quænam oporteat observare, quando processio fit in magnam Ecclesiam, five Ordo & series solennium & illustrium processionum, quando Imperatores ad magnam Ecclesiam accedunt.
- β Acta festi Natalitiorum Christi.
- γ Festum Luminum. Acta utriusque * factionis.
- δ Acta festo Sancti Paschatis. (schatis.
- ε Acta feria secunda in hebdomade renovationis, five postridie Pasche.
- ς Acta feriæ Dominicæ post Pascha.
- ζ Feria quarta Hebdomadis quartæ post Pascha.
- η Festo Ascensionis Christi.
- θ Festo Pentecostes.
- ι Quæ observare oporteat postridie Paschatos, five die secunda in hebdomade renovationis.

Libri, ti Pars Altera.

Kkkk

100

* Venetæ & Prasinæ intellige.

ια Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν τῇ γ' τῆς * Διακαιησίμου εἰς πρῶτον
Σέργιον.

ιβ Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν τῇ δ' τῆς Διακαιησίμου, καὶ ἔπειτα ἐν αὐτῇ πλεον.

ιγ Περὶ τῆς δ' πατριάρχου πρεσβυτέρου.

ιδ Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν τῇ ε' τῆς διακαιησίμου, δ' ἀποσταμὲν πλεον
Ἰππὶ δ' χρυσοστεκλίν.

ιε Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν τῇ ᾠδασκευῇ τῆς Διακαιησίμου.

ις Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν τῇ κυριακῇ δ' ἀντίπαρχα, ἀπὸ τῆς δ' βασιλῆως
ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ.

ιζ Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν τῇ περὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ τῆς ἐν τῇ καὶ
δ' ἀγίᾳ Μωκίᾳ πρεσβυτέρου.

Δεῖ εἰδεῖναι καὶ ταῦτα, ἀνὰ πόντων δοχῶν δέχονται πρὸς μέλη ἐν πύλῃ
πρεσβυτέρου.

ιη Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ πρεσβυτέρου τῆς ἀγίας Χριστῆ τῆς
ἡμῶν ἀναλήψεως.

ιθ Ὅσα δὲ ᾠδαφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῆς ἀγίας Ἡλίας, καὶ τῇ αὐτῇ
ἑορτῇ.

κ Μηνὶ Μαΐου καὶ ἐγκαίνια τῆς νέας. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ
ἐγκαίνιων τῆς νέας μεγάλης Ἐκκλησίας.

κα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ πρεσβυτέρου τῆς ἀγίας Δημητρίου.

κβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ πρεσβυτέρου τῆς ὑψώσεως τῆς τιμῆς ἡμῶν.

κγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ πρεσβυτέρου τῆς ἀγίας Χριστῆ τῆς
ἡμῶν καὶ σάρκα γυνήσεως.

κδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἀ τῆς Ἰαννουαρίου μηνὸς, τῆς ἀγίας βασιλῆως.

κε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῶν ἀγίων Φώτων.

κς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ πρεσβυτέρου τῶν Φώτων.

κζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ πρεσβυτέρου τῆς ὑπαπαν-
τήσεως.

κη Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς τύχη ἢ ἑορτῇ τῆς ὑπαπαντήσεως τῇ β' τῆς
ἀγίας Ἑβδομάδος.

κθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῆς ὁρθοδοξίας.

λ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ κυριακῇ τῆς μέσης Ἑβδομάδος τῶν ημερῶν
ἡνίκα τὸ τίμιον καὶ ζωοποιόν ξύλον τῆς ζωῆς προσκυνεῖται.

λα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν, εἰς τύχη ἢ ἑορτῇ τῆς Ἐναγγελισμοῦ τῆς ὑπα-
γίας Θεοτόκου τῇ κυριακῇ τῆς μέσης Ἑβδομάδος.

* ita scribunt passim pro διακαιησίμου.

1α Qvæ observare oporteat die tertia ejusdem hebdomadis, sacra S. Sergio.

1β Qvæ oporteat observare die quarta, & qvæ in illa perficiantur.

1γ De Patriarchæ adhortatione.

1δ Qvæ oporteat observare die quinta in hebdomade renovationis quando salutatio Imperatoris celebratur in aureo triclinio.

1ε Qvæ oporteat observare in parasceve renovationis, sive die sexta.

1ς Qvæ oporteat observare in Dominica post Pascha, quando Imperator accedit ad sanctæ Sophiæ magnum Templum.

1ζ Qvæ oporteat observare quarta feria Hebdomadis quartæ post Pascha & in processione in Templum S. Mocii.

Oportet nosse etiam hoc, quibus locis utriusque factionis homines in hac processione recipiuntur.

1η Qvæ oporteat observare in festo & processione sacre Christi ascensionis.

1θ Qvæ oporteat observare in Vigiliâ Sancti Eliæ, ipsoque ejus festo.

1ι Calendis Maji, Encæniam novæ Ecclesiæ. Qvænam observare oporteat festo Encæniarum novæ magnæ Ecclesiæ.

1κ Qvæ oporteat observare in festo ac processione S. Demetrii.

1λ Qvæ oporteat observare festo & processione exaltationis S. Crucis.

1μ Qvæ oporteat observare festo & processione Sacre Christi DEI nostri Nativitatis in carnem.

1ν Qvæ oporteat observare Calendis Mensis Januarii sacris S. Basilio.

1ξ Qvæ oporteat observare in Vigilia sanctorum Luminum.

1ο Qvæ oporteat observare in Festo & in processione sanctorum Luminum.

1π Qvæ observare oporteat in Festo & in processione Occursus sive Purificationis S. Mariæ.

1ρ Qvænam oporteat observare, quando festum Occursus incidit in feriam secundam sanctæ Hebdomadæ.

1σ Qvænam oporteat observare Dominica Orthodoxiæ, sive restitutionis Imaginum.

1τ Qvæ observare oporteat Dominica mediæ hebdomadis Jejuniorum, quando venerandum & vivificum lignum crucis adoratur.

1υ Qvæ oporteat observare, quando contingit festum Annuntiationis S. Deiparæ incidere in Dominicam mediæ Hebdomadis.

λβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῆς Βασιλικῆς.

λγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῶν Βασιλικῶν.

λδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ εἰ. καὶ ὅτι τῆς τῷ Βασιλεὺς
περίοδοι ἐν τοῖς γηροκομίαις.

λε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ π-
λεῖται.

λς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Σαββάτῳ.

λζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προελεύσει ἐνώσεις Ἐκκλησίας.

λη Χρῆ εἶδιναι, πῶς ἀλλάσσουσιν οἱ Δεσπότες ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ προελεύσει.

λθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι ἐπιμὴν Βασιλικῶν.

Ακτολογία τῶν δῆμων * ὅτι ἐπιμὴν Βασιλικῶν.

μ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι ἐμφανώματι Βασιλικῶν.

μα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι ἐπιμὴν Αυγύστης.

Ακτολογία τῶν δῆμων ὅτι ἐπιμὴν Αυγύστης.

μβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι ἐπιμὴν Αυγύστης καὶ ἐμφανώματι.

μγ Ακτολογία τῶν δῆμων ἵταν πχθῇ παγιδίον πορφυρογέννητον.

μδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι χειροτονία Καίσαρος.

Ακτολογία τῶν δῆμων ὅτι χειροτονία Καίσαρος.

με Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι χειροτονία Νωβελήσιμων.

Ακτολογία τῶν δῆμων ὅτι χειροτονία Νωβελήσιμων.

μς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή Κυροπαλάτης.

μζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή Μαγίστρων, εἰ κελεύει αὐτὴν ποιῆ-
σαι, ἐν προκείμενῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὁ Βασιλεὺς.

μη Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή Μαγίστρων, εἰ κελεύει αὐτὴν
ποιῆσαι εἰς κυριακὴν ** παγαιῶν.

μθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή πατρικίᾳ συγκλητικῶ καὶ στρα-
τηγόντων.

ν Ὅσα

* Si opus ipsum liceret Inspicere, forte pateret per δῆμους intelligi factiones agitatorum in Circo.

** verti, ac si esset παναγίας.

- λβ Qvānam oporteat observare in Vigilia Palmarum.
 λγ Qvānam oporteat observare in Palmarum festo ac Processione.
 λδ Qvā oporteat observare sancta & magna Qvinta, & de Imperatoris circuitione in Geroconiis.
 λε Qvā oporteat observare in magna Parasceve, & qvā illa die peragantur.
 λς Qvā oporteat observare sancto & magno Sabbato.
 λζ Qvā oporteat observare in processione Unionis * Ecclesiā.
 λη Nosse oportet qvōmodo alternent Despotæ in festis ac Processionibus
 λθ Qvānam oporteat observare in Coronatione Imperatoris, Enarratio solennium qvā in Coronatione Imperatoris fieri solent.
 μ Qvā oporteat observare in Imperatoris inauguratione nuptiali.
 μα Qvānam oporteat observare in Augustæ coronatione. Enarratio solennium qvā in coronatione Augustæ fieri solent.
 μβ Qvānam observare oporteat in Augustæ inauguratione nuptiali.
 μγ Enarratio solennium qvā observantur, quando Imperatori nascitur filius Porphyrogenitus.
 μδ Qvānam oporteat observare in Cæsaris inauguratione. Enarratio solennium, quando Cæsar inauguratur.
 με Qvā oporteat observare in inauguratione Nobilissimi. Enarratio solennium qvā fiunt quando Nobilissimus inauguratur.
 μς Qvā oporteat observare in inauguratione Curopalatæ.
 μζ Qvā oporteat observare in inauguratione Magistri Officiorum, si Imperator processum ejus fieri jubeat in magna Ecclesia.
 μη Qvā oporteat observare in inauguratione Magistri Officiorum si Imperator eam jubeat fieri in templo Sanctissimæ Deiparæ.
 θ Qvā oporteat observare in inauguratione Patricii Senatoris & præfecti militum.

Kkkk ;

, Qve

- Mense Julio solenniter qvotannis prælegebatur Tomus Unionis, sopiendo schismati de trigamia, qvōd sub Leone Philosopho ortum fuerat, publicatus A. C. 930. Vide Cangium in *ένωσις*.

ν "Οῦα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ πατρικίων.
Ακτολογία τῶν δῆμων ἐπὶ προαγωγῇ πατρικίων.

να "Οῦα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ ἀνθυπέτων.

ιβ "Οῦα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ζωστῆς πατρικίας.

ηγ "Οῦα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ πραιποσίτου.

ιδ "Οῦα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ὑπάρχου.
Ακτολογία τῶν δῆμων ἐπὶ τῆς ὑπάρχου προαγωγῆς.

ιε "Οῦα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κοιαίτωρ.

ιν "Οῦα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Δημάρχου.
Ακτολογία τῶν δῆμων ἐπὶ προαγωγῇ Δημάρχου.

κζ "Οῦα δὲ παραφυλάττειν, εἰ κελεύει ὁ βασιλεὺς πρυβάλειαν δύο ἡμέρας
χρὺς ἐς τὴν ἡμέραν.

κη "Οῦα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ δόρυπρευοῦ.

κθ "Οῦα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ συμπίνων, καὶ λογοθίτων.

ξ "Επὶ προαγωγῇ ἀντιγραφίων.

ξα "Οῦα δὲ παραφυλάττειν Σπαρτοκονομίδαν μέλλοιτο γίνεσθαι πρὸ
πρωτοκρίτου.

ξβ "Επιτοφίον βασιλείων.

ξγ "Οῦα δὲ παραφυλάττειν τῇ αἰτήσεως πλαμένης γενεθλίας ἡμέρας τῶν βασιλείων.

ξδ "Οῦα δὲ παραφυλάττειν ἐν πρυβόμοις δέξιμας.

ξε "Οῦα φυλάττειν τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸ δέξιμον.

ξς "Οῦα δὲ παραφυλάττειν εἰς δέξιμον τῶν χρυσῶν ἵπποδρομίων, δόρυπρεα ἡμέρας
μὴ τὸ ἀντιπαρὰ.

- 1 Qvæ oporteat observare in declaratione Patriciorum. Enarratio solennium qvæ in Patricii declaratione fieri solent.
- 1a Qvæ oporteat observare in declaratione Proconsulum.
- 1b Qvæ oporteat observare, quando inauguratur Ornatrix Augustæ Patricia.
- 1γ Qvæ oporteat observare in declaratione sive inauguratione Præpositi.
- 1d Qvæ observare oporteat in præfecti inauguratione. Enarratio solennium qvæ in Præfecti inauguratione fieri solent.
- 1e Qvæ oporteat observare in inauguratione Qvæstoris.
- 1f Qvæ oporteat observare in declaratione Principis sive primicerii factionum Circensium. Enarratio solennium qvæ in Principis factionum inauguratione fieri solent.
- 1g Qvæ oporteat observare, quando Imperator jubet binos simul factionum Principes pronunciari.
- 1h Qvæ oporteat observare in declaratione secundicerii.
- 1i Qvæ oporteat observare in inauguratione Assessorum judicii & Logothetarum. (rum.
- ξ Qvæ oporteat observare quando inaugurantur Magistri scrinio-
- ξa Qvæ oporteat observare quando Spatharocandidatus evehendus est in dignitatem Protospatharii.
- ξβ Imperatorum Sepultura.
- ξγ Qvænam observare oporteat post finitas preces & Vota in Natalitiis Imperatorum.
- ξδ Qvænam oporteat observare pridie exceptionis quando in Urbem venit Imperator.
- ξe Qvæ oporteat observare mane ejus diei quo Imperator in urbem veniens excipiendus est.
- ξς Qvæ oporteat observare quando excipiendus est Imperator in aureo Hippodromo postridie Antipalchatis, sive Qvasimodogeniti.

ξζ Ὅσα δὲ παρὰ φυλάττειν εἰς Σάξιμον ἤγαν εἰς κλητέροι.

ξη Ὅσα δὲ παρὰ φυλάττειν διζίμω γομομένω ἐν τῇ μουσικῇ Φιάλῃ τῷ τρι-
κόγχῳ, χειμῶν ὄντ' καὶ βιαιῶν ἀνέμων καὶ μὴ συγχωρεῖται γο-
μοῦν ἐν ταῖς ἐξέθεσι Φιάλαι.

ξθ Περὶ τῆς τῶν ἀπάντων δρχόντων τάξεώς τε καὶ παρὰστάσεως ἐν ἐκάστῃ δι-
ζίμῳ ἐπιτιλυμένω ἐν τοῖς μεγάλοις Φιάλαι.

ι. Περὶ τῷ χρυσῷ ἵπποδρομίῳ, καὶ τῷ ἐν αὐτῷ τελευτῶν.
Περὶ τῷ δειλινῷ ἵπποδρομίῳ.

ξζ Qvæ oporteat observare in Saximodeximo convivio.

ξη Qvæ oporteat observare circa Imperatoris exceptionem in sacro
stagno quod à tribus conchis nomen habet, quando tempestas
vel vehementes venti haud permittunt illud in consuetis phialis
sive majoribus labris facere.

ξθ De iis qvæ ab omnibus Proceribus ordinibusque fiunt quando
Imperator in majoribus lacubus sive iabris excipiendus est.

ι. De aureo Hippodromo sive circo, & qvæ in illo peraguntur.
De vespertino Hippodromio sive decursione eqvestri.

*Cetera Græco tantum subiungere placet, cum opus ipsum inspicere mihi per
locorum distantiam jam non sit integrum, & eo inconsulto verendum sit ne in vo-
cabulis in quibus hæreo, errores pro versione vel conjectura mea leetori obtrudam.*

ια Ὅσα δὲ παρὰ φυλάττειν ἱππικῷ ἀγομένῳ τῷ καταλόγῳ.

1. Περὶ τῆς ὄρας πῶς δὲ κοιλιῇ.

2. Ἀκτὰ ἐπὶ νίκη τῶν ἡνίοχων.

3. Ὅσα δὲ τελεῖν εἰς τὸ δειλινὸν ἵπποδρομίον.

4. Ὅσα δὲ τελεῖσθαι μικροπανίτε μέλλοντ' γίνεσθαι φακτιωαί.

5. Ὅσα δὲ παρὰ φυλάττειν Βηγαίῳ ζωννυμένῳ.

6. Ἀκτὰ ἐπὶ νικαίων θριαμβευομένων ἐπὶ τῷ ἵπποδρομίῳ.

7. Ἀκτὰ ἐπὶ μεγισάνων ἀμειρῶ ἐν πολέμῳ ἡττηθέντων καὶ ἀναμειρῶν.

8. Περὶ ἵππου παραγωνιζομένῳ τῷ ἁ Βασι, καὶ πῶς δὲ αὐτὸν ὑπαλλάσ-
σεισθαι.

9. Περὶ τῷ ποτηρεῖ.

10. Περὶ διζερσί.

11. Περὶ μερίδων

12. Ὅσα δὲ παρὰ φυλάττειν ἡνίοχον ἀγομένῳ τῷ Βασι.

13. Περὶ τῷ κρεμάσαι καὶ ἀποκρεμάσαι.

14. Περὶ ἵππου ἀπολύοντ'.

15. Περὶ πρόβας.

αβ Μηνί Μαΐου ια. τελεῖται τὸ ἵππικὸν τῷ γενεθλίῳ ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδου πόλεως, ἔτους.

ογ Ὅσα δὲ τελεῖσθαι τῇ παραμονῇ τῷ Λαχανικῷ ἵπποδρομῇ, ἔγυν τῷ γενεθλίῳ ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου βασιλίδου πόλεως.

οδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῆς Φακλαρείας τελευμένης.

1. Περί τῶν αὐτῶν ἵπποδρομῶν, πῶς δὲ κοιλιῶ.

2. Περί τῶν βηγῶν, πῶς δὲ αὐταὶ τελεῖσθαι.

3. Ἀκτὰ ἀπὸ νίκης εἰς τὸ αὐτὸ ἵπποδρομῶν.

4. Ἀκτὰ, ὅτε τρέχουσιν οἱ δρομικοὶ τῷ ἐνὸς μέρους ἀπὸ * *

6. Ἀκτὰ εἰς τὴν κοιλίσσαν τῶν πεζῶν.

7. Ἀκτὰ κáμνοντ^ο τῷ μαναρῆς εἰς τὸ πεζόν.

οε Περί τῶν βοτῶν, ὅπως δὲ τελεῖσθαι.

ος Περί τῷ Μακεδονικῷ ἵπποδρομῇ τῷ λεγομένῳ Λυπερκάλια.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων εἰς τὸ μακεδονικὸν ἵπποδρομον.

αζ Τὰ ὑπὸ τῶν Καγκελαρίων τῷ Κοιναίω^ο ἐν ταῖς προελεύσεσι τῶν Δεσποτῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ῥωμαῖσι ᾠδόμενα.

ση Ἐκδεις τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν βασιλέων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν ἰθ' ἀκτιβίτων.

οθ Ἐυφημία ἅμα πρὸς ὑπὸ τῷ στρατοπέδῳ ἐκβοωμένη.

π Ἐυφημία λεγομένη ὑπὸ τῷ στρατοπέδῳ, ἡνίκα κατὰ πολεμίαν ἐπινίκια ᾄγει ὁ Αυτοκράτωρ, ἢ σιτηρέσιον δοθῇ τῷ στρατοπέδῳ, εἴτε τις ἄλλη βασιλεὺς διανομή. τὰ αὐτὰ δὲ λέγεται καὶ σελεντίῳ ἀγομένῳ.

πα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῷ τραγῷ * * ἐν προκένσῳ τῆς ἱερίας.

πβ Ἀκτὰ ἀδόμενα τῷ ὑπάρχῳ τῇ κυριακῇ τῆς Βασιφόρου, ἀπιδόντι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ μάργου^ο ῥωμαῖν.

πγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς τὸν τῷ δημάρχῳ καλημέριν, τῇ τρίτῃ τῆς Γαλιλοίας.

πδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ νυμφαγωγίῳ.

πε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς σεφάνωμα.

πς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῷ δείπνῳ τῶν ἰθ' ἀκτιβίτων εἰς τὸ λεγόμενον Γοθικόν.

πζ Ἐκ τῶν τῷ Μαγίστ^ο Πέτρῳ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κόμητος Ἀδμησιδιάνου, καὶ κόμητ^ο σχολῆς καὶ κυροπαλάτης.

πη Τῶν αὐτῶν Πέτρῳ, ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτε γέννηται Ἀνγυσάλ^ο ἢ αἰθιπατ^ο.

LIII

πθ

Libri sti Pars Altera.

* Petrum intellige de quo supra p. 234.

- πθ Περὶ διαφορᾶς Στρατιῶν καὶ πόθεν αὐταὶ δίδονται, καὶ τί ἀρμύζει ἐκάστῳ σπμήνῃ ὅσα εὐρεῖν ἠδυνήθημεν.
- η Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς τὸ ἀναγορεύτης ἐν τοῖς ἄνω μέρεσιν Βασιλέως ἀποστὰς λαὸν πρέσβεις καὶ Λαυρεάτα, μηδέπω δεχθεὶς ὑπὸ τῷ ἐνταῦθα Βασιλέως εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ πῶς βεβαῖοι τὴν βασιλείαν αὐτῷ καὶ τὰς πρέσβεις ἀπολύει.
- μα Ὅσα δὲ παραφυλάττεται ὅτε μέλλει δέχεσθαι τὰς αὐτὰς πρέσβεις καὶ βεβαῖοι τὴν βασιλείαν καὶ ἀπολύει αὐτὰς.
- μβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν πρεσβύτες μεγάλας ἐρχομένους Περσῶν.
- μη Ὅσα δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις ἐπὶ τῷ πρεσβυτέρῳ παραφυλάττεται.
- μδ Ἀναγόρευσις Λέοντος Βασιλέως τῷ τῆς Θείας λήξεως.
- με Ἀναγόρευσις Ἀναστασίας Βασιλέως τῷ τῆς Θείας λήξεως.
- μς Ἀναγόρευσις Βασιλέως Ἰσίδωρου τῷ τῆς Θείας λήξεως.
- μζ Ἀναγόρευσις Λέοντος τῷ Μικρῷ.
- μη Ἀναγόρευσις τῷ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότην Ἰουστινιανῷ.
- μθ * Ἀναγόρευσις Νικηφόρου Βασιλέως τῷ Φιλοχρίστῳ καὶ ἀνδρικωτάτῳ. τῷ γρηγόρειῳ δομestικῷ τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς
- ε. Ἐπὶ προαγωγῇ προέδρου τῆς ἀπάσης συγκλήτου.

Sequitur INDEX Capitum libri secundī.

Πίναξ σὺν Θεῷ τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ.

- α Ὅσα δὲ φυλάττειν κατ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνοίγοντο τῷ Παλατίῳ καὶ τῇ καθ' ἡμέραν ἰσαμένης προελεύσεως.
- β Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῇ προελεύσει τῇ καθ' ἡμέραν κυριακῇ τελευτήσῃ.
- γ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῷ Βασιλέως προβαλλομένους Δομestικόν των σχολῶν ἢ στρατηγὸς ἢ Δρυγγάριον τῶν πλοίων, ἢ Σακελλαρίον ἢ τῷ Σακελλῷ, ἢ ἡμῶν πρὸς ἐφφικιαλίς.
- δ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Ράικτωρ.
- ε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Συγκλήτου.
- ς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὡς τὰ νῦν ἐπιτελεῖται ἢ τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ ἐτήσι μνήμῃ, καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῶν ἰδρυθέντων τιμῶν σταυρῶν ἐν τῷ νέῳ Παλατίῳ τῷ Βόνῳ.
- ζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἐορτῇ καὶ προελεύσει τῶν ἁγίων πάντων.
- η Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ πρώτῃ τῷ Ἀυγύστῳ μηνὸς, τῷ τιμῇ καὶ σταυρῷ ἐξέρχομένῳ.
- θ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἐορτῇ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις μηνὸς Ἀυγύστῳ ἰ. Ὅσα
- * Hujus capituli titulo Monogramma Constantini praefigitur.

- ι Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ δευτέρᾳ τῆς ἀγίας ἑβδομάδου.
 ια Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῶν τιμῶν σαυρῶν μελλόντων ἐξίεναι τῇ μέσῃ ἑβδομάδῃ τῆς ἀγίας τεσσαρκοσῆς.
 ιβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῶν δεσποτῶν ἀπιόντων λίσσασθαι ἐν βλαχέρναις.
 ιγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ παγαγῇ κυριακῇ, ἥ ἐν αἷᾳ κοινῇ ἡμέρᾳ μελλόντων τῶν δεσποτῶν ἀπιέναι εἰς τὰς ἀγίας Ἀποστόλους, ἢ τὰς εἰς ἕτερον καιρὸν ἔυξασθαι.
 ιδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
 ιε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν δοχῆς γενομένης ἐν τῷ μεγάλῳ τρικλίνῳ τῆς Μανναύρας τῶν δεσποτῶν καθεζομένων ἐπὶ τῷ Σολομοनीῳ θρόνῳ.
 ις Περὶ τῆς δοχῆς τῆς γενομένης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίνῳ ἐπὶ Κωνσταντίνῳ Ῥωμανῷ τῇ παρεσίᾳ τῶν παρὰ τὴν Ἀμερυνῇ, ἀπὸ Τάρεσσιν ἐλθόντων πρεσβέων, περὶ τῶν αἰταγῶν καὶ τῆς εἰρήνης, μὲν Μελῶν καὶ ἡμέρᾳ, Ἰνδικτιωνί. Δ' ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς τῶν Ἰσπανῶν δοχῆς καὶ περὶ τῆς γενομένης τότε ἱπποδρομίας, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Κυρίας μεταμορφώσεως, καὶ τῆς τῆς Δελεμίνης δοχῆς, ἐτι τῆς ἡγεμένης καὶ τῆς ἀρχοντίσεως Ἐλγας τῶν Ῥώσων, ὁποῖως ταῦτα πάντα ἐτελέσθησαν.
 ιζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν προσερχομένων τῶν ἀρχόντων τῶν δ' τωγμάτων εἰς τὸν ἱπποδρόμον.
 ιη Ἀναγόμεναις Ῥωμανῷ τῷ κορυφουγενήτῃ καὶ Κωνσταντίνῳ βασιλέως.
 ιθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν βρυμαλὶς ἐπιτελεσμένης ἢ τῇ μεγάλῃ βασιλείᾳ, ἢ τῇ μικρῇ, ἢ τῇ Ἀυγῆς.
 κ Ὅσα δὲ γίνεσθαι θριάμβου ἐπὶ νικίῳ τελεμένης ἐν τῷ φόρῳ μετὰ λυγῆς, μελλόντων τῶν βασιλέων πατῆσαι Ἀγαθηνῶν μεγιστάνων.
 κα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν θριάμβου τελεμένης ἐπὶ νικίῳ ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ.
 κβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅταν τευχθῇ ἄρρεν παιδίον τῷ βασιλεῖ.
 κγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ βαπτισμῷ ἄρρενος παιδὸς βασιλέως.
 κδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ κρέματος παιδὸς βασιλέως.
 κε Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικῆς ἀρέας.
 κς Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικῆς ἀλάσεως.
 ζ' Περὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς συμβάντων γενέσθαι, περὶ τῆς παλαιᾶς σιωνίδης τῆς τελεμένης ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.
 η' Ὅπως Ἡράκλειος ὑπὸ τῶν ἰδίων Πατέρων, ἀπὸ τῆς τῆς Καίσαρος ἀξίας ἀνῆχθη εἰς τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, καὶ πῶς Δαβὶδ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς γέγονε Κάισαρ.
 θ' Περὶ προέσεως τῆς ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

λ Πῶς ἐν ἡμέρᾳ ἵπποδρομῆς ἐδόξατο Ἡράκλει^Ϟ τὸς τῆς συγκλήτης παρόντ^Ϟ καὶ τῷ Πατριάρχῃ.

λα Περί κηδείας Πατριάρχῃ.

λβ Πῶς δὲ προσφέρειν τὸν Βασιλέα ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀναδήματα.

λγ Περί αἰτήσεως δεξιμῶν τῶν δύο μερῶν ἱερτῆς παρεΐσης.

λδ Περί προσαγωγῆς αἰξιωματίων ἐν ἡμέρᾳ αἰτησίᾳ * αὐτοκρατορίας καὶ σεψίμῃ, καὶ γενεθλίας καὶ σεφασμάματος.

λε περὶ προσαγωγῆς αἰξιωματίων ἐν ἡμέρᾳ αἰτησίᾳ γιομένης, καὶ ἐτέρων ταύτων.

λς περὶ Σαξίμῃ.

λζ περὶ εἰσαγωγῆς ἀπὸ ἐπαρχῶν ἐν ἡμέρᾳ ἵπποδρομῆς προβληθέντ^Ϟ ἐν τῷ Σαξίμῃ πρὸ τῆ αὐτῆς ἵπποδρομῆς.

λη περὶ τινων ἀποστατησάντων καὶ πάλιν δευλωθέντων πῶς ἐδέχθησαν κατὰ τῷ βασιλέως.

λθ περὶ τῆς χειροτονίας Θεοφυλάκτε τῷ ἀγιατάτῃ Πατριάρχῃ.

μ περὶ τῷ Πατριάρχῃ ὅτι τὸ παλαιόν, ἴδιον ἔχεν προηπόσιτον.

μα περὶ τῷ, τίνα τρόπον τῇ αἰγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τῷ πάσχῃ περιβάλλονται τὰς λαῖρας ὅτε Βασιλεὺς καὶ οἱ Μαγιστροὶ καὶ ἀνδύπατοι πατρικοί τὰ ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτικῆς τῷ Φάρῃ κείμενα σκεύη καὶ λοιπά. καὶ ταῖς τὸν ἄγιον Στέφανον ἐν τῇ Δάφνῃ.

μβ Ὅσα δὲ τῶν ἀπαξιμῶν.

μγ ** Ὑπόμνημα ἐν συντόμῃ τῶν βασιλευσάντων Βασιλέων ἐν τῇδὲ μεγάλῃ καὶ εὐτυχαστῇ Κωνσταντίνῃ πόλει, ἀπὸ τῷ μεγάλῃ καὶ εὐσεβεστάτῃ καὶ αἰγίῃ Κωνσταντίνῃ.

μδ περὶ τῶν τάφων τῶν Βασιλέων τῶν ὄντων ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ἱερῷ τῷ αἰγίῃ καὶ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ. ἦσαν τῷ μεγάλῃ Ἰησίου. Εὐφημία ὑπὸ τῶν στρατοπέδων νίκης καὶ Θριάμβων ἀγομένων. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ αὐτὴ εὐφημία ἀδεταί καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ στρατοπέδη, ἡνίκα Φιλοτιμία τις ἢ Μαῖνμιος κατὰ τῷ Βασιλέως αὐτοῖς παρασχεθῇ.

ἢ κατὰ τῶν Σάρδων ἀδομένη εὐφημία τοῖς Βασιλεῦσιν.

με Ἡ γενομένη ἐξόπλισις καὶ ἐξοδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ρόγας καὶ τῷ λαῷ τῷ ἀποσαλέντες κατὰ τῆς Θεολέως Κρίτης † μετὰ τῷ πατρικίᾳ ἡμερίᾳ καὶ Λογαθέτῃ τῷ δρόμῳ, ἐπὶ Λέοντ^Ϟ τῷ Φιλοχρίστῃ δεσπότη.

μς Ἡ κατὰ τῆς αὐτῆς Θεολέως Κρίτης γενομένη ἐκστρατεία καὶ ἐξόπλισις ἐπὶ Κωνσταντίνῃ καὶ Ρωμανῷ τῶν πορφυρογεννήτων, εἰς Ἰουλιανὰ ζ.

* ε. ἐτησίῳ.

** Deet hoc caput in codice, manifestis excissionis, signis existentibus. † ε. κρητῆς.

μζ* Οἱς ὀφείλει ὁ Βασιλεὺς ὀνόμασι τιμῶν τοῖς μεγιστάσιν τῶν πρώτων ἐθνῶν.

μη* Οἱ τῶν ἀπὸ διαφόρων ἐθνῶν ἐρχομένων πρεσβείων πρὸς τὸν Βασιλέα χαμηλισμοί.

μθ Τὰ ἄκτα τῶν εἰς τὰς Ἑθνικὰς γενομένων ἐπιγραφῶν.

ν* Εἰσὶν τὰ ἐκτεθέντα διδοῦσθαι παρὰ τῶν ὀφειλόντων τῶν τιμᾶσθαι ἐν τε αἰσιμασίᾳ καὶ ὀφικίοις καθὼς ὑπῆρχον ἐπὶ Λέοντι τῷ Φιλοχρίστῳ Δεσπότη.

να* Εἰσὶν αἱ κατὰ τύπον ῥύγαι τῶν σφατῆγῶν καὶ κλεισσορρυχῶν.

νβ* Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅταν ἐν ὀχήματι βύλαται προελθεῖν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἰδεῖν τὰ ὀρρία τῷ σφατῆγῳ.

νγ* Ἀκροβολογία τῆς τῶν Βασιλικῶν κλητορίων καταστάσεως καὶ ἐκάστῃ τῶν αἰσιμασίων πρόσκλησις καὶ τιμὴ σωταχθεῖσα ἐξ ἀρχαίων κλητορολογίων ἐπὶ Λέοντι τῷ Φιλοχρίστῳ Δεσπότη, καὶ σοφωτάτῃ ἡμῶν Βασιλέως μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶν γ' ἔτους ἀπὸ κλήσεως κόσμου σην ὑπὸ Φιλοθέῃ *

νδ* περὶ διανομῶν τῶν εὐσεβιῶν τῷ Βασιλέως ἐν τε τοῖς βρεμναλίοις καὶ σελήμοις καὶ αὐτοκρατορίας.

νε* Ἐπιφανίς ἐπισκόπος κύπρις ἐκδεσις πρωτοκλησιῶν πατριαρχῶν τε καὶ μητροπολιτῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων.

νς* περὶ τῆς διανομῆς τῶν κομβίων τῶν σωηθῶν τῶν πατρικίων, περὶ τῶν σωηθῶν τῶν πραιποσίτων ὧν λαμβάνουσιν ἐν τοῖς τάγμασιν τῷ ἵπποδρομίᾳ.

νζ* Βίος * Ἀλεξάνδρου τῷ Μακεδόνι, καθ' ἰσορίαν ἔχων Φύλακα σδ'.

νη* Τῷ Φυσιολόγῳ ἡ τῶν ἐκάστῃ θηρίῳ θαυμασικὴ εἴξις. πρὸς Θεὸν ἀναγωγὴ καὶ τῶν ἐν βίῳ εὐαρεσύντων λόγοι ν.

Codicis ipsius MS. quem edi è reliteraria utique esset, hanc descriptionem Nobilissimo Possessori D. Uffenbachio in acceptis refero:

Codex forma est majori, quam in Folio vocare solent, in membranas pergamenas easque firmiores, leviores atque nitidiores, quam quibus postremis, ante Typographia inventionem, temporibus utebantur, exaratis. Quanquam de ejus aetate certo definire non ausim, illum tamen longe ante Urbis expugnationem in ipsa Graecia scriptum esse, existimo. Summa enim cura atque dexteritate confectus, ut sphaemata, quibus recentiores ex Scribarum ignorantia atque oscitantia sciant, vel nulla vel exigua varissime occurrant. Et licet elegantia Scriptura tanta appareat, ac si integram volumen non solum eadem manu, sed

LIII 3

eadem

• Duo postrema capita in MS. desiderantur.

eodem calamo eademque die descriptum videatur; Litterarum tamen character antiquior est & à nostro multum differt, atque ideo lectionem initio difficiliorem reddit, quæ difficultas augetur per Siglas vel Litterarum compendia, & quod voces minus distinctæ nullo plerumq; insertitio sibi cobareant. Quod equidem notam non contemnendam antiquitatis CL. Salmasius * asserit. Accentus adjecti illam nec tollunt nec minuunt, cum ab Aristophane jamdum inventi ** & in vetustissimis atque præstantissimis Codicibus sæpe reperiantur. Externa Libri facies, involucrium nimirum ex corio bubulo Turcico constans auroque obductum atque Regum Hungariæ Insignia, quæ in utraque parte apparent, satis demonstrant, non ultimum inter celeberrimæ atque instructissimæ Budensis, heu quondam! Bibliothecæ κρημνία locum obtinuisse. De quo infra pluribus. Sed ut ad interiora accedam. Primus Tractatus omnem apparatus bellicum omniæque ad illum necessaria exactissimè describit. Reliqui, Ritus Ecclesiasticos, Cerimonias in uno quoque festo die observari solitas prolixius enumerant. Hinc non solum quæ ad statum aulicum & Ecclesiasticum pertinent, sed multa etiam quæ ad Topographiam Urbis, Officiorum atque Dignitatum notitiam utramque, Ecclesiasticam imprimis horum Temporum Historiam, faciunt, reperiuntur, quæ alibi frustra quaesiveris. Quod luculento est indicio hoc opus nunquam prodiiisse. Multa enim tam Palatii quam Ecclesiæ Officia à Codino atque Meursio omiſsa ex illo produci, multa etiam illustrari possunt. Innumera quoque voces occurrunt, quæ neque Glossaria à Labbeo, Meursio, du Cangio composita, neque Hesychius, neque Suidas habent. Quare ad Linguae etiam peritiæ baud parum conducit. Stylus cæterum satis comptus atque pro istius Seculi Barbarie (at elegans. Nunquam vero editum, imo vix cognitum hætenus optimum fuisse Codicem prorsus miror. Neque enim inter opera Constantini à Vulcanio vel ab aliis publici juris facta apparet, neque ab Hanckio, nec alio quod sciam, ulla ejus sit mentio. Verum du Fresnei Domini du Cange industriam effugisse plane demiror, quippe qui ad illustrandam Orientalis Imperii Historiam, & Glossarium suum adornandum incomparabili prorsus studio omnia vimatus est. Solus Gesnerus, † in Historia Litteraria peritissimus, ejus hunc meminit, dum inter alia Constantini Opera recenset: Volumen Græcum magnum ex Bibliotheca Hungarica de Ceremoniis aulicis Sacris & prophanis. Videndum pergit Gesnerus, an forte sit idem Liber qui Harmenopulo tribuitur in Catalogo

* Epistol. ad Cl. Sarravium quæ CLXXXIII. est in edit. Burmanni p. 186. seq.

** Idem Salmasius l. c.

† Sive Jacobus Frisius potius in Epitome Bibl. Gesnerianæ & continuatione ap. Froſchov. 1583. fol. p. 173.

logo Bibliothecæ Regii Gallorum, Ordo Regii Palatii. Nullum vero mihi dubium est, aut falsò Constantino Harmenopulo inscribi aut plane diversum esse debere. Cum expressissimis verbis Imperator in omnium Tractatum Titulis & proloquio illos sibi ipsi vindicet, & quem Constantino Harmenopulo tribuit Codex, de Aulicis, meus vero de Ecclesiasticis potissimum agat. Du Cangius qui omnia Regia Bibl. MS. sedulo excussit, Harmenopulum non vidit, alias neglexisset minime, quare illum adesse vix credo. Si Labbei Bibliotheca MSS. * ad manus esset lubens consulissem, is enim Regia Bibliotheca MSS. inter cetera enumerat, qualis autem sit Catalogus de quo Gesnerus, ignoro, MSum fuisse oportet. Singularem enim Regiorum MStorum Indicem unquam typis vulgatum esse, me latet. Illum vero ipsum esse Codicem qui Budensis Liberaria suppellectilis uberrima atque præstantissima quondam fuit, Ungaria Regum arma ut supra dixi gentilitia, quibus ex utroque latere splendet, comprobant. In ultima Urbis Budæ expugnatione aliqua Bibliotheca rudera recuperata, qua Julius à Pflugk † descripsit, sed meus Codex non memoratur, quare longe ante evasisse oportet. Quibus autem satis in meas tandem manus devenerit, equidem ignoro. Exiguo ære à me redemptus fuit, in magno autem pretio mihi habetur, dignus etiam qui lucem publicum videat. Quod an mea unquam opera flet nescio, exigua enim in Græcis notitiam meam ingenue agnosco, neque qui hodie grassatur scribendi pruritus me tenet, ut Scriptoris vel Editoris nomen nullo Reipubl. Litteraria commodo temere mihi arrogare velim. Interim gratus mihi labor est, quem cum Dn. Schneidero dicto Schmid Viro Græcarum imò omnium Litterarum peritissimo, Codici impendo. Hujus industria (nam mea quam confero symbola exigua vel nulla,) prioris atq; dimidia etiam parte secundi Tractatus versio jam delineata. Rudis ea quidem, sed secundis curis, & si plura quam supra à me nominata Glossaria nacti erimus expolietur.

Non dubium est quin egregio prorsus munere rem literariam beaturi, & Historiæ Byzantinæ novem atque insignem lucem allaturi sint viri præstantissimi, si locuples hoc atque Imperatoriis auspi-

* In hac pag. 270. memoratur ex MSS. Bibl. Regiæ, post Harmenopoli promtuarium libris VIII. distinctum & pleraque alia ad utrumque jus Græcorum spectantia opuscula, Officiis Palatii & Ecclesiæ ac sedes Patriarchæ CPol. subjectæ sub Leone Philosopho & Andronico Palæologo, & τὰς τῶν χειροτονιῶν per Demetrium Gemistum Protonotarium magnæ Ecclesiæ Diaconum, Inscriptiones Patriarchæ CPol. ad Papam & cæteros Patriarchas, ArchiEpiscopos. Sed nihil hæc ad præsens opus.

† in Epistola ad Seckendorfium quæ extat T. II. Collectionis Madero Schmidianæ de Bibliothecis pag. 310. seq.

auspiciis elucubratum opus studio ac labore suo recensitum atque explicatum quamprimum publicaverint.

XXV. ANSELMII BANDURII Conspectus * Operum S. NICEPHORI Patriarchæ CPol., quorum pauca hactenus edita fuerunt, edendorum propediem duobus Tomis in fol. cum interpretatione Latina, notis atque VIII. Dissertationibus Criticis, Dogmaticis & Historicis.

Erudito Lectori.

Inter Constantinopolitanos præfules, nullus ab ævo Chrysostomi fuit tot doctrinæ pietatisque dotibus exornatus, quot Nicephorus ille, qui octavo sæculo, omnes Iconoclastarum impetus excepit, scripta & molimina egregie repulit. Ejus opera a multis tentata, hactenusque tamen in variis Bibliothecis latentia cum in lucem edere animus sit, doctorum opem & consilium expetere cogor; tum ut si quid in Bibliothecis extet hoc in catalogo non expressum, ea de re me commonefacere non dedignentur; tum ut si uspiam pauca illa quæ temporum injuria in manuscriptis nostris exciderunt, quæque suo loco notavimus, reperiantur, ea nobis ad publicum usum commodare ne graventur.

Quanti vero æstimanda sint isthæc Opera, etsi res ipsa per se loquatur, paucis tamen recensere ne pigeat. Hic Iconomachorum omnes sententiæ, impia dicta, & molitiones aperiuntur, & incredibili diligentia confutantur; quæ in re nihil perfectius hucusque in lucem prolatum est. Hic bene multa ad Historiam pertinentia, & ab Historicis intacta, narrantur; ac ubiq; absoluta & varia in rebus cum ecclesiasticis tum profanis Nicephori eruditio deprehenditur. Constantini Copronymi, quem Mamonom ubiq; nuncupat, ausus in temeranda religione varii, doli, fraudesque, furor in Christianos, machinationes contra piam fidem, admixtis subinde rerum gestarum monumentis recensentur, ejusdemque impia doctrina pro virili refellitur. Hic Eusebii Cæsariensis dogmata, ut impia & à Christianæ fidei sinceritate aliena, confutantur: nam inter Græcorum præstantissimos Eusebius ut Arianus & hæreticus (nec fortasse injuria) semper ** habitus est: in his vero quæ Eusebium spectant multa habentur hacten-

* Promissus à me hoc ipso capite pag. 296.

** Vide tamen quæ pro excusando Eusebio supra pag. 32.

hactenus inedita & ignota, quæ ad illorum temporum historiam apprime conducant. *Epiphanidis* item cujusdam, cujus nec ætas, nec nomen ita comperta sunt, sententia adfertur, ac utpote impia & lethifera profligatur. Quodque, meo quidem judicio, præstantissimum est, multa nova & inobservata de Synodo secunda Nicæna profert; iis longe sinceriora quæ jam in collectione Synodorum comparent; utpote quæ ab oculato teste, qui rebus etiam interfuerit, tradantur. Multa item sanctorum Patrum vel fragmenta, vel etiam opuscula pene integra nondum edita, hic passim inserta nec sine voluptate reperias; In his *Macarii Magneti* vix noti scriptoris, qui teste Nicephoro primis Ecclesiæ sæculis floruit, pretiosa *ὑπομνήματα* quam plurima, quibus alia ejusdem scriptoris fragmenta ad doctrinam Ecclesiasticam perquam utilia, a doctissimo & humanissimo *Joanne Boivinio* accepta, adjunximus. Nec sine examine ille & perquisitione, Patrum opera in medium adfert, sed sicubi opus *πρὸς γνησιότητος* vel *νοθείας* accurate & sagaciter edisserit. Non immerito igitur vir tantus passim à scriptoribus cum æqualibus, tum subsequenter ævi, à doctrina, à religione, à disciplinarum omniū scientia, laudatur: in his primas tenent Ignatius ejus vitæ scriptor, Theodorus Studita, Photius in Bibliotheca & alii, quorum testimonia initio operum ejusdem Nicephori adferemus. Et si vero nunc primum Nicephori opera isthæc in lucem prodeant, non defuerunt qui antea ea publicare voluerint. Inter eos *Combesius* vir de re literaria optime meritus, ut videre est in Præfatione ad vitam Nicephori. At si ve aliis distentis negotiis, si ve morte præoccupatus; aliis rem dimisit; cujus promissa si expleamus, nos pergratum literatis omnibus facturos confidimus. His dissertationes criticas, dogmaticas, historicas, ad operis elucidationem, ut in laterculo videre licet, adjiciemus.

Prodeunt autem isthæc ex codicibus Regiis 1826. 1989. 2378. exque Colberrino 364. Hisce porro ineditis operibus, alia omnia subjungemus, quæ publici juris sunt, quæque ordine digesta in fine sequentis laterculi reperies. Hæc omnia vero duobus in folio Tomis complectemur: nisi fortasse ampliorem segetem ex Vaticana Bibliotheca eruere liceat, ubi jam omnia studiosis patent beneficio Summi Pontificis CLEMENTIS XI. qui ad bonum Reipublicæ cum

M m m m

Eccle-

Libri sti Pars Altera.

Ecclesiasticum tum literarum natus, & ad fastigii culmen evehctus est, literis & ipse Græcis omniqve doctrinæ genere apprime excultus.

Neque silentio mittere licet cui hoc otium & hanc literarum colendarum facultatem, debeamus. Is est COSMUS III. Magnus Hetruriae Dux, cujus Regia Celsitudo & nos & studia nostra fovere numquam desistit, & progenitorum suorum quorum opera Musas jamdiu exulantes in orbem reduces videmus, vestigiis insistentis, literarum cultui & profectui animo semper Regio advigilat. Hujus magnificentiae, si quid ad studiosorum usum opportune dabitur, totum sive a nobis ab iis quibus ex tenuitate nostra quidpiam utilitatis & fructus obvenerit, acceptum referatur. Hujus item beneficio alia nos, literarum monumenta in lucem emittere per otium paramus: in quibus Theodori Mopsuesteni Commentaria in duodecim Prophetas: Philonis Carpathii in Cantica genuina Commentaria; Hesychii in Psalmos: quæ omnia ex Bibliothecis eruiimus; & alia quoque, si votis nostris faverit Deus.

Nos item multum debere profitemur V. C. Clementi, Bibliothecæ Regiæ custodi, qui nobis hujusce vere Regiæ supellectilis ad nutum copiam fecit: nec minus Cl. Beivinio alteri custodi, qui catalogum operum S. Nicephori ab se accuratissime concinnatum nobis perhumaniter obtulit, unde prospectum nostrum, & ex ipsis codicibus, adornavimus.

Neque tacendus R. P. Michaël Lequien ex Familia Dominicanorum, vir eruditus & officio plenus, cujus item opera & consilio frequenter usi sumus. Sed nihil pro meritis umquam dicere possim de doctissimo viro nobisque summa necessitudine conjuncto R. P. D. Bernardo de Montfaucon, studiorum nostrorum fautori, cujus opera, consilio, exemplo ad hæc ac pleraque alia capessanda animum adpulimus, cujus consilio Gallicum iter suscepimus & Græcarum Musarum, quas a puero colueramus, studio, nos totos addiximus. Hi nobis aggrediendi operis auctores fuere. Jam vero superest ut eruditorum consiliorum judiciumque expectemus.

Parisiis In Monasterio sancti Germani à Pratis IV. Kal. Junii M. DCCV.

Elen-

Elenchus Operum S. NICEPHORI

Patriarchæ CPol.

Edita asteriscis notantur, locusque in margine indicatur.

TOMUS I.

Preliminaria Interpretis.

PRÆFATIO generalis.

Præfatio de iis quæ hoc volumine continentur.

Differtatio de Nicephoris, eorumque scriptis.

Vita * sancti Nicephori Patriarchæ Constantinopolitani, descripta ab Ignatio Diacono ejus discipulo.

Oratio Theophanis presbyteri habita in translatione ejus reliquiarum.

Chronica Synopsis sancti Nicephori Patriarchæ CP. Acta ac scripta, ordine annorum digerens; ex ejusdem Nicephori vita, ex epistolis sancti Theodori Studitæ, aliorumque Authorum monumentis.

Veterum testimonia de sancto Nicephoro Patriarcha CP.

Sancti NICEPHORI Patriarchæ Constantinopolitani, pro irreprehensibili, & pura Christianorum fide, Capita LXXXIII.

Hæc Capita distinctio sumpta est ex codice Colbertino antiquissimo: Capita autem argumenta toto opere perlecto restituta sunt.

I. PROOEMIUM. Suum esse cuilibet rei tempus, juxta Salomonem: Fidei autem defendendæ tempus nunc adesse.

II. Melius facturos homines, si omissis inutilibus quæstionibus futurum judicium, vitamque æternam meditentur.

III. De fidei progressu à prima usque origine: ut variè pro variis temporibus divina Providentia hominum saluti consuluerit: de lege veteri: de salute humani generis per Christum reparata. Theologiam à sanctis Doctoribus abundè esse hætenus explicatam.

IV. De perversis Iconomachorum opinionibus: eas à synodis jam

Mmm 2

pri.

* Exstat Græce in Actis Sanctor. T. 2. Martii p. 704. & Latine p. 294.

pridem esse damnatas : easdem nunc in perniciem Ecclesiæ reviviscere.

- V. Iconomachorum vitia : eos gulæ præsertim ac ventri deditos esse.
- VI. Continuatio invektivæ in Iconomachos : eorum plerosque Concilio Nicæno subscripsisse, deinde mutavisse sententiam : mox depositos, ac sacerdotio privatos turbas movisse.
- VII. Ut Iconomachi lingua & manu in Ecclesiam ac res sacras grassati sint. Pathetica ac vehemens declamatio.
- VIII. Iconomachi cum Judæis collati. Christum per illos secundo ac tertio passum esse ; ejus nempe imaginibus violatis ac deformatis.
- IX. Iidem collati cum ædicatoribus Turris Sennaar, item cum Janne & Mambre, cum Alexandro & Hymenæo, cum filiis Corè, ac denique cum senioribus Babylonis, qui Susannam calumniati sunt: adjunxisse sibi Iconomachos colluviem hominum vilissimorum. Quam ob causam permiserit Deus Ecclesiam turbari & orthodoxos vexari? Invektiva in corruptissimos sacerdotum mortes.
- X. Duplex Iconomachorum blasphemia : prima, Idololatrias esse eos qui imagines colunt : altera, corpus Christi incircumscriptum esse : primum errorem conari eos testimoniis sanctorum Patrum confirmare.
- XI. Alterum, Arianorum ac Manichæorum testimoniis astruere.
- XII. De Ensebîo Cæsariensi, deque Ariana hæresi.
- XIII. Testimonia sanctorum Patrum male intellecta, ac trunca ab Iconomachis usurpata.
- XIV. Invektiva in eos à quibus schisma denno excitatum.
- XV. De persecutione ab iisdem suscitata.
- XVI. De his qui metu amittendi bona vel dignitates, hæresin amplexi sunt, Iconomachorum mores. Christi, Apostolorum, ac Prophetarum dicta, adversus eos prolata.
- XVII. Crimina Orthodoxis objecta ab Iconomachis. De Synodo seu Pseudo-Synodo Copronymiana.
- XVIII. Expositio fidei Orthodoxæ, De DEO uno ac trino.
- XIX. De Christo,

XX. De

- XX. De CHristo seu de incarnati Verbi mysterio fufius.
- XXI. De duabus in CHristo naturis, ac de unione hypoftatica.
- XXII. Duas efle in CHristo voluntates, & operationes duas diverfas.
- XXIII. De adoratione duplici: De imaginum cultu: De objecto Idololatriæ crimine.
- XXIV. Quinam fint Idololatræ. Iconomachos DEI hoftes efle. Dicta Prophetarum contra DEI hoftes prolata.
- XXV. Epifcoporum ac Sacerdotum impietas per profopopœiam amplificata. De fecunda Nicæna Synodo.
- XXVI. Argumentum contra Iconomachos petitum ex iis verbis quæ in Liturgia recitabantur, ἀποσπῆσαι ἡμᾶς τῆς πλάνης τῆς εἰδωλῶν, &c. Id eft, *cum nos ab errore idololorum revocasset, &c.*
- XXVII. In illa Iconomachorum verba, *Nifi nos Conftantinus (Copro- nynus fcilicet) ab Idolorum infano cultu liberasset, CHristus nullo modo falutem nobis afferre potuiffet.* Iconomachos in ipfa facrorum myfteriorum celebratione pugnantia & dicere & facere. De religionis Chriftianæ progressu ab ipfa usque origine.
- XXVIII. Si CHristus Ecclefiam fuam ab Idolorum cultu liberare non valuit, quæ fequantur inde abfurda?
- XXIX. Argumentatio in Sacerdotes Iconomachos, dicentes fe Idololatræ fuiſſe.
- XXX. Duo efle Idololatrarum genera: item diverfum efle Idolorum & imaginum cultum.
- XXXI. Multos coli ab Idololatræ deos, habitu ac figurâ varios; unum à Chriftianis: Sacrificiorum diverfitas.
- XXXII. Alia argumentatio Ironica contra Iconomachos, dicentes ſerviſſe ſe Idolis.
- XXXIII. Duplex criminatio ab Iconomachis excogitata; prima in ipſam CHristi imaginem; altera in Chriftianos: Judæis ac Græcis peiores efle Iconomachos.
- Pars Altera huius Apologetici, in qua probatur ex ſacris Scripturis omnes gentes ab Idolorum cultu virtute CHristi liberatas efle, & Eccleſiam univerſam errare non poſſe.*
- XXXIV. An ea quæ Iconomachi docent congruant cum ſacris Scripturis, dictisqve Prophetis? Sequuntur Prophetarum dicta, ordine Chronologico.

M m m m 3

XXXV.

- XXXV. Davidis verba, & ad ea observationes sancti CP. Patriarchæ.
- XXXVI. Verba Michæ, Oseæ, & Habacuc, cum explicatione, & observationibus.
- XXXVII. Verba Sophoniæ & Zachariæ cum explicatione, & observationibus.
- XXXVIII. Christianos ab Idolorum cultu longissime abesse: quæ fuerit Martyrum, quæ Ascetarum & Anachoretarum fides.
- XXXIX. De Diis gentium ac fabulosa Theologia. Superstitiosum Idolorum cultum abolitum esse, ex quo Christus in mundum venit.
- XL. Coli ab Orthodoxis Christum: coli item ejus imaginem: scilicet Corpus Christi pingi potuisse, circumscriptumque & passibile fuisse.
- XLI. Verba Malachiæ & Isaïæ, cum explicationibus, & observationibus.
- XLII. Observationes ad verba Isaïæ.
- XLIII. Isaïæ verba, cum explicatione & observationibus.
- XLIV. Alia Isaïæ verba, cum observationibus & explicatione.
- XLV. Verborum Isaïæ explicatio. Alia ejusdem Prophetæ verba, Apostolorum Pauli, Joannis, & Petri dicta cum Prophetis congruentia.
- XLVI. Isaïæ verba cum explicatione & observationibus.
- XLVII. Isaïæ & Pauli Apostoli verba de purificata ac sanctificata à Christo Ecclesia, & ejus cum Christo unione.
- XLVIII. Excursio in Iconomachos. Verba Prophetica, Isaïæ scilicet.
- XLIX. Falsum est quod Iconomachi dicebant, aversum esse, ac alienatum a Deo populum ejus. *Refutatio per dilemma.*
- L. Id agere Iconomachos, ut Christum sua & dignitate & virtute spoliarent. Iconomachorum verba cum Evangelicis collata.
- LI. Eisdem & Patri injuriam facere & Spiritui sancto. Jeremiæ verba cum explicatione & observationibus.
- LII. Alia Jeremiæ verba cum explicatione & observationibus.
- LIII. Quam dulcia sint DEI eloquia ac promissa.
- LIV. Ezechielis verba.
- LV. Explicatio Prophetiæ præcedentis, & ad eam observata. Alia ejusdem Prophetæ verba cum explicatione & observationibus.

LVI. Alia Ezechielis verba cum explicat. & observat.

LVII. Alia Ezechielis verba cum explicationibus & observationibus.

Numeri sequentes à Cl. Boivinio restituti sunt. Nam codex Colbertinus, ex quo distinctio capitum sumpta est, mutilus est hoc loco.

LVIII. De Daniele Propheta : ejus verba, cum explicatione & observationibus.

IX. Epilogus, seu conclusio Prophetarum testimoniorum supra allatorum. Excursio in Iconomachos.

X. Ut ab Iconomachis templa ipsa profanata sint, ac deformata : item sacra vestimenta ac vasa.

XI. Ne ipsis quidem libris Evangelicis eos pepercisse : quid distent picturæ & scripturæ, sive historiarum pictæ ab iis quæ scriptæ sunt. De præstantia & utilitate picturæ.

XII. Iconomachos Evangelii contemptores esse, ac violatores.

XIII. Eos & Christo & Sanctis bellum indixisse. *Protopopæia.* Judæis pejores esse Iconomachos.

XIV. Iconomachi imaginem Christi oderunt, ut panthera hominis effigiem. Querimonia seu lamentatio ob profanationem templorum.

Apologetici tertia pars.

V. Quas rationes habuisse se dicant Iconomachi destruendarum imaginum : Eæ rationes refelluntur.

VI. Utilitas imaginum. De lege Mosaica. De Gratia, quæ Christo auctore Legi successit.

VII. Lex & Gratia inter se collatæ. Non posse simul stare Idololatriam & Gratiam.

VIII. Quantum Gratia & Veritas Legi & figuris præstent. De Sacerdotio Christi. De Sacrificiis ab eo institutis. De tabernaculo ac caerimoniis.

X. Tabernaculum vetus cum novo collatum. De mediatore seu ministro. De Pontifice, de candelabro, de mensa. De pane, de Sacrificio, de Arca ac propitiatorio. Eximium fusioris disputationis de Cherubinis.

I. De Cherubinis aureis ipsius Dei jussu fabricatis, & arcæ impositis : veneranda fuisse simulacra illa, multis de causis.

II. Pretiosa esse ac veneranda ea quæ ad Deum peculiari aliquâ ratione

ratione referuntur, & ad ejus gloriam pertinent. Imagines Cherubinatorum cum imaginibus Christi collata: Imaginum usum antiquissimum esse, & ipsi Ecclesiae coævum. Quantum præstent sacra novæ Legis, veteris Testamenti sacris.

LXXII. De Templo Salomonico. De Templo post transmigratorem Babylonicam ædificato. Quanta utriusque gloria fuerit.

LXXIII. Illam Templi ac veterum sacrorum gloriam evanuisse, ex quo Veritas umbræ successit. Christianorum Tempia cum Judæorum Templis collata.

LXXIV. Quantum nova sacra veteribus præstent. Judæis templi instaurationem negligentibus indignatum esse Deum; quanto magis Iconomachis templa evertentibus?

LXXV. Si Christus carne assumpta homines nihil juvit, necesse esse ut vel nesciverit, vel noluerit, vel non potuerit.

LXXVI. Absurdum esse primum.

LXXVII. Item secundum, ac tertium.

LXXVIII. Christum & scivisse, & voluisse, & potuisse salvos nos facere.

LXXIX. De fide & incredulitate. Fidem Christianorum esse irreprehensibilem.

LXXX. Quænam verè impura & immunda sint. Non esse repudiandas imagines ob incredulitatem ac dementiam Iconomachorum.

LXXXI. De Iconomachorum pertinacia ac duritie. Octingentos annos præterisse, ex quo imaginum cultus in Ecclesia vigeat.

LXXXII. Qui per omne illud tempus vixerunt, an Idololatæ fuerint? quam absurdum sit id dicere.

LXXXIII. Investiva in Iconomachos. Operis totius epilogus.

Preliminaria Interpretis.

Appendix ad librum superiorem, sive selectæ sententiæ, ac fidei regulæ, ex sacris Scripturis & ex libris sanctorum Patrum excerptæ.

Præfixum est Proœmium, in quo de Iconomachorum temeritate, circa ea quæ sunt fidei; de fugiendis vanis quæstionibus; de fidei præstantia, &c.

Testimonia Scripturarum ac sanctorum Patrum, videlicet

Εκ τῆς ἱωάννου ἀγίας ἐναγγελίας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ ἀγίας ἀποστόλου Παύλου ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονικεῖς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους ἐπιστολῆς περὶ τῶν ἀπειθευόντων.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους ἐπιστολῆς.

Ἠσυχία περὶ φήτων. Ἀμβροσίω Προφῆτῃ. Ἐκ τῶν Σολομώντων παροιμιῶν.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Χρυσοστόμου ἐκ τῆς εἰς τὸν Ἀναγνισμὸν λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ῥωμαίους.

Τοῦ ἀγίας Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας τῆς εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὴν ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς β'. βιβλίας τῶν πρὸς Ἑρμείαν Διαλόγων.

Τοῦ ἀγίας Ἰωάννου τῆς Χρυσοστόμου ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπιστολῆς ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους ἐρμηνείας, εἰς τὴν, πᾶς γὰρ δεξιερὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, καὶ πᾶς ἐξ ἑξ.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐκ τῆς εἰς τὸν ριέ. ψαλμὸν ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν κατ' Εὐνομίου, ἐν οἷς καὶ πῶς ἡ ἀπιστία γίνεται, δεικνύει.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τῆς Θεολόγου ἐκ τῆς εἰς βάρβισμα λόγου.

Τοῦ ἐν ἀγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νίσσης ἐκ τῶν εἰς τὴν τῆς ἀνθρώπου κατὰ τασκάνην. κεφ'. κγ'.

Τοῦ αὐτοῦ κεφ'. κδ'.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἐκ τῆς περὶ τῶν θείων ὀνομάτων λόγου δ'. κεφ'. κδ'.

Τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ἐκ τῆς λόγου τῆς κατὰ τῶν Φρονούντων πρὸς Σαμοσατίαν, καὶ περὶ πίστεως, ὅτι εἰς ὁ Χριστός.

Dissertatio de Constantini Copronymi, qui à Nicephoro Mamonas est appellatus, vita, moribus, doctrina, ac scriptis.

A Ntirrheticus liber, seu refutatio ineptiarum, quas irreligiosus Mamonas contra salutarem Dei Verbi incarnationem indocte & impiè effutivit, Capitibus L.

I. Proœmium. Duplex crimen Orthodoxis objectum esse ab Iconomachis: primum quod Idolis servirent: alterum quod Christi

N n n n

Cor.

Libri isti Pars Altera.

Corpus, tanquam circumscriptum, pingerent. De primo actum supra: de secundo, actum iri in hoc & sequentibus Antirrheticis.

II. Invektiva in Iconomachos.

III. Eos idem cum Manete sentire.

IV. Item cum Ario.

V. Renovari ab iis varias hæreses.

VI. Generalia concilia nihili ab iisdem facta.

VII. Argumenta eorum futilia esse, ac vix refutatione digna; confundi autem ab iis illas voces, ἀρχαίων, & ἀντιἀρχαίων.

VIII. De libro Dogmatico, cujus author Mamonas, quo ordine, quâ methodo sit scriptus.

IX. Proœmium illius libri, ut Mamonas simulata pietate benevolentiam captet.

X. Ad illa Mamonz verba: *Sancta Dei & Catholica nostra Ecclesia*; eandem Ecclesiam ab illo & Catholicam vocari, & Idolicam seu Idolis addictam. De Mamonz impietate & sævitia.

XI. Ad illa Mamonz verba; *Ita traditum confitetur*; traditionem Ecclesiasticam ab eo agnosci simul & repudiari.

XII. Ad illa ejusdem verba; *Non mutata Divinitate in carnem*, &c. incipere inde Mamonam seipsum prodere, de Incarnatione Verbi malè sentientem.

XIII. Ad illa ejusdem verba; *Esti omnis imago derivata à prototypo aliquo noscatur*: non cohærere hæc cum superioribus. De malignitate Mamonz, virus suum evomere præfestinationis.

XIV. Mamonas Orthodoxus se initio mentitus: deinde proditæ erroris sui turpitudine agnitus cum gracculo Æsopico, furtivis plumis nudato, comparatur.

XV. Ad illa Mamonz verba; *Quamvis item ejusdem cum effigiato natura*, &c. Non magis hæc ad rem esse, quam superiora. Confundi à Mamona imaginem arte factam, cum imagine naturali.

XVI. Si imago ejusdem sit essentia seu naturæ cum re effigiata, quot inde sequantur absurda?

XVII. Ad illa Mamonz verba: *Ut totum servetur*, &c. Non esse imaginem id, quod prototypo per omnia simile sit, ac nihilo ab eo differat.

XVIII

- XVIII. Ne Logicæ quidem artis cognitionem ullam Mamonz esse.
Eum per ignorantiam, imaginis notionem penitus evertere.
- XIX. Ad illa Mamonz verba; *Quarimus à vobis quomodo fieri possit ne Dominus noster Iesus Christus, (qui ex duabus naturis, corporea & incorporea, per unionem inconfusam personam est) depingatur, hoc est, effigietur. Solutio illius quæstionis.*
- XX. Mamonom naturas in Christo confundere, licet inconfusas dicat; Christum, cum Deus simul & homo sit, simul esse & *ἑνὸν & ἄρρατον.*
- XXI. Ad illa Mamonz verba; *Quoniam & alteram naturam, incorpoream, carni, unitam habet, &c.* Ex eo quod naturæ in Christo unitæ sint, non sequi carnem esse incircumscriptionem; inconfusam enim esse unionem.
- XXII. Si propter unionem hypostaticam duarum naturarum in Christo, caro incircumscripta est, sicut ipsa Divinitas; pariter propter unionem naturalem trium personarum in Deo, Pater & Spiritu sanctus erunt geniti, sicut Filius.
- XXIII. Ad illa Mamonz verba; *Quoniam post unionem illam inseparabilis res est, &c.* Eum qui solius carnis imaginem pingit, non affingere carni propriam Personam, nec quartam addere Trinitati.
- XXIV. Mamonz verba; *Id est personam characterizans, ac statuens Christum creaturam esse duntaxat, nec Divinam naturam ei inesse.* Refutatio verborum. Christum ipsum sudario divina vultus sui lineamenta impressisse. Iconomachos Judæorum æmulatores esse.
- XXV. De Mysterio Incarnationis doctrina Orthodoxa. Contra eos qui dicunt beatæ Virginis corpus incircumscriptum fuisse circa illud tempus quo Christus conceptus est. Dilemma.
- XXVI. Aphthartodocerarum opinio, assumptam a Christo carnem incorturptibilem dicentium. Si Christi corpus incircumscriptum fuit, an illud a beatâ Virgine habuerit, an beatæ Virginis communicaverit?
- XXVII. Qui Christum circumscriptionem negat, is & hominem esse eum negat: qui hominis corpus pingit, is corpus ab anima non dividit. De Copronymi imaginibus sculptis, pictisque. Invetiva in eundem. Eum effigiem suam adorari voluisse.

XXVIII. Definitio archetypi, Definitio imaginis.

XXIX. Definitio Idoli.

XXX. Imago relationem habet ad archetypum, & ab eo differt essentia. Qvi imaginem illudit, cum & archetypo illudere.

XXXI. Etymologia vocis *εἰκών*, quæ imaginem significat. Imaginem Christi aliud esse a Christo. Item differre hæc, simile esse & idem esse: Item aliud esse, & aliud esse.

XXXII. Ad illa verba Mamonæ; *Ab unito Divino Verbo separat*, &c. Qvi Christum effigiat, is naturas dividit, mente dumtaxat, non actu, sive re ipsa.

XXXIII. Ad illa Mamonæ verba; *Quod si non separatur, simul atque circumscribitur*. Verbum divinum cum natura sua sit incircumscriptionem, non posse carne circumscripta simul circumscribi. De archetypo & imagine.

XXXIV. De Chrystolytis. Si Pictorum ars Divinitatem Christi à carne separat, ipsa morte potentior sit necesse est. Excursio in Copronymum.

XXXV. Verbum Divinum nec violata carne injuriam passum esse, nec effigiata, circumscriptionem.

XXXVI. Qvibus verbis Pictor Iconomachum alloqvuturus sit.

XXXVII. Verbum Divinum circumscripta carne non circumscribi, probatur per exempla, solaris radii; item orbis solaris descripti; item ferri candentis aqua tincti.

XXXVIII. Ad illa Mamonæ verba; *Impossibile enim est imaginem esse, quæ non declaret formam sive characterem prototypa persona*, &c. Mamona Christum personæ, formæ, & characteris expertem statuit. Dux sunt in Christo formæ. Testimonia sanctorum Pauli & Petri. De Eusebio parva sentiente.

XXXIX. Ad illa Mamonæ verba; *Fieri enim non potest ut in eo, qui ex duabus naturis in una persona constet*, &c. Si duæ sunt in Christo naturæ, utraqve natura suas habet proprietates: si itaqve Divinitas incircumscriptionem sit, humanitas circumscripta.

XL. Mamona, ut Apolinarius, videtur unam in Christo naturam agnoscere.

XLI. Ad illa Mamonæ verba: *Sed aut Divinitas simul circumscribitur in imagine, quatenus Christus ex duabus naturis persona una est*, aut, &c. Verbum Divinum non modo carne circumscripta, non circum-

scri-

scribitur; sed nequidem cum in carne esset, circumscribebatur. Testimonia ex sacris Scripturis. In DEO substantia nihil differt ab operatione.

XLII. Si CHristus compositus, necesse est etiam ut sit circumscriptus. Verbum Divinum, carne circumscripta non circumscribitur: probatur per exempla sigilli aurei, & rotarum ignearum, quæ cum Cherubinis pinguntur.

XLIII. Ad illa Mamonz verba; *Dicit autem is, qui fecit illam imaginem, eam CHristi imaginem esse, &c.* Qui imaginem facit, eamque CHristi esse dicit, is CHristi nomine diversa significari scit, ac tum duo sint significata, altero dumtaxat utitur.

XLIV. Cum ait Paulus, *nos autem predicamus CHristum crucifixum*, non dicit, neque opinatur crucifixum esse ipsum Verbum. Alia testimonia, ex quibus patet nomen CHristi de una sæpe natura accipi.

XLV. Ad illa Mamonz verba; *Et quomodo Dei & hominis nomen, Divinam naturam significans & humanam*, &c. Quæ dicuntur de CHristo, ea non necesse est de utraque natura accipi. In Evangelio CHristus modo homo, modo DEus vel filius DEI vocatur.

XLVI. Non esse meris verbis immorandum. Sæpe enim fieri vocum enallagen seu permutationem; ut cum dicitur, *Si videritis filium hominis ascendentem illuc, ubi erat prius.*

XLVII. Per *ἀνθρώπου* & *θεοῦ* modum, fieri ut utraque in CHristo natura proprietates suas alteri communicet, ac ut Verbum adoptet ea quæ sunt carnis propria.

Testimonia sanctorum Petri, Pauli, Cyrilli, Amphiloerii, Gregorii Nysseni.

Item de CHristi imaginibus.

XLVIII. Si de CHristi Incarnatione recte sentirent Iconomachi, non confunderent in CHristo naturas, naturarumque proprietates & operationes.

XLIX. De Divinis operationibus; non differe eas ab essentia. De operatione CHristi, scilicet humana; eam esse finitam & circumscriptam. De duplici CHristi facultate, Divina & humana: duplicem item esse ejus voluntatem, nec tamen humanam Divinæ contrariam esse.

L. Duplex in Christo cognitio: ut Deus, novit omnia etiam antequam homo natus esset: ut homo, quædam ignoravit. Testimonia ex Evangelio, Cætera quoque in Christo duplicia sunt, propter duas naturas. Proinde nihil obstat quominus is in eadem persona circumscriptus sit & incircumscriptus.

Brevis Præfatio Interpretis in secundum Antirrheticum.

Antirrheticus II. Capitis XX.

PROœmium.

I. Ad illa Mamonz verba; *Constitutimus autem & de alio capite interrogare vos, &c.*

Invectiva in Mamonom. Eum & Ecclesiæ doctoribus & iis Principibus, qui ante illum iuste ac pie imperarunt, sapientiores se facere.

II. Ad illa Mamonz verba: *Unus ille ex duobus in unam personam redactus, &c.* Eo ipso quod unam ex naturis non circumscriptam statuit, alteram imprudens ac nolens circumscriptam fatetur.

III. Ad illa Mamonz verba; *Per Divinitatem suam cum præsivisset, &c.* Mamonom ita stupidum esse, ut non intelligat imaginem Christi monumentum esse incarnationis. * Refutatio eorum quæ Mamonas docuit de corpore Christi in sacramento Eucharistiæ. De Apologia qua utitur pro se Mamonas.

IV. Ad illa Mamonz verba; *Quoniam si de uno hoc simulacro persuaserimus vobis rectè nos dicere, &c.* Quænam ea sint, quæ de sanctorum ac beatæ Virginis imaginibus dicturum se ille profitetur. Notte cum beatam Virginem vocari *ἱερότιστον*, id est, Dei matrem, ejusque intercessionem ab eo repudiari.

V. De veneratione sanctorum, Excursio in Mamonz impietatem.

VI. De profanatis ab eo templis, ac sacris reliquiis.

VII. a) De angelis, eos incircumscriptos esse, sed non per omnia; eosdem pingi ac effigiari fas piumque esse.

VIII.

* Insignis locus de Eucharistia, cujus mentionem facit Harduinus in tractatu de sacramento altaris. Partem autem interpretatus est Joannes Baptista Roussel. Edidit à Combessio in manipulo Orig. rerumque Constantinopolit. p. 221.

a) Fragmentum de Angelis & Cherubinibus, editum à Combessio, & assutum dissertationi Nicephori cum Leone Arim. in Manip. Originum rerumque CP. pag. 178.

- VIII. b) De Cherubinis, quos DEUS ipse iussit effigiari.
- IX. De Angelorum apparitionibus, aliisque ejusmodi visionibus; Angeli quamquam formæ ac figuræ expertes, non semel Patriarchis ac Prophetis visi sunt.
- X. De Angelis qui mulieribus circa sepulchrum CHRISTI apparuerunt; eos quales visi sunt tales depictos esse. De honore Angelis debito. Per eos preces nostras DEO offerri.
- XI. Ignorare Iconomachos quid sit pictura, quid circumscriptio, quid *ῥεσπὶς* quid *ὑπερρεσπὶς*; hæc autem non confundenda.
- XII. c) Quid sit *ῥεσφὴ* seu pictura, quid *ὑπερρεσφὴ*, seu circumscriptio.
- XIII. CHRISTUM tribus modis circumscribi: non eadem esse *ῥεσπὶς* & *ὑπερρεσπὶς*.
- XIV. Enumeratio variarum rerum quæ etsi circumscriptæ sunt, pingi tamen non possunt.
- XV. Qui virtutes pingunt, ii non pingunt propriè, sed fingunt. Iconomachorum stupor, idem esse statuentium *ῥεσφέν* ac *ὑπερρεσφέν*, Aliter sentire ipsum illum, cujus autoritate utuntur, & quem verum esse Asterium contendunt.
- XVI. Veri Asterii Testimonium. Nuspiam sancti Patres pro *ῥεσφέν* dixere *ὑπερρεσφέν*, nec *ὑπερρεσφὴ*, aut *ὑπερρεσφικὴ*, aut *ὑπερρεσφικὸς*, pro *ῥεσφὴ* seu *ῥεσφικὴ*, seu *ὑπερρεσφικὸς*.
- XVII. CHRISTUS corpus habuit circumscriptum quamdiu vixit: item cum ascendit in cælos: cum cujusmodi corpore rursus venturus est judicatum vivos & mortuos.
- XVIII. CHRISTUS cum viveret, non aderat corpore in duobus simul locis: neque etiam nunc cum in cælo sit, cum nobis corporaliter adesse. Si fuit *ἐνσώματος*, id est, incarnatus, fuit etiam in loco, & circumscriptus.
- XIX. Qui CHRISTUM negant circumscriptum fuisse, ii Docetarum errore implicantur. Docetarum opinio de CHRISTO crucifixo. CHRISTUS cum effigiatur, non circumscribitur, sed pingitur, id quæ non quatenus DEUS, sed quatenus homo. Si incarnatus fuit, fuit etiam circumscriptus.

XX. Si

b) *Locus divisus ab eo quem Canisius edidit.*c) *Titulum hoc caput Latine edidit Canisius Antiq. lect. tom. 4. pag. 277.*

XX. Si propter hypostasim, quæ in Christo una est, corpus Christi esset incircumscriptum, esset ob eandem rationem & invisibile, & incomprehensibile, idemque nec tangi posset, nec manducari. De corpore Christi in sacramento Eucharistiæ, verum illud corpus esse, non imaginem.

Præfatio Interpretetis in tertium Antirrheticum.

Antirrheticus III. Capita continet LXXXIV.

Videtur hic Antirrheticus non eodem tempore editus quo reliqui; multa enim continet in superioribus jam exposita.

PROCÆMIUM. Stulte Iconomachos querere, unde traditum sit colendas esse imagines.

I. Quomodo Iconomachi traditioni inhærentes Evangelicos libros, & crucem adorant; sic Orthodoxi traditionem secuti, imagines venerantur. In iis quæ ad Deum pertinent non argumentandum, sed credendum.

II. De fide & incredulitate. Orthodoxi fidem colunt.

III. Usus pingendi ipsi Evangelii prædicationi coævum esse: picturam esse genus quoddam scripturæ, erudiendis simplicibus idiotisque necessarium.

IV. Picturæ utilitas, per quam eorum quæ Christus sive fecit sive passus est, memoria renovatur. Evangelicæ scripturæ, cum historicis rerum Evangelicarum picturis collatæ.

V. Sermones ipsi nihil aliud sunt nisi rerum imagines; sermonibus lucem vimque addunt Picturæ. De veteribus libris in quibus adjunctæ erant sermonibus imagines. Historicæ picturæ idem valent ac historici sermones: major oculorum quam aurium fides. Evangelica historia imaginibus expressa nihil aliud est quam ipsum Evangelium.

VI. De statua ærea quam Christo posuit mulier sanguinis fluxu liberata. Quid de ea re dicat Asterius, in illius mulieris encomio. Iconomachos non Christianis, sed Judæis anumerandos.

VII. De traditione non scripta. Christus suas leges non scripsit, sed animis insculptas esse voluit. Testimonium Lucæ Evangelistæ.

Mul-

* Editum à Combessis in *Anst. nova Bibliotheca P. P. Græc. Tom. primo, pag. 278.*

Multa in Ecclesiis observantur, quæ usu ac traditione, non Scriptura nituntur. Enumeratio variarum traditionum.

VIII. De lege & consuetudine. Traditio, id est usus, ipsis grammaticis venerabilis est. De traditione varia testimonia, ex Evangelio, ex Epistolis Pauli, ex Chrysostomo, ex Basilio magno, ex Epiphani scripto *ὅτι τῶν προσφερόμενων ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων.*

Idem valere legem & consuetudinem.

IX. Contra eos qui dicunt: *Quanam lex jubet imaginem Christi adorare?*

X. De varia adoratione.

XI. De Cæsaris imagine.

XII. De eo quod Imperatorum ipsæ imagines venerabiles sint.

XIII. Ipsis Judæis dementiores esse impios Iconomachos, qui imperium Christi excusserint.

XIV. Eosdem Persis amentiores esse, & Herode contumaciores.

XV. Exemplum de adorantibus & conspuentibus imaginem Christi.

XVI. Historia de sancta Maria Ægyptia.

XVII. Historia de imagine Polemonis.

XVIII. Verba sancti Basilii.

XIX. Filius seu Verbum, imago Patris dicitur secundum hypostasim minime dissimilem.

XX. Etiam imago sensibilis, similitudinem cum forma Christi retinet.

XXI. Quid sit imago, & secundum quid εἰκὼν dicta sit? Divisio.

XXII. Artificialem imaginem, ratione speciei & formæ, cognominem esse prototypo.

XXIII. De imagine, verba sancti Gregorii Theologi.

XXIV. Verba sancti Cyrilli.

XXV. Verba sancti Dionysii.

XXVI. Verba Clementis Alexandrini, ex tractatu de Pascha.

XXVII. Etiam Samuelem Prophetam Christi imaginem fuisse.

XXVIII. De Græcorum detestandis superstitionibus.

XXIX. Ipsa simplicia & compositione carentia mystice effingi: proinde Christum cum sit persona composita, composite ac materialiter effingi posse.

O o o o

XXXI. Fi.

Libri sti Pars Altera.

• Editum Bibl. P. P. Græcolat. Tom. 1. p. 2. pag. 729.

- XXX.** Sancti Patres & sacra Syhodi, imaginibus ornari templa dictis factisque curaverunt.
- XXXI.** Filium dici imaginem Patris cum hypostasim habeat natura nil discrepantem. Nos autem filios Dei dici adoptione & gratia, eam similitudinem habentes cum eo qui natura & potestate Filius est, quam habent imagines cum prototypis.
- XXXII.** Seiplos fraudant impii Iconomachi adoptione, qua per sacrum Baptisma contigit eos adoptari.
- XXXIII.** Tollentes Christi passionem, crucem ipsam simul tollunt.
- XXXIV.** Quomodo sanctificantis Christi figuram impii respuunt; sanctificatae autem crucis figuram colunt.
- XXXV.** * Syllogismi decem; quanto pretiosior Christus propria cruce, tanto imaginem Christi pretiosorem esse imagine ipsius Crucis.
- XXXVI.** Pretiosa ipsa ligna conculari ab iis, confringique ex auro & argento efficta phylacteria.
- XXXVII.** Contra eos qui vetant sacris vestibus intexi imagines.
- XLXVIII.** Contra eos qui dicunt, Christum post resurrectionem non circumscribi.
- XXXIX.** Contra eos qui dicunt, Si id quod mortale ac corruptibile erat mutatum est, quidni & illud quod erat circumscriptum?
- XL.** Quid significet illud, Non facies similitudinem ullius rei, &c.
- XLI.** Contra eos qui dicunt, Quanam lege jubetur similitudinem Dei fieri?
- XLII.** De Abgaro & imagine Christi non manufacta.
- XLIII.** De Persarum Rege, qui misso pictore, Christi in Urbe Bethlehemi nati & sanctae Virginis Matris imaginem videre voluit.
- XLIV.** A Manichæis & ab Arianis imagines aboleri.
- XLV.** De iis qui avium & bestiarum imagines sacris vestibus intextas imaginibus Christi ac sanctorum æquiparant.
- XLVI.** De iis qui demonstrationem petunt, qua confirmetur imagines adorandas esse. Exemplum solis: item maris ac fluvii.
- XLVII.** Demonstratio qua ostenditur, Christianos speciem & appellationem Christi retinere, per derivationem, id est, à Christo, tamquam à fonte, derivatam.
- XLVIII.** Exemplum: duo filii unius Patris.

XLIX. Quid

* *Canisius Antiq. LeB. Tom. 4. pag. 259.*

- XLIX.** Quid possint dicere adversarii de sanctissima Virgine DEI Matre, ac de sanctis? numquid etiam hi ex divinitate & humanitate constant?
- L.** Et olim in corporibus, & nunc in imaginibus cum Christo persecutionem pati ac decertare sanctos Martyres.
- LI.** De certaminibus sanctorum Martyrum.
- LII.** Eos, & cum viverent, Martyres fuisse, & imaginibus Martyres etiamnum esse.
- LIII.** Iconomachi sanctorum intercessionem spernunt, & veneranda eorum templa evertunt.
- LIV.** Templa & imagines Sanctorum idem cum illis nomen & gratiam æque habere.
- LV.** Qui hæc faciunt, eos Marcionis ac Manetis impietate laborare.
- LVI.** Renuntiassse prorsus Christianæ fidei, & ab ea alienatos esse impios Iconomachos.
- LVII.** Imaginibus res veras indicari, itaque Iconomachos Christi ac Sanctorum memoriam abolere.
- LVIII.** Quid sit illud, *Faciamus hominem ad similitudinem nostram.*
- LIX.** Nostri Sacerdotes cœlestium ordinum & hierarchiarum similitudinem exprimunt.
- LX.** Quare Filius, idemque Verbum tamquam imago Patris honoratur, Filii autem imago propter Filium ludibrio habetur.
- LXI.** Christi ac Sanctorum insignia prorsus ab Iconomachis contempta esse.
- LXII.** Quinam sint & cujus disciplinæ impii Iconomachi?
- LXIII.** Quinam sint quorum Deus venter est.
- LXIV.** De illis, qui beatum prædicant impium Mamonam Constantinum.
- LXV.** De calamitatibus & mortiferis cladibus, quæ illius tempore infinitæ acciderunt.
- LXVI.** Cœli altra, non ferentia injuriam Christo factam, decidisse è cœlo, sicut passionis tempore.
- LXVII.** De fame, de rebellionibus contra Mamonam, de gentium incurfionibus ac prædationibus.
- LXVIII.** Piæ Imperatricis Irenes opera compressam esse Hæresim.
- LXIX.** Errones illos vagos, quærentes sibi religionem, invenisse Manichæorum superstitionem.

LXX. * De illis, qui dicunt longævum ideo fuisse Mamonom, quod in DEum contumeliosus fuisset.

LXXI. Mamonom, cum moreretur, gehennæ designatæ limina agnovisse.

LXXII. De bellicis ejus expeditionibus.

LXXIII. Impios & atheos Imperatores, longævus ac fortunatos vixisse.

LXXIV. De Regibus Israel ac Juda.

LXXV. De crudelitate Mamonomæ.

LXXVI. Quomodo passionem CHRISTI & sanctorum certamina cavillabatur.

LXXVII. Quomodo venerandum & Apostolicum habitum exuere cogebat Monachos, eosque ἀμνημονεύτους vocabat.

LXXVIII. De fidelium Imperatorum præclare gestis, ac moderatione.

LXXIX. Narratio de Imperatore Theodosio Magno, & de Monacho, qui baculo & sudario cervice sua detracto miraculum patravit.

LXXL. Monachos à Mamona mulieribus copulatos esse.

LXXX. De piis Imperatoribus, quorum vita & prospera fuit, & longa.

LXXXI. Ab ipsa usque CHRISTI ætate Ecclesiam instituta ac dogmata sua illæsa retinuisse, usque ad tempora Mamonomæ apostatæ.

LXXXII. Non esse Imperatorium sed Judaicum scelus hæresim Iconomachorum.

LXXXIII. Ortam ex Judæis ac Saracenis hanc impietatem Leoni & Constantino irreligiosis Principibus adhæsisse.

Appendix ad libros superiores, seu LXXV. testimonia Sanctorum Patrum circa Questionem, utrum CHRISTUS circumscriptus fuerit, necne. Præfixum est Proæmium, Testimonia videlicet.

Χρήσεις αἱ περιγραπλὸν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον κηρύσσουσαι
τὸν Χριστόν.

ΤΟΙ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆ κατὰ Δοκητῶν πρὸς Ερμεῖαν διαλόγου.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, κατὰ τῶν τὰ τῆ Σαμοσατίας Φρονουμένων, περὶ πίσεως, ὅτι εἰς ὁ Χριστός.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ

* Editum à Petavio cum Breviario Historico ejusdem Nicephori.

Τοῦ αὐτῆ ἐκ τῆ εἰς τὰ Φῶτα λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ εἰς τὸ πάσχω λόγου.

Σχόλιον τῆ ἐν αἰγίοις Μαξίμου εἰς τὸ προκείμενον ρήτον.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην τὸν Κουβικουλάριον δογματικῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἐν αἰγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης, ἐκ τῆ κατηχητικῆς.

Τοῦ ἐν αἰγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἐν αἰγίοις πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὑπαπαντῆς.

Τοῦ αἰγίου Ἰππολύτου τῆ ἐπισκόπου Πόρετου καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆ κατὰ Βήρων καὶ Ἡλικίων τῶν αἰρετικῶν λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ αὐτῆ λόγου.

Τοῦ μακαρίου Λεοντίου, ἐκ τῆ κατὰ Νεστορίου καὶ Εὐτυχῆς λόγου.

Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀκύρας, ἐκ τῆ εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ τὸν Συμεῶνα λόγου.

Τοῦ αἰγίου Σαφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐκ τῆ πρὸς Ονώμον τὸν Ρώμης δογματικῆς ἐπιστολῆς.

Αναστασίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν ὅρων.

Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῆ περὶ τηλογραφίας λόγου, ἐνθα περὶ τῆ νομοθετοῦ Μωσέως τὸν λόγον ποιῆται.

Κλήμεντος πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆ λόγου, τῆ κατὰ Ἰουδαῖζόντων.

Ἐκ τῶν Πολυχρονίου ἐπισκόπου Ἀπαμείας εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ ὑπομνημάτων τόμου δευτέρου.

Χρήσεις αἱ τέλειον ᾠδρωπον ὥσπερ καὶ τέλειον Θεὸν κηρύσσουσα τὸν Χριστόν.

Ἐκ τῆ ὁρου τῆς ἐν Χαλκηδόνι σινώδου.

Τοῦ ἐν αἰγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐκ τῆ κατὰ Ἀπολλονάριον λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ αὐτῆ λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ περὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας τῆ Χριστοῦ λόγου.

Τοῦ αἰγίου Βασιλείου, ἐκ τῆς πρὸς τὴν Σωζοπόλειος ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ περὶ νηρείας λόγου.

Τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.

Τοῦ αὐτῆ, ἐκ τῆ περὶ Γίου λόγου.

Τοῦ αἰγίου Διονυσίου, ἐκ τῶν περὶ θείων ὀνομάτων.

Οοοο 3

Το

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῷ Χρυσοστόμῳ, ἐκ τῆς πρὸς Καισάριον μοναχὸν ἐπιστολῆς, μετὰ τὴν β'. αὐτῆ ἐξορίαν.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου, ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, ἐκ τῆς Ἀκυρωτοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς βίβλου τῆς κατὰ Ωριγένους λόγου.

Τοῦ ἁγίου Ἰουλίου ἐπισκόπου Ρώμης.

Τοῦ ἐν ἀγίῳ Πρόκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸ, παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν.

Τοῦ ἐν ἀγίοις Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Ἀνιανὸν ἐπίσκοπον λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πίστεως περὶ τῆς θείας οἰκονομίας.

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον, ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Ἰουσίνου Φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆς 15. κεφαλαίου τῆς περὶ τῆς ἀγίας τριάδος συντάγματος.

Τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ ἐπισκόπου Πάφου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐκ τῆς εἰς τὰ Θεοφάνια λόγου, εἰς δὲ καὶ οὗτοῦ τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Τοῦ ἁγίου Γελασίου ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καὶ ὁμολογητοῦ. εἰς δὲ οὗτοῦ τῶν 9ν'. ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς συμβόλου.

Τοῦ μεγάλου Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Λεοντίου ἐπισκόπου Ρώμης, ἐκ τῆς πρὸς Φλαβιανὸν τόμου.

Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Ἡρακλείδην κατὰ Συμμεσιασῶν.

Τοῦ ὁσίου Εφραίμ τῆς Σύρου, ἐκ τῆς εἰς τὸν μαργαρίτην.

Τοῦ ὁσίου Ἰσιδώρου τῆς Πηλυσσιώτου, ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς διαλογικοῦ συντάγματος, ὅτι εἰς ὁ Χριστός.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρώτου τόμου τῶν περὶ τῆς ἀγίας τριάδος.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Σούκενσον ἐπίσκοπον Διοκασαρέων ἐπιστολῆς, τῶν κατὰ τὴν Ἰσαυρίας ἐπαρχίαν.

Τοῦ αὐτοῦ, κατὰ τί εἴρηται ἀνδρῶν ὁ τῆς Θεοῦ λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ. πῶς δὲ νοεῖν τὸ, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. καὶ τίνα τρόπον ἀποστέλλεται, Θεὸς ὢν ὁ λόγος. καὶ πῶς ἴδιον αὐτῆ τὸ σῶμα λέγεται.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρώτου λόγου τῆς πρὸς Ἑρμείαν διαλόγου.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ἐβραίους.

Τῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς προσφωνητικῆς πρὸς Ἀλεξανδρέας.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατὰ Συμμεσιασῶν λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Σούκενσον ἐπιστολῆς β'.

Τοῦ

Τῷ αὐτῷ, ἐκ τῆ πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα προσφωνητικοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Αντιοχείας.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ κατὰ Ματθαῖον ὑπομνήματ^Θ.

Χρήσεις αἱ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῷ Χριστῷ.

ΤΟῦ ἁγίου Γρηγορίου τῷ Θεολόγου, ἐκ τῆ περὶ ἡοδ λόγου β'.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς πρὸς Σούκκενον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῷ Νύσσης, ἐκ τῆ δευτέρας λόγου κατὰ Ἐυνομίαν.

Ἀναστασία Αντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Σέργιον.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων.

Τοῦ ἁγίου Ιουστίνου Φιλοσόφου καὶ μάρτυρ^Θ, ἐκ τῆ περὶ τριάδ^Θ. κεφ. ιζ'.

Θεοδότου Ἀκύρας περὶ τῆ αὐτοῦ σκοποῦ.

Αἱ λοιπαὶ ὑποτεταγμέναι χρήσεις εἰσὶν, αἱ τῷ ὁχρυγελικῷ λόγῳ σωμαδουσιν ὡς
ἐψηλαφήθη ἡ θεία πλῆρω καὶ τῶν ἡλῶν αἱ διατρήσεις, παρὰ τῷ
ἁγίῳ Θωμᾷ τῷ Ἀποστόλου.

ΤΟῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆ εἰς τὴν νέαν κυριακὴν λόγου.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῷ Χρυσοστόμου, κατὰ Ἀρειανῶν, καὶ εἰς Θωμᾶν τὸν Ἀπόστο-
λον. κεφ. ις'.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆ πρὸς Ερμείαν διαλόγων.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν τῷ ἡ. λόγου.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῷ Νύσσης, ἐκ τῆς τῷ ἀνθρώπου κατασκευῆς. κεφ. κς'.

Πρόκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν γέννησιν τῷ Χριστῷ.

Τοῦ ἁγίου Εφραίμ ἐκ τῆ περὶ ἀγάπης λόγου.

Εἰς τῷ ἁγίῳ Κυρίλλου, ἐκ τῆ σχολίων περὶ τῷ ἀνθρώπ^Θ.

Antirrheticus, seu confutatio eorum quæ Eusebius & Epiphaniides
contra Christi Salvatoris nostri Incarnationem inepte disse-
runt.

Hujus Antirrhetici duæ sunt partes, prima contra Eusebium,

Secunda contra Epiphaniidem.

De vita, moribus, doctrina, ac scriptis Eusebii, Disquisitio.

Antirr-

Antirrheticus contra impium Eusebium,
Capitibus LXXVI.

PROœmium.

- I. Mamonom librorum adulteratorum ac spuriorum testimonia observasse.
- II. Mamonom Apostolicorum, Evangelicorumque dictorum oppugnatorem fuisse, & Christianorum spe excidisse.
- III. Ab scelesto & impostore Hebræo hæreticam rabiem ad Leonem & Constantinum Isauros manavisse.
- IV. Mamonom sacrorum Templorum ac donariorum ornatum penitus delevisse.
- V. Item multis contumeliis affectos Monachos & culeis infutos in profundum mare demersos esse.
- VI. Mamonas falso sanctos Patres hæreseos suæ testes producit.
- VII. Magistros sibi proposuit Eusebium Arianum, & Epiphanidem Docetam hæreticum.
- VIII. Eusebius Filium creaturam & ministrum Patris vocat.
- IX. Refutatio epistolæ Eusebii ad Imperatricem Constantiam.
- X. Confundi ab eo substantiales Christi formas, & earum proprietates.
- XI. Unam formam veram agnoscens, alteram monstruosam ac falsam statuit.
- XII. Ariani dicunt formam in Christo humanam non esse propriam naturam, sed figuram simplicem, absque hypostasi.
- XIII. Quid sit forma, & quare dicatur forma, & quot modis dicatur?
- XIV. Quomodo expressa formæ imago, secundum humanas proprietates effingatur.
- XV. Eadem sensisse Eusebium, quæ impii hæretici Valentinus, Marcio, Manes, & Arius.
- XVI. Quid sit, in similitudinem carnis peccati Christum natum esse.
- XVII. Eusebius Imperatrici innuit, non potuisse Christum liberare nos ab Idolis.
- XVIII. Eusebius commixtionem & alterationem formarum statuit.
- XIX. Ariani substantiam & hypostasin idem esse statuunt.
- XX. Chri-

- XX. CHristum in transfiguratione deificatum esse dicit Eusebius.
- XXI Eadem sentire Eusebium, quæ Manes, Marcio, Marcianus, & Massaliani.
- XXII. Mutatam & confusam esse humanam CHristi naturam cum Divina substantia opinatur Eusebius.
- XXIII. Argumentum ex eo petitur, quod Imperatores & Martyres jampridem per imaginem formæ cogniti sint.
- XXIV. CHristum per speciem nostræ similem exprimi.
- XXV. De Baptismate, & quomodo vetus noster homo crucifixus sit.
- XXVI. Transformatum CHristi corpus, jam & immortale evasisse dicit Eusebius.
- XXVII. Argumenta de mutatione & conversione.
- XXVIII Quid sit in CHristo substantia, & *ἐνυψωσις*.
- XXIX. Non circumscripta humana forma, necesse esse passiones Divinitati tribuere,
- XXX. De Arianorum opinione.
- XXXI. De Docetarum errore.
- XXXII. DEum Verbum ex sancta Virgine cum assumpto corpore humano prodiisse.
- XXXIII. Contrariæ Sectæ hæreticos opinari deificatum esse in Jordane CHristum, ac Filium vocatum fuisse.
- XXXIV CHristum post resurrectionem visum esse hominibus non immutatum. (sen editis.
- XXXV. Naturalia & essentialia non mutari. De prodigiis per Moy-
- XXXVI. De Divina Incarnatione.
- XXXVII Quid sit naturæ novatio in divina Incarnatione.
- XXXVIII. Ad primigeniam pulchritudinem rediisse humanam naturam.
- XXXIX. Negari prorsus ab Eusebio CHristi Incarnationem.
- XL. Aliam in DEO rationem spectari, aliam in Incarnatione.
- XLI. Etiam nostra corpora post resurrectionem non immutari.
- XLII. Contra opinionem Manetis.
- XLIII. Quomodo formam Eusebius substantiam vocet intellectualem qualis est Angelorum.
- XLIV. Eusebius & Ariani inanimatam CHristi carnem dicunt, eamque utpote intellectualem non effigiari.
- XLV. An Sacerdos Eusebius nominandus sit CHristi hostis?

- XLVI.** Contra eos qui Divina Christi Myſteria in Sacramento Eu-
chariſtiæ imaginem eſſe corporis dicunt.
- XLVII.** Contra eos qui veros Chriſtianos Idololatrias vocant. (catu-
r.
- XLVIII.** Quid ſit Idolum, & quatenus Idolum dicatur, & quot modis di-
catur.
- XLIX.** Contra eos qui mutationem & alterationem factam in Chriſto
ſtatuunt.
- L.** Exemplum Solis, de unionem inconfuſa duarum Chriſti naturarum.
- LI.** Quid ſit, *Non facias ſimilitudinem eorum quacumque in celo ſuprà, &c.*
- LII.** Nos Chriſtianos vivificæ Trinitati, ac DEO cœli ſervire.
- LIII.** DEum juſſiſſe etiam incorporeorum Cherubinorum imagines
fieri. (conſecraſſe.
- LIV.** Jeſum, Nave filium lapides ex Jordane eductos factis columnis
- LV.** Iſaias columnam, id eſt, ſtatuum futuram Domino in Templo
eius prædicit.
- LVI.** Jacobus Patriarcha columnam in modum ſtatuæ erexit.
- LVII.** Ab iſtis Apoſtoliſ transmiſſum eſſe uſum effigendæ Chriſti
Imaginis. (licet.
- LVIII.** Eusebium ipſum narrare hiftoriam de ſtatua Domini & mu-
læ.
- LIX.** Quid ſit illud, *Si enim cognovimus, inquit, ſecundum carnem Chriſtum,
at nunc non cognoviſcimus.*
- LX.** Teſtatur Eusebius Imaginem Manetis à Manichæis in conto ſive
haſta circumlatam fuiſſe, ut Imperatorum Imagines in mili-
taribus ſignis.
- LXI.** Eusebii argumentatio ex illis verbis, *Beati mundo corde*, & ad eam
reſponſio.
- LXII.** De Divina natura: eam incomprehenſibilem eſſe.
- LXIII.** De teſtimoniis quæ Mammonas proſe ex Gregorio Nyſſeno
protulit, ubi iſ ait, *& Ario dico, & Aëtio.*
- LXIV.** Contra Apollinarium.
- LXV.** Teſtimonia S. S. Patrum de inconfuſa unionem & individua hy-
poſtaſi.
- LXVI.** Contra Eusebium, qui mutatum & alteratum Chriſtum ſta-
tuit.
- LXVII.** Ambroſii Mediolanenſis verba de anacraſi, ſeu commixtione,
quid ea ſit.
- LXVIII.** De perfectis Chriſti naturis.
- LXIX.** Definitio dogmatica formæ & perſonæ.
- LXX.** De ſtatua, & herba adnata.

LXXI. De Apostolis & Jacobo DEi fratre, cujus imagines Hierosolymis, primis statim temporibus ab ejus Discipulis celebratæ sunt.

LXXII. De Asterio.

LXXIII. De statua CHristi qvamfuratus est Maximinus, Julianus autem Apostata abolevit.

LXLIV. De Jacobo Patriarcha.

LXXV. Sancti Gregorii Armeniæ verba.

LXXVI. Sectatores Eusebii dicunt eum pœnituisse & ad orthodoxam fidem conversum esse, qvod est falsum.

Index χρήσεων qua contra Eusebium ὁ Μαμονασιος προferuntur, videlicet

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῷ Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς πρὸς Καισάρειον μοναχὸν ἐπιστολῆς μετὰ τὴν δευτέραν αὐτῷ ἐξορίαν.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν τέλει.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς πρὸς Ἀλεξανδρεῖς προσφωνητικοῦ.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ἑβραίους τῷ Ἀποστόλῃ ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ὑπομνήματ^{ος}.

Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆς κατὰ Ἀπολλινάριον δευτέρου λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς περὶ ἐνανθρωπήσεως λόγου.

Ἐκ τῆς αὐτῆς λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Εὐκλήτην ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατὰ Ἀρειανῶν τρίτου ἢ τεταρτέου λόγου.

Τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόσιον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς περὶ Γιοῦ λόγου δευτέρου.

Τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς εἰς τὴν ἀνάληψιν τῷ Σωτῆρι^ῳ λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς. λόγ. ιδ'.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν εἰς τὴν ἔξοδον ὑπομνημάτων.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς διαλογικοῦ σιωτήματ^{ος}, ὅτι εἰς ὁ Χρῆστος.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἐπιλύσεων τῶν προσερχομένων πύσεων τῷ αὐτῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ παρὰ Τιβερίας διακόν^{ος} καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐν κεφαλαίοις ιβ'. κεφάλαιον ἔκταν πρὸς τὴν λέγοντας, ὅτι τὸ ἀνταρθεῖν σῶμα τῇ ἀγίᾳ τριάδι συνέκρεται.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν διαλογικῶν, λογ. α'.

PPPP 2

του

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Σοίκενσον ἐπίσκοπον Διοκασαρείας· ἐπισ. α.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τρίτου τόμου τῶν κατὰ Νεσορίου.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν σχολίων
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Βαλεριανὸν ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατὰ τῶν Σωουσιασῶν λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς Νύσσης, ἐκ τῶν κατὰ Απολινάριου.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατ' Εὐνομίου τρίτου λόγου.
 Ἀμφιλοχίου τῆς Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Ἀρειανὸς λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων, ἐκ τῆς εἰς τὴν ὑπαπαντὴν λόγου.
 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἁγίας πέμπτης σιωδου.
 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἑκτῆς σιωδου.
 Τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς συμβόλου.
 Τοῦ ἁγίου Εφραίμ, ἐκ τῆς περὶ ἀγάπης λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Σαφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐκ τῆς πρὸς Ονώριον τὸν πάπαν Ῥώμης
 δογματικῆς ἐπιστολῆς.
 Τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐκ τῆς περὶ τῶν θείων ὀνομάτων.
 Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆς περὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας τῆς Χριστοῦ.
 Τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆς περὶ βαπτίσματος λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἐκ τῆς λεγομένης βίβλου αἰκυρατοῦ.
 Τοῦ ἱεροῦ Ἀμφιλοχίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλεσκον ἐπιστολῆς.
 Τοῦ ἁγίου Εφραίμ, ἐκ τῆς εἰς ἡ μαργαρίτην λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα.
 Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς τὸν αὐτόν.
 Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς τὸν αὐτόν.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ὑπομνήματ' τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς θησαυροῦ, βίβλ. β'. κεφ. κδ'.
 Θεοδοίου ἐπισκόπου, ἐκ τῆς εἰς τὴν Θεοδοκον, καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα λόγου.
 Τοῦ ἀποστόλου πρὸς Κολοσσαεῖς.
 Τοῦ ἁγίου Διονυσίου περὶ ἠνωμένης διακεκριμένης θεολογίας κεφ. ε'.
 Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς τέλ' αὐτοῦ κεφαλαίου.
 Τοῦ αὐτοῦ περὶ θείων ὀνομάτων κεφ. α'.

*De Pseudonymi Epiphanii doctrina, Dissertatio
 contra Epiphanidem, Capita XXX.*

- I. Fuisse Epiphanidem Docetarum hæresi & Manichæorum impic-
tati addictum.
- II. Magnum Epiphanium Cypri Episcopum de omnibus hæresibus,
scripto contra eas Libro, triumphasse.
- III. Sanctum Sidæ Metropolitam testari suppositiciam esse eam Epi-
stolam, quæ Epiphanio tribuitur.

IV.

- IV. Contra Epiphanidæ testamentum.
 V. Definitio seu Expositio dogmatis Epiphanidæ.
 VI. Contra eos qui dicunt non faciendam esse imaginem Christi, nec sanctæ DEI Matris.
 VII. In illud, *Cum manifestatus fuerit: similes ei futuri sumus.*
 VIII. Sancti Epiphanii verba contra Collyritas, & de mulieribus quæ erant in Arabia.
 IX. Quomodo effingantur Angeli, testimonia Prophetarum.
 X. De Acataleptetarum & Aperigraptetarum opinione.
 XI. Contra eos qui dicunt; *Ubinam iussit Dominus fieri imaginem & adorari?* (Romanos.
 XII. De Abgaro, & imagine non manufacta, apud Edeffenos, &
 XIII. Contra eos qui dicunt; *Institutum illud esse à maligno spiritu.*
 XIV. Contra eos qui dicunt, Idololatriam in mundum rursus à diabolo esse invec̃tam.
 XV. Ex sua genealogia Epiphanides mendax arguitur.
 XVI. Epiphanidem eadem cum Valente sensisse.
 XVII. Contra eos qui dicunt homines à diabolo rursus ad idololatriam esse pertractos.
 XLIII. Contra eos qui dicunt; *Quisnam verterum Christi Imaginem depinxit?* (Christum.
 XIX. Contra eos qui dicunt senes pingi Apostolos, comatum autem
 XX. Contra eosdem dicentes, si comam habuit Christus, quare Judæi ad illum proedendum triginta denariis Judam attraxerunt?
 XXI. Epiphanidum Marcionis, Manetisque sectatorem fuisse.
 XXII. De velis, quæ præcepit dari ad sepulturam pauperum.
 XXIII. Contra eos qui dicunt oportere jejunare in Sabbato, & sanctam DEI Matrem gladio interfectam esse impie affirmant.
 XXIV. Sanctus Epiphanius omnes hæreses proscripsit.
 XXV. De Epistola Nili.
 XXVI. De imagine sanctæ Protomartyris Theclæ.
 XXVII. De Leontio Hæretico.
 XXVIII. De Leontio Cyprio, Orthodoxo.
 XXIX. Multis argumentis probari Pseudonymum Epiphanium diversum esse à Magno Epiphanio. (lorum.
 XXX. Opinio Arianorum, Manetis, Apollinarii, Dioscori, & Acephæ.

*Index χρήσιμων αἰρετικῶν quæ Antirrhético contra Εὐφροσύνην
subjuncta sunt.*

Εὐδοξίου Κωνσταντινουπόλεως Ἀρειανῶν, ἐκ τῆ περὶ σαρκώσεως λόγου.
Λουκίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Ἀρειανῶν, ἐκ τῆ εἰς τὸ πάσχα λόγου.
Μάνου ἐκ τῆς πρὸς Σκυθιανὴν ἐπιστολῆς, ἐν ἑτέροις δὲ, Βαλεντίνου τῷ
Μάινεντ^Θ, ἐπιγέγραπται.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κόνδαρον Σαρακηνὸν ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Οὐδᾶν ἐπιστολῆς.

Απολιναρτίῳ τῷ ἀνοήτου καὶ ματαίωφρον^Θ, πρὸς Πέτρον.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον, ἐν ἑτέρῳ, πρὸς Ἡράκλειον γέγραπται.

Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς Διόδωρον.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆ περὶ σαρκώσεως τριῶν.

Διοσκόρου, ἐκ τῆς παρ' αὐτῷ γραφείσης ἐπιστολῆς ἀπὸ Ταλσῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκ τῆς συγγραφῆς Τιμοθέου πρεσβυτέρου τ' κατὰ Μαρκιανῶν ἦτορ
καθ' ὃν ἡγωνίσαστο Κύριον^Θ Ἀλεξανδρείας, Φλαβιανὸς καὶ Θεόδοτος^Θ
χρίσας, Διτρί^Θ Μελιτηνῆς, καὶ Ἀμφιλόχι^Θ Ἰωνίου οἱ τὰς.

TOMUS II.

Preliminaria Interpretis.

PRÆFATIO de iis quæ in hoc volumine continentur.

Differtatio de Synodo Nicæna secunda, ac in eamdem observationes variæ.

Recensio critica quæ plurimum Operum variorum SS. Patrum ex quibus fragmenta contra Imagines protulerunt Iconomachi.

Præfatio ad Macarii Magnetis Opera.

De Macario Magnete testimonia recentiorum Scriptorum.

De Macario Magnete Veterum testimonia, seu de verbis Macarii Magneti
Iconomachi contra Imagines sacras impie usurpaverant, Antirrhético
orthodoxorum Judicium.

PROCÆMIUM. Non esse temere cuilibet doctrinæ credendum, sed
ei tantum quæ cum sacris Scripturis congruens sit.

De

De mala fide Iconomachorum qvi testimonia trunca ac mutila , vix indicatis Authoribus , examinanda (*S. Nicephoro*) miserant.

De testimonio ex Apocriticis Macarii sumpto.

De manuscripto codice vetustissimo in qvo continebantur Apocritica Macarii.

De Macario ipso cujas fuerit , & qvo tempore vixerit.

Excerpta ex Apocriticis Macarii , sive ex ejus Dialogis cum Græco sive Ethnico.

Ostendit sanctus Nicephorus , quæcumqve Macarius in iis libris de Imaginibus disputavit , non pertinere ad Imagines Christi vel Sanctorum , sed ad profanas gentilium Deorum Imagines.

Brevis Præfatio Interpretis.

Sancti NICEPHORI Antirrheticus liber. Contra eos qui divinam Imaginem Idolum nominare impie ausi sunt. Item quid sit ὡς ἔστιν ἡ εἰκὼν? Et quomodo intelligendum illud , Non facies ullam imaginem , &c.

Item observanda esse ea quæ à Patribus tradita sunt : denique testimoniorum quæ ab Ecclesia hostibus impie usurpata sunt , confutatio.

PROœmium. Propositum sibi esse veram doctrinam confirmare , adversariorum autem errores refellere. Servanda esse ea quæ à majoribus tradita & longo usu confirmata sunt.

Orthodoxos stabili fundamento niti ; hæreticos autem non ita. De Ecclesia.

Orthodoxorum & hæreticorum viæ quam diversæ sint. Iconomachorum mores. Incarnationis mysterium ab Iconomachis aboleri. Eorum sævitia.

Cap. I. De crimine Idololatriæ orthodoxis objecto.

Persecutio contra orthodoxos excitata quem exitum habuerit.

Cap. II. Iconomachos , postquam Idololatriæ arguere orthodoxos frustra conati sunt , aliâ viâ aggredi , & mota de circumscripto controversiâ , Incarnationis mysterium oppugnare , ac Valentini & aliorum errores amplecti.

Cap. III. Iconomachos objicere orthodoxis illa verba legis Mosæicæ , *Non facies omnem similitudinem , &c.* Illius objectionis solutio.

Legem

Legem illam , *Non facies similitudinem &c.* datam esse Judæis post exitum ex Ægypto , ne Ægyptiorum Idololatriam imitarentur. Quæ in lege scripta sunt, ea ad Judæos pertinent , non ad Christianos. Lex imagines coli vetat , quadrupedum scilicet , ac cæterarum creaturarum , non autem Christi.

Iconomachi non statuunt ullum discrimen inter imaginem Christi & imaginem creaturæ , ac proinde nec inter Christum & creaturam.

Cap. IV. Quam procul absit ab orthodoxis Idololatriæ crimen. Non licuisse Judæis DEum effingere , quod eum non vidissent; Christianis autem licere , quia viderint.

Cap. V. Lege vetitum esse ne fierent simulacra τῶν εἰκονισμῶν, non autem τῶν παρεκονισμῶν. De tabernaculo , Propitiatorio , & Cherubinis. Imagines Judaicæ , cum iis quas Christiani venerantur , collatæ. Ipsi Iconomachi crucem adorant , quæ nil aliud est quam imago passionis Christi.

Cap. VI. Iconomachos traditionis & longi usus nullam habere rationem. Imaginum cultum antiquissimum esse. Melius facturos fuisse Iconomachos , si scripta Christianorum ac SS Patrum legissent , à quibus eæ quæstiones jam examinatæ essent.

Cap. VII. Iconomachorum dicta adeo futilia esse , ut ne refelli quidem digna sint. Imaginum cultum , Christi & Apostolorum totiusque Ecclesiæ autoritate constitutum , traditione ac longo usu confirmatum , ipsi denique rationi consentaneum esse. De sancto sudario. De Iconomachorum incredulitate.

Cap. VIII. Imaginum cultum non ideo esse rejiciendum , quod lege non sit constitutus.

Cap. IX. De testimoniis quibus utuntur Iconomachi ad errores suos astruendos. Eos noctu pugnantibus similes esse.

Cap. X. Testimonium sancti Joannis Chrysostomi ab Iconomachis contra imagines productum , ex commentariis ejus in Evangelium Matthæi. Videtur autem eo loco S. Chrysostomus damnare picturam , & artem ποικιλικήν.

Mens Chrysostomi declarata ex aliis ejusdem scriptis. Nicephori observationes.

Verba Prophetica cum S. Chrysostomi verbis congruentia.

Verba Basilii magni eodem pertinentia.

Ex

Ex libro Exodi, verba quibus commendantur variae artes, veluti
textorum, sculptorum &c.

Artes illas de quibus actum supra, non esse per se malas, sed abusu
tantum, neque id ignoravisse sanctum Chrysostomum.

Quatenus ex artes utiles sint? quatenus inutiles ac perniciosae?

Sanctum Chrysostomum non fuisse ab imaginum cultu aversum.

Sancti Chrysostomi tempore ornata fuisse picturis texturisque variis
templa & ipsa altaria.

De aurificum arte; eam laudabilem esse, si templis non muliercu-
lis ornandis serviat.

Testimonium sancti Nili ex ejus Epistola ad Olympiodorum de Pi-
cturis, quatenus ornandis templis utiles sunt, vel non utiles.

De pravis vanisque artibus.

Iconomachorum crudelitas, luxus, fastusque. Iconomachos Pi-
cturae infensos esse quatenus templis decorandis servit; non au-
tem quatenus eorum luxui ac fastui blanditur, contra quam
sanctis Patribus visum est.

Sanctum Chrysostomum suam de supradictis artibus, pictoriâ nem-
pe & statuaria, opinionem tum alibi clarius indicasse, tum in
vigesima, seu ut alii numerant duodecima oratione *ἐν τῇ ἀν-
δριανταίᾳ*. Item in decima & sexta decima. Verba sancti Chry-
sostomi.

Cap. XI. Testimonium Methodii Myrorum, vel Patarorum Lyciae
Episcopi, ab Iconomachis contra imagines productum, ex
oratione *πρὸς ἀναγνώστους*.

Diversam esse rationem profanarum sacrarumque picturarum: utra-
que autem ab Iconomachis confundi.

Iconomachorum impietas in imagines. Non intelligi ab iis Metho-
dii sententiam. Eum loqui de pictoribus qui ad voluptatem &
ambitiosum ornatum pingunt.

Non ideo contemnendam pictorum artem, quod colores facile de-
leantur: nec corruptis imaginibus ipsa quoque archetypa
corrumpi.

De varia significatione vocis *εἰδωλον*.

Quæ Methodius contra sophistas dixerit in oratione supra memorata,
ea in Iconomachos aptissimè cadere.

Qqqq

De

Libri 2^{ti} Pars Altera.

De aliis locis in quibus Methodius mentem suam apertius indicavit. Eadem ab iisdem scriptoribus & laudari & vituperari, prout exigit propositi argumenti ratio, ac pro variis circumstantiis.

Methodii verba ex eadem oratione ad statuariorum laudem pertinentia.

Iconomachi peiores quam Idololatæ. Nam hi suorum numinum profana simulacra coluerunt. Iconomachi autem sanctas ac venerandas imagines ludibrio habuerunt.

Methodii verba de pictura & coloribus. Ejusdem verba ad sculpturam pertinentia. Alia ejusdem verba de imaginibus.

Dissertatio, cujus duæ partes. Prima de pseudosynodo Copronymiana. Altera de Conciliis generalibus, & ad quem spectet congregare Concilium: ac quodnam universale & æcumenicum dicatur.

Liber Antirrheticus, cujus duæ partes. Prima. Refutatio & everasio decreti illegitimi & pseudonymi, quod promulgatum est ab iis qui Catholicam & Apostolicam Ecclesiam deseruerunt, & alienæ sententiæ se accommodarunt ad evertendam Divini verbi Incarnationem.

Proœmium. * In religione nihil innovare tutissimum esse ac saluberrimum: quanta fuerit pax ac tranquillitas, quam florens Ecclesiæ status, quandiu nihil innovatum sit.

Post autem hæc verba, καὶ χρυσὸν καὶ λίθοις πῆς Ἰνδικαῖς, λαμπρὸν ἀπαγράψουσιν. ὁ δὲ πῆς ἡ δογματῶν, ἡ τῶ ἀλεργῶ ἐκαλλωπίζοντο χράματι, καὶ ὅσον . . . desideratur folium unum vel plura; resumitur vero ab his verbis: τρέπεται εἰς ὅσον, εἰς τὸ πῆς καὶ εἰς τοῦ φέβου ἀπηναιχύντησαν, καὶ ἦσαν καὶ τῶν ἁγίων, καὶ φ. &c.

De Leonis Armeni morte.

Quibus artibus Leo Armenus pacem Ecclesiæ turbare cœperit.

De Synodo, quam idem contra imagines coëgit.

Eam Synodum non fuisse canonice habitam.

De autoritate Pontificis Romani neglecta: de exclusis communione iis qui Ecclesiæ præerant.

De

* Examinatur in hoc libro ὁ ὅς ἢ sive decisio pseudosynodi, à Leone Armeno convocata, quæ abrogabatur Nicaenum Concilium secundum, confirmabatur autem Synodus Copronymiana.

De illius pseudoSynodi decisione, quam Nicephorus vocat *ἡσυχαστική*.

Ne refutatione quidem digna esse Iconomachorum scripta, utpote
futilia ac delira.

De Imperatoribus Leone Isauro & Constantino Copronymo hære-
seos authoribus.

Cap. I. Initium decisionis, seu decreti, quo confirmatur Copro-
nymiana Synodus.

Refutatio. Falsum esse, quod dicunt Iconomachi, convocatam esse
illam Synodum à Leone & Constantino Imperatoribus: convo-
catam enim esse à Copronymo post mortem Leonis.

Quanam à Leone Isauro gesta sint: ut Patriarcham deposuerit, &
alium in ejus locum intruserit.

De Constantino Copronymo: ut pseudosynodum suam coegerit.
Invectiva in eam Synodum.

Cap. II. Verba Iconomachorum; sumpta ex supradicta decisione,
Concilii Copronymiani confirmatrice.

Refutatio eorum verborum, quatenus negant traditione niti Christi
pingendi usum.

De imagine Christi Edeffena, cujus reliquiae cernebantur adhuc
Nicephori temporibus.

Non esse inutilem imaginum cultum. (fuisse.

Iconomachi fatentur se imagines coluisse, ac idolorum sacerdotes

De concilio Copronymiano: vere illud acephalum fuisse; habitum
enim esse Constantinopolitana sede vacante, nec creatum esse no-
vum Patriarcham, nisi sub finem Concilii.

Imaginum cultum ab Iconomachis damnari ea mente, ut Incarnati-
onis memoria deleatur.

Imagines Christi ad hoc pingi, ut ejus memoria conservetur, ac reno-
vetur.

Alia argumenta quibus probatur non esse inutilem pingendarum
imaginum usum.

Cap. III. Verba Iconomachorum ex eadem decisione.

Refutatio. Negat Nicephorus Christianos imaginibus tamquam
idolis serviisse.

Non ideo malam esse rem aliquam, quia possit aliquis ea re abuti.

Cap. IV. Verba Iconomachorum, inde sumpta.

Qq q q 2

Refu-

Refutatio. Non congruere quæ Iconomachi statuunt cum sex Synodis Oecumenicis, præsertim cum sexta.

Non ideo negligendum esse imaginum cultum, quod illi præferendus sit is, qui in spiritu & veritate exhibetur.

Vera causa cur Iconomachi imaginibus bellum indixerint.

Investiva in Iconomachos.

Pios Imperatores multos fuisse, nullum tamen contra imagines fixisse.

Quia imagines colunt, iidem DEum in spiritu & veritate colunt.

De vera adoratione.

CHRISTI corpus nostro prorsus simile fuisse, idque vere ac reipsa, non δοκῆσαι καὶ φαντασία; itaque & circumscriptum fuisse, & pingi potuisse.

De cultu imaginis CHRISTI; quis sit illius finis, & quantas utilitates habeat.

Post hac autem verba: ἂν μίσηται τὰς εἰκόνες ὅτι πρὸς αὐτὰς εἶναι σύμβολα, οὗτο μνηστρογνημὸς ἀνάγειν. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκ μνηστρογνημῶν ἀναγὰς ἔστιν ἡ ἀρετή. . . desideratur folium unum; forte plura: resumitur vero ab his verbis, αἰρούσας εἰδώλους ὡς θεοῖς προσκυνησάντων. ἡ γὰρ εἰκὼν καὶ ζωοποιεῖ πῶς τὸν ἀποφωτισμὸν δέξαι.

Synodum Copronymianam Conciliorum sex Oecumenicorum æmulatricem falso dici.

De Synodo Nicæna, de Constantinopolitana utraque, de Ephesina, de Chalcedonenfi.

De sexta Synodo Oecumenica.

Veterum canonum, quos sancti Patres constituerunt Apostolica doctrina consentaneos, collatio cum canonibus Concilii Copronymiani.

Canon de sacris Symbolis salutaris Christi incarnationis.

Cap. V. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Iconomachos sancti Gregorii Nysseni testimonio abuti contra imagines.

Cap. VI. Verba Iconomachorum indidem sumpta & ad testimonium Gregorii Nysseni supra memoratum pertinentia.

Investiva in Iconomachos.

Iconomachi testimoniis hæreticorum, veluti Eusebii Ariani, utuntur: negligunt autem sacras Scripturas.

Ne

Ne ipse quidem Chriſtus Caſaris hominis Idololatæ & Ethnicæ imaginem contempſit.

Iconomachorum opinionem de imaginibus longè diverſam eſſe à SS. Patrum doctrinâ.

Invectiva.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum ex deciſione.

Refutatio. Faliſſimum eſſe quod Iconomachi aſſerunt, Eccleſiam tranquillam fuiſſe, ex quo Copronymus Synodum ſuam habuerit.

De perſecutione atrociffima, quæ Copronymianam Synodum conſequuta eſt.

Quæ inde clades Deo irato conſecutæ ſint.

Terræ motus, glacies, peſtis, ætherei terrores.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum.

Invectiva in illos quos Iconomachi viros vocant; laus mulieres Irenes Imperatricis, quam iidem deſpiciunt.

Quantum illa muliebris ſimplicitas ſalutaris omnibus fuerit.

Narratio hiſtorica eorum quæ Synodum Nicænam ſecundam antecceſſerunt, eiqve convocandæ occaſionem dederunt.

De ſeceſſione Pauli Patriarchæ.

De Tarasio Patriarcha.

De Synodo Nicæna ſecunda.

Collatio hujus Synodi cum Copronymiana.

Cap. IX. & X. Verba Iconomachorum.

Qui illi Synodo interfuere Epifcopi, ii horum magiſtri fuerunt, & hos, à quibus deſpiciuntur, unxerunt.

Invectiva in Epifcopos Iconomachos.

Laus Epifcoporum qui Nicæno ſecundo Concilio interfuerunt.

Laus Imperatricis Irenes.

Poſt hæc verba ἀλλὰ τὸ περὶ τῶν ἐπικαλείτω, καὶ δὴ καὶ ἕτεροι πλανήτων ἠπιδρηνότω. ἐγὼ ἐφύτευσα σὲ. deſideratur folium unum vel aliud forte, reſumitur vero ab hiis verbis: ἐκείνων μεγαλοφύων ἔχοντες, ὥσπερ χύτρα εὐθραυστὴ τῇ σιρότητι τῇ γενναίων οἷον λείπει περὶ πύργοι, πὺνόμεμα ἐφ' ἑαυτοῖς, &c.

Cap. XI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachi idem cum Manichæis & Arianis ſentiunt.

De cultu imaginum.

Qqqq ;

Cap.

Cap. XII. Verba Iconomachorum.

Apologia pro imaginibus.

Cap. XIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Quidni imaginibus tribuatur is honor, quem Copronymus eqvis & eqvitibus exhibuerit? Quanta fuerit Copronymi insania circa equestres pompas. Copronymus eqvos ungventis delibutos publicè prosequutus est, præferentibus faces & sacra vasa clericis.

Cap. XIV. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Nec DEUS circumscripto corpore circumscribitur, nec Divinitas à carne separatur.

Exempla. Solare corpus, & solis radius.

Cap. XV. Alia Iconomachorum verba.

Refutatio. De differentia γραφῆς καὶ ποικιλογραφῆς. Hæc eadem alibi fusius disputata sunt ab eodem Nicephoro in prioribus Antirheticis.

Quosnam auctores Iconomachi sequantur. Valentini, Marcionis, Marciani, Manetis, Eusebii, & Epiphanidæ & opiniones.

Testimonia viginti, quibus vera de circumscripto doctrina constituitur.

Cap. XVI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachos Epiphanidæ Manichæo ac Docetæ erroribus obnoxio, assentiri.

Imaginem CHRISTI non esse pseudonymam, sed veram: omnem imaginem esse archetypo similem, & ad eam relationem habere. Etymologia vocis εἰκών.

Cap. XVII. Verba Iconomachorum Refutatio. Seiplos damnant Iconomachi, cum Synodum secundam Nicænam damnant.

Cap. XVIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Cultus non imaginibus ipsis, sed archetypis per imagines exhibetur.

Cap. XIX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. De Synodo Copronymiana.

Quoniam sint, quorum autoritate ac testimoniis utantur Iconomachi.

Testimonia Patrum corrumpunt ac trunca proferunt.

Sacras

sacras scripturas, in quibus de Cherubinis agitur, irrident ac nihili faciunt.

Conciliorum sex Oecumenicorum præcipuæ decisiones.

Post hæc autem verba: τὰ πύτοις ἐπόμενα, ὡς αὐτοῖς ἀναπλάττει τὴν τετρατείαν, καὶ οἷς ἐναντι -- -- desunt folia duo, in quibus Iconomachorum decisiones conferebantur cum decisionibus supradictarum Synodorum: resimimur vero ab his verbis: -- -- λαθὼν ἢ δόξαν συζητᾶν βυλόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἔχ' ὑπεράγῃ καὶ τὸν, &c.

Exemplum Pantheræ, quæ hominis imaginem ipsam odit. Habes illud exemplum integrum in alio Antirrhético.

De myfferio Eucharistiæ, an sit imago corporis Christi.

De Concilio Nicæno secundo. Quæ in eo Concilio constituta sunt, ea cum decisionibus Conciliorum cæterorum congruere.

Cap. XX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Non consentire Iconomachos cum suis magistris Compronymo & aliis, imo nec ipsos secum.

Cap. XXI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Si imagines malæ sunt, cur Idola non vocantur?

Nihil in Ecclesia receptum esse, quod esset malum.

Iconomachos non esse Christianos, cum ab Ecclesia defecerint.

De testimoniis, quibus utuntur ad errores suos defendendos. Ut corrumpant Scripturas ac testimonia Patrum, variis technis ac doliis.

Admonitio Interpretis ad Lectorem

Pars altera Antirrhétici.

Refutatio testimoniorum quæ Iconomachi contra imagines protulerunt.

Testimonium sumptum ex Constitutionibus Apostolorum.

Refutatio, in qua testimonium Evagrii pro imaginibus.

II. Testimonium Asterii Amasææ Episcopi contra imagines. Ex oratione de divite & Lazaro,

Re-

* Editio à Combessio in *Aut. Bibl. P. P. Gr. Tom. II. pag. 603.*

** *Tota oratio de divite & Lazaro edita est à Combessio in Aut. primo Bibl. P. P. Gr. pag. 24.*

Refutatio, in qua testimonium ex eadem oratione pro imaginibus.

Item Encomium mulieris, quæ sangvinis fluxu liberata statuat
Christo erexit: eodem Asterio auctore.

Testimonium Antipatri Bostrensis de eadem muliere.

Testimonium Eusebii Cæsariensis de eadem re.

III. Testimonium Leontii contra imagines.

a) Refutatio, in qua veri Leontii, Neapoleos in Cypro Episcopi testi-
monium pro imaginibus, sumptum ex Apologetico Christiano-
rum contra Judæos.

IV. Testimonium Theodori Galatæ contra imagines.

Refutatio, in qua testimonium ejusdem pro imaginibus, ex oratione
in laudem Virginis, DEI matris.

Testimonia varia pro imaginibus, contra falsi Theodoti testimo-
nium.

b) Testimonium Asterii pro imaginibus, ex ejus Oratione in lau-
dem Euphemie, seu potius Ecphrasi tabellæ in qua depicta
erat Euphemia.

V. Alia falsi Theodoti verba contra imagines.

Refutatio, in qua testimonium sancti Basilii pro imaginibus.

VI. Alia Pseudonymi Theodoti verba.

Refutatio, in qua testimonium Gregorii (Nazianzeni) de imagine
Polemonis Philosophi.

Testimonium Gregorii Nysseni pro imaginibus.

Item Basilii Magni.

Item Joannis Chrysostomi.

VII. Alia verba Pseudonymi Theodoti.

VIII. Testimonium Pseudonymi Basilii Seleuciensis contra imagines.

Refutatio, in qua testimonium veri Basilii Seleuciensis pro imagi-
nibus, ex Epistola ad Imperatorem Leonem.

IX. Testimonium Amphilochoi Iconiensis contra imagines ex Enco-
mio Basilii Magni.

Refutatio, in qua ejusdem Amphilochoi verba, ex eodem Enco-
mio proferuntur.

Testimonium sancti Chrysostomi, ad illustrandam Amphilochoi sen-
tentiam.

X. Con-

a) Editum in Concilio Nicæno II. Act. IV. pag. 233.

b) Editum in Concilio Nicæno II. Act. IV. pag. 207.

X. Continuatio testimonii Amphiloichiani.

Nicephori observationes ad Amphiloichii testimonium.

De præstantia Picturæ.

XI. Testimonium Basilii Magni contra imagines, ex Oratione de hominis creatione.

Refutatio; in qua testimonium ejusdem Basilii Magni pro imaginibus, ex ejus Epistola ad Amphiloichium Iconii Pontificem.

XII. Testimonium Gregorii Nysseni contra imagines.

Refutatio, in qua testimonia Patrum Gregorii Nazianzeni, Gregorii Nysseni, Epiphanii, sancti Joannis Chrysostomi pro imaginibus.

XIII. Testimonium Gregorii Nazianzeni, contra imagines ex ejus Poëmata quodam.

Refutatio, vel potius explicatio illius testimonii.

XIV. Testimonium sancti Chrysostomi, ex encomio Romani Martyris contra imagines.

Explicatio illius testimonii.

XV. Ejusdem testimonium ex oratione in laudem Abraami, itidem contra imagines.

Explicatio illius testimonii.

XVI. Ejusdem aliud testimonium, ex Oratione in custodem carceris, Explicatio illius testimonii

XVII. Testimonium Epiphanii contra imagines, ex ejus Testamento.

Refutatio illius testimonii.

XVIII. Ejusdem testimonium contra imagines ex oratione quæ inscribitur, contra eos qui imagines Idolico ritu facere student in similitudinem Christi, & Virginis DEI matris, item Martyrum, Angelorum ac Prophetarum.

Refutatio.

XIX. Ejusdem testimonium ex Epistola ad Theodosium, contra imagines.

Refutatio.

XX. Ejusdem testimonium, ex Epistola ad Joannem Æliæ Episcopum contra imagines.

Refutatio.

Argumenta duodecim quibus probatur non esse veri Epiphanii ea testimonia quæ ab Iconomachis allata sunt.

Rrrr

OPE-

Libri 5ti Pars Altera.

*Opera S. Nicephori Patriarchæ CPOL.
antehac edita.*

Prefatio generalis, Interpretis.

Synodus Constantinopolitana sub Nicephoro, in qua solenniter
quem defunctus Tarasius, propter conciliatam in Ecclesia
Constantini Imp. filii Irenes deposuerat, in Presbyterio reposita.

Concilium Constantinopolitanum habitum contra Abbotum
Metropolitam à S. Nicephoro Patriarchæ CP. & Episcopis
CCLXX.

Sancti Nicephori CP. Canones XXXVII. ex Ecclesiasticis con-
stitutionibus ipsius & S. S. Patrum cum eo congregatorum canonum.

Ex canonibus Nicephori sanctissimi Patriarchæ CP. oppositis
ipsius Ecclesiasticis Constitutionibus Canones XXXII.

Sancti Patris nostri Nicephori Patriarchæ CP. & confessoris Episcopi
Canonica.

Epistola Nicephori qua prolixè confessionem fidei
DCCCII. Leoni Papæ declarat; cujus titulus: Leoni Papæ
quæ Romæ fratri & comministro per omnia sanctissima
moque Nicephorus DEI misericordia Episcopus CP. salutem.

Chronologia tripartita secundum rationem Græcorum olim
versæ ab Anastasio Bibliothecario; explicata à Joachimo Can-
rario. Eadem emendata & notis illustrata per Antonium Can-
tium. Ac demum sub titulo brevis Chronographiæ ad varias
editiones recensita, tabulisque Chronologicis & Annotatio-
bus ditata prodiit Parisiis anno MDCLII. cura & studio viri
re literaria optime meriti admodum R. P. Jacobi Gear Chronici
Prædicatorum.

Sancti Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Historiarum
gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copricum
primum in lucem editum ac Latine versum opera &
doctissimi ac eruditissimi adm. R. P. Dionysii Petzli
Jesu, cum ejusdem Notis Chronologicis. Parisiis, MDC.
& ex Typographia Regia MDC. XLVIII.

Opera Dubia S. Nicephori Patriarchæ CPOL.

Interpretamenta somniorum secundum ordinem alphabeti, versibus Iambicis. Edita à Nicolao Rigaltio post Oneirocriticon Asrampsychi, eodem quo Oneirocriticon Artemidori volumine. In quarto Lucetia, ex officina Claudi Morelli. MDCIII.

Macarius Magnes, seu de Macario Magnete, auctor: vetustissimo, veterum ac recentiorum testimonia, Item fragmenta ex ejusdem libris excerpta, pleraque nunc primum è manuscriptis sodicibus depromta.

Index eorum qua hoc libello continentur.

- I. **P**Ræfatio Joannis Boivinii, de Macario Magnete & de ejus operibus.
- II. Testimonium Photii de Macario Magnetum Episcopo.
- III. De verbis Macarii Magnetis, quæ Iconomachi contra imagines sacras protulerant, Antistitum Orthodoxorum disputatio, quæ continentur multa ex ejusdem libris Apocriticis excerpta.
- IV. Testimonia recentiorum. Item Fragmenta Apocriticorum à Turriano & aliis quibusdam Recentioribus edita.
- V. Fragmenta Commentarii ejusdem Macarii Magnetis in Genesim, ex ms. codice Eminentissimi Cardinalis Ottoboni desumpta.

HACTENUS CONSPETUS OPERUM S. NICEPHORI
CPol. à V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum.

Scriptores alii ad Historiam Byz. facientes inediti.

Supplementum Historiæ Byzantinæ ex MSS. Bibliothecæ Vindobonensis concinnandum una cum nova editione Codini promisit Lambecius pluribus locis commentariorum suorum de illa Bibl. ut T. 1. p. 132. T. 3. p. 56. 126. 172. 173. 174. &c.

Idem T. 1. p. 147. seq. Specimen exhibet hallucinationum & mendarum occurrentium in Catalogo Bibliothecarum CPolitanarum

Rrrr 2

rum

rum, quem *Antonius Verderius* * edidit, monetq; Possevinum qvz ad calcem Apparatus sacri ex Verderio excerpsit, errores illos neutiquam emendasse, ac simul pollicetur ex MS. Codice Bibl. Vindob. Historico XLIX. se Catalogum illum longe emendatius editurum esse Græce & Latine, intelligens ni fallor Codicem Historicum XCVIII. ordinis Nesseliani, † in qvo post Anonymi Miscellaneas Antiquitates CPolitanas, MSti *exstant* Catalogi Græci Librorum *Constantini Varini*, *Antonii Cantacuzeni*, *Jacobi Marmorata*, *Joannis Suzi*, & *Manuelis Eugenici*.

De *Georgii Pisida* & *Theodosii* Diaconi scriptis ineditis huc facientibus, dixi supra p. 228. De *Leonis Diaconi* & *Mich. Pselli* p. 352. quemadmodum & de Chronicis ineditis *Joannis Siculi*, *Georgii Acropolitæ*, *Simeonis Logothetæ*, *Simeonis Serbi*, *Theodosii Melitini*, *Georgii Chumni*, & *Ephrami*, pag. 158. seq. *Michaëlis Attaliatæ* Chronicon MS. sive Historiam à Mich. Balbo usque ad Michaëlem Ducam Parapinacium, qvòd fuit in Bibl. Scoriacensi, memorat Labbeus in Protreptico pag. 46. Idem pag. 42. ex Possevinianis Catalogis MSS. meminit *Georgii Gemisti Plethonis* Byzantii ** *Epitomes Historiarum* Sicularum, & *Historiæ Georgii Monachi Lecapeni*.

Scriptores Historia Byz. deperditi.

Ammonii Poëtæ Græci carmen Heroicum de Gainâ Gotho tyranno per Arcadium oppresso, qvòd Theodosio juniore A. C. 438. recitans vehementer placuit, ut ex Socratis VI. 6. Hist. narrat *Tripartita*

* Ad calcem supplementi Bibl. Gesnerianæ subjunxit Verderius *Bibliothecam CPolitanam*, quæ antiquitates ejusdem Urbis & permulti libri MSS. in hac tunc *exstant* recensentur. Lugd. 1585. fol.

† Vide Nesselii Catalogum MSS. Vindob. parte V. p. 151.

** Hujus Georgii Gemisti Orationes duæ, quarum altera de rebus Peloponnesiacis constituendis ad Manuelem Palæologum Imp. altera svasoria ad Theodorum Despotam, de eodem argumento, editæ Græce & Latine cum versione Gvil. Canteri Antwerp. 1575. fol. ad calcem Eclogarum Stobæi, plane diversæ sunt à duobus libris ejusdem Gemisti de rebus Peloponnesiacis gestis olim post pugnam Mantineam. Hi Græce viderunt lucem una cum Xenophonte Venet. 1503. fol. apud Aldum, & ad calcem Herodoti Basil. 1557. fol. Latine vertit præter M. Antonium Antimachum Basil. 1540. 4. Zacharias Orthus, Professor Gryphiswaldensis, Rosloch. 1575. 8.

tita X. 6. & Nicephorus Callistus XIII. 6. Ex illo poemate videntur repetita quæ affert Etymologici Magni scriptor in *μίσαντος*.

Bemarchius Cæsareensis Cappadox Sophista, cujus præter Orationes & declamationes varias, etiam libros X. de rebus gestis Constantini Magni Svidas memorat in *βημάρχου*. Constantini tempore vixisse, neutiquam constat. Hujus an alius Bemarchii Paraphrasis in quatuor Evangelia occurrit in Catalogo quodam MSS. apud Lambecium lib. 1. p. 150.

Callistus Juliani & *Θδωβάρη* in Persica expeditione comes, de ejus rebus poema heroicum composuit teste Nicephoro Callisto lib. X. hist. cap. 34.

Candidi Isauri Historia, de qua supra p. 239.

Capito *Lycius* Græce vertit Svida teste Eutropii Historiam quæ in Joviani obitu desinit libris X. De illa versione quæ intercidit, quemadmodum & de altera quæ exstat, *Peanii*, dixi in Bibliotheca Latina lib. 3. cap. 6. ubi de Eutropio Latino scriptore.

Constantinum Imperatori nescio cui ab Epistolis, Eutychianum Protosecretarium & Grammaticum Imperatoris Eleusium Diaconum & Philosophum, Troilumque Rhetorem inter Historicos Byzantinos laudat Codinus in Originibus CPol. p. 17.

Demetrius Cyzicenus, laudatus à Scylitze & Cedreno, supra p. 388. 389.

Dexippi, Historia de qua supra p. 231.

Endocia Heroico nomine descripsit victorias per Romanos reportatas à Persis. Vide Socratem VII. 21. Hist.

Eunapii Historia, de qua supra p. 232.

Eusebius Scholasticus scripsit bellum quo Arcadius Imp. Gainam Gothum vicit. Vide Nicephorum Callistum XIII. 6.

Eutychianus à Codino laudatus. Vide paullo ante in Constantino. Videtur utique idem esse Floridus Eutychianus, primarius Imperatorum scriba quem ab virtute & eruditione laudat, & à quo ad scribendam Historiam excitatum se scribit Agathias in proœmio. Valde enim falluntur, qui omnes illos à Codino ibi & auctore Originum CPol. memoratos, Constantini M. ætate vixisse opinantur.

Heliconius Byzantius Sophista, cujus Chronicon ab Adamo ad Theodosium Magnum Svidas memorat.

Rrrr 3

Hermo-

Hermolaus Grammaticus Βυζαντινὰ sua laudat in Epitome Stephani ἱστορίῳ in Γέρσοι.

Hefychii illustris Historia, de qua supra pag. 240. 242.

Joannes Antiocenus cujus Historiam laudat civis ejus & cognatus Evagrius lib. V. Hist. cap. ult. Adde III. 10. 28.

Joannis Lydi, Monachi, inter Historicos meminit Scylitzes.

Leonis Byz. antiqui scriptoris sub Philippo Alexandri M. parente clari libros VII. de rebus veteris Byzantii Svidas memorat.

Malchi Philadelphiensis Historia de qua supra p. 236.

Mannuel Byzantius, inter Historiarum scriptores à Jo. Scylitze & Cedreno laudatus. Supra pag. 388. 389. Labbeo videtur idem cum Manuele Protospathario, qui Magistri Joannis Curcuaz 18 octo libris fuit complexus teste Cedreno p. 630.

Nicephorus Phryx & Diaconus, quem idem Cedrenus ac Scylitzes memorant.

Nonnos Historia de qua supra p. 239.

Olympiodori Historia de qua pag. 237. seq.

Petri Patricii Historia de qua supra p. 234.

Praxagora Atheniensis, Ethnici scriptoris libri duo de rebus Constantiniani M. quorum argumentum habet Photius, Cod. 62.

Prisci Historia de qua supra p. 235.

Sergii Confessoris Historia de rebus gestis Imperatorum Iconomachorum Constantiniani Copronymi & Michaelis, laudata Photio Cod. LXVII.

Temcri Cyziceni de Byzantio liber Svidas memoratus in Τάξις.

Thalassius citatus ab eodem Svida in Θείον.

Theodorus Sebastenus & alius *Sida* Episcopus, laudati à Joanne Scylitza & Georgio Cedreno, quorum verba adscripsi p. 388. 389.

Theophanu Byzantii Historia, de qua supra p. 239.

Trajanu Patricius Χρυσανκώτατος & ἱερόδοξος sub Justiniano Rhinotmeto clarus, cujus Chronicon σύντομος laudat Svidas, & ante Svidam citat Theophanes in rebus Gratiani & ex eo Anastasius Bibl. in Historia Eccles.

Troiti Sophistæ CPolitani Epistolarum libri VII., ab eodem Svida laudati non pauca Historica ad res Byzantinas spectantia continuisse videntur. Confer Labbei protrepticum p. 53.

XXVI. FRANCISCUS COMBEFISIUS * ad calcem Allatii de Simeonum scriptis, Paris. 1664. 4. edidit *Originum rerumque CPolitarum*, variis auctoribus, *manipulum*, in quo continentur:

1) *Παραστάσεις σύντομοι χρονικά*, de monimentis, spectaculis & ædificiis CPolitanis eorumque conditoribus *breves demonstrationes Chronologica*, *incerto auctore*, p. 1-39. Græce primum editæ à Codice Regio à Lambecio ad calcem Codini, cum notis, ut dixi supra pag. 480. sed à Combesio recensitæ, & versione atque animadversionibus illustratæ. In his cum Lambecius quandoque reprehendatur, id ægerrime ferens ille passim ** in Combesium est inventus, pollicitusque novam hujus scripti editionem, in qua notas Combesii confutare voluit. Sed illa nunquam vidit lucem, & injuriam Combesio facit Lambecius quod ejus manipulum subinde vocat plagiarium farraginem, eam nempe ob causam, quod illi inseruit quæ-

* Obiit Combesius Congregationis S. Ludovici Ord. Prædicatorum Monachus Parisiis A. 1679. 23. Jun. ætat. 74. non 47. ut supra p. 348. perperam excusum est, Vir præclare meritis de Antiquitate Ecclesiastica, nec minus de CPolitana ut tot ejus scripta testantur. Ab ejus enim industria habemus 1) Bibliothecam Concinatoriam Veterum Patrum, Paris. 1662. fol. VIII. volum. 2) Auctarium novum Bibliothecæ Patrum, Paris. 1648. fol. 2. Vol. quorum posterior præfixam habet Historiam Monothelitarum. 3) Auctarium novissimum, ibid. 1672. fol. 2. Vol. 4) Amphilochem, Methodium & Andream Cretensem. Paris. 1644. fol. 5) S. Maximi Opera ibid. 1675. fol. 2. Vol. 6) S. Chrysostomi Homilias de Morali Politia & in præcursoris Decollationem ac Peccatricem, cum Vindiciis & emendationibus scholiorum S. Maximi ad Dionysium, ibid. 1645. 4. 7) S. Chrysostomi librum de educandis liberis, & alios quinque tractatus Varios: Severianum Gabalorum Episc. de S. Cruce, Basilium Seleuciensem de S. Stephano ejusque reliquiis, Zachariæ Hierosol. Episcopi Epistolam ad suæ plebis reliquias è Perside, & incerti de eadem captivitate, Urbisq; excidio. Paris. 1656. 8. 8) Ecclesiastem Græcum sive sermones & tractatus Basilii Magni & Basilii Seleuciensis, ibid. 1674. 4. 9) Basilium Magnum ex integro recensitum, sive Varias Lect. castigationes, notas & supplementa in Basilii M. opera, ibid. 1679. 8. 10) Theodoti Ancyran de fide Concilii Nicæni, & Germani Patriarchæ CPol. in dormitionem B. Mariæ Virginis, Paris. 1675. 8. 11) Illustrium Christi Martyrum lectos triumphos, vetustis Græcorum monumentis consignatos, ib. 1660. 8. 12) Notas in Theophanis Chronicon, de quo supra pag. 151. seq. & 13) scriptores post Theophanem de quibus pag. 348. seq.

** Lambecius lib. 3. p. 126. lib. 4. p. 71. lib. 8. p. 462. &c.

qvædam monumenta jam ante à Lambecio vulgata, cum tamen iterum iterumque testetur se ea ex Lambecio repetere, & qvæ Græce tantum ille dedit, Combesius versione ac notis illustrata exponit Lectori.

2) *Constantini Porphyrogeniti* Imp. CPolitani διήγησις διὰ Διόφωρον ἀδελφοθεῖσα ἱστορίαν περὶ τῆς πρὸς Ἀνταρρον δόξαλαίσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος. ΧΕΛΣΗ 5 Θεῶν ἡμῶν κ' ὡς ἐξ Ἑδέσσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν παλαιδαίμονα πάντῃ καὶ βασιλίδι τῶν πόλεων Κωνσταντινέπολιν. *Narratio de imagine Christi Edessena* pag. 75-101. Vide qvæ de hoc scripto notavi supra p. 490. & Lambecium VIII. p. 335. ubi loca qvædam ejus illustrat. De imagine vero Edessena Christi, CPolin allata mentio apud continuatorem Theophanis in Romano Imp. p. 268.

3) Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα Θεόφιλον περὶ τῶν ἀγίων καὶ σέβων εἰκόνων, *Orientalium Patriarcharum Christophori* * Alexandrini, Jobi Antiocheni, & Basilii Hierosol. aliorumque MCCCCLV. Episcoporum ac Clericorum *Epistola Synodica* (Joanni Damasceno perperam tributa in Codice Mazariniano) *ad Theophilum Imp. de SS. imaginibus* p. 110-145. Meminit hujus Epistolæ Constantinus Porphyrogenitus in jam memorata narratione de imagine Edessena p. 90. (sed male ibi Jobus vocatur Alexandrinus & Christophorus Antiochenus), & Auctor MS. narrationis de Imagine B. Virginis apud Lambecium VIII. pag. 334.

4) *Nicephori Patriarchæ* CPol. πρὸς Λέοντα βασιλέα τὸν Ἀρμένιον περὶ τῶν σέβων εἰκόνων, *Disputatio cum Leone Armenio, Imperatore, de SS. imaginibus*, p. 159-178. ex ejus vita scripta per Theodorum Graprum, & MS in Bibl. Sorbonica. Confer supra p. 674. seq.

5) *De Angelorum imaginibus* locus p. 178-182. ex ejusdem Nicephori antirrhetico secundo cap. 7. Vide supra p. 654.

6) *Theodori Grapti*, Confessoris imaginum, Vita incerto auctore p. 191-213. ex Codice Regio. Incipit: τῶν ὑπὲρ ΧΕΛΣΗ τῆς ἀθλήσεως ἐλουμένων. Latine pridem ediderat Lipomannus, & ex eo Surius 26. Dec.

7) Ex libro ejusdem *Theodori Grapti*, ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος τῶν χριστιανῶν πίστεως, *de inculcata Christianorum Fide*, p. 221. seq. cum lati-

na

* Hujus Christophori Alexandrini Parænesin aëcticam & parabolicam de vita humana MS. Græce in Bibl. Vindob. memorat Lambecius VIII. p. 364.

na versione Joannis Baptistæ Roussel. Servatus hic Theodori Grapti oculus à Nicephoro Patriarcha CPol. in cujus antirrhetico secundo ap. 3. legitur, ut supra p. 654. notatum est.

8) *Theophania Grapti Canon sive Hymnus in fratrem Theodorum Graptum* n. 224 - - - 230. ex Græcorum Menæis 27. Dec.

9) *Germani Patriarchæ CPol. Oratio in Encæniam Templi S. Deiparæ inque sanctas fascias Domini nostri Jesu Christi, & in venerationem Zonæ ejusdem S. Deiparæ* p. 232 - 241. Incipit: Διδόσμενα ἐλαλήθη ὡς σκ. Latine vulgaverat Lipomannus T. 6. & urius ad 31. August.

10) *Anonymi διήγησις ὡς τῆς οἰκοδομῆς τῆς καὶ τῆς μεγάλης τῆς ἑκκλησίας, τῆς ἐπονομαζομένης ἀγίας σοφίας*, Narratio de structura Templi magni DEI Ecclesiæ S. Sophiæ p. 243-264. ex MS. Rhaëlis du Fresne. De Codice MS. Vindobonensi, ex quo hæc narratio longe emendatior edi potest, videndus Lambecius VIII. pag. 62. seq. ubi insignia hujus rei specimina.

11) *Procopii Casarensis* de eodem templo locus pag. 283-291. x libro primo de ædificiis Justiniani, de quo opere Procopiano dii supra pag. 252. seq. quemadmodum de aliis scriptoribus qui manum illud Templum CPolitanum descripserunt, p. 279-280. non entis quondam Sacerdotibus celebratum scribit Crusius in *Turcorum* p. 54.

XXVII. FRIDERICUS SYLBURGIUS * ex MSS. Codicibus Palatinis Græce & Latine cum notis suis anno ante obitum didit *Saracenica* sive *Moametica*, Heidelberg. ex Typographia Comælini 1595. 8. in quo volumine occurrunt

1) *Ἐλεγχοὶ σαφῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τῆς Φλυαρίας τῶν γυμνασίων αὐτῶν, Ismaëlitarum, futiliumque ejus sectæ dogmatum perspicua refutatio*, pag. 1-34. cum Latina versione Jo. Jacobi Beureri, Professoris Græcæ Lingvæ in Academia Friburgensi, qui sine nomine auctoris hoc scriptum ad Sylburgium misit, Sylburgius vero observavit esse titulum XXVIII. Panopliæ † *Euthymii Zigabeni*, circa A. 1112. clari τῷ Σαρακηνῶν, contulitque cum quatuor Codicibus

Libri isti Pars Altera,

SSSS

MSS.

* De præclaro hoc viro dixi lib. 3. cap. 6. §. 38. in notis.

† In Bibliotheca Patrum edit. Lugd. ejus Tomo XIX. Panoplia Euthymiana exstat ex Zini versione, Latine, est titulus XXIV. p. 229. seq.

MSS. Bibl. Palatinae, & cum latina interpretatione Petri Francisci Zini qui totam Panopliam latine vertit, de qua infra in Euthymio. Jam sufficiat notasse Elenchum hunc Ismaëliitarum ex Sylburgii editione legi etiam in Auctario Græcolatino Bibliothecæ Patrum Ducaæano Parisi. 1624. Tom. 2. p. 292.

2) Περὶ τῆς ἀρχηγῆς τῶν Σαρακενῶν Μωάμεθ, ὃ καὶ Μωχάμετ. *De Saracenorum Principe Maometho*, incerti scriptoris, p. 54-73. cum versione Sylburgii, qui observat gemina fere legi non modo in Georgio Cedreno p. 346. seq. edit. Basil. sed etiam in MS. Joannis Seculi Chronico quod in Michaële Theophili filio definit.

3) Τάξις γινομένη πρὸς τοὺς ἀπὸ Σαρακενῶν ὁπιστρέφοντας πρὸς τὴν καθάραν αἰληθῆ πίσιν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν. *Ordo qui observatur super iis, & anathematismi ab illis dicendi qui à Saracenis ad nostram Christianorum puram veramque fidem se convertunt*, p. 74-91. cum ejusdem Sylburgii versione. *Catechesis ista*, inquit, *Saracenorum ad Christianam fidem accedentium* ē MS. Palatina Bibliotheca libro satis vetere desumpta est: in quo multa sunt ejusmodi constitutiones sive ordinationes super iis qui ab Hæresi aliqua Gentilismo, Judaismo & similibus ad Christianam religionem se aggregant. Hec κατηχητικὸν πυκτικὸν respicitur à Niceta Choniata in Manuele Comneno, ut jam dixi supra p. 437. Confer etiam anathematismos Saraceni qui ex libro XX. thesauri Orthodoxæ Fidei ejusdem Nicetæ leguntur Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XXV. p. 186. sq. Non omittendum denique quod Sylburgius in notis p. 128. ex eodem MS. Codice Græce & Latine exhibet *Modum recipiendi Hæreticos in Ecclesia*: πῶς χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ προσερχομένους.

4) Ex Theophanis Monachi Chronographia, & qui Theophanem latine vertit Anastasii Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, narratio de Saracenica sive Moamedica secta primordiis p. 92-105. Ultrunque, Theophanem & Anastasium ab eo tempore integros vulgarunt viri eruditi, ut supra p. 151. sq. dictum est, sed Sylburgio eos MStos Bibliotheca Palatina suppeditavit. *Erunt autem forsasse*, inquit, *qui & alia his addidit potuisse dici uti sint. Fateor. Primum enim Joannem Damascenum a) paullo post Saracena secta initium vixisse, & contra eam scripsisse,* sed

- a) Forte respexit quæ habet Damascenus ad calcem libri de hæresibus in Cotelexii monum. Ecclesiæ Græcæ T. 1. p. 326-335. atque inter Damasceni opera T. 1. edit. Viri Clariss. Mich. le Quien p. 110. seq.

sed pauca valde, in cibrationis suae prologo tradit illustris ille Cardinalis Nicolaus de Cusa, atque adeo inter Damasceni opera exstat b) Christiani & Saraceni disputatio. Deinde Roma in Vaticana Bibliotheca exstare dicitur Nicetæ Byzantini Philosophi contra Maomedem liber, & Epistole ab Agarenis missæ confutatio ad Michaëlem Theophili filium, Imp. CPolitanum. Sed quoniam neque illius neque hujus exemplaria Græca nancisci nobis licuit, alia eorum edendorum expectanda fuit occasio. Joannis Cantacuzeni c) contra Maomedem orationes quatuor, & tres * Christiana religionis contra Saracenorum hæresin Apologetici; ad hæc Richardi Florentini d) confutatio Corani Moamedici

SSSS 2

medici

- b) Latine in antiquis Damasceni editionibus legitur, & incipit: *Si interrogatus à Saraceno, quis sis Christus.* In nova editione T. 1. pag. 466. Græca quidem addita ex Theodoro Abucaru, sed passim manca, & subjunctus p. 470. alius dialogus Saraceni Theodori, ex ore Joannis Damasceni, hoc initio: *εἰπέ μοι ὦ Ἐπίσκοπε.* Græca ad Jo. Aubertum miserat Allatius. In MS. autem Vindobonensi, teste Lambecio V. p. 126. prior διάλεξις MS. exstat Græce alio ordine, atque incipit sic: *Ἐρωτηθεὶς ὁ Χριστιανὸς παρὰ Σαρακηνῶν, τίνα λέγεις αἰτίαν καλῆ καὶ κακῆ;* Hisce scriptis jungendus Bartholomæi Edesseni, elenchus & confutatio Hagareni, quam capite mutilam Græce cum versione sua edidit Stephanus le Moine à MS. Scaligeriano in Variis sacris T. 1. p. 302-428. & alterius scriptoris κατὰ Μωαμέδ, p. 429-451. Conferenda etiam quæ de Muhamede scribit *Constantinus Porphyrogenitus* lib. de administrando Imperio cap. 14. seq. *Gennadii* Scholarii Patriarchæ CPol. Confessio & dialogus cum Amirate Sultano Mahomede, *de via salutis humana & recta fide Christianorum*, de quibus mox ad Turco Græciam Martini Crusii.
- c) Vide supra p. 473. & quæ de *Georgio Phranza* ex his Cantacuzeni orationibus plura mutuato p. 618. * quatuor.
- d) Richardi propugnaculum fidei adversus deliramenta Alcorani prodit latine Paris. 1511. Hispali 1520. & Venet. 1607. 4. Græca autem Demetrii Cydonii versio cum latina interpretatione Bartholomæi Piceni de Monte Arduo ad Ferdinandum Arragoniæ & Siciliæ Regem exstat in Theodori Bibliandri Syntagmate scriptorum anti Muhamedanorum Basil. 1543. fol. subjuncta Christianæ fidei exomologesi adversus Saracenos, incerto auctore, Græce & Latine. In Codice MS. Cæsareo hæc est inscriptio libri Richardi: *Ανατροπή κεφαλαιώδης τῶ νόμου Μωαμέδ, ὑπὸ μὲν Ῥικάρδου τινὸς ἐκτεθεῖσα λατινικῶς, ὑπὸ δὲ τῶ Δημητρίου τῶ Κυδωνίου ἐρμηνευθεῖσα ἑλληνικῶς.* Vide Lambecium lib. I. p. 145 & lib. V. p. 168. In Bibliandri editione ita inscribitur: *Ῥικάρδου τῶ τῷ τῶν παρὰ Λατίνους καλεσμένων Πρεδικατόρων κατελεγμένῃ ἀνάσκει τῆς παρὰ τῶ καταράτης Μαχημέδ τοῖς Σαρακηνῶς τεθείσης νομοθεσίας, μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλῆς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τοῦ Δημητρίου.* De Richardo illo, sive Ricoldo, Ordinis Dominicani Monacho qui circa A. C. 1300. floruit, vide Ambrosii de Altamura Bibliothecam Ordinis Prædicator. p. 86. & 465. seq. De Demetrio Cydonio qui Imp. Joanni Cantacuzeno charus fuit medio sæculo XIV. & quam plurima scripsit, dicendi locus erit alias.

medici à Demetrio Cydonio in Græcum sermonem conversa, consulto à nobis omiſſa, quod & recentiora eſſent, & proluxiora quam qua encubidū forma exarari poſſent.

XXVIII. MARTINI CRUSII * qui ante hos centum annos Academiam Tubingensem doctrina atque ingenio suo exornavit, atque ut Græcæ lingvæ priscæ † peritissimi, sic Græcobarbaræ primi ** in Germania interpretis ac doctoris *TurcoGræcia libri octo*, quibus Græcorum status sub Imperio Turcico in Politia & Ecclesia, Oeconomia & Scholis describitur, excusi sunt Basileæ Anno 1584. 1594. fol.

Libro

* Natus A. 1526. 19. Sept. & Professor utriusque lingvæ ab A. 1559. in Academia Tubingensi obiit A. 1607. ætat. 81. Inter Historicos Germaniæ magna ejus laus ob editos Annales Svevicos Francof. 1595. 1596. fol. 2. Vol. *TurcoGræciæ* vero jungenda ejusdem Crusii gratulatio ad Salomonem Schweißgerum, Imperatoris Rom. ad aulam CPol. legatum, cum descriptione illius peregrinationis. Argentor. 1582. 4. & Stephani Gerlachii iter CPolitanum diu post ejus fata editum Germanice Francof. 1674. fol.

† Quam familiaris fuerit Crusio lingvæ Græcæ, docet edita ab eo Witeberg. 1602. fol. quatuor tomis distincta *Corona anni*, sive Homiliæ quas & ille ex ore Theologorum Germanice verba pro concione facientium, Græce calamo excepit, atque ita Græce & Latine edidit. His adde poemata ejus Græca non invitis Muli scripta & Orationes Græcæ Epistolæque editas Basileæ apud Oporin, 1566. 4. itemque alia carmine & prosa Græca, quæ libris sex *GermanoGræcia* complexus est Basil. 1585. fol. Plures etiam Hymnos nostræ Ecclesiæ Germanicos Græca Metaphrasi donavit, quæ adhuc MS. apud venerandum D. Val. Ernestum Lœschnerum asservatur, una cum profaria eorundem expositione sive Homiliis Hymnodicis, quarum latinam versionem edidit Rev. Jo. Christophorus Olearius, Arnst. 1705. 8. Crusius quoque fuit qui Jacobi Herbrandi compendium Theologiæ, vertit Græce, ne dicam de iis quæ ad Patriarcham CPol. Jeremiam missa, & cum amœbæis illius Jeremiæ & Theologorum Tubingensium scriptis utraque lingvæ edita sunt Witeberg. 1584. fol. Omitto Grammaticam Crusii Græcæ quam ipse puer olim didici, & Narrationem Græce scriptam de bello Smalcaldico editam inter scriptores rerum Germanicarum à Marq. Frehero, Tomo tertio p. 429. Francof. 1611. fol. Commentarium in lib. 1. Iliados, Observationes ab Heliodori Æthiopica &c.

** Crusius ipse de se in *TurcoGræcia* p. 181. Πρωτῶς, (absit gloriario & invidia) *introduçtor Barbaro Græca Lingua in nostram Germaniam. Quod si non ubique κατορθώσω, veniam mihi ὡς πρωτοπείρω benigne dari peto. Mihi quidem hanc linguam ἀόκνως καὶ ἀεργαλέως αὐτομαθήσαντι διὰ nullum adiumentum, aut certe exiguum invenienti, DEUS novit quanto labore, investigatione, ratiocinatione opus fuerit.* adde p. 311.

Libro primo, cui effigies Imperatoris CPol. habitu prisco & insignibus Imperatoriis ornati præmittitur, exstat 1) *Historia Politica CPoleos ab Anno Christi 1391. ad A. 1578.* puriore stylo Græce descripta & ad Crusium missa à *Theodosio Zygomala*, p. 1-43. Græce & Latine cum Crusii versione, & notis à pag. 44-68. In his statim sub initium memorat MS. Codicem quæstionum Grammaticarum *Manuelis Moschopuli*, qui pridem Reuchlini fuit, scriptum ante Annum Christi 1391. docetque eundem esse qui Basil. 1533. prodierit sub falso nomine *Basilii M. ἡμετέρου βασιλέως ἐν τῇ Γραμματικῇ γυμνασίᾳ*. Laudat etiam pag. 44. 190. 195. *Niceta Acominati* Choniata Historiam BarbaroGræce MStam in inclytæ Augustæ Vindelicorum Bibliotheca, ex qua præcipua BarbaroGræca Hieron. Wolfius in suas ad Choniatam notas transtulerit. Annæ Comnenæ sepulchrum in templo Patriarchatus CPoli obvium describit p. 46. & locum ex ejus Alexiade tunc adhuc inedita profert adversus primatum Papæ Romani. Narrat etiam p. 48. se accepisse Damasceni *ἡσυχαστῆν*, & p. 53. illum *Damascenum Hypodiaconum & Studitam* appellat, qui composuit Homilias thesauro illo comprehensas, qui liber in pagorum Græciæ & Thraciæ templis, suis Dominicis & festis diebus quibus ejus λόγοι inscripti sunt, à Sacerdote ad populum legi solet. P. 62. & 210. meminit *BarbaroGræci MS. Chronici* ab exordio Mundi ad Michaelē Botaniatam, quod ipsi abstulit Stephanus Gerlachius.

2) *Theodosii Zygomala* de CPoleos oblidionibus & Turcica expugnatione rebusque hodiernæ Græciæ *Epistola ad Martinum Crusium* scripta Byzantii A. 1581. p. 74-98. cum Crusii versione & notis à p. 99. ad 104. in quibus fragmenta aliarum Epistolarum Græcarum ad Crusium & Gerlachium missarum tum ab eodem Theodosio qui pag. 100. Protonotarium se magnæ Ecclesiæ CPol. vocat, tum à Simone Cabasila, & p. 104. Epistolam absolutoriam qua Michael Patriarcha Antiochenus Theodosium à peccatis absolvit. In calce Epistolæ hujus, quemadmodum & aliarum passim in hoc opere, nomen & titulus scriptoris miris literarum ductibus more Græcorum recentium obscure indicatus potius quam expressus cum expositione à Crusio addita legitur.

Libro secundo, cui effigies Patriarchæ CPol. præmissa est, exhibetur *Historia Patriarcharum CPolitanorum* qui fuerunt à capta Anno 1453. per Mahomedem II. CPoli, quid singulorum temporibus

gestum sit, & quisnam fuerit auctor pescesii (ἡ πεσcesίς) sive muneris quod Patriarcha novus Sultano dat, quis præterea Charatzii, (ἡ χαράτζις) sive annui tributii Ecclesiastici, quis item additionem quodque tempore maiorem fecerit. p. 106-184. Hujus Historiæ lingua Græca vulgari scriptæ auctor est incertus, descripsit eam *Emanuel Malaxus*, Peloponnesius, à quo Stephanus Gerlachius illam tribus thaleris redemit A. C. 1677. mense Aprili, Crusius vero qui eam accepit à Gerlachio, latinam versionem, & à p. 185-212. notas adjunxit. Malaxus ille jam A. C. 1581. diem obierat, qui pueros & adolescentulos Græcos sub Patriarcheio in parvula & misera casa docendo & libros describendo vitam toleravit. Quæ ex Historia Ecclesiastica Malaxi laudat Allatius de Georgiis, leguntur in Crusii editione p. 107. seq. & 120. Sed quæ idem habet Allatius p. 391. non memini me in illa legerè, ut aliud forte exemplum ejus habuerit. Cæterum ex hac Historia hausit Henricus Hilarius, quæ de Patriarchis post CPolin captam notavit ad Georgii Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ. In notis sub initium Crusius observat quædam de Græcis qui Concilio Basileensi, Ferrariam deinde atq; A. 1439. Florentiam translato interfuerunt, de quo conferendus etiam Lambecius VIII. p. 504. sq. Ad dit præterea Crusius pag. 186. in Academiæ Basileensis Bibliotheca publica exstare complura Græca volumina MSS. tempore Concilii eo delata, è quibus *scholia ex Patribus in Genesin & Exodum* memorat. P. 187. ait se apud Jo. Zygomalam inspexisse venalem librum MS. hoc titulo: Ἐ σοφωτάτῃ καὶ λογιωτάτῃ Ματθαίῳ Ἐ καμαριώτῃ ἐξηγήσας εἰς τὰς Ἑβδομάδας Συνεσίαι, Ἐ σοφωτάτῃ καὶ Θεοφιλεστάτῃ Ἐπισκόπῳ, γρηγοριῇ δικαίᾳ χειρὶ Ἐ αὐτῇ καμαριώτῃ. Καὶ ἐπὶ βραχὺ ὑπομνήματα εἰς τὴν αὐτὴν καμαριώτιν, ὅτι ὑπὸ Θεσσαλονίκης &c. Doctissimi viri Matthiæ Camariotæ commentarius in Rever. Episcopi Synesii Epistolas, manu ipsius scriptus. Præterea commentariolum in eundem Camariotam, quomodo patria Theffalonicensis, professione Philosophus, huc CPolin venerit ultimis Imperatorum Palæologorum miseris temporibus: & hic post urbem amissam subfugerit, postquam Scholarii qui postea Patriarcha fuit Gennadius, & quorundam aliorum opesimatum, circa medium regni Amurati, præceptor fuisset. Patriarchei CPol. icon & descriptio exstat p. 190. Ibidem & p. 275. notat in Bibliotheca ar-
gis Tubingensis extare MS. partem operum Basilii M. & librum pulcherrime in membranis descriptum continentem Sanctorum vitas per τρεῖτον τρίμηνον sive per menses Martium, Aprilem, Majum. P. 196. ubi

ubi de Græcorum Psalmodia, Horisque Canonicis, laudat vetustum MS. *παρδέκτιον καὶ λειμωνόριον* Antiochi Monachi τῆς Λάουρις ἔξ Ἀββᾶ Σάβα ad Eustathium Abbatem μονῆς Ἀταλνῆς Ancyrae in Galatia, additque ei subiectum *λειμών* sive *λόγος καὶ βίος* *Διαφώρων παρόντων καὶ ἐγγίων πατέρων* quod opus auctor quisquis fuit Sophronio cuidam inscripsit, quem *ἱερὸν πτερόν* appellat. Conciones sacras à Græcis fieri p. 197. 207. notat non lingua Græcobarbara quæ à vulgo intelligatur edantiqua. Ibidem nonnulla de Musica Græcorum Ecclesiastica, & iuvanti sit apud Christianos & Turcas Patriarchæ CPol. auctoritas. Imperatorem qui à S. Babyla Antiocheno Episcopo exclusus templo fuit, ex Legenda Græca MS. 4. Sept. notat fuisse Numerianum. P. 198. & 200. 203. Græce affert ver⁹ *Διόπτρας*, latine deinde edita à Jac. Pontano de qua dixi supra p. 566. (sq.) & p. 199. 205. laudat MS. Augustanum Zodicem Historiæ *Georgii Pachymeris* (de qua supra p. 458.) nec minus nemorat *Augustanam Confessionem* è Græco versam in linguam Ibericam sive Georgianam : & *Joannicium* Hieromonachum Cartanum & magnum Protosyncellum Cercyrorum librum varii argumenti, inscriptum *ἀνθ* composuisse curas fallendi causa Venetiis in carcere non quem eum Arsenius Monembasiensis Episcopus compingi fecit, si Cartanum quidem audimus non ob aliquod crimen sed ob studium pietatis & veritatis. P. 200. Epigramma *Michaëlis Sobjani* Byzantii in Templum S. Georgii Venetiis A. C. 1564. ex libello Zachariæ *ἱερῶς κορυδαίης Κρητὸς* ἔξ *ἐπονομαζομένης Μαυραφρᾶ καὶ Πιπτερόπης* τῆς *Κωνσταντινουπόλεως οὐκ ἐκδικηθεὶς Πατριάρχης*. Seragliæ sive Regiæ Ottomannicæ Politanæ icon pag. 202. P. 203. memorat Georgium Cantacuzenum, Antonii Cantacuzeni, à quo Hieron. Wolfius Zonaram redemit, filium in Bibliotheca sua habuisse *Ἀπὸ τῆς τῆς ἑκταῆς, quartῆς καὶ quintῆς Concilii, τελεσθῆναι* *Διαφώρων* in *Pentateuchum*, *Nilum Theologum* aliosque libros optios, sed inæstimabili pretio æstimatos. P. 204. 250. 273. memorant *Διδαχαὶ Ἀλεξίου ἱερῶς* ἔξ *Ἐαργύρου καὶ χαρτοφύλακα* τῆς *Κερκύρας*, excus : Venetiis A. 1560. cum præfatione Theonæ quæ his verbis inscribitur : *ὁ ἐν δεξιερῶσιν ἐλάχις* *Θεωνᾶς καὶ ἐξ αρχῆς* ἔξ *παναγιωτάτης αἰτεριάρχης* τῆς *Κωνσταντινουπόλεως*, *ταῖς αἰδείοις δεξιερῶσι καὶ φιλαρέτοις αἰτεράσι*, *τῷ τε λοιπῷ* ἔξ *κυρίας χειρῶν* *ὑμῶν* *πληρώματι* *εὐπεσάτην*. Ibidem stat notitia de *Cyrillo* Metropoli Nicæno Anno 1675. Ephesino *Chanasio* & Thessalonicensi *Joasapho*, & de Patriarcha CPol. *Jeremia* 205. quem virum humanissimum vocat ac veritatis studiosissimum,

perpe-

perpetuum in lectione Patrum & aliorum bonorum Autorum, quantum ei per negotia Ecclesiastica & politica concessum fuit. Nam præter Ecclesiarum, inquit, curam incumbit ipsi etiam onus judicandi causas Græcorum, quas coram iudice extraneo sive Turca disceptari nolunt. Cumque nemo sit qui liberales artes hodie juvenes doceat, non erubescit in virili ætate Dialectica, Rhetorica & Ethica à Rhetore suo sene Joanne Zygomala, nunc Cathedralis Ecclesia Scripturarum interprete audire, qui artium harum mediocrem cognitionem Patavii ante plures annos hausit. Epitomen Dialectica, Rhetorica & Ethica, Basilea impressam Patriarcha vertit. - - In tota Græcia studia nullibi florent: Academias & Professores publicos nullos habent, præter scholas triviales, in quibus pueri ὠρολόγιον, ὠκτώηχον, Psalterium aliosque libros quorum in Missa usus est, legere docentur. Qui vere eos intelligat inter presbyteros & calogeros, paucissimi sunt. Quidam Italia Academias adeunt, in quibus antiquam linguam, principia Philosophia, Patrumque Theologiam percipiunt. Hi reverſi domum alios interdum erudiunt, quemadmodum CPoli in Patriarchatu medicus quidam Leonardus è Chio (idem qui expugnationem CPolis descripsit) Patriarcha aliisque Calogeris Ammanii Commentaria in Organum Aristotelis, Rhetorica Hermogenis & Hesiodum explicat. P. 106. summum Græcorum sacerdotem & ArchiEpiscopum Venetiis Anno 1580. fuisse testatur Gabrielem Philadelphiensem ArchiEpiscopum. Vitam Apollonii (Tyrii) & Tarſiæ lingua Græcobarbara memorat p. 209. Michaëlem Eparchum Corcyræum διδάσκαλον καλὸν qui Venetiis causas egit, & Andream Curcumelem p. 208. Trojæ ruinas referens multosque adhuc ejus superesse muros testatus, addit majorem illam CPoli fuisse urbem p. 210. Ibidem ex Barbaro Græce Chronico quod Michaëlis Cantacuzeni * fuit, affert narrationem de Trisagio, & p. 211. hosce versiculos in duodecim festa Græcorum:

Τὸ χαῖρε, γέννα, Συμεὼν, Ἰορδάνης,
Θαβώριον, Λάζαροῦ, Βαῖα, ξύλον,
* Ἐγερσις, ἄρσις, Πνεῦμα, καὶ Κόρης μόνου.

Non prætermittendum est quod in Historia Ecclesiastica Malaxi quam Crusius Græce & Latine exhibet notisque illustrat, etiam inserta legitur Confessio Gennadii Scholarii pro veritate fidei Christianæ ad Amuratem Suldanum Muhamedem II. capitibus XX, Græce & Latine cum Turcarabica versione Achmetis qui Berthæ prætor & Mahometi

* Hic strangulatus est 3. Martii Anno 1578. Anchiali in sua domo. Vide Crusier pag. 211. 274.

hometi Zelebi Commentariensis pater fuit, jussu Suldani facta, & Græcis literis descripta pag. 110 - 119. Eadem prodiit etiam Græce & Latine ad calcem Orationis Dav. Chytræi † de statu Ecclesiarum in Græcia, Asia, Africa, Ungaria, Bohemia Francos. 1583. 8. & curante Joanne à Fuchte Helmst. ** 1611. 8. una cum ejusdem argumenti sed prolixiore dialogo Gennadii & Amurathis ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας ἀνθρώπων qui Græce & Latine vulgatus est à Jo. Alexandro Brassicano, Viennæ 1530. 8. atque à Christiano Daumio una cum Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate, Cygneæ 1677. 8. Latine vero *** ex Gregorii Hermonymi Spartani versione, Joanne Polo de Albo Castro curante in Hæresiologia Jo. Heroldi Basil. 1556. fol. p. 797. & in Bibliothecis Patrum. De Codicibus MSS. hujus Dialogi vide Allatii diatribam de Georgiis p. 402. & Eusebium Renaudotum in Gennadii operum notitia p. 83.

Libro tertio continentur variz Græcorum inter se ab A. 1556, ad 1580. scriptæ *Epistole*, à Theodosio Zygomala in Crusii gratiam selectæ, cum Crusii versione & notis. Digestæ autem sunt in partes tres hoc modo:

Primæ pars complectitur Epistolas scriptas lingua vulgari, cum apposita per eundem Zygomalam versione Græca puriori. Scriptæ sunt à Joanne Maximo Sacerdote & δευτερεύοντι seu Secundano: Hermodoro Leſſarcho Medico è Chio: Simeone Hieromonacho & Episcopatus Ephemero sive vicario ex Andro, à Michaële Zygomalæ affine è Nauplio, Manuele scriba ex Anchialo, Michaelē Sbirī è Monembasia & Stamatīo (Eumathio) fratre Zygomalæ ex Anchialo. Subjungitur etiam pag. 228. *Parthenii* metropolitæ Sophiæ in Bulgaria Epistola ad Imperatorem Rudolphum II. data A. 1580. & pag. 229. Testimonium Comiti Alberto Levvensteinio datum A. 1578. Cairi à Patriarcha Alexandro Joachimo. Utrisque Joachimi & Parthenii literis præter

T t t

subscri-

Libri sti Pars Altera.

† Hic quoque Chytræus Orationi illi subjunxit varias Epistolas ex Græcia ad Martinum Crusium & alios datas, Græce & Latine.

** Notabis in Fuchtenii editione tantum extare capita duodecim, adeoque octo postrema deesse.

*** Non Græce & Latine, ut legas in Appendice ad Hist. literariam scriptorum Eccles. præstantissimi Cavei.

subscriptiones obscuris circumductionibus literarum involutas, unâ cum explicatione subjuncta sunt etiam eorum sigilla.

Pars secunda continet Epistolas scriptas lingua Græca puriori complures, quarum primoribus decem idem Zygomala versionem Græcobarbaram, omnibus latinam versionem & notas Crusius adjunxit. Qui Epistolas scripsere sunt *Joannes Corefes* (Κορέης) Medicus à Chio ad Patriarcham CPol. *Metrophanem*: *Hermodorus* supra memoratus, *Joannes Zygomala*, magnus Rhetor Magnæ Ecclesiæ CPol (sive Exarchus Rhetor vide p. 259.) *Joannes Despotæ* seu Rex Moldaviæ, *Demetrius Despotæ* scriba ad Patriarcham CPol. *Joasaphum*, *Nicolas* Protopapa Naupliensis, *Mannel* à Chio, *Matthæus Monachus* à Chio, *Metbodius* Hieromonachus, *Neophytus* Larissæ Metropolitæ, *Jeremias* Patriarcha CPol. *Eugenius* Episcopus montis Sinai & Raithi ad Imp. Maximilianum A. 1569. *Demetrius* Diaconus CPol. ad Philippum Melanchthonem quem præceptorem suum appellat. A. 1559. p. 263. Interposita etiam sunt p. 258. seq. Epitaphia versibus scripta in *Isaacum* Sacerdotem Peloponnesium, & *Gratiosam* Theodosii Zygomalæ matrem, nec non *Jo. Zygomala* Epigramma in Concilium Decemviro- rum illustrissimæ Reip. Venetæ, & preces ad Mariam Virginem à qua morbo levare exoptat.

Tertia pars habet Epistolas septem ab Anno 1556. ad 1575. stylo Græco mixto sive Ecclesiastico qui puris barbara adspersa habet scriptas à *Callisto* Metropolitæ Rhodi, *Logizo* Sacerdote in Insula Chio, *Theona* Paronaxiæ, ac deinde Thessaloniciæ Metropolitæ, *Arsenio* Metropolitæ Tornobi ad Principem Mich. Cantacuzenum: à *Joanne Enaphæo* à Patris Achajæ, *Maximo* Protosyngelo Patriarchæ, ex *Joanninis* sive Cassiope Ætoliciæ, & *Ignatio* Hieromonacho à Chio, ad magnum Chartophylacem Alexandrum à Tera.

In notis p. 222. Crusius è libro αἱ 9 τῶν κεφαλαίων affert parabolas de septem filiabus Diaboli ex injustitia susceptis, arrogantia, avaritia, fraude, invidia, hypocrisis, superbiam ac scortatione. P. 230 seq. ex Martyrio S. Catharinæ in *veteri Codice MS. chartaceo* folii magnitudine singulis paginis binas columnas quadragenorum versuum habentibus, rubro corio asserculis inducto, cum bullis seu umbilicis & cum duabus clausuris (more Græco) in aculeos infibulandis. Fuerat in Codex cum aliis pluribus MSS. à Cardinale Joanne de Ragusio tit. S. Sixti, Basilea in Concilio relictus. P. 234. *Moletius* Patriarchæ Alex. Protosyncellus commen-

datur

datur ut vir perdoctus, perhumanus, religionis studiosus. Ibidem narrat Turcas quinqvies quotidie ad preces convocari hora una ante lucem, tum circa horam nonam, duodecimam, & quartam, atque hora prima noctis. Initium precationis eorum esse *ne Deus concordiam Christianis det.* De *Josepbo* Hieromonacho Gardiano in Monasterio S. Catharinæ in monte Sina, vide p. 235 seq. *μαγάλε, βιβλίον ἔχον τῆς θείας ἐγκώμια* pag. 243. *Ex Gerlachio* cognovi, inquit p. 246. *plerique Græcorum templis in singulis Civitatibus, scholas puerorum, adjunctas esse, in quibus nullæ sint classes nec diversæ lectiones, sed unus præceptor pueros in Psalterio, Horologio, Acoluthiis aliisque libris quorum in Ecclesiis usus sit, instituens.* Ab *Joanne Zygomala*, complures Patriarchatus officiales antiquam linguam mediocriter doctos esse: etiam à doctioribus Græcia discipulos ad illam alii, & propter eam discendam Italia quoque Academies à Peloponnesiis, Cretensibus, Chiis adiri. Illum Joannem Zygomalam ex magno Rhetore Patriarchico factum *μέγαν τῶν θείων γραφῶν ἐρμηνευτήν* notat pag. 248. atque pag. 264. scribit versionem Confessionis Augustanæ Græcam sub *Dolscii* editam nomine, compositam fuisse à *Philippo Melanchthone*, qui illam per *Demetrium Thessalonicensem*, Diaconum CPol. misit ad *Joasahum* Patriarcham CPol. De illa versione vide etiam p. 488. 496. Eadem est quæ cum *Wurtembergensium* Theologorum scriptis ad *Jeremiam* Patriarcham CPol. prodiit *Witeb.* 1584. fol.

Libro Quarto *Crusius* exhibet Epistolas alias sexaginta vario stylo Græco scriptas, cum latina versione & notis. Auctores Epistolarum sunt: *Metrophanes* Cæsareæ Cappadociæ Metropolitæ & deinde Patriarcha CPol. *Nicolaus* Sacellarius & alii Clerici Chii. *Joasaphus* Patriarcha CPol. *Jeremias* Patriarcha CPol. *Michaël* Patriarcha Antiochenus, *Sophronius* Hierosolymorum & Palæstinæ, *Gregorius* Metropolitæ Prusæus, *Antonius* Mytilenes, *Callistus* Metropolitæ Rhodi, *Macarius* Hieromonachus & Abbas Monasterii Insulæ Patmi, *Sophronius* Hieromonachus antehac Abbas, & *Neophytus* Hieromonachus atq; *Protosynghelus* Patriarchicus, *Hippolytus* Chii Metropolitæ (cujus Epistola p. 304. directa est ad magnæ Ecclesiæ CPol. Clericos, Magnum Oeconomum, Magnum Logothetam, Magnum Scevophylacem, magnum Sacellarium, & parvum Logothetam, item Nomophylacem, & Dicæophylacem, protonotarium ac protoapostellarium) *Joannes Corefes* & *Franciscus Demefticus* Medici Chii; *Leonhardus Mendonius* Anchialo,

Smaragda Canabutzena, *Joannes Barclas*, *Stamatius* * è Scyro, *Josephus* Episcopus Scyri, *Joachimus* Imbri Episcopus, alius Protopapa sive Episcopus Teni insulæ, *Dionysius* Nauplii & Argorum, *Joasaphus* Menembasiæ Metropolitæ, *Arsenius* Coronæ Episcopus, *Dionysius* veterum Patrarum Metropolitæ Corinthi, *Nicanor* Athenarum, *Joasaphus* Theſſalonicæ, *Jeremias* Larissæ Episcopus & *Damaſcenus* Demonici & Elaffonis, *Damaſcenus* Episcopus Ἀττικῆς καὶ Φαρδίνης, Litz & Rhendinæ: *Pachomius* ὁ Γάννης καὶ Χαίρας Ganni Metropolitæ & Choræ, *Theophanes* Hieromonachus qvi Theodosii Zygomalæ se spiritalem parentem p. 332. appellat: alius Oeconomus Calliupoleos, *Joasaphus* Adrianopoleos Episcopus, *Gabriel* Pogojanæ ArchiEpiscopus, *Gerasimus* Polianæ Episcopus, *Zosimus* Citri, Tornobi *Arsenius*, *Sophronius* Archiepiscopus primæ Justinianæ & Achridarum, *Methodius* Melnici Episcopus, *Neophytus* Dicæi cænobii Hieromonachus, *Thomas Palaologus* Despota Porphyrogenitus, cujus Epistolæ p. 344. subjiciuntur Sultani Turcici *Selimi* literæ comminatoriæ ad Venetos quibus Cyprus ab eis reperit. Et p. 312. exstat formula testamenti facti A. 1574. Chii à *Maria Pilia*, cum subscriptionibus. Plerisq; etiam Epistolis hoc quarto libro subscriptiones adjunguntur, notatu dignæ tum propter nomina ipsa personarum & locorum, tum ob monogrammata & intricatos literarum ductus quos cum expositione semper ad ἀνέχοντες accurate expressos Crusius lectori inspiciendos exhibet. In notis idem p. 320. & 293. notat Theodosium Zygomalæ A. 1576. cum Nomophylace magnæ Ecclesiæ presbytero *Sabbatiano* Exarchum in insulas emissum fuisse, nempe ad colligendas pecunias de quibus τὸ χαράτζιον tributum Sultano persolveretur. Literis tunc hortari solet Patriarcha CPol. Antistites Insularum, clericos Politicosque viros, & plebem ab Imbro & Lesbo Rhodum & Carpathum & que, ut velint contributione βοηθεῖν τῇ μητρὶ πατρὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅτε πῶς βοηθείας αὐτῶν αὐτῆς καὶ μίχα ἔνν σωτηριεύης, καὶ τὸ δοταῦδι σωτηρηθῆσονται. Ibidem ἐξάρχου ** potestatem quoque habent à Patriarcha ἔργους ποιεῖν καὶ ἀφορίζειν, privandi dignitate Ecclesiastica & excommunicandi δι' ἐνλόγους αἰτίας, si quos hujusmodi pœna dignos repererint; sicut vicissim quoque penitentes absolvendi. De Zygomalæ fratribus & aliis propinquis vide p. 324. Ἀπολυτικῶν sive dimissoriæ Epistolæ Clerico à Metropolitæ Rhodi datæ exemplum legitur p. 299. qualium in veteri Ecclesia usus, de quibus Bernardinus Ferrarius lib.

I. de

* Stamatii sive Eumathii Zygomalæ mentio p. 314.

** Confer p. 502.

1. de antiquo Ecclesiasticarum genere cap. 8. & Beveregius ad can. XVII. Trullanum. Ex Basilicis tum temporis adhuc ineditis loca proferuntur à Crusio p. 331. De Athanasio Lauræ Monasterii in monte Atho conditore temporibus Nicephori Phocæ Imp. vide sis p. 333.

Libro quinto occurrunt LXII. Epistolia sive argumenta, Scholasticis qui in stylo utroque exercere se volunt, proponenda, quæ Theodosius Zygomala A. 1578. ad Crusium misit stylo græcobarbaro cum pure Græcis è regione positis, atque editor denique auxit latina interpretatione p. 349-370.

Libro sexto exstat 1) *Demetrii Zeni Zacynthii*, ejusdem cuius liber de Alexandro Macedone versibus Græcobarbaris politicis, Venet. 1529. excusus est, *Batrachomyomachia Homericæ*, vulgari lingua Græcorum, versibus itidem politicis expressa, una cum latina versione Crusii. pag. 373-382. subijuncta hujus Oratione de laude fabulæ p. 383-389. & notis in *Batrachomyomachiam* p. 390-399. Hanc *Demetrii Zeni Batrachomyomachiam* Venetiis primum excusam, postea ex Crusii editione Græce ac Latine recudi fecit Joannes Michaël Langius in parte altera Philologiæ BarbaroGræcæ, Altdorfii 1707. 4.

2) Carmina aliquot Crusii Græca, cum versione interlineari Græcobarbara *Simeonis Cabasila* Hieromonachi, & latina Crusii interpretatione p. 400-407.

Libro septimo Epistolæ XXVIII. Tubinga CPolin & CPoli Tubingam missæ ab A. 1573. ad 1578. Græce & Latine p. 410-483. cum Crusii notis p. 484-514. Tubinga scripsere Crusius, & D. Jacobus Andreæ: CPoli vero *Theodosius Zygomala*, hujus pater * *Joannes Zygomala* Rhetor, ex Nauplio Peloponnesi, *Jeremias Patriarcha* CPol. *Simeon Cabasilas*, & *Joannes Tracheus* Nærensis. Patriarcham Jeremiam ita describit Crusius p. 486. *Patriarcha Hieremias vir humanus & placidus est, amabili vultu, hominum animos ipso intuitu sibi devinciens. Corpulentus est & procera statura. Veste utitur monastica, nigra & pralonga: caput cucullo tectum habet, crines nutrit crispas, & ex antecessorum consuetudine in humeros (quemadmodum Salvator noster pingi solet) diffuentes. Cumque totius Græciæ, & plurium locorum, caterorumque Patriarcharum quasi Ἐπίσκοπος fit, nihil splendoris vicia ipsius habet, sed omnia simplicitatem & humanitatem singularem sapiunt.* & pag. 491. *Similibus moribus, forma & statura*

††† 3

* vide pag. 431. 491.

tura nostro Cancellario D. Jacobo Andrea, & forte longior: in medio capitis iura, in syncope corolla, in occipitio & temporibus longi capilli, sicut in omnibus illis Monachis. Patria ejus Ἀχίλλος, vulgo Achilò, Ponto Euxino vicinum opidum. Aetas illius A. 1578. fuit circiter XLII. annorum. Patriarcha, Metropoli & Episcopi cognominibus carent. Fertur tamen Hieremia familiam vulgo Τρανός dici, id est μείζονας. Ex fragmento veteri MS. Barbarogræco iconibus ornato de amoribus Lybistri & Rhodamnes specimen affert Crusius p. 489. 490. & argumentum totius fabulæ à se in compendium missum latine exponit, de qua alio loco, ubi scriptoræ Eroticis recenseo. De Emanuele Margunio Cretensi, in Academia Patavina Philosophiam Græcasque literas edocto mentio p. 495. ut de Simone Diacono p. 500. qui Crusio significavit habere se undecim capis Apollonii Dyscoli Grammatici, eatenus desiderata p. 503. ubi etiam de Philippo Ptolemao Perusiano Medico Physico Sceptico, qui A. 1578. Græcobarbaro Epistolio Crusii amicitiam ambivit, & paulo post ad Turcas accessit, pag. 504. Longus Catalogus aliorum virorum in Græcia tunc clarorum doctrina & dignitate occurrit pag. 506. sq. ex albo D. Stephani Gerlachii. P. 498. ex Gerlachii Epistola hæc brevis notitia librorum CPoli MStorum exhibetur:

Μεγάλη Βιβλιοθήκη (Photii, vide p. 512.) in insula Chalce.

Μέλισσα (Antonii Melissæ Loci Communes.)

Γρηγορίου ἡ Θεολόγου περὶ τῶν καθ' αὐτὸν: ἃ χρύσεια ἔπη καλεῖται.

Νίκη Φόρος καὶ πρεσβυτέρη ἡ Βλεμίδα ἐξηγήσεις εἰς τὸ Ψαλτήριον.

Τετραδευαγγέλιον ἐξηγημάτων, εἰς πλὴν ὑποθέσειν τῶν τετραευαγγελιστῶν, ὡς ὁ Ὀρειβίς ἡ Παμφίλος, πρὸς Καρπιανὸν μοναχόν.

Χρυσόδουλος μοναχὸς libri tres contra Judæos.

Josephi Monachi, cognomento περιωνίς, (forte Βρυωνίς) orationes Theologica: quas temporibus Manuelis Regis plerasque in palatio Regio, & tempore Apostolorum, habuit: de S. Trinitate, de processione Spiritus S. tamquam ex Patre, contra Latinorum sententiam.

Joan. Damasceni κεφάλαια ν. περὶ τῶν αἵρέσεων.

Γρηγορίου πάπᾳ τῆ παλαιᾶς ῥώμης, μὴ καὶ πέντε ἡ Φιλοσόφου διαλόγοι.

Εκκλησιαστικὸς Διαλόγος ἡ ταπεινὴ Συμῶν, δεχόμενος τὸν Θεοσαλονίκης, καὶ πᾶσιν τῶν αἵρέσεων: καὶ περὶ τῆ μόνης πίστεως τοῦ Θεοῦ.

Τυπικὸν τῆ ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, τὸ ἐκ ἱεροσολύμοις ἀγίας λέγουσιν, τὸ ὅτι πατρὸς Σάββα.

In Patriarchatu , maximum opus , titulo : Συναγωγή ἐξηγήσεων
ὑπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων (Athanasii , Cyrilli , Basii ,
Cbrystostomi , Theodoretii , Greg. Nysseni , Isidori , Eusebii , & aliorum)
eis τὴν βίβλον τῶν ψαλμῶν ; συλλεγείσα ὅλη τὴν ἱερωτικὴν μητροπολίτην
ἡρακλείας Νικήτα τῷ Σερριῶν.

Pandecta , continens summas , seu argumenta , canonum Apostolico-
rum : septem Synodorum universalium , & provincialium , Epistolarumque Syno-
daliūm : Acta vero sexta & septima Synodi , perfecta. Cui addita est ἐξήγησις
τῶν θείων κανόνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων , καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων , καὶ το-
πικῶν : ποιηθεῖσα ἰωαν. μοναχῷ Ζωναρῆ.

Ἐξηκοτάβιβλος , liber Juris civilis , precio aliquot centuriarum An-
teorum.

Historici Laonicus Chalcondyles , Michael Glycas , Ἀγαθίας , Εὐνάπιος .

Fragmenta quadam historis Turc. de expugnatione Constantinopoleos , lin-
gua vulgari.

Ἐπιστολαὶ Πηλασιώτης (Isidori) ἀνδρὸς σοφιστῆ.

P. 510. narrat CPoli missos hosce libros MStos, emtos 37. tha-
leris ! Demosthenem ab edito multum differentem , (adde p. 503.) ad-
ditis nonnullis vitis Plutarchi , Thucydidem , Theodoretii ἐξαγωγήν cum ex-
plicatione Epigrammatum inedita , & κειμήλιος (Theodori) λόγος Θεο-
λογικὸς tunc adhuc ineditos. Deinde Librum Canonum , cui Acta Con-
ciliorum Patrumque auctoritates plurimæ insertæ , pro pretio duode-
cim thalerorum. Testamentum Novum pulcherrimum cum iconibus ,
Psalterio adjuncto , ex libris Mich. Cantacuzeni , pro decem thale-
ris , quod Græci quindecim ducatis redimere voluerunt. Manassæ
(Constantinum) Historicum tum nondum editum , pro tribus thaleris.
Festorum Græcorum canones cum explicatione libri Psaltici , qui usi-
tatissimus Græcis ὀκτώηχος dicitur , quatuor thaleris. Librum
sermonum Theologicorum. Orationes Gregorii (Naz.) Theologi
cum explicatione (Niceta) τῶν Σερριῶν Metropolitæ Homeliæ , duode-
cim thaleris , ac denique Theodosium Melitenum Historicum pro duo-
decim Venetis Ducatis sive Zechinis quorum unus sex & viginti ba-
zis sive grossis valet. His p. 503. addit Greg. Nyssenum in Canticum
Canticorum Bibl. Tubingensi inferendum. Prognostica Astrologica
Annorum 1577. & 1578. exhibet Græce p. 499. & 501. narrat Halepo
ive Hierapoli CPoli vocatum esse Astrologum quendam , qui Sultanum de fortuna
sua

sua ex astris præmonetur. Ideo ex Galatensi colle exstruxit profundam deestamque turrim, cuius summo imposuit astrolabium, & multos circulos ex orichalco magnos, inde prædicturus scilicet quas gentes amicas quas inimicas habiturus sit Murates. Operi perficiendo septennium sumpsit, quotannis stipendiorum milium ducatorum, ejus duplum finito opere à Rege accepturus. Adjutor ei fuit Judæus quidam Thessalonicensis, qui ambo Cometam A. 1577. Arabia & Persiæ bellum minari dixerunt. Exitus tandem hic fuit, quod sphaericum illud opus mense Januario A. 1580. spatio unius horæ omni solo aquatum est, quod vix crederetur id omnis hactenus mali, bello in Persis infelicitè gestò, causam fuisse. Etiam Græce exstare libellum τὸ τῷ Σολομῶντι κλαβίπυλα, cognosces ex pag. 503. Tituli quatuor Patriarcharum, CPol. Alexandrini, Antiochæ & Hierosol. nec non quatuor CPolitano Patriarchæ non subjectorum ArchiEpiscopum, Tornobi Bulgariæ, Pectii Serviz, primæ Justinianæ, & Iberiæ live Georgianæ leguntur Græce pag. 507. seq.

Libro Octavo denique cum versione & notis occurrunt Epistolæ Græcæ XVIII. à Crusio scriptæ ad Franciscum Portum Cretensem, ejusque filium Æmilium Portum: ad Gabrielem Philadelphiensem ArchiEpiscopum (Venetiis A. 1580. seq. degentem,) ad Meletium Cretensem Alexandriæ Ægypti Protosyngelum & Hieromonachum, ad Joannem Morzinum Cretensem: & vicissim à Porto utroque (Geneva & Lausannâ) à Constantino Patricio Chio (Patavio) à Gabriele Philadelphienf, Joanne Medico è Peloponneso Epidaurio & ab Andronico Cublîde, Oeconomo & Procuratore fraternitatis ad S. Georgium Græcorum, (Venetiis,) ad Crusium, Pars Epistolæ Crusii ad Emanuele Margunium Cretensem p. 527. qui idem est Margunius auctor Epigrammatis p. 538. quod commentario Danielis Furlani in Aristotelem de partibus animalium præmittitur. Propinqui ejus, Maximi Margunii, Cytherorum Episcopi Epistolam Hoëschelius Photio suo præfixit.

XXIX. In LEONIS ALLATII * συγμικτοῖς varia etiam leguntur, ad res CPolitanas facientia, itaque & hujus collectionis bre-

* Obiit Allatius Romæ 19. Januar. 1669. octogenario major. Catalogum scriptorum suorum ipse texiit in Apibus urbanis. Alius legitur ante librum de templis Græcorum edit Colonienfis, & ad calcem scripti de mensura temporum antiquorum. Videndi etiam Elias du Pin T. XVIII. Bibliothecæ scriptor. Eccles. sub init. Prosper Mandosius in Bibl. Romana, Petrus Bayle in Dictionario Historico Crit. Christophorus Hendreich in Pandectis Brandenburgicis &c.

brevem recensitionem præsentis loco inferendam existimavi. Prodi-
erunt itaque curante Bartoldo Nihusio Amstelodomi A. 1653. 8. li-
cet titulus Coloniam Agrippinam præ se ferat, atque distributa sunt
in libros duos, in quorum priore exstant

1) *Joannis Phoca Cretensis* ** Monachi qui Matthæi Mona-
chi in Patmo filius fuit & A. C. 1185. Palæstinam lustravit, de locis An-
tiochiam inter & Palæstinam nec non Syriæ, Phœnicie & Palæstinæ, Græ-
ce & Latine p. 1-46. Hæc descriptio etiam Latine ex Allatii versio-
ne præmittitur Tomo secundo Act. Sanctorum Maji, cui Papebro-
chius subjunxit fabulosum Itinerarium Antonini Placentini è MS.
Tornacensi, cum suis animadversionibus.

2) *Epiphanii* Monachi ac presbyteri Hagiopolitæ sive Hieroso-
lymitani incertæ ætatis, *Syria & urbs sancta*, Græce è Codice Vatica-
no, cum Feder. Morelli versione per Allatium multis locis interpolata
p. 48-63. Ejusdem scriptoris de vita S. Deiparæ laudat Allatius de Si-
meonum scriptis p. 106. & ad Eustathii Hexæmeron pag. 285. seq.
Homiliam de S. Andrea Apostolo, idem de Simeonibus p. 90.

3) *Perdicca* Protonotarii Ephesini *Hierosolyma* versibus Politicis
cum metaphrasi ejusdem Morelli carmine Jambico, pag. 65-68. Can-
gio hic idem videtur Perdicca de quo pseudoSynodus Palamitarum.
A. C. 1347. habita pag. 171. & Pachymeres VI. 24. Hist. Ac Sy-
nodo illi CPolitanz interfuere bini hoc nomine, unus *Theodorus Per-
dicca*, magnæ Ecclesiæ à supplicationibus: & *Georgius Perdicca*, sce-
vophylax Imperatorii cleri, ab utroque tamen horum Ephesius
diversus fuisse videtur.

4) *Anonymi de Locis Hierosolymitanis*, lingua Græca vulgari, cum
Allatii versione p. 80-102.

5) *Eugesippus* de distantiiis locorum terræ sanctæ, Latine,
p. 104-120. è Codice Caroli Moroni. Scripsit hic *Eugesippus* A.
C. 1040.

6) *Willebrandi* de Oldenburg Canonici Hildesheimensis qui
A. C. 1211. Palæstinam adiit, Itinerarium terræ sanctæ. Latine.
p. 122-152.

Uuuu

8) Ejus-

Libri 5ti Pars Altera.

** De primis sex scriptis in priore hoc *συμμικτων* volumine comprehensis conferri
placet quæ dixi libro IV. cap. 2, §. 18.

7) Leonis Allatii dissertatio de solea veteris Ecclesiæ, sive loco in quo solium Imperatoris p. 154-174.

8) Ejusdem Epistolæ sive dissertationes tres ad Bartholdum Nihusium, *prima* pro *ἡνωσίῳ* Liturgiæ S. Jacobo Apostolo tributa pag. 176-203. *secunda* pro Græcorum communione sub specie una. p. 204-223. & *tertia* de reliquiis S. Crucis p. 224-235.

9) Rituale Ecclesiæ Ægyptiæ sive Cophtitarum', Latine ex versione Athanasii Kircheri, S. l. qvi eam A. C. 1647. jussu Cardinalium Congregationis de propaganda fide ex lingua Copta & Arabica transtulit p. 239-267.

10) Conradi Marpurgeri de Miraculis S. Elisabethæ viduæ, Thuringiæ Landgraviæ, Latine p. 269-293.

11) Gabrielis Sionitæ Epistolæ binæ ad Nihusium de nonnullis Maronitarum ritibus p. 295-302.

Tomo sive libro posteriore occurrunt Græce & Latine 1) *Constantini Porphyrogeniti* Imp. liber *de vita & gestis* avi sui *Basilii Macedonis*, Imperatoris CPol. p. 1-178. Vide quæ supra p. 349.

2) *Joannes Cameniata* de excidio urbis *Thessalonica* A. C. 904. pag. 180-316. Vide quæ supra p. 351. & Allatium ad Georgium Acropolitam p. 224.

3) *Joannes Anagnosta* Thessalonicensis de *capta Thessalonica* A. C. 1430. pag. 318-380. Vide supra p. 486. & Allatium de Simeonibus p. 188.

4) *Theodori Gaza* Epistola ad Franciscum Philelfum de *Origine Turcarum* p. 382-392.

Hicce Latine subjiciuntur 5) Melchioris Inchoferi S. l. dissertatio de Evnuchismo ab antiqua Ecclesia improbato, ad Leonem Allatium p. 382-392.

6) Allatii confutatio fabulæ de Joanna Papissa, ex monumentis Græcis. Editio quarta ex duabus primis recognita pag. 415-434.

7) Lucæ Holstemii ad Nihusium Epistola de usitata etiam Abassinis communione sub una specie p. 436. seq.

8) Ejusdem & Aponymi de Sabbatio flumine p. 439-444.

9) Ca-

9) Catalogus operum *S. Joannis Damasceni*, Jo. Auberto qui post Cyrillum Alex. recensitum novam eorum editionem meditabatur, suppeditatorum ab Allatio & Lutetiam transmissorum pag. 448 - 453.

XXX. Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum M. fuisse incerta fide feruntur.

1. **A**NDREAS * Apostolus, confer Lambecium lib. 3. p. 56. & 154. Philippum Cyprium p. 3. Nicephorum CPol. in Chron. & Nicephorum Callisti H. hist. c. 39. & VIII. 6. Codini Orig. CPol. n. 124.
2. *Stachys* (cujus mentio Rom. XVI. 9.) per annos XVI. Martyrolog. & Menolog. 31. Octobr. pseudoDorotheus pag. 431. seq. post Chronicon Paschale Cangii, Jus GræcoRom. Leunclavii pag. 296. Codinus loco laudato & Matthæus Cigala, qui ex LXX. discipulis fuisse annotat. Vide & Bandurina p. 731. ad Antiquitates CPol.
3. *Onesimus*, ** per annos XIV.
4. *Polycarpus* (apud Lambecium III. p. 56. male Πολύκαρτος) per annos XVIII. Hic à Matthæo Cigala omittitur.
5. *Plutarchus*, per annos XVI.
6. *Sedeckias* (apud pseudoDorotheum p. 432. Philippum Cyprium in Bandurii Imperio Orientali T. 1. p. 218. & Lambecium III. pag. 56. & in jure GræcoRom. Σιδεκίας) per annos IX. male in latina pseudoDorothei versione novemdecim. Omittitur à Matthæo Cigala.
7. *Diogenes* per annos XV.
8. *Eleutherius* per annos VII. Hic à Matthæo Cigala omittitur.
9. *Felix* per annos V.
10. *Asbenagoras* per annos IV. hic à PseudoDorotheo & Cigala omittitur. Philippo Cyprio & in jure GræcoRom. p. 297. *Asbenogenes*.

Uuuu 2

11. Poly-

* Non ab Andrea sed à Petro Apostolo primos Byzantio datos Episcopos contendit Baronius ad A. C. 44. n. 12, ex fide Agapeti Papæ.

** Hunc cum Onesimo Philemonis servo confundunt PseudoDorotheus, Philippus Cyprius & Matthæus Cigala. Sed illum Onesimum Ephesi Episcopum tradunt veteres. Vide Baron. & Acta Sanctor. 16. Februar.

11. Polycarpus (secundus) per annos XVII. Cigala XVIII. qui interponit Eleutherium, atque sedisse per annos VII.
11. b. Athenodorus PseudoDorotheo p. 433. post Polycarpum memoratus. Cigalæ Athenogenes, quem ait sedisse annos IV. Idem alium hic interponit Polycarpum, annis XV III.
12. Euzoius, per annos XVI. (PseudoDorotheo VI.)
13. Laurentius per annos XI. menses 6.
14. Alypius per annos XIII. menses 6. à Cigala ponitur post Pertinacem.
15. Pertinax (Magister militum & Consulatu functus) per annos XIX.
16. Lempius per annos XI. PseudoDorotheo & Cigalæ rectius Olympianus. ita & Philippus Cyprius Bandurii.
17. Marcus per annos XIII.
18. Cyriacus per annos XVI. PseudoDorotheo Cyrillianus.
19. Castinus (qui templum S. Euphemiae † in Petrio CPoli condidit) Philippo Cyprio Κησίνος Castinus, in Nicephori Callisti Codicibus Constantinus. per annos VII.
20. Taratus per annos XXXV. menses 6. PseudoDorotheo Titus. Philippo Cyprio Τάρατος ὁ Κιθίνος.
21. Demetrius * frater vel filius potius Probi Imp. A. C. 282. defuncti, per annos XXXIV. menses 6. Confer Acta Sanctorum T. 1. Junii p. 391.
22. Probus, ejusdem Demetrii filius, per annos XII.

Exiguam fidem mereri quæ de successionē Episcoporum jam commemoratorum traduntur, recte notat Papebrochius in Actis Sanctis. Tom. 1. Junii pag. 392.

(Cedreno hi tres modo ante Metrophanem memorantur Episcopi Byzantini:

22. b. Presbyter quidam, per annos VIII.
22. c. Philadelphus, per annos III. imperante Antonino Caracalla.
22. d. Eugenius ab anno tertio Gordiani per annos XXV.)
22. e In Chronico MS. Simeonis Magistri & Logothetæ celebratur Rufinus qui per annos novem præfuerit Ecclesiæ Byzantinæ.

CON-

† Vide Cangii CPolin Christianam libro IV. pag. 146. & Bandurium pag. 649 seq. Sed Tito Episcopo Byz. hoc tribuit PseudoDorotheus post Chronicon Paschale Cangii p. 430. licet & ipse p. 432. hoc referre videtur ad Constatinum Imp.
* PseudoDorotheo p. 434. & Philippo Cyprio Demetrius, Cigalæ Demetrianus.

CONSPÉCTUS CHRONOLOGICUS HISTORIÆ CPOL.

Imperatores CPolitani.

Flavius Valerius CONSTANTINUS 1
Magnus, Constantii Chlorig. à 2
25. Jul. De rebus hujus Imperatoris 3
Bernardus Svidæ & Praxagoras, 4
Photio memorat⁹ periere. Exstant 5
Græci, Eusebius, Zosimus, Svidas & 6
Latini Eutropius, Aurelius Victor, 7
Anonymus post Ammianum edi- 8
tus, Rufinus, Anastasius Bibliothe- 9
carius, aliiqve Hist. Eccles. atqve 10
Chronicorum scriptores. 11

In hoc año desinit Eusebii Hist. Eccles. 19
In vicennialibus Constantini desinit 20
Eusebii Chronicon 21

dedicata CPolis, ex veteri Byzantio 25
instaurata à Constantino. Vide 26
præter Annalium & Originum CPol. scri- 27
ptores, Ez. Spanhemium ad Orat. 1 Ju- 28
lian. p. 96. / q. Cangii CPol. Christianam 29
lib. 1. p. 26. 30

A. C. Patriarchæ CPol.

306
307 *Metrophanes* de quo Me-
næa 4. Junii. 1
308 2
309 3
310 4
311 5
312 6
313 7
314 8
315 9
316
317 *Alexander* Metrophani
succedit. Vide Bas- 2
nagii Annales T. 3
2. p. 666. & Ban- 4
durium ad Anti- 5
qvitates CPol. p. 6
888 seq. Acta San- 7
ctor. Junii T. 1. 8
p. 387. seq. 9
325 Concilium Nicæ- 10
num 11
326 12
327 13
328 14
329 15
330 16
331 17
332 18
333 19
334 20
335
336

Uuuu 3

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.
CONSTANTIUS Constantini M. filius à 22. Maj. cum	1 337	21
fratribus Constantino juniore & Constante. De his	2 338	22
Zosimus, Eutropius, Victor, Ammianus, Rufinus & ceteri	3 339	23
Hist. Eccles. ac Chronicorum scriptores Græci ac Latini.	4 340	1
Constantinus junior interfectus	5 341	remoto Eusebio Nicomediensis. Vide Socratem l. 2.
	6 342	c. 7. Vitam Pauli apud Photium
	7 343	Post Eusebium extinctum
	8 344	restitutus Paulus à Catholicis, ab Eusebianis <i>Macedonius</i> electus. Sed Paulus iterum Constantinus
	9 345	11 347
	10 346	deposuit, Ariani plane obtruncarunt. Vide Bandurium p. 890. Acta Sanctorum T. 2. ad VII. Junii p. 13. seq. 24.
	11 347	6
	12 348	7
	13 349	8
	14 350	9
	15 351	10
	16 352	11
	17 353	12
	18 354	13
	19 355	14
	20 356	15
	21 357	16
	22 358	17
	23 359	1
	24 360	2
Flavius Claudius JULIANUS, à 3. Nov. qui ipse	1 361	ut testatur Chronicon Alexandrinum
de se in suis scriptis cum Eunapius, Zosimus, Libanius, Eutropius, Victor, Ammianus, Orosius &c.	2 362	successit Eudoxio Antiochenus hætenus Episc. Arianus. Vide Socratem, Sozom. &c.
Flavius JOVIANUS à 27. Jun. In hujus morte definit	1 363	Macedonium postea è diptichis erasere Patres Concilii CPol. secundi A. 381. Confer
Eutropii Historia & Sexti Rufi breviarium, De eodem Zosimus, Ammianus, &c.	2 364	Henricum Noris de quinta Synodo cap. 6.
Flavius VALENTIANUS Gratiani F. à 25. Febr. & Fl. VALENS Frater à 29. Mart.	3 365	7
	4 366	8
Fl. GRATIANUS Valentini F. Aug. declaratur 24. Aug. Gratiani annus	5 367	9
2	6 368	10
3	7 369	1
4	8 370	2
5	IX 371	IX, 10. & 14. Bandurium p. 891.

Imperatores CPolitani.			A. C.	Patriarchæ.	
Gratiani annus 6	Valentiani & Valentis	9	372	Orthodoxi quidem <i>Eva-</i>	3
7		10	373	<i>grium</i> elegerant, sed is depo-	4
8		11	374	situs est à Valente Imp.	5
Obiit Valentinianus Senior 17. Nov.	VALENTIA-	12	375		6
NUS filius, quadrimus Imperator pronuntiatur.		13	376		7
Gratiani annus 10	Valentiniani jun. 2	14	377		8
11	3	15	378		9
Obiit Valens, Gratiani annus 12	4	1	379		10
in hoc anno definit Ammianus, & Hieronymi Chron.		2	380		11
Fl. THEODOSIUS Magnus à 19. Januar.		3	381	<i>Gregorius Naz.</i> per paucas	1
Gratiani annus 14	Valentiniani jun. 6	4	382	hebdomades. Huic <i>Nectarius</i>	2
15	7	5	383	eod. año quo Concilium CPol.	3
16	8	6	384	lit. inter generalia secundum	4
		7	385	celebratum est, successit.	5
		8	386		6
		9	387		7
		10	388		8
		11	389		9
		12	390		10
		13	391		11
		14	392		12
		15	393		13
		16	394		14
		17	395		15
		18	400	<i>Nectario</i> successit <i>Joannes</i>	1
		19	401	<i>Chrysostomus</i> , Antiochenus	2
		20	402	hactenus presbyter.	3
		21	403	<i>Chrysostomus</i> throno pulsus	4
		22	404	in Synodo ad Quercum	
		23	405	Iterum depositus in Synodo CPol.	
				in ejus locum ordinatus <i>Arsacius</i>	
				presbyter <i>Nectarii</i> frater, 26. Junii,	
				Obiit <i>Arsacius</i> 3. Id. Novemb. Vide	
				Socratem VI. 20. Palladium in	
				vita <i>Chrysost.</i> p. 94.	

Imperatores CPolitani,

A. C.

Patriarchæ CPol.

In hoc anno desinit Chronicon Prosperi Tironis

Theodosius junior obit 28. Jul. Succedit in Oriente Fl.
Valerius MARCIANUS, Arcadii gener.Marciano qui obiit CPoli 26. Januar. successit LEO
Magnus, Græcis etiam ὁ Μάρκελλος.Leoni Magno mense Januar. extincto succedit IRO
junior, Zenonis F. & mense Nov. Pater ZENO
Isaurus.

Libri 5ti Pars Altera.

XXXX

Impe-

* Hoc anno 451. Concilio Chalcedonenſi Anatolius interfuit.

35	442	9
36	443	10
37	444	11
38	445	12
39	446	1
40	447	2
41	448	3
42	449	1
1	450	2
2	* 451	3
3	452	4
4	453	5
5	454	6
6	455	7
7	456	8
1	457	9
2	458	1
3	459	2
4	460	3
5	461	4
6	462	5
7	463	6
8	464	7
9	465	8
10	466	9
11	467	10
12	468	11
13	469	12
14	470	13
15	471	1
16	472	2
17	473	3
18	474	4

Proclus XXIV. Octobr. obit.
Succedit Flavianus, De quo
Acta Sanctor. 18. Febr.Synodus Ephesina λησεικη in
qua occisum Flavianum refert
Gregoras lib. X. cap. 4 Hist. in
Flaviani locum successit Ana-
tolius presbyter & Apocris-
tarius Alexandrinus, quem ordi-
navit Dioscorus Protogene &
Asterio COSS, hoc est A. C.
449. Vide Theodorum Lecto-
rem p. 480. 482. Primus hic à
Theophane vocatur nomine
Patriarchæ p. 89.Leonem Imp. coronavit Ana-
tolius, teste Theodoro Lectore p. 468.
Anatolio Gennadius successit.
Vide eundem Theodorum p.
483. 484 & è recentioribus Til-
lemontii memorias Hist. Ec-
cles. T. XVI. Theodorus nar-
rat quorundam suffragiis pro
Gennadio Acacium electum
fuisse, hinc à Georgio Cyprio
& in Nicephori Callisti Cata-
logo Acacius bis, semel ante
atque iterum post Phraitam
memoratur.Gennadio Acacius suc-
cessit

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarche CPol.	
Zeno à Basilisco tyranno pulsus, post viginti mensium exilium restituitur. De his Candidus Isaurus apud Photium, Procopius lib. 1.	2	475	5	
Vandal, Evagrius, Theodorus Lector, Victor Tunnunensis &c. Ne dicam de perditis Malcho Philadelphiensi, Joanne Aegate, Basilio, Cilice, Eustathio Epiphanienti, Hesychio Milelio, aliisque.	3	476	6	
	4	477	7	
	5	478	8	
	6	479	9	
	7	480	10	
	8	481	11	
	9	482	12	
	10	483	13	
	11	484	14	
	12	485	15	
	13	486	16	
	14	487	17	
	15	488	18	
	16	489	Acacio cum ut hæreticorum fautor deponendus esset mortuo succedit Phraitas quem alii Flavitam vocant, Victor Tunnunensis Flaviani &c. huic post tres menses itidem exstito Euphemius Evchaita, curator mendicorum Decapolis, de quo Theophanes, Theodorus Lector p. 458, sq. Tillemontius T. 16. Memor. Eccles.	1
Obiit Zeno Imp. mense Aprili. successit Fl. Valerius ANASTASIUS. Dyrrhachenus, cognomine Dicorus. De hoc Procopius c. 19. Anecdor. Codinus Orig. CPol. n. 125. Jordanes, Historia Miscella &c.	17	490	2	
	1	491	3	
	2	492	4	
	3	493	5	
	4	494	6	
	5	495	7	
	6	496	Euphemio in exilium pulso succedit Macedonius de quo Henschenius ad 25. April. T. 3. p. 369, seq.	8
	7	497	9	
	8	498	10	
	9	499	11	
	10	500	12	
	11	501	13	
	12	502	14	
	13	503	15	
	14	504	16	
	15	505	17	
	16	506	18	
	17	507	19	
	18	508	20	
	19	509	21	
	20	510	22	

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	21	511 Macedonio itidem dejecto & 23
	22	512 in exilium pulso, sub huj ⁹ an- 1
	23	513 ni finem succedit <i>Timotheus</i> 2
	24	514 presbyter & <i>Scephylax</i> . Vide 3
	25	515 Theodorum Lectorem p. 63, 4
	26	516 5
	27	517 <i>Timotheus</i> V. Aprilis obiit. 1
Anastasius obiit X. Julii. Successit Fl. Anicius	1	518 ordinatus in <i>Timothei</i> locum 2
JUSTINUS senior sive Thrax,	2	519 <i>Joannes Cappadox</i> , XVII. April. 3
		Vide <i>Bandurium</i> p. 895. qui
		notat primum hunc Joannem
		usum titulo Patriarchæ Oe-
		cumenici,
In Justiniano seniore desinit Theodori Lectoris	3	520 <i>Johanni Cappadoci</i> defun- 1
Historia,	4	521 cto succedit 25. Februarii 2
	5	522 <i>Epiphanius</i> , de quo <i>Alla-</i> 3
	6	523 tius p. 446, de consensu 4
	7	524 utriusque Ecclesiæ. 5
	8	525 6
	9	526 7
Justiniano 1. April. extincto successit Fl. Anicius	1	527 8
JUSTINIANUS Magnus, Justinii sororis F.	2	528 9
De quo <i>Procopius</i> , & quod in Justiniani obitu	3	529 10
desinit Jo. Malala Chronicon, tum Aga-	4	530 11
thias, ac <i>Jornandes</i> : ut omittam <i>Theophanem</i>	5	531 12
Byz. & <i>Nonnosum Photio</i> laudatos,	6	532 13
Hoc anno desinit <i>Petavii Chronologia</i> , libro	7	533 14
XIII. Doctrinæ Temporum,	8	534 15
In hoc anno desinit <i>Marcellini Comitis Chronicon</i> .	9	535
Belii Gothici, quod <i>Procopius</i> describit, initium,		Epiphanius V. Junii defuncto
		succedit <i>Anthemius</i> , aliis <i>An-</i>
		<i>themius</i> , hereticus, Episcopus
		antea <i>Trapezuntinus</i> .
	10	536 <i>Anthimo</i> intra mensem 1
	11	537 Martii deposito succen- 2
Encenia prima templi <i>Sophiæ</i> sub Justiniano	12	538 centuriatur <i>Mennas</i> , XIII. 3
celebrata. Vide <i>Bandurium</i> p. 770. tem-	13	539 Martii ordinatus. De hoc 4
plum illud pridem jam conditum sub Con-	14	540 Cangi ⁹ p. 60. ad Zonarā. 5
stantino M. <i>Lambeck</i> . VIII. p. 465. & sub	15	541 Eodem anno celebratum 6
Constantio, <i>Bandur</i> , p. 766.	16	542 celebre Concilium CPoli 7
		adversus <i>Acephalos Euty-</i>
		<i>chianos</i> .

XXXX 2

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	17 543	8
	18 544	9
Vandali domiti, de quibus Procopius.	19 545	10
Induciæ cum Persis.	20 546	11
	21 547	12
	22 548	13
Obiit Theodora Justiniani conjux.	23 549	14
	24 550	15
	25 551	16
Bellum Gothicum finis, in quo definit etiam Jornan- dis liber de regnorum successione.	26 552	Metinæ intra mensem Augusti extincto succedit Eutychius, de quo Papebrochius ad VI. April. T. I. p. 648. sq. ubi Vi- tam ejus ab Eustachio scrip- tam exhibet.
	27 553	Concilium Generale Quin- 2
	28 554	tum CPoli celebratum, 3
	29 555	4
	30 556	5
	31 557	6
Hoc anno Anecdota sua scripsit Procopius.	32 558	7
In hoc definit Agathæ Historia.	33 559	8
	34 560	9
	35 561	10
Encenia secunda templi Sophiæ, 24. Dec. Vi- de Bandurium p. 776. & Pauli Silentiarîi poëma, de quo supra p. 279.	36 562	11
	37 563	12
	38 564	13
In hoc aſſo definit Chronicon Victoris Tunnunenſis	39 565	Pulſo ſede Eutychio XXII. 1
Justinianus obiit 13. Nov. ſucceſſit Fl. Anicius JU- STINUS junior, Curopalates, Juſtiniani Nepos, de quo Menander Proteſtor, Corippus Poëta, &c.	40 566	Jan. ſucceſſit Joannes 2 ſcholasticus de quo præter Theophanem Cedrenum
Ab hoc tempore incipit Chronologia Marqv. Freheri, Juri Græco Romano præmiſſa.	1 567	&c. vide vitam Simeonis 3
	2 568	Stylitæ junioris, n. 188. 4
	3 569	ſeq. in Aëtis Sanctior. 5
	4 570	T. J. Maji p. 377. 378. 6
	5 571	7
	6 572	8
	7 573	9
	8 574	10
	9 575	11

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarcha CPol.
	10 576	12
	11 577	1
	1 578	2
	2 579	3
	3 580	4
	4 581	5
	1 582	1
	2 583	2
	3 584	3
	4 585	4
	5 586	5
	6 587	6
	7 588	7
	8 589	8
	9 590	9
	10 591	10
	11 592	11
	12 593	12
	13 594	13
	14 595	14
	15 596	1
	16 597	2
	17 598	3
	18 599	4
	19 600	5
	20 601	6
	21 602	7
	1 603	8
	2 604	9
	3 605	10
	4 606	11
Justino Juniore V. Octobr. extincto, Imperium solus obtinuit FL. TIBERIUS Anicius Constantinus, Thrax. cum Augustus declaratus a Justino fuisset XXVI. Sept. De hoc vita Eutychii Patriarchæ, Evagrius &c.		
In hoc anno desinit Chronicon Marii Aventicensis apud Andream du Chesne T. I. scriptor. Francic.		
Tiberius Fl. MAURICIUS socero Tiberio successit 15. August. De hoc Menander Protector & Theophylactus Simocatta.		
In hoc tempore Evagrii Historia desinit, & Chronicon Joannis Biclariensis.		
Mauricio 27 Nov. occiso, FL. PHOCAS, coronatus a Cyriaco Patriarcha Imperator 23. Nov. de quo Theophylactus Simocatta VIII. 7. seq. Nicephorus CPol. sub init. breviarii.		
In Phocæ initio desinit tomus tertius Anna- lium Samuelis Bassaniti.		
	Post Joannem, XXXI. Augusti mortuum, restituitur iterum Eutychius (de quo supra) III. Octobr.	
	Eutychio VI. April. defuncto succedit Diaconus Johannes Nestorius sive Jesu-nator, XII. April.	
	Joanni Septembr. II. defuncto succedit Cyriacus.	
	Cyriaco XXIX. Octobr. defuncto succedit Thomas Diaconus, de quo Acta Sanctorum, ad 20. Martii. Ab illo conditum CPoli in πατριαρχεῖον triclinium quod ab ipso dictum Θωμᾶριον, in quo Patriarchæ Bibliotheca. Vide Nicephorum Callistum XVIII. 44. Cangium CPoli Christiana p. 143. & ad Zonaram p. 73 Hunc Thomam male inter Patriarchas Philippus Cyprius omittit.	

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ.
	5 607	1
	6 608	2
	7 609	3
Phocæ V. Octobr occiso FI HERACLIUS suc-	1 610	Thomas 20. Martii de
cedit, qva in re definunt libri Nicæphori Cal-	2 611	functo succedit 18. April.
listi Hist. Eccles. qvos habemus. De Hera-	3 612	Sergius Diaconus. De quo
clio videndum Nicephori CPol breuiarium,	4 613	Nicephorus in breuiario,
Theophanes Byz. & ex eo Anastasius Bibl. &	5 614	inter alia Heraclium ab
Miscella, aliq; Annalium scriptores. Nam	6 615	eo coronatum referens,
Georgii Pisidæ libri de quibus supra p. 228.	7 616	Hunc Sergium tacito no.
nondum viderunt lucem.	8 617	mine laudat Simocatta in
	9 618	proæmio Historiæ. Mo-
	10 619	nothelitis favit. Vide
	11 620	Combesis Historiam Mo-
	12 621	nothelitarum, Allatum
	13 622	de consensu p. 451.
	14 623	12
In hoc anno desinit appendix ad Chronicon	15 624	13
Marii Aventicensis.	16 625	14
	17 626	15
	18 627	16
	19 628	17
In vicesimo anno Heraclij desinit Chronicon	20 629	18
Alex.	21 630	19
	22 631	20
	23 632	21
	24 633	22
	25 634	23
	26 635	24
	27 636	25
	28 637	26
	29 638	27
	30 639	28
FL. Heraclius CONSTANTINUS * Patri	1 640	29
Heraclio 2. Mart. defuncto succedit, sed		Sergio defuncto succedit Pyr-
		rhus Presbyter, Monothelita,
		phori breuiarium p. 12.
		Impe-

* hunc Constantium quem è priore conjugè Eudocia suscepit, jam Augustum appel-
lauerat Pater 22. Dec. A. 612.

Imperatores CPolitani		A.C.	Patriarchæ CPol.
post 130. dies veneno à Martina noverca extingvitur 22. Jun. substituto FL. HERACLEONA Constantini fratre, qvem Martina pepererat. Sed hæc sub extremum anni una cum filio Heracleona in exilium pellitur Imperiumque traditur FL. Heraclio CON. STANTI, Constantini Filio. Vide Nicephori CPol. breviarium, Theophanem &c.	1	641	Pyrrhus mense Octobri
	2	642	dejectus cui <i>Paulus Presbyter</i> successit. Idem Ni-
	3	643	ceph. pag. 21. editionis
	4	644	primæ. Etiam Paulus hic
	5	645	Monothelitis fuisse visus
	6	646	est.
	7	647	
	8	648	
	9	649	
	10	650	
	11	651	
	12	652	
	13	653	
	14	654	
	15	655	In Pauli defuncti locum
	16	656	iterum restituitur <i>Pyrrhus</i> post menses quatuor
	17	657	& dies XXIII. defunctus,
	18	658	successore dato itidem
	19	659	Monothelita <i>Petro</i> Diacono, Oeconomo & Visitatore.
	20	660	
	21	661	
	22	662	
	23	663	
	24	664	
	25	665	
	26	666	Petrus obiit. Vide Antonii Pagi ad A. 656. n. 5.
	27	667	Post sex menses & dies
		668	undecim eligitur <i>Thomas</i> Diaconus, secundus hoc nomine, de quo Acta Sanctor. T. 3. April p. 58. & Antonius Pagi ad A. C. 656. n. 6 ubi eum Catholicum non Monothelitam fuisse probat.
Idibus Julii occiso Syracusis in balneo Constanti succedit filius CONSTANTINUS <i>pogonatus</i> . De quo Nicephorus CPol. in brevuario.	2	669	Thomæ defuncto <i>Johannes</i> Presbyter & Protodiscus sive Primus Defen-
	3	670	

Imperatores CPolitani,

A. C. Patriarcha CPol.

Fl. Heraclius JUSTINIANUS, sedecim annos
natus, (deinde dictus *Rhinormerus*) Patri
Constantino Pogonato succedit, mense
Septembri.

FL. LEONTIUS Patricius Imperium sibi ra-
pit, Justiniano naribus rescissis legato in
Gherfonesum.

FL. TIBERIUS Apfimarum Constantini Pogo-
natifratr Leontium naribus multat & in
Monasterium Dalmati detrudit, imperatqve.

4	671	for Ecclesiz CPol. succe-	3
5	672	dit. Hunc Johannem Phi-	4
6	673	lippus Cyprius in Catalo-	5
		go Patriarcharum male	
		omittit.	
7	674	Johanni succedit <i>Constan-</i>	1
8	675	<i>tinus</i> Cancellarius.	2
9	676	Constantino succedit <i>Theo-</i>	1
10	677	<i>dorus</i> presbyter.	2
11	678	Theodoro dejecto succe-	1
12	679	for datus <i>Georgius Cyprius</i> ,	2
		Vide Theophanem p. 301.	
		sq. Cangium ad Zonaram	
		p. 71. sq.	
13	680	Concilium CPolit. in Trul-	3
14	681	lo, inter Oecumenica sex-	4
15	682	tum, adversus Mono-	5
16	683	thelitas.	
17	684	Georgio pulso live defon-	1
18	685	cto succedit iterum <i>Theo-</i>	2
		<i>dorus</i> presbyter, de quo	3
1	686	paullo ante.	
2	687	<i>Paulus</i> è Laico succedit	1
3	688	post mortuum Theodo-	2
4	689	rum. Vide Theophanem	3
5	690	p. 302. 303. Bandurium	4
6	691	p. 202.	5
7	692	Concilium Quinifextum	6
		Trullanum CPoli habi-	7
		tum, adversus quod dis-	
		putat Allatius lib. 1. c. 27.	
		de consensu utriusque Ec-	
		clesiæ.	
8	693	<i>Callimicus</i> Presbyter Paulo	1
9	694	succedit. Vide Nicepho-	2
1	695	rum p. 25. & 28. brevia-	3
2	696	rii, Theophanem p. 302.	4
3	697		5
1	698		6
2	699		7
3	700		8
4	701		9

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	5 702	10
	6 703	11
	7 704	12
JUSTINIANUS Rhinotmetus restituitur, qui Ti-	1 705	1
berium captum fratremque illius Heraclium	2 706	2
& Patricium Leontium supplicio afficit.	3 707	3
	4 708	4
	5 709	5
	6 710	6
Fl. PHILIPPICUS Bardanis F. Justinianum ejus-	1 711	1
que filium Tiberium interficit, & Imperium	2 712	2
obtinet.		
Philippico 3. Jun. excoecato successit ANASTA-	3 713	3
SIUS II, <i>Artemius</i> antea dictus.	1 714	4
THEODOSIUS τῶν καλῶν, <i>Adramyttenus</i> , Philip-	2 715	1
pico Thessalonicam relegato suscept ⁹ invit ⁹ est.	1 716	2
Idem mox cecidit LEONI <i>Isauro</i> , qui & <i>Conon</i> &	1 717	3
<i>Iconomachus</i> dici solet. In hujus quoque po-	1 718	4
testatem mox venit quem Imperatorem alii	2 719	5
nuncupaverant <i>Basilus</i> , Gregorii Onomagali	3 720	6
F. novo nomine <i>Tiberius</i> . Vide Nicephori	4 721	7
CPol breviarium, Paulum Diaconum, Theo-	5 722	8
phanem, Anastasium Bibliothecarium &c.	6 723	9
	7 724	10
	8 725	11
	9 726	12
	10 727	13
	11 728	14
	12 729	15
In hoc anno desinit liber XVIII. Pauli Diaconi.	13 730	1
	14 731	2
	15 732	3
	16 733	4
	17 734	5
	18 735	6

Yyyy

Libri sti Pars Altera.

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	19 736	7
	20 737	8
	21 738	9
	22 739	10
	23 740	11
Leoni Isauro 18. Jun. aqua intercute extincto	24 741	12
succedit filius Fl. CONSTANTINUS Co-	1 742	13
pronimus sive * Cabalinus. Equidem Ar-	2 743	14
tabazus qui Constantini sororem duxerat,	3 744	15
Tyrannidem invadere fuit aggressus, atque	4 745	16
imagines restituere cœpit, & Nicephorum	5 746	17
Constantini F. Imperatorem coronavit.	6 747	18
Sed à Constantino una cum Niceta Artaba-	7 748	19
zi F. victus, captus & obtruncatus est. vi-	8 749	20
de Nicephori CPol. breviarium, & Codini	9 750	21
Origines CPol. n. 99. Theophanem, Cedre-	10 751	22
num, Zonaram &c.	11 752	23
	12 753	24
	13 754 Anastasio mortuo succedit	1
	14 755 Constantinus Iconomachus	2
	15 756 & Episcopus Syllæi. VIII.	3
	16 757 August. cum sedes per ali-	4
	17 758 quot menses vacasset. Vi-	5
	18 759 de Bandurium p. 904. seq.	6
	19 760 ubi ex Nicephori CPol. an-	7
	20 761 tirrheticis MSS. notat	8
	21 762 Concilium Copronymia-	9
	22 763 num illo Anno habitum	10
	23 764 fuisse sede vacante, & sub	11
	24 765 finem demum Concilii	12
	25 766 Constantinum à Mamona	13
	26 767 Episcopum CPol. creatum	14
	27 768 Constantinus XXX. Augu-	15
	28 769 sti dejectus, eiq; XVI. Nov.	16
	29 770 datus successor Nicetas	17
In hoc tempore, quo Irene Leoni Chazaro	30 771 Slavus evnuchus, Ecclesiæ	18
nubuit, desinit breviarium Historicum Ni-	31 772 SS. Apostolorum presby-	19
cephori CPol.	ter. Vide Niceph. brevia-	20
	p. 48. & Theophanem	21
	p. 302.	22

* Καβαλίη η ινπεία κόπρος. Crus. p. 273. TurcoGræc.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	32 773	7
	33 774	8
Constantino Copronymo 14 Sept. mortuo	34 775	9
successit filius LEO <i>Chazarus</i> sive à Cha-	1 776	10
zara natus.	2 777	11
	3 778	12
	4 779	13
Leonem Chazarum 8 Sept. extinctum exco-	5 780	Nicetæ VI. Febr. defuncto
pit filius CONSTANTINUS V. A. 771,	1 781	succedit <i>Paulus Cyprius</i> ,
natus, sub tutela matris suæ IRENES.	2 782	lector, secunda jejuni-
	3 783	orum Dominica. Vide Co-
	4 784	dini-Origines CPol n. 123.
	5 785	Paulus in Flori Monaste-
	6 786	rium secessit, XXX. Aug
		successoremque habuit <i>Ta-</i>
		<i>rasium</i> , XXV. Dec. Vide
		de eo Acta Sanctor. 25.
		Febr. & T. 1. Martii pag.
		788. Vitam Tarasii scri-
		pfit Ignatius discipulus,
		deinde Svida teste Episco-
		pus Nicænus.
	7 787	Concilium Nicænum se-
	8 788	cundum pro Imaginibus.
	9 789	
Irene matre in ordinem coacta, Constantinus	10 790	
filius solus imperat.	1 791	
	2 792	
	3 793	
	4 794	
	5 795	
	6 796	
Constantinus oculis 16. August. jussu matris	7 797	
effossis non diu post obiit, hinc sola impe-	1 798	
rium gerit IRENE mater.	2 799	
	3 800	
	4 801	
Irene 30. Octobris in Lesbium deportata &	5 802	
paulo post defuncta Imperium sibi vindica-	1 803	
vit NICEPHORUS Patricius <i>ὁ ἀπὸ γενι-</i>	2 804	

Yyyy 2

Impe-

Imperatores CPolitani

κων five Generalis Logotheta & anno post
mense Dec. STAVRACIUM filium, confor-
tem Imperii adscivit,

Nicephoro dum bellum cum Bulgaris gerit 26. Jul. oc-
cifo, & Stavracio in monasterium se abdente Impe-
rium datur Nicephori genero Fl. MICHAELI, Cu-
ropalata, cognomine *Rancabes*, 5. Octobr. in hujus
initis desinit Theophanis Chronicon, Incipit ab eo
Joannes Scylitzes.

Michaël cum filio Theophylacto abdicare se Imperio
coactus successorem habuit 11. Jul. LEONEM *Ar-*
menium, Bardæ F. Iconomachum, qui à brevi statura
dictus etiam Chamaleon. De hoc Anonymus ad
calcem Theophanis editus, scriptores post Theophanem
de quibus supra pag. 349. seq. Anonymus alter
quem Leontium quidam volunt, & Simeon Magi-
ster ac Georgius Monachus, præterea Jo. Scylitzes,
& Genesius MS.

In hoc tempore desinit liber XXIV. Hist. miscellæ, Leo-
ni occiso 25. Dec. succedit Thomamque Constanti-
num, æmulum vincit MICHAEL ὁ τραυλός five
Balbus ex Amorio Phrygiæ opido. De hoc Imperatore
Scylitzes, Genesius MS. & scriptores post Theophanem,

Mich. Balbo 1. Octobr. extincto succedit filius THEO-
PHILUS, de quo videndi continuator Theophanis
Anonymus libro tertio, Simeon Magister, Georgius
Monachus, Scylitzes, Svidas. Genesius MS. & de ejus
nuptiis Anonymus à Martino Crusio ad calcem Epi-
tomes Heliodori editus,

A. C. Patriarchæ CPol.

3	805		11
4	806	Tarasio XXV. Febr. defuncto	1
5	807	succedit XII. April. die festo	
6	808	Paschatos <i>Nicephorus</i> , de quo	2
7	809	supra pag. 296. seq. 640. seq.	3
8	810	Vide & Acta Sanctor. T. 2. ad	4
9	811	XIII. Martii, Cangium ad	5
1	812	Zonaram p. 74.	6
2	813		7
1	814		8
2	815	Nicephoro XIII. Martii in exi-	9
3	816	lium misso ab Iconomachis	1
4	817	statim succenturiatus <i>Theo-</i>	2
5	818	<i>phylactus</i> Melissenus, cognomento	3
6	819	<i>Cassiteras</i> , 1. April. festo Pa-	4
7	820	schatos, & eodem mense sub	5
1	821	eo Concilium habitum, Vide	6
2	822	Cangium ad Zonaram p. 76.	7
3	823	Theodoto defuncto (cui Phi-	8
4	824	lippos Cyprius <i>Theodorus</i>	9
5	825	Spatharocandidati filium sub-	10
6	826	stitit) successit Antonius Sy-	11
7	827	laxi Episcopus, quem byzilo-	
8	828	depsam alii, alii Cassimatam	
9	829	cognomine appellant, Vide	
1	830	Bandurium p. 908.	
2	831		
3	832		
4	833	Antoniō defuncto succedit	
5	834	XLI. April. <i>Joannes</i> ab hosti-	
6	835	bis <i>Janus</i> , <i>Janus</i> appellatus	
7	836	& <i>Leçanomania</i> filius. Vide	
8	837	Continuatores Theophanis	
9	838	p. 75. 96. Simeonem Magi-	
10	839	stram p. 403. &c.	

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	11 840	9
Theophilo 20. Januar. mortuo succedit filius MI- CHAEI cognomine <i>μεδυσος</i> sive <i>μεδυσης</i> , adhuc puer, sub tutela matris suæ THEODORÆ, quæ imagines restituit. Vide Anonymum conti- nuatorem Theophanis libro IV, sive ultimo & Si- meonem Magistrum, Georgium Monachum ac Scylitzem, Genesium MS.	12 841 1 842 2 843 3 844 4 845 5 846 6 847 7 848 8 849 9 850 10 851 11 852 12 853 13 854	10 1 2 3 4 5 1 2 3 4 5 6 7 8
Theodora cœnobio inclusa, hinc solus deinceps Michaël imperat,	14 855 15 856 16 857 17 858 18 859 19 860	9 10 11 1 2 3
Barda Imperatoris avunculus Caesar creatus, feria IV. Paschatos.	20 861 21 862 22 863 23 864 24 865 25 866	4 5 6 7 8 9
Barda interfecto, † 21. April. in imperii consortium 26. Maj. adscitus BASILIUS Macedo. Post Michaelē 24. Sept. interfectum solus Basilius imperat. de quo Constantinus Porphyrog. †† in huius Basilii vita, Georgius Monachus, Simeon Magister ac Scylitzes, & Genesius MS,	1 867 2 868 3 869 4 870 5 871 6 872	10 1 2 3 4 5

Yyyy 3

Impe-

4 Vide scriptores post Theophanem p. 128. 148.

†† Vide supra p. 349. & de Basilii huius capitibus paraeneticis p. 572. sq.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	7 873	6
	8 874	7
	9 875	8
	10 876	9
	11 877 Ignatio XXIII. Oct. defun-	10
	12 878 cto Photius restitutus ite-	1
	rum succedit xxvi Octob.	
	13 879 Concilium pro Phorio, 2	
	14 880 quod Græcis est Octavum 3	
	15 881 Generale, 4	
	16 882 5	
	17 883 6	
	18 884 7	
	19 885 8	
	20 886 Phorio in Monasterium 1	
	21 887 Armeniacorum Bordi di-	2
	888 ctum relegato succedit	
	1 889 Stephan ⁹ Leonis sapientis 3	
	2 890 Imp. frater. De quo Acta 4	
	3 891 Sanctior. T. 4. ad 17. Maj. 5	
	4 892 p. 36. seq. 6	
	5 893 Stephano defuncto mense 1	
	6 894 Majo succedit Antonius 2	
	Canleas, cujus vita scripta	
	à Nicephoro Philosopho.	
	Vide supra p 300 Conti-	
	nuatorem Theophanis p.	
	220. Allatium de confen-	
	su p. 614. &c.	
	7 895 Antonio defuncto XII 1	
	8 896 Febr. successit Nicolaus 2	
	9 897 Mysticus live Senator se-	3
	cretioris Consilii, de quo 4	
	10 898 Acta Sanctior. ad 15. Maji 5	
	11 899 T. 3. p. 509. Continuat. 6	
	12 900 Theophanis p. 224. 228. 7	
	13 901 229 &c. Allatius de Con-	
	14 902 sensu p 604. 8	
	15 903 9	
	16 904 10	

Basilio 1 Martii extincto succedit filius LEO, co-
gnomine *sapiens* de quo Simeon Magister,
Georgius Monachus, Anonymus alter conti-
nuator Theophanis p. 217-237. Scylitzes
&c. De hujus Leonis scriptis supra p. 363 sq.
In morte ejusdem defuit olim liber xxiii. Hi-
storiz Ecclesiasticæ Nicephori, cujus hodie soli
xviii. libri extant, cæterorum quinque tan-
tum argumentis brevibus superscriptis.

Excilium Thessalonica, quod describit Johan-
nes Cameniata. supra p. 351.

Imperatores CPolitani

A.C.

Patriarchæ CPol.

	17	905		11
	18	906	Nicolao quod quartas Im-	1
	19	907	peratoris nuptias impro-	2
	20	908	baret deposito successit	3
	21	909	<i>Euthymius</i> Syncellus. Vi-	4
	22	910	de Continuat. Theopha-	5
			nis p. 228. 231. &c.	
ALEXANDER Leoni Fratri succedit xi. Maj.	1	911	Euthymio pulso per Leo-	1
CONSTANTINUS Porphyrogenitus Leo-	1	912	nem & Alexandrum Ni-	2
nis Sap. filius Alexandro Patruo 6. Junii ex-	2	913	colaus <i>Myfficus</i> restitui-	3
tingto succedit septennis, imperatque sub tu-	3	914	tur. Vide Bandurium p.	4
tela ZOES Matris. De his videndi Anony-	4	915	910. seq.	5
mus Theophanis continuator, Simeon Magi-	5	916		6
ster, Georgius Monachus & Scylitzes. De	6	917		7
Constantini Porphyrogeniti scriptis dixi su-	7	918		8
pra p. 486. seq.	8	919		9
Zoë in ordinem coacta, cum Constantinus He-	9	920		10
lenam ROMANI Lacapeni filiam duxisset,	10	921		11
menfe Aprili, ejus ipsius anni menfe De-	11	922		12
cembri coactus idem est Romanum fœderum	12	923		13
suum una cum filio CHRISTOPHORO in	13	924		14
Imperii consortium adsciscere. Christo-	14	925	Nicolao xv. Maj. defuncto	1
phorus non ita multo tempore post obiit,	15	926	succedit Augusto Menfe	2
	16	927	<i>Stephanus</i> Amasæ Metro-	3
			polita. Vide Continuat.	
			Theophanis p. 254. 256.	
			258.	
	17	928	Stephano xym. Jul. defun-	1
	18	929	cto succedit xrv. Dec. Try-	2
	19	930	pho Monachus de quo Acta	3
			Sanctor. T. 2. April. 19 p.	
			619. seq. Continuatores	
			Theophanis p. 258. 261.	
			487. seq.	
	20	931	Tryphone intra mensem	
	21	932	Augustum deposito, sedes	
			vacavit annum unum	
			mensis quinque.	
	22	933	<i>Theophylactus</i> Romani La-	1
	23	934	capeni Imp. filius ordina-	2
	24	935	tus 2. Febr. Vide Conti-	3
			nuatores Theophanis.	

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarcha CPol.
	25 936	4
	26 937	5
	27 938	6
	28 939	7
	29 940	8
	30 941	9
	31 942	10
	32 943	11
Romanus exauctoratus Monachi habitum induit 16. Dec. Mox etiam filii ejus <i>Stephanus</i> & <i>Constantinus</i> ab Imperio prohibiti, Sic soli Constantino Porphyrogenito Imperium mansit,	33 944	12
	34 945	13
	35 946	14
	36 947	15
	37 948	16
	38 949	17
	39 950	18
	40 951	19
	41 952	20
	42 953	21
	43 954	22
	44 955	23
	45 956 Theophylacto xxvii. Febr. defuncto succedit	1
	46 957 3. April <i>Polyevdus</i> , forte antea in Monachatu dictus <i>Epiphanius</i> , ut ita	2
Constantino Porphyrog. 17. Nov. extincto succedit filius ROMANUS II. sive junior. jam A. 948. à Patre, ipso Paschatos festo coronatus,	47 958	3
	48 959	4
	1 960	5
	2 961	6
	3 962	7
	1 963	8
Romano 15. Martii defuncto successit filius prælati & 16. Augusti coronatus NICEPHORUS II. RHOCAS, qui Theophanonem viduā à Romano relictam uxorem duxit. De hoc Simeon Magister in Annalibus & Scylitzes: è Latinis Luitprandus in Legatione ad hunc Imperatorem quam vulgavit Canisius Ingolstadt. A. 1600. Hic etiam est Nicephorus cujus meminit Constantinus Porphyrog. in Basilii Macedonis vita p. 192.	2 964	9
	3 965	10
	4 966	11
	5 967	12
	6 968	13

Impp^r

Imperatores CPolitani.

Nicephoro 11. Dec. mortuo succedit JOMAN-
NES TZIMISCES, coronatus 25. Dec. De
hoc Scylitzes, Cedrenus, Zonaras & reli-
qui Annalium scriptores.

Post Tzimisken anno hoc exeunte sublatum
veneno, succedunt BASILIUS II. Bulgaro-
stonus fraterque ejus CONSTANTINUS,
Romani junioris filii. Vide præter Scy-
litzen & Annalium scriptores, quæ Acropo-
lita cap. 11. & 13. & Basilii hujus Epita-
phium in Cangii notis ad Zonaram p. 109.
& apud Bandurium p. 179. 868.

A. C. Patriarchæ CPol.

7	969		14
1	970	Polyeucto xv. Jan. defun.	1
2	971	cto succedit <i>Raslinus</i> Sca-	2
3	972	mundrenus, Dominica	3
4	973	Orthodoxiæ xiii. Febr.	4
5	974	Basilio deposito succef-	1
6	975	for datur Antonius Str-	2
1	976	dii Abbas, initio anni.	3
2	977		4
3	978		5
4	979	Anno ineunte abdicavit	
5	980	se Patriarchatu Anto-	
6	981	nus. Sedes Vacavit per	
7	982	annos quatuor & di-	
8	983	midium.	
9	984	Paullo post medium anni	1
10	985	ordinatur <i>Nicolaus Thry-</i>	2
11	986	<i>seberges.</i>	3
12	987		4
13	988		5
14	989		6
15	990		7
16	991		8
17	992		9
18	993		10
19	994		11
20	995		12
21	996	Nicolao defuncto succe-	13
22	997	dit <i>Sisinnius Magister.</i>	1
23	998		2
24	999		3
25	1001	Sisinnio defuncto suc-	1
26	1002	cedit <i>Sergius Mena-</i>	2
27	1003	chus (<i>Photii avespices.</i>)	3
28	1004	Vide Continuatores	4
29	1005	Theophanis pag. 269.	5
		Allatium de consensu	6
		p. 606. seq. & Bandu-	

Zzzz

Impe.

Libri sti Pars Altera.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarcha CPol.
	30 1006	rium p. 923. ex quo 7
	31 1007	discesSergium non (ut 8
	32 1008	Pagius) fuisse bino- 9
	33 1009	minem, nec ante Ser- 10
	34 1010	gium fuisse) Johannem 11
	35 1011	nescio quem, sed J. 11
	36 1011	<i>hannem Patriarcham</i> 12
	36 1012	cujus in Epistola Petri 13
	37 1013	Antiocheni ad Mich 14
	38 1014	Cerularium mentio, 15
	39 1015	fuisse Patriarcham An- 16
	40 1016	tiochenum non CPol. 17
	41 1017	litanum. Vide Cotele- 18
	42 1018	rii monum. Ecclesiaz 19
	43 1019	Græca T. 2. p. 148. 19
	44 1020	Sergio defuncto suc- 1
	45 1021	cedit <i>Eustathius</i> Pres- 2
	46 1022	byterorum Palatii 3
	47 1023	ædis princeps, 4
	48 1024	5
	49 1025	6
	50 1026	7
	51 1027	8
	52 1028	9
	1 1029	10
	2 1030	11
	3 1031	12
	4 1032	13
	5 1033	14
	1 1034	15
	2 1035	16
	3 1036	17
	4 1037	18
	5 1038	19
	6 1039	20
	7 1040	21

Basilii Bulgaroetoni ejusque fratris Constan-
tini Imperii annus

Basilio mense Dec extincto solus deinceps im-
perat Constantinus Romani F. Basili frater.

Constantino Romani F. defuncto 9. Nov. suc-
cedit FL ROMANUS *Argyrus* sive *Argy-*
ropulus Constantini gener. De hoc Scy-
litzes, Cedrenus, Zonaras, Glycas, Manasses.

Romanus Argyropulus 11. April. veneno à Zoë
conjugē extinguitur, succeditq; MICHAEL
Καταλάκτης, *Ραφίλας* in torum non mi-
nus quam in Imperium. De hoc Scylitzes
& Annalium scriptores.

Impe-

Imperatores CPolitani.

A. C.

Patriarchæ CPol.

1 Michaële Paphlagonæ Monachi induente habitum & paulo post 10. Dec. mortuo succedit MICHAEL CALAPHATES Paphlagonis sororis filius à Zoë adoptatus, sed quam mox cum Joanne Paphlagonis fratre exauكتورavit.

1

1041

16

1 Calaphati post effoscos oculos exuكتورato 21. April. detrusoque in Monasterium succedit CONSTANTINUS Monomachus, 12. Jun. adminiculo Zoës, quam deinde duxit. Vide Scylitzem, Cedrenum, Zonaram, Manassēm, Glycam.

1

1042

17

2

1043 Alexio XX. Febr. defuncto succedit Michael Cerularius, festo Annunciationis XXV. Mart. De hoc intelligendus Jo. Scylitzes p. 808. seq. Eum ut Latinæ Ecclesiæ adversarium insectatur Allatius de consensu p. 616. seq.

1

3

1044

2

4

1045

3

5

1046

4

6

1047

5

7

1048

6

8

1049

7

9

1050

8

10

1051

9

11

1052

10

12

1053

11

Constantino 30. Nov. mortuo succedit THEODORA, Zoës jam defunctæ soror.

1

1054

12

2

1055

13

MICHAEL Stratioticus, à Theodora confors Imperii adfciscitur, qvz obiit 22. Aug.

3

1056

14

In hoc tempore defunxit Cedreni Chronicon

1

1057

15

ISAACUS Comnen' exauكتورato Michaële & in Monasteriū abdere se permissio Imperator eligitur 31. Aug. Vide Scylitzem, & Nicephorum Bryennium libro I.

1

1058

16

16. Comnenus in Studii Monasterium se recepturus Imperatorem pronunciat CONSTANTINUM DUCAM, mense Decembri. Vide eosdem scriptores.

2

1059

1

Michaeli Cerulario, festo Michaelis, qvod Junii VIII. Græci celebrant, deposito successit Constantinus Lachudes. Vide Scylitzem

1

1060

2

2

1061

3

3

1062

4

4

1063

5

5

1064

1

6

1065

2

7

1066

3

8

1067

4

Duca 6. Junii extincto imperat EUDOCIA vidua cum liberis, qvz proximi anni die 13. Januarii nubsit ROMANO DIOGENI, cumqve Augustum fecit.

1

1068

5

Zzzz 2

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarcha CPol.
	2 1069	6
	3 1070	7
Ex infelici adversus Turcas expeditione reversus Romanus Diogenes à Constantini Ducz liberis mense Octobri excecatur, & in insulâ Protem relegatur, Imperium vero sibi vindicat ejusdem Ducz filius MICHAEL <i>Porapinacens</i> , cum Matre <i>Eudocia</i> ; sed qvz paullo post Monacha esse iussa est. De hoc Scylitzes & Nicephorus Bryennius fufe lib. 2. & 3.	4 1071	8
	1 1072	9
	2 1073	10
	3 1074	11
	4 1075 Joanni Xiphilino 2. Augusti defuncto successit <i>Cosmas</i> Hierosolymitanus.	1
	5 1076	2
	6 1077 Vide Scylitzem pag. 160.	3
Deposito 7. April. & in Monasterium detruso Michaeli, Imperium obtinuit NICEPHORUS BOTANIATES, de quo Nicephorus Bryennius lib. 3. & 4. Zonaras, Glycas, & qui in hoc definit Scylitzes.	1 1078 Alexiadem Comnenz p. 68 76. 79. Forte & apud Niceph. Bryennium lib. 3.	4
	2 1079	5
	3 1080 pag. 84. pro <i>Θωμάς</i> legendum <i>Κόσμος</i> .	6
Deiusto Boraniatz 1. April succedit FL. ALEXIUS COMNENUS, de quo fufe Anna filia in Alexiade, Nicephorus Bryennius ejus maritus libro quarto, Nicetas Choniates libro 1. & qui in morte hujus Imperatoris desinunt Zonaras & Glycas.	1 1081 Colimz qvi 8. Maji sc Patriarchatu abdicavit, succedit <i>Eustratius Garides</i> .	1
	2 1082	2
	3 1083 Evnuchus, Itali errorum suffragator. Vide Annam Comnenam p. 76. 79. 144. Antonium Pagiam ad A. C. 1086. n. 9. Lambertum T. 4. p. 324.	3
	4 1084 Eustratio deposito succedit mense Septembri <i>Nicolaus Grammaticus</i> , Vice Annam Comnenam p. 273 & Pagium ad A. C. 1089 n. 2.	4
	5 1085	5
	6 1086	6
	7 1087	7
	8 1088	8
	9 1089	9
	10 1090	10
	11 1091	11
	12 1092	12
	13 1093	13
	14 1094	14
	15 1095	15
	16 1096	16
	17 1097	17
	18 1098	18
	19 1099	19
	20 1100	20
	21 1101	21
	22 1102	22

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
Alexii Comneni annus Imperii	23 1103	20
	24 1104	21
	25 1105	22
	26 1106	23
	27 1107	24
	28 1108	25
	29 1109	26
	30 1110	27
	31 1111 Nicolao defuncto suc-	1
	32 1112 cedit <i>Job. Hieromne-</i>	2
	33 1113 <i>mon</i> , Chalcedonenfis	3
	34 1114 Episcopus. Vide Ban-	4
	35 1115 durium p. 915.	5
	36 1116	6
	37 1117	7
In hoc anno (qvo defuncti Jo. Zonare & Mich.	1 1118	8
<i>Glyce</i> Annales,) Alexio Comneno successit	2 1119	9
15. Augusti, filius JOANNES COMNE-	3 1120	10
NUS, ob morum probitatem καλῶν ἡρώων	4 1121	11
dictus. De hoc videndi Jo Cinnamus libro	5 1122	12
primo, Nicetas Choniates, libro 1. & è la-	6 1123	13
tinis Otto Frisingensis, Gvil, Tyrius &c,	7 1124	14
	8 1125	15
	9 1126	16
	10 1127	17
	11 1128	18
	12 1129	19
	13 1130	20
	14 1131	21
	15 1132	22
	16 1133	23
	17 1134 Joanni Hieromnemoni	1
	18 1135 defuncto succedit <i>Leo</i>	2
	19 1136 <i>Συγγραφεύς, ὁ Στρεπτός</i>	3
	20 1137 de qvo vide Allatii	4
	21 1138 consensusum p. 644.	5
	22 1139	6

Zzzz 3

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarcha CPol
	23 1140	7
	24 1141	8
	25 1142	9
Joanni Comneno 8. April. extincto successit	1 1143	Leoni Styppiotæ succe-
MANUEL COMNENUS, Filius, de quo	2 1144	dit <i>Michael</i> <i>Ὁδῆτης</i>
Joannes Cinnamus libris 2. 3. 4. 5. & 6. Nicetas Choniates libris septem.	3 1145	Monachus, cognomen- to Curacuas. Vide Ni- cetam Choniatem p. 52. 59. & 88. & Jo. Cinnamum lib. 2. p. 33.
In hoc anno desinit Chronicon Ottonis Frisingensis.	4 1146	Leoni se abdicanti successit <i>Cosmas</i> <i>Ἀρτικός</i> , patria Egineta qui cum per decem menses fuisset, xxvi Februar. ob Bogomilorum hæresim jure an injuria ei impatiens expulsus est. Vide Nicetam p. 88 seq. Cinnamum lib. 2. p. 67. seq. Alatiū de consensu p. 683 seq. ubi formula depositionis & apud Bandurium p. 916 seq. Sedes inde per decem menses vacavit.
	5 1147	Die xxvi. Decembris Patriarcha creatus <i>Nicolaus</i> <i>Μουζαλὺς</i> . Vide Cinnamum lib. 2. p. 88 seq. Bandurium p. 920. Lambecium lib. VI. p. 301.
	6 1148	1
	7 1149	2
	8 1150	3
	9 1151	Nicolao se circa mensem Aprilem abdicanti successit <i>Theodor</i> Monachus & præfectus Collegii S. Resurrectionis, quem <i>Theodosium</i> pauci quidam appellant.
	10 1152	2

Imperatores CPolitani

A.C. Patriarchæ CPol.

11	1153	Theodoto successisse a-	3
12	1154	junt Catalogi quidam <i>Neophytum ἐγκλειστον</i> si- ve Monachum ex clau- stro Evergetidis. Vide Philippi Chronicon Ec- clesiæ Græcæ cum notis Henrici Hilaridis p. 193. & Bandurium pag. 920. qvi hunc Neophytum pro commentitio habet. Nicephor ⁹ Callistus suc- cessisse Theodoto ait <i>Constantinum Chliare-</i> <i>num</i> Diaconum, mense Aprili.	4
13	1155	Constantino Chliareno	1
14	1156	successit <i>Lucas Chrysober-</i>	2
15	1157	<i>ges</i> , de qvo Cinnamus li-	3
16	1158	bro V.	4
17	1159		5
18	1160		6
19	1161		7
20	1162		8
21	1163		9
22	1164		10
23	1165		11
24	1166		12
25	1167		13
26	1168		14
27	1169	Luca Chrysobergæ de-	1
28	1170	functo successit <i>Michaël</i>	2
29	1171	<i>Anchiali</i> , Diaconus, fa- cellarius & Princeps	3
30	1172	Philosophorum,	4
31	1173		5
32	1174		6
33	1175		7
34	1176		8
35	1177	Sub initium anni extincto <i>Michaeli</i> succedit <i>charito</i> Monachus, eodem anno exante mortuus,	1

Manuelis Comneni annus Imperii

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchus CPol.
	36	1178 Hunc excipit <i>Theodosius</i> 1
	37	1179 Boradiotes Monachus 2
	38	1180 collis S. Auxentii. vide 3
Manueli 24. Sept. defuncto succedit ALEXIUS junior COMNENUS, Porphyrogenitus, de quo Nicetas Choniates libro singulari, & è Latinis Gvil. Tyrius.	1	1181 Nicetam p. 265. 285. & 4
	2	1182 Bandurium p. 921. 5
Alexio mense Octobri strangulato rapit Imperium ANDRONICUS Comnenus Isaaci F. Alexii senioris nepos. De hoc Nicetas libris duobus, Gvil Tyrius libro xxii.	3	1183 Theodosio in Insulam 6
Andronico 12. Sept. interfecto succedit ISAACIUS secundus ANGELUS COMNENUS, de quo idem Nicetas tribus libris,	1	1184 Terebinthum secedenti 1
	2	1185 successor datur <i>Basilus</i> 2
	1	1185 <i>Camaterus</i> . 2
	2	1186 Dejecto Camatero sufficitur 1
	2	1187 tur <i>Nicetas Muntanus</i> , 2
	3	1188 magnus Sacellarius, 3
	4	1189 4
	5	1190 Niceta dejecto sufficitur 3
	6	1191 <i>Leontius</i> diaconus, dictus 1
	7	1192 <i>Theocrites</i> quod per <i>Θεοτόκον</i> quam Imperator 1
	8	1193 apparuisse sibi dicebat 2
	9	1194 electus & post septem 3
Isaacio in carcerem coniecto & excæcato 10. April. ALEXIUS Angelus <i>Comnenus</i> frater Imperium eripit. <i>Alexium</i> Isaaci filium carceri includit, qui elapsus Latinos ad ever-tendum imperium sollicitat.	1	1195 mensis iterum dejectus 4
	2	1196 est, succedente <i>Desibeo</i> 5
	3	1197 Patriarcha Hierosol. qui post anni & sex mensum spatium cedit locum <i>Georgio Xiphilino</i> magno Scévophylaci. Vide Bandurium p. 922-925. Al-latium de Georgiis pag. 341. seq. 6
In hoc anno desinunt Cæsaris Baronii & Antonii Pagi Annales.	4	1198 Post Xiphilini mortem 7
	5	1199 vacat sedes duobus men-sibus, deinde eligitur <i>Jo-anne Camaterus</i> , Diaconus & Chartophylax de 1
		1200 2
		1201 3
		1202 quo Allatius de consensu 4
ALEXIUS IV. Isaaci Angusti F. à Latinis 26. Jul. una cum Patre ISAACO restitutus, sed post sex mensum interval-lum strangulatus est ab ALEXIO V. DUCA, cognomine <i>Μυρξυλλο</i> * qui in Imperio successor post 70. dierum spa-tium misere periit. Gustavit etiam Imperium NICOLAUS CANABUS, de quo Nicetas p. 610. & MANUEL Isaacii Angeli filius, quem ad breve tempus Balduinus Imperatorem renunciavit.	1203	p. 723. & ad Acropoli-tam p. 222. 5
Capta CPolis 12. April. à Latinis, Francis Venetisq; in qua de-sinit Joëlis Chronicon compendiarium de quo supra p. 456.	1204	6
* quasi supercilioso; vide Nicetam p. 608. Doufam & Acropolitam p. 288. seq. Cangium ad Vill-harduinum p. 307.		

Per annos LVIII. quibus* Latini
CPolin tenuerunt.

Imperatores CPol. è Latinis	A. C. Imperat. Græci Nicæ in Bithynia	Patriarchæ CPol. è Latinis	Patriarchæ Græci Nicæ
BALDUINUS I. Flan- driz Comes, coronatus 21. Maj. de quo Nicetas, extremo lib. XX & toto 2 XXI, Villeharduinus &c.	1204	Thomas Maurocenus nobilis Venetus, in quem invehitur Ni- cetas.	7
HENRICUS Balduino 1 fratre occiso succedit, coronatus 20. August. de quo Nicetas lib. ult. cap. 3 ult.	1205 FL. THEODO- RUS LASCA- RIS Alexii An- 2 geli, cuj' filiam 1206 Añam duxerat; 2 gener, de quo 3 1208 Nicetas lib. 4 ult. Niceph. 5 Gregoras lib. 6 1210 I. Acropolita 6 1211 c. 6, seq. & 18. 7 7 1212 8 8 1213 9 9 1214 10	I 2 3 4 5 6 7 8 9 10	8 9 1 2 3 4 5 6 7 Michaeli defuncto succedit post vaca- tionem decem men- sium Theodorus Ireni- cus cognomine Copas Diconus & Charto- phylax ὁ παῖλος Φι- λασόφων. 8. Sept. 1
PETRUS Curtiniacus Comes Antifiodoriensis 2 Petro defuncto 3 1 2 3 ROBERTUS Curtiniac coronatur 25. Mart.	1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221 1222 FL. JOANNES DUCAS, co- 1223 gnomine BA- 1224 TATZES five DIPLOBA- 1225 TAZIUS, 3	11 Gervasius Tuscus creatus à Pontifi- ce Rom. 2 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

A a a a a

Impe-

Libri 5ti Pars Altera.

* Hanc partem Historiæ singillatim illustravit Cangius in Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Francis edita Gallice ad calcem Villeharduini, ejusdem argu-
menti scriptoris, de quo infra. Paris. 1657 fol.

† Exinde apparet falli Clariss. Bandurium (quem alioqui in hac Chronologia libenter
sequor) cum p. 927. Maximum refert ad A. C. 1215.

Imperatores CPol. è Latinis	A. C.	Imperat. Græci Nicææ in Bithynia	Patriarchæ CPol. è Latinis	Patriarchæ Græci Nicææ.
		Theodori Lascaris, cu- jus filiam <i>Irenem</i> du- xerat, gener. Vide Acropolitam c. 18. ad (2. Gregoram lib. 2.		post sex menses mor- tuis successorem ha- buit <i>Manuelem Sa- crantem Charitopo- lum</i> cognomen Philosophum.
	8	1226	4 Joanne recusante	6 Manuelli sub extremis
	9	1227	5 <i>Simon</i> Archiepi- scopus Tyri, crea- tur Patriarcha à	1 Augusti mortuo succe- dit <i>Germanus II. Nampis</i> ,
Roberto defuncto suc- cedit JOANNES BRY- ENNIUS Hierosolymæ Rex, tutorio nomine pro Balduino secundo pupillo suo.	1	1228	6 Pontifice Rcm.	2 Monachus, de quo Alie- tius in consensu p. 11.
	2	1229	7	3
	3	1230	8	4
	4	1231	9	5
	5	1232	10 <i>Nicolaus</i> Episcop ^o Spolestinus.	6
	6	1233	11	7
	7	1234	12	8
	8	1235	13	9
	9	1236	14	10
Joanne Bryennio de- functo BALDUINUS II imperium suscipit vix octo & decem an- nos natus	10	1237	15	11
	11	1238	16	12
	12	1239	17	13
	13	1240	18	8 Post Methodium de- functum sedes vacat ultra triennium.
	14	1241	19	9
	15	1242	20	10
	16	1243	21	11 Sub extremum ann ^o succedit <i>Manuel</i> Ar- chipresbyter, à Ma- nuuele Charitopulo di- versus, licet à Philippo Cyprio confundatur.
	17	1244	22	12
	18	1245	23	13
	19	1246	24	14
	20	1247	25	15
	21	1248	26	16
	22	1249	27	17
	23	1250	28	18
	24	1251	29	19
	25	1252	30	20
	26	1253	31	21
	27	1254	32	22

Imperatores CPol. è Latinis	A. C. Imperat. Græci Nicææ in Bithynia	Patriarchæ CPol. è Latinis	Patriarchæ Græci Nicææ
28	1255 FL. THEO-33 DORUS junior LAS- CARIS five Ducas & Constantinus à qui- busdam di&°, Johan- nis F. De hoc Grego- ras lib. 3. c. 1. 2. Acro- polita c. 52. seq.	23	Mánueli paullo ante Imperatorem Ducam defuncto succedit post ejusdem mortem Arse- nius Monachus Anto- rianus, Nicephoro Ble- mida dignitatem illam respuente. Vide Acro- politam, c. 53. Grego- ram, Pachymerem &c. 2
29	1256	24	
30	1257	25	Allarium de consensu 3
31	1258	26	pag. 724. 4
32	1259 JOHANNES 1	27	
33	1260 LASCARIS Theodori F.	28	Arsenio profugo succe- 1
34	vix sexennis, 3 Imperium admini- strante qui mox il- lud sibi plane vindic- avit MICHAËLE Commeno PALÆO- LOGO. Vide Grego- ram lib. 3. c. 3.	29	dit Nicephorus Ephe- si Episcopus, qui eodem anno, mense Nov. obiit. Vide Gregoram IV. 1.

25. Jul. CPolis à Mi-
chaele Palæologo re-
cuperata, atqve Impe-
rium Francorum, Bal-
duino secundo pulso,
finem habuit.

Pantaleonis Zu-
stigani annus

Post recuperatam à Græcis CPolin, *titulo tamen Imperatorum CPolitanorum* adhuc
usq; è Francis sunt *Philippus* Curtiniacus filius unicus Balduini II. ab A. 1272.

Carolus Comes Valesius, *Philippi Pulchri*, Gallix Regis frater, qui duxit *Catharinam*
Philippi filiam A. 1300.

Catharina Valesia Caroli filia, ab A. 1308.

Philippus II. Princeps Tarentinus, qui *Catharinæ* nubsit, filius Caroli H Siciliæ
Regis ab A. 1326. ad 1332. quo obiit, titulum Imperatricis retinente uxore *Catharina*
Valesia.

Robertus II. Princeps Achajæ & Tarenti, ab A. 1346.

Philippus III. Princeps Tarentinus ab A. 1352.

Jacobus Banius Andriæ Dux, ab A. 1374.

Similiter Pontifices Romani subinde suffecerunt qui *titulum Patriarchæ CPolitani*
post *Pantaleonem Züstiganum* gererent, ut notatum à Cangio in Historia CPolitana sub
Francis Imperatoribus p. 244. Fuerunt itaqve

Hugolinus Malabranchini Cardinalis, defunctus A. 1291.

Petrus ab Honorio IV. confirmatus, mortuusqve A. 1301.

Leonhardus Ecclesiæ S. Bartholomæi Venetiis presbyter, à Bonifacio VIII.

Nicolaus Nigroponti Episcopus, qui fuit A. 1314.

Petrus, A. 1323.

Gotio Ariminensis, Cardinalis. A. 1331.

Aaaaa 2

Reber-

Robertus A. 1341.

Henricus A. 1345. occisus

Guillemus Mediolanensis ArchiEpiscopus A. 1362.

Petrus Thomas Carmelita, ArchiEpiscopus Cretensis ab Urbano V. constitutus Patriarcha CPol. & defunctus A. 1366.

Paulus A. 1367.

Philippus, praefectus Avenionensis A. 1369.

Jacobus Visfius Cardinalis, ArchiEpiscopus Hydruntinus A. 1375.

Post captam à Turcis CPolin *Isidoro* Cardinali Rutheno dignitatem illam recitante • suscepit oblatam à Pio II. *Bessarion*, Episcopus Sabinus Cardinalis Nicenus, qui Patriarcha CPolitanus vocaretur etiam in titulo Panegyrici, quo Baptista Platina cum A. 1462 15. Nov. defunctum condecoravit.

Post receptam CPolin à Græcis

Imperatores CPolitani

MICHAELIS *Comneni* † PALÆOLOGO ann⁹
De illo Imperatore fusc Nicephorus Grego-
ras & Georgius Pachymeres, Addendus
etiam Phranzes.

A. C. Patriarcha CPol.

1261 Recuperata CPoli *Arsenius*
1262 15. Aug. restituitur. Con-
1263 fer Bandarium p. 931.
1264 Arsenius qui sacris Impera-
1265 tori ob excoecatum Joan-
nem interdixerat à Concilio
1266 deponitur. Hinc sedes per
aliquod tempus vacat.
1267 *Germanus* Episcopus Adria-
nopolitanus FeRo Penteco-
stes 5 Jun. creatus abdicat
se 14. Sept. ejusdem anni.
1268 Calendis Jan. ordinatus *Ysa-*
1269 *phus* Galefii Abbas de quo
Gregoras IV. 8. V. 1. VI. 1.
1270 Pachymeres &c. Allatus de
1271 consensu p. 713.
1272
1273
1274 Deposito *Josepho* succedit
1275 *Joannes* BEXX. & sine FeRo
1276 eius ordinatus 2. Junii de quo
Gregoras V. 2. VI. 1. Hic est
1277 qui multa scripsit pro Latini

Hoc tempore filium Andronicum à patre Mi-
chaële jam in consortium Imperis adscitum

* Ita de *Isidoro* Phranza III. 20. p. 200. Sed *Odericus Raynaldus* ad A. C. 1473. p. 14
Isidoro mortuo *Bessarionem* surrogatum scribit.

† Coronatus hic sub init. mensis Sept. & *Joannem Lascarum* oculis orbati *Joannis* 25 Dec.
ejusdem anni.

Imperatores CPolitani-	A. C.	Patriarchæ CPol.
patet ex subscriptiōne Codicis MS 291. Re-	1278	næ Ecclesiæ dogmatibus, 4
gis Christiānissimi: ἐν εἰσι 5 πφδ' ἐπὶ τῷ βα-	1279	quam cum Græca conciliare 5
σιλείας τότε Κυρὸς ΜΙΧΑΗΛ Δεκά Αγ-	1280	volebat. 6
γέλῃ Κομνηνῷ τῷ Παλαμολόγῳ καὶ νέῃ Κων-	1281	7
σταντίνῳ, καὶ ΘΕΟΔΩΡῶΣ τῆς εὐσεβεῖας		
τῆς Αὐγῆς, καὶ τῷ Κυρὸς ΑΝΔΡΟΝΙΚῶΤ		
Κομνηνῷ τῷ Παλαμολόγῳ, καὶ ΑΝΝΗΣ		
τῆς εὐσεβεῖας Αὐγῆς.		
Michaeli defuncto succedit filius ANDRONI-	1282	Vecco 26. Dec. dejecto, re- 8
CUS PALÆOLOGUS senior, de quo Gre-	1283	stituitur <i>sephus</i> Galesii Ab- 1
goras, Pachymeres, Joannes Cantacuzenus	1284	bas de quo panno ante: Huic 2
& Georgius Phranzes. Huic Andronico	1285	autem paullo post cedenti 3
Nicephorus Callisti Historiam suam Eccle-	1286	atque deinde mortuo succe- 3
-siasticam inscripsit.	1287	dit <i>Georgius Cyprianus</i> , de cu- 4
	1288	jus scriptis supra p. 603. sq. 5
	1289	6
	1290	Abdicare se mense Jun. coa- 7
	1291	cto Georgio succedit 14. 1
	1292	Octobr. <i>Athanasius Macedo</i> 2
	1293	de cuius scriptis supra pag. 3
	1294	18. Octobr. succedit <i>Joan-</i> 4
	1295	<i>nes</i> (antea <i>Cosmas</i>) Sozo- 1
	1296	politanus, ordinatus Cal. 2
	1297	Jan. anni proximi. Vide 3
	1298	Gregoram VI. 7. & 11. 4
	1299	5
	1300	6
	1301	7
	1302	8
	1303	Pulsò 3. Aug. Johanne, Atha- 1
	1304	nasius iterum restituitur. 2
	1305	Vide Gregoram VII. 9. 3
	1306	4
	1307	5
	1308	6
	1309	7
	1310	8
	1311	Post Athanasium secundū vi-
		ce se coactum abdicasse des-
		vacat per biennium.

Impe-

Robertus A. 1341.
Henricus A. 1345. occisus
Guilhelmus Mediolanensis ArchiEpiscopus A. 1362.
Petrus Thomas Carmelita, ArchiEpiscopus Cretensis ab Urbano V. constitutus
 Patriarcha CPol. & defunctus A. 1366.
Paulus A. 1367.
Philippus, praefectus Avenionensis A. 1369.
Jacobus Viskus Cardinalis, ArchiEpiscopus Hydruntinus A. 1375.
 Post captam à Turcis CPolin *Isidoro* Cardinali Rutheno dignitatem illam reco-
 fante • suscepit oblatam à Pio II. *Bessarione*, Episcopus Sabinus Cardinalis Nicenus,
 qui Patriarcha CPolitanus vocaturetiam in titulo Panegyrici, quo Baptista Platina cum
 A. 1462 15. Nov. defunctum condecoravit

Post receptam CPolin à Græcis

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarcha CPol
MICHAELIS <i>Comneni</i> † PALÆOLOGO ann ^o	3	1261 Recuperata CPoli <i>Arsenius</i>
De illo Imperatore fuisse Nicephorus Grego-	4	1262 15. Aug. restituitur. Con-
ras & Georgius Pachymeres, Aildendus	5	1263 ser Bandarium p. 931.
etiam Phranzes.	6	1264 Arsenius qui sacris Impera-
	7	1265 tori ob excoecatam Joan-
	8	1266 nem interdixerat à Concilio
		deponitur. Hinc sedes per
		aliquod tempus vacat.
	9	1267 <i>Germanus</i> Episcopus Adria-
		nopolitanus FeRo Penteco-
		stes 5 Jun. creatus abdicat
		se 14. Sept. ejusdem anni.
	10	1268 Calendis Jan. ordinatus <i>Yose-</i>
	11	1269 phus Galeſii Abbas de quo
	12	1270 Gregoras IV. 8. V. 2. VI. 1.
	13	1271 Pachymeres &c. Allatus de
		consensu p. 753.
	14	1272
	15	1273
	16	1274 Deposito Iosepho succedit
	17	1275 <i>Johannes Bérre</i> sive <i>Per-</i>
Hoc tempore filium Andronicum à patre Mi-	18	1276 cas, ordinatus 2. Junii, de quo
chaële jam in consortium Imperii adscitum	19	1277 Gregoras V. 2. VI. 2. Hic est
		qui multa scripsit pro Lat-

Impe-

* Ita de Isidoro Phranza III. 20. p. 200. Sed Odericus Raynaldus ad A. C. 1473. n. 52.
 Isidoro mortuo Bessarionem surrogatum scribit.
 † Coronatus hic sub init. mensis Sept. & Joannem Lascarum oculis orbavit 25 Dec.
 ejusdem anni.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
patet ex subscriptiſſe Codicis MS 291. Re-	1278	næ Eccleſiæ dogmatibus, 4
gis Chriſtianiffimi: ἐν ἔτει 5788 ἐπὶ τῷ βα-	1279	quam cum Græca conciliare 5
σιλείας τότε Κυρὸς ΜΙΧΑΗΛ Δεκά Αγ-	1280	volebat. 6
γέλῳ Κομνηνῷ τῷ Παλαιολόγῳ καὶ νέῳ Κων-	1281	7
ſταντίνῳ, καὶ ΘΕΟΔΩΡΩΣ τῆς εὐσεβεῶ-		
τῆς Αυγῆς, καὶ τῷ Κυρῷ ΑΝΔΡΟΝΙΚῷ		
Κομνηνῷ τῷ Παλαιολόγῳ, καὶ ΑΝΝΗΣ		
τῆς εὐσεβεῶτῆς Αυγῆς.		
Michaeli defuncto ſuccedit filius ANDRONI-	1282	Vecco 26. Dec. deſectō, re- 8
CUS PALÆOLOGUS ſenior, de quo Gre-	1283	ſtituitur Joſephus Gaſſiſi Ab- 1
goras, Pachymeres, Joannes Cantacuzenus	1284	bas de quo paullo ante; Huic 2
& Georgius Phranzes. Huic Andronico	1285	autem paullo poſt cedenti 3
Nicephorus Calliſti Hiſtoriam ſuam Eccle-	1286	atque deinde mortuo ſucce- 3
ſiaſticam inſcripſit.	1287	dit Georgius Cyprius, de cu- 4
	1288	jus ſcriptis ſuprà p. 603. ſq. 5
	1289	6
	1290	Abdicare ſe menſe Jun. coa- 7
	1291	cto Georgio ſuccedit 14. 1
	1292	Octobr. Athanaſius Macedo 2
	1293	de cuius ſcriptis ſuprà pag. 3
	1294	1582 ſeq. 3
	1295	Athanaſio coacto ſe abdicare 4
	1296	16. Octobr. ſuccedit Jo- 1
	1297	annes (antea Colmas) Sozo- 2
	1298	politanus, ordinatus Cal. 3
	1299	Jan. anni proximi. Vide 3
	1300	Gregoram VII. 8. & 12. 4
	1301	5
	1302	6
	1303	7
	1304	8
	1305	1
	1306	2
	1307	3
	1308	4
	1309	5
	1310	6
	1311	7
	1312	8
	1313	1
	1314	2
	1315	3
	1316	4
	1317	5
	1318	6
	1319	7
	1320	8
	1321	1
	1322	2
	1323	3
	1324	4
	1325	5
	1326	6
	1327	7
	1328	8
	1329	1
	1330	2
	1331	3
	1332	4
	1333	5
	1334	6
	1335	7
	1336	8
	1337	1
	1338	2
	1339	3
	1340	4
	1341	5
	1342	6
	1343	7
	1344	8
	1345	1
	1346	2
	1347	3
	1348	4
	1349	5
	1350	6
	1351	7
	1352	8
	1353	1
	1354	2
	1355	3
	1356	4
	1357	5
	1358	6
	1359	7
	1360	8
	1361	1
	1362	2
	1363	3
	1364	4
	1365	5
	1366	6
	1367	7
	1368	8
	1369	1
	1370	2
	1371	3
	1372	4
	1373	5
	1374	6
	1375	7
	1376	8
	1377	1
	1378	2
	1379	3
	1380	4
	1381	5
	1382	6
	1383	7
	1384	8
	1385	1
	1386	2
	1387	3
	1388	4
	1389	5
	1390	6
	1391	7
	1392	8
	1393	1
	1394	2
	1395	3
	1396	4
	1397	5
	1398	6
	1399	7
	1400	8
	1401	1
	1402	2
	1403	3
	1404	4
	1405	5
	1406	6
	1407	7
	1408	8
	1409	1
	1410	2
	1411	3
	1412	4
	1413	5
	1414	6
	1415	7
	1416	8
	1417	1
	1418	2
	1419	3
	1420	4
	1421	5
	1422	6
	1423	7
	1424	8
	1425	1
	1426	2
	1427	3
	1428	4
	1429	5
	1430	6
	1431	7
	1432	8
	1433	1
	1434	2
	1435	3
	1436	4
	1437	5
	1438	6
	1439	7
	1440	8
	1441	1
	1442	2
	1443	3
	1444	4
	1445	5
	1446	6
	1447	7
	1448	8
	1449	1
	1450	2
	1451	3
	1452	4
	1453	5
	1454	6
	1455	7
	1456	8
	1457	1
	1458	2
	1459	3
	1460	4
	1461	5
	1462	6
	1463	7
	1464	8
	1465	1
	1466	2
	1467	3
	1468	4
	1469	5
	1470	6
	1471	7
	1472	8
	1473	1
	1474	2
	1475	3
	1476	4
	1477	5
	1478	6
	1479	7
	1480	8
	1481	1
	1482	2
	1483	3
	1484	4
	1485	5
	1486	6
	1487	7
	1488	8
	1489	1
	1490	2
	1491	3
	1492	4
	1493	5
	1494	6
	1495	7
	1496	8
	1497	1
	1498	2
	1499	3
	1500	4
	1501	5
	1502	6
	1503	7
	1504	8
	1505	1
	1506	2
	1507	3
	1508	4
	1509	5
	1510	6
	1511	7
	1512	8
	1513	1
	1514	2
	1515	3
	1516	4
	1517	5
	1518	6
	1519	7
	1520	8
	1521	1
	1522	2
	1523	3
	1524	4
	1525	5
	1526	6
	1527	7
	1528	8
	1529	1
	1530	2
	1531	3
	1532	4
	1533	5
	1534	6
	1535	7
	1536	8
	1537	1
	1538	2
	1539	3
	1540	4
	1541	5
	1542	6
	1543	7
	1544	8
	1545	1
	1546	2
	1547	3
	1548	4
	1549	5
	1550	6
	1551	7
	1552	8
	1553	1
	1554	2
	1555	3
	1556	4
	1557	5
	1558	6
	1559	7
	1560	8
	1561	1
	1562	2
	1563	3
	1564	4
	1565	5
	1566	6
	1567	7
	1568	8
	1569	1
	1570	2
	1571	3
	1572	4
	1573	5
	1574	6
	1575	7
	1576	8
	1577	1
	1578	2
	1579	3
	1580	4
	1581	5
	1582	6
	1583	7
	1584	8
	1585	1
	1586	2
	1587	3
	1588	4
	1589	5
	1590	6
	1591	7
	1592	8
	1593	1
	1594	2
	1595	3
	1596	4
	1597	5
	1598	6
	1599	7
	1600	8

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	30	1312 Initio anni Patriarcha crea-
	31	1313 tur <i>Nipho</i> , Cyzici metro-
	32	1314 piolitanus.
	33	1315 Niphoni ob varia male ge
	34	1316 sta pulso succedit post anni
	35	1317 qvo sedes vacavit spatium 1
	36	1318 <i>Joannes, Glycs</i> , cursus pu-
	37	1319 blici Lotheta. Vide Bandu-
	38	1320 rump. 986. Gregorā VII. 11.
	39	1321 Joanni succedit <i>Gerasimus</i> c
Obiit Michaël Palæologus junior, Andronici	40	1322 monasterio Manganorum
senioris filius, qvem consortem Imperii		Monach ⁹ . Post Gerasimum
Pater fecerat. Hinc incipit Cantacuzeni		19. April. 1321, defunctum
Historia,		sedes vacat per triennium.
	41	1323 Patriarcha creatus <i>Esaia</i> ,
	42	1324 prid. Cal. Dec. Vide Gre.
	43	1325 goram VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9.
Andronico seniori 19 Maji abdicare se coa-	44	1326 10. X. 6. 7.
cto & in Monasterium ubi Antonii nomen	45	1327
adscivit detruso, Imperium rapit ANDRO-	1	1328
NICUS PALÆOLOGUS <i>junior</i> , senioris	2	1329
ex filio Michaële nepos. De hoc Gregoras,	3	1330
Cantacuzenus, Phranzes, Chalcocondylas,	4	1331
	5	1332
	6	1333 <i>Esaia</i> fati functo succedit
	7	1334 <i>Joannes Calcas, Asienus</i> .
	8	1335 Vide Boivini notas ad Gre-
	9	1336 goram p. 774.
	10	1337
	11	1338
	12	1339
	13	1340
Andronico Palæologo juniore 15. Junii de-	1	1341
functo succedit filius JOANNES PALÆO-	2	1342
LOGUS novennis, 19. Nov. coronatus,	3	1343
sub tutela JOANNIS CANTACUZENI,	4	1344
qui res suas & pupilli fufe descripsit, cui	5	1345
jungendi Gregoras libro ad XVIII. Ducas,	6	1346
Chalcocondylas & Georgius Phranzes.		
Vide supra p. 469. seq.		

Impe-

Imperatores CPolitani.

Cantacuzenus Januar. 8. CPolin occupat. Imperiumq; sibi vindicat: coronatur 13 Maj. & Joanni Palæologo pupillo suo filiam *Helenam* dat in matrimonium.

Ir hoc anno definit liber XXIV. Nicephori Gregoræ, ex editis ultimus,

Joanne Palaolo CPolin & Imperium recipiente Cantacuzenus in Monasterium se abdit & *Joasaphi* nomen induit. Hoc tempore definunt Nicephori Gregoræ libri Historiarum hætenus inediti.

A. C.		Patriarchæ CPol.
1	1347	depositus 8. Jan. Joannes Ca
2	1348	lecas, cui datus successor <i>Iſi-</i>
3	1349	<i>dorus Buchiras</i> , Monembasiz
		Episcopus Vide Bandurium
		p. 987.
4	1350	Isidoro sub extremum anni
5	1351	superioris defuncto succe-
6	1352	dit <i>Callistus</i> Galata ex Mon-
7	1353	te Atho Monachus, qui
		Georgii Palamæ favit, vide
		Gregoram XVIII. 1.
8	1354	Callisto dejecto <i>Philothens</i>
		Heracleæ Episcopus substituitur, qui & ipse cum Pala-
		ma fecit Vide Cantacuzenum extremo Historiæ.
1	1355	initio anni restitutus <i>Calli-</i>
2	1356	<i>ſtus</i> .
3	1357	
4	1358	
5	1359	
6	1360	
7	1361	
8	1362	Sub extremum anni defun-
9	1363	cto Callisto, <i>Philothens</i> restituitur. De ejus scriptis vide Bandurium p. 988. seq.
10	1364	
11	1365	
12	1366	
13	1367	
14	1368	
15	1369	
16	1370	
17	1371	
18	1372	
19	1373	
20	1374	
21	1375	
22	1376	Philothem fatiſ functum
23	1377	excepit <i>Macarius</i> .
24	1378	

Imperatores CPolitani

A. C. Patriarchæ CPol.

	25	1379	Philothæus obiit.	3
	26	1380	initio anni succedit <i>Nilus</i> .	1
	27	1381		2
	28	1382		3
	29	1383		4
	30	1384		5
	31	1385		6
	32	1386		7
	33	1387		8
	34	1388	Anno ineunte Nilus obiit	1
	35	1389	successoremque nactus est	2
	36	1390	<i>Antonius</i> .	3
Joanne Palæologo extincto MANUEL PA-	1	1391		4
LÆOLOGUS solus deinceps imperat, de	2	1392		5
quo Ducam vide & Phranzem atque Laoni-	3	1393		6
cum Chalcocondylem & Historiam Politi-	4	1394		7
cam CPolios in lib. 1. Turco Græciæ.	1	1395	Antonii defuncto succedit	8
Manulem fugat JOANNES secundus <i>Palæo-</i>	2	1396	<i>Callistus</i> II. & huic itidem	
<i>logus</i> Andronici fratris filius, Imperiumque	3	1397	post tres menses extincto	1
sibi rapit. De quo iidem scriptores,	4	1398	<i>Matthæus</i> .	2
	5	1399		3
	6	1400		4
	7	1401		5
	8	1402		6
Restituitur MANUEL Palæologus, Joannem-	1	1403		7
que victum in Insulam Lemnum relegat.	2	1404		8
Vide Phranzem Ducam, Chalcocondylem,	3	1405		9
& Hist. Politicam in Crusii Turco Græcia.	4	1406		10
	5	1407		11
	6	1408		12
	7	1409		13
	8	1410	Matthæo mortuo succedit	1
	9	1411	<i>Euthymius</i> , de quo Alla-	2
	10	1412	tius p. 173. contra Hot-	3
	11	1413	tingerum.	4
	12	1414		5
	13	1415		6

Impe

Imperatores CPolitani

A. C. Patriarchæ CPol.

	14	1416	<i>Josephus</i> II. Ephesi Metro-	1
	15	1417	polita, Euthymio fati-	2
	16	1418	functo succedit 21. Maj.	3
Defuncto Manuelli succedit filius JOAN-	1	1419	Vide Bandurium p. 989.	4
NES PALÆOLOGUS, De quo iidem	2	1420	sq. ex Syropuli Hist. Con-	5
scriptores,	3	1421	cilii Flor. sect. 2, c. 4.	6
	4	1422		7
Ad hunc annum refer Jo. Canani narratio-	5	1423		8
nem de irrito Turcarum in urbem CPolin	6	1424		9
conatu, de qua supra p. 456.	7	1425		10
	8	1426		11
	9	1427		12
	10	1428		13
	11	1429		14
	12	1430		15
	13	1431		16
	14	1432		17
	15	1433		18
	16	1434		19
	17	1435		20
	18	1436		21
	19	1437		22
	20	1438		23
Concilium Florentinum pro concilianda	21	1439	<i>Joasaphus</i> 9 Jun Florentiæ	24
cum Latinis Græcorum Ecclesia. Inter-	22	1440	in Concilio moritur, hinc	1
fuit ipse Joannes Imperator, * & <i>Josephus</i>	23	1441	succedit anni proximi ve-	2
Patriarcha, in illo fati functus,	24	1442	re <i>Metrophanes</i> Metropo-	3
	25	1443	lita <i>Cyzicenus</i> . Nam <i>Bef-</i>	4
	26	1444	fario quem aliqui ele-	5
			ctum scribunt, Romæ hæ-	
			sit. Vide Bandurium pag.	
			992. & <i>Allatium</i> de con-	
			sensu III. 3.	
	27	1445	<i>Metrophani</i> succedit <i>Geor-</i>	1
	28	1446	<i>gius</i> sive <i>Gregorius Mame-</i>	2
	29	1447	<i>mas</i> <i>Melissenus</i> , Impera-	3
			toris confessorius.	

Bbbbb

Impe-

Libri sti Pars Altera.

* Confer Icones exhibitas à Lambecio VIII, p. 504.

Imperatores CPolitani	A.C.	Patriarcha CPol.	
Joanni defuncto 31 Oct succedit ejus frater	30	1448	4
CONSTANTINUS PALÆOLOGUS.	1	1449	5
	2	1450	6
	3	1451	Gregorius Melissenus Ro-
	4	1452	mani se recipit, futuram
	5	1453	Urbis excidium pravi-
			dens. Neque ei alius Pa-
			triarcha substituitur.

CPolis capta die Martis 29 Maj. festo Pente-
costes à Mahomede II. Turcarum Impera-

CPolis capta die Martis 29 Maj. festo Pentecostes, à Mahomede II. Turcarum Imperatore, & Constantinus fugiens oppressus.

Vide Chalcocondylam, Phranzam, Ducam, Turcogræciamque Crusii pag. 53. & 101. 102 & p. 76. seq. ubi Matthæi Camariotæ lamentatio. His adde Leonhardi Chienfis Mytilenes Archiepiscopi Historiam captæ urbis editam separatim latine Norimb. 1543. 4. & à Bzovio insertam Annalibus ad A. C. 1453. n. 6. Isidori Cardinalis Rutheni Episcopi Sabinensis, legati Pontificis Epistolam ejusdem argumenti apud Odoricum Raynaldum ad A. 1453. n. 6.

Patriarcha CPolitani post captam à Turcis urbem.

A. C.

1454 *Georgius Scholarius*, postea *Gennadius* dictus, per annos quinque & aliquot menses. Vide Manuelem Malaxum in *TurcoGræcia* Crusii pag. 107. & *Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ* p. 336. seq. Hujus Georgii, qui in duos à multis discerpitur, plura scripta exstant, de quibus alibi.

1460 *Isidorus Hieromonachus*. *TurcoGræc.* p. 120.

Joasaphus Hieromonachus.

Marcus Hieromonachus CPolitani, cognomento *Xylocarbes*. *TurcoGræc.* p. 124.

Simeon Hieromonachus Trapezuntius, primus qui Sultano pescesium sive munus obtulit ut Patriarchatum consequeretur. id. p. 125.

Dionysius Philippopoleos Metropolitani, sedit per annos octo, ac deinde se abdicavit. id. p. 127.

Hoc loco Marcum Ephesium male inter Patriarchas CPol. recenset Philippus Cyprius.

Simeon restitutus sedit per triennium. *TurcoGræc.* pag. 129. Vide & p. 139. ubi de ejus obitu.

Raphaël Hieromonachus Servius. id. p. 130. Hic primus Sultano solvit charatzium sive annum tributum.

Maxi.

A. C.

1480 *Maximus* (ante *Manuel*) per sex annos. id. p. 131. 138. hic vir doctissimus appellatur à Philippo Cyprio, qvi Symboli explicationem ab eo conscriptam memorat pag. 365. Hoc Maximo Patriarchatum tenente obiit Muhamedes II. Imperator Turcarum A. C. 1482.

Nipho Metropolita Thessalonicensis. TurcoGræc. p. 138.

Dionysius restitutus sedit per annos duos & aliquot menses. id. pag. 141.

Maximus (ante *Manasses*) Serrarum Metropolita, Patriarchatum tenuit per sexemium. id. p. 142.

Nipho restitutus, & per annum unum functus patriarchatu, iterum dejectus est.

Joachimus Dramæ Metropolita. TurcoGræc. p. 143.

Nipho tertium electus, Patriarchatu fungi renuit. id. p. 144. seq.

Pachomius, Zichnarum Metropolita. id. p. 145.

Joachimus restitutus. id. p. 146.

Pachomius restitutus, qvo Patriarchatum obtinente obiit Imperator Turcarum Bajazetus A. C. 1512.

Theoleptus Metropolita Joanninorum, per annos octo & menses 6. TurcoGræc. p. 152.

Jeremias Sophiæ Metropolita. id. p. 153.

Joannicius Sozopoleos Metropolita. id. p. 154. Hoc tenente Patriarchatum obit Selimus Turcarum Imperator A. 1520.

Jeremias restitutus; Patriarchatum gessit per annos XXIII. & menses aliquot. id. p. 156. 164.

Dionysius Nicomediæ Metropolita. id. p. 166.

Joasaphus sive *Josaphatus* Adrianopoleos Metropolita. id. p. 169. seq. Hic quod bina palatia sibi condidisset superbi nomen tulit, & per Synodum dejectus est. Vide Henr. Hilarii notas ad Philippum Cyprium p. 407. seq. ubi nomina Episcoporum qvi dejectioni ejus subscribere, petita è Manuele Malaxo.

Metrophanes Cæsareæ Metropolita. TurcoGræc. p. 175. Hoc Patriarchatum tenente obiit Selimus sive Solimannus II. Turcarum Imperator A. 1566.

Bbbbb 2

Jere-

A. C.

- 1572 s. Maj. *Jeremias* cognomento *Tranus*, *Metropolita Larissæ*.
Vide *Manuelem Malaxum* (qui sub hoc *Jeremia* scripsit)
in *Turco Græcia Crusii* p. 179. Hic est *Jeremias* cujus ex-
stant & *Tubingensium Theologorum* mutua scripta.
- 1581 *Metrophanes* restitutus, post menses novem decessit.
- 1582 *Jeremias* iterum.
- 1584 *Pachomius* *Lesbius* cognomento *Batistas*. Vide *Philippi Cyprii*
Chronicon p. 427.
- 1587 *Theoleptus* *Philippopoleos* *Metropolita*.
Jeremias tertium restitutus.
- 1594 *Matthæus* *Joanninorum*, *Patriarchatu* per dies 19. (al. 16.)
functus se abdicavit. Vide *Bandurium* p. 1000.
Gabriel *Thessalonicæ*, per menses V.
Theophanes *Athenarum*, per menses VII.
Meletius Πηγῶς, *Alexandrinus Patriarcha* Πατριάρχης sive
vicario nomine pro more administravit vacantem *Patriar-*
chatum CPol.
- 1595 *Matthæus* restitutus, cum quatuor annos functus esset, ite-
rum pellitur.
- 1599 *Neophytus* *Athenarum*, post anni *Patriarchatum* pulsus in exi-
lium.
- 1600 *Matthæus* tertium restitutus, post paucos dies decessit.
- 1600 *Raphaël* *Methymnæ*, post annos quinque & menses sex dejectus.
Neophytus restitutus, annos quinque.
Cyrillus *Lucaris*, *Alexandrinus Patriarcha*, vicario nomine.
Timotheus *Patrarum veterum*, annum unum.
- 1621 *Cyrillus* *Lucaris*, (qui vicario nomine jam functus *Patriarchatu*
fuerat) per annum unum.
- 1623 *Gregorius* *Amasææ*, menses tres
Anthimus *Hadrianopoleos*, dies 3.
- 1624 *Cyrillus* *Lucaris* restitutus, annos octo
- 1632 *Cyrillus* *Contari*, *Berrböënsis* dies octo
- 1632 *Cyrillus* *Lucaris* tertio restitutus, annum unum & menses duos.
- 1633 *Athanasius* *Patellarius* dies 22.
- 1633 *Cyrillus* *Lucaris* quarto restitutus, annum unum.
- 1634 *Cyrillus* *Berrböënsis* restitutus, annos duos.

Neo-

A.C.

1636 *Neophytus* Heracleæ, annum unum. In hoc desinit Catalogus Matthæi Cigala, apud Bandurium p. 218.

1637 *Cyrillus Lucaris*, quintum restitutus sed post annum unum strangulatus est.

1638 *Cyrillus Berrhœnfis* tertium restitutus, post annum itidem conjectus in carcerem eodem fata periit. Confer Jo. Aymonii librum, *Monumens authentiques* p. 311. sq. Et quæ pro Cyrillo Lucari Hottingerus, Tho. Smithus aliique, quos contra scripsere Allatius, Rich. Simon, Eusebius Renaudotus &c.

1639 4. Jul. *Parthenius* Adrianopoleos, (qui prius Anchialensi Ecclesiæ præfuerat) annos quinque, menses duos. In hoc desinit Philippi Cyprii *Chronicon Ecclesiæ Græcæ*, apud Bandurium p. 229.

1644 Alius *Parthenius* Adrianopoleos, cognomine *κερκίνης*, annos duos mensesque totidem.

1646 *Joannicius* Heracleæ, annum unum, menses undecim.

1648 *Parthenius* posterior restitutus, annos duos, menses sex.

1651 *Joannicius* restitutus, annum unum.

Cyrillus Tornobi, cognomine *Σπανάς*, dies viginti,

Athanasius Patellarius restitutus, dies quindecim.

1654 *Paisius* Larissæ, undecim menses.

Joannicius tertium restitutus, menses totidem

Cyrillus Tornobi restitutus, dies 14.

Paisius restitutus, per undecim menses.

1656 *Parthenius* Chii, menses octo. Ob literas in Moscoviam missas suspensus.

1657 *Gabriel* Ganî, dies duodecim. Suspensus quod baptizasset Judæum quem Judæi Turcam fuisse causabantur.

1657 *Parthenius* ὁ Κερκίνης, Prusæ Metropoli, annos tres.

Dionysius Larissæ, ὁ Σπανάς,

Parthenius Cumcumis, restitutus,

1662 *Clemens* Iconii.

Hoc loco ante Methodium *Dionysius* Larissæ A. 1666. restitutus ponitur in Catalogo Patriarcharum post *Cyrillum* Lucarem, qui exstat in libro *perpetuité de la foi*

B b b b b ;

rou-

A.C. , touchant l'Evcharistie T. 3. lib. VIII. p. 449. Sed il-
lum omittit Catalogus Græcus apud Bandurium p. 1002.

Methodius Heracleæ.

Parthenius Cumcumis, tertium restitutus

1671 *Dionysius* Muselimes.

Gerasimus Tornobi.

Parthenius quartum restitutus.

Dionysius Muselimes, restitutus.

Athanasius Rhaidesti, qui post dies duodecim iterum ejectus.

Dionysius Muselimes, tertium restitutus.

Parthenius quintum restitutus

Jacobus

Dionysius Muselimes quartum restitutus.

Jacobus restitutus.

Callinicus Prusæ ,

Neophytus Hadrianopolæos.

1687 *Callinicus* restitutus per annos quindecim.

1702 *Gabriel* Chalcedonis à 30. Sept. per annos quinque, menses duos.

1708 *Neophytus* Heracleæ Metropolita. Vide Bandurium p. 1003.

Omitto titulares & nominetenus Patriarchas CPol à Lari-
nis venditatos quos nonnulli memorant , A. 1400. Angelum Cor-
narium , 1474. Hieron. Laudum , 1485. Joannem Michaëlem ,
1503. Marcum Cornarium , 1524. Ægidium Viterbiensem , 1532.
Franciscum Pisarum , 1545. Marinum Grimani , 1546. Ranucium
Farnesium , 1550. Fabium Columnam , 1565. Scipionem Rebibam ,
1577. Prosperum Rebibam , 1590. Bonifacium Bevilaquam , 1599.
Bonaventuram Calatagironem.

Catalogus Imperatorum CPol. ordine Alphabeti compositus.

Inserta sunt currentibus literis nomina aliorum Impera-
torum Romanorum & Occidentis.

A Blimarus Tiberius A. C. 698- *Adolphus Nassovius* 1292-1298.
705. *Adrianus* 117-138.
Achilleus Tyrannus sub Dioclet. *Æmilianus* 253.

Æmilianus

- Æmilianus Tyrannus sub Gallieno.*
Albertus I. ab A. 1298-1308.
Albertus II. 1438. seq.
Alexander Severus 222-235.
Alexander Leonis frater 911.
Alexander Tyrannus sub Maxentio
Alexius Comnenus 1081-1118.
Alexius junior 1180-1183.
Alexius Angelus 1195-1203.
Alexius IV. Isaaci F. 1203.
Alexius V. Ducas Murzuffus 1203.
Allectus, Tyrannus sub Dioclet.
Alphonfus Castella. Rex, electus. 1257.
Anastasius 491-518.
Anastasi⁹ II. sive Artemi⁹ 713. seq.
Andronicus Comnenus 1183-1326.
Andronicus Palæologus senior. 1282-1326.
Andronicus Palæologus junior. 1326-1341.
Anthemius 465-472.
Antoninus Pius 138-161.
M. Aurelius Antoninus Philosophus 161-180.
Arcadius 383-408.
Arduinus 1012-1015.
Arnulfus 891-903.
Artavastus Tyrannus sub Constantino Copronymo.
Artemius sive Anastasius II. 713. seq.
Atcalus Tyrannus sub Honorio.
Augustus anno Christi 14. defunctus
Augustulus 475. seq.
Avidius Cassius, Tyrannus 175.
Avitus 455. seq.
M. Aurelius Antoninus ab A. 161-180.
M. Aurelius Quintillus 270.
Aurelianus 270-275.
Aureolus Tyrannus sub Galieno.
Balbinus 237. seq.
Balduinus Flander 1204-1206.
Balduinus II. 1237-1260.
Balista Tyrannus sub Gallieno.
Bardanius Tyrannus sub Nicephoro 800 γινικῶν.
Bardas 860-866.
Bardas Phocas, Tyrannus sub Joanne Zimisce.
Basiliscus tyrannus 475.
Basilus Macedo 866-889.
Basilus II. Bulgaroctonus 976-1025.
Bassianus Tyrannus sub Constantino Magno.
Jacobus Bauci⁹ Andriæ Dux. Imperatoris titulo usus 1374.
Berengarius 915.
Berengarius II. 950.
Bonofus Tyrannus sub Probo.
Britannio sive Vetratio Tyrannus sub Constantio Constantini F.
Cajus Caligula 37-41.
Nicolaus Canabus 1203.
Caracalla 211-217.
Carausius Tyrannus sub Maximiano Herculio.
Carinus 283. seq.
Carolus M. 800-815.
Carolus Calvus 877. seq.
Carolus Crassus 879-891.
Carolus IV. 1346-1378.
Carolus V. 1519-1558.

Cato-

Carolus VI. 1711.
Carolus Valesius, *titulo tenus Imperator* 1330.
Carus 282. seq.
Avidius Cassius 175. *Tyrannus*.
Catharina Valesia, *titulo solo usa* 1308.
Celsus è *triginta Tyrannis Gallieni tempore*.
Censorinus, *ex iudem*.
Christophorus Romani Lacapeni F. 919. seq.
Claudius 41-54.
Claudius Gothicus 268-270.
Commodus 180-192.
Comneni, vide *Alexius*, *Joannes*, *Isaacius*, *Manuel*.
Conradus I. 912-919.
Conradus II. 1025-1040.
Conradus III. 1138-1152.
Conradus IV. 1250-1254.
Constans Constantii frater 337-350.
Heraclius Constans 642-668.
Constantinus Magnus 306-337.
Constantinus II., *Magni F.* 337-340.
Constantinus III. *Heraclii F.* 640.
Constantinus IV. *Pogonatus* 668. ad 685.
Constantinus V. *Copronymus* si-
ve Cabalinus 741-775.
Constantinus VI. *Chazari F.* 780-797.
Constantinus VII. *Porphyrogenitus* 912-959.

Constantinus VIII. *Romani jun. Filius* 976-1028.
Constantinus IX. *Monomachus* 1042-1054.
Constantinus Ducas 1059-1067.
Constantinus Palæologus 1448-1453.
Constantius Chlorus 305. seq.
Constantius, *Constantini F.* 337-360.
Cyriades è *triginta Tyrannis*, *Gallieni tempore*.
Decentius tempore Constantii.
Decius 249-251.
Delmatius tempore Constantii.
Desiderius *itidem*.
Diadumenianus Macrini F.
Diocletianus 284-305.
Domitianus 81-96.
Domitius Domitianus è *triginta Tyrannis*, *Gallieni tempore*.
Ducas. Vide *Alexius*, *Joannes Michaël*, & *Constantinus*.
Ecbertus anti-Cesar Henrici IV. 1087.
Etruscus Decii F.
Eudocia Michaëlis Parapinacei mater 1067-1071.
Eugenius Tyrannus Theodosii Majoris tempore.
Euphemius Tyrannus tempore Mich. Balbi.
Ferdinandus I. 1558-1564.
Ferdinandus II. 1619-1637.
Ferdinandus III. 1637-1658.
Firmus Tyrannus sub Aureliano.
Firmus Tyr. sub Valentiniano.
Florianus Taciti frater 276.

Fride-

nobarbus. 1152-1190.
Fridericus II. 1212-1250.
Fridericus III. Pulcher 1314-1323.
Fridericus IV. 1440-1494.
Galba 68.
Galerius Maximianus 305-313.
Gallus 251-253.
Gallienus 253-268.
Geta 211.
Glycerius 473. seq.
Gordianus Pater 236. seq.
Gordianus filius 236. seq.
Gordianus nepos 238-244.
Gratianus 376-383.
Gratianus Tyrannus Honorii tempore.
Guido Anti-Cesar Arnulphi 891.
Guilelmus Hollandus 1254-1273.
Hadrianus 117-138.
Haniballianus Constantii tempore.
Harduinus 1012-1015.
Heliogabalus 218-222.
Henricus I. Auceps 919-938.
Henricus II. 1003-1025.
Henricus III. 1040-1057.
Henricus IV. 1057-1105.
Henricus V. 1105-1126.
Henricus VI. 1190-1198.
Henricus VII. 1308-1314.
Henricus Balduini Frater 1206-1216.
Henricus Hassia Landgravius 1245. seq.
Heraclius 610-640.
Heracleonas 641.
Herennianus è triginta Tyrannis tempore Gallieni.

1081-1087.
Herodes Odenati F. è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Honorius 395-423.
Severus Hostilianus 245.
C. Valens Hostilianus 251.
Joannes Tzimifces 969-975.
Joannes Ducas, Batazes 1222-1255.
Joannes Bryennius 1228-1237.
Joannes Lascaris 1259. seq.
Joannes Comnenus. Καλοκαινός. 1118-1143.
Joannes Palæologus 1341-1347. & 1355-1384.
Joannes Cantacuzenus. 1347-1355.
Joannes Palæologus junior Manuelis F. 1419-1448.
Jodocus Barbatus 1411.
Josephus 1705-1711.
Jovianus 363. seq.
Jovinus Tyrannus tempore Honorii.
Irene Constantini Chazaridis mater 780-790. & 797-802.
Isaaci Angel⁹ Comnenus 1186-1195. & 1203.
Isaaci Comnenus 1058. seq.
C. Julius Caesar occisus A. 45. ante Christum natum.
Did. Julianus 193.
Fl. Julianus Apostata 361-363.
Justinianus Magnus 527-566.
Justinianus II. Rhinotmetus 685-695. atqve iterum 705-711.
 Ccccc Justi-

Libri sti Pars Altera.

- Justinus senior Thrax 518-527.
 Justinus junior, Curopalates 566-578.
 Romanus Lacapenus 919-944.
Lambertus Gvidonis F. 894.
 Theodorus Lascaris 1205-1222.
 Theodorus Lascaris junior 1255-1259.
 Leo I. Magnus ὁ Μακελῆς 457-474.
 Leo II. junior, Zenonis Isauri F. 474.
 Leo III. Conon, Haurus 717-741.
 Leo IV. Chazarus 775-780.
 Leo V. Armenus 813-820.
 Leo VI. Sapiens 889-911.
 Leontius 695-698.
 Leopoldus 1658-1705.
 Licinius 307-323.
Lollianus è triginta Tyrannia Gallieni tempore.
 Lotharius 841-856.
 Lotharius II. 1126-1138.
 Ludovicus Pius 815-871.
 Ludovicus II. 856-871.
 Ludovicus III. Balbus 848.
 Ludovicus IV. 903-912.
 Ludovicus V. Bavarus 1314-1346.
 Ludovicus Bonosi F. 898.
 Clod. Macer Tyrannus sub Nerone.
 Macrinus 217. seq.
 M. Fulvius Macrianus Pater è triginta Tyrannis, Gallienitempore.
 Q. Fulvius Macrianus, ex iisdem triginta.
 Meonius, ex iisdem Tyrannis.
 Magnentius 350-353.
 Majorianus 457-461.
 Manuel Comnenus 1143-1180.
 Manuel Isaaci Angeli F. 1204.
 Manuel Palæologus 1384-1419.
 Marcianus 450-457.
Marcus Philosophus post Gordianum.
Marcus Antoninus Philosophus. 161-180.
 Marinus Tyrannus sub Philippo Arabo.
 Marius è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
 Matthias 1612-1619.
 Mauritius 582-602.
 Maxentius. 305-312.
 Maximianus Hercules 286-304.
 Galerius Maximianus 305-311.
 Maximilianus I. 1494-1519.
 Maximilianus II. 1564-1576.
 Maximinus 235-238.
 Galerius Maximinus 308-311.
 Pupienus Maximus 237. seq.
 Petronius Maximus 455.
 Maximus Tyrannus Gratianitempore.
 Maximus Tyrannus tempore Theodosii.
 Michael Rancabe 811-814.
 Michael II. Balbus 821-829.
 Michael III. μεθυσῆς 841-867.
 Michael IV. Paphlago, Καταλάνης 1034-1041.
 Michael V. Calaphates 1041 seq.
 Michael VI. Stratioticus 1056-1058.
 Michael VII. Parapinaccus 1071-1078.
 Michael VIII. Palæologus senior 1259-1282.

- Michael IX, Palæologus junior, 1321.
 Mizizus sive Mezentius Tyrannus sub Constantino Pogonato.
 Julius Nepos 474 seq.
 Nepotianus Tyrannus tempore Constantii, Constantini M. filii.
 Nero 54-68.
 Nerva 96-98.
 Nicephorus ὁ δὲ πρῶτος γυναικῶν, 802-811.
 Nicephorus II. Phocas 963-969.
 Nicephorus Bryennius, Anticæsar Nicephori Botaniatæ.
 Nicephorus Botaniates, 1078-1081.
 Nicolaus Canabus 1203.
 Nigrinianus Tyrannus sub Maximino.
 Numerianus 283. seq.
 Nymphidius Tyrannus sub Nerone.
 Octavianus Augustus, A.C. 14, defunctus.
 Odenatus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
 Olybrius 472.
 Orto 68.
 Otto Magnus 938-974.
 Otto II. 974-984.
 Otto III. 984-1003.
 Otto IV. 1208-1212.
 Palæologos vide in Andronico, Constantino, Joanne, Manuele & Michaële.
 Pertinax 193.
 Pescennius Niger, antiCæsar Didii Juliani.
 Petronius Maximus 455.
 Petrus Curtiniacus 1216-1218.
 Philippicus Bardanis F. 711-713.
 Philippus Arabs 244-249.
 Philippus II. 1198-1208.
 Philippus Curtiniacus, titularis, 1272.
 Philippus II. & III. Principes Tarentini, iidem titulares 1326. &
 Phocas 602-610. (1352.
 Piso è triginta Tyrannis tempore Galieni.
 Postumus Pater ex iisdem Tyrannis.
 Postumus filius, ex iisdem.
 L. Priscus Tyrannus sub Decio.
 Probus 276-282.
 Procopius Anticæsar Valentis.
 Proculus Tyrannus sub Probo.
 Pupienus Maximus 237. seq.
 Quietus è triginta Tyrannis sub Gallieno.
 M. Aurelius Quintillus 270.
 Regillianus è triginta Tyrannis.
 Richardus Anglus, electus 1263.
 Robertus Curtiniacus 1221-1228.
 Robertus II. titulo Imperatoris usus 1346.
 Rodolphus I. Habsburgicus 1273-1292.
 Rodolphus II. 1576-1612.
 Rodolphus Suevia Dux, antiCæsar Henrici IV.
 Romanus Lacapenus 919-944.
 Romanus II. Constantini Porphyrogeniti F. 959-963.
 Romanus III. Argyrus. 1028-1034.
 Romanus Diogenes 1067-1072.
 Romulus Augustulus 475. seq.
 Rupertus 1400-1411.
 Ccccc 2 Jul.

Jul. Sabinus Tyrannus sub Vespasiano.
Saturninus è triginta Tyrannis Galieni
tempore.
Saturninus Tyrannus sub Probo.
Sebastianus Tyrannus sub Honorio.
Clodius Septimius Albinus, anti-Cesar
Septimii Severi.
Septimius Severus 123-211.
Alexander Severus 222-235.
Severus Lucanus 461-465.
Sigismundus 1411-1438.
Stavratius 803-811.
Stavratius Tyrannus sub Constan-
tino Chazari F.
Sylvanus Tyrannus sub Constantio, Con-
stantini M. filio.
Tacitus 275. seq.
Tetricus Pater è triginta Tyrannis sub
Gallieno.
Tetricus Filius ex iisdem.
Theodora Michaelis μηδυσσά ma-
ter 841-855.
Theodora Zoës soror 1054-1056.
Theodorus Lascaris 1205-1222.
Theodorus Lascaris junior 1255-
1259.
Theodosius Magnus 379-395.
Theodosius junior 408-450.
Theodosius Adramytenus 715.
seq.
Theodosius Mauricii Imp. filius à
patre consors Imperii factus.
Theophilus 829-841.
Theophylactus 813.
Thomas (Constantinus) Tyran-
nus sub Michael Balbo.
Tiberius 14-37.
Tiberius II. Thrax. 578-582.

Tiberius III. Apfimar. 698-
705. (tempore.)
Timolau è triginta Tyrannis Galieni
Titus Vespasianus 79-81.
Titus Tyrannus sub Maximino.
Trajanus 98-117.
Trebellianus è triginta Tyrannis.
Trebonianus Gallus 251. seq.
Vabalarbus, ex iisdem.
Jul. Valens Tyrannus sub Decio.
Valens, Valentiniani frater 364-
378. (tempore.)
Valens è triginta Tyrannis, Galieni
Valens Tyrannus aetate Maxentii.
Valentinianus senior 364-375.
Valentinianus junior 375-392.
Valentinianus III. 425-451.
Valentinus Tyrannus sub Valentiniano
seniore.
Valerianus 253-260.
L. Verus 161-169.
Fl. Vespasianus 69-79.
Titus Vespasianus 97-81.
Trebonianus 252.
Petranio sive Britannio, Tyrannus sub
Constantio Constantini M. filio.
Victorinus Pater, è triginta Tyrannis,
Galieni tempore.
Victorinus filius, ex iisdem.
Vindex Tyrannus, sub Nerone.
Vitellius 69.
Volusianus Treboniani F. cum Patre
252.
Wenceslaus 1378-1400.
Zeno Isaurus 474-491.
Zoë Constantini Porphyrog. ma-
ter 912-919.

Cata-

Catalogus Patriarcharum CPol, ordine Alphabetico compositus.

L. *Latinos.* T. *titulares denotat.*

- A** Cadius ab A. C. 471. ad 489.
 Ægidius Viterbienfis L. T. 1524.
 Alexander 317-340.
 Alexius Studii Abbas 1025-1043.
 Alypius 14. *ante Constantinum M.*
 Anastasius 730-754.
 Anatolius 449-458.
 Michaël Anchiali 1169-1177.
 Andreas Apostolus 1.
 Angelus Cornarius L. T. 1400.
 Anthimus S. Anthemius Trapez. 535. (1621.
 Anthimus Adrianopolitanus post
 Antonius Cassimata, Sylæi Episc. 821-832.
 Antonius Cavleas 893-895.
 Antonius Studii Abbas 974-979.
 Antonius IV. 1388-1396.
 Arfacius 404-406.
 Arsenius Autorianus 1255-1264.
 Athanasius Macedo, Monachus ex monte Gano 1289 - 1293. & 1302-1310.
 Athanasius Patellarus, Cretensis, Metropoli Thessalonic. 1633. & 1653.
 Athanasius Rhaidesti post Ann. 1671.
 Athenagoras *sive* Athenogenes. 10. *ante Constantinum M.*
 Athenodorus 11. b. *ante Const.*
 Atticus 406-425.
 Basilius Scamundrenus 970-974.
 Basilius Camaterus 1183-1186.
 Joannes Beccus *sive* Veccus. 1274.
 Bessario L. T. 1473. (1282.
 Bonaventura Calatagiuro L. T. 1599.
 Bonifacius Bevilaqua L. T. 1590.
 Joannes Calecas 1333-1347.
 Callinicus Prusæ, post 1680. & 1687.
 Callistus 1350-1362.
 Callistus Xanthopulus 1395.
 Basilius Camaterus 1183-1186.
 Joannes Camaterus 1198.
 Antonius Cassimata 821-832.
 Theodotus Cassiteras 815-821.
 Antonius Cauleas 893-895.
 Mich. Cerularius 1043-1059.
 Castinus *sive* Cestinus *sive* Constantinus 19. *ante Constantinum M.*
 Charito 1177.
 Nicolaus Chrysoberges 983-996.
 Lucas Chrysoberges 1155-1169.
 Jo. Chrysostomus 400-404.
 Clemens Iconii 1662.
 Fabius Columna L. T. 1550.
 Constantinus *supra in Castino.*

Ccccc 3

Con-

- Constantinus Cancellarius 674-676.
 Constantinus Iconomachus, Syl-
 laei Episcopus, 754-766.
 Constantinus Lichudes, 1059-1064.
 Constantinus Chliarenus, Dia-
 conus 1154.
 Angelus Cornarius. L. T. 1400.
 Marcus Cornarius. L. T. 1053.
 Cosmas Hierosol. 1075-1081.
 Cosmas Atticus 1146. seq.
 Cosmas Sozopol. 1293 1302.
 Cyriacus seu Cyrillianus, 18. *ante*
Constantinum M.
 Cyriacus II. 595-606.
 Cyrillus Contari, Berrhoënsis.
 1632. 1634. seq 1638.
 Cyrillus Lucaris 1621. 1624-1632.
 1632. 1633. 1637.
 Cyrillus ὁ Σπάρτος Tornobi 1652.
 Cyrus 705-711. (1656).
 Demetrius *sive* Domitius 21. *ante*
Constantinum M.
 Demophilus Arianus 370-381.
 Diogenes 7. *ante* Constanti-
 num M.
 Dionysius Philippoleos, post A.
 1470. & post 1487.
 Dionysius Larissæ, ὁ Σπάρτος 1660.
 1666.
 Dionysius Muselimes 1671. ac
 deinde quartum restitutus.
 Domitius, vide supra in Deme-
 trio.
 Dositheus 1191.
 Elevtherius. 8. *ante* Constantinum M.
 Epiphanius 520-535.
 Epiphanius qui postea Polyev-
 ctus. 956-970.
 Esaias 1323-1333.
 Evagrius 370.
 Eudoxius Arianus 360-370.
 Eugenius 22. d. *ante* Constanti-
 num M.
 Euphemius Evchaita 489.
 Eusebi⁹ Nicomediensis 340-341.
 Eustathius 1019-1025.
 Eustratius Garides 1081-1084.
 Euthymius Syncellus 906-911.
 Euthymius II. 1410 1416.
 Eutychius 552-565. & 577-581.
 Evzoius 12. *ante* Constantinum M.
 Fabius Columna L. T. 1550.
 Ranucius Farnesius L. T. 1546.
 Felix. 9. *ante* Const.
 Flavianus 446-449.
 Flavitas *sive* Flavianus II. 489.
 Franciscus Pifarus L. T. 1545.
 Gabriel Thessalonicensis post A.
 1594.
 Gabriel Chalcedonis, 1702.
 Gennadius 458-471.
 Georgius Scholarius in Patriar-
 chatu Gennadius 1454-1460.
 Georgius Cyprius 679-683.
 Georgius Cyprius alter, quem ma-
 le Zonaras Patriarcham CPol.
 tempore Constantini Copro-
 nymi facit. Vide Allatium de
 Georgiis p. 315 seq.
 Georgius *sive* Gregorius Cyprius.
 1283-1289.
 Georgius *sive* Gregorius Mamas
 Melis.

- Melissenus 1445-usque ad captam à Turcis CPol.
 Georgius Xiphilinus 1192-1198.
 Erasimus Tornobi post 1671.
 Erasimus Monachus 1320.
 Ermanus Cyzici Metrop. 715-730.
 Ermanus Nauplius 1226-1239.
 Ermanus Malchutz 1267.
 Eryasius L. 1215-1220.
 Eotio L. T. 1331.
 Egorius Nazianzenus 381.
 Egorius Cyprius 1283-1289.
 Egorius Amaseæ 1623.
 Egorius protosyncellus 1445-1453.
 Emarinus Grimani L. T. 1545.
 Eullus sive Gryllus à Michale παρδουση per jocum creatus.
 Eilhelmus L. T. 1362.
 Eilhenricus L. T. 1345.
 Eilheronymus Laudus L. T. 1474.
 Eugolinus L. T.
 Eicobus post 1675. & iterum.
 Eicobus Vissius L. T.
 Eremias Sophiæ Metropol. post 1519. & 1520.
 Eremias Tranus, Larissæ 1572. & 1582. & post 1587.
 Egnatius 846-857. & 867-877.
 Eachimus post 1500.
 Eannes Chrysostomus 400-404.
 Eannes Cappadox 518-520.
 Eannes Antiochenus Scholasticus 565-577.
 Eannes Nestevtes sive jejunator 582-595.
 Eoannes Proteclicus 669-674.
 Eoannes Diaconus 711-715.
 Eoannes Camaterus 1198, usque ad captam urbem à Latinis.
 Eoannes Iconomachus 832-842.
 Eoannes Xiphilinus 1064-1075.
 Eoannes Hieromnemon. 1111-1134. (1282.
 Eoannes Beccus sive Veccus 1274-
 Eoannes Glycis 1316-1320.
 Eoannes Michaël L. T. 1485.
 Eoannes de Abbatis villa. L. 1246.
 Eoannicius Sozopol. 1520.
 Eoannicius Heracleæ. 1646. & 1651. & 1655.
 Eoasaphus sive Eosephus Ephesi Metrop. 1416-1439.
 Eoasaphus Hieromonachus post 1460.
 Eoasaphus sive Eosaphatus Adrianopoleos Metrop. post 1550.
 Eosephus Galefii 1268-1274. & 1282.
 Eosephus sive Eoasaphus Ephesi Metrop. 1416-1439.
 Eifidorus Buchiras 1347-1349.
 Eifidorus Hieromonachus 1460.
 Eifidorus L. T. ante 1473.
 Eilarentius 13. ante Constantinum M.
 Eilempianus 16. ante Const.
 Eileo Styppiota 1134-1143.
 Eileonardus L. T. post 1301.
 Eileontius Theotocites 1190.
 Eilucas Chrysoberges 1155-1169.
 Eilacarius 1376-1380.
 Eilacedonius hæreticus 343-360.
 Eilacedonius II. 496-511.

Ma-

- Manuel (al. Maximus) 1480.
 Marcus, 17. *ante Constantinum M.*
 Marcus Hieromonachus post
 1460.
 Marcus Cornarius, L. T. 1503.
 Marinus Grimani L. T. 1545.
 Matthæus Joanninorum Metro-
 pol. 1594. & 1595. 1600.
 Matthæus 1397-1410.
 Matthæus L. 1221-1226.
 Maximianus 431-434.
 Maximus (al. Manuel) 1480.
 Maximus Serrarum, post 1488.
 Melitius Πηγᾶς vicario nomine
 1594.
 Mennas 536-552.
 Methodius Cyzici Episc. 842-
 846.
 Methodius II. 1240.
 Methodius Heracleæ post 1662.
 Metrophanes 307-317.
 Metrophanes Cyzicenus 1439-
 1445.
 Metrophanes Cæsareæ Metropol.
 post 1560. & 1581.
 Michaël Cerularius 1043-1059.
 Michaël Autorianus 1206-1214.
 Michaël Ὁξείτης 1143-1146.
 Michaël Anchiali 1169-1177.
 Nectarius 381-400.
 Neophytus ἐγκλειστος 1154. dub.
 Neophytus Athen. 1599. & 1607-
 1611.
 Neophytus Heracleæ Episc. 1636.
 Neophytus Hadrianopoleos 1686
 Neophytus junior, Heracleæ Me-
 tropol. 1708.
 Nestorius 428-431.
 Nicephorus 806-815.
 Nicephorus Ephesinus 1260.
 Nicetas Slavus, Evnuchus 766-
 780.
 Nicetas Muntanes 1186-1190.
 Nicolaus Mysticus 895-906. &
 911-925.
 Nicolaus Chrysoberges 983-996.
 Nicolaus Muzalus 1147-1151.
 Nicolaus Grammaticus. 1084-
 1111.
 Nicolaus L. 1232-1253.
 Nicolaus L. T. 1340.
 Nilus 1380-1388.
 Nipho 1312-1314.
 Nipho Thessal. post 1486. & ite-
 rum post 1490.
 Onesimus 3. *ante Constantin. M.*
 Pachomius Zichnarum Metrop.
 post 1500.
 Pachomius Batistas, Lesbios 1584.
 Paisius Larissæ 1654. & 1655.
 Pantaleo Zuffiganus L. 1253-1260.
 Parthenius Adrianopoleos 1639.
 Parthenius Adrianop. junior.
 1644. & 1648.
 Parthenius Chii Episc. 1656.
 Parthenius Cumcumis, Prusæ Me-
 trop. 1657. & 1661. & 1670. &
 post 1671. & post 1675.
 Paulus 340. & iterum 343.
 Paulus presbyter 641-655.
 Paulus à Laicis 686-693.
 Paulus Cyprius 780-784.
 Paulus L. T. 1366.
 Pertinax 15. *ante Constantin. M.*

- Petrus Apostolus 1. in not.
 Petrus Diaconus 655-666.
 Petrus L. T. 1323.
 Petrus Thomas L. T. 1366.
 Philadelphus. 22. c. *ante Constant. M.*
 Philotheus 1354. & 1362-1376.
 Photius 857-867. & 877-886.
 Phraitas sive Flavitas 489.
 Franciscus Pifarus L. T. 1532.
 Plutarchus 5. *ante Constantinum M.*
 Polycarpus 4. *ante Const.*
 Polycarpus secundus. 11. *ante Const.*
 Polyevctus 956-970.
 Presbyter quidam. 22. b. *ante Constantinum.*
 Probus 22. *ante Const.*
 Proclus 434-446.
 Prosper Rebiba L. T. 1577.
 Pyrrhus 639-641. atqve iterum 655.
 Ranucius Farnesius L. T. 1546.
 Raphaël Hieromonachus Servius post 1470.
 Raphaël Methymnæ Episc. 1600-1607.
 Prosper Rebiba L. T. 1577.
 Scipio Rebiba L. T. 1565.
 Robertus L. T. 1341.
 Rufinus 22. c. *ante Constantinum M.*
 Scipio Rebiba L. T. 1565.
 Sedechias sive Sedecion 6. *ante Const.*
 Sergius Diaconus 610-639.
 Sergius Monachus 999-1019.
 Simeon Hieromonachus Trapez. post 1460. atqve iterum post 1470.
 Simon L. 1226-1232.
 Sifinnius 425-428.
 Sifinnius Magister 996-999.
 Stachys 2. *ante Constantinum M.*
 Stephanas Leonis Imp. frater 886-893.
 Stephanus Amasæ Metropolit. 925-928.
 Tarasius 784-806.
 Taratus (al. Titus) 20. *ante Constantinum Magnum.*
 Theodorus presbyter 676-678. & 683-686.
 Theodorus Spatharocandidati F. 821.
 Theodorus Copas, Irenicus 1215.
 Theodosius Monachus, Boradictes. 1178-1183.
 Theodosius sive Theodotus 1151. seq.
 Theodotus Cassiteras, Melissenus 815-821.
 Theoleptus Joanninorum Metropol. post 1512.
 Theoleptus Philippopoleos 1587.
 Theophanes Athenarum Episc. 1594.
 Theophylactus Romani Lacapenni Imp. Filius 933-956.
 Thomas Diaconus 606-610.
 Thomas II. 667-669.
 Thomas Maurocenus L. 1204-1215.
 Timotheus 511-517.

D d d d

Timo-

Timotheus Patrarum Episcopus, Joannes Veccus 1274-1282.
 post 1610. Joannes Xiphilius 1064-1075.
 Trypho 928-931. Pantaleo Zuffiganus L. 1153-1160.

XXXI. Hæc de Historia CPolitana, ejusque Græcis scriptoribus dixisse sufficiat, quibus unicum subjungere juvat Gallum *Goffridum de Villeharduin* * *sive de Villa Harduini*, Campaniæ Gallicæ Marescalcum (Marechal de Champagne & de Romanie) qui Historiam CPolis à Francis Venetisque A. 1204. captæ, cui ipse interfuit, fideliter descripsit ab A. 1198. ad 1207. Gallico illius ætatis sermone, qui cum ab hodierno usu in non paucis abhorreat, *Bleffius Vigenarius* qui primus eam novem libris arbitrato suo divisam edidit, recentiore Gallicam interpretationem per singulas paginas apposuit, Paris. 1584. 4. Hinc sine ejusmodi interpretatione, sed ex emendatione MS. Veneto prodiit Lugd. 1601. fol. divisa in sectiones CCLVII. Denique *Cangius* Paris. 1657. fol. utramque harum editionum cum MS. membranaceo Regio contulit, Petri quoque Pithoci notulis ineditis usus, quas marginibus ille Vigenarianæ editioni alleverat ex MS. Codice, & ex primis foliis editionis Villeharduini quæ jussu Reip. Venetæ A. C. 1573. imprimi cœpit, sed postea suppressa est. Adjunxit Cangius varias Lectiones in margine, & Vigenerii exemplo interpretationem recenti idiomate Gallico: sectionum divisionem servavit ex editione Lugdunensi, subjunxitque è Bibl. Regia Historiam brevem Imperatorum CPolitanorum Latinorum ab urbe capta usque ad 1243. petitam ex Historia Galliæ, scripta versibus Gallicis à *Philippo Muskes* Episcopo Tornacensi (qui A. 1282. obiit) & hactenus inedita, p. 212-229. Denique p. 230. 231. *appendicem latinam* Villeharduino in MS. Regio à Veneto aliquo temporibus Andronici Palæologi subjectam annexuit. Post Observationes Cangii, quibus Villeharduinus & Historia illius ætatis ex omni genere scriptorum erudite illustratur, & Rhamnusi, Outremanni aliorumque recentiorum hallucinationes subinde castigantur, sequitur ejusdem glossarium veterum vocum Gallicarum, quibus Villeharduinus utitur pag. 354-370.

Non

* A Græcis scribitur Βιλλαρδουίνος, ut apud Acropolitam c. 47. ubi Achajæ & Peloponnesi Princeps hoc nomine memoratur. Confer Elogium Villeharduini & Genealogiam ejus familiæ, notis à Cangio præmissam.

Non minoris momenti est, quæ Villeharduino subjuncta alteram Voluminis partem constituit, & tota Cangii industriæ debetur, Gallice itidem scripta & singulari studio ex fide dignis monumentis ordine temporum digesta Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Gallis ab A. 1198. usque ad tempus captæ urbis à Turcis. *Histoire de l'Empire de Constantinople sous les Empereurs Francois, contenant ce qui s'est passé de plus memorable dans cet Empire, depuis que les Francois s'en rendirent maîtres, jusques à ce que les Turcs s'en sont emparez: dans laquelle la suite des Empereurs Francois, des Patriarches de Constantinople Latins, des Roys de Thessalonique, des Princes de la Morée & d'Acbaïe & d'Epire, des Ducs d'Athenes, de Duras, de Nicfia, des Seigneurs de Négrepont, de Metelin, & autres sont decrites, (pagg. 326.) avec un recueil de plusieurs lettres & autres pieces non encore publiées, tirées tant du Tresor des Chartes du Roy, que d'ailleurs, pour servir de preuves à cette Histoire (pagg. 85.)* Paris, 1657. fol. pagg. Raro obvium est hoc opus, in illa quidam Historiæ parte necessarium, quod licet unico modico volumine constat, & nullis conibus ære descriptis superbit, tamen venit pretio quinquaginta amplius marcarum Lubecensium.

XXXII. Villeharduino jungere juvabit Innocentii III. Papæ Epistolæ, & Guntherum Monachum Parisiensem, Ord. Cisterciensis, eorundem temporum scriptorem, qui latine tradidit Historiam captæ à Latinis CPoleos, editam in Henrici Canisii T. V. Lectionum Antiquar. p. 158. Monachii, 1604. 4. tum alios plures qui Christianorum Europæorum expeditiones in terram sanctam ab A. C. 1080. ad 1291. (quo Syria & Palæstina amissa est) descripserunt, imprimis volumina duo notantibus Francisco Pithæo & Paulo Petavio collecta à Jacobo Bongarsio, & Hanovix 1611. fol. edita sub titulo: *Gesta DEI per Francos*, in quibus scriptores latini illius vel paullo seqvioris ætatis præter Anonymos, Robertus Monachus Hierosolymitanæ Historiæ & belli Christianorum adversus Saracenos scriptor, Basil. 1533. fol. pridem vulgatus: tum Baldricus, Raimundus de Agiles, Albertus Aquensis, Fulcherius Carnotensis, Gauterius, Gvibertus Abbas quem habeo scriptum ante CCC. annos in membrana, Gvilelmus Tyrius scriptor præcipuus, & Jacobus de Vitriaco, cujus Historia Orientalis & Occidentalis prodierat Duaci 1597. 8.

Benedicti de Accoltis de bello à Christianis contra Barbaros gesto, pro Christi sepulchro & Judæa recuperandis. Venet. 1532. 4. Basil. 1544. 8. D d d d d 2 An-

- Annalium scriptores, Baronius, Bzovius, Pagius, Odoricus Raynaldus, Spondanus: Lexicorum item Historicorum concinnatores ut Morerius in *Croissade*. Cangii glossar. in *Cruz*.
- Histoire des guerres des Chrétiens contre les Turcs, par Aubert. Paris. 1559. 4.
- Belli sacri Historia, edita à Johanne Mabillonio, Musei Italici T. 1. p. 131. seqq.
- Jac. Benzeli Palæstina, sive de terra Promissionis & Sveonum Gothorumque expeditionibus sacris dissertationes duæ Geographico-Historicæ. Upsal. 1703. 8.
- Jo. Henr. Bœclerus in diss. de passagiis, T. 1. dissertationum Academicarum p. 581. seqq. ad Æneæ Sylvii Orationem super hoc argumento Romæ A.C. 1452. habitam ad Nicolaum V. Pontificem nomine Friderici III. Imperatoris, pro svadenda in terram sanctam expeditione.
- Jo. Franciscus Buddeus in selectis Juris Naturæ & Gentium, dissertatione 2.
- Jac. Gretserus in Apologia cruciatarum expeditionum Tom. 3. de Cruce, lib. 2.
- Commentarii duo Historici, antea inediti, alter de Regibus vetustis Norrvagicis, alter de protectione Danorum in terram sanctam circa A. 1184. susceptam, eodem tempore ab incerto auctore conscriptus, & primum editus à Bernh. Casp. Kirchmanno. Amstelod. 1684. 8. Confer etiam Janum Bircherodium lib. de Ordine Elephantino cap. VIII. seq. p. 51. seq.
- Joannes Leunclavius scriptor præclarissimus in Annalibus, Historia & Pandectis Turcicis, quæ sæpius excusa latine & in alias etiam linguas translata sunt.
- Stephanus Lusignanus in Historia regnorum Hierosolymorum Cypri & Armeniæ, Paris. 1613. 4. Gallicè.
- Lud. Maimburgii, S. I. Histoire des Croisades pour la delivrance de la terre sainte, Paris. 1675. & Amst. 1682. 12. quatuor Volum.
- Jo. Molani de sacra militia Ducum & Principum Brabantæ, cum notis Petri Louvii, Sylvæducensis. Antvverp. 1592. 8. Confer Clariss. Burchardi Gothelf Struvii Bibliothecam antiquam T. 1. p. 214. seq.

L'im-

L'imprese & espeditioni di Terra santa, & l'acquisto fatto del Imperio di CPoli dalla Republica di Venetia, doppo l'anno 1198. infino al 1205. da Andrea Morefini. Venet. 1627. 4.

Passage d'outremer de Godefroy de Boullion. Paris. 4.

Passages d'outremer par les François. Paris. 1518 fol.

Petri d'Outremanni CPolis Belgica, sive de rebus à Balduino & Henrico Imperatoribus CPol. ortu Belgis libri V. addito libro singulari de excidio Græcorum, cum notis uberioribus. Tornaci 1643. 4.

Adami Rechembergii Exercitatio de prima expeditione Cruciatâ, in ejus diff. Historico politicis T. 2. p. 474. seq.

Pauli Rhamnusii de bello CPolitano & Imperatoribus Comnenis per Gallos & Venetos restitutis, qvo in opere Villeharduini vestigiis insistit. Venet. 1603. & curante Jac. Gaffarello, ibid. 1634. fol. & Italice 1604. 4.

Chronicon Hierosolymitanum, sive de bello sacro Historia, libris XII. edita à Reinero Reineccio. Helmst. 1584. 4. Auctor est Albertus Aqvensis, in Gestis DEI per Francos iterum recusis.

Frid. Sylburgii Saracenica pag. 107. seq. ubi duodecim expeditiones cruciatæ recensentur.

Hermannus Witfius in Dodecade Exercitationum Tom. 2. Miscell. Exercitatione duodecima, qvæ est Hierosolymæ Historia. §. 41-47.

XXXIII. Præter Villeharduinum & Historiam CPolitani-
um sub Imperatoribus Gallis, *Carolus Fraxinetus* (DU FRES-
NE) *Dominus* DU CANGE, Regi Galliæ à Consiliis & Franciæ
apud Ambianos Qvæstor, etiam aliis multis nominibus de Historia,
rebus, & antiqvitatibus CPolitanis ita præclare promeruit, ut ad ea-
rum lucem unus industria sua plus videatur contulisse, quam cæteri
universi. Nam ne de Chronico Paschali, cui immortalis est, atqve
de Zonaræ Annalibus ab eo recensitis & illustratis dicam, de quibus
supra p. 142. & 156. commemini: neqve repetam qvæ de ejus no-
tis in Pauli Silentarii descriptionem Templi Sophiæ pag. 79. & de
observationibus in Nicephorum Gregoram p. 321. & in Nicepho-
rum

Dddd 3

rum Bryennium, Annæ Alexiadem & Cinnamum pag. 344. 392. & 398. dicta à me sunt, quibus descriptionem CPoleos ex *Christophori de Bondelmontibus* Florentini opere inedito ad Cardinalem Jordanum A. 1422. composito adjunxit: his omnibus veluti cumulus quidam accedunt duo opera pulcherrima & elaboratissima, quibus in lectione scriptorum Hist. Byzantinæ cum fructu versatur⁹ carere nemo potest. Unum est *Historia Byzantina duplici Commentario illustrata*, quorum prior *familias ac stemmata Imperatorum CPolitanorum*, cum eorundem Augustorum *nomismatibus* & aliquot Iconibus, præterea familias Dalmaticas & Turcicas complectitur: alter continet *Constantinopolin Christianam* sive descriptionem Urbis celeberrimæque ejus ædificiorum ac monumentorum, qualis extitit sub Imperatoribus Christianis, ex omni scriptorum genere summo studio quatuor libris contextam & adornatam. Paris. 1680. fol. Additamenta & emendationes ad hoc opus subjunxit Cangius notis suis in Zonaram T. 2. ad calcem *dissertationis de hebdoma CPolitano* p. 145. seq.

Alterum est * *Glossarium ad scriptores Media & infima Græcitatibus*, in quo laudatissima *Joannis Meursii* industria, qui primus in hoc genere elaboraverat, vulgatoque Glossario Græcobarbaro Lugd. Bat. 1610. & cum bis mille fere vocabulorum accessione 1614. 4. egregiam facem hisce literis accenderat, plura vero omiserat & inexplicata reliquerat, innumeris partibus vincitur, & Græca vocabula novatæ significationis, aut usus rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Iatrica, Botanica, Chymica explicantur, eorum notiones & originationes reteguntur: complures ævi mediî ritus & mores, dignitates Ecclesiasticæ & Monasticæ, Palatinæ, & quamplurima alia observatu digna & ad Historiam præcipue Byzantinam spectantia ex editis atque ineditis monumentis recensentur & explicantur. ** Lugd. 1688. fol. Præmissa *Simonis Portii* Romani Doctoris

* *Ingens ingenii opus* dicitur Cotelærio notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ Tom. 3. p. 655. Cangius ipse *vir ad miraculum doctus* T. 1. p. 733. Obiit ex dysuria (quæ Patrem quoque ejus abstulerat) Parisiis X. Cal. Nov. 1688. de cujus vita & scriptis videndus Carolus Peraltus in elogiis illustrium Galliarum virorum T. 1. pag. 160. & Stephanus Baluzius Epistola ad V. C. Eusebium Renaudotum, quæ Chronico Paschali præmittitur.

** Auctor in præfatione, *ab hoc opere*, inquit, *edendo lingua minus publici hodie sapientiam rationem Parisenses typographos deterruit. Tumque dixeram cum Terentiano Menro*, hoc domi clausum manebit: Cum ecce *vir rei Literaria perquam studiosus* Joan-

storis Grammaticæ lingvæ Græcæ vulgaris , inscripta Richelio: & ad calcem operis subjuncta Cangii appendix ad Glossarium suum, mediæ & infimæ *** Latinitatis (Parisi. 1678. fol. 3. Vol. editum & Francof. 1681. atqve 1713. recusum, & nunc auctius etiam Parisiis sub prælo sudans) quod vel ideo etiam hoc loco commemorari à me convenit, quoniam annexam habet auctoris dissertationem *de Imperatorum CPolitanorum nomismatibus*, de quibus quemadmodum & de variis CPolitanis Antiquitatibus egregium nuper spicilegium accepimus à doctissimo Viro *Anselmo Bandurio*, in cujus Imperio Orientali (de quo supra p. 569. sq.) præclara in primis ad Chronologiam & Geographiam CPol. Imperii subsidia continentur. Idem jam molitur aliud Opus hoc titulo: *Imperatorum Romanorum à Trajano Decio ad Palæologos Augustos, Nomismata Latina, Græca, Ægyptiaca, omnis metalli ac moduli, distincta per classes, & quam diligentissime descripta, ac notis brevioribus illustrata, ad quindecim ferme millia, & in iis quamplurima inedita, ex quibus variorum ad tria millia in ære incisa representantur, & in fronte Nomismatum, cujusque Imperatoris vita proponitur*, Paris. 2. Tomis in fol.

XXXIV. De Scriptoribus Historiæ Byzantinæ Græcis quingvagina, insignem & accuratum Commentarium consignavit præclarus Vir *MARTINIUS HANCKIUS*, Gymnasii Elisabethani apud Uratislavienses * nuper Rector, deditque excudendum Lipsiæ 1677. 4. in quo vitas singulorum exponit copiose, scripta etiam & de scriptis judicia distinctiorem in modum recenset, eadem usq̃ methodo, quæ de Romanarum rerum scriptoribus libros duos concinnaverat, excusos ibi-

Joannes Anissonius, Lugdunenſis qui artem Typographicam, qua sub Gryphis, Tormaſii, Rouillii, alimque prædemonſtravit in urbe floruit, reparanda gloria, dum pauperum inſiſtis veſtigium, ſedulus incumbit, Gloſſarii noſtri Græcici typis ſuis elegantiffimis edendi provinciam ultro in ſerecepit. Cæterum typographi Pariſienſes injuriam ſibi hac quærela fieri rati, ediderunt ſcriptum cui titulus: les Imprimeurs & libraires de Paris à Meſſieurs les Gens des lettres, in quo negant ſibi Gloſſarium Græcum à Cangio unquam ſexio oblatum, ſed ab Aniffonio potius prævertente extortum è manibus, Mais M^r. Aniffon s'étant trouvé dans le même tems à Paris, nous enleva cet ouvrage.

*** Pauca & levia sunt quæ in hoc opere notat Hadr. Valeſius in Valeſianis.

• Obiit R. Hanckius Uratiſlaviæ A. 1709. Ejus elogium habes in Actis Eruditorum illius Anni p. 331. in Novis Literariis Hamburgeniſibus p. 373. & in appendice ad Lexicon univerſale Hiſtoricum editum Germanice cura Rev. D. Jo. Franciſci Buddei.

ibidem 1669. 1675. 4. *Id in Belgio & Anglia pro merito estimari honorifice, Nobilissimus vir Nicolaus Heinsius index mihi fuit, cui placuit admodum, & vel uni placuisse satis est quam multis aliis minoris commatis, inquit Christianus Daumius* ** *Epistola ad Jo. Gebhardum, data Cygneæ 10. Febr. 1678. E Gallis vir itidem eruditissimus Joannes Boivinus in Nicephori Gregoræ vita: Gregoræ vitam accurate enarratam non ita pridem divulgavit Martinus Hanckius vir doctus, & in Historiis Græcis Latinisque haud mediocriter versatus. Merito etiam idem Daumius reprehendit malignum nescio cuius de Hanckii opere iudicium, qui Vossio eum plura debere scripserat. Id tamen Tibi dissimulare non possum, quidam nuper istud egregium opus in programme publico non vituperare quidem ausus est, sed satis frigide laudavit, maxime eo nomine, quia multa deberet Vossio. Hinc cum Vossio nostrum Hanckium majore cura contuli, moxque sum experens id male dictum. Exemplo sint Eusebius & Photius. De his quid Vossius? de priore quidem unius folii paginam, de posteriore autem ne paginam quidem dimidiam. At quam insignem de Eusebio & Photio confecit Hanckius commentarium - Ad hac scriptores non adeo paucos habet, de quibus vix ullum verbum Vossius, quos et Græcos nondum tamen editos, in MSsibus obvios penitus ignoravit. Igitur absit, ut actum egisse iudicetur, ego certe non satis mirari possum Viri diligentiam, iudicium, ordinem, styli elegantiam & parsimoniam, qua abivis in hoc opere animadvertas, cui nondum vidi laborem aliquem in hoc scribendi genere parem, quo superavit suos ipse scriptores Romanos. Nam his equidem et si laudem non parvam merentibus præpono Græcos istos, in quibus multa nobis mysteria præsertim in Photio Historica revelavit, vulgo & doctissimis etiam credita & honorata, qua figmenti esse accensenda primus nobis monstravit &c. Huius Hanckii, quemadmodum Vossii quoque monumentis ita usum me profiteor, ut spicilegium Tibi post illorum messes dare, benigne lector, & scriptores ab illis omisos supplere fuerim conatus, quod pro æquitate tua boni ut consulas rogo.*

XXXV. Denique ut constet quid libri sit quod Hamburgi A. 1686. 4. prodiit ex schedis Rudolphi Cappelli & maxacitus † Professoris in Gymnasio hujus Urbis bene meriti, sub titulo *Byzantina: Scribe-*

** In Epistolis Philologico Criticis A. 1709. 8. Cygneæ editis p. 137. Vide etiam pag. 88.

† Obiit vir optimus A. 1684. 20. April. De cuius vita consules ubi lubebit Elogia Germanorum quorundam Theologorum à Rev. D. Georg. Henrico Oazio in Lucca data Lubecæ A. 1708. p. 180.

Schema Corporis Historia Byzantina sive CPolitana, à Constantino I. & Magno ad Constantinum ultimum & miserum: monere juvat nihil aliud esse quam Catalogos Imperatorū ex Calvisio, Goltzio, aliisq; recentiorib⁹, tum cones ac descriptiones Constantini M. & Constantini Palæologi, & de capta per Turcas CPoli narrationem ex Crusii TurcoGræcia, hinc Catalogos Scriptorum Historiæ Byz. ex Labbeo, Hanckio, Vossio & Caveo: denique vitam Constantini Magni è Calvisio, Petavio, Christiano Matthiæ & Jo. Ludovico Gothofredo.

XXXVI. INDICULUS SCRIPTORUM *Græcorum* *hoc & superiore capite recensitorum.*

Asteriscum qvi nullum præfixum habent, de illis tantum obiter dictum est. Latini scriptores *currentibus* quas vocant *litteris* expressi.

A Bgarus notarius 561.	Ammonius Poëta 684.
<i>Benedictus de Ascolis</i> 765.	Amorio 114.
Constantinus Acropolita 449.	Amphilochius 516. 540. 557. ter
Acindynus 322.	* Joannes Anagnosta 486.
Georgius Acropolita 448. seq.	<i>Anastasius Bibliothecarius</i> 153.
Index Episcoporum & aliorum	Anastasis Sinaita 521. 533.
ab Acropolita laudatorum.	Anastasis Theopolitanus sive
452. seq.	Antioch. Episcopus 531. 544.
Agapeti scheda regia 570 seq.	553.
Agapeti plures 570.	Anatolius Episcopus Thessal. 537.
Agathias Myrinæus 260. sq. In-	bis.
dex scriptorum ab eo memora-	Angyrianus Chronogr. 137. Lam-
torum 263. seq.	becius legit apud Codinum <i>Am-</i>
<i>vic. Alemannus</i> 257.	<i>cyranus</i> . Sed MSS. constanter
Alexander Monachus 516. 535.	<i>Ἀγγογραφός</i> . Vide Bandurii Im-
Alexius Rharturus 695.	perium Orientale p. 738. 781.
<i>eo Allatus</i> 241. 398. 451. ejus	Andreas Hierosol. ArchiEpisco-
<i>συμμικτα</i> 704.	pus Cretensis 521. 527. 533.
Ammonius Monachus Raithi.	534 bis. 537. 542. 544. 545. ter.
549.	550. 552. bis 563.

Eeeee

Andreas

Libri sti Pars Altera.

Andronicus Cublides 704.
 Andronicus Palæologus 479. 576.
 Anian⁹ Ægyptius Monachus. 135.
 * Anna Comnena 390. seq. 693.
 Index scriptorum ab ea memoratorum. 394. seq.
 Anonymi in Apocalypsin 255.
 — *appendix ad Villeharduinum* 760.
 — Opus contra Barlaamum & Acyndinum 255.
 — *Belli sacri scriptores*. 765. 766. 767.
 Anonymi Catalogi Patriarcharum CPol. 229. 567. Episcopatum 479. 576. sq. Imperatorum CPol. 144. 229. 577.
 — Prologus ad Commentaria in Aphthonium 255.
 Chronicon Alexandrinum sive Paschale 142. seq. Index scriptorum in eo allegatorum. 205. seq.
 — Chronicon Barbaro Græcum. 693. 696. 158.
 — Definitiones fidei 254.
 — Demonstrationes Chronologicæ de rebus CPol. 480. 574. 603. 687.
 — *Descriptio CPoleos per XIV. regiones* 229. 577. Auctor ex conjectura præstantissimi Cangii p. 288. ad Villeharduinum, est Marcellinus Comes scriptor Chronici, qui Justiniani Imp. Cancellarius fuit, & Cassiodoro teste (c. 25. Divin. Lect.) *quatuordecim libellâ CPolitanam Civitatem minu-*

tissima narratione descripsit. Nisi forte minutissima narratio apud Cassiodorū non notat brevissimā, qualis est illa quam habemus, sed diligentissimā quæ minutius & scrupulosius omnia persequitur.
 — Distinctiones antiquæ Bibliorum libror. in capita. 255.
 — de Hippodromo 605.
 — Historia Politica & Patriarcharum CPol. in Turco Gracia Crusii 693. 744.
 — contra Iconomachos 350.
 — de inventoriis artium & disciplinar. 255.
 — Lexica 254. 255.
 — de locis Hierosol. 705. seq.
 — de Lybistri & Rhodamnes amoribus 702.
 — contra Mohamedem 689. seq.
 — de officiis CPol. 479.
 — Oraculorum Leonis Imp. expositio 364.
 — Poëta Græcobarbarus 323.
 — de Russorum conversione, apud Bandurium ad Constantin. de administrando Imp. p. 112. seq.
 — *Tactica* 255.
 — de templo CPol. Sophiæ 689.
 — Theophanis continuator 349.
 — alter succinctior 350.
 — Vitæ SS. & Martyrum. 510. sq.
 — Vitæ Apollonii & Tarsiz 696.
 — de urbibus quæ nomen mutarunt 605.

Alii

Alii Anonymi pag. 143. seq. 485.
568. 573. 574. 575.

Antiochus 254.

Antiochi Monachi Pandectes.
695.

Antipater Bostrensis 536. 680.

Antonius Mytilenes 699.

Antonius Monachus 558.

Aphrodisianus Persa 542.

Appianus 492.

Archippus Eremita sive prosmo-
narius 514. 549.

Arrianus 492. 127. 135.

Arsenius Pegadensis 560.

Arsenius Corcyrensis Episc. 512.
515.

Arsenius Tornobi Metropolita.
700. 698.

Arsenius Patriarcha CPol. 321.

Arsenius Coronæ Episcopus 700.

Asclepiodorus 485.

Asterius Amaseæ Episc. 547. 555.
680.

Athanasius Alex. 254. 513. 533.
560.

Athanasius junior Patriarcha.
Alex. 465.

Athanasius Ephesinus 695.

Athanasius Lauræ in monte Atho
conditor 701.

Athanasius Macedo Patriarcha
CPol. 582. seq. 322. 323.

Athanasius ὁ ταχυγράφος 518.

Michael Attaliata 684.

Infelmi Bandurii Imperium Orientale.
569. seq. Conspectus operum Nice-

phori CPol. 640. seq. Opus promissum
de numis Imperatorum. 767.

Barlaam 322.

Barnabas sive Barbas 555.

Barfaphtas 511.

Bartholomæus Edeffenus 691.

* Basilus Cilix 114. 130.

* Basilii Macedonis Imp. καὶ φάλαρα
παράμετινά. 572. seq.

Basilus Hierosol. Patriarcha 688.

Basilio Magno tributa Gramma-
tica commentatio est Moscho-
puli 693.

Basilus Seleuciensis 532. 539. 544.
553. 560. 563.

Bemarchius 684.

Bessarionis Epistola 241. 619.

Joannes Boivin. 300. 319.

Christophorus de Bondeumontibus 768.

Brunichius 136.

Brutius Chronogr. ibid.

Nicephorus Bryennius 343. seq.

Joannes Bryennius 322.

Josephus Bryennius 542. 544.
qvater, 702.

Ismaël Bullialdus 567.

Nicolaus Cabasila. 522. 530.
531.

Simon Cabasila 693.

Caddus nomen corruptum pro
Candido 239.

Joannes Calecas 534.

Manuel Calecas 530.

Callistus Metropolita Rhodi 698.
699.

Callistus Poëta 685.

Callistus Patriarcha CPol. 534.

Eeeee 2

Mat-

Matthæus Camariotâ, vide Matth.

* Joannes Cameniata 351.

* Joannes Cananus 456. seq.

* Candidus Isaurus 239.

Carolus du Fresne, Dominus du Cange.
764. seq. 767. seq.

Antonius Cantacuzenus 684. 695.

Georgius Cantacuz. 695.

* Joannes Cantacuzenus Imp.
469. seq. 691.

Matthæus Cantacuzenus 474.

Michael Cantacuz. 696. 698.

Carolus Cantoclarus 230.

Capito Lycius 685.

Rudolphus Cappellus. 768.

Cassiani Chronographia 112.

Georgius Cedrenus 155. seq. In-
dex scriptorum ab eo laudato-
rum 159. seq.

Joannes Capistranus 366.

Chæremonus Syracusanus 550.

* Laonicus Chalcocondyles 474.

Demetrius Chalcocondyles 476.

Michaël Acominatus Choniates.
402.

* Nicetas Acominatus Choniates.
400. seq.

Christodorus Thebanus 575.

Christodulus Monachus. 702.
(Joannes Cantacuzenus)

Christophorus, Alexandrinus Pa-
triarcha 688.

Chrysippus presbyter Hierosol.
514. 536.

Macarius Chrysocephalus. Vide
Macarius.

Demetrius Chrysoloras 521.

Manuel Chrysoloras 484.

Jo. Chrysostomus vide Johannes.

Matthæus Cigala, Cyprius 366.
577.

* Joannes Cinnamus 396. seq.

Alii Cinnami 396. seq.

Clemens Historicus 136.

* Georgius Codinus 476. seq.

* *Franciscus Combesius.* 348. *Ejus*
Origines CPol. 687. seq.

* Anna Comnena, Vide Anna.

Alexii & aliorum Comnenorum
scripta 392. seq.

* Constantinus Acropolita 449.
538. 550. 562.

Constantinus Diaconus CPol. &
Chartophylax 547.

Constantinus ab Epistolis 685.

Constantinus Patricius Chius 704.

* Constantinus Manasses 157.

* Constantinus Porphyrogenitus
Imp. 486. seq. 519. 530. 569.

688. Vita Basilii Maced. 349.

Cerimoniale MS. 623. seq.

Constantinus Episcopus Tii 525.

* Constantinus Magnus Imp. 1.
seq. Donatio ei tributa. 5. seq.

Cosmas Vestitor 519. 535. 564.

* *Martini Crusii Turco* Gracia 692. seq.

Cyrillus Alex. 532.

Cyrillus Nicænus 695.

Cyrillus Monachus & Presb. Scy-
thopol. 526. 556. 562. Vide
& Eutythiana Hist.

Cyrillus Chronographus 159.

Damascenus Demonici & Elasto-
nis Episc. 700.

Da-

Damascenus Hypodiatonus & Monachus Studita 693.

Joannes Damascenus, Vide Joannes.

Damascenus Litæ & Rhendinæ Episc. 700.

Daniel Monachus Raithu, 538.

Demetrius Chalcocondyles 476.

Demetrius Chrysoloras 521.

Demetrius Cydonius 322. 323. 351. 544. 691.

Demetrius Cyzicenus 685. 388. 389.

Demetrius Lampenus 399.

Demetrii Martyris miracula 351. 522.

Demetrius Thessalonicensis, Diaconus CPol. 698. 699.

Demetrius Joannis Despotæ scriba 698.

*Dexippus Herennius 231.

Alii Dexippi 232.

Diadochus Episcopus Photices Epiri 530.

Dio Coccejanus 492.

Diodorus Sic. 492.

Diodori Tarsensis Chron. 135.

Dionysius Nauplii & Argorum Episc. 700.

Dionysius Patrarum Episc. Metropolitana Corinthi 700.

Dionysius Exiguus 148.

Dionysius Halicarnassensis 492.

Domninus 136. Varii hoc nomine. ibid.

Dorotheus Monembasæ Metropolitana 366. Ejus Chronicon.

recusum etiam Græce Venetiis 1684. 4. & cum auctario ac locupletissimo Indice, 1691. 4. apud Nicolaum Sarum.

Dorotheus Tyri Episcopus 145.

Georgius Doufa 241. *Hujus Epistola de itinere suo CPol. prodit Lugd. Bat.* 1599. 8.

Theodorus Doufa 451.

*Ducas Michaëlis nepos. 567.

Theodorus Lascaris Ducas. Vide Theod.

Abrahami Eccellenfis Chronicon Orientale 226. *res Ecclesie Alexandrinæ maxime complectitur, quas nuper nova atque insigni luce persudit V. C. Eusebius Remaudotus, in Historia Patriarcharum Alexandrinorum Jacobitarum Paris. 1713. 4.*

Jo. Eichelius 256.

Eleusius Diaconus 685.

Elias Monachus 530.

Ephraim Chersonæ Episc. 519.

Ephræm Chronographus 159.

Ephraim Syrus. 510. 517. 521. 530. 532. 533. 539. bis. 547. bis.

Epigrammata 575.

Epiphanius Cypri Episc. 532. 551.

Epiphanius Monachus & presb. Hierosol. 512. 542. 705.

Epiphanius Scholasticus 120.

Evagrius Monachus. 552.

*Evagrius Hist. Eccles. scriptor. 126. seq.

Alii Evagrii 127. sq. (sq.

*Eudocia Macrembolitissa. 587.

Eudocia Theodosii jun. 684. 588.

Eeeee 3

Euge-

- Eugenius Episc. montis Sinai & Raithu 698.
 Eumathius sive Stamatius 697.
 * Eunapius Sardianus 232 sq. 703.
 Alii Eunapii 233.
 Evodius 547.
 Euripus Jo. Baptistæ discipulus. 537.
 Eusebius Alex. 529. 530. bis. 531. qvater.
 Eusebius Historicus ab Octaviano ad obitum Imp. Cari. Evagrius lib. V. cap. ult.
 Eusebius Monachus 555. Sebastianus. 526.
 * Eusebius Pamphili 30. seq. 324. Index scriptorum in libris Præparat. Evangelicæ 37. seq. & in Historia Ecclesiastica laudatorum 63. sq. Epistola ad Carpianum 97.
 Eusebius Scholasticus 685.
 Alii Eusebii 105. seq.
 Eustathius Epiphanienfis. 126. 136.
 Eustratius Presbyter 526.
 Euthymius Monachus 546.
 Eutolmius 526.
 Euthymius Zigabenus 689.
 Εὐθυμιακὴ ἱστορία à Cyrillo Scythopolitano scripta tribus libris, quorum primus continebat vitam Euthymii Abbatis, defuncti 20. Januar. A. C. 473. secundus vitam S. Sabæ, tertius Joannis Silentiarum. Vide Lambecium VIII. p. 306. & Mich.
 le Qyien ad Damascenum T. 2. p. 879.
 Eutropius 136. 685.
 Eutychianus 136. 685.
 Excerpta de Legation. 231. seq.
 Excerpta Peirefsciana 490. seq.
 Hugonis Favolii Hædæporicom Byz. versu scriptum Heroico libris III. prodit Lovan. 1563. 8.
 Felix 555.
 Florentius 557.
 Franciscus Domesticus, Medicus Chius 699.
 Carolus du Fresne, Dominus du Cange. 764. seq. 767. seq.
 Gabriel Philadelphienfis. 696. 704.
 Gabriel Pogojanæ Episc. 700.
 * Genesius 620. seq. 389.
 Gennadius Scholarius 364. 365. seq. 696. seq. 575.
 Geoponica 500. seq. Index scriptorum in illis laudatorum. 506. seq.
 * Georgius Acropolita 448. seq. 158.
 Georgius Alex. ArchiEp. 518.
 Georgius Cantacuzenus 695.
 Georgius Chartophylax & Monachus CPol. 543. bis.
 * Georgius Cedrenus 155. seq. Index scriptorum ab eo laudatorum 159. seq.
 Georgius Chumnus 150.
 * Georgius Cyprius. Vide Gregorius.
 Georgius Gemistus Pletho 684.
 * Geor-

- Georgius Codinus 476. seq.
 Georgius Galeſiota 342.
 Georgius Grammaticus 515. bis.
 Georgius Hagiopolita ſive Hieroſol. 535.
 Georgius Hamartolus Chronici auctor 154. ſeq. 151.
 Georgius Lapitha 322.
 Georgius Lecapenus 684.
 Georgii Monachi βίοι βασιλέων. 353.
 Georgius Monachus, tertii Chronici auctor 353. 492.
 Georgius Metropolita Nicomedienſis 520. 543. 544. bis. 545.
 Georgius Ocnæota 342.
 Georgius Pachymeres 458. ſeq. 465. ſeq.
 Georgius Phranzes 615. ſq. 228.
 Georgius Piſides 159. 228. 575.
 Georgius Syncellus. 149. ſeq.
 Index ſcriptorum ab eo laudatorum 177.
 Georgius Zegabenus 361.
 Geraſinus Polianæ Episc. 700.
 Germanus Patriarcha CPol. 514. 534. ter. 535. 543. 544. 545. 546. qvater.
 Geſta DEI per Francos 765.
 † Mich. Glycæ Annales 156. Index ſcriptorum in illis laudatorum 205.
 Jac. Goarus 478. 151.
 Jo. Georgius Grævius 228.
 † Nicephorus Gregoras. infra, Nicephorus.
 Gregorius Antiochenus Episc. 532.
 Gregorius Baſilii Anachoretæ diſcipulus 351.
 * Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. 603. ſeq. 522. 526. 527. 322. 323. 540. 547.
 Gregorius Archidiaconus & Referendarius CPol. 522. 530.
 Gregorius Mytilenæus 531.
 Gregorius Nazianzenus 531.
 Gregorius Neocæſaræ ſive Thaumaturgus 532. 544. 550.
 Gregorius Nyſſenus 245. 524. 528. 541. 544. 547. 548. 559. 561.
 Gregorius preſbyter, Nazianzeni diſcipulus 528.
 Gregorius preſbyter Cæſaræ Cappadociæ 519.
 Gregorius Pruſæus Metropolita. 699.
 Jac. Gretſerus 241. 477. ſeq. 566.
 Ejus de Cruce 533. ſeq.
 Guntherus Monachus 765.
 Petrus Gyllius 577.
 Harpocratio 255.
 Hegeliſſippus 112.
 Heliconius 685.
 Henricus Hilarius 694.
 Heraclius Imp. 148.
 Hermias 123.
 Hermodorus Leſtarchus 697. 698.
 Hermolaus Grammaticus 686.
 Herodorus 492.
 * Heſychius illuſtris Mileſius 240. ſeq. 137.

Heſy-

Hefychius presbyter Hierosol.
 112. 137. 144. 243. seq. 512. 531.
 540. bis. 554. 556.
 Alii Hefychii 243. seq.
 * Hierocles Hippiatricorum scri-
 ptor. 497.
 * Hieroclis Grammatici Synecde-
 mus 569 seq.
 Hieronymus Monachus 553.
 Hippiatrica 493. seq. Index scri-
 ptorum in illis allegatorum.
 494 seq.
 Hippocrates 323.
 Hippolytus Portuenſis 135.
 Hippolytus Thebanus 155.
 Hippolytus, Chii Metropolitā,
 699.
 Corporis Historiæ Byzantinæ con-
 spectus 221. seq.
Dav. Hæſchelii ecloga Legationum.
 231.
 Jacobus Apostolus 543. Hebræus.
 542.
 Jacobus Monachus 543. bis. 544.
 bis. 556.
 Jacobus Diaconus 553.
 * Matthæus Jatrus. Vide Mat-
 thæus,
 Jeremias Lariffæ Episcopus 700.
 Jeremias Patriarcha CPol. 695. sq.
 698. 699. 701. seq.
 Ignatius Diaconus 295. 723.
 Ignatius Chius Hieromonachus.
 698.
 Specimen ſapientia Indorum.
 460. seq.
Innocentius III. Papa 765.

Inſcriptiones 575.
 Joachimus Patriarcha Alex. 697.
 Joachimus Imbri Episc. 700.
 Joachimus Teni Episc. 700.
 * Joannes Aegæates 112.
 Joannes Anagnoſta. 486. 706.
 Joannes Antiochenus. 686. 492.
 Joannes Apostolus, Theologus,
 542 545.
 Joannes Bonapheus 698.
 Joannes Burclas 700.
 Joannes Bryennius ſacello præſe-
 ctus 322.
 Joannes Calecas 534.
 * Joannes Cameniata 351. 706.
 * Joannes Cananus 456. seq.
 * Joannes Cantacuzenus. 469.
 seq. 322. 323. 691.
 Joannes Chryſoſtomus 522. 532.
 bis. 533. quinqvies 534. 537.
 552.
 Joannes Coreſes 697. 698. Me-
 dicus 704.
 Joannes Damascenus 516. 519.
 545. ter. 688. 690. 691. 693.
 707.
 Joannes Deſpota Moldaviæ 698.
 Joannes Diaconus Magnæ Ec-
 cleſiæ & Rhetor 539.
 * Joannes d'Almeida 112.
 Joannes Diſcipulus 546.
 Joannes Diſcipulus Epiphani.
 524.
 Joannes Monachus & preſbyter
 Eubææ 538. 543. bis. Episco-
 pus 530.
 Joannes Evchaitorum Metropo-
 lita

- lita 513. 517. 523. 525. 527. 532. 545. 561. 562.
- Joannes Geometra. 531. 544. 545. bis.
- Joannes Monachus. 388. 515. Hierosol. 350.
- Joannes Hagiopolita sive Hierosol. 541.
- Joannes Patriarcha Hierosol. 538.
- * Joannes Malala 138. seq. 492. Index scriptorum ab eo allegatorum 139. seq.
- Joannes Maximus 697.
- Joannes Laurentius Lydus, Philadelphienfis. 485. 389. 324.
- * Joannes Thracellus, cognomine Scylitzes, Protovestiararius & Curopalata 386. seq. 254.
- Joannes Siculus 157. seq.
- Joannes Stavratius, Chartophylax Theffalon. 522.
- Joannes Theffalonicensis Episc. 522. 531. 542. 546.
- Joannes Trachaus, Nærenfis 701.
- Joannes Xiphilinus 529.
- * Joannes Zonaras, vide Zonaras.
- Joannicii 290. 695. 698.
- Joasaphus Monachus (antea Jo. Cantacuzenus) 470.
- Joasaphus Monembasiaz Metropolitita 700.
- Joasaphus Theffalonicensis 695. 700. Patriarcha CPol. 698. 699.
- Jobus Antiochenus Patriarcha. 688.
- * Joël Chronographus 456.
- Josephus 516. 542.
- Flav. Josephus 492.
- Josephus Bryennius. 531. 544. qvater. 702.
- Josephus Historiæ CPol. scriptor 389. 620.
- Josephus Hieromonachus 699.
- Josephus Episcopus Scyri 700.
- Josephus Theffalonic. ArchiEp. 533. 534. 551. vide Joasaphus.
- Ifaacus sacerdos Peloponnesi. 698.
- Isidorus Cardinalis Ruthenus. 746.
- Isidorus Diaconus 137.
- Isidorus ArchiEp. Theffal. 530. 532. 543. 544. 545. 557.
- Judas Historicus 112.
- Julius Africanus 112.
- Julius Metaphrastes 514.
- Julii Pollucis junioris Chronicon 485.
- Franciscus Junius 467.
- Philippus Labbe S. I. 229.
- Petrus Lambecius 364.
- Lampenus Tarchaniota 322.
- * Laonicus Chalcocondyles 474. seq.
- Leo Asianus 389. & Caria 388.
- Leo Byz. 686.
- Leo Cinnamus 324.
- Leo Centuripinus 529.

Fffff

Leo-

- Leonis Diaconi Historia MS. 353.
 Leo Grammaticus 380.
 Leo Metropolitae Chalced. 254.
 * Leo Sapiens, Imperator 363. seq.
 367. seq. Naumachica ejus &
 MS. edita. 372. seq. Homiliae
 519. bis. 521. 522. bis. 523. 529.
 530. bis. 531. bis. 532. bis. 533.
 bis. 534. bis. 544. 545. 550. 551.
 553. 557. 559. 564.
 Leo Philosophus 366.
 Leones alii qui Graece scripse-
 runt. 379. seq.
 Leonhardus Chiensis 746. 696.
 Leonhardus Mendonius 699.
 Leontius Byzantius 349.
 Leontius Episcopus Arabiss. 540.
 Leontius presbyter CPol. 519.
 528. 531. ter. 532. 536. 539.
 Leontius Hierosol. 552.
 Leontius Neapoleos Cypri Episc.
 538. 553. 558.
 Leontius presb. & Abbas S. Sabae
 Romae 528.
 Jo. Leunclavius 766.
 Licinius 136.
 Logizus sacerdos Chius 698.
 Lucianus presbyter 559.
 Macarius Chrysocephalus Archi-
 Ep. 534. 535. Philadelph. 514.
 bis. 529. 531. 532. quater. 535.
 536. 537. 551.
 * Leo Magentenus 383.
 Macarius Magnes 683.
 Magnus Historicus 136.
 Manuel Malaxus 695.
 * Malchus Philadelphienus 136.
- Claudius Malvetus 228. 252. 253.
 256.
 Manuel scriba ex Anchialo. 697.
 Manuel Byz. Protospatharius.
 686. 389.
 Manuel Calecas 530. 559.
 Manuel à Chio 689.
 Manuel Chrysoloras 484.
 Manuel Eugenicus 684.
 Manuel Moschopolus 693.
 Manuel Palaeologus. 530. 545.
 546.
 Manuel Phile 322.
 Stylianus Mapa 568.
 Marcellus Archimandrita 537.
 Marcion sive Marcius 555.
 Manuel Margunius 702.
 Maximus Margunius 704.
 Marcus Monachus & Abbas S. Sa-
 bae, CPol. 528.
 Jacobus Marmorota 684.
 Matthaeus Camariota. 517. ejus
 in Synesii Epistolas. 694. la-
 mentatio super capta CPoli.
 746.
 Matthaeus Ephesus 323.
 * Matthaeus iatrus 479. Nota in
 MS. Vindobonensi, triginta
 versibus auctiore, non legi *Μα-
 τθαῖ ἱατρὸς* sed *Μωυσεῖ ἱατρὸς*
καὶ θύτης, h. e. miseri Hiero-
 monachi. Vide Lambecium.
 VIII. p. 469.
 Maximus Planudes 513. 532. 323.
 575.
 Maximus Protosyncellus 698.
 Meletius Cretensis Protosyncel-
 lus

- Ius 704. & inde Patriarcha Alex. 698. seq.
- * Menander Protector 236. seq.
- Constantinus Acropolita, novus Metaphrastes 449. 562.
- Julius Metaphrastes 514.
- * Symeon Metaphrastes. Vide Symeon.
- Methodius (al. Metrodorus) de vita Dionysii Areopag. 522.
- Methodius Episcopus. 365. 366. 533.
- Methodius Melenici Episc. 700.
- Methodius (al. Timotheus) presbyter Hierosol. 531.
- Joannes Meursius. 241. 487. seq. 766.
- Metrophanes Patriarcha CPol. 698. 699.
- Metrophanes Smyrnenis Metropol. 568.
- Michael Acominatus Choniates. 402.
- Michael Antiochenus Patriarcha. 693. 699.
- Michael Archimandrita 550.
- Michael Eparchus 696.
- Michael Glycas. vide Glycas.
- Michael Monachus. 514. 554. 561. 568.
- Michael è Nauplio 697.
- Michael Psellus. 511. 513. 517. 528. 531.
- Michael Sophianus 695.
- Michael Sbiri 697.
- Michael Synadorum Episcopus. 514.
- Michael Syngellus sive Syncellus 254. 513. 522.
- Milichius Chronographus 137.
- Bernardus de Montfaucon. 300.
- Andreas Morefini 767.
- Philippus Muskes 964.
- Nectarius ArchiEp. 562.
- Ludolphus Neacorus 228.
- Neophytus Larissæ Metrop. 698.
- Alius Hieromonachus & proto-syncellus CPol. 699.
- Nestorianus 137.
- Nicanor Athenarum Episcopus. 700.
- Nicæna Synodus II. 254.
- Nicephorus Basilacas 400.
- * Nicephorus Blemidas 341. 553. 536. 322. 323.
- * Nicephorus Bryennius 343. seq. 702.
- * Nicephorus Callistus Xanthopulus 130. seq. 129. 485. 546.
- Nicephorus Chartophylax 298.
- Nicephorus Chumnus 322. 323. 344. seq.
- Nicephorus Diaconus Phryx. 388. 389.
- * Nicephorus Gregoras 300. seq. 322. 346. 519. 562. 546. bis. 544. 543.
- * Nicephorus Patriarcha CPol. 153. seq. 295. seq. 512. 688. 324. Conspectus ejus operum edendorum à V. C. Anselmo Bandurio. 640. seq.
- * Nicephorus Philosophus 300.

Fffff 2

Nice-

Nicephorus Phryx & Diaconus.
686.

Alii Nicephori 299. seq. 344.

* Nicetas Acominatus Choniates
400. seq. 418. seq. 323. Ejus
narratio de statuis CPolitanis.
321. 547. exhibetur integra
Græce cum nova versione 405.
seq. Index scriptorum in Nice-
tæ historia laudatorum 435. sq.
Historia Græco barbare scripta.
693. liber contra Moamedem.
690.

* Nicetas David Paphlago Episc.
431. 388. 389. 512. bis. 513.
529. bis. 534. 563. 560. 554.
bis. 548. bis. 543. 542. 539. 536.
Nicetas Rhetor (idem cum Da-
vide) 485. 513. 516. 518. 552.
bis. 550.

Nicetas Philosophus 520.

Nicetas Serrarum Episc. 705.

Nicetas Smyrnæ Metropolita, ad
quem Simeonis Metaphrastæ
Epistola apud Allatium p. 254.
de Simeonibus.

Alii Nicetæ 429. seq.

Nicetæ Xylinitæ duo, de quibus
Bandurius in Imperio Orien-
tali p. 715.

Nicolaus Cabasilas 522. 530. 531.
561. 544. 543. 322.

Nicolaus Damascenus 492.

Nicolaus junior Chronographus.
137. seq.

* Nicolaus Chalcocondyles 475.
seq.

Nicolaus sacellarius Chii 699.

Nicolaus Naupliensis 693.

Nicolaus Pepagomenus 539. 323.

Nicolaus Patriarcha de excidio
Thessalonice. A. C. 904. p. 486.

Nicostratus Trapezuntius 127.

Nilus 562. alius 472.

Nilus Monachus 549.

Nilus Rhodi Metropolita 548.

* Nonnosus 239. seq. Huic Non-
noso Lambecius V. p. 131. tri-
buit Gregentii disputationem
cum Herbaso Judæo, & VIII.
p. 387. Martyrium Arethæ &
sociorum.

Oecumenius 255.

Olympius 622.

* Olympiodorus 237. seq.

Alii Olympiodori 238. seq.

Onesimus Pauli Apost. discipulus.
564.

Oracula 324. 363. seq.

Petrus Outremannus 767.

Pachomius Ganni & Choræ Me-
tropolita 700.

* Georgius Pachymeres 458. seq.
695. 574. 323.

Pæranus 685.

Manuel Palæologus 530.

Gregorius Palamas 254. 530. 545.
322. 323. 324.

Palamiticæ Synodi 322. 336.

Palladius Helenopolitanus 518.

Pamphilus Martyr 254. 255.

Panodorus Ægyptius Monachus.
135.

Pan-

Pantaleo Diaconus & Chartophylax CPol. CPol. 514. ter.
 Pantaleo presbyter CPol. (idem forte) 534.
 Paphnutius Anachoreta 551.
 Parthenius Patriarcha CPol. 479.
 Parthenius Sophiæ Metropolitæ 697.
 Pasicates 526.
 Patricus, corruptum nomen pro Prisco 235.
 *Paulus Silentarius 278. seq.
 Perdicæ variis 705.
Dionysius Petavius 296.
 *Petrus Magister 234.
 Petrus Episcopus Argivorum. 520.
 Manuel Phile 322.
 Philippus Cyprius 576.
 *Philippus Sideres 112. seq.
 *Philippi Solitarii Dioptra 566. 695.
 Philo scriptor Hist. Eccles. 114. adde Lambecium III. p. 196. IV. 169. VIII. p. 424.
 *Philostorgius 114. seq.
 Alii Philostorgii 114.
 Philotheus Patriarcha CPol. 513. 517. 521. 533. 534. 557. 322. 323. 324.
 Joannes Phocas 705.
 Photius Patriarcha CPol. 255. 485. 575.
 Photius Scevophylax 541.
 *Georgius Phranzes 615. seq. 228.
 Georgius Pisides 159. 228. 575.
 Georgius Gemistus Pletho 684.

Maximus Planudes. vide Max.
 Polybius Historicus 492.
 Polybius Episcopus Rhinocurum. 524.
 Polycarpus Asceta 560.
Jacobus Pontanus 566. 616. 471.
Antonius Possevinus 684.
Petrus Possinus 343. 398. 459.
 *Praxagoras Atheniensis 686.
 *Priscus Panites 235.
 Alius hoc nomine 236.
 Prochorus S. Joannis discipulus. 536.
 Proclus Philos. 486.
 Proclus Patriarcha CPol. 512. 531. bis. 532. quinquies. 559. bis. 552. 551. 542. 543.
 *Procopius Cæsarensis 248. seq. 689. Index scriptorum ab eo laudatorum 267. seq.
 Procopius Diaconus & Chartophylax 258. 514. 542. 536.
 Alii Procopii 258. seq.
 Michaëlis Pselli Historia 388. 389. MSta adhuc exstat 352. Epistola. ibid. Jambli 375. alia 558.
 Philippus Ptolemæus 702.
 Πύρρος sive Pyrrho Chronographus 138.
 Alexius Rharthurus 695.
Paulus Rhamnusius 767.
 Joannes Rhuzanus sive Rhyzamus. 360.
Richardus Florentinus 691.
Rufini Historia Eccles. 118. seq.
 Sabbatianus presbyter 700.
 Sabinus Macedonianus 519.
 Fffff 3 Salo

Joannes Scylitzes, Curopalata.
 Vide Joannes.
 Segvirianæ Bibliothecæ MSS.
 Græca breviedenda 253. seq.
 Selimi Sultani litteræ ad Venetos.
 700.
 Sergius Confessor. 686.
 Severianus Gabalensis Episc. 549.
 Severus ArchiEp. 253.
 Siculus Magister, Hist. Byz. scrip-
 tor 388. 389. Joannes Sicu-
 lus 157. seq.
 * Paulus Silentarius 278. seq.
 Simeon Hieromonachus ex An-
 dro 697.
 * Theophylactus Simocatta, vide
 Theoph.
 Sisinnius ArchiEp. CPol. 514.
 Smaragda Canabutzena 700.
 * Socrates Hist. Eccles. scriptor.
 117.
 Mich. Sophianus 695.
 Sophronius Monachus 521.
 Sophronius Hieromonach⁹ 699.
 Sophronius Patriarcha Hierosol.
 534. bis. 554. 547. 546. 536. 147.
 alius junior 699.
 Sophroni⁹ ArchiEp. primæ Justi-
 nianæ & Achridarum 700.
 * Sozomenus 121. seq.
 Stamati⁹ sive Eumathi⁹ 697. 700.
Sebast. Gotfridus Starckius 461.
 Stephanus Byz. de Urbibus 255.
 Stephanus Byz. alius 560.
 Stephanus Monachus Sabaita. 556.
 Stylianus 254. Mapa 568.

Jo. Suzus 684.
 * *Frid. Sylburgii Saracenica* 689.
 Symeon Cabasilas 693. 701.
 Symeon Diaconus 702.
 Symeon humilis 558. Abbas S.
 Mamantis ad Xerocerum 160.
 Θεολόγος. ibid. in notis.
 * Symeon Metaphrastes 509. seq.
 560. 564. seq.
 * Symeonis Magistri Annales. 351.
 pars prior inedita 158.
 Symeon Sethus 460. ejus Chro-
 nicon 158.
 Symeonis Thessalonicensis Chro-
 nicon MS. laudat Cangius
 glossario Græco in *ἡσίλατος* &
 alibi.
 Tarasius Patriarcha 543.
 Medicus Taronita 322.
 Teucrus Cyzicenus 686.
 Thalassius 686.
 Theodoritus Episcopus 558. 537.
 147. ejus Hist. Eccles. 124. sq.
 Theodorus Abucara 691.
 Theodorus Alanix Episcopus. 532.
 Theodorus Balsamo 322.
 Theodorus Cerameus 703.
 Theodorus Cutula 322.
 Theodorus Cyzici Metropolita.
 517.
 Theodorus Daphnopata 388. 389.
 552. 537. bis.
 Theodorus Episcopus 518.
 Theodorus Galata 680.
 Theodorus Gaza 706.
 Theodorus Graptus 688. 324.
 Theo-

- Theodorus junior, Confessor. 389. 690. Index scriptorum ab eo laudatorum 171. seq.
- Theodorus Lascaris Ducas 321. 564. Scriptores post Theophanem p. 348. sq. Index scriptorum ab illis laudatorum 354 seq.
- * Theodorus Lector 128. seq.
- Theodorus Magister 552.
- Theodorus Metochita, magnus Logotheta 114. 528. 547. 323.
- Theodorus Paphi Episcopus 559.
- Theodorus Petrarum Episc. 562.
- Theodorus presbyter CPol. 546.
- Theodorus Qvæstor 527.
- Theodorus Scutariota 552.
- Theodorus Scythopolitanus 254.
- Theodorus Sebastenus 388. 389. 686.
- Theodorus Sidæ Episc. 686. 388. 389.
- Theodorus Studita 254. 533. 555. 538.
- Theodorus Trimithantis Episc. 518.
- Theodosius Diaconus 228.
- Theodosius Melitenus Historicus 703. 158.
- Theodorus Ancyranus 550.
- Theodulus Abbas 536.
- Theodulus Rhetor 322. Magister 322.
- Theognostus Monachus, Exarchus CPol. 568.
- Theonas 695. 698.
- * Theophanes Byzantius 239.
- Theophanes Graptus 689.
- * Theophanes Isaurus, Confessor, scriptor Chronici 151. sq. 388. 389. 690. Index scriptorum ab eo laudatorum 171. seq.
- Scriptores post Theophanem p. 348. sq. Index scriptorum ab illis laudatorum 354 seq.
- Theophanes Cerameus, Tauro-
meniz Episc. 535.
- Theophanes Hieromonach⁹ 700.
- Theophilus ArchiEp. Alex. 519.
- Theophilus Cronographus 137.
- Theophilus presbyter 364.
- * Theophylactus Bulgariæ Archi
Episc. 285. seq. 533.
- * Theophylactus Simocatta 280.
sq. Index scriptorum ab eo me-
moratorum 290. seq.
- Alii Theophylacti 284. seq.
- Theosteristus Monachus 550.
- Thomas Apostolus 563.
- Thomas Palæologus Despota.,
700.
- Thomas Magister 323.
- Thomās 526.
- Jo. Thracēsius, Protovestiarius,
388. vide Jo. Scylitzes.
- Timotheus Episcopus Alex. 549.
- Timotheus Chronographus 137.
- Timotheus Presbyter Antioch.
531. 533.
- Timotheus presbyter Hierosol.
531.
- Titus Bostrensis Episc. 552.
- Trajanus Patricius 686.
- Troilus Sophista, 686.
- Henr. Valesius 230. 401.
- Constantinus Varinus 684.

Varus

Varus notarius 561. (al. Abgarus.)

Antonius Verderius 684.

Godfridus de Villebarduin. 764.

Bonav. Vulcanius 257. 262. 487.

Hieron. Wolfius 318. 319.

Joannes Xiphilinus 529.

Zacharias Rhetor 114. 126.

Zacharias Maraphras 695.

Zaridas 322.

Georgius Zegabenus 364.

Demetrius Zenus 701.

Joannes Zonaras 156. seq. 531.

533. 559. 557. index scriptorum in ejus Annalibus allegatorum 159. seq.

* Zosimus Historicus 605. seq.

Zosimus Citri Episc. 700.

Alii Zosimi 612.

Eumathius sive Stamatius Zygomala 700.

Johannes Zygomala 696. 698. 699. 701.

Theodosius Zygomala 693. 697. 698. 700. 701.

CAPUT VI.

De HELIODORO & aliis Scriptoribus Graecis Eroticis, editis, ineditis, deperditis.

Heliodorus Aethiopicon scriptor. 1. ejus editiones. 2. Imitatores & Epitome. 3. Carmen ineditum de arte Chemica. 4. alii Heliodori. 5. liber de vero amore perperam tributus Athenagora. 6. Achillis Tatii de amoribus Clitophantis & Leucippes. 7. Longi Pastoralia. 8. Eustathius sive Eumathius de Ismenii & Ismenes amoribus. 9. Theodori Prodrumi de amoribus Rhodantis & Dofclis. 10. Alia Theodori Prodrumi scripta. 11. Alia scripta Erotica edita. 12. inedita. 13. deperdita. 14.

I.

HELIODORUS * Theodosii F. Phœnix Emēsenus, Imperatorum Theodosii M. Arcadii atq; Honorii temporibus cla-

* Auctor in extremo libri X Aethiopicon: τοῦτον δὲ πέρας ἔχει τὸ σύνταγμα, τῶν περὶ Θεαγένην καὶ Χαρίκλειαν Ἀθιοπικῶν, ὃ συνέταξεν αὐτῇ Φοῖνιξ Ἑμεσσηνὸς τῶν ἀφ' Ἡλίου γένθ, Θεοδοσίῳ καὶς Ἡλιόδωρθ. Photius cod. LXXIII. hanc ipsam clausulam referens non habet verba τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, & pro Ἑμεσσηνὸς legit Ἀμινδηνός. Meminit iterum Heliodori Cod. LXXXVII. xciv. & CLXXV.

clar⁹, homo Christianus composuit admodū juvenis ** ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ, †
 fabulam disertam, elegantem & amœnam, scriptam prosa, comple-
 xamq; amores castos & varias jactationes *Theagenis* & *Charicleæ*, libris X.
 Postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricensis in Thessalia, auctor
 fuit moris, ut Clericus qvi post susceptum sacrum munus cum uxore
 ante Clericatum legitimo matrimonio juncta cohabitaret, deponeretur.
 Quod vero Nicephorus XII. 34. Hist. Eccles. addit Synodum
 provincialem †† statuisse, ut qvoniam lectione ejus librorum juve-
 nes multi in periculum pudoris conjicerentur, ipsos vel igni abolen-
 dos daret vel Episcopatu cederet; atq; Heliodorum Episcopatu exci-
 dere, qvam scripta sua abolere maluisse: Hoc merito fabulosum vide-
 tur viris doctissimis, Valesio p. 72. ad Socratem, Petavio apud Va-
 yassorem & Vavassori ipsi pag. 149. de ludicra dictione, Sorello in
 observationibus ad librum XIII. Pastoris sui infantis (berger ex-
 travagant) p. 685. Huetio p. 36. libri de origine fabularum Roma-
 nensium, & Petro Balio in Dictionario Historico Critico Tom. 2.
 p. 1499. Meminit Helidori hujus Αιθιοπικῶν scriptoris, Photium,
 præter & Socratem ac Nicephorum, Elias Cretensis ad Orat. 17.
 Nazianzeni &c. Michaëlis Pselli judicium ineditum de Historiis Cha-
 ricleæ

GGGG

Libri sti Pars Altera.

** Socrates V, 22, p. 287. Αλλὰ τῷ μὲν ἐν Θεσσαλίᾳ οὗτος ἀρχηγὸς Ἡλιόδωρος
 Τρίκκης τῆς ἐκεί γενόμενος Ἐπίσκοπος, ὃ λέγεται ποιῆματα ἐρωτικὰ βι-
 βλία ἃ νεῖων συνέταξε καὶ Αἰθιοπικὰ προσήγορεύσε. Totum hoc de
 Heliodoro omittit Historia Tripartita, Socratis locum latine efferens IX. 38. Pho-
 tius autem cum Helidori Æthiopica recensuisset Codice LXXIII. Τῶτον δέ, inquit,
 καὶ Ἐπισκόπος τυχὲν ἀξιώματός ὕπερον φασίν. Dubium quidem hoc videtur
 Valesio, neque enim satis constat, inquit, utrum libri illi de amoribus *Theagenis*
 & *Charicleæ* ab Heliodoro Episcopo scripti sint, an ab alio quopiam. Sorellus pla-
 ne falsum esse hoc non dubitat. At saltim certum est Socratis & Photii tempori-
 bus hoc ita traditum fuisse. Et alia exempla Ecclesiasticorum, qvi Erotica scri-
 pserunt, collegit Ægidius Menagius in AntiBailleto.

† Alio sensu Αἰθιοπικὰ scripserat Bion Solensis, de quo Laert. IV. 58. & Philo, cujus
 rerum in Æthiopia & per Æthiopes gestarum historiam laudat Antigonus Cary-
 stius hist. mirab. c. 160. Sed Heliodorus Αἰθιοπικὰ scripsit ut Jamblichus Βα-
 βυλωνιακά, Aristides Μιλησιακά, i. e. fabulam sive drama profarium de amori-
 bus *Charicleæ* Æthiopum Regis filix & *Theagenis* Thessali. Pro numero libro-
 rum decem in quibusdam est capitum XXIX.

†† Severitatem Synodi majorem quam opus erat fuisse notat Vossius IV. de Hist. Gr.
 pag. 487. Certe multum abest ut alii scriptores erotici pudorem Heliodori imi-
 tati semper fuerint.

riclæ & Leucippes laudat & ex eo nonnihil profert Leo Allatius c. 4. de patria Homeri p. 79. Æthiopica Heliodori antequam ederentur legit & locum è libro ipsius decimo sub *scriptoris non diluta auctoritatis* elogio latine attulit Politianus cap. 3. Miscellaneor.

II. Lucem vidit Heliodorus primum Græcè Basileæ 1534. 4. ex officina Hervagiana, cum præfatione *Vincenzii Obsopæi*, qui ex Bibliotheca Matthiæ Corvini Hungariæ Regis à milite, * quodam direptum redemit. Hæc editio cum MSS. codicibus ab Andrea Schotto ni fallor vel G. Cantero, diligentissime collata fuit in Bibliotheca Marquardi Gudii.

Latine ex versione non ineleganti & cum argumentis *Sant-lai Warschewiczki* nobilis Poloni. Basil. 1551. fol. apud Oporinum. Versionem subinde præter Bourdelotium in notis castigat Caspar Barthius III. 2. V. 20. Adversar. qui iudicat Heliodoro opus esse nova interpretatione, quam etiam promissit sed non dedit Janus Bourdelotius. Porro fallitur Clariss. Bælius, qui in lexico affirmat Heliodori editionem in folio esse Græcolatinam. Separatim versio latina Heliodori recusa est Lugduni Bat. 1637. 12. Inter libros ab Oporino excusos memoratur Heliodorus Græcè innumeris locis emendatus à Gvil. Cantero, & latine à Warschevvickio versus in 8. Sed illam editionem nunquam vidi.

Græcè & Latine cum eadem Warschevviczii versione & Hieronymi Commelini castigationibus, qui Heliodorum contulit cum quatuor MSS. Palatino, Vaticano, Gvil, Xylandri & Basileensi, Heidelb. 1596. 8. & Lugd. 1611. 8.

Cum ejusdem Warschevviczii versione & notis eruditiss. Jm Bourdelotii Paris. 1619. 8.

Cum

- * Opsopæus in præfat. Devenit ad me servatus ex ista clade Ungarica, qua serenissimi quondam Regis Matthiæ Corvini Bibliotheca omnium instructissima superioribus annis (A. 1526.) à barbarie Asiaticæ vastata est. Hunc cum alii nonnulli miles quidam plane gregarius (Gregorius perperam excusum est in Mich. Neandri præfat. ad Cosmologiam Stobai p. 27.) & ab omnibus tam Græcorum quam Latinorum disciplinam abhorrentissimus jam apud nos timorem agens, tunc vero illustrissimam Principem Casimirum Marchionem Brandenburgensem laudabilis memoria comitatus in Ungariam fortuna non sine mente reor, nec sine numine divinum sustulit, quia auro exornatus nonnihil adhuc exsplendescibat, ne scilicet tam bonus auctor & usus & lectus paucissimis, interiret.

Cum versione eadem & annotationibus Davidis *Parci*, Francof. 1631. 8. Gilberti quidem Gaulmini notæ in Heliodorum quam spem facit pag. 480. & 530. ad Theodorum Prodrumum, unquam editæ sunt.

Gallicè Heliodorus translatus est auctore *Jacobo Amiot* Paris. 549. & 1559. fol. & 1575. 12. 1583. 12. quæ versio ipsi Abbatiam conciliasse dicitur, licet auctor, quem transtulit, hoc ipso opere piscopatu feratur excidisse.

Alia Gallica versio paulo nitidiôr nescio quo auctore cum pluribus nec inelegantibus imaginibus in æs incisis prodiit Parisiis apud amuelem Thiboust, 1623. 8. Metaphrasin *Melipi SanGelasii* (de Saint elais) Episcopi Engolismensis qui carmine Gallico *** partem Heliodori transtulisse traditur, haud vidi.

Hispanice è latino, per *Ferdinandum de Mena* Toletanum, recente *Cæsare Oudino*, Paris. 1616. 12. *La Historia de los dos leales amantes Theagenes y Chariclea, trasladada de latin en Romance por Fernando de Mena, vezino de Toledo: vista y corregida por Cesar Oudin.* Aliam versionem ineditam *Jani Vergera* memorat Nic. Antonius in Bibl. Hispana.

Anglico carmine Hexametro Heliodorum reddere conatus est *Abraham France*, cujus initium videbis ubi lubebit in Actis Eruditorum Anni 1687. p. 580.

Germanice prodiit per *Johannem Zschorn* Westhofii in Alsatia lumimagistrum, Francof. 1580. 8. quæ altera & denuo recensita est editio.

Belgicè Amstelod. 1669. 12.

Polonice, Vilnæ 1606. 8.

Ggggg 2

III. Ve-

* Baillet jugemens de Savans T. 1. p. 557. Quelques uns disent qu'Amiot eut l'Abbaye de Belloc après la mort de Varoble pour une traduction assez mauvaise qu'il fit du Roman d'Heliodore & qu'il ne recommença qu'après son voyage au Conceil de Trente. Mr. Teissier elog. T. 2. p. 152. Rouillard dans son Histoire de Melun dit qu'Amiot exerça à Bourges la charge de Professeur en la langue Grecque & en la latine pendant dix ans avec beaucoup de reputation: que ce fut durant ce temps là qu'il fit sa traduction de l'Histoire Ethiopique de Theagene & Chariclee, dont il ne connoissoit pas l'Auteur, & qu'étant allé à Rome il apprit de Romulus Amasée, Bibliothecaire du Pape, qu'Heliodore Evêque de Trica dans la Thrace étoit l'Auteur de cette Histoire &c.

* Sorel remarq. sur le XIII. livre du Berger extravagant p. 685. Mr. Bayle Dictionnaire p. 1499.

III. Veram esse historiam quam Heliodorus descripsit, licet subinde instar Herodoti paradoxis refertam, sensit Opsopæus & Philippus Melanchthon & auctor præfationis ad Germanicam versionem. Sed hoc non magis assensum nostrum meretur, quam quod affirmantem G. Calixtum inducit C. W. Eybenius ad Eponymologicum Criticum Magiri pag. 426. licet nihil tale habet Calixtus vir doctus libro de conjugio Clericorum p. 419. Heliodorum libros suos conscripsisse lingua Æthiopica. Vel quod Menagius Tom. 2. Anti Bailleti p. 334. Heliodorum primo loco recensens inter eos qui officio sacro functi amatoria vulgare non dubitarunt, scribit Æthiopice eum sua composuisse cum jam esset Episcopus. Vel quod Sorellus à Clariss. Bælio * confutatus negavit auctorem Æthiopicorum fuisse Christianum. Caterum in locorum descriptione fide haud indigne esse videtur scriptor certe venustissimus, licet non satis Atticum observet Clarissimus Grævius notis ad Luciani Soloecistam pag. 746. Ita quoque de Heliodoro Salmasius præfat. ad Erotica Achillis Tatii: *Veteres scholiastæ aliquando scriptum hoc Achillis Tatii citant nomine Δευκίππης, ut Heliodori Æthiopica sub titulo Χρημύλλας. Hi duo sunt optimi ac præstantissimi Ἑρωτικῶν auctores qui hodie exstant & terantur manibus hominum otiosorum & elegantis inertia studiosorum. Reliqui omnes, Eustathii & Prodromi, nugæ sunt præ istis, vix digni qui legantur. Heliodorus Achille disertior, & in operosiore dicendi genere eloquentiam quam promittit ac præstat, etiam vendicans. Certe abundantior est, & tractatu limpido & amano diffusa orationis, lectorem allicit & tenet. Iste (Achilles) simplicioris & magis inoffensæ elegantia sectator, ut plane in eo agnoscas petulantes Alexandrinis vernaculis argutias, & delicias nativi sermonis miro sale ac suavitate conditi. Succinctor ubique est, & vibrantes sententias ex abrupto intorquens. Argumenti varietas & accidentium mutatio in Heliodoro mirabilior (quandoque etiam citra necessitatem & nodum vindice dignum interveniente Deo ex machina) quamvis nec Achilles hac in parte sibi defuerit. Sed Ἐπισόδια intermiscuit paulo lasciviora, cum semper sit castus Heliodorus. Bourdelotius p. 18. ad Heliodor. Achillem Tatium esse Heliodori simiam, si Galatino meo morem geram ad Achillem Tatium declarabo. Prætereo quæ de Heliodoro erudite ut solet & eleganter illustris Huettius libro de origine fabularum Romanensium p. 36. sq. post alia denique observans à sequentium temporum fabulatoribus Heliodorum tanquam exemplum*

propo-

* Mr. Bayle in *Heliodore*, nota (2)

propositum sibi ad imitandum, perinde ut à Poëtis fere Homerum. Quod de recentioribus etiam non paucis fabularum Romanensium scriptoribus verum esse constat, ut in Gasperis Gilli Hispani Diana atine à se sub Erotodidascali nomine edita observavit Casp. Barthius, n Gvarini Myrtilo & Urfæl Sylvandro Huetius. Confer Claudii Quilleti Callipædiam libro III. p. 43. edit. Paris. 1556. 8. Elegans epitome nec minus perspicuaquam brevis librorum Heliodori continnata est à *Gvil. Cantero* lib. 1. novar. lect. c. 19. Idem loca nonnulla ejusdem scriptoris castigat in libro de ratione emendandi Græcos auctores ** & novar. lect. lib. 3. cap. 9. probans judicium viri docti, qui Epicis poëtis diligenter legendum Heliodorum, & licet profaleccurrat, pro optimo exemplari illis proponendum svasit. Epitomen Æthiopicorum Heliodori edidit etiam cum quibusdam observationibus & narratione de parentibus suis *Martinus Crusius* Francof. 1584. 8. Sed & *Johannes Scholvinus* Lubecensis Æthiopiâ Tragicocomœdiam vulgavit versibus latinis, cujus argumentum fatetur se ex Heliodori Æthiopicis petiisse. Francof. 1608. 8.

IV. Tribuitur præterea huic Heliodoro, incerta fide, Poëma Chemicum versibus Jambicis. Chronicon MS. in Bibl. Regis Christianissimi: Ἡλιδωρὸς χαράσας τὰ λεγόμενα Αἰθιοπικὰ Ἐπισκοπῶν τῆς Γραικῆς Ἰππὶ Θεοδοσίῳ. Γραφὴ δὲ ἀπὸ σιχῶν ἰαμβικῶν πλὴν ἑχρυσὸς ποιήσιν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδοσίον. Vide Cangii glossarium Græcum in vocabulo ποιήσιν, Cöhringium de Hermética Medicina p. 25. Bartholinum de Medicis Poëtis p. 103. seq. Exstat adhuc illud poëma sub Heliodori nomine in variis Bibliothecis manu exaratum, quod interpretabor infra, ubi Chemicos scriptores recensebo libro VI. Nunc Græcum repræsentabo, quale ex apographo Codicis Parisiensis, sed valde inemendato potui exsculpere, ut si non omnia restituerim ac correxerim, lector æquus mihi facile hoc sit condonaturus,

Ἡλιδωρ

** *Gvil. Canterus* præf. ad librum suum de ratione emendandi Græcos auctores: Secundo vero loco Heliodori historiam adducemus ex duobus antiquis Codd. mirum in modum à nobis emendatam. Etiam primum cum Vaticano Codice collatum hoc opus à quodam fuit, deinde ex alio in Italia scripto libro G. Falkenburgius idem emendavit. Ex utriusque porro libri notis in unum collectis Heliodorum correximus, nostris etiam conjecturis interjectis.

Ἡλιοδώρῳ Φιλοσόφῳ * πρὸς Θεοδόσιον τὸν μέγαν βασιλέα, πρὸς
τῆς τῶν Φιλοσόφων μουσικῆς τέχνης, δι' Ἰάμβων.

Σκηπτοῖα γοῆς μέδοντες, ὡς πανέμφρονες
Μουσικοί ἐπριτες ἄκρῳ δακτύλῳ,
καὶ παυσόφῳ ἐπῶντι τὴν γυνῶν πᾶσαν
Προϋντες ἀψαδῶν μὴ, ὡς μυῖμοι
Ἐγκυκλίας παιδείας ἐννόιας σοφᾶς
Ἀνιγμάτων δὲ καὶ παροιμιῶν λόγους
Μαθεῖν σκοπεῖν ἥλοντες καὶ ἄκρως ἰδοῖν
Σοφιστικῶν τε κακαλυμμένων φράσιν
καὶ γινῶσιν ὧν ἔφησεν οἷα δὴ ἐπῶν,
Πάσης τιμῆς κρένῳ ἀξίως πέλαι
Τῆς ἐμπόνως φήσαντας αὐτῶν οὐ πόνως,
καὶ δωρεῶν πλείων τε παντίμων χάριν
Νέμεισι, καὶ τιμῶν ὀκλεῶς πάνι,
Μάλιστα οὐ ἄγοντας αὐτοῖς γησίως
Ἐννοίας οἷον πρακτικῆς σοφιστικῆς
Ἐννοίας δεχαίων τε ῥητῶν σοφῶν
Ἠσκημένων μνησιν εἰς γυνῶν πᾶσαν
Ἐπεὶ σὺ Θεόδοσιε καὶ σῶφρον μέδων
Πόθησας ὥσπερ γινῶσιν εἰδέναι πᾶσαν
Ἐπισήμην καὶ περὶ αἴνι ἔμπειρον δέχε
Ἐντεχνον ὡς ἔχουσι εἰσαγωγικὴν
Τελείαν ἐκμάθησιν εἰς δόξαν κλέες,
Γυμναστικῆς παιδείας εὐθεον πέλα
Φέρουσι, ἀρρήτον τε κέρδι καὶ κράτι
Ἐς ὠφελείαν καὶ λύπης ἀπαλλαγὴν
Τὸν πλεῖστον ἀξίους τε πέμπουσιν βροτοῖς,
Πενίας ἀχθῶν ἐκδιώκουσιν βίαν
Ἐκλείας ἐμπιπλῶσαν ἀλήκτη, φρένας
Τέρπουσιν, ἡδύνουσιν ὀνύων φίλων,
Ἐχθρῶν δὲ εἰσαγύσαν ἐκ λύπης φθόνου
Ἀπαύσον ἄλγος καρδίας ἕως τέλους.
Σὺ ὦν ἀνὰ πανέμφρον, ὅστι βέβαιον

5

10

15

20

25

30

* Ἀγαλ.

* Latinam versionem nescio quo auctore compositam audio exstare MS. in Codice Regis Christianissimi 311. Apographum Græcum nescio à quo descriptum pervenit ad me beneficio Illustris viri Pauli Vindingii, τὸ μακαρίτη.

Αγαλμα παίδεας π θεοεικέλον,
 Πρόσεξον εἰς καθέδραν οἰκειέμενον
 Ταυδευτῆς ἐμφροῖας π καὶ ἀνδρας σοφῆς
 35
 κύνειν ὡς ἔχοντας ὦν ζητῆς ἐπῶν,
 εἰλῆον π ἔς σε θάττον ἀκροώμενον,
 Ομιλίας π ὥσπερ ἐξηγήτως
 γῶτων πῆς ἐυελπίας ἀσμένως δέχῃ.
 40
 Ἀκχε ἂν λέγῃ μὲν πρὸς ῥήτειον
 Αινίγματι περσδέχεται καὶ ῥήματι
 Οὔτοι γὰρ ὄλβον περσφέρουσί σε βίῃ
 ἱσομῆντες ὡπταγεία της βιώσεως
 45
 ἰσάτῃ σὺν ἐυφραίνοντι δρῆσαι λόγων
 κῦσαι σοφισαὶ ὄντες ὡς ἐχέφρονες
 κηδὲν φθονῶντες τοῖς θύλασι μαίνεται
 Εγκειμένην μῦθον αὐτῶν ἐς λόγους,
 50
 Ἀλλ' ἀφθόγως ἀπαλῆντες ἀξίους ἐπῶ
 ἱερυμμένης ἐννοίας ὡς παλαίειν
 καὶ ποιεῖν ἄριστον ἐκ πόων λόγον
 55
 ἱερπῆς θεῶ ἱλασμὸν εἰς ὀφλημάτων.
 Πρόσελθε γὰρ σοφιστῆς πῆς ἐμοῖς λόγοις
 τοῖς ἐμπόνως ῥηθεῖσιν ἐκ παλαιοῦ πόνων
 καὶ νενεχῶς ἀκχε ῥημάτων πλοκάς
 60
 καὶ σωθῆσαι ἐννοῖαν ὡς μυσαρχικῶς
 55
 Εχυσαν ἐυληπὸν ἀρρήτων λόγων
 Εκφανση ἐυγνωσέντε πῆς φιλεμπόνως
 ἡτῶσι καὶ ποιεῖσι νυκτός, ἡμέρας,
 60
 μυσαρχικῶς τέχνης π θείας ἱερᾶς
 τεχνουργίας τίλῃ πῆραν ἐκ θείας ῥεπῆς
 ἄριστον ἐκπληρῶσαι δέχλιον καὶ τίλῃ.
 Οὕτως περσέσι μοι γὰρ ἀρξάμεθα λέγειν
 ἄρχλιῷ λόγῳ παρῃμι δ' ὁ σκοπῶν ἐπῶ
 65
 εὐχεται τίλῃ σῦνταξιν ἐξ εἶδης ἐνός
 ῥέροντῃ εἰς δῆλωσιν ὡς ὅτκ ἄλλοθεν
 Ἀλλ' ἐκ μίας π φύτλης π κοσμέμενον
 πῆς ἐνθεύσεως ἐκ θαλάσσης εἰς θῆεν
 ἱασαζομένης ὥσπερ αἶμός εἰς νεφῶ
 ὡχρῆ τε θερμῆ ἐνώζει καὶ συμπαλοκῇ

Ἰναι.

Ἐνωμένοι ἀμφὼ μὲν εἰς μίαν κρασίῳ
 ταύτης φυλαγίσης δὲ τῶν ἀμφω γένε-
 τ' ἄρρην πρὸς θῆλυ καὶ τερπομένῳ
 Ζεύς τις θελόντων εἶδε ἀλλοῖον θῆας
 γάλακτι δ' πυρρῶτε ἡνιάτῃ γόει-
 συλλαμβάνοντα μὲν βρέφ' οὐκ ἴσας
 ἔξ ἄρρην θήλια πικρὰ κλέ-
 τίρας βροτοῖσι παλῆες ὀλβη καὶ κρατύς
 Ἄϊ ξένον, πάμπαντον, ἠγαπημένον
 Ποσειδῶνον, Φιλητόν ὡς ζῆταϊνον
 καὶ μηδ' ὅλως τῇ πείρᾳ πρὶν ἀναξίους
 ἔκφαινον αὐτ' ὄψιν, ἀλλ' ὕτως μὲν ἦ
 Κρυπῖον πρόσωπον γαστρός ἐπὶς μητέρ'·
 τῇ λευκότητι, τῆς δ' Φαιδρίας ὑσίας
 ἠσπαρὸς ὡς ποικίλ' ἐκφύγει χειρῶν
 Ἄφην, ὅρ' ἂν δὲ κάλλ' ὑδαὶς ἰσχύει
 ἔκ κοιλίας τῆς μητρὸς ἀλλ' αὐτὸς βοᾷ
 Πάρεμι τοῖς ζῆταϊν ἐν μέσῳ πύλων.
 Ὁρώντες ἀγνοῶσιν ὅνπερ ποῖς κόποις
 Ζητᾷσι καὶ μοχθᾷσιν ἄς παλινάμυναι,
 ἔκτισε ὥδε ἀρχολόντῃ εἰς κενόν.
 Ἐγὼ δ' ὡς ὑπεργλὸς ἀτιμώμενος
 Δῦλος τι πάντῃ ὑδαμὺ ἀφίπταμαι
 κτητῶν γὰρ ἔτι μὲν δῦλ', εὐρήσεις δέ με
 ὅπῃ δ' ἂν οἰκήσωσιν ἄνθρωποι ὅλοι,
 μὴ ἔν πρευθεὶς μακρὰν ἐκτέμνων ὁδόν
 οὐ γὰρ πύλω εἰς πότον, εἰ ἐκῆσε μὲν,
 ἔκ τῆς θαλάσσης εἰς νέφ' ἀνείσομαι,
 βαίω γὰρ, ὥσπερ αἶμας, ἐκ πότος μέσῃ,
 νέφῃ ἔχων χιτῶνα καὶ καλύπτωμαι
 σκότ' ὁμίχλης καὶ μέλας με σκέπει,
 ἀνείσομαι δ' ἀπὸς ἄς λιπὸς πᾶν
 Ἄηρ ἔχει με κρύπτον ἐν αὐτῷ ὅλον,
 εὐείσομαι δ' ἐκλαμπέ' ἐκσιλβέ' ἴσῃ
 Πλῦσαι εἴαν με ἐκπλυνεὶς θείῃ πυρὶ
 ἔψῳ παρῶν καὶ ὕδωρ γὰρ πῖνται

70

75

80

85

90

95

100

105

Μέτρη' χείων με εἰς πρόσωπον αὖ πάλιν
 Διχῶς μερίζομαι γὰρ εἰς τρεῖς γίνομαι
 Κάτω ἄνω τε πάτερ καὶ τῇ πελάσῃ
 Ἄλγῃ με λευκῇ γῆνι τῶν ἀπλάγχμων μέσσω
 Πατὴρ φύσας δὲ πρὸς ἐξελεύσεται
 110 Θήσκειν βίᾳ ἐγὼ γὰρ αὐτὸν ὡς Φοῖβε
 Κτεῖναι ἔων ἔξοικον ὄρφανον πάλιν
 Ἵλῃς ἐν ᾗ ὑπῆρχαν ἵχθυον μὲν φέρειν
 Λαβῶν δ' ἀπὸ αὐτῆς δένειν ἀρεθίσομαι
 115 Κρήτων, ἔχων τῆς σφῶν τε μορφῇ εἰκόντι.
 Ξανθὸν φέρων τὴν εἰδόν, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ
 Ὀφθήσομαι μέλας δὲ ποικιλοχρῶς
 Βρύων χρυσόπαιον τε καὶ χρυσόζωμιον
 Ὁ καὶ χρύσανθον εἶδον ἐκ μεταλλῆς χρυσῆς
 120 Ποικιλόμορφον ἄχραν δρυρόχρυσον
 Χρυσόρυλλον ξανδόχρυν αὖθις πορφύρεον
 Ὡς κυτρινόπρασπὸν τε πυρρόφογγίτης
 Χρυσῶ κόραλλός εἰμι πάντας ἐκφέρων
 Γὰρ χροῶς, ἀνθὴ πάντα καὶ χλοηφορέω.
 125 Ὅταν δὲ ἴδῃς τὰς χροῶς ἐκμορφωμένας,
 Μορφῆς ἐμῆς πᾶς χροῶς ἐκμορφωμένας,
 Προσελθε γλυκηθῶντι παιδίῳ νέω
 Ἐμοὶ μέλασι ὄντι καὶ κεκρυμμένω
 Σκότει ἀφαίσει ὅσα καὶ τῇ ἀχλὺς
 130 Ἀλλ' ἔνδοι ἐκτίλβοντι καὶ κεκασμένω
 Γάλακτι ἐκμήλας μακρῶν μητροῶν
 Θηλῆς γάλα πρὸς ὀλίγον πίτι' ἐμε
 Θρέψον με μικρὰ μικρὰ νηπιόντι πίδα
 Ἐως ἂν ἔλθῃ ἰσχυρὸς ἐκτρέφασί με
 134 Ἀγασσά εἰς ἀνδρείον εὐρυθμον μελῶν.
 Εἰς ἁῖμα δ' αὖ τέλειον ἑυμορφον πάντῃ
 Ἐγὼ γὰρ ἀνδρωθῆς μὲν λεπηνθήσομαι
 Γεῖφῃς λίαν ξιφικῶς ἀκμάσω νέον
 140 Ἡ ποιότητι τεσσάρων τῶν σοικῶν
 (καὶ ἐν νέφει ὡς λεπὴς αἵματος ἵζομαι
 ἵγρ' γὰρ εἰς κόλπους με θάλλων βασιάνει

Hhhhh

*Ενδον

Libri sti Pars Altera.

Ἐνδον δὲ μὴ ἔχον πῦρ ὑψωθήσομαι
 Ἀρδαίς ἕως τε ὑψοῦ, ὁμβροῦ ἴσομαι
 Οἷητε γαίᾳ ξηρᾷ θάων μὴ νάμα
 Φύτλῃ ἐμῇ γεννηθείς ὡς ὑπερφυῶς 145
 Τῶν σοιχείων τὴν ποιὰν εὐκράτως ἔχων
 Κατακλῦσαι ἀρδαίᾳ γῆν ἐκβλασάνειν,
 Χλοηφόρος παντοίας ἀνθῶν εἰδέας,
 Πυκνόμενον γὰρ αἰμός ἐκ γῆς εἰς νέφους
 Ἐξ ὑγρας ὑσίας τε θάττον γίνεται 150
 Ἰδὼρ βρέχον τὴν γαῖαν ἐκβλασάνειν γένῃ
 Τῶν ἀνθέων παντοία καὶ καρποφορεῖ,
 Ὅτως γὰρ ἡ τῆς ξηρᾶς ἐκλυθήσεται
 φύσις πρὸς ὑγραὴν ἐκρέμα καὶ νάμα
 Ὑπερφυῶς εἰς θάϊον ἐκτραπήσεται 155
 Καὶ τὴν μέλανσιν λευκότητα ποίει,
 Ἀυτὴ γὰρ ἡ λευκασίς ἐσσι δευτέρᾳ
 Ἦνπερ παῖσι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν γόνος
 Ἰδεῖν ὅταν μέλανσις ἐκ γαίης τραφῇ
 Τῆς ὥσπερ ὕψος νεκρᾶς ἐξ ὕλης πάχους 160
 Εἰς φαιδρὸν ὄμμα λευκότητος ὡς χιών
 Τὸ θάϊον ἐκβλύξασα νέκταρ ἐκ μέσῃ
 Πηγᾶς ὡς φέρεται τὸ ζητούμενον
 Ἀφροσελήνης ξανθὸν ἐντὸς γαστέρος
 Τὸ καὶ τοῦ ἱεραπόλων αἰγῶς ἐκφέρει 165
 Λευκὴν μὲν ὄψιν δεκνὺς ἐκσιλβον πάνυ
 Χρυσάνθιον κόραλλον, αἰὲν αἰσώματον
 Ἑυεῖδες εὐέκλαμπρον ἀστραπήχερον
 Ζῶνας χρυσιζύσας τε καὶ χλοηφόρους
 Πέμπων σέλας καὶ λάμψιν ἀνδρὶς ἡλίου 170
 Λέουσαν ὡς κάλυμμα ἔξωθεν φέρον
 Ἐνδον δὲ τοῖς βλέπεσιν ὥσπερ πυρφόρος
 Λαμπρῆς φλογηφόρος τε φηγυγίτης μέλας
 Τὰς τῶν λίθων ποικίλας ἐκπέμπων χροῶς
 Ὡς ἄμπελον χλωρὸν τὸ εἶδός τῶν φύλων 175
 Ὡραῖον, εὐεῖδες μὲν ἀνδρῶν βλασάνων
 Ἐκ τετάρων κλάδων δὲ συνηνωμένων
 Ὅμῃ μίαν πρὸς ρίζαν εὐκαρπὸν φέρεται

Ἡλένα

Πέπειρον ἀρδευθέντα βότρυς ὡς μέλι
 Γῆν ποιότητα γένεως κεκτημένον 180
 Λευκὸν πᾶσι πρόσχημα καὶ μορφὴν ἔχει,
 Οὐτ' δὲ λευκὸς βότρυς εὐθαλὲς πέλων
 Λευκόμεν' ταῖς χερσὶν οἶνον βλαστάνει
 Πυρρὸν μὲν ὥσπερ ἄμμα γένει εὐκρατον 185
 Εὐοσμον ἐξ ἧ βάπτεται ἡ πορφύρα
 Γῆ κογχύλη μυχθαίσα πόντι ἐκ μέσῃ
 Ερυθρὰ ὥσπερ αἶμὸς εἰς νέφ' θίσει
 Ἀνέρχεται γὰρ ἐκ θαλάσσης ἐκφάναι
 Νυμφοσολύσης παρθένη Φαιδρὸν γάλα 190
 Βρέφους τέτ τεχνθέντ' εἰς διατροφήν
 Ἀνδρωθὲν ἔσαι γὰρ τεκνύει ὡς υἱός,
 Ζευχθεὶς δὲ ταύτῃ αὐτὸς ὡς κρηφόρ'·
 Ὀφθίσκεται τὸ θῆλυ ἐκκαλύμμεν'
 Πρὸς συμπλοκῆς ἕνωσιν εἰς συνύσιν.
 Ταύτης ἐνωθείσης δὲ Φαιδρῶς ἄρρεν 195
 Πρὸς δευτέραν πλοκήν τε καὶ μίξιν πάλιν
 Ἔσαι ὅλη ἐκσιλβ' ἀχλὺν τῆ σκότους
 Ἐλὼν γεώδη ἐκβάλλουσα εἰς τέλ'
 Καὶ μίγνυται εἰς ζευξιν ἕκ ἀφίσταται
 Τῇ δευτέρῃ πλοκῇ τε θάττον ἐκτελεῖ 200
 Πρώτης κλειδὸς πλήρωσιν ὡς καὶ τὸ τέλει
 Λευκώσεως πληρῶσα ἔργον δευτέρας
 Χρήξουσα μηδὲν εἰς τελείωσιν πάλιν.
 Τὸ σῶμα λευκαίνει πᾶν οἶον καὶ θέλει
 Τῶν τεσσάρων βάπτουσα σωματίων φύσιν 205
 Λευκὴν φέρουσα καὶ διώκουσα σκότους
 Τὸ ἱμφωλεῖον ὡς κάλυμμα ἀχλύ'
 Ἐκσιλβὸν ἐκκαμπρὸν τε δέικνυσι πλέον
 Φωτὸς σελήνης ταῦτα λευκαίνει ὅλα 210
 Νικῶντα λευκότητι λεύκωσιν πᾶσαν.
 Ἐξῆς τε δευτέρα κλεῖς ἄρχεται πάλιν
 Ξανθαίσεως λεύκωσιν εἰς ξανθὸν φέρειν
 Ξανθόν τε δεικνύουσα τῆς μορφῆς ὅλην
 Ἐργάζεται γὰρ αὐτὸς ὥσπερ καὶ πάλας
 Οὕτως γὰρ ἡ ξανθώσεως εἰς πέρας φέρει 215

H h h h h 2

Λει-

- Ἄριστον ἐκπλήρωμα καὶ κεκοσμένον
 Πληρυνμένων τῶν βαθμῶν ἐρμὸν καὶ τέλει ,
 Ὡς περ γὰρ ἡ λένκωσις , ἔτιος γίνεται
 Πανθώσεως τὸ ἔργον ἐκπληρήμενον
 Εἰς κέρδιον ὀλβιόντε τὸν κόπον φέρει , 220
 Καὶ χαρμονὴν πάμπλητον ἐξάγει κόπων
 Παροῦσιν ὡς ἑπερας , ὥς πλεσίως
 Τῶν τῆς δραγμάτων πλέον μὲν ἐκφέρειν
 Φίλους καὶ δεικνύει τὸν μισθὸν ἀφραδέστατον
 Εἰς ἐκβολὴν πενίας αὐτὸς εὐρεσιν 225
 Πλάττει τε καὶ ὄνησιν ἐνθεον βίῳ
 Οὕτω γὰρ εὐπροσγυντες ὀφθαῖμεν σοφοί
 Χρηζόντες ὧδε μηδὲν ἐκ τῶν βροτῶν
 Μὴ ἀσχαλόμενος δὲ πάμπαν ἐν βίῳ
 Ἀλλὰ θεῶν λατρείας αἶνον προσφέρειν 230
 Στέργειν πυθεῖντε τρυφᾶν ἡτιμασμένον
 Ἀπονοῖ χαρὰν καὶ δόξαν ἐνθεον χάριν
 Πτωχοῖς νέμειν δέοντα καὶ πάντας θέλειν
 Σαῖζειν τε καὶ λύτρωσιν ἐξ ὀργῆς νέμειν
 Καὶ χεῖρας συμπαθείας ἐκτείνειν πᾶσιν 235
 Καὶ εὐπραγεῖν καὶ μηδὲν ἐκφαυλον λέγειν
 Ἡ τεκταίνεσθαι σκάνδαλόν τι εἰς πέλας
 Ἀλλ' εὐφρονεῖν εἰς πάντας εὐπροσηγόρους
 Ἕναι θέλοντας , κληρὸν ὀλβιον μέγα
 Ζωῆς ἔχειν μιμηταὶς ἔργοις ἐνθέοις 240
 Τῷ Δεσπότη Χριστῷ θεῷ ἐν λόγῳ
 Πράξει τε φασφορῦντας εἶναι ὡς σέλας
 Μηδὲν λέγειν εἰς πράξιν ἀλλ' εἴτε φρονεῖν
 Πένητας εὐπόιᾳ συμπαθεῖν ὅπως
 Τὸν πλῆτον ἐκκενῶντες εἰς αὐτὰς ῥᾶον 245
 Ἐυρωμεν ἔργων μισθὸν ἡτιμασμένον
 Ἐντεῦθεν ἐκδημῶντες ὡς ἄνδρες σοφοί.
 Οὗτος γὰρ ἐστὶν εὐσεβείας ἐνδεῶς
 Ἀγῶν πόδιον τε θερμὸς εἰς θεότροπον
 Ζῆλον τελέμενος , ἀνδρεία φρενῶν 250
 Καὶ σώματι καθάρσις ὥς περ καὶ ψυχῆς.
 Οὕτως γὰρ εὐπραγεῖντες ἀξιοκλεοῖ

τόμεθα πρὸς Χριστὸν ὡς καὶ τῷ τέθει
 γενηφορήντες. αὐτοῖς ἐδελών πράξεων
 υπήρχασα τῶν κλήρων ἀξιόμεθα
 κλημάτων εἰς δόξαν, αἰγλῆς καὶ φώτος
 μῆς σέβας εὐκλειαν, εὐσεβεῖσιν
 ναῖσι πιστοῖς προσφέροντες ἐντίμως
 οἷς τὸ κράτος καὶ πικύρα γῆς πεισευμένων
 εὐχμελάτραις. αἱ δόξης ἐμπλέουν,
 μύητες, εὐλογούντες, αἰνούντες Θεόν
 πέρθεον τὸν Φωτὸς ὄντα αἰτίον
 οἷς χορηγὸν καὶ θέλοντα τοῖς βροτοῖς
 ὑπέρωσιν εὐρεῖν ὥσπερ ἀμπελακημάτων
 ὑπὸ τυχῆν μέλαιναν εὐκλειαν πάλιν,
 αἱ προσφέρειν λατρίαν αὐτῷ τῷ μόνῳ
 ἐφ' ὧν, σὺν Πατρὶ Θείῳ Πνεύματι
 εἰς κυκλικὸν αἰῶνα αἰῶνων, ἀμήν.

255

260

265

V. Fuere & alii Heliodori, quos praesenti loco succincte
 persequar. Nonnulli quidem nostro antiquiores, ut 1) Heliodorus Ra-
 φηλαξ Seleuci Regis, iussu ejus, templum Hierosolymitanum spo-
 aturus, de quo 2. Maccab. 11. Vide Jo. Valentem ad Annum Im-
 erii Seleucidarium 136. Olymp. 130. 4. 2) Heliodorus Athenien-
 s, qui Athenæo & Harpocratiōni ὁ ποιητής & 3) Heliodorus
 ter Atheniensis Tragicus Galeno memoratus. De utriusque scri-
 tis agit Meursius in Bibl. Attica & Vossius pag. 372. de Hist. Gr.
) Rhetor Heliodorus, Græcorum longe doctissimus, cujus meminit
 oratius lib. 1. Sat. 5. 5) Heliodorus Stoicus, qui L. Junium Sila-
 um discipulum suum testimonio apud Neronem oppressit. Schol.
 Jvenal. Sat. 1. vers. 33. & 35. 6) Heliodorus Philosophus & Rhetor
 vi Adriano Imp. ab Epistolis fuit. Spartian. Adriano c. 15. & 18.
 io lib. 69. p. 789. Nescio an diversus 7) Heliodorus Syrus, Avidii
 affii Pater, Rhetor, & praefectus Aegypti. Xiphilin. pag. 810.
) Heliodorus Cassii filius sub M. Antonino deponatus Jul. Capito-
 n. in M. Antonino c. 26. 9) Heliodorus Alexandrinus Ὀλυμπι-
 οῦς Olymp. 248. 10) Heliodorus factorum interpres five Mathe-
 maticus (h. e. Astrologus) cujus meminit Ammianus XXIX. 1. Ne-
 cio an ab hoc vel quinto diversus sit 11) Heliodorus Stoicus qui
 Hhhhh 3

recon-

recensetur inter Scholiastas Arati. 12) Heliodorus Aristoteli Sophista sub Antonino Caracalla, de quo Philostratus 2. de Sophist. pag. 620. Huic Æthiopica tribuenda suspiciuntur auctor Græci scholæ quod Hervagianæ librorum Heliodori editioni subijcitur, Sorellus & alii, parum certa conjectura, & Socratis, Photique testimoniis adversante. 13) Lucius Aurelius Heliodorus ejusque filius 14) Aurelius Valerius Heliodorus, Palmyreni, in Inscriptione Palmyrena XIII. 15) Heliodorus Prusaënsis 16) Heliodorus Medicus Chirurgus cujus mentio apud Juvenalem VI. 373. 17) Heliodorus metricus sive qui de metris Comicis scripsit, laudatus Hephæstioni, Rufino & Prisciano. Idem forte quem allegat Eustathius ad Homerum. 18) Heliodorus Martyr sub Aureliano, de quo Martyrologia 21. Nov. 19) Heliodorus presbyter qui contra Manichæos scripsit teste Gennadio c. 6. de Scriptor. Eccles. 20) Heliodorus qui martyrium obiit Antiochiæ sub Diocletiano. Martyrolog. 28. Sept. 21) Heliodorus libertus & Procurator Vibiz Aureliz Sabinæ, Marci Antonini filiz, in Veteri inscript. apud Begerum T. 2. thesaur. Brandeb. p. 676.

Alii æquales nostri 1) Heliodorus de quo sæpius meminit Hieronymus in Epist. cum Episcopum appellans. Confer Baronium ad Martyrolog. 3. Julii. Hunc eundem cum Æthiopicon scriptore viri docti faciunt, sed quia est res incerta, illum h. l. separatim memorare volui. 2) Heliodorus Monachus ad quem Nilus in 1. Epist. 41. & lib. 2. Epist. 46. 3) Alius ut puto Heliodorus Silentiarius ad quem idem Nilus IV. 61. Nescio quisnam ex hisce vel diversus ne ab omnibus sit Heliodorus ad quem exstant Epistolæ Synesii alius certe cujus in Epistolis Libanius meminit.

Alii juniores nostri 1) Heliodorus Martyr in Africa de quo Martyrolog. 6. Maji 2) Heliodorus Antiochenus presbyter circa A. C. 440. cujus de virginitate libellum memorat Gennadius c. 29. de Scriptoribus Eccles. 3) Heliodorus de quo Honoratus Massiliensis in vita Hilarii Arelatensis p. 111. *In his profectibus confitensum subditus ardor accendit, ut Heliodori matrem hæresis Ariana vincula colligatum expeteret (leg. expediret) illuminaret, attraheret.* 4) Heliodorus quem filium suum vocat Sidonius Apollinaris IV. Epist. 10. 5) Heliodorus Alexandrinus Hermæ F. Ammiani frater. Præterea 6) Heliodorum presbyterum, qui puer cum disciplina subterfugi-

igiturus ad concavam fluvii cujusdam ripam lateret, ab homunculis
vibusdam in terram pygmæorum delatus, & post longam temporis
ioram matri suæ restitutus est, qvam fabulam ex Silvestri Giraldis iti-
erario Cambriæ lib. 1. c. 8. plura ttranscribens qvam credens re-
ert V. C. Jo. Christoph. Becmannus Histor. Orbis terrarum Geogra-
hica & civili p. 364. seq. 7) Heliodorum præfectum, Cassiodo-
confangvineum, lib. 1. Var. Epist. 4.

Alii denique incerta ætatis, ut Q. Sosius Heliodorus in Vet. Inscript.
pud Fabrettum p. 253. Heliodorus, cujus Epitaphium Græcis scri-
tum literis in Ægypto testatur se reperisse Vanslebii p. 374. relat.
e Ægypto. Tum ille, cujus Epitaphium legitur ad Gades Hispaniæ in
anc sententiam:

D. M. S.

Si lubet, legito.

*Heliodorus insanus Carthaginien-
sis ad extremum orbis sarcophā-
go, testamento me hic jussit con-
dier, ut viderem si quupiam me
unquam insanius ad me visendum
ad hac usque loca penetraverit.*

Imitto quod apud Themistium Orat. 2. p. 30. (Orat. 14. edit. Peta-
ii) ubi Philo & Heliodorus Sophismatum *κρυμμένους* & *κερατίως*
inventores memorantur, pro Heliodoro Diodorum (Cronum)
on absurde legit vir, doctissimus Joannes Harduinus.

Superest unus adhuc dicendus HELIODORUS Laris-
æus * sub cujus nomine Optica sive *κεφάλαια τῶν ὀπτικῶν*
auicis foliis constantia edita sunt Græce & Latine Florentiæ apud
antas 1573. 4. & ibidem Italice *Ignazio Dante* interprete, una cum
Opticis Euclidis 4. Ad editionem Florentinam hunc libellum,
Græ-

* Diu post Tiberium scripsisse ostendit se ubi narrat eum de nocte quoque visu valuisse,
Τινὰς καὶ νύκτωρ ὁρᾶν, οἷον ἐκεῖνον ὁ Τιβέριος γέγονεν ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς.
Confer quæ viri docti ad Sveton. Tiberio cap. 68. Laudat & Ptolemæi *Ὀπτικήν*
πρωγματεῖαν, ut Platonem quoque & Euclidis *στοιχεῖα* Optica, atque Heronem
Mechanicum *ἐν Κατοπτρίκοις*. Multis idem argumentis contendit videre nos
non per solam immissionem radiorum ex objectis, sed & per *προβαλλόμενον αἶψ*
ἡμῶν φῶς sive per lucem ex oculo nostro emissam, quod multis hodie prætex-
tem absurdam videtur.

Græce & Latine Hamburgi curavit recudi Frid. Lindebrogius Anno 1610. 4. & Tho. Galeus Cantabrigiæ cum Opusculis Mythologicis Physicis & Ethicis A. 1670. 8. Prodierunt etiam Heliodori Larissæi Optica sed pleniora & in duos distincta libros cum interpretatione & animadversionibus *Erasmi Bartholini* Paris. apud Cramoisi-um 1657. 4. κεφάλαια illa quæ Florentiæ edita dixi in quibusdam Codd. MSS. inscribuntur: Δαμιανὸς Ἡλιοδώρῃς Λαρισσαῖος περὶ ὀπτικῶν ὑποθέσεων. Vide Labbeum Bibl. nov. MSS. pag. 119. Damiani Heliodori nomen invenio etiam in codicibus If. Vossii, Galei, & Gudii: tum in eo qui exstat in Johannea nostra cod. 36. MS. fol. Inter MStos codices If. Vossii est etiam Heliodorus de mensuris ac ponderibus. Et Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 117. memorat Domini sive Domneni Larissæi Philosophi enchiridion introductorium in Mathematicam, & Enchiridion Arithmeticæ.

VI. De fabula erotica quæ sub ATHENAGORÆ nomine prodiit, alibi dixi: tamen non possum non in presenti cum Lectore communicare quæ de eadem nuper ad Collegam meum conjunctissimum scripsit vir supra laudes, & legisse te non poenitebit.

Eruditissimo viro Jo. Christophoro Wolfio, Sacrarum litterarum Professore, S. P. D. Maturinus Veyssærius LaCroze.

Actum forte agere tibi haud ab re videbor, Amicorum carissime, in hacce quam tibi nuper pollicitus sum *Περὶ τῆς fabulæ illius amatoriae, quam viri quidam eruditi Athenagoræ Philosopho Christiano adscripserunt.* Post illa enim qua Vir Illustris *Gisbertus Cuperus* eam in rem annotavit, in quibus consensientem habuit amicū nostrum communem, a) - - vix quemquam fore censeo, qui ei sententiæ tuendæ, in quam *Guillelmus Cave* b) præter alios propendere videtur, animum deinceps adjiciat. Perpenderam id quidem apud me, cum scribebam me nescio quid eam in rem habere aliis inditum; unde etiam ita lis mota inter eruditos dijudicari posset, ut in posterum nihil futurum esses eam re controversiarum. Nimirum τὸ πρῶτον ψυδῶ deprehendisse mihi videbar, potissi-

a) Biblioth. Græcæ L. V. pag. 88. & seq.

b) Histor. Litterar. p. 87. ed. Gen.

nam videlicet causam, qua Fumaum illius libri scriptorem impulerat, ut eam fabulam ederet in vulgus, nonnullaque alia observaveram, quibus novitas illius scriptoris liquido demonstraretur.

Ea autem editio usas sum, qua Anno 1599. Parisiis prodit apud Michaëlem Sonnum, quo Typographo c) Martinus Fumaus Genilliacus sapius alias usus est. Eiusdem namque Michaëlis Sonni typis editi sunt tum Procopius de bellis Gothicis & Vandalicis, tum Agathias in Gallicam linguam à Fumao conversi, Anno Christi, 1587. Item eodem anno ejusdem versio Gallica Historia India Occidentalis, à Gomara Hispanice scripta, quibus addi potest Historia motuum Hungaricorum Fumao auctore, apud eundem Sonnum edita A.C. 1594. Hinc haud agere conjeceris ipsum Fumaum, hunc quem Athenagora fatum suspexerat, sua sponte Typographo edendum dedisse, nec esse usum nisi in fraudem nomine Bernardi nescio cujus Sanjorriani, d) cujus cura liber editus esse fertur. Illius autem Sanjorriani Praefatio Athenagorae praefixa, Castri in Occitania scripta est A.C. 1596. quod quidem vix intelligi posse videtur, cum Fumai liber non nisi triennio post Parisiis sit editus, est triginta annis antea scriptus, & quatenus fides haberi potest ejusdem Fumai Epistola qua libri nuncupatoria est, & Marliaco e) A.C. 1569, ad Lamanaum Protonotarium missa fuisse fingitur. Hec sane omnia nescio quid fraudis & doli mali pra se ferre videntur, nec immerito in memoriam revocant dictum illud veteris Poetae, Ἀπλοῦς ὁ μῦθος ἀληθείας ἔφυ.

Quicquid tamen de iis censendum putes qua modo legisti, liber sane accurate & jucunde scriptus est, nec multum varietate & festivitate argumenti Heliodori Aethiopici concedit. Sunt plane quaedam quae haud ita attencum lectorem fallere possint, & memet ipsum initio fere fesellerunt; etsi ea legeram qua Doctissimus Huetius de hoc opere scripsit in Dissertatione de origine fabularum Eroticarum. Primo autem fraus qua jam nonnihil subolebat, manifesto apparuit, cum Libro secundo pag. 64. hac legi de Periandro Corinthiorum Tyranno: Periandre --- fit prendre trois cens enfans des meilleures maisons de Corcyre, et les fit embarquer dedans des vaisseaux Corinthiens, pour les mener à Sardis vers Haliates, afin de les faire circoncire. Qua cum apud Herodotum legere meminissem, miratus sum ecquid castrationis loco

liiii

Fu-

Libri sti Pars Altera.

e) Martin Fumée S. de Genillé.

d) Petrus Faber in fine Epistolae Nuncupatoriae Agonistici: E Sanjoriano Suburbano, a. d. Kalend. Mart. Anno Christi M.D.XC.

e) Marly.

Fumaus circumcisionem posuisset, αἵτομήν pro ἑκτομή, meque vix è difficultate extricasset, nisi venisset in mentem Herodoti versionem antiquam Gallicam extare, quam forte Fumaus neglectis fontibus expressisset. Nec me conjectura se fellit. Ubi enim Herodotus Libro tertio, c. XLV III, p. m. 180. hac habet: Κερκυραίων γὰρ πῶδας τετρακοσίων ἀνδρῶν τῶν πρώτων, Περιανδρῶν ὁ Κυβέλου ἐς Σάρδεις ἀπέπεμψε ὧσα Ἀλυάτεια ὄντι ἑκτομή. Periander enim Cypseli filius trecentos optimatum Corcyraeorum filios Sardis ad Alyatten castrandos mittebat. Hæc verba Petrus Saliat a) vetus Herodoti Gallicus interpret sic vertit: Car envoiant Periandre filz de Cypsele trois cens enfans des meilleures maisons de Corfou à Sardis vers Haliatte pour les circumcir &c. Vel hinc intelligi potest Fumaum haudcū fuisse qui priscos Græca lingua scriptores nonnisi ope parum emendat a Gallicaversionis intelligebat.

Post hanc observationem se se complures alia aperuerunt, quas mihi seruo omnes praripuit Illustris Cuperus, proindeque à me ut par est pratermittentur, si unam aut alteram excipias, baud, puto, inutiles fraudi de qua hic agimus, arguenda. Libro quinto Pseudo-Athenagora, pag. 169. Manethysæ caputdam Historia refertur tragica plane & lugubris, verum ita similis ei quam de Eponina Julii Sabini uxore narrat Plutarchus in Erotico, Tacitus IV. Libro Historiarum, & Xiphilinus in Vespasiano, ut facile agnoscas Manethysæ illius lugubres casus ex Eponina calamitatibus fuisse expressos. Libro septimo Slavones sive Slavos ad mare Adriaticum prope Epidamnū collocat, quo sane nondum migrarant ex avitis sedibus, qua ætate Theogenes & Charida vixisse finguntur. Jovis Hammonis templum ita describitur Libro sexto à pagina 204. ut mirandum plane artis architectonica specimen ibi haberi omnes eruditi fateantur, doctissimusque Blondellus Tomo primo Systematis b) Architectonici Athenagoram propterea inter eos auctores recenscat, quorum lætione Architectonica artis studiosus adjuvari possit.

Adhuc velitationem habuisti & levem pugnam: nunc accedo ad illud argumentum in quo hujus Epistola initio τὴν πρώτην ψεύδῃ latere tibi narrabam. Præter Architectonicen, aliam artem habuit quam jactaret in hoc opere Fumaus, nimirum vanissimam, sic enim censo, τὸν χρυσοποιῶν ματαιοτεχνίαν. Id miror neminem vidisse eruditorum qui hunc librum manibus sedulo versarunt, ne quidem Doctissimum Huetium, qui se bis Athenagoram legisse profectur. Ego vero id

a) Edit. in fol. Anno Christi 1566.

b) Cours d'Architecture.

*id non solum Fumen intendisse mox docebo, verum & poetam quemdam band
valde elegantem, cujus hoc Epigramma Latinum initio Libri adscriptum est:*

De Interprete.

*Dum Gallis Graios flores felicis olivæ
Detegit, & lingua lucidiore parat:
Quæ fuerant * nullis monumenta ambagibus arcta,
Non mirum si non lucidiora refert,
Haud etenim indignis præstanda scientia, quæ vult
Legitimis tantum pabula digna suis.
Qualiacumque tamen sunt hæc quæ scripserit Author,
Hinc poterant omnes carpere grata sibi.*

*Nosti procul dubio adeptorum, quos vocant mirandam taciturnitatem &
enigmaticum dicendi genus. Eo alludit Epigrammatis scriptor: indignis, in-
quit, haud est præstanda scientia, quæ legitimis tantum, id est adeptis
& filiis artis revelanda est. Quo hæc spectent, intelliges ex fabula quam primo
Gallice lib. IX. mox Latine describam ex Pseudo-Athenagora, fol. verso 344.*

Entre autres devis Theogenes racompta à Charide une cer-
taine fable, qu'un des principaux de la Cour du Roy Damasdes,
estant pour lors en l'armèe, où il estoit, feit représenter en un
soir dedans la tente pour donner plaisir à plusieurs autres Seigneurs
qu'il avoit conviez chez soy à soupper. Du nombre desquels j'estois,
disoit Theogenes, & ceste fable fut à ce que je pouvois congnoistre
exterieurement seulement par les personnages qui estoient repre-
sentez, ne pouvant au reste bien entendre leur langage: que le
Dieu Apollo se presenta en place, beau & bien peigné, ayant sa tref-
se blonde, qui lui pendoit sur les espaules, proferant quelques
paroles, que je ne pouvois entendre. Et un peu apres je vey un
Daimon se manifestant à nous sous un voile blanc, palpable ce
sembloit-il: mais toutefois ne se pouvoit il arrester. En moins de
rien ce Daimon s'aprouchant d'Apollo, je ne sçay quelle illusion
brouilla mes yeux. Car je perdus de veue ce Dieu, & le Daimon
sembla demeurer seul. Puis vint Vulcan, voulant ce m'estoit ad-
vis, venger Apollo, usant de grande violence contre ce Daimon,
lequel ne pouvant supporter cet effort, je fus estonné que je ne le

* Forte legendum est, multis.

„veis plus : & Apollo nous apparut comme devant. Je ne scay si
 „ces Scythes trouvoient ces changements & disparutions estranges.
 „Mais j'en estois si esmerveillé, que je ne scavois quasi qui j'estois.
 „Je regardois fort attentivement & observois de l'oeil autant qu'il
 „m'estoit possible, & neantmoins il m'estoit impossible d'y remar-
 „quer aucune subtilité ou tour de main, encor que cela se feist cinq
 „ou six fois. Car aussi tost que Vulcan s'estoit retiré pensant avoir
 „bien vengé Apollo, & l'avoir remis & rendu en sa premiere forme,
 „ce Daimon ne failloit à revenir, & se saisissant promptement du Dieu
 „le rendoit esvanouy comme devant. Vulcan revenoit & recommen-
 „çant pareils effects qu'à la premiere fois. Mon esprit estoit en
 „grand peine voyant des actes si estranges : parceque je n'entendois
 „rien de ce qu'ils proferoient, & se disoient l'un à l'autre. Ce
 „que si j'eusse peu entendre, la merveille peut estre n'eust esté si
 „grande, & eusse receu quelque contentement, & aprins quelque
 „chose de nouveau, qui n'est commune en la Grece. Or à la sixiesme
 „fois, & Vulcan & le Daimon s'estans absentez, Apollo nous parut
 „fort debile, encor que son teint ne fust diminué, & se pleignoit
 „d'avoir esté tout cassé, & corrompu par ce Daimon, ainsi que ses
 „gestes me le donnoient à cognoistre. Ce Daimon non content de
 „l'avoir tant tourmenté, revint encor un coup vers luy, amenant
 „avec soy un sien compagnon representé avec un vestement blond,
 „qui le couvroit entièrement. Ces deux envahirent ensemble
 „Apollo & le reduirent à telle extremité qu'il ne paroissoit plus, &
 „ce dernier Daimon plus fort que l'autre sembloit paroître seul. Vul-
 „can ne faillit à venir secourir le Dieu, & se montrant plus robuste
 „contraignit ces deux Daimons de gagner le haut. Apollo se mon-
 „stra, lors encor plus corrompu qu'il n'avoit esté, & ne se pouvoit
 „plus soustenir, demeurant tousjours couché. Esculape le medecin
 „le vint visiter. Je pense bien que c'estoit seulement pour conserver
 „la regle, qui veut qu'un Medecin en sa maladie doive s'aider du se-
 „cours d'un autre Medecin. Car il est sans doute qu'Apollo est plus
 „scavant, & expert en cette science que n'est Esculape. Iceluy or-
 „donna un bain que je veis faire, composé de certaines drogues
 „qu'on apporte des sablons de la region Cyrenaique, purgées & net-
 „toyées de leurs immondices sablonneuses. De ce bain devant un feu
 „fut oint & frotté Apollo par plusieurs fois, le sechant autant de fois
 „qu'on“

qu'on le frottoit. Puis fut remis en un bain froid fait des excremens⁶⁶ de Bacchus durant quelque espace de temps. Je ne sçay si Escula-⁶⁶pe estoit bien entendu en son art : mais nous voyons que cest Apol-⁶⁶lo diminuoit, & se fondoit en ce bain, comme la neige au soleil,⁶⁶& en toute l'eau du bain sembloit sa substance estre dissipée. Tou-⁶⁶tesfois Esculape ne faisoit point semblant de s'en estonner, ains⁶⁶ estoit assez resolu en son fait. Il feit escouler l'eau du bain, laquel-⁶⁶le il mettoit à part, & lui en rebaila de pareille, le baignant ains⁶⁶i souventesfois, & quasi autant comme il l'avoit frotté & lavé & se-⁶⁶ché de l'autre. Apres pour le rechauffer apposa à ces eaux qu'il avoit⁶⁶ tirées du bain, un petit feu, au devant duquel l'humidité qui rendoit⁶⁶ Apollo tout mouillé, s'évapora, & estant sec il sembloit encor⁶⁶ avoir esté rendu plus debile par tous ces bains, onctions, & lave-⁶⁶mens. Je l'estimois de ma part tout perdu, & m'estonnois com-⁶⁶me en ce pays on representoit devant un peuple la mort de quelque⁶⁶ Dieu, estant ains⁶⁶i que nous devons croire les Dieux estre immortels.⁶⁶ Mais je me trompai comme entendrez. Car ce Medicin invoc-⁶⁶quant le fils de l'air & de la Lune que je veis se presenter devant luy,⁶⁶celuy donna à Esculape du plus beau & du plus precieux qui fust en⁶⁶ Roy, le quel il bailla soudainement à avaler à Apollo, qui apres cet-⁶⁶te prinse, semble estre resuscité reprenant un teint vif, & beau à⁶⁶merveilles avec une telle plenitude de vie, que se communiquant en⁶⁶cel estat aux malades & decrepits, il les remettoit en meilleure dis-⁶⁶position qu'ils n'avoient esté. Voila la fin de ceste fable, laquelle⁶⁶je n'ai peu vous reciter plus appertement que comme je ferois la de-⁶⁶scription de certaines figures que j'aurois vuës en un tableau, sans⁶⁶sçavoir le sujet du peintre.⁶⁶ *Hæcenus Pseudo-Asbenagoras quem jam Læ-
tine dicentem audies.*

Theogenes (è captivitate Scythica redux) inter alias nar-⁶⁶rationes Dominæ suæ Charidi hanc fabulam narravit, quam quidam⁶⁶ex Optimatibus Aulæ Regis Damasdis, qui tunc in exercitu versa-⁶⁶batur, in scenam protulerat in tabernaculo suo, quo multos alios⁶⁶procures quos ad cœnam invitabat, hujus spectaculi voluptate dele-⁶⁶ctaret. Ipsi intereram, inquit Theogenes, fuitque hæc fabula⁶⁶hujusmodi, quantum quidem ex personis intelligere potui, nec⁶⁶enim eorum lingua satis assequabar. In medium processit *⁶⁶

Apol-

* Aurum.

„Apollo egregia forma, eleganter comptus, flava coma in humeros
 „pendente, qui voces quasdam protulit, quas minime intellexi.
 „Paulo post alius nobis Dæmon * apparuit velo candido tectus,
 „qui quidem palpari posse videbatur, etsi nunquam uno loco confi-
 „steret. Cum ad Apollinem is Dæmon accessisset, statim illuso-
 „nis nescio quod genus oculos meos ita fascinavit, ut Apollo ab
 „aspectu evanesceret, solusque postremus ille Dæmon remansisse vi-
 „deretur. Tum prodiit ** Vulcanus, ulturus Apollinem, sic
 „enim mihi videbatur. Is magna vi cum Dæmonem aggressus, cum,
 „utpote sibi imparem, ita fugavit, ut plane discederet, unusque
 „Apollo, ut antea cerneretur. Haud equidem dixero an Scythiis
 „hæ mutationes & fugæ mirabiles visæ fuerint: ego vero eas ita ad-
 „mirabar, ut fere meimet ipsius immemor essem. Quam atten-
 „tissime poteram oculis & animo omnia lustrabam, nec quicquam
 „fraudis aut præstigiarum subesse animadverti, id licet quinquies vel
 „sexies perageretur. Ubi primum Vulcanus exierat, egregie ulto,
 „ut putabat Apolline, restitutoque in pristinum decus, haud mo-
 „ram faciebat hic Dæmon quin rediret, & arreptum Deum, ut antea,
 „evanescere cogeret, qui tamen Vulcano redeunte pristinam de-
 „nuo formam recipiebat. Equidem anxius hærebam mirabili inso-
 „litarum mihi rerum spectaculo eo vehementius perculsus, quod ni-
 „hil eorum intelligerem, quæ inter se fabulabantur; quorum si non-
 „nulla assequi licuisset, minor forte animum meum incessisset admi-
 „ratio; mihi quæ aliquæ in re satis factum esset, cum novi quidpiam
 „didicissem, apud nos in Græcia haud ita obvium. Itaque cum jam
 „sexies res processissent, Vulcanusque & Dæmon ille abiissent ex ocu-
 „lis, Apollo nobis valde debilis apparuit, utpote qui, licet nihil
 „detrimenti in colore passus esset, se tamen ab eo Dæmone fractum
 „& luxatum esse querebatur, quod quidem ex ejus gestu intellige-
 „bam. Atqui hic Dæmon quasi parum profecisset Apolline ita cru-
 „ciando, iterum rediit adducto secum comite quodam suo † fla-
 „vam vestem induto quæ totus tegebatur. Ambo ergo Apollinem
 „unanimiter adorsi ad eas angustias adduxerunt, ut jam nullo loco
 „appareret, solusque postremus hic Dæmon, socio videlicet suo for-
 „tior, cerneretur. Nec tamen defuit Vulcanus quin opem ferret
 „Apollini, & robustior effectus utrumque Dæmonem fugaret Tum
 „vero“

* Mercurius, sive Argentum vivum.

** Ignis.

† Sulphur.

vero Apollo magis quam antea vitiatus apparuit, fractus enim jace-
bat, nec jam poterat consistere. Tunc ad eum Æsculapius acces-
sit, moris puto illius servandi causa, qui jubet medicos, si quan-
to ægrotaverint, alterius Medici ope uti. Qvis enim dubi-
taverit Apollinem & doctiorem & peritiorem esse illius artis
quam Æsculapium? Jussit ergo Æsculapius lavationem Apolli-
ni parari quibusdam mercimoniis constantem * quæ è Cyre-
naica regione afferuntur, purgatis tamen antea à sordibus suis
ireneosis. In eo lavacro prope ignem unctus fuit & imbutus
Apollo, totiesque exsiccabatur, quoties antea unctus erat. Su-
perinde vero, per aliquod temporis spatium in lavationem frigidam
immerfus est quæ Bacchi excrementis † constabat. Equi-
dem nesciebam an Æsculapius artem suam rite calleret: Apollinem
enim minui videbam, & in lavacro diffluere, quemadmodum nix
in sole liquecit; ita ut tota ejus substantia in ea aqua, qua lavatio
constabat, dissipata & dispersa videretur. Nihilominus id Æscula-
pium nihil curare credidisses, ita interritus id quod moliebatur
peragebat. Lavationis aqua ejecta & seorsim posita, similem ei
subinde aquam addebat Æsculapius, sæpiusque lavabat Apollinem
quoties fere eum antea unxerat, imbuerat & siccatat. Tum ve-
ro ut eum calore recrearet, iis aquis quas è lavatione tulerat,
ignem exiguum apposuit, coram quo in vapores solutus est omnis
ille humor, quo Apollo madefactus fuerat. Jam vero exsica-
tus longe debilior hic unctionibus & lotionibus effectus fuisse vide-
batur. Itaque Apollinem periisse judicabam, & mirabar qui in
illis regionibus alicujus Dei interitus in scena exhiberetur, cum
certe Deos immortales esse arbitrari debeamus. Allucinabar ta-
men, ut mox audies. Nam medicus ille advocavit aëris & Lunæ
filium, a) quem ipsi obviam venientem vidi. Is Æsculapio dedit
quicquid sibi inerat egregium & pretiosum, quod ille statim Apol-
lini bibendum dedit, qui ex potione recreatus, quasi nova vita do-
natus est, resurgens vegetiori colore insignis; b) ea pulcritu-
dine & vi sanitatis, ut eo in statu manens, si quos decrepitos &
morbo laborantes adeat, seque cum iis communicet, in longe
meliorem statum eos restituat, quam is fuerit, in quo antea ver-
,,saban-

* Sal Hammoniacus.

† Tartarum sive secula vini.

a) Ros desecatus.

b) Lapis Philosophicus.

„fabantur. Is est fabulæ istius finis : eam autem non potui enarra-
 „re apertius , quam figuras quasdam & imagines in tabella pictas de-
 „scriberem , si quidem ignorarem quidnam in animo habuerit ille
 „artifex , à quo depictæ fuerunt. „

Jam puto aliquam gratiam inivero à lapidis Philosophici sectatoribus :
 vix enim crediderim tum in Bibliotheca Chemica Curiosa Jacobi Mangesi , tum in
 in voluminibus quibus Borellus omnes fere hujus artis scriptores collegit , ullum
 processum , ut vocant , clariorem aut expeditiorem legi. Interim dum ipsi hoc
 tentabant , & pro thesauro , ut solent , carbones naniscentur , id saltem ha-
 bebimus , Fumaum hujus libri scriptorem Chemica vanitati fuisse obnoxium , nec
 posse antiquo scriptori Græco hanc fabulam tribui , qua novitatem suam manife-
 stissime prodit. Haud sane sum nescius Democriti , Zosimi , Synesii , Olympio-
 dori & aliorum jactari codices Manuscriptos mira antiquitatis , quibus artem
 artis Chemica continentur ; at video viros eruditissimos horum librorum novita-
 tem ex ipsius Græci Sermonis corruptelis arguisse. Unum novi inter paulo anti-
 quiores Aeneam Gazæum , sæculi quinti exstantis scriptorem , qui de transmu-
 tatione metallorum aliquid attingisse videatur , pag. 67. edit. Barbiana. Ἐστὶ
 καὶ παρ' ἡμῶν οἱ περὶ τὴν ὕλην σιφοὶ ἀργυροὶ καὶ κατ' ἄλλους ἐξ ὧν λα-
 βόντες , καὶ τὸ εἶδος ἀφανίσαντες ὅτι τὸ σιμνότερον μεταβαλόντες τὴν
 ὕλην χρυσὸν κάλλιστον ἐποίησαν. „ Sic namque apud nos quoque mate-
 „riarii talium periti , argentum stannumque accipientes , speciem
 „priorem delent , in excellentiorem rem transigunt , aurum efficiunt
 „pulcherrimum. “ Hac ex versione Barbii , cujus notas adi sis in hunc locum.
 Hoc , inquam , mihi testimonium unum in tota antiquitate occurrit , quo Chemicæ in
 arte sua tuenda abusi possint , nisi quis eo erabendum pueret locum Platonis in Eu-
 thydæmo p. 289. & 290. edit. Stephani. ὥστε οὐδ' οἱ τὰς πλείους χρυσῆς ὅτις αἰ-
 μεθα ποιῶν , οὐδένος αὖ ἀξία ἡ ὁτις ἡμῶν αἶν. εἰ γὰρ μὴ κεχρησθῶν ὁτις ἡσόμε-
 θα τῷ χρυσίῳ , οὐδὲν ὀφείλομεν αὐτοῦ ἐφάμην ὄν. „ Quid etiam si lapides
 „quidem aureos facere nossemus , nihili æstimanda esset scientia
 „Nisi enim sciremus auro uti , nulla sane ex illo rediret ad nos uti-
 „litas. „ Sane plerosque Chemica artis studiosos ita credulos expertus sum , ut
 ne dubitem fore qui his verbis Platonem ad artem suam digitum intendisse
 arbitrentur.

Verum redeo ad Athenagoram , à quo tantisper digressus sum. Vides in
 hac Scythica fabula Apollinem & Mercurium pro metallorum nominibus usurpari ,
 quemadmodum id bodie fit , ex veteri certe usu , nescio tamen an ita antiquo ut
 ad Athenagoræ aetatem referri possit. Eustatius quidem in primum Iliadis , id vel

remo-

remotissima antiquitati tribuit p. 25. edit. Romana. Τὸ ὅτι σκῆπτρον χρυσοῦν ἐνταῦθα πλάττει ὁ Ποιητὴς τῷ Ἀπόλλωνι, τοῦτεστι τῷ ἡλίῳ, διὰ τὸ καὶ τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ, ἡλίῳ ὡρεῖ τῶν παλαιῶν ἀνατίθεσθαι, ὡς τῇ σελήνῃ τὸ ἄργυρον, καὶ ἐπὶ τῶν πλανήτων ἄλλο τι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου Φέρεται. "Sceptrum aureum hic fingit Poëta & Apollini, id est So-
li, adscribit, eo quod metallum auri Soli ab antiquis attributum."
sit, ut Lunæ, argentum, & alii Planetæ aliud metallum, ut fer-
tur in Scholiis Pindari." Hac Eustathius, qui περιεβόσεις suas * in
Pindarum innuere videtur, quæ non tota perierunt: earum enim Prefationem
longam satis & eruditam Manuscriptam vidi in Bibliotheca Academia Bâleensis.
Erunt forte & alii ** Eustathio antiquiores, qui de metallorum affinitate cum
Planetis eadem dixerint: certe aliquid ejusmodi olim observavi, nec tamen au-
thoris aut loci in memoriam redeo, - - Interim nonnihil hanc in rem inve-
niss in Commentario Erasmi Schmidii in Odam V. Isthmiorum Pindari, p. 93.

Kkkkk

Quic-

Libri sti Pars Altera.

- Potuit etiam respicere antiquiora in illum Poëtam scholia, quæ hodie in manibus doctorum sunt, & in quibus ad Isthm. Od. V. leguntur hæc verba: ἐκάστω δὲ τῶν αἰθέρων ὡς τις ἀνάγεται, ἡλίῳ μὲν χρυσοῦς, σελήνῃ δὲ ὁ ἄργυρος, Ἄρει σίδηρος, Κρόνῳ μολύβδος, Διὶ ἤλεκτρον, Ἑρμῇ καοσίτερος, Ἀφροδίτῃ χαλκός.
- ** Olympiodorus in 3. Meteorolog. p. 59. b. ἰστέον δὲ καὶ τῆτο, ὅτι θεῶν Πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον ὑπομνήμασιν ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τὰς ἐπ' αὐτὰ πλανημένους λέγων ἀνακείσθαι τὸν μὲν μολύβδον τῷ Κρόνῳ διὰ τὸ βαρὺ καὶ συγνόν καὶ ψυχρόν. Τὸ δὲ ἤλεκτρον τῷ Διὶ διὰ τὸ εὐκρατόν καὶ ζωογόνον τῷ αἰθέρος, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μίγμα τιμιώτερόν ἐστι χρυσοῦ καὶ εὐκρατόν. Τῷ δὲ Ἄρει τὸν σίδηρον διὰ τὸ τιμητικόν καὶ ὀξύ. Ἡλίῳ δὲ τὸν χρυσόν, ὡς αὖναι πηγὴ φωτός ὄντι. Ἀφροδίτῃ δὲ τὸν χαλκόν διὰ τὸ ἀνδρόν, καὶ ὅτι πλησίον ἐστὶ τῷ ἡλίῳ, ὡς περ καὶ χαλκός τῷ χρυσῷ. Ἑρμῇ δὲ τὸν καοσίτερον διὰ τὸ διαφανὲς καὶ ψιλπνόν, αἷμα δὲ καὶ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τῇ σελήνῃ, ὡς περ ὁ καοσίτερος τῷ ἄργυρῳ. Τῇ δὲ Σελήνῃ τὸν ἄργυρον, ἐπεὶ καὶ ὁ ἄργυρος παρὰ χρυσοῦ τιθέμενος δοκεῖ καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῷ χρυσῷ καὶ φωτεινότερος γίνεσθαι, ὡς περ ἡ σελήνη ὑπὸ τῷ ἡλίῳ καταλαμβάνεται. Constantinus Manasses, sed Eustathio junior p. 3. Annalium:

Ὁ Κρόνος ἦν μελάντερος, μολύβδινος τὴν χροάν.
Ἐλαμπε ζεὺς ὡς ἄργυρος, Ἄρης φλογώδης ὥπλο.
Ἐσίλβεν ἡλῖος λαμπρόν ὡς εὐροῖζοι χρυσίον,
Ἀντήνυεν δ' ὡς καοσίτερος σφαῖρα τῆς Ἀφροδίτης,
Ὡσεὶ χαλκός ἐρυθραυγὴς Ἑρμῆς ἐλαμπήρηνχει,
Διαφανὴς ὡς ὕληος ἠνυγάζεν ἡ σελήνη.

qui in *Metamorphosis* Ovidii, in *Apuleio*, in *Heliodori Aethiopicis* &c. nihil aliud agi † contendeant, quam ut ars conficiendi auri enigmastice describeretur. Quid dicam de *Mida fabula*, quam totam eo libentius & facilius ad artem suam trahunt, quod manifesta transmutationis aureae mentio ibi occurrat. Ego vero quando jam *Asbenagoram* absolvi, & ad *Chemicos* digressus sum, et vereor ne te adeo proluxa loquacitate obtundam, nonnulla addere constitui ex *Plutarchi Parallelis Græcis & Romanis*, quorum mihi memoriam *Mida fabula* in mentem revocavit.

Scis in obscurissimo Poëmate, *Ara Dosiada*, versum septimum parum emendate legi

Ἔς γὰρ βωμὸν ὀρῆς με μήτε * ταρχούρου
πλίνθοις, μήτ' Ἀλύβης παγίτα βάλοις.

Vides enim me aram nec auri

Lateribus, nec argenti glebis compactam.

Ibi ταρχούρου, vocem nibili, probabiliter emendavit Cl. Salmasius, qui sic legit: Ἔς γὰρ βωμὸν ὀρῆς με μήτε γ' αὐροῦ. Ego vero olim ex historia sive fabula Anchuri filii *Mida* locum *Dosiada* satis commode interpretabar, ita ut codicis Manuscripti lectio constaret. Nimirum hæc refert *Plutarchus* ille, quisquis est pag. 306. edit. *Francosurtana*. Cum ad *Celenas Phrygiæ*, multa domus in hiatum terre absorberentur, oraculique responsum *Midas* accepisset, tum demum hiatum coitutum, cum res omnium pretiosissima in eum injiceretur, Ἀρχουρῶς υἱὸς τοῦ Μίδα, Anchurus *Mida* filius, cum ejus pater nequicquam profecisset, injecta magna vi auri & argenti, se ipsum eque in hiatum injecit nihil anima humana pretiosius existimans. συνέλθους δὲ τῆς γῆς, χρύσειον βωμὸν ἐποίησεν Ἰδαίου Διὸς αἰψάμεν τῇ χειρὶ. οὕτῃ δὲ βωμὸς πρὸς ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐν ᾧ τὸ χάσμα συνέβη γενέσθαι, λίθῳ γίνεται, τῆς δὲ ὠλεσμένης θεοσεμίας παρελθούσης, χρύσειον ὄρεται. „Cum jam terra coitisset, ibi *Midas* auream, aram fecit *Idæi Jovis*, manu admoita (qua scilicet lapides ara in aurum mutati sunt) „Hæc ara circa tempus quo hiatum fieri contigit, lapidescit, post illud, vero tempus aurea apparet. „ Jam intelligis versum commode legi potuisse μήτ' Ἀρχούρου πλίνθοις, neque lateribus aræ Anchuri similibus. Ac duo obstitere quominus ei sententiæ inbarerem, quæ initio valde ardebat. Ver-

sus

† Multa in hanc sententiam Jac. Tollius vir doctus in fortuitis.

* If. Vossius legit μήτε Γάγγη. Alias conjecturas vide in *Clariss. Viri Hadr. Relandi* parte 2. diff. Miscell. p. 247. 248.

sus enim Phalacius est qui cum Spondeo in quarto pede stare non potest. Deinde illius Pseudo-Plutarchi, qui Parallela Græca & Romana scripsit, auctoritas valde vacillat apud eruditos, & videntur hac Parallela Græculi alicujus recentioris esse figmentum; quam in rem adeas velim Dodwelli Dissertationem quartam præfixam volumini secundo Geographorum Minorum, Oxonia studio Cl. Hudsoni editorum; cui velim addas Josia Merceri notas ad Fulgentii Expositionem sermonum antiquorum. Jam vero merito suspicari licet Parallelorum scriptorem Anchuri fabulam commentum esse, * ut pravam Dosiada lætitanem, aliquis aliquando ex Paralleliis tanquam ex Plutarcho interpretaretur.

Quod autem Holobolus Rhetor, qui Scholia erudita in hanc aram scripsit, τὰ χρύσειον vocem esse Persicam affirmavit, qua aurum significaret, id minime credendum est, & vero valde simile videtur deceptum fuisse Holobolum ex male intellectis locis Cosma Indico-Plensis, qui τὰ χρύσεια lingua Axumitarum, vel Afro-um Barbarorum aurum significare dixit, edit. Montfauconii pag. 139. D. & 143. versu 4. ante finem. Haud sic dimittam aram Dosiada quinti tibi rem aperiam, quam mirum est latuisse Salmasio & Liceto, qui operosis commentationibus hoc poemata illustrarunt. Nimirum Ἀποσιχίς est in eo carmine, & littera qua verbum initia constituunt, si ordine legantur, hanc sententiam efficiunt:

Ὀλύμπιε πολλοῖς ἔτεσι θύσεις.

Olympie multis annis sacrifices.

Hinc conjicio hanc Aram dono missam fuisse Olympio cuidam, sive in die suo natali, sive Saturnalibus, pro more Græcorum qui Romanos mores induerant, quod vel Lucianus in Epistolis Saturnalibus, sive Κρονικαῖς luculenter docet. Eum Olympium Poetam fuisse, ostendunt hi Dosiada versus:

Σὺ δ' ὦ πῶν κρήνηθεν ἦν

ἵης πόλαψι Γόργον.

Tu vero bibens è fonte, quem

Fœtus exsculpfit Gorgonis.

Qua autem ætate Olympius ille vixerit quis eruet? . . . Hactenus Vir octissimus Mat. Veissierius la Crose. Nunc alios scriptores Græcos eroticos persequamur.

VII. ACHILLES TATIUS (velut Tatii libertus vel lius, ut Salmasio placet) apud Svidam Σπῆτις, Alexandrinus, ethnici primus, post Christianus ac si eidem Svidæ credimus Epi-

Kkkkk 2

sc-

- * Hoc, fateor, mihi non videtur esse verisimile, qui puto parallelorum quoque librum argumentis non plane certis Plutarcho eripi. Vide quæ supra lib. IV. c. 11. num. 69. & Dodwellum libro laudato p. 109.

scopus, incertæ admodum ætatis, præter librum *ᾧ σφαίρας* cujus pars hodieque exstat * sub titulo *Isagoges in Phænomena Arati*, scripsit etiam libros *VIII. Ἑρωτικῶν τῶν ᾧ Λευκίππῃ καὶ Κλειτοφῶντι*, sive de amoribus *Clitophontis & Leucippes*. Laudatur à Photio Codice LXXXVII. & XCV. & CLXVI. Mich. Psello apud Allatium c. 4. de patria Homeri, p. 1753. & à Johanne Phoca in Allatii *συμμικτοῖς* p. 10. cui dicitur *ὁ πῶ Λευκίππῃ γεγράφας*. Exstat & MS. in Bibl. Jo. Mori Elensis Episcopi n. 219. Photii (vel Leonis Philosophi potius) jambos decem in hos Tatii libros ex inedita Epigrammatum Græcorum Anthologia Salmasius suæ Tatii editioni præfixit. Latine primum lucem viderunt *Annibale Crucejo* Mediolanensi interprete Basil. 1554. 8. apud Hervagium. Deinde Græce è codice Palatino vulgavit, Crucejiqve translationem adjunxit Jo. Commelinus, *Heidelberga* Anno 1601. 8. Emendatiorem ab eo tempore editionem debemus *Claudio Salmasio* Lugd. Bat. 1640. 12. qvi usus codice Thuanæo, & collatione duorum exemplarium Bibliothecæ Christianissimi Regis, tum Codice Casauboni qvi est in Bibliotheca Reg. Angliæ, atqve comparatione codicum Romani ac Florentini, tantam in illis varietatem reperit, ut non dubitet duas olim *ἐκδόσεις* hujus scripti ab ipso Achille prodiisse. Idem Salmasius Græcis à se recensitis adjunxit jam dictam Cruceji (qvi male Cruccius apud Vossium p. 315. de Hist. Græcis) versionem, & in calce libri breves notas, in quibus varias lectiones persequitur & interpretem subinde castigat. *Si plus otii, inquit, adfuisset, novam versionem adjunxissem. Hoc cum non potuerim, melius judicavi relinquere integram qua jam prodiit, quamvis infinitis locis vitiosam & à mente Græci auctoris longissime recedentem, quam eam interpolare. Nunquam probavi hujusmodi interpolatores alienarum curarum - - Sive bene sive male alicui cesserit studium auctoris alicujus Græci in latinum convertendi, cur ignorare posteros hoc nolumus, quid quisque in eo genere recte an secus ediderit. Si plura bona malis in versione erunt, ita illa censeo laudanda, ut de his admonere lectores rudiores putem necessarium, non tamen ut licentiam hanc mihi permittam qua unum opus de meo & alieno, pene rem monstro similem componam. - - Si autem plura vituperanda laudandis interpres aliquis dederit, quid reliquum est nisi ut nova alia subrogetur in locum ejus qua pessima sit, modo quis id possit aut velit.* Gothofredus quoque Jungermannus novam Tatii editionem versionemqve molitus fuisse cognoscitur ex literis Gruteri

qva

* De hoc libro dixi lib. 3. c. 5. §. 23. Utrumque opus antequam Christianus fieret ab Achille scriptum notant viri docti, ut Ricciolus in Alamagesto.

qvæ leguntur inter Gudianas pag. 210. *Gallice* Anonymol (Francisco Belleforesto forte, vide A. Verdier Bibl. Gallicæ pag. 5. & Crucimanium p. 9.) interprete. Paris. 1568. 1575. 8. Denique *Anglice* quoque prodierunt Erotica Tatii Oxon. 1638. 8. Alia scripta deperdita hujus scriptoris à Svida memorantur *Ετυμολογίαι*, & *ισορία σύμμικτα* in qva mentionem fecit de viris insignibus ac clarissimis.

VIII. LONGUS incertæ & ipse ætatis scriptor, & vix cuiquam veterum memoratus, in Jungermanni codice vocatur Σοφιστής, & post Heliodorum scripsisse videtur, eumque locis quibusdam imitatus esse. Exstant ejus libri quatuor Ποιμενικῶν τῶν καὶ Δάφνιν καὶ χλόην, *Pastorale de Daphnide & Chloë*, quos Politiano pridem laudatos c. 2. Misc. & à Jac. Amioto, *Gallice* versos Paris. 1559. 8. primus Græce in lucem edidit ex *Aloysii Alemanni* Bibliotheca Florentiæ apud Philippum Juntam A. 1598. 4. cum variis Lect. *Raph. Columbanus*. Opus hoc prosa amœna Græca scriptum, latino carmine in *expositis* suis reddidit *Laurentius Gambarà* jam tum senex, * *sed libere adeo, ut saepe vix Longum agnoscas, adeo multa addit, demit, mutat, ut taceam quod saepe nec mentem Longi fuerit affectus, quippe Poëta melior quàm Græcè intelligentior*, ut ait Vossius pag. 517. de Hist. Græcis, & ante eum Jungermannus præf. ad Longum: *Non eo sine Gambarà suos expositos cecinit, quod voluerit interpretem Longi agere. Quin suo sibi modo immutat, mutilat, confundit Longiana. Et de ipsius peritia Ἑλληνισμῶ ne quid odiose protulisse videar, dicant tibi doctissimi illi quos laudis & honoris gratia nomino, Stephanus & Vulcanius*. Ex hac Gambaræ Metaphrasi factum est ut Mallincrotus pag. 39. paralipom. de Historicis Græcis & post eum Morerius in Lexico perperam tradiderint Longum carmine Heroico de amoribus Daphnidis & Chloës scripsisse, cum prosa opus suum Græca contexuerit. Græce & Latine cum versione *Gothofredi Jungermanni* editus est Longus Hanoviæ A. 1605. 8. additis ad calcem voluminis brevibus interpretis sed eruditis notis, in quibus præter Florentinam edit. codices MSS. Fulvii Ursini Romæ collatos consuluisse se testatur. Cum *Laurentii Gambaræ* liberiore (de qva supra dixi) Metaphrasi Longus etiam proliit ex Commelini officina Heidelbergæ A. 1601. 8. Post Gallicam quam memoravi Amiotti translationem *Anglice* vertit *Georgius Thornley* Lond.

Kkkkk 3

Lond.

* Apud Vossium pro *ante annos CLXX*, haud dubie legendum *ante annos LXXX*. Gambaræ poemata & in his expositi ejus lucem viderunt Antwerpæ A. 1569. 8. Vossii liber excusus est A. 1649.

Lond. 1657. 8. Jungermanni vero interpretationem ignorans *Petrus Moll* Snecanus, Professor Græcæ L. in Academia Franeqverana aliam versionem Longi latinā adornavit, quam cum absolvisset, demonstrata licet ipsi postea ab amico Jungermanniana editione, noluit labores suos sibi perire, sed Longum cum nova versione sua & uberiorib⁹ notis edidit Franeqveræ 1660. 4. In *Italicam* linguam transtulerat Longum. *Annibal Carus* teste Gaddio de scriptoribus non Ecclesiasticis T. 1. p. 121. sed edita non est quod sciam illa versio. Hlustris Huetius libro de fabulis Romanensibus p. 67. *Cum puer essem*, inquit, *Longum latine interpretandum suscepi*, cum nondum haberem exploratum quid in eo laudabile esset, quid vitiosum, & quantum ejus lectio purioria damnosa sit, quam parum etiam avari proveciori decora. Quæ porro in Longo laudentur vel etiam reprehendantur, tum apud eundem Huetium tum apud Clariss. Baylium in Lexico ubi voles videbis. A Barthio quidem II. 8. Adversar. celebratur his verbis: *Jucunda sane commentatio Longi Sophista, simplicitate cum rerum natura certans, fortuna vero ludibriis & inopinatæ eventibus cum coluburno & focco quibusvis.*

IX. EUSTATHIUS, sive ut in Codicibus quibusdam vocatur EUMATHIUS * auctor XI. librorum qui exstant de *Ismenia* & *Ismenes amoribus*, sive dramatis ** prosa Græca scripti καθ' Ἑσθίαν καὶ Ἑσμίνην, patria Macrembolites fuit sive Parembolites urbe Ægypti, ut observavit H. Casaubonus quem consule Epistolâ CCCCXXIII. ad Jungermannum. In codice Mediolanensi teste Vossio p. 491. de Hist. Græcis, vocatur *Eumathius Macrembolites Protonobelissimus*, ita enim legendum pro *Protonobelisarius*. In Codice Cardinalis Barberini etiam Eumathius Macrembolites dicitur, teste Holstenio annotationibus ad Ortelium p. 111. In alio codice quem memorat Cangius in Glosario Græco, vocabulo πρωτονωβελίσσιμος: Ποίημα Ἑσθίας πρωτονωβελίσσιμος καὶ μεγάλης χαρτοφύλακος τὸ καθ' Ἑσμινίαν δράμα, βιβλία πέντε ἔχον ια'. Vix dubitandum adeo mihi videtur, auctorem istum diversum esse ab Eustathio ArchiEpiscopo Thessalonicensi, de quo dixi nonnihil lib. 2. c. 3. §. 9. Quo tempore autem vixerit, adhuc requiro.

* Vide Mauffacum ad Harpocraton. pag. 277. Jungermannum ad Longum p. 280. 223. Allatum de ætate & interstitiis ordinum apud Græcos p. 186.

** Ismenias ipse in extremo libri XI. Κλήσις δὲ ἑστὶ τῇ βιβλῷ τὸ καθ' Ἑσμινίαν δράμα καὶ Ἑσμινίαν ἐμὲ.

qviro. Primus Græce vulgavit cum eleganti versione vir doctissimus *Gilbertus Gaulminus*, Molinensis. Paris. 1617. 8. cui editioni anno proximo 1618. accessere ejusdem Gaulmini præfatio ac notæ, in quibus pag. 21. quatuor Codicibus MSS. usum se fuisse testatur. Regio, Maussaci, & alijs duobus quorum unum suum subinde appellat. Latina versio sola cum Parthenii eroticis recusa est Lugd. Bat. 1618. 12. Editionem hujus Eustathii molitus etiam fuerat *Jungermannus*, † sed morte præventus est Hanoviæ A. 1610. Exstat præterea in *Italicam* translatus lingvam à *Lilio Curani* atque ex Italico in *Gallicam* ab *Hieronymo d'Avost de Laval* Paris. 1582. teste Francisco Crucimano Bibl. Gall. p. 168. & 238. præter versionem Gallicam *Joannis Loveau* Aurelianensis Lugd. 1559. 8. & *Germanicam*, nescio quo interprete, Lips. 1663. 12. Laudavit etiam hunc scriptorem, antequam à Gaulmino ederetur, Rigaltius ad Onosandrum &c. Salmasius præfat. ad Tatii amores: *In Germania cum essem, animus fuit in unum corpus omnium ἑρωτικῶν scripta concludere. Ex habui tunc plura quæ eo tempore edita nondum erant, ut Eustathium ex codice Augustano mihi descriptum & Cyrum Prodromum ex Palatino. Cum superioribus neutiquam conferendum hunc Eustathium, sed admodum rudem Heliodori, Tatii, Longique imitorem nec verisimilitudine fictionis nec inventionis dispositionisve elegantia lectiori se probantem notat Huetius p. 62. sq. libri de origine fabular. Romanens. Isaacus vero Casaubonus in Casaubonianis pag. 13. testatus hoc opus legisse se in Codice MS. H. Stephani (quo etiam Paladii liber de Brachmanibus continebatur) Est sane ejusmodi, inquit, quem legisse me non pœnitet, non legisse hand magni faciam. Inventiones frigidiuscula, narrationes fere Æmœidæis καὶ πιδυρίων ὁμοῖα ἔχουσα. Dictione negligens sæpe, interdum affectata putidiuscule. Verbis quibusdam & phrasibus ad satiætatem scriptor utitur. Vix aliquot periodos reperias sine nomine ὀλέθρου.*

X. THEODORUS PRODROMUS, five ut in MStis Codicibus frequenter, Cangio teste, appellatur, PTOCHOPRODROMUS, inter Monachos *Hilarionis* cognomen adeptus, claruit circa sæculi à Christo nato duodecimi initia Alexio & deinde Joanne * Comneno imperium tenentibus scripsitque *de Rhodantes & Doficlis amoribus* libros IX. versu jambico, quos cum versione sua prosa & versibus mix-

† Vide Epistolas Gudianas p. 210.

* Vide Allatium de consensu Ecclesiarum Orientalis & Occid. p. 629. & adversus Creyhtonum p. 9.

mixta notisq; præclaris edidit Vir reconditæ eruditionis, à quo Eustathium vulgatum jam dixi, *Gilbertus Gaulminus* Paris. 1625. 8. Edidit autem è Salmasiano Codice, à Peirescio etiam nactus unde lacunas ejus suppleret, qvi per Barclajum Erotica è Codice Vaticano describi curaverat, ut testatur Gassendus in vita Peirescii lib. 3. ad A. 1619.

XI. Alia Theodori hujus scripta, qvi honoris causa subinde * *Cyrus*, hoc est *κυρὸς* sive *κύριος*, *Dominus Theodorus* (ὁ φιλόσοφος πρὸς Θεόδωρον) à Græcis dicitur, scripta non pauca exstant, qvæ breviter commemorare non fuerit à præsentī loco alienum.

2. Ἀμάραντος ἢ γέροντος ἔρωτες. *Amarantus* sive *senilis amor*, dialogus prosa scriptus, cum IX. amorum libris modo memoratis à Gaulmino latina versione donatus, & primum utraqve lingua editus.

3. Ἀπόδημος Φιλία, *Amicitia exulans*, Dialogus versibus jambicis, cum *Conradi Gesneri* versione sæpius vulgatus ad calcem Stobæi Tiguri 1543. 1559. &c. fol. Græce primum prodierat inter alia, de quibus mox, Theodori poëmata Basil. 1536. 8. Latine vertit præter Gesnerum & Hieron. Erardum, Jo. Laëtius, Paris. 1559. 4. Exstat & Gallice hoc titulo: *Amitié bannie du monde: par Cyre Theodore, Poëte Grec, & traduit en vers François par Jean Figon de Monteilimar en Dauphiné, à Tholose* 1558. 8.

4. Poëmata cætera ex Sim. Grynæi codice à Jo. Montero & Hieronymo Guntio recensita, junctimq; Græce (parum emendate) edita Basileæ 1536. apud Jo. Bebelium in 8. & cum versione latina, argumentis & notis Hieron. Erardi, Lipsi. 1598. 8. hæc sunt:

Τετραστιχα ιαμβεῖα καὶ ἡρώα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθῆντα ἐν τῇ γραφῇ, *Argumenta* sive *capita librorum sacrorum, tetrastickis jambicis eademque Heroicis scripta in Pentateuchum, Josuam, Jūdices, quatuor libros Regum, totidem Evangelistas & Acta Apostolorum*. Prodierunt hæc emendationes separatim Græce & Latine sub titulo: *Cyri Theodori Prodromi Epigrammata*

* Falluntur itaqve qvi Cyrum pro nomine proprio Theodori Prodromi habent. Vide Barthium XXIX. 19. Adversar. Gaulminum in limine notarum, Antonium Borremanusium p. 8. vesperarum Gorinchemensium, & Gangium in Kū. Nec minus fallitur Kœnigius, qvi Prodromum A. C. 444. floruisse scribit in Bibliotheca. Idem ait *Cotys* in Phrygia fuisse *Episcopum*, qvo auctore vel teste antiquo, nescio.

mata nunc primum latinis donata, cura & interpretatione Gvidonis de Sovvigny, Blasensis, Congregat. Oratorii Domini JESU Presbyteri. Juliomagi 1632. 4. addita ad calcem plurium locorum castigazione. Non tamen primus hæc Epigrammata Sovignius transtulit, nam multis annis Joannis Ribici versionem Genevæ excudisse traditur Crispinus, quanquam ipse fateor in hanc nunquam incidi. Tetrasticha illa cum Anonymi commentario Græco Grammatico exstant MSS. in Bibl. Vindob. teste Lambecio VI. pag. 32. seq. Epigrammata tria cum versione & notis exhibet Gretserus Tomi tertii de Cruce, libro quarto.

Τετραστίχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρώεα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ βίῃ Γρηγορίου & Θεολόγου, & μεγάλων βασιλέων καὶ ἁγίων χρυσόσμων. *Argumenta sive capita præcipua de vitiis sanctorum trium Hierarcharum Gregorii Naz. Basilii Magni & Jo. Chrysostomi, tetrastichis jambicis & Heroicis comprehensa.*

Προσφωνητικοὶ elegi quibus Paulum Apostolum, tres jam dictos Hierarchas, nec non Gregorium Nyssenum & S. Nicolaum alloquitur.

Ἰαμβοὶ χεῖλιαστικοὶ εἰς τὴν πρόνοιαν, *Carmen jambicum querulum & exprolulatorium de providentia, quod malis bene, bonis male sit.* Emendavit Eustathius Swartius lib. 1. Analectorum c. 11, & latinis Jambis reddidit c. 12. Lugd. Bat. 1616. 4.

Ἐἰς τὴν Βαρεία τὴν καταφλασθήσαστα αὐτῇ τὸ & αἱρετικῷ ὀνομα. *In Baryn* * qui per calumniam illi quod humanioribus litteris paullo largius se imbuisset, nomen *heretici* impegerat, *invektiva versibus jambicis.* Ex hac non omittendus locus, quo de se & parentibus suis avoqve & avunculo Episcopo loquitur.

Ἐγὼ, κάκις, δυσσεβὴς εἰς τὸν λόγον;
Ὃς πατέρων μὲν ἐξέφυν Θεοφρόνων
τὴν πίσιν ἐκ τε πραγμάτων πιστευμένων
καὶ κλήσεων μάλιστα χειρωνυμίας

LIII

Πάπ

Libri sti Pars Altera.

* Gefsnerus in *Bareum*, Gaulminus *Bareum*, sed nomen hominis Βάρευς, ad quod alludens Theodorus: ὄντως βαρεὺς σὺ, καὶ γεναὶ καρδία. & mox ait componi ex Βάρε quod filium denotat (non Græcis quidem sed Syris) & ὅς quod suum,

Τὸ Βάρ γὰρ υἱός ἐστιν Ἑλλάδι φράσσει
τῷ δ' ὅς πρόδηλός ἐστιν ἡ σημασία.

Πάππ' οὐδ' ὁμοίηκα Προδρομῶνί μιν
 καὶ θῆον ἔσχον χεῖρ' ὀνόμασμένον
 Γῆς Ῥωσικῆς πεδὸν ἄβρ' ἐν λόγῳ,
 ὣφ' οἷς ἀναχθεῖς Ὀσεβῶς ἀντιτάφην.

Ait v̄ro, si ad hæretici nomen sufficiat litterarum humaniorum p̄-
 niores hauſtus mente imbibisse, hæreticos fore etiam Basilium,
 Gregorios, Chryſostomum, Maximum.

Ἄρ' αἱρετικὸν ὡς λόγῳις τετραμῖνον
 καλῶς λόγῳι αἰμοῖσι, τοῖς ἐξωτέρῳι.
 Ὡς συγκαλύψῃς τὴν ἑαυτῷ μωρίαν,
 κάλει τὸ λοιπὸν αἱρετικόν, εἰ θέλεις,
 τὸν Γρηγόριον νῦν, τῷ βασιλεῖ χάριν,
 τὸ χρῦστον μέλισμα ἔ χρυσοσόμῳ,
 τὸ Γρηγορίῳ φθῆγμα ἔ νουσαῖως,
 τὸν Μάξιμον, τὸ θᾶυμα τῆς ἡσυχίας,
 οἷς οἷς τῶν μετέσι τῶν ἐξω λόγῳι
 Ὡς καὶ Πλάτωνας ἐκτρέπειν καὶ Σωκράτους.
 Εἰ μὲν τὸ λαχθεῖν αἱρετικίζειν λόγῳις,
 συναἱρετικίζοιμι τοῖς λελεγμαῖοις.

Ἐἰς εἰκονισμὸν τῷ βίῳ, in imaginem vitæ, versus politici
 νεθετικοὶ κατὰ φθονόντων, jambi ad invidos.

Jambi ἀνεπίγραφοι in hortum.

Exstant in eodem volumine adjuncta etiam aliorum auctorum
 quædam carmina ac poemata, de quibus alibi: *Rhetoris* nescio cujus
 in S. Chryſostomum, Pselli in tres Hierarchas & sanctas septem Sy-
 nodos, Emanuelis *Phile* (Φιλῆ) ὅτε τῇ χρονογραφίᾳ μεταβληθεῖς ἀση-
 τηθῇ ὄρεμον πρὸ ἀσφαλείας, Jambi ad Imp. Michaëlem Palæologum,
 quibus nihil se adversus illum scripsisse testatur, & propter ea quæ in
Chronographia scripserat pulsus in exilium, veniam ac securitatem
 postulat. *Calliclis* jambi in sacram crucem ab Augusta porphyroge-
 nita Anna Alexia ornatam, in Christum in Cruce, & in S. Geo-
 rgium ex saxo candido sculptum. *Nicephori* denique *Callisti Xanthopoli*
 synopsis S. Scripturæ & alia carmina de quibus supra p. 132. seq.

Extra illud volumen , prodiit

5. *De sapientia dissertatio sive inactiva in illud Poetæ, ἡ πωρὴ σοφίης ἔλαχεν, sors pauperum, sapientia*, Græce è Bibl. Regis Christianissimi vulgata à *Federico Morello*, qvi latinam quoque versionem addidit. Paris, 1608. 8.

Inedita Theodori Prodromi scripta.

6. *Lexicon*, qvod allegat Meursius in glossario Græcobarbaro.

7. *Ἐξηγήσεις sive expositio in Hymnos festis Dominicis * consecratos à Cosma Episcopo Majuma ὁ Ἰω. Damasceno*. MS. in Bibl. Vaticana, Casarea, Mutinensi aliisque. Vide Lambecium lib. V. pag. 276. 277. Montfauconi Diarium Italicum p. 32. & Labbei Bibl. nov. MSS. p. 97. Fragmenta exinde proferunt Gretserus Tomi III. de Cruce libro IV. & Allatius de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 74. seq. Ab hoc opere Theodorus qvi illud Orphanotropho cuidam inscripsit, ὁ τῶν ἱερῶν κανόνων πρῶτος σαφηνιστής dicitur Nicephoro Blemmidæ Orat. 1. de processione Spiritus S.

8. *Epitome commentariorum Theodorici in Psalmos*. Labbe pag. 78. Bibl. novæ MSS.

9. *De processione Spiritus S. λόγος adversus Latinos*. Incipit: Φανερόν ἐστιν, ὅτι ὡς ὁ υἱὸς, ἔτω καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον οἰσται ἐκ Πατρὸς μόνος ἔχει ὑπαρξίν. Allatius p. 629. seq. de consensu utriusque Ecclesiæ.

10. *Grammatica quadam* ad calcem Demosthenis obvia in Bibl. Vindobonensi, ut notavit Nesselius parte IV. p. 62. Codice philologico CV.

11. *Poëma Astronomicum*, versibus Politicis ad Sebastocratorisfam Irenem. Vide Lambecium VII. p. 83.

12. *Poëma in duos libros distinctum*, versibus itidem politicis. Horum priore libro paupertatem suam deplorat ad Imp. Manuelem Comnenum, altero invehitur in Abbatem suum sive ἡγέμανον. MS. in Regis Galliæ Codice 1334. & laudatur, à Cangio in Græco glossario.

LIIII 2

13. De

* Δεσποτική, ἑορταὶ Græcis appellantur Annunciationis B. Virginis, Nativitatis Christi, Purificationis B. Virginis, Epiphaniz sive baptismatis Christi & transfigurationis, resuscitationis Lazari, festum Palmarum, Ligni seu Crucis, Resurrectionis, ascensionis, missionis S. Spiritus, & assumptionis B. Virginis,

13. *De Mure*, ex codice Regio laudat idem Cangius.

14. *In posteriora Analytica Aristotelis*, & *πρὸς Ἀριστοτέλην* Romæ in Bibl. Vaticana, teste Gesnero.

15. *Depaucto & multo, magno & parvo, quod non sint relatia sed contraria.* Labbe p. 115.

16. *Ad quasita Sebastocratorissa Irenes, brevis enarratio*, in Bibl. Regis Gallia. id. p. 90.

17. *Epistola ad Gregorium Monasterii Insulae Oxia Abbatem.* Incipit *ἐπιστολὴ Γεωργίου πρὸς Γρηγόριον πᾶτερ.* Vide Lambecium lib. V. p. 233.

18. *Alia Epistola* in Bibl. Bodlejana, inter Codices Baroccianos n. 131. teste Caveo.

XII. BARLAAM & JOASAPHI five JOSAPHATI *vi-
ta, historia ex interiori Aethiopia seu Indorum regione in S. urbem translata per
JOHANNEM Monachum de concubernio S. Saba.* Hic est titulus libri
(dramatibus eroticis utique, sed castis ac piis adscribendi) in codice
Palatino. Vide Sylburgii Catalogum MSS. p. 115. Prodiit latine
separatim Antvverpiæ in 12. & sæpius inter scripta *S. Johannis Da-
masцени*, è versione non Gregorii Trapezuntii ut habet titulus, sed Tra-
pezuntio antiquiore, quæ Vincentium Bellovacensem jam usum ob-
servat Allatius libro de Georgiis p. 376. Sunt qui *Johannem Sinaitam*
qui sub Thedosis vixerit, alii *Johannem Climacum* qui & ipse monachus
Sinaita circa A. C. 564. claruit, libri Græca prosa compositi auctorem
esse volunt, cui etiam tribuitur in Codicibus MSS. Bibl. Paulina
Lipsiensis. Vide Joach. Felleri & *manaciti* Catalogum p. 157. 163.
Latinam versionem veterem nonnulli adscribunt *Anastasio* Biblio-
thecario, circa A. C. 870. celebri. Confer Casp. Barthii notas ad
Hermæ pastorem p. 910. & ejusdem Adversaria p. 2951. Labbei
Bibl. nov. MSS. p. 192. Ab eo tempore latine denuo transtulit *Ja-
cobus Billius* Paris. 1577. & Gallice Paris. 1578. 8. Damasceni esse
post Bellarminum non ab re plerique eruditi dubitarunt, ut notavit
Rob. Cocus censuræ scriptor. vet. p. 428. seq. Græcè è Codice Bibl.
Regiæ se editurum inter dubia scripta Joh. Damasceni tomo tertio
recepit, qui jam duobus Voluminibus genuina illius monumenta
præclaro studio expolivit vulgavitque, vir doctissimus Michaël Le
Qvien Monachus O. P.

NAR.

NARRATIO EORUM QUÆ APOLLONIO REGI CONTIGERUNT, è Græco versa ab homine Christiano, * ante mille annos, exstat Latine, è MS. Bibl. Augustanæ vulgata à Marco Velfero Augustæ Vindel. 1595. 4. atq; inter ejusdem Opera junctim curante Christophoro Arnolfo edita ibid. 1682. fol. pag. 681-704. *Casus suos, ut in extremo narrationis illius legitur, Apollonius ipse descripsit, duo volumina perfecit, unum in templo Ephesiorum, alterum in sua Bibliotheca collocavit.* Eandem narrationem latine, sed multis locis ab impressa, discrepantem habuit MStam Theodorus Canterus, ut testatus est literis ad Joannem Meursium. Gallice etiam prodit Roterdami 1710. 8. hoc titulo: *Les aventures d' Apollonius le Tyr, par Mr. le Br.* Et carmine politico Græcobarbaro, Venet. 1696. 8. apud Nicolaum Glycem, *διήγησις ὡραίων, ἀπολλωνίου ἑ ἐν τῷ ἐφῆσι ρηναῖα.*

De aliis quæ edita Græce supersunt scriptis Eroticis, alibi jam in hoc opere dicere me memini, sunt autem *Anacreontis, Sapphonis, Alcei* aliorumque Lyricorum poemata amores spirantia, de quibus lib. II. cap. 15.

Platonis Philosophi *ἑρωτικός*, *Phædrus* & *Epigrammata* lasciva de quibus lib. III. cap. 1.

Demotheni tributa oratio quæ *ἑρωτικός* inscribitur, de qua lib. II. cap. 26.

Parthenii Nican amatoriarum narrationes, de quibus lib. III. cap. 27.

Plutarchi *ἑρωτικός* & amatoriarum narrationes de quibus lib. IV. c. 1 i. num. 97. & 98.

Luciani Samosatensis *ἑρωτικός*, *ἑρωτες* ad Theomnestum, & dialogi meretricii, de quibus lib. IV. cap. 16.

Epistolæ Eroticæ *Aristaneti, Alciphronis*, aliorumque de quibus lib. II. cap. 10.

Musi carmen de amoribus Heronis & Leandri, de quo lib. 1. cap. 16.

XIII. *Ineditos* hujus argumenti scriptores Græcos hosce octo observavi, qui à viris doctis aliquando, si tanti videbitur, in lucem protrahentur.

LIIII 3.

1. JAM-

* *Symposio* versionem illam, incerta conjectura, tribuunt Jo. Meursius, & Casp. Barthius lib. LVIII. cap. 1. *Adversariorum.* Nempe in illa p. 699. & 700. ejusmodi ænigmata legi observavit, qualia *Symposii* habemus, de quibus dicere me memini in *Bibliotheca Latina.*

& Photio cod. XCIV. qvi libros XVI. numerat & argumentum
 eorum compendio recenset. Meminit Jamblichi iterum inter
 scriptores eroticos Photius codice CLXVI. Svidas in *ῥάριον* &
Φάσμα & Theodorus Priscianus sive Octavius Horatianus lib. 1.
 de re Medica c. 11. apud quem pro *Sirii aut Amblii* legendum *Sy-
 ri Jamblichi*, ut notant Reinesius p. 514. Var. lect. & Vossius
 pag. 548. de Hist. Gr. Fragmentum quoddam illius operis Leo
 Allatius cum versione sua edidit in Græcorum Rhetorum & So-
 phistarum excerptis Romæ A. 1641. 8. sub falso nomine Rhe-
 toris *Adriani*, inter cujus declamatiunculas nihil declamationis
 simile habens quarto loco legitur. Sed in codice Bibl. Floren-
 tinæ, unde exscripsit If. Vossius, inscribitur: *Ἐκ τῶν Ἰαμβλικῶν
 ἱστορίων βαβυλωνιακῶν, περὶ Προδῶν* ** *βαβυλωνίων βασιλέως*, te-
 ste Colomesio pag. 16. Opusc. Opus integrum fuit manu exara-
 tum in Bibliotheca Scorialensi, si Catalogo MSS. fides (non
 edito illi Alex. Borvoëtii sed Martini Lafarinæ Abbatis & Phi-
 lippi IV. à domesticis sacris & consiliis, quem *ἀνέκδοτον* habuit
 Iaacus Vossius.) Verum Bibliotheca illa periit incendio Anno
 1671. Dicuntur Jamblichi Babylonica edere voluisse 1) *Aloy-
 sius Alemannus* de quo Joh. Wovveranus II 10. Epistolar. (in li-
 teris datis Florent. Cal. Sept. 1601.) *Aloysius Alemannus is qui Lon-
 gi pastoralia vertit*, *** *nescio quæ Jamblichi inedita parat*. 2) *Gotho-
 fredus Jungermannus* de quo Scaliger in Scaligeranis secundis pag.
 222. *Jungermann donnera amatoria de Jamblicus, qui à cesté du temps
 de Commodus. Jungermannus ipse præf. ad Longum: si mihi fa-
 vebis - - dabo operam ut aliū mox scriptorum amantissimum hæcenni
 ἀνέκδοτον publice habeas*. 3) *Gilbertus Gaulminus* qvi in notis ad lib.
 de vita & morte Moïsis, illa citat p. 283. & pag. 216. *Ad Jambli-
 chum ἐν βαβυλωνιακοῖς plura dicemus*. Quo tamen in loco non
 inte-

* *Ῥοδῶν*, Svidæ *Ῥοδῶν* viri nomen, *Σινωπῆς* virginis, non contrā, ut Mauffa-
 cus p. 156. ad Harpocrat. notatus eo nomine à Reinesio p. 363. Var. lect.

** Vossius Pater pag. 548. de Hist. Gr. legit *περὶ προδῶν de progressu Regis Babyloni-
 rum*. Sane apud Photium Regis nomen *Ῥάριον*, non *Πρωδῶν*.

*** Non vertit sed tantum edidit Longum Alemannus, itaqve recte Colomesius in
 Wowerii verbis exhibet *dedit*. Adde hunc Aloysium Alemannis quos singulari
 libro descripsit vir Rev. Urbanus Gotfridus Siberus, Lips. 1710. 4.

integrum opus Jamblichi sed tantum Epitomen ejus à Photio concinnatam promittere Gaulminus videtur Colomesio p. 264. Gallia Orientalis. Diverfus fuit hic Jamblichus & antiquior Jamblichus itidem Syro, Chalcidensi qui sub Constantino Imp. claruit, de quo dixi ad Eunapium & supra lib. IV. c. 28. Confer scholion græcum ab Hæschelio editum p. 937. ad Rhotium, è quo discas Jamblichum Babylonicorum scriptorem genere Syrum, Babylone à nutritio suo educatum fuisse captumque inter alios, cum Trajanus Imperator Babylonios bello invasisset: ex quo Svidas forte Jamblichum istum ἀπὸ δούλων sive mancipium fuisse scribit. Alioqui Babylone scribam Regis gefsit hic Jamblichus, lingvæ Syriacæ & Babylonicæ peritus & postea Græcam etiam ita edoctus sub Trajano (Jonsius sub M. Antonino, Scaliger sub Commodò vixisse affirmant) ut Rhetor non ineptus illa quoque lingua evaserit.

2. XENOPHONTIS Ephesii *Ephesiaca* de quibus Svidas: Ξενοφῶν Ἐφεσίου ἰσορικός Ἐφεσιακά, ἐστὶ δὲ ἐρωτικά βιβλία ἰστέι Ἀβροχόμῃ καὶ Ἀνδρίας. Hujus operis erotici libri quinque habentur Græcè in Monasterio S. Virginis, Florentiæ, teste Bernhardo de Montfauçon, diarii Italici p. 365. & spes est brevi in lucem edenda esse.

3. CHARITONIS Aphrodisiensis *de Charea & Callirrhoë amatoriarum narrationum libri VIII.* etiam hoc opus eodem in loco manu exaratum occurrere testatur Montfauconius. Sed & in Vaticana Bibl. exstat teste Huetio pag. 69. & Mallincrotio in paralipom. de Hist. Græcis, ex Dithmaro Mullero Tremoniensi, editore eroticorum Andreæ Capellari.

4. ANONYMI *de amoribus Callimachi & Chrysorrhœs* Versibus politicis, laudat Meursius in glossario græcobarbaro vocabulo βαῖεν & alibi passim.

5. NICETÆ EUGENIANI Ποῆσις *de Charicellis & Drosilla amoribus* ad imitationem Prodrōmi † Philosophi, vide Labeum Bibl. nov. MSS. p. 220.

6. ANO-

† Theodori Prodrōmi, de quo supra §. 11.

6. ANONYMI ποίημα scriptum ante Annos 400. de *Amoribus Lybistri & Rhodamnes*, MS. in Cod. Colbertin. 4384. Allegat Meursius glossario græcobarbaro in *ροῖπείων* & alibi. Crusius Turco Græcia p. 489. 490. Cangius in *Βιτγία* &c. Argumentum & Specimen ex Crusio adscribere placet: *Constat versibus poliricis: id est, hexametris jambica (quorum posterior, catalecticum) habentibus. Ut cum Rhodamne, qua adhuc repugnarat amanti Lybistro, jam benigne respondet, ipse gaudet:*

Ψυχὴ γὰρ ἐρωτῶντος, ὅσα ψυχοποῖσιν;
Χάιναι σὺ πῖνας, ἂν γλυκὺν μάθῃ ἔ πόθῳ λόγον.

Anima enim amore vulnerata, quamvis multum doluerit:
perdit dolores, ubi dulce perceperit de amore responsum,

In talium vero dimensione, συναίρεσις fit:

πόσας κινδύνους ἔπαθα, καὶ ἀνάγκας ὑπερβίβω;
Τί πράγματα ἐσυνέβησαν δισύναι εἰς ἐμένα;
πέτρες ἀνάχες ἔδθησιν, καὶ σιδηρὴν καρδίαν:
ναμὲν πτωχάχρηστες, τὰ ἐπάχρηστα δὲ εἶναι.

O quot pericula adii, quot necessitates sustinui?

O quæ acciderunt propter te (chara Rodamna) mihi?

Saxeum si habuisses sensum, & ferreum cor:

certè in his condoluisses, quæ passus sum propter te.

Addam sanè totius fabulae hujus argumentum: quantum ex mutilo, & transposita hinc inde folia habente, fragmento, colligere potui: ordinans hoc modo narrationis seriem.

Lybistrum, ingenio formaque præstantem juvenem, Christianum, Regem latinum, solum tristissimè vagantem (quia magico dolo suam charissimam uxorem Rhodamnam amiserat, eamque requirebat) invenit quidam, nomine Chetophon, & ipse amore tristis. Hi una amicitiam juramento ineuntes firman. Huic Lybister narrat: quomodo initio amorem contemnens, postea occasione venationis & somnii, in eum intiderit. Itaque centum Ministris comitatus, in regionem ethnici Regis Chrysi venerit: ac post multos totius biennii labores, speciosissimam illius filiam consilio amici; multis literis sagitta in arcem ejus, nomine Argyrocastrum, conjectis, operaque Bunusbi adbibita, concilians) nomine Rhodamnam (visito Egyptio Rege Friderico, qui rivalis ejus erat) in matrimonium duxerit: successorque Regni, à Socero designatus fuerit. Deinde dolo
Friderici

Friderici (sicut à vate ei pradiſtum fuerat) magia cuiusdam anus, ſibi ſua chara Rhodamna erepta fuerit. Exiuerat ergo maſſiſſimus, cum centum Miniſtris, querens ipſam per mille pericula: Miniſtris in varia loca querendi cauſa dimiſſis: qui, biennio exacto, ad eundem locum redirent. Tunc inuenerat eum ille Clitophon: qui Lybiſtro poſcenti, viciffim de ſua fortuna exponit: ſibi nomen Clitophontem eſſe: ex Regia familia Armenia deſcendiſſe: & quod filiam patruſui ſui, nomine Myrtanam, deperiſſet, metu ſponſi profugiſſe. Proſiciſcuntur dehinc una per loca diſſicilima: ſomnium Lybiſtri de aquila & perdice, ut fauſtum, Clitophon exponit. Reperiunt Fridericianum, ignorantes ſcelus ejus: & ab ea decipiuntur. Tandem Clitophontis fideli prudentia, Rhodamna reperi-
tur: & Lybiſter (quem ipſa, ſcelere anus necatum eſſe putauerat) ad eam cum ſummo gaudio reducitur. Redeunt ad locum, ubi initio Lybiſter à Clitophonte inuentus fuerat. Reperiunt & in loco conſtituto centum illos Miniſtros.

Summa cum latitia ad Argyrocaſtrum redeunt: ubi Clitophonti, gratitudinis ergo, Lybiſter ſororem Rhodamna, nomine Melanthiam, uxorem dedit.

Ita biennium Lybiſter conſumpſit in concilianda ſibi & ducenda, Rhodamna: biennium in eadem reperienda conſumpſit, & domum reducenda. Πολὺν, τὸ λέως πᾶσι, ubique: & alicubi, τὸ τῆς ἡδοῆς. Loci communes præcipui: 1. De vi amoris. 2. de bono vera amicitia. 3. quod induſtria & conſtancia omnia vincat. Omnia, caſtiſſima & honeſtiſſima. Vetuſtum autem eſſe cum ibellum (cui non pauca initio, medio & ſine, deerant) colligo non modo ex bartarum carie & attritu: ſed etiam ex iconibus, ubi nulli ſclopī apparent: edarcus & ſagitta, & muſica teſtudines. Fortaſſe illo tempora exiſſit, quo Germani, Galli, & Veneti, Conſtantinopolim (ante 370. * annos) per Flandrenſes comites rexerunt. Nomen enim Frederichi, Germanicum eſt. Item σκέλπε, ſchelm. In concurſu equeſtri, Lybiſter ad Fridericum: καὶ ἐγὼ τὸν ἀπεκροῖηκα: ἐγὼ ἀποθῆσκεις σκέλπε. Ego ei reſpondi: nunc moreris, ſceleſte. Hæc Cruſius.

1. ANONYMI διήγησις ἐξαίρετῃ ἐρωτικῇ καὶ ξένῃ ἔνυμνον θάυμας, Narratio amatoria de quodam Hemperio, verſibus politicis græcobarbaris, MS. in Bibl. Cæſarea. Incipit: καὶ πῶς ναγαρίσω τὴν δόχην &c. Ἀρχὴ τῆς διηγήσεως τῆς χώρας τῆς Πρεβιτζας. Ἀνδρῶπι μέγας θαυμασὸς αὐθέντης τῆς Πρεβιτζας. Vide Neſſelium I. p. 342. Lambecium V. p. 262.

2. Anonymi διήγησις ἐξαίρετῃ ἐρωτικῇ καὶ ξένῃ φλωρίῃ ἔνυμνον πανευ-
χῶς καὶ κόρης Πλατῆα φλωρῆς. Narratio verſibus politicis græcobarbaris

M m m m m

* Cruſii liber prodiit A. C. 1584.

Libri ſti Pars Altera,

XIV. Restant Scriptores erotici deperditi, quos literarum ordine strictim recensere juvat:

Agathia Δαφνιακά de quibus dixi supra in Agathia lib. V. c. 5. p. 263.
Ammonius, *Antiphanes*, * *Apollodorus*, *Aristophanes* Byz. *Gorgias* & *Lyncæus* Samius scripserant de meretriculis Atheniensibus teste Athenæo, qui & ipse de illis non pauca narrat libro XIII. Ex quo multa quæ de scortis famosioribus collegit Jo. Textor in officina sua, non longe ab extremo libri. Dixere olim in laudem Naidis meretricis *Alcidamas*, pro Phryne *Hyperides*.

Antonius Diogenes de Dinia ac Dercyllidis amoribus & quæ ipsis in ultimam usque Thulen & ulterius oberrantibus & jactatis acciderunt, admirandarum atque incredibilium narrationum libri XXIV. Isidoræ sorori inscripti, quorum argumentum recenset Photius Cod. CLXVI. suspicans auctorem non diu post Alexandri M. ** tempora vixisse, Lucianusq; & Lucio atq; aliis qui dramata ejusmodi & commenta erotica scripserunt, occasionem & materiam præbuisse. *Antiphanes*, cujus ibidem meminit, fuit Antiphanes Bergæus, de quo Scymni Chii locum attuli lib. I. c. 22. §. 4. cui adde Strabonem lib. 2. p. 102. ubi Pythææ, Evemeris & Antiphanis ψευσμάτων mentionem facit.

Aristides Μηλοσιακῶν impudicorum libellorum scriptor, quos latine verterat *Sisena* teste Ovidio 2. Trist. V. 443. Mentio illius operis apud eundem v. 413. Plutarchum in Crasso, Appianum Parthicis, Lucianum amoribus aliosque. Vide Politianum c. 16. Misc. & Vossium de Hist. Gr.

Aristo

* Forte apud Athenæum XIII. p. 586. pro 'Αντιφάνης legendum 'Αγισοφάνης.

** Longe junior videtur Francisco Vavassori lib. de ludicra dictione p. 148. *namque duplex nomen, inquit, inscripta res veteri Græcia, & nomen Romanum in Græcum hominem nisi forte libertum minus cadit, neque quod gravissimum est in matagensi Antonia auscultata vox aut audita temporibus illis. Suspicio quoque est nondum cognitam Thulen insulam de qua isti ferebantur inscripti libri. Contra tamen, si placet quæ contra Vavassorem disputat Bælius in Lexico T. I. p. 163.*

Aristo Julietes ē Julidæ Cei inulæ opido Peripateticus, circa Olymp.
CXL. clarus ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν ὁμοίαν laudatur ab Athenæo IV.
15. XV. p. 674. Sed & Aristoni Chio Stoico ἐρωτικᾶς διατριβᾶς
tribuit Laërtius VII. 163.

Aristotelis ἐρωτικῶν libri. Vide quæ supra III. 6. In scriptis hujus Phi-
losophi deperditis.

Astyanassa περὶ σχημάτων παυσιαστικῶν. Svid.

Botrys Siculus lascivus & obscænus scriptor, cujus meminit Timæus
apud Polybium in excerptis Peiresc. p. 52. quem locum descri-
bit Svidas in Δημοχάρης. Adde eundem Svidam in βοτρυσανῆ
ἔρῳ & Athenæum VII. pag. 322. ubi Botrys παγγινῶν quorun-
dam apud Messanenſes repertor memoratur. Fuit & Botrys
Medicus Athenienſis Plinio laudatus & Galeno qui ejus compo-
ſitiones Medicas memorat III. 1. de medicam. κατὰ τῶν.

Cadmus Archelai F. Mileſius, quem juniorem Svidas vocat, scripſit eo-
dem teſte λύσις ἐρωτικῶν παθῶν libris XIV.

Capito Alexandrinus ἐποποιὸς ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν. Athen. X. p. 425.

Cleanthis Stoici. περὶ ἔρωτος & ἐρωτικῆς τέχνης. Laërt. VII. 175.

Clearchi ἐρωτικὰ laudat Athenæus XIII. p. 573. πρῶτον ἐρωτικῶν id. XV.
p. 669. & aliis in locis.

Cleomachus pugil, mollium & cinædiorum ſcriptorum auctor, ut colli-
gas è Strabone XIV. p. 648.

Cleomenis Laminthii & Sapphonis ἐρωτικὰ μῦθῳ memorat Athenæus
XIII. p. 605.

Damaſcium cum Achille Tatio, Heliodoro aliisque hujus commatis
ſcriptoribus conjungit Photius cod. CLXVI. propter libros
quatuor ὁδοῶν διηγημάτων de quibus cod. CXXX. Incer-
tum an idem hic ſit Damaſcius Damaſcenus de quo infra inter
Philosophos.

Diogenes Cynicus ἐρωτικὸν ſcripſit teſte Laërtio VI. 80. & inter laſcivo-
rum auctores ſcriptorum refertur ab Apulejo in Apologia.

Elephantis (ſive ut Svidæ in Ἀσυνάκτωσιν dicitur Ἐλεφαντίνη) fœmina
laſcivorum poëtria carminum, de quibus vide quæ viri docti ad
Priapeia, Martialem XII. 43. & Svetonium Tiberio c. 43. Ez.
Spanhemius diſſ. IX. de uſu numiſmatum p. 771. ſeq. Ejus περὶ
κοσμητικῶν memorat Galenus libro & capite 1. de medicamentis

καὶ τόπῳ. Male *Cleopanti* in quibusdam Plinii edit. ut notatum Tiraquello. Emplastrum Elephantinum, incertum an ab hac Elephantide, laudat Celsus.

Epicurus inter alia περι ἔρωτος scriptis traditur à Laërtio X. 27.

Eubius. Ovid. 2. Trist. versu 416. *Eubius impura conditor Historia*.

Euenus ἐν τοῖς εἰς Ἑυήιον ἔρωτικαῖς allegatur ab Artemidoro lib. 1. c. 5. ubi ex eo profert notationem nominis cameli quod dicatur quasi κάμηνη, curvans femora, ut legas etiam in Etymologico Magno. Perstringit idem opus Arrianus IV. 9. Epictetum: ἀντὶ χρυσίππου καὶ ζήνωνος Ἀλεξείδην ἀναγινώσκεις καὶ Ἑυήιον, ἔδεν ἀπώλεκας; In locum Philosophicorum scriptorum Chrysippi ac Zenonis jam lectitas impudicas fabulas Milesias Aristidis, & Eueni amatorias: nonne plurimum inde perdidisti? Confer quæ de Eveno utroque supra lib. II. c. XI. §. 7.

Hemitebeon de cuius Sybaritider sive Sybariticis libellis Politianus c. 15. Misc. & Nic. Heinsius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Heraclidis Pontici ἀκρόσις ἔρωτικὸς ἢ κλεινίας. Laërt. V. 87.

Heradianus. Theodorus Priscianus sive Octavianus Horatianus lib. 2. Logico cap. 11. p. 85. Utendum sane lectionibus animum ad delicias pertrahentibus, ut sunt *Amphipolitæ Philippi*, aut *Herodiani*, aut certe *Syri Jamblichi*, vel ceteris (suaviter amatorias fabulas deserventibus).

Lucius Patrensis (ex Patris Achajæ urbe) in libris *Metamorphoseon* è quibus *Lucianus* Asinum suum expressisse videtur Photio cod. CXXIX. quanquam prius subdubitanti utrum *Luciani* διήγησιν amplificaverit potius *Lucius*. *Lucium* hunc *Patrensem* græcum scriptorem cum *Apulejo Madaurense* (cui *Lucii* prænomen ex ejusdem *Lucii* imitatione vulgo perperam tribuitur) latino fabularum *Milesiarum* scriptore perperam confundit *Hendreichius* in pandectis *Brandenburgicis* T. 1. p. 234. Ab hoc *Lucio Tertullianus* c. 3. Apologetici *Lucium* dixit pro homine amoribus perduto: *Qui juvenis quam Lucius, quam amatus.*

Lysia Rhetoris Epistolæ ἔρωτικάι. Svid.

Melesermi Atheniensis Sophistæ Epistolarum amatoriarum libri XIV. Svid.

De *Menandri* Ἀποδοσίῳ dixi lib. II. c. 22.

Misthonis Sybaritæ, hominis impuri meminit *Lucianus* in *Pseudologista* T. 2. p. 434. sed scriptorem fuisse non innuit, non magis quam

- tius Gvil. Fleetwood p. 338. Vet. Inscription. Memorat *ἑρμηνεύματα Φιλαίνιδος* Timæus apud Polybium p. 53. excerpt. Pirefc. & Svidam in *Δημοχάρης*. Adde Clementem Alex. pag. 40 protreptici, Athenæum X. p. 457. Svidam in *ἀσυνάκτωρα*, Lucianum amoribus T. 1. p. 894. Meminit Philanidis intermeretrices etiam Cleomedes lib. 2. p. 477. Athenæus V. p. 210. *Protagorida* Cyziceni ἀκροάσεις ἐρωτικάς allegat Athenæus IV. p. 162. *Pythonicus* Atheniensis. Vide Athenæum V. p. 220. De *Sophoclis* ἐρασαῖς dixi lib. II. c. 17. *Sorades* mollium & lascivorum auctor carminum de quo dixi lib. II. c. 22. ut & de aliis cinædologis. *Sphærus* Stoicus scripserat *διαλόγους ἐρωτικούς*. Laërt. VII. 178. *Sphodrias* Cynicus in *πύχνη ἐρωτική* allegatur ab Athenæo IV. p. 161. *Θισδορίς*, εἰς ἐρωτικὸν μέλος. Athen. XIV. p. 475. num Anacreontis? *Theophrasti* ἐρωτικός sive περὶ ἐρωτικῶν liber. Vide supra III. 9. inscriptis hujus Philosophi deperditis. *Xenophon* Babylonius, βαβυλωνιακά, ἐστὶ τὸ ἐρωτικά. Svid. *Xenophon* Cyprius, κυπριακά, "Ἐστὶ τὸ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, περὶ τε Κινύρα καὶ Μύρραν καὶ Ἀδωνιν, Svid. *Zeno* Stoicus inter lascivorum scriptorum auctores refertur ab Apulejo in Apologia. Ejus ἐρωτικὴ πύχνη. Laërt. VII. 34. *Zonai* Epistolæ ἐρωτικάί. Svid.

INDEX HOMONYMORUM

in sex Voluminibus hujus Bibliothecæ
distinctorum.

A Bercii V. 1, 24. p. 188.	Æliani IV. 21, 1.
Abydeni I. 22, 5.	Æneæ III. 30, 9.
Achæi II. 19.	Æschines II. 23, 31. & 26, 9.
Achilles IV. 5, 23.	Æschriones III. 5, 19.
Acominati V. 5. p. 402.	Æsculapii I. 8, 5.
Acropolitæ V. 5. p. 449.	Æschyli II. 16, 2.
Adamantii III. 6, 38. V. 1 p. 213.	Æsopi II. 9, 3.
Addæi III. 28, 7. (223.	Agapeti V. 5. p. 570.
Adraſti III. 11.	Agatharchides III. 8.

Agæ

Boě-

Boëthi III. 11.
 Botryes V. 6. p. 827.
 Bryennii V. 5. p. 771.
 Calecæ. *ibid.*
 Calliæ II. 19. & 22.
 Callimachi III. 19, 6.
 Callippi III. 5, 10. & III. 11.
 Callisti V. 5. p. 771.
 Callisthenes III. 11.
 Callistrati III. 24, 14.
 Cantacuzeni V. 5. p. 772.
 Carcini II. 19.
 Carneadæ III. 3.
 Cassii III. 6, 38.
 Castores V. 1, 24. p. 187.
 Celsi III. 33, 3.
 Cephisodori II. 22.
 Cercopes I. 19, 2. II. 8, 4.
 Chæremones III. 15.
 Chalcondylæ V. 5. p. 476.
 Chilonēs II. 23, 14.
 Chrysippi III. 15.
 Chrysoloræ V. 5. p. 772.
 Cinesia II. 15, 23.
 Cinnami. V. 5. p. 396. *seq.*
 Cleanthes III. 15.
 Clearchi III. 11.
 Cleobuli II. 23, 15.
 Cleomedes III. 5, 22.
 Comneni V. 5. p. 392. *seq.*
 Conones III. 5, 18.
 Constantini V. 5. p. 722.
 Coraces IV. 32.
 Corinnæ II. 15, 24.
 Corinni I. 4, 1.
 Cornuti III. 15.
 Cosmæ III. 25, 3. & 28, 7.

Crantores III. 6.
 Cratini II. 22.
 Critolai III. 11.
 Critones II. 23, 35.
 Ctesia II. 25, *ult.*
 Ctesibii III. 24, 7.
 Ctesiphontes II. 15, 26.
 Cyri III. 28, 7. IV. 31, 16. V. 6.
 p. 816.
 Cyrilli V. 5. p. 772.
 Damasceni *id.* p. 772. *seq.*
 Daphnæ I. 4, 6.
 Dardani I. 4, 10.
 Demadæ & Demeæ IV. 30, 13.
 Demetrii III. 3. & 11. & 14. & 16.
 2. IV. 31. 1. V. 5. p. 773.
 Democrates II. 13.
 Democriti II. 23, 5.
 Demodoci I. 5, 7. III. 28, 7.
 Demophili II. 13.
 Demosthenes II. 26. 8. p. 928.
 Dexippi III. 11. IV. 26. 7. V. 5.
 p. 232.
 Diagoræ II. 23. 16.
 Dicæarchi III. 11.
 Didymi II. 3. 1. & II. 13.
 Dinarchi II. 26. 11.
 Diodori II. 19. III. 31, 7.
 Diogenes II. 19. & 23, 18. III. 13.
 & 15. & 33, 3.
 Diogeniani IV. 9, 4.
 Diones IV. 10.
 Dionysii III. 32, *ult.* & III. 3. &
 15. & IV. 31, 9. V. 1, 6. & 24.
 p. 191.
 Dionysiadæ II. 19.
 Diophanti IV. 22, 12.

Dio-

- Dioscoridæ IV. 3, 2.
 Diotimi III. 15.
 Diphili II. 22.
 Dominini V. 4. p. 136.
 Dorothei V. 4. p. 145.
 Dosiadæ III. 17, 17.
 Dosithei III. 5, 11.
 Empedocles II. 19.
 Epaphrōditi IV. 7, 1.
 Ephræmi V. 2. p. 335.
 Epigenes III. 5, 8.
 Epimenidæ II. 13.
 Evagrii V. 4. p. 127. seq.
 Euclidæ II. 23, 36. III. 14, & III.
 33. 6.
 Eudemi III. 6, 31. & III. 11.
 Eudociæ II. 7, 4. V. 5. p. 588.
 Eudoxi III. 5, 9.
 Eunapii V. 5. p. 233.
 Euphrones II. 22.
 Euripidæ II. 18, 1.
 Eusebii V. 4. p. 105. sq. V. 5. p. 774.
 Eustathii V. 6. 9.
 Eustratii III. 6, 29.
 Gaudentii III. 10, 7.
 Gemini III. 5, 20.
 Glauci III. 28, 7.
 Glaucones II. 23, 37.
 Gorgiæ II. 26, 5. p. 810. & IV. 32.
 Hannones I. 6, 9.
 Harpocraciones IV. 36, 13.
 Hegesippi V. 1, 24. p. 189.
 Heliodori V. 6. 1.
 Heracliti I. 1, 3. I. 22, 2. II. 22.
 II. 23, 4. V. 1, 24. p. 198.
 Hercules I. 6, 15.
 Hermæ V. 1, 10. p. 30.
 Hermes I. 7, 2.
 Hermiæ V. 1, 19. p. 97.
 Hermogenes IV. 31, 7.
 Herodoti II. 20, 10. II. 1, 2.
 Herones III. 24, 7.
 Hesiodi II. 8, 1.
 Hesyhii V. 5, p. 234. sq. IV. 35, 3.
 Hierocles II. 12, 6. V. 5. p. 776.
 Himerii III. 30, 12.
 Hipparchi III. 5, 19.
 Hippiaæ II. 23, 19.
 Hippocrates II. 24, 1. & 6.
 Hippolyti V. 1. p. 211.
 Hipponactæ II. 15, 32.
 Hippones II. 23, 20.
 Homeri II. 7, 11.
 Horapollines I. 13, 3. & 8.
 Hori I. 13, 2. & 8.
 Jamblichus IV. 28, 2. & ult.
 Ignatii V. 1, 13. p. 45.
 Jones II. 19.
 Iosephi IV. 6, 17.
 Isæi II. 26, 6.
 Isocrates II. 19. II. 26, 5.
 Iustini V. 1, 15. p. 52.
 Laërtii IV. 19, 1.
 Lampes III. 28, 7. in Bassus.
 Lampri II. 15.
 Leonidæ III. 15.
 Leontii III. 18, 4.
 Lesbonactes IV. 30, ult.
 Liberales III. 27, ult.
 Lini I. 14, 6.
 Locmanni II. 9, 14.
 Longini IV. 31, 10.
 Nnnnn
 Lucia-

- Luciani IV. 16, 4.
 Lucilii III. 28, 7.
 Lycones III. 11.
 Lycophrones III. 16, 7.
 Lycurgi II. 26, 7.
 Lysimachii II. 15.
 Magnes II. 25. V. 1. p. 276.
 Mariani III. 28, 7.
 Maximi IV. 23, 8.
 Melampodes I. 15, 2. & 4.
 Melanippidæ II. 15.
 Melanthii II. 19.
 Melissi II. 23, 22.
 Melitones V. 1, 24. p. 185.
 Menandri II. 23, 37. III. 13.
 Menedemi II. 23, 37. III. 13.
 Menelai III. 5, 17.
 Menippi II. 22. III. 13.
 Methodii V. 1. p. 259.
 Metii III. 28, 7.
 Metrodori III. 28, 7. III. 33, 3.
 Midæ I. 34, 4.
 Milones II. 13.
 Miltiades V. 1, 24. p. 193.
 Mnesitheî II. 22.
 Modesti V. 1, 24. p. 192.
 Mœrides IV. 34, 5.
 Moschi III. 17, 13.
 Musæi I. 16, 5.
 Musonii III. 13. & 15.
 Myiæ II. 15.
 Myrones II. 15.
 Neocles III. 33, 1. & 3.
 Nepotes V. 1. p. 273.
 Nicandri III. 26, 8.
 Nicanores III. 8.
 Nicarchi III. 28, 7.
 Nicephori V. 4. p. 299. 344.
 Niciaæ III. 17, 2. & 22.
 Nicolai IV. 32.
 Nicomachi IV. 22, 2. II. 19.
 Nili, ad Allatii diatribam de Nila.
 Numenii III. 3.
 Oenomai III. 13. III. 28, 7.
 Olympi I. 17, 3. V. 5. p. 622. 811.
 Olympiodori III. 11.
 Opheliones II. 22.
 Oppiani IV. 20, 1.
 Origenes IV. 26. ad vitam Ploti-
 ni c. 3. & V. 1. p. 213.
 Orthagoræ III. 8.
 Palæphati I. 21, 4. & 22, 4.
 Palamedæ I. 23, 5.
 Panætii III. 15.
 Papæ V. 1, 15. p. 59.
 Papiæ V. 1, 24. p. 186.
 Parmenidæ II. 23, 3.
 Parmeniones III. 28, 7.
 Parthenii III. 27, 9.
 Pastores V. 1, 11. p. 31.
 Pausaniæ IV. 15, 1.
 Periandri II. 23, 25.
 Phædri III. 1, 12.
 Phaniæ III. 11.
 Pherecydæ II. 23, 26.
 Philemones II. 22.
 Philippi II. 22.
 Philischi II. 19.
 Philistiones II. 22.
 Philocles II. 19. & 22.
 Philodemi III. 33, 3.
 Philones IV. 4. III. 24, 4. & 29, 3.
 & 33, 6.
 Philonidæ II. 22.

Philo-

- Philostrati *IV.* 24, 13.
 Philoxeni *II.* 19.
 Phlegontes *IV.* 13, 1.
 Phrynichi *II.* 19. & 22.
 Pindari *II.* 15, 1.
 Pittaci *II.* 23, 26.
 Platones *III.* 1, 1. *II.* 19. & 22.
 Plutarchi *IV.* 11, 7. (30, 2.
 Polemones *III.* 3, 6. *III.* 6, 38. *IV.*
 Polluces *IV.* 33, 3.
 Polyani *IV.* 15, 6.
 Polybii *III.* 30, 9.
 Polycleti *III.* 8.
 Polyidæ *II.* 19.
 Polyzeli *II.* 22.
 Porphyrii *IV.* 27, 1.
 Posidippi *II.* 22.
 Posidonii *III.* 15.
 Potamones *IV.* 26. ad vitam Plo-
 tini c. 9.
 Praxiphanes *III.* 11.
 Procli *III.* 15.
 Procopii *V.* 5.
 Prodici *II.* 23, 41.
 Protagoræ *II.* 23, 28.
 Pselli, ad Allatii diatribam de
 Psellis.
 Ptolemæi *IV.* 14, 1. *III.* 11. *IV.*
 33, 5.
 Pythagoræ *II.* 12, 3. *II.* 13.
 Quadrati *V.* 1. 24. p. 186.
 Junii Rustici duo *III.* 18.
 Sallustii *III.* 13.
 Sapphones *II.* 15.
 Scævola *III.* 15.
 cylaces *IV.* 2, 6.
 Serapiones *II.* 22. *V.* 1, 24. p. 193.
- Severi *III.* 3. *IV.* 30, 10.
 Sexti *II.* 13. *III.* 15. *IV.* 18, 1.
 Sibyllæ *I.* 29, 6.
 Simmiæ & Simones *II.* 23, 42.
III. 17, 14. & Allatius de Si-
 meonibus.
 Simonidæ *II.* 15.
 Sirachi *III.* 29.
 Sisyphi *I.* 34, 2.
 Socrates *II.* 23, 30.
 Sopatri *II.* 10, 12. *II.* 22.
 Sophili & Sophocles *II.* 17, 1.
 Soligenes *III.* 5, 21.
 Sotadæ *II.* 22.
 Sotiones *III.* 15.
 Spinthari *II.* 19.
 Strabones *IV.* 1, 7.
 Tatiani *V.* 1, 19. p. 84.
 Telestæ *II.* 15.
 Thaleses *I.* 35, 3.
 Thamyres *I.* 35, 6.
 Theanones *II.* 13.
 Themistocles *III.* 15.
 Theocriti *III.* 17, 4.
 Theodectes *III.* 11.
 Theodori *III.* 18, 4.
 Theodoti *V.* 1, 21. p. 107.
 Theognides *II.* 11. 1. *II.* 19.
 Theones *IV.* 31, 14. *III.* 5, 21.
III. 15.
 Theophili *V.* 1, 19. p. 94.
 Theophrasti *III.* 9. ult.
 Thespides *II.* 16, 1.
 Thucydides *II.* 25, 9.
 Tiberii *IV.* 31, 18.
 Timocles *II.* 22. *III.* 15.
 Timones *III.* 33, 5.

Nnnnn 2

Timo-

Timothei II. 19.

Tzetzæ III. 16, 3.

Vettrii Valentes III. 20, 9.

Xanthi II. 15.

Xenocles II. 19.

Xenocrates III. 3.

Xenones II. 22.

Xenophanes II. 23, 2.

Xenophontes III. 4, 1.

Zenæ V. 1, 15. p. 58.

Zenobii IV. 9, 3.

Zenodoti II. 2, 16. III. 28, 7.

Zenones II. 23, 29. III. 15. III.

33, 3. IV. 32.

Zoili II. 7, 10.

Zoroastræ I. 36, 1.

EMENDANDA ET ADDENDA QVÆDAM.

Pag. 3. v. 8. *post verba*, prodit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1598. *adde* : apud Federicum Morellum, cum latina versione è Baronii Annalibus ad A. C. 319. n. 8. seq. licet versionis auctor non sit Baronius, ut scribit Morellus, sed Petrus Morinus, teste ipso Baronio.

Pag. 8. v. 8. *à fine*, lege Marillius, IV. 547. *pro* Mamilius.

10. v. 17. Constantius Chlorus *pro* Constantinus.

13. *post verba* : ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum p. 112. *adde* : Nullum ejusmodi numum reperiri notat Clariss. Bandurius in Imperio Orientali p. 796. qvi p. 633. è vetusto Codice Nazianzeni exhibet descriptam ære iconem Constantini M. Maxentium ad pontem Milvium, vincentis, appicto Crucis signo illiqve inscriptis verbis ἐν τῷ τῷ ἰκκ.

Pag. 20. *post verba* : sole in occasum vergente, *adde* : πρὶ δειλῶν, in Originibus CPol. Combesii p. 26.

P. 25. *à fine*, *post verba*, & hanc plurimi homines conspexerunt, *adde* : Nicephorus Gregoras in extremo libri VIII. ἐφάνη δὲ μετὰ βραχὺ καὶ ἕτεροι ἐν ἑρῶν σημειῶν. Παρὶ γὰρ σαφερὰν μεσημβρίαν τῇ ἡλῷ τυγχάνοντι, ἐφάνη περὶ τὰ ἐσπέρια μέρη τῷ ἑρῶν νέφει εἰς τύπον σαυρὸς, πολὺν ἐπέχοντος τὸν τῷ ἑρῶν σώματι, ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος ὥστερ συγκεκραμένον χρώματος.

Pag. 30. v. ult. *in notis post verba*, uterque à fratre, *adde* : In jure Græco Romano p. 295. Εὐσεβίος ὁ Παμφίλος ab interprete male redditur : Eusebius Pamphilides.

Pag. 35. v. ult. *in notis post verba* : Cornelius Tollius, *adde* : Bochetti observationes MSS Chronicas ad Eusebium laudat Berneggerus ad Justini lib. XVIII. cap. 6.

Pag. 36. *ad verba* : Ἀνώνυμι ἱστορίῃ χρόνων *addendus asteriscus*, & *in ima pagina*, *ponenda hæc nota* : Alla brevior ἱστορίῃ χρόνων ab Adamo usque ad Alexium Comnenum, quam ad calcem Zonaræ edidit Cangius & in cujus titulo legitur : ταύτ' ἱστορεῖ ὁ Κασσώριος Εὐσεβίος ὁ Παμφίλος ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐκλήθη βασιλικός.

Pag. 63. *pro* (Rufino) Abdias, *lege* (Rufino Abdias.)

Pag. 91. *in notis v. 5. à fine post verba*: Acta illa Martyrum selecta, *adde*: recudit emendatius nec sine insigni ab ipso Ruinartho accessione, & cum auctoris vita H. Wetstenius. Amst. 1712. fol.

Pag. 94. *adde*, Eusebii argumenta in Psalmos edita etiam à Gratio in præfatione ad Tomum tertium versionis Græcæ LXX. Interpretam, Lond. 1709. fol. & 8.

Pag. 101. *delenda verba*: Undecim libris constituisse usque ad: à Combefisio editus, & *pro eis ponenda hæc*: Duobus librorum decadibus, sive viginti libris constituisse illud opus, tradit scriptor Actorum S. Silvestri apud Lambecium T. VIII. p. 321, 322. Verba scriptoris illius sunt: Ο ἡμέτερον ἰσοριθμῶν Εὐσέβιον, ἥνικα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγραψεν ἰστορίαν, παραλέλοιπεν ἐκείνα ὧν μνήμην ἐποίησατο ἐν ἑτέροις αὐτῷ ὑπομνήμασι. Καὶ γὰρ ἐν ἑκκοσι λόγοις, τῷτέστιν ἐν δύο δεκάσι, σχεδὸν τῶν ἐν ἀπάσῃς ἐπαρχίαις Μαρτύρων, Ἐπισκόπων, Ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν ἢ παρθένων παρεσκεύασεν τὰ πᾶσι φέρεσθαι. Miror Caveum huic operi tribuere libros non viginti sed undecim, ejusque rei auctorem laudare Acta Silvestri à Combefisio edita.

Pag. 102 v. 6. *post* impugnata, *adde*: Ex eadem Nicephorus Gregoras XIX. 3. Hist. ubi Eusebium τὴν τότε λογίαν τὸν πρῶτον appellat p. 591.

Ibid. v. 9. *post* de incarnatione *adde*: Sed recte auctori illa suo vindicatur à Clarissimo Boivinio.

Ibid. v. 20. *ante* Hebed Jesu, *adde*: Non assentior Bartholomæo Germonio, qui lib. de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus pag. 305. seq. nullas Pamphili partes in Apologia pro Origene, fuisse contendit, sed meram hanc fuisse Rufini fraudem, qui Eusebii opus sub Pamphili nomine venditaverit.

Pag. 104. *ad Eusebii scripta inedita*, *adde*: Clariss. Caveus ait in Bibliotheca Bodlejana Cod. Barocc. 148. extare novem Homilias sub Eusebii nomine in memoriam Sanctorum, sed spurias. Exstat vero ibi unica tantummodo, quæ nona inscribitur.

Ibid. v. 16. *adde*: Allegatur Eusebii Ἐκκλησιαστικὴ Διδάχαις in Jure Græco Romano lib. IV. p. 295.

Pag. 105. *Eusebii variis* *adde* Eusebium Historicum, quem ab Octavianiani, Trajani & Marci Antonini rebus gestis usque ad obitum Imperatoris Carit, telam Historiæ suæ produxisse scribit Evagrius lib. V. cap. ult.

Pag. 107. v. 4. *à fine*, *post verba* à Jo. Gagnejo, *adde*: latine.

Pag. 109. v. 6. *à fine*, *adde*: Vitam S. Philippi Presbyteri Argynensis ab Eusebio Monacho scriptam edidit Papebrochius T. 3. Maji, sub initium statim voluminis.

Pag. 110. lege : Eusebius *Officiorum Magister* sub Anastasio Imp.

Pag. 112. de Philippo Sidete adde : Anno XXII. Theodosii junioris scripsit, teste Theophane p. 75.

Pag. 114. lege : MSS. Bibl. Scoriacenſis. *Max adde* per Theodori Metochitæ Historiam Ecclesiasticam forte intelligenda pars Annalium Michaëlis Glycz, quam sub Theodori Metochitæ nomine edidit Jo. Meursius.

Pag. 124. de Theodoriti Historia Ecclesiastica, qvæ ab A. C. 325. res annorum centum & qvinq; usque ad mortem Theodori Mopſeſteni & Theodoti Antiocheni A. C. 429. complectitur, videndus Antonius Pagi prolegomenis ad diss. Hypaticam §. 33. seq. & in Critica Baroniana ad A. C. 427. n. 9. seq. qvi n. 16. observat admodum incertum esse an Theodoritus post Socratem & Sozomenum scripserit, eosque supplere, ut putabat Valesius, & emendare voluerit. Potius omnes tres circa idem tempus scripsisse videri, postremis Theodosii junioris annis : & Socratem ac Sozomenum cum CPoli degerent, scriptis prodidisse potissimum qvæ in CPolitana Ecclesia contigerunt : Theodoritum autem utroq; longe doctiorem & in Oriente versantem errores plurimos in quos uterq; incidit vitasse, & in rebus Orientis fusioſiorem ac diligentioſiorem fuisse, licet de Socrate & Sozomeno ne qvidem cogitaret.

Ad Pag. 128. Titulus Epitomes Hist. Eccles. Theodori Lectoris in MS. Veneto hic est : Θεωδώρου ἀναγνώστης ἐκλογὴ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν. Incipit : Καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι χρησίμιον ἢ λαμπρὸν φανεῖται. Finis : Καὶ τὸ μὲν ὡς γέγονεν ὁ οἱ προφῆται. Καίπερ πρὸ πλείστων γενεῶν ὑπὸ γῆν κείμενος σῶας ἀναφάνη ἐν χροί κεκαυμένους, ἐυθυρεῖς, γενναῖα μετρίως καθευμένην ἔχων, τὴν δὲ κεφαλὴν - - καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ὁλόγῃ ἐν βαθεύ τοῖς ὀφρύσι καλυπτομένους.

Pag. 132. v. ult. lege : lib VIII. pag. 54. seq.

Eodem pag. adde quod Lambecius VIII. p. 63. scribit se apographum Syntagmatis Nicephori Callisti de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem, communicasse ut ederet cum Reinoldo Dehnio, S. I.

Ad pag. 145. De Dorotheo Tyrio vide Theophanis Chronicon p. 12. 41. ex quo hausit Anastasius Bibliothecarius qvæ de eodem refert in Historia Eccles. p. 27. seq. Scripta qvæ sub hujus Dorothei nomine ambulant, edidi Græce & Latine hoc ipso A. 1714. 8. ad calcem monumentorum variorum de Moſis, Prophetarum & Apostolorum vita.

Pag. 155. pro verbis : è Joanne Scylitze Curopalata qvi Cedrenum exscripsit, *lege* qvem Cedrenus exscripsit. *Deinde dele totam notam à verbis* : fallitur Labbeus usque ad Pselum, &c. *acque lo o illius reponere hac verba* : Vide qvæ de Scylitze infra p. 387.

Pag. 157 de Constantini Manassis scriptis adde : In MS. Codice Leonis Allatii fuerunt ejusdem Manassis sed à tinceis blattisque misere admodum habita. 1) Ἐκφρασις ἐκνομμάτων κατὰ μέσον μὲν ἔχεντων τὸν Κύκλοπα τῆς Ὀδυσσεύς ἐταῖρος διασπαράσσοντα

συνα καὶ ἐδίδοντα, τὸν δὲ Ὀδυσσεύς δινε ἀσπὸν προφέροντα καὶ δεξιόμενον πόσει τὸν Κυκλοπα. Incipit: Ὀυδὲν ἄρα φιλοκάλε ψυχῆς ὀλβιώτερον, εἰ δ' ἅμα καὶ φιλολόγῳ εὐμενῇ. 2) Ἐπικηδεῖ πρὸς τὸν ἀποικοχόμενον ἐπὶ τῶν δεήσεων Κύριν Νικήφορον τὸν Κομνηνόν. Incipit: Ἀραβὼν γῆ πῖντάτη, καὶ μήτηρ γονίμων χυμῶν, αἶρες δὲ εὖ κεκραμμένοι. His adde 3) qvodd ē Constantini Manassis libro tertio Hódosporici, rībus Iambicis scripti locum affert idem Allatius p. 201. ad Georgium Acropolitam.

Pag. 169. adde: Malchus τὰ περὶ τῆ Ζήνωνος καὶ Βασιλέως συγγραφόμενῳ. Z. b. 12.

Pag. 170. dele Metasthenes, nam Megasthenes solum rectum est.

Pag. 190. post Hefychius presbyter, dele verba, & Episcopus.

Pag. 204. lege: Zeuxippus ἱστορεῖ. 177. forte Dexippus.

Pag. 240. v. 6. post omīssasunt, adde: Huic Nonnofo Lambecius V. pag. 131. tribuit Gregentii disputationem cum Herbario Indæo, & VIII. pag. 387. Martyrium Arethæ & sociorum.

Pag. 241. post Bessarionis Cardinalis Epistolam scriptam Græco vulgari sermone, adde: servatamqve à Georgio Phranza & à Jac. Pontano editam Græce in notis ad Phranzan p. 309.

Pag. 251. ante notam 1) adde: Locum ultimi libri Procopii de origine Gothorum primus ē MS. Græce edidit, latinamqve versionem addidit Petrus Pitheæus ante Coem Legum Wisigothorum. Paris. 1579. fol.

Pag. 279. lege: anno Imperii fui XXXVI. 24. Dec. Christi anno: 562.

Ad p. 287. adde: Commentarios Theophylacti in Prophetas, Græce ē MS. Argentinensi proferet latinamqve versionem addet V. C. Jo. Henricus Lederlinus, Lingvar. Orientalium in illa Academia Professor.

P. 322. nota Bryennium sacello præfectum in MS. meo codice vocari Joannem Bryennium, habeo enim & ipse illius aliorumq; ad Nicephoram Gregoram Epistolas scriptas in charta ante annos circiter trecentos.

P. 341. post verba, Epistolam ejus Encyclicam, adde: de pellice Imperatoris Mich. Palæologi Marcesina, in Gregorii Thavmaturgi monasterium irrumpente, & ab Blemmyda Abbate repulsa.

P. 342. nota, qvodd separatim deinde utraqve latine etiam Wegelinus vulgavit, Physicam qvidem Blemmidæ A. 1606. & Physicam 1607. 8.

P. 348. v. 4. à fine, lege ætatis 74, pro 47.

P. 364. post verba: in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis, adde: Latine qvovqve eodem anno 1597. 4. Francofurti apud eosdem de Bry, fratres, cum actis Mahomedis I. Saracenorum Principis. Qvodd autem illa vaticinia ibidem tribuuntur & vero & Leoni Imperatoribus, nullam aliam ob causam factum est, qvam qvodd Svidas in ξηρόλοφῳ scribit Xerolophum à Severo fuisse conditum CPoli, in illoqve fuisse θεμῶτιον τρίπην, in qvo sæpius sacra Severus fecerit. Deinde subjungit: εἶθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γεγονόσιν. Ex his autem verbis neutiqvam colligas Severum oraculorum ibi editorum fuisse auctorem, nedum oracula illa fuisse eadem cum his qvæ sub Leonis nomine habemus, Martinus Crusius in TurcoGræcia p. 57. Memini Chien-sis & Laonicus tabularum Leonis, in quibus Catalogus fuerit omnium secutorum Constantinum M. Imperatorum & Patriarcharum, usque ad Constantinum ultimum & Patriarcham Josephum qui Florentia mortuus est, non ulterius. Unde fatale fuerit, isprout tempore Imperium Orientis aboleri. Illas tabulas in Monasterio S. Georgii Mangano, ab antiquo asseruas fuisse. Aliud vaticinium de Imperii CPol. ruina memorat idem Crusius p. 494.

Ad pag. 366. Oraculum de Turcarum Imperio & fine ejus, cum Gennadii Schelarii expositione legitur in Dorothei Monembhsienfis Chronico pag. 408. edit. Vene-
tæ 1684. 4. atqve inde in Clariff. Bandurii libro VII. Antiquitatum CPol. additæ latine
versione. Vide etiam ejus notas p. 372.

Pag. 395. Post ὁ μελωδὸς, dele verba: forte Cosmas. Certo certius enim David
intelligitur, ad cujus Psalmi XII. 6. Anna respicit, ut notatum Clariff. Collegæ meo
Jo. Christophoro Wolfio, diff. de Bogomilis p. 28.

P. 402. pro frater Germanus lege germanus.

P. 409. in fine extrema nota adde: Scribitur tamen Lysimachus etiam in Nicete
Alexio Angelo Comneno lib. 3. c. 4. p. 335. ubi de eadem Herculis imagine sermo est.

Ad pag. 459. Icon Pachymeris (qvi ὑπομνηματογραφῶν dicitur in MS. apud
Lambecium VIII. p. 385.) occurrit ante Nicephorum Gregoram Hieron. Wolfia, & apud
Lambecium VII. post pag. 70.

ad p. 473. Primam Apologiam ait se scribere Cantacuzenus Anno post Christi
sæculum 1360.

Pag. 493 adde: aliud opus Constantini Porphyrogeniti jussu digestum quod MS.
in Bibl. Regis Christianissimi exstat teste Clariff. Boivino ad Julii Africani cætos p. 364.
In illo excerpta ex Africano & aliis scriptoribus.

Pag. 510. ante nomen Abercii ponendus asteriscus,

ibid. v. 10. à fine pro 20. April. lege 22.

v. 3. à fine pro 11. Nov. lege 2. Nov.

Pag. 511. ante Alexii nomen asteriscus tollendus,

Pag. 515. leg. ad Acropolitam, & Athenogenis.

*Pag. 537. leg. iterum furit Herodias, παῖς ἡρῳδίας μαίνας T. 7. Chrysal.
edit. Savilianæ p. 745.*

*Pag. 559 v. 5. à fine, verba in eadem reliquias & quæ sequuntur, non pertinent
ad Stephanum Papam sed protomartyrem.*

Pag. 568. v. 4. post Anonymum, colloquium, videtur enim esse haud dubie,

Pag. 571. v. 5. post Basil. 1574. 12. adde: & Venetiis apud Antonium Bartoli,
1709. 8.

Pag. 572. v. 11. post Francof. 8. adde: cum Ottonis Casmanni systemate Doctri-
næ Vitæque politicæ.

Pag. 582. v. 13. à fine, post Alphabetum Slavonicum, adde: & Græce ac Latine p.
112. seq. Anonymus de conversione Gentis Russorum ad fidem Christianam tempore &
usu Basilii Macedonis facta.

Pag. 628. in fine nota extrema post παναργίας, adde: sed male, nam infra p. 631.
κυριακή παργανή iterum occurrit pro nomine solennis diei.

Pag. 629. in fine pagina adde: Exstat ille tomus unionis in Jure Græco Romano
pag. 104.

*Pag. 738. in serie Patriarcharum CPol. è Latinis ad A. 1553. ponendum nomen
Pantaleonis Zuffigani, & pro annis Patriarchatus 21, 22 &c. reponendi numeri 1, 2,
usque ad 9.*

F I N I S.

3 2044 015 488 828

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

WIDENER
STALL-STUDY
MAY 17 8 2805
CHARGE
CANCELLED

